Tiêu Dao Thiếu Chủ Tại Thanh Lâu

Lý Tùng Nho

Webtruyen.com

TIÊN GIỚI TẨU TƯ PHẠM

Lý Tùng Nho
www.dtv-ebook.com

Chương 1

Khởi Đầu

Khi Tiêu Dật mở mắt, thân thể vẫn giống như đang bị nước sông lạnh lẽo bao quanh, cảm giác nghẹt thở truyền tới từng chút một, lồng ngực nặng trình trịch. Y mở to miệng, nhưng lại chỉ thở ra vô số bọt nước. Y mở mắt nhìn mình từ mặt sông chìm thẳng xuống đáy, có đuôi rắn cực lớn quấn ngang eo, cầm cố tất cả giãy dụa. Cảnh tượng cuối cùng y thấy chính là điểm sáng màu vàng thuận theo sóng nước trôi về phía mình, sau đó trước mắt y tối đi, hoàn toàn mất đi tri giác.

"Phù!" Tiêu Dật ngồi bật dậy, cảm xúc trong mắt từ tuyệt vọng ban đầu, biến thành mù mịt, lại từ mù mịt hồi phục trấn tĩnh. Y ý thức dược, hiện tại mình không còn chìm trong đáy sông Linh Hư, mà đã trở về nhân giới, trở về thời gian nghỉ hè trước khi lên năm tư đại học.

Trên thực tế, y trở về đã hai ngày rồi, nhưng trong lòng vẫn tràn ngập khó tin, mỗi khi ngủ, y đều lo lắng mình mở mắt ra thì vẫn là lòng sông băng lạnh, vì thế y đều gắng gượng tới lúc buồn ngủ không chịu nổi mới chợp mắt một lát.

Sau khi hít sâu mấy hơi, vẻ mặt Tiêu Dật hoàn toàn bình tĩnh lại. Y chậm rãi sờ lên tim, từ khi y trở về, tim y đột nhiên có một vết bớt nửa hình thái cực màu vàng, vết bớt sinh động như thật, hoàn toàn tự nhiên, giống như khi sinh ra đã có. Tiêu Dật không biết vết bớt này từ đâu ra, chỉ biết mỗi lần y sờ lên vết bớt, sẽ có một dòng ấm lưu tràn ra, vô cùng thoải mái.

https://thuviensach.vn

“Tất cả đã khác rồi.”

Tiêu Dật tự nói với mình, y đã trở lại, tất cả đã khác.

Kiếp trước của Tiêu Dật nói ra thì là một bi kịch, y không phải người của nhân giới, mà sinh ra tại tiên giới.

Gia tộc Tiêu gia của Tiêu Dật, được gọi là Linh Hư thế gia, là kẻ chấp chưởng Linh Hư cảnh trong “cửu thiên thập nhị cảnh tam thập lục châu”, cũng là một trong mười lăm đại thế gia kéo dài trên vạn năm của tiên giới. So với nhân giới phân thành rất nhiều quốc gia khác nhau, tiên giới to hơn nhân giới không biết bao nhiêu lần chỉ có một kẻ thống trị là Tiên Đế, Tiên Đế phân khu vực thống trị thành “cửu thiên thập nhị cảnh tam thập lục châu”. Trong đó cửu thiên là chín nơi bảo địa tuyệt đẹp tràn đầy linh khí, thiên đình của Tiên Đế tọa lạc tại Lăng Tiêu thiên đứng đầu cửu thiên, cứ thế loại suy, tên xếp càng ở trước, tiên khí càng nồng, càng có ích cho tu hành, đương nhiên địa vị cũng càng quan trọng.

Tiêu gia chiếm cứ Linh Hư cảnh đã có lịch sử trên vạn năm, nghe nói tổ tiên Tiêu gia từng theo nhất đại Tiên Đế khởi sự, lật đổ tiên triều trước đó, kiến lập tiên triều Lan Thương hiện tại. Nhất đại Tiên Đế luận công ban thưởng, ban cho Tiêu gia chấp chưởng Linh Hư cảnh. Mấy vạn năm nay, Tiêu gia đời đời kéo dài, vì thế xưa nay hành sự thấp điệu, con cháu ưu tú liên tiếp xuất hiện, luôn chiếm giữ địa vị thế gia cao nhất tiên giới.

Sinh ra trong một gia tộc như thế, đáng lý Tiêu Dật phải là sinh ra trong hũ mật, càng huống hồ y còn là đích tử đích tôn của đời Tiêu gia này, nếu không có gì bất ngờ, đợi sau khi y trưởng thành, sẽ đường đường chính chính lên làm gia chủ tiếp theo của Tiêu gia, nhưng mà, sự ra đời của y lại mang tới một tin xấu kinh thiên.

Sinh ra dưới cái nhìn chăm chú của trên trên dưới dưới vạn người Tiêu gia, Tiêu Dật thế nhưng lại là phàm nhân trong người không có tiên cách,

https://thuviensach.vn

đây quả thật chẳng khác gì tát một bạt tai vào mặt Tiêu gia.

Quy củ tiên giới, mỗi anh hài vừa ra đời, đều sẽ do trưởng bối kiểm tra tiên cách trong nội thể, từ đó phán đoán tiền đồ sau này. Tiên cách nói cho dễ hiểu chính là tiềm chất của một người, nó quyết định thành tựu tu luyện sau này cao hay thấp. Tại tiên giới, tiên cách vì tiềm chất bất đồng, lại phân thành ba loại thượng phẩm tiên cách, trung phẩm tiên cách và hạ phẩm tiên cách.

Trong đó thượng phẩm tiên cách là tiên cách tốt nhất, người có thượng phẩm tiên cách, kém nhất cũng có thể lên tới tiên nhân bậc bảy. Mà hạ phẩm tiên cách tương ứng với tiên cách bình thường nhất, bình thường người có hạ phẩm tiên cách, có thể lên tới tiên nhân bậc năm đã là vận may cao nhất.

Ngoài tam phẩm tiên cách này ra, còn có một tình huống kém nhất xảy ra, chính là nội thể không có tiên cách, không có tiên cách làm sao tu luyện, người không thể tu luyện sống tại chỗ như tiên giới này, đồng nghĩa với phế vật.

Từ khi tiên giới xuất hiện tới nay, tình trạng kiểm tra nội thể không có tiên cách rất hiếm gặp, vì diện tích tiên giới bao la, nhân khẩu đông đúc, cứ cách mấy trăm năm sẽ xuất hiện vài trường hợp cá biệt, đương nhiên khả năng che giấu cũng nhiều. Chỉ là trước đây anh hài không có tiên cách đều xuất thân từ những gia đình tiên nhân bình thường, ai cũng không ngờ được thế gia Tiêu gia nhất đẳng lại phát sinh tình huống này, hơn nữa còn phát sinh trên người kẻ kế thừa Tiêu gia tiếp theo. Bạn có thể tưởng tượng người chấp chưởng Linh Hư cảnh đứng đầu thập nhị cảnh lại là một phế vật không?”

Từ khi có ghi chép, tiên giới tổng cộng trải qua năm tiên triều, tuy nói xưa nay đều có phân biệt đẳng cấp, nhưng cùng một đẳng cấp vẫn có tu vi thực lực cao thấp. Không có một tiên nhân nào cam tâm nhận một phế vật

https://thuviensach.vn

làm chủ, cho dù phế vật này là gia chủ Tiêu gia, cho dù tiên nhân này là tiên nhân cấp bậc thấp.

Kết quả kiểm tra của Tiêu Dật vừa đưa ra, gia chủ hiện nhậm của Tiêu gia, cha của Tiêu Dật, tiên nhân bậc tám đường đường Tiêu Đỉnh Lâu trực tiếp chịu không nổi đả kích, thổ máu tươi. Mấy canh giờ sau, Tiêu gia đã quyết định xong hướng đi cho Tiêu Dật, y bị đưa tới nhân giới, từ đó sinh tử do vận mệnh không còn liên quan gì tới tiên giới Tiêu gia.

Nếu chỉ có vậy, đối với Tiêu Dật mà nói thật ra không tính là gì. Tuy nội thể y không có tiên cách, nhưng dù sao cũng là hậu đại của tiên nhân, dung mạo tự nhiên là không thể bới móc, có thể nói là tuấn mỹ vô tà, hơn nữa y học tập không tệ, tính cách lại thấp điệu an tĩnh vô cùng, rất được cha mẹ nuôi yêu thương. Cho dù cha mẹ nuôi của y vào lúc y học năm nhất bất ngờ qua đời, cũng lưu lại cho y nhà ở và tiền bồi thường không ít, đủ để y cả đời không lo cơm áo. Vốn dĩ Tiêu Dật sẽ yên ổn trôi qua cả đời, nhưng vào năm tư khi y chuẩn bị đi thực tập, y bị Tiêu gia cưỡng ép đón về tiên giới.

Tất cả biến cố này khiến y không kịp đề phòng, mà nguyên do lại là vì ông ngoại của y trong lúc tình cờ có được bổn nguyên quả. Bổn nguyên quả, còn được gọi là ‘tiên cách quả’, là một loại tiên quả có công hiệu vô cùng nghịch thiên, dùng bổn nguyên quả làm nguyên liệu chính, phối hợp thêm một số nguyên liệu trân quý khác, luyện chế ra bổn nguyên đan có thể trợ giúp tiên nhân tạo lại tiên cách.

Nếu bản thân tiên nhân là hạ phẩm tiên cách, dùng xong bổn nguyên đan sẽ có vài tỉ suất nhất định thăng lên thượng phẩm tiên cách, đối với người nội thể không có tiên cách mà nói, dùng bổn nguyên đan, thậm chí có vài tỉ suất nhất định là tạo ra tiên cách. Ông ngoại của Tiêu Dật năm đó sau khi có được bổn nguyên quả, trực tiếp tìm tới Tiêu gia, nhắc tới việc muốn luyện chế bổn nguyên đan để Tiêu Dật tạo tiên cách, vì thế Tiêu Dật dược Tiêu gia đón từ nhân giới về tiên giới. Đáng tiếc, y sống tại tiên giới

https://thuviensach.vn

chỉ hai tháng ngắn ngủi, còn chưa đợi được bổn nguyên đan luyện xong, đã chết trong đáy sông Linh Hư.

Hồi ức tới đây, Tiêu Dật lắc đầu, không nguyện ý tiếp tục suy nghĩ. Trên thực tế, hai tháng được đón về tiên giới đó, là hai tháng tệ nhất Tiêu Dật từng trải qua. Cho dù Tiêu gia cung cấp cho y cẩm y ngọc thực, nhưng loại cuộc sống tràn đầy vẻ mặt cười nhạo của người khác, ánh mắt khinh bỉ, còn có thái độ địch ý, y quả thật một ngày cũng không muốn lặp lại.

Càng huống hồ, Tiêu Dật chết rất kỳ lạ, y tại Tiêu gia sống như người trong suốt hai tháng, lại đột nhiên vào ngày nào đó bị phụ thân hời đó sắp dặt cùng vài huynh đệ cùng cha khác mẹ xuất sơn tuần thị gia sản Tiêu gia. Sau đó bị kịch phát sinh, trên sông Linh Hư, bọn họ gặp phải tiên đình Kim Ngô Vệ đang truy bắt yêu thú bậc chín vừa vượt tiên ngục, Trì Mu. Trì Mu đầu hổ đuôi rắn, sức mạnh cực lớn, chỉ cần một phát cuốn đuôi, y liền bị kéo xuống sông Linh Hư, rồi không còn nổi lên nữa. Trong dòng nước sông lạnh lẽo bao quanh toàn thân, y vẫn luôn nghĩ, gặp phải Trì Mu là tình cờ hay do người sắp đặt? Dù sao sự tồn tại của y khiến rất nhiều người bất an, không có ai thích y trở lại tiên giới, có lẽ chỉ có ông ngoại của y là ngoại lệ.

Tiêu Dật vô thanh thở dài một tiếng, hiện tại vẫn còn mấy tháng trước khi kiếp trước của y bị đón về tiên giới, y vẫn chưa nghĩ xong, đời này nên làm thế nào?

“Reng reng reng!” Tiếng chuông di động đột nhiên vang lên, gọi sự chú ý của Tiêu Dật về.

Tiêu Dật hít sâu một hơi, cầm di động nhìn cái tên bên trên, Bạch Kỳ, là bạn tốt nhất của y tại nhân giới. Từ sau khi y bị Tiêu gia mang đi, y không còn cơ hội liên lạc với Bạch Kỳ nữa.

“A lô?”

“Tiểu Dật cậu đang ở đâu? Mau tới cứu cấp giang hồ.”

https://thuviensach.vn

“Cứu cấp giang hồ?” Tiêu Dật nghi hoặc hỏi, cố gắng nghĩ trong đầu kiếp trước vào lúc này Bạch Kỳ tìm y có chuyện gì.

“Ai ya, trong điện thoại không nói rõ được, cậu mau tới hội trường học viện nghệ thuật, mình ở đó đợi cậu.”

Mấy chữ học viện nghệ thuật gợi lên ký ức cho Tiêu Dật, hình như chị gái Bạch Vi của Bạch Kỳ ở đó tiến hành biểu diễn thiết kế thời trang tốt nghiệp, tạm thời tóm y đi làm người mẫu. Tiêu Dật nghĩ nghĩ y và Bạch Kỳ tuy mới mấy tháng không gặp, nhưng thật ra đã cách hai thế, lập tức cầm bóp tiền chạy tới học viện nghệ thuật.

Chị Bạch Vi của Bạch Kỳ là nghiên cứu sinh của khoa thiết kế thời trang trong học viện nghệ thuật, vì Bạch Kỳ, Bạch Vi đối với Tiêu Dật cũng rất chăm sóc, trong mắt Tiêu Dật, đối phương giống như chị của y. Học viện nghệ thuật của Bạch Vi và trường đại học của Tiêu Dật nằm trên cùng một con đường, từ nhà y chạy qua không tới nửa tiếng ngồi xe. Tiêu Dật vừa xuống taxi, đã thấy Bạch Kỳ gấp gáp chạy tới, tóm y kéo về phía hội trường. Vừa chạy vừa giới thiệu chuyện lát nữa y phải làm.

Tuy Tiêu Dật đã sớm biết, nhưng vẫn nghiêm túc nghe một lượt, chỉ là lần trước khi y nghe Bạch Kỳ muốn y thay một người mẫu bị bệnh biểu diễn thời trang đã do dự nửa ngày, lần này sau khi đối phương nói xong, lại không chút do dự gật đầu.

“Tiểu Dật, nghe mình nói, cái này rất đơn giản, thật đó, chỉ cần mặc đồ vào đi lên bước vài bước, cậu xem, mình cũng đi chung với cậu…”

Bạch Kỳ nói tới đây mới phản ứng lại: “Cậu đồng ý hả?”

Tiêu Dật gật đầu: “Ừ.”

Bạch Kỳ chớp chớp mắt, nhất thời không tin nổi đáp án này. Cậu và Tiêu Dật quen biết nhiều năm, rất hiểu tính cách của Tiêu Dật. Tiêu Dật từ

https://thuviensach.vn

nhỏ bản tính an tĩnh, lại vì ba mẹ qua đời mà trở nên càng thấp điệu tự bế, cậu còn cho rằng muốn thuyết phục Tiêu Dật sẽ rất khó nữa chứ, không ngờ Tiêu Dật lại đáp ứng đơn giản như vậy, khiến cậu cao hứng đồng thời cũng không còn chút cảm giác thành tựu nào.

Biểu tình của Bạch Kỳ in rõ trong mắt Tiêu Dật, Tiêu Dật không nhịn được nhếch môi, lộ ra nụ cười ấm áp.

“Bạch Kỳ, Tiêu Dật mấy đứa đang làm gì? Mau qua đây!” Tiếng gầm của Bạch Vi từ sau bục diễn truyền ra, Bạch Kỳ tỉnh táo lập tức, kéo Tiêu Dật chạy tới phòng thay đồ sau bục diễn.

Lần biểu diễn này vô cùng thành công, trang phục nam do Bạch Vi thiết kế mang theo cảm giác phục cổ, nhưng vẫn có cảm giác rất thời trang, hai cái kết hợp lại, tóm chặt được mắt người. Tiêu Dật mặc một cái áo gió màu đen mang phong cách phục cổ, phối hợp với dung mạo của y, dưới ánh đèn chiếu, không biết hấp dẫn cỡ nào.

Biểu diễn xong Tiêu Dật an tĩnh ngồi sau bục diễn, đợi tập thể ra sân lần cuối, Bạch Kỳ cười híp mắt ném một chai coca qua, “Cho cậu, uống chút nước đi, đợi lát xong xuôi, chị mình sẽ mang chúng ta đi ăn khuya.”

“Được!”

Bạch Kỳ cũng không ở lại hậu đài quá lâu, cậu ngoài kiêm chức người mẫu, còn kiêm luôn chức trợ lý cho Bạch Vi, vội sắp chết.

Tiêu Dật vừa cầm chai coca uống một hớp, một ông chú mang mắt kính tươi cười đi qua, “Xin chào, tôi là người quản lý của công ty người mẫu Thiên Kiều, Triệu Ba, cậu rất có thiên phú, có hứng thú gia nhập công ty chúng tôi không?”

Tiêu Dật lắc đầu, uyển chuyển cự tuyệt đề nghị của đối phương, y không thích loại công việc hội tụ ánh mắt người này, huống hồ mấy tháng

https://thuviensach.vn

sau y còn không biết mình đang ở đâu.

Sự cự tuyệt của Tiêu Dật khiến đối phương vô cùng bất ngờ, phải biết xã hội hiện tại rất nhiều thanh niên thích cuộc sống nổi bật của minh tinh, người mẫu, trước đây mỗi lẫn chỉ cần ông mở miệng, đối phương sẽ không chút do dự đáp ứng, đây là lần đầu tiên ông đụng phải vách tường.

Trong lòng người đàn ông này cực kỳ không vui, nhưng trên mặt vẫn mang theo nụ cười tiếp tục khuyên nhủ. Nếu không phải thấy thiếu niên này điều kiện quá tốt, với tính cách địa vị của ông, sớm đã hất mặt bỏ đi.

Ông chú trung niên này lằn nhằn khiến Tiêu Dật không kiên nhẫn, nhưng vì phải đợi lên sâu khấu lần cuối nên không thể tùy ý bỏ đi, Tiêu Dật khẽ nhíu mày khó thể nhận ra, trong đầu chỉ hy vọng mau được ra khỏi chỗ này.

Ý niệm lóe qua, một dòng ấm lưu từ trong lòng trào lên, rất nhanh truyền ra toàn thân, Tiêu Dật chỉ cảm thấy thân thể nhẹ hẫng, khắc tiếp theo, cả người đều biến mất.

Triệu Ba trừng mắt nghẹn họng nhìn trước mặt đột nhiên trống không, thiếu niên vừa rồi đột nhiên biến mất trước mắt ông, Triệu Ba đăm đăm nhìn mãi, nửa ngày cũng không tỉnh táo được.

https://thuviensach.vn

TIÊN GIỚI TẨU TƯ PHẠM

Lý Tùng Nho
www.dtv-ebook.com

Chương 2

Qua Lại

Thanh Bình viên, nằm ở Nhược Thủy châu trong ‘cửu thiên thập nhị cảnh tam thập lục châu’ của thiên giới, là một biệt viện của Thiên Y Các Từ gia tại Nhược Thủy châu.

Nói tới Thiên Y Các Từ gia, tại tiên giới cũng tính là phú hào một phương, tuy không phải là hào môn nhất đẳng, nhưng cũng miễn cưỡng có thể len vào hàng ngũ nhị lưu thế gia. Đặc biệt là sản nghiệp chủ yếu ‘Thiên Y Các’, phường làm y phục của Từ gia đã phân bố khắp tiên giới, được không ít tiên nhân yêu thích.

Hôm nay, thiếu đông gia Từ Sắt Nguyên của Thiên Y Các dựng cờ hiệu tuần tra chuyện làm ăn của Nhược Thủy Châu, rời khỏi đại bản doanh Hạo Thiên cảnh của Từ gia, lén lút tới Thanh Bình viên cùng các tiểu nha hoàn nô đùa. Ngoại hình của Từ Sắt Nguyên nhìn không quá hai mươi ba hai mươi bốn tuổi, thân hình cao to, tướng mạo anh tuấn, khoe khoang phong lưu hào phóng, tại tiên giới tuy không dám nhận đệ nhất, nhưng cũng là một giai công tử, cũng chỉ khi rời khỏi Hạo Thiên cảnh, rời khỏi cha hắn, hắn mới có thể lén lút phóng khoáng tiêu sái, bày ra dáng vẻ giai công tử phong lưu. (*Giai: đẹp, tuyệt vời)

Nhìn tiểu nha hoàn trước mặt nhẹ cởi váy áo, lộ ra lồng ngực tuyết trắng, Từ Sắt Nguyên chỉ cảm thấy jj một trận xung động, tiểu Sắt Nguyên cao cao ngẩng lên, lập tức vẻ mặt cấp thiết ôm lấy tiểu nha hoàn trước mặt,

https://thuviensach.vn

đang chuẩn bị làm chút gì đó, một bóng đen đột nhiên xuất hiện giữa không trung, rớt thẳng xuống chỗ hắn.

“A!” Từ Sắt Nguyên kêu thảm một tiếng, bóng đen đó vừa khéo rớt lên người hắn, Từ Sắt Nguyên phản ứng không kịp, thân thể trực tiếp ngã nhào xuống đất, ngược lại tiểu nha hoàn trước mặt hắn phản ứng nhanh chóng bay lùi ra sau, tránh được nguy cơ. Từ Sắt Nguyên ngã dưới đất đau tới mặt co rút, sự thật là sau khi tiểu Sắt Nguyên vừa rồi thân mật tiếp xúc với ngọc thạch trên đất, đã hung hăng gập lại.

“Đau đau đau đau đau!” Từ Sắt Nguyên nằm dưới đất không ngừng rên rỉ, liên mồm kêu đau.

Trên lưng hắn, Tiêu Dật vẻ mặt quái dị, thần sắc hoang mang nhìn xung quanh. Tiên khí nồng đậm xộc vào mũi, Tiêu Dật chỉ cảm thấy thoải mái dễ chịu, rất nhanh nhận ra đây là tiên giới. Chỉ là sao y đột nhiên lại xuất hiện ở đây? Lẽ nào lần này Tiêu gia đến đón y sớm hơn, nhưng người của Tiêu gia đâu rồi?

Trong lúc Tiêu Dật hoang mang, Từ Sắt Nguyên dưới người y cuối cùng nhịn hết nổi, lớn tiếng nói: “Này, ngươi định ngồi tới chừng nào?”

Câu nói của Từ Sắt Nguyên giúp Tiêu Dật hồi thần lại, lúc này y mới chú ý, dưới thân mình, đang đè một thanh niên bán lõa. Nếu không phải đối phương làm nệm cho mình, nói không chừng vừa rồi y đã bị thương. Nghĩ thế, Tiêu Dật khó tránh khỏi lúng túng, nhanh chóng đứng lên nhìn thanh niên dưới đất, giọng điệu thành khẩn, “Anh không sao chứ.”

Từ Sắt Nguyên kéo ngoại bào trên người, vốn muốn dùng tư thế ưu mỹ đứng lên, nhưng bất ngờ giữa hai chân kéo tới một cơn đau, không thể không cong lưng chậm chạp đứng lên, kém ưu mỹ xa tới mười vạn tám ngàn dặm. Hắn nổi lửa trong lòng, muốn hung hăng giáo huấn người dám

https://thuviensach.vn

xem hắn làm đệm thịt một phen, nhưng khi ngẩng đầu lên nhìn rõ Tiêu Dật, kinh ngạc kêu lên, “Ngươi ngươi ngươi!”

Tiêu Dật không hiểu nhìn hắn, đối với phản ứng của hắn vô cùng kỳ quái. Nhìn Tiêu Dật vẻ mặt vô tội, Từ Sắt Nguyên chỉ cảm thấy cơn tức nghẹn trong ngực, cường ngạnh bị dọa nuốt trở về. Hắn không rảnh nói nhiều thêm gì, phất tay đánh ra mười mấy đạo tiên khí, vòng vòng vây Tiêu Dật bên trong.

“Được rồi, như vậy liền không thể cảm thụ được phàm khí nữa.”

Từ Sắt Nguyên thở phào một hơi, khi nhìn Tiêu Dật khẩu khí lại trở nên không tốt. “Ngươi bị gì à? Đột nhiên xuất hiện trong nhà ta không nói, còn quang minh chính đại mặc y phục nhân giới? ’

Đối với hai vấn đề phía trước, Tiêu Dật cũng không thể làm rõ, trực tiếp bỏ qua, trọng điểm đặc ở phần ‘y phục nhân giới’ phía sau. Cuộc sống tiên giới ngắn ngủi ở kiếp trước, Tiêu Dật cũng từng thấy qua tiên nhân mặc âu phục, y không hiểu lắm trang phục trên người mình có vấn đề gì.

Ánh mắt Tiêu Dật mang theo không hiểu, thản nhiên nhìn Từ Sắt Nguyên, Từ Sắt Nguyên phát giác Tiêu Dật thật sự không hiểu, thần sắc trên mặt càng trở nên cổ quái, thấp giọng tự nói: “Xem điệu bộ là thật không biết, không phải đi, lẽ nào là tiên nhân vừa mới thăng thiên? Nhưng cũng không đúng, tiên nhân thăng thiên đều sẽ xuất hiện tại Thăng Tiên đài, thủ vệ của Thăng Tiên đài không thể để y mặc trang phục này bước ra.”

Từ Sắt Nguyên vừa tự nói, vừa tỉ mỉ đảo nhìn Tiêu Dật, xuất phát từ bản năng sự nghiệp gia tộc, hắn vô thức thầm đánh giá trang phục trên người Tiêu Dật. Bộ trang phục này thiết kế vô cùng độc đáo, đặc biệt là sợi dây ở eo càng lưu loát và dán sát, hiện rõ thân hình. Từ Sắt Nguyên trong lòng khẽ động, tiên giới mấy chục năm gần đây trên cơ bản đã không có tu chân

https://thuviensach.vn

giả của nhân giới thăng thiên, cho dù có, cũng đều là mấy người bảo thủ cả ngày chui vào rừng sâu núi cao. Hắn nhớ hơn tám mươi năm trước, có tu chân giả thăng thiên, mang theo kiểu âu phục nhân giới, vì thế âu phục lập tức trở thành trào lưu trên tiên giới. Hắn có thể thấy trước, bộ trang phục này nhất định sẽ lưu hành như âu phục. Nhưng vấn đề là, nhìn bộ dáng đối phương, ngay cả phàm vật nhân giới cũng đều không biết, hắn lo lắng nguồn gốc của bộ trang phục này không thể nói rõ, nếu hắn lén lút lấy đi, vạn nhất bị sở tuần kiểm phát hiện thì phiền phức rồi.

Từ Sắt Nguyên nghĩ tới độ hắn học của đám người sở tuần kiểm khi tra xét phàm vật nhân giới, lòng khẽ run, nhưng bảo hắn bỏ qua khả năng kiếm một món lớn, hắn lại không nỡ. Sau một lúc do dự, Từ Sắt Nguyên nghiến răng, có câu thương nhân có hai mươi phần trăm lợi nhuận đã sục sôi, có năm mươi phần trăm lợi nhuận sẽ dám mạo hiểm, có một trăm phần trăm lợi nhuận thì dám dẫm đạp lên tất cả pháp luật, có ba trăm phần trăm lợi nhận liền dám đối mặt nguy hiểm treo cổ, bản năng truy lợi cuối cùng chiếm thượng phong trong lòng Từ Sắt Nguyên. Hắn nỗ lực nặn ra nụ cười trên mặt, nhìn Tiêu Dật thân thiết mở miệng, “Huynh đệ, bộ trang phục của ngươi là kiểu lưu hành hiện tại ở nhân giới hả? ’

Từ Sắt Nguyên trước sau trở mặt, khiến Tiêu Dật vô cùng nghi hoặc, nghe nói thế cũng gật gật đầu.

Sắc cười trên mặt Từ Sắt Nguyên càng lớn, phóng tới trước mặt Tiêu Dật. Tiêu Dật cảnh giác nhìn hắn một cái, nhanh chóng lùi ra sau vài bước. Hành động của y khiến Từ Sắt Nguyên thu liễn không ít, miễn cưỡng khống chế nụ cười trên mặt giống như mang hảo ý, mở miệng nói: “Vị huynh đệ này, chúng ta thương lượng nhé, bộ trang phục của cậu rất hợp với tâm ý tôi, không biết cậu có bằng lòng bán cho tôi không?”

“Bán cho anh?” Tiêu Dật ra vẻ ngẫm nghĩ nhìn Từ Sắt Nguyên, một phút trước đối phương còn chán ghét y phục trên người mình, chớp mắt lại

https://thuviensach.vn

muốn bỏ tiền ra mua, y thật không rõ đối phương rốt cuộc đang tính thừa nước đục thả câu gì.

Vẻ mặt của Tiêu Dật hiện rõ trong mắt Từ Sắt Nguyên, Từ Sắt Nguyên vừa cảnh giác nhìn bầu trời, để phòng người của sở tuần kiểm đột nhiên xuất hiện, vừa nhanh chóng giải thích: “Huynh đệ, ta thấy có vẻ như cậu không biết, tại tiên giới không thể trực tiếp xuất hiện vật của nhân giới. Phàm thứ được mang từ nhân giới tới, đều có một mùi vị phàm khí nồng đậm, nếu không có tiên khí bao quanh, lập tức sẽ bị đám mũi cẩu của sở tuần kiểm ngửi được. Nếu cậu mặc trang phục này ra ngoài, nhất định sẽ chuốc phiền phức lớn. Vừa hay, ta rất thích thiết kế của bộ trang phục này, cậu bán nó cho ta, ta bảo người làm một bộ y chang cho cậu, lại có thể an toàn mặc ra ngoài, thế nào?”

Lời của Từ Sắt Nguyên, Tiêu Dật xoay chuyển một vòng trong đầu đã hiểu. Tại tiên giới không thể trực tiếp sử dụng vật của nhân giới, nhưng lại có thể mô phỏng bắt chước. Nhìn bộ dạng đối phương, tựa hồ là nhìn trúng thiết kế của bộ trang phục này, nhớ tới âu phục đã thấy kiếp trước, Tiêu Dật đại khái đoán ra đối phương muốn làm gì. Nếu ở nhân giới, có người muốn mua thiết kế này, y khẳng định không bán, dù sao đây là tâm huyết của Bạch Vi, nhưng hiện tại là tiên giới, y còn không biết có thể trở về hay không, nếu không thể trở về nữa, bộ y phục này đối với y mà nói chính là một phiền phức. Nghĩ tới đây, Tiêu Dật gật đầu.

Từ Sắt Nguyên vui sướng, “Huynh đệ, cậu ra giá đi.”

Ra giá? Tiêu Dật nhíu mày, trong cuộc sống tiên giới ngắn ngủi, y biết tiền tệ cơ bản lưu thông tại tiên giới là tinh ngọc, chia ra là hạ phẩm tinh ngọc, trung phẩm tinh ngọc và thượng phẩm tinh ngọc, tỉ lệ hoán đổi giữa ba phẩm cấp bất đồng là một đổi một ngàn, nhưng biết không có nghĩa là y hiểu giá trị của những tinh ngọc này. Dù sao lúc đó y sống tại Tiêu gia, hoàn toàn không cần dùng tới tinh ngọc, y căn bản không biết trình độ vật giá của tiên giới, càng không cần nhắc tới định giá cho bộ y phục này.

https://thuviensach.vn

Bộ dáng chăm chú suy nghĩ của Tiêu Dật lọt vào mắt Từ Sắt Nguyên, Từ Sắt Nguyên sợ y sẽ như sư tử mở miệng, giành trước nói: “Huynh đệ, ta không giấu cậu, bộ y phục này thiết kế quả thật không tồi, nhưng thật sự là một đại phiền toái. Cho dù hiện tại ta không mua nữa, khi về dựa vào trí nhớ cũng có thể phỏng ra không khác biệt. Sỡ dĩ ta chịu bỏ tiền, chỉ vì ta làm người trung hậu, huynh đệ, cậu cũng nên du di chút đi.”

Tiêu Dật vẫn là lần đầu tiên đụng phải người tự khen trung hậu, nhịn không được bật cười, sảng khoái nói: “Vậy anh nói giá đi.”

Tiêu Dật sảng khoái, Từ Sắt Nguyên vừa tự khen trung hậu, cũng không thể tự vả mặt mình, vì thế cũng dứt khoát nói: “Một trăm khối trung phẩm tinh ngọc thế nào?”

“Một trăm khối trung phẩm tinh ngọc?”

Tiêu Dật rất nhanh hoán đổi trong đầu, một trăm khối trung phẩm tinh ngọc bằng với mười vạn khối hạ phẩm tinh ngọc, xem ra cũng không tính là ít. Nghĩ nghĩ, Tiêu Dật gật đầu. Nhưng nhớ tới hiện trạng của mình, y hy vọng Từ Sắt Nguyên có thể giúp y tìm một chỗ ở, đương nhiên tiền khấu trừ vào trong thù lao. Tiêu Dật không biết y sẽ lưu lại tiên giới bao lâu, tệ lắm chẳng qua là mấy tháng sau bị người Tiêu gia phát hiện tung tích đón về, nếu thực không được, y cũng có thể đi tìm ông ngoại. Chỉ là lần này, Tiêu Dật hy vọng y có thể nắm được vận mệnh của mình, chứ không phải để mặc người Tiêu gia an bài.

Ý niệm thoáng qua, Tiêu Dật không khỏi nhớ tới nhà của mình ở nhân giới, nếu y biết hôm nay sẽ tới thiên giới một cách kỳ lạ như vậy, y nhất định chọn không ra khỏi cửa mà an phận ủ trong nhà.

Khi bố trí trong nhà tại nhân giới hiện lên trong đầu Tiêu Dật, một cỗ ấm lưu quen thuộc từ vết bớt ở ngực tràn ra, bao quanh toàn thân.

https://thuviensach.vn

Khắc tiếp theo, Tiêu Dật trừng mắt há mỏ nhìn bố trí quen thuộc xung quanh, chớp chớp mắt nửa ngày mới phản ứng lại được.

Đồng hồ treo tường trước mặt nhắc nhở y hiện tại đã là chín giờ tối, trong tiểu khu vẫn náo nhiệt không thôi. Trong quảng trường tiểu khu cách nhà Tiêu Dật không xa, một nhóm bác gái đang vui vẻ hợp ca Truyền kỳ long phụng, Tiêu Dật đứng ở cửa sổ nhìn hết mười phút, mới xác định y thật sự trở về.

Chỉ là, y trở về bằng cách nào?

https://thuviensach.vn

TIÊN GIỚI TẨU TƯ PHẠM

Lý Tùng Nho
www.dtv-ebook.com

Chương 3

Hiểu Rõ

Đứng trong phòng khách, Tiêu Dật vẻ mặt khó hiểu.

Y tỉ mỉ đem tình hình phát sinh hai lần nghĩ lại một lượt, tựa hồ mỗi lần đều là vì y sinh ra ý niệm ly khai mạnh mẽ. Vậy thì, nếu hiện tại y muốn trở về tiên giới, chính là chỗ xuất hiện vừa rồi, sẽ thế nào?

Ý niệm này thoáng qua trong đầu, ấm lưu quen thuộc tràn ra, Tiêu Dật còn chưa kịp phản ứng, đã nghe thấy tiếng kinh hô của nam tử bán lõa trước mặt: “Huynh đệ, cậu cậu cậu!”

Trong ánh mắt kinh ngạc của Từ Sắt Nguyên, Tiêu Dật lại một lần nữa biến mất, nhưng chỉ thoáng chốc, y lại một lần nữa xuất hiện trước mặt Từ Sắt Nguyên.

Từ Sắt Nguyên đã bị hành động của Tiêu Dật triệt để làm cho nói không nên lời, “Huynh đệ, cậu rốt cuộc muốn làm gì, nói thẳng đi nha.”

So với Từ Sắt Nguyên đang ứ họng, Tiêu Dật càng thêm kinh ngạc, y lại có thể tùy ý qua lại hai giới tiên nhân, sao có thể? Bộ dáng kinh ngạc ngây ngốc của Tiêu Dật đập vào mắt Từ Sắt Nguyên, Từ Sắt Nguyên không thể không lên tiếng nhắc nhở, “Này này, huynh đệ?”

Tiêu Dật hồi thần lại, nghĩ tới giao dịch trước đó, do dự một chút, mở miệng nói: “Anh đợi tôi một chút đã, tôi sẽ trở lại ngay.” Nói xong, Tiêu Dật lại lần nữa biến mất.

https://thuviensach.vn

“…” Từ Sắt Nguyên nhìn chỗ trống không mà Tiêu Dật đứng trước đó, cảm thấy hắn hoàn toàn không theo kịp lối suy nghĩ của đối phương.

Tiêu Dật lại trở về nhân giới, nhưng y đột nhiên nhớ tới mình đã quên báo bình an với Bạch Kỳ, chắc sự biến mất của y nhất định khiến Bạch Kỳ và Bạch Vi lo lắng không thôi. Còn bộ trang phục này, là thiết kế của Bạch Vi, nếu y bị kẹt lại tiên giới không trở về được thì thôi, nhưng hiện tại y về rồi, có bán hay không, có thể bán không, y đều cần nói với Bạch Vi một tiếng.

Quả nhiên, Bạch Kỳ nhận được điện thoại của y liền thở phào một hơi, “Tốt quá, tiểu Dật cậu không sao, cậu không biết vừa rồi có một ông chú giống như bị điên cứ khẳng định cậu đột nhiên biến mất, là bị người ngoài hành tinh mang đi, chị mình muốn báo cảnh sát, dọa chết mình rồi.”

Bị người ngoài hành tinh mang đi? Sắc mặt Tiêu Dật 囧một chút, nghĩ tới sự quan tâm của Bạch Vi, trong lòng cảm thấy ấm áp, “Xin lỗi, mình không sao, có chút chuyện gấp phải về nhà, quên nói với cậu, buổi diễn không bị mình ảnh hưởng chứ?”

“Không sao, buổi diễn rất thành công.”

“Vậy thì được, đúng rồi, có người nhìn trúng bộ trang phục Bạch Vi thiết kế, muốn mua, không biết chị Bạch Vi có bán không?”

“Bán, đương nhiên bán, là ai tinh mắt biết nhận ra anh tài vậy hả, chị mình đang đợi ngày này đó.” Ngữ khí của Bạch Kỳ mang theo ý khoa trương, Tiêu Dật bất giác bật cười.

Cúp máy, Tiêu Dật nghĩ nghĩ, thay quần cục áo thun chữ T, gói áo khoác trên người lại, một lần nữa xuất hiện trước mặt Từ Sắt Nguyên.

Từ Sắt Nguyên đối với dạng xuất quỷ nhập thần của y đã không còn quái lạ, ánh mắt hắn dừng trên chiếc áo thun chữ T trên người y nhiều hơn.

https://thuviensach.vn

Một cỗ phàm khí nồng nặc ập vào mặt, sau khi Từ Sắt Nguyên vô thức che giấu phàm khí trên bộ y phục, một ý niệm hoang đường nào đấy lóe qua đầu. Hắn rất nhanh lắc đầu, cảm thấy đầu mình nhất định là hồ đồ rồi, hắn mới không tin đối phương có thể tùy ý qua lại hạ giới.

Hai người giao dịch xong, Từ Sắt Nguyên rất nhanh đã an bài cho Tiêu Dật một tiểu viện cửa riêng không xa nằm ở Thanh Bình viên, Tiêu Dật cũng coi như đã có chỗ dừng chân tại tiên giới.

Sau khi Từ Sắt Nguyên tìm cho y một bộ y phục, Tiêu Dật rất hào phóng tặng chiếc áo thun chữ T trên người cho đối phương, đáng tiếc Từ Sắt Nguyên không nhìn ra giá trị thương mại của áo chữ T, nhận định không có tiên nhân bình thường nào sẽ thích dạng y phục như áo chữ T. Tiêu Dật nghĩ tới trình độ phổ biến thông dụng rất lớn của áo chữ T tại nhân giới, cũng chỉ có thể an ủi mình với lý do ánh mắt Từ Sắt Nguyên quá kém.

Nhược Thủy châu tuy không sánh nổi ‘cửu thiên thập nhị cảnh’, nhưng trên tiên giới nào có nơi thật sự kém, chẳng qua tiên khí không nồng đậm như những vị trí trước mà thôi. Ngược lại vì nơi này có nhiều tiên nhân bình thường cư trú, nên có sự náo nhiệt khói lửa.

Tiêu Dật cầm tinh ngọc Từ Sắt Nguyên đưa, ngày ngày lang thang ở khu chợ gần đó, mua không ít thứ tạp nham, có cảm giác vui quên cả nhà.

Chợ của tiên giới cũng không có gì khác biệt quá lớn với phố thương mại nhân giới, các kiểu kiến trúc san sát nhau, hoặc là lầu các tinh xảo, hoặc là nhà đá thô to, hoặc là nhà trúc độc đáo, hoặc là trạch môn uy nghiêm, tất cả đều san sát vào nhau, chiếm từng tấc đất của khu chợ.

Khác với phố thương mại nhân giới là, trong cửa hàng tiên giới đều có bố trí trận pháp không gian. Nhìn từ bên ngoài chẳng qua là một nơi nho nhỏ, cũng chỉ có sau khi tiến vào mới biết không gian bên trong rốt cuộc

https://thuviensach.vn

lớn cỡ nào. Tiêu Dật không mấy hiểu đối với sự an bài này, theo y nghĩ tiên giới diện tích vô biên, trực tiếp chiếm đất là được, hà tất bố trí trận pháp không gian gì đó. Nhưng sau khi dạo mấy lần y rất nhanh đã hiểu dụng ý trong đó. Nếu thật sự làm như y nghĩ, vậy giữa các cửa tiệm sẽ có khoảng cách rất xa, trước không cần nói khách hàng đi hết con đường này phải mất bao nhiêu thời gian, chỉ nói tới bầu không khí náo nhiệt sẽ kém hơn hiện tại rất nhiều.

Vì tất cả cửa hàng đều tụ tập bên nhau, cạnh tranh giữa các thương gia đặc biệt kịch liệt, tất cả thương gia đều xuất đủ kỳ chiêu, muốn thu hút ánh mắt khách hàng. Nhìn từ xa, trước cửa mỗi tiệm đều có treo một tấm cờ đón khách màu sắc tuyệt lệ, đón gió phất phơ trong không trung. Trên cờ đón khách sẽ viết hoặc vẽ, lác đác vài nét, chuyên thần miêu tả tiệm này kinh doanh gì.

Tiêu Dật lần đầu tiên tới chợ thấy loại cờ phất phơ này, tình cảnh ngập tràn trời đất này khiến y ngây ra đủ nửa ngày mới từ trong những tấm cờ đón khách đó nhận ra được những cửa tiệm khác biệt. Chẳng hạn, trên tấm cờ đón khách của tiệm này có cái vạc màu tím, không cần hoài nghi nó khẳng định là kinh doanh đan dược. Cờ đón khách của tiệm đó vẽ một hồ lô rượu đang mở, bên dưới hồ lô rượu thậm chí còn vẽ thêm mấy đạo lưu quang lấp lánh sinh động, thực sự hấp dẫn không ít người yêu rượu.

Tiêu Dật thích nhất một tiệm sách tên là “Mặc Hương Các’ ở đây, tiệm sách này cũng như các tiệm sách khác, bên ngoài chẳng qua chỉ nho nhỏ ba gian, nhưng khi vào trong bạn sẽ phát hiện nó không khác gì một thư viện ở nhân giới.

Sách trong Mặc Hương Các phân làm hai loại, một loại dùng thẻ ngọc chế thành, một loại thì dùng chế phẩm giấy giống nhân gian. Phải biết, tiên giới tiên nhân trừ số lượng khi vừa ra đời đã là tiên nhân bản địa của tiên giới, còn có không ít kẻ thăng thiên. Những người thăng thiên này quen cầm một quyển sách giấy ở hạ giới, ẩm vài ly trà thơm, nhìn thanh phong

https://thuviensach.vn

minh nguyệt đàm cổ luận kim, muốn chính là loại phong cách đó. Bạn cứ thử, trong tình cảnh như vậy, chúng tiên nhân ngồi vây lại, từng người tay cầm thẻ ngọc gõ gõ lên đầu, lập tức phong cách gì cũng không còn. Dưới tình hình này, chế phẩm giấy rất nhanh đã trở nên phổ biến, không chỉ được tiên nhân thăng thiên hoan nghênh, mà ngay cả tiên nhân bản địa trải qua mưa dầm thấm đất cũng càng lúc càng truy cầu thư tịch bằng giấy.

Đối với Tiêu Dật mà nói, ý kiến ban đầu của y thật ra là thích thứ đơn giản tiện lợi như thẻ ngọc hơn, một là thẻ ngọc có lượng chứa lớn, hai là thẻ ngọc gõ lên đầu, chỉ trông có vẻ bạch si quá thôi, nội dung bên trong cơ bản đều sẽ chảy vào đầu. Nhưng vấn đề hiện tại là, Tiêu Dật không phải tiên nhân, y căn bản không cách nào nhìn được nội dung trong thẻ ngọc, chỉ có thể bỏ nhất chọn nhì chọn chế phẩm giấy.

Nói ra thì, Tiêu Dật cũng không rõ trạng thái hiện tại của mình, nghe nói nội thể y không có tiên cách, khác biệt tiên phàm rõ ràng, nhưng y ra vào Nhược Thủy châu mấy ngày, tiên nhân gặp không ít, nhưng vẫn không có ai phát hiện sự khác biệt của y.

Mới đầu Tiêu Dật còn rất lo lắng thấp thỏm, sợ sẽ bị người tiên giới phát hiện dị thường mà đuổi y ra ngoài, nhưng liên tục bình an vô sự, rất nhanh y đã hoàn toàn yên tâm. Dù sao hiện tại y tự do qua lại hai giới tiên nhân đã là không bình thường, có thêm một chút không bình thường cũng không tính là gì.

Tiêu Dật không biết là, mấy ngày y sống tại tiên giới, vết bớt thái cực màu vàng ở ngực y vẫn không ngừng hấp thu tiên khí xung quanh. Chỉ là vì lượng quá nhỏ, như dòng nước nhỏ róc rách, cho nên Tiêu Dật không cảm giác được mà thôi.

Sau khi lại tới Mặc Hương Các, Tiêu Dật đi thẳng tới [Tiên luật đại điển] ghi chép tiên giới tiên luật. Lần trước y vừa mới xem phần mở đầu, đã bị mớ tiên luật phức tạp như lông bò bên trong làm đầu choáng mắt hoa,

https://thuviensach.vn

lần này mục tiêu của y rõ ràng hơn, chỉ cần tìm ra ghi chép tiên luật trọng điểm liên quan tới nhân giới là được.

Theo mục lục chỉ dẫn lật xem một lúc, đợi khi Tiêu Dật đóng quyển [Tiên luật đại điển] lại, trên mặt y hiện ra thần sắc cực kỳ cổ quái. Theo như [Tiên luật đại điển] cho biết, tiên nhân tự tiện đi vào nhân giới là trọng tội, nhẹ thì bị lưu đày ở Hư Vô hải nằm tại đông hải tiên giới, nặng thì sẽ bị rút tiên cách đánh xuống nhân giới chuyển thế luân hồi. Còn về cái sau còn có thể trở lại tiên giới hay không, thì phải xem vận đạo của chính mình.

Tiên đình vì truy bắt tiên nhân lén xuống nhân giới, đặc biệt thiết lập sở tuần kiểm, dưới cấp có mấy trăm tuần kiểm vệ, được phân phát tiên khí do sở thiên công đặc biệt chế tạo, một khi cảm nhận được ranh giới hai giới tiên nhân xuất hiện dao động, trong ba hơi sẽ lập tức xuất hiện ở nơi có dao động. Vì vậy tương ứng là, tự tiện sử dụng phàm vật nhân giới cũng là trọng tội, nhẹ thì bị phạt đến vài mỏ quặng lớn trực thuộc tiên đình đào quặng lao dịch, nặng thì bị lưu đày tới Hư Vô hải, đợi hết thời gian lưu đày lại trở về tiên giới. Đương nhiên tiền đề là bạn phải bảo đảm mình vẫn còn sống, phải biết hoàn cảnh của Hư Vô hải rất ác liệt, lại thêm mấy chục vạn năm nay không biết đã lưu đày bao nhiêu tiên nhân cùng hung cực ác tới đó, đủ để có thể gọi là nơi hung hiểm nhất của tiên giới.

Tiêu Dật lật lại đoạn này hết lần này đến lần khác trong đầu, nhất thời không biết y nên thấy may mắn hay nên sợ hãi.

Không nói mấy ngày nay y qua lại hai giới tiên nhân ít thì cũng có mười mấy lần, chỉ nói riêng lần đầu tiên y xuất hiện tại tiên giới, nếu không có Từ Sắt Nguyên giúp y che giấu phàm khí trên y phục, chỉ sợ hiện tại y sớm đã bị sở tuần kiểm bắt được, lưu đày tới Hư Vô hải rồi. Nhưng có điểm Tiêu Dật nghĩ không rõ, sở tuần kiểm theo lý mà nói rất lợi hại, nhưng tại sao mấy lần y qua lại hai giới tiên nhân đều không bị phát hiện? Lẽ nào y có thể qua mắt được sở tuần kiểm?

https://thuviensach.vn

Tiêu Dật đang khổ sở suy nghĩ, một đạo lưu quang từ ngoài xuyên tới, dừng trước mặt y, không ngờ là một thẻ ngọc màu trắng dài bằng đốt ngón tay, không đợi Tiêu Dật phản ứng, thẻ ngọc đã tự động phát ra tiếng. Đợi khi Tiêu Dật nghe xong lời nhắn của thẻ ngọc, thần sắc bất giác trở nên kỳ quái.

https://thuviensach.vn

TIÊN GIỚI TẨU TƯ PHẠM

Lý Tùng Nho
www.dtv-ebook.com

Chương 4

Không Được

Nội dung thẻ ngọc không có gì kỳ quái, chỉ là Từ Sắt Nguyên tâm tình không tốt, muốn tìm Tiêu Dật uống rượu.

Tiêu Dật kỳ quái là, giao tình giữa y và Từ Sắt Nguyên từ lúc nào đã tốt tới độ này rồi? Nhưng lúc này Tiêu Dật cũng đang phiền lòng vì chuyện sở tuần kiểm, nghĩ tới Từ Sắt Nguyên trưởng thành trên tiên giới, nói không chừng có thể biết chút tin tức gì đó, so với tra tư liệu mù quáng thế này thì đơn giản hơn nhiều. Nếu đối phương đã tìm y, y cũng đúng lúc có chuyện cần hỏi, thì coi như hai bên đều lợi.

Vì không phải tiên nhân, Tiêu Dật cũng không có tiên pháp gì đó, mấy ngày nay hành động của y toàn bộ dựa vào hai chân đi không ngừng. Đáng thương Từ Sắt Nguyên sớm đã chạy tới chỗ Tiêu Dật ở, hắn đợi a, đợi một canh giờ sau, bóng dáng Tiêu Dật mới xuất hiện trước mắt hắn.

Tiêu Dật khách sáo chào hỏi: “Anh đợi lâu rồi hả?” Với Tiêu Dật, y đã cố gắng quay về sớm, câu này chỉ là khách sáo.

Bộ dáng thản nhiên đó khiến Từ Sắt Nguyên nói không nên lời, “Cảm ơn cậu còn nhớ ta đang đợi cậu.”

“Sao vậy?” Tiêu Dật cho dù có trì độn, cũng cảm giác được oán niệm của Từ Sắt Nguyên, càng huống hồ y không hề trì độn. Nghĩ tới việc mình và Từ Sắt Nguyên chẳng qua mới quen biết, y không cảm thấy giao tình

https://thuviensach.vn

của hai người tốt tới mức Từ Sắt Nguyên tâm tình không tốt lại nghĩ tới y, chẳng lẽ có liên quan đến y?

Tiêu Dật nghĩ vậy không sai, chuyện này thật sự có liên quan đến y. Lại nói lần đầu tiên khi Tiêu Dật xuất hiện trước mặt Từ Sắt Nguyên, Từ Sắt Nguyên đang chuẩn bị làm chút chuyện đàn ông đều thích làm, nhưng không ngờ vào thời khắc mấu chốt lại bị Tiêu Dật cắt đứt không nói, tiểu Sắt Nguyên còn từng thân mật tiếp xúc một lần với thềm ngọc thạch cứng chắc. Tiên nhân thân thể cường hãn, Từ Sắt Nguyên lúc đó cũng đau đớn lợi hại, qua một lát thì không còn cảm giác đau gì.

Hắn vốn nghĩ cũng không phải là chuyện gì lớn, ngoảnh đầu tiểu Sắt Nguyên lại hùng khí hiên ngang là một hảo hán, nhưng sự thật tàn khốc hung hăng đả kích hắn. Hắn phát hiện, hắn không được rồi, hắn cư nhiên không được rồi. Bất kể hắn dùng phương pháp nào, cho dù là nhìn bức tranh Cửu Ly tiên tử mà trước kia hắn thích nhất cũng không cứng lên được, khiến Từ Sắt Nguyên lúc này mới ý thức được tiêu rồi!

Đối với một thằng đàn ông mà nói, không cứng được thật thật sự là một đại sự, cũng là một chuyện xấu hổ không thể mở miệng. Từ Sắt Nguyên tâm tình ứ nghẹn, nhưng lại không dám tìm bằng hữu bên cạnh tố khổ. Vạn nhất ai miệng rộng nói ra ngoài, đường đường thiếu đông gia của Thiên Y Các Từ gia cư nhiên không được, quả thật là có thể lấy mạng hắn.

Nghĩ tới nghĩ lui, Từ Sắt Nguyên nghĩ tới Tiêu Dật, một là Tiêu Dật độc lai độc vãng có vẻ không có bạn bè gì ở tiên giới, hai là hắn xảy ra chuyện tính ra cũng có dính líu đến Tiêu Dật, lý do tại sao cứng không được hắn cũng có thể nói ra, không cần che che giấu giấu. Như vậy, Từ Sắt Nguyên cầm một vò rượu tới tiểu viện Tiêu Dật tạm cư.

Nghe Tiêu Dật hỏi hắn sao vậy, Từ Sắt Nguyên chỉ cảm thấy ứ nghẹn đầy lòng chặn ở ngực, lên tiếng bi thống: “Huynh đệ, ta không được rồi!”

https://thuviensach.vn

Cùng là đàn ông, hai chữ không được quá mức mẫn cảm, Tiêu Dật hầu như vô thức nhìn vào giữa hai chân Từ Sắt Nguyên, giọng điệu cổ quái nói: "Không được rồi?"

Khi Tiêu Dật đưa mắt nhìn, Từ Sắt Nguyên theo bản năng khép chặt hai chân, sau khi nghe đối phương hỏi ngược, chỉ cảm thấy bi thương trào lên, khổ sở gật đầu, "Không cương được, chính là ngày đó bị cậu đè phải, sau đó không cương được nữa.

Từ Sắt Nguyên nói thế, Tiêu Dật nhớ lại ngày đó may mà có Từ Sắt Nguyên ở dưới thân làm đệm, nếu không với thân thể phàm nhân của y, từ nơi cao như vậy rớt xuống chỉ sợ sẽ bị thương, lập tức tâm sinh hổ thẹn, ánh mắt nhìn Từ Sắt Nguyên mang theo thương hại.

"Khu chợ không phải có đủ loại tiên đan sao, dùng không có tác dụng sao?"

Từ Sắt Nguyên lắc đầu, thần sắc bi thảm, nếu có tác dụng hắn còn phải đi tìm Tiêu Dật khóc lóc?

Tiêu Dật cũng không biết nên nói gì mới tốt, may mà Từ Sắt Nguyên cũng không cần y nói, chỉ cần Tiêu Dật nghe là được. Thế là Từ Sắt Nguyên liền kéo Tiêu Dật lải nhải không ngừng, từ nhỏ nói đến lớn, nói chuyện trước kia hắn phong lưu hào phóng thế nào, là mỹ nam tử hiếm có của tiên giới. Nói hắn làm sao được người thích, có rất nhiều tiên tử ở sau lưng lén lút ái mộ hắn. Nói hắn là độc tử trong nhà, sau này phải kế thừa hương hỏa của Từ gia, hắn như vậy thật có lỗi với cha hắn, có lỗi với liệt tổ liệt tông Từ gia. Từ Sắt Nguyên càng nói càng đáng thương, nghe tới phần sau quả thật là nước mắt nhạt nhòa, thật sự là khiến người nghe thương tâm rơi lệ. Nếu không phải là người biết chuyện nhìn thấy, còn cho rằng Từ gia phá sản, Từ Sắt Nguyên mới có thể khóc thành như vậy. Thật không biết trong mắt Từ Sắt Nguyên, đàn ông không được so với không có tiền còn bi thảm hơn gấp vạn lần.

https://thuviensach.vn

Tiêu Dật một bên cảm thấy hắn nói thật đáng thương, một bên lại bị đủ loại từ ngữ tự tâng bốc mình trong lời nói của hắn khiến cho phiền não không thôi, nghĩ tới đủ loại quảng cáo trị liệu dán trên cột điện ở khu tiểu lâu, còn có cửa sau của trường cứ tới tối lại có vài cửa tiệm vật phẩm người lớn che che giấu giấu mở cửa, nhất thời mềm lòng nói: “Nếu không, tôi tìm chút thuốc cho anh thử xem?”

Tìm thuốc! Thử xem! Mấy chữ lớn này đập vào tai Từ Sắt Nguyên, chỉ thấy trên gương mặt một khắc trước còn vai chính khổ sở lập tức hai mắt phát sáng, “Có tác dụng?”

Tiêu Dật trước giờ chưa từng có loại phiền muộn này, làm sao y biết có tác dụng hay không, nhưng nghĩ tới vào lúc này đừng để Từ Sắt Nguyên chịu thêm đả kích nữa thì tốt hơn, nên gật đầu, dứt khoát nói: “Có tác dụng.” Đương nhiên, Tiêu Dật âm thầm bổ sung thêm hai chữ trong lòng, chắc vậy.

Từ Sắt Nguyên lúc này bạo phát lực hành động cường đại, hiện tại hắn không còn tâm tư đâu uống rượu tố khổ, cấp thiết thúc dục Tiêu Dật đi tìm dược.

Tiêu Dật khó xử nhìn hắn một cái, cũng không gấp hành động.

“Thế nào, có phải vấn đề tinh ngọc không, không sao, ta xuất tinh ngọc, chỉ cần có tác dụng bao nhiêu tinh ngọc cũng đều bỏ ra.” Từ Sắt Nguyên hối thúc.

Tiêu Dật lắc lắc đầu, nghiêm sắt nói: “Là thuốc của nhân giới.”

Nói ra, Tiêu Dật hôm nay xem [Tiên luật đại điển] cả ngày, nếu là trước kia không biết còn có thể nói một tiếng không biết không sợ, nhưng hiện tại nếu đã biết rồi, y liền lo lắng tới phàm vật và phàm khí. Xuất phát từ thành công qua lại hai giới tiên nhân gần đây, y ngược lại không lo lắng sở tuần kiểm sẽ phát hiện dao động khi y xuyên qua hai giới tiên nhân, y lo lắng là

https://thuviensach.vn

y không có bất cứ tiên lực nào che giấu phàm khí, vạn nhất sở tuần kiểm phát giác được phàm khí tìm tới thì sao? Lại nói y phải gánh trách nhiệm đi tìm thuốc cho Từ Sắt Nguyên, nếu Từ Sắt Nguyên việc tới trước mắt lại ghét bỏ thuốc của nhân giới, vậy không phải y bôn ba phí trắng sao? Đối với Tiêu Dật, thà rằng trước đó phí chút sức nói rõ, cũng bớt được phiền phức về sau.

"Nhân giới?" Từ Sắt Nguyên ngây người, nhìn Tiêu Dật thật sâu một cái, vỗ mạnh bàn: "Không phải chỉ là đồ của nhân giới sao? Không sao, ta không sợ."

Có câu này của Từ Sắt Nguyên, Tiêu Dật cũng yên tâm không ít. Hai người hẹn xong Từ Sắt Nguyên ngày mai tới lấy thuốc, nhìn Từ Sắt Nguyên lòng ôm kỳ vọng đi về, Tiêu Dật nghĩ nghĩ, ý niệm thoáng qua lại trở về nhà trong nhân giới.

Lúc này chẳng qua là buổi chiều ba giờ, Tiêu Dật vẫn luôn đợi tới tối mới ra ngoài. Vì tránh gặp phải bạn học học hè mà quá mức lúng túng, Tiêu Dật không dám đến trường mình mà quẹo ra sau học viện nghệ thuật. Dù sao hai trường học này kế tiếp nhau, Tiêu Dật không tin phía sau trường nghệ thuật không có tiệm vật dụng người lớn.

Quả nhiên, vừa quẹo ra cửa sau trường nghệ thuật, cách một con hẻm, mấy biển hiện lấp lánh nghênh ngang dựng thẳng, thản nhiên hơn mấy cửa tiệm sau trường đại học của y nhiều.

Khi Tiêu Dật ra ngoài đặc biệt mặc áo khoác có mũ, lúc này lập tức kéo mũ lên, cúi đầu đi vào cửa tiệm gần nhất.

Coi tiệm là một người đàn ông trung niên, người xung quanh đều gọi ông là lão Vương. Lão Vương thấy nhiều học sinh tới đây rồi, nhìn bộ dáng Tiêu Dật, bất giác đeo lên nụ cười gian xảo mà ông tự cho là thân thiết,

https://thuviensach.vn

“Cậu nhóc, muốn mua cái gì?” Vừa hỏi, vừa ra hiệu về mấy bộ đủ kiểu xếp hàng trên tường.

Khi Tiêu Dật đáp ứng Từ Sắt Nguyên không cảm thấy có gì, lúc này đứng đây, y mới ý thức được bệnh của Từ Sắt Nguyên không phải dễ nói ra miệng.

Do dự nửa ngày, Tiêu Dật thấp giọng nói: “Bạn của tôi không được, nên dùng thuốc gì?”

Lão Vương đang uống trà, vừa nghe liền phun hết ra, vẻ gian xảo trên mặt cũng hóa thành thương hại, đảo quanh người Tiêu Dật một vòng, trọng điểm chú ý là giữa hai chân y.

Tiêu Dật đại quẫn, vô thức mở miệng: “Không phải tôi!”

“Tôi biết, tôi biết, là bạn của cậu mà.” Lão Vương hiểu ý người đáp, trong mắt lại lộ ra vẻ ta hiểu.

Tiêu Dật không nói nên lời nhìn đối phương, lão Vương đã lấy một hộp thuốc dưới quầy cho y, “Nè, thuốc uống, một hộp sáu viên, một lần một viên, cậu thử trước đi, không được lại tới tìm tôi.”

Tiêu Dật nhanh chóng lấy thuốc, trả tiền định đi lấy người, trên mặt lão vương hiện lên thần sắc hài hòa như thánh phụ, giọng điệu nghiêm túc nói với y: “Cậu nhóc, cậu vẫn còn trẻ, loại bệnh này sao, thật ra không tính là chuyện gì lớn, cậu nhất thiết đừng để bị áp lực quá lớn.”

Tiêu Dật: “…”

Lão Vương đột nhiên ý thức được cái gì, cười ha ha nói: “Ha, sai rồi sai rồi, là bạn cậu, là bạn cậu.”

Tuy nói như thế, nhưng ánh mắt lão Vương vẫn đặt trên người Tiêu Dật.

https://thuviensach.vn

Tiêu Dật: “…”

Nhìn bóng lưng Tiêu Dật gần như là bỏ trốn, lão Vương thở dài, ánh mắt thương hại, một cậu nhóc trẻ tuổi như thế, tướng mạo lại được, sao lại không thể cương chứ, thật là đáng thương mà.

https://thuviensach.vn

TIÊN GIỚI TẨU TƯ PHẠM

Lý Tùng Nho
www.dtv-ebook.com

Chương 5

Đồng Tình

Chịu đựng ánh mắt thương hại của ông chú canh tiệm, Tiêu Dật một hơi lao thẳng ra đường cái, vẫy một chiếc taxi, nhanh chóng rời khỏi chỗ này.

Y vốn muốn lập tức trở về tiên giới, nhưng nghĩ nghĩ tới giường ngọc thạch trên tiên giới, buổi tối ngủ cứng rêm cả người, so với giường ở trong nhà thì kém xa, lập tức quyết định ở nhà một đêm, rồi về tiên giới sau.

Sáng hôm sau, Tiêu Dật gọi điện cho Bạch Kỳ, dặn dò vài câu mấy hôm nay y không ở nhà, sau đó ném bao thuốc tối qua đi, chỉ để lại sáu viên thuốc nhỏ bên trong. Theo cách nói của Từ Sắt Nguyên, vật phẩm nhân giới càng lớn, phàm khí càng nồng, dù sao hiệu quả của thuốc này chính là viên thuốc, không có bao gói cũng chẳng sao. Vì bảo hiểm, Tiêu Dật lại lấy hộp ngọc đựng đồ Từ Sắt Nguyên cho y, nghe nói như vậy có thể tránh khỏi truy xét của sở tuần kiểm.

Nói ra, cách tốt nhất trốn sở tuần kiểm tra xét là dùng tiên khí bao bọc quanh phàm vật, ngăn ngừa phàm khí tiết ra ngoài, như vậy, sở tuần kiểm tự nhiên không tra ra được. Đáng tiếc nội thể Tiêu Dật không có tiên cách, căn bản không thể nào hấp thu tiên khí.

Sau khi chuẩn bị mọi thứ, Tiêu Dật suy nghĩ, rồi xuất hiện tại tiên giới, mở cửa phòng ngủ lập tức nhìn thấy gương mặt kỳ vọng của Từ Sắt Nguyên. Còn chưa đợi y đứng vững, Từ Sắt Nguyên đã nhào tới sát bên y.

https://thuviensach.vn

Tiêu Dật bị hành động của Từ Sắt Nguyên dọa nhảy dựng, nhanh chóng lùi lại, “Anh tới hồi nào?”

Từ Sắt Nguyên tự nhiên sẽ không nói với y hôm qua sau khi chia tay Tiêu Dật, càng nghĩ càng gấp, hận không thể lập tức lấy được thuốc Tiêu Dật nói để thử, căn bản không có kiên nhẫn đợi tới hôm sau, khi đó đã trở về tìm Tiêu Dật. Nhưng Tiêu Dật đã không thấy bóng dáng, Từ Sắt Nguyên do quá khẩn trương, thế nên ở lại nhà Tiêu Dật cả đêm.

Cả buổi tối, Từ Sắt Nguyên cào tâm cào phế, một hồi lo lắng vạn nhất Tiêu Dật không thận trọng bị sở tuần kiểm bắt được thì làm sao, một hồi lại lo lắng vạn nhất thuốc không có tác dụng thì sao, trăm mối giày vò, không dễ gì mới thấy bóng dáng Tiêu Dật, lập tức không bận tâm chuyện xoắn xuýt trước đó, trực tiếp nhào tới mắt long lanh mở miệng: “Có lấy được thuốc chưa?”

Tiêu Dật gật đầu, đem hộp ngọc đựng đồ giao cho hắn, đang định nói với hắn một lần một viên, Từ Sắt Nguyên đã như một trận gió lao đi, Tiêu Dật chỉ kịp nghe thấy âm thanh Từ Sắt Nguyên từ xa truyền lại, “Huynh đệ tốt, ta đi thử xem sao, đợi lát ta về nói sau.”

Tiêu Dật không nói nên lời chăm chăm nhìn hai cánh cửa vẫn còn đang lắc lư do Từ Sắt Nguyên lao đi tạo nên, lắc đầu, thu dọn một chút, rồi đi tới Mặc Hương Các. Y còn rất nhiều chuyện chưa kịp hiểu rõ về tiên giới.

Thời gian từng chút trôi qua, Tiêu Dật ngồi trong góc cuối Mặc Hương Các cầm một quyển sách tường thuật tiên giới yêu thú xem vô cùng hứng thú, đột nhiên một trận hương phong ập tới, Từ Sắt Nguyên giống như sói đói lao vào Mặc Hương Các, tóm lấy Tiêu Dật: “Đại ca, cậu là thân đại ca của ta, còn thuốc đó không? ’

Tiêu Dật bị hắn đột nhiên xuất hiện dọa giật nảy, lại nhìn bộ dáng lúc này của Từ Sắt Nguyên, ánh mắt liền mang theo cổ quái. Thực ra lúc này

https://thuviensach.vn

Từ Sắt Nguyên y quan bất chỉnh, xem điệu bộ là vội vàng khoác một chiếc áo ngoài chạy tới, từ trên lồng ngực phanh mở của Từ Sắt Nguyên có thể nhìn thấy lốm đốm hôn ngôn và vết cào, ngay cả trên y phục cũng lan tỏa một mùi hương phấn son nồng đậm.

Từ Sắt Nguyên gấp rút nắm lấy Tiêu Dật, nhanh chóng lập lại, “Thuốc còn đó không?”

Tiêu Dật như ngẫm nghĩ gì nhìn hắn một cái, không đáp mà hỏi ngược lại: “Có tác dụng?”

Từ Sắt Nguyên liều mạng gật đầu, đừng nói có tác dụng, quả thật là hiệu quả đáng nể! Sau khi hắn một hơi uống hết toàn bộ sáu viên trong hộp ngọc, tiểu Sắt Nguyên mấy ngày nay vẫn luôn mềm rũ cuối cùng cũng đứng lên, không chỉ đứng lên mà còn đại triển hùng phong với mấy tiểu nha hoàn hầu hạ hắn, trực tiếp khiến các nàng đều nhũn thành vũng nước dưới thân hắn.

Từ Sắt Nguyên mắt long lanh nhìn Tiêu Dật, hắn cảm thấy chuyện quan trọng hiện tại không phải là thuốc có tác dụng hay không, mà là còn thuốc hay không, mấy tiểu nha đầu đó còn đang đợi hắn kìa.

Đối diện với ánh mắt tràn đầy kỳ vọng của Từ Sắt Nguyên, Tiêu Dật lắc đầu, ra vẻ không còn thuốc, tiếp theo y không hiểu nói: “Không phải có sáu viên sao?”

Từ Sắt Nguyên vẻ mặt quái dị, “Lẽ nào không phải uống một lúc sáu viên?”

“…!” Tiêu Dật cảm thấy Từ Sắt Nguyên không tinh tẫn nhân vong thật sự là phải cảm tạ thân thể cường hãn của tiên nhân.

Từ Sắt Nguyên tuy không biết Tiêu Dật nghĩ gì, nhưng từ phản ứng của Tiêu Dật cũng nhìn ra được bản thân tựa hồ uống hơi nhiều chút, khi mở

https://thuviensach.vn

miệng thì không còn sức lực nữa: “Hết thuốc rồi sao?”

Tiêu Dật gật đầu, hảo tâm nói: “Loại thuốc này tốt nhất đừng uống nhiều, anh thử xem khi không uống thuốc có được hay không, nếu có thể thì đừng uống thuốc nữa.”

“Không được!” Từ Sắt Nguyên kiên quyết cự tuyệt.

Tiếng không được này chém đinh chặt sắt, dọa Tiêu Dật một trận.

Từ Sắt Nguyên ý thức được mình phản ứng hơi quá khích, cười gian hê hê giải thích: “Đây không phải là loại thuốc dùng rồi sẽ kéo dài hơn sao, cùng là đàn ông mà, cậu hiểu mà.”

Tiêu Dật: “…”

Tiêu Dật bị Từ Sắt Nguyên làm bó tay, không thể không đáp ứng ngày mai tiếp tục mang thuốc cho hắn. Còn về tại sao không phải hôm nay, Tiêu Dật thực sự là không có dũng khí giữa ban ngày ban mặt chạy tới cửa tiệm vật phẩm người lớn, y cũng phải đợi tới tối lén lút đi.

Từ Sắt Nguyên hưng phấn bừng bừng chạy tới chỗ Tiêu Dật, vốn là ôm tâm tình nhìn thử xem sao, xem có thể từ tay Tiêu Dật moi thêm được vài viên thuốc không. Nếu Tiêu Dật đã xác định không còn thuốc nữa, hắn cũng lười về nhà, lập tức sáp tới cạnh Tiêu Dật, nhìn xem y đang làm gì, rồi nhất định ồn ào đòi xem cùng Tiêu Dật.

Tiêu Dật không nói nên lời nhìn bộ dáng phanh ngực lộ nhũ của Từ Sắt Nguyên, cảm thụ được ánh mắt đánh giá ẩn ý xung quanh, không thể không mang hắn rời khỏi Mặc Hương Các trước, trở về nơi ở tại Nhược Thủy châu.

Từ Sắt Nguyên là tiên nhân cấp bốn, ra khỏi Mặc Hương Các vừa lên thang mây đã xuất hiện ở ngoài mấy trăm dặm. Lúc này hắn tâm tình kích

https://thuviensach.vn

động, cường liệt cần có người chia sẻ tâm tình với hắn, không cần hoài nghi, người này khẳng định là Tiêu Dật. Từ Sắt Nguyên tâm tình cao hứng đang muốn mở miệng, vừa quay đầu lại phát hiện Tiêu Dật không ở bên cạnh.

"Hử, Tiêu huynh đâu?"

Từ Sắt Nguyên nhìn quanh trái phải, mất nửa ngày mới thấy bóng dáng bước từng bước của Tiêu Dật. Hắn ngây ra nhìn Tiêu Dật cư nhiên dùng hai chân đi dường, mù mịt mở miệng: "Huynh đệ, sao cậu không dùng tiên thuật?"

Tiêu Dật không hảo khí đảo mắt trắng liếc hắn: "Không biết!"

Từ Sắt Nguyên lảo đảo, xém chút ngã khỏi mây. Hắn cuối cùng cũng hiểu tại sao hôm qua đợi nửa ngày mới thấy Tiêu Dật xuất hiện, thì ra y là đi bộ từ Mặc Hương Các về. Từ Sắt Nguyên nghĩ tới mình hôm qua thầm oán trách Tiêu Dật, thực sự là quá không nên.

Nói ra thì, Từ Sắt Nguyên hiện tại đối với lai lịch của Tiêu Dật càng thêm hiếu kỳ, nào có tiên nhân không biết tiên thuật cơ bản nhất chứ, nhưng Tiêu Dật không nói hắn cũng không tiện truy hỏi, chỉ đành nỗ lực áp chế lòng hiếu kỳ, giả bộ dáng không quan tâm.

Phần đường sau đó, có Từ Sắt Nguyên, Tiêu Dật thoát khỏi khốn cảnh đi bộ bằng hai chân. Mấy ngày ngay khi y đi bộ dưới đất, thực sự bị không ít tiên nhân qua đường vây coi, thực sự là ở tiên giới chỉ sợ một tiên nhân bậc một cũng có mấy chiêu tiên thuật đi đường, nhiều năm nay không còn thấy qua người nào cần đi đường như Tiêu Dật.

Sau một nén hương, hai người về tới nơi ở của Tiêu Dật, Từ Sắt Nguyên suốt đường khen thuốc Tiêu Dật mang tới tận trời, hận không thể tâng bốc thành tiên giới đệ nhất tiên đan, chỉ để Tiêu Dật đáp ứng hắn, ngày mai mang cho hắn một trăm viên.

https://thuviensach.vn

Tiêu Dật bất đắc dĩ: “Anh cần nhiều như thế làm gì?”

Từ Sắt Nguyên vẻ mặt nghiêm túc tính toán: “Một lần dùng sáu viên, một trăm viên có thể dùng mười sáu lần, còn dư ra bốn viên, không được, phải mang tới một trăm linh hai viên, vừa đúng có thể phân làm mười bảy lần.”

Tiêu Dật đau đầu vô cùng, một trăm linh hai viên, Từ Sắt Nguyên nói thì dễ, bảo y lấy mặt mũi nào đi mua?

Từ Sắt Nguyên nếm được đồ ngon, đang lúc hưng phấn, mắt long lanh nhìn Tiêu Dật, chỉ sợ y nói ra một chữ không, cũng không biết có phải do hôm qua hắn ở trước mặt Tiêu Dật không chút hình tượng khóc lóc một phen không, mà quan hệ của hắn và Tiêu Dật bất ngờ thân thiết hơn rất nhiều. So với bộ dáng đoan chính trước mặt người ngoài, Từ thiếu đông gia ở trước mặt Tiêu Dật triệt để là một bộ vô lại đáng thương.

Tiêu Dật bị hắn ồn ào tới không biết làm sao, chỉ đành gật đầu đáp ứng, Từ Sắt Nguyên cao hứng có thừa, sảng khoái rút ra một trăm linh tám khối trung phẩm tinh ngọc, xem như tiền mua thuốc.

“Tính luôn sáu viên trước đó, một viên một khối trung phẩm tinh ngọc, đủ lòng thành chứ.”

Tiêu Dật mấy hôm nay lang thang ở khu chợ Nhược Thủy châu, đối với giá trị của tinh ngọc cũng coi như có hiểu biết cơ bản. Tiêu Dật cảm thấy giá trị của tinh ngọc nếu chuyển đổi thành tiền tệ nhân giới, vậy thì một khối hạ phẩm tinh ngọc xấp xỉ với một đồng (nhân dân tệ, một đồng = 3. 450 VND), mà tương ứng một khối trung đẳng tinh ngọc bằng với một ngàn ở nhân giới. Một trăm khối trung đẳng tinh ngọc chính là mười vạn (100. 000) ở nhân giới. Nghĩ lại mấy hôm trước y đem bán thiết kế của Bạch Vi được mười vạn cũng cảm thấy bán được không ít tiền, hiện tại chẳng qua là mấy viên thuốc tráng dương đã có thể bán được giá bằng

https://thuviensach.vn

nhau, quả nhiên là trong mắt đàn ông, không gì có thể quan trọng hơn năng lực.

Nếu Từ Sắt Nguyên đã nguyện ý bỏ tiền, Tiêu Dật cũng không tiện từ chối, dứt khoát thu món tiền này.

Mười giờ tối, Tiêu Dật một lần nữa đội mũ cúi đầu xuất hiện trong cửa hàng vật dụng người lớn trước đó, coi tiệm vẫn là lão Vương từng gặp qua.

Lão Vương thấy có bóng khách xuất hiện trước cửa, vô thức đeo nụ cười lên, nhưng khi ông nhìn rõ là Tiêu Dật, nụ cười trên mặt lập tức hóa thành thương hại.

Ông nhớ hôm qua ông dặn nếu thuốc không có tác dụng thì trở lại tìm ông, không ngờ hôm nay đã nhìn thấy cậu thanh niên này trở lại. Xem ra bệnh của cậu thanh niên không phải nặng bình thường, ngay cả thuốc đặc hiệu của ông cũng không có hiệu quả, thật sự quá đáng thương.

Tiêu Dật không biết trong lòng lão Vương lại một lần nữa thắp đèn thương tiếc cho mình, cúi đầu đứng trước quầy, nhanh chóng nói: “Mua thuốc, lấy mười bảy hộp hôm qua.”

Lão Vương đang muốn mở miệng khuyên giải Tiêu Dật vài câu, nghe thế kinh ngạc không thôi, một mớ lời khuyên giải nghẹn trong miệng, nửa ngày mới phun ra được một câu: “Thuốc cậu mua tối qua đâu?”

Tiêu Dật tùy tiện đáp: “Uống rồi!”

Tay lão Vương run lên, động tác lấy thuốc cũng dừng lại, nhìn Tiêu Dật tận tình khuyên nhủ: “Cậu nhóc, ta biết cậu áp lực lớn, nhưng vấn đề không phải giải quyết như thế, phải từ từ, cậu đừng gấp gáp, làm hư cơ thể không đáng đâu.”

Tiêu Dật: “…”

https://thuviensach.vn

Chịu đựng ánh mắt quan tâm của lão Vương, Tiêu Dật giải thích cả trăm lần, thật sự không phải y. Nhưng bất luận y giải thích thế nào, lão Vương đều là một bộ "ta hiểu". Cuối cùng sau khi y lãng phí vô số nước miếng, lão Vương mới gượng đáp ứng bán cho y mười bảy hộp thuốc màu lam.

Nhận hàng, trả tiền, Tiêu Dật đang muốn quay người đi, lão Vương đột nhiên mở miệng: "Đợi đã!"

Tiêu Dật nếu không phải nghĩ tới lần sau không chừng còn phải giúp Từ Sắt Nguyên tới đây mua thuốc, y thật sự không muốn quay người. Trong lòng đã chuẩn bị tốt nghe đối phương tiếp tục giáo dục, ai ngờ lão Vương không nói gì cả, chỉ lặng lẽ đưa một quyển tạp chí cho y, nói sâu xa: "Bất kể là cậu uống hay là bạn cậu uống, chỉ uống thuốc thôi không được, cầm quyển tạp chí này về xem đi, thư thả tâm trạng."

Ánh mắt Tiêu Dật đặt lên quyển tạp chí trong tay lão Vương, mấy chữ lớn [Playboy] đập vào mắt.

"…!"

https://thuviensach.vn

TIÊN GIỚI TẨU TƯ PHẠM

Lý Tùng Nho
www.dtv-ebook.com

Chương 6

Khách Hàng

Giống như hôm qua, Từ Sắt Nguyên từ sớm đã ở chỗ Tiêu Dật, mắt long lanh đợi y xuất hiện. Vì có kinh nghiệm hôm qua, Tiêu Dật vừa hiện thân đã thấy Từ Sắt Nguyên ở đó, không còn bị sự đột ngột lao tới của hắn dọa sợ.

Khi Tiêu Dật đem một trăm linh hai viên giao cho Từ Sắt Nguyên, ánh mắt đối phương nhìn y quả thật có thể nói là nhu tình mật ý.

Tiêu Dật rét run một trận, nhanh chóng ném quyển Playboy trên người cho hắn.

“Cho anh, quà tặng khi mua thuốc.”

“Quà tặng? Đó là cái gì?”

Từ Sắt Nguyên vừa theo thói quen đánh ra một đạo tiên khí ngăn cản phàm khí trong phòng lộ ra ngoài, vừa nhận quyển tạp chí trong tay Tiêu Dật.

Khi ánh mắt hắn nhìn tới bìa quyển tạp chí trong tay, mắt Từ Sắt Nguyên lập tức trừng lớn.

“Đây đây đây!”

https://thuviensach.vn

Từ Sắt Nguyên kích động nửa ngày nói không ra lời, đương nhiên trong mắt Tiêu Dật là cà lăm không nói nên lời, từ khi hai người quen biết tới nay, Tiêu Dật luôn cảm thấy Từ Sắt Nguyên có tìm chất cà lăm.

Từ Sắt Nguyên "đây" nửa ngày nghẹn đỏ mặt đỏ cổ xong, cuối cùng nói ra một câu hoàn chỉnh. "Đây là cái gì?"

Tiêu Dật giải thích: "Quà tặng đó, anh mua thuốc nhiều, đặc biệt tặng kèm."

Từ Sắt Nguyên không thẹn là thiếu đông gia của Thiên Y Các, lập tức phản ứng lại, "Vậy tôi lại mua nhiều thêm nữa, có phải còn có thể tặng một quyển?"

Tiêu Dật nghĩ tới biểu tình thương hại của ông chú trong tiệm, kiên định lắc đầu.

Từ Sắt Nguyên thất vọng nhìn Tiêu Dật một cái, đôi mắt nhỏ vô cùng u oán, Tiêu Dật giả vờ không thấy, Từ Sắt Nguyên dưới tình hình ra vẻ yếu đuối vô dụng, ủy ủy khuất khuất ôm quyển tạp chí trong tay một mình co ro tới góc.

Từ Sắt Nguyên đáng thương sinh ra tại tiên giới trưởng thành ở tiên giới, chưa từng thấy qua nữ tử nào hào phóng như trên trang bìa quyển Playboy. Càng huống hồ những nữ tử này y phục mát mẻ, mông đầy nhũ căng, phong thái thướt tha, Từ Sắt Nguyên xem tới không chớp mắt lấy một cái. Quyển tạp chí này quả thật là cánh cửa mở ra tân thế giới vì hắn, hắn cuối cùng phát hiện mấy thứ gọi là xuân cung đồ kinh điển mà hắn lén lén lút lút thu thập rốt cuộc lừa đảo cỡ nào. Vừa nghĩ tới những đường nét trong sáng đó, tranh thủy mặc nhân vật nghiêm túc bước đi, Từ Sắt Nguyên lại nhìn tạp chí trong tay, ánh mắt cứ như tín đồ ngoan đạo nhất nhìn thấy thượng đế.

https://thuviensach.vn

Quyển Playboy này khiến Từ Sắt Nguyên yêu thích không buông tay, cho dù văn tự ở trên hắn một chữ cũng không biết, nhưng hắn chủ yếu là xem hình chứ không phải xem chữ. Điều duy nhất khiến Từ Sắt Nguyên hơi cảm thấy bất mãn là, nữ tử trên quyển tạp chí này đều là dị tộc nhân mái tóc màu vàng, thỉnh thoảng có một người tóc đen thì lại vẫn có mắt xanh, điều này khiến Từ Sắt Nguyên thẩm mỹ vẫn rất phương đông có chút khó tiếp nhận. Đương nhiên chỉ là một chút khó tiếp nhận thôi, không phải hoàn toàn không thể tiếp nhận. Vì thế, Từ Sắt Nguyên không ngừng lải nhải đòi Tiêu Dật phải giúp hắn lấy một quyển tạp chí có cô nương tóc đen mắt đen, tạp chí cũng là từ mới mà Từ Sắt Nguyên mới học được từ chỗ Tiêu Dật trong thời gian này.

Tiêu Dật bị hắn quấn tới bó tay, dứt khoát biểu đạt đây là một quyển duy nhất, Từ Sắt Nguyên lập tức chỉ vào con số biểu thị trên gáy tạp chí, tuy hắn nhìn không hiểu chữ trên đó, nhưng hắn có thể nhìn được số. Từ con số này có thể nhìn ra, trước quyển tạp chí này khẳng định còn có những quyển tạp chí khác, bảo Tiêu Dật đừng lừa hắn.

Tiêu Dật: “…”

Dưới sự dụ dỗ lừa bịp cộng thêm uy hiếp đe dọa cuối cùng đuổi được Từ Sắt Nguyên ra khỏi nơi ở của mình, Tiêu Dật cuối cùng có thời gian để đến Mặc Hương Các xem sách.

Đối với Tiêu Dật hiện tại mà nói, y không hiểu một chút gì đối với các loại tri thức, quy tắc, thói quen của tiên giới, y có quá nhiều thứ cần học. Nhờ vào quyển Playboy và một trăm linh hai viên thuốc, Từ Sắt Nguyên thành thật an tĩnh được vài ngày. Tiêu Dật có thể mỗi ngày vào Mặc Hương Các, như bông xốp hút nước điên cuồng hút lấy tri thức tiên giới.

Hôm nay, Tiêu Dật đang theo thói quen đi tới Mặc Hương Các, Từ Sắt Nguyên an tĩnh vài ngày lại một lần nữa lò đầu ra.

https://thuviensach.vn

“Tiêu huynh, tiêu huynh!”

Giọng nói của Từ Sắt Nguyên vẫn luẩn quẩn bên người, người thì không thấy đâu, Tiêu Dật nghĩ tới bộ mê trận mà mình bố trí, hiểu được Từ Sắt Nguyên chắc là bị vây trong trận pháp.

Mấy ngày trước, Tiêu Dật vô tình thấy một bộ trận pháp ngoài chợ, bộ trận pháp này khác với trận pháp lưu hành tại tiên giới, trừ có thể thao túng tiên khí ra, còn có một bàn điều khiển giống như máy giám sát ở nhân giới. Bàn điều khiển chỉ to bằng bàn tay, chính giữa có khe cắm hình chữ nhật, chuyên dùng để bỏ tinh ngọc, để bổ sung năng lượng, như vậy, cho dù không có tiên khí cũng có thể thao túng trận pháp.

Tiêu Dật mới liếc một cái đã lập tức bị bộ trận pháp này hấp dẫn, không nói hai lời móc tiền mua ngay. Khi Tiêu Dật ở lại tiên giới thời gian ngày càng dài, y cũng đã quen với cách làm bố trí trận pháp xung quanh nơi ở của tiên giới, đặc biệt là y khó tránh khỏi sẽ mang tới một vài phàm vật, có trận pháp bảo hộ, ít nhất có thể bảo đảm phàm khí sẽ không tùy ý lộ ra, cũng bớt được nỗi lo sở tuần kiểm.

Trên thực tế, người thiết kế bộ trận pháp này vốn chẳng qua là thử xem, đối phương không ngờ bộ trận pháp này thật sự có thể bán được. Dù sao trận pháp của tiên giới đều là trực tiếp hút tiên khí xung quanh để bổ sung năng lượng, loại trận pháp còn cần phải tiêu hao tinh ngọc này, trong tiên giới căn bản không có thị trường bán. Đương nhiên rồi, tinh ngọc của người ta cũng không phải là gió thổi tới cho, rõ ràng xung quanh đâu đâu cũng có tiên khí, làm gì còn cần phải dùng tinh ngọc để bố trận pháp, đây không phải là chê tinh ngọc nhiều bỏng tay sao.

Nhưng ai ngờ, tiên giới lại có người không có tiên cách trong nội thể như Tiêu Dật tồn tại, bộ trận pháp này quả thật chính là vì y mà làm.

“Tiêu huynh, huynh đệ, ở nhà chứ?”

https://thuviensach.vn

Từ Sắt Nguyên la lớn hơn nữa, đã có chút gấp gáp.

Tiêu Dật lục lấy bàn điều khiển trận pháp trên người ra, chọc một cái lên lỗ nhỏ ở góc trái bàn điểu khiển, một tia sáng màu lục từ cửa bắn ra, giống như một tấm thảm màu lục kéo dài tới dưới chân Từ Sắt Nguyên.

“Ồ, không chỉ có trận pháp, còn là hàng cao cấp.”

Từ Sắt Nguyên cười tán thưởng một cậu, quay đầu kéo người sau lưng đi vào, “Ta nói với cậu, Tiêu huynh đệ rất dễ ở chung, cậu có yêu cầu gì, cứ việc đưa ra.”

“Ừ!” Một tiếng đáp nhỏ tới khó nghe vang lên, nếu không phải Từ Sắt Nguyên tai thính mắt tinh, có lẽ hắn cũng không nghe được. Nghĩ tới người bên cạnh luôn tính tình như vậy, mỗi lần gặp người lạ đều thế, Từ Sắt Nguyên chỉ hy vọng lát nữa Tiêu Dật có thể đủ kiên nhẫn.

Tiêu Dật đứng trước cửa, nhìn thấy Từ Sắt Nguyên kéo một thiếu niên xa lạ đi vào, tuổi tác thiếu niên có vẻ như bằng Tiêu Dật, làn da trắng nõn, diện mạo thanh tú, có thể coi là mỹ thiếu niên môi hồng răng trắng. Đặc biệt là thiếu niên này sau khi chú ý thấy sự tồn tại của Tiêu Dật, lén ngẩng đầu lên nhìn Tiêu Dật một cái, ánh mắt vô tội mà hoang mang, sau khi vô tình cùng ánh mắt Tiêu Dật giao nhau, thiếu niên lập tức nhanh chóng cúi đầu, vẻ mặt sợ sệt, giống như thỏ con bị dọa.

Tiêu Dật nhìn vẻ mặt thiếu niên đó, bất giác thầm hoài nghi chẳng lẽ mặt mũi y đầy hung sắc, dọa tới thiếu niên sao.

Từ Sắt Nguyên từ xa đã cười, “Tiêu huynh, đây là em họ của ta, ta chưa được cậu đồng ý đã dẫn vào, cậu đừng tức giận nha.”

Tục ngữ nói nghe lời hiểu lời, Tiêu Dật và Từ Sắt Nguyên vốn chỉ là bèo nước gặp nhau, dưới tình huống bình thường, cuộc sống của hai người sẽ không có bất cứ dính líu gì, nếu không có mấy viên thuốc màu lam đó,

https://thuviensach.vn

quan hệ của hai người cũng sẽ không thân cận tới mức độ hiện tại, hiện tại Từ Sắt Nguyên đặc biệt dẫn em họ của hắn tới, Tiêu Dật không thể không suy nghĩ ý đồ của đối phương.

Từ Sắt Nguyên vui vẻ kéo thiếu niên lại trước mặt Tiêu Dật, giới thiệu: "Nào nào, chính thức giới thiệu một chút, đây chính là Tiêu Dật." Sau đó lại chỉ thiếu niên, "Đây là em họ của ta, Lâm Thính Hải."

Tiêu Dật nhìn thiếu niên mỉm cười: "Xin chào."

Lâm Thính Hải đang lén lút ngẩng nhìn Tiêu Dật, lại thấy y mỉm cười, lập tức đỏ mặt, quay đầu dùng âm thanh của muỗi nói "Xin chào!"

Còn chưa đợi Tiêu Dật kịp phản ứng gì, Từ Sắt Nguyên lập tức cười hô hô: "Huynh đệ, tính cách Thính Hải là vậy, trời sinh dễ xấu hổ, với ai cũng thế."

Tiêu Dật gật đầu, vẻ mặt làm như không có gì, trong lòng lại hiếu kỳ không thôi. Nhìn dáng điệu thiếu niên, có vẻ tuổi tác tương đồng với mình, nhưng tiên nhân không thể nhìn bề ngoài, mội vài tiên nhân nhìn thì non, nói không chừng đã là lão yêu quái sống mấy ngàn năm, tuổi tác thực tế của thiếu niên khẳng định lớn hơn y. Y làm sao cũng không nghĩ tới đối phương lại xấu hổ tới vậy, hiện tại ngay cả con gái của nhân giới cũng không có ai còn xấu hổ như vậy nữa.

Từ Sắt Nguyên không biết trong lòng Tiêu Dật nghĩ gì, kéo tay thiếu niên vào nhà, đẩy cửa phòng đang đóng, nụ cười khi nhìn sang mặt Tiêu Dật đã trở nên dung tục.

"Thính Hải hôm nay có chuyện tìm cậu, nó tới chỗ tôi thấy thứ cậu đưa tôi, nó cũng muốn mua."

Câu này vừa nói ra, vẻ mặt của Tiêu Dật lập tức trở nên cổ quái, vừa nãy khi thấy Lâm Thính Hải xuất hiện, y đã từng nghĩ qua ý đồ của đối

https://thuviensach.vn

phương, nhưng y không ngờ đối phương lại thấy được thứ trong tay Từ Sắt Nguyên. Trong tay Từ Sắt Nguyên trừ loại thuốc đó ra thì còn gì nữa? Lẽ nào thiếu niên nhìn có vẻ thanh thuần xấu hổ này kỳ thật cũng không được?

Ánh mắt của Tiêu Dật bất giác hướng về giữa hai chân thiếu niên mà nhìn, ánh mắt quái dị, nhịn không được nói: “Cậu cũng không được?”

Câu này của y khiến mặt thiếu niên càng đỏ, thiếu niên quay đầu đi không dám nhìn y, thấp giọng nói: “Không phải, ta, ta, ta.”

“Ta” nửa ngày cũng không nói tiếp phần sau.

“Không phải, Thính Hải không phải không được, nó muốn là quyển Hoa hoa công tử đó.” Từ Sắt Nguyên không nói nên lời nhìn bộ dáng cà lăm của Lâm Thính Hải, vội giúp giải thích. (Hoa hoa công tử: playboy, vì dùng trong khúc đối thoại nên vẫn giữ chữ hán)

Tiêu Dật cảm thấy Từ Sắt Nguyên thật ra không bằng không giải thích tốt hơn, y thật sự không cách nào tưởng tượng một thiếu niên đơn thuần xấu hổ như thế lại có vẻ mặt dung tục như Từ Sắt Nguyên, ôm quyển Playboy coi say mê.

Có lẽ do Từ Sắt Nguyên đã nói ra câu mấu chốt, cảm xúc của thiếu niên không còn khẩn trương như trước nữa, sau khi sợ sệt nhìn Tiêu Dật một cái, thiếu niên xấu hổ lấy từ trong tay áo ra quyển Playboy đã cong góc, nhanh chóng lật đến một trang trong đó, chỉ cô em lộ nhũ bên trên thấp giọng nói: “Ta thích loại này, ta muốn mấy dạng giống vậy.”

Tiêu Dật, “…”

Xuất hiện trước mắt Tiêu Dật là một cô em ngoại quốc y căn bản không quen biết, đương nhiên đây không phải vấn đề chính, quan trọng là trên người cô em đó mặc lớp áo da màu đen ít đến đáng thương, đôi giày da

https://thuviensach.vn

màu đen cao cổ ôm lấy đôi chân thon dài, trong tay cô gái đó cầm một cây roi da nhiều gai, vẻ mặt bướng bỉnh bất tuân.

Hai chữ lớn SM lướt qua đầu, lúc này Tiêu Dật mới đặc biệt có cảm giác nhìn người không thể nhìn tướng mạo.

Có lẽ là ánh mắt y dừng lại đó thời gian quá lâu, trên gương mặt như ngọc của thiếu niên phiếm lên rặng hồng, thấp giọng nói: “Ta, ta thật sự rất thích, cậu có thể giúp ta tìm không. Ta, ta cho cậu mười khối trung phẩm tinh ngọc.”

Mười khối trung phẩm tinh ngọc trên tiên giới mà nói đã không tính là ít, nghĩ tới mình còn phải tiếp tục ở lại tiên giới, Tiêu Dật tự nhiên sẽ không từ chối tiền bạc.

Thiếu niên thấy Tiêu Dật gật đầu, đôi mắt lập tức sáng lấp lánh, nhanh chóng bỏ lên bàn mười khối trung phẩm tinh ngọc, thiếu niên nhìn cũng không nhìn Từ Sắt Nguyên một cái, thấp giọng nói, “Ta, ta đi trước, lần sau ta lại tới.”

Còn chưa đợi Tiêu Dật nói gì, thiếu niên đã như một cơn gió biến mất khỏi phòng, chỉ lưu lại Tiêu Dật và Từ Sắt Nguyên hai người mắt to trừng mắt nhỏ.

Tiêu Dật nghĩ gì, Từ Sắt Nguyên không biết, lúc này trong đầu hắn chỉ có một suy nghĩ, ta đây là bị qua cầu rút ván sao?

https://thuviensach.vn

TIÊN GIỚI TẨU TƯ PHẠM

Lý Tùng Nho
www.dtv-ebook.com

Chương 7

Thay Đổi

Playboy mà Lâm Thính Hải muốn không phải rất khó mua, cho dù loại tạp chí này trong nước không được bày bán công khai, nhưng chỉ cần lên mạng, tất cả đều có thể giải quyết. Nan đề mà Tiêu Dật phải đối diện là, y làm sao có thể biết bên trong quyển Playboy nào sẽ có nội dung Lâm Thính Hải thích, y cũng không thể mua hết toàn bộ Playboy được phát hành mấy năm gần đây, lật từng quyển để xem đi.

Sau khi nghĩ tới nghĩ lui, Tiêu Dật không thể không tiếp tục tìm tới cửa hàng vật dụng người lớn đó, nhìn biểu tình của ông chủ tiệm lúc nhét quyển tạp chí đó cho y, chắc là rất quen thuộc với cái này.

Tối chín giờ, Tiêu Dật lại lần nữa xuất hiện trong cửa tiệm đã tới mấy lần. Mắt thấy lão Vương coi tiệm sau khi thấy y trên mặt liền theo thói quen trưng ra biểu tình thương hại, Tiêu Dật vội giành trước mở miệng, “Thuốc lần trước rất công hiệu, lần này tôi tới có chuyện khác.”

Vẻ thương hại trên mặt lão Vương biến mất, trở thành hiếu kỳ, “Chuyện gì?”

Tiêu Dật hít sâu thật sâu một hơi, động tác nhanh chóng móc một trang báo bên trong túi ra, cấp tốc mở miệng nói: “Tôi muốn hỏi, hình giống vậy còn có trên quyển tạp chí nào?” Trang báo này chính là trang mà Lâm Thính Hải thích, dưới tình huống Lâm Thính Hải và Từ Sắt Nguyên làm

https://thuviensach.vn

sao cũng không chịu để Tiêu Dật mang quyển Playboy đó đi, Tiêu Dật không thể không xé riêng trang này.

Ánh mắt lão Vương nhìn lên trang báo trong tay Tiêu Dật, đợi sau khi ông nhìn rõ nội dung bên trong, ánh mắt nhìn Tiêu Dật có thể coi là thương hại sâu sắc.

“Cậu thích dạng này?” Lão Vương ngữ điệu cổ quái mở miệng.

Tiêu Dật phí công giải thích: “Không phải tôi, là bạn tôi.”

Lão Vương thở dài thật sâu, dùng vẻ mặt bi thương nhìn Tiêu Dật một lúc, quay đầu lục một quyển tạp chí dưới quầy ra, giao cho Tiêu Dật.

“Cho cậu, đây chắc là phong cách mà bạn cậu thích.” Lão Vương đặc biệt nhấn mạnh chữ bạn.

Mấy chữ màu đen cực lớn [SM & Nữ vương hoa viên] đập vào mắt Tiêu Dật, Tiêu Dật: “…”

Ôm tâm trạng vò mẻ không sợ nứt, Tiêu Dật nỗ lực giả bộ thần sắc thản nhiên, sau khi cầm quyển tạp chí nhanh chóng trả tiền rồi đi. Chỉ là dưới ánh mắt muốn nói lại thôi của lão Vương sau lưng, bước chân của Tiêu Dật đặc biệt có cảm giác như bỏ chạy bán mạng.

Cho tới khi bóng dáng Tiêu Dật biến mất, lão Vương mới thu ánh mắt lại, vốn cho rằng bệnh của cậu nhóc này khỏi rồi, không ngờ cư nhiên phải dựa vào loại kích thích này mới có thể cương được, quả thật là càng đáng thương mà.

Rời khỏi cửa tiệm đó rồi, Tiêu Dật nhanh chóng nhét quyển tạp chí vào trong túi, y không hy vọng lại bị người khác thấy được. Khi y đang do dự trở về tiên giới ngay bây giờ hay ở lại nhân giới một đêm, Bạch Kỳ gọi điện thoại tới.

https://thuviensach.vn

“A lô, tiểu Dật cậu ở đâu? Mình nghe mấy dì cách vách nói thấy cậu về rồi?”

Như vậy không cần chọn nữa, Tiêu Dật dứt khoát mở miệng nói, “Mình đang ở gần trường nghệ thuật, cậu có muốn cùng đi ăn đồ nướng không, chính là tiệm chúng ta thường đi.”

“Đồ nướng? Đợi mình, mình tới liền.” Tiêu Dật và Bạch Kỳ trước kia thường xuyên tới một tiệm gần đây, vì tiệm này có tương gia truyền, đặc biệt nổi tiếng trong mấy trường học xung quanh, tiệm này làm ăn cũng không phải tốt bình thường, bất kể mùa đông mùa hạ, lúc này bên trong cũng chật ních. May mà hiện tại là nghỉ hè, phần lớn học sinh đều về nhà, khi Tiêu Dật chạy tới, không đợi bao lâu đã có chỗ ngồi. Sau khi gọi một vài xâu nướng mà hai người thường ăn, Tiêu Dật gọi thêm hai chai bia, kiên nhẫn chờ Bạch Kỳ.

“Tiểu Dật!” Bạch Kỳ tới rất nhanh, Tiêu Dật vẫy tay với cậu, liền thấy Bạch Kỳ cười híp mắt chạy qua.

“Mấy ngày nay cậu đi đâu? Điện thoại cũng không gọi được.” Bạch Kỳ còn chưa ngồi xuống, đã liên tục oán trách.

Tiêu Dật cười cười không nói, y ở tại tiên giới, di động bị ném ở nhà. May mà Bạch Kỳ chỉ tiện mồm oán trách, cũng không có ý truy tận gốc. Sau khi ngồi xuống cạnh Tiêu Dật, Bạch Kỳ bưng chai bia trước mặt uống từng hớp lớn vẻ mặt thỏa mãn mở miệng, “Thời tiết kiểu này, chỉ có bia lạnh mới sướng.”

Tiêu Dật gật đầu, coi như tán đồng lời Bạch Kỳ.

Bạch Kỳ lại uống tiếp mấy ngụm, mới bỏ chai bia xuống nhìn Tiêu Dật: “Tiểu Dật, sau khai giảng cậu có dự tính gì?”

“Dự tính?”

https://thuviensach.vn

Bạch Kỳ gật đầu, “Khai giảng là năm tư rồi, cậu nếu không làm nghiên cứu sinh, thì cũng nên nghiên cứu chuyện thực tập.” Chuyện là, Bạch Kỳ và Tiêu Dật cùng tuổi, nhưng vì cha mẹ nuôi của Tiêu Dật qua đời, chỉ còn lại một mình y, Bạch Kỳ không biết từ lúc nào đã dưỡng thành thói quen chăm sóc Tiêu Dật. Quen biết nhiều năm, Bạch Kỳ biết rõ tính tình Tiêu Dật, Tiêu Dật thích cuộc sống đơn giản an tĩnh, lại thêm không có áp lực kinh tế, ý thức của Tiêu Dật đối với công việc là vô cùng mỏng. Cậu cảm thấy nếu cậu không nhắc nhở Tiêu Dật, Tiêu Dật khẳng định không có suy nghĩ thực tập.

Quả nhiên, cậu vừa nói xong, Tiêu Dật đã lắc đầu, “Mình không định thực tập.”

“Tại sao?”

Cuộc sống ở tiên giới còn không biết sau này sẽ thế nào, Tiêu Dật tạm thời không muốn để Bạch Kỳ dính vào, nghe vậy chỉ hàm hồ giải thích, “Dù sao mình tốt nghiệp rồi cũng không dự định đi làm, cậu biết mà, có đơn thì nhận, không đơn thì nghỉ, cũng rất tốt, thực tập hay không đối với mình không ảnh hưởng.” Chuyên ngành của Tiêu Dật là thiết kế phần mềm, trước đó y đã từng nói với Bạch Kỳ dự định sau khi tốt nghiệp, Bạch Kỳ tuy cảm thấy cuộc sống kiểu này quá mức tự bế, nhưng thấy Tiêu Dật thái độ kiên quyết, cũng chỉ đành từ bỏ vấn đề này chuyển sang nói chuyện khác.

Hai người ăn bữa này rất lâu, đến lúc cuối Bạch Kỳ đã say bất tỉnh nhân sự, cũng chỉ có Tiêu Dật còn lại chút tỉnh táo. Tiêu Dật không dễ gì mới đưa được Bạch Kỳ về nhà, sau khi cự tuyệt đề nghị y ngủ lại một đêm của Bạch Vi, Tiêu Dật ra ngoài tìm một góc không người trực tiếp về tiên giới.

Tiên khí nồng đậm ập vào mặt, Tiêu Dật cũng bớt say rượu không ít. Thời gian của tiên giới và nhân giới đều giống nhau, lúc này cũng đang là buổi tối, Tiêu Dật nhất thời không muốn ngủ, bưng trà vừa pha lặng lẽ ngồi

https://thuviensach.vn

dưới gốc cây trong viện. Lời của Bạch Kỳ tối nay khiến Tiêu Dật lại lần nữa nghĩ tới chuyện kiếp trước, theo quỹ đạo của kiếp trước, còn thêm vài tháng nữa, y sẽ bị Tiêu gia tìm được mang về tiên giới. Mấy ngày nay tuy y không cố ý nghĩ tới, nhưng thật ra y hiểu rõ nếu Tiêu gia thật sự tìm tới cửa, y căn bản không có quyền cự tuyệt. Cho dù Tiêu gia thật ra căn bản không ai nguyện ý đón y về tiên giới, nhưng vì để làm cho ông ngoại xem, cũng là cho người ngoài xem, bọn họ nhất định phải dẫn y về tiên giới ra vẻ.

Cũng như kiếp trước, y chính là bị Tiêu gia cưỡng ép mang về tiên giới. Đáng cười là, kiên nhẫn lớn nhất của Tiêu gia cũng chỉ có vậy. Sau khi y về tiên giới, Tiêu gia giam cầm y trong đại trạch Tiêu gia như nuôi một sủng vật. Lúc này ông ngoại đang bận rộn tập trung dược liệu luyện chế bổn nguyên đan, mà y hoàn toàn không biết chút gì của tiên giới, mù mờ sống trong Tiêu gia hai tháng, cuối cùng trước khi bổn nguyên đan luyện chế thành công mang theo lòng đầy nghi hoặc chết dưới đáy sông Linh Hư.

Trùng sinh lần nữa, Tiêu Dật không hy vọng lặp lại con đường kiếp trước, bất kể là bị Tiêu gia giam cầm trong đại trạch Tiêu gia, hay mù mịt chết dưới đáy sông Linh Hư. Trên thực tế, Tiêu Dật không cảm thấy hứng thú gì với thân phận Tiêu gia, bao gồm cả tất cả những thứ thân phận này mang tới, Tiêu Dật chỉ muốn sống cuộc sống bình ổn an tĩnh của mình. Nếu có thể để y được chọn lựa, Tiêu Dật thực sự không muốn trở lại Tiêu gia, trước không nói bổn nguyên đan có thể tạo tiên cách trong người y không, chỉ nói cho dù bổn nguyên đan có tác dụng với y, một tiên nhân cấp thấp từ đầu tới chân như y, dựa vào cái gì cùng những huynh đệ tuấn kiệt được tiên giới công nhận đó tranh đoạt gia sản Tiêu gia, dựa vào thân phận y là đích tử đích tôn của Tiêu gia sao? Nếu Tiêu gia xem trọng cái này, năm đó cũng sẽ không dứt khoát bỏ rơi y.

Vì suy nghĩ này, sau khi biết mình có thể tùy ý qua lại hai giới tiên nhân, Tiêu Dật không phải chưa từng nghĩ qua đi tìm ông ngoại, ngăn cản

https://thuviensach.vn

ông ngoại đưa bổn nguyên quả tới Tiêu gia, tiêu diệt tất cả ngay lúc bắt đầu, nhưng theo tin tức có được từ kiếp trước, lúc này ông ngoại đang ở Hư Vô hải, y căn bản không có cơ hội liên lạc với ông ngoại.

Tiêu Dật thở dài nặng nề, nếu sự xuất hiện của bổn nguyên quả là không thể nghịch chuyển, vậy y muốn thay đổi vận mệnh duy nhất chỉ có thể dựa vào chuyện y tới tiên giới sớm hơn Tiêu gia dự tính, y có mấy tháng để chậm rãi hiểu rõ tiên giới, thậm chí kết giao vài người bạn. Sẽ không sống mù mịt như ‘mắt mù tai điếc’ tại đây, cái gì cũng không biết, vô tri mà đáng thương nữa.

Kiếp trước y chết trong mơ hồ, trọng sinh lần nữa y không muốn lại chết trong mơ hồ.

Suy nghĩ hỗn tạp lướt trong đầu, Tiêu Dật lắc đầu, theo thói quen ấn tay lên ngực, khi đang định trở về phòng, giây tiếp theo, cả người Tiêu Dật đông cứng tại đó. Y mở bừng mắt ra, không dám tin cúi đầu nhìn chỗ tim mình.

https://thuviensach.vn

TIÊN GIỚI TẨU TƯ PHẠM

Lý Tùng Nho
www.dtv-ebook.com

Chương 8

Tiên Khí

Tiên khí từng sợi từng sợi xoay chuyển chỗ trái tim, Tiêu Dật mê mang đứng trong viện, tại vết bớt hình thái cực ở trước ngực y thế nhưng cảm thụ được tiên khí yếu ớt, làm sao có thể?

Lại nói, mấy ngày nay Tiêu Dật ở Mặc Hương Các xem được không ít thường thức cơ bản của tiên giới, một trọng điểm trong đó nhắc tới tác dụng của tiên cách. Tiên nhân muốn dẫn tiên khí vào người nhất định nội thể phải có tiên cách, phẩm cấp tiên cách càng tốt, tốc độ hấp thu tiên khí càng nhanh, thành tựu tu luyện càng cao. Không có tiên cách, tiên khí căn bản không thể nào hấp thu được, không có tiên khí, cũng tự nhiên không thể thi triển tiên thuật, không tính là tiên nhân.

Kiếp trước cho tới y Tiêu Dật chết, y cũng vẫn chỉ là phàm nhân, y không tin chuyện lớn như trong nội thể có tiên cách hay không, Tiêu gia lại có thể tính sai, như vậy hiện tại tiên khí trong nội thể rốt cuộc là chuyện gì?

Tiêu Dật ngây ngốc đứng trong viện, trên mặt xẹt qua đủ biểu tình, bất ngờ, nghi hoặc, không hiểu…, cuối cùng đứng hình xác định. Y không cảm ứng sai, thật sự có tiên khí, y thật sự cảm ứng được tiên khí yếu ớt trong nội thể. Tay phải Tiêu Dật đặt lên tim, khí tức ấm áp tràn ra, ấm áp vô cùng thoải mái, nhưng ngoài cỗ khí này ra, còn có một cỗ khí tức khác, giống với thứ y hít lấy mỗi ngày, là khí tức thuộc về tiên giới. Tiêu Dật có thể cảm giác được cỗ khí tức này vô cùng mỏng manh, nhưng lại giống như khe nước nhỏ chảy vào biển từng chút từng chút bị vết bớt hình thái cực ở ngực

https://thuviensach.vn

hấp thụ, sau đó tuần hoàn một vòng, một bộ phận cực ít chảy ra dung nhập vào nội thể.

Tâm trạng phức tạp lại không thể nói rõ trào lên trong lòng Tiêu Dật, lẽ nào ông trời thấy y đáng thương, cho nên mới từng chút một bồi thường cho y.

Trước tiên là để y tỉnh lại phát hiện mình trọng sinh tới quá khứ, sau đó y có thể tự do qua lại hai giới tiên nhân, đến hiện tại trong nội thể lại có tiên khí tồn tại.

Ý niệm thoáng qua, Tiêu Dật lắc đầu, không phải là ông trời bồi thường, y ẩn ẩn cảm thấy tất cả tựa hồ đều có liên quan đến vết bớt thái cực ở ngực. Tiêu Dật không rõ vết bớt này xuất hiện từ lúc nào, tựa hồ từ sau khi y trọng sinh, vết bớt này đã có. Y mới đầu tuy hoài nghi thân thể khác với kiếp trước, cũng cảm thấy vết bớt này vô cùng kỳ quái, nhưng vì nó không ảnh hưởng gì tới cơ thể, y cũng chưa từng truy tìm tận gốc rễ. Hiện tại lòng hiếu kỳ của y đã triệt để khơi lên, chẳng lẽ vết bớt này còn có điều thần kỳ gì mà y không biết?

Vết bớt thái cực ở ngực vẫn từng chút hấp thụ tiên khí trong lúc nuốt nhả, phần lớn tiên khí bị hấp thụ đều lưu lại trong vết bớt thái cực, chỉ có một bộ phận nhỏ chảy vào nội thể Tiêu Dật. Tim Tiêu Dật cũng theo vết bớt hấp thụ mà dần trở nên nóng bức, ánh mắt càng lúc càng sáng. Kiếp trước y bị Tiêu gia xem như phế vật, không gì khác ngoài việc nội thể y không có tiên cách không thể hấp thụ tiên khí thi triển tiên thuật, nhưng hiện tại y không cần tiên cách, nội thể cũng có tiên khí, có phải điều này nghĩa là y cũng có thể thi triển tiên thuật, không còn là một phế vật nữa? Thậm chí y cũng có thể có năng lực tự bảo vệ, mà không còn phải giao vận mệnh của mình vào tay Tiêu gia?

Suy nghĩ này quá mức dụ người, dù tính cách Tiêu Dật bình đạm, lúc này cũng không nhịn được trở nên kích động.

https://thuviensach.vn

Tiên khí! Tiên khí!

Tầm mắt nóng bức của Tiêu Dật nhìn chăm chăm vào ngực mình, đột nhiên ý thức được một vấn đề, nếu y có thể dựa vào vết bớt ở ngực chậm rãi hấp thụ tiên khí, đợi khi y có thể có năng lực tự bảo vệ thì còn không biết phải đến lúc nào, nếu có thể tìm biện pháp nào gia tăng tiên khí trong người thì tốt rồi. Tiêu Dật ngưng thần, nghĩ tới tiên khí trong người y xuất hiện là vì vết bớt thái cực đang hấp thụ tiên khí, nếu vết bớt thái cực hấp thu tiên khí nhiều lên, có phải tiên khí chảy vào nội thể y cũng nhiều lên?

Tiêu Dật càng nghĩ càng cảm thấy có khả năng này, việc khẩn cấp trước mắt là phải nghĩ cách thực nghiệm một phen, xem y suy đoán có đúng hay không.

Cả buổi tối Tiêu Dật đều trầm mê trong hưng phấn trở tới trở lui không thể ngủ được, trời vừa sáng, y liền trèo dậy chạy tới khu chợ.

Tối qua sau khi phát hiện nội thể có tiên cách, Tiêu Dật lúc này chỉ muốn nghĩ cách làm sao để gia tăng tiên khí trong người. Theo như y suy nghĩ, nếu vết bớt thái cực ở ngực hấp thu tiên khí tăng nhiều, tương ứng tiên khí trong người y cũng sẽ gia tăng. Như vậy, Tiêu Dật cần giải quyết vấn đề vết bớt thái cực trước ngực hấp thu tiên khí, y cần hấp thu nhiều tiên khí.

Đối với tiên nhân tiên giới mà nói, phương pháp hấp thu tiên khí không ngoài hai dạng, tu luyện công pháp và uống đan dược. Nếu là trước kia, Tiêu Dật không có tiên khí trong người, công pháp đối với y vô dụng, đan dược chỉ khiến y bị bạo thể, nhưng hiện tại trong người đã có tiên khí, Tiêu Dật cảm thấy bất kể là công pháp hay là tiên đan, có lẽ y đều có thể thử xem.

Ôm suy nghĩ này, Tiêu Dật chạy tới khu chợ gần đó, tốn mười khối trung phẩm tinh ngọc mua một bình thanh linh đan, còn về công pháp, tuy

https://thuviensach.vn

chợ cũng có bán, nhưng dù sao là công pháp cấp thấp nhất, giá cả cũng thuộc dạng hiện tại Tiêu Dật không thể nào gánh nổi, y chỉ có thể tạm thời từ bỏ ý niệm tu luyện công pháp.

Không chậm trễ nhiều, Tiêu Dật rất nhanh trở về nơi ở của mình, sau khi tỉ mỉ kiểm tra trận pháp xung quanh, Tiêu Dật nhìn thanh linh đan trong tay. Thần sắc trở nên nghiêm túc.

Thanh linh đan là một loại đan dược tiên giới tiên nhân dùng để bổ sung tiên khí, vì vật liệu bình thường, hơn nữa thủ pháp luyện chế bình thường, cho nên tiên khí chứa trong thanh linh đan cũng vô cùng mỏng, chủ yếu là tiên nhân cấp thấp sử dụng, là một trong những đan dược tầm thường nhất tiên giới. Thanh linh đan tuy hiệu quả bình thường trong mắt những tiên nhân bình thường, nhưng đối với Tiêu Dật trước giờ không có tiên cách mà nói, lại có thể dễ dàng khiến y bạo thể. Nhìn thanh linh đan trong tay, trong mắt Tiêu Dật thoáng qua chút do dự. Nếu y suy đoán không sai, kết quả tự nhiên là rất vui mừng, nhưng nếu y suy đoán sai lầm, chỉ sợ trên đời này sẽ không còn Tiêu Dật tồn tại nữa.

Ý niệm do dự chỉ là thoáng qua, Tiêu Dật rất nhanh đã trở nên kiên định, y muốn sống tốt tại tiên giới, muốn sống như một người bình thường tại tiên giới, muốn nắm giữ vận mệnh của chính mình, y có thể dựa vào chỉ có bản thân. Nói một câu khó nghe là, dựa vào thân phận khó xử của y, một khi trở về Tiêu gia, tương lai còn không biết sẽ gặp phải bao nhiêu nguy cơ và hiểm trở, nếu y vẫn giống như hiện tại do dự bất định chần chờ không quyết, y trọng sinh cũng không còn ý nghĩa gì nữa.

Hít thật sâu một hơi, Tiêu Dật hạ quyết tâm, nhanh chóng nuốt thanh linh đan trong tay. Một cỗ tiên khí nồng nặc từ trong đan dược phát ra, những nơi nó đi tới, tứ chi bách cốt không nơi nào không thoải mái. Tiêu Dật nhịn không được rên rỉ một tiếng. Khắc tiếp theo, vết bớt thái cực ở ngực y đột nhiên thoát qua một tia sáng vàng cực nhanh, tiếp theo vết bớt thái cực giống như cá voi hút nước hút đi sạch sẽ tiên khí lan tràn trong nội

https://thuviensach.vn

thể y. Một lúc sau, một cỗ tiên khí nhỏ từ hình thái cực tràn ra, tản vào nội thể Tiêu Dật.

Cho dù cảnh tượng này đã diễn ra vô số lần trong đầu, nhưng khi thật sự phát sinh, Tiêu Dật vẫn nhịn không được lộ ra vẻ cuồng hỉ. Y suy đoán không sai, dựa vào đan dược thật sự có thể gia tăng tiên khí trong người, cho dù bị vết bớt thái cực trước ngực hấp thụ phần lớn, nhưng so với làm một phế nhân, kết quả đã tốt hơn nhiều.

Tiêu Dật hưng phấn cảm thụ quá trình tiên khí trong người dung nhập vào kinh mạch, mắt cũng theo đó càng lúc càng sáng. Một con đường hoàn toàn khác với kiếp trước hiện ra trước mắt y, khiến y cầm lòng không đặng muốn hét to vài tiếng. Sau khi mặc ý phát tiết xong, Tiêu Dật rất nhanh ý thức được một vấn đề khác, bất kể là tu luyện công pháp hay dùng đan dược, y đều cần lượng lớn tinh ngọc, nhưng hiện tại y căn bản không có đủ tinh ngọc.

Không có tinh ngọc? Tiêu Dật vừa tự nói vừa suy ngẫm. Khi tầm mắt y vô tình chạm vào hộp ngọc chứa đồ trước kia từng đựng viên thuốc màu lam, Tiêu Dật chỉ cảm thấy có một tia chớp đánh vào đầu, suy nghĩ nào đó đột nhiên nhảy ra. Nếu y đã có thể tự do an toàn qua lại hai giới tiên nhân, vậy chẳng phải là con đường tốt nhất để kiếm tiền sao, phải biết trên đời này còn có gì dễ kiếm tiền hơn đi buôn lậu?

Nghĩ lại y chẳng qua bán cho Từ Sắt Nguyên mấy viên thuốc và một quyển Playboy liền kiếm được hai trăm khối trung phẩm tinh ngọc, nếu y có thể mở rộng nguồn hàng buôn lậu, chẳng phải có thể kiếm thêm càng nhiều sao. So với cuộc sống nghèo nàn cực điểm ở tiên giới, nhân giới có quá nhiều thứ hấp dẫn người. Tiêu Dật quả thật có thể tưởng tượng những thứ này sẽ sinh ra lực hấp dẫn cỡ nào với tiên nhân, sẽ mang tới cho y bao nhiêu tinh ngọc, có tinh ngọc rồi, công pháp, đan dược không còn là vấn đề.

https://thuviensach.vn

Tiêu Dật càng nghĩ càng cảm thấy suy nghĩ này không tồi, hiện tại vấn đề duy nhất y phải đối mặt là, vật phẩm nhân giới tại tiên giới là thứ không thể lộ ra, một khi bị sở tuần kiểm tra được tự tiện sử dụng vật phẩm nhân giới, đây là trọng tội. Cho dù Tiêu Dật tin luôn sẽ có một vài người hoặc xuất phát từ lợi nhuận, hoặc xuất phát từ nhu cầu gì đó mà coi nhẹ tiên luật, ví dụ điển hình là Từ Sắt Nguyên, nhưng Tiêu Dật không dám sơ ý. Sở tuần kiểm là một thanh đao lúc nào cũng treo trên đầu Tiêu Dật, y không hy vọng bị sở tuần kiểm bắt đi lưu đày tới Hư Vô hải, đương nhiên càng không hy vọng bị sở tuần kiểm đánh vào luân hồi.

Tiêu Dật nhịn không được nghĩ, nếu có thể có cách gì, vừa có thể lợi dụng triệt để ưu thế qua lại hai giới tiên nhân dễ dàng của y, vừa có thể để đồ buôn lậu của y quang minh chính đại xuất hiện ở tiên giới thì tốt rồi.

https://thuviensach.vn

TIÊN GIỚI TẨU TƯ PHẠM

Lý Tùng Nho
www.dtv-ebook.com

Chương 9

Sợ Bóng Sợ Gió

Tiêu Dật đang khổ sở suy nghĩ đại kế kiếm tiền, bàn điều khiển trận pháp xẹt qua một trận ba động màu lam, hiển thị có người chạm vào trận pháp bên ngoài. Người tới là ai? Tiêu Dật nhíu mày, nếu là Từ Sắt Nguyên, theo như cá tính của hắn, sớm đã kêu ầm ĩ lên, nhưng hiện tại an tĩnh như thế, chẳng lẽ là Lâm Thính Hải tự mình tìm tới?

Tiêu Dật nghĩ tới đây, đang định bấm lỗ nhỏ trên bàn điều khiển, đột nhiên nghĩ tới hiện tại y cũng tính là nội thể có tiên khí, vừa hay nhân lúc này thực nghiệm một phen hiệu quả không dùng bàn điều khiển trực tiếp thao túng trận pháp. Suy nghĩ vừa nảy ra, y cẩn thận tập trung tiên khí ít ỏi trong người, nỗ lực hội tụ nó ở đầu ngón tay, điểm vào hư không. Chỉ thấy một đạo sáng lục vụt qua, bóng dáng thu nhỏ của Lâm Thính Hải xuất hiện trước mặt. Thực nghiệm thành công, khóe miệng Tiêu Dật bất giác cong lên, chẳng qua đây đã là cực hạn của y. Tiêu Dật không tiếp tục miễn cưỡng, mà chọt lên lỗ nhỏ ở góc trái bàn điều khiển, một tia sáng lục từ cửa trải ra, một lúc sao, Lâm Thính Hải vẻ mặt sợ sệt xuất hiện trước cửa.

“Tiêu huynh.”

Tiêu Dật vừa mới thực nghiệm thành công trên người Lâm Thính Hải, lúc này tâm tình đang tốt, mặt mỉm cười đón hắn vào.

“Lâm huynh tới lấy tạp chí sao?”

https://thuviensach.vn

Lâm Thính Hải nhanh chóng gật đầu, tiếp theo lại nhớ tới cái gì, lại tiếp tục lắc đầu.

Tiêu Dật nhìn không hiểu lắm, vừa gật đầu vừa lắc đầu là ý gì? Lâm Thính Hải tựa hồ cũng cảm thấy mình biểu đạt không rõ ý lắm, nghiêng đầu sợ sệt nhìn Tiêu Dật, một bộ dáng tựa hồ muốn nói lại không nói ra được, trên gương mặt tú mỹ tràn đầy hổ thẹn.

Tiêu Dật không nói nên lời, y vẫn luôn cảm thấy tính cách của mình đã đủ tự bế, nhưng so với dạng nội hướng xấu hổ cực độ của Lâm Thính Hải, y quả thật đã quá hoạt bát rồi. Tiêu Dật thật sự đoán không ra trong lòng Lâm Thính Hải nghĩ gì, thấy ánh mắt đối phương di chuyển trên người mình, ngón tay trắng nõn vô thức quấn lại, rõ ràng là một bộ tâm sự trùng trùng, Tiêu Dật chỉ đành hít sâu, chủ động lấy cuốn tạp chí tối qua mang về ra, đưa cho Lâm Thính Hải.

“Này, đây là tạp chí Lâm huynh cần.”

Ánh mắt Lâm Thính Hải bị tạp chí trong tay Tiêu Dật hút lấy, tầm mắt vội vàng đảo một vòng trên trang bìa tạp chí, lập tức nhanh chóng nhận lấy, nhét vào tay áo. Tạp chí thật lớn nhét vào tay áo Lâm Thính Hải xong liền không thấy một chút manh mối, Tiêu Dật đoán đối phương nhất định đã thi triển thủ pháp càn khôn trong tay áo, không khỏi nảy sinh hâm mộ.

Thu tạp chí xong, Lâm Thính Hải tựa hồ được ủng hộ tinh thần, nhanh chóng nhìn Tiêu Dật một cái, một hơi móc ra mấy chục khối trung phẩm tinh ngọc đẩy tới trước mặt Tiêu Dật.

Tiêu Dật không hiểu, thù lao của quyển tạp chí này Lâm Thính Hải đã trả rồi, giờ lại đột nhiên đưa nữa, là có ý gì?

Lâm Thính Hải nhìn cũng không dám nhìn Tiêu Dật, cúi đầu gom dũng khí nói: “Tiêu huynh, ta có lỗi với cậu.”

https://thuviensach.vn

Câu nói không đầu không đuôi thiếu thú vị này, Tiêu Dật càng thêm không hiểu. “Sao vậy?”

Thần sắc Lâm Thính Hải vô cùng xấu hổ, hổ thẹn nhìn Tiêu Dật nửa ngày, cúi đầu vâng dạ nói: “Tối qua ta, ta ở trong phòng đang lật coi tạp chí, không ngờ tiểu cô cô đột nhiên xông vào. Ta, ta không kịp giấu tạp chí đi, bị, bị cô thấy được rồi.”

Hắn ngắt ngứ nói xong, Tiêu Dật đứng bật dậy.

“Cô của cậu thấy rồi?”

Nếu nói mới đầu Tiêu Dật không hiểu tại sao Lâm Thính Hải nhìn y vừa có hổ thẹn vừa bồi thường thêm, vậy hiện tại y đã đoán ra nguyên nhân.

Bị cô của Lâm Thính Hải nhìn thấy = bị trách mắng = bị giận cá chém thớt = bị tố giác = bị sở tuần kiểm biết = y lập tức phải chạy.

Như vậy, Tiêu Dật không còn tâm tình nào nói chuyện với Lâm Thính Hải nữa, lập tức nhanh chóng nói: “Cậu mau đi đi, sở tuần kiểm không biết lúc nào sẽ tới, tôi cũng phải đi.”

“Sở tuần kiểm?” Lâm Thính Hải dường như vẫn chưa kịp phản ứng, ngây ngốc nhìn Tiêu Dật, “Sở tuần kiểm tại sao lại tới?”

Tiêu Dật không nói nên lời, “Cô của cậu không phải thấy rồi sao? Lẽ nào cô ấy không dự định tố giác với sở tuần kiểm? Cậu tới đây không phải là thông báo cho tôi chuyện này sao?”

“Cô cô tại sao phải tố giác sở tuần kiểm?” Lâm Thính Hải chớp mắt, “Cô cô còn nhờ ta tới chỗ cậu mua đồ mà.”

Tiêu Dật, “…”

https://thuviensach.vn

Thì ra sợ bóng sợ gió một trận, Tiêu Dật thở phào một hơi, ngồi lại, tiếp theo nghĩ tới gì đó, "Vậy vừa rồi cậu nói có lỗi với tôi?"

Lâm Thính Hải hổ thẹn cúi đầu, nhỏ giọng giải thích, "Biểu ca dặn ta nhất định không thể để người khác biết những thứ này là mua từ chỗ Tiêu huynh, kết quả tối qua ta bị cô cô hù dọa liền nói hết, ta thật sự có lỗi với Tiêu huynh."

Tiêu Dật không ngờ lý do lại là cái này, nhìn Lâm Thính Hải cúi đầu một bộ làm sai, chỉ đành hào phóng nói: "Không sao, chỉ cần không phải đi tố giác với sở tuần kiểm là được."

"Thật sao?" Lâm Thính Hải ngẩng mạnh đầu, "Tiêu huynh không tức giận?"

Tiêu Dật "ừ" một tiếng, Lâm Thính Hải vẻ mặt cảm kích, "Tiêu huynh thật là người tốt."

Tiêu Dật, "…"

Nếu không có nguy hiểm nữa, lực chú ý của Tiêu Dật trở lại chuyện làm ăn, không còn cách nào, hiện tại y thật sự thiếu tinh ngọc. Thêm nữa y cũng hiếu kỳ, cô của Lâm Thính Hải muốn mua cái gì, chắc không phải lại là một quyển Playboy chứ.

Nghe vấn đề của Tiêu Dật, mặt Lâm Thính Hải lập tức đỏ lên, bẽn lẽn quay người đi, lấy cuốn Playboy đã cong góc trước đó ra, Lâm Thính Hải hồ loạn chỉ cô gái trên trang bìa, gật đầu: "Cô cô muốn mua cái này!"

Tiêu Dật nhìn cô nàng trên trang bìa Lâm Thính Hải chỉ, thần sắc cổ quái nhìn hắn. Muốn mua cái này? Không lầm chứ? Y vừa mới quyết định phải dấn thân vào sự nghiệp buôn lậu, nhưng không dự định dấn thân vào sự nghiệp buôn người a. Đợi đã, nếu y không nghe lầm, chủ mua ẩn nấp này là con gái, một cô gái mua một cô gái khác, muốn làm gì hả?

https://thuviensach.vn

Có lẽ biểu tình của Tiêu Dật quá mức cổ quái. Lâm Thính Hải do dự mở miệng nói: “Thế nào? Rất khó mua sao? Không sao, cô cô rất có tiền, chỉ cần có thể mua được, cô không thiếu tinh ngọc.”

Đây không phải vấn đề tiền hay không tiền! Tiêu Dật đắn đo nên làm sao giải thích rõ với Lâm Thính Hải, y không biết tình hình tiên giới thế nào, nhưng ở nhân giới, không thể mua bán con người.

Khi Tiêu Dật đang suy nghĩ làm sao mở miệng, Lâm Thính Hải đã nhanh chóng lật vài trang trên quyển Playboy đặt giữa hai người, chỉ một trang trong đó mở miệng nói: “Không có loại như trang bìa thì loại này cũng được.”

Tiêu Dật đang muốn nói cô của cậu rốt cuộc nhìn trúng mấy cô nương, ánh mắt thuận theo ngón tay Lâm Thính Hải nhìn, đột nhiên ý thức được gì đó, buột miệng nói: “Cô của cậu muốn mua nội y tình thú?”

“Nội y tình thú?” Lâm Thính Hải ngây ngốc nhìn Tiêu Dật, “Thì ra loại tiểu y giống như cái yếm lại có đuôi này gọi là nội y tình thú?”

Lâm Thính Hải liếc một cái lại liếc một cái lên tấm hình trên tạp chí, không biết nghĩ tới cái gì, đột nhiên đỏ mặt.

Tiêu Dật lặng lẽ nhìn vẻ xấu hổ của đối phương, nhịn không được thầm chửi, rõ ràng chính là một thiếu niên cuồng sắc tình thích khẩu vị nặng, còn ở trước mặt tôi đỏ mặt cái gì nha.

Hai người dứt khoát nhanh chóng bàn xong giá cả và kiểu dáng mà chủ mua cũng là cô của Lâm Thính Hải muốn, Tiêu Dật rất nhanh phát hiện một vấn đề khác, y không biết kích cỡ của chủ mua.

“Kích, kích, kích cỡ?” Lâm Thính Hải lắp bắp hỏi.

https://thuviensach.vn

Tiêu Dật gật đầu, “Đương nhiên, cậu sẽ không cho rằng tất cả yếm đều có độ lớn như nhau chứ?”

“Cái này?” Lâm Thính Hải lén lén lút lút nhìn Tiêu Dật, mặt lại đỏ lên.

Phải nói Tiêu Dật đối với mấy cái này cũng không hiểu lắm, chỉ là bình thường hằng ngày nghe các bạn nam trong lớp thảo luận chuyện này, cho nên đại khái biết cái này có những kích cỡ khác nhau. Khác với Lâm Thính Hải xấu hổ, Tiêu Dật ở nhân giới ngày ngày đều phải tiếp nhận đủ loại oanh tạc tin tức phong phú đa dạng, đối với vấn đề này cũng không để ý, lại thêm y là nghiêm túc suy nghĩ tới yêu cầu của khách hàng, hoàn toàn không có suy nghĩ tản mạn như Lâm Thính Hải, không biết lại nghĩ tới chỗ loạn cào cào nào rồi.

“Làm sao đo?” Cuối cùng Lâm Thính Hải hồi thần lại nhỏ giọng nói.

Tiêu Dật đang bày ra bộ dáng ‘ta rất chuyên nghiệp’, “…”

Làm sao đây? Y hình như cũng không biết làm sao đo!

https://thuviensach.vn

TIÊN GIỚI TẨU TƯ PHẠM

Lý Tùng Nho
www.dtv-ebook.com

Chương 10

Hợp Tác

Cảm tạ mạng, cảm tạ ngàn độ (tên trang web)!

Tiêu Dật vừa mặc niệm câu này, vừa tỉ mỉ giảng giải cho Lâm Thính Hải nghe làm sao đo kích cỡ chính xác.

Trước đó từ tiên giới về nhân giới, Tiêu Dật đã lập tức mở máy tính, nhập vào trang web tìm kiếm ngàn độ thường dùng nhất mấy chữ 'chọn mua nội y phải làm sao để đo kích cỡ thích hợp'. Sau đó, Tiêu Dật cố gắng tìm kiếm trong một đống đáp án cách đơn giản nhất, sau khi cố gắng học thuộc những từ chuyên ngành mất nửa ngày, cuối cùng y cũng làm rõ được vấn đề.

Sau khi đem thước dây trong tay vòng quanh Lâm Thính Hải, Tiêu Dật tỏ ý với hắn: "Nhìn hiểu rồi chứ?"

Lâm Thính Hải đỏ mặt gật đầu, nhưng lại khó xử nhìn Tiêu Dật, "Chỉ có phương pháp này sao? Ta, ta không dám nói với cô cô, nếu không, ta mang cô cô tới đây, cậu đích thân dạy cô."

Tiêu Dật: "…"

Lâm Thính Hải nói xong tự mình cũng phản ứng rất nhanh, Tiêu Dật tuy còn nhỏ, nhưng dù sao cũng là đàn ông, đề nghị này cũng không tốt hơn gì. Xấu hổ nhìn Tiêu Dật một cái, Lâm Thính Hải theo thói quen cúi đầu, hai tay cuộn lại, một bộ chịu ủy khuất.

https://thuviensach.vn

“Tiêu huynh, Tiêu huynh!” Khi hai người đang mắt to trừng mắt nhỏ, giọng nói của Từ Sắt Nguyên vang lên bên ngoài trận pháp.

Tiêu Dật hiện tại đã quen thao túng trận pháp này, rất nhanh thả hắn vào. Từ Sắt Nguyên sau khi vào thấy chính là cảnh Lâm Thính Hải bộ dáng cô vợ nhỏ đứng trước mặt Tiêu Dật.

“Sao vậy? Tiểu Hải qua đây hồi nào? Tạp chí của ngươi tới rồi hả?”

Một chuỗi vấn đề liên tiếp, còn chưa đợi Lâm Thính Hải trả lời, Từ Sắt Nguyên đã nhìn thấy thước dây trên người hắn, bị gợi lên hiếu kỳ, “Đây là cái gì? Dùng làm gì?”

Tiêu Dật đơn giản giải thích tác dụng của thước dây, thuận tiện nhắc tới tiền nhân hậu quả vì sao thước dây lại xuất hiện ở đây, thần sắc Từ Sắt Nguyên lập tức trở nên cổ quái, “Nữ ma đầu đó muốn mua nội y ở chỗ cậu? Chính là kiểu dáng này?” Từ Sắt Nguyên vừa nói vừa vẽ trên người mình một chút.

Tiêu Dật không nói nên lời nhìn động tác thô bỉ của Từ Sắt Nguyên, gật đầu.

Từ Sắt Nguyên vẻ mặt không dám tin, “Thật hay giả? Nữ ma đầu đó không phải một lòng chỉ muốn tu luyện sao? Sao lại đột nhiên nổi lên suy nghĩ này?”

Từ Sắt Nguyên vừa nghi hoặc vừa quay đầu nhìn Lâm Thính Hải, rõ ràng muốn từ chỗ Lâm Thính Hải nghe được một lý do. Lâm Thính Hải dưới ánh mắt chú mục của Từ Sắt Nguyên, rụt rè nửa ngày, do dự mở miệng nói: “Ta nghe nói cô phụ sắp xuất quan rồi.” (*Cô phụ: dượng, chồng của cô)

Từ Sắt Nguyên ngây ra một lúc rồi cười hê hê, mang vẻ ta hiểu.

https://thuviensach.vn

Tiêu Dật, Lâm Thính Hải: "…"

Từ Sắt Nguyên qua đây chẳng qua là khúc nhạc đệm, nhưng lại khiến ý niệm mơ hồ trong lòng Tiêu Dật trở nên rõ ràng hơn. Tiên giới khởi nguyên từ lúc nào đã không cần suy nghĩ, nhưng kéo dài mấy chục vạn năm nay, tiên nhân tiên giới có thể tính tới hàng tỉ. Trong nhiều tiên nhân như thế, nam lấy nữ gả là chuyện bình thường. Khác với hôn nhân chỉ có mấy chục năm ngắn ngủi của nhân giới, tiên nhân thọ mạng kéo dài, phàm là thành thân sống cùng nhau chính là trên trăm ngàn năm. Thời gian kéo dài như thế đối diện lẫn nhau, cho dù đối phương là thiên tiên cũng sẽ nhìn ngán. Bạn nghĩ, ngay cả mấy năm ngắn ngủi của nhân giới mà còn có mấy loại 'thất niên chi dương' gì đó, tiên nhân cho dù có kiên trì, nhưng cũng sẽ có 'thất thập niên chi dương', 'thất bách niên chi dương' thôi. (*Đại khái là hôn nhân tới năm thứ bảy thì không còn tình cảm, mặn nồng gì nữa)

Dưới tình hình này, muốn thay đổi trạng thái 'tay trái tay phải' trường kỳ giữa hai phu thê thì cần có một vài cảm giác mới mẻ, một vài thứ khác trước kia. "Kẻ có tri thức" như cô của Lâm Thính Hải, nhìn một cái đã ngắm ngay nội y tình thú. Tiêu Dật tin rằng, người có tri thức trên tiên giới khẳng định không phải chỉ có mình cô của Lâm Thính Hải, nếu y truyền bá nội y tình thú trên tiên giới, có phải có thể kiếm một mớ?

Trong đầu Tiêu Dật nhanh chóng xoay chuyển, bỏ tình thú nội y qua một bên không bàn, còn có nội y bình thường. Tiên giới có nhiều nữ tiên như thế, hàng năm thấy đều là cái yếm không chút đổi mới, sự xuất hiện của nội y tuyệt đối sẽ khiến các nàng chú ý, hơn nữa nói thật, so với yếm, nội y thật sự càng hiện rõ thân hình hơn.

Tiêu Dật không phải học kinh tế, nhưng ở nhân giới y thường nghe một câu nói, tiền của ai dễ kiếm nhất? Phụ nữ! Cũng lý luận đó, ngọc tinh của ai ở tiên giới dễ kiếm nhất? Tiêu Dật cảm thấy vẫn là phụ nữ. Chỉ cần nội y phổ biến chiếm được một phần trăm nữ tiên, y đã có thể kiếm được đầy chậu đầy bồn.

https://thuviensach.vn

Tiêu Dật như có suy tư nhìn Từ Sắt Nguyên, mấy ngày nay y vẫn suy nghĩ chuyện buôn lậu. Buôn lậu tuy có thể kiếm tiền, nhưng một là mạo hiểm quá lớn, hai là chỉ dựa vào một mình y rất khó hình thành quy mô. Sự xuất hiện của Từ Sắt Nguyên lại khiến y nghĩ tới một điểm, nếu đem vật phẩm buôn lậu bổn thổ hóa, vậy không những có thể kiếm tiền mà còn có thể quang minh chính đại xuất hiện ở tiên giới, cũng như cách thức Từ Sắt Nguyên mua thiết kế của Bạch Vi trước đó. Trước mắt nội y tình thú lại là một cơ hội, một cơ hội y và Từ Sắt Nguyên chân chính hợp tác.

Từ Sắt Nguyên chỉ cảm thấy ánh mắt Tiêu Dật tràn đầy toan tính, vô thức lùi lại, “Tiêu huynh, cậu muốn làm gì? ’

Tiêu Dật cười sáng lạn, “Anh có muốn kiếm tinh ngọc không?”

Cho dù Từ Sắt Nguyên vẫn luôn tự nhận là mỹ nam tử tiên giới, hắn cũng không thể không thừa nhận tướng mạo Tiêu Dật rất dễ nhìn, đặc biệt là khi cười lên, quả thật có thể làm người hoa mắt. Nhưng chân chính khơi lên thần kinh của hắn không phải là nụ cười của Tiêu Dật, mà là Tiêu Dật nhắc tới hai chữ tinh ngọc.

Xuất phát từ bản năng thương nhân, hắn hầu như lập tức phản ứng, “Cậu muốn bán nội y tình thú?”

Tiêu Dật lắc đầu, “Không chỉ nội y tình thú mà là các loại nội y phù hợp cho mọi lứa tuổi, cũng không phải tôi bán mà là muốn hợp tác với anh.”

“Hợp tác?” Từ Sắt Nguyên rất nhanh tiếp lời: “Giống như áo khoác trước kia?”

Tiêu Dật đảo mắt trắng nhìn hắn, “Nghĩ thật hay, áo khoác là lần đầu tiên không có kinh nghiệm bị anh mua mất, lần này tôi muốn phân ra. Tôi cung cấp kiểu dáng, anh phụ trách sản xuất và tiêu thụ, tinh ngọc kiếm được chia sáu bốn, anh sáu tôi bốn thế nào?”

https://thuviensach.vn

Từ Sắt Nguyên đảo đảo mắt, “Cậu cái gì cũng không làm, chỉ cung cấp kiểu dáng hiện hành, liền muốn chiếm bốn phần có phải hơi nhiều không?” Nói ra thì đề nghị của Tiêu Dật khiến Từ Sắt Nguyên vô cùng động tâm, khác với chim non Lâm Thính Hải, Từ Sắt Nguyên khoác lác là tay già đời trong lùm hoa, trước kia chỉ là không nghĩ tới những thứ này, hiện tại bị Tiêu Dật nhắc tới lập tức liền nhận thức được giá trị cực lớn của nội y, hắn có thể xác định nội y nhất định sẽ có một thị trường to lớn ở tiên giới.

Tiêu Dật như cười như không nhìn Từ Sắt Nguyên, “Anh cho rằng tôi xuống nhân giới không có nguy hiểm sao?”

Đây là lần đầu tiên Tiêu Dật trước mặt Từ Sắt Nguyên và Lâm Thính Hải thừa nhận mình thường xuyên tới nhân giới, tuy trước kia chuyện này ba người đều thầm biết rõ, nhưng Tiêu Dật dám ngang nhiên nói rõ như thế, khiến Từ Sắt Nguyên cũng phải kinh ngạc. Nhìn Tiêu Dật thật sâu một cái, Từ Sắt Nguyên trong lòng đã nhận định Tiêu Dật là một người bạn đáng kết giao, lập tức sảng khoái cười nói: “Được, vậy thì cậu bốn ta sáu. Chẳng qua không phải dùng danh nghĩa Từ gia, mà là cá nhân ta hợp tác với cậu.”

Từ Sắt Nguyên dùng danh nghĩa cá nhân hợp tác với Tiêu Dật, một mặt là để lưu lại hậu lộ, dù sao hai người làm cũng là buôn bán phi pháp, vạn nhất bị sở tuần kiểm tra được, một mình té vẫn tốt hơn cả Từ gia té. Mặt khác, Từ lão gia tử quản Từ Sắt Nguyên quá chặt, lúc này tính ra Từ Sắt Nguyên đã đến thời kỳ phản nghịch cấp ba, một lòng muốn bản thân phải làm ra chút thành tích cho cha hắn xem, đề nghị của Tiêu Dật vừa đúng lúc chạm tới tâm lý này của Từ Sắt Nguyên.

Đối với chuyện hợp tác với Từ gia hay hợp tác với cá nhân Từ Sắt Nguyên, Tiêu Dật đều cảm thấy không sao, dù sao đối với Tiêu Dật đều không có gì khác biệt. Tiêu Dật có lúc cảm thấy giữa người và người thật sự phải nhìn xem duyên phận, y cũng không nghĩ tới y và Từ Sắt Nguyên vì một lần quen biết ô long tình cờ, mới qua một thời gian ngắn ngủi đã phát triển thành bạn hợp tác. Sỡ dĩ y chọn Từ Sắt Nguyên, một là vì Từ Sắt

https://thuviensach.vn

Nguyên vốn chính là làm y phục ở tiên giới, có hệ thống tiêu thụ thành thục. Cho dù Từ Sắt Nguyên hiện tại dùng danh nghĩa cá nhân hợp tác, lẽ nào hắn còn có thể từ bỏ nguồn vốn của Từ gia? Hai là vì Từ Sắt Nguyên miễn cưỡng cũng coi như biết gốc biết rễ, lại thêm hai người đều nhìn đối phương rất thuận mắt, dưới mấy điều này, hợp tác của hai người quả thật coi như thuận lý thành chương.

Nhanh chóng quyết định chuyện hai người hợp tác, Từ Sắt Nguyên hưng phấn bừng bừng chuẩn bị lập tức muốn say một bữa. Lần trước kiểu dáng trang phục Tiêu Dật cung cấp đã mang tới cho Từ gia lợi nhuận không nhỏ, vì thế lão gia tử còn đặc biệt biểu dương hắn một phen, lần này Từ Sắt Nguyên đã có thể tưởng tượng cảnh tượng tinh ngọc cuồn cuộn đổ về hắn.

Hai người bàn hưng trí, nhất thời quên béng Lâm Thính Hải, Lâm Thính Hải đáng thương lặng lẽ nghe hai người phát triển đại kế, mấy lần muốn mở miệng nhắc nhở sự tồn tại của mình đều không tìm được cơ hội chen mồm. Cho tới khi Tiêu Dật quay đầu lại, chạm phải ánh mắt Lâm Thính Hải, mới ý thức được hai người đều đã quên mất Lâm Thính Hải.

Tiêu Dật, Từ Sắt Nguyên, "…"

Ba người lại ngồi mặt đối mặt nhau, Lâm Thính Hải đối với chuyện làm ăn của hai người hoàn toàn không có hứng thú, trong lòng vẫn nhớ chuyện đang bàn được một nửa với Tiêu Dật trước đó.

"Tiêu huynh, vừa nãy cậu còn chưa nói có cách nào khá không?"

Nếu là trước đó, Tiêu Dật có thể nghĩ tới cũng chỉ có Lâm Thính Hải trở về đích thân làm mẫu, nhưng vừa rồi khi đề nghị hợp tác với Từ Sắt Nguyên y lại đột nhiên nhớ tới mấy bức tranh thuyết minh nhìn thấy trên mạng. Sau khi thầm mắng mình quá ngu, Tiêu Dật tìm một tờ giấy, nhanh chóng vẽ lại theo trí nhớ, đẩy cho Lâm Thính Hải, "Này, xem hiểu được không?"

https://thuviensach.vn

Lâm Thính Hải nghiêm túc nhìn một lúc, gật đầu, tỏ ý mình đã hiểu.

Từ Sắt Nguyên lúc này trong đầu chỉ toàn là chuyện kiếm tinh ngọc, mắt thấy chuyện của Lâm Thính Hải đã giải quyết rồi, lập tức chen mồm, "Tiêu huynh, chúng ta tính toán xem làm sao mở thị trường trước đi."

Về chuyện giá trị nội y, Từ Sắt Nguyên và Tiêu Dật đều nhìn thấy được, nhưng vấn đề là tiên giới không phải nhân giới, nội y là một chuyện tương đối ẩn mật, phải làm sao mới có thể khiến các nữ tiên từ bỏ áo yếm đổi sang mặc nội y đây? Đồng thời phải làm sao mới có thể khiến những khoáng nam oán nữ đó phát hiện chỗ tốt của nội y tình thú? Đương nhiên, hai người đều xác định chỉ cần bọn họ thấy qua kiểu dáng của nội y khẳng định sẽ phát hiện giá trị của nó, nhưng bọn họ lại không thể làm giống như mấy cửa tiệm đủ vẻ ở khu chợ, trên cờ đón khách trước tiệm vẽ kiểu dáng nội y?

Từ Sắt Nguyên đau đầu nhìn Tiêu Dật, Tiêu Dật nghĩ tới các kiểu quảng cáo của nhân giới, nhưng tiên giới làm sao làm quảng cáo đây? Ánh mắt Tiêu Dật vô thức đặt lên người Lâm Thính Hải, đột nhiên nhớ tới thực nghiệm tiêu thụ ở nhân giới, lập tức trước mắt phát sáng.

Sau khi Tiêu Dật đưa ra ý tưởng của mình, Từ Sắt Nguyên sắc mặt cổ quái, "Mặc thử miễn phí?"

Tiêu Dật gật đầu, giải thích: "Chúng ta có thể tìm một vài nữ tiên trước, cung cấp một kiện nội y cho các nàng mặc thử. Đợi các nàng mặc quen rồi, tự nhiên sẽ tìm tới mua nữa. Nên biết nội y và áo yếm đều như nhau, đều là vật bó sát thân, ai cũng không thể chỉ mặc một kiện. Lại nói, chỉ cần các nàng mặc thấy tốt, tự nhiên sẽ nói với bạn bè của mình, hiệu quả truyền miệng này tốt hơn phí sức mở rộng nhiều. Chỉ cần nội y được quảng cáo miệng rộng rồi, nội y tình thú chỉ là chuyện nhỏ."

https://thuviensach.vn

Từ Sắt Nguyên khó xử nói: “Phương pháp đúng là không tồi, nhưng tốp nữ tiên này tìm ở đâu?”

Tiêu Dật sải hai tay, “Cái này phải nhờ anh rồi, dù sao ở đây tôi lại đất lạ không quen, tôi cảm thấy anh có thể tìm các chị em họ của anh, hoặc các tiểu nha hoàn bên cạnh anh cũng được mà.”

Tiêu Dật nói rất khéo léo, Từ Sắt Nguyên hung hăng trừng y một cái, không thể không thừa nhận đề nghị này không tồi. Nhưng nghĩ tới người phải ra mặt là hắn, Từ Sắt Nguyên không nhịn được co giật khóe miệng, hắn đã có thể tưởng tượng được, cứ thế danh tiếng của hắn thật sự không còn sót lại chút gì nữa.

Giãy dụa do dự nửa buổi, Từ Sắt Nguyên cuối cùng vô pháp cự tuyệt dụ hoặc của tinh ngọc, hung thanh nói: “Vì tinh ngọc, danh tiếng tính là gì.”

Chỉ là nói thì nói thế, Từ Sắt Nguyên quay đầu lại kéo Lâm Thính Hải xuống nước, sảng khoái lấy sáu phần ở chỗ mình chia cho Lâm Thính Hải một phần. Từ Sắt Nguyên truyền đạt cho Lâm Thính Hải một nhiệm vụ gian khó, bãi bình cô cô của Lâm Thính Hải, để nàng trở thành người đầu tiên tiêu thụ kiểu thực nghiệm.

Phải biết cô cô của Lâm Thính Hải có thể coi là cấp bậc quý phụ của tiên giới, không nói riêng nàng, chỉ nói tốp nữ tiên hay tới chỗ nàng cũng đều có thân phận địa vị nhất định. Các nàng không chỉ là khách hàng tiềm năng của nội y mà càng là khách hàng tiềm năng của nội y tình thú, một phần tiền làm được hai chuyện, Từ Sắt Nguyên tính toán có thể coi là rất tinh.

Lâm Thính Hải đáng thương nhìn Từ Sắt Nguyên, “Anh họ, ta có thể không cần chứ? ’

“Không thể!”

https://thuviensach.vn

Tiêu Dật và Từ Sắt Nguyên ý kiến nhất trí khẳng định nói.

Làm xong chuyện này, Tiêu Dật nhớ tới lần này y về tiên giới còn đặc biệt mang theo vài thứ khác, dự định cho Từ Sắt Nguyên và Lâm Thính Hải mở mắt, thuận tiện ước lượng giá trị một chút, đúng lúc cả hai đều ở đây, Tiêu Dật tỏ ý bọn họ đợi, y chạy vào trong phòng ngủ.

Cho dù hiện tại đã có trận pháp bảo hộ, Tiêu Dật cũng không dám bày quá nhiều vật phẩm nhân giới trong tiểu viện của mình, thỉnh thoảng có vài vật phẩm vì tiện cho cuộc sống phải mang tới tiên giới, cũng đều được y xếp chỉnh tề cùng nhau, để có thể tùy thời mang theo chạy đi tiêu diệt chứng cứ.

Tiêu Dật rất nhanh lấy trong túi ra vật phẩm y tìm được, ký hiệu quen thuộc đập vào mắt, xúc cảm kim thuộc nặng trình trịch, là thứ y thích nhất ở nhân giới. Lúc này Tiêu Dật căn bản không nghĩ tới, chỉ một suy nghĩ tùy tiện của y, tương lai sẽ mang tới cho tiên giới thay đổi rất lớn.

https://thuviensach.vn

TIÊN GIỚI TẨU TƯ PHẠM

Lý Tùng Nho
www.dtv-ebook.com

Chương 11

Mới Lạ

“Đây là cái gì?” Từ Sắt Nguyên hiếu kỳ nói.

Bắt đầu từ lúc Tiêu Dật thần thần bí bí bảo bọn hắn đợi ở đây, lòng hiếu kỳ của Từ Sắt Nguyên đã bị khơi lên hoàn toàn. Mắt thấy Tiêu Dật từ phòng ngủ cầm ra một vật kim loại màu trắng hình chữ nhật lớn cỡ quyển sách, độ dày chừng một thẻ ngọc, Từ Sắt Nguyên nhịn không được mở miệng nói.

Tiêu Dật không đáp, chỉ vẫy Từ Sắt Nguyên và Lâm Thính Hải lại đây nhìn. Đợi hai người lại gần y, Tiêu Dật quen thuộc ấn một cái ở cạnh vật phẩm đó, rất nhanh một trái táo nho nhỏ bị cắn mất góc xuất hiện trên bề mặt trơn nhẵn của vật phẩm. Không bao lâu, bề mặt vốn tối tăm lại sáng lên, mười mấy khối hình vuông nhỏ xuất hiện trước mặt hai người.

Từ Sắt Nguyên và Lâm Thính Hải đều mở to mắt, hai người ý thức được lại là vật phẩm nhân giới, nhưng dùng để làm gì thì lại đoán không ra.

Tiêu Dật tiện tay điểm vào một khối vuông trong đó, thuần thục tìm kiếm trong đó bộ phim y đặc biệt thích. Vì để khớp với trình độ tán thưởng của Từ Sắt Nguyên và Lâm Thính Hải, y chọn một bộ phim kiếm hiệp cổ trang.

Khi nhạc phim bắt đầu vang lên, mấy bóng dáng lớn bằng bàn tay xuất hiện trước mắt, Từ Sắt Nguyên lại kinh ngạc và không hiểu nói: “Đây là cái

https://thuviensach.vn

gì?”

“Phim” Tiêu Dật giải thích đơn giản, “Một phương thức giải trí của nhân giới, để giết thời gian.”

Bỏ qua đủ loại kỹ xảo khó tin trong phim không nói, bộ phim tiên hiệp tình tiết cẩu huyết này rất nhanh thu hút hai người Từ Sắt Nguyên và Lâm Thính Hải, đặc biệt là Lâm Thính Hải càng không chớp mắt nhìn chằm chằm vào màn hình. Tiêu Dật cùng họ xem phần đầu, mắt thấy tình tiết sắp tiến vào cảnh đẹp, xấu xa cố ý tắt máy, màn hình lại hồi phục thành mười mấy khối vuông nhỏ trước đó.

“Tiêu huynh!” Lâm Thính Hải gấp lên, hiếm khi lớn tiếng la lên với Tiêu Dật, ngay cả Từ Sắt Nguyên cũng vẻ mặt gấp gáp.

Tiêu Dật nhẫn cười, mở một khối vuông khác, giới thiệu: “Trên này có rất nhiều thứ vui, hai người xem nó trước đã.”

Lần này Tiêu Dật mở là trò chơi, Lâm Thính Hải vốn còn mang vẻ mặt không tình nguyện miễn miễn cưỡng cưỡng mới đi qua, rất nhanh bị cảnh tượng trò chơi đủ màu đủ sắc hấp dẫn, thậm chí còn chuyên tâm hơn xem phim trước đó. Tiêu Dật thuần thục thao tác nhân vật trò chơi, sau mấy phút thuận lợi qua ải. Lại nói, Tiêu Dật bình thường ở nhà phần lớn hoạt động là chơi game, y và Bạch Kỳ còn được các bạn học công nhận là đối tác vàng.

Nghĩ tới Bạch Kỳ, Tiêu Dật nhớ từ sau hôm Bạch Kỳ uống say tới nay y vẫn không liên lạc với đối phương, chỉ một thoáng ngây người đó, Từ Sắt Nguyên vẫn luôn ngồi cạnh y nhanh tay lẹ mắt đoạt trò chơi trong tay y đi, đầu đối đầu cùng Lâm Thính Hải chơi.

Cứ thế chơi suốt ba canh giờ, cho tới khi trò chơi triệt để tối đen không sáng lên nữa. Trong ba canh giờ này, Từ Sắt Nguyên và Lâm Thính Hải đã triệt để ngã gục dưới mê lực của vật thần kỳ trước mắt, hai người đồng thời sáng mắt nhìn chằm chằm Tiêu Dật.

https://thuviensach.vn

Trong mắt trắng trợn viết khát vọng đối với vật trong tay.

Cái Ipad này Tiêu Dật vốn là muốn mang tới cho hai người mở rộng nhãn giới, không ngờ lại được hoan nghênh như thế, dưới tình trạng hai người đều không nỡ buông tay, cuối cùng với giá năm khối thượng phẩm tinh ngọc bán cho Lâm Thính Hải.

Từ Sắt Nguyên không phải không muốn tranh, chỉ là sau khi Lâm Thính Hải nhẹ nhàng thong dong nói một câu, ta sẽ nói với cô cô anh gọi cô là nữ ma đầu, Từ Sắt Nguyên nước mắt đầy mặt lùi khỏi vòng tranh.

Biểu hiện của Lâm Thính Hải khiến Tiêu Dật kinh ngạc một phen, hoàn toàn đánh nát hình tượng vốn có của y dành cho hắn. Sau khi mất đi đối thủ cạnh tranh duy nhất, Lâm Thính Hải hưng phấn cọ cọ lên người Tiêu Dật, tỏ ý bảo Tiêu Dật nhanh chóng khiến ‘ái phách’ trong tay sáng lại lần nữa.

Phát âm ‘ái phách’ là hai người sau khi nghe Tiêu Dật phát âm xong tự gọi ra, Tiêu Dật nghe bọn họ từng câu ‘ái phách’, hoài niệm khi còn nhỏ mình học tiếng Anh, trên mỗi từ đơn đều ghi chú các độc hán tự. Lười phí sức chỉnh sửa phát âm của hai người, Tiêu Dật đối diện với yêu cầu của Lâm Thính Hải, tỏ vẻ mình cũng không thể làm gì.

Sau khi nghe giải thích tỉ mỉ về công hiệu và cách dùng của Ipad, Lâm Thính Hải vẻ mặt thất vọng giao nó cho Tiêu Dật, để y mang về nhân giới sạc điện.

Từ Sắt Nguyên vui sướng trên tai họa của người khác cười gian mấy tiếng với Lâm Thính Hải, vỗ vai Tiêu Dật nói: “Huynh đệ tốt, đừng quên lấy cho ta một cái.” Hừ hừ, đừng thấy Lâm Thính Hải dùng thủ đoạn cạnh tranh không chính đáng giành được ‘ái phách’, còn không phải phải đợi tới ngày mai sạc điện xong mới dùng được sao, đến lúc đó hắn cũng mua được rồi, hai người không phải đều giống nhau sao.

https://thuviensach.vn

Bộ dáng đê tiện của Từ Sắt Nguyên lọt vào mắt Lâm Thính Hải, Lâm Thính Hải nghiêng đầu vẻ mặt ủy khuất nhìn Tiêu Dật, đáng thương nói: "Tiêu huynh."

Đây mới là Lâm Thính Hải trong ấn tượng của Tiêu Dật, xét thấy thiên tính của con người là thiên vị kẻ yếu, bất kể là yếu thật hay yếu giả, Tiêu Dật kiên quyết đứng về phía Lâm Thính Hải, tỏ vẻ 'ái phách' của Từ Sắt Nguyên phải đợi tới hôm sau nữa.

Từ Sắt Nguyên, "…"

Bãi bình chuyện 'ái phách' xong, lại thêm Từ Sắt Nguyên và Tiêu Dật chính thức xác định hợp tác, ba người rất nhanh quyết định cùng ra ngoài ăn một bữa coi như chúc mừng.

Từ Sắt Nguyên vỗ ngực, "Yên tâm, cửu thiên thập nhị cảnh tam thập lục châu tại tiên giới, mỹ thực cơ bản ta đều ăn qua hết rồi, hôm nay ta mời các cậu ăn cho đã."

Lâm Thính Hải đang buồn bực không vui vì không thể chơi 'ái phách', nghe thế lập tức hóa bi thương thành dục ăn, "Ta muốn đến Tuyệt Vị lâu ăn."

Từ Sắt Nguyên lập tức trừng to mắt, "Cậu làm quái gì không nói muốn đến Lăng Tiêu thiên Phẩm Hương lâu ăn."

Lâm Thính Hải đảo mắt trắng với hắn, "Ai bảo anh là dân thường, trên người một chút chức quan cũng không có, hễ mà anh có một nửa chức quan ta đã đề nghị tới Lăng Tiêu thiên rồi."

Từ Sắt Nguyên, "…"

Nể tình đây dù sao cũng là sai lầm của ta!

https://thuviensach.vn

Hai người tranh chấp không ngừng, Lâm Thính Hải lập tức quay đầu tìm Tiêu Dật viện trợ, “Tiêu huynh, cậu biết Tuyệt Vị lâu chứ, phân điếm cách chúng ta gần nhất nằm ở trên Tầm Nhai sơn của Nhược Thủy châu. Ở cả tiên giới, trừ Phẩm Hương lâu của Lăng Tiêu thiên, thì mỹ thực của Tuyệt Vị lâu là nổi tiếng nhất. Ta vẫn luôn muốn ăn, chính là quá mắc ăn không nổi, hiếm khi hôm nay anh họ hào phóng mời khách, chúng ta đến Tuyệt Vị lâu đi.”

Nói ra, Tiêu Dật gần đây tuy trà trộn vào tiên giới, nhưng thật sự cũng chưa từng ra ngoài gì, kiếp trước, y đối với tiên giới cũng hoàn toàn không quen thuộc, căn bản chưa từng nghe qua Tuyệt Vị lâu, Phẩm Hương lâu gì đó. Chẳng qua có thể khiến Lâm Thính Hải và Từ Sắt Nguyên phản ứng lớn như thế, khẳng định không thể kém.

Tiêu Dật xấu xa nhìn Từ Sắt Nguyên, dứt khoát gật đầu, “Được, tới Tuyệt Vị lâu.”

Hai đối một, Từ Sắt Nguyên toàn bại.

Hung hăng trừng Tiêu Dật và Lâm Thính Hải một cái, Từ Sắt Nguyên nghiến răng vẻ mặt đau đớn gật đầu. Nếu đã quyết định đến Tuyệt Vị lâu, ba người cũng không thể dựa vào tiên thuật mà đi, đặc biệt là Từ Sắt Nguyên nghĩ tới phương thức đi bộ khiến người nhức mắt kia, nếu thật sự dựa vào thi triển tiên thuật, đợi khi họ tới Tuyệt Vị lâu tính ra cũng là mấy ngày sau.

Dặn dò hai người đợi một lát, thân hình Từ Sắt Nguyên chớp mắt nhanh chóng bay về hướng Thanh Bình Viên.

Tiêu Dật không hiểu, “Anh ta đi làm gì?”

Lâm Thính Hải hưng phấn nhìn hướng bóng dáng Từ Sắt Nguyên biến mất, nhỏ giọng nói: “Xem ra hôm nay chúng ta có phúc rồi, không chỉ có

https://thuviensach.vn

thể ăn thức ăn ở Tuyệt Vị lâu, mà còn có thể ngồi lên thất ngọc linh lung xa của anh họ."

"Thất ngọc linh lung xa?"

Lâm Thính Hải mắt phát sáng, "Xe yêu của anh họ, bình thường quý như bảo bối, nhỏ nhen ngay cả ngồi cũng không cho người ngoài ngồi."

Tiêu Dật nghe thế không khỏi hiếu kỳ, xe của tiên giới là bộ dáng gì, y còn chưa thấy qua, không biết có giống như xe ngựa trong phim cổ trang hay không. Y còn đang suy nghĩ thất ngọc linh lung xa có bộ dáng gì, Lâm Thính Hải đã lên tiếng nói: "Tới rồi!

"Nhanh như vậy!" Tiêu Dật kinh ngạc, đợi khi y nhìn theo, không có xe như trong tưởng tượng, chỉ thấy một phiến ráng đỏ như mây nhanh chóng bay về phía bọn họ. Ráng đỏ tốc độ cực nhanh, tựa hồ chỉ trong chớp mắt đã tới trước mắt hai người, Tiêu Dật lúc này mới nhìn thấy rõ, cái gọi là ráng đỏ lại là bốn con linh thú có bộ dáng sư tử cao bằng một người. Linh thú này toàn thân trên dưới đều đỏ rực một mảnh, không có một cọng tạp lông, khi chạy lông cũng phất phơ, giống hệt như ráng chiều.

Bốn con linh thủ dừng lại trước mặt Tiêu Dật, Tiêu Dật nhìn vật khổng lồ trước mặt, trong đầu xẹt qua linh quang, thấp giọng nói: "Xích viêm sư hống thú."

"Tiêu huynh quả nhiên có nhãn quang!"

Thanh âm của Từ Sắt Nguyên từ trong xe sau lưng xích viêm sư hống thú truyền ra, tiếp theo hắn mang theo đắc ý nhảy xuống xe, nhìn Tiêu Dật, "Tiêu huynh, thế nào?"

Tiêu Dật tán thưởng nhìn xe mà xích viêm sư hống thú kéo, rất nhanh hiểu tại sao lại gọi là thất ngọc linh lung xa. Là do bên ngoài chiếc xe này quá mức tinh tế, cả chiếc xe hoàn toàn thiên nhiên, dưới ánh mặt trời rực rỡ

https://thuviensach.vn

lấp lánh từng điểm điểm sao. Trên xe thì được điêu khắc chạm trổ, mỹ ngọc khảm đầy, nói không hết độ xa xỉ hoa lệ.

Tiêu Dật việc thực nói thực, “Rất đẹp, xem ra tốn không ít tinh ngọc.”

“Không ít?” Từ Sắt Nguyên làm vẻ mặt khoa trương với Tiêu Dật, vỗ vỗ xích viêm sư hống thú trước người, mở miệng nói: “Tiêu huynh, cậu biết một con xích viêm sư hống thú đáng giá bao nhiêu tinh ngọc không?”

Tiêu Dật thành thật lắc đầu. Xích viêm sư hống thú, y có từng thấy qua trong thư tịch tiên giới dị thú ghi chép. Loại dị thú này sinh trưởng tại Sí Hải châu, nghe nói phía nam Sí Hải châu có một phiến biển lửa vô tận vô biên, được gọi là Sí Hải, xích viêm sư hống thú chính là sinh tra trong Sí Hải này. Loại dị thú này sinh ra đã là dị thú bậc sáu, trời sinh có thể thi triển hỏa hành tiên thuật, lại thêm tính cách bạo liệt, chạy cũng nhanh như gió, cho dù ở tiên giới cũng thuộc hàng dị thú quý hiếm. Tiêu Dật tuy biết nó trân quý, nhưng hỏi giá trị cụ thể, y thật sự không biết.

Từ Sắt Nguyên giơ tay ra làm dấu hiệu tám, cảm khái nói: “Tám vạn thượng phẩm tinh ngọc a, một con đã là tám vạn thượng phẩm tinh ngọc rồi!”

Cho dù Tiêu Dật đã chuẩn bị tâm lý, cũng bị con số này chấn động không nhẹ. Y nhanh chóng nhìn bốn con xích viêm sư hống thú đó một cái, nói như vậy chỉ riêng bốn con dị thú kéo xe này thôi đã đáng giá hơn ba mươi vạn thượng phẩm tinh ngọc, đó là còn chưa tính tới thân xe nhìn càng đáng tiền sau lưng.

Ánh mắt Tiêu Dật chuyển lại lên người Từ Sắt Nguyên, đột nhiên ý thức được y đối với Từ Sắt Nguyên thật sự là quá yếu lòng mềm tay, sớm biết đối phương có tiền như thế, y nên bán mỗi viên thuốc con nhộng màu lam đó với giá một khối thượng phẩm tinh ngọc.

https://thuviensach.vn

Từ Sắt Nguyên nhạy bén tiếp thu được ý đồ của Tiêu Dật, vô thức than nghèo: “Chiếc xe này tiêu hết toàn bộ vốn dành dụm của ta từ nhỏ tới lớn, còn phải mượn lão gia tử nhà ta một mớ, hiện tại ta chỉ còn lại mỗi tháng 5 khối thượng phẩm tinh ngọc làm tiền tiêu vặt thôi.”

Mỗi tháng 5 khối thượng phẩm tinh ngọc! Còn chỉ còn nữa chứ!

Câu này quả thật kéo rất nhiều thù hận có biết không?

Người nghèo Tiêu Dật lặng lẽ hoán đổi một chút năm khối thượng phẩm tinh ngọc bằng với năm trăm vạn ở nhân giới, cũng chính là nói nếu đặt ở nhân giới, Từ Sắt Nguyên mỗi tháng có tương đương năm trăm vạn tiền tiêu vặt. Không chút do dự, một người nghèo đồng cảnh ngộ khác của Tiêu Dật là Lâm Thính Hải đồng thời hung tợn làm thế khinh bỉ với Từ Sắt Nguyên, tên phú nhị đại này thật quá đáng ghét!

https://thuviensach.vn

TIÊN GIỚI TẨU TƯ PHẠM

Lý Tùng Nho
www.dtv-ebook.com

Chương 12

Xung Đột

Sau khi cùng chung mối thù khinh bỉ phú nhị đại Từ Sắt Nguyên xong, Lâm Thính Hải kéo Tiêu Dật lên thất ngọc linh lung xa.

Cũng là sau khi lên xe, Tiêu Dật mới hiểu câu có phúc vừa rồi Lâm Thính Hải nói là ý gì. Thì ra chiếc xe nhìn từ bên ngoài thấy không lớn, nhưng sau khi vào lại phát hiện có động tiên riêng. Cả không gian đại khái lớn gấp mười lần bên ngoài, ba người không cần nói là ngồi, dù có nằm xuống lăn lộn cũng được.

Tiêu Dật nhìn xung quanh, mở miệng nói: “Tiên thuật không gian?”

Từ Sắt Nguyên gật đầu, tùy ý dựa vào thảm ở góc xem. Chiếc xe này từ bên ngoài nhìn đã vô cùng xa xỉ, sau khi vào trong bố trí trong khoang xe càng tinh tế dị thường, tùy tiện một vật cũng có thể nói là dùng tinh ngọc chất thành. Trong khoang xe trải lụa mềm và rèm cửa sổ đều là lụa dệt đặc biệt đặc sản Phù Hà châu của tiên giới do một loại linh tằm năm màu nhả ra, sờ lên cảm thấy rất mềm mại trơn láng, bóng mượt vô cùng. Loại hàng dệt dùng tơ linh tằm năm màu dệt thành, trong tiên giới một cuộn đã phải tốn trên trăm thượng phẩm tinh ngọc, dựa vào bố trí trong khoang xe, nói ít cũng cần mấy chục cuộn. Càng không cần nói tới bàn nhỏ màu đen nhìn không bắt mắt trong khoang xe, Lâm Thính Hải lặng lẽ nói cho Tiêu Dật biết, đừng thấy cái bàn đó bình thường, nó là dùng từ càn thạch trên vạn năm vô cùng quý hiếm điêu khắc thành, lần trước có người ra giá ba vạn

https://thuviensach.vn

khối thượng phẩm tinh ngọc muốn mua từ tay Từ Sắt Nguyên, hắn còn không chịu bán.

Nghe Lâm Thính Hải nhỏ giọng giải thích cho Tiêu Dật, Từ Sắt Nguyên ngoài mặt lộ ra vẻ nhàn nhã thoải mái, trong lòng thì có khổ tự biết. Chính vì mua chiếc xe này, hắn không chỉ tiêu hết tài sản để dành từ nhỏ tới lớn, còn phải mượn lão gia tử nhà hắn hai mươi vạn thượng phẩm tinh ngọc, còn bị lão gia tử ép phải ký khế bán thân khiến người căm phẫn, tiền tiêu vặt mỗi tháng cũng từ 50 khối thượng phẩm tinh ngọc giảm xuống còn 5 khối. Trước đó hắn bàn hợp tác với Tiêu Dật, nguồn đầu tư đầu kỳ hắn chính là đánh chủ ý lên chiếc xe này, muốn bán chút đồ trên xe để cứu cấp.

Tai nghe Lâm Thính Hải từ chuyện nói cái xe này của hắn tốn bao nhiêu tinh ngọc, tới đợi lát nữa phải chém bao nhiêu tinh ngọc của hắn, Từ Sắt Nguyên vội mở miệng: “Nè nè, ta chỉ có 40 khối thượng phẩm tinh ngọc tiêu vặt thôi, số tiền này là ta gom góp cả năm mới gom được đó, các cậu phải nhẹ tay chút.”

Lời của Từ Sắt Nguyên thành công chọc cười Tiêu Dật và Lâm Thính Hải, hai người nghĩ tới quá trình Từ Sắt Nguyên tính toán gom góp chút gia sản này, nhịn không được đều bật cười. Sau khi cười xong, Tiêu Dật đột nhiên nghĩ tới gì đó, kỳ quái nói: “Chúng ta còn chưa đi?”

Từ Sắt Nguyên hận không thể mau đổi đề tài, nhanh chóng tiếp lời: “Đã đi rồi.”

“Đi rồi?”

Tiêu Dật một chút cũng không cảm nhận được động tĩnh xe đi, nghe thế hiếu kỳ vén rèm lên, quả nhiên thấy phong cảnh ngoài cửa sổ trôi vùn vụt ra sau, bốn con xích viêm sư hống thú ở trước thì thân hình như gió, đuôi thẳng tắp ở sau. Dưới tốc độ này, Tiêu Dật lại không cảm thấy một chút

https://thuviensach.vn

rung động nào, chắc là một trong những nguyên nhân chiếc xe này đáng giá như thế.

Tiêu Dật buông rèm cửa sổ xuống, mấy người lại chuyện phiếm, không bao lâu, chiếc xe vẫn luôn ổn định đột nhiên chấn động một cái, xích viêm sư hống thú phía trước cũng phẫn nộ gầm lên.

Trong hỗn loạn, một giọng nam ngả ngớn truyền vào tai ba người, "Ủa, đây không phải là xe của Sắt Nguyên huynh sao? Xin lỗi không cẩn thận đụng phải rồi."

Rõ ràng là nói xin lỗi, nhưng lại không nghe ra chút thành ý nào, Tiêu Dật nhướng mày, nhìn sang Từ Sắt Nguyên, chân mày đối phương cũng nhăn lại.

Dưới tình hình này, ba người không thích hợp tiếp tục ngồi trong xe, rất nhanh đều nhảy xuống.

Vừa xuống xe, Tiêu Dật đã thấy sát bên cạnh thất ngọc linh lung xa là một chiếc xe cũng đồng dạng xa xỉ vô cùng. Khác với xích viêm sư hống thú kéo xe, kéo xe cho đối phương là hai con bích thủy lõa ngư.

Tiêu Dật đã từng xem qua ghi chép về bích thủy lõa ngư tại Mặc Hương Các, bích thủy lõa ngư, sinh tại Khuê Dương châu, thân có hai cánh, tiếng kêu như uyên ương, là dị thú thuộc tính thủy, trời sinh thao túng nước, thích âm lạnh, là trời sinh tương khắc với thuộc tính của xích viêm sư hống thú, cũng khó trách xích viêm sư hống thú phản ứng lớn như vậy.

Khiến Tiêu Dật khó hiểu là, bích thủy lõa ngư tuy trân quý, nhưng tốc độ không phải cực đỉnh, thường không được dùng để kéo xe, đa phần là được các tiên nhân nuôi dưỡng dùng để chiến đấu. Nhưng đối phương lại chọn bích thủy lõa ngư kéo xe, nguyên do trong đó khiến y nghĩ mãi không hiểu.

https://thuviensach.vn

Ba người Tiêu Dật xuống xe rồi, đối phương rất nhanh vây lại. So với đám Tiêu Dật chỉ có ba người, số người của đối phương rõ ràng chiếm ưu thế. Thủ lĩnh là một thanh niên trông bề ngoài có vẻ hai mươi bốn hai mươi lăm tuổi. Thanh niên gương mặt dài, chân mày nghiêng, chỉ nhìn ngoại hình thì không khiến người ta ghét, còn có thể coi là vô cùng anh tuấn, nhưng vừa mở miệng đã lôi kéo thù hận.

"Sắt Nguyên huynh, xin lỗi. Lõa ngư nhà ta trời sinh đã ghét khuyển hống tử, nhìn thấy liền nhịn không được muốn cắn một cái, không dọa tới các huynh chứ."

Từ Sắt Nguyên hừ lạnh một tiếng, "Chúng tôi tự nhiên không sao, chẳng qua ai đó có thể nuôi cá thành ra chó thì cũng thật không dễ dàng, có điều tục ngữ nói vật nuôi giống chủ, nghĩ lại chính là đạo lý này."

Tiêu Dật cảm thấy y sai rồi, thật sự luận lôi kéo thù hận, Từ Sắt Nguyên còn lợi hại hơn đối phương nhiều. Quả nhiên thanh niên vừa nghe liền tức giận: "Ngươi nói cái gì!"

Từ Sắt Nguyên lười biếng nhìn hắn một cái: "Ta vốn cho rằng tính cách ngươi không tốt, không ngờ tới lỗ tai cũng không tốt tuốt, có cần ta mua chút thuốc cho ngươi dùng thử không hả."

"Ngươi!" Thanh niên rõ ràng tức giận cực điểm, hung ác trừng mấy người Từ Sắt Nguyên một cái, đột nhiên thu lại nộ khí cười lạnh một tiếng, sau đó huơ huơ tay, bốn thanh niên nam tử sau lưng hắn lập tức vây lên, ra vẻ muốn xuất thủ.

Đối phương rõ ràng tôn thờ nguyên tắc mắng không lại thì đánh.

Thần sắc Tiêu Dật khẽ biến, thân thủ của Từ Sắt Nguyên và Lâm Thính Hải thế nào y không rõ, nhưng y triệt để là một kẻ vô dụng. Khi y đang lo lắng, Từ Sắt Nguyên đã kéo y nhanh chóng lùi ra sau thất ngọc linh lung xa, dẩu miệng nói với Lâm Thính Hải: "Tiểu Hải, lên!"

https://thuviensach.vn

Lâm Thính Hải nghe thế cắn môi, nhỏ giọng nói: “Thật sự phải lên sao?”

Đối phương thấy bộ dáng Lâm Thính Hải yếu đuối, cười ha ha, chế nhạo: “Từ Sắt Nguyên ngươi bản thân không có gan, lại đi bảo một tiểu thí hài còn chưa mọc lông lên, thật không sợ mất mặt Từ gia.”

Từ Sắt Nguyên hừ nhẹ một tiếng, không để ý tới họ, chỉ nhìn Lâm Thính Hải, “Yên tâm, hậu quả gì ta sẽ gánh.”

“Thật hả?” Lâm Thính Hải do dự hỏi.

“Thật!” Từ Sắt Nguyên nghiêm túc trả lời.

Lâm Thính Hải chần chừ nhìn mấy thanh niên đối diện, rồi lại cắn cắn môi, nhỏ giọng nói: “Xin lỗi, ta không muốn đánh nhau.”

Lời của hắn còn chưa dứt, tay phải đã đột nhiên huơ lên, một thanh đại đao cao bằng nửa người xuất hiện giữa không, trên lưỡi đao chảy liệt diệm hừng hực, hung hăng chém qua mấy người đối diện. Chỉ một chiêu, năm người đối phương đồng thời bị chém ngã xuống.

Tiêu Dật há mỏ nghẹn họng nhìn biến cố trước mặt, nửa ngày không tỉnh táo được.

Từ Sắt Nguyên cười hê hê, đụng đụng Tiêu Dật, “Thế nào, ngạc nhiên chưa?”

Tiêu Dật nhìn mấy người kia bộ dạng thê thảm chạy loạn khắp nơi, không dám tin chớp chớp mắt, “Lâm Thính Hải làm sao làm được? ’

Từ Sắt Nguyên cười đắc ý, “Cậu đừng thấy tiểu Hải tính tình xấu hổ, nhưng nó có thượng phẩm tiên cách, là thiên tài tu luyện hiếm có. Hơn nữa cô cô của nó được xưng là thiên giới đệ nhất nữ ma đầu, nó từ nhỏ đã bị cô

https://thuviensach.vn

cô điều giáo tới lớn, thân thủ cực tốt. Nếu không phải tuổi tác quá nhỏ, sớm đã được đưa vào kim ngư vệ rồi."

Tiêu Dật quái dị: "Thấy các anh cũng coi như quen biết, đối phương không thể không biết tài năng của Lâm Thính Hải đi, sao còn dám xuất thủ?"

Từ Sắt Nguyên hừ nghẹ, "Đó chính là một đám ngu xuẩn! Tiểu Hải vì tính cách, bình thường vẫn luôn ngoan ngoãn ở nhà, ra bên ngoài căn bản không có chút danh khí gì. Lại nói đám ngu xuẩn đó trừ mỹ nhân, còn tốn tâm tư trên người nào khác nữa."

Tiêu Dật "ồ" một tiếng, như ngẫm nghĩ nói: "Nói lại thì, sao anh lại kết oán với họ?"

Từ Sắt Nguyên "khụ khụ" vài tiếng, áy náy nhìn Tiêu Dật một cái, ngượng nghịu kể lại lịch sử đen tối của mình.

Chuyện là, Từ Sắt Nguyên và đối phương kết oán là do một nữ tử, được xưng là thiên giới đệ nhất mỹ nữ Cửu Ly tiên tử.

Cửu Ly tiên tử bản thể là một con cửu vĩ hồ tuyết trắng, vì màu lông tuyết trắng, trơn mượt phiêu dật như tơ lụa, khi còn là cửu vĩ hồ, nàng chính là mỹ nữ trong hồ. Đợi khi nàng biến hình thì càng đẹp tới kinh động tiên nhân, được một đám công tử bột của tiên giới xem thành nữ thần, nên mới có danh hiệu Cửu Ly tiên tử.

Từ Sắt Nguyên thân là thiếu đông gia của Thiên Y Các, tự nhiên cũng thuộc vào nhóm công tử của tiên giới, lại thêm lòng ngưỡng mộ của thiếu niên, có thể nói là nhất kiến chung tình đối với Cửu Ly tiên tử. Khi đó hắn và người dẫn đầu của đối phương đồng thời theo đuổi Cửu Ly tiên tử, hai người cái gì cũng tranh, tranh y phục, tranh trang sức, tranh sủng vật, tất cả những thứ này đều là để tặng cho Cửu Ly tiên tử để làm vui lòng người đẹp. Tới mức hai người đồng thời ngắm vào thất ngọc linh lung xa, vì để

https://thuviensach.vn

lọt vào mắt xanh của Cửu Ly tiên tử, Từ Sắt Nguyên quyết tâm bỏ ra ngàn vàng, thành công áp đảo đối phương trong cuộc đọ giá, giành được thất ngọc linh lung xa, từ đó cũng triệt để kết oán với đối phương.

Tiêu Dật nghe tới đây, kỳ quái nói: “Nếu anh đã mua chiếc xe này để tặng cho Cửu Ly tiên tử, sao hiện tại vẫn còn trong tay anh?”

Từ Sắt Nguyên: “…!” Cậu thật biết chọn hỏi chuyện then chốt.

Sự thật là, Từ Sắt Nguyên không phải không muốn tặng, nhưng mà không có cơ hội tặng. Từ Sắt Nguyên và mấy người đối phương đều thuộc phú nhị đại của tiên giới, nhưng phú nhị đại cũng có phân đại phú tiểu phú, trên hai người họ còn có phú nhị đại hào môn thế gia chân chính. Chính vào lúc hai người vì theo đuổi Cửu Ly tiên tử mà đổ hết toàn bộ vốn liếng vào cuộc tranh thất ngọc linh lung xa, Cửu Ly tiên tử âm thầm lặng lẽ đáp ứng lời cầu hôn của Tề Thiên Hằng cháu đích tôn của Tề gia, gia tộc chấp chưởng Hạo Thiên cảnh của ‘tiên giới thập nhị cảnh’, triệt để quét Từ Sắt Nguyên và thủ lĩnh đối phương qua một bên.

Vì Tề gia thế lực lớn, hai người không dám gây hấn với Tề gia, nhưng vẫn nhìn thấy nhau là thét, mỗi lần gặp đối phương liền tranh đấu không nghỉ.

Đấy thật sự là mỹ nữ đều yêu giàu đẹp trai! Tiêu Dật đồng tình liếc Từ Sắt Nguyên mấy cái, an ủi vỗ vai hắn, “Đúng rồi, đánh nửa ngày, đối phương tên gì?”

Từ Sắt Nguyên đảo mắt trắng nhìn Tiêu Dật, chán ghét nói: “Điền Cách Phi, đích tôn của Điền gia Khôn Kỳ châu, ỷ sau lưng Điền gia có Linh Hư cảnh Tiêu gia, luôn mang vẻ khinh thường người.”

Tiêu Dật không ngờ kiếp này lần đầu tiên nghe tới tên Tiêu gia lại trong tình huống này, trên mặt xẹt qua một chút đông cứng cực nhanh, Tiêu Dật làm như không để ý mở miệng, “Linh Hư cảnh Tiêu gia rất lợi hại sao? ’

https://thuviensach.vn

“Đương nhiên!” Từ Sắt Nguyên tiếp lời, “Người chấp chưởng Linh Hư cảnh, một trong mười lăm đại thế gia tiên giới, cậu nói có lợi hại không?”

Tiêu Dật “ừ” một tiếng, coi như tiếp lời, sao đó không mở miệng nữa, trưng ra vẻ mặt không mấy hứng thú với vấn đề.

Từ Sắt Nguyên nhạy bén phát hiện Tiêu Dật khác thường, đùa nói: “Này, xem cậu không cao hứng như vậy, chắc không phải cậu có thù oán gì với Tiêu gia chứ?”

Tiêu Dật kinh ngạc vì sự nhạy bén của Từ Sắt Nguyên, mỉm cười nhìn hắn nói: “Nếu tôi nói phải thì sao?”

Tiêu Dật cũng không nói rõ được y và Tiêu gia có tính là có oán không? Tiêu gia bỏ mặc y y thật ra có thể lý giải, cũng căn bản không tức giận, trong lòng y, cha mẹ nuôi đã qua đời mới là cha mẹ chân chính của mình. Y vẫn luôn canh cánh trong lòng là, Tiêu gia không bận tâm ý nguyện của y cưỡng ép thay đổi quỹ tích cuộc sống của y, nhưng sau khi y tới lại bỏ mặc y không nghe không hỏi, tới khi y chết rồi, y cũng không biết, phụ thân hời đó của mình, và các huynh đệ hời đó, rốt cuộc góp sức bao nhiêu trong chuyện này.

Có lẽ vẻ mặt Tiêu Dật quá mức nghiêm túc, Sắt Nguyên nghe vậy nụ cười liền cứng lại. Âm u bất định nhìn Tiêu Dật nửa ngày, hắn tựa hồ hạ quyết tâm gì, hung tợn vỗ mạnh lên vai Tiêu Dật: “Phải thì phải thôi, ta và cậu ngay cả sở tuần kiểm của tiên đế cũng không sợ, so ra thì Tiêu gia cũng không tính là gì.”

Từ Sắt Nguyên lần này thật sự vỗ mạnh, vai Tiêu Dật bị vỗ phát đau, nhưng trong lòng lại thấy ấm áp, nhìn Từ Sắt Nguyên cười nói: “Tôi đùa thôi.”

“Ê!” Từ Sắt Nguyên bất mãn kêu lên.

https://thuviensach.vn

Tiêu Dật không để ý tới hắn, quay sang nhìn trận trung ương. Lâm Thính Hải thật sự lợi hại, một mình đánh năm người đối phương không nói, trong lúc xuất thủ thì như hành vân lưu thủy, nhẹ nhàng đánh đối phương ôm đầu chạy trốn.

Thấy đối phương đã đủ thê thảm, chẳng qua kiên quyết chống đỡ, Tiêu Dật đang đợi đối phương hoàn toàn nhận thua, thì một đạo kim quang lao tới, cắm thẳng vào giữa Lâm Thính Hải và năm người đối phương.

"Ầm!" Một tiếng, kim quang đáp xuống lập tức khiến đất đá tứ tán xung quanh, bụi bay mù trời.

Đợi khi tất cả lắng xuống, Tiêu Dật chỉ thấy một mũi tên màu vàng cắm dưới đất, cắm sâu tới cả một nửa.

"Chết rồi, là kim ngư vệ!"

https://thuviensach.vn

TIÊN GIỚI TẨU TƯ PHẠM

Lý Tùng Nho
www.dtv-ebook.com

Chương 13

Sở Mặc

Cũng như nhân giới có hệ thống bạo lực vũ trang, tiên giới cũng có hệ thống bạo lực vũ trang. Trước đó Tiêu Dật e ngại sở tuần kiểm, chỉ là cơ quan nhỏ cấp thấp nhất trong hệ thống này, tinh nhuệ chân chính của hệ thống này là kim ngư vệ. Nếu so sánh hai cái, Tiêu Dật cảm thấy nó giống như quản lý thành thị và bộ đội đặc chủng kiểu cũ.

Khi mũi tên màu vàng cắm xuống đất, trong không trung truyền tới một giọng nói uy nghiêm: “Người nào đang tụ tập đánh nhau ở đó?”

Đối phương tốc độ cực nhanh, mới đầu chỉ là âm thanh truyền tới, chưa đợi câu nói nói xong, đối phương đã ở ngay trước mặt.

Chỉ thấy bốn con thần tuấn thiên mã toàn thân lông đen không một sợi tạp, chỉ có bốn vó và cái đuôi là trắng tuyết đứng giữa không trung, trên mỗi thiên mã là một nam tử tư thái hiên ngang. Nam tử dẫn đầu đầu đội mũ bạch ngọc, thân khoác áo choàng hạt, không quá hai mươi sáu hai mươi bảy tuổi, dung mạo tuấn mỹ, mày kiếm mắt đen, môi mỏng khẽ nhếch, đường nét gương mặt rõ ràng. Nam tử này ngồi trên thiên mã, khí thế bức người tiến lại gần, mang tới uy nghiêm cao cao tại thượng.

Sau lưng hắn là ba nam tử khác tuổi tác bất đồng, tuy khí thế không bức nhân như hắn, nhưng đồng dạng cũng uy nghiêm vô cùng. Một nam tử khoảng chừng bốn mươi trong đó trầm giọng mở miệng: “Các ngươi là ai, dám tụ tập đánh nhau ở đây?”

https://thuviensach.vn

Thanh âm này chính là thanh âm uy nghiêm trước đó.

Từ sau khi nhận ra là người của Kim ngư vệ, đám người Lâm Thính Hải đã nhanh chóng dừng tay, ngoan ngoãn vô cùng cúi đầu đứng đó. Nghe nam tử trung niên hỏi, mọi người đều đùn đẩy cho nhau không muốn trả lời. Điền Cách Phi không biện pháp chỉ đành ngẩng đầu lên nhìn mấy người trên thiên mã cười cười lấy lòng, nhìn Lâm Thính Hải một cái cảnh cáo, giải thích: “Hồi bẩm đại nhân, chúng tôi không phải tụ tập đánh nhau, mà mấy huynh đệ chúng tôi nhất thời ngứa tay quậy một chút.”

“Hử?” Nam tử trung niên dài giọng, rõ ràng không tin lời Điền Cách Phi.

Điền Cách Phi run lên, nhưng vẫn cứng mồm nói các huynh đệ đùa giỡn, mọi người đều không ngốc, đều biết sự lợi hại của Kim ngư vệ, lúc này chỉ có thể cắn chặt không buông.

Nam tử trung niên thấy không hỏi ra được gì, quay lại chuyển sang nhìn mấy người Tiêu Dật. Tiêu Dật cúi đầu tránh khỏi tầm nhìn của đối phương, hận không thể lập tức trốn sau lưng Từ Sắt Nguyên, để Kim ngư vệ không thể thấy được y. Phải biết, lúc này thân phận của y là ở lậu chân chính, hơn nữa nội thể căn bản không có tiên cách, tuy y ở tiên giới lâu như vậy cũng không có ai phát hiện dị thường, nhưng khó bảo đảm người của Kim ngư vệ quá lợi hại, nhìn ra được đầu mối nào.

Thái độ tránh né của Tiêu Dật tuy nhỏ nhặt, nhưng không trốn khỏi được ánh mắt nam nhân ngồi trên thiên mã trước nhất, ánh mắt nghiêm nghị của nam nhân đặt trên người Tiêu Dật, Tiêu Dật nỗ lực khống chế thân thể, mới không lộ ra sơ hở nào trong tầm nhìn của đối phương.

Tiêu Dật toàn thân tuôn mồ hôi lạnh, đường nhìn của nam nhân trung niên đã cố định trên người Từ Sắt Nguyên. Từ Sắt Nguyên thầm mắng, nhưng trên mặt không thể không bày ra nụ cười, khẳng định lời của Điền

https://thuviensach.vn

Cách Phi, “Hồi bẩm đại nhân, chúng tôi thật sự không phải đánh nhau, là đang đùa giỡn.”

Nam tử trung niên hiển nhiên không tin, nhưng lại không nắm được chứng cứ nào, còn muốn nói gì đó, nhưng nam nhân ngồi ở trước nhất lại không để ý mở miệng, “Lưu Chính, bỏ đi.”

Có câu này, nam tử trung niên tuy không tình nguyện, cũng chỉ đành cung kính khom người với nam tử đó, trầm giọng nói, “Vâng, đại nhân.”

Nam nhân tùy ý nhìn mọi người tại đó một cái, thúc ngựa quay người đi trước, rất nhanh ba người còn lại cũng theo sau. Sau khi mấy người đó quay đi, Tiêu Dật nhịn không được len lén thò đầu ra nhìn theo hướng nam nhân ngồi đầu kia, nhưng không ngờ đối phương đột nhiên quay đầu lại nhìn. Hai người ánh mắt giao nhau, thân thể Tiêu Dật thoáng chốc cứng đờ, chỉ một ánh mắt, Tiêu Dật lại cảm thấy nam nhân tựa hồ đã nhìn thấu toàn bộ của y. Nam nhân không nói gì, ánh mắt đảo lên người Tiêu Dật một vòng, rất nhanh quay đầu đi.

Cho tới khi bóng dáng bốn người hoàn toàn biến mất, mọi người tại đó mới đồng thời thở phào một hơi. Từ Sắt Nguyên và Điền Cách Phi đều không dám sinh chuyện nữa, hung ác trừng nhau một cái, rồi quay đầu lên xe của mình đi khỏi.

Ngồi lên xe rồi, Tiêu Dật uống một hơi ba ly trà mới cảm thấy bản thân bình tĩnh lại, thực sự là ánh mắt đối phương quá sắc bén, y lại cảm thấy chột dạ, mình bị ánh mắt của đối phương dọa sợ.

Cũng giống y, Lâm Thính Hải cũng bị dọa phát nghẹn, duy chỉ có Từ Sắt Nguyên còn coi như đỡ chút, cũng nhịn không được dựa lên vách thở ra một hơi, cảm khái nói: “Thật không thẹn là Sở Mặc, đệ nhất cao thủ kim ngư vệ do tiên đế khâm điểm.”

“Ai? Sở Mặc!” Tiêu Dật xác nhận, “Chính là người ngồi đầu sao?”

https://thuviensach.vn

Từ Sắt Nguyên gật đầu, nói: “Đúng, chính là anh ta, tuổi còn trẻ đã thăng lên làm phó thống lĩnh kim ngư vệ, là một trong những ái tướng tâm phúc của tiên đế bệ hạ.”

Lại nói Sở Mặc đó cũng là một truyền kỳ của tiên giới, lai lịch xuất thân của hắn vô cùng thần bí, kinh nghiệm trước kia không có bất cứ ai biết, đột nhiên một ngày nào đó xuất hiện bên cạnh tiên đế.

Tiên đế vô cùng xem trọng hắn, trực tiếp cho hắn gia nhập kim ngư vệ. Kim ngư vệ là gì? Là bộ đội tinh nhuệ nhất do tiên đế trực tiếp chưởng quản, là tâm phúc tuyệt đối của tiên đế, có quyền lực vượt hơn tất cả những khâu khác tại tiên đình. Tại tiên giới, nơi tất cả tiên nhân ao ước chính là kim ngư vệ, sợ nhất cũng là kim ngư vệ. Mỗi một vị trí bên trong kim ngư vệ, đều phải trải qua vô số tiên nhân cạnh tranh kịch liệt và liều mạng đổ máu mới giành được.

Sở Mặc là ai? Dựa vào cái gì có thể trực tiếp vào kim ngư vệ?

Đây là phản ứng đầu tiên của mọi tiên nhân khi biết việc này, ngay cả người trong kim ngư vệ cũng không thể tiếp nhận mệnh lệnh này, thầm tính kế muốn loại trừ Sở Mặc. Vô số tiên nhân vui sướng trên tai họa của người khác nhìn kịch vui của Sở Mặc, xem hắn chừng nào sẽ bị đá ra khỏi kim ngư vệ? Nhưng kết quả, lại khiến mọi người kinh ngạc rớt cằm.

Sở Mặc xuất thủ thiết huyết mà ác liệt, sau khi hung hăng hạ thủ giáo huấn những người thầm ngáng chân hắn trong kim ngư vệ, trong thời gian ngắn ngủi một năm, Sở Mặc liên tiếp trảm sát sáu yêu thú gây họa tiên giới chạy khỏi thiên hà thủy vực, lùng bắt được yêu đao Đoạn Lăng Phong đào phạm cấp một đã chạy trốn ngàn năm, rồi lưu đày tới Hư Vô hải. Dựa vào những chiến công này, Sở Mặc nhanh chóng như hỏa tiễn ngồi lên vị trí phó thống lĩnh kim ngư vệ, còn được tiên giới thầm đặt danh hiệu sát thần.

https://thuviensach.vn

Từ Sắt Nguyên nói tới đây, thở ra một hơi, đúng là mỗi người mỗi vẻ, mỗi vật mỗi cảnh, đừng mãi so sánh a! Từ đại công tử hắn cũng tính là một kiệt tác, nhưng nếu so với Sở Mặc thì còn cách xa. Nghĩ tới đây, Từ Sắt Nguyên quay đầu hòa nhã nhìn Lâm Thính Hải, vẻ mặt kỳ vọng: “Tiểu Hải, trọng nhiệm đánh đổ Sở Mặc đặt lên người cậu rồi.”

Từ Sắt Nguyên nhíu mày, khó xử nói: “Cô cô nói Sở Mặc là con riêng của tiên đế, bảo ta ngàn vạn lần đừng đắc tội hắn.”

“Phụt!” Tiêu Dật và Từ Sắt Nguyên đồng thời phun trà ra.

Từ Sắt Nguyên vẻ mặt cổ quái, “Thật hay giả vậy?”

Lâm Thính Hải lắc đầu, “Cô cô nói vậy, ta cũng không biết, nhưng cô cô chắc không lừa ta.”

Trước không bàn Sở Mặc có phải là con riêng của tiên đế không, trừ cái này ra, thân phận hiện tại của hắn Tiêu Dật cũng không thể đắc tội. Tiêu Dật lặng lẽ đặt ly trà xuống, chỉ hy vọng Sở Mặc quay lại nhìn y lần cuối đó chỉ là vô ý, mà không phải phát hiện y có gì dị thường. Tiêu Dật ở bên này thấp thỏm bất an, Sở Mặc đã đi xa lại như có điều ngẫm nghĩ.

Đánh nhau trước đây trong mắt hắn chỉ là chuyện nhỏ, bất kể là thật sự đánh nhau hay đùa giỡn, hắn căn bản lười để ý, khiến hắn để ý là thiếu niên vẫn không nói chuyện đó. Tu vi của thiếu niên không cao, thái độ cũng bình thường, lại ở chung với người Lâm gia, thân phận chắc không có vấn đề, nhưng hắn lại cứ cảm thấy trên người thiếu niên có một loại bất thường. Khí tức trên người thiếu niên không giống tiên nhân cho lắm, nhưng nếu nói thiếu niên không phải tiên nhân cũng không đúng, hắn ẩn ẩn cảm thấy khí tức trên người thiếu niên tựa hồ đã từng cảm ứng ở đâu rồi, là ở đâu đây?

Thiên mã mà Sở Mặc cưỡi là lăng vân mã do sở ngự thú đặc biệt nuôi dưỡng, biệt hiệu móng dẫm vân hải một bước ngàn dặm. Không đợi Sở

https://thuviensach.vn

Mặc nhớ ra hắn đã từng cảm thụ khí tức trên người Tiêu Dật ở đâu, mấy người đã tới nơi cần tới, phân sở của sở tuần kiểm trấn thủ Nhược Thủy châu. So với mục đích hắn tới lần này, thiếu niên khiến hắn cảm thấy bất thường chỉ là chuyện nhỏ, Sở Mặc rất nhanh chuyên tâm lại, chú ý vào việc trước mắt.

Bốn người xuống ngựa, đã có người phụ trách của sở tuần kiểm chờ trước cửa.

“Sở đại nhân!”

Người mở miệng xem ra không quá ba mươi, thân hình hao gầy, dung mạo bình thường, nhưng ánh mắt lại rất linh hoạt, chính là Triệu Trưởng Tân nhất phẩm tuần kiểm phụ trách sở tuần kiểm Nhược Thủy châu.

Sở Mặc tùy ý ném roi ngựa cho Lưu Chính sau lưng, hơi gật đầu với Triệu Trưởng Tân.

“Triệu đại nhân!”

Triệu Trưởng Tân vừa nghênh đón Sở Mặc vào sở tuần kiểm, vừa thăm dò hỏi: “Không biết đại nhân tới có công cán gì?”

Sở Mặc thần sắc đạm nhạt: “Phụng thánh ý bệ hạ, tạm tời đóng giữ Nhược Thủy châu.”

Triệu Trưởng Tân nghe vậy kinh nghi không thôi, chỉ cảm thấy sau lưng thấm đẫm mồ hôi, nhất thời hoài nghi có phải tiên đế biết chuyện hắn lén làm không. Sau khi cố gắng trấn định bình tĩnh lại, Triệu Trưởng Tân ra vẻ kinh ngạc nói: “Đại nhân, không biết Nhược Thủy châu có gì không ổn thỏa?”

Sở Mặc ung dung thản nhiên nhìn hắn một cái, “Nhược Thủy châu có ổn thỏa hay không lẽ nào Triệu đại nhân không biết?”

https://thuviensach.vn

Triệu Trưởng Tân giật mình, lộ ra nụ cười rụt rè, không dám nhiều lời nữa, thái độ càng lúc càng cẩn thận thận trọng.

Sở tuần kiểm của Nhược Thủy châu tọa lạc trên Thanh Đại sơn, cả kiến trúc cao thấp đồng đều, nguy nga lộng lẫy, chiếm diện tích rộng lớn, căn bản bao trọn cả Thanh Đại sơn. Mấy người đi mất một đoạn mới tới chính đường làm việc của sở tuần kiểm.

Triệu Trưởng Tân cẩn thận đưa Sở Mặc vào chính đường, thỉnh ý nói: "Sở đại nhân muốn ở lại nơi này làm việc hay là?"

Sở Mặc nhìn quanh một cái, do dự một lúc nói: "Không cần ở đây, ngươi tìm một viện tử độc lập là được."

Triệu Trưởng Tân cung kính đáp vâng, đưa Sở Mặc tới viện tử bọn họ đã chuẩn bị trước đó. Viện này nằm ở hậu sơn Thanh Đại sơn, diện tích rất rộng, bên trong trang bị đầy đủ. Hay nhất là viện tử này gần sát cửa sau, xuất hành tiện lợi, không cần phải đi qua cửa chính của sở tuần kiểm, vạn nhất mấy người Sở Mặc muốn tránh sở tuần kiểm làm gì đó cũng tiện lợi.

Sở Mặc rất vừa lòng với sự hiểu ý của Triệu Trưởng Tân, hiếm khi lên tiếng khen hắn vào câu. Thấy Triệu Trưởng Tân lộ vẻ vui mừng lui ra, một thanh niên theo sát sau lưng Sở Mặc rất nhanh rút một tiên khí hình tròn cỡ bàn tay trong tay áo ra, điểm nhẹ một cái, tia sáng lam nhạt như nước từ trong tràn ra, rất nhanh quấn quanh cả viện tử.

Nam tử cất tiên khí vào tay áo, cung kính nói với Sở Mặc: "Đại nhân, không có vấn đề."

Sở Mặc khẽ gật đầu, nhìn hướng Triệu Trưởng Tân đi, giọng lạnh xuống nói: "Thời gian này ngươi phụ trách chú ý hành động của Triệu Trưởng Tân."

"Vâng! Đại nhân!" Thanh niên đứng sau lưng hắn đáp.

https://thuviensach.vn

Bảo thủ hạ sau lưng lui xuống, Sở Mặc thần sắc đạm nhạt nhìn về hư không, trong mắt xẹt qua tia phức tạp. Cách đã mấy ngàn năm, tiên giới lại sắp bắt đầu hỗn loạn.

Lời tác giả:

Tiểu công cuối cùng cũng xuất hiện, sắp sửa bắt đầu cùng tiểu thụ tương ái tương sát.

Spoil siêu cấp:

Sở Mặc dựa vào võ lực nhẹ nhàng chỉ một cái đã áp chế được Tiêu Dật hoàn toàn không thể động đậy.

Tiêu Dật giãy dụa không thoát, tức giận: “Vượng Tài, lên!”

Vượng Tài lập tức vung một bàn tính nhỏ màu vàng ra, cộp cộp nửa ngày, bay tới trước mặt Tiêu Dật, the thé nói: “Một trăm khối thượng phẩm tinh ngọc! Đây là giá hữu nghị! Cậu phải biết ăn Sở Mặc rồi không dễ tiêu hóa.”

Tiêu Dật, “…!”

Sở Mặc, “…!”

Thử đoán xem, Vượng Tài là cái gì?

https://thuviensach.vn

TIÊN GIỚI TẨU TƯ PHẠM

Lý Tùng Nho
www.dtv-ebook.com

Chương 14

Mua Bán

Vì uy hiếp của Sở Mặc vừa rồi, qua loa ăn cơm xong, ba người Tiêu Dật đều không còn tâm tình đi dạo, mà sớm trở về chỗ ở của Tiêu Dật.

Tiêu Dật không biết chuyến này Sở Mặc chỉ là đi ngang qua Nhược Thủy châu hay là có chuyện gì khác, nhưng để tránh phát sinh chuyện ngoài ý muốn, y không dám trở về nhân giới mà quyết định mấy ngày nay lưu lại tiên giới, thậm chí đề nghị dời hợp tác của y và Từ Sắt Nguyên sang vài ngày sau. Không biện pháp, làm một kẻ ở lậu tại tiên giới, Tiêu Dật có cảnh giác trời sinh đối với cơ cấu bạo lực vũ trang kim ngư vệ này, cũng giống như cảnh giác của tiểu thương buôn ở nhân giới đối với quản lý thành thị.

Tuy Từ Sắt Nguyên cảm thấy Tiêu Dật có chút làm lớn chuyện, nhưng nghĩ lại khí thế của Sở Mặc, vẫn co cổ tán đồng quyết định của Tiêu Dật.

Tối hôm đó, Tiêu Dật lại nằm mơ thấy tình cảnh kiếp trước mình rớt xuống hồ.

Con Trì Mu to lớn đột nhiên xuất hiện trước thuyền, tiếng gầm điên cuồng lại mang theo thê lương, kiếm quang đầy trời cùng ánh mắt lãnh khốc được che giấu dưới bộ khôi giáp của những kim ngư vệ đang vây bắt Trì Mu. Tất cả cảnh tượng cứ như tái hiện lại, Tiêu Dật nhìn không thấy những người khác, chỉ có bản thân cô đơn đứng trên đầu thuyền, đuôi rắn thô to quật tới y, y thậm chí còn không biết xảy ra chuyện gì, đã bị đuôi rắn

https://thuviensach.vn

cuốn lấy lôi lên cao. Một mũi tên màu vàng đâm mạnh vào thân Trì Mu, trong tiếng gầm thét khản đặc của Trì Mu, chiếc đuôi rắn đập mạnh xuống nước, mà y cũng theo đó chìm vào đáy hồ.

Trong thoáng chốc chìm xuống nước, Tiêu Dật tuyệt vọng nhìn lên trời, lại chạm phải một đôi mắt lãnh liệt.

“Phù!”

Tiêu Dật giật mình tỉnh dậy, trước kia nhiều nhất là y mơ thấy mình chìm vào đáy sông vô lực giãy dụa, đây vẫn là lần đầu tiên mơ thấy cảnh tượng trước đó. Y đột nhiên ý thức được tại sao ánh mắt của Sở Mặc lại có thể dọa tới y, không chỉ vì y chột dạ, mà còn vì nỗi ám ảnh khắc sâu trong lòng y. Kiếp trước trước khi chết, ánh mắt lãnh khốc của các kim ngư vệ đã để lại ấn tượng quá sâu cho y, cho nên y mới cảm nhận được cảm giác toàn thân băng lạnh khi thấy ánh mắt Sở Mặc.

Nhận thức này khiến Tiêu Dật không còn chút buồn ngủ nào, nằm đó tỉ mỉ nhớ lại chuyện trước khi chết đó một lần. Phụ thân hờ đó đột nhiên an bài, Trì Mu bất ngờ xuất hiện, cục diện nguy hiểm và hỗn loạn, y không có bất cứ năng lực tự bảo vệ nào, tất cả giống như đều là trùng hợp, nhưng trùng hợp này lại lấy luôn mạng y.

Nếu tất cả thật sự là ngoài ý muốn, vậy thì mạng Tiêu Dật vốn nên như thế, nhưng nếu tất cả đều là tính toán, đối phương có thể biết tin của kim ngư vệ, đúng lúc Trì Mu xuất hiện mang y tới sông Linh Hư, thủ đoạn năng lực này thật sự y có thể tránh được sao?

Tiêu Dật nhẹ thở một hơi, đứng lên lục tìm thanh linh đan, cảm giác nguy cơ không thể nói rõ đang đè ép sau lưng y, y không ngủ nổi nữa, phải tranh thủ thời gian tu luyện.

Liên tục mấy ngày, Tiêu Dật đều an phận ở lại tiên giới nhờ uống đan dược mà từng chút một gia tăng tiên khí nội thể. Mới đầu Tiêu Dật còn lo

https://thuviensach.vn

lắng dùng quá nhiều có khả năng không thể hấp thụ mà bạo thể không, nhưng rất nhanh y phát hiện, vết bớt thái cực ở ngực giống như lỗ đen to lớn nuốt chửng tiên khí, bất kể y dùng bao nhiêu đan dược, đều hoàn toàn không có tình trạng hấp thu không được. Đương nhiên vết bớt thái cực hấp thu càng nhiều, tương ứng tiên khí trong người Tiêu Dật cũng càng nhiều. Tiêu Dật ẩn ẩn có cảm giác, nếu tiếp tục như thế, y rất nhanh có thể đột phá ràng buộc trong người, tiến bậc trở thành tiên nhân bậc một của tiên giới.

Đáng tiếc thời gian này không thể kéo dài quá lâu, một mặt nhờ Từ Sắt Nguyên thám thính, từ sau khi Sở Mặc tới Nhược Thủy châu vẫn không có động tĩnh gì lớn, đa phần sẽ bế môn ở sở tuần kiểm không ra ngoài, sự cẩn trọng của Tiêu Dật có vẻ không tất yếu lắm. Một mặt khác là cô cô của Lâm Thính Hải mấy lần mấy lượt phái Lâm Thính Hải tới cửa thúc giục nội y tình thú, cộng thêm Lâm Thính Hải mỗi lần tới ôm lấy Ipad hết điện vẻ mặt ủy khuất nhìn chằm chằm Tiêu Dật, sau mấy lần Tiêu Dật không thể chịu nổi nữa. Đương nhiên, trước đó còn có một nguyên nhân càng quan trọng hơn là đan được Tiêu Dật mua đã bị y uống hết rồi, mà tinh ngọc trong tay y cũng không còn bao nhiêu, để bảo đảm tốc độ tu luyện hiện tại, y cần phải mau chóng kiếm thêm tinh ngọc.

Dưới đủ nguyên nhân, Tiêu Dật không thể không kết thúc cuộc sống hiện tại, chính thức bắt đầu đại nghiệp buôn lậu của y.

Lại trở về nhân giới, nhìn căn nhà vì lâu không có người ở mà thiếu đi hơi người, Tiêu Dật không khỏi cảm khái, dường như thời gian này y sống ở tiên giới càng lúc càng nhiều, thế nhưng đã quen với cuộc sống tiên giới.

Dọn dẹp qua loa một chút, thay áo thun chữ T và quần bò quen thuộc, Tiêu Dật sạp pin cho Ipad của Lâm Thính Hải, sau đó tìm bóp tiền đã lâu không dùng, bắt đầu tính toán vốn tích lũy đầu tay trước mắt.

Lần trước Từ Sắt Nguyên mua thiết kế của Bạch Vi, sau khi Tiêu Dật trở về nhân giới đã đặc biệt lấy mười vạn trong tài khoản trả tiền cho Bạch

https://thuviensach.vn

Vi. Lần này tính thêm tiền mua Ipad cho Từ Sắt Nguyên, tiền mua nội y cho cô cô Lâm Thính Hải, còn cần có nội y mẫu để hợp tác với Từ Sắt Nguyên, tính ra toàn bộ ít cũng phải mất một vạn, cũng chính là nói trong thời gian ngắn ngủi Tiêu Dật thế nhưng đã xài hết mười một vạn. Tính như vậy xong, Tiêu Dật bất giác nhíu mày, tuy tiền cha mẹ để lại cho y vẫn đủ, nhưng nếu thời gian dài tiếp tục như thế, y nhất định phải tìm cách kiếm tiền.

Kiếm tiền, kiếm tiền, Tiêu Dật cười khổ, có vẻ bất kể là tiên giới hay nhân giới, vấn đề trước mắt của y đều là kiếm tiền.

Tiên giới? Ý niệm nào đó chợt lóe lên, đồ của nhân giới bị y mang đi buôn lậu ở tiên giới, vậy đồ của tiên giới có thể đem đi buôn lậu ở nhân giới không? Tiêu Dật nghĩ tới điều này, bất giác nghiêm túc suy ngẫm. Nói ra thì, khác với nhân giới hàng hóa lấp lánh lóa mắt, đồ tiên giới có thể buôn lậu ở nhân giới không nhiều, không ngoài một vài tài nguyên thiên nhiên địa bảo và tiên đan linh dược các loại, nhưng vấn đề là những thứ này nhân giới có người biết nhìn hàng không?

Tiêu Dật nhíu mày, y hình như từng nghe Từ Sắt Nguyên nhắc tới nhân giới có tu chân giả, nếu nói vậy, tu chân giả sẽ có thể trở thành khách hàng giúp y phát triển, nhưng y đi đâu để tìm tu chân giả chứ? Núi Côn Luân? Núi Trường Bạch? Hay là Cửu Trại Câu?

Tiêu Dật nghĩ nửa ngày cũng không ra nơi nào có thể tìm được tu chân giả, cuối cùng chỉ đành lắc đầu, để sau hãy nói vậy, dù sao trước mắt tiền vẫn đủ.

Bỏ qua ý niệm này, Tiêu Dật trực tiếp mở máy tính, mở trang Taomao, web mua sắm lớn nhất lên. Vì lần này y muốn mua một phần sản phẩm có tính đặc thù, vì tránh bị xem là biến thái, Tiêu Dật không thể đích thân ra ngoài mua, như vậy, mạng mua sắm là lựa chọn tốt nhất.

https://thuviensach.vn

Tiêu Dật nhập mấy chữ nội y tình thú vào thanh tìm kiếm ở trang đầu, rất nhanh kết quả tìm kiếm xuất hiện hàng loạt bên dưới. Vì cô cô của Lâm Thính Hải đã chỉ rõ kiểu dáng, Tiêu Dật phải làm chính là cố gắng tìm kiếm trên mạng sản phẩm y hệt như đối phương muốn có, mang về tiên giới cho Từ Sắt Nguyên chế tạo. Sau một lúc tìm kiếm, Tiêu Dật cuối cùng tìm thấy hàng lý tưởng trong cửa tiệm có tên là tiệm vật phẩm tiêu khiển lão Vương.

Điểm khiến Tiêu Dật bất ngờ là, trong cửa tiệm vật phẩm tiêu khiển lão Vương này có đầy đủ mọi loại hàng, hầu như tất cả những vật phẩm người lớn nào bạn có thể nghĩ tới thì ở đây đều bán, thậm chí còn có các loại tạp chí nước ngoài như Play boy bản gốc. Tiêu Dật nghĩ tới sự lúng túng lần trước khi giúp Từ Sắt Nguyên mua thuốc, lặng lẽ đánh dấu tiệm này, sau này cuối cùng có thể không cần đến cửa hàng sau trường nghệ thuật đó chịu đựng ánh mắt khác lạ và sự quan tâm của ông chủ.

Nhanh chóng đặt hàng và trả tiền, Tiêu Dật đặc biệt ghi chú hy vọng đối phương có thể nhanh chóng giao hàng. Vì cửa hàng này nằm cùng thành phố với y, Tiêu Dật nghĩ chắc khoảng tới tối thì có thể nhận được chuyển phát, như vậy sẽ không lỡ cuộc hẹn Lâm Thính Hải ngày mai tới lấy hàng.

Tiêu Dật vừa mới chuyển khoản xong, tiếng chuông đinh đang thanh thoát vang lên, ô chuyện phiếm trên màn hình chớp nháy.

“Xin chào, tôi là lão Vương, tôi đã thấy yêu cầu thêm của bạn, hàng sáng hôm nay đã phát đi hết rồi, nếu bạn cần gấp, có thể chọn tới tiệm trực tiếp lấy.”

Ánh mắt Tiêu Dật chuyển một vòng trên chữ tới tiệm trực tiếp lấy, uyển chuyển cự tuyệt đề nghị của đối phương. Y chính là không muốn lộ mặt mới chọn mua đồ trên mạng, nếu tự đi lấy, vậy có khác gì với việc đích thân ra ngoài. Tiêu Dật nghĩ nếu thật không được ngày mai lấy hàng cũng vậy, khi đang định bảo đối phương cứ chuyển phát theo lưu trình, ô đối thoại trên màn hình lại sáng lên.

https://thuviensach.vn

“Bạn cần gấp không?”

Tiêu Dật nghĩ cũng thấy cần gấp, liền khẳng định trả lời một chữ “Ừ”.

Đối phương phản ứng rất nhanh. “Tôi đã hiểu rồi.”

Bốn chữ trả lời đơn giản, biểu tượng của đối phương tối đi.

Tiêu Dật mê mang nhìn bốn chữ đó, không hiểu đối phương có ý gì. Lúc này di động đột nhiên vang lên, con số xa lạ, Tiêu Dật nghi hoặc tiếp máy.

“Xin chào?”

“Xin chào, tôi là lão Vương, hiện tại tôi đưa hàng tới cho cậu, nửa tiếng nữa sẽ tới, cậu ở nhà đợi đó.”

Tiêu Dật: “…”

Như vậy có gì khác biệt với chuyện y tự đi lấy!

Cho dù vạn phần không tình nguyện chuyện đối phương đưa hàng tới cửa, nhưng Tiêu Dật cũng không thể ngăn cản nhiệt tình công tác của đối phương, chỉ đành uể oải cúp điện thoại an ủi bản thân, dù sao đều là người xa lạ, gặp thì gặp thôi. Chỉ là Tiêu Dật hơi cảm thấy giọng nói trong điện thoại hình như đã nghe qua ở đâu rồi, có chút quen tai, là ở đâu đây?

Nghi hoặc của Tiêu Dật rất nhanh được giải đáp, khi nửa tiếng sau lão Vương mang theo nụ cười tự cho là thân thiết thực tế là thô tục gõ cửa nhà Tiêu Dật.

Tiêu Dật: “…!”

Lão Vương: “…!”

https://thuviensach.vn

Đây là nghiệt duyên cỡ nào a! Trong vẻ mặt dung tục, kinh ngạc, cổ quái tiếp theo là bừng tỉnh đại ngộ của lão Vương, Tiêu Dật lần đầu tiên có xúc động muốn giết người diệt khẩu

Lão Vương nhìn Tiêu Dật muốn nói lại thôi hết nửa ngày, cuối cùng vẫn không nói gì, lặng lẽ đi về. Sau lưng ông, Tiêu Dật nỗ lực duy trì biểu tình thản nhiên đã co rút trên mặt.

Chuyện nội y tình thú khiến cả người Tiêu Dật đều bao trùm một tầng áp suất thấp, tầng áp suất thấp này vẫn duy trì cho tới buổi chiều Tiêu Dật ra ngoài tới phố máy tính.

Sau khi cứng mặt dứt khoát nhanh chóng chọn hai cái Ipad, khi Tiêu Dật đang định rời khỏi nơi chuyên bán Apple, đột nhiên nhìn thấy laptop bày bên cạnh, bất giác dừng lại ngẫm nghĩ.

Lại nói, Ipad tuy thú vị, nhưng nếu nói thực dụng thì là laptop. Có laptop không chỉ có thể chơi càng nhiều game, cũng tránh được thời gian khổ khổ sở sở tải phim ảnh, trực tiếp mua đĩa về là được. Nghĩ tới nhiệt tình của Lâm Thính Hải và Từ Sắt Nguyên đối với bộ phim cẩu huyết trong Ipad đó, Tiêu Dật cảm thấy dường như y lại tìm ra được một con đường kiếm tiền.

Nghĩ thế, Tiêu Dật quyết định cũng phải mang hai cái laptop đến tiên giới, trước xem thử phản ứng của Từ Sắt Nguyên và Lâm Thính Hải rồi nói. Đương nhiên laptop thì không cần phải của Apple, như vậy giá thành sẽ quá cao.

Tiêu Dật dạo một vòng ở phố máy tính mua hết những thứ cần mua, khi đang chuẩn bị đi về, một người đàn ông trung niên mặc âu phục rõ ràng không hợp người thần thần bí bí đi lại chỗ y. Tiêu Dật vốn cho rằng ông ta là trộm, không ngờ người đàn ông đó đi tới cạnh y cúi đầu nhỏ giọng nói;

https://thuviensach.vn

“Mua phim không? Phim Đảo quốc vô số cao thanh, mười đồng một đĩa, mua năm tặng một.”

Ánh mắt nhiệt tình của người đàn ông khiến Tiêu Dật một trận run rẩy, y đang định đi luôn, đột nhiên nhớ tới sở thích đặc thù của Lâm Thính Hải, quỷ thần sai khiến lại dừng chân, hỏi: “Có SM không?

Y vừa nói xong, trên gương mặt người đàn ông hiện lên nụ cười cực kỳ thô tục, ánh mắt nhìn Tiêu Dật đã mang theo ý vị khác thường, “Thì ra cậu em thích dạng này, có, loại nào cũng có.”

Người đó vừa nói vừa chậc chậc, Tiêu Dật cảm thấy y thậm chí có thể đoán được tâm tư người này, nhất định đang thầm phun một câu nhìn người không thể nhìn tướng mạo.

Tiêu Dật mặt co giật cố làm vẻ bình tĩnh nhìn người đó cong lưng tìm kiếm trong túi nilong to màu đen, trong đầu hung tợn nghĩ, đợi y về tiên giới rồi, bất kể phim Đảo quốc vô số hay phim SM, đều phải đòi một đĩa một khối thượng phẩm tinh ngọc, tuyệt không cho trả giá.

https://thuviensach.vn

TIÊN GIỚI TẨU TƯ PHẠM

Lý Tùng Nho
www.dtv-ebook.com

Chương 15

Mặt Dây Chuyền

Khi về tới nhà đã là buổi chiều năm giờ, Tiêu Dật nhẹ nhàng xách một túi đồ to ném vào phòng khách. Nói ra thì, có lẽ vì y mới bắt đầu tu luyện, cho nên hiện tại thể lực của Tiêu Dật tốt bất ngờ, hai cái laptop hai cái Ipad, còn có một mớ đồ loạn cào cào, suốt cả buổi chiều, vậy mà y lại không có chút mệt mỏi nào.

Nhanh chóng tắm qua một cái, thay quần áo, Tiêu Dật gọi điện thoại cho Bạch Kỳ, hẹn cậu và Bạch Vi cùng đi ăn tối. Thời gian này Tiêu Dật luôn lấy danh nghĩa là đi du lịch không ở nhà, tính thời gian vì để tránh cho Bạch Kỳ lo lắng, y cũng nên du lịch về rồi. Nhận được điện thoại của Tiêu Dật, Bạch Kỳ rõ ràng vô cùng cao hứng, dứt khoát phủ quyết đề nghị ra ngoài ăn tối của Tiêu Dật, hẹn Tiêu Dật tới nhà cậu dùng cơm. Trong đầu Tiêu Dật hiện ra cảnh tượng ấm áp ở Bạch gia, đáp ứng xong thì cúp máy, chạy tới nhà Bạch Kỳ.

Hai người đã mấy ngày không gặp, vừa gặp mặt, Bạch Kỳ kinh ngạc nhìn Tiêu Dật: “Tiểu Dật, sao mình cảm thấy cậu lại đẹp trai hơn rất nhiều, đặc biệt là da cậu, để chị mình thấy rồi, nhất định ghen tỵ chết luôn.”

“Bạch Kỳ!” Giọng nói âm trầm của Bạch Vi xuất hiện sau lưng Bạch Kỳ, Bạch Kỳ chột dạ làm mặt quỷ với Tiêu Dật.

Bạch Vi hừ một tiếng, quay sang nhìn Tiêu Dật, cũng đồng dạng kinh ngạc: “Thật sự nha, tiểu Dật cậu dùng mỹ phẩm sao?”

https://thuviensach.vn

Tiêu Dật giở khóc giở cười nhìn ánh mắt thoáng chốc phát sáng của Bạch Vi, không biết nên giải thích thế nào. Có lẽ thời gian này do tiên khí nhập thể, những tạp chất nhân giới hấp thụ trong người nhiều năm nay đã chậm rãi bài trừ ra, thân thể càng lúc càng nhẹ nhõm hơn, tương ứng làn da cũng trở nên oánh nhuận như ngọc.

“Chị, chị nói gì vậy, tiểu Dật sao có thể dùng mỹ phẩm, chắc chắn là ra ngoài đi nhiều, tâm tình tốt dẫn tới sắc mặt cũng tốt thôi.” Nhìn ra sự lúng túng của Tiêu Dật, Bạch Kỳ lập tức giúp y mượn cớ, vừa giải thích với Bạch Vi, vừa nháy nháy mắt với Tiêu Dật, kéo y ngồi lên sô pha.

Tiêu Dật mỉm cười nghe Bạch Kỳ và Bạch Vi đấu võ mồm, thỉnh thoảng chen vào vài câu. Từ sau khi cha mẹ qua đời, Tiêu Dật cũng chỉ có ở trong nhà Bạch Kỳ mới cảm nhận được bầu không khí ấm áp. Trừ Bạch Kỳ và Bạch Vi, ông bà Bạch cũng rất chăm sóc Tiêu Dật, bình thường nấu thứ gì ngon, thỉnh thoảng vẫn bảo Bạch Kỳ mang một phần cho Tiêu Dật, có thể nói trong lòng Tiêu Dật, bọn họ giống như người thân.

Thấy ông bà Bạch cùng Bạch Vi bận rộn trong bếp, Tiêu Dật cũng không giúp đỡ được gì, khi Bạch Kỳ hỏi trải nghiệm du lịch của y thời gian này, Tiêu Dật nhớ tới món quà mình đặc biệt chuẩn bị, liền lấy từ trong túi ra.

“Đây là gì?” Bạch Kỳ nhìn thứ trước mặt hỏi.

Tiêu Dật cười cười nói: “Không có gì, mình tới nơi chuyên sản xuất ngọc thạch, không đáng bao nhiêu tiền, nhưng rất đẹp, mình liền mua vài cái về, cho cô chú các cậu mỗi người một cái.”

Tiêu Dật vừa nói vừa mở hộp gỗ đen trong tay ra, chỉ thấy bốn cái mặt ngọc to cỡ ngón tay cái khắc những đồ án khác nhau bày bên trong hộp. Những mặt ngọc này màu sắc thiên về tím sẫm, dưới ánh đèn phản chiếu,

https://thuviensach.vn

màu sắc trông suốt, bên trong không có một chút tì vết, còn có quầng sáng nhạt lưu chuyển ngoài tầng, có thể coi là sáng lấp lánh, vô cùng đẹp mắt.

Bạch Kỳ hiếu kỳ lấy một cái ra, mặt ngọc này khắc một con mãnh hổ, chính là tuổi của Bạch Kỳ. Bạch Kỳ không nói rõ cảm giác mặt ngọc này tạo ra cho cậu, chỉ cảm thấy một khí tức cực kỳ thoải mái từ bên trong mặt ngọc truyền vào người, ấm áp, khiến cậu cảm thấy thân thể thoáng chốc tràn trề sức lực.

Bạch Kỳ không biết đây có phải ảo giác của mình không, tuy cậu không hiểu ngọc, nhưng chỉ nhìn bên ngoài cũng cảm thấy được những mặt dây chuyền này không phải không đáng giá tiền như Tiêu Dật nói. Nghĩ tới đây, cậu nghiêm túc nhìn Tiêu Dật, nói: “Cậu đừng lừa mình, những cái này thật không đáng bao nhiêu?”

Tiêu Dật gật đầu, khẳng định: “Thật không đáng bao nhiêu.”

Bạch Kỳ hồ nghi nhìn Tiêu Dật vài cái, tạm thời yên tâm. Đối với Bạch Kỳ, Tiêu Dật tuy có tiền trong tay, có thể bảo đảm ăn mặc không lo, nhưng Tiêu Dật ở một mình không có người thân giúp đỡ, cậu là bạn tốt của Tiêu Dật, có nghĩa vụ giám thị Tiêu Dật không để y loạn xài tiền, phải suy nghĩ nhiều cho cuộc sống sau này.

Tiêu Dật quan sát thần sắc Bạch Kỳ, khóe miệng hiện lên ý cười. Những ngọc thạch này không phải ngọc thạch bình thường, mà là tử cực ngọc đặc sản Phù Hà châu tiên giới. Tử cực ngọc không tính là ngọc thạch cực phẩm trân quý gì ở tiên giới, nhưng lại là một trong những ngọc thạch mà chúng tiên nhân rất yêu thích, vì tử cực ngọc có công hiệu ấm thân. Nếu phàm nhân trường kỳ đeo tử cực ngọc có thể cường thân kiện thể, kéo dài tuổi thọ. Tiêu Dật lại đặc biệt mời người khắc mấy đạo phòng hộ cấm chế bên trong bốn mặt ngọc này, đủ để bảo vệ an toàn cho cả Bạch gia.

https://thuviensach.vn

Tối nay sau khi Tiêu Dật cáo từ về nhà, Bạch Kỳ đem mặt ngọc Tiêu Dật để lại cho ông bà Bạch xem.

Ông Bạch cầm mặt ngọc, để dưới ngọn đèn nhìn nửa ngày, do dự nói: "Tiểu Kỳ, mấy mặt ngọc này tính ra không giống như Tiêu Dật nói không đáng giá, sợ là tiểu Dật dụ con thôi. Một đứa trẻ như nó trong tay không có bao nhiêu tiền, chúng ta không thể chiếm tiện nghi của người ta."

Bà Bạch gật đầu, "Ba con nói đúng, tiểu Dật sống một mình không dễ gì, con nói với tiểu Dật, hoặc là trả mặt ngọc lại cho nó, hoặc là tốn bao nhiêu tiền chúng ta sẽ chi."

Bạch Kỳ dù sao cũng là con trai, không cảm thấy hứng thú gì với những ngọc thạch này, nghe Tiêu Dật nói không đáng bao nhiêu, cũng liền tin Tiêu Dật, hiện tại nghe ba mẹ nói thế, trong lòng không khỏi lầm bầm, lẽ nào cậu thật sự bị Tiêu Dật lừa sao?

So với sự do dự của ông bà Bạch, Bạch Vi dứt khoát hơn nhiều, cô thật yêu thích mấy mặt ngọc này, đề nghị: "Nếu đã là tâm ý của tiểu Dật, trả về thật không hay, lại nói cậu ấy đã mua rồi, trả về tiểu Dật biết làm sao? Không bằng trực tiếp đưa tiền cho tiểu Dật, để cậu ấy để giành, sau này còn nhiều chỗ phải xài tiền mà."

Ông bà Bạch ngẫm nghĩ rồi gật đầu, Bạch Vi nói đúng, trả về cho tiểu Dật cũng vô dụng, không bằng đưa tiền, chừng vài năm nữa tiểu Dật đã tới tuổi tìm bạn gái kết hôn rồi, chỗ cần tiêu tiền quả thật rất nhiều.

Thấy ý kiến của ba mẹ đã thống nhất, Bạch Kỳ phụ họa gật đầu, khi đang định cất mặt ngọc đi đột nhiên nghĩ tới cái gì, mở miệng nói: "Ba mẹ khi chạm vào mặt ngọc này có cảm giác gì không?"

"Cảm giác gì?" Bạch Vi kỳ quái nói.

https://thuviensach.vn

Bạch Kỳ nghĩ nghĩ, cố gắng miêu tả cảm giác của mình: “Ấm áp, vô cùng thoải mái, cảm thấy trong người giống như tràn trề sức lực, ra ngoài chạy mười ngàn mét cũng không có vấn đề.”

Bạch Vi đảo mắt trắng nhìn cậu, “Em ảo giác rồi, mặt ngọc này cho người ta cảm giác rất thoải mái, nhưng không có huyền ảo như em nói.”

Thấy ông bà Bạch nhất trí gật đầu tán đồng cách nói của Bạch Vi, Bạch Kỳ do dự, chẳng lẽ thật sự là ảo giác của cậu?

Vì trong lòng có tâm sự, Bạch Kỳ cả đêm ngủ không ngon, sáng tỉnh lại chuẩn bị đi tìm Tiêu Dật. Ai biết vừa mở máy đã nhận được tin nhắn của Tiêu Dật, y có chuyện ra ngoài một chuyến, đại khái mấy ngày mới có thể về. Bạch Kỳ nhíu mày, trong lòng có chút lo lắng, đây là lần thứ mấy Tiêu Dật ra ngoài gần đây rồi, y vẫn không ở nhà, rốt cuộc đi làm gì.

Tuy trong lòng Bạch Kỳ nghi hoặc, nhưng tìm không được Tiêu Dật cũng hết cách, chỉ đành nói với người nhà một câu, muốn đợi Tiêu Dật về rồi mới trả tiền. Nhưng mấy ngày tiếp theo đều không có tin tức của Tiêu Dật, Bạch Kỳ lo lắng rồi rất nhanh phát hiện khác thường trong người mình. Không biết tại sao, mấy ngày nay Bạch Kỳ rõ ràng cảm thấy được thể lực của mình vô cùng dồi dào, thân thể tựa hồ có sức lực xài không hết. Thậm chí tối hôm trước cậu chơi game cả đêm không ngủ, sáng hôm sau vẫn tràn trề tinh thần, không có chút mệt mỏi nào.

Bạch Kỳ thầm thấy kỳ quái, không chỉ là cậu, ngay cả ông bà Bạch và Bạch Vi mấy ngày nay sắc mặt đều tốt hơn rất nhiều, tuy không có khoa trương như cậu, nhưng cũng rõ ràng nhìn ra khác biệt so với trước kia. Ánh mắt Bạch Kỳ đặt lên trên mặt ngọc đeo ngay cổ, cậu có cảm giác, tất cả thay đổi tựa hồ bắt đầu từ khi Tiêu Dật để mặt ngọc lại. Bạch Kỳ muốn biết, những mặt ngọc này rốt cuộc là gì? Tiêu Dật biết sự thần kỳ của nó không? Còn có Tiêu Dật rốt cuộc đi đâu, tại sao di động cứ tắt máy.

https://thuviensach.vn

Lúc Bạch Kỳ tâm tâm niệm niệm muốn tìm Tiêu Dật, Tiêu Dật đang ở tiên giới cùng Từ Sắt Nguyên đếm tinh ngọc kiếm được. Buôn bán nội y thịnh vượng vượt xa dự tính của hai người, rất nhanh đã nổi lên cuồng triều nội y trong phạm vi nhỏ ở tiên giới.

Chẳng qua mới năm ngày ngắn ngủi, Tiêu Dật đã nhận được ba mươi hai đơn đặt hàng, trong đó chỉ tính riêng cô cô của Lâm Thính Hải đã gọi tới tám khách hàng cho họ.

Từ Sắt Nguyên một bên vui vẻ đếm tinh ngọc trên bàn, một bên hối thúc Tiêu Dật mau xuống nhân giới một chuyến, sự thật là hiện tại chỉ có mấy kiểu không thể thỏa mãn hết yêu cầu của lượng lớn khách hàng, mấy tiểu nha đầu trong Thanh Bình Viên làm sao cũng không chịu mặc cùng kiểu với người khác, lầm ầm ĩ đòi kiểu khác biệt.

Đối với vấn đề này, mấy ngày nay Tiêu Dật đã từng nghĩ qua. Trừ tăng thêm kiểu dáng, Tiêu Dật còn dự định khắc tất cả kiểu dáng nội y lên một phần thẻ ngọc, phát mỗi thẻ cho từng khách hàng tới chọn mua nội y, để tiện cho các nàng trở về chậm rãi lựa chọn.

Tiêu Dật nhớ một đàn anh khóa tài chính của y từng đưa ra một ví dụ, theo điều tra cơ cấu thống kê gì đó, một đám người giống nhau, cùng có thực lực kinh tế như nhau, dưới tình trạng hàng hóa cần chọn càng nhiều, tiền phải chi tiêu càng nhiều.

Tiêu Dật cảm thấy điều tra này rất có ý nghĩa hiện thực, cho dù ở tiên giới, cũng hoàn toàn có thể nghiệm chứng tính chính xác của kết luận này.

Từ Sắt Nguyên hết sức tán dương chủ ý của Tiêu Dật, con mắt đảo đảo hai tay mau lẹ rót cho Tiêu Dật một ly trà, lấy lòng đứng sau lưng bóp vai cho Tiêu Dật, “Tiêu huynh, thật vất vả quá.”

Tiêu Dật thản nhiên hưởng thụ phục vụ của Từ Sắt Nguyên, bưng ly trà hớp một ngụm, nhàn nhạt nói: “Vô sự hiến ân cần, phi gian tức đạo.” (*Khi

https://thuviensach.vn

không niềm nở, tức có mục đích)

Từ Sắt Nguyên cười hê hê, “Tiêu huynh, huynh là đại ca của ta, huynh thật sự là đại ca ruột của ta.”

Lần trước khi Từ Sắt Nguyên nói thế, là khi thể nghiệm qua công hiệu thần kỳ của viên thuốc màu lam, Tiêu Dật chịu không nổi hắn buồn nôn, đẩy tay hắn ra, “Nói đi, rốt cuộc muốn làm gì?”

Có câu này rồi, Từ Sắt Nguyên lập tức lại sát mặt Tiêu Dật, “Tiêu huynh còn nhớ mấy cái đĩa đó không? Ta đã xem hết rồi, lần này Tiêu huynh có thể mua thêm vài đĩa không, tốt nhất giống như Tiêu huynh nói, đem tất cả đĩa của nhân giới khắc trên một thẻ ngọc, ta cũng tiện chọn cho đã.”

Tiêu Dật: “…” Y đã biết Từ Sắt Nguyên hễ mở miệng là không có chuyện tốt.

Lần trước Tiêu Dật mang mấy cái đĩa về đúng như sở nguyện của y dùng giá một đĩa một khối thượng phẩm tinh ngọc chuyển tay bán cho Từ Sắt Nguyên và Lâm Thính Hải, thuận tiện còn cho mỗi người tiêu thụ một cái laptop.

Sau khi kiến thức được công năng cường đại của laptop, Từ Sắt Nguyên thống khổ xoắn xuýt nửa ngày, muốn Ipad hay là muốn laptop đây?

Cuối cùng hai cái cái nào hắn cũng không nỡ bỏ, nghiến răng vẻ mặt đau đớn cung cho Tiêu Dật mười khối thượng phẩm tinh ngọc. Từ đó, túi tiền của Từ Sắt Nguyên triệt để héo rút, nếu không phải tình trạng tiêu thụ nội y khiến hắn thấy được ánh sáng, hắn quyết không dám ở trước mặt Tiêu Dật nói tới mấy chữ kiểu ‘chọn cho đã’.

So với sự xoắn xuýt của Từ Sắt Nguyên, Lâm Thính Hải căn bản không chọn lựa, đĩa phim Tiêu Dật mang về đối với hắn có dụ hoặc quá lớn, vì

https://thuviensach.vn

muốn xem nội dung bên trong, hắn dứt khoát lại tốn năm khối thượng phẩm tinh ngọc mua laptop từ tay Tiêu Dật.

Xét thấy công năng của hai mặt hàng này có nhiều cái giống nhau, Tiêu Dật hiếm khi lương tâm phát hiện, tặng cho bọn họ mỗi người hai bình điện sạp đầy điện. Từ đó suốt năm ngày, Lâm Thính Hải không còn xuất hiện trước mặt Tiêu Dật nữa.

“Tiêu huynh, thế nào?” Từ Sắt Nguyên tràn đầy hy vọng hỏi.

Tiêu Dật lười bận tâm đến ảo tưởng không thực tế của Từ Sắt Nguyên, dứt khoát đổi chủ đề, “Tiểu Hải đâu? Mấy ngày nay anh có tin tức của cậu ta không?”

Trên mặt Từ Sắt Nguyên lộ ra nụ cười thô tục, thấp giọng nói: “Ta nghe nói cậu ta bế quan rồi, còn về rốt cuộc làm gì, Tiêu huynh cậu biết mà, ha!”

Nhìn vẻ mặt đàn ông lý giải đàn ông của Từ Sắt Nguyên, khóe miệng Tiêu Dật không khỏi co rút.

https://thuviensach.vn

TIÊN GIỚI TẨU TƯ PHẠM

Lý Tùng Nho
www.dtv-ebook.com

Chương 16

Vân Lam

Từ Sắt Nguyên đoán Lâm Thính Hải bế quan năm ngày để nghiên cứu phim Đảo quốc, nói thật là thật sự oan uổng cho Lâm Thính Hải, hắn nhiều lắm cũng chỉ nghiên cứu có một ngày, bốn ngày còn lại đều được hắn dùng để phát ngốc.

Còn về tại sao lại phát ngốc, phải bắt đầu nói từ khi Lâm Thính Hải rời khỏi chỗ Tiêu Dật.

Nghe nói, Lâm Thính Hải lén lút mang phim Đảo quốc mua được từ chỗ Tiêu Dật trở về nơi ở tại Huyền Hồ cảnh của mình, hơn nữa lấy danh nghĩa bế quan một hơi bố trí mười đạo cấm chế xung quanh nhà mình. Sau khi chuẩn bị mọi sự, Lâm Thính Hải ôm tâm tình vui vẻ nhảy nhót chiếu theo từng bước Tiêu Dật dạy hắn, tuần tự mở laptop, bỏ đĩa vào, bấm nút xem.

Những gì chiếu trước mặt không có bất cứ vấn đề gì, cho tới đĩa cuối cùng.

Lâm Thính Hải lúc này sớm đã mặt đỏ như gấc, tinh thần hưng phấn, theo như mặt bìa giới thiệu bên ngoài đĩa, bộ phim này là đào hát nổi tiếng nhất Đảo quốc chủ diễn, đánh giá cực tốt. Lâm Thính Hải đặc biệt để nó chiếu sau cùng, chính là vì để sau khi chiếu xong có thời gian hồi vị một phen.

https://thuviensach.vn

Màn hình mở ra, đầu phim xuất hiện, một soái ca bước ra. Lâm Thính Hải quái dị chớp chớp mắt, đào hát đâu? Bình thường lẽ nào không phải nên là đào hát xuất hiện trước sao? Chẳng lẽ là muốn giới thiệu sau? Đè xuống nghi hoặc trong lòng, Lâm Thính Hải kiên nhẫn xem tiếp. Rất nhanh lại một soái ca bước ra, mặt Lâm Thính Hải nhanh chóng đỏ lên như hồng triều, hắn nghĩ tới một khả năng, chẳng lẽ là hai nam một nữ ba người chủ diễn?

Ý niệm thoáng qua, Lâm Thính Hải kích động lại sát trước màn hình, nhưng rất nhanh, một màn khiến hắn há miệng trợn mắt xuất hiện, không có đào hát, mà là hai soái ca ôm nhau hôn hít.

Lâm Thính Hải: "…!"

Dùng một câu lưu hành ở nhân giới là, Lâm Thính Hải và bè đảng của hắn đều ngây người! Đây là chuyện gì chứ, đào hát đâu? Sao lại là hai nam nhân với nhau?

Lại nói, tiên giới kéo dài mấy chục vạn năm, tuy nam tiên và nữ tiên ở bên nhau âm dương điều hòa là bình thường, nhưng chỉ cần là người, luôn sẽ có một vài bất ngờ, mấy chục vạn năm nay cũng không phải không có chuyện nam tiên và nam tiên sống chung, nữ tiên và nữ tiên sống chung. Dù sao tiên nhân đối với chuyện kéo dài tử tôn không phải rất quan trọng, mà xem trọng thực lực cá thể, vì thế tiên giới đối với phương diện này vô cùng khoan dung.

Nhưng đối với thế gia chính thống tiên giới mà nói, không khí khoan dung chỉnh thể là một chuyện, giáo dục bình thường lại là chuyện khác, nam nam phối nữ nữ phối cuối cùng vẫn là chọn lựa chủ yếu thiên về giá trị quan, vì thế Lâm Thính Hải từ nhỏ tiếp nhận giáo dục chính thống trưởng thành, tất cả trước mắt là một phương diện khác mà hắn lớn như thế hoàn toàn chưa từng tiếp xúc qua. Nhiều lắm thì bình thường hắn thấp thoáng nghe có nam tiên nào nào đó thích nam tiên nào nào đó, đối với hắn mà nói,

https://thuviensach.vn

đấy chẳng qua là một câu nghe rồi thì quên, hắn căn bản đối với chuyện nam nhân và nam nhân ở cùng nhau không có bất cứ nhận thức nào.

Hai nam nhân trên màn hình laptop vẫn còn đang triền quấn, Lâm Thính Hải ngây ngốc nhìn, quên luôn tắt máy. Cho tới khi nội dung chiếu xong hết, hắn mới như vừa thanh tỉnh lại, di chuyển ánh mắt né đi, không dám nhìn màn hình nữa.

Trong thơi gian bốn ngày còn lại, Lâm Thính Hải vẫn cứ ngồi ngây ngốc như thế, một chốc đỏ mặt, một chốc phát ngốc, một chốc xấu hổ, một chốc do dự, cho tới khi tất cả cảm xúc đều hiển thị một lượt trên mặt, hắn mới tâm tư không tại xác giải cấm chế bước ra khỏi phòng.

“Tiểu Hải, con xuất quan rồi?”

Lâm Thính Hải vừa ra khỏi phòng liền nghe thấy giọng cô cô nhà mình, lập tức thần tình hoảng loạn, nghĩ tới chuyện năm ngày nay hắn lấy danh nghĩa bế quan, bất giác chột dạ cúi đầu.

Trong lúc Lâm Thính Hải cúi đầu, một bóng dáng diễm lệ đứng trước mặt hắn, chính là cô cô của Lâm Thính Hải, Lâm Di Nguyệt có biệt danh là đệ nhất nữ ma đầu tiên giới. Lâm Di Nguyệt có vẻ không quá hai mươi mấy tuổi, dung nhan diễm lệ, lúc này mặc một thân hồng y, càng thêm thịnh khí khiếp người.

Lâm Di Nguyệt hồ nghi nhìn Lâm Thính Hải, Lâm Thính Hải là do nàng một tay điều giáo trưởng thành, hầu như mỗi một biểu tình của Lâm Thính Hải nàng đều có thể đoán được tâm lý của đối phương. Nàng vốn chỉ là đi ngang qua, đúng lúc thấy Lâm Thính Hải xuất quan, liền tùy tiện chào hỏi một câu. Nhưng thấy biểu tình của Lâm Thính Hải, giống hệt như lần trước khi nàng bắt được hắn đang xem quyển sách kỳ quái, chẳng lẽ hắn lại làm cái gì rồi?

https://thuviensach.vn

Ánh mắt Lâm Di Nguyệt đảo qua người Lâm Thính Hải, uy áp hình thành nhiều năm khiến thân thể Lâm Thính Hải run lên, vô thức co co tay trái ra sau. Lâm Di Nguyệt nhíu mày: “Càn khôn trong tay áo có cái gì?”

Lâm Thính Hải khổ mặt nhìn cô cô nhà mình, quyết đoán lấy Ipad ra hiến, còn về những cái đĩa tốn giá cao mua về, hắn quyết không dám để cô cô nhìn thấy, đặc biệt là cái cuối cùng. May mà Ipad rất nhanh hút lấy sự chú ý của Lâm Di Nguyệt, ánh mắt Lâm Di Nguyệt từ trên người Lâm Thính Hải chuyển sang tấm kim loại cổ quái trong tay. Phàm khí nồng đậm rõ ràng biểu thị nguồn gốc của vật trong tay, trên mặt Lâm Di Nguyệt xẹt qua chút hứng thú. Sau khi qua loa đánh giá xong thứ trong tay, Lâm Di Nguyệt thử ấn vào nút nhỏ bên hông tấm kim loại. Lập tức thứ vốn đen thui bừng sáng lên, mười mấy hình vuông nhỏ xuất hiện trước mặt nàng.

“Đây lại là Tiêu Dật mang cho con?”

Lâm Thính Hải lén nhìn trộm sắc mặt cô cô nhà mình, cẩn thận gật đầu.

Lâm Di Nguyệt tùy ý điểm vào một ô vuông trong đó, vừa đúng lúc điểm vào phần chiếu phim, bên trong là bộ phim tiên hiệp Tiêu Dật đặc biệt tải xuống. Nàng tràn đầy hứng thú xem một chút, rất nhanh đã bị thu hút, rất lâu mới ý thức được Lâm Thính Hải còn đứng trước mặt nàng. Lâm Di Nguyệt lập tức đỏ mặt, nhẹ ho một tiếng, bộ dạng nghiêm chỉnh nói: “Đồ chơi mất hồn, con nên dùng thời gian dụng tâm tu luyện, đồ chơi này cô tạm cất giữ.”

Lâm Thính Hải vừa nghe liền trưng vẻ mặt muốn khóc, hắn đau lòng nhìn Ipad trong tay Lâm Di Nguyệt, thấy bộ dáng cô cô hắn liền không còn trông mong gì có thể lấy về được, cái đó là tốn của hắn năm khối thượng phẩm tinh ngọc đó, hiện tại hắn cho dù muốn mua nữa cũng không có tiền.

Nghĩ tới hiện thực tàn khốc không tiền này, Lâm Thính Hải cuối cùng vực gan, nhỏ giọng nói: “Cô cô, năm khối thượng phẩm tinh ngọc.”

https://thuviensach.vn

“Hử?” Khí thế sắc bén xuất ra, Lâm Di Nguyệt như cười như không liếc nhìn Lâm Thính Hải một cái.

Tất cả dũng khí của Lâm Thính Hải lập tức tiêu tan như mây khói, hắn luyến tiếc không nỡ nhìn Ipad một cái cuối cùng, cúi đầu ủ rũ bỏ đi.

Có khúc nhạc đệm này, tâm tư của Lâm Thính Hải đặt trên cái Ipad bị cưỡng ép đoạt đi, cùng với chuyện làm sao gom chút tinh ngọc mua cái mới, nhất thời cũng quên chuyện nam tiên và nam tiên trước đó làm hắn xoắn xuýt.

Lâm Thính Hải không tới tìm Tiêu Dật, Từ Sắt Nguyên lại bận rộn phát triển tiêu thụ nội y, Tiêu Dật tranh thủ thời gian về nhân giới một chuyến lên Taomao đặt hàng xong, rất nhanh lại về tiên giới. Gần đây y vẫn luôn bận rộn kiếm tiền và tu luyện, đã mấy ngày rồi không tới Mặc Hương Các xem sách. Hiếm khi chiều nay rảnh rỗi, Tiêu Dật thấy trái phải vô sự, không bằng đi Mặc Hương Các một chuyến, cũng tính là lao nhàn kết hợp.

Tiêu Dật xuất môn không lâu, cửa sổ trên lầu của một tiểu viện cách nơi ở của y mấy trăm mét khẽ mở ra, một đôi mắt thăm dò đảo qua người y, tiếp theo cửa sổ lại vô thanh vô tức đóng lại.

“Đại nhân, Tiêu Dật xuất môn rồi.”

Nếu Tiêu Dật ở đây, nhất định sẽ nhận ra người nói chuyện chính là kim ngư vệ trung niên Lưu Chính lần trước y đã gặp qua, mà đại nhân trong miệng hắn hiển nhiên chính là Sở Mặc.

Lúc này Sở Mặc đang ngồi trong phòng, như ngẫm nghĩ gì nhìn chằm chằm một vật trên bàn, vật này chính là một kiểu nội y mà Tiêu Dật và Từ Sắt Nguyên bán ra. Khác với nội y Tiêu Dật mang về từ nhân giới, kiện nội y này hoàn toàn là do chế phẩm tiên giới tạo thành, trên mặt không có một chút phàm khí nào. Nếu là tiên nhân bình thường, chỉ sẽ cảm thấy y phục này tạo hình cổ quái, bình thường sẽ không liên hệ y phục này với nhân

https://thuviensach.vn

giới, nhưng mà Sở Mặc lại không phải là tiên nhân bình thường. Hắn trước đây tuy không thấy qua vật này, nhưng vẫn nhìn sơ đã phán đoán ra được vật này là vật nhân giới. Thuận theo vật này tra xét, Sở Mặc rất nhanh nhắm vào Tiêu Dật và Từ Sắt Nguyên.

Nghe Lưu Chính bẩm báo, Sở Mặc thần sắc bất biến: "Ngươi quan sát y, xem thử y muốn đi đâu."

"Vâng, đại nhân." Lưu Chính cung kính đáp, rất nhanh rời khỏi phòng.

Trong phòng, Sở Mặc di chuyển ánh mắt khỏi vật phẩm trên bàn, ngón tay thon dài nhẹ gõ bàn, tự nói: "Ngươi nói thiếu niên tên Tiêu Dật này có phải là dư nghiệt của Vân Lam không?"

Theo lời nói của Sở Mặc, sau lưng hắn, hư không một trận co rút, một bóng dáng toàn thân trùm trong hắc bào xuất hiện, khàn giọng mở miệng: "Y trú ở sát vách Hàn Ngọc Khiêm, nơi thường đi nhất là Mặc Hương Các, bên cạnh lại có không ít phàm vật, chỗ đáng nghi quá nhiều."

Người hắc bào không biểu đạt rõ ràng Tiêu Dật có phải là dư nghiệt Vân Lam không, chỉ là đưa nghi điểm của y ra. Sở Mặc nhẹ gật đầu, "Quả thật, tuy y và Hàn Ngọc Khiêm có vẻ như không có qua lại gì, nhưng nơi ở của hai người chỉ cách một bức vách, chưa chắc không âm thầm có thủ đoạn liên hệ với nhau, lại thêm phàm vật bên người y quá nhiều, trừ dư nghiệt Vân Lam, tiên giới còn có ai dám to gan ngông cuồng tự xuống nhân giới như thế."

Nói lại, Sở Mặc xuất hiện ở Nhược Thủy châu là vì nửa tháng trước, kim ngư vệ nhận được mật báo, thành lũy giữa nhân giới và tiên giới ở Nhược Thủy châu từng xuất hiện mấy lần ba động dị thường, nhưng mấy lần ba động này lại bị sở tuần kiểm che giấu.

Theo như người cáo mật nói, đứng sau tất cả có bóng dáng của dư nghiệt Vân Lam, mà sở trưởng Triệu Trưởng Tân của sở tuần kiểm Nhược

https://thuviensach.vn

Thủy châu chính là người của dư nghiệt Vân Lam.

Vì thân phận người cáo mật đặc thù, độ thật giả của tin tức này không cần phải xác nhận, tiên đế vì thế cực kỳ tức giận, nghiêm lệnh Sở Mặc đích thân tới Nhược Thủy châu một lưới tóm gọn dư nghiệt Vân Lam.

Mấy vạn năm nay, Vân Lam chính là sự tồn tại cấm kỵ tại Lan Thương tiên triều, Vân Lam là danh xưng của tiên triều trước, dư nghiệt Vân Lam kỳ thật chính là dư nghiệt tiền triều. Từ khi mạt đế (vị đế cuối cùng) của Vân Lam bị tiên đế đời thứ nhất bổn triều trảm sát, Vân Lam tiên triều bị diệt, hậu duệ Vân Lam tâm tâm niệm niệm chính là khôi phục ngai vàng, muốn phục hồi vinh quang năm đó. Nhiều năm nay, dư nghiệt Vân Lam vẫn trốn trong bóng tối, không ngừng phát triển thế lực của mình, vọng tưởng muốn điên đảo thống trị của tiên triều. Dưới tình hình này, lịch nhậm tiên đế đều thống hận không ngớt đối với dư nghiệt Vân Lam, dốc hết sức đối phó đàn áp, nhưng mỗi lần chẳng qua là trảm sát một vài thành viên ngoại vi, không đạt được trình độ thương gân động cốt, cho tới trận cải cách huyết tanh của ba ngàn năm trước.

Lúc đó, hai vị hoàng tử của thượng nhậm tiên đế tranh đoạt đế vị, dư nghiệt Vân Lam âm thầm khiêu khích ly gián, cuối cùng dẫn tới đại hoàng tử bị thượng nhậm tiên đế rút bỏ tiên cách, lưu đầy Hư Vô hải. Trong mười mấy năm tiếp theo, thượng nhậm tiên đế điên cuồng triển trai truy bắt dư nghiệt Vân Lam trên tiên giới, vô số tiên nhân hoặc thật sự là dư nghiệt Vân Lam, hoặc lúc đầu do đi theo đại hoàng tử mà bị xem là dư nghiệt Vân lam chết dưới tay kim ngư vệ, cả tiên triều nhất thời gió tanh mưa máu, ai ai nghe tiếng gió đều sợ nơm nớp thần hồn nát thần tính.

Loại khủng bố vô thanh này cho tới khi tiên đế đời trước thoái vị, nhị hoàng tử lúc đầu, tiên đế Trầm Uyên hiện tại kế vị mới tiêu tan khỏi tiên giới.

https://thuviensach.vn

Cũng vì vậy, dư nghiệt Vân Lam thiệt hại nặng, suốt ba ngàn năm nay vẫn yên hơi ẩn náu, chỉ là không ngờ, ngắn ngủi ba ngàn năm tu dưỡng, dư nghiệt Vân Lam lại một lần nữa chạy ra.

Sở Mặc nghĩ tới đây, trong mắt xẹt qua tia chán ghét, trên thực tế, y so với bất cứ tiên nhân nào càng chán ghét sự tồn tại của dư nghiệt Vân Lam.

Người hắc bào vẫn lặng lẽ đứng sau lưng hắn nhạy bén phát giác được cảm xúc của Sở Mặc, vừa định mở miệng nói, một đạo bạch quang xuyên cửa mà vào, dừng ngay trước mặt Sở Mặc.

https://thuviensach.vn

TIÊN GIỚI TẨU TƯ PHẠM

Lý Tùng Nho
www.dtv-ebook.com

Chương 17

Vượng Tài

Bạch quang là thẻ ngọc truyền tin do Lưu Chính phát tới, nội dung chỉ đơn giản một câu. “Đích tới của Tiêu Dật là Mặc Hương Các.”

Người hắc bào hừ một tiếng, khàn giọng nói: “Quả thật là dư nghiệt Vân Lam.”

Người khác không biết, nhưng người hắc bào lại biết chủ nhân sau lưng Mặc Hương Các chính là dư nghiệt Vân Lam, thời gian này Tiêu Dật thường xuyên ra vào Mặc Hương Các, chưa từng mua sách, lại thường xuyên quanh quẩn trong đó cả ngày, nếu nói y và Mặc Hương Các không có liên quan, ai tin chứ? Đặc biệt là mới nãy Hàn Ngọc Khiêm mới vào Mặc Hương Các, lập tức Tiêu Dật lại theo qua, khó trách hai người tại chỗ ở thì bày ra vẻ chưa từng qua lại, hiển nhiên là xuất phát từ cẩn trọng, đặt điểm hẹn gặp bên trong Mặc Hương Các.

Người hắc bào nghĩ tới đây, hơi bước tới trước, thấp giọng nói: “Điện hạ, nếu đã xác định được thân phận của họ, không bằng dứt khoát bắt toàn bộ đi.”

Sở Mặc lắc đầu, “Dư nghiệt Vân Lam đã ở ngay đây, lúc nào bắt cũng không muộn, chủ yếu nhất là phải tra được bọn họ thường xuyên tới nhân giới làm gì?”

https://thuviensach.vn

Ánh mắt người hắc bào đảo qua nội y trên bàn, do dự nói: “Nhìn buôn bán của Tiêu Dật và Từ gia, chẳng lẽ là bọn họ thiếu tiền?”

Suy đoán này nói ra ngay cả người hắc bào cũng cảm thấy không thể tin nổi, năm đó khi Vân Lam tiên triều bị diệt, vô số kỳ trân dị bảo tích lũy mười mấy vạn năm của tiên triều cũng theo hậu duệ của mạt đế biến mất khỏi tiên giới, nếu nói thiếu tiền, bọn họ sao có thể thiếu tiền chứ? Nhưng nếu không phải thiếu tiền, vậy Tiêu Dật và Từ gia cùng hợp tác lại là muốn làm gì? Từ gia chẳng qua là thế gia tam lưu ở tiên giới, trừ có chút tiền, những cái khác căn bản không xếp hàng cao, người hắc bào nghĩ tới Lâm Thính Hải thỉnh thoảng xuất hiện, trong lòng hơi ngừng, chẳng lẽ mục đích của dư nghiệt Vân Lam là câu kết Lâm gia?

Sở Mặc tựa hồ cũng nghĩ tới điểm này, chân mày nhíu chặt, “Mấy ngày nay Lâm Thính Hải có xuất hiện nữa không?”

Người hắc bào lắc đầu, nhịn không được mở miệng: “Điện hạ, Lâm gia chắc không thể có quan hệ với dư nghiệt Vân Lam, Lâm gia gia phong nghiêm mật, Lâm lão gia tử tính cách cương trực, không giống dạng có thể bị mua chuộc.”

Sở Mặc nghe hắn nói thế, thần sắc trên mặt hòa hoãn hơn chút, hắn tin phán đoán của người hắc bào. Nếu chỉ là Thiên Y Các Từ gia và dư nghiệt Vân Lam có quan hệ thì không sao, nhưng nếu cả Lâm gia của Huyền Hồ cảnh cũng dính líu vào, chuyện này sẽ càng thêm hóc búa.

Người hắc bào còn muốn nói gì đó, đột nhiên lỗ tai khẽ động, nhanh chóng thấp giọng nói: “Điện hạ, Quan Thắng tới rồi.” Nói xong, bóng dáng vô thanh vô tức chìm vào hư không, ngay cả khí tức cũng không lộ ra một phần nào, cứ như chưa từng xuất hiện.

Rất nhanh, có tiếng nói vang lên ngoài cửa, “Đại nhân, ti hạ có chuyện bẩm báo.” (*Ti hạ: giống như ti chức vậy thôi.)

https://thuviensach.vn

“Vào đi.”

Ngay sau đó một nam tử cao gầy khoảng ba mươi tuổi đi vào, chính là người hôm đó cùng Lưu Chính luôn đứng sau lưng Sở Mặc.

“Có chuyện gì?”

Nam nhân tên Quan Thắng trầm giọng nói: “Ám tiêu ở Từ gia truyền tin tới, Từ Sắt Nguyên gần đây tựa hồ có được mấy đồ vật nhân giới, nhưng vì phòng hộ nghiêm mật, cụ thể là vật gì thì không biết rõ.”

Sở Mặc trầm ngâm một chút: “Lại là vật nhân giới?”

Nói ra thì, ban đầu Sở Mặc nhắm vào Tiêu Dật cũng nhờ công của ám tiêu Từ gia. Từ Sắt Nguyên tuân theo kiến nghị của Tiêu Dật, tại Từ gia âm thầm mở rộng thử nghiệm tiêu thụ, rất nhanh liền tạo nên phong trào nội y nhỏ trong đám tiểu nha hoàn Từ gia. Các tiểu nha hoàn chịu bỏ tiền mua nội y, đương nhiên là cảm thấy mặc nội y càng hiện rõ thân hình, phụ cho ngực càng lớn, nhưng quy gốc rễ vẫn là vì thu hút ánh mắt nam nhân.

Một trong số tiểu nha hoàn mặc nội y xong, nhịn không được lắc tới lắc lui trước mặt người mình ái mộ, nhưng không ngờ người nàng ái mộ lại đúng lúc là ám tiêu do kim ngư vệ tiềm phục trong Từ gia. Loại ám tiêu này trong thế gia đại tộc căn bản đều có mấy người, xét về góc độ nào đó cũng là tượng trưng cho thân phận. Một gia tộc chỉ khi có một địa vị nhất định, tiến vào vòng nào đó, mới có tư cách được tiên đế đặt vào mắt, cũng mới có thể để kim ngư vệ phí tâm tư bỏ vài ám tiêu vào trong nhà. Gia tộc tam lưu giống như Từ gia, kim ngư vệ cũng chỉ tùy tiện bỏ vào một ám tiêu, nhưng không ngờ vô tâm cắm liễu, thế nhưng thông qua ám tiêu này tìm được dính líu giữa Từ gia và dư nghiệt Vân Lam.

Nghĩ tới đây, Sở Mặc rất nhanh hạ quyết tâm, “Thông báo ám tiêu, bảo hắn nghĩ cách lấy được đồ nhân giới trong tay Từ Sắt Nguyên.” Dư nghiệt Vân Lam sẽ không làm chuyện không có ý nghĩa, nói không chừng vật

https://thuviensach.vn

trong tay Từ Sắt Nguyên chính là mấu chốt để tra xét lần hành động này của dư nghiệt Vân Lam.

Mệnh lệnh của Sở Mặc rất nhanh truyền đạt xuống, mà đầu bên kia của mệnh lệnh, bất kể là Tiêu Dật hay là Từ Sắt Nguyên đều hoàn toàn không biết trong lúc vô tình hai người đều bị xem là dư nghiệt Vân Lam bị kim ngư vệ nhắm vào.

Trong Mặc Hương Các, Tiêu Dật đang ôm cuốn [Tiên luật đại điển] xem nghiêm túc, cách y không xa, một nam nhân trung niên mặt trắng râu dài, ngoại hình đường đường khó hiểu nhìn y nửa ngày, bất động thanh sắc quay người đi. Đi vào góc rẽ, nam nhân trung niên bước một bước, khi hiện thân đã không còn là trong Mặc Hương Các, mà xuất hiện trong một căn nhà trúc thanh nhã.

Khi bóng dáng hắn xuất hiện, một nam tử khác vẫn ngồi trong phòng gấp rút nghênh đón: “Đại nhân, sao rồi? Là tay sai của kim ngư vệ sao?” Người nói chuyện xem ra không quá ba mươi, bộ dáng phong độ đường đường, nhưng nét dữ tợn trên mặt khi hắn hỏi lại phá hủy khí chất tao nhã vốn có.

Nam tử trung niên râu dài không vui nhìn hắn một cái, “Ngọc Khiêm, ngươi không biết kìm chế như vậy, không phải muốn hại kế hoạch của bệ hạ chứ.”

Ngọc Khiêm trong miệng nam tử trung niên chính là Hàn Ngọc Khiêm mà Sở Mặc đề cập tới, nghe giọng điệu giáo huấn của nam nhân trung niên, hắn lập tức giật mình, nghiêm giọng nói: “Đa tạ đại nhân nhắc nhở, là ti hạ nôn nóng.”

Nam tử trung niên được Hàn Ngọc Khiêm gọi là đại nhân có thân phận bên ngoài là chủ tiệm Mặc Hương Các ở Nhược Thủy châu, thực tế là người của gia tộc Hứa thị hậu duệ Vân Lam _ Hứa Trạch. Mắt thấy Hàn

https://thuviensach.vn

Ngọc Khiêm lại hồi phục bộ dáng khí thế trầm ổn trước đó, Hứa Trạch thỏa mãn gật đầu, mở miệng nói: “Ngươi nói thử xem thiếu niên đó có vấn đề gì?”

“Vâng!” Hàn Ngọc Khiêm cung kính nói: “Thiếu niên đó sống cách vách ti hạ, lúc y xuất hiện chính là ngày thứ hai khi ti hạ tới Nhược Thủy châu. Vốn dĩ ti hạ không bận tâm gì tới y, nhưng rất nhanh ti hạ phát hiện y hành tung quái dị, mấy lần đột nhiên biến mất trong nhà, lại có quan hệ thân mật với người Lâm gia. Trải qua quan sát của ti hạ, y thường xuyên tới Mặc Hương Các, ti hạ đã hỏi qua người khác trong Các, y vào Mặc Hương Các chưa từng mua sách, lại thường xuyên ngồi cả ngày, cho nên ti hạ hoài nghi y là tay sai của kim ngư vệ.”

Là hậu duệ Vân Lam, nhiều năm sống trong bóng tối, Hàn Ngọc Khiêm hành sự tự nhiên vô cùng cẩn trọng, ngày đầu tiên khi Tiêu Dật sống ở cách vách hắn, Hàn Ngọc Khiêm đã âm thầm chú ý hành tung của Tiêu Dật. Lúc này, nơi Tiêu Dật sống không có trận pháp phòng vệ, tất cả hành tung của y hầu như đều lọt vào mắt Hàn Ngọc Khiêm. Chú ý thấy Tiêu Dật thường xuyên biến mất trong nhà, Hàn Ngọc Khiêm đối với việc này bắt đầu nghiêm túc chú tâm, rất nhanh hắn liền phát hiện nơi Tiêu Dật thích đi nhất là Mặc Hương Các, từ đó, Hàn Ngọc Khiêm không khỏi bắt đầu nghi thần nghi quỷ, hoài nghi Tiêu Dật.

Mấy ngày trước, kim ngư vệ Sở Mặc dẫn người xuất hiện tại Nhược Thủy châu, Hàn Ngọc Khiêm nhận được truyền tin của Triệu Trưởng Tân, bảo hắn mấy ngày nay an phận một chút, Hàn Ngọc Khiêm hết sức cẩn thận, lại một lần phát hiện khi hắn ngày ngày ở nhà, Tiêu Dật cách vách tựa hồ cũng bắt đầu ngày ngày ở nhà, đây không phải là giám thị hắn thì là gì?

Trong lòng thấp thỏm không yên, Hàn Ngọc Khiêm không dễ gì liên hệ được với Hứa Trạch, lại không ngờ hắn vừa mới tới Mặc Hương Các, Tiêu Dật đã theo qua, Hàn Ngọc Khiêm lập tức thỉnh cầu Hứa Trạch đích thân ra mặt, kiểm tra Tiêu Dật một phen.

https://thuviensach.vn

Nghe lời Hàn Ngọc Khiêm, Hứa Trạch trầm tư một chút, “Nếu nói vậy hành động của y thật sự khác thường, nhưng trên người y không có kim ngư lệnh, chắc ngươi biết kim ngư lệnh không thể ly thân, cho dù là ám tiêu cũng vậy.”

“Vậy cũng không thể là chuyện chuyện trùng hợp chứ?” Hàn Ngọc Khiêm nhịn không được nói.

Hứa Trạch lắc đầu, “Bất kể y có phải hay không, lúc này thà là giết lầm, quyết không bỏ sót. Chuyện này ngươi không cần lo nữa, ta sẽ an bài.” Không đợi Hàn Ngọc Khiêm nói gì, Hứa Trạch đã giống như nghĩ tới cái gì, “Xuyên vân thoa vẫn không thể dùng?”

Hàn Ngọc Khiêm giải thích: “Lần trước khi xuyên qua ranh giới hai giới tiên nhân tại Vô Vọng chi hải gặp phải bão từ trường, xuyên vân thoa bị hủy hoại quá mức, còn cần mấy ngày nữa mới có thể sửa xong.”

Trong mắt Hứa Trạch xẹt qua chút gấp gáp, nhưng cũng biết Hàn Ngọc Khiêm nói là thật, chỉ đành áp chế cấp bách trong lòng, mở miệng: “Ngươi nghĩ cách nhanh chóng sửa xong, mấy ngày nay không cần tới đây nữa. Sở Mặc hình như đã nhắm vào Triệu Trưởng Tân, một khi xuyên vân thoa sửa xong, ngươi lập tức khởi hành đến nhân giới, thời gian hẹn với đối phương đã sắp tới rồi.”

Hàn Ngọc Khiêm không ngờ thời gian lại gấp tới vậy, thỉnh ý: “Ý của bệ hạ?”

Hứa Trạch rũ mắt: “Cho bọn họ biết, muốn hợp tác phải đưa ra thành ý, Vân Lam ta tuy tạm thời suy thoái, nhưng cũng không phải chó nhà có tang ai cũng có thể tới dẫm một phát.”

Hàn Ngọc Khiêm lập tức dựng thẳng người, dụng tâm ghi nhớ câu này.

https://thuviensach.vn

Tất cả những thứ đang âm thầm phát sinh Tiêu Dật hoàn toàn không biết, khi kim điểu bay tới trời tây, Tiêu Dật cuối cùng cũng ra khỏi cửa Mặc Hương Các, nhận mệnh cử động hai chân đi về tiểu viện của mình.

Vì tiên nhân không phải mặt trời lên làm việc mặt trời lặn nghỉ ngơi, cho nên ban đêm khu chợ vẫn náo nhiệt không thôi. Dạ minh châu năm màu lục sắc sáng rực trên bầu trời khu chợ, phản chiếu cả khu sáng lấp lánh, vô cùng xinh đẹp.

Tiêu Dật dừng bước trước cửa một tiệm tên là ‘tiệm tạp hóa Cát Tường’, do dự có nên vào mua một cái túi càn khôn không. Lần trước mang đồ từ nhân giới tới tiên giới, Tiêu Dật rõ ràng cảm giác được bất tiện. Tuy sau khi lên tiên nhân bậc ba có thể học được thuật càn khôn trong tay áo, không cần túi càn khôn, nhưng theo như tiến độ trước mắt, Tiêu Dật muốn lên bậc ba vẫn là chuyện xa xôi dịu vợi.

Tiểu nhị của tiệm tạp hóa nhanh chóng ra đón tiếp: “Khách quan, mời qua bên này, trong tiệm chúng tôi vật gì cũng có, giá cả phải chăng, bảo đảm danh dự, bất kể ngài cần gì, chúng tôi đều có thể tìm được.”

Tâm tư do dự của Tiêu Dật dần thay đổi trong lời chào của tiểu nhị, dứt khoát theo tiểu nhị bước vào.

“Tôi muốn xem thử túi càn khôn.”

“Túi càn khôn? Được thôi, mời qua bên này.”

Tiểu nhị vừa nói vừa dẫn Tiêu Dật tới một góc tiệm, trên giá gỗ ba tầng cao một mét bày đầy các loại túi càn khôn.

Có hình dạng túi thơm, có hình dạng thắt lưng, có hình chiếc nhẫn, có hình vòng tay, thậm chí còn có hình quyển sách, quả thật là lấp lánh lóa mắt, Tiêu Dật nhìn sơ một lượt, xém chút hoa mắt.

https://thuviensach.vn

Tiểu nhị thân thiết nhìn Tiêu Dật: “Khách quan, ngài cần trang sức hay cần thực dụng? Hay là muốn kiêm cả hai cái?”

Ánh mắt Tiêu Dật đảo qua từng thứ tinh mỹ dụng công trên giá gỗ, túi càn khôn nguyên liệu bất phàm, khi đang định mở miệng, một giọng nói chói lói đột nhiên truyền vào tai.

“Chọn ta, chọn ta, chọn ta, chọn ta.”

Tiêu Dật vô thức nhìn sang tiểu nhị, tiểu nhị nghi hoặc chớp mắt, “Khách quan?”

Tiêu Dật lúng túng cười, cúi đầu. Thanh âm bên tai vẫn tiếp tục, Tiêu Dật khó hiểu đảo mắt nhìn tiểu nhị một cái, tiểu nhị tựa hồ cái gì cũng không nghe thấy. Ý thức được thanh âm này là trực tiếp xuất hiện trong đầu, Tiêu Dật thử nghĩ một câu, “Cậu là ai?”

“Ta là Vượng Tài!”

Tiêu Dật, “…”

Nỗ lực nhịn co giật khóe môi, Tiêu Dật truy hỏi một câu, “Vượng Tài là ai?”

“Vượng Tài chính là Vượng Tài a, là túi càn khôn lợi hại nhất, thông minh nhất, vô địch nhất, khiến người yêu thích nhất tiên giới.”

Tiêu Dật vốn chỉ tùy ý nghe, nhưng khi nghe đến ba chữ túi càn khôn thì tâm trạng tùy ý đó lập tức biến mất không thấy, y hầu như kinh ngạc, “Mày là túi càn khôn?”

“Đúng a, không phải ngươi muốn mua túi càn khôn sao? Chọn ta, chọn ta, chọn ta.” Túi càn khôn tự xưng là Vượng Tài lại bắt đầu một hồi huyên náo khác.

https://thuviensach.vn

Tiêu Dật cố gắng áp chế tâm trạng chấn động, nếu không phải thanh âm của túi càn khôn quá mức chân thật, y đã cho rằng bản thân xuất hiện ảo giác. Tại Mặc Hương Các xem sách nhiều ngày, Tiêu Dật đã không còn là kẻ không biết gì đối với tiên giới, y biết tiên giới có khí linh tồn tại, nhưng bình thường đều là thần binh thiên bảo mới có thể mở linh trí, từ lúc nào ngay cả túi càn khôn cũng đều có thể mở linh trí?

Có lẽ thời gian Tiêu Dật trầm mặc hơi lâu, tiểu nhị thăm dò hỏi: “Khách quan?”

Tiêu Dật hồi thần lại, gật đầu tỏ ý xin lỗi với tiểu nhị, nhanh chóng hỏi trong đầu: “Mày là cái nào?”

“Cái đẳng cấp dương khí cao nhất ở trong cùng nhất ở tầng thấp nhất.” (*Dương khí: phong cách Tây)

Tiêu Dật theo thanh âm chỉ dẫn trong đầu nhìn xuống, chỉ thấy một cái túi càn khôn màu sắc sặc sỡ, do những miếng vụn đủ màu to cỡ ngón tay cái chắp thành lặng lẽ nằm đó, cách phối màu sắc này có thể coi là dung tục vô cùng.

Tiêu Dật: “…”

https://thuviensach.vn

TIÊN GIỚI TẨU TƯ PHẠM

Lý Tùng Nho
www.dtv-ebook.com

Chương 18

Biến Đổi

Chịu đựng ánh mắt cổ quái của tiểu nhị, Tiêu Dật vẻ mặt thản nhiên biểu thị y vừa ý cái túi xấu nhất trong một đống túi càn khôn như thế.

Có lẽ là gần đây liên tục cảm thụ những ánh mắt cổ quái đủ vẻ, Tiêu Dật sâu sắc cảm thấy da mặt của mình dày lên rất nhiều. Sau khi tiểu nhị hảo tâm uyển chuyển khuyên giải y đổi cái khác, Tiêu Dật lời không thật tâm cự tuyệt, "Không cần, tôi cảm thấy cái này rất tốt, chọn nó đi."

Khác với thường lệ, sau khi khách nhân chọn trúng vật phẩm rồi, tiểu nhị thế nào cũng sẽ tán thưởng vài câu, đáng thương tiểu nhị nhìn cái túi càn khôn màu sắc sặc sỡ trong tay Tiêu Dật, chuẩn bị hết nửa ngày, mới cứng mặt trưng ra nụ cười: "Ánh mắt của khách quan ngài thật tốt, đây quả là túi càn khôn đặc biệt nhất trong tiệm chúng tôi, không có cái thứ hai."

Tiêu Dật: "…"

Hai người một tán thưởng trái lòng, một tiếp nhận trái lòng, rơi vào trong tai túi càn khôn, lập tức trở nên kiêu ngạo, giọng nói chói lói lại truyền vào đầu Tiêu Dật, "Hừ ừ, ngươi xem mọi người đều thích ta, ngay cả tiểu nhị cũng khen ta, chọn ta coi như ngươi có nhãn quang đó."

Tiêu Dật: "…"

Sau khi trả tinh ngọc, Tiêu Dật cầm túi càn khôn, nhìn màu sắc lòe loẹt trong tay, nỗ lực xây dựng tâm lý cho mình nửa ngày, mới giống như thói

https://thuviensach.vn

quen tiên giới giắt túi càn khôn ở thắt lưng mình. Khi đang định thắt nút, miệng túi càn khôn rũ xuống hai sợi dây thừng hồ loạn phiêu lên, giọng nói chói lói bất mãn quở trách trong đầu: “Ngươi kéo đau tóc của Vượng Tài nha.”

Tiêu Dật nhanh chóng nhìn tiểu nhị một cái, thấy hắn không chú ý đến dị trạng của túi càn khôn, tóm lấy túi càn khôn, mở miệng nói: “Đừng loạn động, cẩn thận bị người khác nhìn thấy.”

Túi càn khôn nho nhỏ khẽ nhúc nhích trong tay Tiêu Dật, dứt khoát nói: “Ngươi có phải muốn nói bị người khác thấy được, người khác sẽ giành mất Vượng Tài a, Vượng Tài sớm đã biết điểm này rồi, ai bảo Vượng Tài thông minh như thế, lợi hại như thế, khiến người yêu thích như thế chứ! Chẳng qua ngươi yên tâm đi, ngươi là do Vượng Tài chọn trúng, Vượng Tài sẽ không có mới nới cũ vứt bỏ ngươi đâu.”

Tiêu Dật, “…”

Túi càn khôn tự luyến như thế rốt cuộc là do ai luyện chế ra!

Ra khỏi tiệm tạp hóa, thanh âm của Vượng Tài rõ ràng trở nên hưng phấn, “Oa, thì ra bên ngoài là bộ dáng này sao.” Ngữ khí kinh thán lờ mờ mà ngây thơ.

Tiêu Dật khẽ động lòng, đây mới là bộ dáng chân chính của Vượng Tài. Nghĩ tới lúc y vừa tới tiên giới cũng từng kinh ngạc như Vượng Tài, khi nhìn sang Vượng Tài đã có thêm chút thân thiết. Giọng của Tiêu Dật cũng trở nên dịu hòa, “Mày vẫn luôn ở trong tiệm sao?”

“Đúng đó, sau khi Vượng Tài tỉnh lại vẫn luôn ở trong tiệm, nhưng Vượng Tài rất thông minh rất lợi hại, Vượng Tài biết rất nhiều rất nhiều, ngươi không thể lừa Vượng Tài được đâu.”

https://thuviensach.vn

Tiêu Dật nghe Vượng Tài lại một vòng tự khoe tự luyến, thân thiết ban đầu tan đi, khóe miệng không khỏi co giật. Khiến y không hiểu là, túi càn khôn cổ quái như thế bày trong tiệm, sao lại không có ai phát hiện? Nghĩ tới thanh âm "chọn ta, chọn ta" đó, lẽ nào trước kia Vượng Tài không hề nói qua với người khác?

"Đương nhiên nói…" Vượng Tài thuận miệng nói ra ba chữ, đột nhiên dừng lại, cố ra vẻ ngạo mạn ho nhẹ một tiếng, giọng nói chói lói đề cao: "Đương nhiên không nói qua với ai khác, ngươi cho rằng là ai cũng có thể được Vượng Tài nhìn trúng sao? Vượng Tài là do đại sư luyện khí lợi hại nhất Từ bà bà tự tay luyện chế, nếu không phải Vượng Tài thấy ngươi thiên phú không tồi, tu vi qua loa tàm tạm, Vượng Tài mới không chọn ngươi đâu."

Trên mặt Tiêu Dật hiện ra ý cười, lại cố gắng kìm nén không cười ra tiếng. Bất kể tiểu gia hỏa này đổi giọng trước sau bất nhất, hay là tiểu gia hỏa nói gì mà nó là tác phẩm của đại sư luyện chế Từ bà bà, thậm chí là tiểu gia hỏa tán thưởng y tu vi không tồi, đều khiến y không nhịn được cười. Không nói cái khác, chỉ nói Từ bà bà là ai? Ngay cả kẻ tri thức tiên giới tiểu bạch như y cũng biết Từ bà bà còn gọi là Từ đạo tử, là người luyện khí đệ nhất tiên giới, nhìn nhìn Vượng Tài, Từ bà bà làm sao có thể có thẩm mỹ quá dung tục như thế.

Tiêu Dật bên này gian nan nhịn cười, bên kia, Vượng Tài ở thắt lưng y nỗ lực cong người lên, lén nhìn trộm biểu tình của Tiêu Dật, nếu Vượng Tài có biểu tình, lúc này nhất định là thấp thỏm lại xoắn xuýt.

Người này rốt cuộc có tin lời Vượng Tài không? Vượng Tài vừa rồi xém chút nói ra miệng. Ô ô ô, kỳ thật Vượng Tài ngày nào cũng đều gào "chọn ta, chọn ta", nhưng chưa từng có ai nghe thấy, y là người đầu tiên có thể nghe được. Làm sao đây? Vượng Tài không dễ dàng gì mới có thể rời khỏi tiệm tạp hóa, tự do sinh sống tại tiên giới, Vượng Tài nhất định không thể rời khỏi y. Ô ô ô, vạn nhất y không cần Vượng Tài nữa, vậy làm sao?

https://thuviensach.vn

Ừ, đúng, Vượng Tài nhất định phải khiến y cảm thấy Vượng Tài rất lợi hại, Vượng Tài rất thông minh, khiến y không nỡ bỏ rơi Vượng Tài. Trong lòng túi càn khôn nho nhỏ xoắn xuýt các ý niệm, nhưng biểu hiện ra thì vẫn là vẻ mặt cao ngạo: “Thế nào? Ngươi nhận thức được sự lợi hại của Vượng Tài chưa? Vượng Tài chọn trúng ngươi, ngươi rất cảm động đi? ’

Tiêu Dật co rút mặt, gian nan gật đầu, lời không thật tâm đáp: “Rất cảm động, vô cùng cảm động.”

Trong lòng túi càn khôn nho nhỏ thở phào một hơi, Vượng Tài vẫn rất lợi hại đúng không, ngươi xem nhờ vào khí thế đó đã chinh phục được y rồi, Vượng Tài cố lên, cứ tiếp tục như thế.

“Nếu ngươi cảm động như thế, vậy Vượng Tài sẽ miễn cưỡng làm túi càn khôn cho ngươi là được, nhưng phải nói rõ, Vượng Tài cần có thù lao.”

Vừa nghĩ tới tinh ngọc sáng lóng lánh, Vượng Tài liền nhịn không được toàn thân trở nên kích động run rẩy. Tiêu Dật cảm thấy động tác của Vượng Tài ở thắt lưng, vì tránh để người đi đường hoài nghi, không thể không đưa tay ấn nó lại.

“Đừng động!”

“Ngao ngao ngao ngao, tinh ngọc, tinh ngọc sáng lóng lánh!”

Tiêu Dật, “…”

Một người một túi cứ thế nói chuyện, trước khi trở về tiểu viện cư trú, Tiêu Dật đã thành công cùng Vượng Tài đàm xong một năm mười khối trung phẩm tinh ngọc thù lao.

Sau khi chỉnh lý đồ đạt của mình, Tiêu Dật đem chúng toàn bộ đẩy tới trước mặt Vượng Tài, để nó cất giữ.

https://thuviensach.vn

Vượng Tài theo tính chọn lựa quên sạch vật phẩm nhân giới bên trái, cả cái túi phồng ra, bổ nhào lên tinh ngọc ở bên phải. “Ngao ngao ngao, tinh ngọc, tinh ngọc sáng lóng lánh, Vượng Tài thích nhất là tinh ngọc.”

Tiêu Dật không nói nên lời một tay xách nó lên: “Mày còn nhớ chức trách của mình không?”

Vượng Tài đáng thương nước miếng nhỏ giọt nhìn một đống tinh ngọc sáng lấp lánh trên bàn, cả cái túi xoắn lại thành một cục, “Tinh ngọc, tinh ngọc, tinh ngọc.”

Tiêu Dật, “…”

Hiện tại ra ngoài mua thêm một cái túi càn khôn không biết còn kịp hay không?

Nghĩ tới tính cách yêu tài của Vượng Tài, Tiêu Dật hiện tại duy nhất có thể an ủi bản thân là, một khi Vượng Tài không cẩn thận đánh mất, có lẽ trừ bản thân nó, ai cũng không lấy được thứ bên trong.

Sau khi trải qua xây dựng tâm lý gian khổ trác tuyệt, Vượng Tài mới một bước một quay đầu nhảy lên đống vật phẩm nhân giới bên trái, Tiêu Dật nghĩ Vượng Tài lúc này đã nên thu đồ đạt lại rồi đi, ai ngờ Vượng Tài lại quay đầu, miệng túi mở rộng, vô số đồ loạn cào cào từ trong túi càn khôn phun ra, nhất thời chất đầy hơn nửa bàn.

Vượng Tài vẻ mặt cảnh giác nhìn Tiêu Dật, “Đây là của Vượng Tài, đều là của Vượng Tài, đồ của Vượng Tài và đồ của ngươi phải phân ra.”

Tiêu Dật kinh ngạc nhìn tất cả trên bàn, trong đống đồ này cái gì cũng có, dạ minh châu vỡ thành hai nửa, túi càn khôn có miếng vá, lượt, bàn tính, bút mực, thư tịch, lộn xộn rối nùi quả thật giống như tiệm tạp hóa.

https://thuviensach.vn

Một ý niệm chợt lóe qua đầu, Tiêu Dật cổ quái nhìn Vượng Tài, “Những thứ này đều là mày lấy từ tiệm tạp hóa? ’

Vượng Tài vừa nhanh chóng múa may dây thừng nhỏ trên đầu, từng kiện điểm lên thứ trên bàn, vừa bớt thời gian nói với Tiêu Dật: “Đương nhiên, đây đều là Vượng Tài nhiều năm nay tích lũy.”

Tiêu Dật không nói nên lời nhìn Vượng Tài, một mớ này cũng không biết Vượng Tài tích lũy bao nhiêu năm. Y tưởng tượng sau khi Vượng Tài tự thức tỉnh liền lét lút đông ì ạch một thứ, tây ì ạch một thứ, vừa phải cẩn thận cảnh giác, vừa phải không khiến chủ tiệm chú ý, thật là, Tiêu Dật đã không biết nên nói gì. Có lẽ sau này y nên lo lắng không phải là việc mất túi càn khôn, thứ bên trong sẽ bị người khác nhặt được, mà là Vượng Tài một khi biển thủ thì biết làm sao?

Mắt thấy Vượng Tài chu mông vui vẻ kiểm kê, Tiêu Dật lại nghĩ tới một vấn đề khác, “Mày có muốn đổi tên không?”

Trên thực tế, Tiêu Dật rất muốn nói, hiện tại ngay cả chó của nhân giới cũng không còn kêu cái tên quê mùa như Vượng Tài nữa, toàn là các loại tên đẳng cấp dương khí cực cao thôi, như Douglas, Sissi, Napoleon vân vân, làm một túi càn khôn trước tiên màu sắc đã không bình thường, Tiêu Dật sâu sắc cảm thấy nhất định phải có một cái tên bình thường.

Đáng tiếc, đề nghị của Tiêu Dật bị Vượng Tài dứt khoát cự tuyệt.

“Tại sao phải đổi tên? Lẽ nào ngươi không cảm thấy cái tên này rất có đẳng cấp dương khí sao? Tuy ngươi chọn trúng Vượng Tài coi như có nhãn quang, nhưng nhãn quang ở những phương diện khác cũng phải bồi dưỡng một chút a, nếu không mang ra ngoài, lại khiến Vượng Tài mất mặt nữa”

Tiêu Dật lặng lẽ nhìn chằm chằm Vượng Tài, một ngụm máu nghẹn trong cổ họng, cái gì cũng nói không ra.

https://thuviensach.vn

Ban đêm, Tiêu Dật níu sợi thừng nhỏ trên đầu Vượng Tài đang ngủ ngon giấc, trên lầu các cách y không xa, Quan Thắng vẻ mặt cổ quái giao thứ trong tay áo ra trước mặt Sở Mặc.

“Đại nhân, đây là đồ nhân giới ở Từ gia ám tiêu vừa đưa tới.”

Ánh mắt Sở Mặc đặt trên một quyển thư tịch khuynh hướng cổ quái trên bàn, nữ tử hầu như toàn thân xích lõa đang tươi cười đầy mặt cúi đầu bày thế. Sở Mặc tiện tay lật xem, mỗi một trang bên trong đều là các dạng nữ tử xích lõa, trừ nó ra, không hề có dị thường nào khác.

Sở Mặc nhíu mày, thư tịch trước mặt tràn đầy phàm khí, đích thật là vật nhân giới không cần nghi ngờ, nhưng từ bề ngoài vẫn nhìn không ra dư nghiệt Vân Lam thường xuyên tới nhân giới làm gì. Nghĩ nghĩ, Sở Mặc mở miệng: “Ngươi tiếp tục theo dõi Hàn Ngọc Khiêm, sử dụng trắc la bàn, chú ý ba động tại ranh giới.”

“Vâng, đại nhân.” Quan Thắng thấy Sở Mặc không có vấn đề gì khác, rất nhanh lui xuống.

Sau khi Quan Thắng đi, tạp chí trên bàn nhẹ nhàng phiêu lên, rơi vào tay người hắc bào xuất hiện trong hư không từ sau lưng Sở Mặc.

Người hắc bào vừa lật xem tạp chí trong tay, vừa chậc chậc nói: “Các nữ tiên tiên giới mấy vạn năm không có chút biến hóa nào, nữ tử nhân giới ta nhớ mấy trăm năm trước vẫn là bộ dáng đoan trang vô vị, mới mấy trăm năm sao lại biến thành dáng vẻ này rồi?”

Cho dù miệng người hắc bào tràn đầy hài hước, nhưng Sở Mặc vẫn nghe ra một chút ý khác trong giọng điệu của hắn.

Sở Mặc cười nhẹ một tiếng, thần sắc đạm nhạt: “Bách lão vẫn chưa chết tâm?”

https://thuviensach.vn

Người hắc bào thu lại hài hước, khàn giọng nói: “Bách lão chỉ là cho rằng tiên giới cần thay đổi.”

Sở Mặc rũ mắt: “Sau đó sẽ rơi vào vết xe đổ của phụ vương năm đó?”

Một câu nhẹ phiêu phiêu rơi vào tai người hắc bào, người hắc bào giống như bị cái gì đột nhiên bóp cổ, một câu cũng nói không ra.

Sở Mặc không để ý phản ứng của người hắc bào, gõ nhẹ lên bàn: “Ta biết ý của Bách lão, nhưng tất cả cải cách trước tiên cần phải đăng lên vị trí đó. Phụ vương nếu năm đó đi chậm một chút, đi ổn một chút, hiện tại còn chưa biết ai sẽ thắng ai.”

Lời của hắn khiến người hắc bào trầm mặc, trong mắt xẹt qua chút khổ sở.

Trong phòng lại lần nữa an tĩnh, người hắc bào lặng lẽ cất tạp chí trong tay, Sở Mặc rũ mắt nhìn ngọc bội đeo ở thắt lưng, trong mắt tràn đầy khó hiểu.

Thay đổi mà người hắc bào nói đại biểu là cách nghĩ của bộ phận tiên nhân tiên giới, Lan Thương tiên triều kiến lập tới nay đã có mấy vạn năm, mấy vạn năm nay, tiên giới ngày càng mục nát bất kham, giống như một hồ tử thủy không có một chút thay đổi. Có bộ phận tiên nhân không nguyện nhìn thấy tiên giới ngày càng thối nát, đề ra triển khai cải cách tiên giới. Một hệ liệt hành động được đưa ra, trong đó một điều quan trọng nhất là, mở thông đạo biên giới của tiên giới cùng nhân giới, thần ma thế giới, thú nhân thế giới, triển khai giao lưu giữa tứ giới.

Ba ngàn năm trước, tiên triều đại hoàng tử là người ủng hộ cải cách kiên định, cũng là người đề nghị mở thông đạo biên giới bốn giới. Đáng tiếc, dưới mưu tính các phương, vốn chỉ là một lòng vì cải cách tiên giới, cuối cùng lại bị xem là âm mưu phục vị của dư nghiệt Vân Lam, cải cách thảm

https://thuviensach.vn

bại không nói, năm đó tất cả những người ủng hộ cải cách phần thì chết, phần thì lưu đày, kết cục thảm hại.

Thời gian đã ba ngàn năm, rất nhiều người may mắn tồn tại năm đó lại lần nữa tụ lại, mà Sở Mặc vì thân phận đặc thù, không có chọn lựa bị bọn họ đẩy ra trước đài.

Đối với Sở Mặc mà nói, đã nhìn thấy nhiều hiện trạng tiên giới, cải cách là lựa chọn tất nhiên, nhưng thời gian cải cách lại không phải hiện tại. Nếu không có quyền lợi của tiên đế thì cái gọi là cải cách chẳng qua là hư ảo như hoa trong kính trăng trong nước, năm đó tất cả những gì phát sinh đã chứng minh điểm này, cho nên hắn thà bước chậm một chút, cũng phải trước tiên lên vị trí đó rồi, nắm giữ quyền lợi có thể làm chủ vận mệnh, sẽ lại bắt đầu cải cách thay đổi tất cả!

https://thuviensach.vn

TIÊN GIỚI TẨU TƯ PHẠM

Lý Tùng Nho
www.dtv-ebook.com

Chương 19

Tai Nạn Xe Cộ

Khi sắc trời gần sáng, một tia sáng từ hướng Huyền Hồ cảnh bắn tới, nhìn từ xa, trên tia sáng không có bóng dáng tiên nhân, sau đó đợi khi nhìn kỹ, lại phát hiện phần đuôi tia sáng cong lên, như cuốn lấy một người.

Tia sáng tốc độ cực nhanh, gần như là trong chớp mắt liền tới trên tiểu viện của Tiêu Dật, phần đuôi hơi nhếch, một bóng dáng quen thuộc bị ném ra, không ngờ chính là Lâm Thính Hải. Lâm Thính Hải lảo đảo một cái, chật vật dừng giữa không trung.

Mắt thấy tia sáng bỏ mình lại rồi biến mất không còn dấu tích, Lâm Thính Hải khổ mặt, mấy bước chạy tới trước viện tử của Tiêu Dật, lớn tiếng kêu, “Tiêu huynh, tiêu huynh.”

Tiêu Dật đang ngủ ngon mơ mơ hồ hồ tựa hồ nghe thấy tiếng Lâm Thính Hải, chậm rãi mở mắt ra, lại cảm thấy trước mắt tối đen, phản ứng đầu tiên là trời còn chưa sáng, nhưng rất nhanh y lại phát hiện, không phải trời chưa sáng mà là Vượng Tài phủ hết lên mặt mình.

Tiêu Dật câm nín thò tay định kéo Vượng Tài ra, ai biết hai sợi dây thừng nhỏ trên miệng túi Vượng Tài lại quấn chặt lấy tóc y, làm sao cũng không mở ra được. Thanh âm Lâm Thính Hải càng lúc càng lớn, Tiêu Dật chỉ đành một tay kéo Vượng Tài, một tay muốn khống chế trận pháp để cho Lâm Thính Hải vào.

https://thuviensach.vn

Chỉ là thế tay của Tiêu Dật còn chưa làm xong, Lâm Thính Hải đã bị một trận gió bọc lấy đụng thẳng vào trước giường.

Tiêu Dật để trần thân trên, bảo trì tư thế một tay cầm Vượng Tài, một tay làm thế, vẻ mặt cổ quái nhìn Lâm Thính Hải xông vào, nhất thời quên luôn động tác. Thực sự là lúc này Lâm Thính Hải nhìn có vẻ vô cùng thê thảm, tóc tai rối loạn như tổ chim không nói, y phục cũng hồ loạn bọc trên người, vẻ mặt như vừa bị chà đạp thảm hại.

Lâm Thính Hải đáng thương chẳng qua là chỉ hơi lần chần vài phút trước cửa, đây là do Tiêu Dật còn chưa mở trận pháp, tia sáng trên trời đã không có kiên nhẫn, trực tiếp cuốn lấy hắn lại ném hắn vào lần nữa.

Lâm Thính Hải không còn tâm tư giải thích gì với Tiêu Dật, khẩn cấp ngước đầu nhìn trời, đợi thấy tia sáng đó đi xa rồi, mới dám thở phào một hơi. Cuối cùng đi rồi, Lâm Thính Hải yên tâm lại, khi đang định giải thích chuyện trước đó với Tiêu Dật, đột nhiên ý thức được lúc này hắn đang ở phòng ngủ của Tiêu Dật, mà Tiêu Dật còn chưa thức dậy, đang lõa nửa người nhìn hắn, mặt Lâm Thính Hải lập tức đỏ lên.

“Tiêu huynh, ta, ta, ta…”

Lâm Thính Hải ta nửa ngày cũng không nói được một câu hoàn chỉnh, Tiêu Dật đã quen với tính cách của hắn, vừa nhanh chóng nhét Vượng Tài xuống dưới gối, kiên nhẫn đợi hắn giải thích, một bên vẻ mặt thản nhiên cầm y phục, thong dong mặc vào.

Cho tới khi Tiêu Dật mặc xong y phục, Lâm Thính Hải vẫn còn đang xoay chuyển trên chữ “ta”, Tiêu Dật đau đầu không thôi, không thể không ngắt lời hắn, chủ động hỏi, Lâm Thính Hải chạy tới gấp như thế rốt cuộc có chuyện gì?

Có lẽ do ban đầu lao thẳng vào, Lâm Thính Hải cho dù có thể thấy Tiêu Dật nói chuyện, chỉ là vẫn ngắt ngứ ấp úng không ngừng, Tiêu Dật phí

https://thuviensach.vn

công thật lớn mới nghe rõ được tiền nhân hậu quả.

Thì ra Lâm Thính Hải tối qua đang ngủ ngon, Lâm Di Nguyệt đột nhiên lao vào phòng hắn, không nói hai lời lay tỉnh, vỗ Ipad hết pin trước mặt hắn, bức hắn khiến Ipad lại sáng lên. Lâm Thính Hải trong lúc mơ mơ hồ hồ bị Lâm Di Nguyệt dọa đủ nghẹn, lắp bắp giải thích ái phách là hết pin, nhất định phải sạc pin mới có thể dùng, sau đó không đợi hắn phản ứng lại, hắn đã bị hồng lăng của cô cô nhà mình quấn lên, trực tiếp từ Huyền Hồ cảnh ném tới Nhược Thủy châu. Mà chuyện sau đó Tiêu Dật đã thấy rồi, bao gồm hắn chẳng qua lần chần trước cửa vài phút, Lâm Di Nguyệt đã không có kiên nhẫn trực tiếp phá trận pháp ném hắn vào.

Tiêu Dật tràn đầy đồng tình nghe Lâm Thính Hải kể lại, loại hành vi đơn giản thô bạo này, khó trách ngay cả Từ Sắt Nguyên nghe tới đại danh Lâm Di Nguyệt cũng vẻ mặt đau đầu.

Lâm Thính Hải kể tới cuối cùng, một hơi móc ra hai mươi khối thượng phẩm tinh ngọc đẩy tới trước mặt Tiêu Dật, vẻ mặt hổ thẹn nói: “Cô cô còn muốn mua bốn cái ái phách, chiều hôm nay phải có, tính khí của cô tiêu huynh cũng thấy rồi đó, xin nhờ cậu!”

Đối với Lâm Thính Hải, cô cô của mình mua gấp như thế, thời gian Tiêu Dật chưa chắc đủ dùng, nhưng hắn thật sự sợ cô cô nhà mình, chỉ đành miễn cưỡng Tiêu Dật.

Hai mươi khối thượng phẩm tinh ngọc chỉnh tề đặt ở đó, Tiêu Dật còn chưa kịp mở miệng nói gì, Vượng Tài vẫn ở bên không động đậy ngao một tiếng nhào tới, miệng túi mở rộng nuốt hết toàn bộ vào.

Lâm Thính Hải trừng mắt há miệng nhìn hành động của Vượng Tài, không dám tin chỉ Vượng Tài: “Túi càn khôn?”

Tiêu Dật vốn cũng không nghĩ tới chuyện che giấu Lâm Thính Hải và Từ Sắt Nguyên chuyện Vượng Tài có linh trí, chỉ là y không ngờ lần đầu

https://thuviensach.vn

tiên Vượng Tài lộ mặt lại khác người như thế. Lúng túng gật đầu với Lâm Thính Hải, Tiêu Dật kéo Vượng Tài qua, cột vào thắt lưng mình. Có lẽ vừa rồi có hai mươi khối thượng phẩm tinh ngọc vào bụng, Vượng Tài lần này không có gào Tiêu Dật níu đau tóc nó.

Trên mặt Lâm Thính Hải xẹt qua chút xoắn xuýt, ánh mắt mấy lần lén lướt qua Vượng Tài, túi càn khôn cư nhiên cũng có thể mở linh trí, chuyện này tuy khiến hắn kinh ngạc, nhưng càng khiến hắn kinh ngạc là bộ dáng của Vượng Tài, đặc biệt là khi thấy Tiêu Dật thần sắc tự nhiên đeo Vượng Tài ở thắt lưng, Lâm Thính Hải cảm thấy có chút không tốt.

Thẩm mỹ được bồi dưỡng từ nhỏ khiến hắn không thể tiếp nhận phối hợp trước mắt, nhưng hắn lại lo lắng nói thẳng sẽ tổn thương tự tôn Tiêu Dật, chỉ đành uyển chuyển biểu thị: “Túi càn khôn của Tiêu huynh thật thần kỳ, lại có thể mở linh trí, tuy màu sắc có hơi đặc biệt một chút, nhưng tại tiên giới tính ra cũng là độc nhất vô nhị. Chẳng qua chính vì trân quý, ta cảm thấy Tiêu huynh vẫn nên cất kín nó thì tốt hơn. Ta có một túi càn khôn do Từ đại tử đại sư tự tay luyện chế, tuy không thần kỳ tới mức mở linh trí, nhưng màu sắc cổ điển, vô cùng thích hợp cho nam tử sử dụng, Tiêu huynh nếu không ghét, ngày mai ta đem tặng tiêu huynh.”

Tiêu Dật, “…”

Đây tính là cách nói uyển chuyển khuyên y ngàn vạn lần đừng lấy ra làm mất mặt sao?

Tiêu Dật cự tuyệt hảo ý của Lâm Thính Hải, tuy y cũng cảm thấy mang Vượng Tài ra ngoài cần phải chuẩn bị tâm lý tốt trước, nhưng nếu y đã chọn Vượng Tài, cũng không thể vì nó xấu, lại đem nó cất dưới đáy rương, như vậy dứt khoát không mua nó còn hơn.

Lâm Thính Hải xem ra vô cùng muốn khuyên y tiếp, nhưng thấy Tiêu Dật vẻ mặt kiên trì, chỉ đành lặng lẽ nuốt xuống lời trong lòng. Có Lâm

https://thuviensach.vn

Thính Hải ở một bên vô thanh thúc giục, Tiêu Dật nhanh chóng thu dọn xong, lưu lại Lâm Thính Hải ở tiên giới, cầm Vượng Tài chuyển ý niệm đi tới nhân giới. Trong quá trình này, Lâm Thính Hải tự giác né sang một bên, tuy hắn biết Tiêu Dật có thể qua lại hai giới tiên nhân, nhưng qua lại thế nào là bí mật của Tiêu Dật, hắn không dự định biết.

Trải qua một buổi sáng giày vò, Tiêu Dật đến nhân giới đã là hơn bảy giờ. Nhìn thời gian thấy phố máy tính chắc đã mở cửa, Tiêu Dật đổi quần áo, để Vượng Tài trong nhà, cầm bóp tiền đi tới phố máy tính. Mua Ipad lại còn phải sạp pin, tải game và phim ảnh, Tiêu Dật tính thế nào cũng cảm thấy thời gian có hơi gấp, hy vọng Lâm Di Nguyệt có kiên nhẫn đợi tới tối.

Tiêu Dật đi không lâu, bóng dáng Bạch Kỳ xuất hiện trước cửa, mấy ngày nay mỗi ngày cậu đều theo thói quen chạy tới xem thử Tiêu Dật đã về hay chưa, khiến cậu thất vọng là, Tiêu Dật vẫn không ở nhà, Bạch Kỳ không biết Tiêu Dật đi đâu, mỗi lần Tiêu Dật rời khỏi thì di động đều trong trạng thái tắt máy. Bạch Kỳ lo lắng nhìn mặt dây chuyền trên cổ một cái, cậu có thể cảm thấy được thể lực mình càng ngày càng tốt, nhưng chính vì như vậy cậu mới càng lúc càng lo lắng cho hoàn cảnh của Tiêu Dật.

Trong đầu hồ loạn hiện lên đủ loại tình tiết tiểu thuyết, Bạch Kỳ thở dài, hy vọng Tiêu Dật không sao.

Bạch Kỳ đang định quay người về, di động đột nhiên vang lên, một con số xa lạ.

Bạch Kỳ chần chờ nghe máy, “A lô?”

“Cậu là con trai của Bạch Kiệm Thành sao? Tôi ở sở cảnh sát đường Triều Dương, cha mẹ cậu xảy ra tai nạn xe cộ…” Đối phương còn đang nói gì đó, nhưng Bạch Kỳ hoàn toàn không còn tâm tư nghe tiếp, trực tiếp cúp máy, gấp rút chạy tới sở cảnh sát trên đường Triều Dương.

https://thuviensach.vn

“Cha mẹ cậu không sao, xe tông bọn họ bay rồi. A lô a lô, cậu còn nghe đó không?”

Trong sở cảnh sát Triều Dương, một cảnh sát trẻ tuổi a lô vài tiếng, khi nghe thấy tiếng tút tút bên kia, lắc đầu buông điện thoại, tiếp theo thần sắc khách khí nhìn vợ chồng Bạch Kiệm Thành đang ngồi cạnh đó.

Ông Bạch vẻ mặt khẩn trương nhìn cảnh sát: “Thông báo cho con tôi rồi? Cậu xem chuyện này phải xử lý thế nào?”

Cảnh sát cười cười an ủi: “Chú yên tâm đi, camera đã quay được rồi, đối phương là say rượu vượt đèn đỏ, trách nhiệm hoàn toàn nằm ở họ, không liên quan đến cô chú.”

Cảnh sát an ủi xong, một cảnh sát bên cạnh lại nói: “Cô chú có phải biết võ công gì đó hay không vậy, chính là mấy loại đại lực kim cang chưởng, lăng ba vi bộ trong truyền thuyết đó?”

Ông Bạch cười khổ, “Chúng tôi chỉ là ông già bà già bình thường thôi, chỉ là mấy hôm nay tinh thần tốt, đặc biệt dậy sớm leo núi, làm gì biết mấy loại cậu vừa nói.”

Thấy ông Bạch phủ định, trên mặt hai vị cảnh sát đều có vẻ không tin, thực sự là trong camera đã nhìn thấy rõ ràng, ông bà Bạch đang qua đường, một chiếc xe hơi đột nhiên vượt đèn đỏ tông vào họ. Hai người tránh không kịp, mắt thấy xe sẽ đụng lên người họ, đột nhiên một tia sáng tím vụt qua, chiếc xe giống như bị sức mạnh to lớn lật ngược, trực tiếp bay lên trời, mà ông bà Bạch thì không có chuyện gì, chỉ bị dọa sợ.

Loại chuyện này nếu là người khác nói với họ, họ khẳng định không tin, nhưng hiện tại là họ chính mắt thấy, hai cảnh sát đều mang hoài nghi, ông bà Bạch chính là cao thủ võ lâm trong truyền thuyết, nên rất khách khí với ông bà Bạch. Nếu không phải hiện tại là thời gian làm việc, hai người đã hận không thể bưng trà dập đầu trực tiếp bái sư học nghệ rồi.

https://thuviensach.vn

Ông Bạch thấy thần sắc hai vị cảnh sát, càng thêm cười khổ, hiện tại ông vẫn còn mơ hồ nè! Sao ông và bạn già một chút chuyện cũng không có, mà chiếc xe tông vào họ lại đột nhiên bay lên vậy? Cảnh sát nói gì mà tia sáng tím xẹt qua, có sao? Sao ông không chú ý thấy?

Ông Bạch nghĩ tới đây, thấp giọng hỏi bà Bạch, “Em có chú ý thấy tia sáng tím mà cảnh sát nói không?”

Bà Bạch ngẫm nghĩ, trong lòng khẽ động, nhìn lên cổ một cái, hôm đó tiểu Dật tặng họ mặt ngọc không phải là màu tím sao? Bà dường như quả thật cảm giác được khi xe lao tới, trên mặt ngọc có gì đó xẹt qua, lẽ nào thật sự huyền ảo như cảnh sát nói sao?

Bà Bạch nhìn cảnh sát một cái, lắc đầu với ông Bạch, cố ý lớn tiếng nói: “Làm gì có tia sáng tím chứ? Có phải anh hoa mắt không vậy?”

Ông Bạch tính tình tốt mở miệng: “Anh cũng không nói có tia sáng tím gì, không phải video quay được sao? ’

Bà Bạch còn định mở miệng, Bạch Kỳ đã chạy như điên vào, lớn tiếng kêu: “Ba, mẹ!”

“Bên này, bên này!” Bà Bạch vẫy tay với Bạch Kỳ.

Thân hình Bạch Kỳ lóe lên, chỉ chớp mắt đã vượt qua mấy dãy ghế ngồi lao tới trước mặt hai người, “Ba mẹ hai người không sao chứ?”

“Không sao, không sao! Cậu cảnh sát không phải đã gọi điện thoại cho con sao, chúng ta không sao, là xe tông phải chúng ta bị bay đi.”

Bạch Kỳ thở phào một hơi, lúng túng nói mình cúp máy nhanh quá, không nghe được nửa câu sau.

https://thuviensach.vn

Một nhà ba người đang nói chuyện, hai cảnh sát trước đó lại chấn động quay nhìn nhau, vừa rồi không có hoa mắt đi, cậu bạn nhỏ đó tốc độ cũng quá nhanh rồi. Như vậy hai người càng thêm xác định ba người Bạch gia chính là võ lâm thế gia trong truyền thuyết, rõ ràng không thấy chạy.

Vì cả quá trình tai nạn xe cộ này được camera quay lại rõ ràng, cho nên Bạch Kỳ tới cũng không còn chuyện gì, chỉ là điền vài tờ giấy, trực tiếp lĩnh ông bà Bạch về là xong chuyện.

Khi sắp đi, hai vị cảnh sát sống chết muốn lưu lại phương thức liên lạc của ông bà Bạch, còn nghĩ tan ca sẽ đi bái sư. Ông bà Bạch không biết làm sao, chỉ đành để lại địa chỉ nhà, Bạch Kỳ nghe bọn họ mở miệng là bái sư, trong mắt lóe lên cảnh giác.

Trên đường, ông bà Bạch vẫn nói chuyện tai nạn xe, cho tới khi về nhà, Bạch Kỳ cẩn thận nhìn bên ngoài không có ai theo, trực tiếp đóng cửa, nghiêm túc nhìn ba mẹ.

“Ba mẹ, khi xe lao tới thật sự có tia sáng tím lóe lên?”

Ông Bạch cười lên: “Cảnh sát nói, ba nghĩ là tia sáng khúc xạ.”

Bà Bạch không để ý ông Bạch, nhìn Bạch Kỳ, “Có phải do mặt ngọc tiểu Dật cho?”

Bạch Kỳ không ngờ bà Bạch lại nghĩ giống mình, gật đầu, “Không biết có phải không, nhưng luôn cảm thấy mặt ngọc tiểu Dật đưa không đơn giản.”

Ba Bạch lúc này mới phản ứng lại, “A! Có liên quan gì với mặt ngọc?”

Lúc một nhà ba người Bạch gia đang bàn chuyện Tiêu Dật, nơi tai nạn xe xảy ra, một nam tử thanh niên thân hình cao gầy, thần sắc âm trầm đứng bên đường, tai trái cầm la bàn, tay phải vặn một thế tay kỳ quái.

https://thuviensach.vn

“Không sai, chính chỗ này đã bạo phát cấm chế cường đại.”

Trong mắt nam tử xẹt qua một tia tham lam, không ngờ trong thế tục còn lưu lại pháp khí lợi hại như thế, là ai? Pháp khí rốt cuộc đang ở trong tay ai?

https://thuviensach.vn

TIÊN GIỚI TẨU TƯ PHẠM

Lý Tùng Nho
www.dtv-ebook.com

Chương 20

Công Ty

Chuyện ông bà Bạch xảy ra tai nạn xe cô, Tiêu Dật không biết. Sau khi mua bốn cái Ipad ở phố máy tính xong, Tiêu Dật không trì hoãn thêm bắt xe đến phố bán sỉ điện máy, y muốn xem thử đồ sạc điện năng lượng mặt trời.

Bất kể Từ Sắt Nguyên hay Lâm Thính Hải, hoặc là Lâm Di Nguyệt, phản ứng của họ đều chứng minh được rõ ràng trình độ được hoan nghênh của laptop sau này tại tiên giới. Nhưng muốn mở rộng buôn bán, Tiêu Dật trước mắt phải đối mặt một vấn đề nghiêm trọng, sạp pin. Hiện tại chỉ có hai người Lâm Thính Hải và Từ Sắt Nguyên, Tiêu Dật có thể giúp họ mang tới nhân giới sạc pin, nhưng sau này nếu mở rộng buôn bán, Tiêu Dật chưa chắc có thời gian mang toàn bộ về nhân giới sạc pin, cũng không nhất định sạc được hết. Tiêu Dật nhớ trước kia y từng thấy trên mạng về đồ sạc năng lượng mặt trời, tuy không biết mặt trời ở tiên giới và mặt trời ở nhân giới có giống nhau không, nhưng ít nhất có thể thử xem. Nếu thật sự cùng một mặt trời, vậy không những bớt chuyện mà còn có thể mở rộng nguồn hàng, bất kể là mua Ipad hay là laptop, đồ sạc pin lúc nào cũng phải có một phần.

Phố bán sỉ điện máy cách phố máy tính không xa, Tiêu Dật xem kỹ càng, cuối cùng chọn được một cục sạc pin năng lượng mặt trời kiểu di động. Cục sạp pin y chọn vô cùng xinh xắn, chỉ lớn cỡ một hộp văn phòng phẩm, mang theo vô cùng tiện lợi, nhưng tương ứng công năng cũng nhỏ, dung dượng cũng khá nhỏ. Trên thị trường còn có một loại máy phát điện năng lượng mặt trời khác, công năng và dung lượng lớn hơn nhiều, nhưng

https://thuviensach.vn

tương ứng thể tích quá lớn, không thích hợp mang theo bên người để sạp pin.

Thật ra Tiêu Dật muốn cái sau hơn, nhưng nghĩ lại lần này chỉ là thử nghiệm, đợi xác định được mặt trời hai giới tiên nhân giống nhau rồi hãy nói.

Sau một buổi mua sắm, khi Tiêu Dật chuẩn bị về nhà đã là buổi trưa. Sáng sớm khi ra ngoài y không mang theo Vượng Tài, lúc này Vượng Tài vô cùng tức giận. Tiêu Dật còn cho rằng Vượng Tài sẽ tức giận luôn, ai biết khi y mở cửa liền nghe thấy trong phòng khách truyền tới tiếng cười của Vượng Tài, kèm theo là âm thanh của tivi. Đợi khi y hiếu kỳ thò đầu qua, liền thấy Vượng Tài dán sát vào tivi, thân thể trên không không ngừng uốn qua uốn lại, xem hết sức nhập thần. Tiêu Dật không biết Vượng Tài làm sao học được cách mở tivi, chỉ thấy nó múa may hai sợi thừng nhỏ linh hoạt thao tác đồ điều khiển, quả thật biểu hiện còn thành thục hơn cả y.

Nghe động tĩnh Tiêu Dật về, Vượng Tài "vèo" một cái tắt tivi, xa xa bay vào trong phòng ngủ, biểu hiện một bộ ta vẫn còn đang tức giận.

Một màn trước mắt khiến khóe miệng Tiêu Dật khẽ nhếch, y càng lúc càng khẳng định, Vượng Tài tuy đã mở linh trí sớm, nhưng tâm tính kỳ thật vẫn còn là đứa trẻ. Ngẫm nghĩ, Tiêu Dật cố ý mở tivi, ngồi trên sô pha chỉnh lý đồ đạc mua về.

Nội dung tivi rất nhanh thu hút Vượng Tài trong phòng ngủ, nhưng vừa rồi nó tự mình bay vào, cũng không thể lại tự mình bay ra. Vượng Tài gấp gáp xoay vòng, nó vừa rồi đang xem rất thú, hiện tại diễn tới đâu rồi?

Vượng Tài ai oán nhìn sang phòng khách, Tiêu Dật thật sự quá đáng ghét. Rõ ràng y không chịu mang Vượng Tài ra ngoài, Vượng Tài mới tức giận mà, y phải mở miệng dỗ Vượng Tài chứ, Vượng Tài độ lượng như thế,

https://thuviensach.vn

khẳng định sẽ tha thứ cho y mà, nhưng y cư nhiên còn không chịu nhận sai, thật là quá đáng ghét.

Thanh âm tivi vẫn không ngừng truyền vào, thân thể nho nhỏ của Vượng Tài từng chút một di chuyển về hướng cửa, ô ô ô ô, chỉ nhìn một cái, Vượng Tài chỉ cần nhìn một cái. Một cái lại một cái, Vượng Tài len lén trốn sau cửa rất nhanh bị tivi hút đi toàn bộ lực chú ý, từng chút bay ra ngoài.

Khóe mắt Tiêu Dật đảo thấy bóng dáng Vượng Tài, xấu xa cầm điều khiển, đột nhiên tắt tivi.

Vượng Tài, "Ngao ngao ngao ngao ngao, ta muốn xem người nhỏ, ta muốn xem người nhỏ."

Tiêu Dật buồn cười quay đầu qua, liền thấy thân thể Vượng Tài xoắn thành một cục, trôi giữa không, cứ như một sợi dây xoắn đủ màu. Cố nén cười, Tiêu Dật vẫy tay với Vượng Tài, "Qua đây."

Vượng Tài uốn éo thân thể, nó rất ghét Tiêu Dật nha, chẳng qua nể tình Tiêu Dật chủ động mở miệng, nó liền miễn cưỡng nghe thử Tiêu Dật muốn nói gì.

Thấy Vượng Tài bay qua, Tiêu Dật cầm nó lên, hỏi: "Thích xem tivi?"

"Tivi? Là người nhỏ sao?"

Tiêu Dật gật đầu.

Vượng Tài lập tức uốn éo thân thể, phủ quyết, "Mới không phải nha, Vượng Tài một chút cũng không thích xem người nhỏ."

Tiêu Dật ra vẻ khó xử: "Vậy làm sao đây? Tao đang định bảo mày cùng xem, mày nếu không thích thì bỏ đi."

https://thuviensach.vn

“Cái gì?” Vượng Tài rít lên, thân thể nho nhỏ mềm mại dán lên đầu Tiêu Dật, một bộ hiểu ý người, “Thì ra ngươi thích xem người nhỏ a, Vượng Tài tuy không thích, nhưng có thể xem cùng ngươi, ngươi không cần quá cảm tạ Vượng Tài đâu.”

Tiêu Dật nhịn cười gật đầu, khen ngợi: “Vượng Tài thật là hiểu ý người.”

“Đó đương nhiên.” Vượng Tài lập tức ra vẻ tự mãn.

Tivi lại lần nữa thu hút chú ý của Vượng Tài, Tiêu Dật để Vượng Tài nằm trên đầu y, tay thì nhanh chóng tháo bao gói đồ vừa mua về. Sau khi dọn dẹp rác xong, Tiêu Dật nhìn thời gian, đã sắp trưa rồi. Y vốn còn muốn gọi điện cho Bạch Kỳ, nhưng nghĩ lại tính tình của Lâm Di Nguyệt, vẫn là thôi vậy. Đợi lần này y về tiên giới giao phó mọi chuyện xong, dứt khoát về nhân giới ở vài ngày, có gì đến lúc đó lại nói.

Nghĩ thế, Tiêu Dật thò tay kéo Vượng Tài xuống, tỏ ý bảo nó cất hết đồ đạc vào, chuẩn bị về tiên giới.

Vượng Tài luyến tiếc không nỡ di chuyển ánh mắt khỏi tivi, giọng nói chói lói lần đầu tiên mang theo lấy lòng, “Chúng ta có thể mang người nhỏ về tiên giới không?”

Tiêu Dật lắc đầu.

Tâm tình Vượng Tài xuống dốc, biểu hiện ra ở chỗ hai sợi thừng nhỏ ngoài miệng cũng vô lực rũ xuống, mềm rũ trải trên sô pha, một hơi nuốt hết đồ trên đó vào. Mắt thấy Tiêu Dật trở vào phòng ngủ thay quần áo, Vượng Tài đảo mắt, nhanh chóng trôi tới trước tivi, miệng túi mở ra, lập tức bao trọn luôn tivi treo trên tường.

Tiếng lửa điện vang lên xẹt xẹt, có khói đen mỏng bốc ra, Tiêu Dật mới thay quần áo được một nửa để trần nửa người chạy ra, nhìn vách tường

https://thuviensach.vn

trống không, sắc mặt lập tức đen xuống, trong đầu chỉ hiện qua mấy chữ, "Con nít khó ưa!"

Tiêu Dật tức phát nghẹn, nhưng y cũng không thể tóm Vượng Tài đánh vài cái được, chỉ đành cứng mặt không thèm để ý Vượng Tài.

Vượng Tài trực giác biết mình làm sai, ngoan ngoãn nằm úp trên đầu Tiêu Dật, bày vẻ rũ mi cụp mắt.

Một người một túi trở về tiên giới, Tiêu Dật vừa đẩy cửa, đã thấy Lâm Thính Hải và Từ Sắt Nguyên đang ngồi quanh bàn đếm tinh ngọc.

Tinh ngọc sáng lóng lánh chất đống với nhau, Vượng Tài lén nhìn một cái lại một cái, lại lén lút nhìn vẻ mặt Tiêu Dật, liều mạng nhịn xuống không nhào lên.

Từ Sắt Nguyên ngẩng đầu thấy Tiêu Dật, lập tức cười lớn: "Tiểu Hải nói cậu có một túi càn khôn thẩm mỹ dị thường, ta còn không tin, nhìn thấy vật rồi, mới biết tiểu Hải nói một chút cũng không sai."

"Anh họ!" Lâm Thính Hải khẩn trương muốn ngắt lời Từ Sắt Nguyên, vẻ mặt hổ thẹn nhìn Tiêu Dật, nói sau lưng người khác đã là chuyện không nên, còn bị Từ Sắt Nguyên huênh hoang nói toẹt ra như thế.

Tiêu Dật đảo mắt trắng nhìn Từ Sắt Nguyên, thần sắc thản nhiên đội Vượng Tài ngồi trước bàn. Đợi khi nhìn rõ số tinh ngọc hai người đang đếm trên bàn, lập tức kinh ngạc: "Sao lại nhiều như thế?"

Từ Sắt Nguyên cười đắc ý: "Hết cách, khách hàng nhiều quá mà."

Buôn bán nội y thịnh vượng khiến tâm tình Từ Sắt Nguyên cực tốt, nhưng thiên tính thương nhân trục lợi khiến hắn căn bản không thỏa mãn với hiện tại, Từ Sắt Nguyên đảo mắt nhìn ái phách Tiêu Dật lấy ra, cười hê hê.

https://thuviensach.vn

“Tiêu huynh, cậu có dự định mở rộng phạm vi hợp tác của chúng ta không?”

Chuyện Từ Sắt Nguyên đưa ra kỳ thật chính là chuyện Tiêu Dật vẫn luôn suy nghĩ, bất kể là Ipad hay laptop, hoặc là những vật phẩm nhân giới khác, đối với Tiêu Dật không quen biết ai tại tiên giới mà nói, y muốn mở rộng tiêu thụ, chỉ có thể lợi dụng nhân mạch của Từ Sắt Nguyên. Nhưng khác với buôn bán nội y, kiểu dáng nội y tuy tới từ nhân giới, nhưng dù sao chuỗi nguyên liệu hai người dùng chế tạo nội y đều là của tiên giới, cho dù bị sở tuần kiểm tra được, chết sống không nhận thì sở tuần kiểm cũng không có biện pháp. Nhưng Ipad, laptop là những sản phẩm điện tử, với năng lực trước mắt của Từ Sắt Nguyên và Tiêu Dật, hai người ai cũng không có cách nào mô phỏng, chỉ có thể tiêu thụ nguyên dạng, như vậy, nguy hiểm quá cao.

Tiêu Dật tuy tư tâm muốn kéo Từ Sắt Nguyên và Lâm Thính Hải lên thuyền tặc, nhưng một là không tìm được cơ hội mở miệng thích hợp, hai là y không nắm rõ Từ Sắt Nguyên có nguyện ý chấp nhận nguy hiểm không. Hiện tại Từ Sắt Nguyên chủ động đưa ra, Tiêu Dật tự nhiên cầu còn không được, chỉ là y vẫn phải xác định một chút. “Anh suy nghĩ kỹ chưa?”

Từ Sắt Nguyên hiểu hàm nghĩa trong lời Tiêu Dật, “Anh có suy nghĩ nghiêm túc về nguy hiểm trong đó không, anh có suy tính nghiêm túc về hậu quả mình có thể gánh vác không, anh có từng nghĩ tới một khi bị sở tuần kiểm tra được thì có kết cục thế nào không?”

Hít thật sâu một hơi, Từ Sắt Nguyên hung tợn nói: “Phú quý là cầu trong hiểm trở, dù sao một bước cũng là đi, hai bước cũng là đi, không có gì khác biệt.”

Có câu này của Từ Sắt Nguyên, Tiêu Dật cũng yên tâm, hai người đồng thời ăn ý nhìn sang Lâm Thính Hải, Lâm Thính Hải khổ mặt, “Ta có thể không cần không?”

https://thuviensach.vn

“Không thể!” Tiêu Dật và Từ Sắt Nguyên hai miệng cùng thốt.

Ba người rất nhanh thống nhất chuyện chia phần, Tiêu Dật một mình chiếm năm phần, Từ Sắt Nguyên ba, Lâm Thính Hải hai.

Từ đó, công ty trách nhiệm hữu hạn thương mại Càn Khôn kéo dài tứ giới, danh tiếng lẫy lừng ngày sau chính thức thành lập!

https://thuviensach.vn

TIÊN GIỚI TẨU TƯ PHẠM

Lý Tùng Nho
www.dtv-ebook.com

Chương 21

Gặp Tập Kích

Thành lập công ty cũng coi như một chuyện đại sự, Từ Sắt Nguyên cực lực khuyến khích hai người cùng ra ngoài ăn một bữa. Lần trước vì Sở Mặc, ai cũng ăn không vô, lần này Từ Sắt Nguyên tỏ ý nhất định phải ăn tận hứng.

Lâm Thính Hải khó xử nhíu mày, "Ta không đi đâu, cô cô còn đang đợi ái phách mà."

Từ Sắt Nguyên không cho là đúng, phất tay, "Không phải chỉ là nữ ma đầu Lâm Di Nguyệt đó thôi sao, sợ cái gì? Chúng ta đến Huyền Hồ cảnh ăn, cậu đưa về nhà trước, chúng tôi ở ngoài đợi cậu."

"Phốc!" Tiêu Dật xém chút phun nước miếng, y cho rằng Từ Sắt Nguyên sẽ nói gì, kết quả nói tới nói lui vẫn là sợ Lâm Di Nguyệt.

Từ Sắt Nguyên cười lúng túng, tìm cớ cho mình, "Ta đây cũng chỉ là khách hàng đứng nhất thôi."

Ba người định xong ra cửa, Từ Sắt Nguyên huýt sáo một tiếng, xích viêm sư hống thú dừng ở không xa lập tức vọt tới, đậu ngay trước cửa nhà Tiêu Dật.

Một màn này rơi vào mắt Sở Mặc đang ở không xa, Sở Mặc đảo mắt nhìn qua ba người, nói với Lưu Chính đứng sau lưng: "Ngươi đi theo xem thử, bọn họ đang muốn đi đâu? Làm gì?"

https://thuviensach.vn

“Vâng!” Lưu Chính cung kính nói.

Sở Mặc nghĩ tới động tĩnh sáng nay do Lâm Di Nguyệt làm ra, nghĩ nghĩ lại bổ sung, “Gặp phải Lâm Di Nguyệt thì trở về.”

“Đại nhân?”

Lưu Chính đang định nói gì đó, Sở Mặc đã ngăn cản hắn, “Ngươi không phải là đối thủ của Lâm Di Nguyệt.”

Sở Mặc nói rất trực tiếp, Lưu Chính chỉ đành không tình nguyện cúi đầu, “Vâng, đại nhân!”

Thân ảnh Lưu Chính rất nhanh biến mất, Sở Mặc nhìn ra cửa sổ, chỉ thấy bóng lưng xích viêm sư hống thú đi xa. Hiện tại xem ra, Lâm gia, Từ gia và dư nghiệt Vân Lam dính líu với nhau đã là sự thật, Sở Mặc muốn biết một chuyện là, bọn họ rốt cuộc đang âm thầm mưu tính cái gì? Nghĩ tới sự xuất hiện của Lâm Di Nguyệt, chân mày Sở Mặc nhăn lại, tuy hắn không có qua lại gì với Lâm Di Nguyệt, nhưng đối với tên của nàng ta vẫn như sấm bên tai, không ngờ ngay cả nàng ta cũng tham gia vào. Không biết dư nghiệt Vân Lam dựa vào cái gì đả động được Lâm Di Nguyệt, Sở Mặc thật sự càng lúc càng hiếu kỳ.

Tất cả những gì phát sinh trong tối, ba người Sở Mặc hoàn toàn không hay biết, trong thất ngọc ling lung xa, Từ Sắt Nguyên đang chỉ vào Tiêu Dật cười ha ha, thì ra Vượng Tài không chịu ngoan ngoãn bị Tiêu Dật thắt ở thắt lưng, cố chấp muốn nằm trên đầu Tiêu Dật.

Tiêu Dật đối với chuyện này đau đầu không thôi, khi ở nhà y cũng không nghĩ ngợi gì cho Vượng Tài ở đó, nhưng ở trước mặt người ngoài, Tiêu Dật không dám tưởng tượng cảnh này cho lắm.

Lâm Thính Hải đồng tình nhìn Tiêu Dật đang giằng co với Vượng Tài, thầm nghĩ nên tìm cơ hội đem túi càn khôn trong nhà tặng cho Tiêu Dật thì

https://thuviensach.vn

hơn, Từ Sắt Nguyên không biết Lâm Thính Hải nghĩ gì, ở một bên chỉ sợ thiên hạ bất loạn vui sướng trên tai họa người khác.

Ba người một túi trong khoang xe đang ầm ĩ lợi hại, thất ngọc linh lung xa vẫn luôn bình ổn đột nhiên bị chấn động kịch liệt một cái, Tiêu Dật ngồi không vững, đập thẳng vào khoang xe, "bịch" một tiếng, sau lưng bắt đầu nóng rát. Khi y bị tông ngã, Vượng Tài vẫn luôn ở trên đầu y trực tiếp bị văng ra một góc xe.

Tiếng gầm gừ tức giận bất an của xích viêm sư hống thú truyền vào trong khoang, Từ Sắt Nguyên quái dị: "Lẽ nào lại là Điền Cách Phi?"

Vừa nói xong, lại một lực lớn hung hăng đập lên xe, Lâm Thính Hải giữ chắc Tiêu Dật, đảo người nhảy ra ngoài. Từ Sắt Nguyên cùng Tiêu Dật nhìn nhau một cái, cũng nhảy ra theo. Hai người lập tức ý thức được, bọn họ gặp phải phiền toái. Những gì trước mắt đã không phải là cảnh sắt tiên giới quen thuộc, mà lan tràn một làn sương xám nhìn không rõ, thậm chí ngay cả Lâm Thính Hải nhảy khỏi xe trước họ một bước cũng đã mất dấu trong làm sương xám này, Từ Sắt Nguyên giật mình phẫn nộ nói: "Là trận pháp."

Sắc mặt Tiêu Dật trở nên khó coi, đối phương rõ ràng là nhắm vào ba người họ, là ai?

Ở chung lâu như thế, Từ Sắt Nguyên đã biết Tiêu Dật tu vi không tinh, lập tức bước lên một bước, vô cùng tự nhiên bảo vệ Tiêu Dật sau lưng. Một tia sáng vàng sáng lên ở bắp tay trái của Từ Sắt Nguyên, vòng tay không bắt mắt bình thường hắn luôn mang theo thoáng chốc bùng phát kim quang, như nước chảy đảo qua toàn thân, rồi hóa thành một bộ áo giáp vàng bọc lấy người hắn.

Tiêu Dật kinh ngạc mở to mắt, y vẫn là lần đầu tiên biết vũ khí tiên giới còn có thể như vậy.

https://thuviensach.vn

Từ Sắt Nguyên siết chặt nắm tay trái, hung tợn đấm một quyền vào sương xám trước mặt. Có tia sáng vàng đâm vào trong làn sương, trước mắt thấp thoáng hiện ra một khe hở, nhưng rất nhanh làn sương lại tụ hợp lại.

Từ Sắt Nguyên nhíu chặt mày, cảnh giác nhìn phía trước, nhanh chóng nói: “Tiêu huynh, cậu lên xe trước đi, thất ngọc linh lung xa có khắc cấm chế, có thể bảo vệ an toàn cho cậu.”

Tiêu Dật đứng sau lưng không nói gì, Từ Sắt Nguyên vô thức quay đầu, lại ngạc nhiên phát hiện, sau lưng hắn căn bản không có bóng dáng Tiêu Dật, ngay cả một góc thất ngọc linh lung xa cũng không thấy bóng dáng.

“Tiêu huynh, Tiêu Dật!”

Giọng nói lộ ra cấp thiết của Từ Sắt Nguyên xuyên qua làn sương mù, truyền vào tai Tiêu Dật, nhưng lúc này y lại căn bản không nói ra tiếng. Trước mặt tựa hồ có một lớp màn nhìn không thấu chặn lấy y, y có thể nhìn thấy Từ Sắt Nguyên đứng ở nơi cách mình vài bước, thậm chí ngay cả Lâm Thính Hải bọn họ cho rằng đã biến mất kỳ thật vẫn luôn đứng ở chỗ không xa, chỉ là hai người tựa hồ đều không thấy được nhau, tất cả xung quanh đều bị sương mù bao trùm.

Tiêu Dật không phải không nghĩ tới việc trở về nhân giới, nhưng năng lượng trong người y không đủ để mang theo người khác, y không thể bỏ mặc Từ Sắt Nguyên và Lâm Thính Hải lại đây. Đợi khi y tách khỏi Từ Sắt Nguyên, y kinh ngạc phát hiện, không gian xung quanh tựa hồ bị cái gì cầm cố, hiện tại y muốn rời khỏi cũng không được nữa.

“Ngươi chính là tay sai của kim ngư vệ?” Giọng nói âm trầm vang lên sau lưng.

Tiêu Dật đột ngột quay đầu, còn chưa nhìn thấy cái gì, mà cấm chế trên người tựa hồ đã được mở ra, y nhanh chóng mở miệng nói. “Tôi không biết ông đang nói gì, kim ngư vệ gì chứ, tôi không phải kim ngư vệ.”

https://thuviensach.vn

“Hê hê, ngươi nói không phải thì không phải! Cho dù không phải cũng phải chết.”

Giọng nói chỗ tối lộ ra một cỗ âm độc, một cánh tay khô gầy đen đúa đột nhiên thò ra giữa không trung, vươn thẳng tới muốn bóp cổ Tiêu Dật.

Thân thể Tiêu Dật lại lần nữa bị giam cầm, y muốn động nhưng làm sao cũng không động được. Khi cánh tay đó tiến lại gần, vết bớt hình thái cực ở tim tựa hồ có một sức mạnh không ngừng xông phá cấm chế của nội thể, nhưng sức mạnh đó quá mức nhỏ bé, Tiêu Dật nhìn cánh tay gần trong gang tấc, trong mắt hiện ra một tia tuyệt vọng.

Lẽ nào trọng sinh một đời, y vẫn phải chết ở đây?

“Ngao!”

Khi ngón tay đó lập tức sẽ chạm vào Tiêu Dật, Vượng Tài không biết từ chỗ nào chui ra, cản trước mặt Tiêu Dật, há miệng muốn nuốt cánh tay trước mặt.

“Linh khí? Tìm chết!”

Người trong bóng tối sau khi bị dọa, rất nhanh phát hiện hóa ra là một túi càn khôn có mở linh trí, lập tức đại nộ. Hắn không xem Vượng Tài ra gì, trực tiếp mở năm ngón, muốn vặn Vượng Tài vào lòng bàn tay.

Tâm Tiêu Dật trầm xuống, y không biết Vượng Tài sao lại đột phá được cầm cố lao ra, nhưng sự xuất hiện của Vượng Tài căn bản không giúp được gì. Theo như Tiêu Dật biết, túi càn khôn chỉ có thể hút vật chết, căn bản không thể nào hút sinh linh sống. So với việc Vượng Tài bị y liên lụy, không bằng nhanh chóng rời khỏi đây.

Tiêu Dật muốn bảo Vượng Tài đi, nhưng y còn chưa nói ra, mắt thấy Vượng Tài đã sắp bị bắt, giây tiếp theo, tình hình tại đó nghịch chuyển thật

https://thuviensach.vn

lớn, Vượng Tài thế nhưng một hơi nuốt luôn cánh tay đối phương.

Tiêu Dật há miệng trợn mắt nhìn một màn trước mặt, một bóng dáng khô héo gầy đét trong hư không bị Vượng Tài kéo ra, một người một túi tựa hồ triển khai lực kéo, bóng dáng cực lực muốn thoát khỏi Vượng Tài, mà Vượng Tài lại phồng miệng, từng chút một nuốt chửng bóng dáng đó.

Thân ảnh cuối cùng không chống lại được Vượng Tài, cả người bị Vượng Tài nuốt trọn, khi bóng dáng biến mất, sương mù xung quanh tản đi với tốc độ cực nhanh, cầm cố của Tiêu Dật cũng biến mất không thấy.

Vượng Tài vẻ mặt kiêu ngạo bay tới bên cạnh Tiêu Dật, "Vượng Tài từng nói mình rất lợi hại, hiện tại ngươi tin rồi chưa?"

Sắc mặt Tiêu Dật trở nên cổ quái, nghĩ tới người đàn ông ngay cả mặt còn chưa nhìn rõ hiện tại đã nằm trong bụng Vượng Tài, do dự một lúc, hỏi: "Ông ta chết rồi?"

Vượng Tài phi phi vài tiếng, "Vượng Tài khả ái như thế, sao có thể ăn người, lại nói hắn ta một chút cũng không dễ tiêu hóa, chỉ là tạm thời ném hắn ta ở bên trong thôi."

Tiêu Dật yên tâm lại, y không phải vì mềm lòng không muốn giết người, mà là cảm thấy bên trong Vượng Tài đã cất không ít đồ của y, nếu có người chết trong đó, quả thật quá xúi quẩy.

Thân thể nho nhỏ của Vượng Tài chuyển một vòng trước mặt Tiêu Dật, cố ý cao ngạo mở miệng: "Vượng Tài vừa mới cứu ngươi, ngươi phải làm sao báo đáp Vượng Tài đây?"

Ánh mắt Tiêu Dật nhu hòa, "Vượng Tài muốn gì?"

Vượng Tài ngao một tiếng kêu lên: "Tinh ngọc, tinh ngọc, Vượng Tài muốn tinh ngọc sáng lấp lánh."

https://thuviensach.vn

Tiêu Dật bật cười, tuy có lúc Vượng Tài là đứa trẻ khó ưa, nhưng Vượng Tài cũng là đứa trẻ ngoan.

Khi sương mù tan đi, trận pháp xung quanh cũng không cách nào thành hình nữa, Từ Sắt Nguyên và Lâm Thính Hải rất nhanh phát hiện nhau, hai người đồng thời đi tới cạnh Tiêu Dật, "Tiêu huynh, cậu không sao chứ? Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?"

Tiêu Dật lắc lắc đầu, hai ba câu kể lại chuyện vừa rồi.

"Cậu là tay sai của kim ngư vệ?"

"Túi càn khôn có thể cất người?"

Câu trước là Từ Sắt Nguyên câu sau là Lâm Thính Hải, điểm chú ý của hai người vĩnh viễn bất đồng.

Tiêu Dật câm nín nhìn Từ Sắt Nguyên, "Anh cảm thấy kim ngư vệ sẽ thu tôi?"

Từ Sắt Nguyên cười hê hê, "Cũng phải, ngay cả ta còn không vào kim ngư vệ được, tiêu huynh còn không có hy vọng."

Ba người tới lúc này căn bản đã hiểu được đại khái chuyện phát sinh vừa rồi, đối phương không biết tại sao nhận định Tiêu Dật là người của kim ngư vệ, lần này nhân lúc Tiêu Dật xuất môn muốn giải quyết y, xem ý tứ đối phương, chỉ là vây Từ Sắt Nguyên và Lâm Thính Hải, chủ yếu là nhắm vào Tiêu Dật mà tới.

Trải qua chuyện này, ba người đều không còn tâm tình ăn cơm, Từ Sắt Nguyên trực tiếp bảo xích viêm sư hống thú chạy ngược về Nhược Thủy châu.

https://thuviensach.vn

Sau lưng họ, bóng dáng Lưu Chính xuất hiện trong hư không, nhíu mày tràn đầy khó hiểu. Biến cố trước đó quá mức đột ngột, đợi khi hắn phản ứng lại, ba người Tiêu Dật đã bị vây trong trận pháp. Lưu Chính thử tiếp xúc trận pháp, rất nhanh ý chức được tu vi của đối phương cao thâm hơn hắn, hắn đang dự định phát kim ngư lệnh thông báo Sở Mặc, trận pháp lại đột nhiên mở ra, ba người Tiêu Dật hoàn hảo không thương tổn bước ra.

Làm sao có thể!

Kim ngư vệ nhắm vào Tiêu Dật mấy ngày nay, sớm đã tra rõ ràng tu vi của ba người họ, cao nhất là Lâm Thính Hải, là tiên nhân bậc năm, thấp nhất là Tiêu Dật, chẳng qua mới vào bậc một, bọn họ rốt cuộc làm sao vô thanh vô tức phá trận pháp?

Thần sắc Lưu Chính trở nên ngưng trọng, lẽ nào bọn họ còn có con bài nào mà kim ngư vệ không biết hay sao?

Lời tác giả: Ý ý, xem ra các bạn thân ái không thích tiểu Vượng Tài, tôi chỉ đành nói, không có manh vật không đáng yêu, chỉ có tác giả viết không tốt, là tôi sai!!! Tôi vốn định viết Vượng Tài thành một tiểu manh vật, ai biết vô tình lại viết thành đại cường hào, cái này giống như là tiết tấu của dì ghẻ a!

Vượng Tài, xin lỗi rồi!

Ps, có bạn hỏi đẳng cấp tu vi trong văn, tu vi trong văn phân làm mười cấp, từ cao tới thấp phân biệt là cấp mười tới cấp một, tôi có vài tiên nhân nằm trên cấp mười đã thuộc vào phạm vi bán thần. Cùng một tu vi, tiên khí cũng từ cao đến thấp phân làm mười cấp, trong đó cấp một đến cấp ba được xem là hạ phẩm tiên khí, cấp bốn đến cấp bảy là trung phẩm, cấp tám trở lên là thượng phẩm tiên khí, đương nhiên từ trên cấp mười là thần khí trong truyền thuyết rồi.

https://thuviensach.vn

TIÊN GIỚI TẨU TƯ PHẠM

Lý Tùng Nho
www.dtv-ebook.com

Chương 22

Cuốn Vào

Khi Sở Mặc nhận được thẻ ngọc truyền tin của Lưu Chính, thì đã có thể thấy bóng dáng của xích viêm sư hống thú. Có lẽ chuyện trước đó đã cảnh cáo Lưu Chính, thủ đoạn của hắn đối với ba người Tiêu Dật có kiêng dè, không dám như trước kia theo quá chặt, mà đi theo xa xa đằng sau.

Xích viêm sư hống thú kéo xe đậu trước cửa viện của Tiêu Dật, Tiêu Dật nhảy xuống, Sắt Nguyên lo lắng hỏi: “Thật sự không cần ta và tiểu Hải ở với cậu?”

Tiêu Dật lắc đầu, uyển chuyển cự tuyệt: “Tôi chuẩn bị đến nhân giới vài ngày, thu xếp một chút liền đi.”

“Cũng được!”

Trên đường bọn họ đi về đều suy đoán người lén tập kích bọn họ rốt cuộc là ai, đặc biệt là dạng người ru rú trong nhà như Tiêu Dật, đối phương rốt cuộc làm sao lại liên hệ y với kim ngư vệ, đáng tiếc bọn họ không dám thả người đàn ông trong bụng Vượng Tài ra, chỉ dùng đầu nghĩ thì thật nghĩ không ra. Nghĩ tới đối phương nói không chừng còn có người trốn ở chỗ tối, Tiêu Dật đến nhân giới vài ngày cũng coi như an tâm. Từ Sắt Nguyên an ủi: “Cậu yên tâm, tôi sẽ tìm người nghĩ cách điều tra xem rốt cuộc là chuyện gì.”

https://thuviensach.vn

Tiêu Dật gật đầu, lúc này có thể dựa vào cũng chỉ có Từ Sắt Nguyên và Lâm Thính Hải mà thôi.

Động tĩnh Tiêu Dật trở về rất nhanh bị Hàn Ngọc Khiêm sát vách biết được, Hàn Ngọc Khiêm thông qua trận pháp nhìn thấy bóng dáng Tiêu Dật, thần sắc kinh nghi bất định. Hắn tận mắt thấy Võ Trắc đuổi theo Tiêu Dật, Tiêu Dật sao có thể còn sống trở về? Lẽ nào Võ Trắc thất thủ? Không thể nào! Hàn Ngọc Khiêm trong lòng không muốn tin tưởng suy đoán này, Võ Trắc tu vi đã là cấp bảy, lại luyện hóa được làn sương ma quái của Hư Vô hải, ngay cả tiên nhân cấp tám cũng chưa chắc có thể lấy được gì tốt từ tay hắn, ba người Tiêu Dật sao có thể trốn thoát?

Lẽ nào là kim ngư vệ? Đúng, khẳng định là cạm bẫy do kim ngư vệ giăng, đặc biệt dụ Võ Trắc đi khỏi mình. Hàn Ngọc Khiêm càng nghĩ càng sợ hãi, không thiết theo dõi Tiêu Dật nữa, gấp rút đẩy cửa phòng ngủ lao vào trong.

Trên bàn chính giữa phòng, một quang cầu lam nhạt lặng lẽ nằm đó. Chính giữa quang cầu là một chiếc thuyền phi hành trông vô cùng xinh xắn tinh vi. Chỉ là nếu nhìn kỹ, lại phát hiện đuôi thuyền phi hành có mấy vết nứt thật sâu, lúc này mấy vết nứt này đang từng chút một chậm rãi hồi phục dưới năng lượng dưỡng hộ của quang cầu.

Hàn Ngọc Khiêm khẩn cấp nhìn quang cầu, xuyên vân thoa còn chưa sửa xong, nhìn tình huống còn cần mấy ngày, hắn cứ thế mạo hiểm dùng nó xuyên qua ranh giới hai giới tiên nhân? Hay là mạo hiểm đợi tiếp?

Hai chọn lựa đều tràn đầy nguy hiểm, cái trước vạn nhất xuyên vân thoa gánh không nổi, hắn có thể sẽ bị lạc trong Vô Vọng chi hải, cái sau nếu bị kim ngư vệ bắt, hắn sẽ có khả năng vĩnh viễn bị giam cầm trong tiên ngục, ngay cả đại nghiệp của bệ hạ cũng sẽ bị hắn liên lụy.

https://thuviensach.vn

Sắc mặt Hàn Ngọc Khiêm trở nên dữ tợn, quyết định thò tay vào trong quang cầu. Hắn là hậu nhân Vân Lam, rất được bệ hạ trọng dụng, hắn phát thệ phải hồi phục vinh quang của Vân Lam tiên triều, hiện tại cơ hội đã ở trước mặt, nếu vì hắn bị bắt phá hoại cục diện tốt như thế, hắn làm sao dám nhìn bệ hạ nữa?

Xuyên vân thoa rất nhanh bị lấy ra, không có xuyên vân thoa, quang cầu màu lam lập tức trở nên u ám, chậm rãi thu nhỏ lại, cuối cùng rút thành một màng mỏng trong suốt màu lam chỉ lớn cỡ trái trứng gà.

Hàn Ngọc Khiêm thận trọng cẩn thận cất miếng màng mỏng màu lam đi, xuyên vân thoa tuy trân quý, nhưng là có thể lấy tinh ngọc mua được, mà giá của miếng màng này lại căn bản không thể dùng tinh ngọc ước lượng. Tiên giới đồn rằng, khi thần giới còn chưa bị diệt, tại cực nam thần giới có một loại nguyên khí thụ đặc biệt. Nguyên khí thụ vạn năm kết quả, quả đó chính là miếng màng mỏng to cỡ trái trứng gà trong tay hắn, cũng chính là nguyên khí quả. Nguyên khí quả trong mắt người thần giới chẳng qua là một vật đại bù, nhưng nếu ở tiên giới, lại thực sự có thể khiến người chết đã thấy xương trắng, chữa lành tất cả thương tích do ngoại lực.

Năm đó thần giới chưa diệt, nguyên khí quả thỉnh thoảng cũng có lưu thông tới tiên giới, cùng bổn nguyên quả của tiên giới có thể xưng là song trân trong quả, nhưng theo thời gian trôi đi, thần giới bị diệt, bổn nguyên quả tuyệt tích, tiên giới đã không còn tin tức của song trân trong quả nữa. Nguyên khí quả trong tay Hàn Ngọc Khiêm là trân bảo của Vân Lam tiên triều năm đó, nếu không phải xuyên vân thoa bị tiên đình khống chế sản xuất, muốn mua được không dễ, mà Hàn Ngọc Khiêm muốn tới nhân giới lại là sự việc trọng đại, Vân Lam bệ hạ tuyệt đối không nỡ lấy nó ra.

Cất xong nguyên khí quả, Hàn Ngọc Khiêm lấy xuyên vân thoa, nghiến răng móc một chủy thủ tạo hình cổ xưa trong ngực ra, chủy thủ này là sở thiên công của tiên đình chế tạo, tên là “Phá Giới”, đặc biệt dùng để mở

https://thuviensach.vn

ranh giới giữa nhân giới và tiên giới, là một trong những trang bị tất yếu của sở tuần kiểm.

Hàn Ngọc Khiêm ném Phá Giới lên giữa không, chỉ thấy một đạo sóng nước tinh mịn thoảng qua giữa không, ẩn ẩn có một khe hở đen ngòm theo sóng nước lưu động mà chậm rãi xuất hiện.

“Không tốt, là ranh giới chấn động.” Trên lầu các không xa, Sở Mặc đột nhiên đứng dậy, thân hình nháy một cái biến mất khỏi đó.

Khe nứt giữa không càng lúc càng lớn, Hàn Ngọc Khiêm cấp thiết ném xuyên vân thoa, rồi muốn bay vào trong khe nứt.

“Diệt qua!” Sở Mặc thoáng chốc xuất hiện, lạnh giọng nói. (*Qua: giáo, thương, mâu)

Khi chữ “qua” vừa nói xong, một đạo kiếm ảnh màu đen chọc trời xuất hiện trên tiểu viện, hung hăng chém xuống khe nứt.

“Ầm!”

Kiếm ảnh chẻ mở trận pháp, chém lên trên khe nứt, năng lượng to lớn bùng ra tán loạn, loạn lưu còn kèm theo tiếng rít gào, trực tiếp xông phá hai tầng trận pháp, đập vào tiểu viện cách vách.

Trong lúc bụi bay mù trời, mấy viện tử xung quanh đều bị nổ sụp, ở tiểu viện cách một bức tường kia, Tiêu Dật vừa đang định về nhân giới, lại bị cỗ loạn lưu này cắt ngang, buồn bực hừ một tiếng, không thể không dừng lại. Tiếp theo ngay một thoáng dao động không gian mỏng manh, y đã bị Sở Mặc bắt được, Sở Mặc hừ lạnh một tiếng, “Tàn sát!” Rồi lại một kiếm hung tợn chém về khe nứt trước đó, thân hình nhẹ lóe, một tay tóm lấy Tiêu Dật.

Tiêu Dật mê mang nhìn hắn, nhất thời còn chưa rõ đã xảy ra chuyện gì.

https://thuviensach.vn

Hàn Ngọc Khiêm thấy Tiêu Dật bị Sở Mặc bắt được, trong lúc chưa làm rõ được tình huống, đã quyết tâm lại xuất ra Phá Giới. Hai khe nứt hư không chồng lên nhau, lực hút cực đại truyền ra, bóng dáng Tiêu Dật và Sở Mặc không thể khống chế bị khe nứt hút vào, kéo theo Hàn Ngọc Khiêm và xuyên vân thoa cũng biến mất trong khe nứt.

“Điện hạ!”

Trong hư không đột nhiên xuất hiện một nam tử toàn thân bọc trong hắc bào, nam tử kinh ngạc nhìn Sở Mặc bị hư không hút lấy, biến cố quá mức đột ngột, hắn thế nhưng không thể kịp thời bảo vệ Sở Mặc.

Mắt thấy khe nứt trong không trung sắp khép lại, trong tay người hắc bào hóa ra một thanh cự đao cháy bùng lửa đen, nặng nề đâm vào khe nứt, muốn khiến khe nứt lại mở ra.

Lúc này Lưu Chính vừa mới đuổi tới chấn động nhìn hành vi của người hắc bào, thất thanh nói: “Yêu đao Đoạn Lăng Phong.”

Người hắc bào không để ý tới Lưu Chính, chỉ một đao tiếp một đao đâm vào khe nứt, nhưng khe nứt vẫn dần khép lại.

Lưu Chính nhìn động tác của Đoạn Lăng Phong, đột nhiên ý thức được cái gì, lao qua, “Đại nhân đâu?” Trước đó hắn cách rất gần, bên ngoài lại có trận pháp bảo hộ, không biết nội tình xảy ra bên trong.

Mắt thấy khe nứt triệt để khép lại, Đoạn Lăng Phong vẻ mặt âm trầm, lạnh lùng nhìn Lưu Chính một cái, “Điện hạ bị cuốn vào Vô Vọng chi hải giữa hai giới, ngươi triệu tập kim ngư vệ, bắt Mặc Hương Các và Triệu Trưởng Tân.”

Lưu Chính quái dị nghe lời Đoạn Lăng Phong, nhất thời có chút không kịp phản ứng. Điện hạ là ai? Đoạn Lăng Phong không phải là yếu phạm tiên giới bắt giữ sao? Năm đó hắn bị đại nhân bắt được lưu đày tới Hư Vô

https://thuviensach.vn

hải, sao lại xuất hiện ở đây? Hắn nói triệu tập kim ngư vệ bắt Mặc Hương Các và Triệu Trưởng Tân, đây không phải là mệnh lệnh đại nhân đã ra sao?

Có gì đó xẹt qua đầu, Lưu Chính đột nhiên giật mình, đại nhân = điện hạ, đại nhân? Điện hạ?

Lưu Chính khó che giấu kinh ngạc, nhìn Đoạn Lăng Phong nói không nên lời.

Đoạn Lăng Phong thấp giọng hừ: "Còn không mau làm."

"Ờ!"

Đả kích quá lớn, Lưu Chính định thần lại, lập tức quyết đoán phất tay, một đạo lệnh bài màu vàng bay lên trời, ở hai nơi khác tại Nhược Thủy châu, Mặc Hương Các và sở tuần kiểm, kim ngư vệ tiềm phục lập tức nhận được chỉ lệnh, ngay sau đó chiếu theo bố trí nhanh chóng hành động.

Lưu Chính sau khi nhận được phản hồi, rất nhanh nhìn Đoạn Lăng Phong, "Chúng ta đến sở tuần kiểm mượn dùng xuyên vân thoa, mở ranh giới hai giới tới Vô Vọng chi hải tìm đại nhân."

Đoạn Lăng Phong mặt âm trầm, không nói gì, trước đó hắn đã nhìn rõ, Hàn Ngọc Khiêm ném ra hai thanh Phá Giới, hư không chồng lên nhau, Sở Mặc không biết sẽ bị loạn lưu cuốn đi đâu. Điều đáng may mắn là, trên người Sở Mặc có mang theo một chiếc xuyên vân thoa, an toàn có lẽ không có vấn đề, điều duy nhất cần phải lo lắng là, hắn liệu có bị mất phương hướng bên trong Vô Vọng chi hải không.

Lưu Chính thấy Đoạn Lăng Phong vẫn mãi không nói, nhịn không được lớn tiếng nói, "Chúng ta phải đi tìm đại nhân."

Đoạn Lăng Phong lạnh lùng nhìn hắn, nếu không phải vì để không bị kim ngư vệ bên người Sở Mặc phát hiện sự tồn tại của mình, hắn làm sao

https://thuviensach.vn

lại để xảy ra sơ suất này, thế nhưng không thể bảo hộ điện hạ. Nghĩ tới đây, Đoạn Lăng Phong không chút khách khí mệnh lệnh: “Ta tự nhiên sẽ đi tìm điện hạ, ngươi lưu lại đây, nghĩ cách phong tỏa tất cả tin tức. Sau khi bắt được Mặc Hương Các và Triệu Trưởng Tân, trước nhốt ở tiên lao, còn về Lâm gia và Từ gia, ngươi phái người trông chừng trước, đừng tự tiện hành động.”

Lưu Chính nhíu mày, nghĩ muốn phản bác, Đoạn Lăng Phong đã không kiên nhẫn, “Ta đi nói với tiên đế.”

Đối phương đã đưa tiên đế bệ hạ ra, Lưu Chính chỉ đành không tình nguyện đáp ứng.

Lúc hai người phân ra hành động, trong loạn lưu hư không, Sở Mặc kéo Tiêu Dật xuyên qua loạn lưu rơi xuống phía dưới.

https://thuviensach.vn

TIÊN GIỚI TẨU TƯ PHẠM

Lý Tùng Nho
www.dtv-ebook.com

Chương 23

Giao Phong

Tiếng gió vù vù vang lên bên tai, năng lượng loạn lưu cuồng loạn qua lại xung quanh thân thể, Tiêu Dật mở to mắt, cảm thấy thân thể đang nhanh chóng rơi xuống.

Y nỗ lực muốn khống chế thân thể, lại phát hiện căn bản không thể sử được một chút sức lực nào, trong đầu y liều mạng nghĩ tới căn phòng ở nhân giới, nhưng vết bớt thái cực ở ngực giống như chìm vào ngủ mê, không có một chút dao động khí tức quen thuộc nào.

Cổ tay trái truyền tới đau đớn nhắc nhở y, y vẫn còn đang bị Sở Mặc giữ trong tay, Tiêu Dật gian nan quay đầu lại trong cuồng phong, đúng lúc chạm phải thần tình lãnh liệt của Sở Mặc. Tiêu Dật mở mở miệng, cuồng phong kịch liệt rót vào, chặn lại lời y muốn nói, y nhịn không được thê thảm ho khan.

Bộ dáng y rơi vào trong mắt Sở Mặc, Sở Mặc cực độ chán ghét dư nghiệt Vân Lam, hơi thoảng qua chút nghi hoặc. Năng lượng loạn lưu xung quanh tuy cường liệt, nhưng đối với tiên nhân mà nói cũng không tính là vấn đề gì lớn. Có điều nhìn bộ dáng Tiêu Dật, trong loạn lưu hình như ngay cả thân thể đều vô pháp khống chế, hoàn toàn bị động bị loạn lưu bọc lấy thân thể, nếu không phải còn có hắn kéo đối phương, chỉ sợ Tiêu Dật sớm đã không biết bị loạn lưu mang tới chỗ nào rồi.

https://thuviensach.vn

Kim ngư vệ theo dõi Tiêu Dật mấy ngày, Sở Mặc tự nhiên biết Tiêu Dật là tiên nhân tu vi bậc một, tuy loại loạn lưu này đối với tiên nhân bậc một có chút miễn cưỡng, nhưng cũng tuyệt đối không thể có bộ dáng yếu như của Tiêu Dật.

Chân mày Sở Mặc khẽ chau lại, người của Vân Lam tuyệt đối không thể yếu như thế, chẳng lẽ y là đang cố ý?

Ý niệm thoáng qua, mặt biển thâm đen của Vô Vọng chi hải đã xuất hiện trước mắt, Sở Mặc tự do khống chế thân thể, nhìn Tiêu Dật vẫn còn đang ho khan, cánh tay đang tóm Tiêu Dật đột nhiên buông lỏng. Hiện tại đã không có năng lượng loạn lưu, có phải cố ý hay không cứ nhìn lát nữa Tiêu Dật đứng trước lằn ranh sinh tử sẽ làm thế nào liền biết.

Sở Mặc buông tay chỉ trong thoáng chốc, cảm giác đau trên cổ tay trái đột nhiên biến mất, Tiêu Dật lập tức cảm thấy được thân thể càng thêm không thể khống chế, trước đó thân thể tuy rằng rơi xuống, nhưng phương hướng dù sao vẫn bảo trì cự ly đường thẳng, hiện tại không có sự cầm cố của Sở Mặc, thân thể nương theo cuồng phong không ngừng lắc lư trái phải. Tiêu Dật cúi đầu nhìn mặt đất màu thâm đen càng lúc càng gần, không dám tưởng tượng lát nữa bản thân sẽ có kết cục thế nào.

Phản ứng của y rơi vào trong mắt Sở Mặc, mắt thấy Tiêu Dật tựa hồ thật sự vô pháp khống chế thân thể, lập tức sẽ rơi xuống biển, ánh mắt Sở Mặc tối đi, thân thể hơi lóe, đột nhiên vươn tay nắm lấy Tiêu Dật. Sinh tử của dư nghiệt Vân Lam hắn không quan tâm, nhưng dư nghiệt Vân Lam muốn làm gì, Lâm gia và Từ gia lại dính dáng bao nhiêu, những chuyện này thiếu niên trước mắt khẳng định biết một chút, y vẫn không thể chết.

Sở Mặc đột nhiên buông tay rồi vào thời khắc cuối cùng lại vươn tay kéo y lại, trong đó rốt cuộc có hoạt động tâm lý ra sao, Tiêu Dật không biết. Khi hai chân chạm vào mặt đất cứng chắc, Tiêu Dật khó chịu khom người, năng lượng loạn lưu và cuồng phong song trọng áp bức, khiến thân thể y

https://thuviensach.vn

hầu như đã phải gánh cực hạn, càng không cần nhắc tới tâm lý đè nén khi xém chút ngã chết.

"Rắc" Một tiếng vang nhẹ phát lên, xúc cảm băng lạnh truyền tới từ cổ tay trái, Tiêu Dật cúi đầu nhìn, một cái cùm tay màu đen độ thô cỡ ngón tay còng lên cổ tay y. Tạo hình cùm tay khiến y nghĩ tới còng tay của nhân giới, y hầu như vô thức hỏi ngược.

"Anh làm gì vậy? Đây là cái gì?"

Ánh mắt băng lạnh của Sở Mặc đảo qua Tiêu Dật, nhàn nhạt nói: "Đây là hàn cùm của kim ngư vệ, có thể phong trụ tu vi của ngươi, đeo nó trên người bất kể ngươi đi đâu, kim ngư vệ đều có thể tìm được."

Phẫn nộ do không hiểu ra sao lại bị Sở Mặc mang tới đây, khủng bố do xém chút bị ngã chết, hoàn toàn trung hòa uy hiếp do thân phận Sở Mặc mang tới, nghe ra hàm ý cảnh cáo trong lời Sở Mặc, Tiêu Dật nhịn không được phản kháng.

"Tôi đã làm gì chứ, dựa vào cái gì bắt tôi?"

Sở Mặc hoàn toàn không đặt phản kháng của Tiêu Dật vào mắt, buông tay để mặc Tiêu Dật ý đồ muốn thử tháo cùm tay xuống. Nhìn động tác không chút khéo léo nào của Tiêu Dật, Sở Mặc lạnh nhạt nói: "Ngươi làm gì thì tự biết lấy."

Câu này khiến thân thể Tiêu Dật đột nhiên cứng lại, lập tức trở nên chột dạ, lẽ nào Sở Mặc biết chuyện y từ nhân giới buôn lậu tới tiên giới? Nhưng nội y bán ra đều là sản phẩm mô phỏng của tiên giới, căn bản không tính là chứng cớ y buôn lậu, rõ ràng vật phẩm nhân giới chỉ có Từ Sắt Nguyên và Lâm Thính Hải có, bọn họ là châu chấu trên cùng một sợi thừng, tuyệt đối không thể bán đứng y.

https://thuviensach.vn

Trong lòng Tiêu Dật rất nhanh bài trừ khả năng này, y nhớ rõ, trước đó Sở Mặc xuất hiện ở cách vách nhà y, cũng chính là nói Sở Mặc nhắm vào người cách vách, tuy không biết tại sao đột nhiên lại bắt y, nhưng chắc không phải vì biết chuyện y buôn lậu.

Nghĩ tới đây, Tiêu Dật rất nhanh trấn định, cương quyết nói: "Tôi đã làm gì sao tôi không biết."

Sở Mặc lạnh lùng đứng đó, chán ghét xẹt qua trong mắt, phản ứng dị thường trước đó của Tiêu Dật hắn nhìn thấy rõ ràng, đã nhận định được là biểu hiện Tiêu Dật chột dạ, hiện tại nghe Tiêu Dật phủ quyết, trong lòng Sở Mặc, Tiêu Dật chẳng qua là giãy chết mà thôi. Nói lại, trước đó khi thấy Tiêu Dật xém chút ngã chết, Sở Mặc đối với thân phận của Tiêu Dật cũng có một thoáng hoài nghi, người của Vân Lam không thể nào yếu như thế, nhưng phản ứng vừa rồi của Tiêu Dật lại khiến hắn không còn hoài nghi nữa, ngược lại càng thêm cảnh giác. Vân Lam trước giờ không nuôi phế vật, Tiêu Dật tu vi cực kém, thì nhất định ở phương diện khác có chỗ hơn người.

Tiêu Dật căn bản không biết Sở Mặc trong một thoáng đó đã nghĩ nhiều như vậy, tức giận trừng mắt nhìn Sở Mặc đợi Sở Mặc cho y một lời giải thích.

Đáng tiếc Sở Mặc chỉ lạnh lùng nhìn y một cái, nhẹ phun ra một câu, "Hoặc là mang, hoặc là chết!"

Tiếng sấm kịch liệt vang lên bên tai hai người, Tiêu Dật nhịn không được rùng mình, sát ý lãnh liệt trong giọng nói của Sở Mặc như một con dao đâm sâu vào thân thể y, Tiêu Dật nhìn thần sắc Sở Mặc, chọn nuốt xuống cục tức này.

Y không biết đây là đâu, không biết bản thân hiện tại rốt cuộc đang ở đâu. Trên đỉnh đầu không nhìn thấy bầu trời xanh lam quen thuộc, có thể

https://thuviensach.vn

thấy được chỉ có khung trời màu đen âm trầm giống như hũ mực, vô số năng lượng loạn lưu bạo ngược đang không ngừng xé rách ra những vết nứt màu đen ở đỉnh đầu không xa. Trong không trung không có tiên khí, chỉ có các loại khí tức bạo ngược, nhìn tứ phía, trừ màu thâm đen mênh mông không thấy bến, cái gì cũng không có, phân không rõ phương hướng, không có tọa độ.

Tiêu Dật cúi đầu nhìn cùm tay trên cổ tay, lặng lẽ an ủi bản thân, không phải chỉ là một cái còng tay sao, dù sao với tu vi của y, có phong hay không kỳ thật cũng không có gì khác biệt. Còn về định vị truy tung gì đó của kim ngư vệ, bức quá y trốn ở nhân giới không về tiên giới nữa, đợi tới ngày Tiêu gia tìm được y, để Tiêu gia tới giải quyết.

Tiêu Dật cúi đầu khiến Sở Mặc hơi có chút thỏa mãn, hai người hiện tại đang ở Vô Vọng chi hải, cho dù hắn có tự tin, cũng không dám bảo đảm có thể thuận lợi sống sót ra khỏi Vô Vọng chi hải. Hắn không hy vọng dưới tình trạng này, còn phải thời khắc tốn tâm trí đề phòng Tiêu Dật bên cạnh, nếu không phải Tiêu Dật còn có giá trị, còn chưa thể chết, hắn sớm đã dứt khoát giết Tiêu Dật. Hiện tại hắn chỉ là phong bế tu vi của Tiêu Dật, phòng ngừa y âm thầm làm gì đó, so ra, Sở Mặc cảm thấy bản thân đã coi là rất khoan dung.

Sở Mặc tự cho là khoan dung trong mắt Tiêu Dật lại càng thêm sỉ nhục, cho dù y đã nghĩ rõ, nhưng cảm giác uy hiếp khi sinh tử bị khống chế trong tay người khác vẫn khiến tâm tình y khó thể bình tĩnh, nghĩ tới đây đã là lần thứ hai của hôm nay, Tiêu Dật đột nhiên giật mình, nhớ ra Vượng Tài, từ khi tới chỗ kỳ quái này, y vẫn không nghe thấy Vượng Tài có động tĩnh gì.

Liên hệ với trạng thái vết bớt thái cực ở ngực chìm vào ngủ say, Tiêu Dật lập tức lo lắng kêu tên của Vượng Tài trong đầu.

https://thuviensach.vn

“Ta đây!” Đáp lại y là âm thanh vô lực của Vượng Tài, Tiêu Dật thở phào một hơi, cúi đầu nhìn Vượng Tài. Khác với trước đó sinh long hoạt hổ, lúc này Vượng Tài giống một cái túi càn khôn bình thường, hai sợi dây nhỏ vốn tràn đầy tinh thần cũng mềm nhũn rũ xuống, xem ra trạng thái không tốt lắm.

“Sao vậy?” Tiêu Dật quan tâm hỏi.

“Khó chịu!” Vượng Tài mềm mại mở miệng, lộ ra ỷ lại với Tiêu Dật: “Khí tức nơi này vô cùng khó chịu.”

Từ khi Tiêu Dật gặp Vượng Tài tới nay, vẫn luôn chỉ thấy trạng thái đứa trẻ khó ưa của Vượng Tài, đột nhiên gặp phiên bản yếu ớt ngoan ngoãn, khó tránh cảm thấy lo lắng. Y muốn tháo Vượng Tài xuống nhìn kỹ, nhưng Sở Mặc ở bên cạnh, Tiêu Dật hiện tại đã không còn là tiên giới tiểu bạch, khai mở túi càn khôn cần phải có tiên khí, theo lý tu vi của y bị phong, căn bản không thể nào dùng túi càn khôn nữa. Y lo lắng động tác quá kỳ quái sẽ bị Sở Mặc nhìn ra cái gì, vạn nhất Sở Mặc lấy danh nghĩa giám sát tạm thu Vượng Tài, y thật sự là khóc không kịp.

Ý niệm thoáng qua, Tiêu Dật cũng chỉ đành giả vô ý sờ sờ Vượng Tài, trong đầu nhẹ an ủi.

Sự an tĩnh của Tiêu Dật khiến Sở Mặc nhìn y vài cái, rồi sau đó không để ý tới nữa. Sau khi nhìn xung quanh một vòng vẫn không cách nào xác định phương hướng, Sở Mặc mở túi càn khôn lấy ra chiếc xuyên vân thoa màu đen.

Xuyên vân thoa rất nhanh bành trướng theo gió, thoáng chốc hóa thành một chiếc thuyền lớn cao bằng một người, chiếc thuyền màu đen khí thế mà trang nghiêm, xung quanh thuyền khắc vô số bùa chú cổ xưa và phức tạp, tia sáng màu bạc chớp qua trong phù chú, điểm thêm vẻ thần bí cho chiếc thuyền.

https://thuviensach.vn

Có tiếng gõ nặng nề từ dưới mặt đất xa xa truyền tới, thần sắc Sở Mặc khẽ biến, nhảy lên xuyên vân thoa. Nhìn Tiêu Dật vẫn còn ngốc ngốc đứng bên dưới, Sở Mặc lạnh giọng nói: “Lên đây.”

Tiêu Dật ngẩng đầu đánh giá chiếc thuyền trơn tuột, tìm không ra bất cứ khả năng nào để y leo lên, y rất xác định, không tính tu vi của y giờ bị phong, cho dù trước khi tu vi bị phong, y cũng tuyệt đối không thể trèo lên.

Hai người cách chiếc thuyền một trên một dưới nhìn nhau, tiếng gõ dưới chân càng lúc càng gần, Tiêu Dật hoàn toàn không biết nguy hiểm cận kề, vẻ mặt mê mang nhìn Sở Mặc.

.

https://thuviensach.vn

TIÊN GIỚI TẨU TƯ PHẠM

Lý Tùng Nho
www.dtv-ebook.com

Chương 24

Phản Kháng

Khi tiếng gõ đã sắp truyền tới dưới chân, Tiêu Dật được Sở Mặc mang lên thuyền.

Màn sáng màu lam nhạt sáng lên, trùm lấy toàn thân thuyền, Tiêu Dật nhẹ vươn tay chạm một cái vào màn sáng, một cảm giác đau nhói như kim châm truyền tới, y vội rụt tay về, sau lưng lại vang lên tiếng cảnh cáo của Sở Mặc, "Đừng chạm bậy vào cấm chế."

Tiêu Dật nhíu mày, y thật không biết địch ý của Sở Mặc đối với y là từ đâu mà tới? Cho dù Sở Mặc bắt được chuyện y buôn lậu vật phẩm nhân giới, nhưng đó cũng là chuyện của sở tuần kiểm mà, hắn là phó thống lĩnh kim ngư vệ, có cần phải tính toán với một tiểu nhân vật như y không?

Tiêu Dật không hiểu, nhưng cũng biết tính mạng của mình hiện tại đang nằm trong tay đối phương, y vẫn ngoan ngoãn nghe lời để được yên. Yên phận lùi lại một bước, Tiêu Dật tránh khỏi màn sáng, đột nhiên một bóng âm màu đỏ máu thật lớn từ dưới đất khúc xạ mà ra, rọi lên màn sáng, có thể thấy rõ được có thứ gì đó đang xuyên qua lại dưới mặt đất màu đen thẫm, kèm theo tiếng gõ nặng nề.

"Đùng!" Tiếng gõ đột nhiên đề cao, chấn động lỗ tai Tiêu Dật phát đau.

Ngay thoáng chốc y thất thần, mặt đất vốn yên tĩnh đột nhiên lắc lư kịch liệt, nổi lên từng đợt từng đợt sóng lớn, chiếc thuyền dưới chân cũng nhấp

https://thuviensach.vn

nhô theo cơn sóng, nhìn từ xa, giống như thuyền đang trôi trên biển lớn.

Tiêu Dật không cẩn thận xém chút té ngã, hồ loạn vươn tay tóm lấy gì đó, đợi khi y phản ứng lại mới ý thức được thứ mình tóm được là cánh tay của Sở Mặc. Tiêu Dật nhanh chóng rụt tay về, khiến y bất ngờ là, Sở Mặc vẫn luôn vẻ mặt bất thiện thế nhưng không nói gì, chỉ mang thần sắc lạnh lùng nhìn chằm chằm bên ngoài, giống như đang lâm đại địch.

“Đùng!” Lại một tiếng gõ chói tai vang lên, tiếp theo đó là thân thuyền chao đảo điên cuồng. Tiêu Dật lần này không dám bám Sở Mặc nữa, mà bám chặt vào mạn thuyền. Mấy bóng dáng màu đỏ máu nhảy vọt từ dưới đất lên, thân hình cự đại mà xấu xí đụng lên màn sáng, hóa ra là một loại quái ngư cự đại Tiêu Dật chưa từng thấy qua. Có một con quái ngư ịn gương mặt nó lên sát màn sáng, con mắt màu đỏ to cỡ nắm tay xoay chuyển liên tục, nước dãi màu nâu nhiễu giọt, men theo màn sáng chậm rãi trượt xuống.

Tiêu Dật kinh ngạc lùi lại một bước, mở to mắt, thất thanh nói: “Đây là cái gì?”

Phản ứng của y khiến trong lòng Sở Mặc lại thoáng qua một chút không hợp, thần sắc kinh ngạc của Tiêu Dật hoàn toàn không phải giả tạo, Sở Mặc có chút nghi hoặc, lẽ nào y chưa từng thấy qua doanh cổ ngư?

Doanh cổ ngư là một loại yêu thú đặc thù sinh sống tại Vô Vọng chi hải, ngoại hình cực lớn lại xấu xí, toàn thân đỏ máu, thích tụ bầy, thanh âm giống như tiếng gõ. Chỉ riêng vài con doanh cổ ngư đối với tiên nhân mà nói không hề có gì nguy hiểm, nhưng doanh cổ ngư kết thành đàn lại vô cùng khó nhằn. Chỉ là doanh cổ ngư tuy tướng mạo hung tàn, nhưng tính cách cũng coi như ôn hòa, chỉ cần đối phương không chủ động khiêu khích, chúng bình thường sẽ không chủ động gây chuyện. Sỡ dĩ Sở Mặc đậu xuyên vân thoa lại không đi, chính là vì không muốn khiến doanh cổ ngư chú ý.

https://thuviensach.vn

Tại tiên giới, doanh cổ ngư không phải là vật hiếm thấy gì, vì chất thịt của doanh cổ ngư non mềm, mà nội đan lại là phụ liệu để luyện đan, tiên đình có người đặc biệt đóng trại ở Vô Vọng chi hải để săn bắt doanh cổ ngư, nội đan thì dùng để luyện dược, thịt thì bán ra, cũng coi như là một phương thức mở nguồn tài nguyên của tiên đình.

Nghi hoặc chợt lóe lên rồi qua, Sở Mặc rất nhanh tỉnh táo lại, cảm thụ dao động nhấp nhô bất thường dưới chân, chân mày Sở Mặc nhíu chặt.

Đây không phải là lần đầu tiên hắn xuất hiện tại Vô Vọng chi hải, tuy Vô Vọng chi hải tràn đầy đủ dạng nguy hiểm, nhưng nguy hiểm nhiều nhất là tới từ bão từ trường trong không trung và thất lạc phương hướng. Đối với Vô Vọng chi hải mà nói, đại đa số thời gian nó đều bình lặng, người không quen thuộc căn bản nhìn không ra nó là biển, chỉ cho rằng dưới chân là mặt đất chắc cứng. Mà tình hình trước mắt lại biểu thị nguy hiểm chân thật, chẳng lẽ hắn gặp phải đàn doanh cổ ngư đi săn hoặc là tệ hơn nữa?

Trong lúc đang suy ngẫm, một tiếng "ọ" giống như tiếng bò kêu từ đáy biển nổi lên, cùng với tiếng ọ đó, một bóng dáng màu đen cực lớn từ dưới đáy chui lên, vô số nước biển màu thâm đen từ phần đỉnh hắc ảnh trượt xuống, hình thành một đạo nước xoáy cực lớn.

Xuyên vân thoa bị vòng xoáy hút lấy, từng chút một bị kéo về hướng hắc ảnh.

"Đây là cái gì?" Tiêu Dật lại lần nữa ngạc nhiên nói.

Không chỉ Tiêu Dật, Sở Mặc cũng không rõ vật khổng lồ trước mặt này rốt cuộc là cái gì. Chỉ thấy bộ phận nó lộ ra ngoài mặt nước, liền có thể tưởng tượng được bản thể của nó rốt cuộc lớn cỡ nào. Thần sắc Sở Mặc trở nên ngưng trọng, động tác nhanh chóng đánh ra mấy thế tay. Màn sáng màu lam bao quanh chiếc thuyền lại lần nữa sáng lên, vô số bùa chú màu bạc lấp

https://thuviensach.vn

lánh lưu đọng trên màn sáng, năng lượng do xuyên vân thoa bạo phát ra trung hòa với lực hút của xoáy nước, chiếc thuyền chậm rãi dừng lại.

Sở Mặc không có cảm giác thở phào, ngược lại nhanh chóng lấy ra mười mấy khối thượng phẩm tinh ngọc, bỏ vào phòng điều khiển của xuyên vân thoa.

Giây tiếp theo, hắc ảnh đáng sợ tựa hồ vụng về xoay người dước nước, đám doanh cổ ngư há miệng về hướng xuyên vân thoa hút lấy. Lực hút cường đại truyền tới, màn sáng màu lam quanh xuyên vân thoa đột nhiên tối đi, cả chiếc thuyền trôi về phía hắc ảnh.

Biến cố phát sinh quá mức đột ngột, Tiêu Dật cho dù có ngốc cũng nhìn ra được tình hình nguy cấp hiện tại. Y sâu sắc cảm thấy hôm nay xuất môn không có xem hoàng lịch, ba lần bốn lượt rơi vào hiểm cảnh. Mắt thấy một mình Sở Mặc điều khiển xuyên vân thoa, Tiêu Dật hít sâu một hơi, miễn cưỡng vịnh mạn thuyền bước qua, “Tôi có thể làm gì không?”

Sở Mặc tuy đáng ghét, nhưng trước mắt không phải lúc tính toán, y có thể xuất một đao thì liền xuất một đao, y còn chưa muốn chết mơ hồ tại đây.

Sở Mặc trong lúc bận rộn ngẩng đầu nhìn Tiêu Dật một cái, thấy vẻ nghiêm túc trên mặt Tiêu Dật, tâm trạng khẽ động, điểm nhẹ lên cổ tay tái Tiêu Dật, cùm tay màu đen trượt xuống. Hắn lại lấy ra mười mấy khối thượng phẩm tinh ngọc, Sở Mặc giao cho Tiêu Dật, lời ít ý nhiều nói: “Phía dưới cùng chiếc thuyền là lò cấm chế, nhét mớ tinh ngọc này vào bên trong, trông coi lò cấm chế.”

Lò cấm chế là nơi quan trọng nhất của xuyên vân thoa, xuyên vân thoa có thể vận chuyển trong Vô Vọng chi hải, chính là nhờ vào độ ngang ngạnh của cấm chế. Lúc này toàn bộ tâm tư của Sở Mặc đều đặt trên việc khống

https://thuviensach.vn

chế xuyên vân thoa, không cách nào phân tâm lo cho lò cấm chế, nếu Tiêu Dật đã chủ động đưa ra, hắn sẽ tạm tin y một lần.

Ánh mắt Tiêu Dật đảo qua cùm tay đã trượt xuống, tuy y không biết độ quan trọng của lò cấm chế, nhưng cũng nhìn ra được, Sở Mặc nếu đã để y đi tức là tin tưởng y. Cất tinh ngọc Sở Mặc đưa cho, Tiêu Dật quay người rời khỏi phòng điều khiển, trước khi ra ngoài, Tiêu Dật nghiêm túc nói: "Anh yên tâm, tôi biết nặng nhẹ, sẽ không nhân cơ hội làm gì."

Nói xong, Tiêu Dật cố gắng đi về hướng lò cấm chế, sau lưng y, Sở Mặc nhìn thật sâu y một cái, rất nhanh vứt bỏ những suy nghĩ khác, toàn thần chuyên chú thao túng xuyên vân thoa đối kháng với lực hút trước mặt.

Khi Tiêu Dật chạy tới trước lò cấm chế, xuyên vân thoa đã càng lúc càng gần hắc ảnh, y không kịp nghĩ gì nhiều, một hơi nhét tất cả tinh ngọc Sở Mặc đưa y vào lò cấm chế. Lò cấm chế trước mặt có phần giống lò luyện đan của thái thượng lão quân mà y từng thấy trên tivi, lò cấm chế hình dạng hồ lô cao hơn một người dựng thẳng trước mặt, khi tinh ngọc được bỏ vào, một tầng huỳnh quang màu trắng từ đỉnh lò cấm chế bốc ra, cho dù Tiêu Dật cũng có thể cảm nhận được năng lượng dao động cực lớn trong đó.

"Như vậy đủ rồi đi." Tiêu Dật thấp giọng tự nói. Nghĩ tới bộ dáng lợi hại của Sở Mặc, chắc không phải dạng đoản mệnh, khẳng định có thể mang y chạy khỏi đợt này. Tiêu Dật cười khổ, cảm thấy tình trạng hiện tại thật có hơi hoang đường, y vậy mà lại đem hy vọng sinh tồn toàn bộ ký thác lên người trước đó còn muốn giết y

Trong lúc Tiêu Dật nghĩ bậy nghĩ bạ, xuyên vân thoa đột nhiên ngã nghiêng sang bên trái. Vì Sở Mặc giải khai cấm chế của hắn, cũng may Tiêu Dật kịp giữ vững người, không bị chấn ngã đông ngã tây như vừa rồi. Đợi khi chiếc thuyền ổn định lại, huỳnh quang trong lò cấm chế yếu đi, ẩn ẩn có xu thế tối lại. Tiêu Dật kinh ngạc, không biết bên ngoài xảy ra chuyện

https://thuviensach.vn

gì, trước đó còn tràn đầy năng lượng thế nhưng thoáng chốc đã tiêu hao hơn nửa.

Lúc này đã không kịp đi tìm Sở Mặc lấy tinh ngọc nữa, Tiêu Dật lập tức quyết đoán lấy Vượng Tài ra, đem tài sản tích lũy mấy hôm nay toàn bộ đổ vào lò cấm chế.

Huỳnh quang trên lò cấm chế lại lần nữa sáng lên, Tiêu Dật thầm thở phào một hơi, nhưng nghĩ tới số tinh ngọc khổ khổ sở sở kiếm được thời gian này, lại có chút đau lòng.

Vượng Tài vẫn không có tinh thần luyến tiếc không nỡ nhìn lò cấm chế, cọ cọ người Tiêu Dật, mềm mại mở miệng: “Tên đại ác nhân đó sẽ trả tinh ngọc lại cho chúng ta chứ?”

Tiêu Dật ngây ra, ý thức được Vượng Tài là nói Sở Mặc, tuy Vượng Tài và y cùng chung mối thù y thấy rất vui, nhưng nghĩ tới Vượng Tài lại còn muốn từ trên người Sở Mặc đòi lại tinh ngọc bù vào, Tiêu Dật có chút giở khóc giở cười. Y không có gan tìm Sở Mặc đòi những tinh ngọc này, càng huống hồ sỡ dĩ y lấy tinh ngọc ra cũng là vì bảo đảm tính mạng của mình.

Không đợi Tiêu Dật trả lời, Vượng Tài lại cọ cọ y lần nữa, nhắc nhở: “Nhớ phải đòi đại ác nhân tinh ngọc của chúng ta.”

Tiêu Dật cười cười: “Mày cũng nói anh ta là đại ác nhân, mày cảm thấy anh ta sẽ trả cho chúng ta sao?”

Vượng Tài nghe Tiêu Dật nói thế, hai sợi dây ủ rũ lập tức bay lên, “Đại ác nhân không trả Vượng Tài liền ăn hắn.”

Tiêu Dật khẽ động, sờ sờ Vượng Tài, “Mày còn khó chịu sao?”

“Khó chịu!” Thanh âm Vượng Tài lại lần nữa mềm xuống.

https://thuviensach.vn

Tiêu Dật thở dài, từ bỏ ý nghĩ vừa mới nổi lên.

Không biết có phải đã tránh được nguy cơ không, thân thuyền lại lần nữa ổn định rồi không còn dao động nào lớn nữa, năng lượng trong lò cấm chế vẫn duy trì chuyển vận ổn định, điều này có nghĩa là cấm chế màu lam bên ngoài chiếc thuyền vẫn luôn bảo vệ xuyên vân thoa rất tốt.

Trong phòng điều khiển, Sở Mặc rối mắt đánh ra một đống thế tay, xuyên vân thoa hơi nghiêng đi, mượn lực oanh tạc khi đàn doanh cổ ngư và hắc ảnh cự đại liên tục đập vào, từng chút một thoát khỏi phạm vi lực hút của hắc ảnh. Cho tới khi xuyên vân thoa hoàn toàn trời khỏi vùng quanh hắc ảnh, lái tới bên rìa đàn doanh cổ ngư, Sở Mặc mới thở phào một hơi. Chỉ cần bảo trì phương hướng này, rất nhanh bọn họ có thể thoát khỏi cục diện trước mắt, tới lúc đó lái xuyên vân thoa hết tốc lực, nghĩ chắc đàn doanh cổ ngư và hắc ảnh đang chiến đấu say mê kia, ai cũng không để ý tới một chiếc xuyên vân thoa nho nhỏ.

Lại nói, Sở Mặc không ngờ lần này lại xui xẻo như thế, không đâu lại gặp phải yêu thú đi săn doanh cổ ngư, đàn doanh cổ ngư tại Vô Vọng chi hải cũng coi như lợi hại, yêu thú có thể xem đàn doanh cổ ngư là thức ăn, hiển nhiên là đẳng cấp càng nguy hiểm. Sở Mặc đối với việc này không có lòng hiếu kỳ dư thừa, chỉ nghĩ đến phần diện tích cực lớn mà hắc ảnh lộ ra khỏi mặt nước, hắn đã một lòng muốn mau rời khỏi đây.

Đứng lên phong lại phòng điều khiển, Sở Mặc nghĩ tới khi nguy hiểm nhất cấm chế xém chút bị phá, nhưng rất nhanh lại sáng lên lần nữa, rõ ràng là Tiêu Dật nghiêm túc xuất lực. Trong lúc tâm trí khẽ động, Sở Mặc do dự, đi tới hướng lò cấm chế ở đáy thuyền.

Bạch quang lóng lánh lưu động tại đáy thuyền, khi Sở Mặc đi xuống thấy được chính là Sở Mặc một mình ngồi trước lò cấm chế sờ túi càn khôn không biết đang nghĩ gì.

https://thuviensach.vn

Nghe thấy tiếng bước chân, Tiêu Dật rất nhanh quay đầu, thăm dò hỏi: “Không sao rồi?”

Sở Mặc nhàn nhạt “ừ” một tiếng, Tiêu Dật liền buông lỏng toàn thân, cho dù y đã đoán được tất cả, nhưng nghe được chính miệng Sở Mặc xác nhận vẫn có cảm giác an toàn hơn. Chẳng qua thấy Sở Mặc từng bước lại gần, trong mắt Tiêu Dật vẫn xẹt qua tia cảnh giác, y không quên hành động trước đó của Sở Mặc.

Quả nhiên, Sở Mặc đi tới trước mặt Tiêu Dật, chủ động đưa tay ra với y. Trong đầu Tiêu Dật vừa mới thoảng qua một câu cười một cái xóa giải ân cừu, liền thấy được cùm tay màu đen trong lòng bàn tay Sở Mặc.

“Là ngươi tự mình mang vào hay ta mang cho ngươi?”

Sở Mặc tuy thông qua chuyện trước đó đã thay đổi cách nhìn với Tiêu Dật, nhưng Tiêu Dật là dư nghiệt Vân Lam cũng là sự thật, hắn không thể để mặc Tiêu Dật không quản.

Tiêu Dật chỉ cảm thấy một cơn giận nghẹn trong họng, tức giận thoáng chốc bùng lên, “Vượng Tài, lên!”

“Ngao!”

Vượng Tài vẫn luôn ngoan ngoãn đeo trên thắt lưng Tiêu Dật thoáng chốc bay ra, miệng túi mở rộng, một hơi nuốt luôn Sở Mặc.

Lời tác giả:

Có lẽ mọi người đều đang chửi Sở Mặc. Nhưng từ góc nhìn của tôi, không cảm thấy hành động của Sở Mặc có bất cứ vấn đề gì.

Mọi người đều cảm thấy thái độ của Sở Mặc đối với Tiêu Dật không tốt, nhưng mọi người thử đứng vào vị trí của Sở Mặc nghĩ thử xem, sẽ rất dễ lý

https://thuviensach.vn

giải hành động của hắn.

Đối với Sở Mặc, Tiêu Dật là ai? Là dư nghiệt Vân Lam, là yếu phạm tiên giới muốn truy bắt, sao hắn có thể vui vẻ với Tiêu Dật được. Phải hiểu rõ, hiện tại bọn họ là người xa lạ, chỉ là người xa lạ mới gặp mặt lần thứ hai. Thái độ của Sở Mặc đối với Tiêu Dật hoàn toàn là do chức trách, không có xen tạp bất cứ tình cảm gì, lúc này hắn cũng căn bản không có bất cứ tình cảm nào với Tiêu Dật.

Còn về các bạn cảm thấy Sở Mặc hơi thích chụp mũ, tôi muốn nói thật ra không phải hắn thích chụp mũ, mà là hành động của Tiêu Dật trước đó quá mức trùng hợp với hành động ngầm của dư nghiệt Vân Lam (Đương nhiên đây là cái sai của tôi o (ノ □ ヽ) o). Chúng ta có góc nhìn của thượng đế, có thể quan sát toàn cục, cảm thấy Tiêu Dật oan uổng, nhưng đối với Sở Mặc, tất cả chứng cứ đều chỉ về một điểm, Tiêu Dật quả thật là dư nghiệt Vân Lam.

Bạn xem, nơi y thường đi nhất là Mặc Hương Các, y chưa từng mua sách nhưng có thể quanh quẩn ở Mặc Hương Các cả ngày. Y lại ở cách vách Hàn Ngọc Khiêm, bên cạnh có rất nhiều vật phẩm nhân giới, trùng hợp gần đây dư nghiệt Vân Lam có tới nhân giới. Ai có thể nghĩ Tiêu Dật có thể tự mình qua lại hai giới tiên nhân chứ.

Điều quan trọng nhất là, khi Sở Mặc bắt Hàn Ngọc Khiêm, bên cạnh Tiêu Dật cũng xuất hiện dao động không gian, điều này đại biểu cái gì, đại biểu hai người đồng thời có dao động không gian, muốn đồng thời rời khỏi tiên giới. Đây còn không phải là đồng bọn sao?

Cuối cùng, khi Sở Mặc hỏi y, Tiêu Dật chột dạ, bạn nói Sở Mặc còn có thể nghĩ gì, khẳng định là xác định y là dư nghiệt Vân Lam.

Sau khi Sở Mặc đã nhận định Tiêu Dật là dư nghiệt Vân Lam, phòng ngừa và nghi kỵ của Sở Mặc đối với Tiêu Dật cũng rất dễ lý giải.

https://thuviensach.vn

TIÊN GIỚI TẨU TƯ PHẠM

Lý Tùng Nho
www.dtv-ebook.com

Chương 25

Hợp Tác

Bị một cái túi càn khôn nuốt là cảm giác gì?

Tiên giới chắc không có ai từng có trải nghiệm này, ngay cả Sở Mặc, nếu không phải bản thân gặp phải, hắn cũng tuyệt đối không tin túi càn khôn lại còn có thể chứa người? Hoặc là nuốt người?

Thân thể giống như bị giam cầm, không có bất cứ cảm giác gì, trong ngũ quan trừ thị giác, những các khác đều bị phong ấn, Sở Mặc xác định hắn còn sống, thân thể trừ không thể động ra, thì không có bất cứ tổn thương nào. Định thần lại, Sở Mặc bình tĩnh bắt đầu đánh giá hoàn cảnh xung quanh.

Diện tích bên trong túi càn khôn đã nuốt hắn không nhỏ, theo tầm nhìn của hắn, thì vẫn không thấy được điểm cuối. Tia sáng xung quanh cũng coi như rõ, ở cách hắn không xa, một hạt dạ minh châu chỉ còn một nửa tỏa ra ánh sáng nhàn nhạt. Dưới ánh sáng đó, Sở Mặc nhìn rõ được ở bên trái của mình, có rất nhiều thứ tạp nham chất đống, bên trong có bàn tính, có lược, có túi càn khôn được chắp vá, còn có bút lông đã trụi và đủ loại thư tịch rách nát.

Sở Mặc có chút ngạc nhiên nhìn chằm chằm những thứ đó, không hiểu nổi dụng ý Tiêu Dật thu thập chúng là gì, ngoài không hiểu ra, Sở Mặc phần lớn là có cảm giác phung phí của trời. Túi càn khôn có thể nghe hiểu mệnh lệnh, túi càn khôn có thể nuốt người, đã không phải chỉ đơn giản là

https://thuviensach.vn

mở linh trí, mà bản thân nó đã vượt qua tiên khí, cao nhất cũng đã bước vào phạm trù bán thần khí. Tiêu Dật rốt cuộc có biết thần khí có nghĩa là gì không, mà lại dùng nó để chứa những thứ tạp nham này.

Ý niệm thoáng qua, nghi hoặc trong lòng Sở Mặc càng lớn, cho dù Tiêu Dật không hiểu, người của Vân Lam không thể không hiểu, sao bọn họ lại để túi càn khôn này cho Tiêu Dật?

Nghĩ không rõ vấn đề này, Sở Mặc hơi nhắm mắt lại, dự định thử xem có thể nào xông phá cấm chế trên người không. Ngay khi nhắm mắt lại, có thứ gì đó vụt qua trước mắt, Sở Mặc mở bừng mắt ra, nhìn chằm chằm vào chỗ tối đằng trước.

Hắn không nhìn lầm, một bóng người thoắt ẩn thoắt hiện trong ánh sáng của dạ minh châu, điều này có nghĩa là, trong túi không phải chỉ chứa có một mình hắn.

Tâm Sở Mặc trầm xuống, chẳng lẽ đây chính là thứ ỷ lại của Tiêu Dật, cho nên Vân Lam mới chấp nhận y chỉ có tu vi bậc một?

Khi Sở Mặc bị Vượng Tài nuốt trọn, xuyên vân thoa đã rời khỏi phạm vi của đàn doanh cổ ngư. Tiêu Dật mang Vượng Tài tới trước cửa phòng điều khiển, chạm vào cấm chế của phòng điều khiển, bất giác hơi hơi hối hận.

Nói ra thì, trước đây Tiêu Dật vẫn luôn cho rằng màu đen thẫm bên ngoài là mặt đất, cho tới khi thấy yêu thú giao đấu trong biển, biển rộng ngủ say bị thức tỉnh, y mới ý thức được thì ra chỗ y ở hiện tại là biển lớn. Nhìn xa xa, mặt biển màu thâm đen vô tận vô biên giống như kéo dài tới tận chân trời, nhìn không ra có vết tích của bất cứ bờ nào.

Có lẽ Sở Mặc đã cài đặt phương hướng đi tới, chiếc thuyền vẫn di chuyển bình ổn, Tiêu Dật không mở được cấm chế của phòng điều khiển, ôm Vượng Tài đau đầu ngồi trên sàn thuyền, chân mày nhíu chặt. Khi

https://thuviensach.vn

không có nguy hiểm, y có thể bất kể phòng điều khiển lái thuyền đi, nhưng vạn nhất gặp phải nguy hiểm thì sao?

Cho dù không có một màn kinh nghiệm trước đó, Tiêu Dật cũng sẽ không ngây thơ cho rằng biển lớn sẽ luôn sóng yên gió lặng, ba đào không kinh, không thấy ở nhân giới mỗi năm đều xảy ra bao nhiêu tai nạn ở biển hả? Càng huống hồ nơi này còn không thể lấy thường tình suy đoán. Bất kể là yêu thú cực lớn trong biển hay là năng lượng loạn lưu bạo ngược trên không, Tiêu Dật đều tự biết rõ, một mình y khẳng định không được, cho dù y có không tình nguyện, y cũng nhất định cần tìm một trợ thủ, mới có thể sống sót rời khỏi đây.

Hiện tại vấn đề trước mắt của Tiêu Dật là, trong túi càn khôn nhốt hai người, y nên thả ai ra đây?

Tiêu Dật nghĩ nghĩ, y cũng thật đủ xui xẻo, hai người đều là người muốn giết y, y còn phải chọn ra một người để tiến hành hợp tác, là chọn người đàn ông ngay cả mặt cũng không lộ rõ hay là Sở Mặc?

Sự xoắn xuýt của Tiêu Dật Vượng Tài hoàn toàn không hiểu, nó vẫn còn nhớ tới chồng tinh ngọc Tiêu Dật đã tổn thất trước đó. Sợi thừng nhỏ linh hoạt chọc Tiêu Dật, Vượng Tài vẻ mặt tích cực, “Đại ác nhân đã bị Vượng Tài ăn rồi, Vượng Tài có phải có thể bảo hắn trả số tinh ngọc hồi nãy?”

Tiêu Dật, “…”

Hiện tại ngay cả anh ta cũng ở trong bụng mày rồi, tinh ngọc của anh ta không phải chính là tinh ngọc của mày sao? Còn trả cái gì, trực tiếp bá chiếm.

“Ngao ngao ngao!” Vượng Tài nhất thời không nghĩ tới còn có thể như vậy, lập tức hưng phấn kêu lên, “Tinh ngọc, tinh ngọc, tinh ngọc sáng lóng

https://thuviensach.vn

lánh.” Nhưng rất nhanh, tiếng kêu hưng phấn của Vượng Tài ngưng bặt, “Ủa, đại ác nhân sao không có túi càn khôn?”

Tiêu Dật ngây ra, nghĩ tới tu vi của Sở Mặc, khẳng định sẽ không dùng túi càn khôn gì đó, mà trực tiếp thi triển tiên thuật càn khôn tay áo, y quên nói với Vượng Tài điểm này. Nghe nói không phải túi càn khôn, Vượng Tài khó xử xoay quanh Tiêu Dật, “Làm sao đây, Vượng Tài muốn tinh ngọc sáng lóng lánh.”

Tiêu Dật vừa an ủi sờ sờ Vượng Tài, vừa nghĩ: “Làm sao đây? Mình rốt cuộc phải thả ai ra?”

Một người một túi xoắn xuýt nửa ngày, đưa ra đủ suy tính, Tiêu Dật vẫn quyết định chọn Sở Mặc làm đối tượng hợp tác. Một là chiếc thuyền này vốn dĩ chính là của Sở Mặc, Sở Mặc khống chế khẳng định giỏi hơn người không quen thuộc. Hai là, trừ khi sau này y không muốn tiếp tục lăn lộn ở tiên giới nữa, nếu không sớm muộn gì y cũng phải thả Sở Mặc ra. Nếu y đã không có năng lực dứt khoát giải quyết Sở Mặc, lại không thể mãi nhốt Sở Mặc trong bụng Vượng Tài, nghĩ tới thân phận con riêng tiên đế của Sở Mặc, khó bảo đảm sẽ không có một ngày người của tiên đế tìm tới cửa. So với triệt để đắc tội với Sở Mặc, không bằng sớm nói rõ với hắn, hai người hợp tác rời khỏi đây, từ nay về sau đường lớn trời rộng mỗi bên mỗi bước.

Tiêu Dật nghĩ thì hay lắm, y nguyện ý cùng Sở Mặc cười một cái hóa giải ân cừu, nhưng hiện tại vấn đề quan trọng là Sở Mặc. Đầu tiên Tiêu Dật phải biết tại sao Sở Mặc lại ôm địch ý lớn như vậy với y, cạnh đó, làm sao bảo đảm Sở Mặc có thể ngoan ngoãn nghe lời, không muốn giết y nữa.

Xoắn xuýt hết nửa ngày, Tiêu Dật sờ sờ Vượng Tài, “Đại ác nhân ở trong bụng Vượng Tài có nghe lời không?”

“Đương nhiên, Vượng Tài lợi hại như thế, nói không cho hắn động hắn liền không thể động.”

https://thuviensach.vn

Tâm trí Tiêu Dật khẽ động, “Vậy trong bụng Vượng Tài đều sẽ bị giam giữ hành động sao?

“Không phải nha, là Vượng Tài khống chế mà.”

Tiêu Dật hạ quyết tâm, “Vậy Vượng Tài cũng nuốt tao đi.”

Ánh sáng nhàn nhạt sáng lên trước mắt, Tiêu Dật mới mẻ nhìn tất cả xung quanh, trong bụng Vượng Tài giống như là một không gian hư vô, nhìn không thấy điểm cuối, mà Sở Mặc thì đang ở cách y không xa.

Thấy Tiêu Dật xuất hiện, trong mắt Sở Mặc xẹt qua tia bất ngờ rất nhanh, tiếp theo là hiểu rõ. Bên ngoài là Vô Vọng chi hải, Tiêu Dật nếu không có khả năng đảm bảo một mình sống sót thoát ra, nhất định tìm người liên thủ, nghĩ tới việc Tiêu Dật cảm thấy không thể nắm chắc chuyện bên ngoài, mới tự mình đi vào túi càn khôn, đến bây giờ, hắn ngược lại muốn nghe thử Tiêu Dật định nói gì với hắn.

Sở Mặc lặng lẽ đứng đó, cho dù không thể nói không thể động, nhưng khí thế nghiêm nghị trên người cũng vô cùng rõ ràng.

Tiêu Dật nhíu mày, đi tới trước mặt Sở Mặc, trước đó y ở bên ngoài đã nghĩ sẵn trong đầu, hiện tại đối diện Sở Mặc là không cần do dự nữa, trực tiếp dứt khoát mở miệng.

“Ba vấn đề, một, tôi không biết tại sao anh lại đối với tôi mang địch ý lớn như vậy, tôi muốn biết lý do. Hai, tôi muốn biết hiện tại chúng ta đang ở đâu, làm sao rời khỏi đây. Ba, nếu tôi thả anh ra, anh phải dùng tâm ma lập thệ nước sông không phạm nước giếng với tôi, ân oán trước đó xem như trao đổi, cho dù trở về tiên giới, anh cũng không thể ôm lòng báo thù.”

Ba vấn đề này là thứ trước mắt Tiêu Dật quan tâm nhất, nếu Sở Mặc có thể bảo đảm trở về tiên giới sẽ không ôm lòng báo thù với y, y nguyện cười một cái hóa giải ân cừu với Sở Mặc, nhưng nếu Sở Mặc không thể bảo

https://thuviensach.vn

đảm, vậy dù ngày sau có thể bị tiên đế bắt được, y cũng phải vĩnh viễn nhốt Sở Mặc ở đây.

Trước khi Tiêu Dật nói, Vượng Tài giải khai ngũ cảm bị phong ấn của Sở Mặc, lúc này nghe xong lời Tiêu Dật, cảm giác hồ nghi trước đó của Sở Mặc lại nổi lên.

Nhìn kỹ Tiêu Dật một cái, Sở Mặc nhàn nhạt mở miệng: "Thứ nhất, ngươi là dư nghiệt Vân Lam, chư nhân tiên giới đều có thể giết. Thứ hai, …"

"Đợi một chút!" Tiêu Dật nhanh chóng ngắt lời Sở Mặc, nhíu mày, "Anh nói dư nghiệt Vân Lam là ý gì?"

Ánh mắt Sở Mặc khẽ lóe, đột nhiên nói: "Ngươi nói lại lần nữa?"

"Cái gì?" Tiêu Dật hoang mang.

Sở Mặc nhắc nhở: "Dư nghiệt Vân Lam."

"Dư nghiệt Vân Lam làm sao?" Tiêu Dật không hiểu, "Anh còn chưa nói dư nghiệt Vân Lam là ý gì?"

Ngắn ngủi mấy câu, Sở Mặc nhìn Tiêu Dật chân mày nhíu thật sâu. Dư nghiệt Vân Lam trước giờ luôn tự nhận thanh cao, trước nay tự cho là Vân Lam tiên duệ, dư nghiệt Vân Lam là phiếm xưng của chư nhân tiên giới đối với họ, bọn họ tuyệt đối không thể tự nhận. Liên hệ với biểu hiện khá khác thường của Tiêu Dật trước đó, Sở Mặc khẽ trầm xuống, chẳng lẽ trước đó kim ngư vệ hiểu lầm, Tiêu Dật không phải người của Vân Lam?

Ý niệm thoáng qua, Sở Mặc tỉ mỉ ngẫm lại một lượt các loại manh mối Tiêu Dật đã lộ ra trước đó. Sống ở sát vách Hàn Ngọc Khiêm, thường xuyên xuất hiện tại Mặc Hương Các, đủ loại vật phẩm nhân giới trong tay, đồng thời xuất hiện dao động không gian với Hàn Ngọc Khiêm, còn có sự

https://thuviensach.vn

chột dạ biểu hiện ra trước mặt mình, ánh mắt Sở Mặc khẽ tối đi, nghiêm túc nói: “Trước đó ngươi chột dạ vì cái gì?”

“Cái gì?” Tiêu Dật ngây người, rất nhanh phản ứng lại, thầm mắng sự nhạy bén của Sở Mặc, y chỉ mới mất khống chế một thoáng thôi, lại bị hắn nhìn thấy hết. Tới bây giờ, Tiêu Dật đã hiểu, hiểu lầm lớn nhất giữa hai người là Sở Mặc nhận định y là dư nghiệt Vân Lam gì đó. Y tại sao chột dạ không thể nói, nhưng y không phải dư nghiệt Vân Lam thì tuyệt đối lý lẽ hùng hồn.

Tiêu Dật rất nhanh thành khẩn mở miệng: “Tôi không biết anh hiểu lầm cái gì, nhưng tôi tuyệt đối không phải là dư nghiệt Vân Lam mà anh nhận định.”

Ngay lúc Tiêu Dật nói chuyện, Sở Mặc vẫn không chuyển mắt nhìn chằm chằm vẻ mặt Tiêu Dật, hắn tự nhận sẽ không nhìn sai sắc mặt Tiêu Dật, đối phương thật sự đối với bốn chữ “dư nghiệt Vân Lam” không có một chút phản ứng đặc biệt nào. Trong đầu lại lướt qua một lượt tất cả những tình báo về Tiêu Dật, Sở Mặc bắt đầu do dự.

Thấy Sở Mặc trầm mặc không nói, Tiêu Dật tiếp tục mở miệng: “Tôi không phải dư nghiệt Vân Lam, anh cũng không tất yếu phải giết tôi, tôi thả anh ra, anh lấy tâm ma lập thệ sẽ không tìm tôi gây phiền toái, thế nào?”

Sở Mặc không hiểu nói: “Nếu ngươi không phải dư nghiệt Vân Lam, không có bất cứ quan hệ nào với dư nghiệt Vân Lam, tại sao ta phải tìm ngươi gây phiền toái?”

Tiêu Dật câm nín, “Vượng Tài đó giam giữ anh trong này, anh không tức giận?”

Sở Mặc bừng tỉnh, thần sắc đạm nhạt nói: “Thành vương bại khấu, là do ta không bằng người, tại sao phải tức giận.”

https://thuviensach.vn

Sở Mặc nói rất nhẹ nhàng, nhưng ý trong lời nói lại là trảm đinh chặt sắt, Tiêu Dật sâu sắc cảm thấy cảnh giới của Sở Mặc y không đạt tới nổi, nói cách khác, y vẫn không tin Sở Mặc.

Đối mặt với sự kiên trì của Tiêu Dật, Sở Mặc như có ngẫm nghĩ nhìn y một cái, hỏi ngược lại: “Ngươi muốn ta lập thệ thế nào?”

Tiêu Dật sớm đã nghĩ xong, rất nhanh nói: “Anh bảo đảm, nếu tra rõ được tôi không phải là dư nghiệt Vân Lam, không có bất cứ quan hệ gì với dư nghiệt Vân Lam, như vậy sau này tại tiên giới anh không thể tìm tôi gây bất cứ phiền toái nào, không thể ôm lòng báo thù chuyện Vượng Tài làm đối với anh.”

Sở Mặc thật sâu nhìn Tiêu Dật một cái, dứt khoát dùng tâm ma lập lời thề.

Tiêu Dật hoàn toàn yên tâm, tỏ ý bảo Vượng Tài thả hai người ra.

Trở lại trên sàn thuyền, Sở Mặc tiếp quản điều khiển xuyên vân thoa, nhìn Tiêu Dật một bộ không có chuyện làm nằm úp trên thuyền nhìn phong cảnh, Sở Mặc tỉnh bơ đứng bên cạnh y, nhẹ giọng nói: “Trở về tiên giới ta sẽ tra rõ, nếu ngươi thật sự không có bất cứ liên hệ gì với dư nghiệt Vân Lam, ta sẽ xin lỗi ngươi về chuyện trước đó, cũng bảo đảm sau này sẽ không có bất cứ hành vi dính dáng báo thù nào. Nhưng nếu để ta tra được ngươi có bất cứ hành vi trái luật nào khác, nên bắt thì ta vẫn sẽ bắt.”

Lời của Sở Mặc khiến thân thể Tiêu Dật cứng lại, trong lòng chỉ có hai chữ, mẹ nó!

https://thuviensach.vn

TIÊN GIỚI TẨU TƯ PHẠM

Lý Tùng Nho
www.dtv-ebook.com

Chương 26

Nguy Cơ

Có lẽ ông trời thấy ngày đầu tiên Tiêu Dật ở Vô Vọng chi hải gặp phải nguy hiểm kích thích quá mức, hai ngày sau, xuyên vân thoa tuy mấy lần gặp phải yêu thú cỡ lớn, còn có một lần gặp phải bão từ trường, nhưng dưới sự điều khiển của Sở Mặc trên cơ bản đều trôi qua không có nguy hiểm, không giống như ngày đầu tiên xém chút tiêu đời tại đây. Chỉ là biển đen mênh mông, hai người đi mãi, vẫn không tìm thấy phương hướng, Tiêu Dật thậm chí lo lắng hai người liệu có bị nhốt tại nơi này, vĩnh viễn không ra được không.

Từ ngày đầu tiên khi hai người hiểu và bỏ qua cho nhau, Tiêu Dật từ miệng Sở Mặc biết được hiện tại biển đen này là Vô Vọng chi hải, cũng biết Vô Vọng chi hải không thuộc về bất cứ giới nào, mà là tên gọi chung của khu vực liên kết giữa những thế giới bất đồng.

Khác với trước kia Tiêu Dật chỉ biết tiên giới và nhân giới, trừ hai giới này ra, Vô Vọng chi hải còn liên kết ma pháp thế giới và thú nhân thế giới. Tại nơi này, mười mấy vạn năm trước từng có thần giới tồn tại, chỉ là sau đó thần giới sụp đổ, chỉ còn lại bốn giới khác.

Tiêu Dật nghe ra ý trong lời Sở Mặc, rất lâu về trước giữa bốn giới tựa hồ có qua lại với nhau, nhưng thời gian dần trôi, giữa các bên đều đóng thông đạo biên giới. Tiêu Dật vô cùng hiếu kỳ đối với những thứ Sở Mặc nói, nhưng lại không định hỏi Sở Mặc quá nhiều, mà muốn sau khi về tiên giới, đến Mặc Hương Các tìm tư liệu có liên quan.

https://thuviensach.vn

Giữa hai người tuy đã giải tỏa được hiểu lầm trước đó, nhưng trừ khi tất yếu, giữa bọn họ không có bao nhiêu giao lưu. Tiêu Dật nghĩ tới sự nghiệp vừa ở bước đầu của mình tại tiên giới, tuân theo sự bài xích dành cho nhân viên cơ cấu chấp pháp, chỉ hận không thể mau chóng quên tuốt Sở Mặc, hai người từ nay về sau không còn vướng mắc.

Đối với thái độ xa cách của Tiêu Dật, Sở Mặc không có biểu hiện gì, trải qua mấy ngày quan sát, hắn đã xác định trước kia hơn phân nửa là hiểu lầm Tiêu Dật. Hắn có thể lý giải tâm tình của Tiêu Dật hiện tại, bất cứ ai bị oan uổn bị dính líu đến thế, cũng đều không có cách nào cười bỏ qua cho chuyện trước đó. Nếu Tiêu Dật không muốn nhìn thấy hắn, Sở Mặc cũng vô cùng tự giác tránh khỏi phạm vi hoạt động của Tiêu Dật. Hai người ăn ý mỗi bên chiếm lĩnh một nửa xuyên vân thoa, cùng nhau trải qua an nhiên vô sự.

Hôm nay, Tiêu Dật theo thói quen ngồi ở đầu thuyền, nhìn mặt biển thâm đen phát ngốc. Một là, cuộc sống trên xuyên vân thoa bình đạm tới vô vị, trừ phát ngốc ra Tiêu Dật cũng tìm không ra chuyện khác để làm, hai là, thông qua quan sát mặt biển, cũng là một phương thức dự báo trước được nguy hiểm.

Phần lớn thời gian, Vô Vọng chi hải đều giống như lần đầu tiên Tiêu Dật nhìn thấy, giống như ngủ say, xuyên vân thoa đi trên nó giống như trên lục địa, chỉ có khi yêu thú thông qua, Vô Vọng chi hải mới tỉnh lại, mỗi lúc này đều là lúc sẽ có nguy hiểm. Ai cũng không biết giây tiếp theo từ đáy biển chui ra yêu thú gì, mà bọn chúng ra khỏi mặt biển là muốn làm gì.

Bên cạnh Tiêu Dật, Vượng Tài đang nằm sấp trên sàn, nghiêm túc một lượt đếm tinh ngọc yêu thương của nó, hai sợi thừng trên miệng túi múa may linh hoạt, đem những tinh ngọc này lần lượt từ bên trái chuyển sang bên phải, lại từ bên phải chuyển sang bên trái.

https://thuviensach.vn

Tiêu Dật buồn cười nhìn động tác của nó, nghĩ tới lai lịch của những tinh ngọc này, lại càng cảm thấy giở khóc giở cười.

Mấy ngày trước, Tiêu Dật trong lúc nguy cấp đã đem toàn bộ tinh ngọc tích lũy của mình bỏ hết vào trong lò cấm chế, Vượng Tài đối với việc này vẫn tâm niệm không quên, mấy lần thúc giục Tiêu Dật đòi Sở Mặc bồi thường. Đáng tiếc Tiêu Dật đối với đề nghị này của nó làm như không nghe thấy, Vượng Tài tức giận, rất nhanh nghĩ được một phương pháp khác.

Bất kể là lái xuyên vân thoa hay là mở cấm chế, đều không tách khỏi tinh ngọc được, Vượng Tài không dám đến phòng điều khiển, chỉ lén lút thủ ở cạnh lò cấm chế, mỗi lần sau khi Sở Mặc bỏ tinh ngọc vào lò cấm chế, Vượng Tài đều sẽ cẩn thận cất giữ một hai khối, như thế mấy lần, cũng đã tích lũy được sáu khối tinh ngọc.

Tiêu Dật cảm thấy Sở Mặc khẳng định biết hành động của Vượng Tài, lò cấm chế tiêu hao bao nhiêu, Sở Mặc không thể không biết. Nếu Sở Mặc đã không nói gì, Tiêu Dật cũng sẽ để Vượng Tài vui vẻ, không ngăn cản hành động của nó.

“Một khối tinh ngọc, hai khối tinh ngọc, ba khối tinh ngọc…” Vượng Tài vẫn còn đang đếm, Tiêu Dật nhìn một hồi, liền bật cười di chuyển ánh mắt, giây tiếp theo, Tiêu Dật đứng bật dậy, kinh nghi nhìn phương xa.

“Sở Mặc!”

Sở Mặc đang ở phòng điều khiển nghe tiếng kêu kinh nghi của Tiêu Dật, lập tức giật mình chạy qua. Đợi khi hắn nhìn theo hướng Tiêu Dật, thần sắc lập tức đại biến.

Chỉ thấy trên mặt biển xa xa vốn bình lặng dường như bị cái gì quấy nhiễu thoáng chốc cuộn trào lên, từng đợt sóng lớn màu đen chọc trời lao tới, trong sóng lớn có vô số gương mặt dữ tợn như ẩn như hiện, chen lấn

https://thuviensach.vn

nhau trôi về hướng xuyên vân thoa, giống như phía sau có thứ gì đang truy đuổi.

Sở Mặc lập tức phản ứng, thân hình lóe cái đã xuất hiện trong phòng điều khiển, hai tay nhanh chóng đánh ra mười mấy thế tay. Phù chú màu bạc lưu chuyển trên màn sáng màu lam nhạt, xuyên vân thoa vốn dùng tốc độ cực nhanh giờ càng như gió lao về phía trước.

Tốc độ của xuyên vân thoa đã là cực nhanh, nhưng tốc độ của yêu thú càng nhanh hơn, rất nhanh sau lưng đã có mấy con yêu thú đuổi tới và còn vượt qua xuyên vân thoa. Mặt biển bình lặng bị đánh vỡ, từng đợt từng đợt sóng lớn trào lên, những yêu thú này ngay cả nhìn cũng không nhìn xuyên vân thoa một cái, liều mạng bơi về phía trước, Tiêu Dật thậm chí có thể nhìn thấy rõ trong mắt chúng là sợ hãi và hoảng loạn, dường như sau lưng chúng có thứ gì cực kỳ đáng sợ.

Sau lưng những yêu thú này, vô số yêu thú hoặc to hoặc nhỏ, hoặc dữ tợn hoặc cổ quái đều liều mạng bơi, trừ nó ra, còn có rất nhiều hắc ảnh cực lớn cũng xuyên đi dưới đáy biển, chỉ nhìn độ dài của hắc ảnh trong biển, Tiêu Dật đã không cách nào tưởng tượng bọn chúng sẽ lớn như thế nào, nhưng chính là ngay cả yêu thú dường như đã đứng trên đỉnh của Vô Vọng chi hải cũng sợ hãi đến vậy, Tiêu Dật nghĩ không ra đang đuổi theo phía sau chúng rốt cuộc có thể là gì.

Dưới bầu không khí khẩn trương này, tựa hồ ngay cả Vượng Tài cũng cảm nhận được bất an, ngừng hoạt động đếm tinh ngọc nó thích nhất, ngoan ngoãn nằm trên đầu Tiêu Dật.

Tiêu Dật lo lắng nhìn phòng điều khiển một cái, lúc này y căn bản không giúp ích được gì, chỉ có thể tránh không gây loạn thêm cho Sở Mặc.

“Ọ!” “Chít chít!” “Gào!”

https://thuviensach.vn

Đủ tiếng kêu của yêu thú vang lên phía sau, trong tiếng gầm sắc bén không cái nào không lộ ra tuyệt vọng sâu sắc. Trong tiếng kêu gào nhấp nhô, một hư ảnh màu đen cao có tới trăm mét, dài cũng tới vạn mét xuất hiện ở chân trời, dùng tốc độ cực nhanh mà hướng về xuyên vân thoa.

Những nơi hắc ảnh đi qua, vô số yêu thú ngay cả kêu thảm cũng không kịp phát ra đã bị hắc ảnh nuốt chửng, thoáng chốc hóa thành hư vô.

Tiêu Dật kinh ngạc nhìn một màn sau lưng, nhanh chóng chạy tới phòng điều khiển.

“Anh thấy rồi chứ?”

Cho dù Tiêu Dật nói không đầu không đuôi, Sở Mặc vẫn hiểu y đang nói gì. Gật đầu, Sở Mặc trầm giọng nói: “Là bão hư vô.”

Ngay từ mới đầu khi thấy yêu thú lũ lượt chạy trốn, Sở Mặc đã đoán được bọn chúng có thể gặp phải sự tồn tại đáng sợ nhất của Vô Vọng chi hải, bão hư vô.

Khác với những nguy hiểm khác của Vô Vọng chi hải, bão hư vô xuất hiện không có bát cứ quy luật đáng nói nào, cũng không có bất cứ phương pháp nào né tránh được, chỉ có một đối sách duy nhất, đó chính là chạy, nhưng ai cũng không biết chạy bao xa mới có thể trốn được bão hư vô. Tiên giới ghi chép, trước kia biên giới tứ giới còn chưa bị đóng, mỗi lần thông hành tới Vô Vọng chi hải gặp phải bão hư vô, người có thể thoát được nó đều là người thắng được tốc độ hoặc có sức mạnh to lớn của các giới, người bình thường gặp phải bảo hư vô chỉ có thể đợi vận mệnh bị nuốt chửng.

Đây là lần đầu tiên Tiêu Dật nghe nói tới tên bão hư vô, nhưng cho dù y có ngốc, cũng nghe ra được sự thận trọng trong lời Sở Mặc, càng khỏi nhắc tới, những hành động chen chúc nhau mà chạy trốn của yêu thú đại biểu cho điều gì.

https://thuviensach.vn

Tim Tiêu Dật bị treo lên, khẩn trương nhìn Sở Mặc thao túng xuyên vân thoa, thỉnh thoảng quay đầu nhìn hắc ảnh sau lưng. Không biết có phải là ảo giác của y không, y luôn cảm thấy hắc ảnh tựa hồ cách họ càng gần.

Tốc độ của xuyên vân thoa đã tới cực hạn, Sở Mặc rũ mắt nhanh chóng tính toán một phen, với tốc độ trước mắt, bọn họ rất nhanh sẽ bị hắc ảnh nuốt chửng, trừ khi…

Sở Mặc rất nhanh hạ quyết tâm, lập tức quyết đoán đánh một thế tay, vừa nói với Tiêu Dật: “Bám lấy ta, ta sẽ tắt cấm chế của xuyên vân thoa.”

Cái gì? Tắt cấm chế vào lúc này?

Tiêu Dật kinh ngạc nhìn Sở Mặc, nghĩ không thông dụng ý của hắn, không đợi y mở miệng, màn sáng màu lam bao quanh thân thuyền thoáng chốc tắt ngúm, gió mạnh kịch liệt thổi lên người, mang theo năng lượng loạn lưu bạo ngược. Tiêu Dật gấp rút kéo tay Sở Mặc, nhưng vẫn bị thổi đứng không vững, nếu không phải Sở Mặc phản ứng cực nhanh kéo y vào lòng, Tiêu Dật sớm đã bị năng lượng loạn lưu cuốn lên không trung.

Không có cấm chế, xuyên vân thoa liền giống như một chiếc thuyền nhỏ bình thường nhất lướt trên biển lớn hoành hành bạo ngược, điên cuồng nhấp nhô không ngừng trên mặt biển, yêu thú cực lớn bơi qua bên cạnh, mang tới sóng biển màu đen sẫm, hai người rất nhanh bị tưới ướt đẫm.

Sở Mặc một tay ôm chặt Tiêu Dật, một tay bình tĩnh khống chế xuyên vân thoa chạy giữa các yêu thú. Trước đó hắn chỉ tắt cấm chế phòng hộ của xuyên vân thoa, là để cho năng lượng trong lò cấm chế toàn bộ chuyển lên phù chú phi hành khắc trên thân thuyền. Có lẽ là cách này có hiệu quả, tốc độ của xuyên vân thoa lại nhanh lên mấy lần, rất nhanh vượt qua mấy con đại yêu thú bên cạnh.

Tiêu Dật vẫn luôn lo lắng hơi yên tâm một chút, cho dù tư thế hiện tại khiến y cảm thấy lúng túng, nhưng giờ phút sinh tử cũng không bận tâm

https://thuviensach.vn

quá nhiều.

“Ọ!” “Chít chít!”

Bên cạnh lại lần nữa vang lên tiếng kêu thảm của yêu thú, trái tim vừa mới buông xuống của Tiêu Dật lại treo lên, nhìn qua vai Sở Mặc, hắc ảnh ở phía xa tựa hồ trở nên càng lớn.

“Gào!”

Lần này, tiếng gầm của yêu thú truyền tới từ phía trước hai người, chỉ thấy một con yêu thú lớn ngang ngửa xuyên vân thoa đột nhiên nhảy khỏi mặt biển, lao tới chui vào một khe nứt hư không nứt ra ở giữa không trung.

Hành động của yêu thú này có vẻ đã nhắc nhở những yêu thú khác, rất nhanh trong biển đã có rất nhiều yêu thú nhảy ra, không bận tâm gì chui vào trong khe nứt đó.

Những khe nứt hư không có cái đã hình thành rất lâu, có cái vừa mới bị năng lượng loạn lưu làm nứt, ai cũng không biết nó sẽ thông tới nơi nào. Có lẽ là thông tới phía bên kia của Vô Vọng chi hải, có lẽ là bất cứ giới nào trong bốn giới, có lẽ bên trong căn bản là một không gian chết, có lẽ xui xẻo sẽ vĩnh viễn lạc trong hư không vô biên đó. Tiêu Dật tận mắt nhìn thấy một con yêu thú chui vào trong khe nứt không bao lâu rất nhanh lại rớt ra từ một khe nứt khác, lại rớt ngay ở phía trước bão hư vô, thoáng chốc bị nuốt chửng.

Hắc ảnh sau lưng càng lúc càng gần, trong mắt Sở Mặc lóe lên do dự, tiếp theo trở nên kiên định. Cúi đầu nhìn thiếu niên trong ngực một cái, thiếu niên tuy sắc mặt tái nhợt nhưng cũng không có quá nhiều sợ hãi, nghĩ tới những chuyện tình cờ chồng chéo giữa hắn và thiếu niên, Sở Mặc lần đầu tiên nhìn thẳng thiếu niên, “Xin lỗi!”

https://thuviensach.vn

Hắn còn chưa thể chết tại đây, cho nên bất luận thế nào hắn cũng phải đánh cược, tiếng xin lỗi này vừa là xin lỗi vì trước đó hắn đã liên lụy thiếu niên vô tội này, cũng là xin lỗi vì mạo hiểm sắp tới.

Tiêu Dật còn đang nghĩ làm sao chạy thoát, nhất thời không phản ứng lại.

“Ôm chặt ta.” Sở Mặc trầm giọng nói, rất nhanh một thanh kiếm quang màu đen ngưng tụ ở lòng bàn tay hắn, Sở Mặc thần sắc ngưng trọng, đâm về hướng một khe nứt không gian gần nhất.

Năng lượng loạn lưu bạo ngược quét qua, khe nứt vốn chỉ dài mấy thước lại triển khai thành mấy mét, Sở Mặc không chút do dự ôm Tiêu Dật trong ánh mắt kinh ngạc của y nhảy vào trong đó. Đau đớn xé rách từ trên người truyền tới, Tiêu Dật trước khi hôn mê chỉ muốn chửi, khốn kiếp, nói trước một tiếng sẽ chết hả.

Không biết qua bao lâu, Tiêu Dật mơ mơ hồ hồ nghe thấy một giọng nói kinh ngạc của thiếu niên, “Mau nhìn, ở đây có một á thú bị thương.”

“Á thú? Đó là cái gì?” Tiêu Dật mơ màng nghĩ, rồi lại ngất đi lần nữa.

https://thuviensach.vn

TIÊN GIỚI TẨU TƯ PHẠM

Lý Tùng Nho
www.dtv-ebook.com

Chương 27

Á Thú

Khi Tiêu Dật tỉnh lại, chỉ cảm thấy mí mắt nặng nề, làm sao cũng mở không ra, toàn thân trên dưới thì mềm nhũn vô lực, giống như y đã ngủ rất lâu.

Một cánh tay ấm áp lướt qua trán y, giọng nói dịu dàng: “Kết quả kiểm tra có chưa?”

“Có rồi, thương thế trên người á thú đã lành lặn, chắc đã gần tỉnh lại.”

“Còn về lai lịch thân phận của á thú này có manh mối gì không? Thú thần tại thượng, quyết không cho phép phát sinh bất cứ chuyện ngược đãi á thú nào.”

“Đã có đội chấp pháp tra rồi, chẳng qua hiện tại các khu chìm vào hỗn chiến, nhân viên lưu thông phức tạp, rất khó kiểm tra.”

“Tôi biết rồi, anh đi làm việc đi, nơi này có mình tôi là đủ.”

Cuộc đối thoại xa lạ vang lên bên tai, Tiêu Dật giãy dụa cử động, có người ở bên cạnh, là ai? Á thú là cái gì?

“Tỉnh rồi?” Giọng nói dịu dàng vừa rồi, mang theo vui mừng hỏi.

Tiêu Dật cố gắng mở mắt, ánh sáng trong phòng khiến y không thích ứng nghiêng đầu, chỉ thấy một gương mặt mang theo nụ cười dịu dàng xuất

https://thuviensach.vn

hiện trước mắt.

“Cảm thấy thế nào? Còn có nơi nào không thoải mái?”

Chủ nhân của gương mặt xem ra tuổi tác xấp xỉ với y, dung mạo vô cùng tuấn tú, vì nụ cười dịu dàng, toàn thân tỏa ra một khí tức khiến người an tâm.

Tiêu Dật cử động thân thể, “Đây là đâu?”

Trong lúc nói chuyện, y giãy dụa muốn ngồi dậy, nam nhân bên cạnh thân thiết dìu y một tay, cẩn thận đặt một tấm đệm dựa mềm mại sau lưng y.

“Chỗ này là khu D-6, cậu đã an toàn rồi, sau này cậu yên tâm ở lại đây, chuyện trước kia sẽ không xảy ra nữa.”

Giọng nói của nam nhân vô cùng dịu dàng, nghe vào cảm thấy thoải mái dị thường, nhưng ý nghĩa trong câu nói đó lại khiến Tiêu Dật mê mang không hiểu. Y nghi hoặc nhìn xung quanh, đập vào mắt là một bệnh viện trông khá giống nhân giới, nhưng trong phòng có rất nhiều thiết bị lại khác với ký ức của y.

“Anh là ai? Khu D-6 là ở đâu?”

Phản ứng của Tiêu Dật khiến nam nhân ngạc nhiên, rất nhanh lại mỉm cười.

“Chính thức giới thiệu một chút, tôi là Lạc Phi, cũng là á thú như cậu. Khu D-6 là khu vực biên giới, cách khu trung ương khá xa, nhưng cậu ở đây sẽ rất an toàn.”

Tiêu Dật không chú ý tới khu biên giới và khu trung ương mà người đàn ông tên Lạc Phi này nhắc tới, y để ý là lại lần nữa nghe thấy hai chữ á thú.

https://thuviensach.vn

Nghĩ tới trước khi tỉnh lại có nghe tới "thần thú tại thượng", Tiêu Dật gần như có thể phán đoán nơi này chắc chính là thú nhân thế giới mà Sở Mặc nhắc tới. Tiêu Dật chần chờ nhìn Lạc Phi, đối phương và y rõ ràng đều là bộ dáng nhân loại giống nhau, lại tự xưng là á thú, y bất giác suy đoán, chẳng lẽ á thú chính là chỉ nhân loại giống y? Thế giới này trừ nhân loại ra còn có loại dã thú khác?

Sự chần chừ của Tiêu Dật bị Lạc Phi coi là cảnh giác, Lạc Phi lý giải cười cười, dịu giọng nói: "Cậu đói rồi ha, có muốn ăn chút gì không."

Lạc Phi không nhắc, Tiêu Dật không cảm thấy, Lạc Phi vừa nói, Tiêu Dật lập tức nghe thấy tiếng bụng mình kêu ọt ọt. Lúng túng cười cười với Lạc Phi, Tiêu Dật thật sự đói bụng, trước đó ở Vô Vọng chi hải y cái gì cũng không ăn, nếu không phải vì tu luyện thân thể mạnh lên, tính ra y đã sớm đói gục.

Lạc Phi cười nhẹ, "Cậu đợi lát, tôi đi lấy đồ cho cậu ăn."

Thiện ý của Lạc Phi vô cùng rõ ràng, Tiêu Dật cũng cười, "Anh có thể gọi tôi là Tiêu Dật." Nghĩ tới Sở Mặc cùng y tiến vào khe nứt không gian, Tiêu Dật lại nói thêm một câu, "Cảm ơn các anh đã cứu tôi, tôi muốn biết các anh có gặp đồng bạn của tôi không?"

"Đồng bạn?" Thần sắc Lạc Phi trở nên nghiêm túc, "Cậu không phải chỉ có một mình?"

Tiêu Dật không biết Lạc Phi tại sao phản ứng lớn như vậy, lắc đầu: "Tôi còn có một đồng bạn."

"Là á thú sao?" Lạc Phi truy vấn.

Tiêu Dật nghĩ lại Sở Mặc cũng là nhân loại như mình, khẳng định cũng coi như á thú, lập tức gật đầu.

https://thuviensach.vn

“Tôi biết rồi, cứ giao cho tôi, tôi sẽ nhanh chóng giúp cậu tìm đồng bạn.” Lạc Phi vẻ mặt nghiêm túc bảo đảm. Nói xong, Lạc Phi vội vàng rời khỏi đó, hắn không ngờ còn có một á thú lưu lạc bên ngoài, mùa bão tố sắp tới rồi, nhất định phải tìm được vị á thú thất lạc đó trước mùa bão tố.

Lạc Phi xem trọng á thú như vậy, khiến Tiêu Dật yên tâm, nếu Sở Mặc và y cùng tới thú nhân thế giới, chắc cũng ở gần đó, khẳng định sẽ được Lạc Phi tìm thấy. Nghĩ tới Sở Mặc, Tiêu Dật liền nhớ tới Vượng Tài đã bị Sở Mặc cất đi, hy vọng Sở Mặc nhất thiết phải bỏ vệ Vượng Tài không để xảy ra chuyện.

Lạc Phi rời khỏi phòng Tiêu Dật, vội vàng đi tới phòng hội nghị ở giữa. Trong phòng hội nghị, mười nam tử tuổi tác khác nhau, thân hình cao to đang ngồi vây quanh kịch liệt tranh luận gì đó.

Thấy Lạc Phi đi vào, mọi người rất nhanh ngừng tranh luận, một nam tử bề ngoài cỡ hai mươi bảy hai mươi tám tuổi, khí chất nho nhã trong đó mỉm cười đứng lên, thần sắc dịu dàng: “Phi, tình trạng tiểu á thú của chúng ta thế nào rồi?”

Lạc Phi thần sắc ngưng trọng, “Y tỉnh rồi, nhưng lại tràn đầy cảnh giác với xung quanh, hiện tại tôi chỉ biết y tên Tiêu Dật. Theo như y nói thì bên ngoài còn có một á thú, có lẽ cũng bị thương. Lộ, chúng ta nhất định phải tìm được á thú thất lạc đó trước mùa bão tố.”

Lời của Lạc Phi khiến mọi người tại đó đều giật mình, nụ cười trên mặt Lộ biến mất, lập tức nhìn những người khác.

“Ta đi tìm!” Còn chưa đợi Lộ mở miệng, một nam tử tuổi tác xấp xỉ Lạc Phi, vẻ mặt cương quyết lập tức đứng lên.

Nam tử bên cạnh hắn bất mãn nói: “Thần, dựa vào cái gì là ngươi đi?”

https://thuviensach.vn

Nam tử tên Thần khiêu kích nhìn người bên cạnh một cái, cuồng vọng nói: “Vì ta chạy nhanh nhất lại có khứu giác nhạy bén nhất, tiểu á thú trước đó cũng chính là ta tìm được.”

“Được rồi, Hoằng Ảnh, để Thần đi.” Lộ ngắt ngang cuộc tranh cãi của hai người, dứt khoát nói.

Trên mặt Thần lộ ra tia vui vẻ, đắc ý nhướng mày với Hoằng Ảnh bên cạnh, rất nhanh biến thành một con sói xám thật lớn, gầm một tiếng rồi chạy ra ngoài.

“Đáng ghét!”

“Khó ưa!” Những người trong phòng đều lũ lượt thấp giọng chửi.

Lộ cười lắc đầu, kéo Lạc Phi ngồi bên cạnh mình, hỏi vấn đề khác, “Tình trạng thân thể của á thú thế nào?”

Vấn đề này lập tức cuốn lấy sự chú ý của mọi người trong phòng, mấy người độc thân đều nhất tề ngừng chửi mắng Thần, đổi sang nhiệt tình nhìn Lạc Phi. Phải biết chỉ có á thú thân thể khỏe mạnh, mới có thể thừa nhận giao phối với thú nhân. Ngay từ lúc Thần phát hiện á thú, bọn họ sớm đã mài quyền ken két chuẩn bị đợi á thú tỉnh lại triển khai các loại theo đuổi.

Lạc Phi mười phần câm nín đối với biểu hiện của mọi người, nhưng đây là thiên tính chủng tộc khắc sâu trong huyết mạch, thú nhân căn bản không cách nào kháng cự sự hấp dẫn của á thú, á thú cũng không thể tách rời thú nhân. Nghĩ tới thân thể Tiêu Dật, hắn chỉ đành cảnh cáo nhìn mọi người, “Thân thể Tiêu Dật hồi phục cũng khá rồi, nhưng trước đó y từng bị thương tổn, các anh nhất định phải chú ý khắc chế hành động của mình, bất cứ hành động thân mật nào nhất định cũng phải có sự cho phép của người ta.”

Á thú là sự tồn tại cực kỳ quan trọng tại thú nhân thế giới, gánh vác trọng nhiệm sinh sản hậu đại. Khác với thú nhân có thể biến thân, á thú

https://thuviensach.vn

thân thể yếu ớt, trời sinh đã không thể biến thân, tại thế giới thú nhân ngàn vạn năm nay vẫn nằm ở địa vị được bảo hộ. Đồng thời cũng vì tổng thể á thú số lượng ít ỏi, tạo thành tranh đoạt của thú nhân đối với á thú. Thú luật quy định, mỗi á thú đều có thể có bạn lữ không bị hạn chế, nhưng một thú nhân cả đời chỉ có thể có một á thú.

Lời cảnh cáo của Lạc Phi khiến thần sắc mọi người trở nên ngưng trọng, Hoằng Ảnh nhíu mày nói: “Rốt cuộc là người nào lại nỡ thương tổn á thú trân quý?”

“Anh nói xem liệu có phải là cái đám vương tộc biến thái của khu trung ương không, tôi nghe nói khu trung ương có rất nhiều vương tộc bên cạnh không phải chỉ có một á thú, thậm chí bọn họ còn trao đổi á thú cho nhau, cũng thường xuyên có lời đồn á thú bị thương.

“Khẳng định là vậy, trừ vương tộc, những khu khác có khu nào không nâng á thú trong tay, không nỡ để á thú chịu chút thương tổn nào.”

“Đúng đúng!”

Mọi người lũ lượt chỉ trích, hiển nhiên trong tiềm thức đã nhận định Tiêu Dật chính là á thú trăm cay nghìn đắng chạy trốn khỏi khu trung ương, thương thế trên người y càng là thứ chứng minh tốt nhất cho điểm này. Hoằng Ảnh thậm chí đã kết nối máy liên lạc trực tiếp đem suy đoán của mọi người xem như sự thật nói với Thần đang ở ngoài, khiến Thần tính khí nóng nảy nghe xong liền hung tợn đập máy liên lạc.

Tiêu Dật ở trong phòng bệnh không biết y đã bị xem thành á thú thân tâm bị thương, một đám người đang đợi dùng tình yêu sưởi ấm y, lúc này y đang đứng bên cửa sổ hiếu kỳ nhìn thế giới bên ngoài.

Khác với tiên giới có tiên khí nồng đậm khiến người thoải mái, không khí của thú nhân thế giới xem ra vô cùng tồi tệ. Cho dù cách một lớp cửa sổ, Tiêu Dật vẫn có thể nhìn thấy bầu trời xám xịt bên ngoài, thỉnh thoáng

https://thuviensach.vn

có gió thổi qua, cuốn lên bụi đất đầy trời. Nhìn ra xa, Tiêu Dật không thấy một chút màu xanh nào, những gì thấy được, đâu đâu cũng là trời bụi, đất vàng, và những vật kiến trúc kim loại bóng loáng.

Tiêu Dật không khỏi nhíu mày, tất cả những gì trước mắt khiến y nghĩ tới nơi có hoàn cảnh ác liệt nhất tại nhân giới, không biết thú nhân thế giới đều là như vậy, hay chỉ có khu biên giới này mới thế.

“Đợi lâu rồi hả.” Âm thanh của Lạc Phi vang lên sau lưng.

Tiêu Dật quay đầu, thì thấy Lạc Phi bưng một khay thức ăn kim loại đi vào.

Tiêu Dật mỉm cười lắc đầu, đi qua, đợi khi y nhìn rõ thứ trong khay, trên mặt bất giác hiện lên chút cổ quái. Chỉ thấy chính giữa mâm kim loại, là một đống vật thể dạng hồ màu xanh còn bốc ra khói nóng, bên cạnh những vật thể nhìn không ra nguyên liệu này, là mấy lá rau xanh đã khô nước nhăn nheo đáng thương nằm đó.

Lạc Phi áy náy nhìn Tiêu Dật, “Cậu cũng biết, rau xanh là đồ dự trữ rất quý, chỉ có ở khu trung ương trồng được, những khu khác không có, vì hỗn chiến giao thông bất tiện, những thứ này đã là thứ tốt nhất mà khu D có thể tìm được.”

Nghe Lạc Phi nói thế, nét cổ quái trên mặt Tiêu Dật càng hiện rõ, nghĩ tới cảnh tượng nhìn thấy ngoài cửa sổ, Tiêu Dật ẩn ẩn hiểu được gì đó.

Nhận khay đồ ăn từ tay Lạc Phi, Tiêu Dật không lộ ra bất cứ biểu tình chán ghét nào, vô cùng tự nhiên ăn hết toàn bộ cái mớ màu xanh loãng bên trong, duy chỉ để lại mấy lá rau xanh.

“Sao vậy?” Lạc Phi không hiểu.

Tiêu Dật giải thích: “Tôi không thích ăn rau.”

https://thuviensach.vn

Trong mắt Lạc Phi là sáng tỏ, ánh mắt nhìn Tiêu Dật càng thêm dịu dàng, hắn cho rằng Tiêu Dật cố ý nói không thích ăn rau, làm sao có thể có người không thích ăn món rau quý báu này chứ? Tại nơi Lạc Phi không thấy được, Tiêu Dật cười khổ, y thật sự không thích ăn rau, y muốn ăn thịt đó.

Vì chuyện rau xanh, Lạc Phi và Tiêu Dật càng thêm thân quen, khi Tiêu Dật nghe Lạc Phi giới thiệu về khu D-6, vùng hoang bên ngoài khu D-6, dưới cát vàng đầy trời, Sở Mặc đang đối kháng với một con sói lớn màu xám.

Con sói lớn này chính là Thần trước đó ra ngoài tìm kiếm á thú, vì thú thể là sói, nên mũi của hắn cũng nhạy bén vô cùng, rất nhanh đã ngửi được vị đạo xa lạ bên ngoài, hơn nữa trong vị đạo này còn xen lẫn một chút vị đạo nhàn nhạt trên người Tiêu Dật. Thần rất nhanh nương theo vị đạo tìm tới.

Khi nhìn thấy Sở Mặc, trong lòng Thần cảm thấy nghi hoặc, người trước mắt này lẽ nào chính là đồng bạn của Tiêu Dật, một á thú khác? Nhưng từ lúc nào á thú cũng có uy áp cường đại như thế, lẽ nào là hắn tìm sai?

Vì trong lòng không xác định, Thần mất đi tiên cơ mở miệng, rơi vào trong mắt Sở Mặc, chính là một con lang màu xám thật to thần thần bí bí xuất hiện sau lưng hắn, rõ ràng không mang ý tốt.

Sở Mặc không chút do dự bổ một đao về phía Thần, Thần bối rối tránh né, như vậy hắn đã nhận định nam nhân đối diện tuyệt đối không phải á thú, mà là một thú nhân cường đại.

Thần có thể né được một đao của Sở Mặc, khiến Sở Mặc vô cùng ngạc nhiên, trong đầu có gì đó xẹt qua, Sở Mặc dừng động tác, nhìn Thần dò hỏi: “Thú nhân?”

https://thuviensach.vn

Tiên giới đóng cửa biên giới đã là chuyện mấy vạn năm trước, tuy Sở Mặc biết có thú nhân thế giới tồn tại, nhưng thú nhân thế giới cụ thể là bộ dáng ra sao hắn không biết chút gì, chỉ là tiên giới cũng có ghi chú sơ xài, thú nhân giống như yêu tộc của tiên giới, có thể thay đổi giữa thú thân và nhân thân. Con sói xám trước mặt tuy bối rối, nhưng lại né được một chiêu của hắn, tương đương với chiến lực của yêu thú bậc bốn tại tiên giới, Sở Mặc không khỏi bắt đầu hoài nghi.

Nghe Sở Mặc nói thế, Thần rất nhanh đứng lên, thoáng chốc từ sói biến thành một nam tử thân hình cao to.

Thần phòng bị nhìn Sở Mặc, “Ngươi là thú nhân của khu nào? Đến khu D-6 làm gì?”

Sở Mặc nhíu mày, tránh khỏi vấn đề thứ nhất, mở miệng nói: “Ta tới đây không có ác ý, chỉ là tìm kiếm đồng bạn mất tích.”

Đáp án tìm đồng bạn này khiến Thần khẽ động, nghĩ tới vị đạo nhàn nhạt của Tiêu Dật trên người người này, ánh mắt Thần tối đi, “Đồng bạn của ngươi tên gì, ta là thủ lĩnh của đội chấp pháp ba khu D-6, nói không chừng ta từng gặp qua bạn của ngươi. ’

Sở Mặc bình tĩnh nhìn đối phương một cái, phán đoán không ra ý đồ của đối phương, chẳng qua nghĩ tới Tiêu Dật mất tích, Sở Mặc rũ mắt, quyết định mạo hiểm mọt lần. Y ở trong sa mạc quanh đây tìm kiếm Tiêu Dật đã hai ngày, nếu còn tìm không được, y lo lắng thân thể Tiêu Dật không thể nào kiên trì nổi nữa. Bất kể đối phương xuất phát từ mục đích gì, chỉ với hai chữ Tiêu Dật, cũng không thể mang tới vấn đề gì, nói không chừng thật sự có thể mượn sức mạnh của đối phương tìm được Tiêu Dật.

Nghĩ tới đây, Sở Mặc mở miệng nói: “Tiêu Dật!”

Đáp án như trong dự đoán, Thần nhìn Sở Mặc, sắc mặt đột nhiên trầm xuống, giây tiếp theo, con sói màu xám xuất hiện tại chỗ Thần vừa đứng,

https://thuviensach.vn

đột ngột phóng tới chỗ Sở Mặc.

“Khốn kiếp, ta cắn chết ngươi.”

https://thuviensach.vn

TIÊN GIỚI TẨU TƯ PHẠM

Lý Tùng Nho
www.dtv-ebook.com

Chương 28

Trùng Phùng

Đối mặt với địch ý đột nhiên mà tới của Thần, Sở Mặc tuy không hiểu, nhưng phản ứng cực nhanh tránh khỏi động tác của hắn. Chỉ là không biết tại sao, Thần nhìn hắn, trong con mắt đỏ bừng tràn đầy cảm giác phẫn nộ, hạ thủ càng thêm vô cùng hung hãn, cứ như muốn dồn hắn vào chỗ chết.

Sở Mặc nhíu chặt mày, liên hệ tới việc Thần sau khi nghe thấy tên Tiêu Dật mới phản ứng kịch liệt như thế, chẳng lẽ là có liên quan tới Tiêu Dật.

Ý niệm thoáng qua, Sở Mặc hạ thủ cũng có chừng mực, không hạ tử thủ, ngược lại sau khi thấy Thần bị thương lùi lại thì cố ý thả hắn đi.

Suốt đường cẩn thận đi theo sau Thần, có gió thổi qua, cát vàng bay đầy trời, từ xa xuất hiện đường nét của một vật kiến trúc. Một khắc sau, một thành phố hoàn toàn do kim loại tạo nên xuất hiện trước mặt Sở Mặc, đây là phong cách kiến trúc Sở Mặc chưa từng nhìn thấy trước đây.

Lại nói, thú nhân thế giới hoàn toàn bất đồng với Sở Mặc đã tưởng tượng, vì cổ tích không ghi chú quá nhiều, Sở Mặc đều dựa theo tiên giới để tưởng tượng thú nhân thế giới, nhưng đợi khi hắn đích thân tới đây, hắn mới phát hiện bản thân đã sai lầm. Không nói gì khác, quen với tiên giới sinh cơ nồng đậm, loại thế giới cát vàng đầy trời, hoàn toàn không có sinh khí như thú nhân thế giới khiến Sở Mặc vô cùng khó chịu, có lẽ, không có bất cứ tiên nhân nào có thể thích ứng nổi.

https://thuviensach.vn

Nhìn thành phố trước mặt, Sở Mặc không tùy tiện tiến vào, mà chọn trốn trong chỗ xa cẩn thận quan sát. Sở Mặc rất nhanh ý thức được, thành phố của thú nhân thế giới khác với tiên giới, không phải có thể tùy tiện đi vào, hắn thấy mỗi người vào thành hầu như đều cần phải đưa ra một tấm thẻ như thẻ ngọc tới trước một cửa sổ ở cửa thành, tấm thẻ đó giống như kim ngư lệnh của hắn hình như tượng trưng cho thân phận.

Sở Mặc hơi nhíu mày, đang nghĩ nên làm sao vào thành, đột nhiên trước cửa thành truyền tới một trận xao động, mười mấy dã thú cực lớn chạy ra ngoài, cảnh giác phân tán ở trước cửa thành, phòng bị chăm chú nhìn cửa thành.

Sở Mặc giật mình, trực giác đối phương là vì hắn mà tới. Hắn nghĩ không sai, Thần trước đó bị thương sau khi chạy về khu D-6, lập tức chạy tới phòng hội nghị nơi Lộ đang ở. Mọi người vốn cho rằng Thần sẽ mang về một á thú nữa, đang chỉnh tề đợi nghênh tiếp tân á thú, ai biết đợi được là Thần bị thương.

“Xảy ra chuyện gì?” Người mở miệng đầu tiên là Lộ, lực chiến đấu của Thần tại D-6 là nằm trong mười hạng đầu, Lộ không ngờ bên ngoài có ai có thể tổn thương được Thần.

“Phi phi!” Thần biến về hình người, đỡ cánh tay bị thương, tức giận nói: “Ta gặp phải thú nhân khu trung ương đang tìm á thú.”

“Cái gì?” Lộ kinh ngạc.

Thần mặt âm trầm, “Đối phương biết tên á thú, nói là đồng bạn thất lạc. Phi, khi chúng ta phát hiện á thú, toàn thân á thú đều là thương tích, đồng bạn gì chứ, rõ ràng chính là á thú chịu không nổi ngược đãi chạy ra, bọn họ còn có mặt mũi đuổi tới đây.”

Lời của Thần hiển nhiên nhận được đồng tình của mọi người, Hoằng Ảnh nhìn Lộ: “Lộ, ngươi dự định làm sao?”

https://thuviensach.vn

Lộ còn chưa mở miệng, một người khác đã nói: “Tuy hiện tại các khu đều thầm tự lập, nhưng ngoài mặt mọi người đều không có trở mặt với khu trung ương, ta kiến nghị chúng ta hãy nghĩ một biện pháp thỏa đáng thì tốt hơn.”

“Ngươi có ý gì, cái gì mà biện pháp thỏa đáng, lẽ nào muốn giao á thú ra, tiếp tục bị đám biến thái ngược đãi?”

Thấy mọi người sắp cãi nhau, Lộ ngắt ngang: “Thần, đối phương có mấy người?”

“Ta chỉ gặp được một người, nhưng rất mạnh.”

Lộ nhẹ gõ lên bàn, rất nhanh hạ quyết tâm, “Á thú tuyệt đối không thể giao ra, nếu khu trung ương tìm tới, cứ giữ toàn bộ bọn họ lại, đúng lúc khu C đang náo lợi hại, khu trung ương chưa chắc có thể tra được lên người chúng ta.”

Quyết định của Lộ cũng coi như quyết định cuối cùng, mọi người rất nhanh tản đi, ai nấy dẫn theo đội chấp pháp đi hướng bốn cửa thành.

Thần không chịu nghỉ ngơi, đơn giản băng bó cho qua, lại đi theo tới cửa thành.

“Thế nào, có khí tức của đối phương không?” Mở miệng chính là một con gấu nâu cự đại, chính là thú thể của Hoằng Ảnh.

Thần tỉ mỉ ngửi bốn phía, đột nhiên dừng bước, gầm rú về hướng bên trái. Theo tiếng gầm của Thần, lập tức có mười mấy cự thú vây lại, nửa ẩn trong hư không, bóng dáng Sở Mặc dần xuất hiện.

Như ngẫm nghĩ gì nhìn Thần một cái, Sở Mặc không ngờ khứu giác của đối phương lại nhạy bén như thế, hắn đã dùng thiết bị cấm chế che giấu khí tức trên người, đối phương lại vẫn có thể tìm được hắn.

https://thuviensach.vn

Sở Mặc đối với việc này rất kinh tâm, nhưng không nghĩ đối phương đồng dạng cũng kinh tâm vì hành động của hắn.

Khốn kiếp, khu trung ương từ lúc nào đã nghiên cứu ra thiết bị ẩn thân, bọn họ thế nhưng không hề nghe được một chút tin tức nào, mấy cự thú quay nhìn nhau, đồng thời trong lòng cũng dâng lên cảnh giác nồng đậm.

Song phương đang đối kháng khẩn trương, bầu không khí tại đó hễ chạm là bùng phát.

Người ở cửa thành khác nghe được tin Sở Mặc xuất hiện, đều dồn dập chạy tới, nhất thời hơn trăm con cự thú chặn ở cửa thành, những thú nhân khác nhìn thấy tình hình này, vô cùng tự giác chọn lựa né thật xa.

Sở Mặc nhìn nhiều thú nhân tụ tập lại như thế, chân mày nhăn chặt, nếu chỉ có mười mấy thú nhân hắn không đặt vào mắt, nhưng nhiều như thế chỉ dựa vào một mình hắn tuyệt đối không phải là đối thủ, càng huống hồ nơi này dù sao cũng không phải tiên giới, Sở Mặc còn chưa ngu tới mức đại khai sát giới ở đây, chọc phải phiền phức không thể giải quyết.

Tình hình đối kháng tại cửa thành truyền tới tai Lạc Phi, Lạc Phi lo lắng Tiêu Dật nghe được tin tức sẽ sợ hãi, vội buông công việc trong tay, đi tới phòng của Tiêu Dật.

Trong phòng, Tiêu Dật hoàn toàn không biết chút gì những chuyện đang xảy ra bên ngoài, đang hiếu kỳ lật xem máy liên lạc Lạc Phi để lại cho y. Máy liên lạc này giống như di động ở nhân giới, nhưng lại không có nguyên lý điện tử phức tạp như di động nhân giới, chỉ là một tấm thẻ kim loại mỏng, đã chứa đựng toàn bộ công năng của di động, thậm chí còn có thêm một vài công năng thú vị khác.

Tiêu Dật tựa hồ vô thức nghĩ tới việc nếu y mang thêm một vài máy liên lạc tới nhân giới, khẳng định có thể kiếm được một mớ, nói không chừng còn có thể dẫn đầu khoa học nhân giới phát triển thêm một bước, thậm chí

https://thuviensach.vn

y còn có thể đem cái này bán tới tiên giới, cái này so với thẻ ngọc truyền tin thì tiện hơn nhiều. Chính là không biết vật phẩm của thú nhân thế giới tại tiên giới liệu có "thú khí" hay không, đến lúc đó lại bị sở tuần kiểm để ý thì mệt.

Chợt Tiêu Dật ngây người, y chỉ mới nghĩ mang thứ ở đây bán tới thế giới khác, lại không nghĩ tới việc đem đồ của nhân giới và tiên giới bán tới đây, y thật sự quá ngốc, nên biết trước mắt chính là một cơ hội buôn bán cực lớn. Tiêu Dật nghĩ tới mấy cọng rau héo úa khi ăn cơm vừa rồi, đó còn là đồ dự trữ quý giá tìm được trên cả khu D, nếu y đem rau ở nhân giới tới bán ở đây, đúng rồi, còn có thịt, như vậy sẽ là một vụ làm ăn kiếm được bao nhiêu tiền a.

Tiêu Dật càng nghĩ càng hưng phấn, quả thật hận không thể lập tức trở về nhân giới mang một sọt rau về đây, chỉ là nhìn vết bớt thái cực không có chút phản ứng nào trên ngực, tâm tình kích động của Tiêu Dật liền xìu xuống, về không được thì nghĩ nhiều thêm cũng vô ích.

Khi Lạc Phi đi vào thì thấy chính là bộ dáng Tiêu Dật ỉu xìu, hắn cho rằng Tiêu Dật đã nghe được chuyện xảy ra trước cửa thành, lo lắng nhìn Tiêu Dật, an ủi nói: "Không sao đâu, đừng lo lắng, Lộ sẽ không để người mang cậu đi."

"Cái gì?" Tiêu Dật không hiểu.

Lạc Phi nhẹ vỗ vai Tiêu Dật, dịu giọng nói: "Tôi biết cậu rất sợ, nhưng cậu yên tâm, nơi này là khu biên giới, thú nhân của khu trung ương không dám quá ngang ngược ở đây."

Rõ ràng mỗi một từ Lạc Phi nói y đều có thể nghe hiểu, nhưng ghép lại với nhau thì Tiêu Dật lại hồ đồ, liên hệ hai câu trước sau, Tiêu Dật thử mở miệng: "Có phải có người tới tìm tôi, muốn mang tôi đi?"

https://thuviensach.vn

“Cậu không biết?” Lạc Phi rất nhanh ý thức được mình đã hiểu lầm, thì ra Tiêu Dật còn chưa biết, hiện tại ngược lại là hắn chủ động để lộ ra. Nếu đã nói tới đây, Lạc Phi cũng không thể giấu Tiêu Dật nữa, đơn giản kể lại mọi chuyện.

“Trước đó cậu không phải nói còn có một đồng bạn thất lạc sao? Lộ an bài Thần ra ngoài tìm kiếm, kết quả không tìm thấy ngược lại còn gặp phải thú nhân đang tìm cậu khắp nơi. Thần không phải là đối thủ của thú nhân đó, chạy trở về, không ngờ thú nhân cư nhiên đuổi theo tới đây. Hiện tại bọn người Lộ đều đã ra đó, nhất định sẽ cản được hắn lại, không để hắn mang cậu đi.”

Nghe xong lời của Lạc Phi, Tiêu Dật lập tức nghĩ ngay người tới tìm y là Sở Mặc, chỉ là Sở Mặc làm sao lại là thú nhân, hắn và y đều là nhân loại, đúng ra là á thú chứ. Lại nói đám người Lạc Phi tại sao vẫn nhắc tới khu trung ương, lo lắng người của khu trung ương sẽ dẫn mình đi, rốt cuộc là chuyện gì?

Tiêu Dật không hiểu, hoang mang nhìn Lạc Phi, hỏi ra.

Lạc Phi biểu hiện ra còn khó hiểu hơn y, “Cậu không phải trốn từ khu trung ương ra sao?”

“A!”

Hai người hai mặt nhìn nhau, Tiêu Dật mới biết vì hàm hàm hồ hồ không nói rõ lai lịch, mọi người nhìn thương tích trên người y, thế nhưng lại chụp lên cho y cái lai lịch bị người ngược đãi truy sát. Tiêu Dật buồn cười, nghĩ tới năng lực chụp mũ cường đại của mọi người, nói thế, trước cửa thành hiện tại không phải là thú nhân của khu trung ương gì cả mà là Sở Mặc?

Ý niệm thoáng qua, Tiêu Dật lập tức khẩn trương muốn đi tìm Sở Mặc, Lạc Phi lo lắng thân thể Tiêu Dật, lại thêm Tiêu Dật cũng không biết

https://thuviensach.vn

đường, bèn chủ động đi cùng y tới cửa thành.

Lúc này, Sở Mặc cùng mấy người Thần sớm đã một lời không hợp xông vào đánh nhau, khi Tiêu Dật đuổi tới, liền thấy Sở Mặc cùng mấy cự thú giao đấu.

"Sở Mặc!"

Lạc Phi rất nhanh phản ứng lại: "Đồng bạn của cậu?"

Tiêu Dật gật đầu, Lạc Phi không hiểu: "Nhưng cậu không phải nói hắn là á thú sao?"

Tiêu Dật lý lẽ đương nhiên nói: "Anh ta chính là á thú mà!"

Lạc Phi vừa nghe lập tức gấp lên, lao tới trước gầm lên: "Đừng đánh nữa, Thần hiểu lầm rồi, đối phương là á thú."

Hai chữ á thú vừa thốt ra, mấu cự thú vốn dĩ đang muốn nhào lên lập tức dừng lại, kinh nghi nhìn Sở Mặc phía trước.

Khi Tiêu Dật xuất hiện Sở Mặc sớm đã thấy y, lúc này thấy Tiêu Dật và đối phương thân cận như thế, không giống như có gì mâu thuẫn, trái tim vẫn treo lên cũng buông xuống được, đồng thời thuận thế thu tay.

Trong những người này, tính cách của Thần là nóng nhất, trước đó lại là hắn nói Sở Mặc là thú nhân, lập tức biến về nhân hình nhảy ra, "Không thể, sao hắn ta có thể là á thú, các ngươi có thấy qua á thú nào lợi hại như thế không?"

Hoằng Ảnh cũng hồi phục nhân hình sau đó, gật đầu, "Tuyệt đối không phải á thú, hắn nếu là á thú, hung hãn như thế, ai dám để hắn sinh hài tử."

Tiêu Dật vốn đang kinh ngạc vì dã thú đột nhiên biến về hình người, không ngờ cư nhiên lại nghe phải ảo giác.

https://thuviensach.vn

Y vẻ mặt cổ quái kéo kéo Lạc Phi, “Vừa rồi tôi có phải nghe lầm không? Anh ta tìm Sở Mặc làm gì, sinh hài tử?”

Lạc Phi vẻ mặt tự nhiên, “Á thú đương nhiên phải sinh hài tử, chẳng qua hắn hung hãn như thế, chắc không có thú nhân nào có thể áp nổi hắn.”

Dự cảm không hay nổi lên trong lòng, Tiêu Dật ẩn ẩn cảm thấy y có lẽ đã hiểu lầm chỗ nào, không nản lòng hỏi tiếp câu nữa: “Á thú cho dù sinh hài tử cũng là phụ nữ trong á thú sinh chứ hả?”

“Phụ nữ? Phụ nữ là cái gì?” Lạc Phi kỳ quái hỏi lại.

Dự cảm được chứng thật, Tiêu Dật chỉ cảm thấy một đạo sét đánh xuống, y cuối cùng cũng hiểu tại sao suốt đường tới đây không thấy bất cứ một cô gái nào, cũng hiểu được khoan dung của thú nhân đối với á thú là vì nguyên nhân gì. Y vẫn luôn cho rằng là vì á thú không thể biến thân, thực lực quá kém, nên thú nhân tự cho là kẻ bảo hộ cho á thú, thì ra căn bản không phải, mà là trong mắt thú nhân, á thú chính là đại biểu của con gái.

Nghĩ tới y còn từng ngầm thừa nhận mình là á thú, Tiêu Dật liền hận không thể cho thời gian chảy ngược, y chết cũng phải kiên trì bản thân là thú nhân a.

Hai người đối thoại tuy nhỏ tiếng, nhưng những người tại đó đều thuộc loại có lỗ tai cực thính, đặc biệt là Sở Mặc ban đầu khi nghe tới sinh hài tử sắc mặt đã không tốt, đợi sau khi nghe rõ tất cả, sắc mặt đã triệt để sầm xuống. Lạnh lùng đảo qua mọi người tại đó một cái, một tiếng gầm chấn động truyền ra, một con báo đen mắt vàng thân hình cực lớn xuất hiện tại nơi Sở Mặc đứng trước đó.

“Thú nhân!”

“Ta đã nói hắn chính là thú nhân mà!”

https://thuviensach.vn

“Quá gian xảo, một thú nhân cư nhiên giả thành á thú, không biết liêm sỉ đi theo bên cạnh á thú lừa gạt tình cảm của á thú.”

Thanh âm lộn xộn vang lên, Tiêu Dật há họng trợn mắt nhìn con báo màu đen cực lớn đó, trong đầu chỉ có một suy nghĩ, hiện tại y biến thân còn kịp hay không vậy?

https://thuviensach.vn

TIÊN GIỚI TẨU TƯ PHẠM

Lý Tùng Nho
www.dtv-ebook.com

Chương 29

Huyết Thống

Kịch náo trước cửa thành cuối cùng kết thúc bằng Sở Mặc và Lộ hòa giải, mọi người cũng biết đại ô long về lai lịch của Tiêu Dật, đương nhiên Tiêu Dật trong mắt mọi người vẫn là á thú, chỉ là vết thương trên người do chịu ngược đãi trước đó biến thành sau khi thất lạc với Sở Mặc, bị thương trong sa mạc.

Đối với lai lịch vết thương trên người, Tiêu Dật không chút để ý, y vẫn luôn canh cánh trong lòng là thân phận của á thú.

Sau khi mấy lần biểu thị bản thân không phải á thú, người có chút phúc hậu sẽ nói: “Vậy cậu biến thân cho mọi người xem đi, mọi người liền tin cậu.”

Người không phúc hậu thì dứt khoát cười nói: “Á thú không muốn làm thú nhân không phải là á thú tốt, chúng ta đều hiểu.”

Tiêu Dật, “…”

Trăm miệng khó biện giải là tư vị gì, hiện tại y cuối cùng đã biết.

Tuy vì bị hiểu lầm buồn bực muốn chết, nhưng Tiêu Dật cũng biết chuyện này không thể trách mọi người, ai bảo y không thể nào nói được lai lịch chân chính, lại không thể biến thân chứ. Mỗi khi nghĩ tới chuyện này, Tiêu Dật lại tức giận lên người Sở Mặc, hắn cư nhiên biết biến thân, hắn cư nhiên vào lúc quan trọng biến thân, vốn dĩ hai người đều bị xem là á thú thì

https://thuviensach.vn

cũng không có gì, hiện tại chỉ còn lại mình y, thừa nhận ánh mắt rực lửa của các thú nhân, Tiêu Dật hận không thể thả Vượng Tài ra nuốt Sở Mặc lần nữa.

Có lẽ là oán khí của Tiêu Dật quá mức cường liệt, Vượng Tài bị y nhét trong túi rất dễ cảm thụ được cỗ oán khí của y, len lén chọc chọc y, giọng nói nhỏ nhẹ vang lên trong đầu: "Tiểu Dật, có phải đại ác nhân lại ức hiếp ngươi không?"

Tiêu Dật nặng nề "ừ" một tiếng.

Vượng Tài lập tức cùng chung kẻ thu nói: "Đại ác nhân là kẻ xấu xa, hắn cũng ức hiếp Vượng Tài nè. Hắn nhốt Vượng Tài trong không gian tối thui, còn đe dọa Vượng Tài nếu không nghe lời thì sẽ không được gặp ngươi nữa, Vượng Tài ghét hắn nhất."

"Đúng, tao cũng ghét anh ta nhất." Tiêu Dật căm hận nói.

Một người một túi rất nhanh cùng thống nhất ghét bỏ Sở Mặc, lại không biết thú nhân độc thân xung quanh sau khi thấy Tiêu Dật, rất nhanh liền theo đuổi y, cũng đã đạt thành thống nhất chung, đó chính là mọi người đều có thể công bằng theo đuổi Tiêu Dật nhưng kiên quyết không để Sở Mặc đắc thủ. Làm một thú nhân không cần mặt mũi giả thành á thú đi lừa gạt tình cảm của Tiêu Dật, hành động của Sở Mặc thật sự quá vô sỉ.

Thần càng nghĩ càng thức, một mình lén lút đục Sở Mặc vài mắt.

Hoằng Ảnh vỗ vỗ hắn, "Bỏ đi, hắn nếu là á thú, ngươi thua cho hắn còn thêm mất mặt nữa, nhưng hắn là thú nhân, ngươi thua hắn một chút cũng không mất mặt. Tính ra ở khu chúng ta, cũng chỉ có năng lực của Lộ mới có thể đấu được với hắn.

Thần căm hận nghiến răng, "Cho dù hắn có lợi hại thì lại thế nào, quá vô liêm sỉ, ngươi nói xem ta năm đó nếu nghĩ tới việc giả thành á thú xuất

https://thuviensach.vn

hiện bên cạnh Lạc Phi, hiện tại hắn có phải hay không có thể là bạn lữ của ta, sao ta lại không nghĩ tới cách này vậy chứ?”

Hoằng Ảnh, “…!”

Thế ra Thần suốt đường là tức giận vì việc này chứ không phải tức giận vì thua a, nhưng mà nói ra thì, biện pháp này thật sự quá mất mặt rồi, cũng thật sự quá thiên tài. Nhìn bộ dáng Lạc Phi và Tiêu Dật hai người thân mật như thế, hắn kỳ thật hoàn toàn có thể giả thành á thú mà, hắn cũng có thể thân mật ôm Lạc Phi yểu điệu làm nũng mà, sao hắn không sớm nghĩ tới một chút chứ.

Trong lòng mọi người vừa tức giận mắng chửi Sở Mặc, vừa đồng loạt hối hận, có vài thú nhân thậm chí quyết định nếu lần sau gặp á thú xa lạ, nhất định phải ghi nhớ phương pháp này, giả thành á thú để thừa cơ tiếp cận.

Sở Mặc không biết tâm tư của mọi người, nhưng cũng có thể ẩn ẩn cảm giác được địch ý của mọi người đối với hắn, ngẫm nghĩ đảo mắt nhìn mọi người một cái, ánh mắt rơi lên người Tiêu Dật, Sở Mặc cảm thấy hắn tựa hồ đã hiểu ra gì đó.

Khác với những người khác căm phẫn Sở Mặc, Lộ đối với Sở Mặc chính là thuần túy tán thưởng, thú nhân luôn tôn sùng võ lực, võ lực của Sở Mặc áp đảo mọi người, Lộ không chỉ không tức giận ngược lại càng thêm sùng bái việc đó. Hiếm khi hắn và Sở Mặc có thể ở gần, Lộ thật tâm hy vọng có thể lưu Sở Mặc lại khu D-6.

Thế cục khu trung ương càng lúc càng bất ổn, càng lúc càng nhiều khu biên giới chọn lựa tự lập, Lộ không có dã tâm quá lớn, hắn chỉ muốn bảo hộ người hắn để ý và thành phố hắn bận tâm. Lúc này võ lực chính là mấu chốt giải quyết thế cục, bên cạnh Lộ tuy đã có một đám huynh đệ, nhưng nhân tài lúc nào cũng không chê nhiều.

https://thuviensach.vn

Lộ lo lắng duy nhất một điều chính là thân phận của Sở Mặc, thấy khí thế trên người Sở Mặc, căn bản không giống thú nhân bình thường. Đặc biệt là thú thân của Sở Mặc, tuy không phải bất cứ vương tộc nào mà Lộ đã biết, nhưng loại uy nghiêm tuyệt đối đó là uy nghiêm của vương tộc. Hắn không xác định được thành phố nhỏ nghèo nàn này có thể thu hút Sở Mặc, có lẽ hắn chân chính muốn lưu lại là vì Tiêu Dật? Lộ khó hiểu đánh giá Sở Mặc và Tiêu Dật đang cùng đi, hắn đối với cách nói Sở Mặc giả thành á thú để theo đuổi Tiêu Dật chỉ thản nhiên cười, nhưng nếu nói hai người không quan hệ, hắn tuyệt đối không tin. Chính là không biết trong lòng Sở Mặc, Tiêu Dật có thể chiếm được bao nhiêu phân lượng.

Một đám người tâm tư khác nhau, rất nhanh trở về tới căn cứ của khu D-6.

Lộ rất tự nhiên an bài Sở Mặc ở cách vách Tiêu Dật, còn biểu thị tối nay một người cùng ăn một bữa cơm, cũng xem như là biểu đạt hối lỗi vì hiểu lầm trước đó của họ.

Sở Mặc như có thâm ý nhìn Lộ một cái, sảng khoái đáp ứng thỉnh cầu dùng cơm.

Mọi người rất nhanh tách ra, Sở Mặc không về phòng của hắn mà đi vào phòng Tiêu Dật. Ở góc rẽ, Thần phẫn nộ nhìn chằm chằm Sở Mặc, nhịn không được ôm vách tường kim loại mài răng.

“Có việc?” Tiêu Dật thấy Sở Mặc theo vào không mấy tốt lành mở miệng.

Có lẽ là mấy lần hiểm họa sinh tử, khoảng cách giữa hai người đã bớt đi không ít, tại thế giới xa lạ này, lại có thêm một phần thân thiết. Bất kể là Tiêu Dật hay là Sở Mặc, sau khi tỉnh lại đều muốn nhanh chóng tìm được đối phương, hơn nữa thật lòng quan tâm an nguy của đối phương. Đương nhiên tất cả đều là trước khi Sở Mặc biến thân, khi Sở Mặc chọn biến thân

https://thuviensach.vn

hành thú nhân, để lại một mình Tiêu Dật phải làm á thú, lúng túng đối diện với ánh mắt nóng bỏng của chúng thú nhân, sự thân thiết của Tiêu Dật đối với Sở Mặc lập tức không cánh mà bay, còn lại chỉ là đủ loại nhìn không thuận mắt.

Nơi này không phải tiên giới, mà hai người có khả năng rất lớn là không thể quay về tiên giới nữa, Tiêu Dật không có kính sợ đối với thân phận của Sở Mặc, khẩu khí nói chuyện cũng trở nên tùy tiện.

Trong mắt Sở Mặc có ý cười, hắn đương nhiên biết Tiêu Dật đang tức giận cái gì, chỉ là chuyện liên quan đến tôn nghiêm nam nhân, hắn không đự định cùng Tiêu Dật 'cùng hoạn nạn'. Giả vờ không nhìn thấy sắc mặt Tiêu Dật, Sở Mặc dịu giọng nói: "Thân thể cậu sao rồi?"

Trước đó trong khe nứt không gian, năng lượng loạn lưu bạo ngược xuyên qua thân thể, ngay cả hắn cũng xém chịu đựng không nổi, càng không cần nhắc tới Tiêu Dật.

Sở Mặc đối với việc này vô cùng hổ thẹn, lúc đó hắn chỉ muốn trốn khỏi bão hư vô, ôm lòng cược một phen, lại không suy nghĩ tới tình trạng thực tế của Tiêu Dật.

Đối phương thái độ ôn hòa, Tiêu Dật cũng không tiện bày sắc mặt mãi, cứng ngắc gật đầu: "Đã khỏe nhiều rồi."

Trị liệu của thú nhân thế giới và nhân giới khác nhau rất nhiều, bọn họ không có các loại thuốc phức tạp, mà nghiên cứu ra một loại dịch dinh dưỡng, hoặc nên nói là dịch trị liệu. Sau hai ngày Tiêu Dật ngâm trong dịch dinh dưỡng, thân thể bị năng lượng loạn lưu tổn thương cũng đã khỏi hẳn. Chỉ là tiên khí trong người cũng không còn sót lại bao nhiêu, trên cơ bản đã yếu tới không thể cảm giác được.

Sở Mặc hiển nhiên cũng chú ý tới tu vi của Tiêu Dật, "Tu vi của cậu?"

https://thuviensach.vn

Tiêu Dật đối với việc này lại vô cùng thẳng thắn, “Dù sao trước đó cũng mới bậc một, có hay không có kỳ thật cũng không có gì khác biệt.”

Thái độ của Tiêu Dật khiến Sở Mặc khẽ động, rũ mắt bảo đảm nói: “Ta sẽ bảo vệ an toàn cho cậu.”

Rõ ràng Sở Mặc là ý tốt, nhưng nghe vào tai Tiêu Dật lại không hiểu sao cảm thấy không thoải mái, Tiêu Dật nhịn không được nghiến răng nói: “Đó không phải là chuyện nên làm sao, hiện tại anh là thú nhân, tôi chính là á thú trân quý đó.”

Tiêu Dật đặc biệt phát âm thật mạnh mấy chữ thú nhân và á thú, Sở Mặc nhìn vẻ dữ tợn hung hăng của Tiêu Dật, khóe môi không kìm được cong lên, lộ ra một nụ cười.

Thái độ ôn hòa bất ngờ của Sở Mặc khiến Tiêu Dật cảm thấy tất cả oán khí của y giống như đập lên gối bông, đối phương không sao, y ngược lại càng tức gần chết. Nỗ lực hít sâu một hơi, Tiêu Dật quyết định không muốn tiếp tục chuyện thân phận á thú này. Chỉ là, Tiêu Dật nhịn không được có chút hiếu kỳ, “Trên người anh có huyết thống yêu tộc?” Từ Sắt Nguyên từng nghiên cứu chuyện bát quái về Sở Mặc, không hề đề cập tới điểm này, lẽ nào là mọi người đều không biết?

Hai chữ huyết thống khiến Sở Mặc nhớ tới ký tức không tốt, chuyện này là cấm kỵ của hắn, nếu không phải tình huống đặc thù, hắn tuyệt đối sẽ không chọn biến hình. Âm trầm lóe qua trong mắt, Sở Mặc giọng điệu lạnh nhạt, “Ừ, là huyết thống mẫu tộc.”

Tiêu Dật nhạy bén cảm giác được Sở Mặc không vui, biết điều đổi sang chuyện khác.

Hai người tùy ý chuyện phiếm về cảnh ngộ của nhau, so với Tiêu Dật được Lạc Phi cứu về hôm nay mới tỉnh, Sở Mặc sau khi tỉnh lại vẫn luôn một mình lang thang tìm kiếm Tiêu Dật trong sa. Không biết vì nơi này quá

https://thuviensach.vn

mức hoang vu, hay là Sở Mặc vận khí không tốt, trong hai ngày đó hắn ở sa mạc mới gặp qua một người, y phục trên người hắn cũng là chiếu theo người đó mà biến hóa ra. Vì người đó khi nói chuyện với hắn vẫn bảo trì nhân hình, nên sau khi Sở Mặc thấy Thần rồi mới lần đầu tiên ý thức được thân phận của Thần.

Nghĩ tới tất cả những thứ thấy trên đường, Sở Mặc tổng kết: "Nơi này và tiên giới hoàn toàn khác biệt, rất nhiều thứ đều rất thú vị."

"Đương nhiên." Có lẽ vì tất cả xung quanh mang tới cảm giác quen thuộc, Tiêu Dật nhất thời quên đi cảnh giác, tiện mồm nói: "Nơi này giống như nhân giới, đều chọn phát triển kỹ thuật, chẳng qua kỹ thuật ở đây tiên tiến hơn nhân giới nhiều."

Cho tới khi nói xong Tiêu Dật mới ý thức được bản thân nói cái gì, vô thức nhìn sang biểu tình củ Sở Mặc, lại đúng lúc đụng phải ánh mắt hàm ý sâu xa của Sở Mặc.

Tiêu Dật, "…"

Y đây có tính là tự đào hố cho mình nhảy vào không? Y có phải là nên cân nhắc trực tiếp định cư tại thú nhân thế giới, không cần quay về tiên giới nữa không.

Khiến Tiêu Dật ngoài ý muốn là, Sở Mặc trừ hàm ý sâu xa nhìn y một cái, thì không nói gì nữa, ngược lại đổi sang vấn đề khác.

Tiêu Dật hận không thể để Sở Mặc nhanh chóng quên đi lời y nói lúc nãy, hiếm khi vô cùng nhiệt tình phối hợp với Sở Mặc, chỉ là trước mỗi lần mở miệng y đều phải cẩn thận cân nhắc rồi cân nhắc, nhất thiết không để Sở Mặc bắt được cái đuôi nào.

Hai người nói chuyện cư nhiên nói cả buổi chiều, đợi khi Lạc Phi gõ cửa gọi họ đi ăn cơm, Tiêu Dật mới giật mình phát hiện y bất tri bất giác đã

https://thuviensach.vn

nói với Sở Mặc lâu như thế.

Nhìn Sở Mặc một thân trang phục thiên hướng quân trang, Tiêu Dật làm sao cũng không cách nào liên hệ người đàn ông anh khí bức người trước mặt này với kim ngư vệ khí thế khiếp người tại tiên giới. Nhưng nói thật, Tiêu Dật vẫn cảm thấy bộ dáng này của Sở Mặc thuận mắt hơn một chút.

Lạc Phi ở bên cạnh chú ý thấy ánh mắt Tiêu Dật, trong lòng thầm cười, Thần bọn họ còn đang đánh cược xem ai sẽ giành được tim Tiêu Dật trước, nhìn bộ dáng Tiêu Dật và Sở Mặc, tính ra bọn họ ai cũng không cần trông mong nữa. Ô, hắn cũng phải đi cược một chuyến, cứ cược bọn họ ai cũng không đạt được

https://thuviensach.vn

TIÊN GIỚI TẨU TƯ PHẠM

Lý Tùng Nho
www.dtv-ebook.com

Chương 30

Tin Tức

Bữa cơm chung buổi tối vô cùng náo nhiệt, tuy thức ăn đơn giản tới đáng thương, trừ mớ hồ màu xanh ra chính là mớ hồ màu xanh, nhưng từ bầu không khí của hiện trường và bố trí xung quanh, có thể thấy Lộ rõ ràng tốn không ít tâm tư.

Khác với Sở Mặc thành thạo có thừa trong đám người, hoàn cảnh của Tiêu Dật có phần lúng túng, y đã cố gắng thu nhỏ cảm giác tồn tại của mình rồi, nhưng vẫn có thể cảm nhận được vô số tầm mắt nóng bỏng. Bắt đầu từ khi y xuất hiện, thú nhân độc thân tại đó đều nhịn không được bắt đầu xao động. Á thú ở khu biên giới vốn đã ít hơn khu trung ương, đặc biệt là khu D, thì lại còn là khu biên giới của khu biên giới, á thú càng thêm hiếm hoi đáng thương, đã rất lâu không có á thú độc thân xuất hiện.

Tình cảm của thú nhân trước nay luôn là to gan nói thẳng, không như nhân giới chục điều bó thúc, hơn nữa thiên tính tranh đoạt trong huyết dịch, mọi người tuân theo nguyên tắc cứ thích là liền tranh đoạt. Sau một phen sóng ngầm ám động, mấy thú nhân trẻ tuổi không thể nhẫn nại nữa, trực tiếp lại sát bên cạnh Tiêu Dật.

Bọn họ hoặc là cố ý cởi nút áo quân phục tới cái cuối, lộ ra lồng ngực xinh đẹp, đi tới đi lui xung quanh Tiêu Dật. Hoặc là cố ý lớn tiếng thổi phồng với người bên cạnh về võ lực của mình, khoe khoang mình vào năm nào ngày nào đó đã một mình đối phó với mấy thú nhân. Hoặc là dứt khoát đi tới trước mặt Tiêu Dật, trực tiếp mà chân thành ca ngợi Tiêu Dật, khen y

https://thuviensach.vn

là á thú đẹp nhất mà họ từng gặp. Mọi người mỗi người một kiểu hiển thị thần thông, chính là vì muốn thu hút sự chú ý của Tiêu Dật. Đáng thương Tiêu Dật cứng cả mặt, nỗ lực khống chế khóe miệng đang co giật, mỗi khi nhẫn nhịn tới cực hạn, y đều cần phải dựa vào ảo tưởng Vượng Tài đại phát thần uy, một hơi nuốt hết đám người này mới có thể tiếp tục nhẫn nại.

Lạc Phi buồn cười nhìn thần sắc nhẫn nhịn của Tiêu Dật, đi tới cạnh y, "Không thích?"

Tiêu Dật nhanh chóng gật đầu.

Lạc Phi cười mở miệng, "Huyết mạch trong người thú nhân khiến bọn họ không thể kháng cự lại sức hấp dẫn của á thú, mà thân thể á thú lại không thể rời khỏi sự bảo hộ của thú nhân, ngàn vạn năm nay thú nhân thế giới cứ thế đời đời sinh sôi, cậu nên học hỏi mấy người bọn họ, học cách thích ứng và hưởng thụ cảm giác được theo đuổi yêu sủng này."

Lạc Phi nói họ, là nói mấy á thú khác trong phòng. Khác với sự kháng cự của Tiêu Dật, những á thú khác hiển nhiên vô cùng hưởng thụ cảm giác được xem là trung tâm ánh nhìn này.

Ánh mắt Tiêu Dật không tự chủ đảo qua mấy á thú mà Lạc Phi nhắc tới, cuối cùng rơi trên người Lạc Phi, y luôn cảm thấy tình trạng hiện tại quá mức quái dị. Có lẽ khi y hôn mê Lạc Phi ở bên cạnh y quá mức dịu dàng, ấn tượng của Tiêu Dật đối với hắn rất tốt, cho dù biết hàm nghĩa á thú, nhưng trong lòng Tiêu Dật vẫn cảm thấy Lạc Phi và y giống nhau. Y cảm thấy bản thân đã xem Lạc Phi như bạn bè anh em kiểu giống Bạch Kỳ hoặc là Từ Sắt Nguyên, nhưng tại sao khi hai lại gần nói chuyện bát quái thì y luôn cảm thấy có gì không đúng vậy?

Tiêu Dật lặng lẽ nghĩ, y thật sự xem Lạc Phi là anh em, cảm giác khuê mật đó thật sự là ảo giác của y đi.

https://thuviensach.vn

Lạc Phi không biết vướng mắt trong lòng Tiêu Dật, vẫn nhiệt tình giúp y giới thiếu vài á thú tại đó, tình trạng giao lưu của hai người rơi vào mắt thú nhân độc thân xung quanh, chỉ cảm thấy vui tai vui mắt. Đáng tiếc Lạc Phi là bạn lữ của Lộ, mọi người đều không dám có ý nghĩ gì, như vậy, ánh mắt lại lần nữa toàn bộ tập trung trên người Tiêu Dật.

Tâm tư của mọi người tại đó Lộ đều thấy rõ, tuy hắn cảm thấy Sở Mặc và Tiêu Dật quan hệ không bình thường, nhưng sẽ không ngăn cản thủ hạ theo đuổi Tiêu Dật. Thú luật quy định, á thú có thể có nhiều bạn lữ, thú nhân muốn độc chiếm á thú chỉ có thể dựa vào thực lực của mình.

Như vậy, Lộ cảm thấy vô cùng hứng thú đối với thái độ của Sở Mặc, tỏ vẻ hắn chú ý đến thú nhân bên cạnh rục rịch muốn động, Lộ hiếu kỳ nói: "Ngươi không lo lắng?"

Sở Mặc thản nhiên, cũng không giải thích quan hệ của hai người, chỉ lắc đầu khẳng định nói: "Tiêu Dật sẽ không đáp ứng bọn họ."

Bắt đầu từ khi ăn cơm, Sở Mặc vẫn luôn lưu ý tới thái độ của Tiêu Dật, nhìn y miễn cưỡng nhẫn nại ân cần của thú nhân xung quanh, trong mắt Sở Mặc không khỏi hiện lên ý cười, tuy hắn từng nghĩ sẽ ra mặt giúp Tiêu Dật thoát khỏi cục diện này, nhưng suy nghĩ tới biện pháp của mình, Tiêu Dật chắc sẽ không cao hứng. Lại nhớ tới Vượng Tài, Sở Mặc cảm thấy hắn vẫn đừng xông lại khi mà tâm tình Tiêu Dật rõ ràng đang không tốt như thế.

Sở Mặc khẳng định như thế càng chứng thực quan hệ không bình thường của hắn và Tiêu Dật, Lộ khẽ động, thăm dò, "Ngươi tới đây là để tìm Tiêu Dật, hiện tại tìm được Tiêu Dật rồi, tiếp theo ngươi có dự định gì?"

Tâm tư muốn lưu Sở Mặc lại của Lộ tuy không nói rõ ra, nhưng trong lúc hành động đã biểu hiện vô cùng rõ ràng, Sở Mặc từ sớm đã hiểu tâm tư của Lộ. Hắn và Lộ tuy quen biết không lâu, nhưng cũng coi như đàm

https://thuviensach.vn

chuyện ăn ý, ấn tượng của hắn đối với Lộ cũng không tồi. Nếu sau này hắn không thể nào trở về tiên giới nữa, hắn tự nhiên tình nguyện lưu lại chỗ Lộ, chỉ là hiện tại hắn vẫn chưa từ bỏ hy vọng, vẫn muốn tìm biện pháp trở về tiên giới.

Tiên giới và thú nhân thế giới tuy đã có mấy vạn năm không qua lại, nhưng năm đó khi thông đạo biên giới chưa đóng lại, hai giới giao lưu vô cùng nhiều. Tiên giới nếu đã có xuyên vân thoa tồn tại, thú nhân thế giới chắc cũng có công cụ nhất định để vượt qua Vô Vọng chi hải. Theo như Sở Mặc suy đoán, cũng như xuyên vân thoa tại tiên giới nằm trong quyền khống chế của tiên đình, thú nhân thế giới nếu thật sự có công cụ vượt qua Vô Vọng chi hải, chắc sẽ nằm trong tay khu trung ương. Cho nên vào buổi chiều, hắn đã nói xong với Tiêu Dật, hai người cùng tới khu trung ương xem thử, xem có thể tìm được cách trở về không.

Vì đã định sẵn, Sở Mặc liền muốn sớm cự tuyệt hảo ý của Lộ, tránh phiền phức sau đó.

“Ta dự định dẫn Tiêu Dật đi, đến khu trung ương xem thử.”

Lộ nghe thế lộ vẻ thất vọng, nhưng cũng biết khu D là khu biên giới, vừa hoang vu lại nghèo nàn, Sở Mặc không nguyện ý lưu lại đây cũng bình thường. Đảo mắt nhìn Tiêu Dật đang nói gì đó với Lạc Phi, Lộ giọng điệu thành khẩn nói, “Nghĩ chắc Sở huynh đệ cũng nhìn ra được ý của ta, từ sau khi ta gặp được Sở huynh đệ liền hy vọng Sở huynh đệ có thể lưu lại đây. Hiện tại Sở huynh đệ muốn đi, ta cũng không thể nói gì nhiều, chỉ là hiện tại các khu hỗn loạn, Sở huynh đệ muốn đi, chắc phải hiểu rõ hơn ta. Sở huynh đệ đi một mình khẳng định không có vấn đề, nhưng nếu muốn dẫn theo Tiêu Dật thì phải cẩn thận mấy phần. Càng huống hồ mùa bão tố lập tức sẽ tới, với thân thể của Tiêu Dật, ta vẫn kiến nghị Sở huynh đệ đợi qua mùa bão tố hãy đi.”

“Mùa bão tố?” Sở Mặc nghi vấn.

https://thuviensach.vn

Hắn vốn nghĩ bất kể Lộ nói gì, hắn cũng phải đi, nhưng hiện tại Lộ lại nhắc tới thân thể Tiêu Dật, đặc biệt là đề cập tới một từ hắn chưa từng nghe qua, Sở Mặc không thể không hỏi thêm một câu, cho dù có thể từ đó bị Lộ hoài nghi thân phận hắn cũng không màng.

Mắt Lộ khẽ nháy, nhưng thần sắc vẫn như thường nghiêm túc giải thích: "Tháng 8 hằng năm gió lốc đều sẽ từ sơn cốc Corona ở cực bắc thổi tới, mang theo cát vàng ngập trời bao trùm cả thú nhân thế giới, mãi cho tới tháng 12 mới dừng lại, kéo dài cả bốn tháng. Trong bốn tháng này, cả đồng hoang đâu đâu cũng đều là bão cát bạo ngược, gió lốc, cát chảy, đủ loại nguy hiểm đâu đâu cũng có, cho dù ngay cả máy phi hành tiên tiến nhất của khu trung ương cũng không thể nào xuất hành trong hành cảnh đó, mà tất cả thú nhân cũng đã quen chờ trong thành không ra ngoài trong bốn tháng đó, đây cũng là mùa bão tố mà chúng ta đã gọi."

Nghe Lộ giải thích, Sở Mặc nhíu mày, nhìn Tiêu Dật. Thân thể của hắn khẳng định không có vấn đề, nhưng Tiêu Dật hiện tại trong người căn bản không có tiên khí, chính là lúc yếu ớt nhất. Lần trước hắn không suy nghĩ tới thân thể Tiêu Dật, xém chút đã hại Tiêu Dật chết trong khe nứt hư không. Lần này, hắn cũng không thể lại mang Tiêu Dật đi mạo hiểm lần nữa, nhất thời bắt đầu do dự.

Sự do dự của Sở Mặc Lộ thấy hết, Lộ biết một phen hắn nói đã đả động được Sở Mặc, tiếp theo không cần nói gì nữa, để không gian lại cho Sở Mặc tự quyết định. Hắn nói những thứ này ra đương nhiên là vì muốn lưu Sở Mặc lại một thời gian, nhưng cũng thật sự là xuất phát từ hảo ý. Sự lợi hại của mùa bão tố là vô pháp dùng ngôn ngữ hình dung, với thân thể Tiêu Dật, cho dù Sở Mặc chiếu cố có chu đáo cỡ nào, cũng không thể chống đỡ nổi.

Lộ hơi rũ mắt, nghĩ tới Sở Mặc dường như không biết mùa bão tố, liên hệ với thú thể của Sở Mặc, hắn ẩn ẩn có một suy đoán đối với lai lịch của Sở Mặc.

https://thuviensach.vn

Thú nhân thế giới rộng lớn vô cùng, cho dù khoa học có phát triển tới hiện tại, cũng có rất nhiều nơi mà dựa vào khoa học kỹ thuật hiện tại của họ là không thể tìm kiếm, sơn cốc Corona chính là một ví dụ. Theo lời đồn từ khu trung ương, phía bên kia sơn cốc Corona tựa hồ có huyết mạch của cổ thú nhân. Mà toàn bộ thú nhân thế giới, nơi không cách nào thăm dò như sơn cốc Corona thì còn không biết có bao nhiêu chỗ, ai biết nơi nào sẽ chôn giấu hậu duệ huyết mạch của cổ thú nhân. Đối với Lộ, hành động của Sở Mặc càng giống một cổ thú nhân, thân thể dị thường hung hãn lại không hiểu khoa học là đặc trưng cơ bản của cổ thú nhân.

Hai người đang ôm suy nghĩ riêng, máy liên lạc trên người Lộ đột nhiên vang lên, người liên lạc với hắn là đội trưởng đội chấp pháp một Hạo Linh đang canh giữ ở cửa thành.

“Sao rồi?” Lộ kết nối máy liên lạc, nghĩ không ra trễ như vậy Hạo Linh tìm hắn có chuyện gì.

Biểu tình của Hạo Linh cách máy liên lạc trông có vẻ vô cùng nghiêm túc, “Lộ, khu trung ương tới rồi.”

“Cái gì?” Lộ lập tức kinh ngạc, “Bọn họ đang ở đâu?”

Hạo Linh mơ hồ nhìn ra sau lưng một cái, thấp giọng nói: “Đội tiền trạm của khu trung ương đã tới chỗ ta rồi, đại đội ở thì theo sau.”

Biểu tình của Lộ trở nên ngưng trọng, “Khu B và khu C đều không có tin tức truyền tới, Ba Đạt cũng không kiểm tra được tung tích của máy phi hành của khu trung ương, bọn họ từ đâu mà tới?”

Giọng nói của Hạo Linh càng thấp hơn: “Bên trong đội tiền trạm của khu trung ương có bạn học cùng trường quân đội với ta, theo hắn lén cho ta biết, khu trung ương không lâu trước đó hình như đã đánh vỡ thành công ranh giới không gian, tiến hành thực nghiệm đi vào biên giới, có tiếp xúc

https://thuviensach.vn

với ma pháp thế giới, lần hành động này của khu trung ương là mượn dùng kỹ thuật của ma pháp thế giới."

Chân mày Lộ nhíu chặt, "Ta đã biết, ta lập tức qua đó."

Ngắt máy liên lạc, biểu tình của Lộ vô cùng không tốt, tỏ ý bảo thú nhân tại đó tắt nhạc, Lộ biểu thị có tình hình khẩn cấp phát sinh, bữa cơm lập tức kết thúc. Thú nhân tại đó đều là quân nhân đã qua huấn luyện, đối với việc này phản ứng cực nhanh. Thần và Hoằng Ảnh đi lại gần trước nhất, "Lộ, xảy ra chuyện gì?"

Lộ trầm giọng nói: "Khu trung ương phái người tới, đã ở ngoài cửa thành."

"Cái gì?" Đây là phản ứng đầu tiên của mọi người khi nghe xong.

Lộ lạnh mặt không nói gì, mà chuyển sang Sở Mặc, tỏ ý xin lỗi: "Vốn là muốn cùng Sở huynh đệ náo nhiệt một phen, không ngờ lại có chuyện đột ngột phát sinh, thật xin lỗi."

Sở Mặc lắc đầu, "Các ngươi không cần to cho ta, chính sự khẩn yếu."

Lúc này Lạc Phi mang Tiêu Dật đi tới, Lộ lập tức giao phó Lạc Phi đưa Sở Mặc và Tiêu Dật về phòng, Lạc Phi do dự nhìn Lộ một cái, gật đầu đáp ứng.

Trước đó vì cách rất xa, Tiêu Dật và Lạc Phi không biết đã xảy ra chuyện gì, nhưng chỉ qua việc Lộ lập tức ngừng bữa cơm, nghĩ cũng biết là xảy ra đại sự. Nhìn Lạc Phi tâm trạng bất an, Tiêu Dật nhịn không được thấp giọng nói: "Anh đi tìm Lộ đi, tôi và Sở Mặc có thể tự trở về."

Lạc Phi khẽ động, nhưng lo lắng hai người Tiêu Dật không biết phương hướng, do dự nói: "Cậu được chứ?"

https://thuviensach.vn

Tiêu Dật gật đầu, khẳng định nói: “Không vấn đề.”

Lạc Phi do dự thêm một lát, cuối cùng tâm lý lo lắng cho Lộ chiếm thượng phong, cảm kích cười với hai người Tiêu Dật, Lạc Phi vội vã đuổi theo hướng Lộ vừa đi.

Căn phòng to lớn sau khi mọi người vội vã rời khỏi, nhất thời chỉ còn lại Tiêu Dật và Sở Mặc. Không có ánh mắt nóng bỏng của thú nhân xung quanh, Tiêu Dật cho tới lúc này mới cảm thấy thả lỏng. Trong đầu nhớ lại quãng đường tới đây, Tiêu Dật chủ động ra hiệu Sở Mặc đi theo mình.

Sở Mặc không động, mà ngẫm nghĩ gì đó nhìn Tiêu Dật, mở miệng: “Vừa rồi Lộ nhận được tin tức của thủ hạ, nghe nói khu trung ương của thú nhân thế giới hình như có tiếp xúc với ma pháp thế giới.”

“Cái gì!” Tiêu Dật đang định đi đột nhiên dừng lại, đợi khi nhìn thấy bộ dáng không sợ sóng gió của Sở Mặc, Tiêu Dật nhịn không được nhẹ gầm: “Sao bây giờ anh mới nói, anh có biết điều đó có nghĩa là gì không?”

Sở Mặc không quá xem trọng phản ứng quá khích của Tiêu Dật, vẫn thần sắc thong dong, mở miệng nói: “Ta biết, có nghĩa là chúng ta tìm được biện pháp về nhà.”

Thái độ thong dong của hắn lây cho Tiêu Dật, Tiêu Dật cũng dần bình tĩnh lại khỏi chấn động khi nghe được tin tức này. Nghĩ tới dáng vẻ không bình tĩnh gầm lên với Sở Mặc vừa rồi, Tiêu Dật khó xử quay đầu.

Mọi người của thú nhân thế giới tuy vô cùng thân thiện, nhưng nghĩ tới thân phận á thú khiến y muốn sụp đổ, Tiêu Dật hận không thể lập tức trở về tiên giới. Vốn cho rằng vết bớt thái cực thần bí được y ký thác hy vọng lớn sẽ mang y trở về, nhưng tính luôn hai ngày y hôn mê, y ở đây đã ba ngày rồi, vết bớt vẫn không có bất cứ động tĩnh nào. Tiêu Dật đã chuẩn bị xong tư tưởng sẽ bị kẹt ở đây, lại không ngờ đột nhiên nghe được có thể quay về, nhất thời không thể khống chế cảm xúc.

https://thuviensach.vn

Tiêu Dật lúng túng quay đầu nhìn Sở Mặc, do dự có nên xin lỗi Sở Mặc một tiếng không, dù sao bất kể thông qua thú nhân thế giới hay là thông qua ma pháp thế giới trở về, nghĩ cũng biết kẻ xuất lực nhất định là Sở Mặc, y nhiều lắm chỉ đứng bên cạnh phất cờ cổ vũ trợ uy thôi. Vạn nhất Sở Mặc nhỏ nhen ghi hận chuyện y gầm với hắn, đến lúc đó bỏ một mình y lại thú nhân thế giới thì thảm rồi.

Sở Mặc không biết xoắn xuýt trong lòng Tiêu Dật, nghĩ tới việc Tiêu Dật lưu lạc tới đây cũng là lỗi của hắn, hắn nhìn Tiêu Dật nghiêm túc nói:

"Yên tâm, chúng ta nhất định sẽ trở về."

"Ừ!"

Lời tác giả:

Tôi thấy mọi người quan tâm tới lúc nào mới tiếp tục đại nghiệp buôn lậu, mọi người đừng gấp, thú nhân thế giới là khách hàng lớn của Tiêu Dật sau này, bất kể là lương thực hay là vũ khí, đủ loại đều có thể tìm được người mua ở đây, nên trước đó y phải nghiêm túc điều tra thị trường và làm công tác khai phá nữa.

https://thuviensach.vn

TIÊN GIỚI TẨU TƯ PHẠM

Lý Tùng Nho
www.dtv-ebook.com

Chương 31

Sư Đồ

Khi Tiêu Dật và Sở Mặc tâm tâm niệm niệm trở về tiên giới, Bạch Kỳ ở nhân giới cũng tâm tâm niệm niệm chờ sự xuất hiện của Tiêu Dật.

Lần trước sau khi ông bà Bạch xảy ra tai nạn, Bạch Kỳ vẫn luôn không yên lòng, luôn cảm thấy sắp xảy ra chuyện gì. Tuy từ đó về sau, mặt ngọc không có động tĩnh gì nữa, nhưng thân thể mấy người càng lúc càng khỏe, càng lúc càng có tinh lực là sự thật không thể tranh cãi, ngay cả Bạch Vi theo thuyết vô thần cũng bắt đầu lẩm bẩm phiếm chỉ.

Bạch Kỳ lo lắng sẽ chuốc phiền phức cho Tiêu Dật, liên tục nhắc nhở ba mẹ ngàn vạn lần đừng nói chuyện mặt ngọc ra ngoài, bất kể ai hỏi cũng không nói, còn về hai vị cảnh sát cứ ba lần bốn lượt chạy qua muốn bái sư, thì bị Bạch Kỳ nghiêm phòng tử thủ, kiên quyết không cho bọn họ vào nhà. Cứ thế qua vài ngày, cuộc sống của Bạch gia vẫn bình ổn như trước, không ai hỏi, cũng không ai quan tâm, trừ hai vị cảnh sát kiên trì bái sư ra. Có lúc Bạch Kỳ cũng nghĩ có phải mình nghĩ nhiều không, nhưng lại nghĩ, cẩn thật chút vẫn hơn, đợi Tiêu Dật về hỏi rõ vẫn hơn.

Tối nay, Bạch Vi theo thói quen đến cổng sau trường đợi Bạch Kỳ đón cô về nhà, Bạch Kỳ còn chưa tới, Bạch Vi nhìn quanh bốn phía một cái, cầm di động chuẩn bị gọi cho Bạch Kỳ. Trong lúc chờ điện thoại kết nối, một nam tử thân hình cao gầy lặng lẽ xuất hiện sau lưng cô, Bạch Vi không hề hay biết. Nam tử đứng đó, nhìn chằm chằm vào mặt ngọc trên cổ Bạch Vi, áo thun chữ T mùa hè đa phần cổ thấp, mặt ngọc lộ ra bên ngoài, dưới

https://thuviensach.vn

ánh sáng mờ mờ trước cổng trường, trong mặt ngọc lưu chuyển tia sáng màu tím nhạt.

Trong mắt nam tử lộ ra ý cười tham lam, trực tiếp duỗi tay tới cổ Bạch Vi, một tia sáng màu tím xẹt qua phía trên mặt ngọc, nam tử hừ một tiếng, đau đớn nhanh chóng thu tay lại.

Bạch Vi nghe tiếng động sau lưng, quay đầu lại, liền thấy một bóng đàn ông dần dần xuất hiện trong hư không ngay sát cạnh cô.

Cô kinh ngạc giật lùi vài bước, người đàn ông trước mặt ngẩng đầu dữ tợn nhìn qua, nhẹ chỉ về phía cô, một tia sáng xanh nhanh chóng bắn tới.

“Chị!” Tiếng kêu kinh hoảng của Bạch Kỳ truyền tới từ không xa.

Bạch Vi chỉ cảm thấy sau lưng nổi lên hàn ý, cô mở mắt trừng trừng nhìn tia sáng xanh bay qua, cách quá gần, cô thậm chí còn không có cơ hội né tránh. Mặt ngọc trên cổ lại lần nữa phát ra tia sáng màu tím, giống như có vách ngăn vô hình chặn tia sáng xanh lại bên ngoài.

Nam tử thấy thế không giận còn mừng, mặt ngọc càng lợi hại càng nói rõ giá trị của nó, hắn càng muốn đạt được. Mắt thấy nam tử lại lần nữa vươn tay, Bạch Vi khẩn trương nắm chặt mặt ngọc trước ngực, nhanh chóng chạy ra sau.

“Cút!”

Một giọng gầm tức giận truyền tới trong hư không, một nam nhân trung niên dung mạo dữ tợn đột nhiên xuất hiện sau lưng nam tử, chính là lão Vương đã có mấy lần qua lại với Tiêu Dật. Thân ảnh lão Vương xuất hiện như ma quỷ, bàn tay nhẹ phiêu phiêu bóp chặt vai nam tử.

Nam tử phản ứng cực nhanh né người, nhưng vẫn không tránh được một chưởng sau lưng, sau khi hắn lăn vài vòng trên mặt đất, nam tử mới nhếch

https://thuviensach.vn

nhác đứng lên, tức giận trừng mắt nhìn lão Vương đột nhiên xuất hiện.

"Ông có biết tôi là ai không!"

Mở màn cuồng vọng khiến lão Vương câm nín không nói nên lời, ông khinh bỉ nhìn nam tử một cái, "Người của Không Ổ Tông mấy người sao đều như vậy, học được hai ba pháp thuật nhỏ, thì thật sự cho rằng mình là thiên hạ đệ nhất, còn có biết cậu là ai không? Vậy thì cậu có biết tôi là ai không?"

Giọng nói của lão Vương tràn đầy khinh bỉ, nam tử bị ông nói vậy trên mặt xanh đỏ đan xen, hung ác trừng lão Vương, nhưng một câu cũng không nói. Uy nghiêm cực lớn truyền tới từ người lão Vương, đè ép khiến nam tử cao to căn bản không mở miệng được. Hắn thầm biết gặp phải kẻ ẩn tu tài năng lợi hại, nhưng không có bao nhiêu sợ hãi. Không Ổ Tông tông môn của hắn là tông môn lợi hại nhất trong tu chân giới, căn bản không ai dám chọc, bất kể đối phương là ai, dám đối với hắn như thế, hắn nhất định phải khiến đối phương phải trả giá.

Mắt thấy nam tử cao gầy đã đến mức này rồi mà vẫn mang vẻ hung ác, lão Vương đột nhiên cười: "Cậu có phải là tu chân tu tới ngu rồi không? Lúc này là cậu rơi vào tay tôi hay tôi rơi vào tay cậu. Chẳng lẽ cậu cho rằng dựa vào danh hiệu Không Ổ Tông, bày vẻ mặt hung ác, tôi liền không dám giết cậu?"

Con ngươi nam tử mãnh liệt co rút, nhất thời trở nên kinh nghi, chẳng lẽ đối phương thật sự dám giết hắn?

Lão Vương câm nín lắc đầu, nhẹ điểm một cái lên người nam tử, "Bỏ đi, nể tình tôi và chưởng môn của các cậu có chút giao tình, tôi không giết cậu, chỉ phong trụ ba mươi năm tu vi của cậu, cậu cút về Không Ổ Tông đi."

Lão Vương vừa nói xong, bóng dáng của nam tử cao gầy đột nhiên bay nhanh về sau, không ngờ là bị một chưởng của lão Vương đánh cho bay tới

https://thuviensach.vn

tận đâu không biết. Lão Vương cười hì hì phất tay trong không trung, tiếp theo quay nhìn Bạch Kỳ.

Một chuỗi biến cố phát sinh quá nhanh, Bạch Kỳ quả thật không tin những gì cậu nhìn thấy. Càng khiến cậu cảm thấy kỳ quái là, người xung quanh cổng trường qua qua lại lại, nhưng không ai nhìn sang chỗ họ một cái, giống như họ hoàn toàn không tồn tại.

Lão Vương nhìn ra được suy nghĩ của cậu, không bận tâm lắm, "Làm một trận pháp chướng nhãn thì có thể, đơn giản thôi mà. Đúng rồi, cậu mau qua đây cho tôi xem."

"Xem cái gì?" Bạch Kỳ vô thức bước lùi một bước.

Lão Vương cười hề hề, "Tôi thấy cậu căn cốt kỳ diệu, trời sinh là mầm tốt để tu chân, kỳ quái hơn là cậu có vẻ chưa từng tu luyện qua, nhưng đã tới luyện khí kỳ rồi, là vì khối ngọc này sao?"

Lão Vương chỉ mặt ngọc, cảnh giác trên mặt Bạch Kỳ càng rõ ràng.

Lão Vương không nói nên lời, "Trong tôi giống người xấu lắm hả? Cậu yên tâm, trong trường này có rất nhiều người đều biết tôi, à, tôi chính là ông chủ của tiệm này."

Lão Vương tự hào chỉ ra sau lưng, Bạch Kỳ vô thức nhìn qua, biển hiệu vật phẩm người lớn thật to treo trên đó, mặt Bạch Kỳ lập tức đen thui.

Lão Vương đắc ý cười, "Thế nào, yên tâm rồi chứ, hễ là sinh viên nào từng tới tiệm của tôi đều biết tôi chính là người có lương tâm, tôi chưa từng lừa ai cho nên tôi khẳng định không phải là người xấu."

Bạch Kỳ, "…"

https://thuviensach.vn

Có một đống hành động tự bôi đen của lão Vương, Bạch Kỳ đối với ông thật sự cũng bớt cảnh giác đi nhiều, đặc biệt là sau khi Bạch Vi sắc mặt cổ quái nói với Bạch Kỳ, lời truyền về lão Vương trong trường thật sự không tồi, Bạch Kỳ đã không biết nên nói gì nữa.

Theo như lão Vương nói, ông căn bản không hứng thú gì với mặt ngọc trên cổ Bạch Kỳ và Bạch Vi, ông cảm thấy hứng thú là Bạch Kỳ. Bạch Kỳ là tư chất thiên linh căn đơn hệ hiếm có mà ông từng gặp, nếu không tu chân quả thật là có lỗi với tư chất của cậu. Chỉ cần Bạch Kỳ bái ông làm thầy, không quá mấy trăm năm, ông tuyệt đối có thể khiến Bạch Kỳ cỡi mây thăng thiên, lên tiên giới làm tiên nhân.

Thế giới mà lão Vương miêu tả đó thật sự quá mức huyền ảo, Bạch Kỳ vẻ mặt không tin, lão Vương không hiểu, “Mặt ngọc trên cổ mấy đứa rõ ràng là vật của tiên giới, người tặng mặt ngọc cho cậu không có nói với cậu sao?”

“Cái gì?” Bạch Kỳ và Bạch Vi đồng thời kêu lên kinh ngạc.

Thấy hai người kinh ngạc không phải giả vờ, lão Vương lập tức sờ sờ mũi, “Xem ra thật sự không có nói.”

Người tặng họ mặt ngọc là Tiêu Dật, mặt ngọc là vật của tiên giới, hai câu này đảo tới đảo lui trong đầu Bạch Kỳ, nghĩ tới sự thất thường của Tiêu Dật thời gian này, Bạch Kỳ không khỏi nghi ngờ, lẽ nào Tiêu Dật là tiên nhân? Lẽ nào mỗi lần y biến mất là trở về tiên giới?

Bạch Kỳ hoang mang nhìn Bạch Vi, lão Vương tự làm như thân quen sáp tới cạnh cậu, an ủi vỗ vai cậu, “Được rồi, đồ đệ, đừng nghĩ nữa, rất nhanh con sẽ giống nó thôi mà.”

“Đồ đệ?”

https://thuviensach.vn

“Đúng nha, con theo ta tu chân mà, đi, dẫn ta đi bái kiến cha mẹ con, ta muốn xem thử gia đình các con còn có ai có tiềm chất tu chân nữa không.” Bạch Kỳ cứ thế không hiểu ra sao bị lão Vương dụ làm đồ đệ, theo như lão Vương nói, tông môn của bọn họ là Hạo Thiên Tông, cùng Không Ổ Tông ngang hàng là hai đại tông môn cao cấp nhất tu chân giới. Lão Vương ở Hạo Thiên Tông có bối phận cực cao, Bạch Kỳ nếu đã là đồ đệ của ông, miễn miễn cưỡng cưỡng cũng coi như là trưởng lão của Hạo Thiên Tông.

Bạch Kỳ chỉ cảm thấy tất cả mọi chuyện xảy ra quá mức huyền ảo, mấy ngày trước cậu còn là một sinh viên năm ba bình thường, chuyện quan trọng nhất là thực tập và tốt nghiệp, mấy ngày sau cậu đã trở thành một tu chân giả, chuyện quan trọng nhất biến thành tu luyện. Nghĩ tới cậu còn có một bạn tốt có khả năng là tiên nhân, Bạch Kỳ quả thật cho rằng cậu chính là mấy nam vai chính gặp kỳ ngộ trời cho mang theo bàn tay vàng tranh bá thiên hạ như trên mạng viết.

“Đồ đệ, hồi thần đi, hồi thần đi, con xác định là chỗ này?” Lão Vương ngữ điệu cổ quái nhìn Bạch Kỳ.

Bạch Kỳ gật đầu, lúc này cậu và lão Vương đang đứng trước cửa nhà Tiêu Dật, một là Bạch Kỳ vẫn còn có chút lo lắng Tiêu Dật, hai là lão Vương cũng muốn gặp thử tiên nhân đã cho Bạch Kỳ mặt ngọc, hai người liền tới đây. Chỉ là khi càng lúc càng tới gần điểm đến, sắc mặt lão Vương càng lúc càng cổ quái, cho tới khi Bạch Kỳ dừng bước, nhìn biển số nhà quen thuộc, lão Vương chỉ cảm thấy 囧囧 vô cùng.

“Đây chính là nơi ở của người bạn tốt nhất của con? Chính là người cho con mặt ngọc?” Lão Vương lại xác nhận lần nữa.

Bạch Kỳ không hiểu nhìn lão Vương, “Sư phụ, sao vậy?”

Lão Vương nghĩ tới một đống thứ mà Tiêu Dật đã mua ở chỗ ông, đạo đức nghề nghiệp của kẻ làm nghề buôn bán và tâm tình thân là sư phụ

https://thuviensach.vn

không muốn lừa gạt đồ đệ kịch liệt tranh đấu trong đầu, cuối cùng đạo đức nghề nghiệp chiếm thượng phong, lão Vương gian nan lắc đầu, “Không sao, ta chỉ hỏi vậy thôi.”

Nhìn đồ đệ nhà mình quan tâm bạn bè như thế, lão Vương quyết định có vài chuyện ông vẫn không nói là hơn. Đương nhiên trong âm thầm, ông quyết định vì nể mặt đồ đệ, sẽ lại nghĩ biện pháp làm chút thuốc đặc thù, làm sao cũng phải giúp trị khỏi bệnh đó cho Tiêu Dật.

Vì Tiêu Dật vẫn không ở nhà, lão Vương liền dán một đạo bùa trên cửa nhà Tiêu Dật, chỉ cần Tiêu Dật vừa về, ông lập tức có thể cảm ứng.

“Được rồi, hiện tại đồ đệ yên tâm chưa hả? Đi thôi, cùng ta đi tu luyện thôi.”

Bạch Kỳ cho rằng tu luyện mà lão Vương vẫn luôn nhắc tới là tìm một nơi vắng người, hoàn cảnh ưu mỹ, hấp thụ thiên địa linh khí các loại, vạn lần không ngờ lão Vương trực tiếp dẫn cậu tới cửa tiệm vật phẩm người lớn, tỏ vẻ cậu giúp canh tiệm.

Bạch Kỳ, “…”

Lão Vương cười thô bỉ, “Tu tiên trước tu tâm, hiện tại con có mặt ngọc của Tiêu Dật cho con, dựa vào tẩm bổ tiên khí còn mạnh hơn hấp thụ tiên khí gì đó nhiều. Như vậy tạm thời không cần tu luyện, vừa hay cứ ở đây tu tâm cho tốt đi. Con đừng xem thường việc canh tiệm đơn giản này, con ở đây có thể nhìn thấy đủ dạng nhân sinh, đối với ngày sau của con tuyệt đối bổ ích.”

Lão Vương một lòng du nhàn, Bạch Kỳ cứ trong mơ hồ bị ông lừa tới đây, lúng túng nhìn vật phẩm xung quanh, Bạch Kỳ lại lần nữa tâm tâm niệm niệm cường liệt trông ngóng Tiêu Dật mau chóng trở về.

https://thuviensach.vn

Nguyện vọng cường liệt của Bạch Kỳ Tiêu Dật không cảm giác được, đến hiện tại hoàn cảnh của y so với Bạch Kỳ còn lúng túng hơn. Bất cứ ai vừa tỉnh giấc liền thấy một con sói màu xám thật to mang biểu tình nhân tính hóa, bày vẻ vô hạn thâm tình, ngồi xổm ở đầu giường nhìn mình, đặc biệt là khi xx của con sói bự này còn dựng thẳng đong đưa, đều hận không thể đi rửa mắt.

Tiêu Dật phản ứng nhanh chóng một phát kéo chăn trên người phủ lên con sói đó, che lại chỗ hắn không nên lộ ra ngoài, rồi hỏi, “Thần?”

Sói lớn cười, nhanh chóng biến về nhân hình, quân trang thẳng tắp mặc trên người, vai rộng chân dài, anh khí bức người không thể diễn tả.

“Thích chứ?” Thần lắc lắc đầu, đắc ý nói, “Lộ từng nói á thú đều thích thân thể thú nhân cường hãn, thế nào? Có phải là nhìn ngây người luôn rồi?”

Nhìn ngây cái đầu anh!

Tiêu Dật không nói nên lời nhìn hắn, “Tôi nhớ tối qua tôi đã khóa cửa rồi mà?”

“Ha! Cái này không quan trọng.” Thần tiến lên một bước, “Á thú xinh đẹp, cậu có nguyện ý…”

“Vượng Tài!”

Tiêu Dật dứt khoát hô lớn một tiếng, rất nhanh thế giới liền trong sạch, không có sói lớn, Thần cũng không có.

Nhanh chóng rửa mặt thay đồ, Tiêu Dật mang theo Vượng Tài trực tiếp đi tìm Lộ, Thần đã là thú nhân thứ sáu bị Vượng Tài nuốt từ sau bữa cơm hôm đó rồi, Tiêu Dật cảm thấy y đã đến cực hạn chịu đựng.

https://thuviensach.vn

Lộ buồn cười nghe xong Tiêu Dật kể lại, gật gật đầu, “Ta lý giải phẫn nộ của cậu, nhưng đây là thiên tính trong huyết mạch của thú nhân, ta cũng không thể khống chế. Cậu nếu muốn thoát khỏi tình trạng hiện tại, chỉ có một biện pháp.”

“Biện pháp gì?” Tiêu Dật lập tức hỏi.

Lộ cười nhẹ, “Tìm một bạn lữ thú nhân cường đại, để hắn bảo hộ cậu. Như vậy tất cả những thú nhân quấy rối cậu đều sẽ bị hắn cản lại, cũng sẽ không ảnh hưởng tới cuộc sống của cậu.”

Tiêu Dật, “…”

Hiện tại tâm tình của y chỉ có một từ có thể hình dung, đó chính là mẹ nó!

https://thuviensach.vn

TIÊN GIỚI TẨU TƯ PHẠM

Lý Tùng Nho
www.dtv-ebook.com

Chương 32

Bạn Lữ

Đề nghị của Lộ tuy nghe có vẻ hoang đường, nhưng cũng là phương pháp cực một lần tránh được vĩnh viễn. Thực sự là phương thức biểu đạt tình cảm của thú nhân quá không hàm súc, Tiêu Dật cảm thấy y thật sự đã tới cực hạn chịu đựng. Trước mắt chỉ có thú nhân khu D quấy rối y đã phiền muốn chết, một khi Lộ và khu trung ương đạt thành hiệp nghị, đợi đại đội của khu trung ương tiến vào khu D rồi, Tiêu Dật có thể tưởng tượng nó sẽ mang tới phiền phức cỡ nào. Vấn đề hiện tại là, y không thể đi tìm một thú nhân chân chính, người duy nhất y có thể tìm chỉ có Sở Mặc.

Nghĩ tới đây, Tiêu Dật phiền não không thôi, vô thức đem Vượng Tài trong tay nắn tới nắn lui, nhất thời chìm vào do dự. Lẽ nào y thật sự phải đi tìm Sở Mặc? Y nên nói thế nào? Nói y bị thú nhân xem là á thú theo đuổi mọi cách, loại hành động này đã khiến y không cách nào nhịn nổi nữa, cho nên Lộ đưa ra cho y một chủ ý, tìm một thú nhân cường đại giúp y chặn những phiền phức này, mà y nghĩ tới nghĩ lui chỉ có Sở Mặc thích hợp?

Trước không nói y và Sở Mặc đều thầm rõ ràng, y không phải là á thú đối phương cũng không phải là thú nhân, lại nói thú nhân quấy rối y, không có bất cứ quan hệ gì với Sở Mặc. Đối với y mà nói chỉ là sinh hoạt bất tiện, một khi Sở Mặc chen tay vào chỉ sợ nhất định cần vũ lực chấn trụ. Càng huống hồ y và Sở Mặc quan hệ bình thường, miễn cưỡng coi như là quan hệ hợp tác thông thường, ai sẽ vì một đối tượng hợp tác bình thường ngày ngày rảnh rỗi vô sự chạy đi đánh nhau chứ?

https://thuviensach.vn

Tiêu Dật tự biết không có giao tình lớn đến thế để cuốn Sở Mặc vào, nghĩ nghĩ vẫn là thôi vậy, cùng lắm cực khổ Vượng Tài thôi.

“Thế nào? Vượng Tài có vấn đề không?”

“Vượng Tài lợi hại như thế, đương nhiên không có vấn đề.” Vượng Tài giãy khỏi hai cánh tay làm loạn của Tiêu Dật, bay lên giữa không, vẻ mặt kiêu ngạo nói.

“Nhưng mà.” Vượng Tài chuyển chủ đề, “Bọn họ không phải rất dễ tiêu hóa nha, Vượng Tài có chút không thoải mái rồi.”

Sau khi nói xong, hai sợi thừng nhỏ trên miệng Vượng Tài xoắn lại với nhau, khẩn trương nhìn Tiêu Dật. Nó nhớ trước kia khi ở trong tiệm, tiểu nhị chính là cứ trả giá như thế với ông chủ, mỗi lần sau khi nói vậy, ông chủ sẽ cho tiểu nhị tinh ngọc sáng lóng lánh đó, nó nói vậy với Tiêu Dật không có vấn đề đi.

Tiêu Dật buồn cười nhìn Vượng Tài tự xem mình là dây xoắn mà vặn lại, cố ra vẻ tiếc hận nói, “Thì ra là thế a, tao vốn nghĩ Vượng Tài quá cực khổ, dự định trả thêm một chút thù lao, nhưng nếu Vượng Tài khó chịu, vậy đi tìm Sở Mặc vẫn hơn.”

“Thù lao? Là tinh ngọc sáng lóng lánh sao?” Thanh âm chói lói của Vượng Tài đột nhiên đề cao, cả cái túi vù một phát ụp lên mặt Tiêu Dật, một bộ cản y đi tìm Sở Mặc.

Tiêu Dật vừa kéo Vượng Tài xuống, vừa nhịn cười gật đầu, bổ sung: “Một người một khối thượng phẩm tinh ngọc.”

“Thật hả?”

“Thật, nhưng phải để nợ trước, về tiên giới mới trả.”

https://thuviensach.vn

Hai sợi thừng trên đầu Vượng Tài hưng phấn run rẩy, khẩn cấp nói rõ với Tiêu Dật, “Vượng Tài không sao, Vượng Tài hiện tại liền ra ngoài ăn hết bọn họ được không?”

Phản ứng cấp thiết này của nó khiến Tiêu Dật không khỏi hắc tuyến đầy mặt, trêu chọc, “Tiểu tài mê.”

Lại nói, sự tồn tại của Vượng Tài từ sau lần Tiêu Dật vào nửa đêm đã hết nhịn nổi cho Vượng Tài nuốt Huyền Ảnh trèo lên cửa sổ của y hát tình ca, thì không còn là bí mật nữa. Thú nhân thế giới cũng có trang bị không gian, tuy vô cùng hiếm, nhưng cũng không phải là vật độc nhất vô nhị, sự xuất hiện của Vượng Tài không tính là quá mức đặc biệt, đương nhiên trừ tạo hình và màu sắc của nó ra. Chỉ là so với Vượng Tài, thú nhân thế giới vì kỹ thuật không tinh, trước mắt trang bị không gian nghiên cứu ra chỉ có lớn cỡ một mét vuông và không thể chứa vật sống.

Lộ vô cùng kinh ngạc đối với việc Vượng Tài có thể chứa vật sống, sau khi nghe Huyền Ảnh thuật lại không gian bên trong Vượng Tài, hắn ngưỡng mộ không thôi. Hiện tại trên tay hắn có một trang bị không gian, vì diện tích quá nhỏ, chỉ có thể chứa một vài văn kiện quý báu, không dậy nổi tác dụng quá lớn. Đối với Vượng Tài, Lộ vô cùng động tâm, nhưng hắn cũng biết Tiêu Dật nhất định sẽ không chuyển nhượng Vượng Tài. Vì thế hắn trong lúc hối tiếc, càng kiên định quyết tâm muốn lưu Tiêu Dật và Sở Mặc lại.

Trên thực tế, từ tối hôm trước sau khi Sở Mặc vì thân thể của Tiêu Dật mà quyết định ly khai bị dao động, Lộ càng lúc càng trở nên hiếu kỳ đối với quan hệ của hai người này. Theo như cách nói của Sở Mặc và Tiêu Dật, hai người không có quan hệ gì, nhưng giữa hai người lại có một không khí kỳ quái, tuy nhìn thì như không thân mật, nhưng người khác làm sao cũng không thể chen vào.

https://thuviensach.vn

Đối với khốn cảnh của Tiêu Dật, Lộ vẫn xem trong mắt, hắn cho rằng sau khi Tiêu Dật nghe đề nghị của mình sẽ đi tìm Sở Mặc, nhưng ngoài ý muốn phát hiện bất kể Sở Mặc hay là Tiêu Dật đều hành động như bình thường, không hề có biến hóa gì. Lộ không hiểu cho lắm, xuất phát từ lòng hiếu kỳ, sau khi tình cờ gặp Sở Mặc, nhịn không được nhắc tới Tiêu Dật.

Nghe xong Lộ nói, Sở Mặc hơi nhíu mày, "Ngươi đề nghị Tiêu Dật tìm một thú nhân cường đại?"

Lộ gật đầu, tỉ mỉ quan sát biểu tình của Sở Mặc, giải thích, "Đây không phải là cách tốt nhất để giải quyết phiền nhiễu cho y sao?"

Trên mặt Sở Mặc hiện lên nét cổ quái, đây quả thật là biện pháp tốt nhất để giải quyết phiền nhiễu cho Tiêu Dật, nhưng Lộ không hiểu Tiêu Dật, y làm sao có thể đi tìm? Trừ khi? Sở Mặc ngây người, trừ khi Tiêu Dật tìm mình, nhưng sáng nay hắn có gặp Tiêu Dật mấy lần, Tiêu Dật không hề nhắc tới chuyện này, rõ ràng là không có dự tính đó.

Suy nghĩ một chút, Sở Mặc hiểu rõ, mấy ngày sống ở đây hắn thật sự đều đã nhập gia tùy tục, thế nhưng thật sự đặt Tiêu Dật ở vị trí á thú mà suy nghĩ. Tiêu Dật tu vi tuy thấp, nhưng dù sao cũng là tiên nhân, ngạo cốt của tiên nhân sao có thể khiến y tự đặt mình vào địa vị của nữ nhân.

Nghĩ tới đây, Sở Mặc cười với Lộ, không nói gì. Lộ tuy hiếu kỳ, nhưng dò hỏi không ra ý tứ của Sở Mặc cũng chỉ đành thôi, đổi sang vấn đề khác.

"Khu trung ương muốn hợp tác với chúng ta, mượn khu D trấn áp phản kháng của khu C và khu B, ngươi thấy thế nào?"

Mấy ngày nay Sở Mặc đối với thú nhân thế giới đã có hiểu biết đại khái, thống trị của thú nhân thế giới và tiên giới không khác mấy, cũng phân theo khu vực thống trị. Tiên giới là căn cứ theo trình độ tiên khí nồng đậm mà phân thành 'cửu thiên thập nhị cảnh tam thập lục châu', mà thú nhân thế giới lại căn cứ theo trình độ hoang vu nghèo khổ mà phân thành khu A tới

https://thuviensach.vn

khu D, mỗi một khu lớn trong đó lại có mấy tới mười mấy khu nhỏ. Chính giữa những khu vực này chính là khu trung ương do vương tộc thống trị, bình thường mà nói càng lại gần khu trung ương, hoàn cảnh càng phì nhiêu hơn chút, càng xa thì càng nghèo nàn. Vì thế cũng liền tạo thành khu A gần khu trung ương nhất, đồng thời cũng thân cận với khu trung ương nhất, mà khu D thì cách xa khu trung ương nhất, đồng thời cũng có quan hệ xa lạ với khu trung ương nhất.

Dạng thống trị này của thú nhân thế giới kéo dài đã mấy ngàn vạn năm, nhưng mấy năm nay lại bắt đầu rối loạn dần từ khu B, nguyên nhân chủ yếu của tất cả chính là kỹ thuật của thú nhân thế giới phát triển ngày càng chậm, càng lúc càng cố định không tiến, nhưng hoàn cảnh ác liệt thì càng lúc càng lợi hại. Hai loại biến hóa này trực tiếp dẫn tới giới khoa học của thú nhân muốn thực hiện kế hoạch hủy diệt thông qua khoa học để cải thiện hoàn cảnh, càng lúc càng nhiều đất đai biến thành hoang mạc không mọc nổi cỏ. Không lâu trước đó, lương thực, rau xanh, các loại thịt thiên nhiên đều vượt hơn cả vũ khí, năng lượng, kim thuộc trở thành đồ dự trữ chiến lược quan trọng nhất của thú nhân thế giới.

Điều này có nghĩa là gì, có nghĩa là trừ vương tộc, thú nhân bình thường chỉ sợ không bao giờ còn được ăn rau xanh, thịt, lương thực thiên nhiên nữa, bọn họ chỉ có thể dựa vào cơm dinh dưỡng hợp thành làm chủ.

Dưới tình hình này, giữa các khu nhao nhao ám động, chìm vào hỗn loạn, mọi người ầm ĩ chọn tự lập, ý đồ thoát khỏi thống trị của khu trung ương. Vốn khu trung ương đối với tình hình này căn bản không thể làm gì, nhưng thực nghiệm xuyên qua biên giới thành công, sau khi tiếp xúc với ma pháp thế giới đã cung cấp cho khu trung ương khả năng mới. Ma pháp thế giới nguyện ý cung cấp các viện trợ về vũ khí, lương thực, chi viện cho khu trung ương lần nữa thống trị cả thú nhân thế giới.

Những tin tức trên đều là do bạn học cùng trường quân đội của Hạo Linh tiết lộ với Lộ, đối với hắn những tin tức này sớm muộn cũng sẽ bị các

https://thuviensach.vn

khu biết, hắn nói trước cho Lộ, cũng coi như bán một nhân tình.

Hiện tại Lộ phải đối mặt với lựa chọn, có nên hợp tác với khu trung ương không?

Sở Mặc không trả lời vấn đề của Lộ, mà hỏi ngược, “Ngươi tin ma pháp thế giới không?”

Lộ nhíu mày, Sở Mặc nói tiếp: “Trước kia ta từng nghe một câu nói, trên đời này không có thiện ý vô duyên vô cớ, ta không tin ma pháp thế giới sẽ viện trợ khu trung ương mà không đòi hỏi gì, ban trợ khu trung ương, hành động của họ tất nhiên có sở cầu. Vấn đề hiện tại là, cái giá mà họ yêu cầu khu trung ương có thể trả được hay không, hoặc có lẽ, khu trung ương liệu có chuyển cái giá đó lên đầu những khu khác không. Ngươi nghĩ biện pháp nghe ngóng một vài tin tức của ma pháp thế giới, rồi hãy quyết định có nên hợp tác với khu trung ương không.”

Lộ nghe vậy cười khổ, “Thời gian sợ là không kịp nữa rồi, nhất định phải nhanh chóng đưa ra quyết định. Mùa bão tố chỉ còn mấy ngày nữa, khu trung ương dự định nhân mùa bão tố, hành động khi máy phi hành và vũ khí của các khu bị giảm hiệu quả. Bọn họ có vũ khí do ma pháp thế giới chi viện, không sợ mùa bão tố.”

Lộ nói vậy, Sở Mặc cũng không tiện nói gì. Dù sao hắn cũng không phải thú nhân chân chính, không thể thay thế Lộ ra quyết định. Trong lòng Sở Mặc, hắn chỉ là một người khách, khu trung ương cũng vậy, khu D cũng vậy, chiến loạn cũng vậy, bình loạn cũng vậy, đều không có liên quan quá lớn gì tới hắn, chỉ là hắn lại không nghĩ tới, rất nhanh hắn sẽ bị kéo vào.

Lộ tuy không có quyết định cuối cùng hợp tác với khu trung ương, nhưng cũng vẫn duy trì quan hệ hảo hữu với khu trung ương, cụ thể thể hiện ở chỗ đội tiền trạm của khu trung ương đã tiến vào khu D-6 dựng trại. Lộ vì hoan nghênh họ, thậm chí tổ chức một buổi liên hoan nhỏ, đương

https://thuviensach.vn

nhiên đội tiền trạm của khu trung ương biết điều đưa ra không ít thức ăn, không phải là cơm dinh dưỡng tổng hợp, mà là thức ăn chân chính, cơm mềm mại óng ánh, rau xanh tươi non mơn mởn, còn có các loại thịt nướng bốc hương dầu, không cái nào không gợi lên vị thèm của mọi người. Tiêu Dật để tránh phiền phức, vốn không định ra xuất hiện, nhưng sau khi nghe nói có thịt nướng, cái bụng không ra gì bắt đầu kêu ọt ọt. Lạc Phi bật cười, khuyên y cùng đi, phải biết trước mặt những thức ăn này, cho dù là thú nhân cơ khát nhất cũng chưa chắc có tâm tình nhìn á thú một cái.

Lạc Phi nói không sai, trong suốt buổi tiệc liên hoan, lực chú ý của mọi người toàn bộ bị thức ăn trước mặt hấp dẫn, căn bản không quan tâm người bên cạnh có phải á thú hay không. Không có ánh mắt nóng bỏng, Tiêu Dật thoải mái không ít, thỏa mãn chọn xong thức ăn, y đang dự định bưng về phòng mình, lại đột nhiên có người cản ở trước mặt y.

“Á thú xinh đẹp, trong ngươi vô cùng cô đơn, không biết ta có vinh hạnh được bầu bạn bên ngươi hay không?”

Giọng nói ngả ngớn, giọng điệu giả tạo, rơi vào trong tai Tiêu Dật, y chỉ cảm thấy được tâm tình tốt khi nhìn thấy thịt nướng lập tức đều không còn.

Vì đã không phải là lần đầu tiên gặp phải tình huống này, Tiêu Dật vô cùng thành thục bày ra vẻ mặt hờ hững, “Tôi thích một mình hơn.”

Nói xong, y lùi lại một bước, bưng thức ăn đang định đi vòng qua, lại không kịp đề phòng người trước mặt đột nhiên giơ tay kéo y lại, ngạo mạn nói: “Hử? Á thú gai góc ta càng thích.”

Biểu tình của Tiêu Dật trở nên khó coi, Vượng Tài trong túi cấp thiết chọc chọc Tiêu Dật, “Người này có phải có thể để Vượng Tài ăn không?”

Cố nhịn chán ghét trong lòng, Tiêu Dật an ủi cự tuyệt đề nghị của Vượng Tài. Người trước mắt thân mặc quân phục khu trung ương, không phải là người khu D, y không hy vọng trước mặt đám đông mọi người gây

https://thuviensach.vn

phiền phức cho Lộ. Tiêu Dật càng không nguyện ý lừa hắn ra ngoài, rồi lại bảo Vượng Tài giáo huấn hắn một phen.

Suy nghĩ vừa hiện, Tiêu Dật định nói gì, một cánh tay đã xuất hiện ở không trung, nhìn thì khéo léo thực tế là hung hăng bắt lấy cánh tay kia, sao đó thân mật kéo y ôm vào lòng.

Giọng nói của Sở Mặc dịu dàng vang lên bên tai, “Em đi đâu vậy? Ta xém chút không tìm thấy em.”

Hai người từ khi quen biết, Tiêu Dật thấy qua đủ vẻ của Sở Mặc, nhưng nhiều nhất là lãnh khốc, sắc bén, y chưa từng nghĩ tới có một ngày Sở Mặc sẽ dùng giọng điệu này nói chuyện với y. So sánh với nhau, Tiêu Dật cảm thấy cả người đều không yên.

Ý thức được Tiêu Dật xuất thần, Sở Mặc không thể không nhẹ nhéo một cái ở thắt lưng y, nhắc nhở sự tồn tại của mình.

“Tiểu Dật?”

Tiêu Dật run run, cuối cùng hồi phục bình thường, nỗ lực khống chế biểu tình của mình, phối hợp ra vẻ thân mật, “Anh không phải nói muốn ăn thịt nướng sao? Em đặc biệt bưng rất nhiều thịt nướng cho anh.”

Hai người thân mật như chốn không người, khiến nam nhân trước đó bị Sở Mặc đẩy ra triệt để bạo phát.

“Ngươi là ai?”

Tiếng gầm của hắn lập tức áp cả âm nhạc, khiến mọi người tại đó chú ý.

Trong vô số ánh mắt lo lắng, thăm dò, hiếu kỳ, kinh ngạc, Sở Mặc bình tĩnh ôm chặt Tiêu Dật trong lòng, trầm giọng nói: “Ta là Sở Mặc, là bạn lữ của tiểu Dật.”

https://thuviensach.vn

Ngay khi câu này của Sở Mặc nói ra, vô số tiếng tim vỡ vang lên trong lòng thú nhân khu D. Thần nghiến răng nghiến lợi nhìn Sở Mặc, thấp giọng hỏi Hoằng Ảnh, “Hắn ta đắc thủ từ lúc nào?”

Hoằng Ảnh thương hại đảo mắt nhìn Thần một cái, “Ngươi không nhìn ra sao, chính là vừa rồi.”

“Vừa rồi?” Thần còn đang nghĩ sao lại là vừa rồi, tình hình tại đó đã lần nữa xảy ra biến hóa, một con hổ vân vàng cực lớn xuất hiện tại chỗ nam tử hồi nãy đã đứng.

“Là vương tộc.” Hoằng Ảnh kinh ngạc nói.

Con hổ lạnh lùng đảo mắt nhìn Sở Mặc một cái, mở miệng: “Ta muốn quyết đấu với ngươi, dùng thắng thua để quyết định á thú này thuộc về ai.”

Con hổ tên là Cổ Mục, là vương tộc của khu trung ương. Vì thân phận này, hắn tại khu trung ương chưa bao giờ bị người cự tuyệt, càng không cần phải nhắc tới bị người ta vả thẳng mặt trắng trợn như thế. Cho dù đã có bạn lữ thì lại thế nào? Thú luật quy định, so với thú nhân bình thường, vương thú có quyền ưu tiên chiếm hữu á thú, cho dù đối phương có bạn lữ, vương thú cũng có thể thông qua phương thức quyết đấu để xác định quyền lợi lần nữa.

Lời của Cổ Mục khiến Sở Mặc nhíu mày, hắn không sợ con hổ trước mặt, chẳng qua thực lực của yêu thú bậc bốn mà thôi, hắn chỉ là không rõ hành vi quyết đấu này có gây phiền phức gì cho khu D hay không.

Sự chần chờ của Sở Mặc bị Cổ Mục xem là sợ hãi, cười lạnh nói: “Ngươi nếu sợ thì nhân sớm nhận thua đi, ta có thể nể tình á thú mà tha cho ngươi.”

Thú nhân khu D tại đó đa số đều từng thấy qua cảnh Sở Mặc một mình đối phó với năm thú nhân mà vẫn chiếm được thượng phong, cho dù chưa

https://thuviensach.vn

từng thấy cũng đã nghe nói qua, thấy Cổ Mục cuồng vọng vô tri như thế, trong lòng đều cười lạnh. Lộ nhìn ra sự lo lắng của Sở Mặc, đi lên mở miệng nói: “Yên tâm, sẽ không có phiền phức.”

Có câu này rồi, Sở Mặc không còn cố kỵ gì nữa, hắn cũng dự định vừa khéo nhân cơ hội này thi triển uy lực với thú nhân xung quanh, để cản lại những phiền phức không tất yếu cho Tiêu Dật.

Suy nghĩ xong xuôi, Sở Mặc buông Tiêu Dật ra, nhẹ giọng nói: “Ở bên cạnh đợi ta.”

Tình hình trước mắt đã không cho phép Tiêu Dật nói gì nhiều, sau khi nghe xong y lui lại một bước, đứng sang bên cạnh.

Một con hắc báo uy mãnh thay thế Sở Mặc xuất hiện trước mặt mọi người, con ngươi màu hổ phách của Cổ Mục co lại, hắn cảm thụ được trên người hắc báo uy nghiêm của vương tộc. Không đợi hắn nghĩ ra được hắc báo là vương thú gì, hắc báo trước mặt đã gầm một tiếng, bổ tới hắn.

Cổ Mục gầm một tiếng nghênh đón, mắt thấy hai người sắp đụng vào nhau, hắc báo đột nhiên chuyển người, cái đuôi dài đánh qua, hung hăng quất lên người Cổ Mục. Tiên khí nhàn nhạt ngưng tụ thành một cây roi nhìn không thấy gắn trên đuôi, Cổ Mục chỉ cảm thấy nơi bị roi quất phải đau thấu xương, hắn kêu gào rồi lăn liền mấy vòng ra sau, đụng mạnh vào vách tường kim loại cạnh đó, rồi không còn sức đứng lên nữa.

Hắc báo giữa không trung rất nhanh hóa về nhân hình, Sở Mặc vững vàng đáp xuống đất, tư thế thẳng tắp như giáo, toàn thân trên dưới lộ ra mũi nhọn sắc bén đáng sợ.

Thú nhân tại đó đều nhìn ngây người, ngay cả thú nhân khu D cũng không dám tin tưởng trừng trừng nhìn Sở Mặc, bọn họ biết Sở Mặc lợi hại, nhưng không ngờ lại lợi hại đến mức độ này. Chỉ mới quật Cổ Mục một

https://thuviensach.vn

đuôi, hắn đã đứng lên không nổi nữa, đó không phải thú nhân bình thường mà là vương thú đó.

Thần kinh ngạc chớp chớp mắt, nghĩ tới trước đó triền đấu với Sở Mặc, thấp giọng tự nói: “Lẽ nào lần đầu tiên hắn ta căn bản không sử ra toàn lực?” Vấn đề này cũng là vấn đề đám người Hoằng Ảnh nghĩ tới.

Ánh mắt lạnh nhạt của Sở Mặc đảo qua Cổ Mục tê liệt nằm tại góc tường, nhẹ gật đầu với Lộ, quay sang chìa tay với Tiêu Dật, “Qua đây, chúng ta đi.”

https://thuviensach.vn

TIÊN GIỚI TẨU TƯ PHẠM

Lý Tùng Nho
www.dtv-ebook.com

Chương 33

Trở Về

Xung đột của Sở Mặc và Cổ Mục tựa hồ là một sợi dây dẫn, hai ngày tiếp theo giữa thú nhân của khu D và đội tiền trạm khu trung ương bùng phát mấy lần xung đột.

Sau khi lại lần nữa xảy ra xung đột với thú nhân đội tiền trạm, Thần căm hận nghiến răng, "phi" một tiếng với thú nhân đã đi xa, tiếp theo bất mãn nhìn Hoằng Ảnh đã cản mình, "Làm gì không để ta đánh một trận?"

Hoằng Ảnh liếc nhìn hắn một cái, "Ngươi cho rằng ngươi là Sở Mặc? Đối phương là vương thú, cho dù ngươi đánh thắng cũng không tránh khỏi thụ thương, muốn gì nữa?"

Bị Hoằng Ảnh nói thế, Thần càng thêm phẫn nộ, mắt thấy Thần sắp tới mép bùng phát, Hoằng Ảnh kéo hắn, nhanh chóng ném ra vấn đề khác, "Hai đêm nay ngươi có đi tìm Tiêu Dật không?"

Quả nhiên vấn đề này thành công di chuyển lực chú ý của Thần, Thần không hiểu nói: "Tiêu Dật đã có Sở Mặc làm bạn lữ rồi, ta còn đi làm gì?"

Hoằng Ảnh hận không thể rèn sắt khi còn nóng chọt hắn, "Thú luật quy định, á thú có thể không hạn chế số lượng bạn lữ, cho dù Sở Mặc làm lão đại rồi, lẽ nào chúng ta còn không thể làm lão nhị, lão tam?"

Thần lắc đầu, "Á thú của ta chỉ có thể có một mình ta, ta mới không cần cùng phân hưởng với thú nhân khác."

https://thuviensach.vn

Sự kiên trì của Thần khiến Hoằng Ảnh vô lực, chỉ đành căm hận nói: "Đáng đời ngươi độc thân một mình."

Hoằng Ảnh vốn là muốn xúi giục Thần cùng hắn đi quấn Tiêu Dật, tục ngữ nói á thú có kiên trinh cỡ nào cũng không chống nổi sự triền quấn nóng bỏng của thú nhân, chỉ cần Tiêu Dật thu nạp bọn họ, Sở Mặc cho dù có không vui, cũng sẽ không đuổi bọn họ đi. Lại nói hai người bọn họ cùng nhau, vạn nhất có đánh nhau với Sở Mặc, dù sao cũng có thể chạy được một người, còn có thể đi tìm Lộ cầu cứu. Đáng tiếc Thần sống chết nhất định phải tìm được á thú độc thân, Hoằng Ảnh không nói được hắn, chỉ đành từ bỏ đánh chủ ý lên Thần, tự mình nghĩ biện pháp.

Trên thực tế, thú nhân ôm ý định giống Hoằng Ảnh còn có không ít, cho dù lực uy hiếp của Sở Mặc bày ra ở đó, nhưng dưới tình trạng á thú số lượng ít ỏi, thú nhân không muốn độc thân vẫn ùn ùn lũ lượt sáp tới chỗ Tiêu Dật. Chỉ là trước kia đều do Vượng Tài ra mặt nuốt chửng bọn họ, hiện tại người ra mặt đổi thành Sở Mặc.

Sau khi lại đuổi đánh một thú nhân ngồi trên cửa sổ hát tình ca, Sở Mặc vắt chân lên, nhẹ nhàng đặt trên cửa sổ, nhưng còn chưa đợi hắn đứng vững, Vượng Tài đã vù một cái nhào qua, cả người phủ lên mặt Sở Mặc.

"Người xấu, người xấu xa, trả tinh ngọc cho ta, tinh ngọc sáng lóng lánh!"

Thân thể nho nhỏ của Vượng Tài phẫn nộ tới run rẩy, úp trên mặt Sở Mặc, mặc hắn kéo thế nào cũng không chịu xuống. Vừa nghĩ tới tinh ngọc sáng lóng lánh mà nó yêu nhất bị Sở Mặc đuổi đi trước mắt nó, Vượng Tài liền hận không thể nuốt luôn Sở Mặc.

"Người xấu, người xấu xa, người xấu xa."

Vượng Tài lật tới lật lui chỉ nói hai câu này, Sở Mặc nghe không được, rơi vào tai Tiêu Dật lại khiến y cười sắp chết. Đặc biệt là khi nhìn thấy dáng

https://thuviensach.vn

điệu hết cách của Sở Mặc đối với Vượng Tài, Tiêu Dật liền càng thấy thư sướng. Trong đầu an ủi trả lời Vượng Tài, cho dù là thú nhân bị Sở Mặc đuổi đi y cũng sẽ vẫn làm như hiệp định cho Vượng Tài tinh ngọc, Vượng Tài mới uốn người rời khỏi mặt Sở Mặc. Sở Mặc lại lần nữa thấy ánh sáng ngẫm nghĩ gì đó nhìn Vượng Tài một cái, ánh mắt đảo qua ý cười không thể che giấu trên mặt Tiêu Dật, chân mày hơi nhíu, "Ta có phải đã đắc tội Vượng Tài ở chỗ nào?"

Tiêu Dật nhịn cười lắc đầu, Sở Mặc nhìn y thật sâu, rồi lại chuyển mắt nhìn Vượng Tài đang phiêu giữa không. Đây đã không phải lần đầu tiên Vượng Tài làm vậy với hắn, hình như mấy lần trước cũng là sau khi hắn đuổi thú nhân đi, Vượng Tài mới biểu hiện ra phẫn nộ như thế. Với tính cách của Tiêu Dật, khẳng định không phải là nguyện ý để thú nhân quấy nhiễu cuộc sống của y, như vậy không nguyện ý đuổi thú nhân đi chỉ là nguyên nhân của bản thân Vượng Tài rồi. Sở Mặc nghĩ tới đây, liên hệ với trước đó Vượng Tài toàn là nuốt thú nhân, chẳng lẽ là vì hắn giành mất chuyện của Vượng Tài?

Suy nghĩ thoáng qua, Sở Mặc bình tĩnh rũ mắt, đột nhiên mở miệng nói với Tiêu Dật, "Cậu và Vượng Tài nói cái gì?"

"Cái gì?" Nụ cười đông lại trên mặt Tiêu Dật.

Biểu hiện của y rơi vào mắt Sở Mặc, Sở Mặc càng thêm nắm chắc, chậm rãi đi tới cạnh Tiêu Dật, phân tích: "Vượng Tài bài xích ta như vậy, mỗi lần đều là sau khi ta đuổi thú nhân bên ngoài đi, ta nghĩ rồi, nguyên nhân Vượng Tài tức giận hắn là vì ta giành mất chuyện của nó? Liên hệ trước đó thú nhân tiếp cận cậu đều bị Vượng Tài nuốt vào bụng, nhưng bản thân nó lại không phải nuốt người bậy bạ, trừ bỏ nó vì thích nuốt người bị ta cản trở không cao hứng ra, cậu nói còn gì có thể khiến nó tức giận như thế? Là cậu nói với nó gì đó hoặc là cậu đã đáp ứng nó gì đó, là gì đây?"

https://thuviensach.vn

Ngữ khí của Sở Mặc mang theo hiếu kỳ, tựa hồ chỉ là nghi vấn đơn thuần, nhưng nghe vào tai Tiêu Dật lại không phải đơn giản như thế.

Tiêu Dật cứng mặt nhìn Sở Mặc, chắc chắn: “Anh nghĩ nhiều rồi.”

Sở Mặc nhìn biểu tình miễn cưỡng của Tiêu Dật, trong mắt dần có ý cười, nghĩ tới thuộc tính yêu tài của Vượng Tài, Sở Mặc bình tĩnh lấy trong tay áo ra một khối thượng phẩm tinh ngọc.

Vượng Tài ở bên cạnh vù một cái lao qua, hưng phấn nhìn tinh ngọc, kêu ngao ngao ngao.

Có thể khiến cảm xúc của Vượng Tài dao động trừ tinh ngọc ra, không còn gì khác, Sở Mặc nghĩ tới đây, vẫy vẫy tay với Vượng Tài, ném tinh ngọc cho nó. Nhìn Vượng Tài há miệng nuốt tinh ngọc, Sở Mặc cứng mặt ngồi trước mặt Tiêu Dật, hừ lạnh nói: “Nói đi, cậu đáp ứng với Vượng Tài nuốt một người trả bao nhiêu tinh ngọc?”

Rõ ràng là y cái gì cũng không nói, lại bị Sở Mặc dễ dàng đoán được, Tiêu Dật chỉ cảm thấy rầu rĩ không thôi. Nhưng nghĩ chuyện này giấu Sở Mặc là y không tốt, Tiêu Dật đảo mắt, ngoan ngoãn cúi đầu, “Một khối hạ phẩm tinh ngọc.”

Vượng Tài nghe thế bay qua, “Gì, không phải là thượng phẩm tinh ngọc sao?”

Tiêu Dật lúc này hơn bao giờ hết cảm thấy may mắn vì Sở Mặc nghe không được lời của Vượng Tài, nếu không y bị vạch trần cũng quá nhanh đi. Y đang len lén an ủi Vượng Tài trong đầu, thì nghe thấy Sở Mặc chậm rãi thong dong mở miệng, “Nếu Vượng Tài là một người một khối hạ phẩm tinh ngọc, ta cũng không thể đòi nhiều, một người cứ tính mười khối thượng phẩm tinh ngọc được rồi. Bắt đầu từ hôm trước đến bây giờ đã là bảy người rồi, cậu ghi lại đi, đợi về tiên giới thì trả một lượt.”

https://thuviensach.vn

Tiêu Dật, "…"

Mẹ nó, anh sao không đi ăn cướp đi! Tiêu Dật nghĩ tới một tháng khổ khổ sở sở buôn lậu của mình, mới kiếm được mấy chục khối thượng phẩm tinh ngọc. Chiếu theo trình độ đen tối của Sở Mặc, mới có mấy ngày ở lại thú nhân thế giới, y đã nợ hắn bảy mươi khối thượng phẩm tinh ngọc, nếu còn ở lại thêm vài ngày, đợi khi về tiên giới, còn không biết nợ bao nhiêu. Đến lúc đó bán sống bán chết, chấp nhận nguy hiểm bị bắt đi buôn lậu, tiền kiếm được đều là của Sở Mặc, y cái gì cũng không rớ được, còn phải gánh danh tội phạm buôn lậu, thời khắc lo lắng đề phòng, trên đời này có còn thiên lý hay không.

Tiêu Dật càng nghĩ càng buồn bực, nhưng thấy vẻ như cười như không của Sở Mặc, lời phản bác đều bị y tự giác nuốt xuống. Dù sao đây đều là lời hứa suông, đợi khi về tiên giới còn không biết là lúc nào, nói không chừng hai người cả đời đều sẽ bị kẹt trong thú nhân thế giới, căn bản không về được, tự nhiên cũng không cần phải trả. Tiêu Dật cúi đầu mang tinh thần AQ tự an ủi mình, không chú ý thấy khóe môi Sở Mặc nhướng lên nụ cười nhìn y.

Tiêu Dật và Sở Mặc vẫn ở nơi trú không ra ngoài, không hề biết Cổ Mục trải qua chuyện lần trước vẫn luôn mang lòng oán hận Sở Mặc. Thân thể vương tộc có lực hồi phục cường hãn, cộng thêm Sở Mặc không hạ thủ nặng tay, vết thương của Cổ Mục trải qua một đêm trị liệu, thì rất nhanh hồi phục. Cổ Mục trị thương khỏi xong tâm tâm niệm niệm muốn tìm Sở Mặc báo thù, tốt nhất là ở trước mặt mọi người hung hăn đánh ngã Sở Mặc, tìm lại danh dự đã mất của hắn. Nhưng Cổ Mục đợi liền mấy ngày đều không thấy Sở Mặc ra ngoài, căm hận đấm một quyền lên vách tường. Uổng hắn còn đặc biệt nhờ người bỏ tiền lấy về một món vũ khí của ma pháp thế giới, súng ma năng, nhưng không tìm thấy Sở Mặc, cho dù hắn có mười súng ma năng cũng vô dụng.

https://thuviensach.vn

Cổ Mục một lòng muốn tìm Sở Mặc báo thù, lại không ngờ được hắn chưa tìm được Sở Mặc, ngược lại tìm thấy một cơ hội khác.

“Kỳ phát tình?”

Tiêu Dật cổ quái lặp lại ba chữ này, nghĩ không thông bản thân có liên quan gì với nó.

Lạc Phi buồn cười nhìn biểu tình ngạc nhiên của Tiêu Dật, vừa giúp Tiêu Dật thu dọn y phục, vừa nói: “Thế nào, trước kia cậu chưa từng trải qua kỳ phát tình sao?”

Tiêu Dật thật muốn nói y không phải chưa từng trải qua, mà là vĩnh viễn sẽ không có, nhưng hiện tại vì thân phận á thú khổ bức của y, chỉ đành úp mở hàm hồ cho qua.

Lạc Phi bật cười, dịu dàng nhìn Tiêu Dật, nghiêm túc nói: “Trước kia cậu còn nhỏ, có thể chưa trải qua kỳ phát tình, nhưng hiện tại cậu đã có Sở Mặc làm bạn lữ, mấy ngày nay hắn và cậu ở chung đi, vậy lần này cậu nên có dấu hiệu phát tình. Đây không phải là chuyện xấu gì, mà là biểu hiện cậu trưởng thành rồi, á thú có kỳ phát tình, có nghĩa là có thể sinh hài tử rồi. Cậu nên cao hứng, Sở Mặc biết được cũng sẽ cao hứng.”

Lượng tin tức hàm chứa trong lời Lạc Phi quá lớn, Tiêu Dật lúng túng không biết nên tiếp lời thế nào. Khi y đang lúc quẫn bách, tiếng nói của Lộ truyền từ ngoài cửa vào: “Sở Mặc sẽ cao hứng cái gì? Nói ra cho chúng ta cùng cao hứng với.”

Hắn vừa nói xong, Sở Mặc theo sát sau lưng bước vào. Tiêu Dật quẫn bách nhìn Sở Mặc, không biết hắn đã nghe được bao nhiêu. Mấy ngày nay Sở Mặc và y ở chung, nhưng cũng chỉ là làm cho thú nhân bên ngoài xem, hai người tự chiếm cứ một đầu phòng, căn bản không có gì. Nghĩ tới đây Tiêu Dật lập tức khẩn trương nhìn Lạc Phi, âm thầm cầu nguyện Lạc Phi nhất thiết đừng nói ra, sinh hài tử gì đó thật sự quá hung tàn mà.

https://thuviensach.vn

Có lẽ ông trời nghe được cầu khẩn của y, Lạc Phi cười híp mắt lắc đầu, “Không cho anh biết.”

Tiêu Dật vừa mới thở phào một hơi, Lạc Phi lại bổ sung một câu, “Đây là bí mật của tiểu Dật và Sở Mặc, nên để tiểu Dật nói với một mình Sở Mặc.”

Tiêu Dật, “…”

Lộ không ở lại chỗ Tiêu Dật quá lâu, hắn đi qua vốn chỉ là vì đón Lạc Phi về. Đợi khi hai người đi rồi, Sở Mặc hứng thú chuyển sang Tiêu Dật, “Cậu có gì muốn nói với ta? Ta sẽ cao hứng cái gì?

Tiêu Dật, “…”

Cao hứng mẹ anh!

Biểu cảm của Tiêu Dật quá mức thú vị, trong mắt Sở Mặc bất giác hiện qua ý cười. Kỳ thật ở bên ngoài hắn đã nghe thấy cuộc nói chuyện của Lạc Phi và Tiêu Dật, chỉ là không biết tại sao, đột nhiên có tâm tư muốn trêu chọc Tiêu Dật. Nhìn vẻ lúng túng của Tiêu Dật, biểu tình Sở Mặc trở nên nhu hòa, chủ động đổi đề tài.

“Lạc Phi tới có chuyện gì?”

Tiêu Dật nghĩ tới những lời Lạc Phi nói, biểu tình lại lần nữa trở nên mất tự nhiên. Y cố gắng bỏ qua nội dung có thể khiến mình lúng túng, chọn chọn lựa lựa nói lại dụng ý tới đây của Lạc Phi cho Sở Mặc nghe.

Tại thú nhân thế giới, á thú sau khi thành niên mỗi năm đều sẽ có hai kỳ phát tình, một lần là trước khi mùa bão tố bắt đầu, một lần là sau khi mùa bão tố kết thúc. Kỳ phát tình của á thú duy trì thời gian không dài lắm, chỉ ngắn ngủi vài ngày, nhưng mấy ngày này thân thể á thú sẽ khá yếu ớt, hơn nữa sẽ phát ra khí tức cường liệt hấp dẫn thú nhân, không có thú nhân nào

https://thuviensach.vn

có thể kháng cự lại sự hấp dẫn của khí tức này. Vì thế, mỗi lần á thú ở trong kỳ phát tình, đều sẽ là lúc thú nhân thế giới hỗn loạn nhất, tất cả thú nhân đều liều mạng tìm kiếm á thú bên cạnh, khát vọng giao phối với á thú, hung hăng chiếm hữu họ.

Trước kia thời gian này, thú nhân khu D đều sẽ tự phân ra, bảo hộ tốt á thú của mình, nhưng lần này vì có đội tiền trạm của khu trung ương, Lộ vì tránh không xảy ra loạn, đặc biệt yêu cầu toàn bộ á thú tập trung tại trụ sở của họ, xung quanh an bài các bạn lữ của mình để tập thể bảo hộ, tránh xảy ra chuyện ngoài ý muốn.

Sự an bài của Lộ Sở Mặc đã sớm biết, lúc này nghe phiên bản giản lược của Tiêu Dật, ý cười trong mắt hắn càng thêm đậm. Sau khi Tiêu Dật nói xong, Sở Mặc tự nhiên rút một thanh chủy thủ xinh xắn trong tay áo ra, đưa qua.

“Cầm lấy, vạn nhất có gì cũng có thể phòng thân.”

Mặt Tiêu Dật đen đi, nghe giọng điệu của Sở Mặc rõ ràng là cái gì cũng biết, uổng công y còn dùng hết cân não nghĩ nửa ngày, mới chọn ra bản giản lược thích hợp nhất. Không khách khí giơ tay cầm chủy thủ, Tiêu Dật cứng mặt, cả buổi tối không thèm để ý Sở Mặc.

Sáng hôm sau, Sở Mặc đưa Tiêu Dật tới nơi ở của Lộ, Tiêu Dật sẽ ở chung với Lạc Phi. Đây là lần đầu tiên Tiêu Dật kiến thức được uy lực phát tình của á thú, Lộ vẫn luôn khống chế cảm xúc hoàn mỹ lần đầu tiên ở trước mặt y biểu hiện ra trạng thái nóng nảy, đương nhiên cảm xúc của Lộ không phải nhằm vào y, mà là nhằm vào Lạc Phi.

Lạc Phi dịu dàng cười an ủi Lộ, tỏ ý bảo Tiêu Dật mau lại gần hắn, hắn lo lắng Sở Mặc sẽ không thể khống chế cảm xúc bản thân, tổn thương Tiêu Dật.

https://thuviensach.vn

Thời gian này tuy được gọi là kỳ phát tình của á thú, nhưng trên thực tế, thú nhân có bạn lữ đều sẽ không làm gì á thú của mình. Vì bọn họ không cách nào khống chế cảm xúc, sẽ rất dễ dàng tổn thương đến á thú. Như vậy vừa cần thú nhân phải có năng lực tự khống chế cực mạnh, cũng cần bọn họ có võ lực cường đại, vì thú nhân khác sẽ không có sự quan tâm đó, bọn họ phải thời khắc phòng thú nhân khác dòm ngó bạn lữ của mình.

Sau khi Tiêu Dật qua, Lộ rất nhanh đã cùng Sở Mặc rời khỏi, hắn cũng lo lắng năng lực tự khống chế của mình và Sở Mặc. Khi hai người đi khỏi, trong phòng chỉ còn lại Lạc Phi và Tiêu Dật, Lạc Phi trông có vẻ vô cùng không thoải mái, Tiêu Dật lo lắng mở miệng: “Rất khó chịu sao?”

Lạc Phi dịu dàng cười, cho rằng Tiêu Dật là sợ hãi, giải thích: “Kỳ thật không có gì, chỉ là cảm thấy không có khí lực.” Hai người câu đáp câu không nói chuyện phiếm, mắt thấy sắp tới trưa, Lộ và Sở Mặc nên trở về làm cơm, bên ngoài trụ sở đột nhiên nổi lên tiếng thú gầm lớn nhỏ.

“Không tốt, có thú nhân xông vào.”

Lạc Phi lo lắng nhìn ra ngoài cửa sổ, thú nhân vào kỳ phát tình của á thú căn bản không có lý trí gì đáng nói, nghĩ tới thú nhân trong đội tiền trạm khu trung ương, Lạc Phi không biết Lộ dẫn người của khu D đi có thể cản họ lại không. Hiện tại không giống bình thường, không chỉ cần võ lực, còn cần phải có lực khống chế cường đại.

Lời của Lạc Phi nói ra chưa bao lâu, ngoài cửa sổ đột nhiên vang lên tiếng vỗ gấp rút, một cái đầu lớn đầy lông lá nhô ra, trên gương mặt thú hóa là đôi mắt sung huyết và cảm xúc kích động khó thể che giấu.

Tiêu Dật kinh ngạc nhìn ngoài cửa sổ, quay đầu sang nhìn Lạc Phi, y không biết bên ngoài sẽ có bao nhiêu thú nhân, cũng không biết Sở Mặc và Lộ lúc nào có thể chạy về. Nghĩ nghĩ, Tiêu Dật quyết đoán thả Vượng Tài ra, nuốt luôn Lạc Phi. Thú nhân là bị khí tức của Lạc Phi hút tới, Vượng

https://thuviensach.vn

Tài có thể ngăn cách khí tức của Lạc Phi, không có Lạc Phi, thú nhân chắc sẽ tự động bỏ đi.

Quả nhiên khi Lạc Phi bị Vượng Tài nuốt rồi, thú nhân bên ngoài cửa sổ nghi hoặc hít hít mũi, chậm rãi quay đầu bỏ đi. Tiêu Dật đang định thở phào, một cái đầu lông lá khác thò lên, đốm vằn quen thuộc dán lên cửa sổ, là Cổ Mục.

Trên mặt Cổ Mục không có cảm xúc mất khống chế, có chỉ là nụ cười mỉm tràn đầy ác ý, hắn hung hăng đấm một quyền vào cửa sổ, vô số đường vân xuất hiện. Có thú nhân xa lạ đi theo sau lưng hắn, hiển nhiên là đồng bọn đi cùng.

Tiêu Dật vừa nhanh chóng ấn máy liên lạc với Sở Mặc, vừa khẩn trương bóp Vượng Tài, trong hành lang bên ngoài cũng truyền tới tiếng thú gầm trầm thấp, lúc này không thích hợp chạy ra. Y ký thác toàn bộ hy vọng vào Vượng Tài, chỉ mong Vượng Tài có thể nuốt hết những thú nhân bên ngoài.

Vào thời khắc khẩn trương này, Vượng Tài còn không quên xác nhận với Tiêu Dật, “Một, hai, ba… là tổng cộng sáu người sáu khối tinh ngọc, ta có đếm sót không?”

Tiêu Dật, “…”

Thấy Cổ Mục đã sắp đánh nát cửa sổ, Tiêu Dật đang định ném Vượng Tài qua, vết bớt thái cực ở tim vẫn luôn ngủ say đột nhiên trào lên một cỗ ấm lưu. Tiêu Dật kinh ngạc cúi đầu, trong đầu lập tức hiện lên nhà trong nhân giới, giây tiếp theo, y nhìn thấy tường phòng khách sáng sủa, chớp chớp mắt, nửa ngày mới phản ứng lại được.

Y trở về rồi, y thật sự trở về rồi!

.

https://thuviensach.vn

TIÊN GIỚI TẨU TƯ PHẠM

Lý Tùng Nho
www.dtv-ebook.com

Chương 34

Giao Dịch

Căn phòng quen thuộc, bài trí quen thuộc, tất cả quen thuộc, những thứ này đều khiến Tiêu Dật triệt để thả lỏng. Thời gian này bất kể là Vô Vọng chi hải hay là thú nhân thế giới, y kỳ thật vẫn luôn căng như dây đàn, cho tới đã ở trong căn nhà quen thuộc, cảm xúc căng chặt đó mới hòa hoãn lại.

Tiêu Dật nhẹ thở ra một hơi, cảm khái nhìn tất cả xung quanh. Lần trước rời khỏi, y làm sao cũng không nghĩ tới tiếp theo sẽ trải nghiệm cả đống chuyện, nếu mà biết sớm, y nhất định ngoan ngoãn ở lại nhân giới, tuyệt đối không về tiên giới. Suy nghĩ thoảng qua, Tiêu Dật bật cười, nếu lúc đó không về tiên giới, sao y có thể tới thú nhân thế giới, lại làm sao có thể quen biết đám người Lạc Phi và Lộ.

Nghĩ tới đây, Tiêu Dật nhìn vết bớt thái cực trên ngực, chỗ vết bớt có nhiệt lưu mỏng manh chảy qua, tựa hồ là vì vừa rồi xuyên qua nên đã tiêu hết phân nửa năng lượng. Tiêu Dật thử tưởng tượng lại thú nhân thế giới, quả nhiên, y vẫn ở đây, không lập tức trở về. Tiêu Dật suy đoán, thái cực đồ sử dụng cần một lượng năng lượng nhất định, nếu năng lượng không đủ, thì sẽ như trước đó tại thú nhân thế giới chìm vào ngủ say, hoặc có lẽ giống như hiện tại, bắt đầu lần nữa hấp thu năng lượng.

Tiêu Dật biết rõ sự mất tích của y và Lạc Phi tại thú nhân thế giới nhất định không phải là chuyện nhỏ, theo như trạng thái sáng nay của Lộ, khẳng định sẽ phát cuồng, còn về Sở Mặc, chắc sẽ có một chút xíu lo lắng đi. Tuy y muốn trở về, nhưng không hy vọng chạy về mà để lại một đống bùi nhùi

https://thuviensach.vn

không chịu trách nhiệm, hơn nữa còn có Lạc Phi, y làm sao cũng phải đưa Lạc Phi trở về.

Nghĩ tới đây, Tiêu Dật tỏ ý bảo Vượng Tài thả Lạc Phi ra. Thân thể Lạc Phi không tốt, y cũng không thể cứ nhốt Lạc Phi trong bụng Vượng Tài, càng huống hồ y cũng không dự định che giấu lai lịch thật sự của mình với Lạc Phi. Tiêu Dật có một cảm giác, vết bớt thái cực ở tim hình như có thể xác định được tọa độ bất đồng thế giới, cũng như y có thể tùy ý qua lại hai giới tiên nhân, sau này y chắc cũng có thể tùy ý qua lại thú nhân thế giới và nhân giới. Như vậy, đợi sau khi vết bớt thái cực có thể sử dụng, y sẽ đưa Lạc Phi về, thuận tiện len lén triển khai đại nghiệp bán rau tại thú nhân thế giới.

Lại nói, ấn tượng của Tiêu Dật đối với Lộ và Lạc Phi vô cùng tốt, đối với y, nếu y thật sự có thể triển khai hợp tác với thú nhân thế giới, vậy thì Lộ và Lạc Phi khẳng định là chọn lựa đầu tiên, cũng giống như Từ Sắt Nguyên và Lâm Thính Hải. Đối với ảo tưởng của Tiêu Dật, trước mắt chính là cơ hội tốt, y có thể để Lạc Phi chân thật hiểu rõ thế giới y đang ở, tin rằng so với y nói, Lộ sẽ càng tin tưởng lời của Lạc Phi.

Nghĩ xong xuôi, Vượng Tài cũng đã thả Lạc Phi ra.

“Tiểu Dật cậu không sao chứ?”

Lạc Phi còn chưa đứng vững, đã ngay lập tức quan tâm tới hoàn cảnh của Tiêu Dật. Trước đó Tiêu Dật nhốt hắn trong trang bị không gian, có nghĩa là Tiêu Dật chọn tự mình đối diện nguy hiểm, Lạc Phi cảm động vô cùng, càng thêm lo lắng cho Tiêu Dật.

“Tôi không sao.” Tiêu Dật lắc đầu, cười nói.

Lạc Phi yên tâm, đang định nói tiếp, đột nhiên ý thức được xung quanh không phải là hoàn cảnh hắn quen thuộc, hắn kinh ngạc nhìn xung quanh, “Đây là đâu? Đây không phải khu D.”

https://thuviensach.vn

Khác với phong cách kiến trúc đâu đâu cũng là kim loại trơn nhẵn của khu D, vách tường nơi đây là màu trắng, mặt sàn nơi đây là màu nâu, ngoài cửa sổ không có cát vàng ngập trời, mà là ánh mặt trời ấm áp. Lạc Phi chấn động ngồi bệt xuống, vươn tay không dám tin sờ mặt sàn bằng gỗ bên dưới, xúc cảm xa lạ khiến hắn có một thoáng hoảng hốt, lại càng thêm xác định, dưới chân không phải là kim loại, mà là gỗ, là gỗ quý giá vô cùng tại thú nhân thế giới.

Lạc Phi hoang mang ngẩng đầu, chần chừ nhìn Tiêu Dật, "Đây là khu trung ương?"

Trong lòng Lạc Phi cũng chỉ có khu trung ương có thể xa xỉ tới mức dùng gỗ lót dưới chân như vậy. Không, Lạc Phi rất nhanh xua tan suy đoán của mình, cho dù là khu trung ương cũng chưa chắc có thể làm được điểm này, vì không dám, không có vương tộc nào dám làm như thế.

Sự chấn động của Lạc Phi là nằm trong dự liệu của Tiêu Dật, y đang định mở miệng giải thích, Lạc Phi lại đột nhiên lùi ra sau, cảnh giác nhìn y.

"Cậu rốt cuộc là ai?"

Tiêu Dật mỉm cười, thần sắc nghiêm túc, "Như anh đã biết, tôi là Tiêu Dật, nhưng nơi này không phải khu trung ương, mà là nhân giới."

"Nhân giới?"

Đáp án này càng khiến Lạc Phi kinh ngạc, hắn hoang mang nhìn xung quanh, "Đây là nhân giới?"

Tiêu Dật gật đầu, đi tới một bước kéo hắn ra cửa sổ, tỏ ý bảo hắn nhìn ra bên ngoài, "Xem, anh nhìn đi, đây chính là nhân giới."

Tiểu khu của Tiêu Dật là một khu xanh hóa kiểu mới, nhìn từ cửa sổ, có thể thấy dưới lầu là cây xanh và bãi cỏ đã quy hoạch chỉnh tề, vì hiện tại là

https://thuviensach.vn

tháng tám, trong hoa viên lầu một nở đầy hoa tươi, thỉnh thoảng còn có thể thấy được chủ nhà tận tâm trồng trọt một vài củ cải trắng hoặc là một luống hẹ nhỏ. Cách căn nhà của Tiêu Dật không xa, chính là quảng trường tiểu khu, vòi phun cực lớn đứng thẳng tắp giữa quảng trường, dưới ánh mặt trời ấm áp, nước của vòi phun ánh ra đủ màu sắc.

Cây xanh, bãi cỏ, hoa tươi, nước sạch, những thứ này không thứ nào không hút lấy ánh mắt Lạc Phi, hắn si mê nhìn tất cả, thấp giọng tự nói, "Đây thật sự là nhân giới?"

Tiêu Dật "ừ" một tiếng, khẳng định nói, "Nơi này thật sự là nhân giới."

Lạc Phi hồi thần lại, si mê trong mắt tan đi hóa thành khó hiểu, hắn nhớ trước đó hắn còn cùng Tiêu Dật ở tại thú nhân thế giới, sao mới chớp mắt đã tới nhân giới rồi?

Tiêu Dật nhìn ra Lạc Phi khó hiểu, Tiêu Dật do dự một chút, không nhắc tới Sở Mặc, mà chỉ cân nhắc rồi đại khái thuật lại lai lịch của mình, bao gồm chuyện y có năng lực có thể qua lại giữa hai giới.

Lạc Phi kinh ngạc nghe Tiêu Dật nói xong, kinh hỉ nói: "Nói như vậy chúng ta vẫn có thể trở về, chỉ là cần một chút thời gian?"

Tiêu Dật gật đầu, Lạc Phi cuối cùng cũng yên tâm, hắn lo lắng chính là không bao giờ về được nữa, không còn được gặp Lộ nữa, nếu Tiêu Dật nói còn có thể trở về, hắn nguyện ý tin tưởng Tiêu Dật.

Sự tín nhiệm vô điều kiện của Lạc Phi khiến Tiêu Dật mềm lòng, y nói: "Nếu đã tới nhân giới, anh có muốn cùng tôi ra ngoài xem thử, thuận tiện ăn bữa cơm không?"

"A? Có thể sao?"

"Đương nhiên!"

https://thuviensach.vn

Tiêu Dật dứt khoát lục ra bóp tiền đã rất lâu không dùng, trực tiếp kéo Lạc Phi ra ngoài. Dù sao quần áo trên người hai người cũng tương tự kiểu dáng của nhân giới, dứt khoát bớt luôn quá trình thay quần áo.

Khi Lạc Phi bước ra đường, chân chính đứng trong tiểu khu, hắn thấp thỏm mà kinh hỉ nhìn tất cả xung quanh, nhịn không được cảm khái, "Thần thú tại thượng, nơi này quả thật là vương tộc thánh địa."

Tiêu Dật ở thú nhân thế giới vài ngày, ngày ngày thấy được toàn là âm u và cát vàng đầy tời, hiếm được trở về nhân giới, so sánh hai bên, cũng cảm thấy nhân giới là thiên đường. Nhưng nghĩ tới tiên giới, Tiêu Dật cảm thấy cho dù là thiên đường cũng còn có phân cao thấp nữa.

Hai người đang cảm khái, cô bé nhà hàng xóm đi học về, cầm tay mẹ nhảy nhót đi ngang qua hai người.

"Chào anh!"

Nụ cười của cô bé khiến Lạc Phi giống như nhìn thấy vật gì kỳ quái, hắn kinh ngạc chớp chớp mắt, nhanh chóng nhìn Tiêu Dật, "Bọn hắn là?"

"Không phải bọn hắn, là các cô." Tiêu Dật cường điệu một câu, kiên nhẫn giải thích sự khác biệt giữa nhân giới và thú nhân thế giới.

"Nói như thế, nhân giới không có á thú, chỉ có đàn ông và phụ nữ, mà phụ nữ gánh trách nhiệm sinh con, đàn ông cũng không thể biến thân thành dã thú." Lạc Phi chần chừ tổng kết.

Tiêu Dật gật đầu.

Lạc Phi do dự một chút, nhìn Tiêu Dật, "Cậu là đàn ông sao?"

Bị oan uổng lâu như thế, cuối cùng có thể ném bỏ thân phận á thú, hồi phục tôn nghiêm đàn ông, Tiêu Dật kích động, gật đầu thật mạnh.

https://thuviensach.vn

Trong mắt Lạc Phi hiện lên hiểu rõ, liên hệ với chuyện Tiêu Dật nói trước đó, hắn vỗ nhẹ vai Tiêu Dật, mở miệng nói: “Tôi hiểu rồi.”

“A?” Tiêu Dật không hiểu, “Hiểu cái gì?”

Lạc Phi cảm khái cười cười, “Cậu nhất định rất yêu Sở Mặc.”

“A?” Tiêu Dật há họng trợn mắt nhìn Lạc Phi, không biết hắn từ đâu mà đưa ra kết luận này.

Biểu tình ngây dại của Tiêu Dật rơi vào mắt Lạc Phi lại có một cách giải thích khác, hắn nghiêm túc nói: “Cậu yên tâm, tôi sẽ không nói với Sở Mặc cậu không phải là á thú, nhưng mà, sau này các cậu không có cách nào sinh hài tử thì làm sao?”

Lo lắng của Lạc Phi là xuất phát từ nội tâm, đối với hắn, Tiêu Dật ở nhân giới rõ ràng tương đương với thú nhân, nhưng lại nguyện ý dùng thân phận á thú để kết làm bạn lữ với Sở Mặc, đây không phải là yêu thì là gì? Hơn nữa xem ra, Sở Mặc cũng rất thích Tiêu Dật, nếu hai người đã thích lẫn nhau, hắn tự nhiên sẽ không làm chuyện dư thừa. Chỉ là với tình trạng của Tiêu Dật, y khẳng định không có cách nào sinh hài tử, ngày sau nên làm sao?

Tiêu Dật, “…”

Y cuối cùng phải thừa nhận, thế giới này đáng sợ nhất không phải Sở Mặc, là mà năng lực tự biên cường đại của thú nhân. Y chẳng qua nói một câu mình là đàn ông, từ đâu nhìn ra y rất yêu Sở Mặc, yêu tới mức phải xoắn xuýt vấn đề sinh con!

Tiêu Dật nhịn không được nghĩ tới y có nên nói rõ với Lạc Phi về thân phận thật sự của Sở Mặc không, thuận tiện tẩy sạch cho mình. Nhưng y không phải Sở Mặc, y không thể quyết định thay cho Sở Mặc, cho dù Sở Mặc có nói rõ thân phận với Lộ, cũng nên là chuyện của Sở Mặc, y không

https://thuviensach.vn

nên chen vào. Càng huống hồ, một khi Lạc Phi và Lộ biết thân phận thật sự của Sở Mặc, vậy có nghĩa là bí mật của y cũng không giữ được. Y nên giải thích thế nào, y có thể tùy tiện về nhân giới, lại không nguyện ý cho Sở Mặc biết chuyện này.

Tiêu Dật rầu rĩ nghĩ, tuy thời gian này Sở Mặc đối với y rất tốt, cũng rất chăm sóc y, y cũng biết Sở Mặc một lòng muốn về tiên giới, nhưng y vẫn không dám nói rõ với Sở Mặc, y vẫn luôn nhớ bộ dáng ban đầu của Sở Mặc, cao cao tại thượng, lãnh khốc vô tình. Với sự lợi hại của Sở Mặc, y chỉ cần nói một câu y có thể trở về nhân giới, bao nhiêu dấu vết sơ hở trước đó, Sở Mặc lập tức có thể đoán ra được y cũng có thể trở về tiên giới mà không gây kinh động tới sở tuần kiểm. Cứ thế tra tiếp, chuyện y buôn lậu vật phẩm nhân giới khẳng định cũng sẽ bị tra ra, đến lúc đó y có thể trốn ở nhân giới hay là thú nhân thế giới, Từ Sắt Nguyên và Lâm Thính Hải thì sao?

Vẻ mặt xoắn xuýt của Tiêu Dật, Lạc Phi nhìn thấy hết, cho rằng mình nhắc tới chuyện con cái kích động Tiêu Dật, nhanh chóng an ủi, “Kỳ thật cũng không có gì, sau này các cậu nếu thích, cũng có thể nhận nuôi một đứa.”

Tiêu Dật, “…”

Đoạn đường tiếp theo, hai người ai cũng không nói gì, Lạc Phi lo lắng bản thân chọc trúng chỗ đau của Tiêu Dật, Tiêu Dật thì phiền lòng rốt cuộc có nên nói rõ với Sở Mặc không, một là tự trách, một là không có tâm tình, cứ thế trầm mặc tới quán cơm, cho tới khi ngồi vào phòng riêng.

Cá xé sợi, cá hấp, đậu phụ xốt cay, gà cung bảo, canh cải thảo… Tiêu Dật trực tiếp hóa phiền lòng thành dục ăn, một hơi gọi bảy tám món. Y đã rất lâu không có ăn ngon một bữa nào, lần trước hiếm khi có thịt nướng, cũng bị sự xuất hiện của Cổ Mục làm hỏng mùi vị, cuối cùng y ngay cả một miếng thịt cũng không được ăn, vẫn phải trở về dùng cơm dinh dưỡng. Lần

https://thuviensach.vn

này y nhất định phải ăn cho đã một bữa, bù lại hết thua thiệt trong thời gian này.

Lạc Phi vốn còn muốn xin lỗi Tiêu Dật, nhưng hắn còn chưa kịp mở miệng, từng dĩa từng dĩa mỹ thực chưa từng thấy qua triệt để hút lấy sự chú ý của hắn. Đợi khi hắn và Tiêu Dật hai người ăn no nê xong, hắn nhìn Tiêu Dật đã hồi phục bình thường, nghĩ tới một vấn đề quan trọng hơn.

“Tiểu Dật, cậu cho tôi biết, những thứ này có thể bán tới thế giới của tôi không?”

Tiêu Dật đang nghĩ nên làm sao dụ Lạc Phi mở miệng, không ngờ Lạc Phi lại chủ động nhắc tới. Nhìn biểu tình nghiêm túc của Lạc Phi, Tiêu Dật cũng trở nên nghiêm túc, “Anh muốn cái gì?”

“Gạo, rau xanh, thịt các loại, trái cây, hoa tươi, tất cả những thứ đó chúng tôi đều cần, vì nó chúng tôi nguyện ý bỏ ra bất cứ giá nào.”

Sự hoang vu của thú nhân thế giới không phải Tiêu Dật có thể tưởng tượng, cho dù Tiêu Dật ở lại thú nhân thế giới đã mấy ngày, nhưng những gì y thấy cũng chỉ là một góc núi băng của thú nhân thế giới. Tiêu Dật vẫn ở trong trụ sở căn bản không biết thế giới bên ngoài bộ dáng ra sao, theo hoàn cảnh càng ngày càng ác hóa, màu xanh của cả thế giới càng lúc càng ít, cảm xúc của các thú nhân càng lúc càng nóng nảy, bạo loạn của các khu, phân tranh không thôi, chính là vì mọi người đều không nhìn thấy hy vọng, không nhìn thấy khả năng thú nhân có tương lai.

Vẻ mặt Lạc Phi vô cùng thận trọng, hắn không phải tùy tiện nói chơi, mà thật sự nguyện ý vì nó bỏ ra bất cứ giá nào. Tiêu Dật bị hắn cảm nhiễm, đồng dạng cũng trở nên cẩn trọng, giống như y không phải bán rau mà là cứu cả thế giới.

Hai người nói chuyện nghiêm túc, Tiêu Dật theo lời Lạc Phi lại lần nữa nghĩ tới thú nhân thế giới, đột nhiên y ngây ra, vết bớt thái cực ở ngực có

https://thuviensach.vn

cảm giác nóng lên, tựa hồ nhắc nhở y, y có thể về rồi.

“Tiểu Dật, sao rồi?” Lạc Phi chọc chọc y.

Trên mặt Tiêu Dật hiện ra tia cổ quái, “Chúng ta tựa hồ có thể trở về rồi.”

“A?”

Hai người vội vàng thanh toán, Tiêu Dật thuận đường rẽ vào một tiệm trái cây cạnh đó mua một đống hoa quả, để tiết kiệm thời gian, hai người không có về tiểu khu, mà ở cạnh quán cơm tìm một góc, trực tiếp trở về thú nhân thế giới.

Ngay thoáng chốc mở mắt ra, đập vào mắt là kim loại trơn nhẵn quen thuộc, Tiêu Dật rất nhanh thả Lạc Phi ra. Khi hai người rời khỏi là hơn mười một giờ, hiện tại thời gian hiển thị đã sắp tới một giờ. Trong trụ sở đã không còn nghe thấy tiếng thú gầm hỗn loạn, nghe ra tựa hồ đã hồi phục tuần tự bình thường.

Trở lại thế giới quen thuộc, Lạc Phi thở phào một hơi, tất cả trước đó giống như một giấc mộng, nếu không phải chân thật đứng ở đây, hắn quả thật cho rằng mình đã nằm mơ.

Tiêu Dật hiểu rất rõ phản ứng của Lạc Phi, lần đầu tiên y phát hiện bản thân có thể qua lại hai giới tiên nhân, đã có biểu tình y hệt Lạc Phi. Quay đầu mỉm cười với Lạc Phi, Tiêu Dật đưa tay, “Đi thôi, chúng ta đi tìm Sở Mặc và Lộ.” Trước đó hai người đã nói xong, về thân phận của Tiêu Dật và năng lực có thể qua lại hai giới tạm thời che giấu Sở Mặc, đương nhiên nguyên nhân che giấu, hai người nghĩ lại khác nhau.

Tiêu Dật nhẹ nhàng đẩy cửa, thú nhân đang đi tới thấy hai người lập tức ngây ra tại chỗ.

https://thuviensach.vn

“Lạc Phi? Tiêu Dật?”

Lạc Phi cười gật đầu tỏ ý, “Lộ và Sở Mặc đâu?”

Thú nhân bước lùi ra sau vài bước, nỗ lực kháng cự với khí tức trên người Lạc Phi, nhanh chóng giải thích, “Lộ hiện tại dẫn người đi tìm tung tích của các ngươi khắp thành, Sở Mặc dẫn người đang đuổi đội tiền trạm của khu trung ương ra ngoài thành.”

Lời nói của thú nhân rơi vào tai, Tiêu Dật bất giác kinh ngạc, y từng nghĩ y và Lạc Phi mất tích khẳng định sẽ gây ra chuyện ồn ào, nhưng thật không ngờ lại ồn ào lớn tới mức này.

Thú nhân giải thích xong, nhanh chóng phát tin tức cho Lộ, sau đó vội vàng cách xa khỏi Lạc Phi, bảo hộ hai người từ xa.

Hành động của thú nhân khiến Lạc Phi nhớ lại hắn vẫn còn đang ở kỳ phát tình, cười khổ kéo Tiêu Dật trở vào phòng. Không bao lâu, trên hành lang vang lên tiếng bước chân cấp bách, Tiêu Dật chớp chớp mắt với Lạc Phi, tỏ vẻ khẳng định là Lộ.

Một mạt đỏ nhiễm lên mặt Lạc Phi, hắn đang định nói gì, nhưng khi nhìn rõ người đẩy cửa vào, trên mặt lại lộ ra nụ cười trêu ghẹo.

“Tiêu Dật!”

Ngoài cửa vang lên không phải là tiếng Lộ mà là tiếng Sở Mặc.

https://thuviensach.vn

TIÊN GIỚI TẨU TƯ PHẠM

Lý Tùng Nho
www.dtv-ebook.com

Chương 35

Thù Lao

Tiêu Dật trở về thú nhân thế giới không biết, khi y và Lạc Phi ra khỏi cửa, trên cửa an toàn chợt hiện lên một tia sáng, lão Vương ở trong cửa tiệm của mình lập tức bị kinh động, lập tức chạy qua. Đáng tiếc ông chậm một bước, Tiêu Dật và Lạc Phi sớm đã rời khỏi tiểu khu.

Lão Vương cảm ứng được trong phòng không người, bất giác đau đầu, không lâu trước đó ông vừa mới huênh hoang trước mặt đồ đệ, chỉ cần Tiêu Dật xuất hiện, ông liền có thể dẫn Tiêu Dật tới trước mặt đồ đệ. Nhưng hiện tại Tiêu Dật lại biến mất lần nữa, ông nên làm sao đây? Có cần giả bộ cái gì cũng chưa từng xảy ra? Lão Vương chống cằm chìm vào suy tư.

Khi lão Vương đang nghĩ làm sao che giấu Bạch Kỳ, Tiêu Dật đang hoang mang nhìn Sở Mặc, nhất thời không kịp phản ứng. Y làm sao cũng không ngờ được, Sở Mặc sẽ là người trở về trước nhất, tới mức sau khi y nghe thấy Sở Mặc gọi tên y, có một thoáng ngây người. Lẽ nào không phải là Lộ gấp nhất sao? Hay là Sở Mặc ở gần nhất, cho nên chạy về nhanh nhất?

Tư duy của Tiêu Dật tán đi, đợi khi y cuối cùng hồi thần lại, Sở Mặc đã bước nhanh tới trước mặt y, đánh giá trên xuống, “Cậu không sao chứ?” Lo lắng trong lời nói là vô cùng chân thành, không hề giả tạo.

Tiêu Dật khẽ động lòng, không tự nhiên lắc đầu, không hiểu sao lại chột dạ. Nghĩ tới tiếng bước chân gấp rút nghe thấy trước đó, Sở Mặc rõ ràng là

https://thuviensach.vn

vừa nhận được tin tức đã vội vàng trở về, rõ ràng cũng hết sức lo lắng vì y mất tích, nhưng y lại không có bao nhiêu thành tâm vớ Sở Mặc. Y rõ ràng biết Sở Mặc một lòng muốn về tiên giới, mà hiện tại y cũng đã có năng lực mang Sở Mặc trở về, lại cái gì cũng không chịu nói, chuẩn bị che giấu Sở Mặc, nghĩ tới đây, Tiêu Dật có chút không dám nhìn thẳng Sở Mặc.

Nếu Sở Mặc vẫn như trước kia, đối với y hô tới hô lui, lãnh khốc vô tình, y cũng sẽ không có áp lực tâm lý lớn như thế, nhưng thời gian này Sở Mặc đối xử với y quả thật không tồi, mấy lần gặp ải sinh tử đều không bỏ y lại, càng không sợ phiền phức chủ động xuất thủ giải vây cho y, hiện tại lại chân tâm lo lắng cho y, so với hành động của y, y có phải là quá thiếu lòng thành không?

Tiêu Dật xoắn xuýt, y thầm nghĩ không thèm bận tâm gì nữa nói rõ ra hết, dù sao trước đó y để lộ dấu vết cũng nhiều, Sở Mặc khẳng định có thể đoán được một vài điều nhất định. Nhưng chợt nghĩ lại, đoán thì đoán, chứng cứ là chứng cứ, y không thể ngu tới mức giao chứng cớ cho Sở Mặc, đợi ngày nào đó Sở Mặc trở mặt đột nhiên muốn tính nợ, y thật sự là chịu đủ thiệt.

Sở Mặc không biết Tiêu Dật đang đắn đo, thấy y không chút tổn thương ngồi đó, cuối cùng cũng yên tâm được. Trước đó vì hắn sai lầm liên lụy kéo Tiêu Dật vào Vô Vọng chi hải, sau đó cũng là hắn đã hứa sẽ bảo vệ Tiêu Dật, nhưng Tiêu Dật xém chút nữa bị Cổ Mục tổn hại dưới mắt hắn, nếu không phải Tiêu Dật may mắn trốn được, hiện tại không biết đã ra sao.

Nghĩ thế, Sở Mặc càng thêm tự trách, giọng điệu cũng dịu đi, “Trước đó có chuyện gì?”

Trước khi trở về đây, Tiêu Dật và Lạc Phi đã thống nhất khẩu cung, hai người đồng thời đẩy nguyên nhân mất tích một thời gian lên người Vượng Tài, là Vượng Tài vào thời khắc mấu chốt đã nuốt hai người, sau đó cũng tự trốn luôn, nhưng sau chuyện lại quên thả hai người ra.

https://thuviensach.vn

Lúc này nghe Sở Mặc hỏi như thế, Tiêu Dật lập tức nháy mắt với Lạc Phi, để hắn trả lời, y còn đang phải an ủi Vượng Tài chịu ủy khuất. Nhưng Lạc Phi giống như không nhìn thấy, vẫn cười híp mắt nhìn Sở Mặc và Tiêu Dật quan tâm lẫn nhau, trong mắt lấp lánh tia bát quát. Tiêu Dật bất đắc dĩ, chỉ đành một bên an ủi Vượng Tài, một bên kể lại một lượt câu chuyện đã soạn.

Sở Mặc không nghi ngờ gì với lời Tiêu Dật, hắn và Lộ cũng đoán hai người trốn bên trong Vượng Tài, chỉ là bọn họ vẫn không hề phát hiện tung tích Vượng Tài, vì vậy mới bắt đầu lo lắng. Bất kể thế nào, đều là Vượng Tài cứu hai người, Sở Mặc nghĩ tới sở thích đặc biệt của Vượng Tài, tiện tay lục tìm, móc ra một khối ngọc thạch to bằng lòng bàn tay màu mực giao qua, xem như là phần thưởng cho hành động của Vượng Tài.

Miếng ngọc thạch màu mực này, chính là càn khôn thạch mà Tiêu Dật từng nhìn thấy bên trong thất ngọc linh lung xa của Từ Sắt Nguyên, theo tính toán của Tiêu Dật, một khối nhỏ như thế tính ra cũng đáng giá mấy trăm thượng phẩm tinh ngọc. Y không khỏi nhíu mày, cảm thấy khối càn khôn thạch này giá trị quá lớn, lại không thích hợp cho Vượng Tài thu. Hơn nữa, Vượng Tài cứu y, Sở Mặc ra tay tỏ ý cảm tạ, luôn cảm thấy quái quái sao đó. Tiêu Dật đang định mở miệng uyển chuyển cự tuyệt, Vượng Tài đã vù một cái bay tới trước mặt Sở Mặc, tức khắc nuốt ngay càn khôn thạch trong lòng bàn tay Sở Mặc.

Không biết tại sao, khi Vượng Tài nhìn thấy khối ngọc thạch màu mực này ẩn ẩn cảm thấy vô cùng quen thuộc, tựa hồ trên ngọc thạch có khí tức giống nó. Tuy không phải là tinh ngọc sáng lóng lánh mà nó thích nhất, nhưng sự yêu thích của nó một chút cũng không ít, ngược lại có cảm giác cao hứng không thể diễn tả.

Vượng Tài tốc độ quá nhanh, Tiêu Dật cản không kịp, chỉ đành lúng túng nhìn Sở Mặc. Đúng lúc này, Lạc Phi ở một bên đột nhiên nhẹ ho một

https://thuviensach.vn

tiếng, “Di, thì ra tiểu Dật cậu thích carlo tinh thạch, chỗ tôi có rất nhiều, trở về tôi chọn vài cái bày biện không tồi tặng cho cậu.”

Chuyện Vượng Tài có linh trí, Lạc Phi và Lộ không rõ, bao gồm cả những thú nhân có biết về Vượng Tài, đều chỉ cho rằng bên trong Vượng Tài có thiết lập một trình tự nhất định. Vừa rồi chuyện Vượng Tài thu carlo tinh thạch, Lạc Phi cũng cho rằng là mệnh lệnh của Tiêu Dật, tự nhiên cũng sẽ cho rằng là Tiêu Dật thích.

Khi hắn vừa nói ra, Tiêu Dật vẻ mặt hoang mang, “Carlo tinh thạch?”

Lạc Phi nói xong mới nhớ ra Tiêu Dật không phải là người cùng thế giới với hắn, chưa chắc biết carlo tinh thạch là gì, hắn đang định giải thích, đột nhiên ý thức được Sở Mặc còn đây, lập tức mãnh liệt chớp mắt với Tiêu Dật, ý là bảo Tiêu Dật chú ý một chút, đừng để bại lộ thân phận trước mặt Sở Mặc. Lạc Phi hoàn toàn là xuất phát từ ý tốt, nhưng rơi vào mắt Tiêu Dật chỉ khiến y cảm thấy 囧 囧 toàn tập, y thật sự muốn chui vào não Lạc Phi xem thử, Lạc Phi rốt cuộc đang tự biên cái gì.

Bầu không khí lập tức trở nên cổ quái, Sở Mặc ngẫm nghĩ gì đó nhìn Tiêu Dật một cái, tiếp lời y lặp lại một lần, “Carlo tinh thạch là gì?”

“A?” Lạc Phi nghi hoặc nhìn Tiêu Dật rồi lại nhìn Sở Mặc, chẳng qua nghĩ tới việc Lộ từng đề cập qua thân phận cổ thú nhân của Sở Mặc, Sở Mặc không biết carlo tinh thạch tựa hồ cũng dễ hiểu. Nghĩ thế Lạc Phi liền yên tâm, hắn từng đáp ứng Tiêu Dật giúp y giữ bí mật thân phận, không muốn vì sai lầm của mình là hại Tiêu Dật không thể không bại lộ chuyện á thú.

Carlo tinh thạch ở thú nhân thế giới không phải là vật đáng giá gì, trước phải nhắc tới, thú nhân thế giới đâu đâu cũng là đồng hoang, dưới đồng hoang nhiều nhất chính là các loại khoáng thạch đáng giá hoặc không đáng giá, mà carlo tinh thạch chính là một trong những loại khoáng thạch không

https://thuviensach.vn

đáng giá. Trừ màu sắc thấu suốt đẹp mắt ra, thú nhân không phát hiện carlo tinh thạch có tác dụng gì khác, vì thế một lượng lớn carlo tinh thạch nằm ở ngoài đồng hoang, không có ai nguyện ý khai thác, chỉ có lượng ít carlo tinh thạch được khai thác, điêu khắc thành các loại đồ mỹ nghệ, dùng để bài trí này nọ.

Lạc Phi thấy hai người đều rất hứng thú, lập tức kéo mặt dây chuyền bên trong cổ áo ra, chính là dùng carlo tinh thạch điêu khắc thành, hai người nhìn rõ ràng, carlo tinh thạch trong miệng Lạc Phi chính là càn khôn thạch của tiên giới. Nghe Lạc Phi nói mà chẳng bận tâm, Tiêu Dật và Sở Mặc đều chỉ có một cảm giác, phí phạm của trời.

Càn khôn thạch = carlo tinh thạch.

Tiêu Dật vừa nghĩ tới cái bàn trà đáng giá ba vạn thượng phẩm tinh ngọc trong tay Từ Sắt Nguyên, nhất thời bắt đầu kỳ vọng đối với mấy khối càn khôn thạch bày trí mà Lạc Phi trước đó đã nói sẽ tặng y, hận không thể lập tức thu được. Ngay cả Sở Mặc luôn nhàn định nghe xong lời Lạc Phi, thú nhân thế giới đâu đâu cũng là càn khôn thạch, cũng không khỏi trở nên nóng mắt. Phải biết càn khôn thạch nếu dùng để luyện khí thì có thể thăng tiến tiên khí, là vật luyện khí trung hòa cực kỳ hiếm có, tại tiên giới không những ít ỏi mà còn quý hiếm. Sở Mặc sỡ dĩ có thể hào phóng tặng cho Vượng Tài một khối càn khôn thạch như thế, cũng là vì hắn có một mỏ càn khôn thạch tại tiên giới Phó Diệp châu, mà hắn tặng cho Vượng Tài chính là khoáng sản tự mình khai thác được.

Hai người cùng dùng ánh mắt nóng bức nhìn Lạc Phi, Lạc Phi nghi hoặc, không hiểu sự nhiệt tình của hai người tới từ đâu.

Lúc này, lại một trận tiếng bước chân gấp rút vang lên bên ngoài, “Lạc Phi!” Lộ cuối cùng cũng chạy tới.

“Lộ!”

https://thuviensach.vn

Lạc Phi đứng bật dậy, vui sướng nhìn cửa. Giây tiếp theo, một bóng đen vụt qua, Lộ đã ôm chặt Lạc Phi trong lòng, thần tình trân trọng, liên tục nhẹ hôn.

Tiêu Dật chớp chớp mắt, vẻ mặt lúng túng vô cùng, một giây trước trong đầu y vẫn tràn đầy đại kế bán càn khôn thạch kiếm tiền, giây tiếp theo cảnh tượng chuyển biến, lập tức biến thành thứ trẻ nhỏ không nên xem. Lại thấy thần sắc Sở Mặc cũng có chút không tự nhiên, hai người nhìn nhau một cái, vô cùng ăn ý đứng dậy, để phòng lại cho Lộ và Lạc Phi.

Có lẽ vì buổi trưa từng xảy ra hỗn loạn, cảnh giác tại trụ sở cũng tăng cao hơn nhiều. Tiêu Dật vốn muốn tùy tiện ra ngoài đi dạo, nhưng thấy đâu đâu cũng là thú nhân, nên vẫn là từ bỏ ý định này. May mà mấy ngày nay Sở Mặc tuy vẫn ở cùng y, nên phòng Lộ an bài cho Sở Mặc không được dùng tới, hai người chỉ đành quành về, vào căn phòng của Sở Mặc sát đó.

Không biết có phải do chịu ảnh hưởng của sự lúng túng vừa rồi không, khi có thú nhân khác không cảm thấy, hiện tại hai người ở riêng một mình, Tiêu Dật luôn cảm thấy vô cùng khó ở. Nghĩ có lẽ nói chuyện sẽ hết, Tiêu Dật bắt đầu vắt óc tìm vấn đề, nhưng nhất thời lại không nghĩ ra được cái gì để nói.

Sở Mặc chú ý thấy y không được tự nhiên. Chủ động mở miệng, “Mấy ngày nay cậu chú ý an toàn một chút, Lộ và thú nhân đội tiền trạm đã triệt để trở mặt, hiện tại đang đợi thái độ của khu trung ương.”

“A?” Tiêu Dật ngạc nhiên, rất nhanh phản ứng lại, “Lộ dự định cự tuyệt hợp tác với khu trung ương?”

Sở Mặc gật đầu, “Xem ra Lộ là định vậy, nhưng vẫn chưa có xác định cuối cùng.”

Tiêu Dật không hề biết, trong thời gian y và Lạc Phi mất tích, Lộ và Sở Mặc dẫn thú nhân trong trụ sở trực tiếp đánh vào trụ sở của đội tiền trạm

https://thuviensach.vn

khu trung ương, còn về Cổ Mục thì bị Sở Mặc đánh bán sống bán chết, lần này cho dù có dịch dinh dưỡng tính ra hắn ít nhất cũng phải nằm nửa năm, mới có thể dưỡng khỏi.

Trên thực tế, so với Lộ phát cuồng không còn lý trí, tức giận của Sở Mặc càng khiến người sợ hãi hơn. Khi hắn phát hiện Tiêu Dật mất tích, mà Cổ Mục không nên xuất hiện lại xuất hiện trong phòng Lộ, hắn căn bản không thể khống chế sự tức giận của mình, nếu không phải có Hoắng Ảnh cản hắn lại, Cổ Mục không chỉ đơn giản bị nằm nữa năm.

Từ Vô Vọng chi hải tới đây, Sở Mặc đối với Tiêu Dật vẫn mang lòng hổ thẹn, nếu không phải do sai lầm của kim ngư vệ, Tiêu Dật cũng sẽ không bị liên lụy kéo vào Vô Vọng chi hải, xém chút táng mạng. Cho dù y may mắn sống sót, cũng mất đi tiên khí trong người, biến thành không còn năng lực tự bảo vệ. Sở Mặc quy tất cả trách nhiệm lên người mình, hứa sẽ bảo vệ an toàn cho Tiêu Dật, nhưng chỉ một lúc lơ là, Tiêu Dật lại lần nữa xém chút bị tổn hại, hành động của Cổ Mục bỉ ổi không cần phải nói, nhưng hắn lơ là sơ ý mới là nguyên nhân lớn nhất.

Dưới đủ điều tự trách, Sở Mặc bận tâm cho Tiêu Dật cũng là thuận lý thành chương.

Đương nhiên, những tâm lý này Sở Mặc sẽ không nói với Tiêu Dật, Tiêu Dật cũng hoàn toàn không biết, mà lúc này y đang nghĩ lại câu nói vừa rồi của Sở Mặc, có chút lo lắng sự đối kháng của Lộ đối với khu trung ương. Dù sao khu trung ương vốn có thực lực mạnh hơn khu D, hiện tại lại có chi viện của ma pháp thế giới, chỉ dựa vào thực lực của khu D khẳng định không đủ đối kháng.

Tiêu Dật nghĩ tới đây, đột nhiên trong lòng khẽ động, y chưa từng thấy qua vũ khí của ma pháp thế giới, không biết lợi hại cỡ nào, nhưng tiên khí của tiên giới y đã chân thiết thấy qua, khẳng định sẽ không kém hơn vũ khí

https://thuviensach.vn

của ma pháp thế giới. Nếu khu D thật sự phải đánh với khu trung ương, y có phải có thể nghĩ cách giúp Lộ tìm tới một chút vũ khí tiên giới?

Suy nghĩ thoáng qua, Tiêu Dật lại cảm thấy mình nghĩ quá đơn giản, vũ khí tiên giới không giống với rau cải ở nhân giới, không phải y có tiền thì có thể mua được, càng huống hồ y không có tiền. Tạm thời không nhắc tới tiền, y cũng không tìm được cách mua, cho dù tính luôn cả Từ Sắt Nguyên và Lâm Thính Hải, dựa vào ba người họ, muốn mua lượng lớn vũ khí tiên giới cũng không dễ. Nghĩ tới đây, Tiêu Dật lén lút nhìn Sở Mặc một cái, nếu Sở Mặc ra mặt thì nói không chừng, dựa vào bối cảnh kim ngư vệ của hắn, khẳng định có cách, lại nói dù sao hắn cũng là con riêng của tiên đế, mọi người nhất định sẽ nể mặt hắn, khác với kẻ là bách tính bình dân như mình.

Tiêu Dật nghĩ tới xuất thần, ánh mắt rõ ràng không tập trung, Sở Mặc hứng thú nhìn chằm chằm vẻ mặt y, nhíu nhíu mày, “Cậu đang nghĩ gì?”

Tiêu Dật giật mình, quẫn bách cúi đầu, ấp úng không chịu nói. Y nên nói gì, nói y nhìn Sở Mặc mới nhập thần, chìm vào YY không thể tự thoát, đang tưởng tượng Sở Mặc gia nhập vào quân đoàn buôn lậu của y, dưới sự áp bức của y, vì y bán mạng kiếm tiền sao? Nói ra nhất định sẽ bị Sở Mặc bắt vào tù, Tiêu Dật chột dạ nghĩ.

Biểu tình của Tiêu Dật quá mức thú vị, rõ ràng là bộ dáng chột dạ, lòng Sở Mặc khẽ động, đang muốn dọa Tiêu Dật vài câu, máy liên lạc của Tiêu Dật đột nhiên vang lên, là Lạc Phi hỏi y đang ở đâu.

Bốn người rất nhanh lại gặp nhau trong phòng Tiêu Dật, có thể nhìn ra, tâm tình của Lộ và Lạc Phi đều rất tốt. Lạc Phi nhân lúc Sở Mặc không chú ý, nhanh chóng chớp mắt với Tiêu Dật. Tiêu Dật không hiểu, Lạc Phi ho nhẹ một tiếng, để Lộ đi trước lấy đồ ăn, hắn và Tiêu Dật còn chưa ăn cơm đâu.

https://thuviensach.vn

Lộ hiểu rõ Lạc Phi có chuyện muốn nói với Tiêu Dật, khi đứng lên thuận tiện gọi Sở Mặc cùng đi. Vừa rồi Lộ đã từ miệng Lạc Phi biết lai lịch thật sự của Tiêu Dật, cảm thấy vô cùng hứng thú với đề nghị mua thức ăn và vật dụng nhân giới. Nhưng về chuyện che giấu thân phận của Tiêu Dật, hắn và Lạc Phi có bất đồng nghiêm trọng.

Với Lộ mà nói, Tiêu Dật không phải á thú, thì không thích hợp ở cùng Sở Mặc. Hai người không có hậu đại chỉ là một mặt, một mặt khác tuổi thọ không bằng nhau mới là quan trọng. Đừng thấy á thú thân thể yếu ớt, á thú cũng có tuổi thọ lâu dài như thú nhân, nhưng nhân loại trong miệng Tiêu Dật thì lại khác. Vạn nhất Tiêu Dật rời khỏi Sở Mặc quá sớm, để lại một mình Sở Mặc thì làm sao? Lộ cảm thấy chuyện này không nên che giấu Sở Mặc, mà nên để Sở Mặc tự chọn lựa. Lạc Phi xém chút bị Lộ thuyết phục, nhưng vừa nghĩ tới hy sinh mà Tiêu Dật bỏ ra vì Sở Mặc, Lạc Phi liền kiên quyết ngăn cản Lộ.

Lộ và Lạc Phi vẫn không cách nào đạt được thống nhất về chuyện có nên nói sự thật cho Sở Mặc không, chỉ đành tạm thời gác vấn đề này lại, nhanh chóng bắt đầu mua đồ rồi nói sau.

Nhân lúc Lộ và Sở Mặc đi lấy đồ ăn, Lạc Phi nhanh chóng nói với Tiêu Dật, “Lộ bảo tôi hỏi cậu, cậu muốn lấy thù lao là gì? Tiền tệ, vũ khí, kỹ thuật hay là gì khác?”

Lộ nghĩ rất xa, mua đồ từ nhân giới không phải đơn giản là chuyện mấy túi gạo, mấy bó rau, mấy cân thịt, cũng không phải là chuyện một sớm một chiều, mà là chuyện lâu dài, cần phải có công trình hợp tác số lượng lớn. Hiện tại mua bán lương thực tại thú nhân thế giới toàn bộ nằm trong tay khu trung ương, lương thực, rau xanh, thịt các loại được xem là trang bị chiến lược quan trọng toàn bộ đều bị khu trung ương lũng đoạn. Nếu Tiêu Dật thật sự có thể thỏa mãn toàn bộ yêu cầu của hắn, hắn hoàn toàn có thể đánh sập lũng đoạn của khu trung ương, đến lúc đó không chỉ khu D, hợp tác này thậm chí có thể mở rộng tới khu C, khu B thậm chí khu A.

https://thuviensach.vn

Hiện tại, tất cả điểm mấu chốt đều nằm trên người Tiêu Dật. Một là, với thực lực của Tiêu Dật, y có thể thỏa mãn nhu cầu của thú nhân thế giới không. Hai là, những thứ mà Tiêu Dật mua được này, có thể toàn bộ mang qua hay không. Về điểm thứ hai, có trang bị không gian, Lộ cảm thấy không phải là vấn đề gì lớn, vấn đề chủ yếu vẫn là điểm thứ nhất.

Xuất phát từ nỗi lo này, Lộ cảm thấy khuôn mẫu hợp tác lý tưởng nhất cho hắn và Tiêu Dật phải là, Lộ cung cấp thứ mà Tiêu Dật cần, mà Tiêu Dật tốt nhất là có thể chuyển thứ Lộ cung cấp thành tiền tệ của nhân giới, để giúp đỡ cho y mua đồ tại nhân giới, thỏa mãn yêu cầu của thú nhân thế giới. Như vậy có thể hình thành một vòng tuần hoàn hoàn mỹ, sẽ không vì vết rạn ở đâu mà xảy ra vấn đề. Vì thế, do Lộ không biết Tiêu Dật cần cái gì, nên đã đưa ra nhiều khả năng trả thù lao.

Về chuyện Lộ suy nghĩ, Tiêu Dật đã nghĩ qua. Đầu tiên y đã nghĩ sẽ chuyển kỹ thuật của thú nhân thế giới tới nhân giới, chẳng hạn máy liên lạc của họ, chẳng hạn dịch dinh dưỡng có thể trị thương của họ. Tiêu Dật cảm thấy nhân giới cũng đang đi trên con đường khoa học kỹ thuật, như vậy điểm thâm nhập cũng là thích hợp nhất. Nhưng vừa rồi sự xuất hiện của càn khôn thạch, đã khiến Tiêu Dật thay đổi chủ ý.

Tiêu Dật đột nhiên ý thức được, không phải chỉ có nhân giới có những thứ mà thú nhân yêu cầu, tiên giới đồng dạng của có, thậm chí còn cao cấp hơn. So với nhân giới chỉ có một mình y, tiên giới y đã có thành viên cố định, so với chuyện còn phải thành lập công ty ở nhân giới, tìm người hợp tác, từ ngay lúc đầu, không bằng dứt khoát trực tiếp mua đồ tại tiên giới. Dù sao có hai người Từ Sắt Nguyên và Lâm Thính Hải, lúc này không dùng bọn họ thì lúc nào mới dùng.

Suy nghĩ xong xuôi, Tiêu Dật nhanh chóng nói, y không cần thù lao nào khác, trực tiếp lấy carlo tinh thạch là được.

“A?” Lạc Phi kinh ngạc, “Thật sao?”

https://thuviensach.vn

Tiêu Dật gật mạnh đầu, “Thật!”

Trong mắt Lạc Phi, carlo tinh thạch đều là thứ không đáng tiền, nhưng trong mắt Tiêu Dật, những thứ này đều là tinh ngọc, dùng cách nói của Vượng Tài thì, là tinh ngọc sáng lóng lánh mà nó thích nhất.

https://thuviensach.vn

TIÊN GIỚI TẨU TƯ PHẠM

Lý Tùng Nho
www.dtv-ebook.com

Chương 36

Bắt Gặp

Chỉ trong thời gian một bữa cơm, Tiêu Dật và Lộ đã đạt thành bước đầu hiệp nghị cho hợp tác, đương nhiên người truyền lời trong đó là Lạc Phi, mà tất cả đều che giấu Sở Mặc. Chỉ là Tiêu Dật hiểu rõ, y căn bản không che giấu được bao lâu nữa, một khi thức ăn của tiên giới xuất hiện tại thú nhân thế giới, Sở Mặc khẳng định sẽ phát hiện manh mối. Cho dù xuất hiện là thức ăn của nhân giới, với sự lợi hại của Sở Mặc, tính ra cũng không thể dễ dàng đối phó cho qua.

Sau khi ăn cơm xong, nhân lúc Sở Mặc và Lộ nói chuyện, không chú ý tới mình, Tiêu Dật lén lút nhìn Sở Mặc, tự lừa mình dối người nghĩ, nếu Lộ có thể tìm một lý do thích hợp cho nguồn gốc của thức ăn để che giấu Sở Mặc thì tốt rồi. Hoặc là cho dù Sở Mặc phát hiện được manh mối trong đó, nhưng y sống chết không thừa nhận, Sở Mặc chắc cũng không có biện pháp ha.

Có lẽ ánh mắt của y quá trực tiếp, Sở Mặc ẩn ẩn cảm giác được nhìn qua, Tiêu Dật chột dạ nhanh chóng quay đầu, thầm mắng Sở Mặc quá nhạy bén.

Lạc Phi nhìn Lộ nói chuyện với Sở Mặc, lập tức lấy danh nghĩa mang Tiêu Dật đi chọn vài bài trí carlo tinh thạch, một mình dẫn y rời khỏi phòng đi tới kho của trụ sở.

https://thuviensach.vn

Khu D-6 nằm tại biên giới, ra khỏi cửa thành chính là hoang mạc vô biên, thu nhập chủ yếu của cả khu D chính là khai thác khoáng thạch ở hoang mạc, bán cho khu trung ương. Vì thế, trong kho của khu D-6 cất giữ rất nhiều khoáng thạch, lại thêm bình thường đội chấp pháp ra ngoài tuần tra, gặp khoáng thạch đặc biệt hoặc thứ không nhận biết nào cũng đều tiện tay nhặt về, thời gian dài, trong kho của trụ sở chứa rất nhiều chủng loại khoáng thạch.

Tuy Lộ không biết Tiêu Dật muốn carlo tinh thạch không đáng giá lại vô dụng làm gì, nhưng theo như hắn nghĩ, nếu Tiêu Dật chọn khoáng thạch làm thù lao, nói không chừng trừ carlo tinh thạch còn sẽ cần những khoáng thạch khác nữa. Xét thấy thời gian Tiêu Dật ở tại thú nhân thế giới cực ngắn, thiếu hụt thường thức, rất nhiều khoáng thạch y chưa chắc có thể gọi tên, Lộ dứt khoát chọn dẫn Tiêu Dật tới kho, cho y tự chọn lựa.

Đối diện với khoáng thạch đủ màu thật nhiều chủng loại chất đầy kho, Tiêu Dật sâu sắc cảm kích sự quan tâm của Lộ, sau đó hối hận bản thân mình hiểu biết quá ít, căn bản nhận không ra những khoáng thạch này cái nào là vật tiên giới, cái nào có thể đáng giá. Tai nghe Lạc Phi giới thiệu, Tiêu Dật nhịn không được nghĩ nếu hiện tại Sở Mặc ở đây thì tốt rồi.

Dừng lại! Tiêu Dật lập tức ngăn cản mớ yy trong đầu, sao y lại dám để Sở Mặc biết mấy chuyện này, vạn nhất Sở Mặc hỏi nguyên nhân y thu thập khoáng thạch, y nên nói sao?

Xóa bỏ ảo tưởng không thực tế trong đầu, Tiêu Dật nỗ lực nghe Lạc Phi giới thiệu, dựa vào thường thức tiên giới không nhiều của y, tìm những khoáng thạch tương tự vật tiên giới trong mớ này. Cuối cùng sau khi thu thập mấy chục loại khoáng thạch khác chủng loại và một vài carlo tinh thạch, Tiêu Dật mới luyến tiếc không nỡ theo Lạc Phi ra ngoài. Còn về những khoáng thạch không biết mà y đã thu thập, y dự định đợi về tiên giới rồi sẽ bảo Từ Sắt Nguyên giúp phân biệt một phen. Nếu là khoáng thạch có thể dùng, y lại trở về tìm Lộ.

https://thuviensach.vn

Sau một chuyến tới kho, Tiêu Dật nhân cơ hội cất trái cây mua trước đó vào kho, đợi lát nữa Lộ sẽ tìm người tới lấy. Tuy y và Lộ đã đạt thành ý hướng hợp tác, cũng bàn xong dùng khoáng thạch làm thù lao, nhưng thù lao cụ thể định giá thế nào, hai người vẫn chưa xác định. Vì Tiêu Dật đối với vật giá của tiên giới không quen thuộc lắm, y dự định tìm thời gian về tiên giới một chuyến rồi nói, còn về mớ trái cây này, cứ xem như là thù lao cho việc Lạc Phi tặng y những bài trí carlo tinh thạch kia.

Lạc Phi không muốn chiếm tiện nghi của Tiêu Dật, cố chấp chọn cho y thêm mấy bài trí dùng carlo tinh thạch chế thành. Lạc Phi biết, Tiêu Dật không phải là người bản xứ sinh trưởng tại khu D, sẽ không hiểu giá trị của trái cây tại nơi này. Vì cả thú nhân thế giới nơi có thể dùng để trồng cây càng lúc càng ít, hơn nữa xu hướng càng lúc càng bị ác hóa, mà kỹ thuật trồng cây không đất giới khoa học nghiên cứu lại tuyên cáo thất bại, trước mắt phần đất còn lại toàn bộ bị khu trung ương tập trung lại, dùng để trồng lương thực và rau xanh. Còn về trái cây, cho dù ở khu trung ương, cũng là thứ xa xỉ mà số người cực ít trong vương tộc mới có thể ăn được. Đối với thú nhân thời gian dài sống tại biên giới mà nói, bọn họ có thể cả đời này đều chỉ thấy qua trái cây trên màn hình mà thôi.

Tối hôm đó, những trái cây này liền được Lộ phát cho thú nhân trong trụ sở, vì số lượng trái cây không nhiều lắm, mỗi người chỉ có thể lĩnh được một trái hoặc một nửa.

Tiêu Dật nhận được một trái chuối, nếu là trước kia, y căn bản sẽ không xem một trái chuối ra gì. Nhưng khi y thấy vô luận là thú nhân hay á thú xung quanh khi nhận được trái cây đều cẩn thận cùng cực trân trọng nhìn, y tựa hồ có chút lý giải được thái độ thận trọng như cứu vãn thế giới của Lạc Phi lúc còn tại nhân giới.

Tiêu Dật không lưu lại ở ngoài lâu, mà vội vàng trở về phòng mình, thái độ của các thú nhân đối với trái cây khiến y có tư vị không thể nói rõ, vốn

https://thuviensach.vn

chỉ là giao dịch kiếm tiền đơn thuần, trải qua chuyện vừa rồi, trong lòng y tựa hồ bắt đầu có chút biến hóa khác.

Khi Sở Mặc trở lại, thì thấy Tiêu Dật đang ngồi một mình ngây ngốc tại cửa sổ. Trải qua sống chung thời gian này, Sở Mặc phát hiện Tiêu Dật thật sự là một người luôn biểu hiện cảm xúc ra ngoài. Chẳng hạn hiện tại, y nhất định là có tâm sự, hơn nữa còn là tâm sự không nhỏ.

Sở Mặc khẽ động trong lòng, muốn biết đang vây khốn Tiêu Dật là gì, nhưng hắn chợt nghĩ, hai người còn chưa tới mức độ có thể mở lòng ra với nhau. Cho dù hắn hỏi, Tiêu Dật khẳng định cũng không muốn nói. Nghĩ nghĩ, Sở Mặc đi tới cạnh Tiêu Dật, đặt trái táo trong tay trước mặt Tiêu Dật, đây là phần hắn lĩnh được tối nay.

Tiêu Dật ngạc nhiên ngẩng đầu, có chút không hiểu nhìn Sở Mặc.

Sở Mặc thần sắc thản nhiên, “Cho cậu ăn.”

“A?” Tiêu Dật hoang mang a một tiếng, vô thức nói một câu, “Tôi cũng có.”

Sở Mặc cười cười, cái gì cũng không nói, chỉ tỏ ý bảo Tiêu Dật cất táo đi.

Tối hôm nay, Tiêu Dật hiếm khi mất ngủ. Sau khi trở tới trở lui không ngủ được, Tiêu Dật nằm nghiêng, nhờ ánh trăng mờ mờ bên ngoài cửa sổ, ánh mắt đặt trên trái táo để không xa. Tiếng hít thở nhè nhẹ của Sở Mặc vang lên ở đầu kia căn phòng, Tiêu Dật nghe vào tai chỉ cảm thấy tâm phiền ý loạn. Sở Mặc không biết y và Lộ đã đạt thành giao dịch, cũng không biết sau này còn có thể ăn được táo. Trong thời gian hắn đi theo cạnh Lộ, khẳng định sẽ còn rõ ràng hơn mình, giá trị của trái cây tại nơi này. Tuy Sở Mặc chưa chắc đặt trái táo này vào mắt, nhưng với tiền đề không thể trở về tiên giới, hắn vẫn có thể để trái táo duy nhất được ăn lại cho mình?

https://thuviensach.vn

Tiêu Dật phiền não ngồi dậy, y cũng không biết bản thân rốt cuộc đang nghĩ gì, chỉ là Sở Mặc càng như vậy, y càng cảm thấy chột dạ không dám đối diện Sở Mặc. Tuy lúc đầu khi giao dịch với Lạc Phi, y đã ẩn ẩn có tâm lý chuẩn bị nói rõ với Sở Mặc, nhưng người chính là như thế, khi chuyện chưa lâm đầu, sẽ luôn ôm niềm tin may mắn, y hy vọng có thể ngày càng kéo dài thời gian nói rõ, thậm chí không bao giờ tới càng tốt.

Tiêu Dật nghĩ trái nghĩ phải đều không thể hạ quyết tâm, y cảm thấy bản thân nhất định phải tìm một người nói chuyện, tìm ai đây? Lạc Phi không được, những thứ này đề cập tới lai lịch của Sở Mặc, Tiêu Dật cảm thấy không nên do y nói. Trở về tiên giới tìm Từ Sắt Nguyên? Tiêu Dật lập tức phủ quyết đề nghị này, thân phận của Sở Mặc quá mức nhạy cảm, bản thân y cũng không xác định sau khi nói rõ Sở Mặc sẽ có phản ứng gì, vẫn đừng nên kéo Từ Sắt Nguyên vào. Nghĩ lại nghĩ, Tiêu Dật cảm thấy người có thể nghe y nói chuyện cũng chỉ có Bạch Kỳ. Ý niệm này vừa nổi lên, Tiêu Dật liền không thể khắc chế, lén lút nhìn Sở Mặc đang ngủ say một cái, Tiêu Dật lặng lẽ dứng lên đi vào phòng tắm, tiếp theo trở về nhân giới.

Lúc này, ở nhân giới đang là hai giờ sáng, Tiêu Dật cầm di động do dự nửa ngày vẫn không bấm số. Thời gian quá trễ rồi, đây lại là một câu chuyện quá dài, muốn nói rõ tất cả thì phải nói từ đầu, bao gồm thời gian y biến mất lúc trước, bao gồm chuyện y có thể qua lại những thế giới bất đồng, bao gồm sự truy bắt của Sở Mặc đối với y lúc đầu, nhưng trừ lai lịch của y ra, những thứ khác y cũng đang hồ đồ, không biết tại sao lại bị Sở Mặc xem là dư nghiệt Vân Lam mà đi tới bước này.

Tiêu Dật một mình đứng trong phòng khách nửa đêm một lúc, tâm tình kịch liệt trước đó muốn tìm người tâm sự tựa hồ cũng nhạt đi. Giống như cách xa Sở Mặc rồi, lý trí của y lại trở về, nỗi chột dạ đối với Sở Mặc cũng theo đó giảm đi, không có cảm giác không thể đối diện nữa.

Nghĩ thế, Tiêu Dật lại tự lừa mình dối người trở về thú nhân thế giới, chỉ là khi y đẩy cửa phòng tắm, liền thấy ngọn đèn màu trắng trên đầu giường

https://thuviensach.vn

đang chiếu sáng nhàn nhạt, mà Sở Mặc đang ngồi dựa đầu giường lặng lẽ nhìn y.

Bị bắt được rồi! Đây là suy nghĩ duy nhất trong đầu Tiêu Dật, vẻ kinh ngạc ngưng đọng trên mặt y. Tiêu Dật chớp chớp mắt, lại chớp chớp mắt, nhìn Sở Mặc mà đầu óc trắng xóa, một câu cũng nói không ra. Giây tiếp theo, y liền kém cỏi bỏ chạy, lại lần nữa về nhân giới.

Thân hình của Tiêu Dật đột nhiên biến mất trước mắt, sau khi kinh ngạc qua đi, Sở Mặc rất nhanh hồi phục bình tĩnh. Trong không khí có dao động không gian cực nhỏ, giống hệt như dao động đã xuất hiện trên người Tiêu Dật lúc mà hắn đang bắt Hàn Ngọc Khiêm. Chỉ là lúc đó hắn cho rằng Tiêu Dật là đồng bọn của Hàn Ngọc Khiêm, sau đó tuy hắn xác nhận đã hiểu lầm Tiêu Dật, nhưng về nguyên nhân hiểu lầm, Tiêu Dật không hỏi, hắn cũng vẫn không nhắc tới.

Cho tới khi hai người tại Vô Vọng chi hải gặp hiểm, lại tới thú nhân thế giới, thái độ của Tiêu Dật đối với hắn càng lúc càng tùy ý, sơ hở để lộ ra cũng càng lúc càng nhiều. Vật phẩm nhân giới xuất hiện ở Từ gia, sự quen thuộc của Tiêu Dật đối với nhân giới, tất cả chứng cứ đều chỉ về một khả năng. Sở Mặc ngẫm nghĩ nhíu mày, trước đó hắn chỉ cho rằng Tiêu Dật có mánh khóe đặc thù nào có thể qua lại hai giới tiên nhân, hiện tại xem ra mánh khóe của Tiêu Dật tựa hồ không đơn giản chỉ hạn chế ở hai giới tiên nhân.

Chỉ là Tiêu Dật từ lúc nào bắt đầu phát hiện y có thể rời khỏi thú nhân thế giới? Sở Mặc xác định là lần trước khi hai người bàn tới việc đến khu trung ương tìm cách trở về, Tiêu Dật vẫn không có gì dị thường, vậy là gần đây hay chính là hôm nay?

Nghĩ tới trước đó Cổ Mục khẳng định hắn không hề làm gì Tiêu Dật, là Tiêu Dật đột nhiên biến mất trước mặt hắn, lúc đó tư duy của hắn bị hạn

https://thuviensach.vn

chế, chỉ nghĩ Tiêu Dật trốn bên trong Vượng Tài, có lẽ căn bản không phải mà là thời khắc cấp bách Tiêu Dật đột nhiên trở về nhân giới?

Nếu vậy, vẻ mặt kỳ quái của Lạc Phi hôm nay có thể lý giải rồi, nhất định là Tiêu Dật đã dặn hắn gì đó, còn có trái cây mà Lộ đột nhiên lấy ra tối nay, ánh mắt Sở Mặc đặt trên quả táo còn đặt trước giường Tiêu Dật, khẽ mỉm cười.

Hắn nắm chắc Tiêu Dật nhất định sẽ trở về.

Tiêu Dật trở về nhân giới không biết Sở Mặc trong thời gian ngắn ngủi đã đoán được nhiều như thế, đứng trong phòng khách quen thuộc, Tiêu Dật chỉ muốn đập đầu vào tường. Sao y có thể ngốc như thế, sao y có thể nhìn thấy Sở Mặc liền bị dọa mất lý trí, trực tiếp ở trước mặt Sở Mặc trở về nhân giới.

Rõ ràng Sở Mặc không nói gì cả, nói không chừng hắn căn bản là vừa thức dậy, nói không chừng hắn cũng muốn đi nhà vệ sinh, mới ngồi dậy đợi mình. Lại nói, cho dù Sở Mặc biết có gì không đúng, trừ khi trước đó hắn vào nhà vệ sinh nắm được chứng cứ mình không ở đó, nếu không bất kể hắn nói gì, mình cứ sống chết không thừa nhận, hắn cũng không thể làm gì mình.

Tiêu Dật càng nghĩ càng cảm thấy bản thân làm chuyện ngu xuẩn, hiện tại làm sao đây? Y trốn ở nhân giới không trở về? Vậy mối làm ăn của y và Lộ làm sao đây? Trong đầu lại lần nữa hiện lên vẻ mặt của các thú nhân khi nhận được trái cây, Tiêu Dật thở dài một tiếng, y không thể sau khi cho Lộ hy vọng, lại tàn nhẫn khiến đối phương thất vọng. Trở về khẳng định là phải về, chỉ là y nên nói sao với Sở Mặc?

Tiêu Dật rầu rĩ nhìn trên người mình còn mặc đồ ngủ, y còn để Vượng Tài ở lại thú nhân thế giới, nói không chừng hiện tại Vượng Tài đã bị Sở Mặc nắm trong tay.

https://thuviensach.vn

Ý niệm thoáng qua, Tiêu Dật đột nhiên ngây người, y ý thức được một vấn đề quan trọng. Có lẽ trước đó y từ chỗ Từ Sắt Nguyên nghe được quá nhiều chiến tích lãnh khốc của Sở Mặc, lại thêm ấn tượng ban đầu Sở Mặc lưu lại cho y tại Vô Vọng chi hải, trong tiềm thức y kỳ thật vẫn luôn ôm nỗi sợ hãi sâu sắc với Sở Mặc. Tới mức y mỗi khi nghĩ tới bị Sở Mặc bắt được thì đều lo lắng Sở Mặc sẽ làm gì y, nhưng lại bỏ qua một vấn đề quan trọng thiết yếu. Có năng lực qua lại các giới là y, Sở Mặc muốn trở về tiên giới nhất định phải nhờ vào sự trợ giúp của y, trong quan hệ của hai người lẽ nào không nên là Sở Mặc ở thế yếu sao? Tại sao người sợ hãi thấp thỏm ngược lại là y? Y hoàn toàn có thể mượn chuyện mang Sở Mặc về tiên giới để uy hiếp Sở Mặc. Tiêu Dật nghĩ rõ ràng xong, lá gan lập tức lớn lên, lập tức nhắm mắt rồi lại trở về thú nhân thế giới.

Dưới ngọn đèn màu trắng, Sở Mặc vẫn ngồi dựa đầu giường, lặng lẽ ngồi đó nhìn y, thậm chí ngay cả biểu tình trên mặt cũng không có gì biến hóa.

Tiêu Dật ho nhẹ một tiếng, quyết định giáng đòn phủ đầu, phải giành thế chủ động nói chuyện trước. Nhưng còn chưa đợi y kịp mở miệng, Sở Mặc đột nhiên cười, nhìn y nhẹ giọng nói: “Cậu trở về rồi.” Giống như Tiêu Dật chỉ là tùy tiện ra ngoài một chuyến, hoàn toàn không có bất cứ vẻ kinh ngạc, bất ngờ nào.

Tiêu Dật đã chuẩn bị tâm lý nửa ngày cổ vũ đầy dũng khí, lập tức giống như quả bóng bị chích một phát xì hơi, quyền chủ động lại lần nữa trở về tay Sở Mặc.

https://thuviensach.vn

TIÊN GIỚI TẨU TƯ PHẠM

Lý Tùng Nho
www.dtv-ebook.com

Chương 37

Thắng Thắn

Hai giờ sáng, chính là thời gian khuya nhất trong ngày.

Dưới ngọn đèn màu trắng ở đầu giường, Tiêu Dật sắc mặt nghiêm túc ngồi đối diện Sở Mặc, nếu bỏ qua bộ đồ ngủ trên người y, đồng dạng cũng bỏ qua bộ đồ ngủ trên người Sở Mặc, hai người trông có vẻ giống tinh anh đang ngồi trên bàn đàm phán.

Đương nhiên tinh anh gì đó đều là ảo giác của Tiêu Dật, trên thực tế, Tiêu Dật cứng mặt, dựng thẳng người, mặt không biểu cảm nhìn Sở Mặc, cố gắng bày ra vẻ khí thế lãnh liệt, để mong không bị thua về khí thế. Mà Sở Mặc chỉ đơn giản dựa nghiêng ở đầu giường, một chân hơi gập lại, ngón tay thon dài nhẹ gõ gõ lên cái chân hơi gập lại đó, vẻ mặt thong dong đối diện Sở Mặc.

Hai người ai cũng không mở miệng trước, cứ thế yên tĩnh nhìn nhau. Tiêu Dật tự cảm thấy nắm giữ vận mệnh của Sở Mặc, không ngừng nhắc nhở bản thân, nhất định phải trầm khí, ngàn vạn lần đừng bị khí thế của Sở Mặc dọa sợ, bị đối phương dắt mũi, chuyện liên quan đến an nguy tương lai của y và đám người Từ Sắt Nguyên cùng đại kế buôn lậu kiếm tiến của y, lần này y nhất định phải chiếm thế chủ động.

Thấy Tiêu Dật cố gắng căng cứng mặt, trong mắt Sở Mặc xẹt qua ý cười cực nhanh, ý thức được Tiêu Dật không định chủ động mở miệng, Sở Mặc

https://thuviensach.vn

chậm rãi nói: “Hình như cậu chưa từng hỏi ta, lúc đầu tại sao xem cậu là dư nghiệt Vân Lam?”

“A!”

Câu mở đầu của Sở Mặc quá ngoài dự liệu khiến Tiêu Dật nhất thời không kịp phản ứng, y nghĩ qua rất nhiều câu mở đầu của Sở Mặc trong đầu, cái gì mà, “Cậu có gì muốn nói với ta không?”, “Cậu có phải có chuyện giấu ta không?”, “Cậu vừa rồi đi đâu?”, nhưng y làm sao cũng không ngờ câu đầu tiên của Sở Mặc lại là một câu không chút liên quan như vậy.

Tiêu Dật hồi thần, cảnh giác nhìn Sở Mặc, Sở Mặc lợi hại cỡ nào y đã đích thân lãnh giáo, y không tin Sở Mặc sẽ hỏi một vấn đề khó hiểu không liên quan, khẳng định bên trong có thâm ý gì. Nhưng nói ra, Tiêu Dật thật sự muốn biết, lúc đó rốt cuộc là vì nguyên nhân gì mà y bị xem là dư nghiệt Vân Lam.

Suy nghĩ xong, Tiêu Dật quyết định thuận theo chủ đề của Sở Mặc, “Tại sao?”

Sở Mặc nhàn nhạt đảo mắt nhìn Tiêu Dật, không nhanh không chậm giải thích, “Nơi ở của cậu tại Nhược Thủy châu nằm sát vách với người của dư nghiệt Vân Lam, Mặc Hương Các mà cậu thích đi nhất, là đại bản doanh tại Nhược Thủy châu của dư nghiệt Vân Lam. Kim ngư vệ theo dõi cậu rất lâu, xác định cậu bộ dạng đáng nghi.”

Lúc đó Sở Mặc xuất hiện là ở tiểu viện cách vách, Tiêu Dật đã đoán ra hàng xóm cách vách có gì đó không ổn, nhưng y không ngờ đến ngay cả Mặc Hương Các cũng có dính líu vào. Nghe xong lời giải thích của Sở Mặc, Tiêu Dật nghĩ tới thời gian này mấy lần xém mất mạng, cư nhiên là vì hai lý do đơn giản như thế, lập tức nổi lên bất mãn, mang theo trào phúng

https://thuviensach.vn

nói: “Chỉ vì có bộ dạng đáng nghi mà tôi liền bị coi là dư nghiệt Vân Lam, vậy kim ngư vệ cũng quá không chịu trách nhiệm rồi!”

Sở Mặc làm như không nghe thấy châm chích của Tiêu Dật, đột nhiên đổi sang vấn đề khác, “Cậu có biết Triệu Trưởng Tân của sở tuần kiểm Nhược Thủy châu là người của dư nghiệt Vân Lam?”

Tiêu Dật không biết Triệu Trưởng Tân là ai, nhưng sở tuần kiểm thì biết, ý của Sở Mặc là nói bên trong sở tuần kiểm có nội ứng của dư nghiệt Vân Lam, nhưng như vậy có liên hệ gì với chuyện y bị oan?

Nét không hiểu lồ lộ trên mặt Tiêu Dật, Sở Mặc hàm ý sâu xa nhìn y một cái, tiếp tục nói: “Có người tra ra được Triệu Trưởng Tân che giấu ranh giới dao động hai giới tiên nhân tại Nhược Thủy châu, trong thời gian hắn nhận chức ở sở tuần kiểm, người duy nhất có thể khiến hắn che giấu chỉ có dư nghiệt Vân Lam thường xuyên tới nhân giới.”

Tiêu Dật nghe tới đây, tim bắt đầu đập thình thịch, y ẩn ẩn đoán được Sở Mặc tiếp theo định nói gì.

Quả nhiên Sở Mặc lại lần nữa chậm rãi mở miệng: “Xác định cậu là dư nghiệt Vân Lam còn có một lý do, cậu có muốn nghe hay không?”

Chuyện tới nước này, Tiêu Dật lẽ nào còn có thể nói không nghe sao? Y cố gắng cứng mặt, ra vẻ thản nhiên nói, “Anh nói đi.”

Khóe môi Sở Mặc hơi nhếch, trong mắt xẹt qua ý cười cực nhanh, tiếp theo khẽ rũ mắt, che giấu cảm xúc trong đó, kiên nhẫn chậm rãi mở miệng: “Người của kim ngư vệ phát hiện rất nhiều vật phẩm nhân giới bên người cậu, không chỉ là cậu, còn có Từ gia Từ Sắt Nguyên và Lâm gia Lâm Thính Hải qua lại thân mật với cậu, cạnh họ cũng xuất hiện vật phẩm nhân giới. Liên hệ với chuyện dư nghiệt Vân Lam ở sát vách cậu, nơi cậu thường đến nhất lại là Mặc Hương Các, nhận định cậu là dư nghiệt Vân Lam cũng là thường tình.”

https://thuviensach.vn

Tiêu Dật nghe tới đây đã hoàn toàn hiểu rõ tai bay vạ gió này rốt cuộc là chuyện ra sao, chỉ là trong lòng y một chút cũng không cảm thấy nhẹ nhõm vì biết chân tướng, ngược lại triệt để trầm xuống, vì trong lời vừa rồi của Sở Mặc đã nhắc tới Từ Sắt Nguyên và Lâm Thính Hải. Chân mày Tiêu Dật chau lại, bắt đầu lo lắng cho hoàn cảnh của Từ Sắt Nguyên và Lâm Thính Hải. Y sớm nên biết sau khi y bị ngộ nhận là dư nghiệt Vân Lam, Từ Sắt Nguyên và Lâm Thính Hải có quan hệ thân thiết với y sao có thể không bị kéo vào? Chỉ là y vẫn luôn cảm thấy bản thân bị oan uổng, sau đó lại cởi bỏ hiểu lầm với Sở Mặc, thế là nhất thời quên mất chuyện tiên giới, cũng không biết Từ Sắt Nguyên và Lâm Thính Hải hiện tại ra sao rồi.

Nghĩ tới đây, Tiêu Dật lại không thể trầm tĩnh nổi, dứt khoát nhìn Sở Mặc, “Anh rốt cuộc muốn nói gì?”

Sở Mặc khẽ nhíu mày, phản ứng của Tiêu Dật quả nhiên chứng minh suy đoán của hắn, Tiêu Dật vẫn luôn về là nhân giới mà không phải tiên giới, đối phương không biết tình hình tiên giới. Như vậy, Sở Mặc càng thêm nắm chắc mấy phần khả năng mình về được tiên giới. Tuy hắn vẻ ngoài thong dong, cũng nhìn ra Tiêu Dật đang dao động về vấn đề có nói rõ với hắn không, điều này có nghĩa là Tiêu Dật vẫn luôn suy nghĩ chuyện mang hắn về tiên giới, nhưng hắn đã quen nắm chắc toàn bộ mọi chuyện trong tay mình, sẽ không hoàn toàn đặt cược vào thái độ của Tiêu Dật.

Suy nghĩ xong, thần sắc Sở Mặc càng thêm thong dong, không nhanh không chậm từ từ mở miệng, “Vừa rồi cậu là về nhân giới sao?”

Tiêu Dật không còn tâm tình ẩn giấu, dứt khoát gật đầu.

Sở Mặc mở miệng tiếp, “Nếu ta đoán không sai, cậu có thể qua lại những thế giới bất đồng, chẳng hạn nhân giới và tiên giới?”

Tiêu Dật gật đầu, tiếp theo lại lắc đầu.

https://thuviensach.vn

Sở Mặc nghi hoặc nhìn qua, Tiêu Dật nhíu mày: “Tôi không có cách nào trực tiếp từ nơi này về tiên giới, chỉ có thể về nhân giới rồi chuyển tiếp.”

Chuyện này, Tiêu Dật cũng không rõ tại sao, y từng thử cảm ứng tiên giới ở đây, nhưng vết bớt thái cực tại ngực lại không có một chút phản ứng, nhưng y về nhân giới thì không có bất cứ vấn đề gì.

Lời của Tiêu Dật không nằm ngoài dự liệu của Sở Mặc, tuy Tiêu Dật mấy lần chọn về nhân giới, có thể nói là yêu thích và quen thuộc nhân giới hơn, nhưng cũng có một khả năng khác, là vì y chỉ có thể về nhân giới. Đối với việc này Sở Mặc kỳ thật không mấy để ý, hắn chỉ cần có thể về tiên giới là được, trực tiếp về hay phải tới nhân giới rồi chuyển cũng không có gì khác biệt lắm.

Sở Mặc trở nên nhẹ nhõm, cho dù trước đó hắn đã xác định Tiêu Dật có thể qua lại các giới, nhưng sau khi nghe Tiêu Dật chính miệng xác nhận, vẫn khiến hắn chân chính nhẹ nhõm. Sở Mặc gõ ngón tay, đây là thói quen khi hắn đang suy nghĩ, như ngẫm nghĩ gì nhìn Tiêu Dật. Hắn đang muốn nói tiếp theo nhịp hiệu tại, để nắm càng nhiều quyền chủ động, nhưng lại thấy Tiêu Dật vì nghe lời vừa rồi của hắn mà vẫn nhíu chặt mày. Sở Mặc khẽ động trong lòng, không hiểu sau có chút hối hận nổi lên, có lẽ hắn không nên lấy Từ Sắt Nguyên và Lâm Thính Hải ra đe dọa Tiêu Dật.

Cảm xúc hối hận này tới nhanh đi cũng nhanh, Sở Mặc vô tâm truy cứu tại sao hắn lại có cảm giác này, nhưng vốn dự định tiếp tục lại mất hết hào hứng, khiến hắn không nói tiếp nữa. Sở Mặc biết rõ, mới đầu hắn nhắc tới Từ Sắt Nguyên và Lâm Thính Hải cũng chỉ là vì để tăng thêm con bài cho mình có thể trở về, nếu mục đích đã đạt được, sao hắn không đổi biện pháp khác, chuyển sang dụ dỗ, xem làm sao có thể triệt để đả động Tiêu Dật, khiến Tiêu Dật không còn cố kỵ gì nữa mà mang hắn về tiên giới.

https://thuviensach.vn

Suy nghĩ xong xuôi, Sở Mặc đã đổi chủ ý, nhẹ giọng nói: “Cậu cần điều kiện gì, mới chịu đưa ta về?”

“A!”

Lời của Sở Mặc khiến Tiêu Dật triệt để ngây ra, y nghe Sở Mặc nói nhiều như thế, đã chuẩn bị sẵn lấy việc đưa Sở Mặc về tiên giới làm điều kiện trao đổi, đổi cho Từ Sắt Nguyên và Lâm Thính Hải vô sự, nhưng y làm sao cũng không ngờ Sở Mặc thế nhưng lại ở tình huống chiếm thế chủ động chọn giao quyền ra.

Tiêu Dật nghi hoặc nhìn Sở Mặc một cái, không biết Sở Mặc có ý gì. Nếu bảo y đưa điều kiện, y đương nhiên hy vọng trước bảo đảm Từ Sắt Nguyên và Lâm Thính Hải đều vô sự, sau hy vọng Sở Mặc sẽ nhắm một mắt mở một mắt với hành vi buôn lậu của bọn họ, nhưng lời lên đến miệng, Tiêu Dật lại do dự, y luôn cảm thấy Sở Mặc không phải là người dễ nói chuyện như thế, nhất định còn có dự tính khác.

Sở Mặc nhìn ra Tiêu Dật đang do dự, Sở Mặc hơi chần chừ, rồi đoán được tâm tư Tiêu Dật, dứt khoát hỏi: “Cậu không tin ta?”

Sở Mặc nói thẳng như vậy, Tiêu Dật cảm thấy ngoài ý muốn, cũng dứt khoát vò mẻ không sợ nứt gật đầu.

Sở Mặc nhíu mày, “Ta dùng tâm ma phát thệ thế nào?”

Tiêu Dật cúi đầu không nói, trong lòng thầm chửi, lần trước Sở Mặc cũng dùng tâm ma phát thệ, còn không phải quay đầu đã bắt đầu uy hiếp y, ai biết lần này liệu có trở về tiên giới rồi lại đột nhiên trở mặt muốn tính nợ không. Giống như trước đó, y đã bị hành động của Sở Mặc đả động, do dự có nên mang Sở Mặc về tiên giới không, với sự lợi hại của Sở Mặc, y không tin Sở Mặc sau khi đoán được tất cả lại nhìn không ra sự do dự của y. Nhưng Sở Mặc không nghĩ biện pháp đánh tan do dự của Tiêu Dật, ngược lại theo thói quen lấy Từ Sắt Nguyên và Lâm Thính Hải ra đe dọa y.

https://thuviensach.vn

Cách làm của Sở Mặc quá ác liệt, sao y còn dám tin tưởng hắn, còn không bằng một lòng uy hiếp tới cùng.

Tuy Tiêu Dật trầm mặc, nhưng ý tứ lại biểu đạt vô cùng rõ ràng, trong lòng Sở Mặc cười khổ, hắn dường như lúc bắt đầu đã chọn sai cách. Nghĩ thế, Sở Mặc ngồi thẳng dậy, nghiêm túc nhìn Tiêu Dật, "Xin lỗi, ban đầu ta không nên cố ý lấy Từ Sắt Nguyên và Lâm Thính Hải ra nói."

Đây không phải lần đầu tiên Sở Mặc xin lỗi Tiêu Dật, Tiêu Dật tuy cảm thấy cách làm của Sở Mặc ác liệt, nhưng cũng phải thừa nhận con người Sở Mặc cũng được. Trước đó xin lỗi, đối phương cũng miễn cưỡng coi như làm được, nhưng lần này khác trước, Tiêu Dật không thể không thận trọng.

Tựa hồ nhìn ra thái độ của Tiêu Dật vẫn còn thận trọng, Sở Mặc nói tiếp, "Cậu yên tâm, Từ Sắt Nguyên và Lâm Thính Hải sẽ không có chuyện gì, Lâm gia vị trí đặc thù, kim ngư vệ sẽ không dễ dàng động thủ, Từ Sắt Nguyên và Lâm gia là bằng hữu thân thích, tự nhiên cũng sẽ không có chuyện. Còn về chuyện vật phẩm nhân giới, kim ngư vệ không phải sở tuần kiểm, sẽ không lo nhiều chuyện."

Sở Mặc nói thế, Tiêu Dật ngược lại tin tưởng phán đoán của mình, chỉ là trừ hai chuyện này ra, y còn một chuyện nhỏ cần Sở Mặc phải bảo đảm. Nghĩ tới đây, Tiêu Dật thăm dò nhìn Sở Mặc, "Còn một chuyện nhỏ nữa?"

"Cái gì?" Nói tới đây, Sở Mặc cũng bắt đầu hiếu kỳ, còn gì có thể khiến Tiêu Dật lo lắng.

Tiêu Dật tỉ mỉ soạn lại một lượt lời muốn nói trong lòng, mở miệng: "Anh biết carlo tinh thạch là càn khôn thạch đi?"

Ánh mắt Sở Mặc lấp lóe, gật đầu.

Tiêu Dật ra vẻ khó xử, "Anh biết thú nhân thế giới hoàn cảnh không tốt, cuộc sống ở khu D vô cùng gian khổ, lương thực, rau xanh, trái cây cực độ

https://thuviensach.vn

khan hiếm, trước đó tôi đã đáp ứng Lạc Phi sẽ giúp bọn họ đưa một đợt lương thực từ tiên giới tới, anh ta dùng carlo tinh thạch làm thù lao, hành động này của tôi không tính là vi phạm tiên luật chứ?"

Sở Mặc nghe thế, như cười như không nhìn Tiêu Dật nói: "Chỉ sợ một đợt căn bản không thể giải quyết khốn cảnh của bọn Lộ, tốt nhất là cung cấp lâu dài?"

Tiêu Dật giống như bị Sở Mặc nhắc nhở, nghiêm túc gật đầu, "Anh nói vậy cũng đúng, một đợt quả thật không giải quyết được vấn đề gì."

Sở Mặc nhất thời không ngờ Tiêu Dật lại đánh rắn tùy gậy, ngây ra rồi bật cười, "Tiên luật quy định, tiên nhân lén lút xuống nhân giới, lén dùng vật phẩm nhân giới là trọng tội, cậu biết tại sao trong tiên luật chỉ nhắc tới nhân giới, mà không có thú nhân thế giới và ma pháp thế giới không?"

"Tại sao?" Tiêu Dật không hiểu, ngoan ngoãn hỏi tiếp.

Sở Mặc kiên nhẫn giải thích, "Tiên đình mấy vạn năm trước vì một vài nguyên nhân, đóng biên giới thông tới thú nhân thế giới và ma pháp thế giới, duy chỉ lưu lại đường biên giới thông tới nhân giới. Đối với tiên đình, dưới tình trạng biên giới bị đóng, căn bản không có tiên nhân có thể tới hai giới kia, vì thế chỉ cần chú trọng nhân giới là được."

Những thứ Sở Mặc vừa nói trong điển tích ở Mặc Hương Các không ghi chép, Tiêu Dật vẫn là lần đầu tiên nghe. Y không để ý tiên đình tại sao chỉ lưu lại nhân giới, ngược lại ẩn ẩn hiện ra một ý nghĩ, vết bớt thái cực không thể từ thú nhân thế giới trực tiếp xuyên về tiên giới, có phải có liên quan tới việc biên giới bị đóng.

Suy nghĩ này chỉ trong một thoáng, Tiêu Dật rất nhanh hồi thần, đợi Sở Mặc nói tiếp.

https://thuviensach.vn

Sở Mặc nhìn Tiêu Dật thật sâu, “Cậu không cảm thấy chỉ dựa vào lương thực căn bản không thể giải quyết được khốn cảnh của Lộ sao?”

Nghe thế, Tiêu Dật lập tức nhạy bén dựng thẳng tai, Sở Mặc mỉm cười, “Tôi có quen mấy đại sư luyện khí của tiên giới, có thể giúp Lộ đặt một đợt vũ khí tiên giới đối phó với vũ khí của ma pháp thế giới.”

Tiêu Dật chớp chớp mắt, nếu Sở Mặc nói thật, vậy từ bán rau lên tới buôn súng đạn, bước này y đi cũng quá nhanh đi. Nhưng nếu Sở Mặc đã chủ động đề cập, Tiêu Dật không nói gì, y ngược lại muốn xem thử Sở Mặc sẽ đưa ra điều kiện gì.

Nhìn Tiêu Dật lại lần nữa trầm ổn, Sở Mặc bất giác bật cười, hắn đã ý thức được cách làm sai lầm của hắn với Tiêu Dật, Tiêu Dật không thích che che giấu giấu quanh co tới lui, mà thích thẳng thắn nói rõ tất cả. Nếu đã vậy, Sở Mặc trực tiếp nói, “Giao dịch của cậu và Lộ ta phải tham gia vào, lợi nhuận chúng ta chia đôi năm năm. Cậu có thể không biết, bất kể là càn khôn thạch hay là bất cứ khoáng thạch nào, tại tiên giới đều có nơi sản xuất riêng biệt. Khoáng thạch mà cậu mang về từ thú nhân thế giới, nếu ra một lượng nhỏ thì sẽ không có vấn đề gì. Nhưng nếu một lần lại ra một lượng lớn, người có lòng đi tra, rất nhanh có thể tra tới cậu, phát hiện dị thường.”

Sở Mặc nói thế, Tiêu Dật tuy biết khả năng đối phương nói là thật, nhưng vẫn có cảm giác bị bắt chẹt, nên buồn bực nói, “Ý của anh là chúng ta quan thương cấu kết, anh giúp tôi che giấu?”

Từ “quan thương câu kết” này khiến Sở Mặc bất giác lại cười, gật đầu nói, “Đúng là có chút ý này, chẳng qua quan trọng nhất là, ta có mấy mỏ quặng tại Phó Diệp châu, khoáng thạch của thú nhân thế giới có thể giả là ta khai thác từ đó, không dễ bị người phát giác dị thường.”

Mấy mỏ quặng được Sở Mặc nhắc tới một cách thản nhiên, Tiêu Dật nghe giọng điệu không chút bận tâm của Sở Mặc, không hiểu sao càng

https://thuviensach.vn

thêm buồn bực. Nhưng Tiêu Dật nghĩ lại, cảm thấy hợp tác với Sở Mặc y cũng không bị thiệt, dù sao Sở Mặc nói là sự thật, y ở tiên giới cái gì cũng không có, chỉ là một tiên nhân cấp thấp bình thường, tùy tiện ai cũng có thể dễ dàng khiến y chết. Trước đó gặp Từ Sắt Nguyên là y may mắn, y cũng không dám bảo đảm vẫn luôn may mắn như vậy. Hơn nữa y và Từ Sắt Nguyên hiện tại dù sao chỉ là làm ăn nhỏ tại Nhược Thủy châu, cũng không cản đường ai. Một khi buôn bán của họ lớn thêm, hoặc là buôn bán mấy vật phẩm nhạy cảm như khoáng thạch, khả năng bị người nhắm vào cực lớn, có Sở Mặc rồi, ít nhất đã có bùa hộ thân.

Nghĩ thế, Tiêu Dật cũng ngầm đồng ý chia năm năm mà Sở Mặc đưa ra. Nhưng mà, Tiêu Dật đảo mắt, thăm dò nhìn Sở Mặc, “Hiện tại chúng ta cũng tính là quan hệ hợp tác, nói theo kiểu thông dụng là ruồi trên cùng một sợi dây?”

Lòng Sở Mặc khẽ động, ý thức được Tiêu Dật không biết lại muốn nói gì, lập tức mỉm cười gật đầu, coi như tán đồng cách nói của y.

Tiêu Dật nhanh chóng nhìn Sở Mặc một cái, cố ra vẻ khó xử, “Vậy tôi còn một vấn đề nhỏ?”

Ý cười trong mắt Sở Mặc càng sâu, khích lệ nói: “Cái gì?”

Tiêu Dật ra vẻ ngoan ngoãn thẳng thắn, “Thật ra tại tiên giới tôi còn một chút chuyện làm ăn, tôi cảm thấy cần phải đánh tiếng với anh trước.”

Trong đầu Sở Mặc hiện lên quyển tạp chí mà trước đó kim ngư vệ lấy được từ tay Từ Sắt Nguyên, ẩn ẩn đoán được Tiêu Dật tiếp theo sẽ nói cái gì.

Quả nhiên, Tiêu Dật nhỏ giọng nói: “Trước đó tôi đem vài món vật phẩm nhân giới tới tiên giới bán, hiệu quả cũng không tồi, anh xem thú nhân thế giới và nhân giới kỳ thật cũng không có gì khác biệt chứ?”

https://thuviensach.vn

Sở Mặc hứng thú nhíu mày, lật tay, một quyển tạp chí đủ màu xuất hiện trong tay hắn. Hắn bình tĩnh đẩy tạp chí tới trước mặt Tiêu Dật, ý vị sâu xa nói: “Nếu cậu là chỉ món hàng này, hiệu quả quả thật không tồi.”

Tiêu Dật trừng mắt nghẹn họng nhìn quyển Playboy đột nhiên xuất hiện trong tay Sở Mặc, nghĩ tới ý tứ trong lời Sở Mặc, mặt y lập tức đen đi.

Đồ Từ Sắt Nguyên khốn kiếp! Hình tượng của ông đây a!

https://thuviensach.vn

TIÊN GIỚI TẨU TƯ PHẠM

Lý Tùng Nho
www.dtv-ebook.com

Chương 38

Gặp Tập Kích

Bốn giờ sáng, trải qua hai giờ giao lưu thân thiết, Tiêu Dật và Sở Mặc liền trao đổi ý kiến về các vấn đề phổ biến là hợp tác, chia phần, buôn lậu. Cuộc đàm chuyện của hai người tiến hành trong không khí nhẹ nhàng thân thiện, Sở Mặc tràn đầy khẳng định tác dụng trọng yếu của Tiêu Dật trong đại nghiệp buôn lậu, còn khích lệ Tiêu Dật tiếp theo cứ phát dương tinh thần không sợ khổ không sợ mệt, tiếp tục phát huy và mở rộng tác dụng này. Tiêu Dật nhận được sự khẳng định của Sở Mặc, đồng thời cũng khen ngợi và ao ước về tác dụng mà Sở Mặc sắp phát huy, để xây dựng một tán dù bảo vệ ổn định, hơn nữa mong đợi hợp tác của hai người trở thành phạm quy cho quan thương cấu kết. Tới lúc cuối, hai người thân thiếp chụp ảnh lưu niệm.

Trên đây, là cc của thú nhân thế giới đưa tin!

Tình hình thực tế là, trải qua các loại thủ đoạn uy hiếp, đe dọa, dụ dỗ… của Sở Mặc, Tiêu Dật từ hoài nghi do dự ban đầu cuối cùng tới thỏa hiệp nhận mệnh, song phương cuối cùng liền hợp tác đạt thành một chuỗi hiệp nghị bước đầu.

Bàn tới lúc cuối, Tiêu Dật đã buồn ngủ tới mở mắt không nổi, hiện tại y tuy cũng miễn cưỡng tính là tiên nhân, nhưng vẫn duy trì quy luật nghỉ ngơi của nhân giới. Tối nay trước tiên là mất ngủ, sau đó lại bị dọa, cuối cùng tuy đã hoàn toàn hòa giải với Sở Mặc, nhưng những lo lắng ưu phiền trên mặt tâm lý trực tiếp dẫn tới tinh thần mỏi mệt, tới mức sau đó, Tiêu

https://thuviensach.vn

Dật miễn cưỡng chống đỡ tinh thần, hoàn toàn không để ý Sở Mặc rốt cuộc nói cái gì, chỉ là không ngừng gật đầu theo lời Sở Mặc.

Sở Mặc chú ý thấy trạng thái của Tiêu Dật, ý cười vụt qua trong mắt, ngừng vấn đề đang nói, ôn hòa nói: “Cậu đi ngủ trước đi, có gì ngày mai lại nói.”

Câu này rơi vào tai Tiêu Dật quả thật như tiếng trời, y sớm đã muốn ngủ, nếu không phải vì không muốn thua Sở Mặc về mặt khí thế, cưỡng ép mình ngồi thẳng tắp, y đã hận không thể nằm xuống thoải mái mà nghe. Lúc này nghe Sở Mặc nói vậy, Tiêu Dật không chút khách khí, lập tức ngã xuống giường mình.

“Ầm!” Một tiếng vang thật lớn nổi lên trong trụ sở, cả trụ sở kịch liệt dao động.

Tiêu Dật mới ngã được một nữa nương theo độ dao động của căn phòng xém chút ngã xuống đất, giây tiếp theo, thân hình Sở Mặc lướt tới, ôm lấy y.

Cơn buồn ngủ của Tiêu Dật trải qua biến cố này sớm đã không cánh mà bay, y kinh ngạc lắng nghe động tĩnh bên ngoài, nhất thời quên đẩy Sở Mặc ra.

“Xảy ra chuyện gì?”

Chân mày Sở Mặc khẽ nhíu, lúc này, trừ tập kích của khu trung ương, hắn nghĩ không ra khả năng nào khác.

Suy nghĩ thoáng qua, chuông cảnh báo chói tai vang lên trong trụ sở, “Địch tập kích, địch tập kích!” Khi tiếng cảnh báo vang lên, không ngừng có tiếng nổ thật lớn truyền tới từ phía trên trụ sở, căn phòng cũng càng lúc càng lắc lư lợi hại theo tiếng nổ. Sở Mặc thu dọn y phục của hai người bỏ vào càn khôn tay áo, trực tiếp ôm Tiêu Dật nhảy ra khỏi cửa sổ.

https://thuviensach.vn

“Vượng Tài!” Tiêu Dật vội vàng quay đầu la lớn về hướng cái gối.

Vượng Tài vù một tiếng bay qua, ngoan ngoãn nằm trên đầu Tiêu Dật.

Trên bầu trời chính giữa trụ sở, vô số thú nhân kinh hồn bất định ngẩng đầu nhìn bầu trời, bên ngoài màn bảo hộ màu lam nhạt trên không, mấy nam tử tóc dài mặc trường bào màu trắng, đang đứng giữa không trung, bày những vũ khí kỳ quái, không ngừng nhắm vào màn bảo hộ bắn ra tia lửa màu xanh.

Y phục của đối phương có phần giống tế ti của tôn giáo phương Tây mà Tiêu Dật từng thấy trong phim, y chần chờ nhìn Sở Mặc, “Là người của ma pháp thế giới?”

Sở Mặc đang định trả lời, máy liên lạc trong tay đột nhiên vang lên, là Lộ, bảo hắn dẫn Tiêu Dật đi tới quảng trường thành phố của khu D-6 hội họp. Nơi đám người Tiêu Dật đứng là ở khu sinh hoạt nằm phía sau, cách nơi yêu cầu hội họp của Lộ còn một khoảng. Cùng lúc này, mấy liên lạc của các thú nhân xung quanh cũng đều lần lượt vang lên, rất nhanh Tiêu Dật nhìn thấy các thú nhân lũ lượt hóa thú, đủ loại dã thú cực đại xuất hiện trước mặt hai người. Các thú nhân rõ ràng cũng nhận được mệnh lệnh giống nhau, lần lượt chạy về phía trước, trên lưng mỗi dã thú còn chở á thú của họ.

Tiêu Dật chớp chớp mắt, vô thức nhìn sang Sở Mặc.

Chân mày Sở Mặc không tự chủ nhíu lại, nhưng rất nhanh hạ quyết định, trong chớp mắt, một con hắc báo cực to xuất hiện trước mặt Tiêu Dật. Lông hắc báo bóng loáng, rõ ràng vô cùng xinh đẹp trong bóng đêm.

Tiêu Dật lúng túng nhìn hắc báo, lùi lại một bước, chần chừ nói: “Không cần đi?”

https://thuviensach.vn

Hắc báo không kiên nhẫn quay đầu nhìn Tiêu Dật, lạnh giọng nói: “Mau lên.”

Tuy Sở Mặc chủ động yêu cầu như thé, nhưng Tiêu Dật vẫn cảm thấy áp lực quá lớn, y chần chờ đi tới đi lui vài bước, do dự không dám cưỡi lên, y thực lo lắng ngày nào đó Sở Mặc đột nhiên nhớ ra vụ này, trở mặt tính nợ với y.

Sự chần chừ của Tiêu Dật khiến Sở Mặc vô cùng bất mãn, hắn quẫy quẫy đuôi trực tiếp quấn lấy eo Tiêu Dật, đặt vững trên lưng mình, lạnh giọng nói: “Giữ chặt ta.”

Vừa nói xong, Sở Mặc đã giống như gió lao đi. Tiêu Dật không biết, huyết thống yêu thú trong người Sở Mặc không phải là yêu thú bình thường, mà là thượng cổ dị thú trong yêu thú, ngự phong kim tinh báo. Thân hình hắc báo quá nhanh, Tiêu Dật còn chưa phản ứng lại đã cảm thấy cơn gió mãnh liệt ập tới, y xém chút nữa đã ngã xuống, thời khắc mấu chốt, đuôi hắc báo đã quấn lấy y.

Tiêu Dật ngồi vững lại do dự một chút, cúi người ôm cổ hắc báo, kỳ thật y rất muốn giống như á thú mới vụt qua vừa rồi chỉ cần nắm lông trên cổ dã thú dưới thân là có thể, nhưng lông trên người hắc báo quá ngắn căn bản không thể nắm, Tiêu Dật chỉ đành lúng túng dán lên người Sở Mặc, ôm chặt cổ hắn.

Tiêu Dật đương nhiên lúng túng không thôi, nhưng Sở Mặc ở dưới sau khi trải qua không thích ứng ban đầu, ngược lại rất thích cảm giác hóa thành thú hình nghênh gió mà chạy. Khi ở tiên giới, tuy mấy người thân cận bên cạnh hắn đều biết huyết thống yêu thú của hắn, nhưng vì nguồn gốc huyết thống của hắn tới từ mẫu tộc, xuất phát từ vài nguyên nhân, người bên cạnh hắn đều không dám ở trước mặt hắn nhắc tới chuyện này, bản thân Sở Mặc thì cũng luôn rất cố kỵ chuyện này.

https://thuviensach.vn

Tới thú nhân thế giới, khi tình thế cấp bách, lần đầu tiên hắn chọn hóa về thú thể, sau đó hắn phát hiện kỳ thật thú hình của không khiến hắn phản cảm như hắn tưởng tượng. Tiếp theo, lần thứ hai, lần thứ ba, cho tới hiện tại hắn thậm chí còn thích cảm giác bay nhảy tùy ý này. Ngự phong kim tinh báo vốn chính là yêu thú thuộc tính gió, nghênh gió mà chạy tùy ý như vậy càng có thể kích thích tiềm lực huyết mạch trong người. Sở Mặc thậm chí ẩn ẩn phát hiện, tu vi vẫn dậm chân không tiến của hắn tựa hồ đã có dấu hiệu tăng thêm trong lúc chạy.

Đầu óc Sở Mặc tuy đã trầm mê trong suy nghĩ của mình, nhưng hắn cũng không quên phân ra một chút để chú ý động tĩnh của Tiêu Dật. Cảm thụ Tiêu Dật dán lên lưng mình, ôm chặt cổ mình, Sở Mặc bất ngờ phát hiện, hắn không có bất cứ cảm giác bài xích nào.

Nghĩ tới sự kháng cự của Tiêu Dật lúc đầu, con mắt màu vàng của hắc báo cực đại khẽ híp lại, trên gương mặt lãnh khốc xẹt qua ý cười. Hắn đương nhiên biết Tiêu Dật sợ cái gì, nhưng lại nhịn không được nghĩ có cần ghi nhớ chuyện này, sau này tìm cơ hội hù dọa Tiêu Dật một chút. Nói ra, Sở Mặc ban đầu cũng không nghĩ sẽ hóa thành thú hình chở Tiêu Dật, nhưng thú nhân bên cạnh đều làm như thế, hắn nếu chạy một mình, khó tránh khiến người ta chú ý. Hắn là dự định trước khi quay về tiên giới sẽ nói rõ lai lịch thân phận của mình cho Lộ, nhưng hiện tại đang gặp địch tập kích, không phải là thời cơ tốt để nói rõ. So với việc vì đi một mình mà bị mọi người suy đoán, còn phải tốn một phen giải thích, không bằng dứt khoát dung nhập với mọi người, dù sao Tiêu Dật về tiên giới rồi cũng không dám nói lung tung.

Tốc độ của Sở Mặc cực nhanh, tuy xuất phát chậm hơn rất nhiều thú nhân, nhưng một đường nhanh như chớp, ngược lại hắn là người gần đích tới nhất.

Từ xa, một con hổ màu trắng thật to đứng trước mặt tất cả dã thú, bóng dáng nho nhỏ của Lạc Phi thoải mái co mình trên lưng con hổ. Nhìn thấy

https://thuviensach.vn

Tiêu Dật đi tới, hắn từ xa vẫy vẫy tay với Tiêu Dật, tỏ ý Tiêu Dật bảo Sở Mặc qua đây.

Tiêu Dật không biết Sở Mặc có nhìn thấy Lạc Phi ra hiệu không, do dự một chút, vẫn mở miệng nhắc nhở một câu.

Hơi thở nóng ấm thổi qua lỗ tai mẫn cảm của hắc báo, thân hình hắc báo hơi dừng lại một cái khó nhận thấy, tiếp theo chạy qua chỗ Lộ. Hắn một đường chạy tới, dã thú bên cạnh đều lần lượt nhường đường, giúp Sở Mặc dễ dàng đi tới bên cạnh Lộ.

Tiêu Dật cưỡi trên lưng Sở Mặc, cảm thụ ánh mắt kính sợ của dã thú hai bên, cũng có cảm giác được vinh hạnh lây, nhưng Tiêu Dật nhịn không được nghĩ, nếu cảm giác kính sợ này là nhằm vào y thì tốt rồi. Vì hắc báo hiện tại là đi qua, nên Tiêu Dật không cần phải tiếp tục ôm cổ hắc báo nữa, y hơi ngồi thẳng dậy, tưởng tượng mình là quốc vương cưỡi trên hắc báo tuần thị lãnh thổ, cảnh tượng này quả thật không gì sướng hơn. Đương nhiên, về mấy suy nghĩ ảo tưởng đó, Tiêu Dật quyết định chôn kín trong lòng, tuyệt đối sẽ không nói với bất cứ ai, y không dám tưởng tượng phản ứng của Sở Mặc sau khi biết.

Sở Mặc rất nhanh đi tới cạnh Lộ, Lộ quay đầu, hơi gật đầu với Sở Mặc, thú nhân xung quanh càng tụ càng đông, hầu như tất cả cư dân của thành phố đều tập trung lại, sói, hổ, báo, gấu, đủ loại dã thú Tiêu Dật có thể nghĩ tới đều có, nếu không phải hoàn cảnh không đúng, Tiêu Dật đã cho rằng y đang ở thảo cầm viên.

Tấn công bên ngoài màn bảo vệ càng lúc càng kịch liệt, đối phương rõ ràng cũng nhìn thấy bọn họ đang tập trung, gia tăng thêm hỏa lực ý đồ muốn nhanh chóng phá tung màn bảo vệ. Nương theo pháo hỏa lưu chuyển bên ngoài màn bảo vệ, cả thành phố không ngừng dao động, đã có nhà ở bắt đầu đổ sụp, Lộ thấy mọi người đã đến đủ, lập tức nhanh chóng hạ lệnh, bên dưới quảng trường thành phố là nơi tránh nạn ngầm mà năm đó đặc

https://thuviensach.vn

biệt xây dựng, tất cả á thú và hài đồng nhỏ tuổi của khu D-6 lập tức đều phải vào nơi tránh nạn ngầm, do Hoằng Ảnh dẫn đội chấp pháp một ở lại đó canh gác, thú nhân khác đều cùng hắn phân ra bốn cửa thành, chuẩn bị nghênh đón tấn công của khu trung ương. Đợi khi màn bảo vệ bị công phá, mới là lúc thú nhân chân chính bước lên chiến trường.

Phân phó xong các nhiệm vụ, Lộ hồi phục nhân hình, Lạc Phi ôm chặt hắn, dùng sức nói: “Phải sống.”

Lộ gật đầu, dịu dàng hôn lên đầu Lạc Phi, “Em cũng vậy.”

Hai người nói ngắn gọn, nhưng là chúc phúc sâu nhất cho đối phương. Thú nhân xung quanh cũng lần lượt trở về nhân hình, cùng á thú bên cạnh nói gì đó. Dưới tình hình này, Sở Mặc cũng hồi phục nhân hình, Tiêu Dật và hắn mặt đối mặt, do dự một chút, cũng học theo Lạc Phi thấp giọng nói: “Nhất định phải sống sót.”

Sở Mặc gật đầu, chiến trường không có mắt, đặc biệt là còn có người hoàn toàn không hiểu ma pháp thế giới như hắn, cho dù hắn tự đại, cũng không dám đảo bảm nhất định có thể an toàn không thương tổn. Nhìn Tiêu Dật ngoan ngoãn đứng trước mặt, Sở Mặc nghĩ nghĩ, bước lên một bước, ôm Tiêu Dật, thấp giọng nói vào tai y: “Đợi lát nữa nếu không ai chú ý, cậu liền mang Lạc Phi về nhân giới đừng lưu lại đây.”

Động tác của Sở Mặc vô cùng thân mật, Tiêu Dật ngây ra một lát mới phản ứng lại, Sở Mặc có lẽ là sợ người khác nghe thấy. Tiêu Dật lúng túng dán vào lòng Sở Mặc, không đẩy hắn ra, nhẹ ừ một tiếng.

Các thú nhân lục tục rời đi, Sở Mặc cũng mang theo một tốp thú nhân chạy về hướng cửa thành tây. Tiêu Dật nhìn bóng lưng Sở Mặc đi xa, không biết có phải là chịu ảnh hưởng của cảm xúc xung quanh không, không hiểu sao y cảm thấy lòng trở nên nặng nề.

https://thuviensach.vn

Lạc Phi nhẹ đứng bên cạnh y, an ủi, “Yên tâm đi, Sở Mặc lợi hại như thế, nhất định sẽ không có chuyện.”

Ánh mắt Tiêu Dật lấp láy, AQ nghĩ, y mới không phải lo lắng cho Sở Mặc mà, chỉ là cảm thấy bầu không khí này khiến người ta buồn bã.

Khi đại bộ phận thú nhân đã đi, Hoằng Ảnh lưu lại rất nhanh chỉ huy các á thú và ấu đồng tại đó tuần tự đi vào nơi tránh nạn ngầm. Tiêu Dật nhìn bóng dáng Sở Mặc lần cuối, đi theo Lạc Phi vào nơi tránh nạn. Y quyết định rồi, y phải lưu lại đây, không đến thời khắc cuối cùng, tuyệt không bỏ đi. Sở Mặc có thể lên chiến trường vì những người bạn quen biết không lâu, tuy y không thể làm gì, nhưng cũng không nguyện ý bỏ lại mọi người.

Lại nói, y còn có đòn sát thủ. Tiêu Dật nghĩ rồi sờ sờ Vượng Tài trên đầu. Y không biết cực hạn của Vượng Tài là bao nhiêu, một lần nhiều nhất có thể nuốt bao nhiêu người, nếu thật không được, đến lúc cuối, có thể mang bao nhiêu thì mang bấy nhiêu, y có thể bảo Vượng Tài nuốt hết bọn họ, toàn bộ mang về nhân giới.

Thời gian cứ thế từng chút trôi qua trong lúc Tiêu Dật nghĩ lung tung, nơi tránh nạn ngầm nằm rất sâu dưới đất, là Lộ đặc biệt thiết kế để dùng tránh nạn, xây dựng vô cùng kiên cố. Cho dù bên ngoài chiến đấu kịch liệt, nhưng truyền vào đây cũng chỉ còn những chấn động nhỏ nhặt, cảm xúc của mọi người cũng coi như bình tĩnh.

Tiêu Dật an tĩnh ngồi trong góc, không bao lâu liền cảm thấy sau lưng có người đang kéo y.

Y nghi hoặc quay đầu nhìn, thì thấy một con báo con toàn thân đen kịt chỉ to bằng hai bàn tay người lớn đang gặm gặm cắn cắn kéo kéo góc áo y, một bộ cùng góc áo không đội trời chung.

https://thuviensach.vn

Tiêu Dật kinh ngạc nhìn báo con, trong đầu hiện lên hình dáng Sở Mặc trước đó, y cảm thấy y tựa hồ được thấy phiên bản nhỏ của Sở Mặc. Xuất phát từ tâm lý mà ngay cả Tiêu Dật cũng không thể nói rõ, y cẩn thận ôm báo con vào lòng, vô ý trêu chọc nó.

Báo con nhạy bén cảm thụ sự yêu thích của Tiêu Dật đối với nó, hừ hừ kêu lên, không ngừng ủn ủn vào ngực Tiêu Dật.

Lạc Phi đi lấy nước về nhìn thấy báo con trong ngực Tiêu Dật thì vô cùng ngạc nhiên, “Từ đâu tới vậy?”

Tiêu Dật tỏ ý nhìn sau lưng, ánh mắt Lạc Phi trở nên dịu dàng, trong hầm tránh nạn mọi người đều tụ lại với nhau, khó tránh tiểu thú nhân sẽ chạy loạn khắp nơi, dù sao cũng không lạc nổi, người lớn cũng không để ý. Nhìn báo con không ngừng chui vào lòng Tiêu Dật, trong mắt Lạc Phi hiện lên ý cười cổ quái, trêu chọc, “Nó đói rồi, chắc là xem cậu thành á thú.”

Nụ cười trên mặt Tiêu Dật sau lời nói của Lạc Phi liền cứng lại, y câm nín nhìn báo con trong ngực, báo con ý thức được tầm mắt của y, ngẩng đầu lộ ra nụ cười không răng.

Có lẽ có báo con giết thời gian, Tiêu Dật cảm thấy thời gian trôi qua nhanh hơn, khi y lần thứ ba chuẩn bị đút báo con trong ngực ăn gì đó, lối vào nơi tránh nạn đột nhiên truyền tới một trận xao động, đám Lộ đi vào.

Thương vong một phần sáu, Lộ dẫn thú nhân khu D đánh lui đợt tấn công đầu tiên của khu trung ương. Thú nhân trở về hoặc nhiều hoặc ít đều bị thương, không bao lâu, khắp nơi trong căn cứ vang lên tiếng khóc đè nén, hiển nhiên có người nhà của á thú không trở về nữa.

Tiêu Dật hầu như vô thức tìm kiếm bóng dáng Sở Mặc trong đám người trở về, khi y nhìn thấy Sở Mặc hoàn hảo không thương tích xuất hiện trước mặt, trên mặt hiện lên nụ cười chân thật từ nội tâm.

https://thuviensach.vn

Ánh mắt Sở Mặc dừng lại rất lâu trên mặt Tiêu Dật, nhìn Tiêu Dật vì hắn trở về mà lộ ra nụ cười chân thành, Sở Mặc cũng bất giác mỉm cười.

Khi hai người đang mỉm cười nhìn nhau, báo con trong ngực Tiêu Dật vì đã lâu không được ăn gì mà bất mãn hừ hừ.

Cùng là khí tức loài báo khiến báo con vô cùng thân cận với Sở Mặc, con mắt màu hổ phách nửa híp nửa mở nhìn Sở Mặc, hai cái chân nhỏ tí hơi mở ra, một dòng nước trong bắn thẳng về hướng Sở Mặc.

Tiêu Dật, "…"

Sở Mặc, "…"

Vượng Tài, "…"

Vượng Tài cảm thấy bị báo con đoạt đi sự chú ý của Tiêu Dật thầm nghĩ, Vượng Tài chưa từng tiểu bậy, hừ!

https://thuviensach.vn

TIÊN GIỚI TẨU TƯ PHẠM

Lý Tùng Nho
www.dtv-ebook.com

Chương 39

Tranh Sủng

Chuyện nước tiểu của báo con chỉ là một khúc nhạc đệm, Sở Mặc tìm Tiêu Dật còn có chuyện quan trọng hơn, hắn muốn về tiên giới một chuyến.

“Anh nói rõ với Lộ rồi?”

Tiêu Dật một bên luống cuống thu xếp cho báo con trong ngực, một bên kinh ngạc nhìn Sở Mặc, tính cách Sở Mặc không giống người sẽ bỏ đi vào lúc này, nếu hắn nói muốn về tiên giới, tất nhiên là chuẩn bị về tìm trợ thủ, tiền đề là hắn phải nói rõ thân phận lai lịch với Lộ.

Sự nhạy bén của Tiêu Dật khiến Sở Mặc ngạc nhiên, hắn tán thưởng nhìn Tiêu Dật một cái, gật đầu.

Lần đột kích của khu trung ương này hoàn toàn nằm ngoài dự liệu của mọi người, khiến khu D trở tay không kịp. Cho dù trước đó Lộ đã từng để lộ ý sớm muộn cũng phải đối phó với khu trung ương, nhưng ai cũng không nghĩ tới lại nhanh như vậy. Lần này cả khu D liều hết sức mới đánh lui được tiến công của khu trung ương, Sở Mặc dự đoán được, khu trung ương nếu lại tới một lần nữa thì khu D chưa chắc còn có thể chống đỡ như lần này.

Theo kế hoạch của Lộ, cho dù khu D và khu trung ương trở mặt cũng nên là sau khi tăng viện của khu C tới, nhưng hiện tại khu D và khu C vừa chuẩn bị kết minh, còn chưa kịp bàn kỹ, khu trung ương đã nhân chuyện

https://thuviensach.vn

đội tiền trạm đột ngột phát động tập kích. Sở Mặc hoài nghi, trước đó khu trung ương muốn hợp tác với khu D nói không chừng cũng chỉ là một chiêu bài, chỉ để đánh tan phòng bị của khu D mà thôi.

Chuyện tới hôm nay, khu D sớm đã không còn đường lui, không nói quân đội của khu trung ương đóng ngoài đồng hoang, chặn đường lui của khu D, chỉ nói mùa bão tố đã tới, các thú nhân chỉ dựa vào thân thể cường hãn còn có thể miễn cưỡng sinh tồn ở bên ngoài, còn á thú thì sao? Thành phố là tấm chắn duy nhất bảo vệ an toàn cho họ.

Đối với Sở Mặc, tình thế bên ngoài tuy ác liệt, nhưng khu D cũng không phải không có cơ hội, nếu luận thực lực chân chính, chiến lực của khu D chưa chắc kém khu trung ương, bọn Lộ thua là thua do sau lưng khu trung ương có trợ giúp của ma pháp thế giới. Chỉ cần nghĩ cách giải quyết người của ma pháp thế giới bên ngoài, Lộ dẫn theo khu D hoàn toàn có thể chống lại tiến công của khu trung ương. Trước đó Lộ đã liên hệ với khu C, theo lời hứa của khu C, tăng viện của họ ba ngày sau sẽ tới, đến lúc đó, khu D và khu C liên hợp, chìm vào khốn cảnh sẽ biến thành khu trung ương.

Sở Mặc và Lộ tuy quen biết ngắn ngủi, nhưng lại có cùng chí hướng, hắn không thể mở mắt trân trân nhìn Lộ và thành phố của Lộ cứ thế bị hủy. Cho dù không tính những thứ này, vừa rồi hắn đã bỏ cổ phần vào chuyện làm ăn của Tiêu Dật, Lộ và khu D sẽ là người hợp tác và căn cứ hợp tác của họ tại thú nhân thế giới, chiếm địa vị quan trọng trong chuyện làm ăn của họ. Để bảo đảm giao dịch cho hai bên sau này, hắn cũng cần cố gắng giúp Lộ san bằng nguy cơ trước mắt.

Dưới tình hình này, trên đường về, Sở Mặc dứt khoát chọn nói rõ với Lộ, rồi thuận thế xét thấy hắn đã góp phần vào mối làm ăn đầu tiên của Tiêu Dật từ khi tới đây, hắn giúp Lộ mượn một đợt chiến tiên từ tiên giới qua, sau khi xong chuyện thì Lộ cần phải trả một vạn cân carlo tinh thạch làm thù lao.

https://thuviensach.vn

Sở Mặc nhẹ nhàng nói lại chuyện giao dịch của hắn với Lộ, Tiêu Dật nghe mà trừng mắt há miệng. Nói thế mối làm ăn đầu tiên của y lại thú nhân thế giới, không phải giao dịch lương thực, không phải giao dịch vũ khí, mà là giao dịch người rồi!

Tiêu Dật nghe xong quá mức kinh ngạc, tới mức quên luôn báo con trong lòng. Báo con bất mãn lại kêu hừ hừ, thân thể nho nhỏ cọ cọ trong ngực Tiêu Dật, ý đồ muốn thu hút sự chú ý của Tiêu Dật. Tiêu Dật hồi thần lại, nhìn báo con trong lòng thoáng chốc biến thành một đứa trẻ sơ sinh mọc lỗ tai đầy lông, một cái đuôi màu đen từ sau lưng nó thò ra, cẩn thận chọc chọc lên tay Tiêu Dật, ý thức được Tiêu Dật không có phản đối, cái đuôi lập tức quấn chặt lên.

Tiêu Dật kinh ngạc chớp chớp mắt, đứa trẻ trong ngực mở con mắt màu hổ phách tròn lóng lánh đầy nước học theo Tiêu Dật chớp chớp, tiếp theo tựa hồ cảm thấy như vậy rất thú vị, đứa trẻ nho nhỏ cười một cái.

Động tác của hai người rơi vào mắt Sở Mặc, khóe môi Sở Mặc khẽ nhếch lên, chỉ là nghĩ tới bọn họ lập tức sẽ về tiên giới, Sở Mặc không thể không nhắc nhở Tiêu Dật, “Chúng ta phải nhanh lên, tốt nhất cậu giao nó cho người nhà nó đi.”

Không cần Sở Mặc nhắc nở, Tiêu Dật cũng biết y không thể cứ ôm báo con này, chỉ là bọn Lộ trở về đã khá lâu rồi, người nhà của báo con vẫn chưa tìm tới, Tiêu Dật cũng không biết báo con rốt cuộc là tiểu thú nhân nhà nào. Nghe Sở Mặc nói thế, Tiêu Dật chỉ đành trước tìm Lạc Phi, nhờ Lạc Phi trông coi báo con.

Có lẽ nhận ra được mình phải rời khỏi lòng Tiêu Dật, báo con lập tức khẩn trương, lại biến về hình dạng báo. Cái miệng còn chưa mọc răng cắn chặt y phục của Tiêu Dật, làm sao cũng không chịu nhả ra.

https://thuviensach.vn

Nhìn tư thế dùng sức của báo con, Tiêu Dật cùng mấy người Sở Mặc quay mặt nhìn nhau, báo con quá nhỏ, ai cũng không dám dùng sức quá lớn với nó, dưới tình hình không dễ được báo con, bốn người cũng chỉ đành ngầm đồng ý báo con theo Tiêu Dật về tiên giới.

Vì báo con quá nhỏ, Tiêu Dật đặc biệt dặn dò Vượng Tài sau khi nuốt báo con đừng hạn chế hành động của nó, để nó tự do hoạt động. Vượng Tài uể oải nghe Tiêu Dật nói, chỉ cảm thấy trong lòng chua xót, báo con có gì tốt, vừa nhỏ vừa mềm vừa vô dụng, ngay cả răng cũng không có, mà đã học được bán manh với Tiêu Dật, nó chính là Vượng Tài đẳng cấp dương khí cao cấp, nó mới không ghen tỵ với báo con, hừ!

Tuy trong lòng có rất nhiều bất mãn với báo con, nhưng Vượng Tài tự cảm thấy mình vô cùng độ lượng, sẽ không tính toán với báo con. Chỉ là sau khi nuốt báo con, Vượng Tài lén lút giới hạn phạm vi hoạt động của báo con, đem bảo bối nó khổ khổ sở sở thu thập ngăn cách bên ngoài phạm vi nhìn của báo con, nó mới không muốn để báo con nhìn thấy bảo bối của nó đâu.

Tâm tư nhỏ của Vượng Tài Tiêu Dật không biết, sau khi Vượng Tài nuốt Sở Mặc, Tiêu Dật liền hai lần xuyên qua, đã cách nhiều ngày cuối cùng lại về tiên giới. Mở mắt ra, đập vào mắt là bố trí quen thuộc, trong không khí là tiên khí nồng đậm, Tiêu Dật gần như tham lam hít liền vài cái, trong lòng cảm khái, nơi này mới là thiên đường chân chính.

Tiêu Dật bảo Vượng Tài thả Sở Mặc và báo con ra. Vượng Tài chần chờ bay tới bên cạnh Tiêu Dật, miệng túi mở rộng, rất nhanh thân hình Sở Mặc lộ ra, chỉ là báo con lại bị nó lén lút giữ lại.

Tiêu Dật tìm một vòng cũng không tìm thấy báo con, trong lòng khẽ động, rất nhanh đoán được tâm tư của Vượng Tài. Y buồn cười nắm lấy Vượng Tài cố ý bay lại gần mình, an ủi vỗ vỗ thân thể màu sắc lòe loẹt của Vượng Tài, nhẹ ho một tiếng nói: “Ta thích nhất là Vượng Tài.”

https://thuviensach.vn

“Thật sao?”

“Thật!”

Tuy Vượng Tài có lúc giống đứa trẻ khó ưa, nhưng theo tâm trí của nó mà nói thì chẳng qua là đứa trẻ mới mấy tuổi. Càng huống hồ từ khi Vượng Tài có linh trí tới nay, vẫn luôn ở trong tiệm tạp hóa, chưa từng có ai giáo dục nó, mỗi ngày nó thấy chẳng qua là một mảnh đất trong tiệm tạp hóa nhỏ bé, tính cách khiếm khuyết cũng là bình thường.

Tiêu Dật nghĩ tới mấy lần Vượng Tài giúp mình, mỗi lần đều cùng y chung kẻ địch, ánh mắt trở nên nhu hòa, nếu nói mới đầu y vì Vượng Tài có linh trí mà giữ nó lại bên người, hiện tại là thật sự thích Vượng Tài, hơn nữa cũng không rời khỏi Vượng Tài được.

Vượng Tài cảm ứng được sự yêu thích Tiêu Dật dành cho nó, trong lòng ngại ngùng. Nó đã nói mà, tiểu Dật sao lại không thích Vượng Tài chứ, Vượng Tài khả ái hơn báo con nhiều mà. Nghĩ vậy, Vượng Tài liền độ lượng thả báo con ra, nhưng chủ quyền nên nói rõ thì vẫn cần phải nói rõ.

Vượng Tài vẻ mặt kiêu ngạo bay tới trước mặt Tiêu Dật, “Nếu tiểu Dật ngươi thích con báo con vô dụng đó, ta cũng miễn cưỡng tiếp nhận nó. Nhưng đầu của tiểu Dật là vị trí chuyên thuộc của ta, tuyệt đối không cho phép báo con nhòm ngó.”

Tiêu Dật, “…”

Kỳ thật y rất muốn nói, Vượng Tài mày thật sự nghĩ nhiều đó, vị trí cố định của mày là thắt lưng không phải đỉnh đầu đâu!

Lúc Tiêu Dật gian nan bãi bình cuộc tranh sủng của Vượng Tài và báo con, Sở Mặc đã phát một đạo lệnh bài màu đen vào giữa không. Ngay khi lệnh bài bắn lên, rất nhanh hóa thành một đạo lưu quang bay về Lăng Tiêu thiên.

https://thuviensach.vn

Trong Cửu Thiên Huyền cung của Lăng Tiêu thiên, Đoạn Lăng Phong theo thói quen bọc mình trong hắc bào, phẫn nộ nhìn nam nhân đối diện chắp tay mà đứng.

“Sở Trầm Uyên ngươi có ý gì? Điện hạ còn chưa rõ sinh tử, ngươi lại muốn thu kim ngư vệ trông chừng Lâm gia và Từ gia về?”

Lúc này nếu là người ngoài nghe được lời của hắn, nhất định sẽ kinh ngạc dị thường, thực ra là vì Sở Trầm Uyên trong miệng Đoạn Lăng Phong chính là tên húy của Trầm Uyên tiên đế của Lan Thương tiên triều hiện nay. Từ khi Trầm Uyên tiên đế ba ngàn năm trước chống đỡ gió tanh mưa máu đăng cơ, thì không còn ai dám gọi hắn như thế nữa.

Nghe được chất vấn của Đoạn Lăng Phong, nam nhân vẫn đứng chắp tay chậm rãi quay người lại, chỉ thấy bề ngoài Trầm Uyên tiên đế không quá ba mươi, dung mạo tuấn mỹ, nếu nhìn kỹ sẽ thấy có vài phần tương tự Sở Mặc.

Trầm Uyên tiên đế lặng lẽ nhìn Đoạn Lăng Phong, tuy không nói gì, nhưng lại có một cỗ uy nghiêm nặng nề từ người hắn truyền ra, chỉ là Đoạn Lăng Phong đối với nó không chút sợ hãi, thân thể bọc trong hắc bào ngược lại càng thêm thẳng tắp, khiêu khích nhìn Trầm Uyên tiên đế.

Cuộc đối kháng của hai người chỉ trong thoáng chốc, Trầm Uyên tiên đế chuyển ánh mắt đi trước, khóe môi hiện lên một tia cười tự giễu, chậm rãi mở miệng: “Sở Mặc là cháu của ta, ngươi cho rằng ta không lo lắng cho nó? Nhưng nó mất tích không có quan hệ gì với Lâm gia, Lâm lão gia tử nhân phẩm quý trọng, ngươi tự mình hiểu rõ, ngươi phái kim ngư vệ trông chừng Lâm gia, cũng chỉ là giận lây mà thôi.”

Ngữ khí của hắn tuy là giải thích, nhưng ẩn ẩn mang theo một chút thỏa hiệp, Đoạn Lăng Phong hừ lạnh, đang định mở miệng, một đạo lưu quang đột nhiên hiện lên trong hư không, dừng ngay trước mặt hắn.

https://thuviensach.vn

“Hư mặc lệnh!” Đoạn Lăng Phong thất thanh kêu, cả tiên giới này người có lệnh bài đó chỉ có một mình Sở Mặc, lẽ nào là? Hắn không còn tâm tư nói chuyện với Trầm Uyên tiên đế nữa, lập tức nắm lấy lưu quang trước mặt, bay theo hướng lưu quang chỉ thị.

Sau lưng hắn, trên mặt Trầm Uyên tiên đế hiện lên một tia u ám, nhìn hướng Đoạn Lăng Phong biến mất rất lâu không động, hắn đã bao lâu không thấy qua hư mặc lệnh rồi?”

“Nhớ năm đó a…” Trầm Uyên tiên đế thấp giọng cảm thán, câu nói chưa hoàn tất phiêu bay trong gió, không nói tiếp nữa.

Sau thời gian một nén hương, hư không bên cạnh Sở Mặc đột nhiên uốn khúc, bóng dáng Đoạn Lăng Phong chậm rãi xuất hiện.

“Điện…”

Đoạn Lăng Phong lập tức kinh hỉ nói, nhưng khi nhìn rõ tình cảnh trước mắt, đành phải nuốt chữ “hạ” lại vào miệng. Chỉ thấy dư nghiệt Vân Lam cùng mất tích với Sở Mặc trước đó cũng đang đứng đây, trong lòng còn ôm một con báo con màu đen, mà điện hạ hắn vẫn luôn lo lắng đang thuần thục cầm một vật hình trụ tròn kỳ quái nhét vào trong miệng báo con.

Ánh mắt Đoạn Lăng Phong nhìn chằm chằm vào báo con trong ngực Tiêu Dật, tiếp theo lại chậm rãi di chuyển lên người Sở Mặc. Là thiếp thân thị vệ của Sở Mặc, hắn nhìn Sở Mặc trưởng thành, đương nhiên biết rõ thú thể của Sở Mặc là gì. Báo con trước mắt và Sở Mặc lúc nhỏ quả thật giống nhau như đúc, Đoạn Lăng Phong kinh ngạc nửa ngày, tiếp theo trên mặt hiện lên đủ tình tự phức tạp, vui sướng, an ủi vân vân không đủ diễn tả.

“Điện hạ, đây là tiểu điện hạ sao?” Đoạn Lăng Phong hồi thần lại, khẩn thiết nhìn Sở Mặc.

Sở Mặc, “…”

https://thuviensach.vn

Hắn mất tích mới có mấy ngày ngắn ngủi, làm sao có thể lòi ra tiểu điện hạ gì chứ.

Nhưng còn chưa đợi Sở Mặc giải thích, Đoạn Lăng Phong đột nhiên nghĩ ra gì đó, mãnh liệt quanh nhìn Tiêu Dật, trên mặt đã tràn đầy thần sắc cổ quái bừng tỉnh.

Trong lòng Tiêu Dật nổi lên dự cảm không tốt, quả nhiên câu tiếp theo, Đoạn Lăng Phong dò hỏi, “Tiểu điện hạ không phải là do y sinh đó chứ?”

Tiêu Dật, “…”

Mẹ nó!

.

https://thuviensach.vn

TIÊN GIỚI TẨU TƯ PHẠM

Lý Tùng Nho
www.dtv-ebook.com

Chương 40

Tăng Viện

Tiên nhân của tiên giới vì tu vi, võ lực bất đồng, có thể sơ lược dùng từ cấp một tới cấp mười để khái quát, trong phạm vi này, lại căn cứ theo hướng sở trường của tiên nhân, phân làm nhiều loại bất đồng là chiến tiên, đan tiên, khí tiên, phù tiên. Tên như nghĩa, chiến tiên sở trường nhất là chiến đấu, có thể nói, dưới tình trạng tu vi cùng bậc, lực chiến đấu của chiến tiên là mạnh nhất.

Tiêu Dật tuy không hiểu rõ lắm những thứ này, nhưng dựa vào thường thức tiên giới không nhiều của y, y cũng biết chiến tiên tại tiên giới tuyệt đối không phải nhiều như củ cải. Vì thế, ban đầu khi Sở Mặc đề cập tới chiến tiên, Tiêu Dật còn thầm suy đoán, Sở Mặc có phải định lấy việc công làm việc tư mang thủ hạ kim ngư vệ tới thú nhân thế giới không? Sự thật chứng minh, y đoán sai rồi, không chỉ là cách hành sự của Sở Mặc mà còn có cả thực lực của Sở Mặc.

Đứng trước mặt Tiêu Dật là cả năm mươi chiến tiên toàn thân trên dưới đều được bọc trong áo giáp màu đen, bọn họ trầm mặc đứng trong tiểu viện, tuy bộ mặt bị áo giáp che mất, nhìn không rõ biểu tình, nhưng toàn thân khí thế lẫm liệt, cứ như một thanh lợi kiếm đã tuốt khỏi vỏ. Nhìn cách ăn mặc như cùng một khuôn khắc ra của họ, Tiêu Dật không khỏi tìm tòi nhìn sang Sở Mặc. Y dám đánh cược, những chiến tiên này tuyệt đối không phải là các chiến tiên phân bố tại các nơi trong tiên giới tụ lại, mà giống như thị vệ do thế gia đại tộc thống nhất bồi dưỡng ra.

https://thuviensach.vn

Tiêu Dật nghĩ tới tin đồn mà Lâm Thính Hải nhắc tới trước kia, lại thêm vừa rồi Đoạn Lăng Phong mở miệng ngậm miệng là "điện hạ", hai cái liên hệ lại, càng thêm xác thực Sở Mặc là con riêng của tiên đế, như vậy, dưới tay hắn bồi dưỡng ra những người này thì cũng dễ hiểu.

Chỉ là nghĩ tới Đoạn Lăng Phong, Tiêu Dật liền cảm thấy khóe môi không khỏi co giật, trong số rất nhiều người y từng gặp qua, Lạc Phi đã là kẻ thích tự biên quá mức rồi, không ngờ được Đoạn Lăng Phong còn hơn thế nữa. Vì tại tiên giới tiên nhân có thể trực tiếp mượn tầng hư không gần đó để qua lại thì thấp nhất cũng phải có tu vi bậc tám, ban đầu khi Đoạn Lăng Phong xuất hiện, Tiêu Dật đối với hắn mang đầy kính sợ, nhưng khi Đoạn Lăng Phong vừa mở miệng, tất cả kính sợ đều tiêu tan như mây khói, biến thành không đáng dựa.

Tuy Đoạn Lăng Phong trong nửa tiếng ngắn ngủi Sở Mặc giao phó đã triệu tập được nhiều chiến tiên như thế đã chứng minh được thực lực hành sự của hắn. Nhưng trong mắt Tiêu Dật, cái nhãn không đáng dựa vẫn dán chình ình trên đầu Đoạn Lăng Phong. Là do sau khi Sở Mặc đã giải thích rõ ràng, Đoạn Lăng Phong vẫn thỉnh thoảng sẽ dùng ánh mắt cổ quái đánh giá y.

Nè nè, lại tới nữa! Cảm thụ ánh mắt cổ quái và đánh giá không chút che giấu của Đoạn Lăng Phong, Tiêu Dật rất muốn kéo hắn hỏi một câu, anh rốt cuộc có ý gì, lẽ nào thật sự cho rằng đàn ông có thể sinh con! Có thể sinh đó là á thú, không phải đàn ông!

Tiêu Dật gào thét trong lòng, ngoài mặt thì vẫn ra vẻ nhàn định mặc Đoạn Lăng Phong đánh giá, để chứng minh mình một chút cũng không chột dạ. Y cho rằng Đoạn Lăng Phong còn đang xoắn xuýt chuyện của báo con, mà không biết Đoạn Lăng Phong hiện tại đang nghiên cứu một chuyện khác, là về năng lực có thể qua lại biên giới của Tiêu Dật.

https://thuviensach.vn

Sau hồi hiểu lầm ô long ban đầu, Sở Mặc liền dứt khoát giải thích rõ ràng thân phận của Tiêu Dật và báo con. Đoạn Lăng Phong ngoài mặt thản nhiên, trong lòng lại trào lên chấn động kinh ngạc như sóng lớn. Hắn làm sao cũng không ngờ, thiếu niên bị hắn hiểu lầm là dư nghiệt Vân Lam lại có năng lực nghịch thiên như thế. Khác với Sở Mặc từ nhỏ trưởng thành tại Hư Vô hải, Đoạn Lăng Phong bắt đầu từ nhỏ đã ở trong Cửu Thiên Huyền cung của Lăng Tiêu thiên. Làm bạn học tập của đại hoàng tử, hắn gần như đã xem qua tất cả cổ tịch được cất giữ trong Lăng Tiêu thiên. Hắn nhớ ghi chép về cổ thần giới trong Lăng Tiêu thiên từng nhắc tới một chuyện, khi thần giới còn chưa bị hủy diệt, giới chủ thần giới có thể trong thoáng chốc qua lại các giới, mà không cần nhờ công cụ nào để vượt qua Vô Vọng chi hải.

Đoạn Lăng Phong nghĩ tới những ghi chép này, nhịn không được lại đánh giá Tiêu Dật vài lần, đối với hắn, Tiêu Dật nhìn thế nào cũng là một tiên nhân bình thường tu vi yếu kém, y rốt cuộc làm sao có thể xuyên qua các giới. Năng lực này của y và năng lực thoáng chốc xuyên qua các giới của giới chủ thần giới trong ghi chép có phải có liên hệ gì? Đoạn Lăng Phong thực sự rất muốn bắt Tiêu Dật ném cho Bách lão tỉ mỉ nghiên cứu, nhưng khi hắn nhìn thấy ánh mắt Sở Mặc nhìn sang Tiêu Dật, lặng lẽ đánh tan ý niệm này.

Không hiểu sao hắn cảm thấy, nếu hắn thật sự dám làm như thế, điện hạ nhất định sẽ đại phát lôi đình. Chẳng qua Đoạn Lăng Phong lại chợt nghĩ, kỳ thật có nghiên cứu hay không đều không có gì khác biệt, dù sao hiện tại Tiêu Dật cũng đã ở cùng điện hạ, hắn phải bảo đảm là Tiêu Dật sau này vẫn luôn ở cùng điện hạ, như vậy năng lực của Tiêu Dật cũng mãi phát huy tác dụng vì điện hạ.

Đoạn Lăng Phong lại lần nữa thu lại ánh mắt đánh giá Tiêu Dật, âm thầm hạ quyết định, hắn nhất định phải nỗ lực thúc đẩy khiến Tiêu Dật vĩnh viễn cùng điện hạ bên nhau. (Nè, hình như có chỗ nào không đúng!)

https://thuviensach.vn

Vua tự biên Đoạn Lăng Phong đang làm hoạt động tâm lý phong phú cực điểm, Tiêu Dật và Sở Mặc đều không rõ, khi tất cả các chiến tiên đều tập trung đầy đủ, Sở Mặc hơi gật đầu với Tiêu Dật, "Có thể rồi, chúng ta đi thôi."

Hai người đều bận tâm tình hình ở khu D, chỉ hy vọng có thể nhanh chóng giải quyết chuyện khu D, ai cũng không có tâm tình ở lại tiên giới quá lâu. Nghe Sở Mặc nói xong, Tiêu Dật sờ sờ Vượng Tài vẫn luôn nằm trên đỉnh đầu mình, tỏ ý bảo nó thu hết những người này.

Vượng Tài kiêu ngạo nhìn báo con vẫn nằm trong ngực Tiêu Dật chảy nước miếng kia, tự cảm thấy bản thân có tác dụng hơn báo con, vì để khiến báo con ở trước mặt nó càng thêm tự ti, Vượng Tài cố gắng mở to miệng túi, đồng thời nuốt hết năm mươi chiến tiên vào.

Ngay khi chiến tiên trong viện biến mất, bóng dáng trôi giữa không của Vượng Tài hơi lảo đảo một chút, nó lén nhìn Tiêu Dật một cái, thấy Tiêu Dật không phát hiện, lập tức chột dạ nhanh chóng nuốt luôn Sở Mặc nhàn định và Đoạn Lăng Phong kinh ngạc, đương nhiên nó cũng không quên báo con vẫn luôn chảy nước miếng nhìn nó. Sau khi nuốt tất cả mọi người, Vượng Tài lại nằm trên đỉnh đầu Tiêu Dật. Nó cẩn thận hươ hươ hai sợi thừng nhỏ ở miệng túi tới nhu chính giữa túi, ô ô ô, vừa rồi ăn gấp quá, nó hơi bị nghẹn, đều tại báo con!

Khi Tiêu Dật trở về thú nhân thế giới, đợi tiến công thứ hai của khu trung ương đã đánh vang, Lộ dẫn người vội vàng lên tiền tuyến, để Thần lưu lại đợi Tiêu Dật và Sở Mặc trở về.

Thần cào tâm cào phế đợi trong nơi tránh nạn, đặc biệt là khi nghe tiếng nổ vang bên ngoài, càng hận không thể lập tức lao ra chiến đấu ở tiền tuyến, nhưng nghĩ tới thần sắc thận trọng khi Lộ giao phó cho hắn, Thần không thể không đè nén tâm trạng muốn ra ngoài chiến đấu, ngoan ngoãn canh chừng ở đây.

https://thuviensach.vn

Nhìn thấy Tiêu Dật và Sở Mặc xuất hiện, Thần cấp rút nghênh đón. Hắn không biết giao dịch giữa Sở Mặc và Lộ, chỉ nhớ Lộ dặn dò một khi Sở Mặc xuất hiện liền dẫn Sở Mặc tới cạnh Lộ. Vì thế, Thần không phí lời, trực tiếp mở miệng, "Chúng ta đi?"

Sở Mặc chần chờ nhìn Tiêu Dật một cái, người ở nơi tránh nạn quá nhiều, không thích hợp để Vượng Tài thả chiến tiên trong túi ra, điều này có nghĩa là Tiêu Dật phải theo bọn họ ra ngoài, Sở Mặc có chút lo lắng cho an nguy của Tiêu Dật. So với sự lo lắng của Sở Mặc, Tiêu Dật ngược lại không có bất cứ đắn đo gì, y có thể tùy thời trở về nhân giới, cũng coi như là một phương pháp bảo mạng, càng huống hồ còn có Vượng Tài ở đây, sau khi nghe Thần nói xong, Tiêu Dật dứt khoát gật đầu.

Ba người cùng ra khỏi nơi tránh nạn, đây là lần đầu tiên Tiêu Dật rời khỏi nơi tránh nạn sau khi chiến tranh bùng phát, thấy bộ dáng thành phố bên ngoài. Nằm ngoài dự liệu của y, hiện trạng của khu D tốt hơn y nghĩ rất nhiều, có lẽ do các tòa nhà đều dùng kim loại xây dựng, trừ những căn bị đổ sụp, tổn thất ở mặt khác không lớn lắm.

Tiêu Dật không nhìn nhiều, mà kịp thời bảo Vượng Tài thả đám người Đoạn Lăng Phong trong túi ra. Khiến y bất ngờ là, bất kể là Đoạn Lăng Phong hay là những chiến tiên khác tựa hồ đối với tất cả trước mặt đều không có bất cứ sự kinh ngạc nào, ngay cả mí mắt cũng không động một cái, ngược lại Thần bị sự xuất hiện của họ dọa cho nửa ngày chưa tỉnh.

"Chúng ta đi!" Sở Mặc trầm giọng nói, nói xong trực tiếp hóa về hắc báo, tỏ ý với Tiêu Dật, "Lên đi."

Lần này, Đoạn Lăng Phong và tốp chiến tiên vẫn luôn biểu hiện sóng nước lặng yên đó đồng thời khẽ động mắt, đặc biệt là Đoạn Lăng Phong, cả người đều cảm thấy không tốt.

https://thuviensach.vn

Chịu đựng ánh mắt nóng bừng bừng của mọi người, Tiêu Dật áp lực như núi cưỡi lên lưng Sở Mặc, hơi do dự một chút, y không dám ôm cổ Sở Mặc nữa mà nỗ lực nắm mớ lông ngắn trên cổ hắc báo dưới thân.

Vì có tốp chiến tiên chiến lực cường hãn gia nhập, khu D lần này nhẹ nhàng đánh lui tiến công đợt hai của khu trung ương. Đoạn Lăng Phong một mình trảm sát mười mấy người ma pháp thế giới mặc bạch bào như tế ti, còn thu hoạch được mấy vũ khí kỳ quái mà bọn họ vẫn luôn bày ra.

Nhìn ra hứng thú của Đoạn Lăng Phong đối với những vũ khí này, Lộ sảng khoái đem tất cả vũ khí ma pháp thế giới thu hoạch được giao cho Đoạn Lăng Phong. Lộ không biết Đoạn Lăng Phong và Sở Mặc có quan hệ gì, nhưng lại nhìn ra được Đoạn Lăng Phong rất lợi hại. Khu D muốn chống đỡ đến khi khu C tăng viện, tuyệt đối không thể không nhờ Đoạn Lăng Phong.

Đối với sự biết điều của Lộ, Đoạn Lăng Phong vô cùng thỏa mãn, hắn thản nhiên thu những chiến lợi phẩm này. Khác với con đường thú nhân thế giới đi là khoa học, ma pháp thế giới và tiên giới thiên về hướng cấu tạo hệ thống năng lượng cá nhân hơn. Tuy hai cái bề ngoài bất đồng, nhưng trên bản chất quả thật có một vài thứ tương thông. Trong mắt Đoạn Lăng Phong, những vũ khí của ma pháp thế giới này và tiên khí của tiên giới đều là sản vật luyện khí, nếu có thể dung hội thông suốt, thực lực của điện hạ lại gia tăng một phần, hắn cũng không cần luôn phải lo lắng điện hạ không có năng lực tự bảo vệ trước mặt Sở Trầm Uyên.

Khu D bên này bận rộn phân chia chiến lợi phẩm, trong căn cứ khu trung ương ở bên ngoài, một nam tử bạch bào ngoại hình trông khoản hơn năm mươi, tướng mạo uy nghiêm đang lạnh mặt nhìn thủy tinh cầu trong tay. Từ hướng ông nhìn, trong thủy tinh cầu hiển thị chính là tình hình trên chiến trường trước đó.

https://thuviensach.vn

“Đại tế ti Allah, những người xuất hiện ở chiến trường vừa rồi quả thật là người của tiên giới sao?”

Người nói chuyện là một người trẻ tuổi đứng bên cạnh nam nhân bạch bào, người trẻ tuổi có mái tóc màu vàng kim và con mắt màu lam, tướng mạo vô cùng anh tuấn, chỉ là màu da có hơi tái trắng, có vẻ không nghỉ ngơi tốt. Trên người người trẻ tuổi mặc không phải là bạch bào kiểu tế ti, mà là một thân áo giác màu bạc lộ ra vẻ xa xỉ.

Nam nhân bạch bào được gọi là đại tế ti Allah cung kính gật đầu với người trẻ tuổi, “Không sai, thần tử điện hạ, bọn họ là người tiên giới.”

“Sao có thể?” Người trẻ tuổi rõ ràng không dám tin, “Không phải tiên giới đã đóng thông đạo biên giới thông tới nơi này rồi sao? Sao bọn họ qua đây được?”

Vấn đề này cũng là thứ Allah muốn biết, nhưng trước mắt việc cấp bách không phải thứ này, Allah cung kính chuyển sang người trẻ tuổi, “Điện hạ, ngài cũng thấy được, bất kể người tiên giới làm sao tới đây, đối phương đều vô cùng lợi hại, chỉ sợ chúng ta phải khẩn cầu thần vương giáng lâm.”

Người trẻ tuổi vừa nghe tới mấy chữ thần vương giáng lâm, trên mặt xẹt qua một tia sợ hãi cực nhanh, nhưng vẫn chống đỡ mỉm cười nói với người bạch bào, “Như ông mong muốn, đại tế ti Allah, lần sau khi chiến tranh tới, thần vương nhất định sẽ chiếu tia sáng rực rỡ.”

Nghe người trẻ tuổi nói vậy, trong mắt nam tử bạch bào có chút thỏa mãn, ông đang định mở miệng, lại khẽ biến sắc, một đạo băng lăng dài mấy thước thoáng chốc hình thành trong tay, hung tợn đánh về góc bên trái.

“Người nào?”

Ông vừa nói xong, một làn khói đen nhạt dưới đất bốc lên, khói đen trong không trung cực nhanh hội tụ thành hình người, ẩn ẩn có thể nhìn ra

https://thuviensach.vn

là một nam tử mặc hắc giáp. Nam tử bỏ lơ băng lăng tới trước mặt, chỉ đảo mắt nhìn sang thủy tinh cầu, tiếp theo bay về hướng khu D.

“Thần vương? Quả cầu tròn màu trắng có thể hiển thị tình trạng cuộc chiến vừa rồi?”

Nghe nam tử hắc giáp bẩm báo, Sở Mặc và đám người Lộ thần sắc đều khẽ đông lại, nghe danh hiệu thần vương, đối phương hiển nhiên không phải là những người ma pháp thế giới đã xuất hiện trước đó có thể so sánh. Còn về quả cầu màu trắng có thể hiển thị tình trạng cuộc chiến vừa rồi, trong mắt mấy người Lộ, chẳng qua là một trang bị có thể ghi chép mà thôi, thú nhân thế giới có rất nhiều.

Khác với suy nghĩ của Lộ, Đoạn Lăng Phong ngược lại không bận tâm với sự xuất hiện của thần vương. “Chẳng qua là một người có tu vi cao hơn những tế ti đó một chút mà thôi, không đáng phải sợ. Ngược lại quả cầu tròn đó rất thú vị.” Đoạn Lăng Phong hứng thú nói, tiếp theo oán trách, “Ta không tin với bản lĩnh của Từ bà bà bọn họ lại luyện không ra loại tiên khí như thế, chẳng qua bọn họ đều xem cái này là thứ nhỏ nhặt, không đặt trong lòng mà thôi, toàn bộ tâm tư đã dồn vào việc luyện chế thần khí. Chậc chậc, nhãn quang hạn hẹp, cố chấp tự bế, chính là nói bọn họ.”

Đoạn Lăng Phong nói cao hứng, khẩn cấp muốn tìm người tán đồng trong đám người tại đó. Sở Mặc hắn không dám tìm, đám Lộ lại nghe không hiểu lời hắn, hắn chỉ đành quay sang Tiêu Dật, “Cậu nói xem đúng không?”

Tiêu Dật đối với những cảm thụ này của Đoạn Lăng Phong không thấy gì, nhưng nghĩ tới hoạt động giải trí nghèo nàn của tiên giới, từ đó suy ra, Tiêu Dật nghĩ nghĩ cũng cảm thấy Đoạn Lăng Phong nói quả thật có đạo lý. Với tài năng thần kỳ của tiên nhân, bọn họ hoàn toàn có thể phát triển phong phú hơn cả nhân giới, càng có hệ thống sinh hoạt tiên tiến hơn. Nhưng đối với Tiêu Dật, tiên giới hoàn toàn vẫn là bộ dáng của nhân giới

https://thuviensach.vn

cổ đại, mấy vạn năm thế mà không có một chút biến hóa. Y thực sự không hiểu, vô số năm nay, không có ai muốn thay đổi sao?

Tiêu Dật tán đồng khiến Đoạn Lăng Phong vô cùng thỏa mãn, nhất thời lại nhớ ra chuyện khác.

“Đúng rồi, quyển xuân cung đồ mà lần trước cậu mang từ nhân giới lên cho Từ Sắt Nguyên rất thú vị, so với xuân cung đồ mấy vạn năm bất biến của tiên giới thì thú vị hơn nhiều. Cậu còn hay không, cho ta thêm một cuốn xem thử?”

Sự thật chứng minh, cho dù văn hóa truyền bá bất đồng, có vài thứ cũng sẽ tương thông. Sau lời nói của Đoạn Lăng Phong, xung quanh phàm là người nghe tới ba chữ xuân cung đồ, đều đồng thời ẩn ý nhìn sang Tiêu Dật.

Tiêu Dật, “…”

Chúng ta có thể không nhắc tới chuyện này không!

https://thuviensach.vn

TIÊN GIỚI TẨU TƯ PHẠM

Lý Tùng Nho
www.dtv-ebook.com

Chương 41

Phát Triển

Sự gia nhập của đám người Sở Mặc trực tiếp thay đổi chiến cục, sau khi khu D mấy lần đánh lui tiến công của khu trung ương, giữa khu D và khu trung ương chìm vào trạng thái giằng co. Lúc này, Lộ nhận được tin tức của khu C, tăng viện của khu C ngày mai sẽ tới, Lộ thở phào một hơi, cũng đoán được Sở Mặc sắp ly khai.

Trên thực tế, Sở Mặc cũng thu được tin tức xác thực tính toán thời gian ly khai, hắn không phải chỉ có một mình, không thể kéo dài thời gian ở lại dị giới, trước đó không cách nào ly khai, hiện tại đã có khu C tăng viện, hai khu D, C liên thủ, trong thời gian ngắn hắn không cần phải lo lắng cho an nguy của khu D, hắn cũng có thể yên tâm rời khỏi đây về tiên giới xử lý chuyện của mình.

Ngắt máy liên lạc, ánh mắt Sở Mặc dừng lại ở bên kia căn phòng, Tiêu Dật đang sáp lại với Đoạn Lăng Phong, chỉ điểm đối phương làm sao sử dụng trang bị mạng lưới của thú nhân thế giới. Trước đó Sở Mặc từng nghe Tiêu Dật nhắc tới, trang bị mạng lưới của thú nhân thế giới cũng giống như mạng liên lạc của nhân giới, đều là trang bị mạng lưới hư cấu. Nhưng khác với mạng liên lạc ở nhân giới chỉ có thể thông qua máy tính kết nối, mạng lưới của thú nhân thế giới đã phát triển tới mức có thể tiến nhập tinh thần. Chẳng qua có lẽ trọng điểm không giống nhau, Tiêu Dật không phát hiện bất cứ tiết mục thú vị, mang tính giải trí nào trong mạng lưới. Trên cả mạng lưới tiết mục nhiều nhất chính là hư cấu cải tạo hoàn cảnh, duy nhất một cái có thể tính là có chút tính giải trí chỉ có vật lộn hư cấu bạo lực. Tiêu Dật

https://thuviensach.vn

từng hơi mang trêu chọc nói với hắn, kỹ thuật của thú nhân thế giới tuy bỏ xa nhân giới mười con đường, nhưng so với nhân giới phong phú đa dạng, đủ các tiết mục giải trí, nhân giới tuyệt đối bỏ xa thú nhân thế giới cả trăm con đường.

Suy nghĩ thoáng qua, Sở Mặc liền thấy Đoạn Lăng Phong không kiên nhẫn từ bỏ thao tác, miệng lầm bầm, "Đây cũng quá vô vị rồi", Tiêu Dật vẻ mặt câm nín nhìn hắn.

Trên thực tế, Tiêu Dật thật lòng cảm thấy Đoạn Lăng Phong nếu nhận thức Từ Sắt Nguyên, hai người nhất định có thể thành chiến hữu tốt, y coi như biết thú vị trong miệng Đoạn Lăng Phong là gì. Nhờ phúc của Đoạn Lăng Phong, Tiêu Dật còn chưa trở về nhân giới, đã nhận được ba mươi sáu đơn đặt hàng, khách hàng đa phần tới từ hắc giáp vệ, một phần ít là tới từ thú nhân có tâm lý hiếu kỳ nghiêm trọng, hàng mà bọn họ đặt đều như nhau, chính là xuân cung đồ nhân giới trong miệng Đoạn Lăng Phong – Playboy.

Tiêu Dật không biết nên làm sao hình dung tâm trạng 囧 囧 toàn tập của mình khi y nhận được tiền đặc cọc mà hắc giáp vệ mai danh ẩn tính nhờ Đoạn Lăng Phong đưa tới. Hình tượng trầm mặc kiệm lời, kiên cường đáng dựa, chiến lực cường hãn của hắc giáp thị vệ trong lòng y hoàn toàn sụp đổ. Chỉ còn lại từng quyển Playboy dán lên gương mặt ẩn sau bộ giáp của họ. Còn về thú nhân, Tiêu Dật càng không biết nên nói sao. Vì hai chủng tộc có vật chủng hoàn toàn khác nhau, y thực sự là không thể lý giải được tâm lý hiếu kỳ của thú nhân. Tiêu Dật thậm chí còn nghĩ, vì tránh cho các thú nhân xem Playboy xong rồi sẽ ảnh hưởng tới chọn lựa phối ngẫu ngày sau, y có nên đặc biệt tìm mấy quyển tạp chí đồng chí giả thành Playboy đưa tới không.

Y thật sự là kẻ có lương tâm trong thương giới mà! Tiêu Dật trầm mặc nghĩ, y quả thật đã sắp bị bản thân cảm động rồi! Này!

https://thuviensach.vn

Suy nghĩ chợt hiện, Tiêu Dật nghe thấy Sở Mặc hỏi y, “Cậu dự định chừng nào trở về tiên giới?”

Tiêu Dật hồi thần, đem mấy suy nghĩ 囧 囧 toàn tập trong đầu vừa rồi ném đi, hồi phục bình thường nói: “Nhanh nhất có thể.”

Hiện tại y lưu lại thú nhân thế giới cũng không có gì để giúp đỡ, không bằng sớm về tiên giới tìm mua lương thực, nhanh chóng bắt đầu giao dịch với Lộ. Chuyện hai người về tiên giới đạt được thống nhất, Sở Mặc lập tức an bài các chuyện để chuẩn bị về tiên giới. Lần này về tiên giới chỉ có Tiêu Dật, Sở Mặc và Đoạn Lăng Phong, hắc giáp vệ mang tới trước đó Sở Mặc đều lưu lại đây, đây cũng là đề nghị của Đoạn Lăng Phong. Hắc giáp vệ là chiến tiên, dễ dàng trưởng thành hơn trong chiến đấu, còn gì có thể thích hợp với chiến tiên hơn chiến trường. Còn về vấn đề nơi này không có tiên khí không thể tu luyện, chỉ cần khổ cực Tiêu Dật vài chuyến, khi y giao dịch cùng Lộ, thuận tiện mang một chút tinh ngọc, tiên đan qua thì có thể dễ dàng giải quyết vấn đề.

Ba người rất nhanh thu xếp thỏa đáng, cùng đi tìm Lộ và Lạc Phi cáo từ. Tiêu Dật cẩn thận đem báo con đang ngủ say trong lòng giao cho Lạc Phi, trong lòng tràn đầy không nỡ. Trải qua sự giúp đỡ của Lạc Phi, lai lịch của báo con đã tra ra. Kỳ thật người nhà của báo con vẫn luôn không tìm tới, Tiêu Dật đã ẩn ẩn đoán được người nhà của báo con có phải có gì không thích hợp, chẳng qua y vẫn lo lắng là người nhà của báo con có phải đã phát sinh gì ngoài ý muốn trong chiến tranh lần này không, không ngờ được kỳ thật trước khi chiến tranh bùng phát, báo con đã trở thành cô nhi rồi, vẫn luôn được nuôi dưỡng trong thứ na ná như cô nhi viện của thú nhân thế giới. Lần này cũng vì hỗn loạn chiến tranh mang tới, báo con mới tình cờ chạy tới bên người y. Sau khi biết báo con là cô nhi, Tiêu Dật nghĩ tới bộ dáng không có răng của báo con trong lòng mình, tâm mềm đi, muốn đem báo con về tiên giới, chẳng qua cuối cùng lại bị Lộ ngăn cản. Làm một tiểu thú nhân, báo con cần phải học hỏi tri thức của thú nhân thế giới, cần phải

https://thuviensach.vn

nắm vững kỹ năng biến thân, cần chân chính nhận thức chủng tộc thú nhân này, những thứ này nếu đi theo Tiêu Dật thì không thể học được. Theo ý của Lộ, dù sao sau này Tiêu Dật cũng sẽ thường xuyên tới thú nhân thế giới, chỉ cần y thường tới thăm báo con là được, không tất yếu nhất định phải mang báo con theo bên mình.

Lạc Phi dịu dàng dỗ báo con trong lòng, nhỏ giọng nói với Tiêu Dật, "Yên tâm, tôi nhất định sẽ chăm sóc cho nó."

Tiêu Dật nhẹ gật đầu, có lẽ Lộ nói đúng, báo con ở bên cạnh y thật sự không tốt như ở lại thú nhân thế giới, dù sao nơi này mới là quê nhà chân chính của nó.

Ba người không ở lại chỗ Lộ quá lâu, rất nhanh về tiên giới. Đoạn Lăng Phong vừa ra khỏi bụng Vượng Tài liền theo thói quen ẩn mình vào hư không, để lại hai người Sở Mặc và Tiêu Dật mắt to trừng mắt nhỏ. Tiêu Dật vừa định ẩn ý nhắc nhở Sở Mặc nên đi rồi, lại phát giác được trận pháp của tiểu viện xuất hiện dao động, hiển nhiên có người ở bên ngoài chạm vào trận pháp. Lại nói, Tiêu Dật không thể không khâm phục năng lực làm việc của kim ngư vệ. Lần trước y bị cách vách dính dáng, cả tiểu viện bị nổ thành một đống hồ đồ, ngay cả trận pháp bố trí cũng bị hủy không còn gì, không ngờ đợi khi y trở về, tiểu viện hồi phục nguyên dạng không nói, ngay cả trận pháp bố trí, kim ngư vệ cũng có khả năng tìm cho y một bộ y hệt, thực sự khiến Tiêu Dật thầm kinh ngạc.

Suy nghĩ thoáng qua, trận pháp dao động càng lúc càng cường liệt, đồng thời kèm theo là giọng nói của Từ Sắt Nguyên càng lúc càng gần.

"Tiêu huynh, tiêu huynh, cậu có ở nhà không?"

Tiêu Dật trước đó từng nói với Từ Sắt Nguyên về phương pháp khống chế trận pháp trong viện, đối với việc Từ Sắt Nguyên trực tiếp đi vào không hề ngạc nhiên gì, y chỉ là không ngờ Từ Sắt Nguyên thế nhưng lại đến đúng

https://thuviensach.vn

lúc như vậy, khi y vừa mới trở về liền đi qua. Tuy trước đó Sở Mặc từng nói Từ Sắt Nguyên và Lâm Thính Hải sẽ không gặp chuyện gì, nhưng không tận mắt nhìn thấy Tiêu Dật vẫn không yên tâm. Nghe tiếng gọi tràn đầy khí lực của Từ Sắt Nguyên, Tiêu Dật đang định đi lên đón, đột nhiên nhớ ra trong nhà còn có một người dư thừa. Vô thức, Tiêu Dật nhanh chóng quay đầu nhìn Sở Mặc, ý tứ xua đuổi trong mắt vô cùng rõ ràng. Sở Mặc lại giống như không hiểu ánh mắt của Tiêu Dật, thản nhiên tìm một cái ghế ngồi xuống, một bộ hoàn toàn không chuẩn bị đi về.

Tiêu Dật, "…"

Một chút chần chừ đó, Từ Sắt Nguyên đã sắp vào cửa, kèm theo đó là tiếng nói lầm bầm của hắn Tiêu Dật có phải còn chưa trở về không.

Tiêu Dật không tiếp tục bận tâm Sở Mặc nữa, đi mấy bước tới cửa, đẩy cửa, "Từ huynh."

"Tiêu huynh! Cậu về rồi!"

Tiêu Dật đột nhiên xuất hiện, thực khiến Từ Sắt Nguyên vui mừng không thôi, mấy hôm nay hắn hận không thể một ngày ba lần tới xem Tiêu Dật rốt cuộc có ở nhà không. Hôm nay hắn vốn cũng chỉ ôm tâm trạng thử một lần, không ngờ Tiêu Dật cư nhiên thật sự trở về. Từ Sắt Nguyên mấy bước tới trước mặt Tiêu Dật, vỗ mạnh lên vai Tiêu Dật, miệng thì như thật như giả oán trách, "Ta nói Tiêu huynh cậu trốn cũng đủ lâu, thời gian dài như vậy cũng không về, lại không để lại tin cho ta, khiến ta và tiểu Hải vẫn luôn lo lắng cho cậu."

Từ Sắt Nguyên nói thế, Tiêu Dật không khỏi thấy hổ thẹn, y nhìn Từ Sắt Nguyên khẩn thiết hỏi: "Hai người mấy ngày nay không sao chứ?"

"Không sao, có thể có chuyện gì?" Từ Sắt Nguyên cho là Tiêu Dật hỏi tới chuyện ba người bị tập kích, lập tức huênh hoang, "Ta và tiểu Hải đều không sao, nhưng thời gian này chúng ta nghĩ hết mọi biện pháp cũng

https://thuviensach.vn

không tra được người đứng sau vụ tập kích chúng ta, ta nghĩ Tiêu huynh vẫn nên cẩn thận một chút trong thời gian này."

Nghe Từ Sắt Nguyên nói, Tiêu Dật mới giật mình nhớ ra, trong bụng Vượng Tài còn nhốt một người thì phải? Không biết lâu như vậy không để ý tới người đó, người đó còn sống hay không? Nghĩ tới việc Từ Sắt Nguyên đề cập không tra được người đứng sau, Tiêu Dật lập tức quyết định lát sẽ nữa sẽ phó thác chuyện này cho Sở Mặc, xét với quan hệ hợp tác của hai người, Sở Mặc làm sao cũng nên quan tâm một chút tới vấn đề an toàn của y đi.

Nghĩ tới Sở Mặc, Tiêu Dật đang định mở miệng giới thiệu Sở Mặc, để nhắc nhở Từ Sắt Nguyên lát nữa đừng có nói bậy gì, không ngờ Từ Sắt Nguyên đã giành trước một bước mở miệng: "Tiêu huynh, đây chỉ là một chuyện, ta tìm cậu còn có một chuyện khác quan trọng hơn. Cậu chắc không biết, mấy ngày cậu không ở đây, đám người đó sắp khiến ta phiền chết rồi, ta ngày ngày đều trông chờ cậu mau trở về."

"Đám người đó? Người nào?" Tiêu Dật nhất thời không kịp phản ứng, vô thức hỏi.

"Khách hàng đó!" Từ Sắt Nguyên vẻ mặt cầu biểu dương, hưng phấn mở miệng.

Tiêu Dật nghe hai chữ "khách hàng", trong lòng gấp lên, ho khụ một cái, không ngừng nháy mắt với Từ Sắt Nguyên. Lúc đầu khi nói rõ với Sở Mặc, y một mình chống hết tất cả chuyện ở tiên giới, đặt Từ Sắt Nguyên vào vị trí khách hàng luôn, chính là lo lắng Sở Mặc ngày nào đó đột nhiên trở mặt, y một mình còn chạy kịp, Từ Sắt Nguyên và Lâm Thính Hải còn nhà còn cửa không dễ chạy.

Y làm sao cũng không ngờ được Từ Sắt Nguyên lại gấp như thế, vừa gặp mặt liền bàn chuyện khách hàng gì đó, y còn chưa kịp ra hiệu Sở Mặc

https://thuviensach.vn

cũng ở đây.

Đáng tiếc mắt Tiêu Dật đã nháy phát trắng luôn, Từ Sắt Nguyên chỉ hưng phấn quá mức, hoàn toàn không lĩnh hội được ý của Tiêu Dật, vẫn còn dương dương đắc ý nói: “Tiêu huynh, ta cho cậu hay, cậu vẫn chưa biết ái phách được hoan nghênh cỡ nào đâu, ta chỉ cầm ái phách tới ổ thường chơi hồi xưa hiển thị một chút, thời gian này đã nhận được bốn mươi đơn đặt hàng, còn có nữ ma đầu Lâm Di Nguyệt kia, không biết nàng ta lấy ái phách đi đâu, cư nhiên cũng thay chúng ta triệu tập được hơn hai mươi đơn hàng. Theo xu thế này, buôn bán của chúng ta rất nhanh có thể ra khỏi Nhược Thủy châu, tiến vào cả tiên giới.”

Từ Sắt Nguyên càng nói càng hưng phấn, phải biết những đơn đặt hàng này đều có nghĩa là tinh ngọc sáng lóng lánh a. Từ Sắt Nguyên chỉ cần nghĩ tới bên trong số tinh ngọc kiếm được có một phần là của hắn, mấy ngày nay đã hưng phấn tới mức ngủ không ngon, hận không thể cả ngày cả đêm trông chừng ở nhà Tiêu Dật, đợi Tiêu Dật xuất hiện.

Hắn đang nói hứng thú, liền nghe một giọng nói xa lạ trầm ổn vang lên: “Cái gì là ái phách?”

“Ha, ái phách chính là…” Từ Sắt Nguyên mấy hôm nay không biết đã tuyên truyền bao nhiêu bản ra bên ngoài, theo thói quen định mở miệng nói, nói được một nửa thì đột nhiên giật mình thấy không đúng, sao trong chỗ Tiêu Dật lại có người xa lạ mà hắn không quen biết. Hắn vô thức ngẩng đầu nhìn vào trong nhà Tiêu Dật, chỉ thấy Sở Mặc dáng vẻ chủ nhân ngồi ở đó, đang như cười như không nhìn hắn.

“Sở, Sở, Sở, Sở, Sở Mặc.”

Liên tục năm tiếng Sở, Từ Sắt Nguyên mới gọi được tên của Sở Mặc, nếu không phải hắn tự biết hòa thượng chạy không khỏi miếu, hắn quả thật hận không thể lập tức biến mất khỏi mắt Sở Mặc.

https://thuviensach.vn

Tiêu Dật lý giải nhìn Từ Sắt Nguyên một cái, lặng lẽ nghĩ, nhìn phản ứng của Từ Sắt Nguyên, y lúc đầu bị Sở Mặc dọa cho chạy về nhân giới, kỳ thật cũng không có gì quá mất mặt. Ý thức được Từ Sắt Nguyên nhất thời vẫn không cách nào tiếp nhận sự thật Sở Mặc ngồi ở đây, Tiêu Dật không thể không căng da đầu nhìn Sở Mặc, "Anh còn nhớ tôi từng nói với anh về một chút chuyện làm ăn nhỏ không?"

Sở Mặc gật đầu.

Tiêu Dật lúng túng cười cười, "Ái phách chính là mối làm ăn mà tôi nói."

Sở Mặc nhíu mày, "Không phải xuân cung đồ sao?"

Tiêu Dật đen mặt, lặng lẽ chửi một tiếng, xuân cung đồ mẹ anh!

Thần sắc của Tiêu Dật rơi vào mắt Sở Mặc, một nét cười thấp thoáng hiện lên mặt Sở Mặc. Nhìn Tiêu Dật một bộ nghẹn tới nội thương, Sở Mặc che giấu ý cười, đi tới cạnh y, "Cậu còn có cái gì giấu ta không?"

Tiêu Dật dứt khoát lắc đầu, trừ trải nghiệm trọng sinh và thân phận thật sự, y vẫn luôn muốn che giấu Sở Mặc cũng chỉ có quan hệ đồng bọn với Từ Sắt Nguyên và Lâm Thính Hải. Đáng tiếc y phí công cực khổ nửa ngày, đều bị Từ Sắt Nguyên bán ra hết.

Nhìn ra được Tiêu Dật là thật cảm thấy không có bất cứ chuyện gì giấu hắn nữa, Sở Mặc khẽ rũ mắt, chủ động mở miệng, "Gặp tập kích trước đó là chuyện gì?"

"A?" Tiêu Dật không ngờ Sở Mặc lại hỏi chuyện này, nghĩ tới y đang định nhờ Sở Mặc chuyện này, Tiêu Dật lập tức kể lại toàn bộ trải nghiệm bị tập kích hôm đó. Trước đó Sở Mặc từ chỗ Lưu Chính đã biết chuyện Tiêu Dật bị tập kích, chỉ là không biết tình tiết mà thôi. Hiện tại nghe xong Tiêu Dật tường thuật, hắn nhớ lại bóng người ẩn ẩn thấy được trước đó ở trong

https://thuviensach.vn

bụng Vượng Tài, sắc mặt bắt đầu trở nên cổ quái, “Người đó vẫn còn bị cậu nhốt trong bụng Vượng Tài sao?”

Tiêu Dật gật đầu, mới đầu y không biết nên làm gì người đó, sau đó dứt khoát quên luôn sự tồn tại của đối phương, tới mức mãi nhốt người ta cho tới nay.

Sở Mặc câm nín, “Giao hắn cho tôi, tôi bảo kim ngư vệ kiểm tra xem rốt cuộc là chuyện gì?”

Kỳ thật nghe xong lời Tiêu Dật, Sở Mặc đại khái đã đoán ra được là chuyện gì, tại tiên giới người mắng kim ngư vệ là tay sai trừ dư nghiệt Vân Lam ra cũng không còn ai khác. Chắc hẳn vì Tiêu Dật sống ở cách vách Hàn Ngọc Khiêm, đối phương và bọn họ cùng hiểu lầm thân phận của Tiêu Dật, mới nghĩ tới việc xóa sổ Tiêu Dật.

Nghĩ vậy, mở đầu của cả chuyện này chính là sau khi Tiêu Dật gặp tập kích, vội vàng trở về chuẩn bị tới tránh ở nhân giới, kết quả chính vì y an toàn vô sự trở về kích thích tới Hàn Ngọc Khiêm. Đủ loại tình cờ, một chuỗi sự kiện đều dính vào nhau, hắn và Tiêu Dật mới lạc tới Vô Vọng chi hải, cuối cùng tới thú nhân thế giới.

Qua những chuyện này, Sở Mặc nghĩ tới Tiêu Dật gặp phải tai bay vạ gió, trong lòng cũng cảm thán, thần sắc trên mặt bất tri bất giác trở nên dịu hòa. Hắn nghĩ nghĩ, đang chuẩn bị nói chút gì đó để hòa hoãn bầu không khí trở nên khẩn trương do phân phận của mình, Từ Sắt Nguyên mãi ở bên cạnh cuối cùng triệt để hồi thần. Rũ mi cụp mắt nhìn Sở Mặc một cái, Từ Sắt Nguyên nỗ lực co người lui ra sau, ý đồ muốn giảm bớt cảm giác tồn tại của mình trong mắt Sở Mặc.

Tiêu Dật, “…”

Sở Mặc, “…”

https://thuviensach.vn

Có lần chủ động bại lộ này của Từ Sắt Nguyên, công ty trách nhiệm hữu hạn thương mại Càn Khôn mới thành lập không lâu cũng triệt để bại lộ trước mặt Sở Mặc. Tuy Từ Sắt Nguyên có chút không rõ quan hệ của Sở Mặc và Tiêu Dật, nhưng sau khi nghe Sở Mặc chủ động tỏ ý, bọn họ có thể tiếp tục chuyện làm ăn, kim ngư vệ sẽ không quản nhiều chuyện, tâm trạng lo sợ của Từ Sắt Nguyên lập tức tiêu tan như mây khói, hồi phục phong thái đại thiếu gia.

Tinh thần nhẹ nhõm rồi, Từ Sắt Nguyên lại nghĩ tới một chuyện.

“Đúng rồi, Tiêu huynh, còn một chuyện nữa.”

Thần kinh của Tiêu Dật vô thức căng chặt, do trước đó Từ Sắt Nguyên mở miệng nói có việc, rồi dứt khoát bán đứng hai người luôn, lần này, y không biết Từ Sắt Nguyên lại nghĩ tới cái gì.

Sau khi Sở Mặc bày tỏ thái độ, Từ Sắt Nguyên đã tự động xem Sở Mặc là người nhà mình, lúc này bản tính thô tục của hắn hồi phục, ở trước mặt Sở Mặc liếc mắt đưa tình với Tiêu Dật.

“Tiêu huynh, cậu còn nhớ mấy cái đĩa cậu mang từ nhân giới về lần trước không?”

Từ Sắt Nguyên vừa mở miệng, Tiêu Dật liền biết không tốt, quả nhiên Sở Mặc vô cùng hiếu kỳ nói tiếp: “Đĩa gì?”

Từ Sắt Nguyên cười hê hê, bày vẻ anh hiểu mà, “Chính là mấy thứ mà đàn ông đều thích.”

“Ha!” Sở Mặc hiểu rõ gật đầu, hàm ý sâu xa nhìn sang Tiêu Dật một cái.

Tiêu Dật cứng mặt, vô lực nhìn Từ Sắt Nguyên.

https://thuviensach.vn

Từ Sắt Nguyên không biết ám lưu giữa Tiêu Dật và Sở Mặc, lại cười thô tục lần nữa, “Vốn là khi ta tuyên truyền về ái phách và máy tính xách tay, thuận tiện mang vài cái đĩa cho khách hàng mở mắt, kết quả bọn họ xem nghiện luôn, ngày ngày đuổi theo ta đòi xem. Ta tính chung lại, dứt khoát phục vụ phát sóng trong biệt viện, muốn xem thì một trận một lần một khối thượng phẩm tinh ngọc, mấy ngày nay, chỉ tính sơ thôi ít cũng đã thu nhập được năm mươi khối thượng phẩm tinh ngọc. Tiêu huynh cậu lần này đến nhân giới, nhất định phải nhớ mang thêm mấy đĩa về, khách hàng còn đang đợi xem đó.”

Tiêu Dật, “…”

Thì ra vào lúc y không biết, Từ Sắt Nguyên đã vượt trước làm một phòng chiếu phim VIP tại tiên giới, chỉ là vừa nghĩ tới những nội dung mà Từ Sắt Nguyên chiếu, Tiêu Dật liền cảm thấy cả người đều không ổn.

https://thuviensach.vn

TIÊN GIỚI TẨU TƯ PHẠM

Lý Tùng Nho
www.dtv-ebook.com

Chương 42

Hiểu Lầm

Trước khi Tiêu Dật quen biết Từ Sắt Nguyên, vẫn luôn tự nhận là một người có tam quan bình thường, y yêu cuộc sống, có lý tưởng, có phẩm hạnh khí tiết, miễn cưỡng cũng coi như là thanh niên tốt của nhân giới thời đại mới. Nhưng từ sau khi quen biết Từ Sắt Nguyên, Tiêu Dật cảm thấy rất nhiều chuyện đều mất khống chế, trong bất tri bất giác y đã chạy trên con đường đánh mất phẩm hạnh khí tiết. Từ nhân giới tới thú nhân thế giới lại tới tiên giới, Tiêu Dật sâu sắc cảm thấy y nhất định phải làm một chút gì đó để xây dựng lại hình tượng của mình, y thật sự không muốn mang danh tên cuồng sắc tình không tiện mà đi qua các giới, cho dù bị mắng là tội phạm buôn lậu thì sao, so với cái trước vẫn dễ nghe hơn.

Cứng mặt tiễn Từ Sắt Nguyên đi, Tiêu Dật như khúc gỗ nhìn Sở Mặc, trong mắt Sở Mặc lộ ra quá nhiều ý tứ sâu xa. Tiêu Dật nghẹn tới nội thương, giả vờ nhìn không hiểu ánh mắt Sở Mặc, chán nản mở miệng: “Chừng nào anh mới đi?”

Sở Mặc nhíu mày, lộ ra một chút hứng thú, “Ta đổi ý rồi, chuyện thu thập lương thực có thể giao cho Phong thúc xử lý trước, ta dự định cùng cậu tới nhân giới xem thử.”

Nếu nói người hiện tại Tiêu Dật không muốn gặp mặt nhất là ai? Sở Mặc tuyệt đối có tên trong danh sách, y không tin Sở Mặc không nhìn ra ý của mình, nhưng Sở Mặc cư nhiên còn muốn đến nhân giới cùng y một chuyến? Tiêu Dật nghe thế, chỉ cảm thấy một hơi nghẹn trong họng, sinh

https://thuviensach.vn

mạng vốn đã rớt xuống đáy lảo đảo muốn ngã triệt để bị cán thành bã dưới một kích này.

Tiêu Dật không chết tâm vực tinh thần, uyển chuyển cự tuyệt, “Lần này tôi dự định ở lại nhân giới vài ngày mới về, còn muốn đi gặp bạn bè nữa, có thể không có thời gian dẫn anh đi tham quan nhân giới. Lại nói anh tới nhân giới đất lạ không quen, ở đâu cũng là vấn đề.”

Trước đó khi ba người từ thú nhân thế giới trở về, Lộ đã đặt đơn hàng lương thực đầu tiên, Sở Mặc tính toán một chút, muốn gom đủ số lượng lương thực Lộ cần thì cũng phải mất mấy ngày. Tiêu Dật nghĩ vừa hay nhân cơ hội này y ở nhân giới nghỉ ngơi vài ngày, thăm bọn Bạch Kỳ. Hiện tại Sở Mặc yêu cầu đồng hành, y thật lòng không nguyện ý cho Sở Mặc đi theo. Tiêu Dật sâu sắc hy vọng Sở Mặc có thể nghe hiểu ý của y, chủ động biểu thị lần sau lại đi, còn về lần sau là khi nào, cái đó thì… ha ha.

Lý do của Tiêu Dật nghe có vẻ vô cùng chính đáng, chân mày Sở Mặc khẽ nhíu, tựa hồ đang do dự. Tiêu Dật khẩn trương đánh giá vẻ mặt hắn, trong lòng thầm cầu khẩn. Giây tiếp theo, Sở Mặc giãn chân mày, trong ánh mắt nóng bức của Tiêu Dật nhìn qua, “Cậu nói vậy hình như cũng có đạo lý…”

“Ô ye!” Chữ “ye” của Tiêu Dật vẫn còn đang xoay trong đầu, Sở Mặc đột nhiên lại chuyển vấn đề, “Nhưng ta nghĩ ta cũng chỉ là tới nhân giới tùy tiện xem thử, không cần phải đặc biệt tham quan gì. Yên tâm, hành trình của cậu cứ tự chủ sắp đặt, ta chỉ đi theo cạnh là được, sẽ không ảnh hưởng tới cậu. Còn về chỗ ở, chúng ta không phải vẫn luôn ở chung sao?”

Ở chung cái đầu anh!

Tiêu Dật phát hiện, gần đây tần suất nói tục của y càng lúc càng cao, quả thật đã vượt qua hai mươi năm trước kia của y gộp lại. Tiêu Dật vẫn

https://thuviensach.vn

không chết tâm nghĩ muốn cự tuyệt, Sở Mặc mỉm cười, “Một ngàn khối thượng phẩm tinh ngọc.”

“A?” Tiêu Dật và Vượng Tài đồng thời dựng lỗ tai.

Khóe miệng Sở Mặc nhếch lên, bổ sung, “Đây là thù lao cho Vượng Tài.”

“Ngao ngao ngao ngao ngao!”

Vượng Tài vẫn luôn an tĩnh nằm trên đỉnh đầu Tiêu Dật lập tức trở nên kích động, tuy Vượng Tài khắc chế cái gì cũng không nói, chỉ là ngao không ngừng, nhưng Tiêu Dật và nó cũng coi như tâm linh tương thông, tự nhiên có thể cảm thụ được loại kích động tới mức không thể tự thoát này của Vượng Tài.

Tiêu Dật thất bại nhìn Sở Mặc một cái, an ủi vỗ vỗ Vượng Tài, hung hăng nghiến răng nói: “Được!”

Nếu đã quyết định phải trở về nhân giới, Tiêu Dật cũng lười tiếp tục lưu lại tiên giới, trực tiếp bảo Vượng Tài nuốt Sở Mặc, hiện tại liền đi.

Đoạn Lăng Phong vẫn luôn ẩn trong hư không đột nhiên yên hơi lặng tiếng xuất hiện, một tay dứt khoát duỗi ra trước mặt Tiêu Dật, mười mấy khối thượng phẩm tinh ngọc sáng lóng lánh chất trong lòng bàn tay hắn. Cả gương mặt của Đoạn Lăng Phong ẩn trong hắc bào, Tiêu Dật không thấy rõ biểu tình của hắn, chỉ nghe hắn đơn giản đủ ý trầm giọng nói: “Ái phách, đĩa, thù lao!”

Tiêu Dật, “…”

Tiêu Dật trở về nhân giới hít thật sâu một hơi, cách xa người y cảm thấy không bình thường, y cuối cùng cảm thấy mình bình thường. Tiêu Dật cố ý làm lơ chuyện thả Sở Mặc ra, vẻ mặt thản nhiên pha một ly cà phê, thoải

https://thuviensach.vn

mái nằm trên sô pha. Một chuỗi sự việc từ khi trọng sinh tới nay vô thức chảy vào đầu, Tiêu Dật chỉ cảm thấy trong lòng giống như mở một tiệm da vị, tư vị gì cũng có, nhưng nhiều hơn vẫn là 囧 囧.

Trong lòng Vượng Tài vẫn luôn ghi nhớ chuyện Sở Mặc đề cập tới một ngàn khối thượng phẩm tinh ngọc, lúc này len lén nhìn trộm vẻ mặt của Tiêu Dật, lấy lòng bay tới trước mặt Tiêu Dật, "Tiểu Dật, khi nào thì chúng ta mới thả đại ác nhân ra?"

Tiêu Dật nghe vậy buồn bực ngồi dậy, tỏ ý Vượng Tài cứ thả đi. Y cũng biết bản thân không thể cứ nhốt Sở Mặc trong bụng Vượng Tài được, cứ làm lơ hắn, mở miệng ác khí là được. Có chỉ thị của Tiêu Dật, Vượng Tài hưng phấn há rộng miệng túi, lập tức thả Sở Mặc ra ngoài.

Đây là lần đầu tiên Sở Mặc chân chính tới nhân giới trên mặt ý nghĩa, cho dù trước đó hắn từng mấy lần tới nhân giới để chuyển trạm, nhưng trước đó vì tiết kiệm thời gian, Tiêu Dật đều tới vội vàng, Sở Mặc cũng vẫn luôn bị nhốt trong bụng Vượng Tài, căn bản không biết nhân giới là bộ dáng thế nào. Lần này vừa ra khỏi bụng Vượng Tài, Sở Mặc liền hưng phấn đánh giá tất cả xung quanh.

Khác với thú nhân thế giới hoàn cảnh ác liệt cực đoan, nhân giới tuy không bằng tiên giới sinh cơ nồng đậm, nhưng cũng mạnh hơn thú nhân thế giới rất nhiều. Đặc biệt là phong cách kiến trúc của nhân giới không cổ hương cổ sắc như tiên giới, cũng không lạnh lẽo toàn kim loại như thú nhân thế giới, mà có phần giản dị thoáng đãng, xem ra vô cùng ấm áp thoải mái.

Sở Mặc giống như đi tuần lãnh địa, nhất nhất đánh giá toàn bộ căn nhà của Tiêu Dật, cuối cùng ánh mắt đặt trên vách tường phòng khách, xẹt qua một tia nghi hoặc. Trong nhà Tiêu Dật chỉnh thể bố trí vô cùng thoải mái, duy chỉ có trên vách tường phòng khách đột nhiên xuất hiện mấy cây giá kim loại hư hao và sáu bảy sợi dây nhỏ màu đen, hoàn toàn không hòa hợp với chỉnh tể.

https://thuviensach.vn

Sở Mặc bất giác nghi hoặc nói, “Trên tường là chuyện gì?”

Trước đó khi Sở Mặc tham quang phòng, Tiêu Dật đang lười biếng làm ổ trên sô pha, lúc này nghe Sở Mặc hỏi, Tiêu Dật ngồi bật dậy, y nhớ tới chuyện tốt do Vượng Tài làm. Mấy lần trước y đều tới rồi đi vội vàng, nhất thời cũng quên luôn chuyện xử lý tivi, lần này y ở lại thời gian dài, đúng lúc tìm thời gian đưa tivi đi sửa một phen. Tuy không biết cái tình trạng này có thuộc phạm vi bảo hành không, nhưng bất kể nói sao, cũng phải thử một lần.

Suy nghĩ xong xuôi, Tiêu Dật cầm lấy Vượng Tài khi nghe thấy câu hỏi của Sở Mặc đang định chạy trốn khỏi người y, bức Vượng Tài nhả tivi đã nuốt ra. Một người một túi giằng co ở đó, Sở Mặc bật cười nhìn Tiêu Dật bóp Vượng Tài, bộ dáng thần sắc nghiêm túc, hắn khẽ động trong lòng, quỷ thần sai khiến đi lại ngồi kế Tiêu Dật.

Cuộc giằng co cuối cùng kết thúc bằng đại thắng của Tiêu Dật, Vượng Tài ủy khuất uốn người, há rộng miệng túi, một vật thể màu đen, to bằng bàn trà nhỏ từ bên trong rơi ra. Sở Mặc vừa nhìn đã nhận ra đây chắc là tivi trong miệng Tiêu Dật, thú nhân thế giới cũng có trang bị giống vậy, nhưng nhẹ hơn mỏng hơn, trực tiếp dán lên tường, hoàn toàn dung làm một thể với vách tường, mà không phải nặng dày như tivi của nhân giới.

Tiêu Dật không bận tâm đối đáp với Sở Mặc, trực tiếp lật tivi lại, quan sát tổn hại sau lưng nó. Với ánh mắt của y, tổn hại của tivi kỳ thật không tính là lớn, chỉ là dây nguồn điện xảy ra vấn đề, như vậy, chắc bảo hành không có vấn đề, Tiêu Dật nhịn không được thầm nghĩ.

Sở Mặc chú ý thấy động tác của Tiêu Dật, mở miệng nói: “Có vấn đề gì sao?”

Tiêu Dật thuận tay chỉ mấy sợi dây điện nguồn bị đứt ở sau lưng tivi cho hắn xem.

https://thuviensach.vn

Sở Mặc ngẫm nghĩ nhìn vách tường, “Nói như vậy chỉ cần nói liền mấy sợi dây màu đen trên tường và tivi này lại là xong?”

Tiêu Dật nghe vậy do dự gật đầu, chắc là như thế đi.

Ánh mắt Sở Mặc rơi trên chỗ dây điện nguồn mà Tiêu Dật nói, nghĩ nghĩ, trở tay đảo, lòng bày tay có thêm một khối đá màu lam nhạt lớn bằng ngón tay cái. Giây tiếp theo, một ngọn lửa màu đỏ bùng lên giữa lòng bàn tay Sở Mặc, nướng đều khối đá màu lam nhạt bên trong, khối đá rất nhanh dùng tốc độ mắt người nhìn thấy tan ra, không bao lâu liền hóa thành vật thể dạng keo dính màu lam trong suốt, trông giống như trái cây đông lạnh mua ở siêu thị.

Tiêu Dật kinh ngạc nhìn biến hóa trong tay Sở Mặc, chỉ thấy Sở Mặc đem cục keo dính màu lam đó đặt lên chỗ dây điện nguồn bị đứt của tivi, tiếp theo nối hai dây điện nguồn liền lại với nhau. Rất nhanh hai bộ phận vốn đứt rời lại dần dần dung hợp lại giống như đang tái sinh, từ góc độ Tiêu Dật thấy được, chỗ hai bộ phận kết hợp dung làm một, hoàn toàn không có bất cứ dấu vết tiếp nối nào.

Tiêu Dật ngây ra một lúc, rất nhanh phản ứng lại, lập tức tìm điều khiển mở tivi. Khi tiếng quảng cáo quen thuộc vang lên, Tiêu Dật kinh ngạc nhìn Sở Mặc, “Thật sự sửa xong rồi? Vừa rồi là cái gì?”

“Từ dung thạch, một loại khoáng thạch đặc sản của tiên giới, có thể dung hợp vạn vật, chủ yếu dùng luyện khí.”

Sở Mặc giới thiệu đơn giản rõ ràng, không đề cập tới giá trị của từ dung thạch. Tiêu Dật không ngốc, biết từ dung thạch trong miệng Sở Mặc khẳng định không giống viên đá bình thường đâu đâu cũng có, nếu là dùng luyện khí, tính ra sẽ không rẻ. Nghĩ vậy, Tiêu Dật liền có chút áy náy. Nghĩ tới trước đó y bài xích chuyện Sở Mặc tới nhân giới, Tiêu Dật lúng túng nhìn

https://thuviensach.vn

Sở Mặc, chủ động mời: “Anh có đói không? Có muốn cùng ra ngoài ăn một bữa cơm?”

Khi hai người từ tiên giới qua đây đã là buổi chiều, giờ này chính là giờ dùng cơm tối. Tuy Tiêu Dật vốn không dự định bỏ đói Sở Mặc, nhưng cam tâm tình nguyện mời đi và bị bức phải mời sẽ không giống nhau. Sở Mặc cảm nhận được thái độ của Tiêu Dật thay đổi, trong mắt hiện lên ý cười. Vì quần áo của hai người đều là kiểu dáng của thú nhân thế giới, cũng không cần đặc biệt thay đổi, Tiêu Dật nghĩ tới những quán cơm gần đây, cuối cùng vẫn chọn dẫn Sở Mặc tới chỗ lần trước đã ăn cơm với Lạc Phi.

Hai người rời khỏi chỉ trong chốc lát, trong hành lanh đột nhiên có một bóng người lóe lên, bóng dáng lão Vương vội vàng xuất hiện. Cảm ứng được trong phòng lại một lần nữa không có người, lão Vương buồn bực cào đầu, làm sao đây? Lần trước ông giả lơ nói với Bạch Kỳ là Tiêu Dật căn bản không trở về, Bạch Kỳ đã có lòng nghi ngờ, lần này cũng không thể tiếp tục giả đò đi? Lão Vương bất giác thầm oán hận quá trình Tiêu Dật trở về có gì không đúng, rõ ràng thường xuyên trải qua nên là Tiêu Dật từ bên ngoài trở về, chạm vào cấm chế trên cửa, hắn nhanh chóng đuổi tới thì Tiêu Dật phải còn ở trong nhà, tại sao Tiêu Dật luôn luôn làm ngược lại? Mỗi lần đều là khi Tiêu Dật ra ngoài mới chạm vào cấm chế, đợi khi mình chạy tới, sớm đã không còn thấy bóng người.

Lão Vương phiền não đi vòng lại chỗ mấy vòng, đang định quay người đi, đột nhiên nhìn thấy trong khe hở từ phòng phát ra ánh sáng. Đợi đã, lão Vương nhanh chóng dừng bước, chẳng lẽ Tiêu Dật sẽ còn trở về? Trong đầu hiện lên ánh mắt không tín nhiệm của đồ đệ nhà mình, lão Vương dậm dậm chân, ông không tin, hôm nay ông nhất định phải canh ở đây đợi Tiêu Dật về.

Một lần canh là canh cả một tiếng!

https://thuviensach.vn

Khi Tiêu Dật và Sở Mặc trở về, nhìn thấy chính là lão Vương vẻ mặt trầm tư đứng trước cửa nhà y, ánh mắt nóng hổi nhìn chằm chằm vào hướng cầu thang.

Ánh mắt hai người giao nhau, Tiêu Dật lập tức ngây ra tại chỗ, y thực không ngờ sẽ thấy lão Vương ở trước cửa nhà mình. Trong đầu nhanh chóng hiện liên những lần qua lại với lão Vương trước đó, Tiêu Dật vô cùng xác định y và lão Vương không có bất cứ vướng mắc kinh tế nào, hơn nữa gần đây y cũng không đặt hàng ở chỗ lão Vương, không có khả năng lão Vương đưa hàng cho y, quan trọng nhất nhất là, lần trước y mua đồ trong tiệm Taomao của lão Vương, y cũng đặc biệt bình luận rồi, hiện tại y thật sự nghĩ không rõ nguyên nhân lão Vương xuất hiện ở đây.

Tiêu Dật chần chừ, lão Vương lập tức lộ ra nụ cười tự cho là thân thiết thật ra là dung tục chào hỏi Tiêu Dật.

“Cậu về rồi?”

Tiêu Dật hoang mang gật đầu, có chút không biết nên tiếp lời ra sao.

Sở Mặc nhìn ra Tiêu Dật đối với lão Vương có chút xa lạ, hơi bước tới một bước, cản trước mặt Tiêu Dật. Khác với Tiêu Dật, Sở Mặc vừa nhìn đã nhận ra lão Vương là tu chân giả của nhân giới, hơn nữa tu vi không hề thấp. Đương nhiên lão Vương cũng nhận ra thân phận tiên nhân của Sở Mặc, đặc biệt là loại khí thế lãnh liệt trên người Sở Mặc, rõ ràng không phải là tiên nhân bình thường.

Hai người dùng ánh mắt đánh giá đảo một vòng trên người đối phương, lão Vương cười hê hê, “Người của mình! Người của mình!”

Nói xong nghiêng người vượt qua Sở Mặc nhìn Tiêu Dật, “Không cần hiểu lầm, ta là sư phụ của Bạch Kỳ, là Bạch Kỳ lo lắng cho cậu, ta mới qua đây xem cậu.”

https://thuviensach.vn

“Tiểu Kỳ? Sư phụ?” Tiêu Dật càng thêm hoang mang.

Nói tới Bạch Kỳ, lão Vương không khỏi đắc ý, hơi mang khoe khoang giải thích: “Bạch Kỳ căn cốt kỳ diệu, trời sinh là mầm non tốt của tu chân, ta vừa nhìn đã phát hiện ra nó trong biển người mênh mông. Trong thời gian cậu không ở đây, nó đã bái ta làm sư rồi.”

“Tu chân?” Tiêu Dật phản ứng lại, “Ông là tu chân giả của nhân giới?”

Lão Vương gật đầu, khi lão Vương gật đầu, Tiêu Dật nghĩ tới mấy vụ giao dịch trước kia của y và lão Vương, trực giác lại thấy sắp sửa không hay!

Nếu lão Vương đã đề cập nguyên nhân ông tới đây là vì Bạch Kỳ, Tiêu Dật vào nhà rồi liền gọi điện thoại cho Bạch Kỳ. Cách ống nghe, Bạch Kỳ rõ ràng kinh ngạc vô cùng, trực tiếp nói hiện tại cậu sẽ đóng tiệm, lập tức qua ngay.

Hai chữ đóng tiệm rơi vào tai Tiêu Dật, sắc mặt Tiêu Dật trở nên cổ quái, sẽ không phải giống như y đã nghĩ chứ?

Lão Vương vẫn ngồi sáp cạnh Tiêu Dật rõ ràng cũng nghe Bạch Kỳ nói, ông cười hê hê, giải thích với Tiêu Dật: “Ta già rồi, cửa tiệm đó sau này sẽ thuộc về Bạch Kỳ, hiện tại để nó rèn luyện trước. Dựa vào quan hệ của hai đứa, sau này cậu muốn mua gì, trực tiếp bảo nó bán cho cậu giá gốc.”

Tiêu Dật, “…”

Sự trầm mặc của Tiêu Dật khiến lão Vương hiểu lầm, ông rất nhanh nhớ tới chuyện Tiêu Dật ‘không tiện’. Cũng đúng, cùng là đàn ông, cho dù Bạch Kỳ có là bạn tốt nhất của Tiêu Dật, Tiêu Dật tính ra cũng không nguyện ý để Bạch Kỳ biết chuyện y không tiện. Nghĩ thế, lão Vương liền thân thiết dán cạnh Tiêu Dật, thấp giọng nói: “Cậu yên tâm, chuyện cậu

https://thuviensach.vn

không được ta không có nói với Bạch Kỳ. Nhưng mà, ta sẽ làm cho cậu chút thuốc đặc hiệu, cậu có muốn tìm cơ hội thử không."

Tiêu Dật, "…"

Vô lực nhìn lão Vương một cái, Tiêu Dật cũng học theo ông thấp giọng nói: "Tôi đã nói không phải tôi không được, là bạn của tôi." Khi Tiêu Dật nhắc tới hai chữ bạn, trong đầu hiện lên hình dáng Từ Sắt Nguyên, một cỗ sát khí tràn ra từ nội thể, hung hăng nghiến răng nghiến lợi.

Lão Vương nhìn Tiêu Dật phản ứng kịch liệt, trong lòng không khỏi bắt đầu nghi ngờ, lẽ nào thật sự không phải Tiêu Dật không được? Đợi khi ánh mắt lão Vương vô ý đặt lên người Sở Mặc đang ngồi ở bên kia phòng khách xem tivi, ánh mắt lão Vương hơi lóe, lẳng lặng chọc Tiêu Dật, "Bạn mà cậu nói có phải là người kia không? Là cậu ta không được?"

Lão Vương chỉ chính là hướng Sở Mặc, Tiêu Dật chột dạ nhìn Sở Mặc một cái, trong lòng gian nan giãy dụa. Là nên đem tiền nhân hậu quả từ đầu tới đuôi của chuyện giải thích một lượt với lão Vương? Hay là nhân cơ hội này đem danh không được đổ lên người Sở Mặc? Xét khía cạnh bản thân Tiêu Dật, y rất muốn giải thích cho rõ chuyện này, nhưng y thực sự sợ lão Vương tự biên, vạn nhất lão Vương không tin thì sao? So với giải thích lặp lại như thế, không bằng bôi nhọ lên lưng Sở Mặc, tẩy sạch bản thân. Dù sao sau này Sở Mặc sẽ không tới nhân giới nữa, cho dù trong mắt lão Vương hắn không được, cũng không ảnh hưởng tới cuộc sống của Sở Mặc, nhưng mình thì không giống vậy, lão Vương nếu là sư phụ của Bạch Kỳ, thì sẽ không thoát được liên can với y, Tiêu Dật vừa nghĩ tới ngày sau luôn bị lão Vương dùng ánh mắt không được đánh giá, liền cảm thấy nhân sinh ảm đạm vô quang.

Bỏ đi, để bạn chết chứ ta không chết, Tiêu Dật nghiến răng, gật đầu thật mạnh với lão Vương.

https://thuviensach.vn

Cuộc đối thoại của hai người tự cho là nhỏ tiếng, lão Vương còn cẩn trọng thi triển kết giới cách âm bên cạnh mình, nghĩ là Sở Mặc làm sao cũng sẽ không nghe thấy được, lại không ngờ, Sở Mặc đã nghe rõ mồn một cuộc đối thoại của họ. Ngay mới đầu khi nghe Tiêu Dật không được, Sở Mặc còn hơi hơi ngạc nhiên, trong lòng nổi lên một chút đồng tình, quả thật làm nam nhân đều hiểu đây có nghĩa là gì, quả thật rất đáng đồng tình. Nhưng Sở Mặc làm sao cũng không ngờ, chỉ mới một thoáng, không được cư nhiên biến thành hắn.

Ngay lúc Tiêu Dật gật đầu thừa nhận, thân thể Sở Mặc hơi cứng lại khó thể thấy, hắn hung hăng bóp chặt cái ly trong tay, hơi rũ mắt xuống, có lẽ hắn nên tìm cơ hội để cho Tiêu Dật biết, hắn rốt cuộc có được hay không?

Phản ứng của Sở Mặc lão Vương và Tiêu Dật ai cũng không chú ý thấy, lão Vương sau khi xác định người không được là Sở Mặc, liền bắt đầu cân nhắc. Sở Mặc không được, ra mặt mua thuốc vẫn luôn là Tiêu Dật, xem ra quan hệ của hai người thật không tồi. Lại liên hệ tới mấy bộ nội y tình thú mà Tiêu Dật mua sau đó, lão Vương nhìn nhìn Sở Mặc lại nhìn nhìn Tiêu Dật, lập tức cảm thấy mình đã tỉnh ngộ.

Cảm khái vỗ vỗ vai Tiêu Dật, lão Vương lắc đầu nói: “Chân ái a, ngay cả ta vào tuổi này rồi cũng bị cảm động.”

Tiêu Dật, “…”

Lại phát sinh cái gì nữa! Cầu ngàn vạn lần đừng tự biên!

Đáng tiếc lời cầu khẩn của Tiêu Dật quá nhỏ yếu, lão Vương không nghe thấy, sau một tiếng cảm thán nặng nề, lão Vương vẻ mặt thánh mẫu nhìn Tiêu Dật, thấp giọng nói: “Nếu cậu ta chỉ có phương pháp đó mới có thể cứng lên, chỗ của ta còn mấy bộ sưu tầm nội y tình thú của Đảo quốc bản gốc, nể tình tiểu Kỳ, tặng cho cậu.”

Tiêu Dật, “…”

https://thuviensach.vn

Tình thú mẹ ông! Tặng mẹ ông!

Tiêu Dật không cần nghĩ cũng biết lão Vương lại một lần nữa nghĩ lệch, sau đủ loại giải thích vô lực, y bực dọc ngẩng đầu lên, lại đụng phải ánh mắt hàm ý sâu xa của Sở Mặc nhìn qua. Tiêu Dật chớp chớp mắt, lập tức ý thức được Sở Mặc đã nghe thấy hết rồi, mặt thoáng chốc đen đi.

Mẹ nó, có còn chừa đường sống nữa không!

https://thuviensach.vn

TIÊN GIỚI TẨU TƯ PHẠM

Lý Tùng Nho
www.dtv-ebook.com

Chương 43

Sợ Hãi

Bạch Kỳ tới cứu giúp Tiêu Dật!

Dưới ánh mắt như cười như không của Sở Mặc, Tiêu Dật dùng thái độ dị thường thân thiết nghênh đón Bạch Kỳ, hơn nữa còn bỏ qua quá trình giới thiệu lẫn nhau, trực tiếp bỏ lại phòng khách một câu "Chúng tôi nói chuyện riêng", rồi kéo Bạch Kỳ vào phòng ngủ.

Động tác của Tiêu Dật quá nhanh, tới mức Bạch Kỳ chỉ có thể vội vàng gật đầu với sư phụ nhà mình, thuận tiện đảo mắt nhìn Sở Mặc một cái, rồi bị kéo vào phòng ngủ. Bạch Kỳ không nghĩ gì nhiều, chỉ cho là cậu và Tiêu Dật nhiều ngày không gặp, Tiêu Dật có nhiều chuyện muốn nói, vô cùng phối hợp với động tác của Tiêu Dật, ngồi bên cạnh y.

"Gần đây cậu thế nào?"

Khi hai người hỏi ra cùng một vấn đề, Bạch Kỳ và Tiêu Dật nhìn nhau một cái, sự ăn ý do quen biết nhiều năm khiến hai người đồng thời cười ha ha. Cười xong, Bạch Kỳ hưng phấn bừng bừng kéo Tiêu Dật, bảo Tiêu Dật kể cuộc sống ở tiên giới. Cậu không hỏi Tiêu Dật tại sao che giấu chuyện này, đối với Bạch Kỳ, Tiêu Dật không nói khẳng định có lý do không nói, không phải cậu tự luyến, cậu cảm thấy lý do Tiêu Dật không chịu nói cũng nhất định là vì tốt cho cậu.

https://thuviensach.vn

Bạch Kỳ vẫn thân thiết như trước kia khiến Tiêu Dật cảm động, trước đó y giấu Bạch Kỳ là vì Bạch Kỳ chỉ là người bình thường, mà y đã định sẵn chủ ý không muốn về Tiêu gia, y lo lắng Bạch Kỳ biết quá nhiều, vạn nhất bị Tiêu gia tìm tới gây phiền phức. Lại nói cho dù Tiêu gia không gây chuyện, Bạch Kỳ ở nhân giới khó tránh khỏi sẽ nghĩ bậy nghĩ bạ lo lắng cho y, không bằng cái gì cũng không biết là hơn.

Hiện tại y miễn cưỡng cũng coi như có năng lực tự bảo vệ, tại tiên giới cũng không còn cô độc một mình, ít nhất còn có bọn Từ Sắt Nguyên. Cho dù Từ Sắt Nguyên và Lâm Thính Hải không là gì trong mắt Tiêu gia, ít nhất vẫn còn có một Sở Mặc. Sở Mặc muốn kiếm tiền từ thú nhân thế giới, khẳng định phải bảo vệ an toàn cho y. Vả lại, tọa độ của thú nhân thế giới đã xác định, khiến y càng thêm phần tự tin. Nếu Sở Mặc không thể dựa, khi quả thật không được thì y liền mang cả nhà Bạch Kỳ trốn tới thú nhân thế giới. Nhân giới Tiêu gia dựa vào thế lực có thể tìm tới, thú nhân thế giới bọn họ cũng không thể qua.

Nhưng vì trong lòng có vướng mắc, Tiêu Dật cũng liền tỉ mỉ thuật lại trải nghiệm của y trong thời gian này, bắt đầu từ khi vô ý tới tiên giới, đến lúc y tại tiên giới thành công buôn bán đợt đầu, từ lúc y bị Sở Mặc hiểu lầm là dư nghiệt tiền triều tới lúc y và Sở Mặc lưu lại tới thú nhân thế giới, toàn bộ chi tiết đều kể hết ra.

Đương nhiên chuyện chết rồi phục sinh bị y bỏ qua, chuyện này y không đự định nói với bất cứ ai, chuẩn bị vĩnh viễn giấu trong lòng. Không phải y không tin tưởng Bạch Kỳ, mà là cảm thấy chuyện đã là quá khứ nhắc lại cũng vô ích. Theo thời gian kiếp trước, Tiêu gia cũng sắp tìm tới rồi, kiếp này y nhất định sẽ cách Tiêu gia thật xa, không bao giờ bước vào nhà giam Tiêu gia đó.

Một phen kể lại toàn bộ tốn hết ba tiếng, Tiêu Dật đã cố gắng giản lược hung hiểm được nhắc tới bên trong, nhưng Bạch Kỳ không phải con nít, sao lại không nghe ra Tiêu Dật không hề thuận buồm xuôi gió tại tiên giới

https://thuviensach.vn

như sư phụ suy đoán. Chỉ là Tiêu Dật không muốn nhắc nhiều khiến cậu lo lắng, Bạch Kỳ cũng giả vờ không nghe ra.

Nói tới cuối, Tiêu Dật sải tay, “Nè, cho nên chúng mình đã về.”

Tuy quá trình nhấp nhô lên xuống, nhưng kết quả cũng coi như trọn vẹn, Bạch Kỳ cũng từ bỏ nỗi lo trong lòng, mỉm cười, trêu đùa, “Cho nên lần này cậu là đặc biệt trở về để mua Playboy?”

Tiêu Dật vô lực nhìn cậu một cái, “Nè nè, nhiều trọng điểm như vậy sao cậu lại ghi nhớ cái này, tuyệt đối là bị sư phụ của cậu làm hư rồi.”

Tiêu Dật không nhắc còn tốt, y vừa nói thế, Bạch Kỳ lập tức nghĩ tới Tiêu Dật trước đó kể y tới tiệm mua đồ bị sư phụ hiểu lầm chuyện không tiện, nhịn không được cười lớn. Hai người làm bạn nhiều năm, Tiêu Dật vừa nhìn đã hiểu Bạch Kỳ đang nghĩ cái gì, sắc mặt bất giác đen xuống. Bạch Kỳ nhìn sắc mặt Tiêu Dật biến hóa, thức thời nhịn cười, mang thái độ lấy lòng nói: “Yên tâm, đơn đặt hàng Playboy giao cho mình là được, nếu hàng tồn trong tiệm không đủ, bảo sư phụ ra nước ngoài lấy hàng là được. ’

Bạch Kỳ nói rất đơn giản, Tiêu Dật lại có chút áy náy, “Nếu hàng tồn không đủ, mình lên Taomao tìm là được, hà tất làm phiền sư phụ của cậu phải ra nước ngoài?”

Nói tới mấy thứ này, sắc mặt Bạch Kỳ trở nên cổ quái, hơi mang chút không tự nhiên giải thích: “Cậu không biết, hàng trong tiệm đều là sư phụ đích thân ra nước ngoài mua, ông ấy không phải có thể ngự kiếm phi hành sao? Mỗi lần ở nước ngoài có hàng mới ra, sư phụ liền phải xuất ngoại một chuyến, mỗi tháng đều chạy mười mấy chuyến, đối với sư phụ mà nói, cái này rất tiện.”

Cho dù thông qua thời gian sống chung này đã nhận rõ được bản chất của lão Vương, nhưng khi Bạch Kỳ nói ra vẫn mang theo cảm giác không tin nổi trong sự quẫn bách. Tu chân giả danh môn chính phái như sư phụ

https://thuviensach.vn

cậu, không phải ở trong thâm sơn cùng cốc vùi đầu tu luyện mà lại chạy đi mở tiệm vật phẩm người lớn, tác dụng duy nhất của phi kiếm tu luyện là dùng để ra nước ngoài mua hàng, làm đồ đệ cậu thật sự áp lực quá lớn.

Tiêu Dật nghe Bạch Kỳ giải thích cũng vẻ mặt bối rối, lập tức không biết nên nói gì.

Bạch Kỳ nhìn Tiêu Dật đột nhiên lại cười, "Nói vậy chúng ta cũng là cùng nghề rồi!"

Tiêu Dật, "…"

Gần mực thì đen, gần đèn thì rạng, quả nhiên có đạo lý! Bạch Kỳ tuyệt đối là bị lão Vương làm hư rồi!

Hai người trong phòng ngủ nói hưng phấn bừng bừng, để lại lão Vương trong phòng khách có chút khó xử. Mới đầu sau khi Bạch Kỳ theo Tiêu Dật vào phòng ngủ, lão Vương dự định sáp lại cùng Sở Mặc chuyện phiếm. Một là lão Vương thực sự hiếu kỳ đối với Sở Mặc, ông nhìn Sở Mặc rất dễ nghĩ tới sư huynh nhà mình, khí thế thân ở trên cao của hai người vô cùng giống nhau, lão Vương nhịn không được cảm khái, Sở Mặc nhìn thế nào cũng không giống người không được a, sao lại không được chứ. Hai là, lão Vương nghĩ ông sớm muộn cũng sẽ thăng tiên, sớm kéo quan hệ với người tiên giới, ngày sau có lên cũng có người chăm sóc. Vừa nhìn Sở Mặc liền như nhìn cái đùi to, ôm chặt khẳng định không tệ.

Xuất phát từ tâm tư phức tạp mà đầu cơ này, trên mặt lão Vương mang theo nụ cười thân thiết đang định chào hỏi Sở Mặc đang xem tivi, trên người Sở Mặc đột nhiên bùng ra một cỗ áp lực cường đại, ngập trời ngập đất đổ ụp lên ông. Sở Mặc khống chế áp lực trong người mình vô cùng thuần thục, vừa không chân chính tổn thương lão Vương, lại sẽ không cho lão Vương dễ chịu, hắn cứ thế để cỗ áp lực này áp chế xung quanh lão

https://thuviensach.vn

Vương, bức lão Vương không thể mở miệng, tay không thể động, không thể động đậy cứng người trên sô pha.

Cứ thế, ác khí do bị lão Vương nghị luận là không được của Sở Mặc cũng tan đi một ít, nghĩ tới trong phòng ngủ còn có một đầu sỏ gây họa là Tiêu Dật, cánh môi Sở Mặc hơi nhếch, lộ ra nụ cười lạnh lẽo, Tiêu Dật có bản lĩnh thì kéo Bạch Kỳ trốn cả đời đi.

Đáng thương lão Vương hoàn toàn không biết rốt cuộc đã đắc tội Sở Mặc chỗ nào, ông vừa thiếu sự hiểu biết của Tiêu Dật đối với Sở Mặc, lại tràn đầy tự tin đối với kết giới cách âm của mình, hơn nữa Tiêu Dật trốn quá nhanh quên nhắc nhở ông một tiếng, ông căn bản không nghĩ tới là do cuộc đối thoại với Tiêu Dật trước đó.

Lão Vương dưới tình hình thân thể không thể động, tư duy giống như vạn ngựa chạy đua phát tán ra, khi ánh mắt ông lần thứ n đảo qua cửa phòng ngủ đóng chặt, lão Vương lại một lần nữa tỉnh ngộ! Ông đây hoàn toàn là bị đồ đệ mình liên lụy a, Sở Mặc hoàn toàn là giận cá chém thớt a! Bất cứ người đàn ông nào nhìn thấy người yêu của mình và một người đàn ông khác thân mật ủ trong phòng ngủ, trong lòng đều sẽ nghẹn tức a! Nhưng mà Sở Mặc còn phải bày vẻ hào phóng trước mặt Tiêu Dật, không thể làm gì Bạch Kỳ, chỉ có thể ức hiếp sư phụ đáng thương của Bạch Kỳ.

Lão Vương càng nghĩ càng cảm thấy chính là lý do này, lập tức mắt long lanh nhìn cửa phòng ngủ, trông mong Bạch Kỳ mau ra ngoài. Kết quả Bạch Kỳ không ra không nói, còn mấy lần nghe thấy từ trong phòng ngủ truyền ra tiếng cười lớn, lão Vương rầu rĩ vô cùng. Cuối cùng dưới ánh mắt muốn xuyên của lão Vương, Bạch Kỳ bước ra, cùng đi ra còn có Tiêu Dật đang mỉm cười.

Cỗ áp lực trên người đột nhiên tan đi, lão Vương len lén lau mồ hôi lạnh, ủy khuất nhìn Bạch Kỳ. Ông vừa không tiện tố khổ, lại không thể vạch rõ, chỉ có thể không ngừng nháy mắt với Bạch Kỳ, tỏ ý hai người nên

https://thuviensach.vn

đi rồi, nên để căn phòng này lại cho Tiêu Dật và Sở Mặc. Ai biết, Bạch Kỳ cười híp mắt nhìn sư phụ nhà mình, câu đầu tiên nói lại là, “Sư phụ, trời tối lắm rồi, người về một mình trước đi. Con và tiểu Dật còn chưa nói chuyện xong, tối nay con ở lại nhà tiểu Dật.”

Lão Vương, “…”

Tự tác nghiệt không thể sống a, đồ đệ!

Nhân lúc Tiêu Dật vào nhà bếp rót nước, lão Vương kéo Bạch Kỳ sang một bên, nhanh chóng liếc nhìn Sở Mặc có vẻ đang chăm chú nhìn tivi, lão Vương nói lời thấm thía, “Tiểu Kỳ, tối nay con không thích hợp ở lại.”

“Tại sao?” Bạch Kỳ không hiểu, “Trong tiệm có chuyện? ’

Lão Vương ho vài tiếng, tự nhận là một sư phụ yêu quý đồ đệ, ông nhất định phải thay đồ đệ cản những ác ý của thế giới này ra ngoài, lập tức khẳng định gật đật, “Trong tiệm có chút chuyện gấp.”

Bạch Kỳ khó xử, “Sư phụ, nhất định phải hôm nay sao? Tiểu Dật về một lần không dễ, để ngày mai cũng không được sao?”

Lão Vương sống mấy trăm tuổi, lần đầu tiên thu đồ đệ, còn là một đồ đệ các phương diện đều hợp ý, ông không chịu nổi nhất là Bạch Kỳ khó xử, lập tức mềm lòng. Chỉ là khi nhìn sang Sở Mặc, tim lão Vương lại trở nên cứng cỏi, ông cảm thấy có vài chuyện nên để đồ đệ mình biết.

Nhanh chóng thi triển kết giới cách âm xung quanh hai người, lão Vương lại lần nữa nói lời thấm thía, “Tiểu Kỳ, ta biết quan hệ của con và Tiêu Dật tốt lắm, nhưng chính vì quan hệ tốt, con mới không thể phá hoại hạnh phúc của nó.”

“A?” Bạch Kỳ thật sự không hiểu, cậu ở lại với Tiêu Dật một tối, sao lại tới mức độ này được?

https://thuviensach.vn

Lão Vương hận không thể rèn sắt khi còn nóng nhìn Bạch Kỳ một cái, tỏ ý chỉ Sở Mặc, “Con không thấy Sở Mặc còn ở đây sao?”

“Cái này liên quan gì tới Sở Mặc?” Bạch Kỳ biết Sở Mặc, hung thủ xém hại chết Tiêu Dật, cũng miễn cưỡng coi như là cùng bọn với Tiêu Dật tại tiên giới, hạnh phúc của Tiêu Dật sao có thể liên quan gì với hắn.

Lão Vương mắt thấy ám thị không được, nhất định phải trực tiếp nói rõ, vì thế dứt khoát nói: “Cậu ta và Tiêu Dật là người yêu, Tiêu Dật không nói với con sao?”

“A!” Bạch Kỳ lần này thật sự bị chấn động!

Lão Vương nhìn vẻ mặt Bạch Kỳ rõ ràng là không biết, liền mở miệng, “Con còn trẻ nhìn không ra cũng là bình thường, nhãn quang nhiều năm của sư phụ con không tin sao? Lại nói Tiêu Dật vừa rồi cũng thừa nhận rồi, có lẽ nó sợ con không tiếp nhận được nên không nói.”

Bạch Kỳ chớp chớp mắt, đầu óc còn chưa thể xoay chuyển. Lão Vương lại động viên, “Đồ đệ, con đừng vì chuyện này mà kỳ thị Tiêu Dật, thích đàn ông không có gì sai, con là bạn tốt của nó, lúc này càng nên kiên định đứng về phía nó, ủng hộ nó, khẳng định nó, biết chưa?” Lão Vương còn thầm bổ sung thêm một câu, càng huống hồ người đàn ông mà nó thích còn không được, cái này mà còn không phải chân ái thì cái gì là chân ái nữa!

Bạch Kỳ mê mang gật đầu theo lời lão Vương, “Con biết rồi!”

Lão Vương yên tâm, “Vậy chúng ta đi chứ?”

Bạch Kỳ dùng ánh mắt phức tạp nhìn Sở Mặc một cái, gật đầu. Thấy Tiêu Dật bưng nước ra, Bạch Kỳ nghĩ nghĩ rồi đi qua, “Tiểu Dật, mình vẫn là về đây.”

“Tại sao?” Tiêu Dật kinh ngạc.

https://thuviensach.vn

Bạch Kỳ do dự nhìn Sở Mặc một cái, thấp giọng nói, “Tiểu Dật, bất kể cậu thích đàn ông hay phụ nữ, mình cũng sẽ ủng hộ câu, nhưng mình cảm thấy Sở Mặc không thích hợp với cậu, cậu nên nghiêm túc suy nghĩ.”

Tiêu Dật, “…”

Ai cho y biết với, chẳng qua đi rót ly nước thôi mà đã xảy ra chuyện gì nữa rồi!

Bạch Kỳ vẫn là đi theo lão Vương, cho dù cậu thật sự không cam tâm tình nguyện, trong phòng lại lần nữa còn lại hai người Tiêu Dật và Sở Mặc.

Không có Bạch Kỳ làm bia đỡ đạn, Tiêu Dật chỉ đành chột dạ nhìn Sở Mặc, nghĩ tới cuộc đối thoại với lão Vương vừa rồi, Tiêu Dật nỗ lực gắn nụ cười vô tội trên mặt, “Cái đó, tôi đi nghỉ ngơi trước, lát nữa anh ngủ ở phòng khách kế bên, đồ đạc đều có sẵn rồi, ngủ ngon ngày mai gặp.”

Tiêu Dật một hơi nói không kịp thở xong liền chuồn, Sở Mặc phun nhẹ một câu, “Cậu không có gì cần giải thích với ta sao?” Lập tức khiến Tiêu Dật dừng chân.

Tiêu Dật lúng túng nhìn Sở Mặc, ánh mắt đảo đảo không dám đối mặt Sở Mặc, không có sức lực mở miệng: “Giải thích cái gì?”

“Cậu nói xem? ’

Tiêu Dật càng thêm lúng túng, đánh bạo một lần, không giả ngốc nữa, nhỏ giọng nói: “Kỳ thật là anh hiểu lầm.”

“Hiểu lầm?” Sở Mặc cười lạnh, “Là hiểu lầm ta không được? Hay là hiểu lầm cậu không được?”

Tiêu Dật, “…”

Sở Mặc nhíu mày, “Lẽ nào cậu thật sự không được?”

https://thuviensach.vn

“Đương nhiên không phải!” Chuyện liên quan tôn nghiêm đàn ông, Tiêu Dật phản bác thẳng thừng.

Sở Mặc hừ một tiếng, “Nếu không phải cậu không được, vậy cậu chính là nói ta không được. Ta rốt cuộc có được hay không cậu có muốn đích thân thử một lần không?”

Tiêu Dật mở bừng mắt, vừa rồi y nghe thấy cái gì?

Sở Mặc nói xong kỳ thật liền hối hận, hắn thật sự bị cái gật đầu trước đó của Tiêu Dật chọc giận, tới mức bản thân cũng không biết mình đang nói gì. Nhưng khi hắn nhìn thấy vẻ mặt kinh ngạc của Tiêu Dật, trong lòng chợt động, một hứng thú ác liệt nào đó đang từng chút một nổi lên trong lòng. Hắn có phần khó khống chế muốn hù dọa Tiêu Dật, ý niệm này quá mức cường liệt, hắn hầu như vô thức đi tới một bước, thấp giọng nói: “Hử? Có muốn thử hay không?”

Hơi thở Sở Mặc phả ra gần như thổi lên mặt, giọng nói đặc biệt hạ thấp tỉ tê chui vào tai, Tiêu Dật chấn động nhìn Sở Mặc gần trong gang tấc, phản ứng đầu tiên là hét lớn, “Vượng Tài!”

Có kinh nghiệm lần trước bị Vượng Tài nuốt ở Vô Vọng chi hải, Sở Mặc sớm đã phòng chiêu này của Tiêu Dật, thoáng chốc cỗ áp bức trên người bắn ra, chặn lại hai chữ Vượng Tài trong miệng Tiêu Dật.

Đòn sát thủ vẫn luôn tự hào cứ thế bị Sở Mặc chặn trong miệng, trong lòng thoáng chốc nổi lên cảm giác vô lực khiến trong mắt Tiêu Dật lóe lên sợ hãi cực nhanh. Thật ra trong lòng y hiểu rõ Sở Mặc chỉ là đang đùa, nhưng sự sợ hãi đối với Sở Mặc trong tiềm thức khiến y không thể khống chế nhẹ run.

Tiêu Dật vẫn không muốn thừa nhận là, kinh nghiệm lần trước xém chút chết trên trong tay Sở Mặc tại Vô Vọng chi hải vẫn luôn ảnh hưởng tới y. Cảm giác thân thể vô pháp khống chế đó, trải nghiệm mở mắt trân trân nhìn

https://thuviensach.vn

mình sắp phải chết đó, cảm giác nghẹt thở gần như không thể hô hấp đó, cùng với cảm thụ cuối cùng khi chìm dưới đáy sông Linh Hư kiếp trước, đan xen vào nhau, khiến y khi đối diện với Sở Mặc trong tiềm thức sẽ có một cảm giác sợ hãi. Lúc bình thường cảm giác này không rõ ràng, lại thêm y có Vượng Tài để tăng can đảm, từ hành động của y căn bản nhìn không ra cái gì. Nhưng hiện tại, thân thể bị giam cầm, Vượng Tài không ở bên cạnh, cảm giác đối mặt vô lực kháng cự với Sở Mặc khiến sợ hãi bị chôn sâu trong lòng y đột nhiên thức tỉnh, sắc mặt Tiêu Dật bắt đầu tái dần đi.

Sự dị thường của y rơi vào mắt Sở Mặc, Sở Mặc hơi ngây người, nhanh chóng thu lại cỗ áp bức trên người Tiêu Dật. Nhìn thân thể Tiêu Dật nhẹ run, Sở Mặc do dự vươn tay, nhẹ đặt lên vai Tiêu Dật, khẳng định nói: “Cậu sợ ta?”

Thân thể Tiêu Dật giật bắn một cái, muốn lắc đầu nhưng cuối cùng cái gì cũng không làm.

Sự thừa nhận ngầm của Tiêu Dật dường như còn mang theo gì đó, Sở Mặc chỉ cảm thấy hối hận sâu sắc dâng lên trong lòng, trong hối hận hình như còn mang theo một chút cảm xúc mà hắn không thể lý giải. Sở Mặc không kịp nghĩ kỹ, hơi tăng mạnh lực đạo trên vai Tiêu Dật, trầm giọng nói: “Xin lỗi, ta không nên hù dọa cậu!”

Một cỗ sinh cơ ấm áp thông qua tay Sở Mặc chảy vào người Tiêu Dật, sự run rẩy của Tiêu Dật dần dừng lại, chỉ là y vẫn cúi đầu, không ngẩng lên nhìn Sở Mặc. Kỳ thật Tiêu Dật cũng biết rõ, chuyện này nếu quy gốc rễ cũng không thể oán trách Sở Mặc, nếu không phải y muốn đổ oan ức lên đầu Sở Mặc, Sở Mặc sẽ không tức giận tới nói không lựa lời. Tiêu Dật không phải đang tức giận, y chỉ là không biết hiện tại nên dùng vẻ mặt gì đối diện Sở Mặc.

Lại nói, Sở Mặc trưởng thành tới nay rất ít khi xin lỗi người khác, nhưng từ khi hắn gặp Tiêu Dật, hầu như hắn vẫn luôn xin lỗi Tiêu Dật.

https://thuviensach.vn

Nhìn bộ dáng Tiêu Dật vẫn cúi đầu không nói, Sở Mặc do dự một chút, vô thức nâng tay khác đưa về phía Tiêu Dật.

https://thuviensach.vn

TIÊN GIỚI TẨU TƯ PHẠM

Lý Tùng Nho
www.dtv-ebook.com

Chương 44

Cổ Phần

Trong năm tháng trưởng thành mấy trăm năm của Sở Mặc, hắn chưa từng có kinh nghiệm dỗ cho ai vui vẻ. Vì thân phận đặc thù, trước giờ người ở bên cạnh hắn đều ngàn phương vạn kế khiến hắn vui vẻ. Vì thế khi nhìn thấy tâm tình Tiêu Dật vẫn chưa chuyển tốt, Sở Mặc do dự đưa tay ra, dò xét đặt lên đỉnh đầu Tiêu Dật, nhẹ xoa xoa, mang theo giọng dỗ dành: "Vừa rồi không phải cậu muốn nghỉ ngơi sao? Ngủ sớm chút đi."

Tiêu Dật, "…"

Lúc này làm gì còn ngủ được nữa!

Bất kể thế nào, về chuyện Sở Mặc "không được" đã dùng phương thức này trôi qua. Sau khi Tiêu Dật bình tĩnh lại, lặng lẽ thở phào một hơi, Sở Mặc đã vì chuyện này mà phát giận rồi, sau này hắn sẽ không tiện lật lại nợ cũ nữa ha.

Tiêu Dật nghĩ gì, Sở Mặc không biết, chỉ là nhìn thần thái Tiêu Dật hình như đã hồi phục bình thường, Sở Mặc cũng khẽ thở phào. Đưa Tiêu Dật về phòng ngủ, Sở Mặc nghĩ nghĩ, lật tay lại, một chiếc đèn lồng lưu ly sắc màu dài một thước xuất hiện trong lòng bàn tay hắn. Sở Mặc đặt đèn lồng lưu ly trên đầu giường Tiêu Dật, có hương thơm nhàn nhạt từ trong đó tỏa ra, ngửi vào, tựa hồ là hương trái cây lại tựa hồ là hương cỏ xanh, cảm thấy vô cùng thoải mái.

https://thuviensach.vn

Tiêu Dật chớp chớp mắt, có cảm giác Sở Mặc đang dỗ con nít.

Sở Mặc đặt đèn xong, thấy ánh mắt nghi hoặc của Tiêu Dật, lại lần nữa do dự vươn tay, vừa xoa mái tóc loạn trên đầu Tiêu Dật, vừa giải thích, "Trong ngọn đèn này đốt tiên lan ninh thần hương, định thần tĩnh khí, giúp dễ ngủ."

Cảm giác bị xem là con nít trong lòng Tiêu Dật càng thêm rõ ràng, nhưng đây là hảo ý của Sở Mặc, y cũng không tiện cự tuyệt. Tiêu Dật không biết là, ngọn đèn này chính là khi Sở Mặc còn nhỏ không ngủ được, Đoạn Lăng Phong mỗi lần sẽ thắp cho hắn, nhiều năm rồi Sở Mặc đều theo thói quen mang nó theo bên mình. Bao gồm chuyện Sở Mặc xoa tóc Tiêu Dật, cũng là do Sở Mặc nhớ lúc nhỏ khi hắn không vui, Đoạn Lăng Phong và bọn Bách lão sẽ dỗ hắn như thế.

Sở Mặc không ở lại phòng ngủ của Tiêu Dật quá lâu, rất nhanh ra ngoài. Tiêu Dật vốn còn lo lắng mình không ngủ được, nhưng thực tế y ngủ rất ngon, một giấc tới sáng. Sáng hôm sau, Tiêu Dật trả đèn lồng lưu ly cho Sở Mặc, ngọn đèn này vừa nhìn thì thấy không giống thứ Sở Mặc hiện tại sẽ dùng, hắn vẫn luôn mang theo người, khẳng định là có nguyên nhân gì đó. Tiêu Dật tự thấy y cũng coi như biết điều, tránh cho Sở Mặc phải tự mở miệng.

Hai người ăn sáng xong, Tiêu Dật mang Sở Mặc đi thẳng tới phố điện máy.

Đây là lần đầu tiên Sở Mặc ngồi taxi, không có dị thú kéo xe phía trước, cũng không có bất cứ thần hình phù nào, chỉ dựa vào bản thân xe hơi đã có thể động, trong mắt Sở Mặc rõ ràng tràn đầy hứng thú. thú nhân thế giới tuy có kỹ thuật càng phát đạt, cũng có các loại công cụ giao thông, nhưng các thú nhân thế giới thích biến thành thú tùy ý chạy nhảy hơn, Sở Mặc ở thú nhân thế giới chưa từng ngồi qua bất cứ công cụ giao thông nào.

https://thuviensach.vn

Sở Mặc cảm thụ phong thổ ngoài cửa sổ hoàn toàn khác với tiên giới và thú nhân thế giới, ngẫm nghĩ gì đó nhìn sang Tiêu Dật, ám chỉ xe hơi dưới người, "Xe hơi nếu mang tới tiên giới còn có thể dùng không?"

"Đương nhiên." Tiêu Dật khẳng định gật đầu, "Chỉ cần có xăng là được."

"Xăng?"

Tiêu Dật rất nhanh lấy Ipad trong túi ra, nhập vào hai chữ xăng trên thanh tìm kiếm ở trang ngàn độ, sau đó đưa kết quả tìm kiếm cho Sở Mặc.

"Nè, chính là loại này, một loại năng lượng, giống như tinh ngọc của tiên giới."

Tinh ngọc là tiền tệ lưu thông của tiên giới, cũng là khoáng thạch năng lượng thông dụng nhất tiên giới, như lúc vận hành xuyên vân thoa lại Vô Vọng chi hải nhất định phải nhờ tinh ngọc.

Sở Mặc tỉ mỉ xem xong tin tức về xăng, nhưng không trả Ipad cho Tiêu Dật, mà tràn đầy hứng thú thao tác Ipad trong tay. Có lẽ tối qua sự sợ hãi chôn sâu trong lòng đã bùng phát ra, Tiêu Dật cảm thấy hiện giờ y nhìn Sở Mặc thì đã không còn cảm giác run run rẩy rẩy trong tiềm thức nữa. Nhìn Sở Mặc ôm Ipad không buông, Tiêu Dật tự nhiên sáp lại, vừa chỉ dẫn Sở Mặc sử dụng thế nào, vừa tiện mồm nói: "Năm khối thượng phẩm tinh ngọc một cái, nể tình anh tôi hợp tác, giảm giá cho anh, bốn khối thượng phẩm tinh ngọc, muốn không?"

Ánh mắt Sở Mặc nương theo lời Tiêu Dật đặt lên mặt y, Tiêu Dật lúc này đang cúi đầu nhìn gì đó trên Ipad. Từ góc nhìn của Sở Mặc, trên nửa gương mặt của Tiêu Dật là chân mày sinh động, thần thái hào hứng, cảm giác hoàn toàn bất đồng với tối qua. Sở Mặc khẽ động, một làn sóng gợn nổi lên trong lòng, tựa hồ có thứ gì đó đang lặng lẽ im tiếng sinh trưởng trong lòng.

https://thuviensach.vn

Tiêu Dật đợi lâu không thấy Sở Mặc trả lời, nghi hoặc ngẩng đầu lên, “Thế nào?”

Sở Mặc thu hồi ánh mắt, lại lần nữa chú ý lên Ipad trong tay, “Ái phách tại tiên giới cũng có thể giống nhân giới muốn tìm cái gì thì tìm cái đó sao?”

“Đương nhiên không thể.”

Tiêu Dật nói tới đây, đột nhiên nghĩ ra cái gì, hưng phấn bừng bừng lấy thẻ ngọc dài bằng một ngón tay trong bụng Vượng Tài ra đưa cho Sở Mặc.

“Xem đi!”

Thẻ ngọc này chính là ý tưởng lần trước y nhắc tới với Từ Sắt Nguyên, khắc tất cả kiểu dáng nội y lên trên thẻ ngọc để tiện cho khách hàng chọn lựa. Lần này từ thú nhân thế giới trở về, Từ Sắt Nguyên đã làm xong thẻ ngọc, hơn nữa còn đưa cho Tiêu Dật một cái giữ làm kỷ niệm.

Sở Mặc hiếu kỳ cầm thẻ ngọc, chỉ là khi hắn nhìn rõ nội dung bên trong sắc mặt bất giác trở nên cổ quái.

“Cậu muốn ta xem cái này?”

Tiêu Dật mất tự nhiên, “Anh không biết thông qua hiện tượng để nhìn bản chất sao?”

“Bản chất gì?”

Tiêu Dật chỉ chỉ lên trên Ipad, “Ipad dù sao cũng là phàm vật nhân giới, tại tiên giới chỉ có thể lén lút sử dụng, muốn phổ biến tới trình độ nhất định thì rất khó. Nhưng nếu Ipad cũng giống như nội y mà chúng ta bán, thông qua thủ pháp tiên giới chế luyện, hoàn toàn chuyển hóa thành tiên khí, anh cảm thấy được không?”

https://thuviensach.vn

Tiêu Dật vẫn luôn mang suy nghĩ này, nhưng y thì khỏi cần nói là một tân binh tiên giới, mà Từ Sắt Nguyên tuy là tiên nhân sinh ra trưởng thành tại đó, lại hoàn toàn không hiểu luyện khí. Theo phán đoán của Từ Sắt Nguyên, Ipad muốn chuyển hóa thành tiên khí, thì thế nào cũng cần một luyện khí đại sư ra tay, dựa vào mặt mũi của hắn, vẫn chưa đủ tư cách để mời luyện khí đại sư, thế là chuyện này cũng luôn bị Tiêu Dật đặt trong lòng. Hiện tại có Sở Mặc rồi, hai người lại nói tới Ipad, ý niệm của Tiêu Dật lại bị khơi lên, lập tức mắt long lanh nhìn Sở Mặc, đợi Sở Mặc cho câu trả lời.

Cách nghĩ của Tiêu Dật chính là ý niệm vừa lóe qua như linh quang của Sở Mặc, đi qua thú nhân thế giới và nhân giới, Sở Mặc cũng ý thức được tiên giới về mặt trình độ nào đấy là lạc hậu rất nhiều. Sở Mặc hơi rũ mắt, vuốt vuốt Ipad trong tay, trong đầu lại nghĩ tới một chuyện khác. Bắt đầu từ ba ngàn năm trước khi phụ vương của hắn đưa ra cải cách tiên giới, ba ngàn năm nay, người một hệ với phụ vương năm đó, bất kể là bị lưu đày tới Hư Vô hải, hay năm đó chạy trốn được một kiếp tiếp tục lưu lại tiên giới, ý định cải cách tiên giới vẫn không hề thay đổi. Ngay cả chú của hắn, Trầm Uyên tiên đế hiện tại, trong lòng cũng luôn muốn thay đổi. Chỉ là trước có tiên luật đại điển đè ép, sau có thế lực ngoan cố ngăn cản, lại thêm dư nghiệt Vân Lam vẫn luôn rục rịch muốn động, chuyện cải cách cứ thế kéo dài mãi. Càng mấu chốt hơn, phương hướng cải cách mọi người vẫn chưa xác định rõ, tựa hồ chỉ cần mở tất cả biên giới bốn giới thì có thể cải biến.

Khóe môi Sở Mặc hiện lên tia cười nhạo, rồi lại nhìn xuống ái phách trong tay. Trước mắt là một thời cơ tốt, nếu thông qua những vật tầm thường này ngầm biến đổi tiên giới, chuyện cải cách cũng không phải là không thể.

Vẻ mặt Sở Mặc trông vô cùng trịnh trọng, Tiêu Dật cho rằng hắn vẫn đang suy nghĩ chuyện Ipad có thể chuyển hóa thành tiên khí không, vô thức

https://thuviensach.vn

cũng nín hơi im tiếng theo, sợ động tĩnh quá lớn sẽ ngắt đứt tư duy của Sở Mặc.

Sở Mặc hồi thần lại, liền thấy Tiêu Dật thần sắc khẩn trương nhìn hắn, trong con ngươi như mặc ngọc hiện lên toàn là bóng dáng của hắn. Không biết tại sao, tâm tình Sở Mặc lập tức tốt lên, môi khẽ nhếch, lộ ra ý cười.

“Ta muốn góp cổ phần vào công ty trách nhiệm hữu hạn thương mại Càn Khôn.”

“A?”

Câu nói của Sở Mặc và suy nghĩ của Tiêu Dật hoàn toàn không khớp nhau, y không biết Sở Mặc sao lại đột nhiên nảy ra ý định này.

Sở Mặc hươ hươ Ipad trong tay, “Chuyện chuyển hóa thành tiên khí giao cho ta, ta muốn chiếm hai thành cổ phần trong đó.”

Yêu cầu Sở Mặc đưa ra cũng không quá đáng, chẳng qua công ty trách nhiệm hữu hạn thương mại Càn Khôn tổng cộng có ba cổ đông, Tiêu Dật cảm thấy chuyện này dù sao cũng cần trở về tiên giới thương lượng với Từ Sắt Nguyên, Lâm Thính Hải rồi mới nói, y không thể một mình quyết định.

Đối với cách nói của Tiêu Dật, Sở Mặc không để ý lắm, dù sao hắn muốn chuyển hóa Ipad thành tiên khí cũng cần phải về tiên giới mới tính.

Hai người nói xong không bao lâu liền tới phố điện máy, Sở Mặc nhẹ điểm, kết giới hắn bố trí trên taxi lập tức bị phá. Tài xế nhiệt tình quay đầu qua, “Hai vị khách này tỉnh thôi, đến nơi rồi.” Trước đó vì có kết giới, trong mắt tài xế, bất kể là Tiêu Dật hay Sở Mặc đều ngủ suốt đường. Tiêu Dật giả bộ mới tỉnh, khách sáo cười cười với tài xế, kéo Sở Mặc xuống xe.

Phố điện máy mà Tiêu Dật tới là phố điện máy lớn nhất thành phố, tòa nhà cao bảy tầng có toàn bộ thiết bị điện liên quan trong cuộc sống hằng

https://thuviensach.vn

ngày. Sở Mặc theo Tiêu Dật đi vào, lập tức bị một đống thiết bị điện đủ mọi kiểu rối mắt hấp dẫn, hứng thú trong mắt càng đậm. Tiêu Dật tự động phát huy công năng hướng dẫn viên, vừa đi vừa giúp Sở Mặc giới thiệu công hiệu của các thiết bị điện. Đương nhiên trong đó có một vài thứ đối với Sở Mặc mà nói thì quá kềnh càng, một pháp thuật của tiên giới hoàn toàn có thể giải quyết vấn đề, nhưng cũng có một vài cái Sở Mặc vô cùng hứng thú, chẳng hạn một vài đồ điện thực dụng như lò viba, lò nướng, máy say sinh tố, nồi cơm điện.

Tiêu Dật nhìn Sở Mặc tựa hồ bị gợi lên hứng thú, ra hiệu hắn nhìn những thứ này, “Anh cảm thấy có thể bán được ở tiên giới không?”

Sở Mặc gật đầu, “Rất thú vị, cũng vô cùng thực dụng, bán khẳng định không có vấn đề, nhưng tốt nhất vẫn nên chuyển hóa thành tiên khí. Như vậy sẽ càng phổ biến hơn, cũng không bị sở tuần kiểm tra được.”

Sở Mặc suy nghĩ trên góc độ của y, Tiêu Dật cảm thấy rất không thích ứng, Sở Mặc đối với chuyện y buôn lậu đồ nhân giới không nghe không hỏi là một chuyện, nhưng lại tích cực tham gia vào như thế, luôn cảm thấy quá kỳ quái. Đây có tính là quan thương câu kết chân chính trên mặt ý nghĩa luôn không? Nhưng mà, Tiêu Dật ẩn ý nhìn Sở Mặc một cái, trong lòng rất muốn hỏi, anh cứ phá đám cha mình như vậy không có vấn đề chứ?

Tuy trong lòng cảm thấy kỳ quái, nhưng chuyện kiếm tiền Tiêu Dật vẫn rất tích cực, khi Sở Mặc nhìn qua, Tiêu Dật liền phất mạnh tay, mua hết những món đồ điện gia dụng đó, chuẩn bị cho Sở Mặc mang về tiên giới thử xem có thể chuyển hóa thành tiên khí không. Những đồ điện gia dụng này và Ipad không giống nhau, Ipad bình thường đều là khách hàng tự sử dụng, khách hàng chỉ cần cẩn thận một chút sẽ không bị sở tuần kiểm tra được, nhưng những đồ điện này mang về tiên giới, Tiêu Dật cảm thấy người bên cạnh Từ Sắt Nguyên không giống người có thể tự nấu cơm. Vạn nhất bọn họ do thấy mới lạ mà mua về, lại ném cho hạ nhân bên cạnh, ngày nào đó đột nhiên bị hạ nhân báo cho sở tuần kiểm cũng không phải là

https://thuviensach.vn

không thể. Vì thế, Tiêu Dật cảm thấy ổn nhất vẫn là chuyển hóa về tiên khí trước rồi mới tiêu thụ.

Hai người một đường đi đi mua mua, rất nhanh đã đứng trong nơi chuyên bán Apple màu trắng. Tiêu Dật hít sâu một hơi, lấy thẻ ngân hàng trong bóp ra. Sau lần giao dịch này, tiền trong thẻ của y đã ít đi phần lớn, y cần phải nhanh chóng tìm cách kiếm tiền. Cũng không biết có thể thông qua lão Vương móc nối với tu chân giới không, có lẽ lát nữa y nên tìm Bạch Kỳ hỏi thử, tu chân giới có nhu cầu gì?

Tiêu Dật hơi nhíu mày, lập tức bị Sở Mặc phát hiện, ánh mắt Sở Mặc đặt trên bóp tiền của Tiêu Dật, vẻ mặt trở nên nghiền ngẫm.

Bên này Tiêu Dật đang nghĩ việc thông qua lão Vương móc nối với tu chân giới, bên kia lão Vương cũng đang nghĩ thông qua Tiêu Dật móc nối tiên giới.

Khi nghe thấy đồ đệ nhà mình nhắc tới chuyện Tiêu Dật đang dự định bán cho thú nhân thế giới một đợt rau tiên tiên giới, trong đầu lão Vương chỉ hiện qua bốn chữ ‘phí phạm của trời’! Rau tiên là cái gì, là trái cây rau quả hàm chứa tiên khí, đối với người tu chân bọn họ có rất nhiều ít lợi. Nghe Bạch Kỳ miêu tả, thú nhân thế giới toàn là một đám dã thú, bọn họ thì hiểu được tốt xấu gì của rau tiên, đối với lão Vương tùy tùy tiện tiện tìm một chút rau ở nhân giới bán cho thú nhân thế giới là được rồi, hà tất phải lãng phí rau tiên của tiên giới chứ?

Suy nghĩ thoáng qua, lão Vương lao tới trước mặt Bạch Kỳ, “Đồ đệ, nếu không con nói với Tiêu Dật đi, chúng ta cũng mua rau quả trái cây của tiên giới từ chỗ nó? Con hỏi xem nó muốn gì?”

Đối với suy nghĩ của sư phụ nhà mình, Bạch Kỳ ngược lại rất để tâm, cậu cũng cảm thấy chủ ý này không tồi. Một là giúp Tiêu Dật kiếm được tiền, hai là hiện tại cậu đã thành tu chân giả, cũng hy vọng tu chân giới có

https://thuviensach.vn

thể phát triển tốt hơn, tránh cho sư phụ cậu ngày ngày lải nhải bên tai gì mà tu chân giới ngày càng lạc hậu, cuộc sống của mọi người càng lúc càng khổ này nọ.

Lão Vương luôn là người theo phái hành động, thấy Bạch Kỳ cũng tán đồng chủ ý này, lập tức móc tông môn trưởng lão lệnh trên người ra, truyền một tin nhắn cho sư huynh đã lâu không liên lạc của ông. Chuyện này vẫn cần tông môn ra mặt mới tốt, càng chính thức, cũng có thể để Tiêu Dật cảm thụ được sự xem trọng của ông đối với chuyện này.

Lão Vương phát lệnh trưởng lão xong rồi trong nhất thời rãnh rỗi nhàn tản, liền bắt đầu cân nhắc Tiêu Dật cần cái gì? Không phải là thứ tục vật như tiền, mà là món quà nhỏ thực dụng có thể đả động tới tâm tư Tiêu Dật. Lão Vương nhíu chặt mày, Tiêu Dật khẳng định đang cần thuốc không tiện, vì biểu hiện chút thành ý, xem ra ông cần phải đến Mỹ một chuyến. Nghe nói phòng thí nghiệm bên đó lại nghiên cứu ra một đợt thuốc mới, vốn là ông sợ phiền phức, hệ thống giám sát của phòng thí nghiệm khá tiên tiến, lần trước xém chút nữa đã bắt được bóng dáng ông, hiện tại xem ra, phiền toái thì phiền toái vậy. Trừ thuốc không tiện, Playboy cũng nên có thêm vài quyển. Xem ý của Tiêu Dật, Playboy tại tiên giới bán được không tệ. A, đúng rồi, tạp chí SM Tiêu Dật thích chắc cũng nên lén cho y vài quyển. Cái này thì không cần tiền rồi, cứ coi như đầu tư tình cảm vậy, còn có mấy bộ nội y tình thú mà hôm qua mình có nhắc với Tiêu Dật cũng phải nhớ cho y, những thứ này đều là đầu tư tình cảm, khẳng định không thể thiếu.

Ánh mắt lão Vương đảo một vòng trong tiệm, lại tìm mấy thứ ông cảm thấy không tồi, đồ chơi mới mẻ, chuẩn bị đợi lát nữa sẽ đóng gói, lặng lẽ tặng cho Tiêu Dật. Còn về tại sao lặng lẽ tặng, lão Vương tự thấy chuyện này nên để Tiêu Dật cho Sở Mặc kinh hỉ. Nếu ông tặng trước mặt Sở Mặc, thì còn gì mà kinh hỉ nữa. Đây cũng là chút thú vị giữa cuộc sống của tình nhân, xem ông đủ tận tâm chưa, lão Vương đắc ý bừng bừng nghĩ.

https://thuviensach.vn

Đợi khi lão Vương cảm thấy đã chuẩn bị đủ, liền hối thúc Bạch Kỳ gọi điện cho Tiêu Dật, bảo Tiêu Dật lát nữa qua đây một chuyến. Đến nhà Tiêu Dật thì lão Vương không dám nữa, vạn nhất Tiêu Dật lại kéo Bạch Kỳ chuyện riêng, ông không phải lại bị Sở Mặc giận cá chém thớt sao.

Khi Tiêu Dật nhận được điện thoại của Bạch Kỳ, y và Sở Mặc vừa mới ra khỏi tiệm Apple, đang tìm góc rẽ bí mật, dự định bỏ thứ trong tay vào trong túi càn khôn. Nghe ý định của Bạch Kỳ lộ ra trong điện thoại, Tiêu Dật vô cùng bất ngờ, ý định của lão Vương và y không hẹn mà cùng hướng, đỡ cho y phải chủ động mở miệng.

Cúp máy xong, Tiêu Dật nói lại ý định của Bạch Kỳ cho Sở Mặc. Sở Mặc do dự một chút, mở miệng nói: “Cậu có từng nghĩ qua, phân thực vật cung cấp tới thú nhân thế giới làm những chất lượng khác nhau?”

Tiêu Dật lập tức hiểu ý Sở Mặc, “Anh là nói lượng mua của tiên giới và nhân giới?”

Sở Mặc gật đầu, tối qua khi hắn xem tivi, phát hiện có một kênh nông dân rất thú vị. Mới đầu Sở Mặc còn không rõ nông dân là ý gì, xem nửa ngày mới phản ứng được, nói đơn giản một chút nông dân chính là người trồng rau xanh lương thực. Đương nhiên cái này không quan trọng, quan trọng là, Sở Mặc phát hiện mua một cái Ipad cần tới bốn ngàn tiền tệ của nhân giới, nhưng đồng dạng bốn ngàn có thể mua được một đống rau xanh và lương thực nhiều đủ chất đầy nhà Tiêu Dật.

Tuy tại tiên giới, rau tiên theo phẩm chất cao thấp mà giá cả khác nhau, nhưng cho dù rau tiên rẻ nhất đổi ra cũng không thấp như ở nhân giới. Sở Mặc lập tức nghĩ tới đem trọng điểm mua bán lương thực cung cấp cho thú nhân thế giới đặt tại nhân giới, mà thực vật tiên giới thu mua lại có thể tăng cao giá, cung ứng số lượng có hạn. Hắn vốn muốn tìm cơ hội đưa đề nghị này ra với Tiêu Dật, nhưng vừa rồi trong tiệm Apple, Sở Mặc lập tức ý thức được Tiêu Dật chưa chắc chưa từng nghĩ tới những thứ này, khẳng định là

https://thuviensach.vn

có nguyên nhân khác khiến y không thể làm thế, chẳng hạn thiếu tiền tệ của nhân giới.

Sở Mặc suốt quãng đường còn đang nghĩ có cách nào có thể giúp Tiêu Dật kiếm tiền tại nhân giới không, mà hiện tại, điện thoại của Bạch Kỳ hình như đã chỉ rõ phương hướng cho họ.

.

https://thuviensach.vn

TIÊN GIỚI TẨU TƯ PHẠM

Lý Tùng Nho
www.dtv-ebook.com

Chương 45

Dị Biến

Đàm phán của Tiêu Dật và tu chân giới tiến hành vô cùng thuận lợi, đương nhiên chủ đàm phán bên y là Sở Mặc, chủ đàm phán của đối phương là sư huynh của lão Vương, thái thượng trưởng lão Lăng Thạch đạo nhân của Hạo Thiên Tông.

Lăng Thạch đạo nhân bề ngoài không quá năm mươi tuổi, thân hình thon gầy, râu dài phiêu phiêu, ánh mắt hòa ái, tạo cảm giác vô cùng chính khí. Cho dù đối diện Sở Mặc, cũng không có bất cứ cảm giác sợ hãi nịnh nọt nào của tu chân giả hạ giới với tiên nhân thượng giới, mà thái độ không đúng mực, vô cùng tự nhiên.

Tiêu Dật không biết Sở Mặc nghĩ thế nào, ấn tượng của y đối với Lăng Thạch đạo nhân thực sự không tồi, đối phương hoàn toàn phù hợp với hình tượng cao nhân ẩn thế tại nhân giới trong lòng y. Nhìn Lăng Thạch đạo nhân, lại nhìn lão Vương người bên cạnh Lăng Thạch đạo nhân, cho dù thân mặc đạo bào cũng khó thể che giấu khí chất dung tục trên người, Tiêu Dật không khỏi đỡ trán, có lòng muốn khuyên Bạch Kỳ dứt khoát ‘bỏ ám phò minh’ đổi sang một sư phụ đáng tin khác.

Lăng Thạch đạo nhân lần này tới là có chuẩn bị, cốt phải đạt thành giao dịch với Tiêu Dật, vì thế ban đầu sau khi nhận được truyền tin của lão Vương, ông đã bắt đầu suy nghĩ nên lấy cái gì để đả động Tiêu Dật. Tiền, linh đan, pháp khí, công pháp, Lăng Thạch đạo nhân lần lượt bài trừ các khoản trên, với ánh mắt của tiên nhân khẳng định không thèm nhìn tới

https://thuviensach.vn

những thứ này, cũng chỉ duy nhất khoáng thạch hiếm có tính ra mới có thể lọt vào mắt tiên nhân.

Khi song phương bàn tới cuối cùng, Lăng Thạch đạo nhân lấy các khoáng thạch trân quý đủ màu đã chuẩn bị trước đó ra. Sở Mặc vốn vẫn là một bộ dáng không để tâm, ai biết khi ánh mắt quét qua mớ khoáng thạch trên bàn, bất ngờ phát hiện thứ mà Lăng Thạch đạo nhân lót dưới các khoáng thạch đủ màu cư nhiên là tuyết tiêu sa.

Tuyết tiêu sa, tên như ý nghĩ có màu oánh bạch như tuyết, đặt trong lòng bàn tay hơi hơi phát nhiệt, nhưng khi sờ lên lại cảm thấy tinh mịn dị thường, cứ như cát mịn trên bờ biển. Tại tiên giới, giữa tiên nhân bậc năm và tiên nhân bậc sáu giống như có một đường ranh giới, bậc năm trở xuống được gọi chung là tiên nhân cấp thấp, tiến vào bậc sáu rồi mới coi là đánh dấu cao thủ. Mà tiên nhân muốn từ bậc năm tiếp cấp lên bậc sáu thì không thể không có sự trợ giúp của hòa thần đan, tuyết tiêu sa chính là một nguyên liệu chính quan trọng nhất để luyện chế hòa thần đan. Đơn giản mà nói có tuyết tiêu sa có nghĩa là tiên nhân có tu vi trong tay ít nhất cũng là bậc sáu.

Vì tuyết tiêu sa sinh ở Hư Vô hải, mà thu thập tuyết tiêu sa từ Hư Vô hải nguy hiểm cực lớn, cho nên sản lượng tuyết tiêu sa của tiên giới cực thấp, hơn nữa giá cực cao. Thu mua và tiêu thụ tuyết tiêu sa vẫn luôn bị tiên đình, Linh Hư cảnh Tiêu gia và Sí Vãn cảnh Lư gia ba nhà nắm giữ chặt chẽ, người ngoài căn bản không thể chấm mút, Sở Mặc làm sao cũng không nghĩ tới lại phát hiện tuyết tiêu sa tại nhân giới.

Lăng Thạch đạo nhân nhìn theo ánh mắt Sở Mặc, không rõ lắm Sở Mặc rốt cuộc nhìn trúng dạng nào? Theo ánh mắt, Sở Mặc phần nhiều là đặt trên tuyết sa, chẳng lẽ tuyết sa có gì đáng chú trọng? Lăng Thạch đạo nhân nghi hoặc cũng đúng, thực ra tuyết sa vốn là thu nhặt ở hậu sơn Hạo Thiên Tông, lúc đầu khi phát hiện tuyết sa, Hạo Thiên Tông cũng cho rằng phát hiện nguyên liệu trân quý. Nhưng trên ngàn năm nghiên cứu, tuyết sa trừ

https://thuviensach.vn

mùa đông trải dưới chân có thể giữ ấm ra, một chút tác dụng cũng không có, hiện tại Hạo Thiên Tông nhiều nhất cũng chỉ là dùng tuyết sa làm đồ trang trí.

Không đợi Lăng Thạch đạo nhân mở miệng hỏi, Sở Mặc đã chỉ tuyết tiêu sa mở miệng, "Giao dịch với tiên giới cứ dùng cái này tính."

"A!" Đây là phản ứng cùng lúc của Lăng Thạch đạo nhân và lão Vương biết nội tình chuyện tuyết sa, hai người vô thức nhìn sang Tiêu Dật. Tuy trong lúc đàm phám người vẫn mở miệng là Sở Mặc, nhưng lão Vương biết rõ nội tình, cơ bản hợp tác vẫn dựa vào Tiêu Dật, mà Lăng Thạch đạo nhân thì lại dựa vào nhãn quang nhiều năm, nhạy bén phát giác được mỗi khi Sở Mặc nhắc tới chỗ mấu chốt đều sẽ theo thói quen quay đầu nhìn Tiêu Dật, vì thế, hai người đồng thời đặt ánh mắt lên người Tiêu Dật.

Tiêu Dật tuy không biết tuyết tiêu sa, nhưng vô cùng tin tưởng ánh mắt Sở Mặc, khi hai người lão Vương nhìn qua, Tiêu Dật dứt khoát gật đầu, "Nghe theo Sở Mặc."

Ngắn ngủi mấy chữ, vào tai Sở Mặc, chỉ cảm thấy trong lòng ngoài hưng phấn khi phát hiện tuyết tiêu sa ra còn có thêm một chút vui sướng không thể nói rõ, càng hơn nữa, niềm vui này còn trên cả hưng phấn. Sở Mặc kiên trì, Tiêu Dật lại đã biểu đạt thái độ, thế là Lăng Thạch đạo nhân lại mang hết tất cả khoáng thạch đặc biệt mang tới về, ngược lại tuyết sa lót dưới khoáng thạch toàn bộ để lại.

Trừ tuyết sa ra, Sở Mặc còn bàn thỏa đáng với Lăng Thạch đạo nhân, mỗi tháng sẽ do Hạo Thiên Tông phụ trách mua một lượng gạo mì rau trái cây thịt các loại số lượng nhất định, để cho Tiêu Dật dùng cung cấp cho thú nhân thế giới. Đương nhiên là vì Tiêu Dật hiện tại thiếu tiền, Sở Mặc không quên giúp y bắt chẹt một món lớn. So với những điều kiện khác, tiền trong mắt Lăng Thạch đạo nhân ngược lại là thứ không đáng giá nhất. Cuối cùng,

https://thuviensach.vn

Lăng Thạch đạo nhân vô cùng biết điều chọn Bạch Kỳ làm người liên lạc giữa hai bên, như thế, hai bên đều vui vẻ.

Sau khi bàn xong tất cả, Lăng Thạch đạo nhân không ở lại lâu, ông còn phải gấp trở về tông môn để đưa lượng tuyết sa đầu tiên tới. Trước khi đi, Lăng Thạch đạo nhân tỏ ý bảo lão Vương cùng ông ra ngoài, ông có chuyện cần giao phó.

Lão Vương không tình không nguyện đi theo sau Lăng Thạch đạo nhân, suốt đường cẩn thận, khi ông nhạy bén phát giác được dao động không gian, lập tức thân hình né tránh, quả nhiên Lăng Thạch đạo nhân chợt chuyển người đá một chân về phía ông.

“Mi còn dám tránh!” Lăng Thạch đạo nhân quét sạch bình đạm hài hòa vừa rồi, tức giận phát điên trừng lão Vương.

Lão Vương khổ mặt, “Sư huynh lẽ nào có người đánh huynh, huynh không tránh?”

“Già mồm!”

Lão Vương biết rõ Lăng Thạch đạo nhân tích lũy nộ khí mấy chục năm, lập tức ngoan ngoãn ngậm miệng không nói.

Lăng Thạch đạo nhân hung tợn trừng ông một cái, hừ một tiếng, “Nể tình mi cống hiến cho tông môn, chuyện mi nhiều năm trốn không về tông môn cứ bỏ qua đi. Nhưng ta cảnh cáo mi, Bạch Kỳ căn cốt kỳ diệu, mi phải dụng tâm dạy dỗ, nếu để ta biết mi truyền thói quen xấu xa trên người cho nó, cẩn thận ta đập gãy chân mi.”

“Sư huynh đây là giận cá chém thớt.” Lão Vương nhịn không được nhỏ tiếng lầm bầm, “Hạ Tông sư điệt không muốn trở về làm chưởng môn, huynh không thể đổ chuyện này lên đầu ta.”

https://thuviensach.vn

“Mi còn nói!” Lăng Thạch đạo nhân xém tức chết, “Một đồ đệ ngon lành của ta, chưởng môn tương lai của Hạo Thiên Tông, chính là vì theo mi có mấy năm, chết sống không chịu trở về nữa. Nếu nó ở trong thế tục giới có chuyện nghiêm chỉnh gì thì cũng thôi, nhưng nó lại học được triệt để thói xấu của mi, đừng cho rằng ta không biết nó ngày ngày ngồi xổm ở trước cửa phố điện máy bán đĩa gì. Cẩn thận ta gọi điện một cái, sở cảnh sát chống tệ nạn khiêu dâm sẽ bắt hết toàn bộ bọn bây, cho tu chân giới được mở mắt nhìn.”

Lăng Thạch đạo nhân là cao thủ ở ba thứ hạng đầu tại tu chân giới, trước mặt người ngoài vẫn luôn là mẫu mực cao nhân đoan chính, trước mắt lại bị chọc tức tới râu run rẩy, còn nói mấy lời muốn báo cảnh sát bắt lão Vương. Trong lòng lão Vương quả thật muốn cười chết, nhưng ngoài mặt lại không dám để lộ một chút biểu tình nào, nhất thời vẻ mặt uốn éo trở nên vô cùng cổ quái, nhưng ông vẫn nhịn không được mở miệng, “Ôi, sư huynh cũng biết tệ nạn khiêu dâm nha, xem ra tu chân giới của chúng ta thật sự có tiến bộ.”

“Mi!” Lăng Thạch đại nhân tức nói không nên lời, không còn bận tâm đang ở thế tục giới nữa, hung tợn đánh một chưởng tới chỗ lão Vương.

“Ầm” một tiếng vang thật lớn, Tiêu Dật đang ngồi trong tiệm tháo hộp đựng Ipad đột nhiên bị dọa, nhìn ra bên ngoài, “Cái gì vậy?”

Sở Mặc một bên linh hoạt xếp hộp đựng trong tay chồng lên nhau, một bên lắc đầu nói: “Không có gì, đúng rồi, chống tệ nạn khiêu dâm là cái gì?”

Tiêu Dật, “…”

Sở Mặc chỉ tùy tiện hỏi thôi, hắn ẩn ẩn cũng đoán được là gì, Tiêu Dật lại rất nhanh nghĩ tới Từ Sắt Nguyên tại tiên giới làm phòng chiếu phim nhỏ, chột dạ quay đầu, Từ Sắt Nguyên anh tiêu rồi!

https://thuviensach.vn

Cùng lúc này Bạch Kỳ cũng không tránh khỏi chột dạ, thật ra là do trong tiệm của sư phụ cậu có rất nhiều thứ nghiêm khắc mà nói đều thuộc hàng cấm kỵ. Vấn đề này rất nhanh liền bị Tiêu Dật và Bạch Kỳ đồng thời trầm mặc bỏ qua, Sở Mặc cũng không tiếp tục truy hỏi. Động tác của ba người rất nhanh, chẳng qua mấy phút đã tháo hết hộp Ipad ra. Theo như phản hồi của Từ Sắt Nguyên, mấy trò chơi Tiêu Dật tải xuống trước đó tại tiên giới đều rất được hoan nghênh, tốt nhất là đống Ipad này cũng có thể giữ mấy trò chơi đó, thuận tiện lại mở thêm vài trò mới.

Tiêu Dật tìm mấy trò chơi mà Từ Sắt Nguyên điểm danh ra, sau khi nói với Bạch Kỳ tải mấy trò chơi này xuống cho mỗi Ipad, lại tay bắt tay dạy Sở Mặc làm sao tải trò chơi. Sở Mặc học rất nhanh, không phụ công thầy học được chiếu theo phân loại tìm trò chơi khác tương tự. Tuy trên mặt có rất nhiều từ tiếng Anh Sở Mặc không biết, nhưng bình luận của người dùng bên dưới đủ cho hắn hiểu được nội dung bên trong.

Ba người cùng làm, động tác rõ ràng nhanh hơn nhiều, nhưng Tiêu Dật chỉ cần nghĩ tới ngày sau mở rộng buôn bán, nếu cứ phải tải xuống cho từng cái, y khẳng định phiền chết. Nếu tiên giới có thể có mạng của riêng mình thì tốt rồi, hoặc là đợi Sở Mặc chuyển hóa Ipad thành tiên khí xong, lại thử xem coi có thể đặt mạng trên tiên giới không?

Tiêu Dật chìm vào suy nghĩ, Sở Mặc nhìn y yên lặng cười, lắc lắc Ipad trong tay trước mặt Tiêu Dật, “Xem cái này thử đi?”

Tiêu Dật hồi thần, nhìn theo ánh mắt Sở Mặc, lập tức ngây người, “Tiểu thuyết?”

Sở Mặc gật đầu, bình luận đơn giản, “Rất thú vị.”

Tiêu Dật đột nhiên chợt lóe linh quang, đúng nha, sao y lại quên mạng lưới tiểu thuyết càn quét đại giang nam bắc nhân giới chứ. Tiên giới tuy cũng có các loại tiểu thuyết, nhưng mấy vạn năm nay đều là mấy thứ thần

https://thuviensach.vn

quái dị chí, đối với dạng tay mơ như tiên giới mà nói cũng xem như thú vị, nhưng đối với tiên nhân không sinh trưởng ở đó mà nói thì vô vị quá chừng, làm sao so được với tiểu thuyết đề tài đa chủng đa dạng phong phú vô cùng của nhân giới. Ngay cả dưới tình trạng tư liệu phong phú của nhân giới, còn có một lượng lớn người trầm mê trong tiểu thuyết, nếu đem tới tiên giới, sao có thể không mê đắm tiên nhân tới thần hồn điên đảo.

Nghĩ thế, Tiêu Dật lập tức quyết định, tải, tức khắc trong mỗi cái Ipad đều tải xuống mười mấy bộ, trước tiên phải thăm dò phản ứng của thị trường. Nếu phản ứng quả thật bùng nổ như trong dự liệu của y, y hoàn toàn có thể mở một Mặc Hương Các thuộc về riêng mình tại tiên giới mà. Ý niệm thoáng qua, Tiêu Dật nhanh chóng tìm được mạng nóng tiểu thuyết tiếng Trung lớn nhất nhân giới, chọn ra mấy bộ tiểu thuyết nằm trong mấy thứ hạng đầu của các bảng xếp hạng, tỏ ý bảo Sở Mặc tải xuống. Đương nhiên Tiêu Dật đặc biệt yêu cầu, đừng tải phần đuôi xuống, chỉ cần tải đến phần cao trào là được.

Yêu cầu của Tiêu Dật khiến Sở Mặc không biết nên nói sao mới tốt, hắn mang chút bất đắc dĩ nhìn Tiêu Dật, “Phục vụ nối tiếp?”

Tiêu Dật nghiêm túc lắc đầu, “Sai, phục vụ thu phí nối tiếp.”

“Gian thương!” Bạch Kỳ phun ra một câu, cho một đánh giá đúng trọng tâm.

Tiêu Dật lập tức cười cong mắt.

Thời gian một ngày bất tri bất giác trôi qua, đợi khi sắp sáu giờ, lão Vương biến mất cả buổi chiều đầu xám mặt tro xuất hiện trước mặt mấy người. Lão Vương vừa vào đã ném cho Tiêu Dật một túi càn khôn, “Cho cậu, lượng tuyết sa đầu tiên của Hạo Thiên Tông.”

Tiêu Dật cầm tuyết sa đang định nói, một cơn đau đớn đột nhiên truyền ra từ tim, đau đớn này quá mức cường liệt, Tiêu Dật lập tức không cầm

https://thuviensach.vn

vững túi càn khôn, túi càn khôn nặng nề rớt xuống đất, tiếp theo là sắc mặt y thoáng chốc tái nhợt.

Sở Mặc đầu tiên phát hiện dị thường của Tiêu Dật, quan tâm hỏi: “Sao vậy?”

Đau đớn đó tới nhanh đi cũng nhanh, Tiêu Dật lắc đầu, “Không sao.” Chỉ là khi y nhìn lên túi càn khôn dưới đất, Tiêu Dật dừng một chút, không thò tay nhặt.

Bạch Kỳ rất nhanh cũng chú ý thấy Tiêu Dật không bình thường, đi tới cạnh y, “Mặt cậu sao lại trắng như vậy?”

Lời của Bạch Kỳ khiến Tiêu Dật chần chừ nhìn túi càn khôn dưới đất, y vẫn luôn bình thường, là vừa rồi khi cầm túi càn khôn mới đột nhiên đau đớn chỗ tim, chắc là trùng hợp thôi? Sở Mặc nhìn theo hướng mắt Tiêu Dật, chân mày hơi nhăn, sau đó cong lưng nhặt túi càn khôn lên, nhưng không đưa cho Tiêu Dật, mà tự cất lấy.

Lúc này lão Vương đã thay quần áo từ bên trong bước ra, nhìn ba người tụ lại, không hiểu hỏi: “Sao vậy?”

Ai cũng không nói rõ ra sao, Tiêu Dật thực sự khác thường, ba người vốn đang chuẩn bị ra ngoài ăn cơm, nhưng thấy sắc mặt Tiêu Dật, Sở Mặc dứt khoát chọn mang y về nhà. Trực tiếp về nhà nghỉ ngơi nửa ngày sắc mặt Tiêu Dật mới chậm rãi trở lại bình thường.

Sở Mặc đứng lên bưng một ly trà nóng đưa cho Tiêu Dật, y đang ngồi trên sô pha, thấy y đã hồi phục bình thường, mới có suy nghĩ cầm túi càn khôn lúc trước ra, tỏ ý hỏi Tiêu Dật có cần bảo Vượng Tài thu không.

Tiêu Dật lắc dầu, y không nói rõ được cảm giác đó, hình như bên trong túi càn khôn có thứ gì đó thu hút y, nhưng lại khiến y ẩn ẩn có một sự bài xích. Hai cảm giác này giao phong kịch liệt trong đầu, túi càn khôn không

https://thuviensach.vn

ở trước mặt còn được, nhưng nó vừa xuất hiện trước mắt, y lại có cảm giác chịu không nổi muốn chạm vào nó.

Tiêu Dật cố gắng xóa bỏ ý nghĩ trong đầu, tập trung tinh thần nhìn Sở Mặc, hỏi vấn đề mà bọn lão Vương không hiểu, “Tuyết sa là gì?”

“Nguyên liệu chính quan trọng nhất của luyện chế hòa thần đan.” Sở Mặc không che giấu Tiêu Dật, nói rõ tác dụng của tuyết sa. Tiêu Dật nghe thế vô cùng kinh ngạc, “Vậy không phải rất đáng giá sao?”

Sở Mặc cười gật đầu, lại mở miệng nói: “Là rất đáng giá, nhưng chúng ta sẽ không bán.” Có lẽ ý thức được Tiêu Dật không hiểu quá rõ về tiên giới, Sở Mặc kiên nhẫn giải thích, “Tại tiên giới, tu vi của tiên nhân quyết định ở tiên cách trong người, mà tiên cách lại phân làm thượng trung hạ ba phẩm. Trong đó thượng phẩm tiên cách có lợi nhất với tu hành, cho dù là khi tăng lên bậc sáu, cũng không cần trợ giúp của hòa thần đan. Mà hạ phẩm tiên cách lại là tiên cấp thấp nhất, căn bản không thể có ngày tiến lên bậc sáu. Tương ứng, tỉ lệ của hai loại tiên cách này tại tiên giới không nhiều, tiên cách thường thấy nhất tại tiên giới vẫn là trung phẩm tiên cách. Thời gian cậu đến tiên giới quá ngắn, không biết tiên giới có bao nhiêu tiên nhân cả đời đều bị kẹt ở bậc năm không cách nào lên bậc sáu. Vì hòa thần đan trân quý, có thể đạt được hòa thần đan dù sao cũng là một bộ phận cực ít. Đối với những người không có được hòa thần đan, cậu cho hắn một hạt hòa thần đan, sẽ thay đổi vận mệnh cả đời của người đó. Dưới tình hình này, cậu thu hoạch cũng vượt xa sự tưởng tượng của cậu, không phải có thể đơn giản dùng số lượng tinh ngọc mà đánh giá.”

Những điều Sở Mặc nói Tiêu Dật cũng hiểu, nhưng y không khỏi cảm thấy kỳ quái, ý của Sở Mặc giống như là muốn thu mua nhân tâm tại tiên giới, cùng bồi dưỡng võ trang tư nhân của mình. Không biết vì sao, y luôn có cảm giác Sở Mặc đang đào góc tường tiên đế? Sở Mặc không phải là con riêng của tiên đế sao, tuy y không biết bao nhiêu về Trầm Uyên tiên đế, nhưng tình trạng cơ bản nhất vẫn biết, Trầm Uyên tiên đế khỏi phải nói tới

https://thuviensach.vn

nhi tử, ngay cả phi tử cũng không có một người. Nghe nói là vì Trầm Uyên tiên đế trầm mê tu luyện, không hảo nữ sắc. Dù sao theo Tiêu Dật thấy, Trầm Uyên tiên đế làm sao cũng sẽ truyền đế vị cho Sở Mặc, kỳ thật Sở Mặc không cần phải làm thế này đi.

Đương nhiên những suy nghĩ này Tiêu Dật không dám nói với Sở Mặc, ai biết giữa phụ tử bọn họ rốt cuộc có quan hệ gì chứ! Sở Mặc không biết Tiêu Dật đang yy thân phận của mình, còn cho rằng Tiêu Dật đang nghĩ chuyện hòa thần đan. Tuy Tiêu Dật còn chưa có câu trả lời chính xác đối với việc có đồng ý cho hắn bỏ cổ phần vào công ty trách nhiệm hữu hạn thương mại Càn Khôn không, nhưng hợp tác của thú nhân thế giới đã hoàn toàn buộc họ trên cùng một chiếc thuyền rồi, càng không cần nhắc tới sự xuất hiện của tuyết tiêu sa hiện tại, Sở Mặc nhất định không thể tách khỏi Tiêu Dật.

Vì thế, Sở Mặc vô cùng tự giác đặt Tiêu Dật trong phạm vi bảo hộ, nhưng hắn dù sao không phải tiên đế, cho dù hắn có bảo vệ Tiêu Dật thế nào, cũng luôn sẽ có lúc sơ sót. Càng huống hồ khi việc làm ăn của họ mở rộng, Tiêu Dật khẳng định sẽ lọt vào trong mắt một vài đại gia tộc. Suy nghĩ tới tu vi yếu ớt của Tiêu Dật, Sở Mặc hiện tại đang nghĩ làm sao có thể nhanh chóng luyện chế một đợt hòa thần đan để thu hút một vài hộ vệ cho Tiêu Dật, hộ vệ chân chính thuộc về Tiêu Dật.

Suy nghĩ xong, Sở Mặc nhất thời hưng phấn, cầm túi càn khôn lên, “Cậu có muốn xem thử tuyết tiêu sa không?”

Tiêu Dật gật đầu, thật ra y cảm thấy vô cùng hiếu kỳ đối với tuyết tiêu sa quý giá tại tiên giới, nhưng lại được dùng làm đồ trải đất ở nhân giới trong miệng Sở Mặc. Khi túi càn khôn mở ra, hạt cát mịn trắng tuyết chậm rãi chất cao trong phòng khách. Tiêu Dật nghĩ tới dị trạng trước đó, không dám lại quá gần, chỉ là đứng từ xa cảm thụ nhiệt khí do tuyết tiêu sa tỏa ra. Trong cát mịn, một điểm kim quang ám nhạt lóe qua, đột nhiên bắn về phía Tiêu Dật, trực tiếp chui vào người Tiêu Dật.

https://thuviensach.vn

Đau đớn từ tim truyền ra, Tiêu Dật thoáng chốc đau tới gập người.

“Tiêu Dật!”

Sở Mặc cấp bách ôm Tiêu Dật, Tiêu Dật đau tới không nói ra lời, cắn chặt môi, mồ hôi mịn từ trán chảy ra, chảy qua hai má nhiễm đỏ rồi lên cổ áo sơ mi của y. Sở Mặc không bận tâm được gì nữa, trực tiếp ôm ngang Tiêu Dật lên, nhanh chóng chạy vào phòng ngủ.

Tiêu Dật được Sở Mặc cẩn thận đặt lên giường, y muốn nói gì đó, nhưng lại không nói được câu nào, chỗ trái tim giống như bị cái gì thiêu đốt, Tiêu Dật ẩn ẩn đoán được chỗ vết bớt thái cực xuất hiện vấn đề, vô thức muốn mở hết nút áo để xem thử đã xảy ra cái gì.

Một luồng sinh cơ ấm áp thông qua tay Sở Mặc chảy vào người Tiêu Dật, đau đớn hơi hòa hoãn một chút, cánh tay cởi nút áo của Tiêu Dật không còn run rẩy, Sở Mặc không hiểu ý đồ của Tiêu Dật, nhưng vẫn giúp y cởi áo sơ mi xuống.

Có kim quang nhàn nhạt tỏa ra từ tim Tiêu Dật, khi Sở Mặc và Tiêu Dật nhìn rõ kim quang đó, đều ngây người.

Đối với Sở Mặc, trên vị trí tái tim trắng ngần của Tiêu Dật lại có một hình thái cực hư tổn đang chậm rãi vận chuyển, kim quang chính là từ hình thái cực đó tỏa ra. Mà Tiêu Dật kinh ngạc lại là hình thái cực trước đây chỉ có một nửa có vẻ đã có thêm một nửa nữa, nhìn hoàn chỉnh hơn trước nhiều.

Theo sinh cơ từ người Sở Mặc chuyển vào người Tiêu Dật, kim quang bắn ra từ hình thái cực cũng càng lúc càng chói mắt, đau đớn trong người Tiêu Dật cũng dần giảm xuống. Khi Tiêu Dật cảm thấy kim quang chói mắt tới mức y không thể nhìn thẳng vào hình thái cực, kim quang trong thoáng chốc lại tắt ngóm, hình thái cực ngừng chuyển động, lại biến về bộ dáng vết bớt.

https://thuviensach.vn

Lúc này Tiêu Dật đã không cảm thấy bất cứ đau đớn nào nữa, y tỏ ý bảo Sở Mặc có thể buông tay ra, nhưng không nghĩ tới tay phải của Sở Mặc đã hoàn toàn vô pháp giãy khỏi vai y, mà sinh cơ trong người Sở Mặc vẫn cuồn cuộn không dứt chuyển vào nội thể Tiêu Dật, tựa hồ có thứ gì đó đang hút lấy cỗ sinh cơ này, triền miên không dứt, khiến Sở Mặc hoàn toàn không dừng lại được.

Lời tác giả:

Dây xích sản nghiệp hoàn chỉnh của nhân giới, tiên giới, thú nhân thế giới đã hình thành rồi, thấy mọi người đều bảo tu chân giới là túi tiền của tiểu Dật, đúng đó, nhưng cái này không đủ để nói rõ tính trọng yếu của tu chân giới, phải biết tu chân giả không thiếu tiền nhất, tùy tiện một người đều là người sống mấy trăm năm, cầm cái chén chính mình xài qua cũng là đồ cổ, tùy tiện bán ra trong thời gian ngắn đã đủ cho tiểu Dật mua Ipad rồi, bọn họ nhất định phát huy tác dụng càng quan trọng hơn trong sự nghiệp của tiểu Dật. o (n_n) o ~

https://thuviensach.vn

TIÊN GIỚI TẨU TƯ PHẠM

Lý Tùng Nho
www.dtv-ebook.com

Chương 46

Nâng Bậc

Sáng sớm khi Tiêu Dật tỉnh lại, mở mắt ra thứ nhìn thấy đầu tiên là áo sơ mi màu đen mà tối qua Sở Mặc đã mặc, có hơi thở ấm áp đều đặn từ đỉnh đầu truyền tới, Tiêu Dật chớp chớp mắt, mất một lúc hoang mang. Giây tiếp theo, ký ức tối qua hoàn toàn tỉnh lại, tuyết sa chất đống, điểm sáng màu vàng, vết bớt biến dị, cánh tay không thể giãy ra của Sở Mặc, đúng rồi Sở Mặc! Suy nghĩ hiện lên, Tiêu Dật đột nhiên tỉnh lại, vô thức muốn ngồi dậy, nhưng lúng túng phát hiện lúc này y đang cuộn trong lòng Sở Mặc, một tay Sở Mặc gác lên eo y.

Không hiểu sao, mặt Tiêu Dật lại đỏ lên, cảm xúc dị thường trỗi lên trong lòng, nhưng trừ một chút dị thường đó ra, nhiều hơn là lúng túng và không tự nhiên. Y chưa từng cùng ai thân cận như thế bao giờ, cho dù là cùng Bạch Kỳ trưởng thành, hai người cũng chưa có lúc nào như vậy.

Có lẽ động tĩnh của y đánh thức Sở Mặc, giọng nói còn hơi ngái ngủ của Sở Mặc truyền xuống, “Tỉnh rồi?”

Nói xong, Sở Mặc cũng tỉnh táo hơn, khi ý thức được tư thế của hai người quá mức lúng túng, Sở Mặc nhanh chóng rụt tay về, ngồi dậy.

Vì đang tháng tám, tối qua trước khi ngủ Sở Mặc chỉ phủ một cái ra trải giường mỏng lên người Tiêu Dật, khi hắn ngồi dậy, ra trải giường đồng thời cũng bị kéo lên, nửa thân trên ở trần của Tiêu Dật lập tức lộ hết ra. Ánh mặt trời sáng sớm thông qua cửa sổ chạm đất trải đều trong phòng, phản phất

https://thuviensach.vn

như điểm thêm một tầng vàng nhạt trên làn da trắng ngần của Tiêu Dật. Ánh mắt Sở Mặc không thể khống chế đặt lên người Tiêu Dật, trong con mắt đen kịt tựa hồ có cảm xúc gì không thể nói rõ đang từng chút hội tụ.

Sự lúng túng của Tiêu Dật gia tăng thêm vì Sở Mặc ngồi dậy, nhưng lực chú ý của y rất nhanh bị một chuyện khác hấp dẫn. Ngay khi Sở Mặc ngồi dậy, ánh mắt Tiêu Dật đã đặt trên cánh tay phải của hắn, do dự hỏi ra vấn đề y quan tâm nhất.

“Tối qua sau đó thế nào? Anh không sao chứ? Sao tôi lại ngủ?”

Không thể trách Tiêu Dật hỏi thế, sự thật là ký ức tối qua của y toàn bộ dừng lại ở lúc tay Sở Mặc không thể giãy ra, sau đó thì y không có bất cứ ấn tượng nào. Tiêu Dật đối với việc này vô cùng khó hiểu, sao tối qua y lại ngủ dưới tình hình như vậy?

Vấn đề của Tiêu Dật gọi tâm tư Sở Mặc về, hắn hơi mất tự nhiên di chuyển ánh mắt lên mặt y, an ủi mở miệng.

“Tối qua cậu ngủ không bao lâu thân thể liền ngừng hút sinh cơ, tôi không sao, còn về chuyện cậu ngủ, tôi cảm thấy chắc là một loại tự bảo hộ của thân thể.”

“Tự bảo hộ?” Tiêu Dật không hiểu, sau đó y đã không còn cảm thấy đau đớn nữa, còn bảo hộ cái gì.

Khóe môi Sở Mặc khẽ nhếch, mang ý cười hé lộ điều quan trọng cho Tiêu Dật, “Cậu xem thử tu vi của mình đi.”

“A?”

Tiêu Dật nghe lời Sở Mặc, lập tức bắt đầu cảm ứng tiên khí trong người. Thời gian y yên tĩnh càng dài, nét kinh ngạc trên mặt cũng càng đậm.

https://thuviensach.vn

Nhưng khiến Sở Mặc ngạc nhiên là, trên mặt Tiêu Dật không hề có vui sướng như hắn nghĩ, ngược lại chân mày nhíu chặt.

Giây tiếp theo, Tiêu Dật ngẩng đầu, trong vẻ hổ thẹn mang theo một chút cẩn thận, “Tu vi của anh thì sao?”

Bất cứ ai vừa ngủ một giấc tỉnh lại phát hiện mình từ phế vật cấp không biến thành tiểu cao thủ chuẩn cấp bốn, nói không sung sướng là giả, phải biết ngay cả tiên nhân sinh trưởng lại địa phương như Từ Sắt Nguyên cũng mới chỉ bước lên tu vi bậc bốn. Nhưng hiện tại, tu vi trong người rõ ràng không phải là do y tự luyện, mà là đoạt lấy từ người Sở Mặc, y thì sung sướng, còn Sở Mặc thì sao?

Vẻ mặt Tiêu Dật tràn đầy hổ thẹn và lo lắng, ánh mắt quan tâm đặt trên người Sở Mặc. Tim Sở Mặc đập mạnh, trong lòng có một hạt giống nào đó tựa hồ đã nảy mầm vào lúc này. Hắn không nhịn tiếp nữa, hơi cười với Tiêu Dật, vừa cười vừa thân mật vươn tay gác lên đầu Tiêu Dật, hồ loạn vuốt tóc trên đầu y.

Giờ khắc này, có niềm vui ấm áp từ đáy lòng Sở Mặc trào lên, vì đầu tiên Tiêu Dật nghĩ tới là hắn chứ không phải bản thân, mà cảm thấy cao hứng. Sự cao hứng này không phải là vì Tiêu Dật biểu lộ lo lắng, mà là thông qua sự lo lắng đó, Sở Mặc ý thức được, tâm linh của Tiêu Dật dịu dàng và tốt đẹp ngoài sự tưởng tượng của hắn. Sở Mặc nghĩ tới chuyện trước đó hiểu lầm Tiêu Dật là dư nghiệt Vân Lam, ánh mắt nhìn Tiêu Dật càng thêm dịu hòa. Nếu nói trước kia nghĩ tới chuyện này chỉ khiến hắn cảm thấy có một chút áy náy với Tiêu Dật, hiện tại ngoài cảm giác đó ra còn có thêm một chút may mắn. Nếu không có những sự trùng hợp đó, hắn sẽ không quen biết Tiêu Dật, cũng sẽ không ngồi ở chỗ này của Tiêu Dật, càng sẽ không được từng chút từng chút khai thác sự tốt đẹp ẩn giấu của Tiêu Dật trong lúc sống chung.

https://thuviensach.vn

Phản ứng của Sở Mặc luôn không nằm trong dự liệu của Tiêu Dật, Tiêu Dật quẫn bách trốn khỏi cánh tay tác loạn của Sở Mặc, xác định lần nữa, "Tu vi của anh thì sao?"

Nhìn Tiêu Dật cứng mặt, lộ ra vẻ nghiêm túc, Sở Mặc kìm lòng không đặng nhanh chóng nhéo mặt y một cái, rồi thu tay lại trước khi Tiêu Dật kịp phản ứng.

Tiêu Dật, "…"

Xoa đầu, nhéo mặt, y nhớ Bạch Vi hay làm thế với con thỏ mà cô nuôi.

Tiêu Dật vẻ mặt không dám tin khiến Sở Mặc bất giác nảy sinh chút chột da, hắn nhẹ ho một tiếng, giả như cái gì cũng chưa từng xảy ra, đáp, "Ta không sao, về tiên giới bế quan vài ngày là được. Lại nói, ta còn phải cảm ơn cậu, tu vi vẫn đình trệ không tiến trải qua tối qua hình như đã sắp đột phá rồi."

Tuy hiện tại Sở Mặc nói rất nhẹ nhàng, nhưng tình hình tối qua thực sự hung hiểm vạn phần, bất kể là đối với Tiêu Dật hay đối với hắn. Đối với Tiêu Dật mà nói, thân thể thoáng chốc hấp vào lượng lớn sinh cơ, nếu không được khơi thông hợp lý, kết quả cuối cùng chỉ sẽ bạo thể mà chết. May là hình thái cực trên người Tiêu Dật hấp thu hơn nửa, lại thêm Sở Mặc phân tâm giúp y xử lý một phen, thân thể Tiêu Dật mới có thể thừa nhận lượng sinh cơ rót vào, hơn nữa tu vi thăng lên từng bậc tới thẳng bậc bốn. Việc nâng bậc của tiên nhân trước giờ luôn chú trọng tiến dần tuần tự, luôn là chậm rãi tăng từng bậc, chưa từng có tình trạng giống như Tiêu Dật xảy ra. Khi thân thể Tiêu Dật tự động ngủ say, độ sinh cơ trôi mất trong người Sở Mặc cũng dần giảm lại, lúc này hắn đã sắp tới cực hạn. Cuối cùng khi Tiêu Dật ngừng hấp thu sinh cơ, Sở Mặc kinh hiểm đột phá cực hạn, tinh thần thoáng cái tiến vào một tầng khác, mà thời cơ nâng bậc hắn vẫn luôn tìm kiếm cứ thế bất ngờ xuất hiện trước mặt.

https://thuviensach.vn

Bất kể Sở Mặc nói thế để an ủi y hay là thật, dù sao Tiêu Dật nghe xong lời Sở Mặc, cảm giác hổ thẹn đầy nặng trong lòng giảm đi không ít, niềm vui luôn bị đè nén cuối cùng ló mặt ra. Y vô thức đưa tay trước mặt Sở Mặc, “Anh xem xem, có phải tôi sắp đột phá bậc bốn?”

Trải qua chuyện tối qua, tu vi của Tiêu Dật còn ai có thể rõ hơn Sở Mặc, nhưng nhìn cánh tay vươn tới của Tiêu Dật, Sở Mặc một chút cũng không muốn cự tuyệt. Hắn bình tĩnh nắm tay Tiêu Dật, phân ra một lộ tiên khí kiểm tra tu vi của Tiêu Dật, phần lớn tâm tư đặt trên chuyện tay hai người nắm chặt nhau.

Tiêu Dật đợi lâu không thấy Sở Mặc buông tay, nhịn không được thấp thỏm hỏi, “Có vấn đề gì sau?”

Sở Mặc trấn định thu tay, “Không sao.”

Có câu này của Sở Mặc, Tiêu Dật cuối cùng cũng yên tâm, dị biến tối qua tuy đột ngột, nhưng y ẩn ẩn đoán được tuyết tiêu sa lão Vương mang tới có một bộ phận khác của hình thái cực, hai bộ phận dung hợp trong người y, mới sản sinh ra động tĩnh lớn như thế. Tiêu Dật cúi đầu nhìn hình thái cực trên tim, nghi hoặc vẫn luôn tồn tại trong lòng lại lần nữa trồi lên.

Hình thái cực này rốt cuộc là gì? Sao nó lại xuất hiện trong người y? Hiện tại xem ra, nó vừa có thể ghi nhớ tọa độ các thế giới khác nhau rồi qua lại các giới, lại có thể làm tiên cách tu tiên, vậy đợi sau khi nó triệt để hoàn chỉnh, còn sẽ hiển thị tác dụng bất ngờ nữa sao?

Sở Mặc nhìn Tiêu Dật đang cúi đầu, trong mắt cũng hiện lên tia trầm tư. Vết bớt trên người Tiêu Dật quá mức kỳ quái, nhìn dáng vẻ Tiêu Dật, thì y cũng mông lung không hiểu. Sở Mặc không rõ tại sao, hắn luôn cảm thấy bản thân dường như đã cảm thụ qua khí tức tương tự ở nơi nào rồi. Sau khi tìm kiếm trong ký ức không được đầu mối nào liên quan tới hình thái cực, Sở Mặc đặt hình thái cực sang một bên, suy nghĩ chuyện khác.

https://thuviensach.vn

Trong người Tiêu Dật không có tiên cách!

Đây là Sở Mặc tối qua vô ý phát hiện, với thân thể của Tiêu Dật, y căn bản không thể tu luyện, mà hiện tại sở dĩ có thể tu tiên, tính ra là vì hình thái cực. Sở Mặc không xác định được có nên nói chuyện này cho Tiêu Dật không, có lẽ không nói là tốt nhất, cứ để Tiêu Dật cho rằng trong người y có tiên cách, y có thể tu luyện là được rồi.

Hai người tuy suy nghĩ khác nhau, nhưng tính lại vẫn là chung một chuyện. Thời gian buổi sáng cứ thế chậm rãi trôi qua, Tiêu Dật tỉnh táo lại, lập tức tràn đầy tinh thần thúc giục Sở Mặc nhanh chóng tắm rửa thay quần áo, hai người hôm nay phải tới phố điện máy nữa.

Trong mấy ngày tiếp theo, Tiêu Dật mang Sở Mặc chạy ra ngoài không ngừng nghỉ, cuối cùng mua hết tất cả những thứ cần mua.

Ipad, laptop, đồ sạc năng lượng mặt trời, Playboy mà hắc giáp vệ đặt, nội y kiểu mới trên thị trường nhân giới, còn có đĩa mà Từ Sắt Nguyên muốn.

Tiêu Dật kiểm kê thu hoạch mấy hôm nay, khi kiểm tới đĩa cuối cùng, khóe miệng không khỏi giật giật. Y làm sao cũng không nghĩ tới người đàn ông trung niên dung tục lần trước gặp ở phố điện máy lại là sư điệt của lão Vương, sư huynh của Bạch Kỳ, lúc đầu khi biết chuyện này, nụ cười vẫn dính trên mặt Tiêu Dật thoát chốc nứt ra.

Càng khiến y cảm thấy không ngờ là, tuổi tác thực tế của đối phương kỳ thật một chút cũng không trung niên. Sở dĩ hóa thành bộ dáng đàn ông trung niên, dùng cách của đối phương để nói, một là vì giảm khoảng cách với các khách hàng, hai là để biểu thị tôn kính với sư thúc mà hắn sùng bái nhất.

Nhìn nam nhân cao to đẹp trai đứng trong tiệm nhìn lão Vương cùng cười, trên mặt cùng là nụ cười dung tục, Tiêu Dật chỉ có một suy nghĩ,

https://thuviensach.vn

Bạch Kỳ nhất thiết phải biết hold. Tự tưởng tượng bộ dáng Bạch Kỳ lộ ra nụ cười dung tục, Tiêu Dật cảm thấy cả thân mình đều không thoải mái.

Vì thế, Tiêu Dật không chê phiền tìm bất cứ cơ hội nào để rót suy nghĩ của mình vào đầu Bạch Kỳ, thậm chí kéo Sở Mặc đi tới chợ thư pháp một chuyến, mua một bức thư pháp biểu ngữ [Ái liên thuyết] về, thái độ kiên quyết treo trong tiệm lão Vương.

Lão Vương, "…"

Hạ Tông, "…"

Vẻ mặt phức tạp của hai người lúc đó, không cần phải nói nhiều, Tiêu Dật cảm thấy chỉ cần Bạch Kỳ hiểu được khổ tâm của y là mừng.

Mang đợt rau quả thịt đầu tiên của Lăng Thạch đạo nhân đưa tới, Tiêu Dật và Sở Mặc cùng trở về tiên giới.

Ngay khi mở mắt ra, tiên khí dào dạt ập mặt mà tới, Tiêu Dật lập tức cảm thấy hình thái cực trong người bắt đầu điên cuồng vận chuyển, tốc độ hấp thu tiên khí gấp mấy lần trước kia. Theo tiến độ này, có lẽ không lâu y có thể đột phá bậc bốn, chính thức tăng bậc trở thành tiên nhân bậc bốn rồi.

Tiêu Dật nhịn không được nhẹ thở ra một hơi, nghĩ tới khi y mới vừa trọng sinh. Lúc đó, trong lòng y chỉ có một suy nghĩ, thay đổi vận mệnh kiếp trước, cố gắng sống sót. Lúc đó y vẫn tràn đầy hoang mang đối với con đường tương lai, tuyệt đối không dám tưởng tượng, ngắn ngủi chưa tới hai tháng, cuộc sống của y lại xảy ra thay đổi lớn như thế. Y không chỉ có sự nghiệp của mình tại tiên giới, mà còn trở thành tiên nhân chuẩn bậc bốn, hơn nữa có khả năng tiếp tục nâng bậc nữa.

Ký ức hai đời thoảng qua trong đầu, trong mắt Tiêu Dật là vẻ phức tạp. Ánh mắt y đặt lên người Sở Mặc vừa được Vượng Tài thả ra, nghiêm túc mở miệng, "Sở Mặc, cảm ơn anh!"

https://thuviensach.vn

Nếu không có Sở Mặc, y tuyệt đối không thể nâng cấp lên bậc bốn nhanh như thế, nếu không có Sở Mặc, chỉ sợ y đã chết khi hình thái cực dung hợp, hiện tại y đứng ở đây, cảm thụ chân chính khác biệt giữa bậc bốn và bậc không, y biết vận mệnh của mình đã thay đổi rồi.

Dáng vẻ nghiêm túc của Tiêu Dật khiến Sở Mặc hơi ngạc nhiên, nhưng hắn rất nhanh đã hiểu ý Tiêu Dật. cảm ứng của bậc bốn và bậc không đối với tiên khí hoàn toàn bất đồng, hiển nhiên Tiêu Dật ý thức được sự khác biệt trong đó.

Sở Mặc mỉm cười, ánh mắt lấp láy, “Vậy cậu chuẩn bị báo đáp ta thế nào?”

“A?”

Phản ứng của Sở Mặc lại lần nữa nằm ngoài dự liệu của Tiêu Dật, ở nhân giới y cũng từng nói qua mấy lời cảm tạ, Sở Mặc đều cười cười tỏ vẻ đừng để ý, sao vừa về tới tiên giới liền biến đổi nhiều như vậy? Đương nhiên y không phải nói không báo đáp, nhưng câu trả lời của Sở Mặc cũng quá mức đột ngột, lẽ nào thế giới bất đồng, ngay cả tính cách con người cũng sẽ ảnh hưởng luôn? Nói thế, khi ở thú nhân thế giới, tính cách của Sở Mặc quả thật không chỉ tốt hơn ở tiên giới một chút, mà tới nhân giới, tính cách của hắn lại càng tốt hơn thú nhân thế giới không chỉ một chút, chẳng lẽ hiện tại trở về tiên giới rồi, tính cách của Sở Mặc lại biến thành lúc ban đầu?

Tiêu Dật vô ý thức suy tư tản mạn, rơi vào mắt Sở Mặc là một bộ ngây ngẩn.

Bộ dáng này của Tiêu Dật quả thật quá mức đáng yêu, Sở Mặc nhịn không được bật cười, nhìn vẻ mê mang không hiểu của Tiêu Dật, Sở Mặc thuận theo tâm ý vươn tay, thân mật xoa xoa đầu Tiêu Dật.

Tiêu Dật, “…”

https://thuviensach.vn

Lại tới nữa, cảm giác Bạch Vi trêu chọc thỏ con!

Hai người một cười vui vẻ, một nhập thần ảo tưởng, ai cũng không chú ý thấy, trong đại thính, bóng dáng của Đoạn Lăng Phong xuất hiện được một nửa xong lại nhanh chóng rụt về hư không.

Trong không gian tối tăm, Đoạn Lăng Phong khoanh chân ngồi đó, một màn vừa rồi không ngừng lướt qua đầu hắn, chân mày khổ não nhíu lại.

Hắn đã rất lâu không thấy điện hạ cười vui vẻ như thế, xem ra điện hạ là thật sự rất thích Tiêu Dật, nếu không lần trước cũng sẽ không để Tiêu Dật cưỡi lên lưng mình. Hắn đối với chủ mẫu tương lai là nam hay nữ đều không vấn đề, nhưng tại sao lại là Tiêu Dật chứ? Nếu vậy rồi, sao hắn còn có thể đi tìm Tiêu Dật mua xuân cung đồ nhân giới được chứ! Nghĩ tới những xuân cung đồ lần trước hắn đặt, Đoạn Lăng Phong nhịn không được rầu rĩ, cũng không biết còn có thể lấy được hay không nữa? Điện hạ nếu vì thế mà không vui, hắn có thể đẩy trách nhiệm lên người hắc giáp vệ không?

https://thuviensach.vn

TIÊN GIỚI TẨU TƯ PHẠM

Lý Tùng Nho
www.dtv-ebook.com

Chương 47

Bán Manh

Đoạn Lăng Phong rất nhanh phát hiện nỗi lo của hắn thuần túy là dư thừa. Khi hắn ôm suy nghĩ ‘đừng quấy rầy chuyện tốt của điện hạ’ vô vị ngồi chờ nửa ngày trong hư không, mới giả như vô ý xuất hiện lần nữa, Tiêu Dật vô cùng tự nhiên giao hết những thứ hắn đã đặt cho hắn trước mặt Sở Mặc, hơn nữa hỏi hắn có nguyện ý cùng đến thú nhân thế giới một chuyến không. Dù sao trong những thứ này có một phần rất nhiều là do hắc vệ binh đặt, Tiêu Dật cũng chỉ là thuận miệng quan tâm một chút.

Trong quá trình này, Đoạn Lăng Phong vẫn luôn ẩn ý quan sát biểu cảm của Sở Mặc, hắn phát hiện Sở Mặc đối với hành động của Tiêu Dật không chỉ không có một chút phiền lòng nào, ngược lại từ khi bắt đầu cho tới kết thúc vẫn mang theo ý cười khó thể nắm bắt. Đoạn Lăng Phong nghĩ muốn nổ đầu cũng không nghĩ ra được thâm ý sau nụ cười của Sở Mặc, nhưng khi mấy ngày sau, trong lúc vô tình hắn biết được Sở Mặc đã thành công bỏ cổ phần vào công ty trách nhiệm hữu hạn thương mại Càn Khôn, trở thành cổ đông thứ tư của công ty, Đoạn Lăng Phong cảm thấy hắn đã giác ngộ.

Hành động của Sở Mặc đại biểu cái gì? Đại biểu là mỗi một quyển xuân cung đồ mà Tiêu Dật bán ra, bên trong sẽ có một phần năm thu nhập là thuộc về Sở Mặc. Đoạn Lăng Phong tuy không có học qua kinh tế, nhưng theo lý giải đơn giản của hắn, hắn rất nhanh ngẫm ra được một bộ lý luận của mình. Ngươi xem, điện hạ mỗi tháng đều phải phát tiền công cho hắc giác mặc vệ, sau khi hắc giáp mặc vệ nhận được tiền công xong lại đi tìm Tiêu Dật mua hàng, tiền công lại dùng hình thức thù lao trở vào tay điện hạ,

https://thuviensach.vn

điện hạ tiếp tục phát tiền công cho hắc giáp mặc vệ, hắc giáp mặc vệ tiếp tục đi mua… tuần hoàn liên tục, tiền vẫn là tiền của điện hạ, vẫn là món tiền ban đầu.

Đoạn Lăng Phong tự nhận đã nghĩ rõ tất cả chìm vào xoắn xuýt thật sâu, hắn là nên nói điện hạ gian xảo, hay nên thấy an ủi là điện hạ cuối cùng cũng có thể khiến bọn hắn yên tâm, ít nhất Bách lão không cần lại lo lắng điện hạ không nuôi nổi đám người bọn hắn. Sau đó trong một thời gian rất dài, Sở Mặc kỳ quái phát hiện, ánh mắt Đoạn Lăng Phong nhìn hắn vô cùng kỳ quái, như đang lên án, lại như được an ủi, tóm lại khiến Sở Mặc không hiểu nổi. Đương nhiên đó là nói sau, tạm thời không nhắc, còn về nụ cười khiến Đoạn Lăng Phong hiểu lầm, đó là vì Sở Mặc nhìn Tiêu Dật, nhịn không được để lộ tâm trạng vui vẻ thư sướng ra ngoài.

Thời gian chuyển về hiện tại, đối với việc Tiêu Dật muốn đi thú nhân thế giới, Sở Mặc mười phần muốn đi theo, nhưng tình trạng của hắn không cho phép hắn, hắn phải nhanh chóng bế quan xung kích nâng bậc.

Đoạn Lăng Phong không ngờ, điện hạ chẳng qua ở lại nhân giới vài ngày, cư nhiên tìm được thời cơ nâng bậc. Hắn lập tức ném Playboy ra sau đầu, bắt đầu suy nghĩ nơi an toàn cho Sở Mặc bế quan.

Hư Vô hải? Không được, quá xa không về được. Nơi đóng quân của kim ngư vệ? Không được, nhân viên hỗn tạp khó tránh sẽ ảnh hưởng tới việc điện hạ bế quan, Cửu Thiên Huyền cung? Càng không được, có tên tiểu nhân âm hiểm thất tín Sở Trầm Uyên đó, rốt cuộc nên đi đâu đây?

Khi Đoạn Lăng Phong còn đang bài trừ từng nơi bế quan cho Sở Mặc, Sở Mặc đã trực tiếp quyết định, “Ta sẽ đến Lăng Tiêu thiên bế quan, thời gian này, ngươi theo bên cạnh Tiêu Dật.”

Về bối cảnh lai lịch của người đã tập kích Tiêu Dật kia Đoạn Lăng Phong đã tra ra, Võ Trắc, xác nhận là người của dư nghiệt Vân Lam. Tuy

https://thuviensach.vn

trong Mặc Hương Các và sở tuần kiểm người của dư nghiệt Vân Lam đã bị nhổ tận gốc, nhưng Sở Mặc lo lắng vạn nhất có cá lọt lưới, không dám ra tay với kim ngư vệ, tiếp tục tìm Tiêu Dật gây phiền thì làm sao?

Suy nghĩ thoáng qua, Sở Mặc nghĩ tới một chuyện khác, phân phó Đoạn Lăng Phong, "Đoạn thúc, ngươi tìm thời gian về Hư Vô hải một chuyến, giúp Tiêu Dật tìm một tốp hộ vệ."

Đoạn Lăng Phong còn chưa kịp phản bác quyết định trước đó của Sở Mặc, lại bị quyết định này chấn trụ, hắn chần chờ nhìn Sở Mặc, "Dùng người của chúng ta?"

Sở Mặc do dự một chút, rất nhanh lắc đầu, "Không cần, ta hy vọng tốp hộ vệ này chỉ có một chủ nhân."

Không có ai thích tất cả của mình đều bị một người khác nắm giữ, cho dù dùng danh nghĩa quan tâm cũng không được, đây là Sở Mặc học được từ kinh nghiệm thất bại trên tình cảm của thúc thúc Sở Trầm Uyên nhà mình, người được đánh giá là "âm hiểm thất tín" trong miệng Đoạn Lăng Phong.

Đoạn Lăng Phong lại không có ý kiến gì với yêu cầu thứ hai của Sở Mặc, nhưng đối với cái đầu tiên lại kiên quyết không đồng ý.

"Lăng Tiêu thiên bế quan quá nguy hiểm, tên tiểu nhân Sở Trầm Uyên đó…"

"Ta tin tưởng hắn." Đoạn Lăng Phong chưa nói xong đã trực tiếp bị Sở Mặc cắt lời, thực ra là do Sở Mặc biết nếu hắn để mặc Đoạn Lăng Phong nói tiếp, Đoạn Lăng Phong hoàn toàn có thể một hơi không ngừng lên án thúc thúc nhà mình mấy canh giờ. Sở Mặc sau một lần trải nghiệm đau đầu, thì không muốn lại thể nghiệm lần nữa, đương nhiên có lẽ vị thúc thúc được ca tụng là anh minh thần võ của hắn sẽ thích thể nghiệm này lắm.

https://thuviensach.vn

Sự kiên trì của Sở Mặc khiến Đoạn Lăng Phong vô cùng không vui, nhưng chỉ đành ủy khuất nói, “Vâng, điện hạ.”

Khi hai người đang thương nghị trong phòng bên tiểu viện, ở giữa chính điện, Từ Sắt Nguyên nhận được truyền tin của Tiêu Dật vội vàng chạy tới đang ôm Ipad xem nhập thần, hoàn toàn ném chính sự phải làm qua một bên.

“Tốt! Đánh rất tốt!” Từ Sắt Nguyên xem tới lúc mấu chốt, vỗ mạnh lên bàn, khiến chung trà trên bàn đụng kêu vang, hưng phấn tới hoa chân múa tay kêu ầm ĩ.

Tiêu Dật ngồi đối diện Từ Sắt Nguyên, câm nín nhìn đối phương, y vốn chỉ là xem tiểu thuyết như một hình thức giải trí kiểu mới giới thiệu cho Từ Sắt Nguyên, hy vọng Từ Sắt Nguyên mở rộng trọng điểm với khách hàng, để chuẩn bị cho kinh doanh tiệm sách sau này. Ai biết Từ Sắt Nguyên dựng cờ hiệu đã hiểu, nhưng lại ném toàn bộ chuyện trong tay đi, bất kể tất cả xem mê mẩn.

Tiêu Dật thành thục ngưng tụ linh khí thành một hạt cầu tròn bằng hạt đậu vàng ở ngón tay, bắn lên tay Từ Sắt Nguyên. Mấy ngày nay y ở nhân giới rảnh rỗi, liền theo Sở Mặc học cách làm sao khống chế tiên khí trong người. Trước mắt xem ra hiệu quả cũng được.

Cầu tròn bắn trúng cánh tay Từ Sắt Nguyên, Từ Sắt Nguyên nhíu mày thật nhanh, bất mãn thấp giọng quở trách một câu, “Đừng phiền ta!”

Cho dù trong quá trình này, Từ Sắt Nguyên vẫn nhìn chằm chằm màn hình, không nỡ rời mắt.

Tiêu Dật, “…”

Nghĩ nghĩ, Tiêu Dật dứt khoát ngưng tụ mười mấy hạt đậu vàng trên đầu ngón tay, liên tục bắn về phía Từ Sắt Nguyên. Mấy hạt đầu bắn lên

https://thuviensach.vn

người, chân mày Từ Sắt Nguyên nhăn càng chặt, hắn bất mãn động động người, ánh mắt vẫn không nỡ rời khỏi Ipad trong tay. Tiêu Dật vô cùng có kiên nhẫn biến hóa quỹ đạo bắn tới chỗ Từ Sắt Nguyên, dưới sự phiền nhiễu liên tục này, Từ Sắt Nguyên cuối cùng nhịn hết nổi, đứng bật dậy, la lớn, “Ta nói rồi đừng phiền…”

Chữ “ta” còn lại, khi Từ Sắt Nguyên nhìn rõ được người vẫn luôn quấy rầy hắn là Tiêu Dật, vô cùng tự giác nuốt xuống, hắn cuối cùng cũng nhớ mình đang ở đâu, mà hắn qua đây để làm gì.

Tức giận trên mặt Từ Sắt Nguyên nhanh chóng tan đi, đeo lên nụ cười nịnh nọt, mấy bước lao tới trước mặt Tiêu Dật, cười hê hê lấy lòng, “Tiêu huynh, Tiêu huynh, đại nhân không tính toán kẻ tiểu nhân, đại nhân không tính toán kẻ tiểu nhân.” Vừa nói vừa ôm chặt Ipad trong tay, sợ Tiêu Dật sẽ đòi lấy lại.

Tiêu Dật trước đó không xem tiểu thuyết gì mấy, cho dù y nghe qua rất nhiều ví dụ xem tiểu thuyết mê mẩn trên mạng, nhưng ví dụ sống nhăn như Từ Sắt Nguyên thì vẫn là người đầu tiên, y coi như đã hiểu được sức hấp dẫn của tiểu thuyết.

“Hay không?”

“Hay lắm, rất hay!”

Từ Sắt Nguyên vừa nói tới tiểu thuyết lập tức lại trở nên kích động, vẻ mặt cảm khái vỗ vai Tiêu Dật, “Sao có thể hay tới vậy chứ! Cậu nói xem người ta sống như vậy mới là cuộc sống thần tiên chứ! Ngày ngày xuất môn có tiểu đệ, thấy ai không vui liền tẩn cho một trận, tùy tiện thám hiểm liền có thể phát hiện động phủ của tiên nhân thượng cổ, trong động phủ công pháp tinh ngọc thần khí linh sủng muốn gì có đó. Càng không cần nói, tiên nữ được gặp ai ai cũng là khuynh quốc khuynh thành, bất kể là nữ nhi của tiên đế hay là hậu duệ ma tộc, hoặc là tài năng của yêu tộc, trên tới tám

https://thuviensach.vn

ngàn tuổi dưới đến tám mươi tuổi, ai ai cũng đều khóc thét muốn gả cho hắn, sao ta lại không gặp được chuyện tốt như vậy chứ!"

Từ Sắt Nguyên nửa ngưỡng cổ, bảo trì vẻ đau thương 45 độ, trong mắt là mơ ước sâu xa.

Tiêu Dật, "…"

Khi Sở Mặc vào thấy chính là Từ Sắt Nguyên một tay gác lên vai Tiêu Dật, một tay ôm chặt Ipad, bảo trì tư thế ngửa cổ 45 độ.

Hắn nghi hoặc nhíu mày, "Đây là chuyện gì?"

Nói chung lực uy nghiêm của Sở Mặc vẫn không vì đã quen với Từ Sắt Nguyên mà xóa bỏ, Từ Sắt Nguyên sau khi nghe giọng của hắn nhanh chóng tỉnh lại, gượng cười hê hê mấy tiếng không tiếp lời. Nói ra thì, Sở Mặc hoàn toàn là hình tượng nhân vật phản diện mà Từ Sắt Nguyên ghét nhất trong sách, tuổi trẻ đầy hứa hẹn, thân thế tôn quý, tướng mạo anh tuấn, lại đa tài nhiều tiền, trừ không có một vị hôn thê dung mạo khuynh quốc khuynh thành, tâm địa mềm mại thiện lương ra, những cái khác hắn đều chiếm giữ.

Từ Sắt Nguyên ngầm liếc Sở Mặc một cái, khi đang ảo tưởng có một ngày tiên cách trong người mình thăng cấp thành thần cách, tay trái tiểu đệ, tay phải linh sủng, sau lưng đi theo là vị hôn thê khuynh quốc khuynh thành, dịu dàng thiện lương của Sở Mặc, thì lại thấy Sở Mặc đang cúi đầu nói gì đó với Tiêu Dật, nói tới chỗ vui vẻ, vô cùng thuận tay sờ sờ đầu Tiêu Dật, ánh mắt dịu dàng, vẻ mặt sủng nịch.

"Loảng xoảng!" Cảnh tượng trong đầu Từ Sắt Nguyên nứt ra.

Vị hôn thê khuynh quốc khuynh thành của Sở Mặc thoáng chốc biến thành Tiêu Dật, Từ Sắt Nguyên kinh sợ lắc đầu, trong đầu nhanh chóng nghĩ tới em gái mông đầy nhũ căng trên trang bìa của quyển Playboy bản

https://thuviensach.vn

mới nhất, cảm thụ hưng phấn trong người, Từ Sắt Nguyên nặng nề thở ra một hơi, yên tâm lại. Cũng may, hắn vẫn là thích em gái ngực bự, mỹ nhân thoáng chốc biến thành Tiêu Dật không phải là vấn đề của hắn, đó chính là vấn đề của Sở Mặc.

Suy nghĩ tự nhiên nối tiếp nhau, ý niệm thoảng qua, vẻ mặt Từ Sắt Nguyên càng thêm kinh sợ. Hắn nhìn chằm chằm cánh tay Sở Mặc đang đặt trên đỉnh đầu Tiêu Dật, vì ánh mắt quá mức nóng cháy, rất nhanh dẫn lên sự chú ý của hai đương sự.

Tiêu Dật không hiểu nhìn Từ Sắt Nguyên mang vẻ mặt gặp quỷ, "Anh sao vậy?"

Từ Sắt Nguyên chột dạ thu hồi ánh mắt, "Ha ha, ha ha, ta không sao."

Ta có sao, có quá trời nè! Từ Sắt Nguyên gào thét trong lòng, huynh đệ à cậu còn nhìn chưa hiểu sao, Sở Mặc đối với cậu rõ ràng là mang lòng quấy rối mà! Đáng tiếc những lời này hắn tuyệt đối không dám nói trước mặt Sở Mặc, thậm chí ngay cả biểu lộ ra cũng không dám nốt.

Tiêu Dật còn cho rằng Từ Sắt Nguyên xem tiểu thuyết lại không biết nghĩ tới cái gì, cũng không bận tâm, sau khi tránh khỏi cánh tay thò ra của Sở Mặc, Tiêu Dật đặc biệt dặn Từ Sắt Nguyên nhất định phải nhớ ghi lại ý kiến độc giả, phản hồi của khách hàng, để y dễ phán đoán thị trường tiên giới rốt cuộc có được không?

Từ Sắt Nguyên tâm trạng không yên gật đầu, do dự có nên nhắc nhở Tiêu Dật một câu không, hắn không thể mở mắt trân trân nhìn huynh đệ nhảy vào hố lửa. Phải biết Sở Mặc là con riêng của tiên đế, vạn nhất sau này làm tiên đế rồi, lại lấy tiên hậu, Tiêu Dật làm sao đây? Từ Sắt Nguyên trong một thoáng đã liên tưởng ra vô số đại chiến tranh sủng hậu cung, hạ dược hại người sảy thai gì đó, vân vân, sảy thai từ đâu ra? Từ Sắt Nguyên lắc đầu, nhảy qua đoạn này, rồi lại thay Tiêu Dật lo lắng.

https://thuviensach.vn

Lại nói, tình cảm của Từ Sắt Nguyên trở nên tinh tế như thế, tất cả phải cảm tạ bộ [Hậu cung đoạt tâm kế] mà lần trước Tiêu Dật tiện tay tải xuống trong Ipad, làm fan trung thành của [Đoạt tâm kế], Từ Sắt Nguyên xem hết lần này tới lần khác, quả thật không thể nào quen thuộc tình tiết trong đó hơn nữa.

Tiêu Dật không biết trên thuộc tính dung tục của Từ Sắt Nguyên, lại nhiều thêm kỹ năng tự biên, sau khi dặn dò xong toàn bộ chuyện của tiên giới, y liền mang Đoạn Lăng Phong tới thú nhân thế giới. Có tăng viện của khu C và hắc giáp mặc vệ, khiến khu D và khu trung ương triệt để tiến vào giai đoạn giằng co. Mọi người vẫn luôn trốn trong nơi tránh nạn cũng dần trở về chỗ ở của mình, có phòng ngự trên không của hắc giáp mặc vệ, màn phòng hộ của thành phố cũng đã được dựng lại.

Tiêu Dật trực tiếp xuất hiện tại phòng mình hồi trước, trước đó y đã nói rõ với Lạc Phi, nơi này sẽ xem như nơi đặt chân của y khi tới thú nhân thế giới. Có lẽ là Lạc Phi đã lắp đặt máy giám sát trong phòng, Tiêu Dật xuất hiện không bao lâu, khi đang chuẩn bị liên lạc Lạc Phi, Lạc Phi đã vội vàng chạy tới.

“Tiểu Dật.” Trên mặt Lạc Phi là niềm vui không thể che giấu.

Tiêu Dật mỉm cười, nhìn vẻ mặt Lạc Phi, tình hình mấy ngày y rời khỏi khu D rõ ràng không tồi.

“Tiểu Dật, lần này cậu tới sẽ ở lại mấy ngày?” Lạc Phi vừa mang Tiêu Dật đi tìm Lộ, vừa hỏi.

Tiêu Dật lắc đầu, lần này làm xong giao dịch với Lộ y liền đi, Sở Mặc bế quan khiến y ý thức được mình cũng nên bế quan. Dù sao tinh ngọc gì đó đều là vật ngoài thân, chỉ có tu vi thực lực mới là của bản thân.

Lạc Phi nghe thế, rõ ràng có chút thất vọng, rất nhanh ôm chặt tay Tiêu Dật, “Vậy cậu nhất định phải ăn cơm xong rồi hãy đi.”

https://thuviensach.vn

“Đương nhiên rồi!” Tiêu Dật chỉ Vượng Tài, “Tôi đặc biệt mang rất nhiều đồ vặt của nhân giới cho anh, không ăn xong sao tôi nỡ đi chứ.”

Ánh mắt Lạc Phi cũng đặt lên người Vượng Tài, “Vượng Tài có phải bị bệnh không? Cảm thấy nó an tĩnh hơn trước rất nhiều.”

Lạc Phi nói cũng chính là nỗi lo của Tiêu Dật mấy hôm nay, hình như bắt đầu từ bữa mà hình thái cực xuất hiện biến hóa, Vượng Tài liền trở nên an tĩnh dị thường, luôn ngoan ngoãn đeo ở thắt lưng y, cũng không nháo đòi tinh ngọc, cũng không đòi xem tivi.

Tiêu Dật lo lắng Vượng Tài có vấn đề, nhưng y và Vượng Tài tâm linh tương thông, không hề cảm thấy có chút dị thường nào. Y chỉ đành an ủi bản thân, nói không chừng Vượng Tài trải qua giai đoạn đứa trẻ khó ưa rồi, bắt đầu bước lên con đường của thiếu niên cấp hai, chẳng hạn vô duyên vô cớ chìm vào ưu thương này nọ. May mà trừ chuyện Vượng Tài an tĩnh ra, chuyện nên làm nó vẫn làm rất tích cực, nếu không muốn xuyên qua hai giới liền chỉ có một mình y đi được.

Biết Tiêu Dật đến, Lộ đã tới trước chờ ở kho, giao dịch của hai bên tiến hành vô cùng thuận lợi. Khi thức ăn chất thành mấy ngọn núi nhỏ xuất hiện trước mặt Lộ, Lộ siết chặt tay, cố gắng đè ép tâm trạng kích động.

Tiêu Dật cảm thấy y lý giải được tâm trạng của Lộ, lần trước khi khu D và đội tiền trạm khu trung ương còn trong giai đoạn trăng mật, đội tiền trạm của khu trung ương đã từng cung cấp một đợt thức ăn cho khu D. Nhưng số lượng của đợt thức ăn đó vô cùng ít, ngay cả nhu cầu của cả trụ sở cũng không thể thỏa mãn, càng không cần phải nhắc tới bình dân sống ngoài trụ sở của khu D. Thức ăn mà lần này y mang tới cho Lộ, là chuẩn bị theo số lượng mà Lạc Phi đã thống kê cho toàn bộ dân cư khu D, dù sao cũng đủ cho toàn bộ dân cư khu D ăn một tháng. Có lẽ đối với Lộ mà nói, đây là lần đầu tiên trong lịch sử khu D có thể cho toàn bộ dân cư cùng ăn thức ăn tự

https://thuviensach.vn

nhiên, mà không phải ăn cơm dinh dưỡng màu xanh đặc biệt chế tạo kia, cũng coi như là thời khắc có thể khắc sâu trong lịch sử khu D.

Tối hôm đó, khu D mở hoạt động chúc mừng to lớn, vì tránh né phiền phức, Tiêu Dật không lộ mặt, mà cùng Lạc Phi ở trong phòng, đương nhiên làm bạn với họ còn có báo con mấy ngày không gặp.

Không biết có phải là ảo giác của Tiêu Dật không, y cảm thấy báo con mấy ngày không gặp hình như lớn hơn một chút, trên phần nướu non mịn bắt đầu có mấy cái răng sữa như hạt gạo, khi nó cười với y, bốn cái răng sữa màu trắng xếp hàng chỉnh tề, làm người vô cùng yêu thích.

Báo con thân thiết ủ trong lòng Tiêu Dật, cái đuôi dài dài quấn rồi quấn trên tay Tiêu Dật, cái đầu lông lá cọ cọ trước mặt Tiêu Dật, đầu lưỡi phấn hồng mang theo nước miếng liếm liếm lên mặt Tiêu Dật.

Tiêu Dật cười tránh khỏi báo con tập kích nước miếng, nhẹ xoa đầu nó, đợi khi thấy cái mặt đầy thịt của báo con, Tiêu Dật vô thức nhéo lên, ngay khi nhéo xong, y hơi ngây người.

“Sao vậy?” Lạc Phi nhạy bén phát giác Tiêu Dật xuất thần.

Tiêu Dật không tự nhiên lắc đầu, không nói vừa rồi động tác vô thức làm ra đó khiến y nhớ tới Sở Mặc. Y luôn cảm thấy mấy ngày nay thái độ của Sở Mặc đối với mình quá mức kỳ quái, giống như y thấy báo con liền cảm thấy vô cùng dễ thương, lẽ nào Sở Mặc thấy y cũng giống như y thấy báo con?

Tiêu Dật còn đang xoắn xuýt, ánh mắt Lạc Phi khẽ nháy, “Cậu đang nhớ Sở Mặc?”

Tiêu Dật, “…”

Y ghét người bên cạnh mỗi người so với mỗi người đều nhạy bén.

https://thuviensach.vn

Tiệc chúc mừng của khu D kéo dài tới nửa đêm, báo con đã buồn ngủ chịu không nổi, nhưng nó còn nhớ lần trước sau khi ngủ tỉnh dậy thì không còn tìm thấy Tiêu Dật nữa. Cho dù hiện tại buồn ngủ tới mức mắt đã mở không nổi, nó vẫn kiên trì không chịu thua muốn nửa khép nửa mở mắt, nhìn chằm chằm Tiêu Dật, cái đuôi thì quấn hết vòng này tới vòng khác trên tay, sợ Tiêu Dật sẽ lại bỏ nó lần nữa.

Tiêu Dật nhìn cái đầu lông lá của báo con gật gật, mỗi khi sắp ngủ, đều cố gắng mở mắt ra, lộ ra nụ cười mềm mại với Tiêu Dật. Tiêu Dật mềm lòng muốn chết, không tự chủ lại lần nữa trỗi lên ý định mang báo con về tiên giới.

Đoạn Lăng Phong không biết xuất hiện từ lúc nào liếc xéo báo con một cái, lại nhìn nhìn Tiêu Dật, trong lòng lặng lẽ bảo hộ Sở Mặc, điện hạ hồi nhỏ dễ thương hơn báo con này nhiều. Trước đó Đoạn Lăng Phong thích báo con là vì yêu ai yêu cả lối đi, nhưng từ khi hắn biết báo con không phải là tiểu điện hạ mà hắn trông đợi, Đoạn Lăng Phong nhìn thấy báo con liền thấy không vui. Là một thú nhân dị thế giới, sao ngươi dám giống y hệt điện hạ dễ thương hồi nhỏ? Đã thế còn thu hút ánh mắt của Tiêu Dật hơn cả điện hạ?

Đoạn Lăng Phong thực sự lo lắng báo con sẽ giành mất địa vị của Sở Mặc trong lòng Tiêu Dật, nhìn Tiêu Dật thích báo con như thế, bắt đầu nghiêm túc suy nghĩ. Hắn có cần kiến nghị điện hạ cũng biến thành bộ dáng báo con, học theo báo con làm nũng trong lòng Tiêu Dật? Phải biết đợi sau khi điện hạ nâng cấp lên bậc bảy, thì có thể khống chế thú thể biến lớn biến nhỏ. Đoạn Lăng Phong bày ra tạo hình trầm tư, suy nghĩ lại lần nữa thoát dây cương không biết chạy đi đâu!

https://thuviensach.vn

TIÊN GIỚI TẨU TƯ PHẠM

Lý Tùng Nho
www.dtv-ebook.com

Chương 48

Ông Ngoại

Tiêu Dật cuối cùng vẫn không mang báo con về tiên giới, y lập tức phải chuẩn bị bế quan, mang báo con về nên giao cho ai chăm sóc chứ? Lại nói Tiêu Dật vẫn luôn ghi nhớ lời của Lộ, nơi này mới là cố hương chân chính của báo con, so với tiên giới thì thú nhân thế giới vẫn thích hợp cho báo con trưởng thành hơn.

Báo con sau khi trải qua kháng cự gian nan, cuối cùng không thể chống lại được cơn buồn ngủ trào lên đè sụp, thở phò phò ngủ trong lòng Tiêu Dật. Tiêu Dật cẩn thận giao nó cho Lạc Phi, thương tiếc vuốt vuốt cái đầu đầy lông của nó, luyến tiếc không nỡ mang Đoạn Lăng Phong và năm hắc giác mặc vệ về tiên giới.

Vì Tiêu Dật muốn bế quan, Đoạn Lăng Phong dứt khoát điều năm hắc giác mặc vệ từ thú nhân thế giới về phụ trách bảo hộ cho an toàn của Tiêu Dật, mà hắn thì định nhân thời gian này đến Hư Vô hải một chuyến. Dặn dò của Sở Mặc Đoạn Lăng Phong nghĩ tới liền cảm thấy cũng có đạo lý, Tiêu Dật hiện tại đã không phải đơn giản chỉ là thân phận người hợp tác của điện hạ, mà đã biến thành chủ mẫu tương lai của bọn họ. Dưới tiền đề này, Tiêu Dật cũng cần có đủ thực lực để xứng với điện hạ, mới có thể ở cùng điện hạ.

Đối với một đám người sinh sống tại Hư Vô hải mà nói, cái gì cũng không quan trọng bằng thực lực, Tiêu Dật tay nắm tuyết tiêu sa, thì đồng nghĩa với việc có hòa thần đan, có bảo đảm tiến giới nâng bậc. Người của

https://thuviensach.vn

Hư Vô hải nghe tiếng gió khẳng định sẽ lũ lượt tranh giành mà tới. Đoạn Lăng Phong phải bảo đảm là, người hắn chọn tuyệt đối trung thành với Tiêu Dật.

Một ngày một đêm trôi nhanh, cho dù với thực lực cao thủ bậc chín của Đoạn Lăng Phong, hắn cũng chỉ mới chạy tới rìa Hư Vô hải. Hư Vô hải tuy dùng chữ hải để gọi tên, nhưng kỳ thực bên trong Hư Vô hải hơn phân nửa diện tích lại là lục địa, chỉ có một phần nhỏ là biển cả màu xám, mà phần biển này chính là nơi nguy hiểm nhất trong Hư Vô hải.

Tiên giới tồn tại mấy chục vạn năm, không biết bắt đầu từ lúc nào, Hư Vô hải đã trở thành nơi lưu đày tội phạm của tiên đình, điều này truyền thống kéo dài nhiều đời, cho dù tiên triều đã mấy lần thay đổi, Hư Vô hải cũng vẫn là nơi tiên đình lưu đày tội nhân. Mười mấy vạn năm kéo dài, hiện tại ai cũng không thể nói rõ trong Hư Vô hải rốt cuộc có bao nhiêu tội dân tiên tộc sinh sống, chỉ biết, phần lớn dạng cùng hung cực ác của tiên giới đều sinh sống tại đây, mà nơi này cũng là nơi mà tiên đình không thể nào quản hạt được.

Ba ngàn năm trước, tiên triều đại hoàng tử Sở Kinh Hồng đoạt vị thất bại, ngay cả một đám thủ hạ theo hắn cũng đều bị lưu đày tới đây. Mọi người trải qua nỗ lực mấy trăm năm, cuối cùng chiếm được một vùng đất tại Hư Vô hải. Đáng tiếc, tiên cách trong người Sở Kinh Hồng đã bị thượng nhậm tiên đế phế bỏ, cho dù mọi người nghĩ hết mọi cách, Sở Kinh Hồng cũng chỉ kiên trì được đến khi Sở Mặc ra đời, đã sớm rời bỏ nhân thế. Mà khi Sở Kinh Hồng qua đời, mẫu thân của Sở Mặc không chút do dự chọn cùng đi theo, chỉ để lại Sở Mặc vừa mới ra đời.

Mấy trăm năm nay, Đoạn Lăng Phong và mấy người Bách lão khổ khổ sở sở nuôi dưỡng Sở Mặc, nhìn hắn từ một cục thịt nhỏ từng chút trưởng thành, nhìn hắn từ một ấu đồng ngay cả đũa cũng không cầm vững năm đó biến thành phó thống lĩnh kim ngư vệ nắm quyền sinh sát hiện nay, có thể coi là tốn hết tâm tư.

https://thuviensach.vn

Suy nghĩ thoáng qua, Đoạn Lăng Phong lắc đầu, sao hắn lại nhớ tới những thứ này, Sở Mặc đã không phải là tiểu hài tử năm đó nữa, hắn đã trưởng thành rồi, đã trở thành điện hạ không thẹn với bọn họ. Đoạn Lăng Phong nhẹ thở một hơi, ngồi khoanh gối trong hư không, không trực tiếp đi vào phạm vi Hư Vô hải. Người sinh sống gần đây đều biết, ngoại vi Hư Vô hải nhìn thì bình tĩnh, nhưng trong hư không kỳ thật tràn đầy gió mạnh cuồng bạo bạo ngược, mỗi ngày chỉ có thời gian gió bạo đặc biệt ngừng lại, đa số mọi người cũng đều chọn lúc này để ra vào Hư Vô hải. Đoạn Lăng Phong tuy không sợ gió mạnh cuồng bạo, nhưng muốn xuyên qua gió mạnh cuồng bạo cũng khá phiền phức, hắn lười giày vò, dù sao cũng chỉ còn nửa canh giờ thôi, dứt khoát chờ đợi.

Nửa canh giờ rất nhanh trôi qua, Đoạn Lăng Phong đang định bước ra khỏi hư không, thì thấy một tốp người chợt xông ra từ trong Hư Vô hải, tay cầm đủ loại vũ khí tạo hình khác biệt, nghiêm mật chặn bên ngoài Hư Vô hải.

Đoạn Lăng Phong nhíu mày, chỉ thấy trong chớp mắt lại có một tốp người xông ra, khác với tốp đầu tiên rõ ràng là tùy tiện tụ lại, tốp thứ hai ăn mặc thống nhất, hành động chỉnh tề tuần tự, chính là người của đông diện Hải Thần điện tại Hư Vô hải. Người của Hải Thần điện vừa ra đã cường thế xua đuổi người trước mặt, chiếm cứ vị trí trước nhất, nghiêm mật thủ ở ngoài Hư Vô hải. Mà người bị bọn họ xua đuổi tuy có thể nhìn ra là sợ hãi thực lực của Hải Thần điện, nhưng không một ai rời đi, mà đứng cách xa xa sau lưng.

Hứng thú của Đoạn Lăng Phong bị khơi lên, vì hắn vẫn nửa ẩn ở hư không, mọi người đều không phát hiện sự tồn tại của hắn. Nghĩ nghĩ, Đoạn Lăng Phong trực tiếp đánh ra một lệnh bài màu mực vào trong Hư Vô hải, hắn muốn hỏi Bách lão Hư Vô hải rốt cuộc xảy ra chuyện gì? Sao lại náo nhiệt như thế.

https://thuviensach.vn

Không bao lâu, lệnh bài màu mực xuyên qua hư không lại lần nữa xuất hiện bên cạnh Đoạn Lăng Phong, Đoạn Lăng Phong cầm lấy, mấy hàng chữ nhanh chóng hiện lên trên lệnh bài.

"Bổn nguyên quả!" Đoạn Lăng Phong đứng bật dậy, "Không ngờ là bổn nguyên quả đã tuyệt tích gần vạn năm ở tiên giới."

Hiệu dụng của bổn nguyên quả tiên giới không ai không biết, bổn nguyên đan dùng bổn nguyên quả làm vật liệu chính luyện chế thành, không chỉ có thể tăng cao tiên cách trong người, thậm chí có thể tạo một tiên cách trong người phàm nhân. Mấy vạn năm trước, sau khi cây bổn nguyên thụ cuối cùng của tiên giới khô héo, bổn nguyên quả mà tiên giới còn giữ lại càng lúc càng ít, cho tới gần vạn năm trước triệt để tuyệt tích. Đoạn Lăng Phong làm sao cũng không nghĩ tới trong Hư Vô hải cư nhiên còn có bổn nguyên quả.

Ánh mắt Đoạn Lăng Phong lại lần nữa đặt lên lệnh bài, xếp ngay sau mấy chữ bổn nguyên quả là một cái tên, Lục Thiệp Xuyên. Đối với Lục Thiệp Xuyên, Đoạn Lăng Phong không hiểu rõ lắm, chỉ biết ông ta hai mươi năm trước đột nhiên xuất hiện ở Hư Vô hải. Vì lúc đó thực lực của Lục Thiệp Xuyên đã ẩn ẩn có dấu hiệu bước vào bậc chín, rất nhanh đã dẫn lên sự chú ý của các thế lực to to nhỏ nhỏ tại Hư Vô hải. Đáng tiếc Lục Thiệp Xuyên làm người thấp điệu, lại luôn độc lai độc vãng, không đáp ứng bất cứ thế lực nào, sau khi mấy đại thế lực đi đầu Hải Thần điện ra mặt chiêu dụ Lục Thiệp Xuyên thất bại, những thế lực khác liền ngầm thỏa thuận không ra mặt chiêu dụ ông nữa, để Lục Thiệp Xuyên một mình du đãng vào sâu trong Hư Vô hải, trong mặt biển màu xám.

Đoạn Lăng Phong ngẫm nghĩ gì đó nhìn về hướng Hư Vô hải, lẽ nào Lục Thiệp Xuyên năm đó tới Hư Vô hải chính là vì bổn nguyên quả? Nhiều năm như thế cũng vẫn luôn tìm kiếm bổn nguyên quả? Suy nghĩ này vừa xuất hiện, liền khiến Đoạn Lăng Phong không thể nhịn được kích động. Sự xuất hiện của bổn nguyên quả có nghĩa là Hư Vô hải có thể có một bổn

https://thuviensach.vn

nguyên thụ, khó trách trận thế lớn như vậy ở bên ngoài, nếu chỉ là một trái bổn nguyên quả, tính ra cũng không có bao nhiêu người dám đối đầu với Lục Thiệp Xuyên, hắn đã nghe người ta nói Lục Thiệp Xuyên có thể đã bước vào cấp mười, một bước đặt vào phạm trù bán thần.

Nghĩ tới đây, Đoạn Lăng Phong chợt đứng bật dậy, đám Bách lão đã bố trí tốt ở trong rồi, nếu hắn đúng lúc trở về, dù sao cũng là xuất một phần lực, đó là bổn nguyên thụ đó!

Khi Đoạn Lăng Phong đang cọ sát quyền chuẩn bị đối phó Lục Thiệp Xuyên, ở rìa ngoại vi gần Hư Vô hải, một nam tử trung niên ngoại hình cỡ năm mươi, một thân thanh y đang ẩn trong hư không. Nam tử thân hình hao gầy, thần sắc nghiêm khắc, tuy tuổi tới năm mươi, nhưng vẫn phong độ đường đường. Chỉ là nam tử lúc này sắc mặt trắng bệch, trên thanh y gần cổ áo có mấy vết máu loáng thoáng, rõ ràng bị thương không nhẹ. Nam tử cúi đầu, một con huyền điểu ngũ màu lớn bằng bàn tay bay vòng quanh người ông, kêu ríu ra ríu rít.

Nam tử gật đầu theo tiếng kêu của tiểu điểu, tự lẩm bẩm, “Ba thế lực lớn nhất của Hư Vô hải đều xuất hiện rồi sao?”

Tiểu điểu tựa hồ nghe hiểu lời nam tử, lại một lần nữa kêu ríu rít.

Nam tử mỉm cười, đưa tay để tiểu điểu đậu vào lòng bàn tay hắn, hơi vỗ về nói, “Yên tâm, trước khi đem tiểu Dật trở về, ta không dám xảy ra chuyện.”

Tiểu điểu nhẹ mổ vài cái vào lòng bàn tay nam tử, tựa hồ là đang an ủi nam tử, lại tựa hồ oán trách gì đó.

Nam tử cười ha ha, “Mi nói đúng, trừ tiểu Dật ra ta còn có mi, chúng ta phải một nhà ba người đoàn tụ, sao lại để đám tiểu binh tiểu tôm này vây ở đây được.” Nói xong câu này trên người nam tử trào ra vô hạn hào khí, tiếp

https://thuviensach.vn

theo không trốn trong hư không nữa, mà bước ra ngoài, thân thể nhanh nhẹn, chạy ra ngoại vi Hư Vô hải.

“Vù!” Một mũi tên màu máu từ xa xé không lao tới.

Thân hình nam tử không chút đình trệ, chỉ trở tay tóm lấy, bắt chặt mũi tên bắn tới trong tay. Sau khi hơi dùng lực, mũi tên vốn còn lưu chuyển màu máu lập tức hóa thành bụi phấn tan trong hư không.

“Hay!” Từ xa phía sau truyền tới một tiếng kêu hay, “Không thẹn là người đã bước một chân vào bán thần, nhưng Lục Thiệp Xuyên ngươi cho rằng Hư Vô hải chỉ có một mình ngươi là bán thần sao?”

Theo giọng nói, mấy mũi tên máu lại lần nữa bắn ra, lần này nam tử được gọi là Lục Thiệp Xuyên không dám lơ là, xoay người, một đạo kiếm quang màu lam chọc trời, chém thẳng về hướng mũi tên máu.

“Ầm!” Tiếng nổ kịch liệt vang lên giữa không trung, kiếm quang màu lam trước đó tối đi trong một lúc, so với nhau, mũi tên máu của đối phương bắn tới lại bị bắn rớt xuống vô số.

Lục Thiệp Xuyên không tham chiến, mắt thấy một kích đã trúng, lập tức quay người muốn chạy tiếp, lại thấy trong hư không trước mặt đột nhiên nứt ra, một lão giả thân hình gầy nhỏ từ hư không bước ra. Toàn thân lão giả không có một chút khí thế, trông cứ như là tiên nhân bình thường nhất trong tiên nhân, nhưng Lục Thiệp Xuyên lại dừng chân lại, ánh mắt hơi nháy, “Bách lão!”

Lão giả hơi gật đầu với Lục Thiệp Xuyên, ánh mắt tán thưởng, “Lục tiểu hữu, khi ta gặp ngươi hai mươi năm trước, ngươi mới vừa bước vào bậc chín. Mà mới ngắn ngủi hai mươi năm, gặp lại ngươi đã là bán thần. Qua một thời gian nữa, chỉ sợ Hư Vô hải sẽ không còn ai có thể cản được ngươi.”

https://thuviensach.vn

Lục Thiệp Xuyên tuy gấp gáp muốn rời khỏi Hư Vô hải, nhưng đối diện với lão đầu gầy nhỏ trước mặt lại nảy ra cố kỵ từ nội tâm. Ông sống tại Hư Vô hải hai mươi năm, đối với các thế lực to to nhỏ nhỏ ở Hư Vô hải không nói là nắm chắc, nhưng cũng đã đại khái được chín phần mười, duy chỉ có vài người ông vẫn không làm rõ được nông sâu, lão giả trước mặt chính là một trong những người ông vẫn không thể làm rõ. Theo mọi người ở Hư Vô hải âm thầm đồn đãi, lão giả đã sống gần vạn năm, từ mấy ngàn năm trước đã là bán thần. Lục Thiệp Xuyên dù có cuồng vọng, cũng biết lão giả đã trầm lắng mấy ngàn năm không phải là loại người vừa mới bước vào bậc mười như ông có thể đối kháng.

Khi Bách lão và Lục Thiệp Xuyên đối kháng giữa không trung, nam nhân bắn tiễn vừa rồi rất nhanh đuổi tới. Nam nhân thân hình thô tráng, mặc bào ngắn màu đỏ, cơ thịt trên cánh tay nổi lên rõ ràng, trong tay cầm một cái cung dài màu máu, một chút cũng không giống tiên nhân, mà giống một chiến sĩ.

Nam nhân hiển nhiên cũng không ngờ tới Bách lão lại đích thân xuất thủ, ngoài ý muốn lại cười khổ, “Thế nào, Tiêu Dao cung cũng động tâm với bổn nguyên quả sao?”

Bách lão gật đầu với nam nhân, mỉm cười, “Hải Thần điện không phải cũng động tâm sao? Lại còn khiến Long điện chủ đích thân đuổi tới?”

Nam nhân bị gọi là Long điện chủ quét mắt qua hai người Lục Thiệp Xuyên và Bách lão, đột nhiên cười lớn, “Tuy ta động tâm nhưng không tham lam, nếu đã có Bách lão ở đây, tính ra bổn nguyên thụ không có chuyện của ta nữa. Ta liền đứng cổ vũ, xem thử Bách lão làm sao bắt được Lục Thiệp Xuyên.”

Nam nhân nói xong rồi thật sự bay người ra sau, đứng ở xa, ra vẻ không chen vào.

https://thuviensach.vn

Bách lão lắc lắc đầu, không bận tâm nam nhân giả vờ giả vịt, đối phương chắc chắn là muốn đợi khi ông và Lục Thiệp Xuyên lưỡng bại câu thương sẽ nhân cơ hội xuất thủ. Lực chú ý của Bách lão đặt lên người Lục Thiệp Xuyên, thần sắc thành khẩn nói: "Lục tiểu hữu, ngươi biết bổn nguyên thụ có nghĩa là gì không, một mình ngươi căn bản không thể nào bảo vệ bổn nguyên thụ. Ngươi ở Hư Vô hải tìm kiếm bổn nguyên quả hai mươi năm, nghĩ nhất định là bên người có chí thân cần bổn nguyên quả nghịch thiên cải mạng. Ngươi sống chết không chịu tiết lộ tin tức bổn nguyên thụ như thế, cho dù hôm nay ngươi chạy thoát được khỏi Hư Vô hải, người của Hư Vô hải cũng sẽ không bỏ qua cho ngươi. Ngươi trốn được sao? Thân nhân bên cạnh ngươi trốn được sao? Cho dù có bổn nguyên quả, luyện chế bổn nguyên đan cũng không phải chuyện dễ, ít nhất cần phải chuẩn bị mấy tháng, ngươi cảm thấy khi ngươi đang toàn lực luyện đan còn có thể phân tâm để bảo hộ người ngươi muốn bảo hộ sao?"

Bách lão nói những điều này là suy nghĩ từ góc độ của Lục Thiệp Xuyên, Lục Thiệp Xuyên cũng không thể không thừa nhận Bách lão nói đúng. Nhưng nếu ông chỉ có một mình, ông khẳng định sẽ công nhận ý tứ của Bách lão, nhưng nghĩ tới lão hữu nhiều năm, Bách lão đề cập tới những vấn đề này đối với ông mà nói căn bản không phải vấn đề, lẽ nào lão hữu dựa vào thế lực Tiêu gia vẫn không thể bảo hộ tiểu Dật? Phải biết tiểu Dật là đích tôn duy nhất của lão hữu, truyền nhân đích tôn duy nhất đời này của Tiêu gia.

Sự trầm mặc của Lục Thiệp Xuyên khiến Bách lão thở dài, ông không nguyện ý đao binh tương kích với Lục Thiệp Xuyên. Ông đã sống sáu ngàn năm tuổi rồi, thiên tư của Lục Thiệp Xuyên là duy nhất trong đời ông gặp, cho dù năm đó Đoạn Lăng Phong được khen là kỳ tài thiên hạ cũng không thể sánh được. Bách lão còn muốn khuyên giải Lục Thiệp Xuyên, xem tính cách của Lục Thiệp Xuyên, nếu xuất thủ ắt không chết không nghỉ, ông là thật lòng thương tiếc tiên phú của Lục Thiệp Xuyên.

https://thuviensach.vn

“Lục tiểu hữu, ngươi…”

“Bách lão không cần nói nữa!” Lục Thiệp Xuyên thản nhiên ngắt lời Bách lão, hảo ý của Bách lão ông nhận lấy, nhưng ông đã từng đáp ứng bổn nguyên thụ tuyệt đối không để lộ địa chỉ của đối phương, nếu đã nói được thì phải làm được.

Bách lão nhìn Lục Thiệp Xuyên thật sâu, hơi chần chừ, “Thế này, ta cho ngươi thời gian mười hơi, nếu ngươi có thể chống được mười hơi dưới tay ta, ta sẽ thả ngươi đi. Còn về Hải Thần điện và Tinh Di trúc thì phải xem thử ngươi có thể tự xông qua không.”

Lục Thiệp Xuyên tuy không hiểu tại sao Bách lão lại chủ động thay đổi chủ ý, nhưng đối phương xác thực đã cho ông một con đường sống. Chiến ý trong người Lục Thiệp Xuyên cháy bùng lên, chẳng qua mười hơi, ông ngược lại muốn xem thử người được cả Hư Vô hải tôn xưng là Bách lão rốt cuộc lợi hại cỡ nào. Khi chiến ý trên người Lục Thiệp Xuyên cháy lên, huyền điểu năm màu vẫn luôn đậu trên vai hắn hót dài một tiếng, thân hình hơi phồng lên, trong thoáng chốc đã dài ra mấy trượng.

Hai người một điểu khí thế đồng thời đại trướng, mắt thấy tình thế tại đó hễ chạm là phát, hư không bên cạnh Bách lão đột nhiên nứt ra, Đoạn Lăng Phong từ trong bước ra, “Cuối cùng cũng tới.”

Lời vừa thốt ra, Đoạn Lăng Phong nhìn đương trường, khi thấy được Lục Thiệp Xuyên thì kinh ngạc ra tiếng, “Ủa!”

Tình hình vốn khẩn trương bị một tiếng ủa nhẹ của Đoạn Lăng Phong cắt ngang, Bách lão bất đắc dĩ cười cười, nhẹ trách một câu, “Lớn như vậy rồi, còn hấp ta hấp tấp.”

Đoạn Lăng Phong cũng cảm thấy hắn phản ứng có hơi quá lớn, nhưng người trước mặt thật sự quá giống Tiêu Dật. Đoạn Lăng Phong dám quả

https://thuviensach.vn

quyết, Tiêu Dật nếu trải qua mấy ngàn năm nữa tuyệt đối sẽ y khuôn người trước mắt.

Đoạn Lăng Phong thần tình cổ quái, khiến Bách lão cũng nhịn không được hỏi một câu, “Lăng Phong, sao vậy?”

Đoạn Lăng Phong do dự lại gần Bách lão thấp giọng nói, “Hắn chính là Lục Thiệp Xuyên? Hắn không phải vốn họ Tiêu sao, Bách lão người không biết, hắn và người điện hạ thích có tướng mạo rất giống nhau.”

Mấy chữ “người điện hạ thích” truyền vào tai Bách lão, Bách lão không bận tâm Lục Thiệp Xuyên nữa, nắm lấy Đoạn Lăng Phong, “Điện hạ có người mình thích rồi?”

Đoạn Lăng Phong nghiêm túc gật đầu, lại nhỏ giọng giải thích một câu, “Là nam nhân, tên Tiêu Dật.”

“Tiêu Dật!”

Người vừa lên tiếng không phải là Bách lão mà là Lục Thiệp Xuyên đối diện, chỉ thấy thân hình Lục Thiệp Xuyên lóe cái đã kéo Đoạn Lăng Phong từ cạnh Bách lão qua, “Ngươi vừa nói gì? Tiêu Dật? Tướng mạo rất giống ta?”

Khí thế bậc mười trên người Lục Thiệp Xuyên tỏa ra, cho dù là Đoạn Lăng Phong bậc chín cũng chống không nổi. Hắn không hiểu trừng mắt nhìn Lục Thiệp Xuyên, không biết Lục Thiệp Xuyên sao lại phản ứng còn lớn hơn cả Bách lão.

Bách lão ánh mắt khẽ nháy, phản ứng của Lục Thiệp Xuyên tựa hồ có nội tình khác, ông hơi bước tới, khí thế trên người phóng ra, thay Đoạn Lăng Phong cản lại uy lực của Lục Thiệp Xuyên.

https://thuviensach.vn

Lục Thiệp Xuyên cũng phát giác được phản ứng của mình quá khích, uy lực trên người tản đi, thanh âm run rẩy mở miệng, “Ngươi lặp lại lần nữa, Tiêu Dật là ai, càng tỉ mỉ càng tốt.”

Đoạn Lăng Phong nhíu mày, Bách lão giành trước mở miệng, “Lăng Phong, nếu đã là người điện hạ thích, cũng chính là chủ nhân tương lai của Tiêu Diêu cung chúng ta, ngươi nói tỉ mỉ nhất có thể.”

Có lời Bách lão, Đoạn Lăng Phong không che giấu nữa, đại khái kể lại chuyện của Tiêu Dật một lượt. Đương nhiên hắn giấu đi chuyện Tiêu Dật có thể qua lại những thế giới khác nhau, chỉ nói Tiêu Dật vừa mới từ nhân giới thăng tiên đến tiên giới không lâu.

Nhân giới thăng tiên, tuổi tác phù hợp, tên cũng giống nhau, dung mạo lại tương tự ông, Lục Thiệp Xuyên vẻ mặt vừa bi vừa hỉ, không dám tin lùi lại một bước. Nếu chỉ có một điểm phù hợp trong đó thì ông cũng sẽ không thế này, nhưng nhiều điểm phù hợp đến vậy, lẽ nào thật sự là tiểu Dật của ông? Nhưng làm sao có thể? Năm đó ông không tới kịp lúc tiểu Dật ra đời, đợi khi ông tới nơi, tiểu Dật đã bị đưa tới nhân giới. Lão hữu đích thân ra tay kiểm tra thân thể Tiêu Dật, ngôn từ xác định biểu thị trong người tiểu Dật không có tiên cách, nhưng nếu tiểu Dật còn trẻ như vậy đã có thể thăng tiên, thì sao lại là người không có tiên cách, lẽ nào chuyện năm đó có nội tình gì hay sao?

Suy nghĩ xong, Lục Thiệp Xuyên nhanh chóng tóm lấy Đoạn Lăng Phong, “Mang ta đi gặp Tiêu Dật trong miệng ngươi.”

Đoạn Lăng Phong tính tình bướng bỉnh, bị Lục Thiệp Xuyên tóm tới tóm lui như vậy, tính khí cũng bùng lên, “Ngươi không nghe thấy Bách lão nói Tiêu Dật là chủ nhân tương lai của Tiêu Diêu cung chúng ta sao? Ngươi nói gặp thì tùy tiện mang ngươi đi gặp sao? Ngươi là ai?”

https://thuviensach.vn

Lục Thiệp Xuyên cười khổ, khàn giọng nói: “Ta là ông ngoại của tiểu Dật.”

Đoạn Lăng Phong, “…”

Mẹ nó!

https://thuviensach.vn

TIÊN GIỚI TẨU TƯ PHẠM

Lý Tùng Nho
www.dtv-ebook.com

Chương 49

Tiểu Thuyết

Tiêu Dật đang bế quan ở Nhược Thủy châu không biết những chuyện xảy ra tại Hư Vô hải, trên thực tế, cho dù ở kiếp trước, y cũng không biết từng xảy ra chuyện gì, đối với việc ông ngoại lúc nào tới tìm Tiêu gia, lúc nào có được bổn nguyên quả đều không biết chút gì.

Kiếp trước, không có Đoạn Lăng Phong chen ngang, Lục Thiệp Xuyên không có cùng Tiêu Diêu cung hóa địch thành bạn, mà liều mình chống đỡ mười hơi dưới tay Bách lão, mang trọng thương đi vào hư không. Bách lão tuân thủ lời hứa, Tiêu Diêu cung lui khỏi cuộc tranh bổn nguyên quả, Hải Thần điện và Tinh Di trúc giăng phủ thiên la địa võng tại Hư Vô hải, đi khắp nơi truy bắt bóng dáng Lục Thiệp Xuyên. Sau bảy ngày, Lục Thiệp Xuyên mới thoát khỏi vòng vây, chống đỡ chạy tới Linh Hư cảnh Tiêu gia.

Lục Thiệp Xuyên và gia chủ Tiêu gia Tiêu Đỉnh Lâu tương giao mấy ngàn năm, lại là thân gia nhi nữ, tuy hai mươi năm trước Tiêu Dật bị đưa đi không chút lưu tình và việc ngoài ý muốn của mẫu thân Tiêu Dật khiến giữa hai người có khoảng cách, nhưng đối với Lục Thiệp Xuyên, Tiêu Dật dù sao cũng là đích tôn của Tiêu gia, Tiêu Đỉnh Lâu tuy xem trọng lợi ích gia tộc, nhưng huyết mạch thân tình cũng không thể ngăn cản. Càng huống hồ hiện tại ông khẩn cấp cần bế quan luyện chế bổn nguyên đan, chuyện đón Tiêu Dật về tiên giới cũng chỉ có thể phó thác cho Tiêu gia, trừ Tiêu gia ra còn có ai có thể bảo hộ an toàn cho Tiêu Dật chứ?

https://thuviensach.vn

Trên thực tế, đối với việc Lục Thiệp Xuyên tới, Tiêu Đỉnh Lâu vô cùng cao hứng. Từ hai mươi năm trước khi mẫu thân Tiêu Dật xảy ra chuyện ngoài ý muốn, Lục Thiệp Xuyên cũng không còn có bất cứ liên hệ nào với Tiêu gia nữa, Tiêu Đỉnh Lâu hối hận vô cùng cũng sâu sắc cảm thấy có lỗi với hảo hữu nhiều năm. Khi nghe được Lục Thiệp Xuyên tìm được bổn nguyên quả đã tuyệt tích tại tiên giới gần vạn năm, yêu cầu Tiêu gia phái người tới nhân giới đón Tiêu Dật về, Tiêu Đỉnh Lâu không chút do dự đáp ứng, còn ngay đêm đó đi tới Lăng Tiêu thiên, yết kiến Trầm Uyên tiên đế thỉnh chỉ xuống hạ giới.

Sau đó chính là Tiêu Dật bị đón về tiên giới, mà Lục Thiệp Xuyên đang trọng thương lại muốn sớm ngày luyện thành bổn nguyên đan, chỉ vội vàng gặp mặt Tiêu Dật một lần khi Tiêu Dật mới tới. Lúc đó, ông một lòng muốn thay Tiêu Dật cải thiên đổi mệnh, tự cho là ngày sau có thời gian rất dài có thể cho ông cháu hai người ở chung, vì thế khi lần gặp đầu tiên ông cái gì cũng không nhắc. Lục Thiệp Xuyên không nói, Tiêu gia cũng không có gì để nói, tới mức Tiêu Dật đối với tất cả đều hoang mang không biết. Vẫn là mấy ngày sau trong lúc vô ý y nghe trộm được các huynh đệ cùng cha khác mẹ nói chuyện, Tiêu Dật mới biết thì ra y là một phế vật nội thể không có tiên cách, mà sỡ dĩ y được đón về tiên giới cũng là vì ông ngoại của y tìm được phương pháp thay y nghịch thiên cải mệnh.

Tiếp sau đó, chính là Tiêu Dật chết tại đáy sông Linh Hư, Lục Thiệp Xuyên đang bế quan luyện đan dường như có cảm ứng, khi tuân theo chỉ dẫn huyết mạch của hai người đuổi tới sông Linh Hư, chỉ thấy được thân thể đã không còn sinh cơ của Tiêu Dật. Lục Thiệp Xuyên nhận đả kích, tâm tính đại biến, tuy cái chết của Tiêu Dật nhìn thì như trùng hợp, nhưng Lục Thiệp Xuyên sống lâu như thế, sao có thể không nhìn ra được bên trong có ẩn tình. Lục Thiệp Xuyên dưới cơn tức giận, một hơi giết sạch tất cả những người xuất hiện tại bờ sông Linh Hư hôm đó, Tiêu gia và con cháu đời đó của Tiêu gia cũng đều bị hắn giết sạch sẽ.

https://thuviensach.vn

Chuyện này oanh động cả tiên giới, tiên đế tức giận, xuất toàn bộ kim ngư vệ đi truy bắt Lục Thiệp Xuyên, nhưng Lục Thiệp Xuyên sau khi triệt để trở mặt với Tiêu gia, thì lại lần nữa đi vào Hư Vô hải, từ đó không bao giờ xuất hiện tại tiên giới nữa.

Vật đổi sao dời, Tiêu Dật trọng sinh đã thay đổi quỹ tích của y và Lục Thiệp Xuyên, Tiêu Dật tuy không biết ông ngoại tìm được bổn nguyên quả từ lúc nào, nhưng khi Tiêu gia tìm được y, cũng là lúc y gặp lại ông ngoại. Tiêu Dật không muốn về Tiêu gia là một chuyện, nhưng lại không muốn vì thế mà bỏ qua cơ hội gặp mặt ông ngoại. Dù sao hiện tại y đã là tiên nhân bậc bốn, còn ôm được cái chân to là Sở Mặc, tính ra Tiêu gia cũng không dám bắt y không buông. Nếu không được nữa, y trực tiếp mang ông ngoại về nhân giới, dù sao cũng có thể làm một thái thượng trưởng lão ở tu chân giới.

Đương nhiên, Tiêu Dật lúc này tự biết còn nửa tháng nữa là tới lúc Tiêu gia đi tìm y, mà không biết Đoạn Lăng Phong không lâu sau sẽ mang tới cho y một kinh hỉ thật lớn. Lúc này, toàn bộ tâm trí của y đều đặt trên việc gia tăng tu vi. Nói ra thì, Tiêu Dật không biết những người khác bế quan làm thế nào, đối với y mà nói, bế quan chính là triệt để cắt đứt tin tức với ngoại giới, một ngày 12 canh giờ đều dùng để tu luyện. Vì thế, trước đó Tiêu Dật đã cùng mấy người Từ Sắt Nguyên đánh tiếng qua, y nghĩ trong thời gian ngắn, Từ Sắt Nguyên chắc sẽ không có chuyện tìm y, nhưng không ngờ, y vừa mới bế quan ba ngày, Từ Sắt Nguyên đã tìm tới.

Vì Đoạn Lăng Phong đã dặn dò, năm hắc giáp mặc vệ tận chức tận trách bảo vệ bên cạnh Tiêu Dật, cả tiểu viện được bọn họ canh giữ nghiêm ngặt không kẽ hở. Còn về trận pháp thủ hộ vốn có của tiểu viện, cũng đã sớm bị loại bỏ dưới lời dặn của Đoạn Lăng Phong, đổi thành trận pháp càng có uy lực hơn. Dù sao trong Tiêu Diêu cung tại Hư Vô hải có nuôi một đại sư trận pháp bậc tám, muốn đổi trận pháp chẳng qua là động ngón tay mà thôi. Do hai lý do trên, Từ Sắt Nguyên bi thảm bị cản bên ngoài tiểu viện.

https://thuviensach.vn

“Tiêu huynh, Tiêu huynh!”

Sau khi Từ Sắt Nguyên nhìn trái nhìn phải vẫn không tìm được cách đi vào, không thể không há họng gào lên. Sau khi liên tiếp gào mấy tiếng vẫn không được đáp lại, một mũi tên màu đen đột nhiên xé không lao tới, cắm thẳng trước mũi chân Từ Sắt Nguyên, đâm sâu vào ngọc thạch lát đường dưới chân hắn tới hắn một thước.

“Tiêu…” Chữ “huynh” tiếp theo bị Từ Sắt Nguyên nuốt lại, hắn như con gà trống bị bóp cổ, ngửa đầu nửa ngày không tỉnh lại.

Xảy ra chuyện gì? Lẽ nào có người gây bất lợi với Tiêu Dật, đúng lúc hắn tới nên sắp bị giết người diệt khẩu?

Từ Sắt Nguyên co hai cẳng muốn hét lớn kim ngư vệ, chỉ thấy một nam nhân thân mặc áo giáp màu đen xuất hiện trước cửa tiểu viện, trong mắt lấp láy tia sáng lãnh khốc, “Ngươi là ai? Tìm Tiêu công tử có chuyện gì?”

Ba chữ Tiêu công tử khiến Từ Sắt Nguyên trấn định lại, đối phương dùng là kính xưng, xem ra không phải kẻ địch, tuy không biết Tiêu Dật từ đâu tìm ra người thế này, nhưng Từ Sắt Nguyên tìm Tiêu Dật có chuyện gấp, hắn không quá để tâm chuyện này, nhanh chóng mở miệng, “Ngươi cứ nói với Tiêu huynh ta là Từ Sắt Nguyên, ta có việc gấp.”

Hắc giáp vệ lạnh mặt: “Tiêu công tử bế quan ngươi không biết sao?”

“Biết, nhưng trời lớn đất lớn kiếm tiền lớn nhất, đây không phải là buôn bán có chuyện gấp sao?” Từ Sắt Nguyên vẻ mặt đương nhiên.

Biểu tình của hắc giáp vệ rõ ràng bị nghẹn một chút, có lẽ hai chữ buôn bán khiến hắc giáp vệ đoán được thân phận của hắn, đối phương chỉ là trên dưới đánh giá hắn vài cái, cong người nhường cho hắn một con đường.

https://thuviensach.vn

Từ Sắt Nguyên theo hắc giáp mặc vệ đi vào tiểu viện, rất nhanh phát hiện trong viện tử vốn không phải chỉ có một người đứng trước cửa, những người ăn mặc tương tự khí thế tràn đầy đó còn có bốn, phân ra trấn thủ tại phương vị đông tây nam bắc bốn góc tiểu viện. Từ Sắt Nguyên tuy vừa rồi bị dọa, nhưng đây là do hắn không có phòng bị, hiện tại hồi thần rồi, nhìn năm thị vệ khí thế lẫm liệt đó, trong lòng không khỏi chậc chậc tán thưởng. Những người này rốt cuộc có lai lịch ra sao, vừa nhìn đã biết từng giết người từng thấy máu, sao lại tới trông cửa cho Tiêu Dật? Theo lý Tiêu Dật mới từ nhân giới tới tiên giới không bao lâu a, từ đâu tìm ra mấy người này?

Lại nói, Từ gia tuy không tính là thế gia bậc cao tại tiên giới, nhưng khẳng định là có tiền, để mở mày mở mặt, Từ gia cũng thuê hộ vệ, nhưng dạng khoa chân múa tay đó có cảm giác hoàn toàn bất đồng với hắc giác mặc vệ đã trải qua sinh tử tàn sát. Từ Sắt Nguyên nhìn hắc giáp mặc vệ trong viện, ngưỡng mộ lén chảy nước miếng, quá khác người, quá có cảm giác, nếu hắn xuất môn mà mang theo mấy thị vệ này thì còn không hấp dẫn ánh mắt người xung quanh sao? Đến lúc đó các nữ tiên khẳng định tranh nhau nhào tới gục ngã dưới chân hắn, nghĩ thôi cũng đã cao hứng tới phát run.

Từ Sắt Nguyên yy cho tới khi gặp Tiêu Dật, sau khi thấy Tiêu Dật, hắn lập tức nhớ ra chính sự lần này.

“Tiêu huynh, ta nói này, khách hàng sắp làm ta phiền chết rồi, cậu nhất định phải mau đi nhân giới một chuyến.”

Từ Sắt Nguyên nói không đầu không đuôi, Tiêu Dật vẻ mặt mê mang, “Sao vậy?”

“Còn không phải vì chuyện tiểu thuyết sao.” Từ Sắt Nguyên nói chuyện trưng ra vẻ hoàn toàn hiểu rõ.

https://thuviensach.vn

Mấy ngày trước, khi Tiêu Dật đưa đợt Ipad cho hắn, đặc biệt dặn hắn khi giao hàng cho khách, nhắc tới chuyện có tải tiểu thuyết bên trong. Từ Sắt Nguyên lúc đó ở chỗ Tiêu Dật xem liền cảm thấy tiểu thuyết rất hay, vì thế lúc tiến cử cho khách hàng cũng không tiếc lực khen lại khen. Vì hắn đã đích thân thể nghiệm, cho nên biểu tình đặc biệt chân thành, rất dễ cảm nhiễm người xung quanh. Bị hắn nói thế, khách hàng vốn dự định trước chơi trò chơi cho đã, đều lần lượt thay đổi chủ ý, đổi sang xem thử tiểu tuyết đặc sắc tuyệt luân trong miệng Từ Sắt Nguyên rốt cuộc có chỗ nào độc đáo.

Lúc đó Từ Sắt Nguyên nói xong tự cảm thấy đã hoàn thành dặn dò, vỗ vỗ mông trở về biệt viện ở Nhược Thủy châu, tiểu thuyết hồi nãy hắn còn chưa xem xong, kịch tính đến mức cào tâm cào phế hắn, đợi giao hàng xong nhanh chóng muốn về coi đại kết cục. Từ Sắt Nguyên không biết là, bắt đầu từ khi hắn khích lệ khách hàng trước tiên cứ xem tiểu thuyết thể nghiệm Ipad, một vài tiệm cơm trà lâu của tiên giới rất nhanh phát hiện mấy ngày nay trong tiệm trở nên vô cùng yên tĩnh. Bình thường mấy công tử nhà giàu nhàn tản vô sự ngày ngày chạy tới tiệm trêu mèo đùa chó nhưng lại liên tiếp mấy ngày đều không xuất hiện, tình hình vô cùng dị thường.

Phát hiện dị thường đầu tiên là người nhà của những người này.

“Ủa, công tử hôm nay không ra ngoài?”

“Không, hình như còn ở nhà!”

“Xem sách!” Người nói câu này bày vẻ mặt không dám tin, “Lẽ nào là xuân cung đồ?”

“Xuân cung đồ gì đó có thể xem cả ngày sao? Lại nói vừa rồi khi ta đi ngang cửa sổ, còn nghe công tử la lớn viết rất hay.”

https://thuviensach.vn

“Viết rất hay?” Người nói vẻ mặt hoài nghi, “Chẳng lẽ công tử tẩu hỏa nhập ma đột nhiên chuyển tính?”

Cuộc đối thoại tương tự phát sinh ở những nơi bất đồng, mà mọi người xung quanh không một ngoại lệ đều là vẻ mặt không dám tin, âm thầm suy đoán công tử trong miệng họ có phải là luyện công luyện tới tẩu hỏa nhập ma không.

Đối với tất cả những chuyện này kẻ khơi mào Từ Sắt Nguyên hoàn toàn không biết, vì đã giao đợt hàng xong, Từ Sắt Nguyên đương nhiên không muốn làm lỡ thời gian xem tiểu thuyết, vừa về tới biệt viện đã lập tức nghiêm cấm ai cũng không cho phép quấy rầy hắn. Dù sao tiên nhân đói mấy ngày cũng không có chuyện gì, hắn phải tranh thủ thời gian xem tình tiết sau đó ra sao, vai nam chính Vương Lâm rốt cuộc có thành thần không? Hắn xua hết mấy cô em, hắn đẩy ngã được nhiều muội tử như thế, một mình bận rộn nổi sao?

Từ Sắt Nguyên rất nhanh toàn thân tâm chìm vào trong tiểu thuyết, cả bộ tiểu thuyết tình tiết trầm bổng chìm nổi, năm chương một tiểu boss, mười chương một đại boss, đuổi được một tiểu boss, lại tới một đại boss, Từ Sắt Nguyên xem tới muốn ngừng không được. Khi hắn dang xem tới thời khắc quan trọng cuối cùng, cái gì, phía sau hết rồi.

Hết rồi?!

Từ Sắt Nguyên nhớ tới nụ cười tràn đầy hàm ý của Tiêu Dật vừa rồi, lập tức hiểu rõ đây là Tiêu Dật cố ý. Vừa nghĩ tới Tiêu Dật cư nhiên cố ý ngắt ngay chỗ quan trọng, Từ Sắt Nguyên liền hận không thể bắt Tiêu Dật đánh một trận.

Hiện tại làm sao đây? Trong Ipad Tiêu Dật không phải chỉ tải xuống một bộ tiểu thuyết, còn có mười mấy bộ khác nữa, nhưng Từ Sắt Nguyên lật lật, cư nhiên toàn bộ đều bị ngắt ngay chỗ cao trào. Từ Sắt Nguyên giật

https://thuviensach.vn

giật khóe môi, trong lòng hận tới ngứa răng, một mình cào tâm cào phế đi tới đi lui trong phòng, sau đó thì sao, sau đó rốt cuộc thế nào?

Từ Sắt Nguyên rất muốn đi tìm Tiêu Dật, nhưng hắn biết Tiêu Dật đang bế quan, thực sự không tiện đi quấy rầy. Nhịn thêm vài ngày đợi Tiêu Dật xuất quan là được, Từ Sắt Nguyên nhịn thổ huyết lặng lẽ an ủi bản thân, nhưng càng như vậy càng khó nhịn, khi hắn cảm thấy nhất định phải làm chút gì đó để di chuyện lực chú ý, có người tìm tới biệt viện.

Vào cửa đều là khách, đối phương lại là khách hàng lớn của hắn, Từ Sắt Nguyên cười đón tiếp, nhưng không ngờ đối phương lại một phát túm hắn, "Phần sau đâu? Vương Lâm rốt cuộc có thành thần không?"

Từ Sắt Nguyên vừa nghe liền hiểu ý đối phương, khi nhìn kỹ lại, đối phương hai mắt sưng trũng, đầu tóc rối loạn như ổ quạ, y phục trên người nhăn nhúm, rõ ràng đã mấy ngày không nghỉ ngơi tốt. Từ Sắt Nguyên không hiểu sao cảm thấy tâm tình tốt hơn nhiều, kéo đối phương vào phòng đang định nói gì đó, giữa không trung lại có một lưu quang hiện lên, lại một người tìm tới.

Trước trước sau sau tổng cộng có mười mấy người tìm tới, náo ầm ĩ tụ lại trong biệt viện của Từ Sắt Nguyên, mới đầu mọi người đều là bức Từ Sắt Nguyên truy vấn tình tiết sau đó, sau khi Từ Sắt Nguyên mấy lần biểu thị hắn thật sự không biết, mọi người trong lúc vô vị lại bắt đầu thảo luận tình tiết trong truyện.

Có câu một ngàn độc giả liền có một ngàn phiên bản, góc độ nhìn vấn đề của mọi người khác nhau, lý giải tình tiết cũng khác nhau, lại thêm có người thích vai chính, có người thích vai phụ, nhất thời trong nhà ồn ào ầm ĩ, nói tới chỗ kích động không biết là ai động thủ trước, lộp bộp năm sáu cái cư nhiên bắt đầu đánh nhau. Lập tức vũ khí và ly trà bay đầy, ghế đẩu và chân bàn bay đầy, mọi người đánh thành một đống, thành công thu hút tiên binh tới.

https://thuviensach.vn

Từ Sắt Nguyên bị dọa tới chân cũng run, sợ đám người này miệng không kín gió để lộ ra gì đó, bọn họ sẽ xong hết. May là mọi người đều không ngốc, lũ lượt biểu đạt chỉ là đấu khẩu bình thường, còn có mấy người cùng nói là vì nữ nhân mà đánh nhau. Đây cũng không phải là nói dối, ít nhất một trong những vấn đề khơi lên tranh chấp chính là trong nhiều bà xã của vai chính Vương Lâm đó rốt cuộc ai đẹp nhất.

Trong ánh mắt hồ nghi của tiên binh, chuyện này cứ thế trôi qua. Sau khi Từ Sắt Nguyên khổ mặt biểu đạt nhất định sẽ nhanh chóng lấy được kết cục, liền tiễn được đám thiếu gia này đi, lập tức chạy tới chỗ Tiêu Dật.

Tiêu Dật, "…"

Y từng nghĩ qua tiểu thuyết sẽ bùng nổ, nhưng thật sự không nghĩ tới lại bùng nổ thành như vậy, nhìn bộ dáng Từ Sắt Nguyên không giống như hư trương thanh thế, vậy chính là thật sự được hoan nghênh như vậy? Tiêu Dật 囧 囧 nghe Từ Sắt Nguyên kể lại, cảm thấy đám người này chính là nhàn rỗi vô sự sinh đau, vì vai nữ nào trong sách xinh đẹp mà cũng có thể lấy ra đánh nhau.

Từ Sắt Nguyên nói xong, lau mồ hôi, kéo Tiêu Dật nhất định bắt y phải nhanh chóng đi nhân giới một chuyến.

Tiêu Dật không động, ngẫm nghĩ nhìn Từ Sắt Nguyên, "Anh cảm thấy hiện tại chúng ta mở tiệm sách liệu có thành công không?"

"Mở tiệm sách?"

Tiêu Dật gật đầu, "Anh xem, nếu tiểu thuyết đã được hoan nghênh như thế, chúng ta hoàn toàn có thể khắc nó trong thẻ ngọc, bỏ ở tiệm sách rồi bán. Như vậy vật phẩm sẽ không có một chút phàm khí nào, lại không nguy hiểm, lại được tiêu thụ rộng rãi, khẳng định kiếm tiền, anh cảm thấy thế nào?"

https://thuviensach.vn

Đề nghị của Tiêu Dật hoàn toàn nói đúng tâm khảm của Từ Sắt Nguyên, hắn nghĩ kỹ lại, có thể dự tính được tiểu thuyết sẽ dấy lên cao trào tại tiên giới, sau lưng cao trào này là vô số tinh ngọc sáng lóng lánh bay về phía hắn, Từ Sắt Nguyên lập tức trở nên hưng phấn, gật đầu không ngừng như gà mỏ thóc.

"Được, rất được."

Tiêu Dật câm nín trừng hắn mọt cái, thương lượng, "Bên cạnh anh có ai có thể tin được không? Tiểu thuyết khắc trong thẻ ngọc không khó, khó ở chỗ là đối phương nhất định phải kín miệng như bưng. Dù sao tiểu thuyết trong Ipad cũng vậy, sách bằng giấy từ nhân giới mang lên cũng vậy, đều là phàm vật nhân giới, cần người khắc phải là người của mình."

Nói tới đây, Từ Sắt Nguyên lập tức tinh thần tràn đầy, "Tiểu thuyết nhân giới có phải rất nhiều không?"

Tiêu Dật nghĩ tới các thể loại tiểu thuyết nhiều như biển, phân loại đủ kiểu ở trang trọng điểm, gật đầu.

Tiểu thuyết nhiều có nghĩa là tinh ngọc kiếm được nhiều, cũng có nghĩa là cường độ khắc lớn. Từ Sắt Nguyên đảo đảo mắt, đề nghị, "Cậu xem, chúng ta phải tìm người đặc biệt khắc, vừa phải gánh nguy hiểm vừa phải bỏ tiền công, không bằng thế này, hôm nay cái đám tìm tới ta đều là kẻ cuồng nhiệt yêu thích tiểu thuyết, bình thường dù sao cũng nhàn tản vô sự, dứt khoát tìm bọn họ làm việc này, chúng ta cũng không cần phải trả tiền công gì hết, chỉ cần sau này tiểu thuyết của chúng ta đều phát miễn phí cho họ, cậu cảm thấy thế nào?"

Tiêu Dật, "…"

Trừ khâm phục ra Tiêu Dật không tìm được từ ngữ nào có thể hình dung tâm tình của y lúc này.

https://thuviensach.vn

Từ Sắt Nguyên nói tới đây, tựa hồ lại nghĩ tới cái gì, vỗ mạnh đùi, “Đúng rồi, hôm nay một trong số đám người tới, đúng lúc là đại địa chủ của Dịch Vân châu, nhà bọn họ nắm giữ cửa hàng của một nửa Dịch Vân châu. Ta đi thương lượng với hắn, xem có thể bảo hắn dành ra một cửa tiệm, tiền thuê khẳng định dễ thương lượng, cho hắn xem thêm vài quyển, tính ra cũng được, cậu nói được không? Chúng ta cũng không thể cứ ở tại Nhược Thủy châu hoài, cũng phải học ra ngoài, hướng tới toàn tiên giới, có phải không?”

Từ Sắt Nguyên càng nói càng cao hứng, cuối cùng nói tới hưng trí còn làm động tác vung cánh bay cao. Hắn tự thấy rất đẹp, không ngừng nháy mắt với Tiêu Dật, tỏ ý bảo Tiêu Dật nhanh đứng lên phối hợp một chút, chấn hưng nhân tâm.

Tiêu Dật, “…”

Không dễ gì mới đợi được Từ Sắt Nguyên hồi phục bình thường, hắn lại lập tức hối thúc Tiêu Dật nhanh về nhân giới một chuyến, trước tiên tải mấy trăm quyển tiểu thuyết về, tranh thủ thời gian bắt đầu. Tiêu Dật đối với việc này cũng không gấp, lần trước trước khi đi, y đã nói với Bạch Kỳ rồi, bảo Bạch Kỳ lúc rảnh liền giúp y tải tiểu thuyết, đến lúc đó y trực tiếp về tìm Bạch Kỳ lấy là được. Tiêu Dật cảm thấy vẫn nên bàn xong chuyện tiệm và người khắc thẻ, còn phải mua đủ thẻ ngọc đã.

Thấy Tiêu Dật vẫn nhàn nhã ngồi đây, Từ Sắt Nguyên hận không thể đẩy Tiêu Dật đi, trừ khẩn trương kiếm tiền ra, hắn không phải còn gấp gáp muốn xem kết cục của tiểu thuyết trước sao? Tiêu Dật làm sao không hiểu tâm trạng nôn nóng của hắn chứ? Hai người không phải là hảo huynh đệ sao? Không phải nên tâm có linh thông sao? Cần gì phải nói rõ ra chứ, Từ Sắt Nguyên vừa như làm nũng vừa oán trách.

Tiêu Dật, “…”

https://thuviensach.vn

Tại sao bên cạnh y không có được một người bình thường!

https://thuviensach.vn

TIÊN GIỚI TẨU TƯ PHẠM

Lý Tùng Nho
www.dtv-ebook.com

Chương 50

Nhận Nhau

Cuối cùng Tiêu Dật vẫn không thể kháng lại sự ồn ào của Từ Sắt Nguyên, chạy về nhân giới một chuyến. May mà hiện tại y có thể trực tiếp định vị cửa tiệm lão Vương, không cần phải về nhà trước rồi lại chạy qua. Có lẽ do hình thái cực đã gần hoàn thiện, ngoài định vị ban đầu ra, hiện tại lại có thêm công năng kiểm tra. Tiêu Dật muốn đi tới đâu, chỉ cần trong đầu hiện lên mục tiêu muốn đến, sẽ có thể thoáng kiểm tra hoàn cảnh xung quanh mục tiêu, có người dư thừa nào không, có nguy hiểm nào không.

Tiêu Dật cảm thấy y nhất định phải tán thưởng công năng mới này, như vậy, không chỉ tính an toàn nâng cao không ít, cũng có thể tránh được không ít tình huống lúng túng phát sinh. Chẳng hạn, sau này số lần Tiêu Dật trực tiếp tới tiệm lão Vương khẳng định không ít, nếu Bạch Kỳ ở đó còn tốt, Bạch Kỳ nếu không ở, một mình lão Vương làm chút chuyện kỳ quái, y đột nhiên xuất hiện, chẳng phải quá lúng túng sao. Tiêu Dật luôn cảm thấy với tính cách của lão Vương, thật sự là cái gì cũng có thể làm được.

Vì trường vẫn còn chưa khai giảng, Bạch Kỳ cơ bản cả ngày đều ở tiệm lão Vương. Đối với việc Tiêu Dật đột nhiên xuất hiện, Bạch Kỳ rõ ràng ngạc nhiên hơn cả vui mừng. Khi nghe Tiêu Dật là vì bị khách hàng làm ồn đòi xem kết cục, mà bị bức phải chạy về nhân giới, Bạch Kỳ nhịn không được cười ha ha. Cậu kỳ thật vẫn luôn hiếu kỳ đối với cuộc sống của Tiêu Dật tại tiên giới, Tiêu Dật cũng từng đề cập muốn đưa Bạch Kỳ đến tiên giới thăm thú, lại bị lão Vương ngăn cản. Lý do của lão Vương là hiện tại

https://thuviensach.vn

tu vi của Bạch Kỳ quá thấp, vừa nhìn đã có thể bị tiên nhân nhìn ra dị thường, có gì bất ngờ sẽ rất phiền phức.

Đương nhiên Tiêu Dật là tình trạng đặc thù, không nằm trong phạm vi bao hàm trong lời lão Vương. Cho dù hiện tại cho lão Vương xem, ông cũng vẫn không thể cảm thấy một chút tiên khí nào trên người Tiêu Dật, cũng sẽ chỉ cho rằng Tiêu Dật là người trong tục thế. Tiêu Dật ẩn ẩn cảm thấy, đây có lẽ là một tác dụng khác của hình thái cực, bất kể đang ở thế giới nào, đều sẽ rất nhanh dung nhập vào đó. Giống như y vừa về tiên giới, sẽ không có tiên nhân nào nhận ra dị thường của y.

Lần này Tiêu Dật tới nhân giới không phải chờ lâu, cầm gần ngàn bộ tiểu thuyết mà Bạch Kỳ tải giúp y nhanh chóng trở về tiên giới. Trước khi đi, y đặc biệt để một thẻ ngân hàng lại cho Bạch Kỳ, số tiền lần trước Sở Mặc giúp y bắt chẹt của Hạo Thiên Tông y đã chuyển một nửa vào cái thẻ này. Tiêu Dật vốn dự định ủy thác lão Vương giúp y tra tin tức của các tác giả, trực tiếp chuyển một khoản tiền cho mỗi người, xem như là tiền mua bản quyền mấy tiểu thuyết này. Nhưng y chợt nghĩ lại, không phải mỗi người đều có thể vô tâm vô phế như Từ Sắt Nguyên, bất cứ ai bỗng nhiên có thêm một khoản tiền trên thẻ ngân hàng, đều sẽ thấp thỏm bất an trong lòng, hồ nghi này nọ rồi nói không chừng còn muốn báo cảnh sát lập án, những người làm như không có chuyện gì phát sinh thản nhiên tiếp nhận số tiền này dù sao cũng là cực ít. Như vậy, Tiêu Dật dứt khoát ủy thác cho Bạch Kỳ thành lập một công ty văn hóa, trực tiếp thông qua con đường bình thường để giao thiệp với những tác giả này, thuận tiện mua bản quyền.

Khi Tiêu Dật trở về tiên giới, Từ Sắt Nguyên đã đợi tới nức mắt, khi bóng dáng Tiêu Dật vừa xuất hiện, Từ Sắt Nguyên liền nhào lên, miệng thân thiết gọi, “Tiêu huynh, Tiêu huynh, đồ đạc đâu ta lấy dùm cho.”

Tiêu Dật cảm thấy trừ viên thuốc nhỏ màu lam hồi xưa ra, y vẫn là lần đầu tiên nhận được sự hoan nghênh nhiệt tình đến vậy của Từ Sắt Nguyên, quả thật có cảm giác không thích ứng lắm. Giao Ipad trong tay cho Từ Sắt

https://thuviensach.vn

Nguyên xong, Tiêu Dật bắt đầu hí hoáy với đĩa U mà Bạch Kỳ đã chuẩn bị cho y. Vì tiện cho Tiêu Dật khắc nội dung những tiểu thuyết này lên thẻ ngọc, Bạch Kỳ đã sao chép mười mấy cái đĩa U, thuận tiện cho nhiều người cùng thực hiện.

Chẳng qua Tiêu Dật còn chưa kịp mở laptop, Từ Sắt Nguyên đã một lần nữa gấp gáp gào qua, "Tiêu huynh, Tiêu huynh không đúng rồi."

"Lại gì nữa?" Tiêu Dật không hiểu.

Từ Sắt Nguyên cảm xúc kích động đưa Ipad tới trước mặt Tiêu Dật, chỉ câu chữ trên đó cho Tiêu Dật xem, "Tại sao còn chưa có kết cục?"

Tiêu Dật thò đầu qua nhìn một cái, chỉ thấy trên Ipad hiển thị là chương cuối cùng, thời gian là hai tháng trước, mà nội dung chương này vô cùng ngắn gọn, chỉ lác đác vài chữ chính là một dòng xin nghỉ, biểu thị tác giả phải ra ngoài sưu tầm tìm linh cảm, cần phải xin nghỉ vài ngày.

Tiêu Dật, "…"

Y làm sao biết sẽ như thế, lúc đó y chỉ lo chọn trong mấy bảng xếp hạng, ai biết quyển tiểu thuyết đầu tiên lại gặp cảnh bị hoạn. Từ Sắt Nguyên khóc không ra nước mắt nhìn Tiêu Dật, "Tiêu huynh, cậu nói Vương Lâm rốt cuộc có thành thần không?"

Tiêu Dật thương hại nhìn Từ Sắt Nguyên một cái, an ủi không thật tâm: "Nói không chừng tác giả có chuyện gì sao? Mấy ngày nữa sẽ trở về viết tiếp."

Từ Sắt Nguyên chỉ chỉ ngày tháng trên Ipad, "Đừng khi ta không hiểu chuyện nhân giới, cậu xem đi, hai tháng trước đi ngao du, thời gian hai tháng ở tiên giới có thể đi bảy tám trăm lần, cậu không phải nói nhân giới còn chưa lớn như tiên giới sao?"

https://thuviensach.vn

Tiêu Dật câm nín nhìn hắn, “Vậy anh muốn thế nào?”

Từ Sắt Nguyên hung tợn vỗ Ipad lên bàn, mặt mũi dữ tợn, “Xem ra ta không đích thân xuất mã không được.”

Tiêu Dật, “…”

Nửa tiếng sau, Tiêu Dật lại lần nữa về nhân giới, lần này y không phải chỉ một mình, trong bụng Vượng Tài còn có một Từ Sắt Nguyên. Sau khi chịu đựng Từ Sắt Nguyên ồn ào hơn nửa tiếng, Tiêu Dật không thể không đồng ý mang Từ Sắt Nguyên tự đến nhân giới một chuyến, đi tìm cho ra tác giả ngừng ngang đó, bắt tới tiên giới nhốt trong phòng tối viết tiếp, lúc nào viết xong thì lúc đó mới thả về nhân giới.

Đối với việc Tiêu Dật đi lại trở về, Bạch Kỳ ngạc nhiên không thôi, khi cậu nghe xong lý do lần thứ hai Tiêu Dật tới, liền cười tới ngã trước ngã sau, ngừng cũng ngừng không được. Nói ra thì, Bạch Kỳ bình thường cũng rất thích xem tiểu thuyết, ngẫu nhiên cũng sẽ không cẩn thận dẫm phải hố, gặp phải tác giả hoạn ngang. Trước đây gặp tình huống này, cậu cũng chỉ có thể thầm mắng một câu tác giả mất nhân phẩm, nhưng hiện tại cậu cảm thấy, tựa hồ có cánh cửa của thế giới mới đang mở ra trước mặt cậu. Cậu là ai? Cậu là tu chân giả của nhân giới, cậu hoàn toàn có thể giống Từ Sắt Nguyên đi bắt tác giả nhốt vào phòng tối, viết không ra không thả người, xem bọn họ có còn dám tùy tiện ngắt ngang không.

Trong tiếng cười của Bạch Kỳ, Từ Sắt Nguyên lần đầu tiên xuất hiện ở nhân giới. Khi ánh mắt hắn đặt trên những mặt hàng lấp lánh lóa mắt trong tiệm lão Vương, Từ Sắt Nguyên lập tức ngây người. Cho dù có rất nhiều thứ hắn không biết, nhưng bao bì lộ liễu và kinh nghiệm nhiều năm của hắn, đều đang ẩn ẩn lộ ra tác dụng của chúng nó. Ánh mắt Từ Sắt Nguyên đảo qua từng mặt hàng, vẻ mặt tràn đầy kinh thán và không thể nghĩ tới.

https://thuviensach.vn

Nhìn vẻ mặt Từ Sắt Nguyên càng lúc càng hưng phấn, Tiêu Dật bắt đầu hối hận đã chọn tiệm lão Vương mà tới, y nên may mắn là lão Vương không ở đây chứ nhỉ?

“Uả, Tiêu Dật cậu tới hả?”

Tiêu Dật, “…”

Y chẳng qua vừa nghĩ tới lão Vương, lão Vương liền xuất hiện. Đối với lão Vương, Tiêu Dật thật lòng không hy vọng Từ Sắt Nguyên và ông quen biết, y đang định kéo Từ Sắt Nguyên nhanh chóng rời khỏi đây, Từ Sắt Nguyên lại hưng phấn gục trên quầy, chỉ thứ bên trong kêu lên, “Tiêu huynh, đây là cái gì?”

Còn chưa đợi Tiêu Dật nhìn qua, lão Vương trực tiếp sáng mắt, đeo nụ cười dung tục sáp tới.

Tiêu Dật mở mắt trân trân nhìn Từ Sắt Nguyên và lão Vương sáp vào nhau, vẻ mặt Từ Sắt Nguyên từ kinh thán ban đầu biến thành hiểu rõ, cuối cùng biến thành nụ cười dung tục giống lão Vương như khuôn đúc.

Tiêu Dật 囧 囧 toàn tập trừng mắt nhìn Từ Sắt Nguyên và lão Vương bàn tán mê say, rất muốn hỏi một câu, anh còn nhớ Vương Lâm là ai không?

Một tiếng sau, Từ Sắt Nguyên vẻ mặt còn chưa đã ghiền trở về cạnh Tiêu Dật, chỉ trích, “Tiêu huynh cậu cũng quá ích kỷ đi, nhân giới có nhiều thứ thú vị như vậy, cậu cũng không mang vài thứ cho ta.”

Tiêu Dật câm nín, “Anh quên viên thuốc màu lam rồi sao?”

Từ Sắt Nguyên lập tức chột dạ cười hê hê, nhanh chóng đổi chủ đề, “Tiêu huynh, cậu nói chúng ta mang những thứ này về tiên giới bán được

https://thuviensach.vn

không? Lão Vương nói rồi, nể mặt cậu, ông sẽ cung cấp giá gốc cho chúng ta.”

Tiêu Dật nghe thế, chỉ đành vô lực đỡ trán. Y một chút cũng không muốn lão Vương nể mặt y được không? Y một chút cũng không muốn mang những thứ này về tiên giới bán được không? Y nỗ lực muốn xây dựng lại hình tượng của mình trong mắt chúng nhân các giới được không? Y khổ khổ sở sở chuyển kiểu hình như thế, lương thực, rau xanh, khoáng thạch, Ipad, y nỗ lực khiến vật phẩm buôn lậu nhanh chóng tiến lên đẳng cấp cao, y thật sự không hy vọng nếu ngàn năm sau, người khác nhắc tới y chỉ có một câu, y là dựa vào nghề sắc tình để khởi gia!

Khi Tiêu Dật vẻ mặt khổ bức nhìn Từ Sắt Nguyên và lão Vương, với bản tính dung tục tương tự tại nhân giới đã thành công kết dính, Đoạn Lăng Phong đang dẫn Lục Thiệp Xuyên đi tới Nhược Thủy châu.

Vì Tiêu Dật, Lục Thiệp Xuyên tạm thời chọn lựa liên thủ với Tiêu Diêu cung, tuy Hải Thần điện và Tinh Di Trúc không cam tâm cứ thế từ bỏ bổn nguyên quả, nhưng Lục Thiệp Xuyên và Bách lão liên thủ, vô luận là Hải Thần điện hay Tinh Di trúc đều không thể nào cản lại. Nếu Hải Thần điện và Tinh Di trúc liên thủ nói không chừng còn có một tia khả năng, nhưng hai bên đều đã kết oán sâu đậm tại Hư Vô hải nhiều năm, không hề tín nhiệm lẫn nhau.

Nửa ngày sau, Lục Thiệp Xuyên thành công chạy khỏi Hư Vô hải ngửa đầu nhìn trời cười lớn mấy tiếng, kéo Đoạn Lăng Phong muốn mau chóng tới Nhược Thủy châu tìm Tiêu Dật.

Đoạn Lăng Phong đáng thương tại tiên giới cũng tính là cao thủ nhất đẳng, chưa từng có ai dám chọc hắn, nhưng lại kém Lục Thiệp Xuyên một cảnh giới, bị Lục Thiệp Xuyên xem như vãn bối gọi tới gọi lui. Đoạn Lăng Phong không ngừng nháy mắt với Bách lão, Bách lão vẻ mặt từ ái làm như cái gì cũng không thấy.

https://thuviensach.vn

“Lục tiểu hữu, lần này đi Nhược Thủy châu sẽ do Đoạn Lăng Phong đi cùng ngươi, ta còn phải ở lại Hư Vô hải xử lý vài chuyện.”

Bách lão nói thế, rõ ràng chính là kết thúc công việc xong sẽ tới, Lục Thiệp Xuyên nhíu mày, “Ta từng hứa với người, tuyệt đối không để lộ tin tức của bổn nguyên thụ, ân Tiêu Diêu cung liên thủ này cứ coi như Lục Thiệp Xuyên ta thiếu nợ Tiêu Diêu cung một ân tình.”

Lục Thiệp Xuyên thân là cao thủ bậc mười hiếm có của tiên giới, đã bước vào bán thần, một ân tình của hắn không giống với ân tình mà người bình thường có thể nói.

Bách lão cười lắc đầu, “Vãn bối của Lục tiểu hữu và thiếu chủ nhà ta tình cảm không phải bình thường, có lẽ không lâu trong tương lai sẽ là người một nhà, Lục tiểu hữu hà tất phải đặt chuyện này trong lòng.”

Lục Thiệp Xuyên chưa từng gặp Tiêu Dật, không biết Tiêu Dật và Sở Mặc rốt cuộc là chuyện gì, nghe Bách lão mở miệng ngậm miệng là người nhà, cũng chỉ đành trầm mặc không nói, vô pháp phản bác.

Mắt thấy Bách lão đã về Hư Vô hải, Lục Thiệp Xuyên chuyển mắt nhìn Đoạn Lăng Phong, mở miệng, “Ngươi kể rõ tiểu Dật và thiếu chủ nhà các ngươi là chuyện thế nào?”

Đoạn Lăng Phong, “…”

Không phải đã kể qua một lần rồi sao? Ngươi rốt cuộc còn muốn nghe mấy lần nữa!

Cho dù trong lòng buồn bực, Đoạn Lăng Phong dưới áp bức của bậc mười cũng chỉ đành vừa đi, vừa thuật lại từ đầu quá trình Tiêu Dật và Sở Mặc quen nhau gặp nhau biết nhau. Đương nhiên trong miệng Đoạn Lăng Phong, Tiêu Dật và Sở Mặc tình cảm sâu sắc, tuy mới đầu là vì hiểu lầm mà quen biết, nhưng sau khi hai người lạc tới Vô Vọng chi hải, lại vì cùng

https://thuviensach.vn

hoạn nạn mà nảy sinh tình cảm, đợi khi hai người trở về tiên giới không chỉ cởi bỏ hiểu lầm, mà còn chọn lựa bên nhau. Đoạn Lăng Phong trước sau hai đoạn đều kể vô cùng tỉ mỉ, bao gồm hiểu lầm hình thành như thế nào, sau khi trở về ở bên nhau ngọt ngào ra sau, chỉ là đoạn chính giữa lại lướt qua thật nhanh.

Lục Thiệp Xuyên bất mãn nhíu mày, "Phần giữa thì sao? Hai người ở Vô Vọng chi hải phát sinh những gì?"

Đoạn Lăng Phong, "…"

Hắn lại không đi, sao hắn biết chứ!

Lục Thiệp Xuyên nghĩ nghĩ, cũng cảm thấy chuyện riêng tư này tính ra bất kể là tiểu Dật hay Sở Mặc đều sẽ không kể với người thứ ba, ông bức hỏi Đoạn Lăng Phong quả thật có chút ép người khó xử, nhưng Lục Thiệp Xuyên chỉ là muốn tận hết khả năng hiểu rõ Tiêu Dật, tận hết khả năng nghe ngóng tin tức của y. Hai mươi năm rồi, tròn hai mươi năm rồi, từ khi Tiêu Dật ra đời tới nay, ông thậm chí không có cơ hội nhìn Tiêu Dật một cái. Năm đó Tiêu Dật ra đời, vì nội thể không có tiên cách, bị Tiêu gia xem như tin xấu nhanh chóng đưa tới nhân giới, giao tình nhiều năm của ông và Tiêu Đỉnh Lâu lần đầu tiên xuất hiện vết rạn. Nhưng còn chưa đợi chuyện Tiêu Dật qua đi, ông còn chưa thuyết phục được Tiêu Đỉnh Lâu đón tiểu Dật trở về, lại xảy ra chuyện ngoài ý muốn của Mẫn Nương. Mẫn Nương của ông, nữ nhi ông trăm cay nghìn đắng nuôi lớn, sau khi biết Tiêu gia che giấu nàng đưa Tiêu Dật đến nhân giới, liền không bận tâm thân thể hư nhược, lén lút mở ranh giới hai giới tiên nhân, muốn xuyên qua Vô Vọng chi hải tới nhân giới, lại bị sở tuần kiểm bắt được, đánh vào luân hồi.

Hai mươi năm nay, ông lần theo ghi chú vụn vặt về bổn nguyên thụ, tìm kiếm từng tất tại Hư Vô hải, chính là nhờ vào một suy nghĩ trong lòng, ông nhất định phải đón thân nhân duy nhất của mình về bên mình. Ông đã mất đi Mẫn Nương, không thể lại mất đi tiểu Dật.

https://thuviensach.vn

Lục Thiệp Xuyên nghĩ tới những điều này, cảm xúc trở nên suy sụp. Huyền điểu vẫn luôn ngoan ngoãn đậu trên vai ông tựa hồ cảm ứng được cảm xúc của ông, nghiêng đầu nhẹ mổ vài cái lên mặt ông. Lục Thiệp Xuyên được an ủi nhìn huyền điểu một cái, vực dậy tinh thần. Có lẽ có chỉ dẫn của huyết mạch trong người, càng lại gần Nhược Thủy châu, ông càng có thể xác định được Tiêu Dật trong miệng Đoạn Lăng Phong chính là tiểu Dật của ông. Nhưng cũng càng như vậy, ông lại càng khẩn trương. Tiểu Dật sẽ nhận ông sao? Sẽ trách ông không chăm sóc tốt cho nó, để nó bị bỏ mặc một mình tại nhân giới? Còn có Tiêu gia, nghe được tin tức của tiểu Dật nhất định sẽ tìm tới đi, tiểu Dật sẽ nỡ từ bỏ thân phận người thừa kế Linh Hư cảnh Tiêu gia mà ở lại với ông sao?

Đủ loại vấn đề xoay quần trong đầu Lục Thiệp Xuyên, ông cười khổ, đã bao lâu rồi ông không khẩn trương như thế. Hít thật sâu một hơi, Lục Thiệp Xuyên quay sang Đoạn Lăng Phong, “Ngươi kể lại chuyện tiểu Dật và thiếu chủ nhà ngươi một lần nữa đi.”

Đoạn Lăng Phong, “…”

Mẹ nó, còn chưa đủ nữa hả!

Thời gian một ngày một đêm, Đoạn Lăng Phong đem chuyện của Sở Mặc và Tiêu Dật lật đi lật lại kể hết lần này tới lần khác, hắn đã bị Lục Thiệp Xuyên cọ giũa cho một chút tính khí cũng không còn. Trong quá trình này, bất kể hắn kể lại bao nhiêu lần, Lục Thiệp Xuyên đều một bộ nghe thật nghiêm túc. Đoạn Lăng Phong kể thẳng tới khi miệng khô lưỡi khát, đợi khi hắn thật sự kể không nổi nữa, hai người cuối cùng đến bầu trời tiểu viện của Tiêu Dật.

Có hắc giáp mặc vệ cảm ứng được khí tức của Đoạn Lăng Phong nhanh chóng ra đón.

Đoạn Lăng Phong khàn giọng nói: “Tiêu Dật đâu?”

https://thuviensach.vn

Hắc giáp mặc vệ cung kính nói, “Tiêu công tử và thiếu đông gia của Thiên Y Các có chuyện ra ngoài.” Vì Đoạn Lăng Phong không nhắc tới Lục Thiệp Xuyên là ai, hắc giáp mặc vệ tuy cảm thấy Lục Thiệp Xuyên và Tiêu Dật dung mạo tương tự, nói không chừng có quan hệ huyết thống gì đó, nhưng thái độ vẫn cẩn trọng, không hề lộ ra chuyện Tiêu Dật và Từ Sắt Nguyên đến nhân giới, mà chỉ nói khái quát là ra ngoài, hắn tin Đoạn Lăng Phong nhất định sẽ hiểu ý của hắn.

Cả đường gấp rút tới đây, lại nghe thấy tin Tiêu Dật không ở nhà, Lục Thiệp Xuyên chỉ cảm thấy thất vọng thật lớn ập tới, “Tiểu Dật ra ngoài rồi sao?”

Đoạn Lăng Phong đang định nói, lại đột nhiên ánh mắt khẽ nháy, một trận dao động không gian nhỏ nhặt truyền ra từ trong phòng ngủ của Tiêu Dật, Đoạn Lăng Phong lập tức đoán ra Tiêu Dật đã trở về.

Đồng dạng cảm ứng được dao động không gian còn có Lục Thiệp Xuyên, Lục Thiệp Xuyên nghi hoặc nhìn phía dưới một cái, khác với Đoạn Lăng Phong, trừ giao động không gian nhỏ nhặt ra, Lục Thiệp Xuyên còn cảm ứng được một cảm giác huyền diệu khác, đó là khi hắn bước vào bậc mười, tinh thần cũng đạt tới cảnh giới tiếp xúc khí tức càng cao.

Suy nghĩ của hai người chỉ trong một thoáng, đã nghe thấy dưới tiểu viện bên dưới truyền ra giọng nói tức giận phát điên, “Từ Sắt Nguyên!”

Giọng này vừa phát ra, Đoạn Lăng Phong lập tức lao xuống, Lục Thiệp Xuyên chỉ cảm thấy trong huyết mạch có gì đó đang kêu gọi ông, vô thức cũng lao xuống.

Lần gặp mặt đầu tiên cùng ông ngoại sẽ như thế nào?

Vấn đề này trước kia Tiêu Dật đã nghĩ qua rất nhiều lần, trong tưởng tượng của y, bất kể y và ông ngoại gặp mặt lúc nào, khi gặp mặt bên cạnh còn có ai đi kèm, nhưng địa điểm không hề ngoại lệ đều là trong phủ đệ

https://thuviensach.vn

phú lệ hào hoa của Tiêu gia. Y làm sao cũng không ngờ được, chẳng qua chỉ mới quay người đã nhìn thấy ông ngoại đứng ngoài cửa, bộ dáng giống như đúc trong ký ức.

Tiêu Dật ngây ngốc giơ cao quyển Playboy hàng hiếm đắc giá nổi bật trong tay, bảo trì động tác đuổi đánh Từ Sắt Nguyên, vẻ mặt kinh ngạc nhìn sang hướng Lục Thiệp Xuyên, hoàn toàn quên luôn phản ứng.

Từ Sắt Nguyên ôm đầu trốn nửa ngày, vẫn không đợi được quyển Playboy rơi lên đầu, do dự quay người thì thấy Tiêu Dật dáng vẻ kinh ngạc. Từ Sắt Nguyên hiếu kỳ nhìn theo ánh mắt Tiêu Dật, chỉ thấy được một nam nhân trung niên tướng mạo có tám phần giống Tiêu Dật đang đứng đó, đồng dạng vẻ mặt cũng kinh ngạc nhìn Tiêu Dật.

Từ Sắt Nguyên cẩn thận lại gần Tiêu Dật, chọc chọc y, “Tiêu huynh, Tiêu huynh!”

Tiêu Dật nghe rõ được Từ Sắt Nguyên đang gọi tên mình, y cũng biết bản thân hiện tại còn chưa nên nhận ra ông ngoại, y không nên lộ ra cảm xúc cường liệt như thế, nhưng y hoàn toàn không thể khống chế bản thân. Kiếp trước nỗi kinh hoảng khi mới tới tiên giới, không nơi nương tựa tại Tiêu gia, tuyệt vọng to lớn trước khi chết, tất cả cảm xúc y từng cố gắng đè xuống tựa hồ vào lúc này đều trào lên, hội tụ thành ủy khuất không gì sánh được. Nếu có thể, y thật hy vọng có thể giống một đứa trẻ nhào vào lòng ông ngoại.

Phản ứng của Tiêu Dật tuy dị thường, nhưng Đoạn Lăng Phong và Lục Thiệp Xuyên đều không cảm thấy ngạc nhiên. Đoạn Lăng Phong là cảm thấy bất cứ ai nhìn thấy một người có tướng mạo tương tự như mình, đều sẽ ẩn ẩn đoán được gì đó, vì vậy kinh ngạc bất ngờ đều là phản ứng bình thường. Mà Lục Thiệp Xuyên lại là cảm thụ được tiếng gọi cường liệt của huyết mạch trong người, tự cho rằng Tiêu Dật cũng giống như ông.

https://thuviensach.vn

Đoạn Lăng Phong thấy hai người ai cũng không mở miệng, nhẹ ho một tiếng, đang định giúp Lục Thiệp Xuyên mở miệng, lại thấy Lục Thiệp Xuyên đã như vừa giật mình tỉnh, bước nhanh tới trước mặt Tiêu Dật, vẻ mặt kích động, ngữ điệu run rẩy, "Tiểu Dật, con là tiểu Dật của ta, ta là ông ngoại của con."

"Ông ngoại." Tiêu Dật vô thức lặp lại, ký ức hai đời chồng lên trước mắt, kiếp trước ông ngoại gặp được y cũng là bộ dáng kích động như vậy, run rẩy giơ tay tới, muốn sờ xem y có thật sự tồn tại không.

Kiếp này Lục Thiệp Xuyên cũng đồng dạng kích động giơ tay tới trước mặt Tiêu Dật, Tiêu Dật cũng rất kích động, cho dù trong lòng y không ngừng cảnh cáo mình phải khắc chế cảm xúc quá mức dị thường, nhưng nhìn thấy cánh tay ông ngoại đưa tới, y kìm lòng không đậu cũng giơ tay ra, muốn nắm lấy ông ngoại. Nhưng y đã quên trong tay mình còn đang cầm quyển Playboy, kết quả chính là y tâm trạng kích động đã tự tay đưa quyển Playboy vào tay ông ngoại.

Tiêu Dật, "…"

Từ Sắt Nguyên và Đoạn Lăng Phong, "…"

Lục Thiệp Xuyên sau kinh ngạc ban đầu, rất nhanh cười ha ha. Hắn không chút do dự nhận lấy Playboy trong tay Tiêu Dật, hơi mang trêu chọc nói: "Khi ông ngoại còn trẻ cũng giống tiểu Dật thích xem các loại xuân cung đồ."

Tiêu Dật cứng mặt, tất cả kích động, cảm động toàn bộ đều hóa thành xung động muốn chết, Từ Sắt Nguyên đồ khốn kiếp nhà anh, ấn tượng đầu tiên của tôi trong lòng ông ngoại còn đâu! Y một chút cũng không thích xem xuân cung đồ gì đó nha!

https://thuviensach.vn

TIÊN GIỚI TẨU TƯ PHẠM

Lý Tùng Nho
www.dtv-ebook.com

Chương 51

Tiền Tình

Trong đầu Tiêu Dật từng nghĩ qua vô số lần tình cảnh y và ông ngoại nhận nhau, vốn nên là cảm động tới tận tim phổi, nước mắt lưng tròng, đáng tiếc Tiêu Dật chỉ nghĩ mở đầu, lại không nghĩ tới kết cục. Hai người vốn có một mở đầu phiến tình, lại vì Playboy chen ngang, biến thành kết thúc 囧 囧 toàn tập, chuyển ngoặc như thế, Tiêu Dật thật sự muốn hét lớn, tình tiết không đúng, diễn lại!

Ông trời không nghe thấy khẩn cầu của Tiêu Dật, ngược lại là Lục Thiệp Xuyên nhạy bén phát giác được sự quẫn bách của Tiêu Dật. Ông tự động đoán được tâm tư Tiêu Dật, người trẻ tuổi mà, thích xem xuân cung đồ tính ra là sở thích lén lút, không tiện để người khác biết, ông nói vậy, thì Tiêu Dật sẽ cảm thấy lúng túng. Nghĩ thế, Lục Thiệp Xuyên lập tức hối hận, vừa rồi ông vì hòa hoãn bầu không khí, không ngờ lại làm sai.

Lục Thiệp Xuyên trước khi gặp Tiêu Dật, mong nhớ và hổ thẹn giày vò ông đủ hai mươi năm, ông ngày ngày đều nghĩ tới sau này đón Tiêu Dật về tiên giới rồi sẽ bồi thường cho y. Hiện tại cháu ngoại ông tâm tâm niệm niệm đứng trước mặt ông, ông làm sao nỡ khiến Tiêu Dật có một chút không thoải mái. Suy nghĩ xong, không thấy Lục Thiệp Xuyên làm gì, quyển Playboy trong tay đã biến mất không thấy, đồng thời ông cảnh cáo trừng mắt nhìn Đoạn Lăng Phong và Từ Sắt Nguyên bên cạnh một cái, cấm bọn họ không có mắt lại nhắc tới chuyện này.

https://thuviensach.vn

Dưới áp bức của cao thủ bậc mười, Từ Sắt Nguyên vô thức run chân. Thấy ánh mắt Lục Thiệp Xuyên chuyển sang Tiêu Dật lại lộ ra vô hạn từ ái, ông cẩn thận lùi lại vài bước, lần nữa nỗ lực thu nhỏ cảm giác tồn tại của mình. Đoạn Lăng Phong lắc đầu, thân hình hơi nháy một cái đã nắm Từ Sắt Nguyên mang ông ra khỏi đó, để không gian lại cho Tiêu Dật và Lục Thiệp Xuyên.

Không có sự tồn tại của người khác, Tiêu Dật rất nhanh áp sự quẫn bách đó xuống đáy lòng. Đối diện với ánh mắt quan tâm xen lẫn khẩn trương của Lục Thiệp Xuyên, Tiêu Dật đột nhiên thấy ấm áp, chủ động mở miệng gọi: "Ông ngoại!"

"Tốt!" Cho dù đã không phải là lần đầu tiên Tiêu Dật gọi ông như thế, nhưng Lục Thiệp Xuyên vẫn kích động không thể khống chế, vươn một tay nặng nề vỗ lên vai Tiêu Dật, nói liền mấy tiếng "tốt".

Nhìn Tiêu Dật, Lục Thiệp Xuyên lại nhớ tới Mẫn Nương, nếu nữ nhi của ông còn sống, một nhà ba người bọn họ sẽ chân chính đoàn tụ, đời này của ông cũng không còn gì hối tiếc nữa. Suy nghĩ thoảng qua, trên mặt Lục Thiệp Xuyên hiện lên một nét bi thống, nhưng lại ẩn đi rất nhanh, kéo Tiêu Dật ngồi xuống.

"Hiện tại con có phải đang kỳ quái thân phận của mình không?" Lục Thiệp Xuyên mở miệng nói thẳng.

Tiêu Dật chần chừ một lúc, gật đầu. Kiếp trước về thân thế của y, ông ngoại không kịp nhắc tới, khi Tiêu gia đón y về tiên giới cũng chỉ đơn giản nhắc vài câu, nói y là hậu nhân của Tiêu gia lưu lạc tại nhân giới. Đợi khi y về tiên giới, y mới biết thì ra y là đích tôn duy nhất thế hệ này của Tiêu gia. Tiêu Dật lúc đó không phải không nghi hoặc, nếu thân phận của y đã nổi bật như thế, tại sao còn có thể bỏ y tại nhân giới? Đáng tiếc tất cả nghi hoặc của y đều không có ai giải thích, vẫn là do y mấy lần vô ý nghe được người khác nói vài câu, mới dần ráp lại được sự thật hoàn chỉnh.

https://thuviensach.vn

Trước khi Tiêu Dật gặp ông ngoại cũng từng do dự, có nên nói chuyện trọng sinh cho ông ngoại không, nhưng y nghĩ đi nghĩ lại rồi cuối cùng hạ quyết tâm. Khác với Bạch Kỳ là không sao, đối với Sở Mặc là không tín nhiệm, đối với ông ngoại, suy nghĩ của Tiêu Dật càng phức tạp hơn nhiều. Tiêu Dật không biết ông ngoại có tình cảm ra sao với Tiêu gia, nhưng trong lúc ông ngoại và ông nội ở chung, Tiêu Dật có thể cảm giác được giữa hai người có sự ăn ý sâu sắc. Trước sau hai đời Tiêu Dật cũng đều nhìn ra được ông ngoại là thật tâm thành ý quan tâm y, nhưng y không xác định được sự quan tâm này có thể thắng được tình cảm của ông ngoại và Tiêu gia không. Nếu có thể thắng, vậy kiếp trước y mơ hồ chết tại Tiêu gia, vậy không phải đã hung hăng đâm một đao vào tim ông ngoại sao. Ông ngoại là vì tin tưởng mới tìm tới Tiêu gia sau khi tìm được bổn nguyên quả, nhưng cái chết của y bất kể là ngoài ý muốn hay là sơ sót, chung quy là do Tiêu gia không đặt trong lòng. Hiện tại y đã trọng sinh, y chỉ cần nghĩ cách tránh khỏi Tiêu gia là được, hà tất phải vì chuyện kiếp trước, lại khiến ông ngoại phải trải nghiệm cảm giác niềm tin bị bội phản.

Nhưng nếu không thắng được thì sao? Ông ngoại nếu mang lòng nghi hoặc với lời của y thì sao? Suy nghĩ này tuy yếu, nhưng cũng thỉnh thoảng sẽ nhảy lên trong đầu Tiêu Dật, Tiêu Dật không dám nghĩ tình hình không thắng được, cho nên y thà không nói gì cả, giả vờ như y vừa mới tới tiên giới không lâu, giả vờ y không biết gì với tất cả.

Lục Thiệp Xuyên không biết những suy nghĩ xoay chuyển trong đầu Tiêu Dật, hắn vô thanh thở dài một tiếng, “Chuyện này phải kể từ rất lâu về trước.”

Lục Thiệp Xuyên cả đời nếu chỉ nhìn nửa đời trước thì tuyệt đối có thể xưng một câu là nhân sinh mỹ mãn. Tuy ông chỉ xuất thân từ một tiểu gia tộc không bắt mắt ở Dịch Vân châu, nhưng vì trong người có thượng phẩm tiên cách, thiên tư kinh người mà từ nhỏ đã được chú mục. Đợi khi tuổi tác hơi lớn một chút, lại trong một lần ra ngoài thám hiểm quen biết với gia

https://thuviensach.vn

chủ Tiêu Đỉnh Lâu của Tiêu gia, hai người vừa gặp đã quen, giao tình vô cùng không tầm thường. Đối với Lục gia mà nói, có thể nhờ vào Lục Thiệp Xuyên bước lên vận đạo to lớn của Tiêu gia, mà đối với Dịch Vân châu mà nói, tiền đồ vô hạn lại là ở Lục Thiệp Xuyên làm hảo hữu của gia chủ Tiêu gia, ai cũng xem trọng hắn hơn!

Tới mức đợi khi Tiêu Đỉnh Lâu thành thân sinh con, đối phương đã sớm hẹn với Lục Thiệp Xuyên, nếu Lục Thiệp Xuyên tương lai có nữ nhi, nhất định phải gả vào Tiêu gia, nếu có nhi tử, thì để bọn chúng trưởng thành cùng nhau, làm huynh đệ khác họ. Lục Thiệp Xuyên tự nhiên sẽ không từ chối hảo ý của Tiêu Đỉnh Lâu, Lục gia tuy chỉ là một tiểu gia tộc, nhưng khi hắn còn trẻ tâm tính cao ngạo, tự cảm thấy tương lai tu vi nhất định có thể bước vào bậc mười, nhi tử của cao thủ bậc mười như hắn lẽ nào không xứng với gia chủ tương lai của Tiêu gia sao?

Không qua bao lâu, Lục Thiệp Xuyên cũng thành thân, nhưng sau khi thành thân lại chậm chạp không có hài tử. Lúc này người phụ thân hời của Tiêu Dật là Tiêu Hàm Chương đã trưởng thành, Tiêu Đỉnh Lâu đè ép không cho Tiêu Hàm Chương định thân, cố chấp muốn đợi hài tử của Lục Thiệp Xuyên ra đời. May mà không qua bao lâu, mẫu thân của Tiêu Dật liền ra đời, nhưng nằm ngoài dự liệu của mọi người là, hài tử mà Lục Thiệp Xuyên ngàn trong vạn chờ lại có tiên cách trong người là hạ phẩm.

Nếu chỉ là cách biệt về mặt thân thế, Lục Thiệp Xuyên tự nhiên không lo nữ nhi gả vào Tiêu gia, nhưng hiện tại cách biệt tu vi đã bày ra đó, Lục Thiệp Xuyên lập tức đi tìm Tiêu Đỉnh Lâu, đưa ra ý định hủy hôn ước năm đó, để Tiêu Đỉnh Lâu tìm một phối ngẫu khác cho Tiêu Hàm Chương. Đề nghị của hắn bị Tiêu Đỉnh Lâu thản nhiên cự tuyệt, Tiêu Đỉnh Lâu cố chấp muốn giữ chữ tín, để Tiêu Hàm Chương nghênh thú Lục Mẫn Nương.

Tiêu Đỉnh Lâu lúc đó từng hùng hồn nói, “Lẽ nào giao tình giữa chúng ta, mà ngươi còn lo lắng Tiêu gia sẽ đối xử không tốt với Mẫn Nương?”

https://thuviensach.vn

Có câu nói này của Tiêu Đỉnh Lâu, Lục Thiệp Xuyên yên tâm nuôi lớn nữ nhi, rồi gả nàng vào Tiêu gia. Cuộc sống của Lục Mẫn Nương sau khi kết hôn cũng coi như không tồi, Tiêu Hàm Chương tuy có mấy thị thiếp, đối với Lục Mẫn Nương cũng coi như dịu dàng thân thiết, chỉ là Lục Mẫn Nương lại gặp vấn đề giống với phụ thân nhà mình, chậm chạp không có hài tử ra đời. Mãi đến khi mấy đứa con vợ lẽ của Tiêu Hàm Chương lần lượt trưởng thành, Lục Mẫn Nương mới mang thai Tiêu Dật. Nhưng đả kích lớn hơn nữa là sau khi Tiêu Dật ra đời, y lại là người không có tiên cách. Nếu Tiêu Dật sinh ra trong gia đình bình thường, chẳng qua chỉ ngắn ngủi trăm năm chờ y lại nhập luân hồi là được. Nhưng tại Tiêu gia, đây là tin xấu cực lớn. Tiêu Đỉnh Lâu tuy nể tình nghĩa với Lục Thiệp Xuyên mà không nỡ tâm với Tiêu Dật, nhưng vẫn quyết định đưa Tiêu Dật tới nhân giới, đây cũng là phương pháp giải quyết tốt nhất mà ông có thể nghĩ tới. Lẽ nào để Tiêu Dật lưu lại tiên giới ngày ngày chịu đựng người xung quanh nhạo báng, nhìn mọi người trường sinh bất lão dung nhan không đổi, mà y chẳng qua trăm năm ngắn ngủi liền phải nhập luân hồi sao?

Quyết định này của Tiêu Đỉnh Lâu, Lục Thiệp Xuyên tuy có thể lý giải, nhưng lại vô pháp tiếp nhận, hai người quen biết nhiều năm đây là lần đầu tiên tranh cãi. Nhưng còn chưa đợi chuyện này qua đi, tiếp theo chính là Lục Mẫn Nương xảy ra chuyện ngoài ý muốn, Lục Thiệp Xuyên dưới cơn tức giận rời khỏi Tiêu gia, đi vào Hư Vô hải rồi không trở ra nữa.

Lục Thiệp Xuyên kể tới đây, nặng nề thở dài một tiếng, “Mấy năm nay ta vẫn luôn nghĩ, nếu năm đó ta không kiên trì muốn Mẫn Nương gả vào Tiêu gia, có phải nó sẽ không xảy ra chuyện ngoài ý muốn, mà con cho dù trong người không có tiên cách, cũng có thể sinh sống tại tiên giới dưới sự bảo hộ của ta, không tới mức cốt nhục phân ly hai giới?”

Lục Thiệp Xuyên không nói tới một chuyện, hổ thẹn của hắn đối với Tiêu Dật trừ việc vì Tiêu Dật từ nhỏ bị Tiêu gia bỏ mặc tại nhân giới ra, còn có một nguyên nhân khác. Lục Thiệp Xuyên vừa ra đời đã được trưởng bối

https://thuviensach.vn

kiểm tra trong người là thượng phẩm tiên cách, sau đó hắn từng ngày trưởng thành, càng được người xung quanh khen ngợi là thiên phú kỳ tài, cho dù trong những tiên nhân đồng dạng có thân mang thượng phẩm tiên cách, hắn cũng thuộc dạng dị loại có thiên phú kinh người. Lục Thiệp Xuyên khi còn trẻ, chỉ cho rằng bản thân là sủng nhi của trời xanh, nhưng sau sự ra đời của Lục Mẫn Nương và Tiêu Dật, khi hai người một là hạ phẩm tiên cách, một là trong người dứt khoát không có tiên cách, Lục Thiệp Xuyên không khỏi suy nghĩ, có phải do hắn phúc trạch quá lớn, đoạt đi phúc trạch của nữ nhi và cháu ngoại? Phúc trạch vốn là một thứ hư không mờ mịt, nhưng Lục Thiệp Xuyên lại càng nghĩ càng cảm thấy chính là như thế. Nếu lúc còn trẻ ông đừng quá mức cao ngạo, hiểu được tích phúc, có phải nhân sinh của Mẫn Nương và Tiêu Dật sẽ khác? Nghĩ thế, hổ thẹn của ông đối với Tiêu Dật càng sâu, mấy năm nay ông gần như tự ngược du đãng trong Hư Vô hải tìm kiếm bổn nguyên quả, cũng không phải không có nguyên nhân này bên trong.

Lục Thiệp Xuyên nói những điều này, đều là thứ mà kiếp trước Tiêu Dật không biết, bao gồm nguyên nhân chết của mẹ, bao gồm nguyên nhân ông nội năm đó đưa y tới nhân giới, cũng bao gồm ông ngoại một mình tại Hư Vô hải tìm kiếm bổn nguyên quả hai mươi năm.

Tâm trạng Tiêu Dật cuộn trào, tư duy phức tạp. Kiếp trước y cho rằng Tiêu gia vì che đậy mới ném y ở nhân giới không nghe không hỏi, hiện tại nghe việc che đậy cũng có nguyên nhân, ông nội cũng không hẳn không suy nghĩ vấn đề dưới góc độ của y. Còn mẹ nữa, y chỉ biết mẹ mất sớm, lại không biết mẹ là vì y mà bị sở tuần kiểm đánh vào luân hồi. Còn cả ông ngoại, nghĩ tới ông ngoại vì y ôm ý niệm mờ mịt tìm kiếm bổn nguyên quả suốt hai mươi năm ở Hư Vô hải, trong lòng Tiêu Dật cảm động, phần nhiều hơn là hổ thẹn, không biết kiếp trước khi nghe tin y qua đời, ông ngoại sẽ bi thương cỡ nào?

https://thuviensach.vn

Suy nghĩ thoáng qua, Tiêu Dật do dự một chút, mở miệng, “Nếu trong nội thể con không có tiên cách, vậy sao lại tới tiên giới?”

Tuy y rất muốn thẳng thắn nói rõ tất cả với ông ngoại, nhưng nhìn vẻ mặt hổ thẹn của ông ngoại, Tiêu Dật ngược lại càng không nói ra được. Ông ngoại đã gánh chịu giày vò tâm lý vì năm đó không ngăn cản Tiêu gia bỏ mặc y tại nhân giới, nếu y lại nói với ông ngoại, kiếp trước y bị đón về Tiêu gia không lâu, trong lúc ông ngoại bế quan luyện chế bổn nguyên đan, vì ngoài ý muốn mà chết mơ hồ, ông ngoại không phải càng thêm tự trách sao? Cho dù hiện tại y còn sống nhảy nhót trước mặt, nhưng ông ngoại cũng sẽ rất khó trải qua cửa ải tâm lý, chỉ càng thêm buồn phiền mà thôi. Nghĩ thế, Tiêu Dật quyết định vẫn che giấu chuyện trọng sinh trong lòng, diễn bộ dáng cái gì cũng không biết mà hiện tại y nên có.

Đối với vấn đề của Tiêu Dật, thần sắc Lục Thiệp Xuyên trở nên ngưng trọng, “Tiểu Dật, ông ngoại sẽ không nhìn nhầm, trong nội thể con quả thực không có tiên cách, còn về tại sao lại có thể tới tiên giới, ông ngoại hoài nghi trong nội thể con có thể có thần cách hư tổn.”

“A?”

Nếu nói trước đó Tiêu Dật do dự hoang mang còn xen một chút phần diễn xuất, vậy lúc này biểu tình của y tuyệt đối không có chút giả vờ nào, hoàn toàn là xuất phát từ trong lòng, y thật sự kinh ngạc.

Thần cách? Là chỉ hình thái cực đó sao?

https://thuviensach.vn

TIÊN GIỚI TẨU TƯ PHẠM

Lý Tùng Nho
www.dtv-ebook.com

Chương 52

Thần Cách

Trước đó khi ở Hư Vô hải, Lục Thiệp Xuyên nghe được tin tức Tiêu Dật ở tiên giới, sau khi trải qua kích động, nổi lên trong lòng là lo âu sâu sắc. Nếu chiếu theo Đoạn Lăng Phong đã nói, Tiêu Dật tuổi còn trẻ đã có thể thăng tiên, trong người sao lại không có tiên cách được? Nhưng mà nếu trong người Tiêu Dật có tiên cách, vậy năm đó Tiêu Đỉnh Lâu tại sao phải lừa ông Tiêu Dật không có tiên cách?

Vấn đề này xoắn lấy Lục Thiệp Xuyên cả đường, ông thật sự không muốn tin năm đó Tiêu Đỉnh Lâu lại lừa ông về chuyện này, cho tới khi gặp Tiêu Dật, Lục Thiệp Xuyên mới vô thức thở phào một hơi, nhưng tim ông lại rất nhanh bị treo lên. Trong người Tiêu Dật không có tiên cách, nhưng ông lại ẩn ẩn cảm giác được trong nội thể Tiêu Dật có một khí tức huyền diệu, khí tức này Lục Thiệp Xuyên không hề xa lạ.

Một năm trước, Lục Thiệp Xuyên đạt được một cơ duyên thật lớn, tu vi đột phá thăng cấp lên bậc mười. Trong quá trình thăng cấp, Lục Thiệp Xuyên ẩn ẩn tiếp xúc với một tầng cao hơn, cảm ứng được cỗ khí tức càng huyền diệu hơn. Lục Thiệp Xuyên biết đây chính là “ngộ thần” mà trong cổ tích đã ghi lại, một khi đột phát được cảnh giới này, tiên nhân sẽ từ tiên giới thăng lên thần giới. Nhưng mấy vạn năm trước sau khi thần giới bị diệt, thì không còn tiên nhân nào có thể đột phá cảnh giới này nữa.

Sau khi Lục Thiệp Xuyên thăng cấp thành công, cỗ khí tức này cũng được tinh thần ông khắc sâu, hiện tại ông lại cảm ứng được khí tức đồng

https://thuviensach.vn

dạng trong người Tiêu Dật. Đối với việc này, trong lòng Lục Thiệp Xuyên không chỉ không có một chút vui sướng, ngược lại tràn đầy lo lắng.

Lục Thiệp Xuyên thần sắc ngưng trọng, “Tiểu Dật, con có biết bản chất của tiên nhân là gì không?”

Tiêu Dật tỉnh lại khỏi giật mình ban nãy, nghĩ nghĩ rồi chần chờ đáp, “Tiên cách?”

“Không sai!” Lục Thiệp Xuyên khích lệ nhìn y, “Bản chất của tiên nhân chính là nằm ở chuyện nội thể có tiên cách, đồng dạng loại suy, bản chất của tu chân giả nhân giới là nội thể có linh cách, mà bản chất của thần nhân chính là ở nội thể có thần cách.”

Lời của Lục Thiệp Xuyên khiến Tiêu Dật tựa hồ hiểu ra gì đó, y do dự mở miệng, “Ý của ông ngoại là nói con hiện tại không tính là tiên nhân mà là thần nhân?”

Lục Thiệp Xuyên gật đầu.

Trong mắt Tiêu Dật hiện lên một thoáng hoang mang, không hiểu nhìn Lục Thiệp Xuyên. Y từ nhỏ không sống tại tiên giới, đối với những thường thức xung quanh hiểu biết không nhiều, cho dù y từng bổ sung một mớ kiến thức tiên giới tại Mặc Hương Các, nhưng vẫn có rất nhiều thứ nửa hiểu nửa không. Về thần giới, y vẫn là nghe từ miệng Sở Mặc. Lúc đó tại Vô Vọng chi hải, Sở Mặc đơn giản nhắc tới một câu thần giới, Tiêu Dật vẫn luôn nghĩ trở về tiên giới rồi sẽ tìm thử tư liệu về thần giới, nhưng Mặc Hương Các bị phong lại thêm buôn bán bận rộn, khiến y nhất thời cũng quên mất chuyện này. Hiện tại nghe được ông ngoại nhắc lại, Tiêu Dật có chút không hiểu, thần nhân là tiên nhân có gì khác nhau?

Hoang mang của Tiêu Dật rơi vào mắt Lục Thiệp Xuyên, ông chỉ cảm thấy hổ thẹn không thôi. Tuy tư liệu tiên giới ghi chép về thần giới không nhiều, nhưng sự tồn tại của thần giới tại tiên giới mà nói không phải là bí

https://thuviensach.vn

mật gì, là một thường thức cơ bản mà mọi người ai cũng biết, nhưng tiểu Dật lại không hiểu gì cả. Mỗi khi nghĩ tới tiểu Dật bị bỏ mặc ở nhân giới hai mươi năm, Lục Thiệp Xuyên liền hận không thể dùng tất cả của ông để bồi thường cho Tiêu Dật.

Đối với việc Tiêu Dật không hiểu, Lục Thiệp Xuyên biểu hiện vô cùng kiên nhẫn, ông tỉ mỉ giải thích cho Tiêu Dật, "Tiểu Dật, con biết không chỉ có hai thế giới là nhân giới và tiên giới chứ?"

Tiêu Dật gật đầu, rất muốn nói y không chỉ biết, y còn từng tới thú nhân thế giới, nhưng y chợt nghĩ, cái này hình như không có liên quan đến chuyện ông ngoại đang nói, để lát nữa nói sau đi, nghe ông ngoại kể xong đã.

Tiêu Dật nghĩ thế, Lục Thiệp Xuyên đã nói tiếp, "Bao gồm nhân giới và tiên giới, Vô Vọng chi hải kỳ thật tổng cộng liên kết năm thế giới, phân biệt là thần giới, tiên giới, thú nhân thế giới, ma pháp thế giới và nhân giới. Trong năm thế giới này, nhân giới là thế giới nền tảng, tiên giới, thú nhân thế giới và ma pháp thế giới là thế giới trung đẳng, mà thần giới lại là thế giới cao đẳng. Tại nhân giới, tu vi của tu chân giả ngưng luyện đến một cảnh giới nhất định thì sẽ thăng tiên, đồng dạng, tại tiên giới tu vi của tiên nhân ngưng luyện đến cảnh giới nhất định cũng sẽ thăng lên thần giới. Hiện tại con hiểu chưa, thần nhân kỳ thật là cao hơn tiên nhân một bậc."

Tiêu Dật nhìn ông ngoại, lại nhìn mình, y tồn tại cao hơn ông ngoại một bậc hả? Nhưng y căn bản nhìn không ra y có gì khác biệt ông ngoại.

Lục Thiệp Xuyên nhìn động tác của Tiêu Dật từ ái cười: "Sự khác biệt của thần nhân và tiên nhân không nằm ở vẻ ngoài, mà là khác biệt tiên cách và thần cách. Kỳ thật không chỉ là thần nhân và tiên nhân, khác biệt của tu chân giả và tiên nhân cũng nằm ở khác biệt linh cách và tiên cách. Theo cách nói của thời thượng cổ, linh cách, tiên cách, thần cách bất kể tên là gì, kỳ thật bản chất đều là năng lượng hạch tụ tập trong thân thể, khác biệt chỉ

https://thuviensach.vn

nằm ở chất. Cũng như đẳng cấp các thế giới, khác biệt của linh cách, tiên cách, thần cách cũng là như thế. Đẳng cấp linh cách thấp nhất mà thần cách thì cao nhất."

Những thứ Lục Thiệp Xuyên nói Tiêu Dật vẫn là lần đầu được nghe, y cũng hơi hiểu được ý của ông ngoại. Khác biệt của linh cách, tiên cách, thần cách giống như khác biệt của Nestle, Dove và socola thủ công Thụy Sĩ, về bản chất cả ba cái đều là socola, nhưng chất lượng khẩu vị hoàn toàn khác nhau, nhưng nghĩ tới đây Tiêu Dật lại không hiểu cho lắm.

"Vậy tu chân giả sau khi thăng thiên trong người còn linh cách không?"

Lục Thiệp Xuyên lắc đầu, "Khi tu chân giả thăng lên tiên giới, linh cách trong người sẽ chuyển biến thành tiên cách, mà trước đó linh cách của tu chân giả nếu ngưng luyện càng tinh thuần, thì phẩm chất tiên cách được chuyển hóa càng cao. Đồng dạng tiên cách cũng là như thế."

Tiêu Dật hiếu kỳ nói, "Vậy trong nội thể ma pháp thế giới và thú nhân thế giới cũng có năng lượng hạch giống như tiên cách này sao?"

Lục Thiệp Xuyên tán thưởng nhìn Tiêu Dật một cái, gật đầu, "Không sai, ma pháp thế giới theo như ghi chép là dựa vào ma lực để ngưng tụ thành ma hạch trong nội thể, mà thú nhân thế giới lại hình thành nguyên đan trong người, tuy tên gọi khác nhau, nhưng bản chất kỳ thật đều là năng lượng tụ hội."

Nghe tới đây, Tiêu Dật ngẫm nghĩ gì đó nhíu mày, "Nhưng thần giới đã sụp đổ rồi, cho dù tiên cách cũng vậy, ma hạch hoặc là nguyên đan cái gì cũng thế, đã không có cách nào chuyển hóa thành thần cách nữa rồi đúng không?"

Thần sắc Lục Thiệp Xuyên ngưng trọng gật đầu, "Đây chính là chỗ mà ông ngoại đang lo lắng."

https://thuviensach.vn

Tiêu Dật không hiểu nhìn Lục Thiệp Xuyên, trên mặt Lục Thiệp Xuyên hiện lên tia lo lắng, “Theo như cổ tích ghi chép thần giới chắc đã bị hủy diệt, nhưng từ trước tới nay, tiên nhân khi lên bậc mười vẫn có thể chạm vào khí tức thần giới, cho nên có không ít tiên nhân kiên trì tin rằng thần giới chỉ là sụp đổ mà không phải bị hủy diệt, và vẫn luôn cố gắng tìm kiếm biện pháp để lại phi thăng.”

Tiêu Dật lập tức hiểu, “Ông ngoại đang lo lắng mọi người biết trong người con là thần cách, vì thế bắt con đi nghiên cứu?”

Nhờ ảnh hưởng của tiểu thuyết điện ảnh đủ loại tại nhân giới, Tiêu Dật đã lập tức nghĩ tới nghiên cứu cắt lát của viện khoa học.

Lục Thiệp Xuyên cẩn trọng gật đầu, nhưng lại lo lắng lời của mình sẽ dọa tới Tiêu Dật, bèn giải thích thêm, “Ông ngoại cũng chỉ là nhắc tới vậy thôi, có lẽ ông nghĩ nhiều, chỉ là chuyện trong người con có thần cách, nhớ rõ sau này đừng nói với bất cứ ai. Còn về chuyện khác, tiểu Dật không cần lo lắng, tiên nhân dưới bậc mười căn bản không nhìn ra dị thường của tiểu Dật, đây cũng là do thần cách trong người tiểu Dật hư tổn, nếu là thần cách hoàn chỉnh, cho dù tiên nhân bậc mười cũng nhất định nhìn không ra.”

Lục Thiệp Xuyên nói thế, Tiêu Dật lập tức yên tâm. Còn về chuyện ông ngoại nói tiên nhân trên bậc mười có thể nhìn ra dị thường của y, y mới không để ý. Cả tiên giới này tiên nhân trên bậc mười có thể có bao nhiêu, tính ra cũng có vài người thì đều là thâm cư hiếm ra ngoài, ai lại rảnh tới nỗi vô sự chạy tới xem y? Nhưng nghĩ tới chuyện ông ngoại bảo y giữ bí mật, Tiêu Dật hơi mang cúi chột dạ cúi đầu, ông ngoại nói là sau này đừng nói với người khác, vậy trước đó đã lỡ nói rồi thì sao? Tiêu Dật thật sự không ngờ được hình thái cực trong người lại là thần cách, vậy không phải nói y có thể qua lại các thế giới đều là tác dụng của thần cách. Nếu như vậy, người biết tới nó không ít, Từ Sắt Nguyên, Sở Mặc, Lâm Thính Hải, còn có tốp mặc vệ dưới tay Sở Mặc, Tiêu Dật tùy tiện nghĩ cũng ra một đống người.

https://thuviensach.vn

Suy nghĩ thoáng qua, Tiêu Dật chột dạ mở miệng nói chuyện thần cách chính là hình thái cực trên ngực y và y có thể qua lại các giới.

Y không phải cố ý giấu ông ngoại, chỉ là vẫn chưa tìm được cơ hội thích hợp nói ra mà thôi.

Quả nhiên sau khi nghe y nói, chân mày Lục Thiệp Xuyên nhíu chặt, "Qua lại các thế giới bất đồng?"

Tiêu Dật gật đầu.

Lục Thiệp Xuyên trầm ngâm, chuyện qua lại các giới ông cũng là lần đầu tiên nghe được. Từ sau khi thần giới bị diệt, tất cả những ghi chép tỉ mỉ về thần giới đều bị tiên đình thu hồi, tin tức có giá trị lưu truyền ra ngoài đã ít càng thêm ít, nếu thật sự như tiểu Dật nói, vậy uy lực của thần cách còn lớn hơn ông tưởng tượng nhiều, chỉ là ông vẫn là lần đầu tiên biết thần cách lại có hình thái cực, vấn đề hiện tại là, người biết tiểu Dật có thể qua lại các giới quá nhiều, bọn họ liệu có liên hệ tới chuyện thần cách không?

Lục Thiệp Xuyên không yên tâm mở miệng, "Trong những người con nói này có ai từng thấy qua hình thái cực đó không?"

Tiêu Dật do dự một chút, "Chỉ có Sở Mặc từng thấy."

Cái tên Sở Mặc khiến chân mày Lục Thiệp Xuyên khẽ nhíu khó nhận thấy, tiếp theo lại nghĩ nếu chỉ có Sở Mặc từng thấy, vậy chuyện liền đơn giản nhiều rồi. Hiện tại Sở Mặc và Tiêu Dật yêu nhau, chắc không cần lo lắng hắn tiết lộ ra ngoài. Hơn nữa còn thế lực Tiêu Diêu cung sau lưng hắn, vào thời khắc mấu chốt có thể bảo hộ tiểu Dật. Còn về những người khác, biết không nhiều cũng không dễ nghĩ quá nhiều. Từ gia ông không rõ lắm, nhưng Lâm gia gia phong luôn rất nghiêm, hài tử dạy ra chắc sẽ không quá kém. Càng huống hồ tiểu Dật nhà ông là một đứa trẻ ngoan, có thể quen biết thân cận tiểu Dật, chắc cũng còn được, ông tin ánh mắt tiểu Dật. Như vậy Lâm gia và Từ gia cũng không cần quá lo lắng, nhưng vì phòng ngừa

https://thuviensach.vn

vạn nhất, ông vẫn định âm thầm chú ý chút, có gì không đúng cũng có thể lập tức giải quyết.

Tiêu Dật không biết ông ngoại nhà mình mới một chút đã suy tính nhiều như thế, nhìn ông ngoại trầm ngâm gật đầu, “Nếu bọn họ đã biết, cũng không cần phải đặc biệt thay đổi, ngược lại càng dễ gây nghi ngờ, cứ như thường là được.”

Lời của Lục Thiệp Xuyên khiến Tiêu Dật thở phào một hơi, y thật sự sợ sau khi ông ngoại nghe rồi, ngăn cản y lại đi tới các giới, như vậy bọn Bạch Kỳ và Lạc Phi sẽ ra sao? Chuyện làm ăn của y sẽ thế nào?

Chút tâm tư của Tiêu Dật không thoát khỏi mắt Lục Thiệp Xuyên, ông từ ái nhìn Tiêu Dật, vẻ mặt nhu hòa, chỉ cần tiểu Dật vui vẻ, sau này ông cực khổ một chút bảo vệ thêm cho tiểu Dật là dược, sao ông nỡ lấy danh nghĩa an toàn mà ngăn cản tự do của tiểu Dật chứ.

Không biết là cố ý hay vô ý, hai người ai cũng không nhắc tới chuyện Tiêu Dật nhận lại Tiêu gia. Tiêu Dật đã định sẵn chủ ý muốn tránh khỏi Tiêu gia, y hận không thể khiến ông ngoại đừng nhắc tới, tuy y rất muốn chủ động biểu đạt thái độ mình không muốn quay về, nhưng hành động này quá mức kỳ quái, y vẫn chưa nghĩ xong nên tìm lý do gì để không nhận Tiêu gia.

Tiêu Dật lo lắng Lục Thiệp Xuyên sẽ nhắc tới chuyện Tiêu gia, nhưng không biết Lục Thiệp Xuyên cũng đang lo lắng Tiêu Dật sẽ nhắc tới. Trước đó tại Hư Vô hải, Lục Thiệp Xuyên chỉ có một mình, khi đối diện với sự truy sát của cả Hư Vô hải và lòng tham đối với bổn nguyên thụ, ông chỉ nghĩ người duy nhất có thể bảo vệ Tiêu Dật chỉ có Tiêu gia. Lúc đó ông cũng quả thật định một khi rời khỏi Hư Vô hải lập tức sẽ để Tiêu gia đón Tiêu Dật về tiên giới, rồi nhờ sự bảo hộ của Tiêu gia chống qua thời gian ông luyện chế bổn nguyên đan, nhưng hiện tại đã khác, ông không cần phải đối diện với truy sát của Hư Vô hải, càng không bị thương, Tiêu Dật cũng

https://thuviensach.vn

ngoài dự liệu tới tiên giới. Đủ loại ngoài ý muốn này, ông tư tâm không muốn lại đưa Tiêu Dật về Tiêu gia, mà hy vọng Tiêu Dật có thể ở lại bên ông.

Bắt đầu từ khi kể lại cho Tiêu Dật thân thế của y, Lục Thiệp Xuyên đã bắt đầu lo lắng Tiêu Dật sau khi biết thân thế của mình sẽ đòi nhận lại Tiêu gia, dù sao Linh Hư cảnh Tiêu gia không phải là tiểu gia tộc tầm thường gì, mà thân là người thừa kế đích tôn duy nhất của Tiêu gia, có nghĩa là gì kẻ ngốc cũng biết.

Lục Thiệp Xuyên tuy tâm tính cao ngạo, nhưng không phải người không hiểu nhân tình thế sự. Hai mươi năm trước khi Tiêu Dật còn chưa ra đời, lão hữu có lẽ vẫn luôn đợi sự ra đời của Tiêu Dật để bồi dưỡng làm người kế tục đời sau. Nhưng từ hai mươi năm trước khi lão hữu từ bỏ Tiêu Dật, nhiều năm như thế trôi qua, người thừa kế của Tiêu gia chắc đã sớm định, Tiêu Dật cho dù có nhận Tiêu gia, trừ một thân phận ra không có bất cứ ưu thế nào, ngược lại vì thân phận mà càng dễ trở thành cái đinh trong mắt mọi người.

Lục Thiệp Xuyên tuy tin rằng Tiêu Đỉnh Lâu đối với Tiêu Dật vẫn còn có một chút tình ông cháu, nhưng đối với những người khác của Tiêu gia thì ông không tin tưởng. Đặc biệt là chuyện trong người Tiêu Dật có thần cách, Lục Thiệp Xuyên càng lo lắng sẽ tạo nên ý định gì đó của những người khác trong Tiêu gia. Cho dù lúc trước tại Hư Vô hải khi còn chưa biết trong người Tiêu Dật có thần cách, ông nghĩ tới chỉ là hy vọng Tiêu gia có thể vì huyết mạch mà bảo hộ Tiêu Dật an toàn, một khi ông luyện thành bổn nguyên đan, ông tự động sẽ mang Tiêu Dật đi.

Nhưng những suy nghĩ này, Lục Thiệp Xuyên lại không thể nói rõ với Tiêu Dật, ông vừa không nhẫn tâm nhìn Tiêu Dật thất vọng, lại cảm thấy bản thân lòng dạ tiểu nhân, muốn chia rẽ tình cảm của Tiêu Dật và Tiêu gia. Hiện tại thấy Tiêu Dật nhắc cũng không thèm nhắc tới Tiêu gia, Lục Thiệp Xuyên càng sẽ không chủ động nhắc.

https://thuviensach.vn

Thế là thời gian tiếp theo, dưới yêu cầu của Lục Thiệp Xuyên, Tiêu Dật kể lại toàn bộ cuộc sống trước kia của mình. Cha mẹ nuôi của y, cuộc sống học tập của y, bạn bè của y, báo con y thích, còn có Vượng Tài và chuyện làm ăn của y.

Cả quá trình Lục Thiệp Xuyên đều nghe rất nhập thần, nhưng khiến ông kỳ quái là trong miệng Tiêu Dật, cái tên Sở Mặc xuất hiện rất ít, lẽ nào là vì lo lắng ông sẽ phản đối mà che giấu không nhắc? Suy nghĩ thoáng qua, Lục Thiệp Xuyên do dự, tuy ông cảm thấy Tiêu Dật vẫn nên tìm một nữ tiên thành thân sinh con mới tốt, nhưng nếu Tiêu Dật thích, ông sao nỡ khiến Tiêu Dật buồn mà phản đối bọn họ bên nhau.

Nghĩ thế, Lục Thiệp Xuyên liền chủ động nhắc tới, “Sở Mặc thì sao? Hắn thế nào?”

Tiêu Dật không hiểu lắm ông ngoại sao lại nhắc tới Sở Mặc, nhưng nếu ông ngoại đã hỏi, Tiêu Dật cũng tùy tiện đáp, “Rất tốt a, Sở Mặc rất tốt.”

Lục Thiệp Xuyên vốn còn muốn hỏi nữa, nhưng nghĩ nghĩ lại nuốt trở vào, nếu tiểu Dật đã không nguyện ý nhắc tới, hà tất gì ông phải truy vấn đến cùng, chỉ có một mình Sở Mặc từng thấy hình thái cực còn chưa đủ nói rõ vấn đề hay sao.

Ôm suy nghĩ như thế, Lục Thiệp Xuyên rất nhanh di chuyển vấn đề.

Khi Tiêu Dật và Lục Thiệp Xuyên đang nói chuyện vui vẻ, Từ Sắt Nguyên một mình vô vị ngồi xổm ở góc tường. Đồ hắn mang từ chỗ lão Vương về toàn bộ đều cất trong bụng Vượng Tài đó, đúng rồi, còn có vị tác giả Dung Nhị trên danh nghĩa là ra ngoài đi dạo, cũng còn đang ở trong bụng Vượng Tài. Sớm biết như thế hắn sẽ không chọc Tiêu Dật rồi, sớm thả Dung Nhị ra, hiện tại tính ra cũng viết được mấy ngàn chữ.

Từ Sắt Nguyên vô vị ngồi vẽ vòng, sau đó nhìn thấy Đoạn Lăng Phong đang đứng một bên. Từ Sắt Nguyên nghĩ nghĩ, sáp lại chọc chọc Đoạn

https://thuviensach.vn

Lăng Phong, chỉ vào bên trong, “Ông ngoại của Tiêu Dật là ai a? Ngươi có từng nghe qua tên của hắn chưa?”

Cả gương mặt của Đoạn Lăng Phong đều ẩn trong hắc bào, căn bản lười để ý Từ Sắt Nguyên.

Từ Sắt Nguyên không chết tâm lại chọc chọc, đang định nói chuyện, cửa đại thính đột nhiên mở ra, Tiêu Dật bước ra.

“Ủa, anh còn chưa đi?” Tiêu Dật kỳ quái nhìn Từ Sắt Nguyên.

Từ Sắt Nguyên ngao một tiếng nhào lên người Tiêu Dật, “Hàng ta lấy từ chỗ lão Vương còn ở trong bụng Vượng Tài, cậu bảo ta đi đâu? Còn có Dung Nhị, mau thả hắn ra, hiện tại bảo hắn bắt đầu viết cho ta.”

Tiêu Dật đau đầu kéo hắn sang một bên, nhanh chóng nói, “Dung Nhị có thể thả ra, hàng của lão Vương thì không được.”

“Tại sao?” Từ Sắt Nguyên không hiểu.

Tiêu Dật cười lạnh một tiếng, “Lẽ nào anh muốn tôi trước mặt ông ngoại lấy ra một đống xuân cung đồ, còn có nội y tình thú anh đặt.” Tiêu Dật nói tới phần sau gần như là nghiến răng nghiến lợi.

Từ Sắt Nguyên hồi tưởng lại chút sơ xuất dưới cảm xúc kích động khi Tiêu Dật và ông ngoại của y mới gặp mặt, lập tức chột dạ ngậm miệng. Không có Playboy yêu thích, có Vương Lâm cũng được, nhất định phải bức Dung Nhị hôm nay viết thêm hai vạn chữ, nếu không không cho hắn ngủ, Từ Sắt Nguyên rất nhanh quyết định muốn chuyển ác ý cảm nhận được trên người Tiêu Dật lên Dung Nhị.

Sau khi Vượng Tài nghe lời thả Dung Nhị ra, Từ Sắt Nguyên đeo nụ cười dữ tợn, bắt lấy tha tới phòng tây của tiểu viện. Tiêu Dật câm nín nhìn

https://thuviensach.vn

bóng lưng hai người, chỉ cảm thấy động tác của Từ Sắt Nguyên càng lúc càng dung tục, quả thật không nỡ nhìn thẳng.

Khi tiểu viện tại Nhược Thủy châu vì nhiều thêm mấy người mà náo nhiệt không thôi, trong Cửu Thiên Huyền cung tại Lăng Tiêu thiên, Sở Mặc chậm rãi mở mắt, thu liễm khí tức thuộc về bậc bảy trên người.

“Giỏi lắm, vào tuổi của con ta cũng chỉ mới là bậc sáu, con đã là bậc bảy rồi, quả nhiên là huyết mạch của người nhà đó.”

Giọng nói nhàn nhạt vang lên xung quanh Sở Mặc, theo không gian dao động, Sở Trầm Uyên thân mặc hắc y bước ra khỏi hư không. Sở Mặc hoàn toàn hờ hững với sự xuất hiện đột ngột của Sở Trầm Uyên, đối với giọng điệu hơi mang chế nhạo trong miệng đối phương cũng không thèm bận tâm, chỉ tuần tự làm chuyện của mình.

Sở Trầm Uyên nhàn nhạt đảo mắt nhìn bóng lưng Sở Mặc, “Ta nghe nói Lăng Phong đang trắng trợn thu mua gạo tiên rau tiên, là ý của con sao?”

Sở Mặc dừng động tác trong tay, quay người gật đầu nói, “Là ý của ta.”

Sở Trầm Uyên nhíu mày, “Vậy con có biết Lăng Phong đã xảy ra xung đột với Phong Nam châu Hạc gia không?”

Cái này Sở Mặc không biết, Đoạn Lăng Phong không hề nhắc tới, chẳng qua nếu không nhắc khẳng định chính là thắng rồi.

Sở Trầm Uyên dường như cũng không cần Sở Mặc trả lời, chỉ nói thẳng, “Ta sẽ nói với Bách lão điều Lăng Phong về Hư Vô hải bế quan đột phá bậc mười, lại phái người khác tới bảo vệ con.”

Trong mắt Sở Mặc xẹt qua thương hại cực nhanh, hơi rũ mắt, “Thúc quản quá nhiều rồi!”

https://thuviensach.vn

Khi Sở Mặc nói xong, bầu không khí trong điện tựa hồ trở nên khẩn trương. Sở Trầm Uyên nhìn Sở Mặc thật sâu, không nói một lời xoay người bước vào hư không, đối với lời Sở Mặc, hắn không đặt trong lòng.

https://thuviensach.vn

TIÊN GIỚI TẨU TƯ PHẠM

Lý Tùng Nho
www.dtv-ebook.com

Chương 53

Khảo Nghiệm

Dung Nhị cảm thấy hắn đã sắp xui xẻo chết rồi, hắn cái gì cũng không làm, đang ngồi ở nhà chơi game, sau lưng đột nhiên xuất hiện một người, mở miệng liền hỏi hắn, “Vương Lâm có thành thần không?”

Hắn lúc đó đầu óc chỉ nghĩ tới game, làm gì còn nhớ Vương Lâm là ai, tùy tiện hỏi ngược một câu, Vương Lâm là ai? Hỏi xong hắn mới ý thức được không đúng, đáng tiếc đã muộn rồi, giây tiếp theo cả người hắn liền mất đi tri giác.

Đợi khi hắn tỉnh lại, phát hiện bản thân đang ở trong một căn phòng cổ sắc cổ hương. Dung Nhị chớp chớp mắt, phản ứng đầu tiên là lẽ nào hắn đã xuyên việt? Suy nghĩ này thoáng qua, Dung Nhị lập tức trở nên kích động, thiên hạ tranh bá ta tới đây! Các mỹ nữ muội tử ta tới đây! Các tiểu đệ cường lực ta tới đây! Đáng tiếc sự kích động của hắn còn chưa duy trì được ba giây, giọng nói như ác ma đó lại lần nữa vang lên, “Tỉnh rồi?”

Dung Nhị lập tức run người, run rẩy ngẩng đầu lên, liền thấy một thanh niên tuổi tác tương đồng hắn đứng ở đó, trên mặt là nụ cười không mang ý tốt. Dung Nhị vô thức nặn ra một nụ cười lấy lòng, “Vị đại hiệp này…”

Từ Sắt Nguyên hừ một tiếng, “Gọi ta thần!”

Dung Nhị, “…”

https://thuviensach.vn

Hảo hán không chịu thiệt trước mắt, Dung Nhị lập tức điều chỉnh tâm trạng, nịnh nọt mở miệng lần nữa, “Vị thần này…”

“Thần cái đầu!” Từ Sắt Nguyên vỗ laptop trước mặt Dung Nhị, hung ác nói: “Cho ngươi ba ngày, nhất định phải viết được đoạn Vương Lâm thành thần, không cho phép xài từ vô nghĩa cũng không cho phép nhảy đoạn, đúng rồi, ta vẫn thích Trương Hiểu Vi, nhất định phải cho nàng thêm phần diễn, viết không xong, hừ hừ…”

Từ Sắt Nguyên phất tay, chung trà trên bàn lập tức bay ra, vẽ một đường cong hoàn mỹ trong không trung, rồi xoảng một tiếng vỡ nát trên tường.

Tất cả đã biểu đạt trong đó!

Dung Nhị há mỏ trợn mắt nhìn động tác của Từ Sắt Nguyên, giây tiếp theo giật mình tỉnh lại, tóm lấy laptop, không bận tâm gì nữa hai tay đánh chữ như bay. Mấy ngày tiếp theo, trở thành hồi ức khổ bức nhất trong ký ức của Dung Nhị, đương nhiên Từ Sắt Nguyên cũng trở thành ác mộng trong một thời gian dài của hắn. Còn về tương lai không bao lâu, sau khi Dung Nhị trở về nhân giới, đã viết đoạn kinh nghiệm tự trải này thành tiểu thuyết [Cuộc sống trong phòng tối của ta tại tiên giới], trong đó Từ Sắt Nguyên bị hắn viết thành fan tiên nữ điên cuồng mê luyến hắn, vì có được hắn, không tiếc mắc trọng tội lén xuống nhân giới bắt hắn về thiên đình, ngày ngày đối với hắn thế này thế kia chính là chuyện về sau, tạm thời không nhắc.

Sự thức thời của Dung Nhị khiến Từ Sắt Nguyên lập tức cảm thấy thoải mái, hắn thõa mãn ra ngoài, nhân lúc Lục Thiệp Xuyên không ở cạnh Tiêu Dật, lén lút kéo Tiêu Dật tới góc viện.

“Tiêu huynh, Dung Nhị ta để lại cho cậu, cậu nhớ mỗi ngày phải đốc thúc hắn viết văn. Đoạn gây cấn Vương Lâm thành thần sẽ là đợt pháo nổ đầu tiên của tiệm sách chúng ta, nhất thiết đừng quên a.”

https://thuviensach.vn

Lời của Từ Sắt Nguyên khiến khóe miệng Tiêu Dật giật giật, bất giác mở miệng, “Anh không đích thân đốc thúc?”

Từ Sắt Nguyên tín nhiệm vỗ vỗ vai Tiêu Dật, “Có Tiêu huynh, ta yên tâm!”

Tiêu Dật câm nín nhìn hắn, nhưng lại nghĩ Dung Nhị ở lại đây cũng được, có hắc giáp vệ trông chừng hắn cũng không thể chạy, không gây phiền phức nổi. Đợi mấy ngày cơn nghiền của Từ Sắt Nguyên qua, Dung Nhị cũng viết xong tình tiết, y sẽ đưa đối phương về nhân giới. Nghĩ tới đây, Tiêu Dật thúc giục Từ Sắt Nguyên, “Lúc nào anh mới đi Dịch Vân châu?”

Nhắc tới kiếm tiền, Từ Sắt Nguyên lập tức nghiêm túc, “Hiện tại liền đi.” Nhưng sự nghiêm túc của hắn chỉ duy trì một giây, giây tiếp theo, Từ Sắt Nguyên cười hê hê, hạ giọng nói, “Tiêu huynh, cậu xem ta đến Dịch Vân châu bàn chuyện làm ăn cũng phải mang chút lễ gặp mặt chứ, ta đặc biệt tìm những thứ ở chỗ lão Vương chính là để phát huy tác dụng vào lúc này đó, cậu sẽ không để chúng nó thành minh châu phủ bụi chứ?”

“Minh, châu, phủ, bụi!” Có thể nói từ này ra mà mặt một chút cũng không đỏ, Tiêu Dật thật sự cảm thấy Từ Sắt Nguyên là vô địch.

Ý thức được dụng tâm lương khổ của Từ Sắt Nguyên khi kéo y tới góc này, lại nhìn tư thế Từ Sắt Nguyên nếu không đạt được mục đích thì thề chết không thôi, Tiêu Dật đau đầu yên lặng gọi Vượng Tài ra, bảo nó trút thứ bên trong bụng ra cho Từ Sắt Nguyên.

Từ Sắt Nguyên thỏa mãn thu minh châu của hắn vào, nhân đó bóp Vượng Tài một cái, “Tiểu Vượng Tài sao không có tinh thần gì vậy?”

Hắn đã từng thấy qua Vượng Tài kéo tóc Tiêu Dật cố ý muốn được ở trên đỉnh đầu Tiêu Dật, bộ dáng ngoan ngoãn hiện giờ, thật sự khiến hắn không thích ứng mấy.

https://thuviensach.vn

Nói tới Vượng Tài, Tiêu Dật cũng không rõ rốt cuộc là chuyện gì, y vừa rồi còn đặc biệt để ông ngoại giúp y xem thử Vượng Tài, chẳng qua ông ngoại tu vi tuy cao, đối với luyện khí cũng không quen, xem nửa ngày cũng không nói được có gì không đúng. Chỉ là ẩn ẩn suy đoán, Vượng Tài có phải muốn nâng bậc không? Tiêu Dật ngạc nhiên, khí linh cũng có thể tăng bậc sao? Đối với cái này y và ông ngoại đều đầu đầy sương mù, cũng chỉ có thể chờ qua thời gian này xem thử Vượng Tài có thật sự là nâng bậc hay không.

Từ Sắt Nguyên cũng chỉ hỏi Vượng Tài một câu như vậy, ngược lại Tiêu Dật lại từ Vượng Tài mà đột nhiên nhớ tới Lâm Thính Hải, y đã khá lâu không gặp Lâm Thính Hải rồi.

Nghe Tiêu Dật nhắc tới Lâm Thính Hải, Từ Sắt Nguyên thấp giọng ho vài tiếng, giọng điệu cổ quái bát quái nói, “Ta cũng đã mấy ngày không gặp nó rồi. Từ lần trước nó lấy đồ sạc điện ở chỗ ta, ta nghe nói nó vẫn luôn bế quan.”

Tiêu Dật, “…”

Bế quan làm gì, đã không cần Từ Sắt Nguyên giải thích nữa!

Bộ dạng câm nín của Tiêu Dật rơi vào mắt Từ Sắt Nguyên, Từ Sắt Nguyên cười hê hê bổ sung, “Tiểu Hải trưởng thành rồi mà, có thể lý giải có thể lý giải.” Nói tới đây, Từ Sắt Nguyên sờ cằm, hàm ý sâu xa đánh giá Tiêu Dật trên dưới, “Không phải ta nói, Tiêu huynh cậu cũng nên học hỏi tiểu Hải đi, đừng cả ngày đều là một bộ thanh tâm quả dục. Hoa hoa…”

Từ Sắt Nguyên đang định nói hoa hoa công tử trong tay Tiêu Dật nhiều như thế, mà không thấy y xem qua một quyển, hoàn toàn vẻ mặt là không cảm thấy hứng thú, chỉ là vừa mới mở miệng, hắn đột nhiên nhớ tới Sở Mặc, vô thức ngậm miệng. Tiêu Dật cứ thế cái gì cũng không hiểu, kỳ thật cũng rất tốt, Từ Sắt Nguyên ngược lại thật tâm nghĩ cho Tiêu Dật.

https://thuviensach.vn

Tuy không biết nửa câu sau của Từ Sắt Nguyên là gì, nhưng tóm lại là không ngoài đám minh châu trong miệng hắn, Tiêu Dật cũng lười nghe tiếp, huơ huơ tay xua Từ Sắt Nguyên mau đến Dịch Vân châu tranh thủ bàn chuyện cửa tiệm là quan trọng nhất.

Khi Từ Sắt Nguyên đi, vai chính trong cuộc đối thoại của hai người là Lâm Thính Hải đang chạy tới Nhược Thủy châu, đi lướt qua Từ Sắt Nguyên.

“Tiêu huynh, Tiêu huynh!”

Tiêu Dật vừa mới xua được Từ Sắt Nguyên đã thấy Lâm Thính Hải, một thời gian không gặp, Lâm Thính Hải vẫn nội hướng như trước, cúi đầu ngoan ngoãn theo hắc giáp vệ vào.

So với Từ Sắt Nguyên, Tiêu Dật đối với Lâm Thính Hải yêu thích hơn nhiều, với lại từ sau khi y rơi vào Vô Vọng chi hải thì không còn gặp Lâm Thính Hải nữa. Chỉ là nhìn thấy Lâm Thính Hải, y liền nhịn không được nhớ tới lời Từ Sắt Nguyên nói vừa rồi, trong mắt cũng không khỏi trở nên kỳ quái.

Có lẽ ánh mắt của y quá trực tiếp, Lâm Thính Hải vô thức đỏ mặt, đứng trước mặt y, nhỏ giọng nói: “Tiêu huynh, ta, ta có chuyện tìm cậu.”

Tiêu Dật không nghĩ gì khác, kéo hắn muốn đến đại thính, Lâm Thính Hải liếc mắt nhìn thấy Lục Thiệp Xuyên ngồi bên trong, chân vừa mới nhấc lập tức dừng lại. Nhanh chóng kéo Tiêu Dật, tỏ ý muốn tới thiên thính bên cạnh.

Hành động của Lâm Thính Hải khiến Tiêu Dật nổi lên dự cảm không tốt, quyển tạp chí đánh nát cách nhìn của y đối với Lâm Thính Hải lúc xưa lại hiện lên, y do dự tới mức thiên thính cũng không dám đi, sợ ông ngoại nghe được gì đó, trực tiếp kéo Lâm Thính Hải đến phòng khác cạnh phòng Dung Nhị.

https://thuviensach.vn

Quả nhiên, Lâm Thính Hải vào cửa xong câu đầu tiên đã chứng minh dự cảm của y là chính xác.

“Tiêu huynh, cậu, cậu còn có loại đĩa đó không?” Lâm Thính Hải đỏ mặt, cúi đầu tựa hồ không dám nhìn Tiêu Dật, giọng nói như muỗi kêu.

Cũng may trong phòng an tĩnh, Tiêu Dật lại biết cá tính của Lâm Thính Hải, vẫn luôn tập trung lực chú ý, mới nghe thấy Lâm Thính Hải nói cái gì.

Lời của Lâm Thính Hải khiến y vừa kỳ quái lại vừa quẫn bách, trong lòng bất giác thầm nghĩ, lần đầu tiên Lâm Thính Hải cũng không có xấu hổ như thế, sao lần thứ hai quen đường quen lối rồi, ngược lại xấu hổ thành thế này.

Suy nghĩ thoáng qua, Tiêu Dật mở miệng, “Đều đang ở chỗ Từ Sắt Nguyên.”

“Không, không phải loại đó, là loại đó.” Lâm Thính Hải hiển nhiên biết trong tay Từ Sắt Nguyên là cái gì, vô thức biểu đạt.

Tiêu Dật không hiểu nói, “Loại đó là loại nào?”

Đĩa trong tay Từ Sắt Nguyên phân làm hai loại, một là khụ khụ bạn cũng hiểu, một loại là hướng bình thường. Từ khi laptop được đưa ra tại tiên giới, phim điện ảnh và phim truyền hình tại tiên giới rất được hoan nghênh. Vì lần trước Từ Sắt Nguyên mở phòng Vip độc quyền chiếu phim, Tiêu Dật vì để uốn lại hình tượng của mình trong mắt mọi người, lần trước khi tới nhân giới, đặc biệt mang rất nhiều phim điện ảnh và phim truyền hình phù hợp chủ lưu, tình tiết lạc quan thiên hướng tích cực, tuổi tác phù hợp xem phim trên tới tám mươi dưới tới tám tuổi tất cả già nhỏ đều được. Sự thật chứng minh, hiệu quả của cử chỉ này vô cùng tốt. Ít nhất trong quần thể khách hàng Lâm Di Nguyệt, lượng tiêu thụ của những đĩa này vô cùng khả quan, mang tới lợi nhuận không nhỏ cho công ty Càn Khôn. Đương nhiên dưới đề nghị cường liệt của Từ Sắt Nguyên, Tiêu Dật cũng không từ

https://thuviensach.vn

bỏ chuỗi khách hàng theo hệ Từ Sắt Nguyên, chỉ là toàn bộ y đều giao cho Từ Sắt Nguyên để hắn ra mặt toàn quyền đại lý.

Nghe Lâm Thính Hải nói, Tiêu Dật đảo một vòng trong đầu, cũng không nghĩ rõ dược Lâm Thính Hải muốn biểu đạt là ý gì. Nếu mà Lâm Thính Hải không phải muốn mua AV mà y nghĩ, mà là mua phim hướng bình thường, thì không cần phải lén lén lút lút nữa.

Lâm Thính Hải khó xử nhìn Tiêu Dật, tựa hồ muốn gom dũng khí nói gì đó, nhưng mấy lần đều do dự không mở miệng được. Đừng nói bản thân hắn, ngay cả Tiêu Dật cũng gấp muốn chết, hận không thể trực tiếp biết trong đầu hắn đang nghĩ cái gì.

Khi hai người mắt to trừng mắt nhỏ, Lâm Thính Hải do dự lấy laptop ra, nhanh chóng mở phim, cuối cùng gom đủ dũng khí, vẻ mặt khó xử đẩy laptop tới trước mặt Tiêu Dật, “Ta, ta, ta muốn là loại này.”

Lâm Thính Hải giằng co nửa ngày đã triệt để khơi lên lòng hiếu kỳ của Tiêu Dật, y rất nhanh nhìn màn hình. Sau phần mở đầu, một soái ca bước ra, rất nhanh lại một soái ca bước ra, khi Tiêu Dật cảm thấy tất cả đều rất bình thường, hai soái ca ôm nhau.

Tiêu Dật, “…”

Giọng nói thấp nhỏ của Lâm Thính Hải vang lên, “Tiêu huynh, ta, ta…”

Tiêu Dật cảm thấy nhất định là phương thức mở đầu của Lâm Thính Hải không đúng, sao y không biết y còn mua loại đĩa này, không đúng, cái này không quan trọng, trọng điểm là thời gian trước Lâm Thính Hải thích vẫn là tạp chí nữ vương SM, tại sao chỉ trong một khoản thời gian ngắn ngủi, khẩu vị đột nhiên lại chuyển biến lợi hại như thế.

Tất cả đều khiến Tiêu Dật bị đả kích thật lớn, y nhất thời không tỉnh lại được, ngay lúc này, giọng nói của Sở Mặc vang lên sau lưng hai người.

https://thuviensach.vn

“Các cậu đang làm gì đó?”

Ngay sau âm thanh của Tiêu Dật là một tiếng rên rỉ rõ ràng, càng đòi mạng hơn là người phát ra tiếng rên rỉ đó lại là đàn ông.

Thân người Tiêu Dật cứng lại, nhanh chóng hồi thần, y nghĩ cũng không nghĩ trực tiếp đóng laptop lại. Phản ứng của Tiêu Dật quá nhanh, Lâm Thính Hải ngây ngốc nhìn động tác của Tiêu Dật, khi hai người đồng thời thở phào một hơi, trong laptop đã bị đóng lại lại truyền ra mấy tiếng rên rỉ, lần này đồng thời vang lên tiếng của hai người đàn ông.

Tiêu Dật và Lâm Thính Hải, “…”

Lâm Thính Hải hậu tri hậu giác luống ca luống cuống cất laptop vào trong càn khôn tay áo, vẻ mặt lúng túng đứng lên, đầu cúi thật sâu, mặt đỏ muốn nhỏ máu.

Tiêu Dật cứng mặt, cứng ngắt xoay người, đối diện với biểu tình như cười như không của Sở Mặc, trong lòng như có một vạn con thần thú gào thét. Tình hình trước mắt không cho phép y giải thích gì nữa, nếu là Từ Sắt Nguyên thì y còn có thể mở miệng giải thích vài câu, y hoàn toàn không có bất cứ gánh nặng tâm lý nào mà có thể đẩy hết toàn bộ nguyên nhân lên người đối phương. Nhưng hiện tại bên cạnh là Lâm Thính Hải, Tiêu Dật chỉ đành lặng lẽ tự khuyên bản thân, tất cả đều là phù vân, Sở Mặc muốn nghĩ sao thì nghĩ đi, y đã không ôm bất cứ trông mong nào với việc tẩy sạch hình tượng chính mình nữa rồi.

Mắt thấy đầu Tiêu Dật càng cúi càng thấp, trong mắt Sở Mặc xẹt qua ý cười cổ quái. Ánh mắt hắn nhanh chóng đảo một vòng trên người hai người, cuối cùng tập trung lên người Tiêu Dật.

Lần này bế quan, Sở Mặc thường xuyên sẽ không tự chủ được nhớ tới Tiêu Dật, hắn sẽ vô thức lo lắng cho sự an nguy của Tiêu Dật, quan tâm hoàn cảnh sống của Tiêu Dật hiện tại. Tâm tình này đối với Sở Mặc mà nói

https://thuviensach.vn

là lần đầu tiên gặp phải trong mấy trăm năm. Cảm giác này khiến Sở Mặc vô cùng mới mẻ, trong mới mẻ còn xen tạp niềm vui ngọt ngào. Hắn vừa mới mẻ vì có một ngày sẽ bận tâm tới một người đến thế, lại vui mừng vì người này là Tiêu Dật, là Tiêu Dật khiến hắn nghĩ tới sẽ cảm thấy trong lòng vui vẻ.

Vừa kết thúc bế quan, Sở Mặc liền thuận theo tâm ý của mình vội vàng chạy tới Nhược Thủy châu này, hắn muốn gặp Tiêu Dật ngay, nhưng hoàn toàn không ngờ tới một màn này. Phản ứng của Tiêu Dật cũng coi như nhanh, nhưng trước động tác của y, Sở Mặc đã nhìn rõ được nội dung trên laptop. Trải qua mấy ngày sống ở nhân giới hun đúc, Sở Mặc đối với chuyện của nhân giới đã khá quen thuộc. Hắn đương nhiên nhìn ra hai người đang làm gì. Sở Mặc cảm thấy bất ngờ là nhân giới lại có loại phim này, đương nhiên càng bất ngờ hơn là Lâm Thính Hải lại thích xem.

Sự hiểu biết của Sở Mặc đối với Tiêu Dật càng sâu, thì càng biết rõ y là người thế nào, hắn rất khẳng định Tiêu Dật tuyệt đối sẽ không tự muốn xem những thứ này, khẳng định là đề nghị của Lâm Thính Hải. Chẳng qua nhìn bộ dáng như làm sai chuyện của Tiêu Dật, Sở Mặc cảm thấy buồn cười, nhịn không được muốn trêu chọc y.

“Vừa rồi là gì?” Sở Mặc đi tới cạnh Tiêu Dật nghiêm túc hỏi.

Tiêu Dật quẫn bách cúi đầu, ánh mắt di chuyển, nhất thời đoán không ra Sở Mặc là biết rõ còn cố hỏi hay là quả thật không biết vừa rồi là gì, càng quan trọng hơn là vấn đề này y thật sự không biết nên trả lời thế nào? Nói thật? Hai người đàn ông tụ lại xem loại phim này, sau này y làm sao còn dám đối diện với ánh mắt của mọi người? Hồ đồ cho qua? Đáng tiếc Sở Mặc xuất hiện lâu như thế, một cái cớ hợp lý y cũng nghĩ không ra. Làm sao đây?

Tiêu Dật 囧 mặt, trái phải khó xử. Khi y thấy sắp chống đỡ không được, Lâm Thính Hải cuối cùng cũng gom đủ dũng khí, ngẩng đầu thấp giọng

https://thuviensach.vn

nói, “Là ta, ta…”

Nửa câu sau của hắn toàn bộ bị nghẹn lại trong một cái liếc mắt thản nhiên của Sở Mặc, Lâm Thính Hải gấp tới xém khóc, hắn là thật sự rất muốn gánh trách nhiệm này, nhưng ánh mắt của Sở Mặc quá đáng sợ, bản năng hắn không dám nói nữa.

“Không phải cậu ta, là tôi, tôi, ông ngoại tôi tới rồi, Sở Mặc anh có muốn đi gặp mặt ông không?”

Lâm Thính Hải lên tiếng khiến Tiêu Dật ngẩng đầu lên, nhanh chóng giành trước mở miệng. Y vẫn luôn nghe Từ Sắt Nguyên nói Lâm Thính Hải muốn vào kim ngư vệ, vạn nhất tới lúc đó Lâm Thính Hải bị phân làm thủ hạ của Sở Mặc, Sở Mặc lại có thành kiến với Lâm Thính Hải thì làm sao? Trên mặt ý nghĩa nào đó Lâm Thính Hải cũng tính là khách hàng của y, bảo vệ riêng tư của khách hàng cũng là đạo đức nghề nghiệp mà y nên có.

Cách chuyển vấn đề cứng ngắc này của Tiêu Dật khiến Sở Mặc xém bật cười, nhưng đề nghị này lại khiến hắn động tâm. Vừa rồi gặp Đoạn Lăng Phong vội vàng, hắn đã nghe được tin Tiêu Dật và ông ngoại nhận nhau, còn đang nghĩ nên làm sao đi bái kiến đối phương. Nếu có thể đi cùng Tiêu Dật, đương nhiên vẫn tốt hơn hắn đi một mình.

Sở Mặc ôm tâm tư không tốt rất dễ đưa ra kết luận này, lại nói nhìn Tiêu Dật cúi đầu sắp đụng đất, hắn cũng không nhẫn tâm trêu chọc tiếp nữa, thế là thuận thế nói, “Được!”

“Được?” Tiêu Dật có chút ngây người, đơn giản như thế, sớm biết vậy y cứ sớm ném ông ngoại ra. Nghĩ thế, Tiêu Dật vội vàng nháy mắt với Lâm Thính Hải, bảo hắn ngàn vạn lần đừng nói gì cả. Cũng không biết Lâm Thính Hải có chú ý không, Tiêu Dật vừa nghĩ vừa lo lắng Sở Mặc đổi ý, vội vàng đưa tay kéo Sở Mặc, “Đi, tôi dẫn anh đi.”

https://thuviensach.vn

Sở Mặc bình tĩnh đảo mắt nhìn tay hai người nắm lấy nhau, vô cùng thuận theo đi cùng Tiêu Dật. Sau lưng hai người, Lâm Thính Hải bị bỏ lại đồng dạng chú ý thấy hai người nắm tay, trên mặt hiện lên thần sắc bừng tỉnh đại ngộ.

Thì ra là thế? Sở Mặc tức giận và Tiêu Dật khẩn trương lập tức đã có lý do. Như vậy xem ra, ánh mắt cuối cùng của Tiêu Dật là ý bảo mình đừng xen vào, y định đích thân giải thích với Sở Mặc? Cũng phải, có mình ở bên, Tiêu Dật khẳng định không tiện nói, không có sự tồn tại của mình, tính ra hai người chắc rất nhanh sẽ giải tỏa hiểu lầm, vậy thì hắn liền yên tâm.

Nghĩ thế Lâm Thính Hải cũng dần không còn quẫn bách nữa, ngược lại trong lòng có cảm giác thân thiết khi gặp được đồng loại. Nếu Tiêu Dật và Sở Mặc cũng yêu nhau, thì y chắc có thể lý giải mình, Lâm Thính Hải cũng không biết bắt đầu từ lúc nào hắn đã không còn hứng thú gì với Playboy nữa, ngược lại ánh mắt lúc nào cũng đặt lên cái đĩa đó. Vừa nãy hắn đi tìm Tiêu Dật cũng là phải gom dũng khí cực lớn, nếu sớm biết Tiêu Dật cũng giống hắn, vậy hắn cũng không cần thấp thỏm như thế.

Lúc này Tiêu Dật không biết tâm tư của Lâm Thính Hải, y nếu biết, chắc thần thú được nuôi trong lòng y lại điên cuồng chạy một vòng. Nhưng không biết tâm tư của Lâm Thính Hải, không có nghĩa là hoàn cảnh hiện tại của y tốt lành gì, ngược lại, khi y kéo Sở Mặc đứng trước mặt ông ngoại, ánh mắt ông ngoại đầu tiên là đặt trên chỗ tay hai người nắm lấy nhau. Tiêu Dật hậu tri hậu giác ý thức được ở đây là tiên giới, Sở Mặc cũng không phải Bạch Kỳ quen biết y từ nhỏ, y vô thức muốn buông ra, lại không nghĩ tới Sở Mặc đột nhiên không hiểu sao trở tay nắm chặt y.

Tiêu Dật co rút mặt, tay lén lút sử lực, muốn giãy ra, nhưng bị Sở Mặc nắm càng chặt hơn, ngay cả động cũng không động được. Y quẫn bách trừng Sở Mặc vài cái, ý bảo đối phương bỏ ra, nhưng Sở Mặc lại giống như không thấy, ngược lại khóe môi hơi nhếch, lộ ra nụ cười hàm ý sâu xa.

https://thuviensach.vn

Động tác nhỏ giữa hai người rơi vào mắt Lục Thiệp Xuyên, Lục Thiệp Xuyên chỉ cảm thấy có một chút chua xót trào lên trong lòng. Ông vừa mới tìm được tiểu Dật, bên cạnh tiểu Dật đã có một người quan trọng khác, nhưng ngoài chua xót ra, ông lại có cảm giác vui mừng được xem trọng được khẳng định.

Tiểu Dật chịu trịnh trọng kéo Sở Mặc tới trước mặt ông như thế, cũng có nghĩa là sâu trong lòng đã thừa nhận thân phận gia trưởng của ông.

Đủ loại tâm tình phức tạp khiến ánh mắt Lục Thiệp Xuyên nhìn Sở Mặc càng thêm bất thiện, khí thế bậc mười trên người đột nhiên phóng ra, toàn bộ ụp lên người Sở Mặc. Lên tới cảnh giới của Lục Thiệp Xuyên, tất cả trong người ông đều có thể khống chế lên tới mức độ xuất quỷ nhập thần, tới mức Sở Mặc xém chút đứng không vững, mà Tiêu Dật đứng bên cạnh Sở Mặc lại hoàn toàn không có bất cứ cảm giác gì với chuyện này.

Tiêu Dật chỉ cảm thấy Sở Mặc trong một thoáng đột nhiên gia tăng lực đạo trên tay, nắm chặt khiến y phát đau. Y vô thức nhìn Sở Mặc, vẻ mặt Sở Mặc cũng không có biến hóa gì quá lớn, chỉ là nụ cười ẩn ý ở khóe miệng đã đổi thành vẻ thận trọng, ánh mắt kiên định nhìn ông ngoại.

Uy lực như sóng lớn ngập trời từng đợt từng đợt đánh lên người Sở Mặc, Sở Mặc đứng đó, như một con thuyền lá nhỏ đối diện với biển cả cuồng nộ. Hắn biết ông ngoại của Tiêu Dật là cấp mười, cũng hiểu rõ đây là khảo nghiệm của đối phương đối với hắn, để đạt được sự công nhận của đối phương. Hắn nghiến răng giữ thẳng người, lúc này đương nhiên càng không thể buông Tiêu Dật ra. Không biết qua bao lâu, có lẽ chỉ một thoáng, Sở Mặc chỉ cảm thấy uy lực trên người đột nhiên tan đi, tất cả lại giống như ảo giác của hắn, chỉ là mồ hôi lạnh trong y phục chứng minh tất cả những gì trước đó đều thật sự xảy ra.

Ánh mắt Sở Mặc nhìn thẳng Lục Thiệp Xuyên, Lục Thiệp Xuyên nhìn hắn, trong mắt hiện lên một tia tán thưởng cực nhanh. Đặc biệt là Sở Mặc

https://thuviensach.vn

vẫn luôn nắm tay Tiêu Dật không buông, khiến Lục Thiệp Xuyên cũng được an ủi không thôi.

Ông mang nét hài hòa nhìn Sở Mặc, nghiêm túc nói, “Sau này tiểu Dật sẽ phải làm phiền cậu rồi.”

Sở Mặc trịnh trọng gật đầu, trầm giọng nói: “Cam nguyện gánh vác.”

Đợi đã! Tiêu Dật vẫn luôn bị đẩy ra ngoài hoang mang nhìn hai người, vừa rồi đã xảy ra cái gì? Sao y cảm thấy đoạn đối thoại này không đúng lắm!

https://thuviensach.vn

TIÊN GIỚI TẨU TƯ PHẠM

Lý Tùng Nho
www.dtv-ebook.com

Chương 54

Đại Sư

Cuộc đối thoại của Sở Mặc và ông ngoại bắt đầu quái dị, cũng kết thúc quái dị, đương nhiên quái dị này là trong mắt Tiêu Dật. Y lật tới lật lui đoạn đối thoại của Sở Mặc và ông ngoại để ngẫm nghĩ, cũng vẫn không làm rõ được song phương có ý gì.

Sau này y sẽ làm phiền Sở Mặc? Là nói sau này chuyện làm ăn của y cần Sở Mặc phải lo lắng nhiều sao? Tiêu Dật cảm thấy đây chắc là giải thích hợp lý nhất, nhưng Sở Mặc cam nguyện gánh vác là ý gì? Vì có thể kiếm tiền, cho nên hắn không sợ phiền toái?

Tiêu Dật nhăn mặt, lần đầu tiên cảm thấy có phải do y trưởng thành tại nhân giới, cho nên không thể lý giải được văn hóa ngôn ngữ của tiên giới, lẽ nào sau này y cần phải nhồi nhét không phải là thường thức cơ bản của tiên giới, mà là văn hóa truyền thống?

Thời gian Tiêu Dật xoắn xuýt cũng chỉ một thoáng, vì y phát hiện Lâm Thính Hải cư nhiên còn chưa đi, còn đang ở trong căn phòng đó đợi y tâm sự. Tiêu Dật nghĩ tới tính cách xấu hổ nội hướng của Lâm Thính Hải, cảm thấy y nhất định phải khuyên răn đối phương. Đừng thấy Lâm Thính Hải thích khẩu vị nặng, nhưng với cách nói của Lâm Thính Hải, Lâm Thính Hải kỳ thật vẫn là một thiếu niên tâm tư mẫn cảm. Tuy theo tuổi tác của tiên giới Lâm Thính Hải lớn hơn y, nhưng không biết có phải Lâm Thính Hải luôn gọi y Tiêu huynh, Tiêu huynh không, y cũng tự động xem Lâm Thính Hải thành em trai.

https://thuviensach.vn

Khi Tiêu Dật nghĩ nên làm sao mở miệng nói chuyện, Lâm Thính Hải cẩn thận đánh giá vẻ mặt y, thấp thỏm chủ động nói: “Tiêu huynh, hiểu lầm của cậu và Sở Mặc đã hóa giải chứ?”

“Hiểu lầm” Tiêu Dật ngây ra, rất nhanh ý thức được Lâm Thính Hải chỉ là chuyện trước đó, y cũng không biết có nên tính là đã hóa giải chưa, chẳng qua thấy Sở Mặc cái gì cũng không nhắc tới, chắc là đã giải rồi. Nghĩ thế, Tiêu Dật gật đầu.

“Vậy thì tốt.” Lâm Thính Hải lộ ra vẻ như trút gánh nặng, hắn thật sự lo lắng, sợ Sở Mặc sẽ vì vậy mà hiểu lầm Tiêu Dật, ảnh hưởng tới tình cảm của hai người thì không tốt.

Tiêu Dật không biết Lâm Thính Hải nghĩ gì, thấy Lâm Thính Hải lo lắng cho y liền cảm động trong lòng, vỗ về vỗ vai đối phương, “An tâm, không sao.”

“Ừ.” Lâm Thính Hải gật đầu, xem ra tình cảm của Sở Mặc và Tiêu Dật thật tốt, nghĩ thế, Lâm Thính Hải gom dũng khí nhìn Tiêu Dật, “Tiêu huynh, cậu, cậu có thể lý giải ta chứ?”

Câu này của Lâm Thính Hải quá ngoài ý muốn, Tiêu Dật chớp chớp mắt, trong mắt xẹt qua tia kinh ngạc thật nhanh. Lâm Thính Hải nói vậy là có ý gì? Y cho rằng Lâm Thính Hải chỉ là hiếu kỳ thử nghiệm, nhưng vẻ cần tìm kiếm xác nhận trên mặt Lâm Thính Hải khiến y ý thức được, Lâm Thính Hải đã không phải đơn giản là hiếu kỳ, Tiêu Dật nhất thời cảm thấy áp lực lớn hơn. Y không phải có thành kiến gì với chuyện thích đồng tính, tại nhân giới chuyện này đã thấy quen rồi, nhưng nơi này là tiên giới, thật sự không có vấn đề chứ?

Tiêu Dật cố vắt óc nghĩ ngợi truyền thống của tiên giới, có tiền lệ nam tiên và nam tiên sống chung không? Vạn nhất trước kia chưa từng có, Lâm Thính Hải là người đầu tiên thì sao? Nếu y gật đầu dễ dàng như thế, liệu có

https://thuviensach.vn

ngược lại hại tới Lâm Thính Hải không? Tiêu Dật chỉ cần nghĩ tới Lâm Thính Hải sỡ dĩ biến thành thế này đều là vì nội dung trong đĩa mà Hạ Tông bán không đúng với bìa ngoại tạo nên, trong lòng đã mắng Hạ Tông dữ dội, càng cảm thấy hổ thẹn không thôi.

Y nghĩ nghĩ, mới đắn đo mở miệng, "Thính Hải, chuyện này thuộc về chọn lựa cá nhân của cậu, tôi cảm thấy nên tuân theo suy nghĩ trong nội tâm cậu, nhưng cậu nhất định phải nghĩ cho rõ, trong lòng cậu rốt cuộc nghĩ thế nào. Chẳng qua trước đây tiên giới có từng có tiền lệ không?"

Nửa câu trước của Tiêu Dật Lâm Thính Hải nghe thấy luôn gật đầu, đợi nghe xong nửa câu sau, hắn nghi hoặc nhìn Tiêu Dật, "Cậu và Sở Mặc không phải chính là tiền lệ sao?"

Tiêu Dật, "…"

Y với Sở Mặc từ lúc nào thì yêu nhau? Tiêu Dật có cảm giác, từ khi tới tiên giới, y đã nuôi dưỡng vô số thần thú trong lòng, mỗi ngày những thần thú này nếu không ra ngoài chạy vài vòng, thì sẽ cảm thấy ngày đó tựa hồ không hoàn chỉnh.

Tiêu Dật chỉ cảm thấy một ngụm máu nghẹn trong họng, vô thức muốn mở miệng giải thích, nhưng câu tiếp theo của Lâm Thính Hải khiến sự biện giải của y toàn bộ nghẹt trong miệng.

"Tiêu huynh, ta, ta cho rằng cậu và Sở Mặc yêu nhau, nên cậu sẽ lý giải được suy nghĩ của ta, ta, ta không biết nên tìm ai nói."

Lâm Thính Hải ra vẻ làm sai, đáng thương nhìn Tiêu Dật, trong mắt tràn đầy thất vọng to lớn, giống như bị thế giới vứt bỏ.

Tiêu Dật bị Lâm Thính Hải nhìn như thế, trong một thoáng dâng lên cảm giác tội ác to lớn, y lập tức nghĩ tới phim nhân giới thường xuyên nhắc tới vấn đề tâm lý thiếu niên này, Lâm Thính Hải hiện tại chính là thế. Y

https://thuviensach.vn

mềm lòng, do dự nghĩ nếu Lâm Thính Hải nhất định cần tìm một người thừa nhận, kỳ thật y miễn cưỡng giả vờ một chút cũng không phải không được. Chịu đựng ánh mắt từng chút một tối xuống của Lâm Thính Hải, Tiêu Dật gian nan mở miệng, “Kỳ thật tôi và Sở Mặc đang yêu nhau.”

“Thật sao?” Mắt Lâm Thính Hải lập tức sáng lên.

“Thật!” Tiêu Dật nghiến răng gật đầu.

Lâm Thính Hải kích động nhìn Tiêu Dật, “Vậy Tiêu huynh và Sở Mặc đều có thể lý giải ta đúng không?”

Tiêu Dật cảm thấy y lý giải Lâm Thính Hải thì không vấn đề, nhưng Sở Mặc thì không biết, có điều đối diện với ánh mắt thiết tha của Lâm Thính Hải, y chỉ đành gật đầu lần nữa.

Lâm Thính Hải thở phào một hơi, “Tiêu huynh, cảm ơn.” Lâm Thính Hải thật tâm nói cảm tạ.

Nghe được sự chân thành trong lời Lâm Thính Hải, Tiêu Dật ngược lại có chút áy náy, y cảm thấy bản thân cái gì cũng không làm, chẳng qua Lâm Thính Hải tạm thời đã không sao rồi, cũng nên trở về rồi đi. Khi Tiêu Dật đang nghĩ y có nên hỏa tốc liên hệ với Từ Sắt Nguyên không, Lâm Thính Hải lại đổi đề tài, kéo y thảo luận lịch trình tâm lý cụ thể.

“Tiêu huynh, từ lúc nào cậu phát hiện cậu thích Sở Mặc?” “Tiêu huynh, Sở Mặc từ lúc nào phát hiện ra vậy?” “Hai người làm sao hiểu rõ tâm ý của đối phương?”

Tiêu Dật 囧 mặt, há họng trợn mắt nhìn Lâm Thính Hải đã hóa thân thành “một vạn câu hỏi tại sao”, hối hận sâu sắc vì sự mềm lòng vừa rồi, y không nên nhất thời giật gân, y rốt cuộc làm sao lại thấy Lâm Thính Hải đáng thương, chân chính đáng thương phải là y mới đúng.

https://thuviensach.vn

Khi Tiêu Dật vẻ mặt khổ bức nói bậy nói bạ với Lâm Thính Hải, Sở Mặc đang cùng Đoạn Lăng Phong nhắc tới đề nghị của Sở Trầm Uyên.

“Cái gì?” Đoạn Lăng Phong nghe xong lập tức phẫn nộ, “Tên tiểu nhân âm hiểm đó, vẫn luôn an bài thám tử đi theo ta không nói, cư nhiên còn muốn đánh chủ ý với điện hạ, hắn đây rõ ràng là có ý đồ không hay với điện hạ. Tiêu Diêu cung trừ Bách lão, thì chỉ có ta là tu vi cao nhất, điều ta về thì hắn muốn an bài ai qua? Lại nói chuyện của Tiêu Diêu cung chúng ta từ lúc nào tới lượt hắn chen vào? Hắn cho rằng hắn là tiên đế, thì có thể muốn gì làm nấy sao?”

Đoạn Lăng Phong càng nói càng tức giận, trong một thoáng tự biên vô số ý đồ mà Sở Trầm Uyên muốn gây bất lợi cho Sở Mặc, xem đi, hắn đã nói Sở Trầm Uyên không thể tin, quả nhiên đuôi hồ ly lại lộ ra rồi. Năm đó nếu không phải do hắn, đại hoàng tử sao lại bị lưu đày tới Hư Vô hải? Tiểu nhân bỉ ổi! Đoạn Lăng Phong hung ác mắng chửi trong lòng.

Sở Mặc, “…”

Hiện tại hắn thật sự thấy Sở Trầm Uyên đáng thương! Chẳng qua nghĩ tới Sở Trầm Uyên không thích gì mình, Sở Mặc cũng lười thay đối phương giải thích. Thật sự là cũng giống như hắn nói, Sở Trầm Uyên chính là quản quá nhiều, đã ba ngàn năm rồi, một chút thay đổi cũng không có.

Đoạn Lăng Phong tự biên xong đủ loại bất lợi Sở Trầm Uyên muốn gây ra cho Sở Mặc, lập tức quyết định đến Lăng Tiêu thiên một chuyến, Bách lão vô cùng tín nhiệm Sở Trầm Uyên, vạn nhất thật bị Sở Trầm Uyên thuyết phục thì phiền. Hắn nhất định phải khiến Sở Trầm Uyên thay đổi chủ ý.

Khi Đoạn Lăng Phong vội vàng rời đi, Lâm Thính Hải cuối cùng cũng đại phát từ bi bỏ qua cho Tiêu Dật, tâm lý thỏa mãn mà về.

https://thuviensach.vn

Sở Mặc quay lại, vừa đúng lúc nhìn thấy Tiêu Dật vẻ mặt 囧 vô lực phẩy tay với Lâm Thính Hải. Chú ý tới ánh mắt Sở Mặc, Tiêu Dật không hiểu sao lại chột dạ, nhanh chóng cúi đầu, ánh mắt di chuyển không dám nhìn thẳng Sở Mặc. Vừa rồi vì vỗ về Lâm Thính Hải, y đã nói bậy không ít chuyện giữa hai người, tuy y khẳng định Lâm Thính Hải sẽ không nói ra, nhưng đối diện với một đương sự khác, y thật sự không biết nên bày ra biểu tình gì.

Tiêu Dật cảm thấy áy náy sâu sắc với Sở Mặc, y thì không bận tâm Lâm Thính Hải nghĩ thế nào, nhưng Sở Mặc khẳng định sẽ chú ý. Vạn nhất nếu Sở Mặc biết được y nói với Lâm Thính Hải những thứ này, chắc sẽ tức chết mất. Y đây là đặt chuyện sao? Nghĩ tới đây, Tiêu Dật càng thêm chột dạ.

Thấy Sở Mặc đang đi về hướng này, Tiêu Dật vô thức xoay người đi về chỗ ông ngoại. Tiêu Dật cảm thấy y tạm thời không thể đối diện Sở Mặc. Y cần một thời gian để quên những chuyện y nói bậy bạ vừa rồi.

Tiêu Dật tránh né rõ ràng Sở Mặc đều thấy hết, hắn đi được một nửa thì dừng bước. Tiêu Dật đang trốn hắn? Sở Mặc hơi nhíu mày, xảy ra chuyện gì? Hắn ngẫm lại chuyện trước đó một lượt, cho tới khi rời khỏi chỗ ông ngoại Tiêu Dật, Tiêu Dật vẫn luôn một vẻ hoang mang, tại sao thái độ lại đột nhiên thay đổi? Là Lâm Thính Hải đã nói gì với y sao?

Sở Mặc do dự, Tiêu Dật nhìn ra tâm tư của hắn sao? Cho nên tránh né hắn? Hay là vì gì khác? Suy nghĩ thoáng qua, Sở Mặc nghĩ liệu có cần đi tìm Lâm Thính Hải xem thử hai người nói gì không? Nhưng tiền lệ của Sở Trầm Uyên đã ở trước mặt, Sở Mặc do dự nửa ngày, quyết định xem thử tình hình rồi nói.

Trong mấy ngày tiếp theo, Sở Mặc càng lúc càng cảm thấy rõ ràng Tiêu Dật là thật sự tránh né hắn, nhưng Sở Mặc thật sự không hiểu nỗi là, mỗi lần Tiêu Dật nhìn thấy hắn luôn sẽ lộ ra biểu tình chột dạ. Nếu nói là Tiêu Dật biết tâm tư của hắn, chắc sẽ là thấp thỏm xoắn xuýt hoặc là chán ghét

https://thuviensach.vn

không vui đi, chột dạ đại biểu gì chứ? Vậy nếu không phải là nguyên nhân hắn suy đoán, thì đó là gì?

Khi Sở Mặc chuẩn bị đi tìm Lâm Thính Hải hỏi thử rốt cuộc hắn đã nói gì với Tiêu Dật, một chuyện khác lại thu hút sự chú ý của hai người.

“Thật sao? Ipad thật sự có thể chuyển hóa thành tiên khí?” Tiêu Dật vui mừng nói.

Sở Mặc gật đầu, hắn vừa nhận được tin, món đồ dó hiện còn ở chỗ Từ đạo tử ở Ngọc Thanh cảnh.

“Cậu có muốn đi xem không?” Sở Mặc nhìn Tiêu Dật thật sâu, đây là lần đầu tiên trong mấy ngày nay hắn tóm được cơ hội ở riêng với Tiêu Dật. Tiểu viện tuy trước mắt vì có nhiều người, mấy lần trải qua mở rộng trận pháp không gian, nhưng nếu nói thật sự do Tiêu Dật muốn tránh hắn, hắn liền không tìm được Tiêu Dật thì cũng không đúng. Chỉ là Tiêu Dật chỉ cần xuất hiện sẽ đi theo sau Lục Thiệp Xuyên, khiến hắn vẫn không tìm được cơ hội nói chuyện riêng với Tiêu Dật.

Lời của Sở Mặc khiến Tiêu Dật không hiểu, “Đương nhiên muốn đi, tại sao không đi?”

Sở Mặc hừ lạnh một tiếng, “Ta còn cho rằng cậu tránh ta tới mức không muốn cùng ta ra ngoài chứ.”

Oán trách rõ ràng như vậy Tiêu Dật nếu không nghe ra thì là đồ ngốc. Y lúng túng nhìn Sở Mặc một cái, chột dạ không biết nên mở miệng thế nào. Y còn cảm thấy y trốn Sở Mặc rất khéo, dù sao y vừa nhận ông ngoại, ngày ngày dính lấy ông ngoại cũng rất bình thường. Y làm sao biết Sở Mặc lại nhạy bén như thế, còn trực tiếp nói ra trước mặt y.

Rất lúng túng đó nha!

https://thuviensach.vn

Tiêu Dật lặng lẽ cúi đầu, trong lòng gào thét. Nhưng y chợt nghĩ, thà lúng túng như vậy còn đỡ hơn là y vừa nhìn thấy Sở Mặc liền nhớ lại mấy câu y từng nói với Lâm Thính Hải như là Sở Mặc yêu thầm y gì đó. Lúc đó y không nên vì thể diện, trực tiếp nói y yêu thầm Sở Mặc thì được rồi, như vậy khi y nhìn Sở Mặc tuy cũng sẽ có chột dạ, nhưng ít nhất chột dạ ít hơn một xíu.

Nhìn Tiêu Dật lại lần nữa lộ ra vẻ chột dạ, Sở Mặc hơi nhíu mày, lại không nói gì, ngược lại đổi vấn đề.

“Vậy còn không đi?”

Tiêu Dật vô thức ngẩng đầu, “Ông ngoại thì sao?”

Đối diện với vẻ như cười như không của Sở Mặc, Tiêu Dật ngoan ngoãn dừng động tác tìm ông ngoại, trong lòng lại cảm thấy ủy khuất không thôi. Lần này y thật sự không phải cố ý muốn quét sạch thể diện Sở Mặc, y thật sự là ngày ngày ở bên ông ngoại, vô thức hình thành thói quen này luôn rồi.

Trải qua “chuyện ông ngoại”, Tiêu Dật lại thêm một chút hổ thẹn trên sự chột dạ, trong thời gian tiếp theo vô cùng nghe lời. Cho dù khi y phát hiện chỉ có y và Sở Mặc cùng tới Ngọc Thanh cảnh, y cũng biết điều không hỏi nhiều.

“Thế nào, vẫn quen chứ?”

Sở Mặc hỏi thế, là vì trạng thái hiện giờ của hai người, hắn xuất môn tự nhiên sẽ không giống như Từ Sắt Nguyên ngồi thất ngọc linh lung xa gì đó, mà là cưỡi thiên mã cực phẩm tiên giới đặc biệt nuôi dưỡng, được gọi là lăng vân mã bước trên vân hải một bước ngàn dặm.

Sở Mặc là cưỡi ngựa, Tiêu Dật tự nhiên cũng là cưỡi ngựa, vì đây là lần đầu tiên Tiêu Dật cưỡi ngựa, Sở Mặc đặc biệt đi chậm, chính là lo Tiêu Dật sẽ không thích ứng.

https://thuviensach.vn

Khác với Sở Mặc lo lắng, Tiêu Dật hoàn toàn không có bất cứ cảm giác khó chịu nào, ngược lại hưng phấn vô cùng. Cưỡi ngựa so với ngồi trên thất ngọc linh lung xa của Từ Sắt Nguyên thì kích thích hơn nhiều. Lăng vân mã tên như ý nghĩa là chạy trên mây, Tiêu Dật nhìn phía dưới trống không, cảm thụ biển mây vụt qua bên người, trong lòng vừa khẩn trương vừa kích thích, y nghe Sở Mặc dặn dò nắm chặt dây cương, một chút cũng không dám buông lỏng, có gió thổi tới thẳng mặt, cũng đều bị màn phòng hộ trước người hóa giải, Tiêu Dật cảm thấy y tới tiên giới lâu như vậy, đây mới là lần đầu tiên giống tiên nhân chân chính.

Cho dù Sở Mặc suốt đường cố ý đi chậm, nhưng khi hai người tới Ngọc Thanh cảnh cũng chỉ mất nửa ngày. Tiêu Dật trên đường cao hứng quá mức, lại là lần đầu tiên chạy xa như vậy, y còn không chịu hạ thấp người như Sở Mặc nói, cố ý học theo Sở Mặc dựng thẳng người, kẹp chặt bụng ngựa, đợi khi y xuống ngựa, hưng phấn qua đi hậu di chứng liền lộ ra.

Tiêu Dật lúng túng ôm Sở Mặc, vừa rồi y eo đau chân tê, nếu không phải Sở Mặc phản ứng kịp thời, y khẳng định đã trực tiếp ngã ngựa.

Tiêu Dật quẫn bách cúi đầu, chống vào người Sở Mặc đứng yên, y tha thiết hy vọng Sở Mặc có thể quên màn phát sinh vừa rồi.

Nhìn Tiêu Dật vẻ mặt 囧, Sở Mặc không khỏi cười lớn, xoa xoa đầu Tiêu Dật, “Ai bảo cậu làm tàng.”

Tiêu Dật muốn phản bác, lại không có sức, chỉ đành mặc Sở Mặc xoa tóc y, không tránh đi như hồi trước.

Hai người hiện tại đang ở bên rìa hoang mạc, tình cảnh trước mắt vô cùng quái dị, nơi cách đường ranh giới là tiên khí dào dạt, cây xanh um tùm, có thể nói là chim hót hoa thơm, nhưng một bên khác cách ranh giới lại là cát vàng hoành hành, trời đất tối tăm, nếu không phải bên trong vẫn

https://thuviensach.vn

còn cảm nhận được tiên khí tràn trề, Tiêu Dật quả thật cho rằng y lại tới thú nhân thế giới.

“Nơi này chính là nơi luyện khí đại sư Từ đạo tử ở?” Tiêu Dật nhanh chóng đổi vấn đề.

Sở Mặc biết Tiêu Dật muốn trốn tránh, cười gật đầu, giải thích, “Từ bà bà tính khí cổ quái, cả đời đều dùng để nghiên cứu vũ khí tiên giới, chỉ hy vọng có thể luyện chế ra thần khí, nếu không phải nể mặt mũi Bách lão, bà chưa chắc chịu giúp đỡ chúng ta.”

Vừa nghe chữ thần khí Tiêu Dật đột nhiên nhớ tới Vượng Tài, nghĩ tới khi mới gặp Vượng Tài, Vượng Tài bảo nó là do Từ bà bà đích thân luyện chế, Tiêu Dật cười nhẹ. Đáng tiếc gần đây Vượng Tài lười biếng không muốn cử động, nếu không cơ hội tốt như hôm nay, y thật sự muốn mang nó cho Từ bà bà coi.

“Nghĩ tới cái gì?” Sở Mặc chú ý thấy vẻ mặt của y.

“Nghĩ tới Vượng Tài.” Tiêu Dật ngoan ngoãn nói.

Sở Mặc cũng biết chuyện Vượng Tài hình như muốn nâng bậc, an ủi nói, “Vượng Tài là túi càn khôn khác bình thường, nếu cậu muốn, lần sau mang Vượng Tài tới, Từ bà bà nhất định sẽ cảm thấy hứng thú.”

“Cái gì mà cảm thấy hứng thú? Sở tiểu tử ngươi lại mang tới cái gì?” Một giọng nói bùi tai từ trong hoang mạc truyền ra, cùng với giọng nói là một con hẻm nhỏ xuất hiện trước mặt hai người.

Sở Mặc mỉm cười, đi tới một bước, thanh giọng nói: “Là một linh khí của bằng hữu ta, hình như muốn nâng bậc, hy vọng được Từ bà bà chỉ điểm.”

https://thuviensach.vn

“Một linh khí mà thôi, có gì đáng xem.” Nghe nói là linh khí, giọng nữ bùi tai lập tức không còn hứng thú.

Sở Mặc sớm đã quen thái độ của Từ đạo tử, ngược lại Tiêu Dật lúng túng nhìn Sở Mặc, Vượng Tài bị nói thế, y cảm thấy rất không vui, nhưng lại nghĩ đối phương là đại sư luyện khí đệ nhất tiên giới, nên nói vậy cũng có thể lý giải.

Sở Mặc an ủi xoa xoa tóc Tiêu Dật, dắt y men theo con đường đi vào giữa sa mạc.

Con đường quanh co khúc khuỷu, Tiêu Dật cũng không biết đi bao lâu, trước mặt đột nhiên bừng sáng, một quảng trường hình cầu to lớn do thanh ngọc dựng thành xuất hiện trước mặt hai người. Trong quảng trường trống rỗng rộng rãi, vô số phù chú lưu chuyển trên mặt sàn thanh ngọc, Tiêu Dật ngoan ngoãn đi theo bên cạnh Sở Mặc, không dám nhìn loạn khắp nơi.

“Sao lại chậm như thế!” Giọng nói không kiên nhẫn mang theo hương thơm vang lên.

“Bà bà!” Sở Mặc cung kính gọi.

Tiêu Dật nhìn theo ánh mắt Sở Mặc, đột nhiên banh to mắt, chỉ thấy phía trước không xa, một cô bé tuổi tác chỉ có tám, chín tuổi đang vẻ mặt buồn bực gật đầu với hai người.

Ý thức được cô bé này chính là đại sư luyện khí đệ nhất nổi danh tiên giới Từ đạo tử, Sở Mặc nói gì Tiêu Dật đã hoàn toàn không chú ý, trong đầu y chỉ hiện lên bốn chữ, Thiên Sơn Đồng Lão!

https://thuviensach.vn

TIÊN GIỚI TẨU TƯ PHẠM

Lý Tùng Nho
www.dtv-ebook.com

Chương 55

Trí Tưởng Tượng

Trước khi Tiêu Dật gặp Từ đạo tử, từng nghe qua người khác gọi là Từ bà bà, trong tưởng tượng của Tiêu Dật, Từ đạo tử là một lão bà bà tóc tuyết pha sương, tính cách nghiêm túc chăm chỉ. Đương nhiên, sau khi nghe Từ đạo tử không chút khách khí bảo "một linh khí mà thôi, có gì đáng xem", Tiêu Dật lặng lẽ thêm một thuộc tính tính cách quái đản cho Từ đạo tử trong tưởng tượng, nhưng y thật sự không nghĩ tới, Từ đạo tử chân chính lại như một cô bé chừng tám, chín tuổi.

Tính khí của cô bé cũng vô cùng nóng nảy, bất mãn nói với hai người, "Lèo nhèo cái gì, không biết thời gian của ta rất gấp sao?"

Sở Mặc cười khổ, không nói vì là lần đầu tiên Tiêu Dật cưỡi thiên mã nên hắn cố ý đi chậm, mà uyển chuyển biểu thị gặp chút chuyện ngoài ý muốn trên đường.

Nghe Sở Mặc giải thích, sắc mặt Từ đạo tử hòa hoãn đi không ít, nhưng vẫn trông không cao hứng cho lắm. Tiêu Dật biết rõ, Từ đạo tử nhìn thì nhỏ, nhưng thực tế đã có hơn bốn ngàn tuổi rồi, nếu không nghĩ tới tuổi tác của Từ đạo tử, thì nhìn một cô bé dễ thương thế này mang gương mặt tức giận, Tiêu Dật cảm thấy y hoàn toàn không cách nào giận nổi.

Có lẽ thái độ của Tiêu Dật và Sở Mặc cũng coi như khiến bà thõa mãn, Từ đạo tử tuy không cao hứng, cũng không quên chuyện chính, ánh mắt bà

https://thuviensach.vn

đặt trên người Tiêu Dật, đánh giá y vài cái, thanh giọng mở miệng, “Những món đồ nhân giới đó đều là ngươi mang tới?”

Tiêu Dật gật đầu, Từ đạo tử căn bản không để ý nguồn gốc của những vật phẩm nhân giới này, chỉ là tùy tiện hỏi, tiếp theo lộ ra vẻ mặt chán ghét, “Thủ pháp luyện chế đơn giản, thủ công thô thiển, nếu không phải còn coi như thú vị, ta cũng lười nhìn một cái.”

Đối với đánh giá của Từ đạo tử, Tiêu Dật lặng yên không nói, sản phẩm của dây chuyền sản xuất nhân giới khẳng định không thể nào so sánh với đồ định chế riêng của tiên giới, chẳng qua có thể được một câu thú vị của Từ đạo tử, cũng coi như là không tồi.

Thấy Tiêu Dật biết điều không phản bác, Từ đạo tử hiển nhiên vô cùng thỏa mãn thái độ của y, hiếm khi không khích bác, phất tay, một bàn trà thật lớn hoàn toàn dùng càn khôn thạch chế tạo xuất hiện trước mặt hai người. Trên bàn trà, đặt mấy vật phẩm lớn bằng bàn tay người lớn, màu sắc rực rỡ, tương tự như thẻ ngọc.

Từ đạo tử bảo, “Đó, đây chính là ái phách mà các ngươi cần.”

Nghe thế, Tiêu Dật và Sở Mặc đi lên mấy bước, cách gần nhìn cũng rõ hơn. Từ xa nhìn như năm màu ngũ sắc rực rỡ, kỳ thật màu sắc của mỗi vật phẩm đều là thuần, chỉ vì màu sắc khác nhau cùng bày cạnh nhau, ánh sáng lấp lánh nên có cảm giác nhiều màu đan xen mà thôi. Tiêu Dật chớp chớp mắt, y ko cách nào liên hệ được những vật phẩm như thẻ ngọc màu sắc này với Ipad, đương nhiên y không phải không tin đệ nhất đại sư luyện khí tiên giới, chỉ là nghĩ tới dây nhợ phức tạp bên trong Ipad, y có chút lo lắng hiệu quả chuyển hóa thành tiên khí có tốt như lúc đầu không.

Khác với Tiêu Dật chỉ đơn thuần là quan sát bề ngoài, Sở Mặc rõ ràng biết nhìn hàng hơn, hắn mang kinh ngạc mở miệng, “Thủy vân mẫu?”

https://thuviensach.vn

“Không sai!” Bàn tới luyện khí yêu thích, Từ đạo tử rõ ràng bình dị dễ gần hơn nhiều, “Ta đã xem qua vật phẩm nhân giới gọi là ái phách mà ngươi mang tới, kỳ thật cũng không khác gì với lưu ảnh bích của tiên giới nhiều năm trước, chỉ là càng khéo léo thú vị hơn thôi. Nguyên liệu luyện chế chủ yếu của lưu ảnh bích chính là thủy vân mẫu, chỉ cần khắc thêm vài trận pháp ở bên trong, hoàn toàn có thể đạt tới hiệu quả mà ngươi muốn.”

Từ đạo tử vừa nói, vừa chọn một thủy vân mẫu màu hồng trên bàn ra, tùy tiện đánh vào một đạo tiên khí, rất nhanh, một màn hình màu lam đậm lớn bằng hai cái Ipad xếp cạnh nhau xuất hiện phía trên thủy vân mẫu trong tay bà, theo sự xuất hiện của màn hình, bên ngoài thủy vân mẫu hiện lên mấy chục khống chế phù màu vàng, Từ đạo tử thuần thục điểm mấy cái trên khống chế phù, có tiếng trúc du dương vang lên, bóng người quen thuộc xuất hiện trên màn hình, chính là bộ phim mà trước đó Tiêu Dật đặc biệt tải xuống Ipad.

Tất cả trước mắt hoàn toàn vượt quá nhận thức của Tiêu Dật, y kinh ngạc mở to mắt, không có dây điện, không có bảng điện tử phức tạp, dường như qua từng đạo trận pháp, một thế giới thần kỳ mở ra trước mắt y. Tiêu Dật nhớ lại trước đó khi tại nhân giới, thỉnh thoảng xem sách cũng từng thấy miêu tả thủ pháp kỳ diệu sẽ được tán thưởng một câu ‘bản lĩnh thần tiên’, hiện tại, Tiêu Dật cảm thấy phải như Từ đạo tử mới là bản lĩnh thần tiên chân chính.

Kinh ngạc và tán thưởng trong mắt Tiêu Dật quá mức rõ ràng, cho dù Từ đạo tử thành danh đã lâu, tự thấy đã không bận tâm vinh nhục, nhưng trong ánh mắt sùng bái thẳng thắn này, cũng không tránh được có chút lâng lâng.

Cô bé xinh xắn dễ thương kiêu ngạo ngửa đầu, vẻ mặt ta chính là lợi hại thế đó, cùng đối xứng với vẻ mặt sùng bái của Tiêu Dật, Sở Mặc nhìn thấy, khóe miệng không khỏi cong lên, lộ ra một nụ cười.

https://thuviensach.vn

Vì sự sùng bái của Tiêu Dật, tâm tình Từ đạo tử cực tốt, bà vốn chỉ là dự định tùy tiện biểu hiện chút cho hai người, rồi xua Tiêu Dật và Sở Mặc đi, nhưng hiện tại, Từ đạo tử chủ động mở miệng gọi Sở Mặc, bảo hắn chọn một thủy vân mẫu trên bàn ra.

Sở Mặc tuy không hiểu dụng ý của Từ đạo tử, nhưng vẫn chọn một thủy vân mẫu màu đen cầm trong tay.

Từ đạo tử chỉ Sở Mặc đánh tiên khí vào, sau đó màn hình màu lam đậm cũng xuất hiện trước mặt Sở Mặc. Không biết Từ đạo tử lại làm gì, chỉ thấy trên màn hình phía trước Sở Mặc hiện qua mấy đợt sóng nước, bóng dáng Từ đạo tử dần xuất hiện trên màn hình trước mặt Sở Mặc.

“Sở tiểu tử!”

Từ đạo tử không khách khí gọi.

Đồng thời phát ra tiếng còng có thủy vân mẫu màu đen trong tay Sở Mặc.

Điện thoại có hình! Mấy chữ lớn hiện qua trong đầu Tiêu Dật, y đã bị chấn động tới mức không biết nên nói cái gì rồi.

Quả nhiên giây tiếp theo Từ đạo tử vô cùng tự đắc nói, “Ta đã thấy máy liên lạc các ngươi mang về, cảm thấy có chút thú vị, tiện lợi hơn thẻ ngọc truyền âm nhiều, nên liền khắc một đạo trận pháp tương tự vào trong này.”

Sở Mặc sau khi kinh ngạc qua đi, không hiểu nói, “Là trận pháp được khắc trong thẻ ngọc truyền âm sao? Nhưng đó không phải là không cách nào kịp thời truyền tin sao?”

Từ đạo tử vẻ mặt ngạo nghễ, “Chuyện nhỏ này ngươi cảm thấy sẽ làm khó được ta sao? Chẳng qua là dung luyện mấy khối tử mẫu thạch mà thôi.”

https://thuviensach.vn

Tử mẫu thạch mà Từ đạo tử nhắc tới là một loại khoáng thạch đặc sản cực tây tiên giới, cả khoáng mạch chỉ có một khối mẫu thạch, còn lại toàn bộ là tử thạch, giữa tử thạch và mẫu thạch có một liên hệ đặc thù, có thể biểu hiện ra trạng thái tương đồng.

Dạng đá này bình thường không thường dùng trong luyện khí, phần nhiều là dùng để làm dược dẫn để luyện đan, Sở Mặc không ngờ Từ đạo tử lại dùng tử mẫu thạch trong đây, đúng là thiết lập khá to gan mà lại thiên tài.

So với Sở Mặc chỉ kinh ngạc vì tài thiết lập hào phóng không bó thúc của Từ đạo tử, Tiêu Dật nghĩ nhiều hơn, đây không phải chính là mạng tiên giới sẵn có sao? Mẫu thạch dùng để làm máy phục vụ, tử thạch thì liên kết với máy phục vụ, còn gì có thể thực dụng và tiện lợi hơn thiên nhiên này nữa! So với cái này, thì cách trang bị dây cáp gì đó tại tiên giới mà trước kia y nghĩ tới quả thật là yếu muốn chết.

Tiêu Dật hưng phấn nhìn chằm chằm thủy vân mẫu trên bàn, thiết kế máy tính, tivi, điện thoại cùng một thể, y có thể tưởng tượng, cái này hễ được đưa ra tiên giới, khẳng định sẽ dẫn lên oanh động cực lớn, quan trọng nhất nhất là, trên nó còn không có một chút một xíu phàm khí nào, không cần phải sử dụng lén lút như Ipad và laptop.

Tiêu Dật trong một thoáng đã nghĩ rất nhiều, Ipad và laptop đương nhiên vô cùng thú vị tiện lợi, nhưng chịu quản chế do bản thân là vật phẩm nhân giới, không cách nào mở rộng đại quy mô, nhưng thủy vân mẫu hoàn toàn bất đồng. Hiện tại y đã không thỏa mãn đơn giản chỉ sao chép các tiết mục nhân giới xem như là phim ảnh bình thường nữa, y muốn thành lập đài truyền hình đầu tiên tại tiên giới, muốn xây đựng các loại tiết mục bản thổ tiên giới, y muốn quay phim, y muốn khai thác trò chơi mạng, đúng, còn có các loại tuyển tú, y muốn thành tập công ty giải trí lớn nhất tiên giới. Y không chỉ muốn độc quyền sự nghiệp giải trí tiên giới, y còn muốn độc quyền sự nghiệp thông tin của tiên giới.

https://thuviensach.vn

Thị trường này lớn hơn hẳn sự tưởng tượng của y, công ty Càn Khôn sẽ là nhà cung ứng hàng lớn nhất cũng sẽ trở thành nhà cung cấp sản phẩm và nhà khai thác lớn nhất, Tiêu Dật càng nghĩ càng hưng phấn, hai mắt sáng lấp lánh nhìn chằm chằm Sở Mặc. Sở Mặc cảm nhận được ánh mắt của Tiêu Dật, quay đầu nhìn y, thấp giọng nói: “Sao vậy?”

Tiêu Dật cố ép mình không được biểu hiện quá mức kích động, cũng học theo Sở Mặc nhỏ giọng nói: “Ra ngoài rồi nói.”

Sở Mặc mỉm cười, bộ dáng này của Tiêu Dật thật quá mức đáng yêu, khiến hắn nhịn không được giơ tay xoa xoa đầu Tiêu Dật.

Lúc này tâm tư của Tiêu Dật hoàn toàn đặt trên mấy ảo tưởng tốt đẹp, căn bản không để ý hành động của Sở Mặc, chỉ một lòng muốn nhanh đi bàn với Từ Sắt Nguyên và Lâm Thính Hải.

Tư duy của y phát tán như vậy duy trì cho tới khi rời khỏi phạm vi sa mạc, vừa ra khỏi sa mạc, Tiêu Dật lập tức kéo Sở Mặc, hưng phấn nói hết suy nghĩ của mình ra, vẻ mặt khẩn trương nhìn chằm chằm Sở Mặc, “Thế nào?”

Những thứ Tiêu Dật nói khiến Sở Mặc nghĩ tới thay đổi mà tiên giới từ trước tới nay đang cần, hắn mới đầu gia nhập vào công ty của Tiêu Dật chính là vì muốn tìm thời cơ thay đổi, hiện tại xem ra, thời cơ thay đổi dường như đã ở trước mắt.

Sở Mặc cười nhẹ, ánh mắt chăm chú nhìn Tiêu Dật, vẻ mặt Tiêu Dật lộ khẩn trương, đang chờ đợi hắn tán đồng. Sở Mặc kìm lòng không đậu tiến lên một bước, sát gần Tiêu Dật, cúi đầu thân mật thấp giọng nói bên tai Tiêu Dật, “Được!”

Hơi thở nóng ấm phả lên tai, lỗ tai Tiêu Dật lập tức đỏ lên. Y không tự nhiên nghiêng đầu đi, trên mặt hiện lên vẻ quẫn bách. Cảm xúc dị thường phiếm lên trong lòng Tiêu Dật, cảm giác này quá mức kỳ quái, Tiêu Dật do

https://thuviensach.vn

dự lùi lại một bước, cứng ngắc chuyển vấn đề, “Chúng ta có phải nên về rồi không?”

Trong mắt Sở Mặc lóe lên ý cười, gật đầu. Đối với Sở Mặc mà nói, Tiêu Dật vẫn còn quá nhỏ, hắn chấp nhận chậm rãi ở cạnh Tiêu Dật, đợi Tiêu Dật trưởng thành, đương nhiên quá trình này nhất định phải nằm trong phạm vi khống chế của hắn, hắn hy vọng từng chút một thâm nhập vào cuộc sống của Tiêu Dật, khiến y quen thuộc với sự bầu bạn của hắn.

Quá trình trở về của hai người nhanh hơn hắn, Tiêu Dật sau khi thích ứng với lăng vân mã, Sở Mặc cố ý tăng tốc độ. Đương nhiên trước khi trở về, Tiêu Dật đã đánh một đạo thẻ ngọc truyền âm cho Từ Sắt Nguyên và Lâm Thính Hải, bảo hai người lập tức đến Nhược Thủy châu một chuyến, y có chuyện quan trọng cần nói.

Một đường như tên bắn, đợi khi Tiêu Dật và Sở Mặc trở về, Từ Sắt Nguyên và Lâm Thính Hải đã ngồi ở thiên thính uống trà.

Tiêu Dật bị cảm xúc hưng phấn chi phối, bỏ lơ eo đau chân tê, thân thủ nhanh nhẹn nhảy xuống ngựa, vội vàng chào hỏi với ông ngoại xong, liền kéo Sở Mặc chui vào thiên thính.

Lục Thiệp Xuyên nhìn bộ dáng hai người, cười lắc đầu.

Trong thiên thính, Từ Sắt Nguyên nhìn vào ánh mắt kích động của Tiêu Dật, lập tức phản ứng lại, “Tiêu huynh, có phải lại có chuyện tốt gì không?”

Tiêu Dật gật đầu thật mạnh, nhanh chóng lấy Ipad tiên giới mà Từ đạo tử luyện chế ra, còn đích thân hiển thị công năng bên trong một lần.

Từ Sắt Nguyên há họng trợn mắt xem xong Tiêu Dật hiển thị, vỗ mạnh bàn đứng lên, “Cái này có thể luyện chế lượng lớn không?”

https://thuviensach.vn

Tiêu Dật chuyển nhìn Sở Mặc, tỏ ý bảo Sở Mặc trả lời, Sở Mặc gật đầu với Từ Sắt Nguyên. Hắn đã bàn xong với Từ đạo tử rồi, hứng thú của Từ đạo tử chỉ nằm ở khai phá đầu tiên, đối với luyện chế tiêu thụ sau này hoàn toàn lười bận tâm, thậm chí vì bảo đảm bọn Tiêu Dật sẽ không đi làm phiền bà nữa, Từ đạo tử dứt khoát đem tất cả các bước luyện chế, tất cả trận pháp nhất nhất ghi lại trong thẻ ngọc, như thế, chỉ cần tìm một luyện khí sư bình thường thao tác theo trình tự này là được.

Sở Mặc giải thích xong tất cả, Tiêu Dật lập tức bắt đầu kể ảo tưởng vĩ đại của mình.

Đài truyền hình, phim ảnh, tin tức, tạp chí, Tiêu Dật cảm thấy bọn họ hoàn toàn có thể xây dựng một đế quốc tin tức giải trí bao phủ toàn tiên giới.

Lời của Tiêu Dật, giống như hóa thành vô số tinh ngọc trước mắt Từ Sắt Nguyên, hắn ngao một tiếng nhào lên người Tiêu Dật, “Tiêu huynh, cậu chính là ngọn đèn chỉ đường cho ta, cậu nói cái gì chính là cái đó. Ta chỉ đưa ra một yêu cầu nho nhỏ thôi, tuyến tú nhất định phải để ta phụ trách.”

Tiêu Dật, “… Cút!”

Từ Sắt Nguyên trêu đùa chen ngang chỉ khiến cảm xúc của mọi người càng thêm nâng cao, ngay cả Lâm Thính Hải cũng nghe mà đỏ bừng mặt, tưởng tượng sau khi tất cả thành sự thật tiên giới sẽ ra sao, sẽ biến thành nhân giới trong phim mà Tiêu Dật mang tới sao? Không, khẳng định sẽ còn tốt hơn nhân giới, Lâm Thính Hải nghiêm túc gật đầu.

Có ý tưởng cụ thể của Tiêu Dật, mọi người lập tức đạt thành hiệp nghị bước đầu. Mới đầu cần phải tìm khẳng định là nguyên liệu và luyện khí sư, cái này do Sở Mặc phụ trách. Tiếp theo là tuyên truyền sẽ do Từ Sắt Nguyên và Lâm Thính Hải làm, hai người một phụ trách đám công tử bột của tiên giới, một người phụ trách phần khách hàng đầu tiên bên phía cô cô

https://thuviensach.vn

nhà mình. Cuối cùng còn lại một mình Tiêu Dật phải chạy tới nhân giới nhiều chuyến, nếu Tiêu Dật muốn làm đài truyền hình, cụ thể thế nào, cần phải có những tiết mục gì, đều cần phải tham khảo đài truyền hình nhân giới mà làm.

Sau khi đã bàn xong tất cả, Tiêu Dật nhìn Từ Sắt Nguyên, "Chuyện tiệm sách anh làm thế nào rồi?"

Từ Sắt Nguyên gật đầu, "Đã sắp xong rồi, nếu cần gấp thì mấy ngày nữa là có thể khai nghiệp."

Trong việc xúc tiến mở tiệm sách lần này, Từ Sắt Nguyên hoàn toàn tuân theo nguyên tác có thể không dùng tinh ngọc liền không dùng tinh ngọc, từ nhân viên sao chép thẻ ngọc tới tiền thuê tiệm, toàn bộ đều dựa vào chính sách dụ hoặc tiểu thuyết làm chủ 'minh châu' của hắn phụ trợ, đám tiên thiếu đó đều lũ lượt bị Từ Sắt Nguyên đả động, mấy ngày nay đang cả ngày cả đêm giúp sao chép ngàn bộ tiểu thuyết mà lần trước Tiêu Dật mang về. Dùng cách nói của Từ Sắt Nguyên là, bọn họ không phải đang sao tiểu thuyết, bọn họ đang làm một sự nghiệp vĩ đại, bọn họ là người khởi công cho tiên giới hoan lạc tương lai.

Tiến độ của tiệm sách hoàn toàn vượt qua dự tính của Tiêu Dật, y dứt khoát quyết định, "Hoãn khai trương, đợi đợt ipad tiên giới đầu tiên của chúng ta sản xuất ra, đến lúc đó nhờ tiệm sách khai trương để triển thị luôn."

Sở Mặc bổ sung sau khi Tiêu Dật nói xong, "Đợt Ipad dự bán đầu tiên cũng có thể tập trung đặt trong tiệm sách."

"Đúng đúng!" Từ Sắt Nguyên kích động nói, "Chúng ta còn phải mở một tiệm nữa, tiêu thụ Ipad tiên giới toàn bộ đặt trong tiệm."

Mấy người ngươi một câu ta một lời bổ sung hoàn chỉnh cả lưu trình, Lâm Thính Hải nghiêm túc khắc toàn bộ cuộc đối thoại của mọi người vào

https://thuviensach.vn

trong thẻ ngọc để xem như ghi chép hội nghị.

Năm 3262 Trầm Uyên tiên lịch, bốn đại cổ đông của công ty trách nhiệm hữu hạn thương mại Càn Khôn mở hội nghị cổ đông lần đầu tiên, hội nghị đạt thành thống nhất về việc sản xuất, mở rộng, tiêu thụ Ipad tiên giới. Đây là một bước nhỏ của công ty trách nhiệm hữu hạn thương mại Càn Khôn, đây là một bước lớn của cả tiên giới!

https://thuviensach.vn

TIÊN GIỚI TẨU TƯ PHẠM

Lý Tùng Nho
www.dtv-ebook.com

Chương 56

Khai Nghiệp

Theo kế hoạch đưa Ipad tiên giới lên thị trường, chuyện trong một thoáng đã thay đổi rất nhiều, Từ Sắt Nguyên và Lâm Thính Hải mỗi ngày đều ra ra vào vào vô cùng bận rộn. Đương nhiên thủy vân mẫu lấy từ chỗ Từ đạo tử về, mấy người Tiêu Dật mỗi người chia nhau một bộ, liên lạc với nhau trở nên tiện lợi hơn trước rất nhiều.

Cũng giống như ở nhân giới liên lạc phải biết số điện thoại của đối phương, giữa thủy vân mẫu cũng vậy, chỉ là thần thức sẽ thay thế cho số điện thoại. Bốn người Tiêu Dật chia nhau khắc thần thức của mình vào trong thủy vân mẫu của đối phương, mỗi lần trước khi liên lạc sẽ trực tiếp cảm ứng thần thức đối phương lưu lại là được.

Cũng như hiện tại, điểm sáng màu bạc đại biểu cho Từ Sắt Nguyên sáng lên, hối thúc Tiêu Dật nhanh chóng kết nối thủy vân mẫu. Không biết có phải do cảm thấy phương thức liên lạc này vô cùng thú vị không, Từ Sắt Nguyên mỗi ngày đều sẽ cùng với những người khác liên hệ mấy chục lần, đương nhiên trừ Sở Mặc ra. Tiêu Dật đau đầu đỡ trán, muốn giả vờ không thấy thỉnh cầu nói chuyện của Từ Sắt Nguyên, nhưng điểm sáng màu bạc không chịu ngừng nghỉ chớp nháy liên tục, rồi sau đó bắt đầu vang lên tiếng ca lệch điệu kinh khủng của Từ Sắt Nguyên.

Đây là tiếng chuông định chế riêng tư Từ Sắt Nguyên đặc biệt thu cho mấy người, chính là để phòng ngừa Tiêu Dật vì không thấy điểm sáng màu bạc lấp láy mà không tiếp cuộc gọi của hắn.

https://thuviensach.vn

Tiêu Dật bị tiếng ca của Từ Sắt Nguyên đánh bại, kết nối thủy vân mẫu, câm nín nói; “Anh có chịu đi vài bước qua không, tôi đang ở cách vách anh.”

Nghe Tiêu Dật chỉ trích Từ Sắt Nguyên chỉ cười hê hê, biểu đạt hùng hồn lý lẽ, “Ta cũng là vì muốn quen thuộc với sản phẩm của chúng ta, để ra ngoài lấy thân mà nói.”

Tiêu Dật phì một tiếng, hỏi, “Lại thế nào rồi? Nếu tôi nhớ không sai, một nén hương trước chúng ta vừa kết thúc cuộc gọi.”

Trên mặt Từ Sắt Nguyên hiện lên vẻ ai oán, “Tiêu huynh, cậu quá vô tình quá lãnh khốc rồi, không có chuyện gì thì ta không thể tìm cậu sao?”

Tiêu Dật, “…”

Mắt thấy Tiêu Dật đã ở rìa sắp bùng phát, Từ Sắt Nguyên nhanh chóng mở miệng, “Ông ngoại tìm cậu.”

Từ khi biết ông ngoại của Tiêu Dật là cao thủ bậc mười, Từ Sắt Nguyên lập tức đổi giọng, từ tiền bối trước đó đổi thành gọi ông ngoại giống Tiêu Dật. Mỗi ngày chạy qua chính là ông ngoại này ông ngoại nọ, khiến cháu ngoại chính quy Tiêu Dật đây cũng sắp không sánh nổi. Vừa rồi hắn vô ý ở trong viện nghe thấy Lục Thiệp Xuyên muốn tìm Tiêu Dật, Từ Sắt Nguyên lập tức tỏ ý sẽ giúp gọi y, hắn rất tiện.

Lục Thiệp Xuyên cũng rất thích Từ Sắt Nguyên, không nói độ dẻo miệng lợi hại của Từ Sắt Nguyên, chỉ xem Từ Sắt Nguyên và Tiêu Dật giao hảo, hơn nữa sau khi Tiêu Dật tới tiên giới vẫn luôn chăm sóc Tiêu Dật, ông đã rất khó mà không thích Từ Sắt Nguyên.

Lục Thiệp Xuyên tìm Tiêu Dật là dự định nói với Tiêu Dật ông muốn bế quan luyện chế bổn nguyên đan. Từ sau khi nhận Tiêu Dật, thần cách hư tổn trong người Tiêu Dật vẫn luôn là tâm bệnh của Lục Thiệp Xuyên. Tuy

https://thuviensach.vn

hiện tại không nhìn ra thần cách hư tổn có ảnh hưởng gì với thân thể Tiêu Dật không, nhưng thời gian dài thì sao? Vạn nhất đây là mối họa ngầm thì sao? Mấy hôm nay, Lục Thiệp Xuyên vẫn luôn nghiên cứu bổn nguyên quả trong tay. Theo suy nghĩ của ông, bổn nguyên quả có thể xây dựng tiên cách trong người tiên nhân, hoặc là gia tăng phẩm chất tiên cách, vậy đối với thần cách thì sao? Liệu bổn nguyên quả có khả năng bổ sung hoàn chỉnh thần cách hư tổn trong người Tiêu Dật không? Cho dù không cách nào bổ sung hoàn chỉnh hoàn toàn, chỉ có một chút hiệu quả cũng được, ít nhất có thể chứng minh con đường này đi được.

Lục Thiệp Xuyên cũng nghe Tiêu Dật nói chuyện lần trước xảy ra ở nhân giới, nhưng tình huống lần trước là chỉ có thể gặp không thể cầu, ai biết Tiêu Dật sẽ lại gặp được mảnh vỡ thần cách ở chỗ nào nữa chứ? So với việc chỉ đặt hy vọng trên mảnh vỡ thần cách không biết ở đâu, không bằng tìm biện pháp khác. Chỉ đáng tiếc ghi chép về thần cách của tiên giới quá ít, Lục Thiệp Xuyên không biết làm sao cũng chỉ đành lấy bổn nguyên quả ra thực nghiệm.

Nghe dự định của ông ngoại, Tiêu Dật do dự, “Thật ra con cảm thấy hiện tại rất tốt, không cảm thấy thân thể có gì không đúng.”

Đối với việc ông ngoại muốn bế quan, trong lòng Tiêu Dật ẩn ẩn có một loại bài xích không cách nào diễn tả. Kiếp trước y chính là chết trong lúc ông ngoại bế quan, kiếp này, y nhận ông ngoại trước, Tiêu Dật nghĩ như vậy rất tốt, ông ngoại không có bế quan, y cũng không cần bổn nguyên đan gì đó, nhưng y không ngờ ông ngoại cuối cùng vẫn có ý định luyện chế bổn nguyên đan.

Biểu hiện không tình nguyện của Tiêu Dật vô cùng rõ ràng, Lục Thiệp Xuyên bất giác bật cười, ông còn cho rằng Tiêu Dật là vì hai người vừa mới nhận nhau, không muốn tách rời ông, nên kiên nhẫn giải thích.

https://thuviensach.vn

“Tiểu Dật, tuy hiện tại con có vẻ không có vấn đề gì, nhưng ghi chép về thần giới của tiên giới quá ít, ông ngoại không biết thần cách hư tổn có gây trở ngại gì với thân thể của con không. Hiện tại nhân lúc con còn nhỏ, có vấn đề gì cũng kịp thời phát hiện, lại nói bổn nguyên đan cũng chỉ cần hai tháng thôi, ông ngoại rất nhanh sẽ lại có thể ở bên cạnh tiểu Dật rồi.”

Tiêu Dật không tìm được lý do cự tuyệt đề nghị bế quan của ông ngoại, chỉ đành tràn đầy không muốn đồng ý, chỉ là y vẫn muốn hỏi một câu, “Ông ngoại định bế quan ở đâu? Ngay ở đây sao?”

Lục Thiệp Xuyên cười lắc đầu, “Bổn nguyên đan nếu thành đan, nhất định trời sẽ sinh dị tượng, ở đây sẽ gây động tĩnh quá lớn, phải tìm một nơi hẻo lánh mới được.”

Lục Thiệp Xuyên nói thế, Tiêu Dật lập tức lo lắng, ông ngoại không phải dự định đi tìm ông nội chứ. Suy nghĩ thoáng qua, câu tiếp theo của Lục Thiệp Xuyên khiến y yên tâm. “Tiêu Diêu cung nằm ở Hư Vô hải, cường thủ như rừng, cho dù đan thành dị tượng, cũng không cần lo lắng bị người dòm ngó, ông ngoại đã quyết định đến Tiêu Diêu cung luyện đan.”

Tiêu Dật đã biết Tiêu Diêu cung ở Hư Vô hải là nơi Sở Mặc trưởng thành, đối với việc ông ngoại tới đó tuy rất ngạc nhiên, nhưng so với về Tiêu gia, y càng mong ông ngoại tới Hư Vô hải.

Lục Thiệp Xuyên từ ái nhìn Tiêu Dật, trong lòng lại nghĩ tới lời Sở Mặc đã nói.

Tiêu Diêu cung tuy kiến cung không quá mấy ngàn năm, nhưng bên trong các loại thiên tài địa bảo không biết thu gom được bao nhiêu, đặc biệt là Bách lão còn là đại sư đan dược nhất đại. Năm đó tiên cách trong người phụ vương hắn bị tiên đế rút đi, tình trạng cũng coi như tương tự với Tiêu Dật, chính nhờ diệu thủ của Bách lão, dùng thân thể phàm nhân sống hơn hai ngàn năm tại tiên giới. Lục Thiệp Xuyên nếu thật sự muốn tốt cho Tiêu

https://thuviensach.vn

Dật, không bằng cùng Bách lão nghiên cứu, khẳng định sẽ mạnh hơn một mình tìm tòi nhiều.

Cũng chính vì lời này của Sở Mặc, cuối cùng khiến Lục Thiệp Xuyên hạ quyết tâm đến Tiêu Diêu cung. Năm đó chuyện của Sở Kinh Hồng ông cũng biết, nếu Bách lão có thể bảo vệ Sở Kinh Hồng mấy ngàn năm, vậy ngày sau nếu Tiêu Dật có gì không ổn, chắc cũng có thể bảo vệ Tiêu Dật.

Sau khi định xong chủ ý, Lục Thiệp Xuyên liền trịnh trọng phó thác Tiêu Dật cho Sở Mặc, còn đề cập tới thân thế của Tiêu Dật, uyển chuyển biểu rõ thái độ ông không muốn Tiêu Dật về Tiêu gia.

Về chuyện Tiêu Dật là đích tôn đời này của Tiêu gia, từ sau khi Lục Thiệp Xuyên và Tiêu Dật nhận nhau, Sở Mặc đã thuận theo thân phận của Lục Thiệp Xuyên mà tra ra. Chẳng qua Tiêu Dật không nhắc, hắn cũng giả vờ không biết mà thôi. Hiện tại Lục Thiệp Xuyên nói thế, Sở Mặc cũng tỏ rõ thái độ của hắn. Đối với Sở Mặc mà nói, hắn càng không nguyện ý để Tiêu Dật nhận Tiêu gia.

Đại ca Tiêu Tấn cùng cha khác mẹ với Tiêu Dật, là hữu thống lĩnh của tiên đình diệu việt vệ. Diệu việt vệ và kim ngư vệ tuy bình thường không giao thiệp nhiều, nhưng hắn cũng nghe được không ít chuyện liên quan tới Tiêu Tấn. Tiêu Tấn xuất thân danh môn Tiêu gia, từ nhỏ thiên tư dị bẩm, lại thiếu niên anh tài, dưới tình trạng Tiêu gia không có đích tử, hắn vẫn luôn là gia chủ tiếp theo của Tiêu gia trong mắt người tiên giới. Hai mươi năm trước sự ra đời của Tiêu Dật hoàn toàn bị Tiêu gia xóa mọi dấu tích, nếu không phải mấy hôm trước hắn đặc biệt đến Lăng Tiêu thiên xác nhận với chú mình, hắn cũng không dám tin vào điều tra của thủ hạ.

Thời gian trước, Sở Mặc có thấp thoáng nghe nói Tiêu Tấn dự định liên hôn với tiểu thư chi chính của Lư gia Sí Vãn cảnh, lúc này, nếu Tiêu Dật mang danh nghĩa đích tôn Tiêu gia xuất hiện, người đầu tiên ra tay với y chỉ sợ chính là Lư gia. Lại nói Tiêu Tấn ở Tiêu gia kinh doanh nhiều năm,

https://thuviensach.vn

theo cá tính của Tiêu Dật, tính ra nhận Tiêu gia không tới một năm liền có thể bị cắn tới xương cũng không chừa. Cho dù hắn có bảo hộ Tiêu Dật thế nào, cho dù sau lưng Tiêu Dật có cao thủ cấp mười như Lục Thiệp Xuyên, cũng rất khó tránh được những âm mưu lén lút. Dưới tình hình này, hắn sao dám để Tiêu Dật về Tiêu gia.

Càng huống hồ, tranh tới tranh lui chẳng qua là một gia chủ Tiêu gia mà thôi, Sở Mặc cười lạnh một tiếng, thầm nghĩ, sau này hắn tự nhiên sẽ cho Tiêu Dật còn nhiều hơn cả Tiêu gia.

Cứ thế, trong lúc Tiêu Dật không biết gì, Lục Thiệp Xuyên và Sở Mặc đã lần nữa đạt thành thống nhất, Lục Thiệp Xuyên đến Tiêu Diêu cung luyện chế bổn nguyên đan, sự an toàn của Tiêu Dật phó thác cho Sở Mặc. Tiêu Dật không biết hiệp nghị sau lưng hai người, chỉ là khi nghe ông ngoại nói bắt đầu từ hôm nay Sở Mặc sẽ ở lại viện, liền kinh ngạc không thôi.

Tuy mấy hôm trước Sở Mặc cũng thường xuyên xuất hiện ở tiểu viện, nhưng vẫn là thỉnh thoảng sẽ chạy về Lăng Tiêu thiên, theo ý của ông ngoại là, lần này Sở Mặc muốn ở luôn không đi nữa?

“Vậy chuyện của kim ngư vệ anh ta tính làm sao?”

Đối với vấn đề của Tiêu Dật, Lục Thiệp Xuyên chỉ cười không nói.

Tiêu Dật rất nhanh hiểu rõ trong nụ cười của ông ngoại, Sở Mặc chính là “nhị đại” trong truyền thuyết, cái gọi là công việc chẳng qua là để khiến cho lý lịch của hắn dòm tốt hơn một chút, chứ không cần phải bán mạng như y đã nghĩ.

Tuy Tiêu Dật đoán được Sở Mặc tới đây ở, là vì an toàn của y, nhưng y thật sự không cảm thấy cái này có gì tất yếu. Bên cạnh y đã có năm mặc vệ rồi, hơn nữa ông ngoại cũng chỉ bế quan hai tháng, lại không phải không bao giờ xuất quan. Nhưng dù nói thế nào thì Sở Mặc cũng đều xuất phát từ hảo tâm, Tiêu Dật cũng chỉ có thể thầm lầm bầm vài tiếng, nếu bày tỏ ý

https://thuviensach.vn

phản đối thẳng thừng thì có chút không biết điều. Chỉ là thông qua chuyện này, cảm giác bị ông ngoại xem là con nít trong lòng Tiêu Dật càng lúc càng đậm, y thấy ông ngoại quyết định cái gì cũng đều không thương lượng với y, hoàn toàn là sau khi xong rồi mới thông báo cho một tiếng, xem ra địa vị của y trong lòng ông ngoại còn không bằng Sở Mặc nữa.

Trong một mớ xoắn xuýt của Tiêu Dật, Lục Thiệp Xuyên đến Hư Vô hải, mà Sở Mặc dùng danh nghĩa bảo vệ an toàn cho Tiêu Dật đến sống cách vách y. Có trải nghiệm hai người sống cùng nhà tại nhân giới, Tiêu Dật cũng rất nhanh quen với chuyện cùng vào cùng ra với Sở Mặc. Lúc này, tiệm sách ở Dịch Vân châu cũng đã sắp khai trương.

Vì chuyện tiệm sách là Từ Sắt Nguyên một tay lo liệu, Tiêu Dật hoàn toàn là một ông chủ vô trách nhiệm, cho nên trước đó y căn bản không biết bên đó bị Từ Sắt Nguyên làm thành dạng gì, đợi tới ngày khai trương mới cảm thấy kinh ngạc tận trời.

Sáng ngày khai trương, Tiêu Dật còn buồn ngủ mông lung, Từ Sắt Nguyên đã cao hứng bừng bừng bắt đầu liên lạc với Tiêu Dật. Đáng tiếc thủy vân mẫu của Tiêu Dật bị y nhét trong bụng Vượng Tài, do Từ Sắt Nguyên liên tiếp liên lạc không cách nào thông, bất đắc dĩ Từ Sắt Nguyên chỉ có thể tìm Sở Mặc.

Khi Sở Mặc gõ cửa phòng Tiêu Dật, mắt Tiêu Dật còn chưa mở hẳn, y hoang mang mở cửa lại hoang mang vòng về, lại vùi đầu lên giường. Tối qua Tiêu Dật vì quá mức hưng phấn, rút thời gian về nhân giới một chuyến, Bạch Kỳ và y nói chuyện thẳng tới nửa đêm, đợi khi y trở về, trời đã sắp sáng rồi.

Sau khi Sở Mặc vào cửa, thấy chính là Tiêu Dật nỗ lực co người vào trong chăn, hắn nhịn không được bậc cười.

“Dậy thôi!”

https://thuviensach.vn

“Ngủ thêm chút nữa!” Tiêu Dật che mặt hàm hồ nói.

Sở Mặc nhìn thời gian một chút, thấy quả thật còn sớm, cũng mềm lòng, không thúc giục Tiêu Dật nữa. Nhìn Tiêu Dật cuộn thành một cục trên giường, Sở Mặc vô cùng tự nhiên ngồi bên cạnh, không có dự định ra ngoài.

Tiêu Dật trong mơ mơ hồ hồ cảm thụ được ánh mắt của Sở Mặc, y cho dù có buồn ngủ, bị người nhìn như thế cũng ngủ không nổi.

Tiêu Dật bất mãn ló mặt, oán trách, “Anh nhìn vậy tôi không ngủ được.”

Sở Mặc nghe giọng nói hơi mang theo làm nũng của Tiêu Dật, trong lòng khẽ động, “Ta ngủ với cậu.”

Tiêu Dật hiện tại chỉ muốn ngủ, nghe lời đó vào đầu chỉ rõ ràng chuyển một vòng trên chữ “ngủ”, thân thể tự động nhích nhích vào bên trong giường, chừa ra một khoảng cho Sở Mặc. Ánh mắt Sở Mặc hơi tối đi, động tác nhẹ nhàng lên giường. Trên giường ngọc thạch nhỏ hẹp chen chúc hai người đàn ông quả thật có chút chật, Sở Mặc nằm một chút cũng không thoải mái, nhưng hắn nhìn Tiêu Dật gần trong gang tấc, lại cảm thấy tràn đầy thỏa mãn, càng cảm thấy vui sướng chưa từng có.

Tiêu Dật thật sự quá buồn ngủ, hoàn toàn không bị Sở Mặc ảnh hưởng, rất nhanh lại ngủ say.

Sở Mặc nghe hơi thở đều đều của Tiêu Dật, nhẹ vươn tay, cẩn thận kéo cả người Tiêu Dật lại ôm. Tiêu Dật theo bản năng điều chỉnh một tư thế thoải mái theo động tác của Sở Mặc, lật người mặt đối mặt cọ vào lòng Sở Mặc.

Hơi thở ấm nóng thông qua lớp áo thổi lên da, Sở Mặc có cảm giác, hơi thở của Tiêu Dật tựa hồ toàn bộ thông qua làn da từng chút một thẩm thấu

https://thuviensach.vn

vào tim hắn. Nhẹ nhàng, dịu dàng, lại tạo nên từng đợt từng đợt sóng trong lòng hắn.

Sở Mặc khốn chế thân thể không động đậy, nhưng không cách nào khống chế bản năng của thân thể. Cảm thụ nhiệt nóng từ trong người từng chút một trào ra, nửa thân dưới rất nhanh có phản ứng. Trong mắt Sở Mặc xẹt qua giãy dụa, chần chừ nhìn Tiêu Dật trong lòng, cuối cùng hắn vẫn kìm lòng không đậu cúi đầu hôn lên môi Tiêu Dật.

Đôi môi Tiêu Dật ấm mềm mà ẩm ướt, Sở Mặc nhẹ tiếp xúc, cẩn thận hôn lên. Không đi sâu vào, chỉ hôn nhẹ như thế, hắn đã không cách nào khắc chế được hưng phấn. Sở Mặc vô thức dán sát gần hơn nữa, lại không nghĩ tới Tiêu Dật trong mộng tựa hồ cảm thấy bị người làm phiền, bất mãn hừ nhẹ, đẩy Sở Mặc ra quay người lại.

Sở Mặc ngạc nhiên nhìn sau gáy Tiêu Dật, nhịn không được vô thanh cười khổ. Hắn không dám lại kinh động Tiêu Dật, khống chế hưng phấn trong người, an ủi nhẹ vỗ lên lưng Tiêu Dật, dỗ Tiêu Dật ngủ say.

Tiêu Dật ngủ cả một canh giờ, đợi khi y mở mắt ra, trời đã sáng tỏ. Tiêu Dật mơ màng chớp chớp mắt, hoàn toàn không biết tại sao Sở Mặc lại ở đây.

“Sao anh lại ngủ trên giường tôi?”

Sở Mặc, “…”

Dưới ánh mắt không hiểu của Tiêu Dật, Sở Mặc vẻ mặt trấn định biểu thị, khi sáng nay hắn qua gọi Tiêu Dật, là Tiêu Dật cố chấp bảo hắn ngủ cùng.

Tiêu Dật hoàn toàn không có ấn tượng với chuyện này, nhưng vì trước đó Bạch Kỳ từng nói mấy lần khi y ngủ đặc biệt không thành thật, Tiêu Dật cũng không có bất cứ hoài nghi nào với lời Sở Mặc, hơn nữa y cũng không

https://thuviensach.vn

nghĩ ra nguyên nhân Sở Mặc lừa y, vậy chính là y cưỡng ép kéo Sở Mặc lên giường? Nghĩ tới khi tỉnh lại y còn ôm chặt Sở Mặc, Tiêu Dật vẻ mặt quẫn bách cúi đầu.

"Tôi ngủ mê thôi!" Tiêu Dật lúng túng nhỏ giọng giải thích.

Sở Mặc đương nhiên vô cùng rộng lượng ra vẻ không sao, thuận tiện nói chuyện Từ Sắt Nguyên tìm Tiêu Dật.

Tiêu Dật không được tự nhiên ừ một tiếng, không dám nhìn Sở Mặc nữa, lúc này y căn bản không có tâm trạng nghĩ tới chuyện Từ Sắt Nguyên tìm y, mà đang âm thầm kiểm điểm, lần sau tuyệt đối không thể ngủ say như thế, thực quá lúng túng mà!

Hai người chần chờ cả buổi, khi tới Dịch Vân châu đã sắp tới giờ lành đã chọn làm lễ khai trương.

Tiệm sách của Tiêu Dật tại Dịch Vân châu được y đặt tên là "Tam vị thư ốc", đối với cái tên này, mấy người Sở Mặc đều tỏ vẻ hiếu kỳ, liên tục truy hỏi là ba vị nào? Tiêu Dật mỗi lần đều ra vẻ thần bí cười cười, tránh né không đề cập vấn đề bọn họ hỏi. Y sẽ không nói là vì khi đi học từng học một đoạn văn mới cố ý gọi thế, cụ thể là ba vị nào y căn bản cũng không nhớ.

Vì là lần đầu tiên đi, trước khi xuất môn Tiêu Dật đã hỏi đường kỹ, lại không ngờ được nửa đường, y lại lần nữa nhận được truyền tin của Từ Sắt Nguyên. Nhìn Từ Sắt Nguyên trên màn hình nghiêm chỉnh chỉ làm sao tìm được Tam vị thư ốc, Tiêu Dật mắt sắc nhìn thấy sau lưng hắn có mấy bóng người không quen biết. Hiểu rõ ý đồ của Từ Sắt Nguyên, Tiêu Dật cũng vô cùng phối hợp nói chuyện với Từ Sắt Nguyên. Hai người nói tới nói lui rất lâu, Tiêu Dật thầm đếm, chỉ một phen nói chuyện đó, sau lưng Từ Sắt Nguyên đã đổi mấy tốp người. Cho tới khi Tiêu Dật không còn gì để nói nữa, Từ Sắt Nguyên mới luyến tiếc không nỡ ngắt liên lạc.

https://thuviensach.vn

“Thế nào?” Từ Sắt Nguyên dương dương đắc ý quay đầu, nhìn mấy người đang sáp tới sau lưng.

Chuyện là mấy hôm nay hắn gặp người liền tuyên truyền “vân mạc” sắp ra mắt, vân mạc chính là tên mà Từ Sắt Nguyên đặt cho thủy vân mẫu, nhưng hắn lại áp chế không cho bất cứ ai thấy vật thật, chỉ ba hoa chích chòe miêu tả nó, hoàn toàn gợi lên lòng hiếu kỳ của mọi người.

Những người bên cạnh Từ Sắt Nguyên, đều là người từng lén mua Ipad và laptop, đối với cuộc sống của nhân giới đã có hiểu biết đại khái thông qua các loại tiểu thuyết và phim ảnh. Chỉ cần nghĩ, một vật phẩm do di động, ipad, laptop hợp lại, hơn nữa còn không có bất cứ phàm khí nhân giới nào, đối với họ mà nói, còn gì có thể hấp dẫn hơn nữa chứ.

Trước hôm nay, bọn họ cũng từng âm thầm suy nghĩ vật phẩm mà Từ Sắt Nguyên miêu tả rốt cuộc ra làm sao, bọn họ tự nhận coi như là người đã từng thấy qua sự đời, trong lòng khó tránh khỏi sẽ cảm thấy Từ Sắt Nguyên có chút khoác lác. Nhưng vừa rồi, khi bóng dáng Tiêu Dật xuất hiện trước mặt mọi người, bọn họ lần đầu tiên nhìn thấy vân mạc của Từ Sắt Nguyên đều trợn mắt nghẹn họng.

Thật sự có thể lập tức liên hệ! Thật sự có thể thấy được bóng dáng đối phương! Chỉ riêng hai khoảng này thôi cũng tuyệt đối đáng để mua, cái này tiện dụng hơn thẻ ngọc truyền âm rất nhiều!

Mắt thấy mấy tên nhà quê sau lưng đều kinh ngạc, Từ Sắt Nguyên càng thêm đắc ý. Hắn cố ý thong dong lấy vân mạc ra, thao tác trước mặt mấy người sau lưng. Không bao lâu, phối nhạc ưu mỹ vang lên, bộ phim điện ảnh tiên hiệp mà Tiêu Dật cố ý tải xuống xuất hiện trên màn hình.

Đây cũng là trước đó Từ Sắt Nguyên và Tiêu Dật đã thương lượng, trừ liên lạc với nhau, bọn họ còn phải hiển thị một hai hiệu quả đủ gây chấn động, phải biết người hôm nay tới không ít, nhất định phải một lần tuyển

https://thuviensach.vn

truyền quảng bá ra. Vì thế Tiêu Dật đặc biệt tìm một bộ phim tiên hiệp có hoàn cảnh tương tự tiên giới, như vậy sở tuần kiểm cho dù có muốn gây phiền phức cũng tìm không ra chỗ hở, Từ Sắt Nguyên hoàn toàn có thể biểu thị đây là do tự hắn quay mà.

Đối với phim, mấy người sau lưng Từ Sắt Nguyên đều coi như từng được kiến thức, biểu hiện cũng không còn chấn động như vừa rồi, nhưng trong Tam vị thư ốc hôm nay không chỉ có đám người thường chơi với Từ Sắt Nguyên trước kia. Trước khi khai trương, Từ Sắt Nguyên đã đặc biệt nhắc với đám hồ bằng cẩu hữu của mình, bảo bọn họ cố gắng mang bạn bè tới, bạn bè của bạn bè cũng đều có thể tới. Nghĩ xem, mỗi một quyển tiểu thuyết ở đây đều là bọn họ tự mình khắc, lẽ nào bọn họ không muốn cùng chia sẻ giờ khắc này với bạn bè khác sao?

Dưới sự khích lệ của Từ Sắt Nguyên, người tới hôm nay không ai không tụm năm tụm ba, trái tha một người phải kéo một người. Trong những người này, tuyệt đại bộ phận đều không biết sự tồn tại của Ipad, cũng có nghĩa là trước giờ bọn họ chưa từng thấy qua dạng hình thức biểu hiện của phim ảnh.

Vì thế khi bộ phim của Từ Sắt Nguyên vừa chiếu, cả tiệm sách lập tức yên tĩnh. Tất cả mọi người đều kinh ngạc và mới lạ nhìn màn hình nho nhỏ trước mặt, nhìn bên trong dường như cũng là các dạng bi hoan ly hợp diễn ra tại một nơi của tiên giới.

Trong tiệm sách không ai phát ra một âm thanh nào, chỉ có thể nghe thấy cuộc bày tỏ thâm tình của nam nữ vai chính. Ánh mắt tất cả mọi người đều bị màn hình nho nhỏ đó cuốn hút, cho dù mấy người vốn đã xem phim nhiều lần cũng dần bị bầu không khí xung quanh cảm nhiễm, bị hấp dẫn vào tình tiết bên trong.

Từ Sắt Nguyên giơ vân mạc chỉ cảm thấy cánh tay cũng sắp cứng, nhưng phản ứng của mọi người tại đó lại khiến hắn đắc ý hận không thể

https://thuviensach.vn

bay lên.

Ông đây thật sự quá lợi hại! Cảm giác này như trăng giữa trời sao, ánh mắt ngưỡng mộ của tất cả mọi người, thật sảng khoái, hoàn toàn chính là đãi ngộ của vai chính trong tiểu thuyết nhấc tay là có người hô ứng tập trung lại!

Từ Sắt Nguyên say mê hưởng thụ cảm giác là tiêu điểm của ánh nhìn, đồng thời không quên thỉnh thoảng cùng các nữ tiên tại đó giao lưu ánh mắt một phen. Nếu là bình thường, hắn dám liếc mắt đưa tình với các nữ tiên thế này, sớm đã bị đối phương sắn tay áo lên ấn hắn xuống đất nện cho một trận, nhưng hôm nay, đối mặt với ánh mắt dung tục của hắn, các nữ tiên đều tình cảm dạt dào, xấu hổ quay đầu đi, người lớn gan thì sóng mắt đảo chuyển với hắn, uyển chuyển động nhân không thể tả.

Từ Sắt Nguyên càng nghĩ càng đắc ý, trong lòng bất giác cầu nguyện Tiêu Dật và Sở Mặc tới muộn một chút. Ông chủ chân chính của tiệm sách bọn họ, một là phó thống lĩnh kim ngư vệ, người nổi bật mạnh nhất trong lớp thanh niên tiên giới hiện nay, hơn nữa tướng mạo lại không tồi, nếu hiện tại bọn họ mà tới đây, không phải sẽ lấy đi rất nhiều ánh mắt ngưỡng mộ của chúng nữ tiên dành cho hắn sao.

Không được! Ai cũng không thể giành nữ tiên với hắn, Từ Sắt Nguyên thầm xoắn xuýt, hận không thể lập tức đóng gói Tiêu Dật nhét vào lòng Sở Mặc, tuyên bố hai người yêu nhau.

https://thuviensach.vn

TIÊN GIỚI TẨU TƯ PHẠM

Lý Tùng Nho
www.dtv-ebook.com

Chương 57

Tiêu Gia

Tam vị thư ốc nằm trong thành thị phồn hoa nhất của Dịch Vân châu, theo giá thị trường hiện tại, cửa tiệm trên đoạn đường này có thể nói là tấc đất tấc vàng. Tiêu Dật không biết Từ Sắt Nguyên bậy bạ thế nào, cả mua và trang trí tổng cộng chỉ tốn mấy trăm thượng phẩm tinh ngọc. Giá cả này không cần nói là y, ngay cả Sở Mặc nghe thấy cũng khá ngạc nhiên, liên tục biểu thị Từ Sắt Nguyên thật đúng là trời sinh làm thương nhân.

Suốt đường vội vàng, đợi đến khi Tiêu Dật và Sở Mặc tới Dịch Vân châu, hai người gần như vừa nhìn đã nhận ra cửa tiệm của mình trong rất nhiều cửa hàng ở đây. Lúc này Tiêu Dật cuối cùng cũng hiểu rõ ý tưởng đặc biệt trước đó của Từ Sắt Nguyên là chuyện gì.

Trước khi Tam vị thư ốc bắt đầu trang trí, Tiêu Dật từng nhắc tới hình dáng đại khái của tiệm sách ở nhân giới, y thậm chí còn tâm huyết dâng trào tìm mấy tấm hình cho Từ Sắt Nguyên xem. Từ Sắt Nguyên rõ ràng đã thấm suy nghĩ này của y vào đầu, trang trí của tiệm sách có phong cách hoàn toàn khác với nét cổ sắc cổ hương xung quanh, thiên hướng về thiết kế hiện đại của nhân giới hơn. Trong đó khiến Tiêu Dật bất ngờ nhất là hai bên vách tường ở cửa chính tiệm sách, Từ Sắt Nguyên dán không phải là ngọc thạch, mà là hai khối thủy vân mẫu hoàn chỉnh. Thủy vân mẫu màu trắng sữa tỏa ra ánh sáng ôn nhuận, khiến Tiêu Dật nhịn không được suy đoán dụng ý Từ Sắt Nguyên dán nó ở đó. Đương nhiên bất kể bề ngoài thiết kế hiện đại ra sao, xung quanh tiệm sách vẫn chiếu theo truyền thống tiên

https://thuviensach.vn

giới treo đầy lụa đỏ, trên cùng tiệm sách được phủ kín bằng vải đỏ dày đặc, nhìn không rõ phía dưới giấu cái gì.

Tiêu Dật nhìn tất cả, trong lòng cảm thấy yên ổn dị thường. Tuy trước đó bất kể là Ipad hay là nội y, lượng tiêu thụ tại tiên giới đều không tồi, thậm chí khoáng thạch từ thú nhân thế giới mang về cũng được Sở Mặc bán ra không ít, nhưng thứ cho tâm lý tiểu thị dân của y, y vẫn cảm thấy có tiệm của riêng mình, mới coi như chân chính có sản nghiệp của riêng mình.

Tiêu Dật một mình đứng trước cửa tiệm sách cảm khái, Sở Mặc kiên nhẫn đứng cạnh y, trong mắt là cưng chiều nhàn nhạt.

“Không vào sao?”

Thu lại mớ suy nghĩ rối rắm, Tiêu Dật áy náy cười với Sở Mặc, đang định vào, nhân viên trong tiệm sách đã niềm nở ra đón.

“Hôm nay là ngày tốt Tam vị thư ốc của chúng tôi khai trương, hai vị là bạn của Từ thiếu?”

Tiêu Dật và Sở Mặc nhìn nhau một cái, đồng thời gật đầu.

Nhân viên lập tức cười tươi như hoa, tuy hắn không biết hai người này, nhưng lại biết khách tới hôm nay lai lịch đều không nhỏ, lập tức càng thêm khách khí đón hai người vào tiệm.

Trước khi tới Tiêu Dật đã từng nghĩ, tuy y không dự định đặc biệt che giấu thân phận của mình, dù sao Từ Sắt Nguyên và Sở Mặc có qua lại thân thiết với y, cũng căn bản không thể che giấu, người có tâm tra một chút là ra, nhưng y cũng không hy vọng quá mức cao điệu. Ông ngoại từng nhắc, tướng mạo của y tuy thiên về phía mẹ, nhưng cũng ẩn ẩn có thể nhìn ra bóng dáng của người Tiêu gia. Nếu có người năm đó từng gặp qua mẹ y, thấy y khẳng định sẽ nảy sinh nghi ngờ. Nếu y không nguyện ý nhận Tiêu gia, thì không hy vọng quá mức cao điệu dẫn tới sự chú ý của Tiêu gia,

https://thuviensach.vn

nhưng nếu bảo y cứ tránh không xuất hiện trước mặt người khác, không nói bản thân y có nguyện ý hay không, ông ngoại tuyệt đối sẽ là người đầu tiên không bằng lòng.

Qua thời gian mấy ngày sống cùng ông ngoại, Tiêu Dật cũng ẩn ẩn đoán được ông ngoại không muốn y nhận Tiêu gia. Trừ ngày đầu tiên kể lại thân phận của y ra, y không còn nghe thấy bất cứ tin tức nào liên quan tới Tiêu gia từ miệng ông ngoại nữa, thậm chí đối với chuyện y hoàn toàn không nghe không hỏi tới Tiêu gia, ông ngoại vẫn giữ thái độ dung túng. So với tình hình kiếp trước, Tiêu Dật không khỏi cảm thán, kiếp trước y không nơi nương tựa, ông ngoại không thể không đưa y về Tiêu gia, kiếp này bên cạnh y có mấy người Từ Sắt Nguyên, Sở Mặc, ông ngoại hiển nhiên cũng hiểu rõ Tiêu gia không thích hợp cho y quay về, mà hiện tại đã có chọn lựa khác.

Suy nghĩ xong, Tiêu Dật cùng Sở Mặc bước vào tiệm sách. Lúc này phim trong tiệm đã chiếu tới hồi kết, nam vai chính đang ôm nữ vai chính đã gục chết tê tâm liệt phế khóc thét ra tiếng. Trong đám người thấp thoáng truyền ra tiếng nức nở nho nhỏ, cùng tiếng an ủi nhỏ giọng của mấy nam tiên, ngoài ra thì không còn âm thanh nào khác.

Tiêu Dật câm nhín nhìn tiêu điểm đám người, Từ Sắt Nguyên lúc này đang giơ cao thủy vân mẫu màu hồng bày bộ dáng nữ thần thắng lợi, chỉ có một từ có thể hình dung cảm giác của y lúc này, 囧 囧. Khó trách trước cửa tiệm y cảm thấy trong tiệm yên tĩnh dị thường, còn lo lắng có phải bọn họ tới muộn bỏ qua giờ lành, khách hàng đều đã tan rồi không, thì ra là Từ Sắt Nguyên đã thành công biến buổi khai trương tiệm sách thành một hội chiếu phim cỡ nhỏ.

Từ Sắt Nguyên cũng chú ý thấy Tiêu Dật và Sở Mặc đã tới, gượng mặt cười căng cứng tranh thủ gật đầu với hai người, coi như chào hỏi, lúc này hắn có thể nói là có khổ khó nói. Nếu nói mới đầu hắn còn rất hưởng thụ cảm giác được làm tiêu điểm của đám đông, vậy thì sau khi hắn duy trì tư

https://thuviensach.vn

thế giơ cao vân mạc kéo dài một canh giờ, hắn chỉ còn lại một cảm giác. Mẹ nó! Sao phim còn chưa hết nữa, cánh tay đã sắp không còn tri giác rồi. Nhưng vì duy trì hình tượng công tử tao nhã trước mặt mọi người, hắn vừa không thể giữa đường đổi người giơ vân mạc thay hắn, lại không thể để mọi người nhìn ra hiện trạng không được của hắn, chỉ có thể nghiến răng chống đỡ cánh tay, thỉnh thoảng còn dùng gương mặt đông cứng ném một nụ cười thân thiết ôn hòa với các nữ tiên đang nhìn hắn.

May mà lực chú ý của mọi người tại đó đa số đều bị bộ phim hấp dẫn, cho dù số cực ít không bị bộ phim hấp dẫn, thì cũng chỉ để tâm đến các nữ tiên thiện lương yếu đuối mẫn cảm rơi lệ, không ai chú ý tới độ khó chịu của Từ Sắt Nguyên, chỉ có Tiêu Dật và Sở Mặc nhìn ra trạng thái khốn khổ của hắn hiện tại, Sở Mặc còn đỡ, Tiêu Dật thì thực hết nhịn nổi, cúi đầu không đạo đức cười lên.

Bên cạnh có nữ tiên bất mãn đảo người trừng Tiêu Dật, rõ ràng hiện tại đang chiếu bi kịch, sao ngươi còn có thể cười ra tiếng, rốt cuộc có lòng đồng tình không chứ?

Ánh mắt của đối phương rõ ràng biểu thị lên án, Tiêu Dật hơi lúng túng, gật đầu xin lỗi đối phương, nhưng y vẫn nhịn không nổi, không thể không xoay người gục trên vai Sở Mặc, cố gắng vùi tiếng cười vào lòng Sở Mặc.

Tiêu Dật bất ngờ thân cận làm Sở Mặc vui sướng, hắn bình tĩnh thi triển kết giới xung quanh hai người, nhưng không nhắc Tiêu Dật, mà để Tiêu Dật dựa lên vai mình.

Cho tới khi bộ phim chiếu xong, Tiêu Dật vẫn không ý thức được bên cạnh hai người có kết giới, thấy Từ Sắt Nguyên chống tay chạy qua như khói, Tiêu Dật lại không nhịn được bật cười.

“Cậu có lòng đồng tình không hả?”

Từ Sắt Nguyên đã thấy Tiêu Dật cười nhạo hắn từ lâu, tủi thân nói.

https://thuviensach.vn

“Đúng đó.” Tiêu Dật còn chưa kịp trả lời, câu nói của Từ Sắt Nguyên đã được nữ tiên trước đó tán đồng kịch liệt, còn kèm theo một cái trợn trắng mắt.

Tiêu Dật, “…”

Từ Sắt Nguyên còn chưa hiểu rõ tình huống, lần này đổi sang Sở Mặc cười lên, vừa cười vừa không nhịn được nhéo mặt Tiêu Dật.

Lần đầu tiên vân mạc xuất hiện đã đạt được thành công ngoài sức tưởng tượng, tới mức khách hàng xém quên luôn vai chính hôm nay là tiểu thuyết mà bọn Từ Sắt Nguyên không ngủ không nghỉ mấy hôm để khắc. Nghe người xung quanh náo nhiệt bàn tán về những điều thần kỳ của vân mạc, Tiêu Dật vui mừng, lại hơi lo lắng chuyện tiểu thuyết sẽ bị mọi người quên mất, đó không phải ý định của y.

Từ Sắt Nguyên thần bí hạ giọng, “Yên tâm, còn có màn quan trọng nữa.”

Tiêu Dật hiếu kỳ nhìn hắn, “Cái gì?”

Từ Sắt Nguyên cười hê hê, “Đợi lát nữa cậu sẽ biết.”

Lát sau, giờ lành được chọn đã tới, Từ Sắt Nguyên bỏ lại Tiêu Dật và Sở Mặc đi tới phía trước, tạo khuếch âm phù, thu hút sự chú ý của mọi người.

Mọi người đều đoán được đã tới giờ lành, vô cùng phối hợp ngừng bàn tán. Vừa rồi sự xuất hiện của vân mạc quá kinh động, mọi người đều tràn đầy lòng hiếu kỳ, muốn biết sau đó sẽ có sắp đặt gì nữa.

Từ Sắt Nguyên tràn trề tinh thần đi lên, đầu tiên là bày tỏ lòng hoan nghênh mọi người tới thăm, sau đó mời mọi người cùng hắn dời bước ra bên ngoài, tiến hành nghi thức khai trương tiệm sách. Vốn dĩ những lưu trình này Từ Sắt Nguyên sắp đặt cho Tiêu Dật ra mặt, nhưng Tiêu Dật lại

https://thuviensach.vn

cự tuyệt. Y không quen biết mọi người, hơn nữa y không định quá rêu rao, Từ Sắt Nguyên cũng chỉ đành tự mình gánh. Còn về Sở Mặc, Từ Sắt Nguyên không cần hỏi cũng biết khẳng định không chịu ra mặt.

Từ Sắt Nguyên dẫn đầu ra trước, mọi người trong tiệm sách cũng lần lượt theo ra. Có vài người cố ý đi sau cùng, giả vờ vô ý đến cạnh Sở Mặc. Từ lúc Từ Sắt Nguyên nói chuyện với Tiêu Dật, đã có không ít người chú ý tới sự xuất hiện của Sở Mặc, bọn họ kinh ngạc không thôi, đều thầm đoán Sở Mặc và Từ Sắt Nguyên có quan hệ gì, mà hắn lại tới tham gia nghi thức khai trương của tiệm sách.

Đối với thân phận của Sở Mặc, tiên giới tuy mọi người đồn khá rối, nhưng ai ai cũng có một nhận thức rõ ràng, bất kể Sở Mặc có phải là con riêng của tiên đế hay không, quan hệ giữa hai người tuyệt đối không bình thường. Cho dù không nhắc tới bối cảnh thần bí của Sở Mặc, chỉ với thân phận phó thống lãnh kim ngư vệ, nếu có thể làm thân với Sở Mặc thì là một chuyện đáng chúc mừng. Vì bình thường Sở Mặc rất ít xuất hiện ở những trường hợp này, hiếm được gặp một lần, mọi người đều thầm tính làm sao để được nói chuyện với Sở Mặc.

Còn về Tiêu Dật bên cạnh Sở Mặc, mọi người tuy cũng thấy, nhưng không mấy chú ý. Cậu ấm có danh có tánh tại tiên giới cũng chỉ có mấy người, mọi người cơ bản đều nhận ra được, nhưng Tiêu Dật lại là gương mặt xa lạ, nói không chừng là thủ hạ mới của Sở Mặc thôi. Thấy y và Từ Sắt Nguyên thân như vậy, nói không chừng cũng là một tộc nhân của gia tộc nhỏ nào đó.

Mấy người đang lại gần tuy muốn tìm cơ hội bắt chuyện với Sở Mặc, nhưng vẻ mặt Sở Mặc lạnh nhạt, cũng chỉ khi nhìn sang thiếu niên bên cạnh mới lộ ra nụ cười hiếm hoi, bọn họ cũng khó mà hạ thủ. Khi mọi người còn tính toán, Tiêu Dật và Sở Mặc đã ra bên ngoài.

https://thuviensach.vn

Màn trời màu lam đậm xuất hiện trên đỉnh đầu, Tiêu Dật lập tức kinh ngạc trừng to mắt, y nhớ giờ lành Từ Sắt Nguyên chọn là buổi trưa, hơn nữa y cũng tới không bao lâu, sao trời đã tối rồi.

“Là trận pháp!” Sở Mặc thấp giọng giải thích.

Tiêu Dật nhẹ gật đầu, trong ánh sáng chớp lóe, y cuối cùng cũng hiểu vải đỏ che kín phần đỉnh tiệm sách dùng làm gì.

Quả nhiên khi Từ Sắt Nguyên kéo vải đỏ xuống, một màn hình màu lam nhạt cực lớn xuất hiện. Từ Sắt Nguyên thuần thục đánh một đạo tiên khí ra, ánh sáng năm màu xẹt qua màn hình, mấy chữ Tam vị thư ốc cỡ cực lớn xuất hiện giữa màn hình. Bốn chữ này không phải cố định, mà cứ mỗi giây lại biến hóa sang màu khác. Trong không gian tối tăm, biển hiệu của Tam vị thư ốc vô cùng chói mắt. Tiêu Dật tán thưởng nhìn Từ Sắt Nguyên đang đứng trong đám người, hiệu quả này có thể so với biển quảng cáo đủ màu ở nhân giới, Từ Sắt Nguyên rốt cuộc làm sao nghĩ ra được.

Biển quảng cáo năm màu rõ ràng mang lại cảm giác khác biệt nổi trội với cờ đón khách truyền thống, trong tiếng kêu kinh ngạc của mọi người, Từ Sắt Nguyên đắc ý chớp chớp mắt với Tiêu Dật, ra hiệu tiếp theo hắn còn có chiêu khác.

Lúc này, Tiêu Dật đã hoàn toàn không biết nên nói gì, y cảm thấy cho dù y tự phụ trách trang trí tiệm sách, cũng chưa chắc có thể làm tốt như Từ Sắt Nguyên. Khi mọi người còn đang kinh ngạc vì biển quảng cáo trên không của tiệm, tiếng trống kích thích đột nhiên vang lên. Mọi người lập tức phát hiện nơi phát ra tiếng trống không phải đâu khác, mà chính là hai khối thủy vân mẫu màu trắng ở trước cửa tiệm, hoặc nên nói là lưu ảnh bích.

Trên lưu ảnh bích vốn chỉ là một nền sáng dần xuất hiện mấy bóng người, trong đó một người thân mặc bạch bào cao cao tại thượng, mấy

https://thuviensach.vn

người còn lại thì giơ các loại tiên khí vây quanh hắn. Tiếp theo là ánh sáng lóa mắt của các tiên khí phát ra, sau một phen ác đấu, tất cả đều bại dưới tay người bạch bào, người bạch bào ngửa cổ hú dài, hình ảnh dừng lại, trên màn hình của lưu ảnh bích xuất hiện mấy dòng chữ đen – Vương Lâm [Thành thần].

"Quá hay!"

Người khởi xướng kêu hay là mấy người bên cạnh Từ Sắt Nguyên, nếu nhìn kỹ sẽ nhận ra mấy người này chính là mấy người xuất hiện trên lưu ảnh bích.

Tiêu Dật 囧囧 toàn tập nhìn lưu ảnh bích, cái người ngửa cổ hú dài ăn mặc như thần đó trừ Từ Sắt Nguyên ra còn ai nữa!

Sở Mặc xem nãy giờ cũng lần đầu tiên lộ ra vẻ tán thưởng, "Từ Sắt Nguyên thật biết nghĩ."

Tiêu Dật cảm thấy Từ Sắt Nguyên không chỉ biết nghĩ, hắn căn bản là rất biết nghĩ. Y hoàn toàn chẳng ngờ Từ Sắt Nguyên lại nghĩ ra chủ ý quay đoạn quảng cáo này, hơn nữa hiệu quả còn rất được. Tuy biểu hiện của mấy người vẫn còn hơi non nớt, nhưng theo thời gian tuyệt đối sẽ là ngôi sao thiên vương nổi tiếng tiên giới. Trừ quyển [Thành thần] ra, đám người Từ Sắt Nguyên còn quay mấy đoạn quảng cáo của mấy bộ tiểu thuyết khác, lần lượt chiếu trên lưu ảnh bích. Mọi người tại đó hiển nhiên vô cùng hào hứng, tiếng vỗ tay cổ vũ hoan hô vang dội.

Trong bầu không khí náo nhiệt, các khách hàng trên trà lâu không xa rõ ràng bị giật mình, đều mở cửa sổ nhìn xem bên này đã xảy ra chuyện gì.

"Bên ngoài có chuyện gì, vừa trận pháp vừa tiếng trống, náo nhiệt thế?"

Người nói là một thiếu niên tuổi tác tương đồng Tiêu Dật, thiếu niên lúc này mặc cẩm bào màu ngọc, biếng nhác ngồi trên một ghế dựa lùn bố trí xa

https://thuviensach.vn

hoa trên lầu hai, mà đối tượng thiếu niên nói chuyện chính là Điền Cách Phi từng gặp mặt Tiêu Dật một lần.

Nghe thiếu niên hỏi, Điền Cách Phi tỏ vẻ chán ghét, “Nghe nói chỗ Từ Sắt Nguyên mở một thư ốc, hôm nay là ngày khai trương.”

“Từ Sắt Nguyên? Người của Thiên Y Các Từ gia?”

“Không sai.” Điền Cách Phi gật đầu, ánh mắt nhìn sang thiếu niên mang theo vẻ lấy lòng.

Thiếu niên xì một tiếng, “Chẳng qua là tiểu gia tộc không nhập lưu mà thôi. Thập Tam, ngươi đi xem thử, Từ gia làm trò gì, ồn ào như vậy.”

Thiếu niên nói xong, hư không khẽ động, một nam tử thanh y đột nhiên xuất hiện, rồi biến mất.

Điền Cách Phi ngưỡng mộ nhìn hướng nam tử thanh y biến mất, nam tử thanh y này hắn biết, là hộ vệ cận thân của thiếu niên, trước đây không lâu đã nâng cấp lên đỉnh cao của bậc bảy, sắp tới có khả năng sẽ tiến lên bậc tám.

Điền Cách Phi nhìn một cái rồi thôi, thiếu niên đối diện là công tử của Linh Hư cảnh Tiêu gia, thân phận đương nhiên hắn không thể so sánh, hộ vệ bên cạnh không cần nói là bậc bảy, chỉ cần đối phương muốn, ngay cả cao thủ bậc tám, bậc chín cũng có thể chiêu dụ. Không giống hắn, cho dù tốn tinh ngọc, cũng không có cao thủ bậc tám, chín nào chịu làm hộ vệ cho hắn.

Trong lúc Điền Cách Phi đang nghĩ, bóng dáng như u linh của người thanh y lại xuất hiện, cúi người nói gì đó bên tai thiếu niên.

Thiếu niên cảm thấy hứng thú ngẩng đầu, “Thú vị vậy sao, vậy chúng ta cũng qua xem.”

https://thuviensach.vn

Thiếu niên đã nói, Điền Cách Phi đương nhiên không dám ngăn cản, tuy hắn không muốn thấy cái mặt đắc ý của Từ Sắt Nguyên, nhưng cũng chỉ có thể đi theo thiếu niên.

Lúc này trước cửa tiệm sách, Từ Sắt Nguyên đang đứng cùng Tiêu Dật, Sở Mặc đứng cách xa một bên, cùng một thanh niên thấp giọng nói gì đó. Quảng cáo trên lưu ảnh bích vẫn đang trình chiếu, nhưng người ở trước cửa rõ ràng ít đi nhiều, đa số mọi người đều bị quảng cáo hấp dẫn rủ nhau vào trong tiệm tìm tiểu thuyết mà mình thấy hứng thú.

Thiếu niên cẩm bào vốn còn hưng phấn bừng bừng đi qua bên này, giây tiếp theo lại đột nhiên dừng bước, dùng ánh mắt như gặp quỷ nhìn chằm chằm mặt Tiêu Dật.

Gương mặt đó!

Trong mắt thiếu niên bạch bào là vẻ kinh ngạc cực nhanh, sau kinh ngạc chính là chán ghét cực điểm, chính là gương mặt đó đã đè trên đầu mẫu thân bọn hắn trên ngàn năm, liên tục nhắc nhở thân phận con vợ lẽ của hắn và đại ca, nhắc nhở hắn không biết lúc nào thì sẽ có đích tử đột nhiên sinh ra, và tất nhiên sẽ đoạt đi tất cả những gì bọn họ đang có. Chẳng qua là một phế vật mang hạ phẩm tiên cách mà thôi, cẩm bào thiếu niên hung tợn nghĩ, lạnh giọng nói: “Thập Tam, ta không thích gương mặt đó!”

Điền Cách Phi quái dị nhìn theo, hắn từng gặp thiếu niên kia, lần trước thiếu niên đó cũng đi cùng Từ Sắt Nguyên. Điền Cách Phi nhìn thiếu niên, con ngươi đột nhiên co rút, lần trước hắn không chú ý, hiện tại nhìn kỹ, thiếu niên đó có vài phần giống với gia chủ Tiêu gia. Phần giống này không chỉ chỉ riêng dung mạo, mà còn là một loại cảm giác.

Điền Cách Phi kinh sợ, không dám nhìn nữa mà nhanh chóng rụt mắt về, một thanh ảnh xẹt qua người hắn, cực nhanh bay tới chỗ thiếu niên bên cạnh Từ Sắt Nguyên.

https://thuviensach.vn

Đối với Thập Tam mà nói, mệnh lệnh của cẩm bào thiếu niên chính là chỉ lệnh hành động cho hắn, tuy gương mặt của Tiêu Dật khi hắn mới nhìn cũng cảm thấy kinh ngạc vô cùng, nhưng trên đời này cũng không phải không có người giống nhau, chủ nhân đã không thích, tiêu diệt liền tiêu diệt, dù sao chẳng qua là một tiểu gia tộc mà tôi, lẽ nào bọn họ dám tranh luận với Linh Hư cảnh Tiêu gia sao!

Nghĩ xong, người thanh y xuất thủ hoàn toàn không chút lo ngại, u quang hiện lên, một thanh như ý câu đen kịt từ tay áo hắn bay ra, lao thẳng tới chỗ Tiêu Dật.

“Keng!”

Phi kiếm màu nước trong phản ứng cực nhanh xuất hiện trước mặt Tiêu Dật, chặn lại như ý câu bắn tới.

Sau phi kiếm, Sở Mặc vẫn luôn một mực chú ý Tiêu Dật đã xuất hiện ở cạnh y, bảo vệ Tiêu Dật chặt chẽ.

Chuỗi biến cố này quá đột ngột, đừng nói Tiêu Dật, ngay cả Từ Sắt Nguyên cũng hoàn toàn mù mờ.

Thập Tam một kích không trúng đang định tiếp tục xuất thủ, nhưng khi nhìn rõ tướng mạo Sở Mặc, lại hơi ngừng, trở nên chần chờ.

“Sở Mặc!” Thiếu niên sau lưng Thập Tam buột miệng kêu lên.

Thiếu nên rõ ràng không ngờ Sở Mặc sẽ xuất hiện ở đây, hơn nữa còn cản cho Tiêu Dật một kích, sau khi buột miệng, hắn lập tức phản ứng lại, mỉm cười giải thích, “Hiểu lầm, thủ hạ của ta nhận sai người.” Đối với thiếu niên, hắn nghĩ trên người hắn dán mác Tiêu gia, Sở Mặc dù sao cũng sẽ nể mặt hắn.

https://thuviensach.vn

Sở Mặc nhíu mày, làm như không nghe thấy lời thiếu niên. Thiếu niên và Tiêu Dật tướng mạo khá giống, rõ ràng là người của Tiêu gia, nhưng cho tới hiện tại Tiêu Dật hoàn toàn không có quan hệ với Tiêu gia, tại sao thiếu niên lại đột nhiên ra tay với Tiêu Dật.

Thiếu niên thấy Sở Mặc lạnh nhạt không nói, nụ cười trên mặt càng đậm, "Chỉ là hiểu lầm thôi, huynh đài đằng sau không sao chứ, nếu không sao, chúng tôi cáo từ trước."

Sở Mặc tuy không muốn để Tiêu Dật có dính líu gì với Tiêu gia, nhưng càng không muốn Tiêu Dật bị ức hiếp trước mặt hắn, nghe vậy chỉ hừ lạnh, "Chỉ một câu hiểu lầm thì có thể xong sao?

Thiếu niên ngây người, rõ ràng không ngờ Sở Mặc lại nói vậy, hắn vô thức mở miệng, "Ta là…"

"Ta biết ngươi là ai!" Sở Mặc không khách khí ngắt lời, thiếu niên muốn nói gì, hắn không cần đoán cũng biết. Tiêu Dật tuy biểu hiện có hơi chậm chạp trong vài chuyện, nhưng đó là vì y không có lòng cảnh giác với người thân cận bên cạnh, đối với người ngoài, Tiêu Dật sẽ không chậm chạp, ngược lại còn hơi nhạy bén.

Mấy hôm nay hắn vẫn không thấy Tiêu Dật nhắc tới chuyện Tiêu gia, tuy hắn cũng có thể đoán được thái độ lạnh nhạt của Tiêu Dật dành cho Tiêu gia, nhưng điều này không có nghĩa là khi Tiêu Dật biết người xém tổn thương y là người Tiêu gia, trong lòng sẽ không buồn. Càng huống hồ nếu hắn đoán không sai, thiếu niên này có thể là anh của Tiêu Dật. Nếu Tiêu Dật cũng đoán được thân phận của đối phương, thì không biết sẽ cảm giác ra sao.

Sở Mặc biểu lộ tức giận quá mức rõ ràng, thiếu niên hơi ngạc nhiên, tuy hắn ỷ vào thân phận có thể ngang ngược trên tiên giới, nhưng cũng phải

https://thuviensach.vn

xem là đối với ai? Lời dặn của đại ca vẫn ở bên tai, đối với Sở Mặc hắn tuyệt đối không dám quá ngang ngược.

Thiếu niên không tự nhiên nặn ra nụ cười khó xử, “Vậy ngươi muốn thế nào?”

Bị tát vào mặt trắng trợn như thế, thiếu niên vẫn luôn ngang ngược xấc láo cũng đã sắp nén không nổi.

Sở Mặc lạnh lùng đảo mắt nhìn Thập Tam, “Phế một tay, tự hạ một bậc tu vi.”

Tuy trong mắt Sở Mặc hình phạt này đã tính là nhẹ, nhưng hắn nhất định phải nghĩ tới hoàn cảnh của Tiêu Dật. Vạn nhất sau này Tiêu Dật nhận lại Tiêu gia, thiếu niên đó dù sao cũng là người thân của Tiêu Dật, tuy không mong hai người sống chung hòa thuận, nhưng cũng không nên kết oán quá sâu.

Có điều thiếu niên ngang ngược nhiều năm, có bao giờ phải chịu nhục như vậy, nghe thế cơn giận bùng lên, “Sở Mặc ngươi đừng hiếp người quá đáng!”

Sở Mặc lạnh lùng đảo mắt nhìn hắn, “Hiếp người quá đáng thì sao?”

Thiếu niên không nói gì, nhìn chằm chằm Sở Mặc nửa ngày, đột nhiên cao giọng nói: “Thập Tam, tự phế tu vi!”

Trong mắt người áo xanh hiện lên chút hối hận, nhưng lại không dám ngịch lại mệnh lệnh của thiếu niên, hạ quyết tâm, điểm lên chỗ trái tim, không bao lâu sắc mặt liền tái nhợt, giống như vừa qua cơn bệnh nặng.

Sau khi thiếu niên bừng bừng tức giận dẫn người thanh y đi, màn kịch này cũng liền kết thúc.

https://thuviensach.vn

Từ Sắt Nguyên lúc này mới triệt để tỉnh táo, ngạc nhiên nói, “Là Tiêu gia…”

Hắn chưa nói xong đã bị Sở Mặc liếc một cái dọa cho nuốt ngược, Sở Mặc đè nén lo lắng, quan tâm nhìn Tiêu Dật, “Tiểu Dật, cậu không sao chứ?”

Tiêu Dật lắc đầu, sau ngơ ngác ban đầu y lập tức đã biết xảy ra chuyện gì. Tuy Sở Mặc chắn trước mặt y, có vẻ không hy vọng y nhìn thấy người kia, nhưng y chỉ cần nghe tiếng đã biết thân phận của người đó.

Tiêu Dương, tam ca cùng cha khác mẹ của y.

Tiêu Dật không ngờ kiếp này lần đầu tiên gặp người của Tiêu gia là vào lúc này, đối phương không thèm hỏi han gì đã trực tiếp hạ thủ với y, là vì nhận ra gương mặt này sao?

https://thuviensach.vn

TIÊN GIỚI TẨU TƯ PHẠM

Lý Tùng Nho
www.dtv-ebook.com

Chương 58

Tiêu Tấn

Ngày khai trương của Tam vị thư ốc có thể nói là vô cùng thành công, bất kể là sự ra mắt của vân mạc hay là phát hành thẻ ngọc tiểu thuyết, đều đạt được yêu thích cuồng nhiệt của khách hàng tại đó.

Nghi thức khai trương chưa qua bao lâu, thẻ ngọc trong tiệm đã bán ra phần lớn, ngay cả vân mạc còn chưa chính thức ra thị trường, cũng đã nhận được trên trăm đơn đặt hàng. Tuy tinh ngọc sắp sửa tuôn ào ào vào lòng, mấy người Sở Mặc lại không có bao nhiêu vui vẻ.

Nguyên nhân không vì gì khác, ảnh hưởng của Tiêu Dương là một phần, nhưng nhiều hơn là phản ứng của Tiêu Dật không đúng.

Nhưng không phải là vì sự xuất hiện của Tiêu Dương, mà Tiêu Dật biểu hiện cảm xúc gì bất thường, ngược lại là do Tiêu Dật không có bất cứ dị thường nào, mới khiến Sở Mặc không thể yên tâm. Nếu nói ban đầu Tiêu Dật không biết thân phận của Tiêu Dương, như vậy khi nghe câu "Tiêu gia" của Từ Sắt Nguyên, ít nhất Tiêu Dật cũng nên hỏi thử. Cho dù Tiêu Dật không nghĩ tới Tiêu gia, vậy khi không lại bị tấn công, Tiêu Dật cũng nên có vài cảm xúc như tức giận hoặc là kinh ngạc gì đó. Nhưng Tiêu Dật không có, mà vẻ mặt lại bình tĩnh, giống như Tiêu Dương ra tay không phải là việc ngoài ý muốn. Y càng như thế, Sở Mặc càng lo lắng, vẻ mặt tự động trở nên ngưng trọng, ngay cả Từ Sắt Nguyên và Lâm Thính Hải cũng không dám lại gần Tiêu Dật như bình thường, mà tránh sang một bên.

https://thuviensach.vn

Tiêu Dật cũng nhanh phát giác mọi người xung quanh khác thường, không hiểu hỏi. “Sao vậy?”

Thấy Tiêu Dật thật sự mù mờ, Sở Mặc vô thanh thở dài, kéo y vào phòng nghỉ trên lầu hai. Đây vốn là thiết kế để bọn họ thỉnh thoảng nghỉ chân ở thư ốc, bất kể bố trí hay trận pháp, vừa kiêm thoải mái vừa kiêm an toàn, cũng coi như là một chỗ tốt để nói chuyện.

“Sao vậy?” Vẻ mặt Sở Mặc vô cùng nghiêm túc, khiến trong lòng Tiêu Dật cũng bắt đầu đánh trống, bất giác lại hỏi.

Sở Mặc kéo Tiêu Dật ngồi song song, đắn đo không biết nên hỏi thế nào. Phản ứng của Tiêu Dật không đúng, đây là chuyện Sở Mặc chắc chắn, nhưng hắn không dám chắc Tiêu Dật rốt cuộc đang nghĩ gì. Là vì vô dục vô cầu với Tiêu gia, nên đoán được thân phận của Tiêu Dương cũng không để ý sao? Hay là vì trong lòng mong nhớ Tiêu gia, nên sau khi đoán ra thân phận Tiêu Dương, lại cố ý tránh né không đối mặt với chuyện đã xảy ra. Đương nhiên Sở Mặc cũng không thể bài trừ khả năng Tiêu Dật căn bản không có suy đoán gì về thân phận Tiêu Dương, chỉ là vô thức dẹp chuyện để yên thân, nhưng về điểm này, phản ứng của Tiêu Dật vẫn là không bình thường.

Sở Mặc lặng lẽ nhìn Tiêu Dật, trong lòng suy nghĩ vô số thứ, cuối cùng quyết định mở miệng trực tiếp. Hắn không phải không có cách nói bóng nói gió để tra ra suy nghĩ của Tiêu Dật, chỉ là so với những tin tức chắp vá đó, hắn hy vọng có thể chân chính hiểu rõ nội tâm Tiêu Dật, hoặc có lẽ hắn càng khát vọng Tiêu Dật có thể mở lòng với hắn.

Nghĩ thế, Sở Mặc thở dài, “Tiểu Dật không tức giận sao?”

Một vấn đề đơn giản lọt vào tai Tiêu Dật, một giây trước Tiêu Dật còn đang nghĩ Sở Mặc bắt đầu gọi mình là tiểu Dật từ hồi nào, giây tiếp theo lập tức ý thức được Sở Mặc đang chỉ cái gì. Phản ứng của y khi đối mặt

https://thuviensach.vn

Tiêu Dương không đúng, Tiêu Dật bừng tỉnh. Bất kể Tiêu Dương có thân phận gì, đối với một người xém chút đã hủy dung thậm chí hại mình mất mạng, phản ứng của y là quá mức bình tĩnh.

Nghĩ thế, Tiêu Dật không tự nhiên cúi đầu, y quên đây không phải là kiếp trước, y vẫn chưa có xung đột với Tiêu Dương, cũng còn chưa quen với địch ý của Tiêu Dương. Có lẽ Tiêu Dương xuất hiện quá đột ngột, y đã vô thức kéo tâm lý kiếp trước vào, Tiêu Dương mà y quen biết chính là kẻ tùy hứng ngông cuồng như vậy, địch ý dành cho y cũng chưa bao giờ che giấu, cho nên y không có gì bất ngờ với hành động của Tiêu Dương, vì thế đã quên mất, kiếp này y còn chưa quen Tiêu Dương, phản ứng bình thường của y nên là tức giận và phẫn nộ.

Nhớ lại vừa rồi Từ Sắt Nguyên buột miệng nói Tiêu gia, Tiêu Dật cúi đầu càng thấp. Người bình thường cho dù có chậm chạp, lúc này khẳng định cũng sẽ hiếu kỳ hỏi Tiêu gia nào? Nhưng y do trước đó đã biết thân phận Tiêu Dương, mà bỏ qua vấn đề này.

Tiêu Dật lặng lẽ kiểm điểm bản thân, không biết nên làm sao nói cho qua chuyện này, động tác của y như thế, lại khiến Sở Mặc nghĩ vì Tiêu Dật đoán ra thân phận Tiêu Dương nên trốn tránh.

Cảm giác đau lòng từng chút trào lên, Sở Mặc chỉ cảm thấy trái tim bị bộ dáng cúi đầu thất lạc của Tiêu Dật bóp mạnh, hắn nhịn không được kéo Tiêu Dật lại, nhẹ vỗ lên lưng y, an ủi, “Cậu biết hắn là người của Linh Hư cảnh Tiêu gia đúng không?”

“Hả?”

Tiêu Dật đang vắt cân não suy nghĩ nên mượn cớ gì liền vô thức ngẩng đầu, vẻ kinh ngạc qua đi biến thành khẳng định, “Ông ngoại nói với anh rồi!” Y vẫn cho rằng Sở Mặc không biết thân thế của y, không ngờ ông ngoại lại nói hết với Sở Mặc rồi.

https://thuviensach.vn

Sở Mặc gật đầu, sau một chút do dự, hỏi ra vấn đề mà ông ngoại Tiêu Dật vẫn luôn tránh né, “Tiểu Dật, cậu muốn nhận lại Tiêu gia không?”

Từ khi Lục Thiệp Xuyên nhận lại Tiêu Dật, chưa từng nhắc tới chuyện Tiêu gia trước mặt Tiêu Dật, chính là vì lo lắng sẽ kéo tới vấn đề này. Ông vừa lo lắng Tiêu Dật muốn nhận lại Tiêu gia, mà ông không biết nên làm sao giải thích với Tiêu Dật những gian nan mà y phải đối mặt khi nhận lại Tiêu gia, lại lo lắng Tiêu Dật đoán được thái độ của ông, vì bận lòng ông mà cố ý không quan tâm Tiêu gia, trong lòng ông hổ thẹn không thôi. Đủ loại mâu thuẫn chằng chéo, ông dứt khoát ném vấn đề này cho Sở Mặc, hy vọng Sở Mặc ra mặt dò hỏi Tiêu Dật.

Đối với chuyện này, Tiêu Dật trực tiếp lắc đầu, có trời biết y vẫn luôn đợi ông ngoại chủ động hỏi chuyện này, nhưng ông ngoại lại luôn tránh né. Y đoán ông ngoại là không muốn y nhận Tiêu gia, nhưng lại lo lắng tới huyết mạch tình thân giữa y và Tiêu gia, sợ y cảm thấy không vui, dưới tình hình này y cũng không tiện trực tiếp biểu đạt thái độ với ông ngoại. Hiện tại Sở Mặc lại hỏi, y hận không thể nhân cơ hội nhờ Sở Mặc truyền đạt lại cho ông ngoại.

Phản ứng của Tiêu Dật quá nhanh chóng và dứt khoát, tuy phù hợp với kỳ vọng của Sở Mặc, nhưng hắn vẫn nhịn không được hỏi, “Tại sao?”

Tại sao?

Vấn đề này Tiêu Dật nghiêm túc nghĩ hai đời. Kiếp trước y không muốn nhận Tiêu gia, trừ không nỡ bỏ bạn bè và cuộc sống nhân giới ra, phần nhiều là vì sợ hãi và hoang mang đối với cuộc sống xa lạ. Y sống ở nhân giới hai mươi năm, đã tự xây dựng một vòng sống thoải mái và an toàn cho mình, y lại không muốn trường sinh bất lão, tại sao phải rời khỏi cuộc sống quen thuộc mà tùy tiện đổi sang cuộc sống mới? Sau khi trọng sinh, lý do y không muốn nhận Tiêu gia đã không cần nhắc nữa. Nếu y đã không phải kẻ cuồng tự ngược, lại có nhận thức mới với bản thân, vậy trọng sinh đời này,

https://thuviensach.vn

chuyện chỉ số thông minh từ 80 tăng lên 180 căn bản là không hiện thực. Trùng sinh chỉ có thể giúp y dự báo và tránh khỏi nguy hiểm có thể gặp vào kiếp trước, nhưng không có nghĩa là cùng một nguy hiểm, y sẽ có thế giống như người khác, đại phát thần uy bùng phát khí bá vương. Hiện tại dựa vào năng lực của mình y hoàn toàn có thể sinh sống tại tiên giới, làm gì còn phải nhận lại Tiêu gia để chịu khổ sở giãy dụa.

Tiêu Dật không che giấu Sở Mặc, thẳng thắn nói rõ suy nghĩ của mình ra, đương nhiên trừ việc trọng sinh.

Cuối cùng y tổng kết, “Nếu hai mươi năm trước bọn họ đã không cần tôi, tại sao tôi phải bám riết không tha? Huống hồ Tiêu gia nhà lớn nghiệp lớn, nghĩ thôi cũng biết bên trong phức tạp cỡ nào, hơn nữa thân phận của tôi mẫn cảm như vậy, nói không chừng còn lục đục hục hặc, xung đột hãm hại gì nữa, tôi không thích cuộc sống như vậy.”

Đây là lần đầu tiên Tiêu Dật hoàn toàn mở lòng với Sở Mặc, Sở Mặc thư thái, khóe miệng khẽ cong, khẳng định nói, “Ừ, cậu không hợp với cuộc sống đó.”

Tuy Sở Mặc nói kỳ thật là ý mà y muốn biểu đạt, nhưng cảm giác khi mình nói và bị người khác nói vậy hoàn toàn khác nhau, Tiêu Dật không vui, bất mãn nói, “Tôi nói là không thích, không có nghĩa tôi không thích hợp, anh cho rằng mười mấy năm học lịch sử của tôi uổng hết sao?”

Trải nghiệm nhân giới Sở Mặc đương nhiên biết, nói kỹ thì cũng không có gì khác với tiên giới, không ngoài chuyện tranh quyền đoạt lợi mà thôi. Thấy Tiêu Dật nghiêm chỉnh biện giải, Sở Mặc bật cười. Hắn rất muốn nói, tiểu ngốc nghếch, cậu mới học có mười mấy năm, nhưng Tiêu Dương nhỏ nhất ở Tiêu gia cũng đã hai trăm tuổi rồi. Có điều nhìn vẻ mặt Tiêu Dật, Sở Mặc biết điều không nói ra, chỉ là không nhịn được lại thò tay xoa đầu Tiêu Dật.

https://thuviensach.vn

Đây không phải lần đầu tiên Sở Mặc làm thế với Tiêu Dật, nhưng không biết sao, lần này tim Tiêu Dật lại đập thình thịch theo động tác của Sở Mặc. Nhìn nụ cười của Sở Mặc gần trong gang tấc, Tiêu Dật dường như chợt phát giác tướng mạo Sở Mặc thật sự không tệ, đặc biệt là khi cười lên, có cảm giác như xuân ấm hoa nở.

Không hiểu sao trong đầu y hiện lên một từ, nai con chạy loạn, nhưng từ này không phải dùng để hình dung giữa người yêu với nhau sao? Khi ý thức được mình đang nghĩ gì, mặt Tiêu Dật lập tức đỏ bừng.

Sở Mặc như ngẫm như nghĩ nhìn vẻ mặt không tự nhiên của Tiêu Dật, ý cười càng đậm, bình tĩnh tiến lại càng gần.

Vì sự xuất hiện của Tiêu Dương, quan hệ của Tiêu Dật và Sở Mặc gần hơn một bước, nhưng ở nơi khác, tâm trạng của Tiêu Dương thì không tốt đẹp như vậy.

Sau khi tức giận bừng bừng đập phá đồ đạt trong phòng nát bét, Tiêu Dương bình tĩnh lại, quay đầu nhìn Thập Tam đang quỳ một bên.

Thế gia kéo dài mấy vạn năm như Tiêu gia, hạ nhân trong nhà cũng đều là truyền đời, cũng đời đời nối tiếp theo Tiêu gia. Tại tiên giới, tuy thực lực là tiêu chuẩn để đánh giá thân phận, nhưng trên cả thực lực, vẫn là truyền thống tiên giới đã hình thành mấy chục vạn năm, tôn ti do thế lực thân phận mang tới. Nếu ai ai cũng nghĩ tu vi cao rồi có thể trở thành cao nhân, vậy tiên đế dựa vào cái gì làm tiên đế? Cao thủ bán thần tại tiên giới tuy không nhiều, nhưng cũng không phải mười đầu ngón tay có thể đếm hết, nếu thật muốn luận thực lực, vậy không phải những cao thủ bán thần đó nên làm tiên đế sao?

Tiêu Dương nhìn lên mặt Thập Tam, từ đỉnh cao bậc bảy hạ xuống bậc sáu, muốn lại tăng lên là rất khó. Nhớ lại thời gian hai trăm năm Thập Tam theo bên mình, giọng điệu của Tiêu Dương không còn cay nghiệt như vẻ

https://thuviensach.vn

ngoài, “Ngươi xuống nghỉ ngơi trước đi, lát nữa ta sẽ tìm một vài đan dược cho ngươi, xem thử có thể nhanh chóng giúp ngươi hồi phục lên bậc bảy không.”

Thập Tam không nói gì, kết quả này đã vượt xa mong chờ của hắn, hắn cung kính hành lễ xong thì yên tĩnh lui xuống.

Thập Tam biết rõ bổn phận của mình, tuy hắn có thiên tư không tồi, có khả năng lên tới cảnh giới cao thủ bậc tám, nhưng trên người hắn lại khắc sâu thân phận hạ nhân Tiêu gia. Hắn ra đời tại Tiêu gia, trưởng thành tại Tiêu gia, tất cả của hắn đều do Tiêu gia cho, công pháp, tiên khí, đan dược, Tiêu gia không tiếc thứ gì bồi dưỡng hắn, chỉ vì hắn là thị vệ cận thân mà Tiêu gia đã chọn cho Tiêu Dương. Người có thiên phú như hắn tại Tiêu gia không thiếu, không có Thập Tam, thì vẫn còn Nhị Thập Tam, Tam Thập Tam.”

Tiêu Dương nhìn bóng dáng Thập Tam biến mất, cao giọng gọi, “Thập Tứ.”

Một người thanh y khác vẫn đứng canh bên ngoài lặng lẽ đi vào, Tiêu Dương nhớ tại gương mặt của Tiêu Dật, lạnh giọng nói: “Ngươi đi kiểm tra một chút, bên cạnh Sở Mặc có một người, tướng mạo giống mẫu thân đã qua đời, ta muốn biết thân phận và lai lịch của y.”

Khi nói tới mẫu thân, Tiêu Dương cố ý nhấn mạnh, nghĩ một chút lại thêm một câu, “Chuyện này đừng nói với đại ca.”

Thập Tứ lặng yên gật đầu, rồi biến mất.

Tiêu Dương sầm mặt, từ nhỏ tới lớn hắn chưa từng bị sỉ nhục như vậy, bất kể người đó là ai, hắn không tin Sở Mặc có thể mãi ở bên cạnh y. Tiêu Dương một lòng nghĩ muốn che giấu chuyện này, lại không biết do Thập Tam bị thương, chuyện này đã có người truyền tới tai Tiêu Tấn.

https://thuviensach.vn

“Thập Tam bị thương?”

Người lên tiếng là trưởng tôn Tiêu Tấn của Tiêu gia đời này, là hài tử đầu tiên của Tiêu gia, Tiêu Tấn từ nhỏ đã được đưa tới cho gia chủ Tiêu gia Tiêu Đỉnh Lâu đích thân giáo dục. Dưới sự giáo dục nghiêm khắc mấy trăm năm, bất luận là tu vi hay ngôn từ, Tiêu Tấn đều có thể gọi là lãnh tụ của thế hệ trẻ tuổi tại tiên giới. Vì Tiêu gia vẫn không có đích tử, Tiêu Tấn được mọi người ngầm thừa nhận là gia chủ tương lai của Tiêu gia, Tiêu Dương là đệ đệ cùng mẹ của hắn, chuyện hộ vệ cận thân bị thương không ai dám che giấu hắn.

Mới đầu khi nghe tin Thập Tam bị thương, Tiêu Tấn không mấy để tâm. Tiêu Dương là ấu tử trong nhà, mọi người khó tránh khỏi hơi cưng chiều hắn, tạo nên cá tính ngang tàng của hắn. Nếu ở ngoài chịu chút thiệt, có thể mài giũa lại tính cách của hắn, cũng là một chuyện tốt. Nhưng khi Tiêu Tấn nghe rõ chuyện xong, vẻ mặt khẽ biến. Không phải vì một trong những đương sự là Sở Mặc, mà là vì nguồn cơn của chuyện này, thiếu niên cực giống mẫu thân.

Hạ nhân bên cạnh nói xong thì yên tĩnh đứng một bên, cố gắng thu nhỏ cảm giác tồn tại của mình.

Trong mắt Tiêu Tấn hiện lên vẻ phức tạp, thật lâu mới đứng lên đi tới viện của Tiêu Dương.

“Đại ca!” Tiêu Tấn xuất hiện quá nhanh, Tiêu Dương lập tức biết chuyện đã lộ, liền ngoan ngoãn lại gần Tiêu Tấn, muốn ấp ớ cho qua, “Đại ca, sao huynh qua đây? Ông nội thì sao? Đúng rồi, hôm nay ở ngoài đệ nghe được một chuyện rất thú vị, huynh muốn nghe không?”

Tiêu Tấn làm như không nghe Tiêu Dương nói, chỉ lặng lẽ nhìn hắn chằm chằm.

https://thuviensach.vn

Tiêu Dương bị Tiêu Tấn nhìn đến phát sợ, lại cố gắng không lộ ra, “Đại ca, sao vậy?”

Tiêu Tấn vô thanh thở dài một tiếng, lạnh giọng nói: “Đệ chuẩn bị giấu ta tới chừng nào?”

Tiêu Dương vừa nghe, đã biết không thể lấp liếm, liền tránh nặng tìm nhẹ, “Chẳng qua là một tộc nhân của tiểu gia tộc nào đó không biết, lẽ nào đệ không thể nổi giận sao.”

Tiêu Tấn lạnh lùng nhìn hắn, “Tổ phụ giáo dục đệ đều quên hết rồi sao? Vô duyên vô cớ có thể tùy ý tổn thương người sao?”

“Đương nhiên không phải vô duyên vô cớ!” Tiêu Dương vô thức phản bác.

Tiêu Tấn nhìn ẩn ý, “Nếu đã không phải vô duyên vô cớ, vậy đệ cho ta biết là lý do gì?”

“Đệ…” Tiêu Dương đảo mắt, muốn tìm một cái cớ.

Tiêu Tấn rũ mắt, “Quỳ xuống!”

“Đại ca?”

“Quỳ xuống!” Tiêu Tấn lại lần nữa lạnh giọng nói.

Tuy trong lòng Tiêu Dương không tình nguyện, nhưng cũng biết tính khí của đại ca, do dự quỳ xuống trước mặt Tiêu Tấn.

Tiêu Tấn nhìn hắn một cái thật sâu, “Mẫu thân nuôi đệ trưởng thành, đệ lại bất kính bất hiếu với mẫu thân, quỳ đủ 12 canh giờ phản tỉnh lại đi.”

Hai chữ mẫu thân từ miệng Tiêu Tấn kích thích đến Tiêu Dương, hắn ngẩng đầu, “Nữ nhân đó đã chết rồi, hơn nữa bà ta lại không phải mẫu thân

https://thuviensach.vn

của đệ, mẫu thân của đệ vẫn còn sống rất tốt.”

Tiêu Tấn cảm thấy thất vọng, trầm giọng nói, “24 canh giờ.”

“Đại ca?” Tiêu Dương vẻ mặt không dám tin.

Tiêu Tấn quyết tâm không nhìn Tiêu Dương nữa, đi ra ngoài, như nói cho Tiêu Dương, lại như đang nói với ai, “Tiêu Dương, đệ nhớ cho kỹ, mẫu thân của đệ, ta, bao gồm của Tiêu Khắc đều chỉ có một người, đó chính là Lục Mẫn Nương đã qua đời. Lần sau nếu để ta nghe thấy đệ nói như thế nữa, thì không phải chỉ đơn giản là phạt quỳ.”

Tiêu Tấn nói xong, rời khỏi chỗ Tiêu Dương, sau lưng hắn, không gian khẽ dao động.

Tiêu Tấn bước chân hơi ngừng, vẻ mặt cười khổ, không khỏi nhớ tới hài tử năm đó khi vừa mới sinh ra đã bị đưa tới nhân giới.

https://thuviensach.vn

TIÊN GIỚI TẨU TƯ PHẠM

Lý Tùng Nho
www.dtv-ebook.com

Chương 59

Quảng Cáo

Không biết là cố ý hay vô tình, câu nói của Tiêu Tấn rất nhanh đã truyền khắp đại trạch Tiêu gia. Các hạ nhân sau khi nghe xong lén lút khen ngợi Tiêu Tấn thủ lễ hiếu thuận, là tấm gương tốt cho các huynh đệ, ngay cả Tiêu Dương bị trách mắng cũng được khen ngợi, vì hắn biết sai mà sửa, không thấy sau khi nghe lời Tiêu Tấn, Tiêu Dương đã ngoan ngoãn quỳ đủ 24 canh giờ sao! Mà về Tiêu Khắc mà Tiêu Tấn nhắc tới, cũng giống như hắn tạo ấn tượng trong suốt tại Tiêu gia, trong chuyện này cũng không dấy lên bất cứ phong ba nào.

Khi tin tức truyền tới thư phòng Tiêu gia, gia chủ Tiêu gia Tiêu Đỉnh Lâu đang trầm tư nhìn hai thẻ ngọc trước mặt. Sau lưng ông, Tiêu Thất đã theo ông bốn ngàn năm đứng cúi đầu, không mang bất cứ cảm nhiễm jj nào thuật lại tiền nhân hậu quả của câu chuyện.

Tiêu Đỉnh Lâu nghe xong rất lâu không nói, khi Tiêu Thất cho rằng ông sẽ không nói gì, Tiêu Đỉnh Lâu lại mở miệng, “A Thất, ta có phải đã già rồi không?”

“Gia chủ!” Tiêu Thất lo lắng nhìn Tiêu Đỉnh Lâu, từ sau khi hài tử đó ra đời hai mươi năm trước, việc ngoài ý muốn của Lục Mẫn Nương, Lục Thiệp Xuyên tức giận đi tới Hư Vô hải, chỉ trong hai mươi năm ngắn ngủi, Tiêu Đỉnh Lâu đã già đi rất nhiều. Là một cao thủ đỉnh cao bậc tám, tình trạng này là vô cùng bất thường.

https://thuviensach.vn

Tiêu Đỉnh Lâu phất tay, cắt lời Tiêu Thất, ánh mắt lại nhìn lên hai thẻ ngọc trên bàn. Trong thẻ ngọc là tin tức Hư Vô hải truyền tới, bổn nguyên quả cách ngàn năm lại xuất thế, mà chủ nhân của bổn nguyên quả lại là hảo hữu Lục Thiệp Xuyên mà ông vẫn luôn lấy làm hổ thẹn.

Tiêu Đỉnh Lâu không cần nghĩ cũng biết Lục Thiệp Xuyên tìm bổn nguyên quả để làm gì, sau khi nhận được tin tức, tim ông liền treo lên. Dựa vào một mình Lục Thiệp Xuyên tuyệt đối không thể bảo vệ bổn nguyên quả, cho dù Lục Thiệp Xuyên đã lên tới cảnh giới bán thần. Từ khi nhận được tin tức tới nay đã hai ngày rồi, ông vẫn đợi Lục Thiệp Xuyên xuất hiện tại Tiêu gia, đợi Lục Thiệp Xuyên tới tìm ông, yêu cầu ông đón hài tử đó về. Nhưng ông không đợi được Lục Thiệp Xuyên, ngược lại đợi được tin tức Lục Thiệp Xuyên trở lại Hư Vô hải liên thủ với Tiêu Diêu cung.

Cái tên Tiêu Diêu cung này Tiêu Đỉnh Lâu không hề xa lạ, tất cả thế gia đỉnh cao của Lan Thương tiên triều này cũng không hề xa lạ với nó. Ai không biết năm đó Sở Kinh Hồng bị đày tới Hư Vô hải, do tưởng niệm tiêu diêu vân hải, đã sáng lập Tiêu Diêu cung. Tiêu Đỉnh Lâu dám cược, hơn một nửa thế gia của Lan Thương tiên triều đều có liên hệ với Tiêu Diêu cung. Càng không cần nói nhiều năm nay, Trầm Uyên tiên đế vẫn không chịu lấy thê nạp phi, không phải cũng là do hổ thẹn năm đó đoạt đi đế vị của Sở Kinh Hồng, một lòng muốn tìm cơ hội để quang minh chính đại nhận Sở Mặc sao.

Sở Mặc, Tiêu Diêu cung, thiếu niên cực giống Mẫn Nương, Tiêu Đỉnh Lâu nhắm mắt, thân phận của thiếu niên đó đã gần lộ rõ rồi. Tuy ông không biết Lục Thiệp Xuyên tại sao lại chọn liên thủ với Tiêu Diêu cung, nhưng nếu là Tiêu Diêu cung, việc đến nhân giới đón hài tử đó về không phải chuyện khó.

Tiếng thở dài nặng nề vang lên trong thư phòng, Tiêu Đỉnh Lâu chỉ một thoáng dường như lại già đi mấy chục tuổi, lão hữu của ông rốt cuộc vẫn không chịu tha thứ cho ông, cũng không chịu tin tưởng ông nữa.

https://thuviensach.vn

Tiêu Thất càng thêm lo lắng, lại nghe thấy Tiêu Đỉnh Lâu chậm rãi mở miệng, “A Thất, ngươi bảo Tiêu Dương đến từ đường quỳ, khi nào biết sai rồi, lúc đó mới được đứng lên.”

Mệnh lệnh của Tiêu Đỉnh Lâu giống như một cọc ngắm, chiều hướng đồn thổi trong Tiêu gia lập tức lại đổi. Nên biết dưới tình trạng Tiêu Tấn đã phạt qua Tiêu Dương, Tiêu Đỉnh Lâu còn mở miệng bảo Tiêu Dương tiếp tục tới từ đường quỳ, đây không khác nào tát mạnh lên mặt Tiêu Tấn.

Sau khi nghe thấy mệnh lệnh của tổ phụ, Tiêu Tấn rất lâu không nói, hắn biết đây là tổ phụ đang biểu đạt bất mãn, không chỉ là vì Tiêu Dương bất kính với mẹ cả, mà còn có bất mãn sùng sục với chuyện này.

Hạ nhân truyền lời vẫn không đợi được thị ý của Tiêu Tấn, lại không dám tự tiện lui xuống, chỉ đành cố gắng yên hơi lặng tiếng đứng đó, nỗ lực làm mình thêm mờ nhạt. Không biết qua bao lâu, hắn nghe thấy giọng nói bình tĩnh của Tiêu Tấn, “Ta biết rồi, ngươi lui xuống đi.”

Khi hạ nhân đi khỏi, Tiêu Tấn vẫn luôn vẻ mặt bình tĩnh khẽ nhếch môi, lộ ra nụ cười nhạo. Hắn nên cảm tạ tổ phụ vẫn còn giữ thể diện cho hắn, chỉ thông qua việc phạt Tiêu Dương để cảnh cáo hắn.

Tiêu Tấn nhẹ cười, thân phận trưởng tôn Tiêu gia giống như một cái lồng buồn cười trùm lên người hắn. Sáu trăm năm trước, hắn là vật thay thế của đích tôn Tiêu gia, toàn bộ giá trị tồn tại của hắn chính là vì đợi đích tôn ra đời, sau đó sẽ dùng sở học để phò trợ đích tôn. Vì rót quan niệm này vào đầu hắn, không để hắn bị người dẫn sai lối, tổ phụ đích thân giáo dục hắn. Thời gian sáu trăm năm, hắn vốn đã tiếp nhận vận mệnh của mình, ai mà ngờ, hài tử ngàn trông vạn đợi đó lại không có tiên cách trong người.

Hắn nhìn tổ phụ trong một đêm già đi rất nhiều, cái đêm hài tử đó bị đưa đi, hắn đứng trong viện cả đêm. Hắn không cách nào lừa gạt mình, lúc đó trong lòng hắn đã trộm vui mừng. Hắn ngược lại chưa từng nghĩ tới thân

https://thuviensach.vn

phận người kế thừa gì đó, dù sao không có đích tử này thì vẫn còn đích tử khác, hắn chỉ không biết sao trong lòng lại có một khoái cảm không thể nói rõ, có một mầm lửa đang bùng cháy hừng hực.

Nhờ nhiều năm giáo dục ban cho, hắn rất nhanh điều chỉnh tâm trạng để chờ đợi đích tử tiếp theo ra đời, nhưng chuyện lại một lần nữa vượt khỏi dự tính của hắn, mẹ cả qua đời, mà hắn trong một đêm bị đẩy lên vị trí người thừa kế Tiêu gia. Sinh mẫu khó thể che giấu vẻ vui sướng, hành vi càng lúc càng huênh hoang, đệ đệ lại dần kiêu ngạo, hắn lúc nào cũng tự nhắc nhở mình phải ghi nhớ bổn phận, nhưng rốt cuộc cũng bị người xung quanh khen ngợi tới che mờ mắt.

Một bạt tai của tổ phụ thật đúng lúc, khiến hắn lại lần nữa biết cái gì là bổn phận, Tiêu Tấn thở ra một hơi, đi tới chỗ Tiêu Dương.

Khi quỳ đủ bốn mươi tám tiếng, cho dù là tiên nhân cũng căn bản chịu không nổi. Tiêu Dương đang nằm trên giường nghỉ ngơi, thì nghe được tổ phụ mệnh lệnh hắn tiếp tục tới từ đường quỳ.

“Ta không đi!” Tiêu Dương tức giận mở miệng, hắn đã chịu phạt rồi, tổ phụ dựa vào cái gì còn phạt hắn nữa. Thập Tứ phụ trách truyền lệnh khó xử nhìn hắn, không biết nên mở miệng khuyên giải thế nào.

“Làm sai thì phải chịu phạt, mẹ từ nhỏ đã dạy con thế nào.” Theo tiếng bước chân mềm nhẹ, một nữ tử mỹ mạo mặc cung trang màu cánh sen đi vòng từ bình phong vào, nữ tử chính là sinh mẫu của Tiêu Dương và Tiêu Tấn, Ngôn Thanh Nhụy, được Tiêu gia gọi là Thanh Nhụy phu nhân.

Tiêu Dương uất ức nhìn nữ tử, “Mẹ, đại ca ăn hiếp con.”

Nữ tử cứng mặt trừng Tiêu Dương một cái, “Đại ca con là vì tốt cho con, phu nhân là mẫu thân của con, có ân dạy dỗ con, cho dù phu nhân đã quy tiên, nhưng con cũng nên thường xuyên ghi nhớ ân đức của phu nhân, sao lại bất kích với phu nhân.”

https://thuviensach.vn

Khi nữ tử xuất hiện, Thập Tứ đúng lúc lui ra, Tiêu Dương thấy không có người ngoài, không kìm được oán trách, “Rõ ràng là mẹ nuôi con lớn, vì nữ tử đó mang thân phận mẹ cả, con lại phải cảm tạ ơn dạy dỗ của bà ta sao? Khi bà ta còn sống, mẹ đã là cao thủ bậc bảy, bà ta chẳng qua mới tu vi bậc ba, mẹ còn phải ngày ngày cúi mình làm nhỏ với bà ta, hiện tại bà ta chết rồi, dựa vào cái gì mà vẫn ở trên đầu mẹ?”

Lời oán trách của Tiêu Dương từng câu từng chữ là bất mãn thay cho mình, Ngôn Thanh Nhụy thương yêu nhìn Tiêu Dương một cái, “Con đó, con còn nhớ mẹ đã nói gì với con không? Muốn đeo mũ ngọc, tất phải gánh nặng, đại ca con muốn ngồi ổn trên vị trí người thừa kế Tiêu gia, thì con phải ngoan ngoãn đừng gây chuyện cho nó. Hiếu kính mẹ cả là thân phận của con, các con tốt mẹ mới tốt.”

Tiêu Dương không tình nguyện nói, “Nữ nhân đó…”

“Cái gì mà nữ nhân đó? Đệ đã quen lời ta nói rồi sao!” Tiếng trách mắng tức giận vang lên ngoài cửa, Tiêu Tấn bước nhanh vào.

“Tấn nhi.” Ngôn Thanh Nhụy vui mừng nhìn Tiêu Tấn, đã một thời gian rồi nàng không được gặp Tiêu Tấn.

Sắc mặt Tiêu Tấn hòa hoãn lại, cung kính thi lễ với Ngôn Thanh Nhụy, “Phu nhân!”

Một tiếng phu nhân này, làm vẻ mặt của Ngôn Thanh Nhụy cứng lại, nàng lúng túng cười cười, chuyển vấn đề, “Tấn nhi tới thăm Dương nhi sao?”

Tiêu Tấn lắc đầu, “Ta tới để tìm phu nhân.”

Trong mắt Ngôn Thanh Nhụy lập tức lộ ra vẻ vui sướng, Tiêu Tấn cẩn trọng bố trí mấy cái kết giới, nghiêm sắc nói, “Nếu phu nhân thật lòng muốn tốt cho ta, sau này xin đừng làm chuyện dư thừa nữa. Phu nhân nếu

https://thuviensach.vn

thật lòng muốn tốt cho Tiêu Dương, thì sau này cũng xin đừng để Tiêu Dương tiếp tục gọi phu nhân là mẹ.”

“Đại ca!” Tiêu Dương không ngờ Tiêu Tấn lại nói như thế, lập tức phẫn nộ hét lên.

Tiêu Tấn cứng mặt, quỳ bịch xuống trước mặt Ngôn Thanh Nhụy, không thèm nhìn tới Tiêu Dương.

Vẻ vui sướng trong mắt Ngôn Thanh Nhụy biến mất, sắc mặt tái nhợt, thân hình khẽ run, “Con đang chán ghét mẹ sao?”

Tiêu Tấn nghiến răng, “Phu nhân vừa rồi cũng nói phải ghi nhớ bổn phận của chúng ta, nếu phu nhân thật tâm kính trọng mẹ cả, thì nên biết những gì ta nói đều là bổn phận.”

“Tấn nhi, con…” Ngôn Thanh Nhụy dường như không chịu nổi đả kích, thân người khẽ run.

Trong mắt Tiêu Tấn là sự thống khổ, thấp giọng nói: “Cuộc nói chuyện của ta và Tiêu Dương là ai truyền ra ngoài, còn truyền cho cả Tiêu gia đều biết, phu nhân thật sự cho rằng người khác đều là kẻ ngốc sao?”

Tiêu Tấn cúi đầu, hắn biết lúc đó mẫu thân trốn trong hư không, mới cố ý nói như vậy. Chỉ là chuyện lại phát triển hoàn toàn khác với dự định của hắn. Mẫu thân không cam nguyện hắn có thể hiểu, nếu không phải hiểu, hắn cũng sẽ không nhắm một mắt mở một mắt với hành vi bất kính mẹ cả của Tiêu Dương. Nếu không phải mẫu thân xúi bẩy, Tiêu Dương còn nhỏ thì hiểu cái gì. Nhưng hiện tại hành vi của mẫu thân đã chạm tới ranh giới của tổ phụ, nếu còn tiếp tục, tổ phụ tuyệt đối không dung thứ cho sự tồn tại của mẫu thân.

Một bên là tổ phụ một bên là sinh mẫu, Tiêu Tấn thống khổ cúi đầu.

https://thuviensach.vn

Sóng gió tại Tiêu gia Tiêu Dật không biết, sau khi biểu đạt rõ thái độ với Sở Mặc, tảng đá cuối cùng trong lòng Tiêu Dật cũng triệt để buông xuống. Không còn nỗi lo Tiêu gia, Tiêu Dật đặt toàn bộ tâm trí vào việc làm ăn.

Cho dù đã qua hai ngày, nhưng khai trương rầm rộ của Tam vị thư ốc vẫn khiến chúng nhân tiên giới bàn tán sôi nổi, đặc biệt là lưu ảnh bích cực lớn ngoài cửa và biển quảng cáo sắc màu trên đỉnh, thu hút vô số tiên nhân từ các nơi trên tiên giới đặc biệt tới tham quan. Đương nhiên chỉ cần bọn họ xuất hiện tại Tam vị thư ốc, tiểu thuyết hay vân mạc, luôn sẽ hút lấy ánh mắt họ, dụ hoặc họ móc tinh ngọc trong tay ra.

Hai ngày nay, luyện khí sư từ Tiêu Diêu cung tới đang cả ngày cả đêm nhanh chóng chế tạo vân mạc, rồi thiết kế chủ đề hệ liệt bảy màu. Trừ tiểu thuyết và vân mạc, còn một điều Tiêu Dật không ngờ tới, là có không ít thương gia tìm tới, hy vọng có thể chế tạo biển quảng cáo và lưu ảnh bích giống hệt chỗ họ, điều quan trọng nhất là, bọn họ còn hy vọng Từ Sắt Nguyên có thể ra mặt giúp họ quay quảng cáo tương ứng.

Mới đầu khi nghe tin này, mọi người đều vô cùng bất ngờ. Tiêu Dật còn kéo Từ Sắt Nguyên nhìn trái nhìn phải nửa ngày. Hôm đó y chỉ là tùy tiện nghĩ, lẽ nào Từ Sắt Nguyên thật sự sắp trở thành ngôi sao thiên vương tương lai của tiên giới?

Chuyện là, hai ngày nay tiểu viện của Tiêu Dật có thêm mấy người bạn, bọn họ đều là người trước đó đã cùng Từ Sắt Nguyên quay quảng cáo thư ốc. Mỗi khi đám người này vây quanh Tiêu Dật nghiêm túc hỏi ý tưởng quảng cáo cho khách hàng, Tiêu Dật luôn có cảm giác thời gian rối loạn. Nếu không phải mọi người đều mặc đồ cổ trang, tình hình hiện tại của họ giống như là buổi họp các tinh anh của công ty quảng cáo.

Thuận tiện nhắc luôn, vì Từ Sắt Nguyên tiếp liền một lúc mười mấy đơn quảng cáo, công ty trách nhiệm hữu hạn thương mại Càn Khôn của Tiêu Dật rất thức thời thành lập một bộ quảng cáo, mấy người này đều là nhân

https://thuviensach.vn

viên mới ký hợp đồng với Tiêu Dật. Đương nhiên bọn họ không chỉ phụ trách sáng tạo thiết kế quảng cáo, còn phải phụ trách diễn xuất trong quảng cáo. Trong mấy người này Tiêu Dật ấn tượng đậm nhất chính là Thành Hạo, hắn là thanh niên ngày đó thành công bắt chuyện với Sở Mặc, cũng là chủ nhân trước của Tam vị thư ốc, con trai một của đại địa chủ Thành gia tại Dịch Vân châu.

Lúc này, Thành Hạo vẻ mặt hung hăng huơ tiên khí nhào lên Từ Sắt Nguyên, Từ Sắt Nguyên gặp nguy không sợ, trở tay móc ra tiên khí, lại bị Thành Hạo né được, Thành Hạo ngược lại tìm cơ hội đâm Từ Sắt Nguyên bị thương. Mắt thấy Từ Sắt Nguyên bị thương đã sắp mất mạng, hắn đột nhiên lấy một bình ngọc nhỏ ra, run rẩy mở bình ngọc, uống sạch thuốc bên trong. Chỉ mới chớp mắt, Từ Sắt Nguyên liền sinh long hoạt hổ nhảy lên, lại lần nữa lao tới đánh với Thành Hạo.

Nhạc bối cảnh: Người sống tại tiên giới, sao có thể không dính đao chứ! Bách thảo các thái cực đan, bạn tốt thời khắc mấu chốt, đáng để bạn có!

“Dừng!”

Tiêu Dật thỏa mãn hô dừng, vì mọi người đều không phải là nhân tài chuyên nghiệp, chỉ có mình Tiêu Dật từng xem qua rất nhiều quảng cáo bị tóm tới gánh vai đạo diễn.

Nghe Tiêu Dật hô dừng, Từ Sắt Nguyên và Thành Hạo lập tức sáp lại cạnh Tiêu Dật, bắt đầu lật xem nội dung trên lưu ảnh bích. Nói luôn, quay phim tại tiên giới vô cùng đơn giản, lưu ảnh bích có thể trực tiếp thu ảnh hoạt động luôn, không có vấn đề hậu kỳ cắt nối sau đó, vì thế, một đoạn quảng cáo nhỏ, Tiêu Dật đã giày vò bọn Từ Sắt Nguyên cả buổi sáng.

Lần quay cuối cùng này có thể coi là lần thành công nhất, Từ Sắt Nguyên thỏa mãn vỗ vai Tiêu Dật, “Tiêu huynh cực khổ rồi, nhất là quay ta đặc biệt đẹp trai.”

https://thuviensach.vn

Tiêu Dật không khách khí trợn trắng mắt, “Tôi cảm thấy Thành Hạo đẹp trai hơn!”

Thành Hạo vẻ mặt khiêm nhường, “Nào có, đạo diễn khen quá rồi, chẳng qua nói thật thì ta rất đẹp trai!”

Tiêu Dật, “…”

Y lại lần nữa nhận thức độ chính xác của câu nói người phân theo bày!

Quay quảng cáo xong, Tiêu Dật ý thức một vấn đề quan trọng, có câu học kỹ năng phải chuyên nghiên cứu, bộ quảng cáo muốn phát triển, chỉ dựa vào mấy kẻ ngoài nghề bọn họ là tuyệt đối không được. Vấn đề diễn viên còn dễ giải quyết, dù sao cái này dựa vào ngộ tính và linh tính, nhưng đạo diễn thật sự là vấn đề lớn.

Tiêu Dật tự biết mình, y thỉnh thoảng quay một lần còn được, nếu muốn trường kỳ dựa vào kẻ ngoài nghề như y chống đỡ, khẳng định không được. Hiện tại y phải đối mặt với chọn lựa là, một là tìm một nhân tài chuyên nghiệp tại nhân giới, hai là phải đưa người bên cạnh tới nhân giới học thành chuyên nghiệp, nếu là phần sau, thì nên đưa ai đi?

Vấn đề nghiêm trọng này bày ra trước mặt bốn đại cổ đông của công ty thương mại Càn Khôn, không có một chút do dự, mọi người thống nhất chọn vế sau, nhưng cụ thể chọn ai, thì không ai chịu chủ động đứng ra.

Từ Sắt Nguyên co lại đầu tiên, “Ta chỉ hứng thú diễn, không phải quay.”

Sở Mặc áy náy nhìn Tiêu Dật, “Ta không thể rời khỏi tiên giới quá lâu.”

Tiêu Dật có quá nhiều chuyện phải lo, thời gian cũng không được, như vậy tính ra, ba người cùng nhìn Lâm Thính Hải.

https://thuviensach.vn

Không đợi Lâm Thính Hải cự tuyệt, chuyện này đã định như thế, vì tiết kiệm thời gian, Tiêu Dật quyết định thay Lâm Thính Hải báo danh lớp đạo diễn cấp tốc, dạng bổ túc hai tháng. Dù sao bọn họ là công ty quảng cáo duy nhất của tiên giới, tạm thời còn chưa có đối thủ cạnh tranh, học hai tháng đã đủ cho bọn họ ứng phó với khách hàng tiên giới trước mắt. Lâm Thính Hải đáng thương căn bản không có cơ hội biểu đạt bất cứ ý kiến phản đối nào, đã như vịt bị treo trên giá dán mác đạo diễn.

Tiêu Dật an ủi vỗ Lâm Thính Hải, “Yên tâm, chức vị tổng kiểm tra kỹ thuật kiêm sáng tạo của bộ quảng cáo tôi sẽ giữ lại cho cậu, đợi cậu trở về cậu đã thành Lâm đại đạo diễn rồi, ngay cả Từ Sắt Nguyên cũng phải nghe lời cậu. Nếu anh ta muốn quay quảng cáo, còn phải tìm cậu thực hiện quy tắc ngầm nữa.”

“Cái gì là quy tắc ngầm?” Lâm Thính Hải do dự hỏi,

Vẻ mặt Tiêu Dật bất biến, “Chính là Từ Sắt Nguyên tặng lễ vật cho cậu, cậu quyết định có để anh ta quay quảng cáo không.” Còn về lễ là gì, thì tùy quan điểm cảm nhận của từng người thôi.

Một phen cỗ vũ của Tiêu Dật cuối cùng cũng thành công dao động Lâm Thính Hải, Lâm Thính Hải ôm ý định bắt mọi người tuân thủ quy tắc ngầm ôm đầy dũng khí đến tìm Lâm lão gia tử xin nghỉ phép, hắn muốn ra ngoài hai tháng.

https://thuviensach.vn

TIÊN GIỚI TẨU TƯ PHẠM

Lý Tùng Nho
www.dtv-ebook.com

Chương 60

Thân Thế

Huyền Hồ cảnh Lâm gia là gia tộc vô cùng đặc biệt tại tiên giới, giống Linh Hư cảnh Tiêu gia, tổ tiên Lâm gia cũng là người đi theo tiên đế đầu tiên của Lan Thương tiên triều khi khởi sự. Sau đó khi Lan Thương tiên triều kiến lập, tiên đế đầu tiên đã phoáng khoáng phong thưởng cho các công thần đi theo, tổ tiên Lâm gia lại từ chối tất cả phong thưởng, uyển chuyển cự tuyệt chức quan mà tiên đế ban cho, làm tất cả mọi người đều kinh ngạc rớt cằm. Từng đời nối tiếp sau đó, con cháu Lâm gia càng có nhiều người kiệt xuất, nhưng cũng giống như tổ tiên đều không thích vào triều làm quan. Lâm gia càng như thế, tiên đế các đời càng xem trọng Lâm gia, tới mức tuy Lâm gia không phải là người chưởng cảnh tại Huyền Hồ cảnh, nhưng lại có địa vị vượt bậc tại Huyền Hồ cảnh.

Gia chủ Lâm Thanh Âu của Lâm gia đời này khi còn trẻ từng là bạn học tập của tiên đế, rồi cũng giống tổ tiên sau khi tiên đế đăng cơ thì cự tuyệt nhận quan chức tại tiên đình, mà bắt đầu bế quan mê luyện. Hiện tại mấy ngàn năm qua đi, Lâm Thanh Âu đã lên đỉnh cao bậc chín, bất cứ lúc nào cũng có thể tiến vào cảnh giới bán thần. Tại Lâm gia, người Lâm Thính Hải sợ nhất trừ cô cô ra chính là tổ phụ Lâm Thanh Âu của mình.

Mang theo nhiệt huyết bị Tiêu Dật đốt lên, Lâm Thính Hải gom góp dũng khí, cẩn thận biểu đạt với tổ phụ ý định muốn xa nhà một thời gian. Ngoài dự liệu của Lâm Thính Hải là, tổ phụ không có một chút ý định ngăn cản nào, dứt khoát đáp ứng thỉnh cầu của hắn.

https://thuviensach.vn

Lâm Thanh Âu đáp ứng quá nhanh, Lâm Thính Hải ngược lại chưa theo kịp, hắn không dám tin chớp chớp mắt, kích động tới đỏ mặt, “Tổ phụ, người đáp ứng?”

Lâm Thanh Âu là một lão giả vẻ ngoài nghiêm túc, thân hình hao gầy, nhìn vẻ mặt kích động của Lâm Thính Hải, trong mắt ông thoảng qua một chút từ ái khó phát giác. Ông lại gật đầu lần nữa, rồi phân phó một câu, “Con đã trưởng thành rồi, cũng nên ra ngoài trải nghiệm, chỉ cần nhớ người Lâm gia ta bất kể lúc nào ở đâu cũng đều phải thẳng người giữ mình, không được tùy ý vọng động.”

Tổ phụ giáo huấn, Lâm Thính Hải cung kính rũ tay lắng nghe, thấy tổ phụ không có dặn dò gì khác, liền đè nén hưng phấn, chạy như khói về chỗ ở của mình, bắt đầu thu xếp đồ đạt định đi.

Khi Lâm Thính Hải đi, trong một góc phòng, Lâm Di Nguyệt dần xuất hiện, nàng lo lắng nhìn hướng Lâm Thính Hải vừa đi, thấp thỏm nói, “Phụ thân, tiểu Hải?”

Sự lo lắng của Lâm Di Nguyệt, Lâm Thanh Âu đương nhiên biết, ông không để ý lắc đầu, “Nếu tiểu Hải tình cờ có quan hệ với Tiêu Diêu cung, thì cứ để tùy nó đi.”

“Nhưng mà bệ hạ…”

Lâm Di Nguyệt rất muốn nói tuy tiên đế hiện tại bày vẻ muốn bảo vệ Sở Mặc, nhưng tiên đế vẫn còn trẻ, sau này chắc chắn có con của mình. Huống hồ, mẫu tộc của Sở Mặc lại là vết thương chí mạng của hắn, nguồn gốc của gió tanh mưa máu ba ngàn năm trước là gì, bọn họ đều thấy rõ. Chỉ luận về xuất thân, Sở Mặc chưa chắc có thể quang minh chính đại đứng trước mọi người. Hiện tại bọn họ và Tiêu Diêu cung lại quá gần, vạn nhất sau này có bất trắc gì thì sao?

https://thuviensach.vn

Ý tứ chưa nói hết trong lời Lâm Di Nguyệt rơi vào tai Lâm Thanh Âu, Lâm Thanh Âu nhìn nàng thật sâu, “Bệ hạ không để ý huyết thống của Sở Mặc, con hà tất phải nghĩ nhiều như thế?”

Câu này hàm chứa ý vị khiến người nghĩ sâu xa, Lâm Di Nguyệt bỗng nhiên giật mình, nàng biết rõ phụ thân và tiên đế năm đó có tình nghĩa nửa thầy trò, nếu phụ thân đã nói vậy, rõ ràng là biết gì đó. Lâm Di Nguyệt nén lo lắng, không nói nữa.

Lâm Thính Hải vui vẻ hân hoan chạy tới nhân giới không biết cuộc đối thoại diễn ra sau lưng mình, lần này tới nhân giới, trừ hắn ra, Sở Mặc và Từ Sắt Nguyên cũng ồn ào đòi qua ở vài ngày. Lý do Sở Mặc đưa ra là vì hắn nhận ủy thác của ông ngoại Tiêu Dật phải bảo vệ an toàn cho Tiêu Dật, Từ Sắt Nguyên lại phát biểu một phen tâm tình nhớ nhung của hắn với bạn vong niên lão Vương, chân tình tha thiết tới mức ba người khác đều cảm thấy Tiêu Dật giống như là ác bà bà trong phim, nhẫn tâm muốn chia cắt một đôi hữu tình là Từ Sắt Nguyên và lão Vương.

Vừa nghĩ xong, ba người đều rùng mình một cái. Đặc biệt là Tiêu Dật vẻ mặt cổ quái, không thể hình dung. Nhưng cho dù tình cảm của Từ Sắt Nguyên có thật đi nữa, Tiêu Dật vẫn bỏ hắn lại tiên giới. Lần này về, Tiêu Dật muốn ở lại vài ngày, để Lâm Thính Hải thích ứng với cuộc sống của nhân giới, hơn nữa đã một thời gian không tới thú nhân thế giới rồi, y cũng lo lắng tình hình chiến tranh bên đó. Chuyện buôn bán ở tiên giới tuy đã vào quỹ đạo, nhưng cần phải có người ở lại canh chừng vạn nhất, lý do của Sở Mặc chính đáng hợp lý, chỉ có thể hy sinh Từ Sắt Nguyên.

Xác định người đi theo, Tiêu Dật đang định đi, đột nhiên nhớ tới Dung Nhị vẫn luôn bị nhốt trong phòng tối. Từ khi tới tiên giới, Dung Nhị biểu hiện vô cùng ngoan ngoãn, hoàn toàn không cần Tiêu Dật tới giám sát, mỗi ngày tự giác đánh chữ. Tiêu Dật thỉnh thoảng sẽ đưa cơm cho hắn, khi nói chuyện phát hiện Dung Nhị tựa hồ vô cùng thỏa mãn với cuộc sống này, lại còn không có bất cứ lời oán trách nào. Hơn nữa trong lúc vô ý Tiêu Dật

https://thuviensach.vn

phát hiện, hắn lại vừa bắt đầu bản thảo cho một truyện mới, mấy chữ lớn [Cuộc sống trong phòng tối của ta tại tiên giới] khiến Tiêu Dật lần đầu nhìn thấy đã 囧 囧 nửa ngày.

Tiêu Dật nghĩ tới [Thành thần] đã hoàn, y cũng nên thả Dung Nhị về nhân giới, khi hỏi Từ Sắt Nguyên, Từ Sắt Nguyên vẻ mặt bừng tỉnh, hắn vẫn còn đang nhốt Dung Nhị nha.

"Tiêu huynh nếu không phải cậu nhắc nhở, ta thật sự đã quên hắn rồi." Từ Sắt Nguyên áy náy nói.

Tiêu Dật, "…"

Y chưa từng thấy qua ai ăn cháo đá bát hơn tên này!

Khi nghe nói mình có thể về nhân giới, phản ứng của Dung Nhị hoàn toàn nằm ngoài dự liệu của Tiêu Dật, đối phương lộ vẻ luyến tiếc không nỡ, "Thật ra, ta vẫn có thể ở lại thêm vài ngày, thật đó!"

Tiêu Dật câm nín nhìn hắn, theo cách nói của Dung Nhị, trở về nhân giới dụ hoặc quá nhiều, game, tiểu thuyết, đá banh, diễn đàn, tinh lực của hắn rất dễ bị phân tán. Cuộc sống bị nhốt lại thế này, cái gì cũng không cần làm, cái gì cũng không cần nghĩ, toàn tâm toàn ý viết tiểu thuyết, hắn đã rất lâu không được trải nghiệm rồi. Thời gian này linh cảm của hắn quả thật như nước sông Hoàng Hà tuôn trào không dứt, hắn thật sự thích cuộc sống này. Không thì, để hắn viết xong bản thảo của truyện này đã, rồi hãy đưa hắn về?

Tiêu Dật, "…"

Quả nhiên, sau lưng mỗi một S đều đi theo một M, y trách lầm Từ Sắt Nguyên rồi!

https://thuviensach.vn

Không để ý yêu cầu của Dung Nhị, Tiêu Dật trực tiếp quyết định hướng đi cho hắn. Chỉ chớp mắt, Tiêu Dật đã mang Sở Mặc và Lâm Thính Hải xuất hiện trong căn nhà tại nhân giới. Đối với Lâm Thính Hải, tất cả mọi thứ đều khác với tiên giới, hắn vừa nhìn gần như đã yêu thích nhân giới. Tiêu Dật vốn muốn dẫn Lâm Thính Hải tới tiệm lão Vương tìm Bạch Kỳ, nhờ Bạch Kỳ trong hai tháng tiếp theo chăm sóc cho Lâm Thính Hải. Nhưng nghĩ tới bi kịch của Từ Sắt Nguyên, Tiêu Dật quả quyết thay đổi ý định, hẹn Bạch Kỳ ở ngoài.

Đã hơn nửa tháng không về nhân giới, Tiêu Dật vừa ra khỏi cửa đã nhạy bén cảm thấy bầu không khí bên ngoài vô cùng kỳ quái. Trên đường có rất nhiều người mặc đồ cổ trang, hơn nữa không chỉ là người trẻ tuổi theo đuổi thời trang, mà ngay cả rất nhiều người trung niên cũng đều ăn mặc kiểu cổ trang dở dở ương ương. Có nhiều người còn đeo kiếm gỗ trên vai hoặc giắt quạt giấy trên eo, nếu không phải đang ở trong tòa nhà cao tầng, Tiêu Dật đã cho rằng y đến phim trường cổ trang.

Sở Mặc cũng nhíu mày, “Tiểu Dật, cậu có cảm thấy kỳ quái không?”

Tiêu Dật gật đầu, quả thật rất kỳ quái, nhưng y cũng không rõ là chuyện gì.

“Đợi Bạch Kỳ tới hỏi thử xem rốt cuộc là chuyện gì.”

Trong lúc hai người nói chuyện, thì một đạo lưu quang từ trên không vụt qua, bên cạnh có người trẻ tuổi qua đường kích động, “Mau nhìn, là kiếm hiệp của Hạo Thiên Tông.”

Tiêu Dật kinh ngạc nhìn không trung, nếu y không nhìn sai thì vừa rồi mới vụt qua là phi kiếm, chuyện gì vậy? Y mới đi nửa tháng, tại sao cảm thấy nhân giới đột nhiên từ khuôn mẫu thế giới kỹ thuật biến thành khuôn mẫu jj rồi? Kiếm hiệp gì đó cứ trực tiếp xuất hiện vậy không vấn đề chứ?

https://thuviensach.vn

Lâm Thính Hải hoang mang nhìn không trung, tiếp theo mù mờ nhìn Tiêu Dật, trước khi tới đây, Tiêu Dật đặc biệt dặn dò hắn ở nhân giới khi ở trước mặt người khác không thể sử dụng tiên thuật, vậy hiện tại là chuyện gì đó?

Đối mặt với ánh mắt không hiểu và chất vấn của Lâm Thính Hải, Tiêu Dật chỉ có… để hình dung tâm trạng lúc này của mình.

Lát sau mấy người tới nơi hẹn với Bạch Kỳ, tiệm thịt nướng mà Tiêu Dật thường đi nhất. Y đã rất lâu không ăn thịt nướng, hiện tại vừa nghĩ tới, nước miếng đã muốn chảy ra.

Buôn bán trong tiệm thịt nướng vào buổi trưa không nhiều lắm, trong tiệm an tĩnh tới mức có thể nghe rõ được tiếng truyền ra từ tivi treo trên tường.

“Xin chào các khán giả xem đài! Đây là bản tin Vandia phát về, tiếp tục sau khi Vandia xuất hiện thiên sứ giáng lâm nửa tháng trước, hôm qua Vandia lại có thần tích giáng lâm, lần này thời gian thần tích giáng lâm kéo dài một tiếng. Theo giáo chúng Vandia biểu thị, bọn họ trong cùng một thời điểm đều nghe được thánh dụ tới từ thần.”

Tiêu Dật đang định gọi ông chủ đặt món, nghe bản tin xong lập tức kinh ngạc nhìn tivi. Trong ống kính xuất hiện dân chúng nước ngoài cuồng nhiệt, chỉnh tề hô khẩu hiệu “thần sắp giáng lâm”, vây quanh nhà thờ lớn của Vandia.

Sở Mặc và Lâm Thính Hải cũng bị tivi hấp dẫn, vẻ mặt Lâm Thính Hải càng thêm mê mang, thần sắc Sở Mặc ngưng trọng, chân mày nhíu chặt.

“Là ma pháp thế giới sao?” Tiêu Dật hạ giọng nhìn Sở Mặc.

Sở Mặc không xác định mở miệng, “Chắc là vậy, nhưng thiên sứ là cái gì?”

https://thuviensach.vn

Tiêu Dật, "… Là người chim có đôi cánh trắng?"

Sở Mặc tự liên tưởng theo lời Tiêu Dật, bất giác cười nhẹ ra tiếng, "Giống như dực tộc yêu lực không đủ chưa thể hoàn toàn tu thành nhân hình sao?"

Tiêu Dật đang định gật đầu, thì thấy Bạch Kỳ xuất hiện ở cửa, lập tức không để tâm nữa, vẫy tay với Bạch Kỳ.

Thấy Tiêu Dật Bạch Kỳ rõ ràng rất vui, cũng biểu hiện rất nhiệt tình với Lâm Thính Hải. Tiêu Dật nhớ tới bầu không khí kỳ quái khi trở về lần này, trực tiếp hỏi luôn.

"Có chuyện gì vậy? Vừa rồi mình thấy bản tin nói ở nước ngoài có thần tích? Trên đường còn thấy phi kiếm của tông môn các cậu? Đã xảy ra chuyện gì?"

Nghe Tiêu Dật nói vậy, Bạch Kỳ cười khổ.

"Mình và sư phụ cũng không rõ lắm, nửa tháng trước khi cậu vừa đi, vừa tỉnh lại thì trên bản tin đều là Vandia xuất hiện tin đồn thiên sứ. Bản tin này gây xôn xao cực lớn, khiến người trong nước hoang mang, vô số người đòi di dân, muốn nhào vào lòng thần. Để ổn định thế cục trong nước, bất đắc dĩ tu chân giới cũng chỉ đành hiện thân, cũng phải làm ra mấy thần tích, chứng minh chúng ta không kém nước ngoài, mới ổn định được cục diện. Từ đó, tông môn của tu chân giới không thể ẩn trong tối được nữa, chỉ có thể đi trên đường, bắt đầu công khai chiêu đồ trong thế tục giới."

Bạch Kỳ đại khái kể lại chuyện xảy ra thời gian này, Tiêu Dật nhớ lại mấy người ăn diện cổ trang dở dở ương ương đủ loại, câm nín nửa ngày, cảm thấy mấy người đó thật sự nên đổi mới phong cách, đem đi so sánh thì mấy người đó quê muốn chết.

https://thuviensach.vn

“Nói vậy, Hạ Tông đã trở thành người phụ trách của Hạo Thiên Tông tại đây?”

Bạch Kỳ giống như nhớ tới gì đó, vẻ mặt đau đầu, “Đại sư huynh và sư phụ rút thăm, ai rút trúng thì người đó ra mặt, kết quả đại sư huynh thua, không cách nào chỉ đành lộ mặt, vì thế, ngày ngày đều ồn ào không nghỉ trong tiệm.”

Tiêu Dật nghĩ tới uy lực lão Vương và Hạ Tông liên thủ, càng kiên định không muốn để Lâm Thính Hải xuất hiện trong ánh mắt họ. Nhưng y chợt nghĩ, rồi lại hiếu kỳ nói, “Vậy diện mạo chân chính của anh ta vẫn như lúc bán đĩa?”

Bạch Kỳ cười, “Chưởng môn còn nhờ vào gương mặt của đại sư huynh để dao động mọi người đó, sao có thể để ảnh biến hóa ngoại hình, hơn nữa ảnh bán đĩa ở phố điện máy nhiều năm rồi, nếu dùng gương mặt đó lỡ đâu bị mọi người nhận ra, chưởng môn không tức chết mới lạ.”

Tiêu Dật tưởng tượng cảnh Hạ Tông mang bộ dạng khi bán đĩa xuất hiện trước mặt mọi người, cũng bật cười.

“Đúng rồi.” Bạch Kỳ nói sang chuyện khác, “Công ty mà lần trước cậu muốn mình làm đã đăng ký xong rồi, vốn dĩ là đại sư huynh giúp đỡ, nhưng hiện tại ảnh không còn dư thời gian, cậu xem có nên thuê người tại nhân giới không?”

“Thuê người?” Tiêu Dật lập tức nghĩ tới Dung Nhị còn đang trong bụng Vượng Tài, chuyện công ty tuy không có gì lớn, nhưng dùng mới không bằng dùng cũ, cũng bớt cho y phải nghĩ cách để Dung Nhị quên trải nghiệm thời gian qua.

Bữa cơm này mọi người ăn vui vẻ, trừ chuyện ma pháp thế giới quá mức mệt lòng ra, những cái khác đều rất tốt. Sau khi trải qua một lúc mù mờ, Lâm Thính Hải cũng dần hiểu những chuyện của nhân giới mà Tiêu

https://thuviensach.vn

Dật kể. Quan trọng nhất là, Lâm Thính Hải và Bạch Kỳ nói chuyện không tồi, như vậy khi Tiêu Dật về tiên giới cũng yên tâm.

Lần này về, Tiêu Dật chủ yếu là muốn xin tốt nghiệp trước, kiếp trước y bị Tiêu gia mang về nhân giới, chuyện tốt nghiệp đương nhiên không khả năng, tuy đối với hiện tại, y có tốt nghiệp hay không cũng không quan trọng, nhưng dù sao đã học ba năm, cũng muốn lấy bằng tốt nghiệp làm kỷ niệm.

Ăn cơm xong, Tiêu Dật đột nhiên tâm huyết dâng trào, "Không bằng hiện tại chúng ta về trường xem thử? Dù sao cũng thuận đường."

Bạch Kỳ đương nhiên tán đồng, thuận tiện bổ sung, "Thính Hải cũng có thể thích ứng trước một chút hoàn cảnh trường học, trường học của chị mình có lớp bổ túc đạo diễn, hai trường cũng không khác nhau lắm."

"Ừ!" Lâm Thính Hải ngoan ngoãn đáp.

Từ khi Tiêu Dật đến tiên giới, dục bảo vệ của Bạch Kỳ hoàn toàn không còn đất dụng võ, bỗng nhiên thấy cậu em trai ngoan ngoãn nội hướng như Lâm Thính Hải, tình kết anh trai của cậu lập tức bị khơi lên, nhiệt tình kéo Lâm Thính Hải giải thích cuộc sống nhân giới cho hắn.

Trong bất tri bất giác hai người Tiêu Dật và Sở Mặc bị rớt ra sau, Sở Mặc yên tĩnh đi bên cạnh Tiêu Dật, hứng thú đánh giá hoàn cảnh xung quanh trường học. Lúc này đang nghỉ hè còn chưa khai giảng, người trong trường cũng không nhiều, so với sân trường náo nhiệt lúc trước thì tĩnh mịch vô cùng, thỉnh thoảng có vài học sinh cười chạy qua cũng đều là người trọ lại trường không về nhà nghỉ hè.

"Đây là nơi cậu sống trước kia?" Sở Mặc mỉm cười hỏi.

Tiêu Dật hoài niệm gật đầu, tuy nói chỉ mới có một kỳ nghỉ hè, nhưng thật ra y đã hai đời không tới trường. Tiêu Dật đảo mắt nhìn từng tầng lầu,

https://thuviensach.vn

thư viện, sân thể dục quen thuộc, ánh mắt trở nên dịu hòa.

“Nè, bên đó chính là phòng ngủ trong trường tôi, chẳng qua thời gian tôi ở lại trường rất ít, đa số đều về nhà ở, cũng chỉ thỉnh thoảng vào trường ngủ trưa.”

Sở Mặc nhìn theo hướng Tiêu Dật chỉ, đó là tòa nhà cao mười mấy tầng. Hắn có thể hiểu trường học của Tiêu Dật giống như hình thức thư viện tiên giới trước kia từng có, đối với phòng ngủ, hắn đoán, “Là phòng ngủ nghỉ ngơi tập thể?”

“Ừ ừ!” Tiêu Dật cười, phòng ngủ nghỉ ngơi tập thể quả thật là hình dung vô cùng chính xác, “Phòng của chúng tôi ở bốn người, tôi, Bạch Kỳ, còn có hai bạn học khác. Nhưng vì đa số thời gian tôi đều về nhà, hơn nữa mọi người cũng không học cùng khoa, cho nên ba năm nay, tôi và bọn họ không mấy thân thiết.”

Tiêu Dật trước kia không cảm thấy gì, nhưng hiện tại kể với Sở Mặc, y mới ý thức được cuộc sống trước kia của mình rốt cuộc cô độc cỡ nào. Trừ Bạch Kỳ, ngay cả một người bạn quen mặt nào khác ở trường y cũng không có. Từ sau khi ba mẹ qua đời, y theo thói quen sinh sống trong phạm vi cảm thấy an toàn. Từ đó không chịu dễ dàng bước ra. Trùng sinh đời này, nếu không phải mới đầu nguy cơ sinh tồn lúc nào cũng ở sau lưng, có lẽ y vẫn sẽ vẽ một vòng tròn nhỏ, sau đó yên tâm ở yên trong đấy. Như vậy, có thể y vẫn không biết Từ Sắt Nguyên, cũng không biết Lâm Thính Hải, thậm chí không quen Sở Mặc, dù có quen, quan hệ của họ chưa chắc sẽ tốt như bây giờ, hơn nữa chuyện làm ăn ở tiên giới tuyệt đối cũng không lớn được như vậy, y có lẽ vẫn dừng lại ở chuyện buôn bán nhỏ là thỉnh thoảng mua mấy viên thuốc màu lam cho Từ Sắt Nguyên thôi.

Nghĩ tới đây, Tiêu Dật cũng tự cười.

https://thuviensach.vn

“Sao vậy?” Lực chú ý của Sở Mặc toàn bộ đặt trên người Tiêu Dật, đương nhiên cũng lập tức nhìn thấy Tiêu Dật đang cười.

Tiêu Dật tinh nghịch chớp mắt, “Anh còn nhớ chuyện lần trước tôi nói với lão Vương anh không được không?”

Sở Mặc, “…”

Chuyện này làm sao mà quên được!

Vẻ mặt của Sở Mặc đã nói rõ tất cả, Tiêu Dật cười lớn, “Thật ra đều là hiểu lầm, tất cả đều là vì Từ Sắt Nguyên.”

“Từ Sắt Nguyên?”

“Ừ” Tiêu Dật gật đầu, kể lại từ khi y vô ý tới tiên giới. Những chuyện này trước kia Tiêu Dật chưa từng kể với Sở Mặc, mỗi lần đều là hàm hồ cho qua. Có lẽ hoàn cảnh của trường học mang tới cho y một chút xúc động, y đột nhiên rất muốn chia sẻ cuộc sống trước kia với Sở Mặc.

Lần đầu tiên y xuất hiện tại tiên giới, buồn cười quen biết Từ Sắt Nguyên, bị lão Vương hiểu lầm mua viên thuốc màu lam, cho tới tất cả những gì hai người cùng trải nghiệm sau khi quen nhau.

Tiêu Dật nghiêm chỉnh sải tay với Sở Mặc, “Anh xem, vốn khởi điểm của công ty trách nhiệm hữu hạn thương mại Càn Khôn kỳ thật là tới từ chuyện buôn bán các loại xuân cung đồ, tôi vẫn luôn rất lo lắng sau này tiên giới nhắc tới tôi sẽ nghĩ tới kẻ cuồng sắc tình. Chẳng qua hiện tại có anh rồi, mọi người nể mặt anh có lẽ sẽ không có ai dám nói thế nữa?”

Những thứ Tiêu Dật nói Sở Mặc đều không biết, hắn lắng nghe chăm chú, chẳng qua khi nghe tới câu cuối cùng của Tiêu Dật, hắn không khỏi hiếu kỳ, “Tại sao có ta thì không ai dám nói nữa?”

https://thuviensach.vn

Tiêu Dật nhất thời nhanh miệng, “Vì tiên đế là…”

Nói được một nửa Tiêu Dật đột nhiên dừng lại, lúng túng cười cười với Sở Mặc. Y và Sở Mặc hiện tại tuy thân quen, nhưng chưa tới mức đề cập chuyện riêng của Sở Mặc, y không nên nhất thời quên mất mà buột miệng.

Trong đầu Sở Mặc xoay chuyển nghĩ xem Tiêu Dật muốn nói gì, nhìn vẻ mặt không tự nhiên của Tiêu Dật, khóe miệng cong lên, không thể khống chế lộ ra một nụ cười.

“Cậu cho rằng ta là con riêng của Sở Trầm Uyên?”

Sở Mặc vừa mở miệng, Tiêu Dật đã biết thân thế của Sở Mặc mà bọn họ thầm đoán tuyệt đối là sai, vì giọng điệu của Sở Mặc khi nhắc tới tiên đế hoàn toàn là không để tâm. Như vậy, Tiêu Dật càng thêm lúng túng, đã bát quái còn bát quái sai tin tức, mà còn nói ra với đương sự, thực là quá mất mặt mà.

Nhìn Tiêu Dật quẫn bách cúi đầu trốn ánh mắt hắn, Sở Mặc cười lớn, rồi lại thò tay xoa tóc Tiêu Dật, “Tiểu ngốc nghếch, Sở Trầm Uyên là chú của ta.”

“Hả!”

Tiêu Dật còn chưa kịp phản ứng xưng hô quá mức thân mật của Sở Mặc, y lập tức ý thức được lời của Sở Mặc có nghĩa là gì. Vì lúc đầu bị hiểu lầm là dư nghiệt Vân Lam mà tình cờ quen biết Sở Mặc, sau khi Tiêu Dật trở về tiên giới, đã hiểu rất rõ chuyện về dư nghiệt Vân Lam. Y đương nhiên biết ba ngàn năm trước dư nghiệt Vân Lam tác loạn, dẫn tới đại hoàng tử bị phế, lưu đày tới Hư Vô hải, nói như vậy Sở Mặc là con của đại hoàng tử.

Nghĩ thế, Tiêu Dật lại càng thêm lý giải sự chán ghét của Sở Mặc đối với dư nghiệt Vân Lam, đổi lại là ai cũng đều sẽ phản ứng như Sở Mặc.

https://thuviensach.vn

Trong mắt Tiêu Dật đúng lúc lộ ra vẻ lý giải, Sở Mặc cười nhẹ, ném ra một tin tức khác khiến Tiêu Dật hoàn toàn bùng nổ không biết nên phản ứng ra sao.

“Phụ thân của ta là đại hoàng tử Sở Kinh Hồng bị phế, mẫu thân của ta là hậu duệ Vân Lam chính thống.”

https://thuviensach.vn

TIÊN GIỚI TẨU TƯ PHẠM

Lý Tùng Nho
www.dtv-ebook.com

Chương 61

Tâm Ý

Khi Tiêu Dật học năm hai, Bạch Kỳ từng diễn một tiết mục kịch nói tại trường nghệ thuật, tên là [Romeo and Juliet], lấy đề tài từ bi kịch kinh điển cùng tên của ngoại quốc. Tiêu Dật nhớ lúc đó Bạch Kỳ đóng vai Romeo, một thiếu niên quý tộc ôn nhu đa tình. Sau khi diễn xong, từng tạo nên tranh luận kịch liệt trên diễn đàn nhà trường, mọi người thống nhất cho rằng trong cuộc sống hiện thực chuyện yêu phải kẻ địch là rất khó xảy ra, chỉ là thủ pháp miêu tả khoa trương của tiểu thuyết, Tiêu Dật không nghĩ hơn một năm sau, trong cuộc sống hiện thực y lại chính tai nghe thấy chuyện tương tự.

Câu chuyện rất đơn giản, mẫu thân của Sở Mặc Vân Tịnh Y là hậu duệ chính thống của Vân Lam, từ nhỏ đã bị truyền thụ suy nghĩ phải lật đổ Lan Thương tiên triều, hồi phục vinh quang của Vân Lam. Sau khi nàng trưởng thành, một lần tình cờ gặp gỡ, nàng và Sở Kinh Hồng quen biết, còn lưu lại ấn tượng sâu sắc cho nhau. Lúc đó hậu duệ Vân Lam đang khổ vì đại nghiệp khôi phục liên tục thất bại, sau khi biết thân phận của Sở Kinh Hồng, bọn họ lập tức nghĩ ra một kế hoạch. Vân Tịnh Y thay tên đổi họ, giả tạo một thân phận, được đưa tới cạnh Sở Kinh Hồng.

Tất cả tình yêu đều nảy mầm trong quá trình gần nhau, hai người cũng không ngoại lệ. Sở Kinh Hồng rất nhanh đã yêu thương Vân Tịnh Y, mà Vân Tịnh Y cũng trong quá trình sống cùng không thể tránh khỏi bị Sở Kinh Hồng hấp dẫn. Tất cả của Sở Kinh Hồng đều không hề che giấu Vân Tịnh Y, lý tưởng của hắn, cải cách của hắn, tất cả ảo tưởng tốt đẹp của hắn

https://thuviensach.vn

đối với tương lai. Mà những thứ hắn nói, Vân Tịnh Y lập tức lại truyền về cho hậu duệ Vân Lam. Hậu duệ Vân Lam mấy năm nay tại tiên triều để lộ không ít thế lực, những thế lực này mang danh nghĩa cải cách đưa tới cạnh Sở Kinh Hồng.

Tất cả có vẻ rất tốt, ai cũng không nghĩ tới trong phái cải cách của tiên triều còn trà trộn người của hậu duệ Vân Lam, trong nhiều lần thế lực mới cũ xung đột, hậu duệ Vân Lam đục nước béo cò nhân cơ hội tạo mưa tạo gió. Lúc này, Vân Tịnh Y đang trải qua khó chịu thống khổ, cuối cùng vẫn chọn nói rõ với Sở Kinh Hồng. Sở Kinh Hồng đau đớn, đưa Vân Tịnh Y đi xa, còn chuẩn bị tẩy sạch người của hậu duệ Vân Lam. Vì hai thế lực cũ mới xung đột nghiêm trọng, tiên đế vì muốn hòa hoãn đấu tranh của hai phái, đưa ra đề nghị Sở Kinh Hồng lấy ấu nữ của Sí Vãn cảnh Lưu gia, bị Sở Kinh Hồng trực tiếp cự tuyệt.

Sở Kinh Hồng cự tuyệt chọc giận Lư gia, thân phận của Vân Tịnh Y lập tức bị Lư gia vạch trần, tiên đế dưới cơn tức giận, bức Sở Kinh Hồng tự tay giết Vân Tịnh Y, Sở Kinh Hồng lại lần nữa cự tuyệt. Sở Kinh Hồng hai lần cự tuyệt khiến tiên đế vô cùng bất mãn, lúc này hậu duệ Vân Lam nhân thời cơ tác loạn, nếu không phải Vân Tịnh Y vào thời khắc mấu chốt thông báo tin tức, ba ngàn năm trước song phương ai thua ai thắng còn chưa thể biết. Chuyện tiếp theo chính là những gì Tiêu Dật đã biết, Sở Kinh Hồng bị rút tiên cách, đày tới Hư Vô hải, những người theo hắn lúc đầu, hễ là người của dư nghiệt Vân Lam thì đều bị giết sạch sẽ, những người khác cũng đều bị đày tới Hư Vô hải.

Sở Mặc nói rất thản nhiên, Tiêu Dật lại nghe mà kinh sợ trong lòng, y có thể tưởng tượng gió tanh mưa máu của tiên triều năm đó, có lẽ trên thẻ ngọc chỉ có vài chữ ghi chép, nhưng che giấu phía sau có thể chính là sinh tử của vô số người và diệt vong của gia tộc.

Dưới bối cảnh như thế, thân phận khó xử của Sở Mặc không nghĩ cũng biết, khó trách mọi người thà lén đồn đãi hắn là con riêng của tiên đế, mà

https://thuviensach.vn

rất ít khi liên hệ hắn với đại hoàng tử.

Tiêu Dật nhìn vẻ mặt bình tĩnh của Sở Mặc, có cảm giác không thể nói rõ, dường như có một chút thương xót. Tuy y không nhìn ra được suy nghĩ trong lòng Sở Mặc, nhưng chỉ cần nghĩ tới sự chán ghét của Sở Mặc đối với dư nghiệt Vân Lam, Tiêu Dật xác định đối với thân thế của bản thân, Sở Mặc không hề thản nhiên như đã biểu hiện ra. Kỳ thật nghĩ thôi cũng biết, tuy bình thường đám người Đoạn Lăng Phong đều vô cùng cung kính với Sở Mặc, nhưng năm đó liên lụy rất nhiều người, không phải mỗi người đều có thể thản nhiên tiếp nhận huyết thống của Sở Mặc, khẳng định có người sẽ biểu hiện bài xích và không vui với hắn.

Tiêu Dật nghĩ cha mẹ Sở Mặc mất sớm, tuy có người chăm sóc hắn, nhưng sự chăm sóc này và tình yêu mà cha mẹ có thể cho hoàn toàn khác nhau. Tuy y vừa ra đời đã bị gia tộc từ bỏ, nhưng y còn có cha mẹ nuôi, so với Sở Mặc, y thật sự hạnh phúc hơn nhiều. Nghĩ thế, Tiêu Dật do dự vươn tay, an ủi vỗ vỗ Sở Mặc. Từ khi quen biết tới nay, Sở Mặc vẫn luôn để lại ấn tượng vô cùng cường thế cho y, cho dù hiện tại Sở Mặc có vẻ không cần người an ủi, nhưng y vẫn muốn làm gì đó.

Động tác của Tiêu Dật lộ ra đau lòng và quan tâm, còn có một chút cẩn thận, giống như sợ khiến Sở Mặc không vui. Sở Mặc nhìn chăm chăm Tiêu Dật, trong lòng chợt trào lên tình cảm cường liệt khiến hắn xém chút không thể khống chế mình. Hắn cảm thấy hắn đã không có kiên nhẫn tiếp tục đợi Tiêu Dật trưởng thành nữa, hắn chỉ muốn hiện tại liền ôm Tiêu Dật.

Từ nhỏ tới lớn, người biết thân phận của hắn không nhiều, hắn chưa từng để ý phản ứng của những người đó, bất kể bọn họ biểu hiện ra là lấy lòng hay chán ghét, Sở Mặc đều cảm thấy không bận tâm. Sở Mặc cũng không yếu đuối như Tiêu Dật nghĩ, mấy trăm năm nay, đủ để đủ cảm xúc của hắn đối với thân thế từng chút một trầm lắng trong lòng, không dễ bị khuấy động.

https://thuviensach.vn

Nhưng Tiêu Dật thì khác! Ánh mắt và động tác của Tiêu Dật thoáng chốc đã đâm trúng Sở Mặc, chỉ một thoáng đó, Sở Mặc thậm chí nghĩ có nên biểu hiện một chút ủy khuất, để Tiêu Dật có thể đau lòng thêm một chút không.

Khi Tiêu Dật chạm vào người hắn, Sở Mặc cuối cùng không nhịn được, kéo Tiêu Dật lại, ôm chặt trong lòng. Tiêu Dật vô thức muốn giãy dụa, nhưng không ngờ bên tai lại truyền tới tiếng thở dài nhè nhẹ của Sở Mặc. Tiếng thở dài này rất nhẹ, nhẹ tới mức lập tức bị gió thổi tan trong không khí, nhưng Tiêu Dật lại cảm thấy tiếng thở dài này rất nặng, nặng tới mức đập vào lòng y. Cảm giác đau lòng như một ngọn dây leo, rất nhanh phá đất chui ra, Tiêu Dật mềm lòng, dừng động tác giãy dụa. Do bị ôm, Tiêu Dật không thấy được, trên mặt Sở Mặc là thỏa mãn và ý cười nhàn nhạt hiện lên trong mắt.

Hai người ôm nhau đẹp như một bức phong cảnh, xung quanh thỉnh thoảng có người đi qua nhưng lại như hoàn toàn không nhìn thấy. Tiêu Dật biết Sở Mặc nhất định đã lập kết giới, nhưng thời gian dài y vẫn cảm thấy vô cùng lúng túng. Tiêu Dật do dự đẩy đẩy Sở Mặc, y nghĩ Sở Mặc có lẽ nên điều chỉnh tốt tâm trạng rồi, tuy bạn bè buồn ôm nhau tìm kiếm an ủi y có thể hiểu được, nhưng cảm giác ôm hoài như vậy tựa hồ không đúng lắm. Còn về tại sao không đúng, Tiêu Dật không dám nghĩ tiếp.

Động tác của Tiêu Dật khiến Sở Mặc buông tay, y lặng lẽ thở phào một hơi, nhưng không biết sao trong lòng lại có một chút hoang mang như đánh mất thứ gì. Khi y còn chưa làm rõ được tư duy trong đầu mình, Sở Mặc đột nhiên kéo tay y, nắm chặt lấy.

Tiêu Dật kinh ngạc nhìn Sở Mặc, Sở Mặc mỉm cười, kéo y lại sát bên mình, rũ tay áo xuống che đi hai cánh tay đang nắm lấy nhau. Ánh mắt Tiêu Dật vô thức đặt lên đó, tim liền đập thình thịch không thể khống chế, không biết sao từ con nai chạy loạn lại lần nữa xẹt qua đầu. Nếu nói cái ôm vừa

https://thuviensach.vn

rồi y còn có thể mượn cớ nói là Sở Mặc cần an ủi, vậy hiện tại nắm tay là sao? Tiếp tục an ủi sao?

Tiêu Dật không tự nhiên muốn rút tay ra, nhưng căn bản không chống lại được sức của Sở Mặc.

“Tiểu Dật, các cậu nhanh lên!” Giọng nói của Bạch Kỳ ngắt ngang động tác của y, Tiêu Dật chột dạ nhìn đằng trước, lo lắng Bạch Kỳ có nhìn thấy gì không.

Sở Mặc giống như chưa từng xảy ra chuyện gì, nắm tay Tiêu Dật đi tới chỗ Bạch Kỳ. Tay của Sở Mặc ấm áp mà tràn đầy sức lực, Tiêu Dật không thể không thừa nhận, bị Sở Mặc nắm tay như vậy, trong lúng túng y còn có thêm một cảm giác vô cùng an tâm.

Tiêu Dật nhịn không được len lén nhìn Sở Mặc một cái, y cảm thấy quan hệ của y và Sở Mặc đã không có cách nào đơn giản dùng từ người hợp tác để hình dung. Y dù có chậm chạp cũng phát giác được Sở Mặc ngày càng thân mật với mình, cũng như lần này, Sở Mặc cố ý muốn cùng y về nhân giới, vì thế không tiếc bỏ lại chuyện của tiên giới. Trước đó y còn có thể lấy lý do Sở Mặc được ông ngoại ủy thác mà thuyết phục mình, nhưng hiện tại, Tiêu Dật cảm thấy chân tướng đang ở trước mắt, có gì đó đang muốn thoát ra trong lòng, Tiêu Dật lúng túng quay đầu, không đám nhìn Sở Mặc.

Nếu tất cả chỉ là Sở Mặc một bên tình nguyện, Tiêu Dật cảm thấy cho dù y không đánh lại Sở Mặc, nhưng chạy cũng được mà. Có điều khi y và Sở Mặc nắm tay thế này, Tiêu Dật ẩn ẩn cảm thấy trong lòng y có một niềm vui không thể diễn tả. Cũng như hiện tại, y vừa cảm thấy quãng đường này vô cùng khó chịu, lại vô thức hy vọng có thể đi mãi như vậy

Tư duy hỗn loạn của Tiêu Dật kéo dài cho tới khi đứng trước mặt Bạch Kỳ, khi ý thức được mình và Sở Mặc vẫn nắm tay nhau, Tiêu Dật vô thức

https://thuviensach.vn

muốn mở miệng giải thích, lại không ngờ ánh mắt Bạch Kỳ lướt qua chỗ hai người nắm tay, không có phản ứng gì, giống như động tác của hai người vô cùng bình thường.

Tiêu Dật, "…"

Vẻ ngây dại xuất hiện trên mặt Tiêu Dật, Bạch Kỳ sao lại không có phản ứng? Lẽ nào Sở Mặc đã thiết kết giới? Nhưng vẫn không đúng nha, nếu có kết giới, Bạch Kỳ không thể thấy bọn họ. Tiêu Dật cũng không thể xác định được y muốn Bạch Kỳ phản ứng thế nào, nhưng thái độ nhìn như không thấy của Bạch Kỳ lại hoàn toàn nằm ngoài dự liệu của y.

Tiêu Dật ngây người khiến Sở Mặc bật cười, hắn gần như muốn tuyên bố chiếm hữu, giơ tay còn lại xoa tóc Tiêu Dật. Phản ứng của Bạch Kỳ vẫn vô cùng bình tĩnh, Tiêu Dật xác định Bạch Kỳ nhất định thấy động tác của Sở Mặc, nhưng sao cậu vẫn không có phản ứng? Thậm chí một chút kinh ngạc cũng không có.

Có lẽ ánh mắt trách cứ của Tiêu Dật quá mức rõ ràng, Bạch Kỳ bất đắc dĩ nhìn y, "Được rồi, mình đã biết hai người yêu nhau từ sớm rồi, cho nên hai cậu không cần phải ở trước mặt mình quét sạch cảm giác tồn tại. Tuy trước kia mình cảm thấy Sở Mặc và tiểu Dật cậu không thích hợp, nhưng dù sao cũng là chọn lựa của cậu, bất kể thế nào làm anh em tốt mình cũng sẽ ủng hộ cậu."

Lời của Bạch Kỳ khiến Tiêu Dật nghẹn một họng máu trong miệng, hiện tại y có thể xác định, phản ứng y muốn tuyệt đối không phải là cái này.

Buổi tối trở về nhà, Tiêu Dật đối diện với một chọn lựa gian nan, Sở Mặc và Lâm Thính Hải ngủ thế nào? Nhà của Tiêu Dật tuy là ba phòng, nhưng trong đó phòng ngủ chính là phòng của cha mẹ nuôi, từ sau khi cha mẹ nuôi qua đời, Tiêu Dật đã khóa kín căn phòng đó, bình thường cũng chỉ khi nhớ cha mẹ mới vào ngồi chút, không thích hợp cho người khác ở.

https://thuviensach.vn

Nhưng nếu không ngủ ở phòng ngủ chính, vậy chỉ còn lại phòng của y và một phòng cho khách.

Tiêu Dật do dự nhìn Sở Mặc rồi nhìn Lâm Thính Hải, y cảm thấy tình hình hiện tại của mình và Sở Mặc không thích hợp ngủ chung. Khi Tiêu Dật muốn gọi Lâm Thính Hải cùng y ngủ, Lâm Thính Hải lại tự giác đi tới trước cửa phòng cho khách, quan tâm nói, “Tiêu huynh, ta đi ngủ trước, hai người cũng sớm nghỉ ngơi đi.”

Tiêu Dật, “…”

Sự quan tâm của Lâm Thính Hải khiến Tiêu Dật càng thêm lúng túng, y quẫn bách nhìn Sở Mặc, đề nghị, “Không thì, hiện tại chúng ta đến thú nhân thế giới đi?”

Tuy buổi tối tới thú nhân thế giới có phần không thích hợp, nhưng Tiêu Dật chỉ nghĩ tới chuyện y và Sở Mặc ngủ cùng giường, liền không nén được muốn chạy trốn.

Sở Mặc nuông chiều nhìn y, “Không buồn ngủ sao?”

Buồn ngủ, buồn ngủ muốn chết rồi! Thanh âm chân thật trong đáy lòng Tiêu Dật nhảy ra gào thét, nhưng ngoài mặt, Tiêu Dật cưỡng ép mở to mắt, muốn chứng minh mình không buồn ngủ chút nào, quả thật là tinh thần gấp bội.

Sở Mặc cười, “Được! Vậy chúng ta cho Lộ một sự kinh hỉ!”

Bọn họ mang tới cho Lộ thật sự là kinh hỉ!

Sau khi nhận được tin Tiêu Dật và Sở Mặc tới, Lộ bất ngờ nhưng cũng vô cùng cao hứng. Hắn vội vàng tới chỗ hai người, sau khi tươi cười hàn huyên, rất nhanh vào chính đề.

https://thuviensach.vn

“Ta đang lo làm sao tìm hai người, có người cần gặp mặt hai người.”

Lộ nói thế, Sở Mặc lập tức trầm tư nói, “Người của ma pháp thế giới?”

Lộ gật đầu, vừa đi vừa giải thích, “Hắn tên Luigid, một người rất thú vị, không phải mấy loại kỵ sĩ và ma pháp sư mà chúng tôi từng gặp, hắn tự xưng là nhà khoa học, theo chiến hạm của ma pháp thế giới vượt biên qua đây.”

“Vượt biên?” Tiêu Dật kinh ngạc kêu lên, đây không phải là lén lút qua lại giữa hai quốc gia, mà là hai thế giới, đối phương rốt cuộc làm sao mà giấu.

Sở Mặc cười nhìn Tiêu Dật một cái, khẳng định, “Trong những ma pháp sư đó nhất định có bạn của hắn, hơn nữa thân phận không thấp, có thể bảo vệ cho hắn.”

Lộ gật đầu, “Chúng tôi cũng đoán thế, nhưng hắn không chịu nói gì cả.”

Tiêu Dật không khỏi chen vào, “Vậy hắn qua đây làm gì?”

Vẻ mặt Lộ trở nên kỳ quái, giống như chuyện này ngay cả hắn cũng không thể tin nổi, nhìn ánh mắt hiếu kỳ của Tiêu Dật, Lộ mở miệng nói, “Hắn là muốn tới tìm chân lý, tìm chân lý của khoa học, theo hắn nói thì nhà khoa học giống hắn tại ma pháp thế giới còn rất nhiều, bọn họ còn có một cách gọi khác là người khinh thần.”

Đối với những gì Lộ nói, Sở Mặc nghe chỉ hiểu một nửa, Tiêu Dật lại hoàn toàn hiểu rõ. Không biết tại sao, y đột nhiên nhớ tới Châu Âu từ thế kỷ mười bốn tới mười sáu, khoa học khai sáng và thần quyền xung đột kịch liệt, cũng giống như Lộ vừa miêu tả.

Mọi người rất nhanh liền gặp Luigid mà Lộ nói, Lộ an bài ông tại trụ sở, tất cả đãi ngộ đều không tồi, không có chút xíu chậm chạp nào.

https://thuviensach.vn

Luigid là một lão giả thân hình gầy ốm, tóc râu đều bạc, xem ra tuổi tác rất lớn, nhưng lại tạo cảm giác vô cùng tinh thần. Tiêu Dật và Sở Mặc tới thú nhân thế giới đã rất muộn, Luigid vẫn chưa ngủ, mà vẻ mặt nghiêm túc cầm một quyển sách đang nghiên cứu gì đó.

Nghe tiếng bước chân của họ, Luigid lập tức đứng lên, lộ ra nụ cười hợp người, vừa nhìn đã biết được giáo dục rất tốt, có lẽ nên nói cuộc sống của ông tại thú nhân thế giới cũng không tệ.

“Chủ nhân tôn kính, chào buổi tối!” Luigid thi lễ của ma pháp thế giới với mấy người Lộ.

Lộ gật đầu, giới thiệu Tiêu Dật và Sở Mặc cho Luigid. Đối với Tiêu Dật, nếu không phải Lộ đã nói trước thân phận của Luigid, hai người cũng không phải gặp mặt ở đây, y nhất định sẽ cho rằng Luigid là một giáo sư đại học, trên người đối phương có khí tức tri thức lắng đọng thực sự rất đậm.

Ánh mắt Tiêu Dật không khỏi nhìn lên tay Luigid, khi y nhìn rõ những hình ảnh ký hiệu hỗn loạn trên tay Luigid, lập tức nhẹ ủa một tiếng, “Hình học không gian?”

Tiêu Dật vừa thốt ra, vẻ bình tĩnh trên mặt Luigid lập ức bị đánh nát, ông dùng thân thủ nhạy bén hoàn toàn không phù hợp với tuổi tác nhảy tới trước mặt Tiêu Dật, hươ hươ quyển sách trên tay, “Cậu có thể hiểu được?”

Tiêu Dật chịu đựng ánh mắt nóng bức của Luigid, gật đầu.

Luigid vui sướng cười lên, “Khoa học tại thượng, Tiêu Dật tôn kính, ngài có thể giúp ta giảng mấy công thức hình học này không?”

Tiêu Dật, “…”

https://thuviensach.vn

TIÊN GIỚI TẨU TƯ PHẠM

Lý Tùng Nho
www.dtv-ebook.com

Chương 62

Bày Tỏ

Tiêu Dật cảm thấy y trốn tới thú nhân thế giới là vì không muốn ngủ chung với Sở Mặc, nhưng không có nghĩa là y không muốn ngủ!

Sau khi bị kéo giảng hình học không gian suốt ba tiếng không ngừng, Tiêu Dật cảm thấy mắt mình đã mở không nổi. Thật sự quá buồn ngủ, y giống như trở lại thời kỳ thức đêm tự học hồi trung học, khổ sở ở chỗ y mang thân phận thầy giáo đã buồn ngủ muốn chết, mà Luigid mang thân phận học sinh lại càng lúc càng tỉnh táo, thỉnh thoảng còn hưng phấn nhảy lên đi mấy vòng.

“Khoa học tại thượng, thì ra công thức này lý giải như thế.”

“Khoa học tại thượng, Tiêu Dật tôn kính ngài thật sự là người trí tuệ nhất mà ta từng gặp!”

“Khoa học tại thượng, nơi này thật sự là thiên đường chân lý!”

“Khoa học tại thượng!”

Tiêu Dật cảm thấy y đã không thể nào giữ phong độ được nữa, y thật sự rất muốn vỗ bàn đứng lên, hung hăng giật quyển sách trong tay Luigid, vò vò rồi ném vào góc nào đó, sau đó y liền có thể ngủ rồi. Mỗi khi suy nghĩ này nổi lên, y liền đụng phải ánh mắt thành kính của Luigid, y không cách nào hình dung ánh mắt đó, ánh mắt tràn đầy khát khao vào cấp thiết với tri thức, tràn đầy sùng kính với y.

https://thuviensach.vn

Mỗi khi Tiêu Dật đối diện với ánh mắt này, lời cự tuyệt làm sao cũng không nói ra được. Cho dù y cảm thấy ánh mắt Luigid nhìn quyển sách về bản chất thì không khác gì ánh mắt Từ Sắt Nguyên xem Playboy, nhưng đối với Từ Sắt Nguyên, y có thể không chút lưu tình cự tuyệt, đối với Luigid, Tiêu Dật lại không thể nào mở miệng cự tuyệt thỉnh cầu "giảng thêm một công thức nữa" của đối phương.

Tiêu Dật buồn ngủ rất rõ ràng, trên gương mặt cuồng nhiệt của Luigid xuất hiện một tia do dự, ông biết nên để cho "Tiêu Dật tôn kính" đi ngủ rồi, nhưng biển cả tri thức đang vẫy tay với ông, ông chỉ muốn kéo Tiêu Dật vẫy vùng một phen.

Sau khi do dự, Luigid lấy một bình thủy tinh cổ dài trong túi da nhỏ ở eo ra, giao cho Tiêu Dật, "Tiêu Dật tôn kính, đây là một loại đồ uống đặc biệt của ma pháp thế giới chúng tôi, ngài có thể nếm thử, có tác dụng nâng cao tinh thần."

Y không muốn nâng cao tinh thần, y chỉ muốn ngủ!

Tiêu Dật lại một lần nữa thất bại dưới ánh mắt thành khẩn của Luigid, nhận bình thủy tinh uống một hớp, một mùi vị cay nồng kịch liệt cháy lên trong lòng, Tiêu Dật lập tức cả mặt đỏ bừng ho sù sụ. Đồ uống đặc thù gì đó, trừ không ngửi thấy mùi rượu, thì nó không khác gì rượu trắng của nhân giới.

Sau một cơn ho nứt phổi nứt họng, cơn buồn ngủ của Tiêu Dật tạm thời bị rượu trắng kích thích đánh bại, y gắng gượng chống đỡ đầu óc mơ mơ hồ hồ, vực tinh thần, nhìn về phía Luigid thao thao không nghỉ cuồng nghiệt cầm một công thức tính tới tính lui.

"Xin lỗi, ngắt ngang hai người, nhưng tiểu Dật nên đi ngủ rồi!"

Giọng nói của Sở Mặc như tiếng trời, đúng lúc vang lên bên tai Tiêu Dật. Tiêu Dật trước giờ chưa từng thấy y lại nhớ mong Sở Mặc như thế,

https://thuviensach.vn

liền lập tức quay đầu qua, mắt long lanh nhìn Sở Mặc, giống như con chó nhỏ nhìn thấy khúc xương.

Sở Mặc bị vẻ mặt của Tiêu Dật chọc cười, đi tới cạnh y, vô cùng tự nhiên đưa hai tay ra, ôm Tiêu Dật vào lòng.

“Buồn ngủ rồi?”

Cơn buồn ngủ xâm lấn cộng lên rượu mạnh kích thích, Tiêu Dật chưa từng gật đầu ngoan ngoãn như thế, hoàn toàn không có bất cứ cự tuyệt nào, ngược lại ngoan ngoãn gục trong ngực Sở Mặc.

Sở Mặc nuông chiều nhìn Tiêu Dật, rồi lại nhìn sang Luigid đang mắt long lanh nhìn Tiêu Dật.

“Trễ lắm rồi, ta mang tiểu Dật về nghỉ ngơi trước.”

Sở Mặc nói xong, thất vọng to lớn hiện lên trên gương mặt già nua của Luigid, thoáng chốc ánh mắt ông ảm đạm xuống, dường như ngay cả tóc bạc trên đầu cũng mất đi sức sống. Luigid gắng gượng gật đầu, lại cẩn thận hỏi. “Tiêu Dật tôn kính ngày mai có thể qua nữa không? Ta vẫn còn vài công thức cần thỉnh giáo Tiêu Dật.”

Đối diện với ánh mắt đó, Tiêu Dật căn bản không thể cự tuyệt, y gật đầu, hứa ngày mai nhất định tới.

Luigid vui vẻ gật đầu liên tục, luyến tiếc không nỡ nhìn Sở Mặc ôm Tiêu Dật rời khỏi phòng ông.

Trong hành lang yên tĩnh, Tiêu Dật nhẹ chọc chọc Sở Mặc, “Bỏ tôi xuống đi, tôi có thể tự đi.”

Sở Mặc cúi đầu nhìn y, “Cậu còn có thể nhận ra bên nào là hướng về phòng không?”

https://thuviensach.vn

Tiêu Dật hoang mang thò đầu nhìn trái phải, nhưng hiện tại tràn đầy trong đầu y toàn bộ là góc nhị diện và góc lập thể, hình tròn, hình vuông, hình tứ diện và các loại lăng giác, đừng nói phương hướng, y còn nhớ được hiện tại đang ở thú nhân thế giới đã là thắng lợi vĩ đại rồi.

Sau khi xác định mình không tìm được hướng về, Tiêu Dật ngây ngốc lộ ra nụ cười với Sở Mặc, rồi lại co vào lòng Sở Mặc, không đòi tự đi nữa. Y hoàn toàn không phản ứng được, Sở Mặc đang ở cạnh y, tìm không được phương hướng và y tự đi đường không hề có bất cứ xung đột nào.

Nụ cười của Tiêu Dật khiến tim Sở Mặc muốn nhũn ra, hắn mới đi được một nửa đã phát hiện Tiêu Dật ngủ luôn trong lòng mình. Cẩn thận động động cánh tay, Sở Mặc hơi điều chỉnh tư thế, để bảo đảm Tiêu Dật ngủ được yên ổn. Tiêu Dật vô thức cọ cọ trong lòng Sở Mặc, miệng còn lẩm bẩm, “Mệnh đề đầu tiên của hình học không gian là nếu hai điểm trên một đường thẳng trong cùng một mặt phẳng…”

Sở Mặc buồn cười cúi đầu hôn lên trán Tiêu Dật, tuy hắn không hiểu Tiêu Dật đang nói gì, nhưng nghĩ thôi cũng biết nhất định là bị Luigid ảnh hưởng.

Đi thẳng về phòng hai người tại thú nhân thế giới, Sở Mặc nhẹ đặt Tiêu Dật lên giường. Hắn đang định đứng lên, lại không phòng kịp Tiêu Dật kéo áo hắn. Tiêu Dật hé mắt, mơ mơ hồ hồ nói, “Trời sáng rồi?”

Sở Mặc cười lắc đầu, thấp giọng nói, “Không có, ngủ đi!”

Tiêu Dật hoang mang chớp mắt, ôm tay Sở Mặc ngồi dậy, “Tôi muốn uống nước!”

Sở Mặc ừ một tiếng, nhìn Tiêu Dật ôm tay mình, “Tiểu Dật bỏ ra trước đi, ta đi rót nước cho cậu.”

Tiêu Dật ngoan ngoãn “ừa” một tiếng, buông tay.

https://thuviensach.vn

Do vừa rồi Tiêu Dật giảng hình học không gian suốt ba tiếng cho Luigid, nên đã miệng khô lưỡi khát, lại thêm bị rượu kích thích làm trong người như thiêu đốt. Ôm ly nước Sở Mặc bưng tới, Tiêu Dật uống ừng ực hết cả một ly lớn.

Sở Mặc xoa mái tóc loạn của Tiêu Dật, dịu giọng nói, “Ngủ đi!”

Tiêu Dật ngây ngốc nhìn Sở Mặc, “Không cởi quần áo ngủ sao?”

Cánh tay đang xoa đầu Tiêu Dật cứng lại, chỉ là một câu nói vô thức của Tiêu Dật, thân thể Sở Mặc lập tức có phản ứng. Sở Mặc khống chế bản năng thân thể nhìn sang Tiêu Dật, một chữ “không” làm sao cũng không nói ra được.

Tiêu Dật hình như không cần Sở Mặc trả lời, đã tự động cởi quần áo trên người, chỉ chừa lại chiếc quần trong nhỏ màu đen. Ánh mắt Sở Mặc âm u dần, tầm mắt như ghim chặt lên thân thể Tiêu Dật, làm sao cũng không thể dời đi. Dưới ánh đèn giường màu trắng sữa, thân thể Tiêu Dật phiếm lên tia sáng như ngọc thạch, giống như ngọc thạch dụ hoặc Vượng Tài, mà dụ hoặc Sở Mặc.

Tiêu Dật hoàn toàn không biết sự hấp dẫn của mình đối với Sở Mặc, vô thức dựa vào lòng Sở Mặc, cọ cọ, “Chúng ta ngủ thôi.”

Một câu nhẹ hẫng đánh nát toàn bộ sự khống chế của Sở Mặc, hắn hoàn toàn không thể chịu nổi cúi đầu nhẹ nhéo mặt Tiêu Dật, dứt khoát hôn lên.

Môi Tiêu Dật mềm mại mà ẩm ướt, Sở Mặc nhẹ hôn, không học tự thông dùng đầu lưỡi linh hoạt cạy mở miệng Tiêu Dật, cảm thụ mùi vị ngọt ngào trong đó, càn quét từng tất lãnh địa của hắn, cưỡng ép đầu lưỡi Tiêu Dật tan rã lui binh.

Tiêu Dật mơ hồ nửa mở mắt, mặc ý Sở Mặc tùy ý vọng động. Một nụ hôn kết thúc, Tiêu Dật thở dốc nằm trong lòng Sở Mặc, Sở Mặc kìm lòng

https://thuviensach.vn

không đậu men theo cằm Tiêu Dật hôn lên cổ y. Không biết có phải bị kích thích không, thân thể Tiêu Dật dần nổi lên độ hồng diễm lệ, hai điểm trước ngực hơi đứng lên, Sở Mặc nhẹ cắn lên đó.

"Ưm ~" Tiếng rên rỉ kéo dài vang lên bên tai, Sở Mặc cảm thấy thân thể mình gần như lập tức bùng nổ, hắn hận không thể lập tức nhào nặn Tiêu Dật, nhưng cuối cùng lực khống chế lại ngăn cản hành động của hắn.

Sở Mặc gian nan dừng lại, ôm chặt Tiêu Dật trong lòng. Nhìn ánh mắt mông lung của Tiêu Dật, Sở Mặc nhịn không được nâng cằm y lên, lại lần nữa hung tợn hôn xuống.

Sau khi không ngừng cắn mút tới mức môi Tiêu Dật sưng lên, Sở Mặc khàn giọng nói: "Tiểu Dật, ta thích cậu."

Tiêu Dật ngây ngốc gật đầu, chủ động ôm cổ Sở Mặc, "Tôi thích…"

Sở Mặc thấp thỏm chờ, hắn hầu như nín thở đợi chữ tiếp theo của Tiêu Dật.

Tiêu Dật cười ha ha, lại gần môi Sở Mặc, hôn một cái, sau khi hôn xong vẻ mặt kỳ quái lè lưỡi liếm lên môi Sở Mặc.

Sở Mặc cảm thấy hắn chưa từng khó chịu như thế, hắn một mặt nhẫn nhịn sự dụ hoặc của Tiêu Dật, một mặt khẩn trương nhìn Tiêu Dật đang cười vui vẻ trong lòng, dụ dỗ, "Ngoan, cậu thích cái gì?"

Tiêu Dật chớp chớp mắt, nói hàm hồ không rõ: "Tôi thích… hình học không gian!"

Sở Mặc, "…"

Gần như là trừng phạt, Sở Mặc cắn mạnh một cái lên cổ Tiêu Dật, theo đó là Tiêu Dật bất mãn hừ nhẹ, quay đầu ôm tay hắn ngủ say.

https://thuviensach.vn

Tối hôm nay đối với Sở Mặc mà nói giống như một sự trừng phạt ngọt ngào, Tiêu Dật không chút phòng bị ngủ trong lòng hắn, dùng tay chân ôm chặt hắn. Da thịt hai người dính sát vào nhau không một khe hở, nhiệt độ của nhau đồng thời truyền lên người đối phương. Sở Mặc dùng tất cả lực tự khống chế của mình mới khống chế được bản thân không lột da róc xương Tiêu Dật ăn sạch sẽ, mà chỉ lưu lại từng dấu vết tuyên bố chủ quyền trên người đối phương.

Tiêu Dật hoàn toàn không biết sự khó chịu của Sở Mặc, một đêm ngủ ngon tới sáng. Trừ trong mộng y luôn cảm thấy có người đang cắn mình ra, Tiêu Dật cảm thấy nhất định phải tán thưởng giấc ngủ tối qua. Chậm rãi ưỡn người, Tiêu Dật nhắm mắt cọ cọ vào nguồn nhiệt bên cạnh. Giây tiếp theo, y mở bừng mắt ra, đập vào mắt là ánh mắt tươi cười của Sở Mặc.

“Tỉnh rồi?”

Tiêu Dật nghi hoặc chớp mắt, rất nhanh, ký ức tối qua như nước trào vào đầu y. Khi ý thức được đã xảy ra chuyện gì, mặt Tiêu Dật lập tức đỏ bừng, thân thể cũng lập tức cứng đơ. Y không dám động đậy một chút, nơi da thịt hai người dán vào nhau ấm áp vô cùng, cảm giác của thân thể cũng thức tỉnh theo ký ức, vết tích lốm đốm chi chít cũng nóng bỏng vô cùng.

Hai kiếp này, Tiêu Dật lần đầu tiên đối diện tình huống này. Ký ức tối qua luân phiên chiếu lại trong đầu y, Tiêu Dật thấy rõ là chính mình chủ động cởi quần áo, nhào vào lòng Sở Mặc. Nghĩ thế, Tiêu Dật quẫn bách rũ mắt, trong lúc chắc chắn lại nhìn thấy dấu hôn trên ngực. Cảm giác hối hận trào lên trong lòng, Tiêu Dật vô thức mím môi, chú ý tới môi sưng lên, y càng không muốn nhìn Sở Mặc. Rõ ràng trước kia sau khi y ngủ thì không còn nhớ gì, tại sao lần này lại nhớ rõ như thế? Khiến y muốn giả vờ như không có gì xảy ra cũng không được, Tiêu Dật lúng túng nghĩ.

Tiêu Dật không biết là, tối qua thứ Luigid cho y uống là nước thuốc ký ức đặc chế của ma pháp thế giới, quá trình chế tạo và nguyên liệu đều

https://thuviensach.vn

giống như rượu mạnh của nhân giới, chỉ là bên trong còn thêm vài nguyên tố đặc thù, sau khi uống xong không chỉ có thể phấn chấn tinh thần mà còn có thể trong thời gian ngắn tăng mạnh lực ghi nhớ. Không biết xuất phát từ nguyên nhân gì, Tiêu Dật sau khi uống xong thì hiệu quả phấn chấn tinh thần hoàn toàn không có, nhưng lực ghi nhớ thì lại tăng mạnh. Biểu hiện ở chỗ tuy tối qua đầu óc y mơ hồ, nhưng lại nhớ rõ tất cả những gì đã xảy ra.

Từ khi Tiêu Dật tỉnh lại, Sở Mặc vẫn luôn dịu dàng nhìn y, tuy hắn rất muốn chủ động mở miệng, nhưng nghĩ tới những hành động lỗ mãng tối qua, để tránh khiến Tiêu Dật bài xích, Sở Mặc nhịn không nói chuyện, để quyền chủ động cho Tiêu Dật.

Sự trầm mặc kéo dài giữa hai người, Tiêu Dật nhớ tới lời bày tỏ của Sở Mặc trong mộng tối qua, nhất thời trở nên do dự. Tối qua y chính là vì trốn tránh Sở Mặc mới trốn tới thú nhân thế giới, không ngờ sau một đêm, tình hình càng vượt khỏi khống chế. Hiện tại y đã biết Sở Mặc thích y, vậy y thì sao? Y thích Sở Mặc sao? Tiêu Dật cảm thấy y có lẽ thích Sở Mặc, nhưng tất cả xảy ra hình như quá nhanh, y không dám xác định, nhiều hơn là có nỗi sợ hãi mơ hồ với tương lai.

Sự do dự của Tiêu Dật, Sở Mặc nhìn thấy hết, hắn cảm thấy hắn không thể đợi Tiêu Dật tiếp tục nghĩ bậy nghĩ bạ nữa. Hắn cúi đầu nhẹ hôn lên trán Tiêu Dật, cảm giác rõ ràng khiến thân thể Tiêu Dật càng cứng lại.

Sở Mặc buồn cười, hắn mặt dày ôm lấy Tiêu Dật, cúi đầu tìm đến đôi môi ấm áp của Tiêu Dật mà kiên nhẫn hôn lên. Tiêu Dật tỉnh táo và Tiêu Dật mơ hồ phản ứng hoàn toàn khác nhau, Sở Mặc tốn càng nhiều thời gian để cạy môi y ra, đầu lưỡi nóng ấm quấn quýt, tay Sở Mặc men theo lưng Tiêu Dật chậm rãi xoa vuốt. Trong nỗ lực của hắn, thân thể Tiêu Dật chậm rãi mềm xuống, không còn cứng ngắc như trước.

Nụ hôn triền miên trôi qua, Sở Mặc chống tay nhìn Tiêu Dật, “Tiểu ngốc nghếch, ta thích cậu.”

https://thuviensach.vn

Môi Tiêu Dật càng thêm sưng đỏ, y chần chờ nhìn Sở Mặc, không biết nên nói gì.

Sở Mặc mỉm cười, cúi người nhẹ gặm một cái lên môi Tiêu Dật, nghiêm túc nói: “Cậu không cần phải trả lời ngay, ta sẽ đợi cậu chậm rãi trưởng thành.”

Tiêu Dật câm nín nhìn Sở Mặc, nếu trên người y không có nhiều vết hôn như thế, chỉ sợ y sẽ tin tưởng câu này của Sở Mặc. Sở Mặc cũng cảm thấy câu nói này vào hoàn cảnh trước mắt không có lực thuyết phục nào, không khỏi cúi đầu lại gặm một cái lên môi Tiêu Dật, “Đây là bản năng của đàn ông, cậu nên hiểu.”

Tiêu Dật, “…”

Tuy Sở Mặc hứa cho mình thời gian khiến Tiêu Dật rất vui, nhưng cảm giác bị xem là con nít này, lại khiến Tiêu Dật bất mãn thấp giọng trách, “Tôi đã hai mươi tuổi rồi.”

Sở Mặc nhíu mày, vẻ mặt nghiêm túc, “Ta đã bốn trăm tuổi rồi!”

Tiêu Dật, “…”

Không biết tại sao, Sở Mặc thích nhất là thấy biểu tình 囧 đơ người của Tiêu Dật, hắn lại không nhịn được cúi xuống hôn khóe môi Tiêu Dật, lặp lại lần nữa, “Tiểu ngốc nghếch, ta thích cậu!”

Cả buổi sáng, tâm tình Sở Mặc vô cùng tốt. Tuy Tiêu Dật không cho hắn câu trả lời chính xác, nhưng không cự tuyệt chính là đáp án tốt nhất. Lộ hưng phấn nhìn chằm chằm bộ dạng xuân phong đắc ý của Sở Mặc, trêu đùa, “Ngươi nhặt được tinh tệ?”

Sở Mặc cười không nói, Lộ lập tức lộ ra nụ cười giữa đàn ông, cố ý nói: “Tiêu Dật đâu?”

https://thuviensach.vn

Theo như Lộ nghĩ, nhìn vẻ mặt thỏa mãn của Sở Mặc, tính ra hiện tại Tiêu Dật vẫn còn nằm trên giường, ai biết Sở Mặc dứt khoát nói, “Y đến chỗ Luigid rồi.”

Tuy đáp án ngoài dự liệu, nhưng Lộ lại cười lớn, “Thú thần tại thượng, tuy Luigid lộ ra không ít chuyện của ma pháp thế giới, nhưng mấy hôm nay chúng tôi cũng xém bị ông ta phiền chết. Có Tiêu Dật rồi, coi như chúng tôi được giải thoát.”

Không thể trách Lộ chỉ hận không thể tránh, thực sự là khoa học của thú nhân thế giới và khoa học mà Luigid học hoàn toàn không phải một hệ thống. Tuy những thứ mà Luigid nắm giữ đối với thú nhân thế giới mà nói, cũng là khác đường cùng đích, nhưng nếu muốn giải thích rõ ràng, vẫn cần có một thời gian và quá trình nhất định. Mỗi khi bị Luigid chặn lại không ngừng truy vấn “tại sao”, ngay cả Lạc Phi tính tình tốt nhất cũng nhịn không được mấy lần xém chút nữa bùng phát trước mặt Luigid. Cho nên hôm qua, khi Tiêu Dật buột miệng gọi ra hàm nghĩa của các kỳ hiệu hỗn loạn trong tay Luigid xong, Lộ thật sự cảm thấy cao hứng từ nội tâm.

Trong phòng của Luigid, Tiêu Dật nhanh chóng giúp ông giải một phương trình. Luigid dùng ánh mắt nhìn thần nhìn Tiêu Dật, ông cẩn thận nâng tờ giấy vụn viết quá trình tính toán, trên mặt là kích động, hưng phấn, khát vọng… đủ loại cảm xúc cuồng nhiệt.

Rất lâu sau, Luigid mới dần bình tĩnh lại. Ông nghiêm túc vuốt vuốt mái tóc bạc, chỉnh chỉnh y phục trên người, cung kính quay nhìn Tiêu Dật, thi lễ của ma pháp thế giới.

“Tiêu Dật tôn kính, ta không cách nào dùng lời để biểu đạt cảm tạ với ngài, xin tiếp nhận lời cảm tạ chân thành và một món quà bé nhỏ không đáng kể.”

https://thuviensach.vn

Khi Luigid hành lễ, Tiêu Dật đã hơi nghiêng người né khỏi cái lễ của đối phương. Đối với y mà nói, giảng những thứ này thật sự không tính là gì, bất cứ học sinh trung học học khoa học tự nhiên đều có thể giảng rõ như y, thậm chí có thể giảng tốt hơn y. Y đang dự định uyển chuyển cự tuyệt món quà của Luigid, nhưng khi nhìn rõ Luigid lấy từ trong túi da đeo ở eo ra một hạt giống màu đen thì hơi chần chờ một chút.

Có lẽ là do làm ăn, Tiêu Dật đối với những thứ của thế giới khác đều rất hứng thú.

Luigid nhìn Tiêu Dật mỉm cười giải thích, “Hạt giống này tên là ma đậu, là một loại thực vật vô cùng đặc biệt của thế giới ta, nó có thể sinh trưởng trong bất cứ hoàn cảnh ác liệt nào, mà không cần phải đặc biệt chăm sóc. Quả của ma đậu có thể làm thức ăn, sau khi quả chín thì có thể phơi khô mài thành bột, đó là cách ăn phổ biến nhất của thế giới ta.”

Tiêu Dật hiếu kỳ nhận ma đậu, y ngẫm nghĩ nhìn Luigid, “Ý của ông là nó có thể mọc ở đây?”

Luigid cười gian xảo, hỏi ngược, “Tại sao chúng ta không tự xem thử thế nào?”

Có câu này của Luigid, Tiêu Dật lập tức thông báo Sở Mặc, Lộ và Lạc Phi qua đây.

Bốn người đồng thời nhìn hạt giống màu đen trong tay Tiêu Dật, Tiêu Dật nhẹ huơ tay, hạt giống rơi xuống trong viện. Rất nhanh, một mầm cây màu xanh nhanh chóng phá đất chui ra, nhanh chóng trưởng thành.

https://thuviensach.vn

TIÊN GIỚI TẨU TƯ PHẠM

Lý Tùng Nho
www.dtv-ebook.com

Chương 63

Dị Thế

Sinh trưởng của ma đậu hoàn toàn vượt qua dự tính của mọi người, chỉ trong chớp mắt liền cao hơn một người, bảy tám thân dây leo thô bằng cánh tay quấn lấy nhau để leo lên, kết dính chặt chẽ.

Đây là thực vật màu xanh đầu tiên sinh trưởng tại khu D mấy ngàn năm nay, cho dù bộ dáng của nó trông có hơi kỳ quái một chút, nhưng cảm xúc của Lộ và Lạc Phi vẫn là kích động không thể khống chế. Hai người vô cùng cẩn thận nhìn ma đậu, sợ giây tiếp theo ma đậu đột nhiên biến mất trước mắt họ.

Khác với chấn động mà Tiêu Dật mang tới cho thú nhân thế giới, thức ăn chỉ có nghĩa là cuộc sống đã thay đổi, hoàn cảnh sinh tồn của các thú nhân vẫn ác liệt như xưa, mà sự xuất hiện của ma đậu lại khiến các thú nhân trên cơ bản là nhìn thấy hy vọng thay đổi.

Tiêu Dật tuy cũng rất kích động, nhưng so với Lộ và Lạc Phi thì cũng coi là bình tĩnh, y quay sang Luigid, “Hạt giống ma đậu ông có bao nhiêu?”

Vấn đề mấu chốt này lập tức dẫn lên sự chú ý của Lộ, nhất thời ánh mắt mọi người cùng đặt lên người Luigid.

Luigid lắc đầu dưới ánh mắt tha thiết của mọi người, “Không nhiều, chỉ có mấy hạt!” Nhưng rất nhanh giọng ông đã đổi, trên mặt lộ ra ý cười gian xảo, “Nhưng tại thế giới của chúng tôi, hạt giống ma đậu đâu đâu cũng có.”

https://thuviensach.vn

Đây là lần đầu tiên Luigid không chút che giấu nói chuyện của ma pháp thế giới cho mọi người nghe, khác với suy nghĩ chủ quan của mọi người trước kia, ma pháp thế giới không phải chỉ có một thần, mà tổng cộng có mười tám vị chủ thần, dưới chủ thần còn có vô số tòng thần.

Những chủ thần này đều có nơi ở riêng tại ma pháp thế giới rộng lớn vô biên, dưới sự thống trị khác nhau của họ, tín ngưỡng của các dân chúng đều khác nhau. Giữa chủ thần thường xuyên nổ ra thần chiến, cũng sẽ có tòng thần chủ động khiêu chiến chủ thần, chiến tranh luôn luôn dẫn tới các chủ thần cũ rớt đài, chủ thần mới ngồi lên thần tọa. Chủ thần khác nhau căn cứ theo nguyên tố thần lực bất đồng, có thể đại khái phân làm hai phe phái, phái Quang Minh và phái Hắc Ám. Giữa hai phái trước kia từng bùng phát vô số lần chiến tranh, nhưng gần ngàn năm nay, giữa hai phái có lẽ đã đạt thành hiệp nghị, không chỉ không còn tranh chấp, thậm chí ngay cả quan hệ cũng thân mật hơn nhiều.

Cũng như Tiêu Dật suy đoán, Luigid không phải là người bình thường của ma pháp thế giới, mà là Quang Minh tế ti của thần tín ngưỡng trí tuệ. Tín ngưỡng của ông vốn vô cùng thành kính, nhưng khi chức vị của ông tại thần điện nâng cao, khi ông càng lúc càng gần thần, ông phát hiện, cái gọi là thần, chẳng qua là một người cường đại hơn một chút mà thôi.

Khi mới bắt đầu sinh ra suy nghĩ này ông đã thấp thỏm và sám hối, nhưng sau đó suy nghĩ này càng lúc càng rõ ràng, cho tới hiện tại đã là kiên tin, Luigid đã hoàn toàn mất đi tín ngưỡng với thần. Một cơ hội ngẫu nhiên, Luigid tiếp xúc với khoa học tự nhiên, hắn đã bị nội dung nghiêm cẩn và thần bí của khoa học hấp dẫn, rồi trong quá trình nghiên cứu dần phát hiện, khoa học là một sức mạnh khác, một sức mạnh hoàn toàn khác với ma pháp. Vì thế, ông đã có tín ngưỡng mới, theo như ông nói, khoa học tại thượng.

Tại ma pháp thế giới, người lén lút nghiên cứu khoa học như Luigid càng lúc càng nhiều, bọn họ đều bị thần điện chỉ trích là “dị đoan” hoặc “kẻ

https://thuviensach.vn

khinh thần". Dưới thần quyền, không cho phép những tín ngưỡng khác, trừ ma pháp, bất cứ nghiên cứu nào đều bị xem là tà ác, cám dỗ của ma quỷ. Rất lâu về trước, vì chiến tranh chư thần mang tới hỗn loạn, kẻ khinh thần vẫn có thể sinh tồn trong hỗn loạn.

Nhưng theo sự hòa giải của phái Quang Minh và phái Hắc Ám, khi các chư thần thành lập Chúng Thần điện, không gian tồn tại của kẻ khinh thần càng lúc càng nhỏ. Bọn họ không thể không giống như chuột trong ống cống, mang theo nghiên cứu của mình chạy trốn khắp nơi. Trong đó, có một bộ phận kẻ khinh thần cũng giống Luigid, có thân phận vinh quang để che giấu tự bảo vệ. Như vậy tuy tính an toàn của họ cao lên không ít, nhưng theo đó tinh thần cũng càng thêm khẩn trương. Bọn họ không thể không rời khỏi nơi ở chung và không dám dễ dàng sống chung với người nhà, không thể không thiết kế các loại ma pháp phòng vệ tại nơi ở, để tránh ngày nào đó đột nhiên bị kẻ phán quyết của thần điện xông vào.

Dưới đủ loại áp lực, hoàn cảnh của Luigid càng lúc càng không tốt, nhưng khát vọng của ông đối với khoa học vẫn kiên định niềm tin. Cảm tạ thân phận Quang Minh tế ti tại Trí Tuệ thần điện của ông, ông có thể tra đọc tư liệu cổ tích đã cất giữ mấy vạn năm trong thần điện. Từ trong tư liệu ghi chép ông đoán được dị thế giới mà chư thần chuẩn bị tới là một thế giới không thần. Sau khi trải qua chọn lựa đau đớn, Luigid cuối cùng quyết định từ bỏ tất cả những gì ông có tại ma pháp thế giới, dưới sự giúp đỡ của học sinh trà trộn vào trong ma năng hạm viễn chinh dị giới, chạy tới thế giới không thần.

Luigid kể tới đây, con ngươi màu lam lộ ra một chút hoang mang, nhưng rất nhanh đã trở lại kiên định, "Chúng tôi thừa nhận sự thần kỳ và vĩ đại của ma pháp, cũng nhờ ta dựa vào ma pháp nên đã sống được sáu trăm năm. Nhưng điều đó không có nghĩa là khoa học là dị đoan, chúng ta tin tưởng khoa học là một sức mạnh khác, một loại sức mạnh vĩ đại như ma pháp. Hai sức mạnh này không có xung đột, tại sao không thể cùng tồn tại?

https://thuviensach.vn

Chúng tôi phản đối chỉ là thần cao cao tại thượng, dựa vào thần quyền thống trị lừa gạt, giam cầm tư tưởng của chúng tôi. Tại thế giới của chúng tôi, chúng tôi không thể chống đối với thần, sức mạnh của chúng tôi vẫn quá mức yếu ớt, mỗi ngày đều có đồng bào của chúng tôi bị kẻ phán quyết của thần điện bắt đi hỏa thiêu, chúng tôi chỉ có thể ký thác hy vọng vào dị thế giới, hy vọng nơi này sẽ là thiên đường của chân lý, là thiên đường của chúng tôi."

Lời kể của Luigid mở ra một thế giới hoàn toàn khác với nhận thức của Sở Mặc và Lộ, Tiêu Dật không biết ba người còn lại nghĩ sao, ngược lại về một trình độ nào đó thì y rất hiểu Luigid.

Cứ lấy kinh nghiệm của bản thân mà nói, nhân giới mà y sinh sống từ nhỏ có giá trị quan chủ yếu là luận cứ duy vật, nhưng bình thường nếu chú ý, rất dễ phát hiện, bất kể là câu chuyện trong sách vở hay là ghi chép lịch sử, các đề tài về thần thoại chưa từng gián đoạn. Tiêu Dật trước kia tuy không nói, nhưng trong lòng thỉnh thoảng sẽ tin tưởng sự tồn tại của thần tiên, chẳng hạn khi đi thi, y thật lòng hy vọng có đại thần thi cử để y có thể lạy một cái. Sau đó y tới tiên giới, quen biết một đống tiên nhân, trên một mặt ý nghĩ nào đó, thì những tiên nhân mà y quen biết đều thuộc dạng thần tiên trong sách, nhưng trên thực tế, bọn họ cũng chẳng qua là người mạnh hơn một chút mà thôi. Có hỉ nộ ái ố, sinh lão bệnh tử, đồng dạng cũng có nỗi lo dầu muối gạo tương, cần phải nuôi gia đình.

Khi thế giới y tiếp xúc càng lúc càng nhiều, Tiêu Dật có lúc sẽ cảm thấy hỗn loạn, theo như nghiên cứu mà nhân giới đưa ra, trái đất nằm trong thái dương hệ, xung quanh không có Vô Vọng chi hải gì đó. Nhưng tại tiên giới, y lại từng rõ ràng tiếp xúc với Vô Vọng chi hải. May mà Tiêu Dật không có tinh thần tìm tòi sâu gì, bất kể là tiên thuật hay là khoa học, trong mắt y đều chỉ là những hệ thống năng lượng khác nhau, chỉ cần tiện lợi cho y sử dụng là được.

https://thuviensach.vn

Tiêu Dật cảm thấy kẻ khinh thần trong miệng Luigid cũng giống như tự ông đã nói, chưa chắc nhất định muốn chứng minh sự chính xác của khoa học, sự vô căn cứ của ma pháp, bọn họ hưởng thụ tiện lợi của ma pháp, nhưng cũng không bài xích khát vọng nghiên cứu khoa học. Bọn họ thật sự không chịu được sự thống trị về tư tưởng của thần điện, trấn áp những tư tưởng khác. Luigid kể rất nhiều, tính lại đoạn cuối cùng mới là trọng điểm, bọn họ hy vọng tìm được một nơi không có thần giam cầm, tốt nhất có thể bao dung các tư tưởng khác nhau. Đương nhiên là người tiên phong chạy khỏi ma pháp thế giới, ông không quên còn có những người bạn phải gánh chịu kinh sợ tại ma pháp thế giới, ông hy vọng có thể nghĩ cách đón bọn họ qua.

Mấy người Sở Mặc đều nghe ra ý của Luigid, vô thức quay sang nhìn Tiêu Dật. Tiêu Dật chớp chớp mắt, cảm thấy áp lực như núi. Tuy y rất đồng tình với Luigid, đặc biệt là sau khi nghe thấy Luigid kể lại những người bạn sau khi bị bắt đa số đều bị hỏa thiêu, khiến y nhớ tới Bruno. Đương nhiên y cũng rất kính phục tinh thần của Luigid, nhưng dù Luigid có nói nhiều thế nào, không có tọa độ của ma pháp thế giới, y cũng lực bất tòng tâm, tất cả đều là uổng công.

Ánh mắt mọi người giao lưu trong một thoáng, Lộ thu lại đầu tiên, ngẫm nghĩ nhìn Luigid, “Mục đích ma pháp thế giới tới dị thế giới là gì?”

Tối hôm qua, Sở Mặc nói với Lộ chuyện tại nhân giới xuất hiện tông tích của ma pháp thế giới, hai người đồng thời ý thức được hành động của ma pháp thế giới không phải là tùy ý, mà giống như có kế hoạch. Vấn đề này trước đó Lộ cũng từng hỏi Luigid, mục đích ma pháp thế giới tới thú nhân thế giới là gì? Luigid vẫn luôn biểu thị ông không rõ, Hiện tại nếu Luigid đã lấy ma đậu vẫn luôn giấu trước kia ra, nói không chừng vấn đề này cũng nguyện ý đưa ra đáp án mới.

Quả nhiên nghe Lộ hỏi, Luigid cười khổ, “Lộ tôn kính, trước kia ta không lừa ngươi, ta thật sự không rõ chư thần tới dị giới làm gì. Nhưng ta

https://thuviensach.vn

có một học sinh, là thần tử của thần chiến tranh, nó nghe được một vài tin đồn, hình như chư thần đang tìm một thánh vật, mà bọn họ hoài nghi thánh vật này đang ở dị giới."

"Thánh vật?"

Luigid gật đầu, đồng thời bất đắc dĩ biểu thị ông cũng chỉ biết nhiêu đó, cụ thể là thánh vật gì, có lẽ cũng chỉ có chư thần và các tòng thần của họ là biết, chỉ sợ ngay cả Thánh Quang tế ti cũng chưa chắc có cơ hội biết những điều này. Luigid có thể biết một vài jj, có thể thuận lợi trà trộn vào ma năng hạm viễn chinh tới dị giới, cũng là nhờ ông có một học sinh tốt, một hậu duệ trong người đang chảy huyết mạch của thần.

Luigid nói rất nhiều, những gì mọi người muốn biết cơ bản đã biết hết. Trước đó Tiêu Dật và mấy người Lộ còn thảo luận, điều kiện hợp tác của ma pháp thế giới đưa ra với khu trung ương là gì? Hiện tại xem ra, nhất định là ma pháp thế giới giúp khu trung ương thống nhất thú nhân thế giới, mà khu trung ương giúp ma pháp thế giới tìm kiếm cái gọi là thánh vật. Còn về thánh vật của ma pháp thế giới tại sao lại xuất hiện ở thú nhân thế giới, đó chính là chuyện mà ma pháp thế giới phải giải thích. Đương nhiên Tiêu Dật tin rằng, trong sự hợp tác của hai bên, ma đậu khẳng định đã có tác dụng hết sức quan trọng.

Mà thực tế quả thật là vậy. Lúc đầu ma pháp thế giới có thể giành được sự tin tưởng của khu trung ương là do bọn họ đã triển thị về ma đậu. Còn về một chuỗi phán đoán tiếp theo, bất kể là ma pháp thế giới giúp khu trung ương thống nhất thú nhân thế giới, hay là khu trung ương hứa dùng lực toàn quốc giúp ma pháp thế giới tìm kiếm thánh vật, cơ bản đều được tiến hành trên cơ sở ma đậu. Mà ban đầu khi Luigid trốn trên ma năng hạm, trên người không có hạt giống ma đậu. Là một ma pháp tế ti cao quý, ai lại nghĩ tới chuyện mang hạt giống thực vật trên người chứ? Nếu không phải học sinh của ông biết giao dịch của hai giới, lén lút giúp ông tìm mấy hạt giống, để tiện cho ông lấy được niềm tin của dị thế giới, tạ lễ ông có thể cung cấp

https://thuviensach.vn

cho Tiêu Dật tính ra cũng chỉ có mấy loại nước thuốc kỳ cục mà ông mang theo trên người.

Còn về Luigid tại sao không lấy hạt giống ma đậu ra khi gặp mặt Lộ lần đầu, đó là vì cần một thời gian nhất định để xây dựng niềm tin cho hai bên. Khi Lộ không ngừng quan sát Luigid, Luigid đồng dạng cũng không ngừng quan sát Lộ. Nếu không phải có Tiêu Dật đột nhiên xuất hiện, nếu không phải Tiêu Dật dựa vào ma lực học thức uyên bác chinh phục Luigid, chỉ sợ Luigid còn phải quan sát Lộ thêm một thời gian nữa.

Sau khi xác định Luigid không còn gì để nói nữa, trời cũng đã sắp trưa, mấy người liền đưa Luigid về phòng ông. Trước khi đi, Luigid luyến tiếc nhìn Tiêu Dật, dùng ánh mắt dò hỏi Tiêu Dật chiều nay có tới tìm ông nữa không?

Tiêu Dật đau đầu không thôi, y đã quyết định buổi chiều sẽ về nhân giới, liền viết lại mấy bài hình học không gian đã học hồi trung học tặng cho Luigid xem như quà đáp lễ ma đậu. Lại nói trên tay Luigid chỉ có bảy tám hạt giống ma đậu, dù sao trên ma năng hạm, hạt giống ma đậu được xem là vật giao dịch với thú nhân thế giới, được trông chừng nghiêm ngặt, không dễ lấy được. Trừ hạt đã trồng kia, Luigid đưa hết số còn lại cho Tiêu Dật. Đối với khu D mà nói, chỉ mấy hạt giống này không thay đổi được hiện trạng gì, không bằng để Tiêu Dật về tiên giới xem thử có thể trong thời gian ngắn nuôi trồng được không. Theo như cách nói của Luigid, ma đậu chỉ nhanh chóng trong thoáng chốc nảy mầm thôi, muốn thật sự chín thì cần một năm, lưu trình sinh trưởng cũng giống như mấy cây trồng khác.

=== =========

Giordano Bruno: là một nhà triết học, một linh mục, nhà vũ trụ học, và nhà huyền bí người Ý. Bruno được biết đến là người ủng hộ Thuyết nhật tâm của Nicolaus Copernicus và ông là một trong những nhân vật đầu tiên đưa ra ý tưởng về một Trái Đất vô tận và đồng nhất. Bruno cho rằng vũ trụ

https://thuviensach.vn

là bao la vô tận trong đó có các sinh vật, các hành tinh chưa được khám phá. Bruno bị tòa án La Mã kết tội là một dị giáo và bị hỏa thiêu tại Roma năm 1600. Ông được coi là tấm gương đầu tiên hy sinh cho khoa học. (Từ wiki)

https://thuviensach.vn

TIÊN GIỚI TẨU TƯ PHẠM

Lý Tùng Nho
www.dtv-ebook.com

Chương 64

Giao Dịch

Đưa Luigid đi xong, cuộc nói chuyện của đám người Tiêu Dật cũng có thêm một chút cố kỵ.

Đối với ma đậu, Lộ không chút che giấu dục vọng cường liệt, không chỉ là Lộ, chỉ sợ tất cả thú nhân đều không thể kháng cự được sự dụ dỗ của ma đậu, ngay cả Tiêu Dật cũng tràn đầy hứng thú với ma đậu. Tuy ma đậu không giống như loại có thể lập tức mọc chọc trời như trong truyện nhi đồng mà Tiêu Dật hồi nhỏ từng xem, nhưng năng lực sinh tồn mạnh mẽ của ma đậu lại khiến Tiêu Dật kinh ngạc không thôi. Phải biết lần trước Tiêu Dật tới, từng thử để lại cho Lộ mấy hạt giống cây trồng của nhân giới và tiên giới, rất đáng tiếc, cho dù có dịch nuôi trồng cao cấp nhất của thú nhân thế giới, cho dù có Lạc Phi cẩn thận chăm sóc, những hạt giống đó vẫn không thể nào mọc rễ nảy mầm. So sánh hai cái, giá trị của ma đậu là không thể nghi ngờ.

Hiện tại Lộ phải đối mặt một vấn đề là, sản địa của ma đậu là ma pháp thế giới, mà hắn có năng lực đi qua Vô Vọng chi hải, để tới ma pháp thế giới không?

Vấn đề bày ra, Lộ cười khổ lắc đầu. Theo thực lực hiện tại của hắn, hắn căn bản không thể làm được. Bất kể là đánh vỡ ranh giới không gian hay là xuyên qua Vô Vọng chi hải, đều không phải dựa vào sức mạnh của khu D mà có thể thực hiện. Cho dù như Sở Mặc nói, có xuyên vân thoa có thể đi

https://thuviensach.vn

qua Vô Vọng chi hải, nhưng không có tuyến đường xác định, ai biết bọn họ sẽ lạc hướng tới đâu.

Cho dù tính quan trọng của ma đậu không gì so sánh được, giống như một miếng bánh lớn mê người từ trời rớt xuống, dụ dỗ Lộ ăn nó. Nhưng không thể tới ma pháp thế giới thì tất cả đều phí công, Lộ chỉ có thể tạm thời gác chuyện này sang một bên, đồng thời tính toán phái người xâm nhập vào khu trung ương, xem thử có thể tìm được bản đồ hàng hải tới ma pháp thế giới không.

Lời của Lộ khiến Tiêu Dật có chút lo lắng gật đầu, y nhớ lại lần trước cùng Sở Mặc gặp phải bão hư vô. Sở Mặc rõ ràng cũng nghĩ giống y, bình tĩnh đưa tay, lặng lẽ nắm lấy y. Động tác của Sở Mặc khiến Tiêu Dật vô thức ngây người, tiếp theo khóe miệng không thể khống chế hơi cong lên.

Trưa hôm nay, Tiêu Dật đặc biệt bớt thời gian về nhân giới một chuyến, tìm cuốn [Hình học không gian] hồi trung học làm quà tặng cho Luigid. Luigid vô cùng vui sướng với món quà này, ông cẩn thận nâng [Hình học không gian] trong tay, vuốt ve từng chữ hán lớn trên trang bìa.

“Khoa học tại thượng, năm tháng còn sống, ta lại có thể nhìn thấy văn tự thần bí cổ xưa như thế.”

Khóe miệng Tiêu Dật không khỏi giật giật, y cảm thấy Luigid dường như từ một cực đoan này đi tới một cực đoan khác, tại nhân giới, giáo đồ thành kính nhất cũng không mở miệng liền gọi “thượng đế tại thượng”. Chẳng qua đây là vấn đề tín ngưỡng cá nhân của Luigid, Tiêu Dật đương nhiên không nhiều lời, y chỉ là thầm cảm thấy kỳ quái vì Luigid có thể nhận ra chữ trên bìa.

Tiêu Dật lúc này đã không phải là tiểu bạch tiên giới, lúc nhàn rỗi Sở Mặc sẽ bổ túc cho y không ít chuyện các giới. Là thế giới cao đẳng cùng một cấp bậc, giao lưu giữa tiên giới, thú nhân thế giới và ma pháp thế giới

https://thuviensach.vn

không có bất cứ trở ngại nào, không có trở ngại không phải là chỉ ngôn ngữ văn hóa giữa ba giới giống nhau, mà là một loại cảm giác rất huyền diệu. Giống như khi Tiêu Dật nhìn thấy văn tự của thú nhân thế giới, trong đầu liền sẽ tự động xuất hiện chữ Hán tương ứng, cho nên y không có ấn tượng gì quá sâu sắc với văn tự chân chính của thú nhân thế giới. Vì thế, Luigid nhận rõ được chữ Hán là một chuyện vô cùng kỳ quái.

Nghi vấn của Tiêu Dật khiến Luigid hơi ngạc nhiên, ông cười.

"Ồ, Tiêu Dật tôn kính, đây chỉ là một trò nhỏ của thế giới chúng tôi mà thôi, gọi là con mắt chân thật."

Luigid vừa nói vừa hưng phấn bừng bừng gỡ một chiếc nhẫn trên tay xuống, chỉ cho Tiêu Dật xem. Ngọc thạch khảm trên chiếc nhẫn này chính là con mắt chân thật mà Luigid nói. Con mắt chân thật chỉ là một cách gọi, về bản chất nó là một sản phẩm luyện kim, vô cùng phổ biến giữa các pháp sư bậc cao tại ma pháp thế giới. Có con mắt chân thật phụ trợ, một vài thuật xáo trộn cấp thấp hoặc ma thuật mê ảo không quá lợi hại đều dễ dàng bị ma pháp sư nhìn thấu, có thể giúp họ giải quyết không ít nan đề nhỏ.

Từ khi Luigid nói ra tác dụng của con mắt chân thật, vẻ mặt Tiêu Dật dần trở nên cứng đơ. Y vô thức nhìn vào mắt Luigid, Luigid hơi ngây người, rất nhanh lúng túng cười, chòm râu muối tiêu hơi cong lên, không biết làm sao mở miệng.

"Ồ, Tiêu Dật tôn kính, thật ra ta cái gì cũng không thấy."

Tiêu Dật, "…"

Tiêu Dật cứng mặt, ra vẻ bình tĩnh đứng lên, không còn tâm tư quan tâm tới con mắt chân thật gì đó, gần như là bối rối rời khỏi chỗ Luigid. Nếu nói y ban đầu chỉ hoài nghi hiệu quả của con mắt chân thật, vậy thì lời của Luigid đã biểu đạt rõ ràng, khóe môi sưng đỏ và vết hôn trên cổ đều bị Luigid dùng con mắt chân thật nhìn thấy rõ ràng. Vừa nghĩ tới sáng nay y

https://thuviensach.vn

vẫn luôn ở chỗ Luigid, Tiêu Dật liền lúng túng muốn chết. Y bất giác căm hận nghĩ, đều tại Sở Mặc, nói gì mà thú nhân thế giới không có pháp thuật, chỉ cần thi triển một thuật xáo trộn nho nhỏ thôi, người khác sẽ không thấy được.

Không thấy cái đầu anh! Nói không chừng Lộ và Lạc Phi cũng thấy rõ rồi, chỉ là vì giữ thể diện cho y, cố ý không nói mà thôi. Cũng như Luigid, nếu không phải hai người nói tới con mắt chân thật, đối phương để lộ dấu vết, mấy người bọn họ ở chỗ Luigid cả buổi sáng, vẫn không phát hiện Luigid có bất cứ khác thường nào.

Tiêu Dật càng nghĩ càng rầu rĩ, hận không thể lập tức về nhân giới, đợi khóe miệng hết sưng mới về, nhưng y còn chưa kịp đi, Lạc Phi đã ôm báo con tìm tới.

Một thời gian không gặp, báo con hình như lại lớn hơn một chút. Sau khi nhìn rõ người trước mặt là Tiêu Dật, con mắt to như hạnh nhân của báo con chớp chớp, lập tức phủ lên một tầng sương mù. Nó thăm dò thò đuôi ra, dùng chóp đuôi nhẹ chọc chọc lên người Tiêu Dật, lại rất nhanh rụt về, thần sắc hết sức cẩn thận.

Tiêu Dật nhìn vẻ mặt báo con, tâm liền mềm nhũn, sự lúng túng trước đó đều bị y ném ra sau đầu, toàn bộ tâm tư đều đặt trên người báo con. Y thân thiết vươn tay về phía báo con, báo con lập tức nhảy phốc qua, động tác nhanh như đạn bắn, trực tiếp nhào vào lòng y.

Tiêu Dật cao hứng đỡ báo con, gãi gãi dưới cằm nó, đây là động tác mà báo con thích y làm nhất. Quả nhiên báo con thoải mái lật người trong lòng Tiêu Dật, nằm phơi da bụng ở đó, hai cái vuốt cong lên, đôi mắt hơi khép, lộ ra vẻ mong muốn tiếp tục gãi. Tiêu Dật nhịn không được bật cười, tiếp tục gãi chỗ đó. Báo con thỏa mãn hừ hừ vài tiếng, lập tức lật người, cái lưỡi hồng non mang nước miếng hưng phấn hôn tới hôn lui trên mặt Tiêu Dật.

https://thuviensach.vn

“Hít!” Tiêu Dật hít khí lạnh.

Báo con không cẩn thận liếm lên khóe môi y, Tiêu Dật không tự nhiên khẽ nghiêng đầu, lại bắt gặp vẻ mặt hiểu rõ của Lạc Phi.

“Môi sưng rồi?” Lạc Phi khẳng định hỏi, tiếp theo không đợi Tiêu Dật trả lời, lấy trong túi ra một cái hộp trong suốt đưa cho Tiêu Dật, “Nè, cao hồi phục cao cấp do khu trung ương nghiên cứu ra, chiến lợi phẩm của chúng ta, rất hiệu quả.”

Tiêu Dật, “…”

Lạc Phi mỉm cười, tinh nghịch chớp mắt, “Yên tâm, pháp thuật của tiên giới rất hiệu quả, nếu không phải vừa rồi cậu phản ứng như vậy, tôi căn bản nhìn không ra.”

Tiêu Dật câm nín nhìn Lạc Phi, tuy y xác định có hơi không yên tâm pháp thuật của Sở Mặc không hiệu quả, bị nhiều người thấy vẻ mất mặt của y, nhưng hiện tại y càng muốn hỏi hơn là, sao Lạc Phi lại mang theo thứ này bên người?

Có cao hồi phục của Lạc Phi, khóe miệng Tiêu Dật tiêu sưng rất nhanh, ngay cả vết hôn trên cổ cũng không để lại dấu vết. Lạc Phi rất hào phóng tặng luôn hộp cao hồi phục đó cho Tiêu Dật, ra vẻ “sau này cậu còn cần dùng”. Tiêu Dật quẫn bách nửa ngày, rồi lại như bị quỷ thần sai khiến mà cất nó đi.

Buổi trưa khi Tiêu Dật và Sở Mặc chạm mặt, Sở Mặc bất ngờ phát hiện khóe miệng Tiêu Dật đã hết sưng. Nhân lúc người khác không chú ý, Sở Mặc nhanh chóng cúi đầu hôn một cái lên môi Tiêu Dật, sau đó lấy cái hộp trong suốt trên người ra.

“Cho cậu, ta đặc biệt đi hỏi Lộ, nghe nói tiêu sưng rất hiệu quả, Lạc Phi có phải đã cho cậu dùng qua?”

https://thuviensach.vn

Tiêu Dật hung tợn trừng hắn một cái, buồn bực kể lại chuyện ở chỗ Luigid vào buổi trưa.

Sở Mặc nhịn cười xoa đầu Tiêu Dật, thấp giọng xin lỗi, “Là ta sai, đừng giận nữa.”

Tiêu Dật cứng mặt không để ý Sở Mặc. Kỳ thật y cũng không giận, chỉ là cảm thấy quá lúng túng. Nghĩ lại mình còn xem như ai cũng không thấy được, cả buổi sáng chạy tới chạy lui, còn giảng công thức cho Luigid nửa ngày, sớm biết có con mắt chân thật, y sẽ không xuất hiện trước mặt Luigid.

Nhưng phải nói lại, vì chuyện này mà Tiêu Dật có ấn tượng vô cùng sâu với con mắt chân thật. Thuật xáo trộn tuy miễn cưỡng cũng chỉ là tiên thuật bậc hai, nhưng dù sao là do Sở Mặc thi triển, lại bị con mắt chân thật nhìn ra. Qua sự phát triển của chuyện làm ăn thời gian này, sự nhạy bén của Tiêu Dật về mặt thị trường cũng nâng cao không ít. Y rất nhanh đã ý thức được, con mắt chân thật khẳng định sẽ rất được hoan nghênh trong tiên nhân cấp thấp tại tiên giới.

Nghĩ tới đây, Tiêu Dật hít sâu một hơi, quyết định chiều nay tiếp tục tìm Luigid nói chuyện, y muốn hợp tác với đối phương làm một vụ. Chiều hôm đó, Tiêu Dật còn chưa kịp đi tìm Luigid, Sở Mặc đã mang y cùng đám người Lộ đến ngoại vi thành phố. Lần này tới nhân giới, Sở Mặc trước đó đã mang tới ba thuyền phi hành đặc biệt chế tạo cho Lộ, những thuyền phi hành này đồng dạng cũng là thành quả luyện chế của Từ đạo tử thời gian này.

Bất kể ở thế giới nào, nghiên cứu kỹ thuật đều rất tốn tiền, luyện khí tại tiên giới cũng giống vậy. Từ đạo tử một lòng muốn luyện chế thần khí thành công, mấy năm nay khoáng thạch quý hiếm tiêu phí không biết bao nhiêu, những thứ này đều cần phải chi tinh ngọc. Vì thế cho dù thanh cao như Từ đạo tử, cũng không thể không nhận một vài đơn vào lúc bình

https://thuviensach.vn

thường, để duy trì sở thích nghiên cứu đắt đỏ của bà. Sở Mặc có thể mời được Từ đạo tử ra tay, giao tình với Bách lão là một mặt, một mặt cũng là do khoáng thạch hấp dẫn. Vốn dĩ một phần khoánh thạch ở mấy mỏ quặng của Sở Mặc tại tiên giới khai thác được chính là đặc biệt cung cấp cho Từ đạo tử, sau khi giao dịch với Lộ, Sở Mặc trực tiếp tăng thêm một phần càn khôn thạch cung cấp cho Từ đạo tử. Có nhận có đáp, những càn khôn thạch này Từ đạo tử tuy cũng cần bỏ tiền, nhưng chỉ cần nguồn cấp ổn định thì cũng bớt được cho bà không ít lực. Để hồi đáp, đơn đặt hàng của Tiêu Diêu cung, Từ đạo tử luôn đặt ở vị trí đầu tiên.

Thuyền phi hành của tiên giới cũng giống ma năng hạm của ma pháp thế giới, đều có thể xuất hành trong mùa bão tố của thú nhân thế giới. Lần này vì Sở Mặc đặc biệt yêu cầu, Từ đạo tử đặc biệt bố trí bàn điều khiển trong thuyền phi hành, không cần tiên khí thao tác, chỉ cần một số lượng tiên ngọc nhất định, cho dù thú nhân bình thường cũng có thể thông qua bàn điều khiển để thao tác thuyền phi hành. Có những thuyền phi hành này, sau này Lộ không cần phải cố thủ phòng ngự khu D, mà có thể chủ động tiến công. Đồng thời, qua lại giữa khu D và khu C, khu B không còn bị mùa bão tố ngăn cản nữa.

Bay thử ba thuyền phi hành khiến Lộ đều rất hài lòng, hắn vui sướng nhìn màn sáng màu lam bên ngoài thuyền phi hành. Máy phi hành của thú nhân thế giới sỡ dĩ không thể hoạt động trong mùa bão tố, là vì trong cuồng phong bạo ngược của mùa bão tố có một vật chất có thể tạo ra sự ăn mòn với màn năng lượng bên ngoài máy phi hành, tiếp theo ăn mòn cả máy phi hành, nhưng màn sáng màu lam bên ngoài thuyền phi hành của tiên giới thì không bị một chút ảnh hưởng nào.

Lộ vỗ mạnh lên vai Sở Mặc, “Ta muốn đặt ba chiếc nữa!”

Sở Mặc cười gật đầu, đối với hắn mà nói, số khoáng thạch Lộ bỏ ra vì ba chiếc thuyền phi hành này đổi thành tinh ngọc đủ để mua mười chiếc

https://thuviensach.vn

thuyền phi hành tương tự như vậy tại tiên giới, hắn đương nhiên hy vọng Lộ mua càng nhiều càng tốt.

Đồng thời, còn có người của khu C có hứng thú nồng đậm với thuyền phi hành. Số người của khu C tới khu D tăng viện lần này không ít, chỉ mới nửa tháng ngắn ngủi bọn họ đã bị đủ loại thức ăn Lộ cung cấp thu phục, trong đó có không ít người còn lén dò hỏi xem điều kiện định cư tại khu D. Sau khi thăm dò đủ kiểu vẫn không biết nguồn gốc của những thức ăn này, khu C cũng rất dứt khoát, trực tiếp đưa ra yêu cầu tham gia hợp tác với Lộ, đồng thời hy vọng có thể cùng khu D mở giao dịch thức ăn. Để biểu thị thành ý, khu C còn đề nghị số lượng giao dịch có thể giao cho Lộ đặt.

Tối qua Lộ đã cùng Sở Mặc nói chuyện khu C giao dịch thức ăn, vốn hắn dự định sáng nay sẽ mang người của khu C đến gặp Tiêu Dật, nhưng vì chuyện ma đậu làm chậm trễ. Đúng lúc buổi chiều Sở Mặc muốn triển thị tính năng của thuyền phi hành, Lộ cũng thuận tiện mang người của khu C cùng tới. Đương nhiên giao dịch với khu C, bất kể là vũ khí hay thức ăn, vẫn đều là thông qua khu D tiến hành, Tiêu Dật và Sở Mặc đều không cần phải ra mặt. Bọn họ gặp mặt người khu C, cũng chỉ để nhận biết lẫn nhau một chút mà thôi.

Trước mắt, thức ăn Tiêu Dật cung cấp cho Lộ phân làm hai loại, một loại là thức ăn của nhân giới, một vài thứ giống với thức ăn tại thú nhân thế giới tự tạo ra, chỉ dùng để no bụng. Mà một loại khác là thức ăn tại tiên giới. Thức ăn của tiên giới hàm chứa tiên khí nhàn nhạt, đám người Lộ ăn mới hơn nửa tháng, rõ ràng đã cảm thấy được biến hóa của thân thể, trở nên cường tráng hơn, mạnh mẽ hơn, tinh lực tràn trề hơn. Khi mới đầu, Tiêu Dật còn lo lắng cấu tạo của thân thể thú nhân khác nhân loại, ăn rau tiên không biết có tác dụng không, nhưng rõ ràng, y đã nghĩ nhiều, tiên khí bất kể ở đâu đều là đồ tốt.

Sau khi gặp mặt người khu C, Lộ liền cung cấp số lượng thức ăn mà khu C cần. Xét theo giá cả hai loại thức ăn khác nhau, khu C và khu D như

https://thuviensach.vn

nhau, cũng lấy thức ăn nhân giới làm chính, thức ăn tiên giới chỉ có thể coi là đặc biệt cung ứng. Trừ thức ăn, khu C còn đặt hai chiếc thuyền phi hành, sau khi hẹn xong thời gian giao dịch, Tiêu Dật liền phải cùng Sở Mặc trở về.

Hôm qua, Bạch Kỳ chủ động biểu thị hôm nay muốn ở cùng cho Lâm Thính Hải thích ứng với cuộc sống nhân giới, thuận tiện hẹn Tiêu Dật tối nay cùng về Bạch gia ăn cơm. Buổi trưa khi Tiêu Dật về, Bạch Kỳ đã đón Lâm Thính Hải đi. Hiện tại bọn họ ở thú nhân thế giới đã gần một ngày, tính sao cũng nên về rồi.

Trước khi đi, báo con vẫn luôn ngoan ngoãn ủ trong lòng Tiêu Dật nhất quyết không chịu rời khỏi, có vẻ nó ý thức được lần chia tay này lại có một thời gian không được thấy Tiêu Dật, hai con mắt to tròn của báo con ngập nước, như sắp sửa rơi, đáng thương vô cùng nhìn Tiêu Dật.

Tiêu Dật bị nó nhìn tới nhũn lòng, bất giác do dự nhìn sang Lộ.

“Tôi mang nó tới nhân giới vài ngày, thế nào?”

Lộ nhìn con mắt to đầy nước của báo con, lại nhìn Tiêu Dật không biết làm sao gật đầu. Lần trước sau khi báo con tỉnh lại tìm không thấy Tiêu Dật, đã khóc cả ngày, hắn và Lạc Phi dỗ thế nào cũng không nín, hắn cũng thật sự sợ báo con khóc.

Được Lộ đồng ý, Tiêu Dật vui mừng ôm báo con hôn một cái. Hưng phấn của y quá rõ ràng, Sở Mặc ghen tỵ liếc báo con một cái, không rõ nhóc con đen thui này rốt cuộc có chỗ nào làm Tiêu Dật yêu thích. Hắn chua chua nghĩ, thú thể của hắn rõ ràng là hắc báo, tiểu Dật nếu thích hắc báo, nhìn hắn không phải được rồi sao!

https://thuviensach.vn

TIÊN GIỚI TẨU TƯ PHẠM

Lý Tùng Nho
www.dtv-ebook.com

Chương 65

Rượu Trái Cây

Tối hôm nay, báo con lần đầu tiên tới nhân giới, nó hưng phấn không thôi, gần như thấy gì cũng hiếu kỳ, nếu không phải Tiêu Dật ôm nó, một mình báo con không biết sẽ chạy tới chỗ nào. Khi Tiêu Dật mang báo con tới Bạch gia, tất cả mọi người đều hết sức kinh ngạc vì sự xuất hiện của báo con. Báo con nhanh chóng dùng nụ cười không răng và con mắt màu hổ phách như hạnh nhân của nó chinh phục được trái tim tất cả mọi người từ ông bà Bạch tới Bạch Kỳ, rồi tới Lâm Thính Hải.

Bà Bạch thương yêu ôm báo con lên, bà không biết chuyện thú nhân thế giới, chỉ cho rằng Tiêu Dật và Bạch Kỳ cùng là tu chân giả, báo con lập tức bị bà coi là linh sủng của Tiêu Dật. Từ khi biết Bạch Kỳ trở thành tu chân giả, sở thích lớn nhất của bà Bạch rất nhanh đổi từ phim truyền hình cẩu huyết sang tiểu thuyết, hơn nữa chỉ xem tiểu thuyết tu chân. Vì thế, bà Bạch vừa thấy báo con lập tức nhận định thân phận của nó, xem nó là người bạn quan trọng nhất của Tiêu Dật. Trong tiểu thuyết không phải đều viết vậy sao? Linh sủng và tu chân giả ký kết khế ước, cùng hưởng sinh mạng?

Đối với suy đoán của bà Bạch Tiêu Dật giở khóc giở cười, nhưng cũng không giải thích. Ông bà Bạch là người bình thường, không cần biết quá nhiều.

Khi Bạch Vi tan ca về nhà, đối tượng chinh phục của báo con rất nhanh lại thêm một người. Bạch Vi hưng phấn ôm báo con hôn tới hôn lui, xoa tới

https://thuviensach.vn

xoa lui, hoàn toàn không thèm nhìn tới trong phòng còn có bốn anh đẹp trai ngoại hình có nét đặc sắc riêng biệt.

Là một tiểu thú nhân trước giờ chưa từng thấy con gái, báo con rất nhanh cũng yêu thích vòng tay của Bạch Vi, mềm mại, thơm tho, so với lồng ngực của Tiêu Dật còn thoải mái hơn. Báo con hạnh phúc híp mắt, cọ tới cọ lui trong ngực Bạch Vi. Hành động của nó rơi vào trong mắt mấy người biết thân phận nó, đều khiến họ bật cười, khiến Bạch Vi không hiểu gì cả.

Suốt buổi tối, báo con hưởng đủ cảm giác tồn tại trước mặt mọi người, tới mức sau khi Tiêu Dật ăn cơm xong muốn về nhà, Bạch Vi ôm báo con không nỡ buông tay. Ngay cả báo con cũng không nỡ rời khỏi lồng ngực Bạch Vi, nó do dự nhìn Tiêu Dật, lại nhìn Bạch Vi, cái mặt đầy lông lộ ra vẻ giãy dụa nhân tính hóa.

Sở Mặc lặng lẽ thêm một trăm điểm thưởng cho Bạch Vi, đúng lúc mở miệng, “Tiểu Dật, nếu báo con thích, không bằng cho nó ở lại một đêm, sáng mai qua đón nó được không?”

Tiêu Dật do dự một chút, đi lên sờ đầu báo con, “Mày muốn ở lại hả? Ngày mai tao qua đón mày được không?”

Báo con giãy dụa cọ cọ trong lòng Bạch Vi, đột nhiên lại nhảy sang lòng Tiêu Dật.

Sở Mặc, “…”

Sau khi đám người về nhà, Lâm Thính Hải trong suốt vô cùng tự giác về phòng, đương nhiên trong tay còn không quên cầm mấy quyển truyện tranh và tạp chí mà hôm nay Bạch Kỳ mua cho hắn. Lâm Thính Hải càng lúc càng thích cuộc sống nhân giới, phim ảnh, truyện tranh, tạp chí, tiểu thuyết, Lâm Thính Hải thật cảm thấy làm người còn thú vị hơn làm tiên nhân rất nhiều. Trong một ngày ngắn ngủi, Lâm Thính Hải đã thấy rất nhiều thứ

https://thuviensach.vn

khiến hắn lóa mắt, mấy căn nhà cao trăm tầng, thang máy trong một thoáng lên xuống, biển quảng cáo thật lớn, các món ăn vặt đủ loại, còn có hiệu quả điện ảnh chấn động nhân tâm trong viện điện ảnh.

Dạo cả một ngày, Lâm Thính Hải ngoài hưng phấn ra, nhiều hơn là nghi hoặc. Hắn không hiểu được. So với sinh mạng ngàn năm vạn năm của tiên nhân, nhân loại chỉ có thể sống trăm năm ngắn ngủi. Nhưng tại sao nhân loại lại nghĩ ra nhiều thứ thú vị như vậy? Là vì sinh mạng ngắn ngủi, cho nên mới có cảm giác cấp bách, mới cấp thiết biến toàn bộ suy nghĩ, ý định thành hiện thực sao?

So sánh lại, tiên nhân có sinh mạng quá dài, nhưng trừ tu luyện ra, hình như mọi người đều không tìm chuyện khác để làm. Lâm Thính Hải lặng lẽ nghĩ, nếu tiên giới cũng có thể thay đổi như nhân giới thì tốt rồi.

Những cảm khái này của Lâm Thính Hải, Tiêu Dật không biết, lúc này y đang câm nín nhìn trên giường, hai con báo một lớn một nhỏ đầu kề đầu nằm đó. Báo con vừa hưng phấn túm mớ lông ngắn trên cổ Sở Mặc, vừa kêu gừ gừ hư hư với Tiêu Dật.

Trong cái đầu đơn giản của báo con, nhà chính là như thế này đây, ba thú nhân, mẹ á thú, còn có nó.

Có lẽ thấy Tiêu Dật vẫn đứng đó không chịu động, báo con gấp lên, lảo đảo muốn đứng lên nhào vào lòng Tiêu Dật. Đáng tiếc nó vừa mới đứng lên đã bị Sở Mặc chụp một cái ấn xuống, Sở Mặc bất đắc dĩ nhìn Tiêu Dật, “Sao cậu còn chưa lên?”

Tiêu Dật không hiểu, “Báo con sao lại tỉnh rồi?” Hơn nữa sao anh lại biến thành thú thể? Đương nhiên nửa câu sau Tiêu Dật thức thời nuốt lại vào bụng. Rõ ràng trước khi y đi tắm báo con đã ngủ rồi, sao hiện tại lại hưng phấn như thế?

https://thuviensach.vn

Đối với vấn đề của y, hắc báo trên giường một tay ấn báo con đang giãy dụa, tao nhã ngẩng đầu híp mắt, lại không chịu giải thích.

Tiêu Dật ngẫm nghĩ nhìn Sở Mặc, lại nhìn báo con, tựa hồ nghĩ tới cái gì, trong mắt là ý cười.

Ý cười của y Sở Mặc thấy được, hắn cúi đầu hừ một tiếng. Hắn vốn chỉ là muốn nhân lúc báo con ngủ biến về thú thể để cho Tiêu Dật bất ngờ, ai biết báo con lại đột nhiên tỉnh lại. Nhìn thấy bộ dáng của hắn, báo con hưng phấn hoàn toàn không chịu ngủ, đã nằm trên người hắn ồn ào nửa ngày rồi.

Tiêu Dật nhịn cười lên giường, Sở Mặc buông báo con đang bị cầm cố ra, báo con lập tức hưng phấn lăn vào ngực Tiêu Dật.

Đương nhiên nó vừa lăn, vừa không quên níu lông ngắn trên cổ Sở Mặc. Sở Mặc bị nó níu câm nín nhìn, động động người, giây tiếp theo đã hồi phục nhân hình, ôm cả Tiêu Dật và báo con vào lòng.

Báo con chớp mắt, bất mãn gầm gừ, cái mông nhỏ ủn ủn vào ngực Sở Mặc, không muốn nhân hình muốn thú hình.

Ý nguyện của báo con quá rõ ràng, Tiêu Dật buồn cười nhìn Sở Mặc. Sở Mặc cúi đầu lại gần hôn Tiêu Dật một cái, nhíu mày, “Cậu có muốn xem không?”

Chỉ sợ câu này mới là nguyên nhân chân chính Sở Mặc biến về thú thể! Tiêu Dật đoán suy nghĩ của Sở Mặc, ý cười trong mắt càng rõ ràng. Y đang định mở miệng nói muốn, báo con sau khi thấy Sở Mặc hôn y, cũng nhanh chóng sáp lại, thè lưỡi hỗn loạn liếm tới liếm lui trên mặt y, chặn câu muốn lại trong miệng Tiêu Dật.

Sở Mặc thất bại nhìn cái đầu nhỏ đầy lông giữa hai người, xoa mạnh nó một cái. Báo con còn cho rằng Sở Mặc đang cổ vũ hành động của nó, càng thêm dùng sức liếm Tiêu Dật. Nhìn mặt Tiêu Dật đầy nước miếng, Sở Mặc

https://thuviensach.vn

nhận mệnh biến về hình dạng hắc báo. Báo con càng thêm hưng phấn, con mắt to tròn hạnh phúc híp thành một đường thẳng, hai cái vuốt nhỏ theo thói quen níu lấy mớ lông ngắn trên cổ Sở Mặc, cái đuôi thì quấn chặt lên tay Tiêu Dật, cao hứng kêu gừ gừ.

Ánh mắt Tiêu Dật trở nên dịu dàng, ngẩng đầu nhìn Sở Mặc mỉm cười. Y chủ động đưa tay gác lên người Sở Mặc. Tuy thú thể của Sở Mặc không dễ thương như báo con, nhưng lại khiến y vô cùng yên tâm. Nghĩ thế, Tiêu Dật cong miệng, nhích lại cạnh Sở Mặc ngủ.

Một đêm ngon giấc, hôm sau trời còn chưa sáng, Tiêu Dật đã cảm thấy hình như có ai đang cắn lên cổ y một cái. Tiêu Dật nghĩ tới báo con, mơ hồ mở mắt ra lại chạm phải ánh mắt nóng bỏng của Sở Mặc.

“Báo con đâu?” Tiêu Dật vô thức hỏi.

Sở Mặc nhẹ nhàng lật người, đè trên người Tiêu Dật, thấp giọng nói, “Xuỵt, nó còn ngủ!”

Vậy anh đang làm cái gì? Tiêu Dật lắc đầu muốn tỉnh táo lại, đang định hỏi, giây tiếp theo nụ hôn triền miên rơi lên môi y, chặn lại câu hỏi của y.

Có lẽ có kinh nghiệm hôm qua, hôm nay độ phối hợp của hai người lại cao hơn rất nhiều. Nụ hôn của Sở Mặc vô cùng bá đạo, trong bá đạo lại lộ ra mùi vị dịu dàng. Tiêu Dật thất thần thừa nhận hừng hực của hắn, hai tay vô lực nắm tay Sở Mặc. Lý trí còn sót lại nhắc nhở y, báo con còn ở bên cạnh, khiến y khắc chế không dám phát ra tiếng, Sở Mặc tựa hồ cũng biết nỗi lo của y, nên chỉ hôn, mà không có động tác nào khác.

Sau một nụ hôn triền miên, Sở Mặc gác lên trán Tiêu Dật, trong con mắt sáng kinh người tràn đầy quyến luyến. Hai người ai cũng không nói chuyện, cứ thế lặng lẽ nhìn nhau. Khi bầu không khí đang tốt đẹp, đột nhiên một cỗ nước ấm chảy tới cạnh hai người.

https://thuviensach.vn

Tiêu Dật phản ứng cực nhanh đẩy Sở Mặc ra ngồi dậy, thì thấy báo con nhắm mắt nhích nhích rời khỏi chỗ ngủ vừa rồi, hai cái vuốt trước banh ra, cái mông gồ lên cao cao tiếp tục ngủ. Mà chỗ nó nằm vừa rồi, một bãi địa đồ rõ ràng dễ thấy.

Sở Mặc bị đẩy ra hiện lên một chút ai oán, câm nín trừng mắt nhìn báo con.

Tiêu Dật, "…"

Mấy ngày tiếp theo, trừ khi Sở Mặc biến về thú thể, nếu không mỗi lần Sở Mặc muốn thân cận với Tiêu Dật, báo con luôn sẽ rất đúng lúc xuất hiện giữa hai người gây loạn. Hậu quả trực tiếp dẫn tới là, Sở Mặc càng lúc càng quen hình dạng hắc báo, mà Lâm Thính Hải cũng thông qua hình dạng hắc báo của Sở Mặc mà ý thức được gì đó, trước mặt Sở Mặc càng thêm khôn khéo.

Trải qua mấy ngày nay Tiêu Dật và Bạch Kỳ luân phiên dẫn hắn ra ngoài trải nghiệm cuộc sống nhân giới, Lâm Thính Hải nhanh chóng thích ứng với tất cả mọi thứ, mà lớp đạo diễn hắn đăng ký cũng sắp bắt đầu. Nhân lúc Lâm Thính Hải đi học, Tiêu Dật và Sở Mặc lại lần nữa tới thú nhân thế giới. Bọn họ dự định ngày mai trở về tiên giới, cũng nên đưa báo con về rồi. Trong lòng Tiêu Dật vẫn còn ghi nhớ chuyện con mắt chân thật, vì thế y đặc biệt mang một quyển [Điểm tri thức hình học không gian] làm quà, dự định tặng cho Luigid.

Nhận được tinh hai người trở về, Lộ và Lạc Phi liền tới ngay. Lạc Phi thân mật chọc chọc báo con, báo con thấy người quen, cao hứng kêu hừ hừ.

"Thế nào? Báo con quen cuộc sống bên đó chứ?"

Lạc Phi vừa trêu chọc báo con vừa thấp giọng hỏi.

https://thuviensach.vn

Tiêu Dật nghĩ nghĩ rồi gật đầu, sau đó lại bổ sung một câu, “Nếu nó không phải cứ nửa đêm là đái dầm, có thể sẽ càng hoàn mỹ.”

Lạc Phi cười ha ha, tưởng tượng tình cảnh lúc đó, không có thành ý an ủi, “Khi nó ngủ với tôi cũng như vậy.”

Nếu vẻ vui sướng trên tai họa của người khác trong miệng Lạc Phi ít hơn một chút, có lẽ Tiêu Dật sẽ càng tin tưởng độ chân thật của câu nói này.

Biết ý định khi Tiêu Dật về, Lộ bật cười, hàm ý nói: “Trừ con mắt chân thật, chỗ Luigid còn có thứ thú vị hơn nữa.”

Tiêu Dật lập tức biết thứ thú vị mà Lộ nói là gì.

Trước mặt y bày một hàng ly thủy tinh cổ cao, bên trong chứa đầy dịch thể màu sắc khác nhau. Luigid tràn đầy tự hào giới thiệu với Tiêu Dật, “Tiêu Dật tôn kính, những thứ này đều là sở thích của ta lúc rảnh rỗi.”

Là một tế ti cao cấp của Trí Tuệ Thần điện, Luigid càng bơi xa trong biển tri thức, thì những trò nhỏ tùm lum tùm la mà ông nắm giữ càng nhiều, giống như mớ nước thuốc mà ông điều chế trước đó. Ánh mắt Tiêu Dật đảo qua ly thủy tinh, nhớ lại nước thuốc, nước thuốc gây buồn ngủ, nước thuốc ăn mòn, nước thuốc trí tuệ, nước thuốc thúc tình, nước thuốc chân thật, tên của các loại nước thuốc kỳ cục xuất hiện trong đầu. Trừ nó ra, Luigid còn đặc biệt tiến cử với y một chuỗi rượu trái cây mà ông điều chế. So với những nước thuốc màu sắc quái dị lại còn mang cái tên cũng kỳ cục trước đó, thì những rượu trái cây này đã đáng yêu hơn nhiều.

Có lẽ trải qua lần tâm tình trước với mấy người Tiêu Dật, Luigid bắt đầu tích cực dung nhập vào cuộc sống trụ sở, những nước thuốc và rượu trái cây này chính là thành quả của ông. Đừng xem thường những nước thuốc màu sắc quái dị đó, chỉ dựa vào nước thuốc chân thật, mấy hôm nay Lộ đã tra được không ít tình báo từ tù binh, đương nhiên càng không nên xem nhẹ

https://thuviensach.vn

những rượu quả màu sắc tuyệt đẹp này. Ngắn ngủi mấy ngày, những đồ uống vừa có vị trái cây ngọt ngào, lại mang theo chút hương rượu này đã phổ biến cả trụ sở, trở thành đồ uống mà các á thú thích nhất. Dựa vào những món rượu trái cây này, Luigid còn thu được không ít thiện ý của thú nhân.

Tiêu Dật vô thức thưởng thức từng ly từng ly mà Luigid giới thiệu, Sở Mặc nhìn thấy, bình tĩnh thay Luigid rót đầy lại những ly rượu đã cạn, đặt trước mặt Tiêu Dật.

Sau khi Tiêu Dật không biết đã uống bao nhiêu ly, mới nhớ lại mục đích y tới lần này.

Đối với yêu cầu hợp tác của y, Luigid sảng khoái đáp ứng. Tiêu Dật chỉ bỏ ra một quyển [Điểm tri thức hình học không gian], đã đổi được con mắt chân thật và toàn bộ phương thức phối rượu trái cây. Còn về những nước thuốc kỳ cục kia, Tiêu Dật cảm thấy nên giao cho dạng chuyên nghiệp như Luigid pha chế thì tốt hơn. Luigid như đạt được báu vật ôm quyển [Điểm tri thức hình học không gian] hưng phấn bảo đảm với Tiêu Dật, chỉ cần có nguyên liệu, ông còn có thể điều chế nhiều khẩu vị nữa. Ông không tham lam, chỉ hy vọng có thể dùng càng nhiều phương pháp điều chế, đổi lấy một quyển thư tịch như thế này nữa.

Tiêu Dật nhìn vẻ mặt như vừa chiếm được lợi ích của ông, nửa ngày không biết nên nói gì. Trong mắt y một quyển sách tri thức bình thường không đáng bao nhiêu, nhưng trong mắt Luigid thì nó là bảo vật vô giá. Nghĩ lại quyển sách này tại nhân giới chỉ bán có mười hai tệ, mà bất cứ một phương pháp điều chế nào Luigid cung cấp nếu bán cho xưởng đồ uống tại nhân giới, tính ra cũng đủ cho Luigid mua tất cả sách về phương diện số học trong nhà sách. Đương nhiên cùng một đạo lý, phương pháp điều chế không đáng giá trong tay Luigid, đối với Tiêu Dật chính là vô số tinh ngọc.

https://thuviensach.vn

Chỉ cần nghĩ tới dùng những nước ép bình thường pha chế rượu, liền có thể điều chế ra rượu trái cây mùi vị khác biệt, Tiêu Dật liền không khỏi kích động. Những thứ Luigid cho y uống, là trái cây nhân giới bình thường mà Lộ cung cấp, nếu nguyên liệu là dùng linh thực của tiên giới, hiệu quả khẳng định càng tốt hơn. Đúng rồi, còn có máy xay sinh tố mà lần trước y mang từ nhân giới về, lần này cũng nên phát huy hoàn toàn tác dụng của nó rồi.

Tiêu Dật xoa xoa tay chuẩn bị uống no một bữa, ưm, hình như đầu tiên y nên đặt cho những món rượu trái cây này một cái tên xuôi tai dễ nhớ, cứ gọi là coca cola đi!

https://thuviensach.vn

TIÊN GIỚI TẨU TƯ PHẠM

Lý Tùng Nho
www.dtv-ebook.com

Chương 66

Cắt Ngang

Rượu là người làm mai!

Rượu trái cây mà Tiêu Dật uống ở chỗ Luigid, rất nhanh đã phát huy hiệu quả tại nhân giới.

Khi Tiêu Dật và Sở Mặc trở về là giữa trưa, Lâm Thính Hải còn đang đi học, trong nhà không có ai, trên mặt đất vương vãi đồ chơi của báo con mấy hôm nay. Khi Sở Mặc gom hết đồ chơi bỏ lên sô pha, hắn ngẩng đầu liền thấy trên mặt Tiêu Dật nhiễm màu diễm lệ, con mắt long lanh đứng trước mặt hắn.

“Sở Mặc!” Tiêu Dật nhẹ gọi một tiếng.

Sở Mặc mỉm cười, hắn biết rõ những ly rượu Tiêu Dật uống đã bắt đầu phát huy tác dụng rồi, hắn muốn biết Tiêu Dật sẽ nói gì với hắn, vì thế không lên tiếng, chỉ cười nhìn Tiêu Dật. Nhưng hắn không đợi được lời Tiêu Dật muốn nói, vì giây tiếp theo Tiêu Dật trực tiếp ngửa đầu, hôn lên môi hắn.

Môi Tiêu Dật ấp ám, nhẹ dán lên môi Sở Mặc, có hương trái cây nhàn nhạt xen lẫn trong hương rượu truyền lên người Sở Mặc, như từng tia dụ hoặc, được Sở Mặc hấp từng chút vào người. Sở Mặc gần như lập tức mất khống chế, tiểu tiểu Mặc trực tiếp dựng lên. Khi hắn đang muốn tiến hành

https://thuviensach.vn

bước tiếp theo, Tiêu Dật đột nhiên rời khỏi môi hắn, bảo trì tư thế ngữa cổ nhìn hắn cười ngây ngốc.

“Sở Mặc!” Tiêu Dật lại nhẹ giọng gọi tên hắn.

Hai người rất gần nhau, Sở Mặc có thể cảm thấy rõ ràng được trong hơi thở ấm áp của Tiêu Dật bao hàm hương trái cây ngọt ngào. Hắn nhìn chăm chăm Tiêu Dật, trong con ngươi màu đen của Tiêu Dật toàn bộ là bóng dáng của hắn. Ánh mắt Sở Mặc dịu dàng, cúi đầu nhẹ ngậm lấy đôi môi của Tiêu Dật, nhẹ cắn liếm.

Tiêu Dật chớp chớp mắt, thuận theo mở miệng, nghênh hợp động tác của Sở Mặc, hơn nữa còn học một biết mười làm theo Sở Mặc quấn lấy đầu lưỡi đối phương. Nụ hôn triền miên từng chút một trở nên kịch liệt, Sở Mặc vươn tay xoa Tiêu Dật, ôm chặt lấy y.

“Thích không?” Sở Mặc vừa hôn vừa khàn giọng nói.

Tiêu Dật thành thật gật đầu, con mắt long lanh nhiễm lên mùi tình dục.

Sở Mặc cười nhẹ, một tay men theo áo Tiêu Dật thò vào, chậm rãi ve vuốt tấm lưng trần trụi. Thân thể bị rượu kích thích trở nên vô cùng mẫn cảm, dục vọng trong người cũng dần thức tỉnh theo động tác của Sở Mặc, Tiêu Dật thoải mái dán lên người Sở Mặc, nhẹ cọ cọ, hơn nữa học theo động tác của Sở Mặc, cũng thò tay vào trong áo đối phương.

Sự chủ động của Tiêu Dật còn hiệu quả hơn bất cứ thuốc thôi tình nào, Sở Mặc chỉ cảm thấy hắn đã sắp tới cực hạn, tiểu tiểu Mặc thì cứng đến phát đau. Nếu có thể hắn chỉ mong lập tức ấn Tiêu Dật lên sô pha, ăn sạch từng chút, nhưng mà không được! Sở Mặc tuy không có kinh nghiệm, nhưng lại nghe người khác nói trải nghiệm lần đầu tiên rất quan trọng. Hắn muốn khoái lạc, càng hy vọng Tiêu Dật khoái lạc!

https://thuviensach.vn

Sở Mặc nhẫn nại áp chế lửa trong lòng, tay trái ôm chặt eo Tiêu Dật, tay phải nhanh chóng cởi quần Tiêu Dật. Thân thể Tiêu Dật vô cùng thành thật, tiểu tiểu Dật cũng đã sớm hưng phấn đứng lên. Sở Mặc vừa dịu dàng cầm tiểu tiểu Dật vừa cúi đầu ngậm lấy môi Tiêu Dật.

Kích thích trên dưới khiến thân thể Tiêu Dật không thể khống chế bắt đầu run rẩy, tiếng rên rỉ vụn vỡ tràn ra từ khóe môi. Điều này đối với Sở Mặc là sự cổ vũ tốt nhất, hắn vừa chú ý vẻ mặt Tiêu Dật vừa dịu dàng điều chỉnh động tác trên tay. Tiếng rên rỉ của Tiêu Dật càng lúc càng lớn, tay y vô thức nắm chặt lấy Sở Mặc, hai chân cũng căng chặt, thất thần dựa vào lòng Sở Mặc.

Trên một ý nghĩa nào đó, đàn ông càng hiểu rõ đàn ông. Tiêu Dật rõ ràng cảm giác được thân thể tích tụ từng đợt khoái cảm, mỗi khi tới biên giới bùng phát, Sở Mặc liền chậm lại, cứ thế lại bắt đầu một vòng khoái cảm. Loại khoái cảm gần như giày vò này khiến Tiêu Dật dần trở nên thất thanh, y mềm nhũn vô lực cọ xát vào người Sở Mặc, vẻ mặt mê ly, tiếng thở dốc nhè nhẹ. Cảnh sắc này rơi vào mắt Sở Mặc, hắn không cách nào nhẫn nại được nữa, tay liền tăng thêm lực. Chỉ nghe Tiêu Dật kêu lên một tiếng ngắn ngủi, dịch thể bết dính bắn lên tay hắn.

Thoáng chốc khoái cảm trào lên, Tiêu Dật hơi khép mắt, dư âm trong người vẫn còn kích thích thân thể, trong đầu y chỉ là một mảng trắng xóa, cái gì cũng không nghĩ được.

“Thích không?” Giọng nói khàn khàn của Sở Mặc vang lên bên tai, hơi thở ấm áp phả lên tai, thân thể Tiêu Dật nhẹ run, bản năng vượt qua lý trí, rất nhanh gật đầu.

Trong mắt Sở Mặc đầy ý cười, hắn giả vờ bất mãn cắn lên tai Tiêu Dật một cái, “Ta muốn nghe cậu nói.”

“Nói gì?” Tiêu Dật hồi thần lại hoang mang hỏi.

https://thuviensach.vn

Sở Mặc khàn giọng đáp, “Nói cậu thích, thích ta như thế.”

Cảm giác xấu hổ theo lời Sở Mặc bắt đầu trào lên trong lòng, nhưng bản năng thân thể lại kêu gào là thích. Dưới sự ủng hộ của rượu, Tiêu Dật chủ động hôn Sở Mặc một cái, thành thật nói: “Thích!”

Đến lúc này, Sở Mặc cảm thấy cho dù là thánh nhân cũng không thể tiếp tục nhẫn nại, tiểu tiểu Mặc đã xưng tới mức sắp nổ. Phản ứng chân thật của Tiêu Dật giống như nhóm lửa vào đống củi khô, triệt để thiêu cháy hắn. Sở Mặc cấp bách cúi đầu hôn Tiêu Dật, cánh tay dính tinh dịch của Tiêu Dật bắt đầu mò tới mục đích cuối cùng của hắn.

Thân thể Tiêu Dật vô thức lại lần nữa căng chặt, cánh tay khác của Sở Mặc an ủi vuốt lưng Tiêu Dật, muốn để y thả lỏng. Khi động tác của Sở Mặc dần có hiệu quả, di động đặt trên sô pha đột nhiên vang lên.

Bầu không khí quanh co lập tức bị cắt đứt, Tiêu Dật bất giác nhìn sang di động, “Tiểu Kỳ?”

Sở Mặc thầm rủa một tiếng, ném ra một đạo kết giới tĩnh âm thật nhanh, tiếp theo dụ dỗ: “Bạch Kỳ không có gì, tiểu Dật, để ta hôn cậu.”

Hắn còn chưa nói xong, một thẻ ngọc từ xa lao tới, dừng trước mặt hai người.

Sở Mặc, “…”

Đến lúc này, hắn đã không thể tiếp tục làm ngơ, chỉ đành gỡ kết giới tĩnh âm, nghe thử Bạch Kỳ có chuyện gì.

“Tiểu Dật, cậu có nhà không? Cậu còn nhớ Hàn Ngọc Khiêm mà cậu từng nhắc tới không? Sư phụ vừa rồi gặp một tiên nhân tên là Hàn Ngọc Khiêm, cậu mau tới xem thử có phải cùng một người không.”

https://thuviensach.vn

Ba chữ Hàn Ngọc Khiêm khiến tình dục trên mặt Sở Mặc lập tức lui đi, trở nên ngưng trọng. Thời gian này dư nghiệt Vân Lam vẫn không có động tĩnh, hắn còn cho rằng Hàn Ngọc Khiêm đã chết trong Vô Vọng chi hải, không ngờ đối phương lại có thể ra khỏi Vô Vọng chi hải giống họ, hơn nữa còn tới nhân giới.

Cũng như Sở Mặc, ba chữ Hàn Ngọc Khiêm đồng dạng cũng đánh thức ký ức sâu thẳm của Tiêu Dật, y vẫn nhớ lúc đầu chính là bị hắn liên lụy mới bị Sở Mặc dẫn tới Vô Vọng chi hải. Tiêu Dật lắc đầu, hơi choáng váng, kéo Sở Mặc, “Chúng ta đi tìm Bạch Kỳ.”

Ánh mắt Sở Mặc đảo qua quần áo hỗn loạn trên người Tiêu Dật, cố gắng áp chế dục vọng trong lòng, ôm Tiêu Dật thật chặt.

“Tiểu Dật ngủ trước đi, ta đi tìm.”

“Tôi…” Tiêu Dật vô thức muốn phản bác, nhưng lại bị Sở Mặc hôn môi chặn lại.

Nụ hôn này trút hết toàn bộ lửa trong lòng Sở Mặc, hắn gần như thô bạo cạy mở môi Tiêu Dật, kịch liệt bức bách đầu lưỡi của Tiêu Dật. Thấy tình dục lại dâng lên trong mắt Tiêu Dật, Sở Mặc mới bức bách mình rời khỏi, nỗ lực thở đều lại. Chờ khi Sở Mặc bình tĩnh lại, hắn nhẹ nhàng ôm Tiêu Dật lên giường. Sau khi giúp Tiêu Dật cởi áo ngoài đắp chăn lên, Sở Mặc dịu dàng cúi người hôn lên trán Tiêu Dật.

“Cậu ngủ trước, tôi sẽ về liền.”

Tiêu Dật nghĩ tới lực chiến đấu phế thải của mình, chỉ đành nói, “Được!”

Khi Sở Mặc rời khỏi phòng, nét dịu dàng dành cho Tiêu Dật lập tức không cánh mà bay, khí thế rét buốt phát ra, Sở Mặc lạnh mặt, thi triển một kết giới trên người, nhanh chóng bay tới tiệm lão Vương.

https://thuviensach.vn

“Sư phụ, người xác nhận người này là tiên nhân?” Trong tiệm lão Vương, Bạch Kỳ lại xác nhận lần nữa.

Lão Vương câm nín nhìn Bạch Kỳ nửa ngày, mới nói: “Vấn đề này con đã hỏi mười lần rồi, lẽ nào sư phụ con ngay cả tiên nhân cũng không phân biệt được sao?”

Bạch Kỳ nghe thế rất muốn lấy ví dụ Tiêu Dật ra nói, nhưng nghĩ lại vẫn là bỏ qua. Nếu người đó thật sự là cùng một người mà Tiêu Dật nói thì sao? Nghĩ thế, mặt Bạch Kỳ hiện lên chút lo lắng.

Cho dù Bạch Kỳ không nói ra, nhưng thật ra cậu luôn đổ mồ hôi khi nghĩ tới cuộc sống tiên giới của Tiêu Dật. Trải nghiệm của Tiêu Dật nghe thì vô cùng đặc sắc nhấp nhô trầm bổng, nhưng nếu nghiên cứu kỹ, thì sẽ phát hiện bên trong chứa đựng không ít nguy hiểm. Cái chỗ tiên giới đó không giống như thế giới ca vũ thái bình mà Tiêu Dật sống từ nhỏ. Dư nghiệt tiền triều, Vô Vọng chi hải, những từ này mỗi thứ đều có thể khiến Bạch Kỳ lo sợ rất lâu. Đối với Bạch Kỳ, dư nghiệt Vân Lam cũng giống như phần tử khủng bố của nhân giới, Tiêu Dật có dính dáng tới họ, thì không phải lúc nào cũng phải sống trong lo lắng sao. Nên biết phần tử khủng bố sẽ không nói lý với mình, đây cũng là nguyên nhân Bạch Kỳ không tán đồng Tiêu Dật và Sở Mặc yêu nhau. Nếu dư nghiệt Vân Lam là phần tử khủng bố, vậy Sở Mặc chính là đội trưởng cảnh sát truy bắt phần tử khủng bố, lúc này Tiêu Dật tránh Sở Mặc còn không kịp, sao có thể ở bên nhau.

Bỏ những thứ này qua không bàn, cho dù Hàn Ngọc Khiêm và người Tiêu Dật nói không phải cùng một người, vậy cũng là một đại phiền toái. Bạch Kỳ còn nhớ Tiêu Dật đặc biệt từng nói, tiên nhân không được phép tự tiện xuống nhân giới, vậy người đó làm sao mà tới được? Hắn ta sẽ phát hiện sự tồn tại của Tiêu Dật sao? Sẽ gây bất lợi với Tiêu Dật sao? Bạch Kỳ nghĩ ngợi lung tung, cho tới khi Sở Mặc vẻ mặt hàn băng bước vào.

https://thuviensach.vn

“Hàn Ngọc Khiêm ở đâu?” Sở Mặc không hàn huyên dư thừa, trực tiếp mở miệng. Cho dù hắn vẫn luôn áp chế uy lực của cao thủ bậc bảy, nhưng do cảm xúc không ổn định nên cũng để lộ ra một ít khiến Bạch Kỳ lo sợ không thôi. Đây là một mặt khác của Sở Mặc mà Bạch Kỳ chưa từng thấy qua. Từ khi cậu quen biết Sở Mặc, Sở Mặc đã lờ mờ biểu hiện ra sự bất đồng dành cho Tiêu Dật, đối với cậu, bạn tốt của Tiêu Dật, thái độ của Sở Mặc đương nhiên cũng rất tốt.

Không giống Bạch Kỳ, lão Vương đã đích thân cảm thụ qua sự lợi hại của Sở Mặc. Từ khi Sở Mặc vào cửa ông đã để ý thấy sắc mặt hết sức âm trầm của Sở Mặc, hình như đang áp chế gì đó. Lúc này thấy tiểu đồ đệ bị Sở Mặc dọa, ông lập tức đứng ra.

“Hàn Ngọc Khiêm và người của Không Ổ Tông đi chung với nhau.”

Đây mới là nguyên nhân lão Vương đau đầu. Bạch Kỳ đã kể lại rất kỹ chuyện dư nghiệt Vân Lam cho ông, đối với lão Vương tiền triều khôi phục cũng thế, tiên đế trấn áp cũng thế đều là chuyện của tiên giới, hoàn toàn không có quan hệ với nhân giới bọn họ, nhưng một khi tu chân giả của nhân giới gia nhập vào trong đó, cả tu chân giới nhất định sẽ bị dính líu và ảnh hưởng. Vạn nhất tiên giới giận lây, phất tay thôi thì cũng có thể hủy diệt tu chân giới mấy chục lần.

“Không Ổ Tông?”

Lão Vương cười khổ, lại giải thích thêm, “Không Ổ Tông và Hạo Thiên Tông là hai đại tông môn ngang hàng của tu chân giới.”

Mà chuyện này cũng thật trùng hợp. Buổi sáng lão Vương nhàn tản một mình ra ngoài dạo chơi, vô tình thấy người của Không Ổ Tông. Từ sau chuyện giáo đình phương Tây có thần tích, sự tồn tại của tu chân giới cũng bị bức phải chuyển từ tối ra sáng. Xét thấy một vài quy tắc ngầm không thể bày ra rõ ràng, mấy thành phố lớn trong nước cũng ẩn ẩn phân ra những

https://thuviensach.vn

phạm vi thế lực khác nhau. Mà thành phố lão Vương sống vì có ông, tự nhiên được phân vào trong phạm vi thế lực của Hạo Thiên Tông, người của Không Ổ Tông bình thường tuyệt đối sẽ không xuất hiện ở đây, càng không cần nói là lén lút xuất hiện.

Lúc đó lão Vương cảm thấy kỳ quái, vô thức đi theo, nhưng không ngờ người mà Không Ổ Tông gặp lại là một tiên nhân.

Lão Vương lập tức cảm thấy không hay! Trước không nói tiên nhân không thể tự tiện xuống nhân giới, chỉ nói người của Không Ổ Tông thần bí lén lút móc nối với tiên nhân là muốn làm gì? Đương nhiên lúc này lão Vương tự động quên chuyện ông đã bắt cầu nối dây cho Hạo Thiên Tông và tiên nhân móc nối.

Xuất phát từ sự cẩn thận, lão Vương lại gần đối phương, nhưng không dám tới quá gần, chỉ thấp thoáng nghe thấy cuộc đối thoại mơ hồ giữa hai người rồi vội vàng rời khỏi. Ông nhớ ra Sở Mặc vẫn còn ở đây, chuyện giữa tiên nhân vẫn nên để họ tự giải quyết nội bộ hay hơn. Chỉ là lão Vương không ngờ, ông vừa nói với Bạch Kỳ, một cái tên tiên nhân bình thường lại tạo nên phản ứng quá lớn của Bạch Kỳ, còn dính dáng tới hoạt động khủng bố gì đó của tiên giới. Lão Vương thầm thở dài, ông rốt cuộc là có số xui gì, thà không biết sự xuất hiện của Không Ổ Tông cho rồi. Đối mặt với ánh mắt lãnh khốc của Sở Mặc, lão Vương ngắn gọn kể lại rõ ràng chuyện hôm nay và Không Ổ Tông.

Sở Mặc nghe xong nhíu mày, phất tay bắn ra một đạo lệnh bài màu vàng. Sở Mặc nhẹ chỉ lên lệnh bài, chỉ thấy bốn hư điểm màu đỏ hiện lên rõ ràng trên lệnh bài. Bốn hư điểm màu đỏ này có nghĩa là sự tồn tại của tiên nhân, một là hắn, một là Tiêu Dật, một là Lâm Thính Hải, còn một người là ai không cần phải nói.

Mắt Sở Mặc rét lạnh, hắn thu lệnh bại lại nhìn lão Vương, “Chuyện này các người đừng nhúng tay vào, ta sẽ xử lý.” Lão Vương hận không thể như

https://thuviensach.vn

vậy, gấp rút gật đầu.

Nếu biết Hàn Ngọc Khiêm ở đâu rồi, để tránh đêm dài lắm mộng, Sở Mặc trực tiếp xác định phương hướng rồi đuổi tới chỗ Hàn Ngọc Khiêm. Lão Vương nhìn bóng lưng Sở Mặc đi xa, trong lòng còn hơi sợ hãi thở phào một hơi. Bạch Kỳ cũng giống vậy, cậu vốn định hỏi sao Tiêu Dật không tới, nhưng khí thế của Sở Mặc khiến cậu không dám mở miệng.

Cho tới khi Sở Mặc hoàn toàn biến mất, lão Vương mới mang sắc mặt cổ quái lầm bầm cảm khái, "Đàn ông dục cầu bất mãn thật đáng sợ!"

"Sư phụ!" Bạch Kỳ không hiểu gọi.

Lão Vương cười he he, hồi phục vẻ dung tục trước kia. Chuyện Không Ổ Tông không cần ông ra mặt, ông bớt được một phiền phức lớn, lúc này có tâm tình đùa vui, "Tiểu đồ đệ, con nhất định đã cắt ngang chuyện tốt của Sở Mặc và Tiêu Dật, nếu không con cảm thấy chỉ dựa vào một dư nghiệt Vân Lam không xác định đã có thể khiến Sở Mặc tức giận như thế sao? Con nghĩ xem, Sở Mặc và Tiêu Dật cùng ra cùng vào, con là tìm Tiêu Dật, sao lại là Sở Mặc tới? He he, khẳng định là nguyên nhân nào đó không tới được." Lão Vương vẻ mặt thần bí, nói năng khẳng định.

Bạch Kỳ, "…"

Tại sao cậu càng nghe càng thấy giống gì đó! Ánh mắt đảo qua [Ái liên thuyết] treo trên tường, Bạch Kỳ thất bại cúi đầu, muốn không bị sư phụ ảnh hưởng thật sự rất khó!

https://thuviensach.vn

TIÊN GIỚI TẨU TƯ PHẠM

Lý Tùng Nho
www.dtv-ebook.com

Chương 67

Yêu Thích

Chỗ ẩn náu của Hàn Ngọc Khiêm tại nhân giới là một nhà dân bình thường, bên ngoài có hơi cũ kỹ, nhưng bên trong lại trang trí vô cùng tao nhã, cổ sắc cổ hương.

Trong nhà, Hàn Ngọc Khiêm nhắm mắt ngồi trên sô pha, hai tay nâng nguyên khí quả, đang hấp thu từng chút năng lượng trong nguyên khí quả. Hôm đó, hắn vội vã mở ranh giới không gian, đi vào Vô Vọng chi hải, xém chút lạc phương hướng. Thời gian đó, hắn bị sóng đẩy đi trong Vô Vọng chi hải, khắp nơi tìm kiếm thông đạo biên giới thông tới nhân giới, mấy lần xém táng mạng. Trời cao phù hộ, khi hắn đã nhục chí cho rằng mình sẽ chết tại Vô Vọng chi hải, hắn cuối cùng cũng trở lại được con đường chính xác, tới được nhân giới. Mà lúc này đã qua gần hai tháng từ khi hắn vào Vô Vọng chi hải.

Hàn Ngọc Khiêm chậm rãi mở mắt, cẩn thận cất nguyên khí quả đi. Hắn bị trọng thương ở Vô Vọng chi hải, nếu không phải có nguyên khí quả, hắn căn bản không thể chống đỡ nổi. Đáng tiếc xuyên vân thoa cũng bị tổn hại nghiêm trọng, để bảo đảm xuyên vân thoa được sửa chữa, hắn không dám hao tốn quá nhiều năng lượng trên người mình, chỉ có thể dựa vào nguyên khí quả để treo mạng, mà không dám hoàn toàn hồi phục thương thế. Nghĩ tới nhiệm vụ tới nhân giới lần này, vẻ bình tĩnh trên mặt Hàn Ngọc Khiêm biến mất, lờ mờ lộ ra vẻ khẩn cấp. Thời gian hắn hẹn với đối phương là hơn một tháng trước, nhưng lúc đó hắn vẫn còn bị vây trong Vô Vọng chi hải. Mới hai ngày trước hắn mới thoát hiểm tới được nhân giới, hắn truyền tin

https://thuviensach.vn

tức mình tới theo phương pháp đã hẹn cho đối phương. Nhưng đã qua hai ngày, đối phương vẫn không tìm tới. Rõ ràng hắn thấy được tin tức đối phương hiện thân tại nhân giới trên tivi, lẽ nào đối phương đổi ý?

Hàn Ngọc Khiêm càng nghĩ càng cấp bách, đại nghiệp của bệ hạ bố trí đã nhiều năm, sắp sửa thành công rồi, sao có thể vì hắn làm việc sai sót mà chậm trễ? Nghĩ thế, Hàn Ngọc Khiêm đang muốn phát một đạo tin tức nữa, lại không ngờ trong tay áo đột nhiên bay ra một điểu trùng màu lục bích to bằng ngón cái, nó kêu thét lên. Tiểu trùng tên là hử minh, là một loại côn trùng đặc biệt sống trong hư không, vì trời sinh vô cùng mẫn cảm với dao động không gian, bị Hàn Ngọc Khiêm luyện chế thành con rối, thay hắn cảnh giác dao động không gian.

"Không tốt!" Tiếng kêu của hử minh khiến Hàn Ngọc Khiêm kinh sợ tái mặt, bật người muốn chạy trốn, nhưng không gian xung quanh dường như bị giam cầm, thân người hắn chỉ hơi động, đã bị bứt đứng yên tại chỗ.

Một bóng người cao to bước ra khỏi hư không, khi Hàn Ngọc Khiêm nhìn rõ người tới thì trong mắt lộ ra vẻ kinh ngạc rõ ràng, vẻ mặt thì sợ hãi co rút, "Sở Mặc! Ngươi không chết!"

Sở Mặc lạnh lùng nhìn hắn một cái, phất tay, một đạo u quang lóe qua, bắn tới chỗ Hàn Ngọc Khiêm. Hàn Ngọc Khiêm sợ hãi trừng to mắt, liều mạng cử động người, muốn tránh khỏi u quang đó. Hắn biết đó là gì. Hàn cùm của kim ngư vệ, một khi đeo lên, không chỉ có thể phong trụ tu vi trong người, mà trừ Sở Mặc ra không ai có thể mở, sau này bất kể hắn chạy tới đâu, Sở Mặc cũng đều có thể tìm được.

Trước khi Hàn Ngọc Khiêm bị thương, tu vi trong người là đỉnh cao bậc năm, nếu vẫn là lúc đó, nói không chừng hắn còn một chút lực chống đỡ. Nhưng hiện tại hắn bị trọng thương ở Vô Vọng chi hải, tu vi giảm xuống bậc ba, mặc hắn giãy dụa thế nào, đều không thể thoát khỏi giam cầm của Sở Mặc.

https://thuviensach.vn

Chỉ nghe một tiếng ‘rắc’ vang lên, trên tay Hàn Ngọc Khiêm có thêm một chiếc cùm màu đen thô bằng ngón tay. Hắn vô thức điều động tu vi trong người, nhưng ý thức của hắn lại như đá chìm đáy biển, không có bất cứ hồi ứng nào.

Cho tới lúc này, Sở Mặc mới hoàn toàn yên tâm. Lúc Vân Lam tiên triều hủy diệt, hoàng tộc đời cuối đã quét sạch sẽ toàn bộ trân bảo trong ngọc khố tiên triều, hắn không xác định được trên người Hàn Ngọc Khiêm có một hai vật bảo mệnh gì không. Hiện tại đã phong trụ tu vi của Hàn Ngọc Khiêm, bất kể trên người hắn có gì, không có tiên khí, tất cả đều phí công.

Sở Mặc cảnh giác, nhưng không biết hắn hoàn toàn không cần phải vậy. Trước khi Hàn Ngọc Khiêm tới nhân giới, quả thực được ban cho mấy bảo vật Vân Lam, để dùng phòng thân. Nhưng gần hai tháng trôi nổi trong Vô Vọng chi hải, mấy vật trên người đều bị tổn hại hết. Nếu không phải vậy, hắn cũng không cần ra mặt tìm Không Ổ Tông.

Khi tu vi của Hàn Ngọc Khiêm bị phong, chỉ nghe một tiếng bịch vang lên, tiểu trùng bay bên cạnh Hàn Ngọc Khiêm và vật trong càn khôn tay áo của hắn đều rớt xuống đất. Sở Mặc không để ý quét mắt một cái, thấy Hàn Ngọc Khiêm còn muốn giãy khỏi hàn cùm, lập tức cười lạnh, “Đừng phí công nữa, vô dụng thôi.”

Hàn Ngọc Khiêm nghiến răng, nếu đã bị Sở Mặc bắt được, thì cũng không còn sợ gì nữa. Hắn dứt khoát tuôn ra, gầm lên tức giận với Sở Mặc, “Đồ tay sai của Sở Trầm Uyên, ngươi và mẹ ngươi đều là phản đồ của Vân Lam, vô sỉ. Ngươi làm bẩn huyết thống cao quý của hoàng tộc Vân Lam, đợi đại nghiệp của bệ hạ thành công, ngươi sẽ không có kết cục tốt.”

Đối với hậu duệ Vân Lam, Sở Mặc và mẫu thân của Sở Mặc Vân Tịnh Y đều là phản đồ và sỉ nhục mà bọn họ không thể chịu đựng. Vì sự phản bội của Vân Tịnh Y năm đó, khiến đại nghiệp mưu tính nhiều năm của hậu duệ Vân Lam bị hủy, làm lộ thực lực chôn giấu tích lũy nhiều năm ra trước

https://thuviensach.vn

mặt tiên triều, xém chút bị tiên triều nhổ tận gốc. Vì thế, phụ thân của Vân Tịnh Y, tiên đế Vân Lam thượng nhậm đích thân truy tới Hư Vô hải muốn đại nghĩa diệt thân, nhưng lại bị Bách lão ngăn cản mà thân mang trọng thương, không lâu thì rời khỏi nhân thế.

Đại nghiệp bị hủy, tiên đế qua đời, hai đả kích mạnh mẽ khiến hậu duệ Vân Lam còn sót lại đều hận Vân Tịnh Y sâu sắc, thù hận này kéo dài tới lúc Sở Mặc ra đời. Một hài tử mang trong người huyết mạch của kẻ địch, quả thật làm nhơ nhuốc huyết thống Vân Lam cao quý. Sự tồn tại của Sở Mặc là sỉ nhục của Vân Lam, còn là tượng trưng cho sự phản bội của Vân Tịnh Y. Sau khi Vân Tịnh Y qua đời, anh của Vân Tịnh Y, cậu của Sở Mặc, tiên đế Vân Lam tân nhậm Vân Tịnh Hàn mấy lần xâm nhập Hư Vô hải, dự định diệt tận gốc Sở Mặc. Nếu không phải Tiêu Diêu cung phòng thủ nghiêm ngặt, Sở Mặc chỉ sợ đã sớm không còn trên đời.

Đối với lời của Hàn Ngọc Khiêm, vẻ mặt Sở Mặc không có chút biến hóa nào, chỉ là hiện lên mỉa mai, nhẹ nói: “Huyết thống hoàng tộc cao quý? Không phải chỉ là huyết mạch yêu thú sao? Ngươi nói ta vấy bẩn huyết thống Vân Lam cao quý, nhưng tạp chủng trong mắt các ngươi đây, vừa ra đời đã kích phát được huyết mạch thượng cổ yêu thú, nếu luận huyết thống thì còn thuần hơn bệ hạ của các ngươi, ông cậu tốt của ta nhiều.”

Lời của Sở Mặc nhẹ mà không mang chút tình cảm, nhưng nội dung trong đó lại khiến Hàn Ngọc Khiêm run rẩy, hắn kinh nghi không thôi nhìn Sở Mặc, “Ngươi…”

Sở Mặc khinh thường nhìn hắn, đi thẳng tới trước mặt Hàn Ngọc Khiêm, lạnh giọng nói, “Vân Tịnh Hàn bảo ngươi tới nhân giới làm gì?”

Hàn Ngọc Khiêm thu liễm tâm trạng, lắc đầu, “Ta sẽ không nói gì cả.”

Sở Mặc cười lạnh, đột nhiên bóp cổ Hàn Ngọc Khiêm, “Ngươi cho rằng ngươi không nói, ta sẽ không biết sao.”

https://thuviensach.vn

Hắn chậm rãi siết chặt tay, “Chỉ sợ ngươi sẽ không biết, kim ngư vệ có bao nhiêu thủ đoạn.”

Hàn Ngọc Khiêm sợ hãi trừng to mắt, hắn đương nhiên biết thủ đoạn của kim ngư vệ, nhưng hắn nói rồi lẽ nào Sở Mặc sẽ bỏ qua cho hắn? Còn không phải sẽ giam hắn trong tiên lao cả đời, sao hắn có thể giống Vân Tịnh Y phản bội đại nghiệp của họ!

Hàn Ngọc Khiêm nhắm chặt mắt, tỏ thái độ không hợp tác. Sở Mặc lộ vẻ vô cùng chán ghét, tay hắn tăng lực lên từng chút. Thấy Hàn Ngọc Khiêm sắp ngất đi, Sở Mặc nhạy bén phát giác trong hư không sau lưng truyền tới dao động kỳ quái.

Sở Mặc vô thức né người, giây tiếp theo, hỏa cầu cực lớn đáp xuống nơi hắn vừa đứng. Trong hỏa cầu, một nam tử trung niên cao gầy thân mặc bào đỏ chậm rãi đứng lên, tay cầm một pháp trượng tạo hình kỳ quái, nhắm thẳng hướng Sở Mặc.

“Hỏa thần vạn năng, hạ nhân hèn mọn của người thỉnh cầu người, giáng liệt diệm phẫn nộ của người xuống đi!”

Theo tiếng ngâm của hắn, liệt diệm vô biên cháy bùng lên cạnh Sở Mặc, hỏa long cực lớn như ẩn như hiện trong liệt diệm, dữ tợn há miệng muốn nuốt Sở Mặc.

Từ khi nam tử xuất hiện, vẻ mặt Sở Mặc đã trở nên càng thêm lãnh khốc, hắn không ngờ người của Vân Lam lại dám câu kết với ma pháp thế giới. Theo tiếng ngâm của nam tử, một đạo kim quang vút qua, kim ngư lệnh tự động hiện lên trước mặt Sở Mặc, thoáng chốc hóa thành một bộ giáp màu vàng, bao kín cả người Sở Mặc.

Sở Mặc lạnh nhạt nhìn nam tử trong ngọn lửa, tay trái phất lên, kiếm quang màu đen thật lớn bay ra khỏi tay áo, hung tợn chém xuống nam tử trong ngọn lửa.

https://thuviensach.vn

Kiếm quang và hỏa long chạm nhau.

“Ầm!”

Ngọn lửa vô biên bùng lên, cả căn phòng thoáng chốc hóa thành biển lửa. Biển lửa này có vẻ không phải biển lửa bình thường, đồ vật trong phòng dùng tốc độ mắt người thấy được mà tan chảy. Sở Mặc nhớ tới Hàn Ngọc Khiêm bị hắn phong trụ tu vi, lập tức bước ra, đánh mấy đạo kiếm quang phong kín đường đi của nam tử bào đỏ, đi tới cạnh Hàn Ngọc Khiêm.

Bào đỏ trên người nam tử tỏa ra tia sáng lóa mắt, hóa giải từng kiếm thế của Sở Mặc. Khi Sở Mặc đi tới cạnh Hàn Ngọc Khiêm, một đôi cánh trắng khiết đột nhiên duỗi ra từ hư không, cuốn lấy Hàn Ngọc Khiêm, nhanh chóng biến mất trong hư không.

Sở Mặc khẽ nhíu mày khó thể thấy, hắn muốn theo vào hư không, nam tử bào đỏ đột nhiên nhào lên, cản trước mặt hắn.

“Hỏa thần vạn năng, xin thanh tẩy kẻ ti tiện trước mắt người…”

Sở Mặc cười lạnh, tay phải siết lại, giữa không trung hiện lên một cây cung màu vàng. Khi cánh tay phải của Sở Mặc siết chặt, kim quang lóa mắt bùng lên, một mũi tên màu vàng như lưu quang thoáng chốc ghim vào tim nam tử, trực tiếp cắt đứt tiếng ngâm của hắn.

“Dị… đoan…” Nam tử che ngực ngắc ngứ muốn ngâm cho xong, nhưng còn chưa kịp ngâm xong thì đã mềm rũ ngã xuống.

Sở Mặc lạnh nhạt nhìn di thể nam tử một cái, không tiếp tục đuổi theo Hàn Ngọc Khiêm. Nếu đã biết dư nghiệt Vân Lam và ma pháp thế giới câu kết với nhau, cụ thể bọn họ muốn làm gì đã không cần nói nhiều. Thông đạo ranh giới thông tới những giới khác của tiên giới chỉ có nhân giới là

https://thuviensach.vn

chưa phong ấn, ma pháp thế giới nếu muốn xâm nhập tiên giới như thú nhân thế giới, thì bọn họ thật sự là không tự lượng sức.

Sở Mặc nhẹ điểm giữa không trung, hư không nứt ra, di thể nam tử dưới đất trượt vào hư không. Sở Mặc đang định bước vào, đột nhiên hơi ngừng lại, dừng bước.

Trong biển lửa vô biên, thứ Hàn Ngọc Khiêm làm rơi trước đó đều bị thiêu sạch sẽ, chỉ còn độc một vật thể lớn bằng bàn tay phát ra tia sáng lam óng ánh, chớp nháy trong biển lửa. Sở Mặc không chút do dự vẫy tay, triệu màng sáng màu lam đó vào tay.

Rất nhanh, đài truyền hình bản địa liền phát sóng một tin ngắn. Một nhà dân trong tiểu khu phía đông đột nhiên bắt lửa, thiêu rụi căn nhà. May là trong căn nhà hỏa hoạn đó không có người ở, trước mắt không có thương vong về con người. Còn về nguyên nhân hỏa hoạn, những khâu liên quan đang tiến hành điều tra.

Khi tin ngắn được phát, Sở Mặc đã trở về nhà. Tiêu Dật còn đang ngủ, Sở Mặc không làm Tiêu Dật giật mình, mà lặng lẽ ngồi trước giường.

Khi còn chưa gặp Tiêu Dật, Sở Mặc không hiểu được tình cảm giữa cha mẹ mình. Đối với hắn, sự gặp gỡ của cha mẹ hoàn toàn chính là một bi kịch. Bọn họ một người bị cô lập hoàn toàn, một người từ trên cao bị đánh xuống phàm trần, cho dù cuối cùng ở bên nhau, nhưng lúc nào cũng phải sống trong nỗi sợ hãi phụ thân bất cứ lúc nào cũng có thể qua đời. Sở Mặc từng nghe Bách lão kể, mẫu thân ở tại Tiêu Diêu cung không được mọi người tiếp nhận. Trong mắt mọi người, phụ thân rơi vào bước đường hiện tại đều do mẫu thân hại.

Cho dù phụ thân yêu mẫu thân, cố chấp lấy mẫu thân, nhưng đó lại có là gì? Ngay cả Bách lão cũng không thấy họ khả quan. Sở Mặc không cảm thấy bọn họ có hạnh phúc gì đáng nói.

https://thuviensach.vn

Từ sau khi gặp Tiêu Dật, Sở Mặc cảm thấy hắn đã có thể lý giải cha mẹ. Trên đời này sẽ có một người như thế khiến ngươi lúc nào cũng nhớ tới, lúc nào cũng muốn gặp y, muốn ôm y vào lòng. Có thể tư chất của y không tốt, có thể thân thế không tốt, có thể tướng mạo không đẹp, có thể tất cả của y đều không phù hợp với tiêu chuẩn để đứng cạnh ngươi trong mắt thế nhân, nhưng chỉ cần ngươi thích y, căn bản không cách nào khống chế cảm xúc của mình.

Sở Mặc mỉm cười, áp lực lãnh khốc như băng hiện lên trên người từ khi gặp Hàn Ngọc Khiêm bây giờ dường như đang tan ra. Tuy hắn không nói, trong lòng kỳ thật vẫn luôn canh cánh thân thế của mình. Từ sau khi hắn có thể khống chế chuyển hoán thú thể, hắn không còn chịu dùng thú thể xuất hiện nữa. Nếu không phải gặp Tiêu Dật, chỉ sợ hắn vĩnh viễn sẽ không giống như hiện tại, thản nhiên thừa nhận huyết thống thượng cổ yêu thú thuần khiết trong người mình trước mặt hậu duệ Vân Lam.

Sở Mặc nhẹ cởi áo ngoài, nằm bên cạnh Tiêu Dật, ôm chặt lấy y.

Tiêu Dật mơ hồ cảm thấy có người bên cạnh, hàm hồ hỏi, “Sở Mặc?”

Ánh mắt Sở Mặc dịu dàng, cúi đầu hôn Tiêu Dật, “Tiểu Dật, ta rất vui vì được gặp cậu.”

Tiêu Dật hoang mang mở mắt, nghĩ tới gì đó, chần chừ nói, “Không phải anh đi bắt Hàn Ngọc Khiêm sao?”

Sở Mặc cười nhẹ, lật người đè trên người Tiêu Dật, “Xuỵt, đừng nhắc tới hắn, chúng ta làm tiếp chuyện buổi trưa làm chưa xong.”

“Sở…”

Tiêu Dật muốn phản đối đều bị nụ hôn của Sở Mặc chặn lại. Hiện tại hiệu quả của rượu trái cây đã qua, Tiêu Dật hoàn toàn tỉnh táo thừa nhận nhiệt tình của Sở Mặc. Khi Sở Mặc nhanh chóng cởi quần áo, cảm giác da

https://thuviensach.vn

thịt hai người dán vào nhau nhanh chóng gọi lại ký ức buổi trưa của Tiêu Dật.

Ký ức thức tỉnh dẫn theo tình dục cũng tỉnh lại, Tiêu Dật lúng túng cảm thụ tiểu tiểu Mặc đang dựng thẳng, muốn đẩy Sở Mặc ra, nhưng lại bị Sở Mặc kéo tay, cầm lên tiểu tiểu Mặc.

“Tiểu Dật, cậu xem, nó cũng thích cậu như ta.”

Nó ở đây đại biểu cái gì không nói cũng biết. Tiêu Dật quẫn bách nhìn Sở Mặc, hoàn toàn không ngờ Sở Mặc sẽ nói ra câu này.

Sở Mặc mỉm cười, nhẹ ngậm lấy môi Tiêu Dật, còn thấp giọng nói, “Tiểu Dật, Tiêu Dật, tiểu Dật…”

Tiêu Dật ban đầu thật sự dự định đẩy Sở Mặc ra, khi uống say còn được, khi tỉnh táo y thật sự không chuẩn bị sẽ làm chuyện Sở Mặc muốn làm. Nhưng giọng thầm thì và hơi thở của Sở Mặc lại giống như ma chú, giam cầm tất cả hành động của Tiêu Dật.

Y gần như thuận theo để Sở Mặc mở thân thể ra, cảm thụ Sở Mặc cường thế tiến vào. Trong một thoáng, Tiêu Dật cảm thấy thân thể của mình đã không còn do y tự khống chế, mà toàn bộ đều bị Sở Mặc khống chế. Tiêu Dật nhẹ cắn môi, muốn ngăn cản tiếng rên rỉ tràn ra, Sở Mặc lại cưỡng chế tách đôi môi y ra, trong lúc môi lưỡi giao nhau, bức y kêu ra tiếng.

Tiêu Dật bị đỉnh tới thất thần thở dốc ôm cổ Sở Mặc, thân thể không thể khống chế run lên theo động tác của Sở Mặc, khoái cảm cực lớn từng đợt từng đợt truyền ra, Tiêu Dật vô pháp khống chế rên rỉ ra tiếng.

Sở Mặc thỏa mãn nghe tiếng rên rỉ của Tiêu Dật, nâng đầu Tiêu Dật để y nhìn mình.

“Tiểu Dật, ta thích em!”

https://thuviensach.vn

Khoái cảm chìm ngập truyền tới, tuy đầu óc Tiêu Dật trắng xóa, nhưng lại khắc sâu câu này vào tim.

https://thuviensach.vn

TIÊN GIỚI TẨU TƯ PHẠM

Lý Tùng Nho
www.dtv-ebook.com

Chương 68

Tiết Mục

Có lẽ vì dư nghiệt Vân Lam và ma pháp thế giới câu kết với nhau, lần này sau khi Sở Mặc trở về tiên giới, rõ ràng đã trở nên bận rộn. Tuy hắn và Tiêu Dật mới yêu nhau, đang lúc ăn ngon biết mùi, nhưng chuyện chất đống ra đó, hắn cũng chỉ có thể rời khỏi Nhược Thủy châu, cố tranh thủ thời gian trở về.

Đối với việc Sở Mặc bận rộn làm việc, Tiêu Dật không có cảm giác gì quá lớn. Sau khi cùng Sở Mặc, y luôn cảm thấy tiến triển quá nhanh, vô cùng không chân thật. Khoảng cách giãn ra thế này, mỗi ngày thông qua vân mạc liên lạc nói chuyện, Tiêu Dật ngược lại cảm thấy chân thật hơn một chút. Huống hồ, không chỉ Sở Mặc bận, y cũng rất bận. Độ phát triển của vân mạc tại tiên giới vượt qua sự tưởng tượng của y, cho dù một cái vân mạc đáng giá năm khối thượng phẩm tinh ngọc, nhưng vẫn là cung không đủ cầu. Sau khi Tiêu Diêu cung phái ra năm luyện khí sư, lại phái ra năm luyện khí sư nữa, chỉ vì muốn tốc độ sản xuất vân mạc đuổi kịp tiến độ đặt hàng.

Đối với vân mạc, hiện tại người tiên giới phần nhiều xem nó thành công cụ tin tức. Một mặt Tiêu Dật cảm thấy vui sướng vì tốc độ phát triển của vân mạc, một mặt khác lại để tâm chuyện vân mạc chưa được triển khai đủ công năng. Trước mắt y nghĩ thế này, nếu có thể khai quật công năng khác của vân mạc, chân chính đạt tới ảo tưởng ban đầu của y đối với vân mạc, làm công cụ mang tính tổng hợp gồm máy tính và di động.

https://thuviensach.vn

Vì thế, sau khi Tiêu Dật trù bị mấy ngày, kéo Từ Sắt Nguyên mở cuộc họp nhỏ. Trước khi tới nhân giới, Tiêu Dật đã dựng cờ hiệu là học tập đài truyền hình nhân giới, y vốn không nghĩ tới tốc độ phát triển của vân mạc lại nhanh như thế, chuyện thành lập đài truyền hình cũng chỉ nằm trong giai đoạn chuẩn bị. Nhưng hiện tại, Tiêu Dật cảm thấy đã là lúc để đưa chuyện này vào lịch trình.

Thuật lại đơn giản ý định của mình, Tiêu Dật tỏ rõ với Từ Sắt Nguyên, "Anh cảm thấy thế nào?"

Từ Sắt Nguyên vẻ mặt hưng phấn lại mang chút do dự, "Cậu nghiêm túc sao?"

"Đương nhiên!"

Sự khẳng định của Tiêu Dật khiến Từ Sắt Nguyên vô cùng kích động, hắn hiếm khi khiêm tốn nói, "Ta lo lắng mình làm không tốt."

Tiêu Dật mỉm cười, khích lệ vỗ vai Từ Sắt Nguyên, "Tôi tin tưởng anh, chúng ta có thể thử trước."

"Vậy thử bây giờ luôn?" Từ Sắt Nguyên tuy bày đặt khiêm tốn, nhưng thật tâm thì vô cùng muốn thử. Lời của Tiêu Dật chính là đã bắt cho hắn một cây thang, hắn nhịn không được trở nên cấp bách.

Tiêu Dật khẳng định gật đầu, "Được, thử bây giờ luôn!"

Tháng 10 năm 3262 Trầm Uyên tiên lịch, tiết mục đầu tiên tại tiên giới, cũng chính là tiết mục lâu đời nhất trên lịch sử tiên giới, tiết mục tin tức quyền uy nhất chính thức thành lập. Tiết mục này được vô miện chi đế (vị đế vương không có mũ miện, tức là vị vua được nhân gian tôn thờ thôi) Tiêu Dật sau này, tùy tiện đặt tên là [Tiên giới sớm biết], mới đầu chỉ là ôm thái độ sáng lập thử xem, ai mà ngờ nó vừa được đưa ra đã lập tức tạo nên vang động cực lớn tại tiên giới, từ đó bắt đầu lịch sử bền vững của nó. Cho

https://thuviensach.vn

dù sau này đài truyền hình Càn Khôn do Tiêu Dật sáng lập không ngừng đưa ra những tiết mục mới mẻ thú vị, nhưng [Tiên giới sớm biết] vẫn là tiết mục được chúng nhân tiên giới yêu thích nhất, không gì sánh được. Vai chính trong tiết mục này, vốn là Từ Sắt Nguyên không có mấy danh tiếng trong tiên giới, cũng đã thành công nhờ [Tiên giới sớm biết] mà bắt đầu nổi danh. Hơn nữa đánh bại tiên đế trở thành nam tiên được nữ tiên tiên giới mong muốn gả cho nhất. Đương nhiên cũng không trừ bỏ nguyên nhân lúc đó, các nữ tiên đều đã biết tiên đế thích nam nhân, cho nên yy mong gả cho tiên đế cũng ít đi rất nhiều. Đây là sau này, tạm thời không nhắc.

Lúc này, tiết mục ngày sau gần như trở thành một phần trong cuộc sống của dân chúng bình dân tiên giới vừa mới được ghi băng kỳ một, mà sau đó Từ Sắt Nguyên nhờ vào tiết mục này nổi đình nổi đám, trước mắt vẫn chỉ là một người lắp ba lắp bắp đứng trước vân mạc đọc bản nháp.

“Ngày 2 tháng 10 năm 3262 Trầm Uyên tiên lịch, trời trong, trời trong nắng ấm, thích, thích hợp xuất hành. Sáng hôm qua, Lăng Tiêu thiên truyền, truyền tin ra, tiên đế bệ hạ lại bắt đầu bế, bế quan lần nữa. Đối với việc này, chúng ta thành tâm cầu nguyện tiên đế bệ hạ tu vi đại, đại, đại tiến, sớm ngày xuất quan.

Hiện tại, chúng ta chuyển, chuyển ống kính sang Hư Vô hải. Tiêu Diêu cung tại Hư Vô hải hôm trước biểu đạt bọn họ phái người thu mua được một lượng tuyết, tuyết tiêu sa, còn thành công luyện chế thành hòa, hòa thần đan. Tiêu Diêu cung chuẩn bị đưa một phần ba đợt hòa thần đan này ra ngoài tiêu thụ, nếu ai muốn xin liên hệ Nhược Thủy châu, châu, châu Đinh Nguyên Vĩ.

Sau Hư Vô hải, chúng ta lại chuyển sang Huyền Hồ cảnh, theo Huyền Hồ cảnh, cảnh Lâm gia biểu thị, gần đây Huyền Hồ cảnh phát hiện có tung, tung tích yêu thú bậc tám ra vào, xin mọi người chú ý an toàn…”

https://thuviensach.vn

Ngắt ngứ đọc cho xong một lượt trước vân mạc, Từ Sắt Nguyên vẻ mặt xấu hổ buông bản thảo xuống, nhào tới cạnh Tiêu Dật, ôm y vẻ mặt ai oán nói.

“Rốt cuộc là sao? Tại sao ta đối diện vân mạc lại khẩn trương không nói ra lời nổi?”

Tiêu Dật không muốn đánh tan sĩ khí của Từ Sắt Nguyên, khích lệ vỗ vỗ hắn, “Anh đã rất giỏi rồi, thật ra tôi cảm thấy hiệu quả không tồi, luyện thêm mấy lần nữa thì sẽ quen thuộc thôi.”

“Thật sao?”

“Thật!” Tiêu Dật nói vô cùng khẳng định. Từ Sắt Nguyên chậm rãi yên tâm.

Tiêu Dật không phải tùy tiện dỗ dành Từ Sắt Nguyên, đối với y, Từ Sắt Nguyên thật sự rất giỏi. Là một tay mơ chưa trải qua bất cứ huấn luyện nào, lại chưa có kinh nghiệm mà nói, Từ Sắt Nguyên chỉ dựa vào mấy ngày quan sát tin tức nhân giới mà Tiêu Dật lưu lại, đã có thể làm được tới bước này, quả thật đã có thể coi là thiên tài. Còn về vấn đề lắp bắp mà Từ Sắt Nguyên lo lắng, chỉ cần rèn luyện là tốt rồi.

Có Tiêu Dật ở một bên không ngừng cổ vũ, trạng thái của Từ Sắt Nguyên thật sự càng lúc càng tốt. Thật ra đối với một người từng quay không ít quảng cáo hơn nữa còn có chút danh tiếng tại Dịch Vân châu mà nói, Từ Sắt Nguyên vốn không nên khẩn trương như vậy. Nguyên do là trước đó Tiêu Dật đã nâng tính quan trọng của tin mới lên quá cao, Từ Sắt Nguyên hơi bị dọa. Hiện tại hắn chậm rãi thả lỏng, trạng thái tự nhiên cũng càng lúc càng tốt.

Trải qua hai ngày chuẩn bị khẩn trương, [Tiên giới sớm biết] chính thức phát sóng vào ngày 4 tháng 10 năm 3262 Trầm Uyên tiên lịch. Hai ngày trước, tất cả người đang có vân mạc đều nhận được một tin truyền âm: Tiết

https://thuviensach.vn

mục [Tiên giới sớm biết] đầu tiên do đài truyền hình Càn Khôn tiên giới tạo ra sẽ được phát sóng đúng 9 giờ sáng ngày 4 tháng 10 năm 3262, mong quý vị đón xem.

Tin nhắn này đã tạo ra làn sóng không nhỏ trong số những người có vân mạc. Đài truyền hình là cái gì? [Tiên giới sớm biết] là gì? Vì những từ ngữ xa lạ này, sự hiếu kỳ của mọi người đều bị khơi lên. Nhớ lại những thứ người đứng sau vân mạc đã làm, bất luận là vân mạc trong tay, hay là tiểu thuyết đã tạo phong ba trong tiên giới thời gian này, mỗi chuyện mới mẻ đều vô cùng thú vị, bất giác mọi người cũng bắt đầu ôm chờ mong to lớn với [Tiên giới sớm biết], đợi ngày 4 tháng 10 tới.

Sáng ngày 4 tháng 10, trong Lăng Tiêu thiên, Sở Trầm Uyên hứng thú nhìn vân mạc trong tay, quay sang nhìn Sở Mặc, "Đây chính là mấy người ở cạnh con làm được?"

Sở Mặc khẽ gật đầu. So với chúng nhân tiên giới không biết chút gì, hắn rõ ràng hiểu được đài truyền hình là cái gì, cái gì là [Tiên giới sớm biết]. Mấy hôm nay hắn bận bù đầu, không thể rút bớt thời gian tới Nhược Thủy châu, thậm chí cũng không liên lạc với Tiêu Dật một lần. Hắn không ngờ ý định lần trước Tiêu Dật nói với hắn đã biến thành hiện thực nhanh như vậy.

Lúc nhìn thấy tin tức truyền âm, Sở Mặc dâng lên một cảm giác tự hào thật to lớn. Hắn quả thật hận không thể tuyên cáo với mỗi người bên cạnh, người tạo ra những tin tức này, là người hắn thích, là Tiêu Dật của hắn.

Sở Mặc hoàn toàn xuất thần khiến Sở Trầm Uyên nghĩ tới lời Đoạn Lăng Phong nói khi Đoạn Lăng Phong cãi nhau với hắn lần trước, Sở Mặc có người yêu rồi, người đó sẽ là chủ mẫu tương lai của Tiêu Diêu cung bọn họ. Sở Trầm Uyên đương nhiên sẽ điều tra người Đoạn Lăng Phong nói là ai, cuối cùng kết quả điều tra khiến hắn không thể diễn tả nổi tâm trạng. Sở Mặc và Tiêu Dật mới quen biết có mấy tháng, Sở Mặc đã theo đuổi được Tiêu Dật, hắn và Đoạn Lăng Phong cùng nhau trưởng thành cho tới hôm

https://thuviensach.vn

nay đã bốn ngàn năm rồi, Đoạn Lăng Phong nhìn hắn còn bày vẻ thù nhân. Lẽ nào hắn còn thua kém Sở Mặc?

Nghĩ thế, Sở Trầm Uyên ôm thái độ ta không thoải mái thì không cho ngươi thoải mái, ác ý mở miệng, "Ta nghe nói con có người yêu rồi?"

Sở Mặc hơi nhíu mày, không biết Sở Trầm Uyên đột nhiên nói vậy là có ý gì. Nhưng hắn cũng không có ý định che giấu Sở Trầm Uyên, giấu cũng giấu không được, thế nên dứt khoát gật đầu.

Sở Trầm Uyên hừ lạnh, "Ta nghe nói y là một nam nhân, còn là nam nhân không có bất cứ căn cơ nào tại tiên giới. Con và y yêu nhau, không lo lắng không được sự ủng hộ của các thế gia tiên giới sao?"

Sở Mặc hiện tại rất khẳng định, Sở Trầm Uyên đang tìm phiền phức, chắc là do Đoạn Lăng Phong lại kích thích hắn. Ôm suy nghĩ không tính toán với người thất tình, Sở Mặc lạnh nhạt nói, "Thúc quản quá nhiều rồi."

Sở Trầm Uyên nghẹn một chút, phẫn hận nói, "Mấy hôm trước Điền Nhân có nói với ta nhà hắn có một tiểu nữ nhi tuổi tác xấp xỉ như con, muốn ta làm mai, ta cảm thấy rất thích hợp, con thấy sao?"

Sở Mặc câm nín nhìn Sở Trầm Uyên, nửa ngày mới nói: "Hiện tại ta cuối cùng cũng hiểu tại sao Đoạn thúc lại ghét thúc."

Sở Trầm Uyên, "…"

Nói cái gì không ăn nhập gì hết trơn!

Sở Mặc không để tâm lời của Sở Trầm Uyên, Sở Trầm Uyên tuy không thích việc hắn có một nửa huyết thống Vân Lam, nhưng nhiều năm nay cũng thật sự bảo vệ hắn trưởng thành. Hắn tin Sở Trầm Uyên sẽ không làm bậy bạ gì, huống hồ có Đoạn Lăng Phong đó, hắn căn bản không sợ Sở Trầm Uyên sẽ làm gì.

https://thuviensach.vn

So với bị giữ lại cạnh Sở Trầm Uyên, nhìn vẻ mặt không như ý của hắn, Sở Mặc càng mong bớt thời gian để về Nhược Thủy châu ôm Tiêu Dật. Chuyện dư nghiệt Vân Lam bọn họ đã có bố trí đại khái, không sợ dư nghiệt Vân Lam không xuất thủ, chỉ sợ bọn họ cái gì cũng không làm. Hiện tại hiếm khi có một ngày rảnh rỗi, hắn thật không muốn tiêu phí trên người Sở Trầm Uyên.

Sở Trầm Uyên giống như không hiểu Sở Mặc muốn đi, cứng mặt đứng đó, vừa không nói có chuyện gì, cũng không để Sở Mặc đi.

Sở Mặc bất đắc dĩ nhìn hắn, "Thúc rốt cuộc muốn làm gì?"

Sở Trầm Uyên hừ lạnh, "Lăng Phong đâu?"

"Canh bên người tiểu Dật."

Sở Trầm Uyên vẻ mặt tự nhiên, "Con bảo Lăng Phong qua đây, ta liền thả con đi."

Sở Mặc thương hại nhìn Sở Trầm Uyên, hắn thật sự hoài nghi Sở Trầm Uyên có phải hễ đối diện Đoạn Lăng Phong, lập tức tự động mất hết anh minh thần võ mà chuyển thành bạch si không. Nếu đây là yêu cầu của Sở Trầm Uyên, hắn đương nhiên sẽ không phật ý đối phương. Lập tức Sở Mặc kết nối vân mạc với Đoạn Lăng Phong.

"Đoạn thúc, ta bị Sở Trầm Uyên nhốt tại Lăng Tiêu thiên."

"Cái gì?" Trên màn sáng phía trên vân mạc, Đoạn Lăng Phong vẻ mặt tức giận chiếm cứ toàn bộ không gian, hắn tức giận bừng bừng gầm lên, "Tên tiểu nhân bỉ ổi đó, ta đã biết! Điện hạ yên tâm, ta qua đó liền."

Ngắt vân mạc, Sở Mặc thản nhiên nhìn Sở Trầm Uyên.

Sở Trầm Uyên, "…"

https://thuviensach.vn

Đoạn Lăng Phong chạy qua sẽ phát sinh chuyện gì với Sở Trầm Uyên, Sở Mặc không có tâm tình ngồi xem, nghĩ cũng biết võ lực của Sở Trầm Uyên không phải là đối thủ của Đoạn Lăng Phong, mắng người thì hắn lại không nỡ, chắc chắn là bị Đoạn Lăng Phong mắng cho một trận, nói không chừng còn bị đánh vài cái. Nhưng Sở Trầm Uyên là tự nguyện, Sở Mặc cũng lười nói nhiều.

Đã sớm tới chín giờ sáng, kỳ đầu tiên của [Tiên giới sớm biết] chính thức phát sóng. Sở Mặc không buồn mở vân mạc xem nội dung cụ thể, hắn chỉ một lòng chạy về Nhược Thủy châu, lúc này hắn muốn ở bên cạnh Tiêu Dật.

Hôm nay, hầu như tất cả những người mua vân mạc đều cùng mở vân mạc một lúc. Trước đó, bọn họ hoặc là tu luyện, hoặc là ăn sáng, hoặc đùa vui với bạn bè, hoặc bận rộn chuyện khác. Nhưng vừa tới 9 giờ, lòng hiếu kỳ to lớn làm bọn họ tự động dừng mọi chuyện, đồng thời ấn mở vân mạc.

Trên màn hình màu lam đậm, cùng một khúc nhạc dễ nghe, một con kỳ lân hùng tráng uy nghiêm bước trên biển mây từng bước lại gần. Mỗi một bước của kỳ lân, dưới chân sẽ xuất hiện một chữ, đợi kỳ lân đi tới giữa màn sáng, mấy chữ đài truyền hình Càn Khôn xuất hiện trước mặt mọi người.

Đây là logo mà Thành Hạo đặc biệt thiết kế cho đài truyền hình Càn Khôn, Tiêu Dật rất thích. Trong đám bạn bè mà Từ Sắt Nguyên gọi tới, Thành Hạo là người biểu hiện chói sáng nhất. Tiêu Dật đang suy nghĩ chuyện đẩy kế hoạch đưa coca cola lên thị trường cho Thành Hạo làm. Hiện tại y rất hiểu tính quan trọng của nhân tài, nhân thủ không đủ thì có nhiều kế hoạch cũng phí công.

Sau biểu tượng kỳ lân, gương mặt đã được đặc biệt chỉnh chu của Từ Sắt Nguyên xuất hiện trên màn sáng. Sau lưng Từ Sắt Nguyên, là bối cảnh biển mây mà Tiêu Dật mô phỏng theo phòng thu của nhân giới tạo ra, mấy chữ tiên giới sớm biết treo trên biển mây.

https://thuviensach.vn

Trải qua hai ngày tập trung luyện tập, trạng thái của Từ Sắt Nguyên rõ ràng đã điều chỉnh tốt nhất. Hắn mỉm cười trong vân mạc, lộ ra hàm răng tám chiếc tiêu chuẩn.

"Chào mọi người, hôm nay là ngày 4 tháng 10 năm 3262 Trầm Uyên tiên lịch, trời trong nắng ấm thích hợp xuất hành. Ta là Từ Sắt Nguyên của [Tiên giới sớm biết]. [Tiên giới sớm biết] là tiết mục lập ra vì tiên giới, lấy ý tưởng "tính uy quyền và tính hạn định", chuyên mục phát sóng các loại tin tức phát sinh trong mấy ngày gần đây tại tiên giới, với mục đích giúp mọi người có thể hiểu rõ tiên giới mà không cần phải ra khỏi nhà.

Hiện tại chúng ta xem tin tức đầu tiên. Hai ngày trước, Lăng Tiêu thiên truyền tin, Trầm Uyên tiên đế bệ hạ bắt đầu bế quan lần nữa, chúng ta chân thành cầu nguyện tiên đế bệ hạ tu vi đại tiến, sớm ngày xuất quan.

Sau tin tức về Lăng Tiêu thiên, chúng ta sẽ chuyển sang Hư Vô hải…"

Trong Lăng Tiêu thiên, Đoạn Lăng Phong ngồi nâng vân mạc coi đắm đuối, Sở Trầm Uyên vẻ mặt cười khổ đứng bên cạnh hắn.

"Lăng Phong, ngươi có muốn uống gì không?"

Đoạn Lăng Phong liếc xéo Sở Trầm Uyên một cái, "Có cho ngươi cũng không dám hạ độc, ta muốn uống rượu Đỗ Khang."

Sở Trầm Uyên bất đắc dĩ nhìn Đoạn Lăng Phong, gật đầu, thừa nhận mình không dám hạ độc. Khi hắn đang định đi rót rượu, Đoạn Lăng Phong đang xem vân mạc đột nhiên bật cười, tiện mồm nói, "Sao ngươi vẫn cái thói cũ, mỗi lần không muốn làm gì liền lấy danh nghĩa bế quan để lười biếng."

Sở Trầm Uyên dừng lại, kích động nhìn Đoạn Lăng Phong đang vùi đầu coi vân mạc, cố gắng giữ giọng mình vẫn như bình thường, "Ngươi vẫn nhớ chuyện trước kia?"

https://thuviensach.vn

Đoạn Lăng Phong hừ một tiếng, “Ngươi cho rằng ta già rồi thì ngu ngốc sao? Đương nhiên là nhớ. Ngươi còn nhớ chuyện năm đó ngươi đánh không lại ta, lén bỏ thuốc xổ trong cơm của ta không?”

Sở Trầm Uyên, “…”

Tại sao không nhớ chuyện nào tốt một chút!

Chuyện Sở Trầm Uyên bế quan không tạo nên sóng gió gì, mọi người đã quen với việc tiên đế bệ hạ tu luyện thành si, thường xuyên bế quan vài ngày. So với chuyện Sở Trầm Uyên bế quan, khi tin tức Tiêu Diêu cung bán hòa thần đan vừa được đưa ra, cả tiên giới đều bùng nổ.

Sở Trầm Uyên chấn động quên luôn rót rượu, quay nhìn Đoạn Lăng Phong, “Tuyết tiêu sa các ngươi từ đâu mà có?”

Đoạn Lăng Phong lập tức cảnh giác, “Đây là bí mật của Tiêu Diêu cung chúng ta, ngươi muốn làm gì?”

Sở Trầm Uyên câm nín, nỗ lực muốn giải thích, “Hòa thần đan ý nghĩa trọng đại, vẫn luôn do ba nhà Lư gia, Tiêu gia và tiên đình khống chế, ngươi có biết Tiêu Diêu cung tham gia vào có nghĩa là gì không?”

Đoạn Lăng Phong cười nhạo, “Không phải chính là phá vỡ sự độc quyền của các ngươi, tổn hại lợi ích của ba nhà các ngươi sao? Ngươi cảm thấy Tiêu Diêu cung sẽ sợ?”

Sở Trầm Uyên nhạy bén đoán ra được tin hắn muốn biết trong lời Đoạn Lăng Phong, nguồn gốc tuyết tiêu sa của Tiêu Diêu cung không phải Tiêu gia, Lữ gia. Trong lòng thở phào một hơi, Sở Trầm Uyên rất muốn biết, tuyết tiêu sa của Tiêu Diêu cung rốt cuộc là từ đâu mà có? Hắn nhìn Đoạn Lăng Phong chằm chằm, vô thanh thở dài. Nếu hắn thật động tâm, thì có thể moi được từ miệng Đoạn Lăng Phong, nhưng hắn không muốn đối với Đoạn Lăng Phong như thế, thôi thì đợi hỏi Sở Mặc vậy.

https://thuviensach.vn

Nghi vấn của Sở Trầm Uyên chính là nghi vấn của tất cả người tiên giới. Tuyết tiêu sa trong tay Tiêu Diêu cung rốt cuộc từ đâu mà có? Tiêu gia? Lư gia? Còn về tiên đình, mọi người không cần nghĩ qua cũng liền loại bỏ, chỉ cần tiên đế còn bình thường, thì điều này tuyệt đối không có khả năng.

Linh Hư cảnh Tiêu gia, Tiêu Đỉnh Lâu mặt trầm như nước nhìn chằm chằm vân mạc, mắt hơi khép, nhìn không rõ cảm xúc. Sau lưng ông, Tiêu Thất an tĩnh cúi đầu, yên hơi tĩnh khí không có bất cứ động tĩnh nào. Từ khi biết hài tử đó được đón về tiên giới, Tiêu Đỉnh Lâu bắt đầu không tự chủ được chú ý nhất cử nhất động của hài tử đó. Vân mạc vừa ra đời, Tiêu Đỉnh Lâu liền phái người mua một cái, ông tra được đứng sau vân mạc có bóng dáng hài tử đó.

Đối với hài tử đó, tình cảm của Tiêu Đỉnh Lâu vô cùng phức tạp, năm đó ông quyết định từ bỏ hài tử đó, hiện tại cũng do dự không quyết, không biết có nên đón hài tử đó về không. Suốt hai mươi năm, Tiêu Tấn đã ngồi vững trên vị trí người thừa kế Tiêu gia, liên hôn với Lư gia cũng đã tạo nên chỗ dựa lớn cho hắn. Thân phận của hài tử đó quá mức mẫn cảm, nếu chỉ có một mình, đón về cũng không ngại. Nhưng hài tử đó hiện tại có liên hệ với Tiêu Diêu cung, một khi đón về, Tiêu gia phải đối mặt chính là trận tranh người thừa kế, ông không thể không cẩn trọng.

Vì đủ loại cân nhắc, ông vẫn không nhận lại hài tử đó. Ông muốn đợi lão hữu bế quan ra khỏi Hư Vô hải rồi, thử hỏi ý lão hữu rồi tính sau. Nhưng hiện tại Tiêu Diêu cung đưa hòa thần đan ra, khiến ông không thể không hoài nghi thái độ của lão hữu. Lão hữu dự định triệt để quyết liệt với ông, với Tiêu gia sao?

So với tâm lý phức tạp khó nói của Tiêu Đỉnh Lâu sau khi biết Tiêu Diêu cung đưa hòa thần đan ra, gia chủ Sí Vãn cảnh Lư gia Lư Lâm Sơn thì nghĩ đơn giản hơn nhiều.

https://thuviensach.vn

“Tra, đi tra! Tuyết tiêu sa của Tiêu Diêu cung từ đâu mà có!”

Lư Lâm Sơn không có bất cứ hảo cảm nào với Tiêu Diêu cung, năm đó Sở Kinh Hồng cự tuyệt liên hôn với Lư gia không khác nào cho Lư gia một bạt tai. Tại Vân Lam tiên triều, Lư gia chính là một trong những thế gia nổi tiếng tiên giới, cho dù tới Lan Thương tiên triều, Lư gia vẫn là thế gia đỉnh cao tiên giới. Sỡ dĩ Lư gia năm đó có thể nhanh chóng vạch trần thân phận của Vân Tịnh Y, cũng không phải không có liên quan với chuyện Lư gia và hậu duệ Vân Lam luôn giữ liên hệ.

Lư Lâm Sơn không hối hận chuyện năm đó đã làm, không nói chuyện Sở Kinh Hồng cự tuyệt liên hôn khiến Lư gia mất mặt, chỉ nói cải cách mà Sở Kinh Hồng muốn sẽ động tới lợi ích của Lư gia, ông đã không thể nhịn được. Ba ngàn năm trước Sở Kinh Hồng khiến ông không thoải mái, ba ngàn năm sau, thằng nhóc con mà Sở Kinh Hồng lưu lại cũng khiến ông khó chịu.

Lư Lâm Sơn cười lạnh, nếu ông đã có thể lật đổ Sở Kinh Hồng, thì lật đổ thêm một Sở Mặc cũng không phải là vấn đề gì.

Khác với tâm tư phức tạp của tiên đế, Tiêu gia và Lư gia đối với việc Tiêu Diêu cung đưa hòa thần đan ra, chúng tiên bình thường thì hoàn toàn là hưng phấn và cao hứng. Mấy vạn năm nay, Tiên đình và Lư gia, Tiêu gia hoàn toàn khống chế sản lượng hòa thần đan, rất nhiều tiên nhân cả đời bị vây ở tu vi bậc năm không cách nào nâng bậc. Hiện tại thế lực Tiêu Diêu cung mới xuất hiện, bọn họ không quan tâm lai lịch của tuyết tiêu sa, bọn họ chỉ cần biết mình có thêm một cơ hội để tiến lên bậc sáu là được.

[Tiên giới sớm biết] tạo nên bùng nổ to lớn trên tiên giới, từ đây có thể nhìn ra lượng tiêu thụ của vân mạc và lượng người xem [Tiên giới sớm biết] đạt tới độ kinh người nào. Sau khi tiết mục phát sóng xong, trong phòng thu vang lên tiếng hoan hô thật lớn. Mấy người Thành Hạo hưng phấn lao tới trước mặt Từ Sắt Nguyên, hung hãn vỗ hắn, cười ha ha.

https://thuviensach.vn

Tiêu Dật đứng trước cửa, mỉm cười nhìn màn này. Cùng với niềm vui vì tiết mục thành công, trong lòng y còn dâng lên một chút thất vọng nho nhỏ. Tuy bình thường y không cảm thấy có gì, nhưng lúc này y lại hy vọng Sở Mặc có thể ở cạnh mình. Nghĩ lại công việc của Sở Mặc, Tiêu Dật lắc đầu, đang định đi vào chúc mừng Từ Sắt Nguyên, sau lưng chợt có tiếng nói quen thuộc.

"Tiểu Dật!"

Tiêu Dật quay đầu, vui sướng thấy Sở Mặc đứng cách đó không xa.

"Sao anh đã về rồi?"

Sở Mặc cười nhẹ, dịu dàng nhìn Tiêu Dật, "Lúc này ta muốn ở bên cạnh em."

Không có gì động lòng hơn câu này! Tim Tiêu Dật nảy lên, y bất giác mỉm cười, chủ động đi tới trước mặt Sở Mặc, nhanh chóng ngẩng đầu hôn lên môi hắn một cái.

"Anh có thể về thật tốt!"

https://thuviensach.vn

TIÊN GIỚI TẨU TƯ PHẠM

Lý Tùng Nho
www.dtv-ebook.com

Chương 69

Lễ Vật

Sở Mặc vội từ Lăng Tiêu thiên về trừ muốn ở bên cạnh Tiêu Dật ra, còn chuẩn bị một món quà định tặng Tiêu Dật.

"Định đi đâu?" Tiêu Dật hiếu kỳ nhìn Sở Mặc. Sau khi hai người gặp mặt, Sở Mặc liền lét lút mang y ra ngoài, vẻ mặt thần bí.

Nghe Tiêu Dật hỏi, Sở Mặc chỉ cười không đáp. Hai người rời khỏi phụ cận tiểu viện, xung quanh không có một bóng tiên nhân, Sở Mặc tự nhiên biến hóa thân hình, một con hắc báo mắt vàng thật lớn hiện ra trước mặt Tiêu Dật.

"Lên đi!"

Tiêu Dật hơi ngây người, do dự một lát. Tuy tại thú nhân thế giới y từng cưỡi hắc báo rồi, nhưng đó chỉ là tình huống đặc thù. Hiện tại về nhân giới, vạn nhất Sở Mặc bị người ta nhận ra sẽ không tốt lắm thì phải?

Nỗi lo của y hiện rõ trên mặt, hắc báo híp mắt, lộ ra vẻ tươi cười. Giây tiếp theo, cái đuôi dài của hắc báo quấn lên eo Tiêu Dật, động tác dịu dàng nhấc y đặt lên lưng mình.

"Yên tâm, sẽ không có ai thấy."

Tiêu Dật chớp chớp mắt, không hiểu tại sao Sở Mặc lại khẳng định như thế, nhưng Sở Mặc không nói, y cũng lười hỏi. Tiêu Dật không biết một

https://thuviensach.vn

điều là, từ khi chuẩn bị ra mắt vân mạc, Sở Mặc đã mua hết cả vùng gần đó. Trừ để ngăn cản kẻ không biết lai lịch nào đó gây bất lợi cho Tiêu Dật ra, cũng là vì nghiệp vụ của mọi người càng lúc càng lớn, người sẽ càng lúc càng nhiều, không tiện để chen chút trong tiểu viện nữa. Hiện tại Sở Mặc đổi sang thú thể dẫn Tiêu Dật ra ngoài, đương nhiên sẽ không để kẻ không có mắt xuất hiện làm mất hứng.

Đã rất lâu rồi mới cưỡi lại hắc báo, Tiêu Dật không còn cảm giác thấp thỏm như khi ở thú nhân thế giới nữa, ngược lại có thêm sự hưng phấn khó nói rõ. Y nhớ lại hành động mà báo con thích nhất, cố tình ác liệt cúi người vươn tay gãi cằm hắc báo. Hắc báo híp mắt, quay đầu lại nhẹ cắn tay Tiêu Dật một cái như trừng phạt. Tiêu Dật không cảm thấy đau chút nào, mà lại ngưa ngứa. Hiện tại y khẳng định, Sở Mặc và báo con đều thích được người gãi cằm.

Khi Tiêu Dật ôm cổ hắc báo ngồi vững xong, hắc báo lao đi như cơn gió. Biển mây trùng trùng điệp điệp lùi dần ra sau, Tiêu Dật ôm chặt cổ hắc báo, vẻ mặt khó khống chế kích động. Từng có kinh nghiệm cưỡi lăng vân mã, Tiêu Dật vô cùng yêu thích cảm giác này, đặc biệt là khi ở bên Sở Mặc, cảm giác càng khác biệt.

Chỉ trong thoáng chốc, tiểu viện đã bị hai người bỏ xa sau lưng. Tiêu Dật còn đang nghĩ Sở Mặc rốt cuộc mang y đi đâu? Thì một ngọn núi nhỏ có mây mù vờn quanh xuất hiện trước mặt hai người. Khi đến gần chân núi, Sở Mặc đột nhiên biến về nhân hình, trong tiếng kinh hô của Tiêu Dật ôm y ngồi xuống đất. Tiêu Dật câm nín trừng Sở Mặc, y đương nhiên biết Sở Mặc cố ý. Tuy hiện tại Tiêu Dật cũng học được không ít thuật pháp, nhưng dù sao y cũng có tâm trạng khác với tiên nhân sinh trưởng lại đây, gặp chuyện gì phản ứng đầu tiên vẫn là tâm lý của người bình thường, không có ý thức của tiên nhân.

Sở Mặc nhẹ cười trong cái trừng mắt của Tiêu Dật, xoa đầu y, nhanh chóng mở miệng di chuyển lực chú ý của Tiêu Dật.

https://thuviensach.vn

“Ta chuẩn bị một món quà tặng em.”

“Món quà?”

Tiêu Dật không hiểu ngẩng đầu nhìn đỉnh núi bị bao trùm trong mây mù, rõ ràng cảm thấy tiên khí nơi này còn nồng đậm hơi tiểu viện. Nghĩ tới món quà Sở Mặc vừa nói, Tiêu Dật không thể liên hệ được nó với nơi này. Y chợt ngẩng ra, chắc không phải Sở Mặc định tặng y ngọn núi này đó chứ.

Đối với nghi vấn của y, Sở Mặc chỉ cười không nói, nắm tay Tiêu Dật đi tới chân núi. Đợi khi hai người biến mất trong mây mù, mây mù vờn quang ngọn núi lập tức biến ảo không ngừng, hoàn toàn che giấu ngọn núi bên trong. Lúc này nếu có người đi ngang qua, căn bản không thấy được nơi này có một ngọn núi, chỉ có thể thấy biển mây cuồn cuộn vô biên.

Tiêu Dật đã đi tới chân núi, y không biết chuyện xảy ra bên ngoài, y đang kinh ngạc nhìn hai chữ Tiêu trạch đằng trước, sau hai chữ Tiêu trạch, một con đường lát đá thanh ngọc kéo dài thẳng tới sườn núi, ở sườn núi thấp thoáng thấy vô số đình đài lầu các ẩn trong cây xanh hoa đỏ.

Tiêu Dật lập tức hiểu ra, kinh ngạc quay lại nhìn Sở Mặc.

Sở Mặc cười nhìn y, “Thích nơi này không?”

Tiêu Dật chớp mắt, không biết nói gì cho phải. Cảm giác làm bạn với thổ hào quá mạnh mẽ, khiến y nửa ngày không tỉnh lại được.

Sở Mặc thấy Tiêu Dật ngây người liền bật cười, hắn nhẹ giọng giải thích, “Khi vân mạc và hòa thần đan được bán ra, tiểu Dật đã không thể giống như trước kia ẩn mình phía sau. Có lẽ tiên nhân bình thường sẽ không chú ý tới em, nhưng những thế gia của tiên giới khẳng định sẽ tra được sự tồn tại của en, sau này nói không chừng sẽ có vài phiền toái. Chỗ tiểu viện phòng hộ đơn giản, không thể bảo đảm an toàn cho em. Ngọn núi này đã bố trí trận pháp phòng ngự, trình độ lớn nhất có thể chống lại tiến

https://thuviensach.vn

công của tiên nhân bậc chín. Hơn nữa ngoại vi ngọn núi còn có một ảo trận, tiên nhân bình thường căn bản sẽ không phát hiện sự tồn tại của ngọn núi này. Em vào đây ở, ông ngoại và ta cũng đều có thể yên tâm."

Những điều này Tiêu Dật cũng từng nghĩ tới, trước đó y chỉ làm ăn nhỏ đương nhiên không sợ bị người ta nhắm vào, nhưng hòa thần đan được đưa ra khẳng định bị người chú ý. Đặc biệt là thế lực ba nhà đứng sau hòa thần đan, tính ra sẽ không chịu để yên. Tiên đình có Sở Mặc thì chắc không vấn đề, Tiêu gia và Lư gia thì không biết sẽ làm gì. Trừ ba nhà này, khó bảo đảm gia tộc khác cũng nhân cơ hội muốn gia nhập bữa cơm, do đó y quả thật cũng nên cẩn thận hơn.

Chỉ là, Tiêu Dật do dự nhìn Sở Mặc, "Chắc không phải sau này tôi chỉ có thể ở đây, không thể đi đâu nữa chứ?"

"Đương nhiên không phải!"

Sở Mặc khẳng định, "Ta đã nhờ Đoạn thúc chiêu dụ cho em một đội hộ vệ, bọn họ lập tức sẽ từ Hư Vô hải qua đây. Trước khi ông ngoại xuất quan, em muốn đi đâu, tốt nhất là đi cùng ta, nếu ta không có mặt, thì mang theo đội hộ vệ đó. Đợi khi ông ngoại xuất quan rồi, có ông ngoại ở cạnh, không còn ai dám không mọc mắt gây phiền cho em."

Sở Mặc nói thế, Tiêu Dật cũng yên tâm. Hiện tại y cũng không phải không có bất cứ năng lực tự bảo vệ nào, nếu thực không được thì có thể chạy về nhân giới. Hơn nữa, thật ra y cũng không có chỗ nào để đi, ở lại đây cũng rất tốt.

Nghĩ thế, lực chú ý của Tiêu Dật lại trở về nơi ở này. Y không phải người giả tạo, Sở Mặc nếu có lòng tặng, y cũng không cần phải gánh tâm lý gánh nặng gì. Hiện tại y cũng tính là người đã có sự nghiệp, không cảm thấy thu một căn nhà của Sở Mặc thì sẽ thấp hơn hẳn một bậc. Hơn nữa

https://thuviensach.vn

không bàn tới quan hệ của hai người, Sở Mặc thân là thuộc hạ của y, quan tâm tới an nguy của ông chủ cũng rất bình thường mà.

Sự thản nhiên của Tiêu Dật khiến Sở Mặc buồn cười, hắn thích Tiêu Dật như thế.

Sở Mặc mỉm cười nắm tay Tiêu Dật, “Chúng ta đi xem thử.”

“Được!”

Cùng Sở Mặc đi dạo một vòng, Tiêu Dật hoa cả mắt. Diện tích của nơi này vô cùng lớn, Tiêu Dật cảm thấy nếu không có Sở Mặc dẫn đường, chắc chắn y sẽ lạc đường. Người xây dựng nơi này rõ ràng rất dụng tâm, cả khu được xây hợp lý men theo thế núi thấy được những phong cảnh khác nhau. Viện tử mà Tiêu Dật ở được an bài ở nơi phong cảnh đẹp nhất trong đại trạch.

Đứng trước cửa viện, Sở Mặc cười nắm chặt tay Tiêu Dật, “Nơi này về sau chính là chỗ chúng ta ở.”

Tiêu Dật bị hai chữ “chúng ta” làm ngây người, y còn chưa nghĩ xong phải nói sao với ông ngoại.

Sở Mặc giả vờ không thấy sự chần chờ thoảng qua trong mắt Tiêu Dật, khi Tiêu Dật định mở miệng, liền cúi đầu hôn y. Tiêu Dật do dự một lát, không đẩy Sở Mặc ra, y phát hiện mình càng lúc càng thích sự thân cận của Sở Mặc.

Hôm nay khi hai người trở về đã là buổi tối, quần áo trên người Tiêu Dật rõ ràng đã thay đổi. Từ Sắt Nguyên vừa thấy Tiêu Dật liền hưng phấn vội vàng lao qua, trực tiếp cản đường hai người, “Tiêu huynh, chúng ta lại sắp phát tài rồi.”

https://thuviensach.vn

Tiêu Dật không tự nhiên nghiêng đầu, nửa dựa lên người Sở Mặc, quay sang nhìn Từ Sắt Nguyên, “Sao nữa?”

Từ Sắt Nguyên không chú ý tới động tác của Tiêu Dật, hưng phấn huơ thẻ ngọc trong tay, “Hôm nay phát sóng xong [Sớm biết], lập tức có mười mấy thương gia tìm tới, muốn được đăng quảng cáo trên [Sớm biết]. Hê hê, ta đã sắp xếp quảng cáo của Thiên Y Các vào ngày mai, cậu thấy thế nào?

Thiên Y Các chính là sản nghiệp gia tộc của nhà Từ Sắt Nguyên, Tiêu Dật cười trêu chọc, “Anh có thu phí quảng cảo của Thiên Y Các không?”

Từ Sắt Nguyên vẻ mặt nghiêm túc, “Đương nhiên thu, Thiên Y Các là Thiên Y Các, ta là ta, tinh ngọc chúng ta kiếm được đều là của bản thân ta, tinh ngọc Thiên Y Các kiếm được là của cha ta, khác biệt lớn lắm.”

Tiêu Dật câm nín nhìn hắn, Từ Sắt Nguyên là con một của Từ gia, Thiên Y Các sau này còn không phải của hắn sao.

Có lẽ nhìn ra ẩn ý trong mắt Tiêu Dật, Từ Sắt Nguyên cười hê hê, thấp giọng nói, “Cha ta và mẹ ta vẫn còn trẻ, vạn nhất sau này lại sinh thêm em trai thì sao? Ta cảm thấy tinh ngọc do ta tự kiếm vẫn chắc chắn hơn.”

Thật ra Từ Sắt Nguyên càng muốn nói, tinh ngọc hắn kiếm được muốn tiêu thế nào thì tiêu, cha hắn không thể quản. Hắn cuối cùng cũng có thể trả hết món nợ hắn nợ cha rồi, không còn phải trải qua cuộc sống cực khổ mỗi tháng chỉ có năm khối thượng phẩm tinh ngọc làm tiền tiêu vặt nữa. Từ khi Từ Sắt Nguyên hợp tác với Tiêu Dật, hắn càng lúc càng không bận tâm chuyện của Thiên Y Các nữa. Trước đó khi mấy người đang bận rộn chuẩn bị khai trương tiệm sách, hắn đã dứt khoát nói rõ với cha mình, hắn muốn tạo sự nghiệp riêng của mình. Từ phụ mới đầu còn cho là Từ Sắt Nguyên hồ nháo, vì Từ Sắt Nguyên bướng quá nên chỉ đành cho hắn ra ngoài xông pha một phen. Đợi sau khi vân mạc ra mắt, Từ phụ gặp người liền khen Từ

https://thuviensach.vn

Sắt Nguyên có nhãn quang, có tiền đồ, màu xanh bắt nguồn từ lam nhưng còn xanh hơn lam.

Sáng nay sau khi [Tiên giới sớm biết] phát sóng, Từ phụ lập tức liên lạc với Từ Sắt Nguyên, muốn làm quảng cáo trên [Tiên giới sớm biết]. Từ Sắt Nguyên làm đúng việc công thu tiền quảng cáo của Từ phụ, đổi lấy một câu trách móc nhẹ mang theo ý cười của Từ phụ, "Đồ nhóc con!"

Nhắc tới việc này, Từ Sắt Nguyên không khỏi đắc ý, huênh hoang khoe khoang với Tiêu Dật.

Thấy Từ Sắt Nguyên khoe khoang không dứt, Tiêu Dật thì nghe nhập thần, Sở Mặc bình tĩnh nhéo một cái lên eo Tiêu Dật, hạ giọng cười nhẹ nói, "Vừa rồi không phải tiểu Dật vẫn luôn la mệt sao? Nhưng ta thấy em hiện tại rất có tinh thần, lát nữa phải chăng chúng ta có thể làm tiếp chuyện chưa làm xong hồi chiều."

Lời của Sở Mặc khiến Tiêu Dật lập tức đỏ mặt. Y mang theo quẫn bách nhìn Từ Sắt Nguyên, không biết Từ Sắt Nguyên có nghe ra được ẩn ý của Sở Mặc không. Có thể do một thời gian không gặp, vừa rồi trong nhà mới, Sở Mặc đè Tiêu Dật xuống, ăn liên tục mấy lần. Đến cuối cùng, Tiêu Dật hoàn toàn không còn chút sức lực, ngay cả ngón tay cũng không muốn động. Cả người co thành một cục sống chết không chịu nhìn Sở Mặc nữa. Sở Mặc ôm y dỗ nửa ngày, Tiêu Dật mới dịu đi.

Từ Sắt Nguyên chớp mắt, hắn thấy Sở Mặc đang nói, nhưng hoàn toàn không nghe được nội dung Sở Mặc nói, chỉ là vẻ mặt của Tiêu Dật lập tức khiến hắn ý thức được gì đó. Từ Sắt Nguyên nháy mắt gật đầu với Tiêu Dật, biết điều hỏa tốc tránh xa hai người.

Tiêu Dật tức giận trừng Sở Mặc, Sở Mặc nhịn cười, vẻ mặt nghiêm chỉnh nói: "Khi ta nói đặc biệt đã thiết kết giới tĩnh âm, Từ Sắt Nguyên

https://thuviensach.vn

đúng ra là không nghe được.” Ẩn ý là vẻ mặt của Tiêu Dật đã bán đứng hai người.

Tiêu Dật, “…”

Sở Mặc lần này về chỉ ở lại một ngày, sáng hôm sau lại trở về Lăng Tiêu thiên. Chuyện Tiêu Dật dọn nhà được hắn gửi gắm cho Đoạn Lăng Phong, tiên nhân dọn nhà vô cùng đơn giản, một cái túi càn khôn thì có thể giải quyết tất cả vấn đề. Từ tiểu viện tới tân trạch cũng không phải rất xa, trước mắt trừ mấy hắc giáp mặc vệ phụ trách bảo vệ Tiêu Dật và mấy người Từ Sắt Nguyên cũng đi theo Tiêu Dật dọn qua nhà mới, mấy người khác và các luyện khí sư đều ở lại tiểu viện. Vùng giữa tiểu viện và tân trạch, cùng với một vùng gần tiểu viện đều đã bị Sở Mặc mua đứt, ghi dưới tên Tiêu Dật. Đương nhiên những chuyện này Tiêu Dật không biết.

Tiên giới “cửu thiên thập nhị cảnh tam thập lục châu”, Nhược Thủy châu chỉ là một châu cực bình thường, vừa không có khoáng sản quý hiếm cũng không có cây trồng đặc thù nào, độ nồng của tiên khí thì không thể so sánh với “cửu thiên thập nhị cảnh”. Trước đó Sở Mặc cũng từng suy nghĩ chuyện dẫn Tiêu Dật tới chỗ khác ở, nhưng nghĩ tới nghĩ lui vẫn quyết định sống tại Nhược Thủy châu. Chính là vì Nhược Thủy châu bình thường, nơi này mới không bị các thế gia đặt trong tầm ngắm, đa số cư dân đều là tiên nhân bình thường. Như thế, Tiêu Dật sẽ không cần lo lắng thế lực khác, có thể chuyên tâm phát triển tại đây.

Dọn nhà được mấy ngày, Tiêu Dật đã thích ứng với cuộc sống tại tân trạch. Thật ra về bản chất y chính là một trạch nam, tân trạch lớn hơn tiểu viện rất nhiều, hoàn toàn thỏa mãn được nhu cầu hoạt động của y. Phòng phát sóng của [Tiên giới sớm biết] cũng dọn tới tân trạch, trọng tâm mấy ngày nay Tiêu Dật đều đặt trên [Tiên giới sớm biết].

Khi tiết mục này càng ngày càng nổi tại tiên giới, Tiêu Dật lại đối diện một vấn đề, nguồn tin tức của y không đủ. Trước mắt có Từ Sắt Nguyên và

https://thuviensach.vn

Sở Mặc phát động nguồn nhân mạch cung ứng các tin mới có thể miễn cưỡng chống đỡ, nhưng thời gian dài khẳng định không được. Hơn nữa tiết mục này cũng không thể luôn để một mình Từ Sắt Nguyên một mình đọc tin khô khan, mới đầu mọi người vì mới mẻ sẽ không cảm thấy gì, thời gian lâu rồi sẽ cảm thấy quá mức khô khan và đơn điệu.

Tiêu Dật nghĩ tới lượng lớn phóng viên ra ngoài tìm tư liệu của đài truyền hình nhân giới, quyết định dứt khoát đi thẳng mục tiêu, tuyển phóng viên và khai thác nguồn tin tức trên cả tiên giới.

Hôm nay sau khi tin cuối cùng của [Tiên giới sớm biết] phát sóng xong, Từ Sắt Nguyên không rời khỏi như trước kia, mà mỉm cười với màn hình.

“Cuộc sống của bạn mỗi ngày đều tràn đầy vô vị sao? Cuộc sống của bạn mỗi ngày trừ tu luyện ra thì không còn gì khác sao? Cuộc sống của bạn không nhìn thấy phương hướng sao? Gia nhập với chúng tôi đi! [Tiên giới sớm biết] sẽ mang bạn tới với cuộc sống lạc thú và kích thích không gì sánh được, hơn nữa còn xây dựng một sân trời rộng rãi cho bạn phát triển sự nghiệp, giúp bạn sớm ngày đi tới đỉnh cao cuộc đời! Hiện tại [Tiên giới sớm biết] chính thức tuyển nhân công tại khắp tiên giới, chúng tôi cung cấp thù lao hợp lý và con đường thăng tiến hoàn thiện, ai có mong muốn xin liên hệ với Từ Sắt Nguyên của Nhược Thủy châu Thanh Bình Viên.”

Khi quảng cáo này được phát xong, Nhược Thủy châu Thanh Bình Viên lập tức trở thành tiêu điểm của cả tiên giới!

https://thuviensach.vn

TIÊN GIỚI TẨU TƯ PHẠM

Lý Tùng Nho
www.dtv-ebook.com

Chương 70

Tuyển Tú

Một năm trước, khi Tiêu Dật vừa lên năm ba, Bạch Vi từng đề nghị dẫn y và Bạch Kỳ đến hội tuyển dụng để học hỏi chút. Lúc đó Tiêu Dật bận việc không đi, chỉ có một mình Bạch Kỳ đi. Theo như Bạch Kỳ hình dung sau đó, cạnh tranh của người ứng tuyển rất kịch liệt, chen chút cả trăm người, nhìn tới chỉ thấy một mảng đầu đen.

Tiêu Dật không nghĩ tới, một năm sau, cảnh tượng Bạch Kỳ miêu tả sẽ xuất hiện trước mặt y.

Một ngày sau khi quảng cáo tuyển dụng đưa ra, vô số lưu quang từ các nơi trên tiên giới hội tụ về Nhược Thủy châu. Tiêu Dật nhận được tin nhanh chóng tới Thanh Bình Viên, há họng trợn mắt nhìn dám người đông nghìn nghịt chen đầy ở đó. Trong số ấy còn xen lẫn không ít bảo xa sang trọng, có thể nhìn ra, thân phận chủ xe không phú cũng quý. Tiêu Dật từng nghĩ sau khi quảng cáo phát sóng sẽ thu hút một tốp người tới, nhưng thật không ngờ lại nhiều như vậy. Đặc biệt là một vài người cá biệt trong đây, Tiêu Dật thật sự cảm thấy thù lao mà y sẽ cho họ tính ra không đủ cho mấy người này tùy tiện ban thưởng cho hạ nhân, vậy họ tới góp vui làm gì.

Bên cạnh Tiêu Dật là Sở Mặc đặc biệt tranh thủ tới cùng. Khi nhìn thấy cảnh tượng này, ngay cả Sở Mặc cũng hơi ngạc nhiên, nhưng hắn lập tức hiểu được. Trong những người này, một phần thì giống như bọn Thành Hạo không thiếu tinh ngọc đơn thuần là nhàn tản vô sự, xem chuyện này là lạc

https://thuviensach.vn

thú, một phần có thể là các thám tử mà thế gia phái tới, bộ phận còn lại mới là người thật sự tới tìm việc kiếm sống.

Sở Mặc thấp giọng nói với Tiêu Dật vài câu, Tiêu Dật lắc đầu ra vẻ không sao. Sở Mặc lo lắng có gì bất ngờ muốn mượn kim ngư vệ điều tra bối cảnh của những người ứng tuyển này một phen, y lại cảm thấy khua chiêng gõ trống thì quá phiền phức. Bất kể những người này tới đây vì mục đích gì, hứng thú cũng được, thù lao cũng được, thậm chí vì do thám tin tức cũng được, đối với y mà nói không có gì khác biệt, chỉ cần y có thể kiếm sống tốt là được. Từ khi y chuẩn bị tuyển người đã từng nghĩ qua người tham dự chưa chắc có mục đích đơn thuần, nhưng vậy thì sao? Thử nghĩ trong tốp người này kẻ không mang mục đích thuần khiết lại được y chọn phải thì có thể có bao nhiêu người, cho dù có, đối phương biết có Sở Mặc ở sau y, còn dám tới khẳng định là có chuẩn bị chu toàn, sẽ không để tra được cái gì.

Lại nói y gọi họ tới chỉ là để làm phóng viên đi tìm tin tức bên ngoài, căn bản sẽ không tiếp xúc với trung tâm của công ty Càn Khôn. Thậm chí Từ Sắt Nguyên đã nói rõ với y, tổng bộ làm việc của những người này không nằm ở Thanh Bình Viên, ngay cả tiểu viện cũng không để bọn họ lại gần. Đã thế, Tiêu Dật cảm thấy cũng không nhất định phải kinh động tới kim ngư vệ. Còn về khả năng y có thể gặp nguy hiểm? Tiêu Dật chỉ tới xem náo nhiệt, toàn bộ quá trình phỏng vấn đều giao cho Từ Sắt Nguyên, y chắc không gặp nguy hiểm gì đi?

Đối với điệu bộ ông chủ phủi tay này, Sở Mặc bó tay cười cười, xoa đầu y, “Từ Sắt Nguyên nhất định mệt chết rồi!”

Tiêu Dật chớp mắt, “Sao có thể? Người tài thì năng suất mà! Hơn nữa anh không thấy những nữ tiên bên dưới sao? Từ Sắt Nguyên nhất định rạng rỡ hớn hở thôi.”

https://thuviensach.vn

Tiêu Dật vừa khen Từ Sắt Nguyên người tài năng suất xong, Từ Sắt Nguyên đang bận bù đầu bù cổ trong Thanh Bình Viên đột nhiên hắt xì một cái, “Ai đang mắng ta!” Từ Sắt Nguyên bất mãn lầm bầm.

Thành Hạo cũng đầu choáng mắt hoa đi ra ngoài nhìn một vòng, lập tức tinh thần gấp bội chạy về, “Từ huynh, Từ huynh, ta nói cho huynh hay, bên ngoài có không ít nữ tiên.”

Từ Sắt Nguyên nghe thế lập tức tràn trề tinh thần, tất cả mỏi mệt đều không cánh mà bay, “Thật hả? Tướng mạo thế nào?”

Thành Hạo dựng cao ngón cái, lộ ra ánh mắt mà đàn ông đều hiểu với Từ Sắt Nguyên. Sau đó, hắn tựa hồ nghĩ tới cái gì, nhỏ giọng hỏi, “Chúng ta có thể thuê nữ tiên chứ?”

“Đương nhiên có thể!” Từ Sắt Nguyên khẳng định, đang định ra ngoài triển thị phong thái, đột nhiên linh quang chợt lóe, hắn lập tức dừng lại, gọi đến vân mạc của Tiêu Dật, “Tiêu huynh, Tiêu huynh, ta có một chủ ý.”

Lúc này Tiêu Dật đã xem đủ, cùng Sở Mặc trở về tân trạch rồi. Nửa đường nhận được vân mạc của Từ Sắt Nguyên, Tiêu Dật dừng bước, “Chủ ý gì?”

Từ Sắt Nguyên hai mắt phát sáng, vẻ hưng phấn cho dù cách vân mạc vẫn có thể cảm thụ được, hắn gần như mang theo cấp thiết mở miệng, “Tiêu huynh, cậu còn nhớ tuyển tú mà cậu từng đề cập với ta không?”

Tiêu Dật gật đầu. Y không chỉ nhớ mà vẫn luôn dự định mở hội tuyển tú tại tiên giới, chỉ là đài truyền hình vừa mới thành lập, y còn chưa kịp nghĩ tới nó.

Sau khi thấy Tiêu Dật gật đầu, Từ Sắt Nguyên lập tức nói nhanh, “Hiện tại cơ hội đã tới rồi! Tiêu huynh, cậu xem đài truyền hình của chúng ta không thể chỉ có một mình người chủ trì là ta được, dù sao cũng phải thuê

https://thuviensach.vn

vài người, toàn là nam cũng không được, nhất định phải có nữ tiên. Đây không phải chính là một cơ hội sao, chúng ta nhân lúc này làm luôn cuộc tuyển tú được không?"

Đề nghị của Từ Sắt Nguyên không tệ, Tiêu Dật cũng hơi động tâm, nhưng y lo lắng có phải đã quá nhanh rồi không? Tốc độ tiêu thụ của vân mạc và đón xem [Tiên giới sớm biết] chứng minh độ tiếp nhận của tiên nhân đối với sự vật mới, nhưng tuyển tú lại khác, vạn nhất các nữ tiên không muốn lộ mặt thì sao? Ý tưởng ban đầu của y là từ từ từng chút thẩm thấu vào tư tưởng của tiên nhân, khi thời cơ đến rồi lại mở cuộc tuyển tú. Nhưng hiện tại, Tiêu Dật vô thức nhìn sang Sở Mặc.

Sở Mặc nghe hết cuộc nói chuyện của Tiêu Dật và Từ Sắt Nguyên, nhìn ánh mắt trưng cầu ý kiến của Tiêu Dật, Sở Mặc gật đầu khẳng định, "Đề nghị này rất được."

Tiêu Dật chần chừ, "Các nữ tiên có cảm thấy lúng túng không?"

Sở Mặc cười nhẹ, "Tiểu Dật chưa từng nghe qua bảng xếp hạng thiên nữ sao?"

Bảng xếp hạng thiên nữ, cái tên vừa nghe đã biết đại khái là gì, nói thế các nữ tiên không chỉ không phản đối, ngược lại còn rất vui vẻ với dạng bình phẩm từ đầu tới chân này? Ánh mắt của Tiêu Dật biểu đạt nghi vấn của y, Sở Mặc cười gật đầu. Tiên giới sinh nhai vô vị, trừ tu luyện, bảng xếp hạng thiên nữ cứ trăm năm một lần cũng coi như một trong những lạc thú ít ỏi của tiên nhân, còn là nơi các nữ tiên tranh kỳ đấu diễm. Sở Mặc cảm thấy, nếu thật sự làm cuộc tuyển tú, quy mô khẳng định sẽ vượt qua khỏi dự kiến của Tiêu Dật, có thể khiến Tiêu Dật kinh ngạc một phen.

Nếu Sở Mặc đã ủng hộ đề nghị tuyển tú, Tiêu Dật cũng hạ quyết tâm. Y nghĩ nhiều hơn Từ Sắt Nguyên nhiều, "Nếu muốn tuyển tú, chúng ta phải phát sóng trực tiếp trên vân mạc."

https://thuviensach.vn

“Đúng, phát sóng trực tiếp!” Từ Sắt Nguyên kích động đỏ mặt, một khi tin tức vân mạc phát sóng trực tiếp truyền ra, hắn có thể tưởng tượng lượng tiêu thụ của vân mạc sẽ cao tới mức nào.

Tiêu Dật lại ném ra một quả lựu đạn nữa, “Chúng ta còn có thể cho bỏ phiếu, quyết định thứ tự các nữ tiên theo số lượng phiếu nhiều hay ít, một phiếu giá một hạ phẩm tinh ngọc, anh nói xem có người bỏ phiếu không?”

“Có! Có! Có!” Từ Sắt Nguyên kích động nói liền ba chữ, đề nghị này còn khiến hắn hưng phấn hơn nữa, nếu không phải cách một màn vân mạc, hắn đã nhào lên người Tiêu Dật. Phải biết, trước kia bảng xếp hạng thiên nữ mỗi lần đều là chọn ra từ trong mấy người cố định, kết quả chọn ra mỗi lần đều rất khó để người ta thỏa mãn. Trong âm thầm, tranh đấu vì ủng hộ những nữ tiên bất đồng đã phát sinh không biết bao nhiêu lần. Lần này thì tốt rồi, không cần phải đấu võ mồm, trực tiếp ném tinh ngọc.

Bạn muốn nữ tiên bạn thích nằm trong mười hạng đầu? Không vấn đề, trực tiếp bỏ tinh ngọc, chỉ cần số phiếu nhiều, thì có thể bảo đảm nàng sẽ lên được hạng nhất. Từ Sắt Nguyên chỉ cần nghĩ tới cảnh tượng đó đã không thể khống chế run rẩy toàn thân, hắn quả thật hận không thể lập tức tuyển tú luôn bây giờ, hắn đã có thể thấy vô số tinh ngọc đang vẫy cánh bay về phía hắn.

Thấy Từ Sắt Nguyên vẻ mặt si mê cách màn sáng cùng Tiêu Dật nhìn nhau, Sở Mặc không thể không nhắc nhở, “Thời gian đã muộn rồi, Từ Sắt Nguyên có phải nên đi phỏng vấn không.”

“Đúng đúng, phỏng vấn!” Từ Sắt Nguyên bừng tỉnh, “Tiêu huynh, cậu trù tính kế hoạch trước đi, tối ta tới tìm cậu.”

Ngắt vân mạc, Tiêu Dật đè nén tâm trạng kích động nhìn Sở Mặc, “Anh nói xem tôi có cần thành lập một công ty quản lý không, ký hợp đồng với

https://thuviensach.vn

hai mươi hạng đầu luôn, như thế sau này bất kể là đại diện quảng cáo hay là quay phim đều thuận tiện hơn nhiều.”

Sở Mặc thong dong nhìn Tiêu Dật, “Được!”

Tuy hắn cảm thấy có vài nữ tiên sinh tại thế gia tham gia tuyển tú là một chuyện, nhưng sau khi tuyển tú kết thúc, không nhất định sẽ ký hợp đồng, nhưng hắn không nghĩ lại tạt nước lạnh cho Tiêu Dật vào lúc này. Chỉ cần nhìn ánh mắt long lanh của Tiêu Dật, hắn liền cảm thấy tim mình như nhũn thành một bãi nước.

Sau khi được Sở Mặc khẳng định, Tiêu Dật lại nghĩ tới rượu trái cây mà y mang từ thú nhân thế giới về. Trước đó vì bận chuyện đài truyền hình, kế hoạch đưa rượu trái cây lên thị trường vẫn luôn hoãn lại. Hiện tại cơ hội tốt như tuyển tú, chính là thời cơ để đưa rượu trái cây lên thị trường.

Từng kế hoạch nhanh chóng xẹt qua trong đầu, Tiêu Dật hưng phấn cảm thấy người có thể dùng trong tay quá ít, chuyện tuyển tú còn phải cần dựa vào Từ Sắt Nguyên. Tuy Tiêu Dật cũng cảm thấy đẩy nhiều chuyện cho Từ Sắt Nguyên như thế hơi hổ thẹn, nhưng ai bảo hắn quá tài cán làm chi! Tiêu Dật lặng lẽ nghĩ, rất nhanh liền ném chút hổ thẹn này ra sau đầu.

“A… hắt xì! Ai đang mắng ta!” Trong Thanh Bình Viên, Từ Sắt Nguyên lại hắt hơi một cái.

Hội tuyển dụng hôm đó vô cùng thành công, Từ Sắt Nguyên chọn lựa được ba mươi người. Thân là Từ thiếu đông gia của Thiên Y Các, mấy năm nay Từ Sắt Nguyên giúp cha hắn thuê người làm không ít, nên đã luyện được cặp mắt nhìn người. Những người hắn chọn cũng không phải lập tức nhận chức, dù sao cũng cần bồi dưỡng vài ngày trước khi nhận chức. Đúng lúc bọn họ chuẩn bị triển khai tuyển tú tại tiên giới, đang lúc thiếu nhân thủ, những người này không phải là nguồn khổ lực có sẵn sao. Cho dù là những người không được chọn cũng không cần thả họ đi không không như

https://thuviensach.vn

thế, Từ Sắt Nguyên đã tuyên bố chuyện tuyển tú với bọn họ rồi, có bọn họ giúp tuyên truyền phối hợp với quảng cáo trên [Tiên giới sớm biết], Từ Sắt Nguyên xác định tới tối mai, cả tiên giới này sẽ biết chuyện tuyển tú.

Sau khi an bài xong ba mươi nhân viên ngày mai tới tham gia bồi dưỡng trước khi nhận việc, Từ Sắt Nguyên bận rộn chạy tới tân trạch tìm Tiêu Dật. Khi Từ Sắt Nguyên tới, Tiêu Dật đang cùng Sở Mặc thảo luận bảng kế hoạch y đã làm hồi chiều.

“Toàn tiên giới chiếu theo khu vực phân thành mười khu thi đấu thế nào? Nếu nhiều hơn thì nhân thủ không đủ.” Sở Mặc cầm bản kế hoạch của Tiêu Dật, kiến nghị.

Tiêu Dật không có nhận thức trực quan về phân chia khu vực của tiên giới, nhưng y tin tưởng phán đoán của Sở Mặc, gật đầu thật nhanh, thêm điểm này vào dưới bảng kế hoạch.

Sở Mặc nhìn vào bản kế hoạch, “Quảng cáo thu hút nhà đầu tư?”

Tiêu Dật giải thích, “Nơi tuyển tú có thể bố trí biển quảng cáo cỡ lớn ở hai bên, còn có son phấn nước hoa và trang phục của tuyển thủ trong tuyển tú, chúng ta đều có thể triệu tập nhà đầu tư từ bên ngoài, đây đều là tuyên truyền.”

Tiêu Dật nói thế, Sở Mặc lập tức cười trêu chọc, “Trang phục chỉ định Thiên Y Các?”

Tiêu Dật vô cùng thản nhiên về việc này, “Phù nhiêu không chảy ruộng người ngoài mà!”

Sở Mặc buồn cười hôn y một cái, “Vậy ta điều động kim ngư vệ duy trì trật tự, em định báo đáp ta thế nào?”

https://thuviensach.vn

Tiêu Dật câm nín nhìn hắn, “Chức trách của kim ngư vệ lẽ nào không phải là duy trì trật tự tiên giới sao?”

Sở Mặc cười nhẹ, “Em nghe ai nói vậy! Chức trách đầu tiên của kim ngư vệ là giữ gìn sự thống trị của tiên triều vào bảo vệ an toàn của tiên đế, duy trì trật tự tiên giới chỉ là thuận tiện mà thôi.”

Tiêu Dật vẻ mặt khinh bỉ trừng Sở Mặc, Sở Mặc nhịn không được bật cười, ấn Tiêu Dật hôn xuống.

“Tiêu huynh, ta…”

Khi Từ Sắt Nguyên hưng phấn chạy qua đúng lúc thấy cảnh tượng Sở Mặc hôn Tiêu Dật, lời muốn nói lập tức toàn bộ nuốt ngược. Hắn hỏa tốc lùi ra ngoài cửa, lớn tiếng la lên: “Ta không thấy cái gì hết, các người tiếp tục đi!”

Tiêu Dật & Sở Mặc: “…”

Sự xuất hiện của Từ Sắt Nguyên cắt ngang bầu không khí kiều diễm trong phòng, Tiêu Dật lúng túng đẩy Sở Mặc ra gọi Từ Sắt Nguyên vào. Từ Sắt Nguyên vốn định trêu chọc Tiêu Dật vài câu, nhưng Sở Mặc quét mắt cảnh cáo một cái, hắn lập tức ngoan ngoãn ngậm miệng, giống như thật sự không thấy cái gì cả.

Có Từ Sắt Nguyên tham gia, kế hoạch tuyển tú làm xong nhanh chóng. Tuyển chọn đại chúng giai đoạn đầu sẽ theo kiểu giám khảo đào thải, đợi khi mỗi khu thi đấu chọn ra hai mươi người tập hợp lại thi chung kết, mới chính thức bắt đầu bỏ phiếu. Hiện tại vấn đề trước mắt là, giám khảo phải tìm ai?

Đối với vấn đề này, Tiêu Dật hoàn toàn bôi đen hai mắt. Vô cùng tự giác đẩy quyền quyết định cho Từ Sắt Nguyên và Sở Mặc. Từ Sắt Nguyên do dự nhìn Sở Mặc một cái, bất kể là về công về tư, thân phận của Sở Mặc

https://thuviensach.vn

đều vô cùng thích hợp, đặc biệt là Sở Mặc rất được các nữ tiên mến mộ. Chỉ cần nhắc tới tên Sở Mặc, thì đã có thể thu hút không ít nữ tiên tìm tới, tốt nhất là cho Sở Mặc giữ vị trí giám khảo. Từ Sắt Nguyên tuy nghĩ thế, nhưng lại không dám nói, hắn chớp chớp mắt với Tiêu Dật, ra hiệu bảo Sở Mặc lên.

Tiêu Dật hiểu ý Từ Sắt Nguyên, vô thức nhíu mày, nghĩ tới việc Sở Mặc phải bình phẩm từ đầu tới chân các nữ tiên tham tuyển, y liền cảm thấy không thoải mái. Nghĩ thế, Tiêu Dật bình tĩnh nghiêng đầu đi, giả vờ không thấy Từ Sắt Nguyên ra hiệu.

Ánh mắt hai người đều lọt vào mắt Sở Mặc, Sở Mặc hơi nhếch môi cười, thân thiết sờ đầu Tiêu Dật.

Vô số bong bóng màu hồng bay lên trước mặt, Từ Sắt Nguyên lặng lẽ gạch bỏ tên Sở Mặc trong bảng chọn giám khảo, tính toán người tiếp theo. Cuối cùng, cũng không chọn được ai, không phải không có người để chọn, mà là có quá nhiều người, Từ Sắt Nguyên không biết chọn ai.

Dù sao chuyện này không phải rất quan trọng, Từ Sắt Nguyên cũng không gấp, hiện tại quan trọng nhất là phải truyền chuyện tuyển tú ra ngoài.

Khi [Tiên giới sớm biết] đợt mới nhất phát sóng, Từ Sắt Nguyên lộ ra chuyện tuyển tú lại tạo nên đợt oanh động thật lớn tại tiên giới. Đặc biệt là sau khi Từ Sắt Nguyên biểu thị toàn bộ quá trình tuyển tú sẽ được phát sóng trên vân mạc, lượng tiêu thụ của vân mạc trong một ngày đã sáng tạo độ cao mới. May mà Sở Mặc trước đó đã nghĩ tới chuyện này, lập tức về Tiêu Diêu cung chào hỏi, đợt luyện khí sư thứ ba tính ra đã sắp tới Nhược Thủy châu.

Mấy ngày tiếp theo, vấn đề nổi bật nhất của tiên giới luôn là chuyện tuyển tú. Khác với bảng xếp hạng thiên nữ chỉ có thể nhìn thấy hình vẽ

https://thuviensach.vn

trước kia, lần này chỉ cần nghĩ tới có thể xem toàn bộ quá trình thông qua vân mạc, các tiên nhân đã không thể khống chế kích động.

Ngay cả các nữ tiên mà Tiêu Dật đã lo lắng sẽ lúng túng đó lại hoàn toàn không có bất cứ cảm giác xấu hổ nào, ngược lại các nàng càng mong đợi tuyển tú bắt đầu. Khác với các loại thi tuyển hoa hậu thi tuyển sắc đẹp đã biến chất của nhân giới, suy nghĩ của chúng nhân tiên giới rất đơn giản. Đây chính là một cách hiển thị, hiển thị tài mạo ưu tú của các nữ tiên. Năm đó Cửu Ly tiên tử sở dĩ có thể gả vào Tề gia, cũng không phải không liên quan tới việc nàng liên tiếp ba lần đứng đầu trong bảng xếp hạng thiên nữ.

Khí thế tuyển tú cứ thế oanh oanh liệt liệt bắt đầu, mà nguồn gốc của tất cả, vốn nên là người bận nhất, nhưng lúc này Tiêu Dật lại không bận tâm chuyện tuyển tú được, mà được Sở Mặc vội vàng mang tới chỗ Từ đạo tử.

Vượng Tài vẫn luôn yên tĩnh nâng bậc hình như đã xảy ra vấn đề.

https://thuviensach.vn

TIÊN GIỚI TẨU TƯ PHẠM

Lý Tùng Nho
www.dtv-ebook.com

Chương 71

Biến Hình

Tiêu Dật là người đầu tiên phát hiện ra Vượng Tài có vấn đề, lúc đó y đang chuẩn bị bỏ đợt rau tiên cung cấp cho thú nhân thế giới vào bụng Vượng Tài, nhưng Vượng Tài lại không có bất cứ hồi ứng nào. Tiêu Dật lập tức ý thức được tình huống không đúng. Trước đó Vượng Tài vẫn ngoan ngoãn yên tĩnh ở bên cạnh y, tuy không hoạt bát như trước kia, nhưng bất kể là chứa người hay là chứa vật đều vô cùng phối hợp, chỉ là lười biếng không thích nói mà thôi. Nhưng hiện tại cho dù y có gọi thế nào, Vượng Tài vẫn không có bất cứ phản ứng nào, giống như đã mất đi ý thức.

Tiêu Dật lập tức bỏ lại toàn bộ chuyện trong tay tìm tới Sở Mặc, y muốn đi tìm Từ đạo tử, để Từ đạo tử giúp xem thử Vượng Tài rốt cuộc bị gì.

Đối với Vượng Tài, bất kể là Sở Mặc hay Tiêu Dật đều tràn đầy tình cảm. Sở Mặc tuy phần nhiều là yêu nhà yêu cả ngói, nhưng cũng phải thừa nhận tính quan trọng của Vượng Tài. Không có Vượng Tài, đừng nói bọn họ không thể qua lại các giới nữa, chỉ nói hiện tại Lâm Thính Hải còn đang ở nhân giới, muốn trở về tiên giới thì phải phí sức không ít. So với những suy nghĩ của Sở Mặc, Tiêu Dật đơn thuần chỉ là lo lắng cho Vượng Tài. Y sống ở tiên giới lâu như thế, Vượng Tài vẫn luôn ở bên cạnh y, y thật sự xem Vượng Tài như người nhà.

Khi Tiêu Dật đi theo Sở Mặc tới Ngọc Thanh cảnh, trong lòng vẫn luôn tự trách, y nên sớm mang Vượng Tài đi tìm Từ đạo tử, mà không phải cảm thấy Vượng Tài trừ không thích nói chuyện ra thì không có vấn đề nào

https://thuviensach.vn

khác, do đó mãi kéo dài chuyện dị thường của Vượng Tài, toàn bộ tâm trí đều đặt ở việc khác.

Cảm xúc của Tiêu Dật lộ rõ trên mặt, Sở Mặc lo lắng nhìn y, dịu giọng an ủi, “Vượng Tài sẽ không có chuyện gì, trình độ luyện khí của Từ bà bà không ai sách kịp, nhất định sẽ không để Vượng Tài xảy ra chuyện gì.”

Tiêu Dật nghe thế hơi yên tâm một chút, nắm tay Sở Mặc gật đầu. Y nhớ lại trước kia Vượng Tài luôn nói mình là Tự đạo tử luyện chế, tuy y và Sở Mặc đều không nghĩ câu này là thật, nhưng lúc này, Tiêu Dật thật lòng hy vọng câu này của Vượng Tài là thật. Như thế, Vượng Tài có xảy ra vấn đề gì, Từ đạo tử khẳng định sẽ biết.

Vội vã cả đường, khi Tiêu Dật và Sở Mặc tới Ngọc Thanh cảnh đã là buổi chiều.

Nhận được tin Sở Mặc và Tiêu Dật tới, Từ đạo tử đang trong lúc luyện khí. Tuy bà ghét nhất có người cắt ngang bà luyện khí, lại không kiên nhẫn xã giao với người, nhưng ai bảo Sở Mặc hiện tại nắm nguồn cung ứng nguyên liệu của bà, Từ đạo tử cũng chỉ đành dừng tay, phong lò luyện khí, vẻ mặt phiền chán đón hai người.

“Lại thế nào nữa?” Từ đạo tử khẩu khí không tốt hỏi. Bà từ nhỏ đã thích ngồi ghế cao, ghế quá cao bà lại không thể chạm chân xuống đất, hai cái chân lắc lư phối hợp với biểu tình nghiêm túc của bà, tạo cảm giác vô cùng buồn cười. Chỉ là bất kể Tiêu Dật hay Sở Mặc lúc này đều không có tâm tình đó.

Nghe câu hỏi của Từ đạo tử, Tiêu Dật đi lên một bước lấy Vượng Tài ra, đưa tới trước mặt Từ đạo tử.

“Túi càn khôn linh khí của vãn bối hình như xảy ra chuyện, mong đại sư giúp xem dùm.”

https://thuviensach.vn

Từ đạo tử vô thức không kiên nhẫn nói, “Một linh khí có thể xảy ra chuyện gì!” Sau đó khi bà nhìn rõ thứ trên tay Tiêu Dật, lập tức hơi ngây người.

Tiêu Dật nghe Từ đạo tử quở trách, lại thấy bà mãi không có hành động gì, cho rằng Từ đạo tử không xem trọng Vượng Tài, trong lòng gấp gáp, đang định nói vài câu khen ngợi Vượng Tài, ngẩng đầu lại thấy Từ đạo tử nhíu mày hồ nghi đánh giá Vượng Tài, thấp giọng lầm bầm, “Kỳ quái, cái túi càn khôn này sao lại quen mắt như thế!”

Tiêu Dật kinh ngạc nhìn Từ đạo tử, nghĩ tới lời của Vượng Tài, vô thức quay nhìn Sở Mặc.

Sở Mặc đứng cạnh Tiêu Dật, thấp giọng nói, “Bà bà?”

“Đừng phiền ta!” Từ đạo tử bực bội phất tay, càng nhìn càng thấy túi càn khôn trong tay Tiêu Dật quen mắt. Đợi đã, bà đột nhiên nhớ lại, nó không phải là tác phẩm luyện thủ của bà năm đó khi còn chưa chính thức luyện khí sao? Nhìn cái màu sắc lòe loẹt này, trải qua năm tháng lắng đọng càng thêm đông đầy dương khí. Nhìn cách phối chế thuận mắt này, hiện rõ độ xa xỉ khó bì. Cho dù đã qua mấy ngàn năm cũng hoàn toàn không lạc hậu, vẫn đi ở hàng đầu trào lưu tiên giới.

Tác phẩm luyện thủ của Từ đạo tử năm đó không ít, đều bị bà tùy tiện ném qua một bên, nào ngờ nhiều năm qua đi lại một lần nữa nhìn thấy, lập tức gợi lên vô số hồi ức cho bà.

Đợi khi nghe Từ đạo tử mang vị hồi ức kể lại lai lịch của Vượng Tài, còn hơi lộ ra tự đắc về ánh mắt độc đáo của mình, Tiêu Dật và Sở Mặc đều ngây ra. Tiêu Dật cuối cùng cũng hiểu tính cách của Vượng Tài là giống ai. Y gần như vô thức lặp lại một lần, “Vượng Tài là do đại sư năm mười mấy tuổi tự luyện chế?”

https://thuviensach.vn

Từ đạo tử vẫn luôn tự đắc nghe thế không tự nhiên ho một tiếng, “Cũng không hoàn toàn tính là do ta luyện chế.” Từ đạo tử giải thích, “Túi càn khôn này vốn là năm đó khi ta và sư phụ ra ngoài nhặt được một túi càn khôn hư tổn không thể dùng nữa, lúc đó ta vẫn chưa thể chính thức luyện khí, chỉ có thể tính là luyện thủ. Thấy túi càn khôn rách không thể dùng, liền tìm một vài nguyên liệu luyện chế lại nó mà thôi.”

Có một phen ngọn nguồn này, đã không cần Tiêu Dật phải nói gì nữa, Từ đạo tử tự đón lấy Vượng Tài, dụng tâm kiểm tra. Nếu Tiêu Dật đã nói túi càn khôn này sản sinh khí linh, Từ đạo tử cũng nảy sinh hiếu kỳ. Điều kiện sản sinh khí linh vô cùng hà khắc, một tác phẩm luyện thủ của bà năm đó sao lại có thể sản sinh khí linh?

Thấy Từ đạo tử kiểm tra Vượng Tài, Tiêu Dật vô thức thở phào một hơi. Nhưng khi sắc mặt Từ đạo tử càng lúc càng ngưng trọng, tim Tiêu Dật lập tức treo lên. Y nhất thời quên mất nơi này là Ngọc Thanh cảnh, nắm chặt lấy tay Sở Mặc, nín thở nhìn Từ đạo tử, sợ giây tiếp theo đối phương sẽ nói ra tin tức không tốt nào.

Nửa ngày sau, Từ đạo tử vẻ mặt cổ quái ngẩng đầu, “Các ngươi cho nó ăn cái gì?”

“Cái gì?” Tiêu Dật hoang mang, “Vượng Tài còn có thể ăn đồ?”

So với Tiêu Dật, Sở Mặc ý thức nhanh hơn, hắn chần chờ nói, “Chẳng lẽ là nguyên khí quả?”

Lần trước tại nhân giới, trong lúc Sở Mặc đi bắt Hàn Ngọc Khiêm, thứ trên người Hàn Ngọc Khiêm rớt xuống. Sau đó trong lúc chiến đấu với tế ti của ma pháp thế giới, những thứ khác đều bị tổn hại trong biển lửa, chỉ còn lại nguyên khí quả. Ban đầu Sở Mặc chỉ là theo bản năng cảm thấy vật này quý giá, mà không nhận ra màng sáng trong suốt màu lam đó là nguyên khí quả. Sau khi trở về tiên giới đi tìm Đoạn Lăng Phong phân biệt, mới biết

https://thuviensach.vn

màng sáng màu lam đó là nguyên khí quả đã tuyệt tích. Nguyên khí quả đối với tiên nhân mà nói trân quý vô cùng, Sở Mặc lo lắng Tiêu Dật tu vi không cao, vạn nhất gặp chuyện gì có nguyên khí quả bên người cũng có thể cứu y một mạng, nên đưa nguyên khí quả cho Tiêu Dật. Lúc đó hắn nhớ rõ, Tiêu Dật rất trân trọng đưa nguyên khí quả vào bụng Vượng Tài.

Hiện tại Từ bà bà vừa nhắc tới, Sở Mặc nghĩ tới trước tiên là nguyên khí quả.

Ba chữ nguyên khí quả khiến mắt Từ bà bà xém chút trừng rớt, bà run rẩy chỉ Sở Mặc, "Sở tiểu tử, không ngờ ngươi có nguyên khí quả!" Như thế, sức mạnh to lớn trong túi càn khôn đã có thể giải thích.

Đối mặt với sự chấn động của Từ đạo tử, Sở Mặc nhẹ giọng giải thích, "Chỉ là ngẫu nhiên." Sau đó hắn chuyển vấn đề, "Bà bà, Vượng Tài rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?"

Cho dù vật trong tay cũng coi như là thành phẩm tự mình luyện chế, nhưng Từ đạo tử vừa nghĩ tới nguyên khí quả liền đau lòng, lập tức không hảo khí nói: "Có thể có chuyện gì? Ăn quá no nên nghẹn thôi!"

Sở Mặc & Tiêu Dật, "…"

Tạm gác lại kinh ngạc của Tiêu Dật khi nghe nói khí linh còn có thể ăn, nếu Vượng Tài mất đi ý thức chỉ là vì ăn quá no, Tiêu Dật cũng liền an tâm. Còn về nguyên khí quả mà Từ đạo tử đau lòng không thôi, Tiêu Dật lại không cảm thấy gì. Trong mắt y, Vượng Tài còn quan trọng hơn nguyên khí quả nhiều. Chỉ là nghĩ tới dị trạng trước đó của Vượng Tài, Tiêu Dật hỏi thêm một câu, "Vượng Tài là đang nâng bậc sao?"

Vấn đề này khiến vẻ mặt Từ đạo tử trở nên ngưng trọng, lắc đầu, "Không phải nâng bậc, mà là giải khai phong ấn."

"Giải khai phong ấn?" Tiêu Dật càng thêm hoang mang.

https://thuviensach.vn

Từ đạo tử tựa hồ cũng không nghĩ tới sẽ thế này, vẻ mặt cẩn trọng, "Ngươi còn nhớ vừa rồi ta nói, túi càn khôn này không phải là ta luyện chế ra, mà là tu sửa từ một túi càn khôn hư tổn tạo nên. Lúc đó ta và sư phụ đều xem qua, chỉ cho là nhặt được một túi càn khôn rách vô dụng. Hiện tại xem ra ta và sư phụ đều đui rồi. Túi càn khôn rách thì rách, nhưng chưa chắc đã không thể dùng, mà là bị phong ấn."

Từ đạo tử nói tới đây vẻ mặt rất khó hiểu, năm đó bà không có kinh nghiệm nhìn sai thì cũng thôi, nhưng sư phụ của bà năm đó là luyện khí đại sư nổi tiếng nhất tiên giới, rốt cuộc là túi càn khôn do ai làm, mà có thể lừa được cả sư phụ của bà. Uổng cho bà vừa rồi còn tự đắc, kiêu ngạo rằng vật năm đó do bà tùy tiện làm đã sản sinh linh khí. Hiện tại xem ra linh khí sản sinh không phải là giả, nhưng chưa chắc là do bà, mà căn nguyên là vì túi càn khôn hư tổn đó.

Từ đạo tử nghĩ tới đây, nhìn sang Tiêu Dật và Sở Mặc, "Nếu các ngươi đã không còn việc gì, thì đợi ở đây, ta muốn tế luyện túi càn khôn này một phen."

Tiêu Dật khẩn trương hỏi, "Vượng Tài sẽ không xảy ra chuyện gì chứ?"

Từ đạo tử hừ một tiếng, "Xảy ra chuyện gì thì ta bồi thường cho ngươi mười cái khí linh."

Tuy Tiêu Dật rất muốn nói những thứ đó lại không phải Vượng Tài, bồi thường cho y thì có tác dụng gì? Nhưng nghĩ lại vẫn là nuốt về. Dựa vào tinh thần nghiên cứu của Từ đạo tử, chỉ sợ bà còn khẩn trương hơn cả y, là y quá mức lo lắng rồi.

Hai người đợi cả hai canh giờ, thấy sắc trời đã tối, Tiêu Dật tính toán hôm nay không về Nhược Thủy châu kịp, liền liên lạc vân mạc với Từ Sắt Nguyên nói một tiếng. Từ Sắt Nguyên cũng biết Vượng Tài có chuyện,

https://thuviensach.vn

quan tâm hỏi vài câu, nghe nói Vượng Tài là ăn no mắc nghẹn, sắc mặt cổ quái ngắt vân mạc.

Sở Mặc nhìn sắc trời, đưa tay ôm Tiêu Dật, “Có muốn ngủ một lát không?” Hắn biết Tiêu Dật vẫn luôn giữ lại thói quen nghỉ ngơi tại nhân giới.

Tiêu Dật ngáp một cái, dựa vào ngực Sở Mặc lắc đầu.

Hai người lại đợi thêm một canh giờ, tâm trạng của Tiêu Dật dần trở nên nôn nóng. Khi y lại lần nữa kìm không được thò đầu nhìn phòng luyện khí của Từ đạo tử, một tiếng “ầm” vang lên, phòng luyện khí vẫn luôn đóng kín lập tức nổ banh. Vô số phù chú sáng lên bên ngoài phòng luyện khí trong tiếng nổ, kim quang nhàn nhạt lưu chuyển, khống chế ảnh hưởng của vụ nổ trong phạm vi quanh phòng luyện khí.

Tiêu Dật nghĩ tới Vượng Tài, lập tức lao qua, cấm chế của phòng luyện khí đột nhiên mở ra, Từ đạo tử thê thảm cầm một cục màu đen, sắc mặt khó coi bước ra.

Cục màu đen liều mạng giãy dụa trong tay Từ đạo tử, giọng nói non nớt thét lên: “Thả ta ra, thả ta ra, đồ xấu xa lấy lửa nướng ta.”

Là giọng nói của Vượng Tài, Tiêu Dật thở phào một hơi, y không có tâm trí để ý tới phòng luyện khí tại sao lại nổ, cao hứng gọi, “Vượng Tài! Mày không sao chứ?”

“Tiểu Dật!” Cục màu đen hưng phấn nhìn Tiêu Dật, nhưng lại không thể giãy khỏi nắm tay của Từ đạo tử.

Từ đạo tử hừ lạnh, “Nó không sao, phòng luyện khí của ta thì có sao. Bao gồm tất cả nguyên liệu quý giá dùng trên người nó tới vật liệu trong phòng luyện khí, ta sẽ liệt danh sách cho các ngươi, dùng càn khôn thạch thế chấp là được.”

https://thuviensach.vn

Tiêu Dật hoàn toàn không để ý những điều này, chỉ cần Vượng Tài không sao thì cái gì cũng được. Y kích động chạy qua chỗ Từ đạo tử, chỉ thấy Vượng Tài vì không thể giãy khỏi lòng bàn tay của Từ đạo tử, đột nhiên cúi đầu cắn một cái lên tay Từ đạo tử.

Tiêu Dật, "…"

Từ đạo tử cũng câm nín như y, Từ đạo tử hừ nhẹ buông tay, Vượng Tài lập tức nhào tới chỗ Tiêu Dật.

"Tiểu Dật, tiểu Dật, Vượng Tài rất sợ, người xấu đó lấy lửa nướng Vượng Tài!"

"Không biết tốt xấu, đó là cửu thiên lưu ly tịnh hỏa hiếm có." Từ đạo tử bất mãn nói.

Khi Vượng Tài giống như trước kia muốn leo lên đầu Tiêu Dật, Sở Mặc bỗng thò tay bắt nó lại.

"Sở Mặc người xấu, ngươi bóp thịt của ta!" Vượng Tài phẫn nộ thét lên.

Tiêu Dật kinh ngạc nhìn cục màu đen trong tay Sở Mặc, nhịn không được thò tay chọc chọc, "Vượng Tài, sao mày lại biến ra thế này?" Hơn nữa tựa hồ trừ y ra những người khác cũng có thể nghe được giọng của Vượng Tài.

Trước đó vì cách quá xa, Vượng Tài lại đen thui một cục, bị Từ đạo tử nắm trong tay, Tiêu Dật không chú ý thấy sự biến hóa của Vượng Tài. Lúc này Vượng Tài đã ở trước mặt, Tiêu Dật kinh ngạc nhìn một thằng nhóc lõa mông lớn cỡ một bàn tay tức giận kháng nghị với Sở Mặc. Trong lúc nhóc con nói chuyện, hai cái lỗ tai đầy lông trên đầu nó giật giật, Tiêu Dật quái dị chớp chớp mắt, nhất thời không biết nên nói gì.

https://thuviensach.vn

Sở Mặc cười khổ, hắn cũng chú ý thấy Vượng Tài không bình thường, mới không để Vượng Tài nhào lên người Tiêu Dật như trước kia.

Nghe Tiêu Dật hỏi vậy, Vượng Tài xấu hổ dùng hai tay che mông nhỏ, "Tiểu Dật không thích bộ dáng hiện tại của Vượng Tài sao?"

Tiêu Dật nhìn động tác của Vượng Tài, khóe miệng co rút. Hiện tại toàn thân Vượng Tài đen thui, có che hay không căn bản cũng không có gì khác biệt. Y không phải là không thích, chính là hình dạng màu sắc lòe loẹt của Vượng Tài quá mức thâm nhập nhân tâm, đột nhiên thấy Vượng Tài biến thành thế này, có hơi không quen, hơn nữa hai cái lỗ tai thừa đó là chuyện gì nữa? Tiêu Dật càng nhìn càng cảm thấy hai cái lỗ tai đó quen mắt, trong lòng càng thêm cổ quái.

Vượng Tài không biết nghi hoặc trong lòng Tiêu Dật, xấu hổ che mông, lấy lòng: "Vượng Tài biến hóa theo kiểu tiểu Dật thích mà, tiểu Dật xem lỗ tai trên đầu Vượng Tài giống y hệt Sở Mặc nè."

Sở Mặc, "…"

"Phì!" Từ đạo tử không khách khí cười nhạo, "Ta đã nghĩ tại sao khi nó ngưng tụ hồn thể nhất định phải thêm cái tai báo trên đầu, hóa ra là như vậy."

Tiêu Dật lập tức lúng túng không chỗ dung thân.

So với Tiêu Dật, da mặt Sở Mặc dày hơn nhiều, sau khi câm nín qua đi, Sở Mặc rất nhanh lại bình thường, hơn nữa còn rất khẳng khái nắm tay Tiêu Dật, đưa Vượng Tài tới trước mặt Tiêu Dật.

Vượng Tài kích động nhào lên mặt Tiêu Dật, cọ rồi cọ, non nớt nói, "Tiểu Dật, tiểu Dật còn chưa nói có thích bộ dạng hiện tại của Vượng Tài không? Vượng Tài vốn muốn biến thêm một cái đuôi nữa, nhưng khí lực trên người không đủ." Ngữ khí tiếc hận.

https://thuviensach.vn

Tiêu Dật quẫn bách nhìn nó, câm nín nói: “Thích.”

Vượng Tài cao hứng, một chốc lỗ tai biến mất, một chốc lỗ tai lại hiện lên, vừa biến vừa kiêu ngạo nhìn Sở Mặc, “Ngươi có thể giống Vượng Tài không? Tiểu Dật thích nhất là Vượng Tài, mới không phải là ngươi.” Vượng Tài còn nhớ thời gian này ngày ngày Sở Mặc ở bên Tiêu Dật, chiếm cứ vị trí của nó trong lòng Tiêu Dật.

“Phì!” Từ đạo tử lại lần nữa không khách khí cười nhạo ra tiếng.

Tiêu Dật & Sở Mặc, “…”

Đến bây giờ, Tiêu Dật hoàn toàn tin tưởng Vượng Tài không sao. Theo Từ đạo tử nói, năng lượng trong người Vượng Tài không chỉ giải phong ấn cho nó, mà còn giúp nó ngưng cố ra hồn thể. Khí linh có hồn thể cũng giống như yêu thú mở linh trí hóa hình, đã có thể coi là trở thành một trong những linh vật trong thiên địa nhân gian giống như người, đây cũng là nguyên nhân mà trừ Tiêu Dật ra những người khác đều nghe được giọng của Vượng Tài.

Lúc này Vượng Tài sớm đã rửa sạch, không còn là một cục đen thui, mà trắng trắng mềm mềm vô cùng khả ái. Bản thể túi càn khôn biến hóa thành một cái yếm màu sắc sặc sỡ đeo trên cổ nó. Vượng Tài ngồi trong lòng Tiêu Dật, nó không hiểu Từ đạo tử đang nói gì, chỉ hưng phấn lấy từng khối tinh ngọc trong cái túi trước yếm ra, kích động đếm lại đếm. Thời gian trước thân thể nó mềm nhũn không có sức lực, tích lũy rất nhiều tinh ngọc đều không kịp đếm qua. Những thứ này đều là của nó, là tiểu Dật cho nó.

“Ủa!” Vượng Tài đang vui sướng đếm tinh ngọc đột nhiên kinh ngạc kêu lên.

Tiêu Dật cúi đầu, thì thấy hai tay Vượng Tài ôm một hộp ngọc lớn bằng nắm tay. Vượng Tài nghi hoặc giơ hộp ngọc trước mặt Tiêu Dật, “Tiểu Dật, trong bụng Vượng Tài đột nhiên có thêm một thứ nè.”

https://thuviensach.vn

Vượng Tài nói thế, Sở Mặc và Từ đạo tử đồng thời nhìn lên hộp ngọc trong tay Vượng Tài.

“Lẽ nào chính là nguyên nhân Vượng Tài bị phong ấn?”

Sở Mặc giật mình, lo lắng sẽ có ngoài ý muốn, đang định đưa tay đón hộp ngọc, ai ngờ giây tiếp theo hộp ngọc đã tự động mở ra, một đạo kim quang bay thẳng tới ngựcTiêu Dật.

.

https://thuviensach.vn

TIÊN GIỚI TẨU TƯ PHẠM

Lý Tùng Nho
www.dtv-ebook.com

Chương 72

Mộng Cảnh

Khi kim quang chui vào nội thể Tiêu Dật, sắc mặt Tiêu Dật lập tức tái nhợt. Đau đớn quen thuộc trào lên từ ngực, tất cả đều giống hệt tình huống lần trước ở nhân giới.

Sở Mặc ôm chặt Tiêu Dật, sự xuất hiện của kim quang lập tức khiến hắn hiểu được, hắn lo lắng thấp giọng hỏi: “Có phải ở ngực đau?”

Tiêu Dật cắn môi gật đầu. Sở Mặc hít sâu một hơi, nhìn Từ đạo tử, “Bà bà…”

Từ đạo tử không đợi hắn nói xong đã nói thẳng, “Phòng đầu tiên bên trái là phòng khách, ngươi tự thiết cấm chế, có gì cần thì nói thẳng, ta không vào đâu.”

Kim quang xuất hiện quá đột nhiên, ngay cả Từ đạo tử cũng không phản ứng được. Đợi khi bà hoàn hồn, liền nhạy bén ý thức được, Sở Mặc và Tiêu Dật hình như đều biết kim quang là gì, đối với sự xuất hiện của kim quang không hề ngạc nhiên quá lớn. Sở Mặc tuy lo lắng, nhưng cũng coi như trấn định, xem ra tình hình không mấy nghiêm trọng. Từ đạo tử vốn cũng không phải người hiếu kỳ, chuyện này lại dính tới chuyện riêng của người khác, bà dứt khoát cho Sở Mặc một không gian, để Sở Mặc tự xử lý chuyện này.

Sở Mặc cảm kích nhìn Từ đạo tử một cái, hắn không phải không tin Từ đạo tử, chỉ là thần cách trong người Tiêu Dật có quan hệ tới an nguy của y,

https://thuviensach.vn

Sở Mặc không dám có bất cứ sơ sót nào. Giải quyết vấn đề Từ đạo tử xong, Sở Mặc chuyển sang nhìn Vượng Tài đang ở trong lòng Tiêu Dật. Bộ dạng của Tiêu Dật rõ ràng dọa tới Vượng Tài, hai cái tay dựng thẳng trên đầu nó vụt một cái biến mất. Vượng Tài không để ý tinh ngọc bên cạnh, mà khẩn trương nắm chặt áo Tiêu Dật, giọng nói non nớt an ủi, “Tiểu Dật, không đau!”

Câu nói ấm áp này khiến Tiêu Dật nở một nụ cười nhẹ, y đau tới không phát ra tiếng, chỉ có thể dùng ánh mắt an ủi Vượng Tài. Sở Mặc nghĩ có Vượng Tài thì có thể di chuyển lực chú ý của Tiêu Dật, nên cũng không do dự nữa, trực tiếp ôm Tiêu Dật vào căn phòng Từ đạo tử an bài. Vượng Tài cũng bị ôm lên chung với Tiêu Dật, nó ngoan ngoãn nằm trong lòng Tiêu Dật, cẩn thận níu chặt Tiêu Dật.

Có kinh nghiệm lần trước ở nhân giới, lần này bất kể là Sở Mặc hay Tiêu Dật đều không hoảng loạn quá mức. Sau khi bố trí liên tục mười mấy cấm chế cho căn phòng, Sở Mặc dịu dàng ôm Tiêu Dật, một tay che lên ngực y. Khi sinh cơ nồng đậm thông qua Sở Mặc truyền vào người Tiêu Dật, đau đớn nơi ngực Tiêu Dật cũng dần hòa hoãn, thân thể lại lần nữa tự động chìm vào giấc ngủ.

Kim quang chói mắt từ ngực Tiêu Dật phát ra, trong kim quang, hình thái cực vốn hư tổn đã bổ sung tới ba phần tư. Sở Mặc nghĩ tới Lục Thiệp Xuyên vẫn đang luyện chế bổn nguyên đan ở Tiêu Diêu cung, trong lòng hiện lên một chút lo lắng. Không biết bổn nguyên đan được mọi người ký thác kỳ vọng đó, có thể bù chỉnh cho thần cách trong người Tiêu Dật không? Trải qua hai lần mảnh vỡ thần cách xuất hiện, Sở Mặc suy đoán có lẽ còn có mảnh vỡ thần cách khác thất lạc khắp nơi. Nếu bổn nguyên đan vô hiệu, chỉ có thể đi tìm mảnh vỡ thần cách khác thôi. Nhưng tứ giới rộng lớn, ai biết mảnh vỡ thần cách còn lại sẽ ở đâu? Huống hồ, sau khi bù chỉnh thần cách sẽ phát sinh cái gì, ai cũng không rõ, là tốt hay xấu cũng không cách nào dự báo.

https://thuviensach.vn

Trừ mảnh vỡ thần cách, hiện tại Sở Mặc cũng cảm thấy hứng thú với túi càn khôn nhặt được trong miệng Từ đạo tử. Chủ nhân của túi càn khôn là ai? Mảnh vỡ thần cách tại sao lại bị phong ấn bên trong? Túi càn khôn đó thật sự là vật của tiên giới sao? Hư tổn của túi càn khôn là giả tạo hay là đã trải qua cái gì? Vô số vấn đề hiện lên, ánh mắt Sở Mặc đặt lên người Vượng Tài vẫn hoang mang không biết gì kia, vô thanh thở dài một tiếng. Vượng Tài không phải là khí linh túi càn khôn trước kia, mà là khí linh đã trải qua tế luyện của Từ đạo tử, đối với những vấn đề này Vượng Tài cũng không biết gì. Chỉ sợ những vấn đề này vĩnh viễn sẽ không có người biết.

Sở Mặc nghĩ tới đây, lắc đầu, ném bỏ những suy nghĩ hỗn loạn trong đầu đi, sau đó yêu thương hôn một cái lên trán Tiêu Dật, ôm chặt lấy y. Vượng Tài cũng học theo sáp lại hôn lên trán Tiêu Dật một cái, khóe miệng Sở Mặc hơi cong, cầm Vượng Tài nhét vào lòng Tiêu Dật.

Tiêu Dật ngủ hết mười hai canh giờ. Trong mơ, Tiêu Dật lờ mờ cảm thấy được có thứ gì đang gọi y, một con đường biển như ẩn như hiện xuất hiện trước mặt y, xung quanh con đường biển này là mặt biển đen kịt của Vô Vọng chi hải. Tiếng gió gào, tiếng gào thét của yêu thú trộn lẫn vào nhau, bên tai tựa hồ còn vang lên tiếng cười xa lạ. Tiêu Dật đứng đó, trong lòng trào lên suy nghĩ cường liệt muốn men theo con đường biển này mà đi, tựa hồ cuối con đường này, là nơi mà y nhớ mong.

Khi Tiêu Dật tỉnh lại, tất cả những gì trong mộng y đều quên sạch. Y chỉ nhớ hình như đã mơ thấy Vô Vọng chi hải, sau Vô Vọng chi hải là gì? Tiêu Dật nhíu mày, cái gì cũng không thể nhớ.

“Tỉnh rồi?” Giọng nói của Sở Mặc cắt ngang hồi ức của Tiêu Dật, Tiêu Dật tỉnh lại, ký ức trước khi ngủ hiện lên.

Ý thức được y hiện đang ở đâu, Tiêu Dật an tâm cọ cọ vào lòng Sở Mặc. Sở Mặc buồn cười ôm Tiêu Dật, một tay nhẹ vỗ sau lưng an ủi Tiêu Dật. Tiêu Dật rõ ràng cảm thấy được một cỗ ấm lưu chảy tràn khắp nơi trong nội

https://thuviensach.vn

thể, những nơi nó đi qua đều rất thoải mái. Y thỏa mãn duỗi người, ngẩng đầu nhìn Sở Mặc. Nhìn từ góc độ của y, vẻ mặt Sở Mặc hơi trắng tái, nhưng hai mắt lại sáng kinh người. Tiêu Dật không cần nghĩ cũng biết Sở Mặc đã làm gì, y thấy được trong mắt Sở Mặc, toàn bộ là bóng dáng của mình. Trong lúc yên lặng nhìn nhau, tim Tiêu Dật bắt đầu đập kịch liệt, dường như ngay cả hình thái cực cũng bắt đầu chuyển động theo nhịp đập. Y chưa từng sâu sắc cảm thụ được Sở Mặc thích y bằng giờ phút này, mà y cũng thích Sở Mặc.

Khóe miệng nhẹ cong lên, Tiêu Dật hơi ngửa đầu hôn Sở Mặc.

Trong mắt Sở Mặc tràn ra ý cười, thuận theo động tác của Tiêu Dật hôn sâu hơn. Cảm giác ấm áp từ đáy lòng trào lên, không xen bất cứ tình dục nào. Trong lúc môi lưỡi giao nhau, Tiêu Dật cảm thấy giữa hai người hình như lại có chút khác biệt với trước kia, càng thân mật? Càng yêu thích? Tiêu Dật không nói rõ được, nhưng lại rất hưởng thụ cảm giác này.

Bầu không khí trên giường càng lúc càng kiều diễm, hai người ai cũng không nỡ rời khỏi đối phương, Vượng Tài ngủ giữa hai người cuối cùng bị ép tới chịu không nổi, xoa mắt víu vào tay Sở Mặc đứng lên.

“Tiểu Dật, tiểu Dật hết đau rồi chứ?”

Thân thể Tiêu Dật trở nên cứng ngắc khi nghe Vượng Tài hỏi, y phản ứng cực nhanh đẩy Sở Mặc ra, lúng túng chớp mắt. Y đang nghĩ hình như mình quên cái gì, y đã quen Vượng Tài không ở bên cạnh, nhất thời quên mất sự tồn tại của Vượng Tài. Hơn nữa, Tiêu Dật nhìn Vượng Tài đứng cũng chỉ cao bằng một bàn tay, y thật sự không chú ý tới Vượng Tài ngủ giữa hai người.

Tiêu Dật chột dạ nhìn Vượng Tài, “Vượng Tài, mày tỉnh rồi?”

Vượng Tài thanh giọng “ừ” một tiếng, bám vào tay Sở Mặc hì hục đi tới cạnh Tiêu Dật, đối với hai cái chân ngắn ngủn của Vượng Tài mà nói, cánh

https://thuviensach.vn

tay của Sở Mặc quá cao rồi.

Tiêu Dật bị động tác như đảo núi vượt lĩnh của Vượng Tài chọc cười, thân thiết vươn hai ngón tay chọc chọc cái tai đầy lông của Vượng Tài. Vượng Tài cao hứng ôm ngón tay Tiêu Dật, phối hợp với Tiêu Dật một chốc ẩn lỗ tai, một chốc hiện lỗ tai, đương nhiên trong quá trình này nó không quên khinh bỉ nhìn Sở Mặc một cái, lộ ra ánh mắt "khinh thường". Là Vượng Tài mà Tiêu Dật thích nhất, Vượng Tài nhất định phải luôn luôn bảo vệ địa vị của mình. Trước có Sở Mặc, sau lại báo con, ai cũng không thể giành với nó.

Đợi khi hai người thu xếp xong rời khỏi Ngọc Thanh cảnh, đã là ngày thứ ba hai người tới đây. Vì hình thái cực càng lúc càng có xu hướng hoàn thiện, Tiêu Dật rõ ràng cảm thấy được tốc độ hấp thụ tiên khí của mình lại nhanh hơn mấy phần. Đương nhiên có sinh cơ trong người Sở Mặc rồi, lúc này y đã là tu vi đỉnh cao bậc bốn.

Nghĩ tới đây, Tiêu Dật áy náy nhìn Sở Mặc một cái, tác dụng của thần cách có hơi giống với hấp tinh đại pháp mà y từng thấy trong một tiểu thuyết võ hiệp, chỉ là mỗi lần đều đổ xui xẻo lên người Sở Mặc.

Tiếp thu được ánh mắt của Tiêu Dật, Sở Mặc cười xoa đầu y. Động tác của hắn rơi vào mắt Vượng Tài, Vượng Tài bất mãn trừng Sở Mặc một cái, chỉ trích, "Đó là vị trí của Vượng Tài, không cho phép Sở Mặc ngươi đụng chạm." Tuy hiện tại nó không thể giống như trước kia nằm trên đầu Tiêu Dật, như Sở Mặc đừng mơ tưởng chiếm vị trí của nó. Vượng Tài tức giận trôi tới cạnh Tiêu Dật, không ngừng bắn nhãn đao tới Sở Mặc.

Sở Mặc câm nhín nhìn Vượng Tài phồng mang, xác định Vượng Tài ngoan ngoãn an tĩnh trước đó vẫn khiến hắn thích hơn.

Lúc hai người mang Vượng Tài từ Ngọc Thanh cảnh về Nhược Thủy châu, trong tiên lao tại Lăng Tiêu thiên, một con yêu thú đầu hổ đuôi rắn

https://thuviensach.vn

đang cuồng bạo liên tục tông vào vách tường, muốn thoát khỏi tiên lao.

“Chuyện gì vậy?” Thủ vệ canh giữ tiên lao gõ mạnh vào cửa tiên lao, bảo yêu thú yên tĩnh xuống.

Chỗ cấm chế trên cửa, một cái đầu hổ thật lớn đột nhiên tông vào, lộ ra vẻ mặt dữ tợn.

Thủ vệ bị vẻ mặt của đầu hổ dọa sợ, vô thức lùi lại, nhưng lập tức phản ứng được, đứng vững lại cười nhạo, “Đừng phí sức nữa, đây là cấm chế đủ để giam cầm cao thủ bậc mười, một Trì Mu bậc chín nhỏ bé như mi, căn bản không thể làm gì.”

Trì Mu giống như không nghe thấy lời của thủ vệ, tiếp tục tông vào cấm chế của tiên lao. Nó cảm thấy được, khí tức của thần cách, nằm ở hướng tây, nó nhất định phải chạy thoát.

Tiêu Dật về tới Nhược Thủy châu không biết chuyện xảy ra ở tiên lao, hai ngày không ở, Từ Sắt Nguyên đã sắp xếp mọi chuyện đâu ra đó, nhưng không có nghĩa là Từ Sắt Nguyên đã quyết định tất cả mọi chuyện, hắn để chuyện khó giải quyết nhất lại cho Tiêu Dật.

“Chú muốn làm giám khảo tuyển tú?” Tiêu Dật kinh ngạc nhìn Đoạn Lăng Phong bọc trong hắc bào.

Đoạn Lăng Phong hứng thú gật đầu.

Tiêu Dật đau đầu, y đương nhiên không phải cảm thấy Đoạn Lăng Phong không đủ tư cách, là ấu tử của Huyền Thụy cảnh Đoạn gia, là em trai của Đoạn gia gia chủ hiện nay, thân phận của Đoạn Lăng Phong tuyệt đối đủ tư cách. Nhưng cũng chính vì thân phận của hắn, ngược lại không thể quang minh chính đại ra mặt. Dù sao người của tiên giới đều biết, Đoạn Lăng Phong là bạn học tập của Sở Kinh Hồng, ba ngàn năm trước cũng bị đày tới Hư Vô hải với Sở Kinh Hồng. Càng không cần nói, ban đầu Sở Mặc

https://thuviensach.vn

có thể nhanh chóng đứng vững tại kim ngư vệ, chính là nhờ vào trò kịch diễn cùng Đoạn Lăng Phong. Hiện tại trên người Đoạn Lăng Phong vẫn đóng dấu tội phạm truy nã, y phải tìm cách hợp lý nào cho Đoạn Lăng Phong lên bàn giám khảo.

Tiêu Dật muốn cự tuyệt Đoạn Lăng Phong, nhưng thấy ánh mắt hứng thú của Đoạn Lăng Phong, lại nhớ tới Đoạn Lăng Phong bảo hộ mình thời gian này, thực sự không thể mở miệng. Nghĩ tới nghĩ lui, Tiêu Dật chỉ đành hàm hồ đáp ứng, tạm thời cứ để lại một vị trí cho Đoạn Lăng Phong, để y nghĩ cụ thể đã rồi nói sau.

Nghe được yêu cầu của Đoạn Lăng Phong, ngay cả Sở Mặc cũng không biết nói gì cho tốt. Tuy thân phận của Đoạn Lăng Phong người nên biết đều biết rồi, nhưng dù sao cũng chưa công khai, Đoạn Lăng Phong tuyệt đối không thể mang gương mặt của mình xuất hiện trên bàn giám khảo.

Sở Mặc không muốn khiến Tiêu Dật khó xử, “Không bằng đẩy chuyện này cho Sở Trầm Uyên, để hắn ra mặt.”

Tiêu Dật, “… Như vậy không hay lắm đi!”

Ấn tượng của Sở Trầm Uyên trong lòng Đoạn Lăng Phong đã đủ kém rồi, ngay cả y nghe Sở Mặc kể về tao ngộ của Sở Trầm Uyên ba ngàn năm trước, cũng đều cảm thấy đồng tình với Sở Trầm Uyên. Nếu thêm chuyện này nữa, tính ra ý định trong lòng Sở Trầm Uyên cả đời này khỏi trông mong luôn.

Hơn nữa, Tiêu Dật bắt đầu do dự, “Thật ra cũng không phải không có cách, nếu không cứ thêm vào một vị giám khảo thần bí, chính là không lộ mặt không lộ thân phận. Như vậy vừa thỏa mãn nguyện vọng của Đoạn Lăng Phong, lại có thể tạo nên một đề tài, anh cảm thấy thế nào?”

Với sự hiểu biết của Tiêu Dật về Đoạn Lăng Phong, hắn chỉ cảm thấy chuyện này thú vị, cho nên muốn tham gia, còn về chuyện lộ hay không lộ

https://thuviensach.vn

mặt, có nổi tiếng hay không chắc không để ý.

Quả nhiên nghe đề nghị của Tiêu Dật, Đoạn Lăng Phong rất sảng khoái đáp ứng. Lo xong vụ Đoạn Lăng Phong, năm giám khảo còn lại, Tiêu Dật đã lười nhọc lòng, toàn bộ đẩy cho Sở Mặc và Từ Sắt Nguyên.

Khi Từ Sắt Nguyên lại tiết lộ sắp đặt về tuyển tú vào kỳ [Tiên giới sớm biết] mới nhất, bao gồm chọn lựa giám khảo và vị trí giám khảo thần bí, đúng như Tiêu Dật dự liệu lại tạo nên một cơn sóng bát quái mới mẻ. Trung tâm của cơn sóng chính là sắp đặt giám khảo thần bí, hắn sẽ là ai? Tại sao không nguyện lộ mặt? Hắn có bối cảnh gì? Hắn sẽ là ông chủ thần bí đứng sau đài truyền hình Càn Khôn sao? Hoặc có lẽ giám khảo thần bí là Trầm Uyên tiên đế, vì thân phận đặc thù không thể không chọn phương thức này?

Tiêu Dật thấy đề tài nóng lên, lập tức dẫn đám người Từ Sắt Nguyên tăng ca thêm giờ tạo quyển tạp chí bát quái tiên giới đầu tiên. Cả quyển tạp chí này vây quanh chuyện tuyển tú. Nội dung trong đó bao gồm suy đoán thân phận thật sự của vị giám khảo thần bí, bình chọn vị giám khảo thích hợp nhất trong mắt chúng nhân tiên giới, bình luận về mấy vị giai lệ nổi tiếng nhất tiên giới hiện tại, ai có thể đoạt mũ quán quân? Ai sẽ trở thành ngựa đen? Nhìn lại các giai lệ trên bảng xếp hạng thiên nữ trước kia, còn triển hiện cuộc sống chân thật của các nàng hiện tại. Một điều làm Tiêu Dật bất ngờ là, về chuyện suy đoán vị giám khảo thần bí của tạp chí, số phiếu của y và Sở Trầm Uyên dẫn đầu thật xa. Hết năm mươi phần trăm người tiên giới kiên định tin tưởng giám khảo thần bí là Sở Trầm Uyên, còn lại ba mươi phần trăm thì tin tưởng vị giám khảo thần bí là ông chủ lớn đứng sau đài truyền hình Càn Khôn, khiến Tiêu Dật giở khóc giở cười. Đương nhiên cái này là về sau, tạm thời không bàn.

Quyển tạp chí vừa được đưa ra lập tức tạo nên sóng cuồng nhiệt tìm mua tại tiên giới, là quyển tạp chí bát quát phổ thông dân chúng nhất tiên giới, giá cả Tiêu Dật đưa ra cũng rất gần gũi, chỉ cần một khối trung phẩm tinh ngọc, ngay cả tên cũng rất hợp thực tế, cứ gọi là [Tối bát quái].

https://thuviensach.vn

Trang cuối cùng của [Tối bát quái], Tiêu Dật đưa ra quảng cáo về con mắt chân thật.

“Bạn muốn thông qua hư ảo nhìn rõ sự thật sao? Bạn thường xuyên bị ảo thuật bên cạnh mị hoặc sao? Bạn tin rằng mỹ nhân bên cạnh đều trời sinh đoang trang sao? Tới đây đi, con mắt chân thật sẽ giúp bạn. Từ nay về sau, bạn sẽ không còn bị những hư ảo đó mê hoặc, bị ảo thuật vây khốn, và sẽ không bị chướng nhãn pháp trên mặt người bên cạnh lừa gạt. Là trời sinh đoang trang hay là sau này dùng ảo thuật thêm vào, chỉ cần một con mắt chân thật, giúp bạn nhìn được rõ ràng.”

Phần cuối quảng cáo, là lời tuyên bố của đài truyền hình Càn Khôn.

“Tuyển tú lần này tuân theo nguyên tác công chính, công bình, công khai, khẩu hiệu của chúng tôi là trời sinh mỹ lệ, cự tuyệt tất cả những trò ảo thuật cải biến sau đó.”

Tiêu Dật không biết một điều, sau khi nhìn thấy quảng cáo con mắt chân thật, tiên giới có bao nhiêu nữ tiên âm thầm nghiến răng chửi rủa y. Cho dù tiên nhân trời sinh điều kiện ưu tú, lại từ nhỏ được tiên khí tẩm bổ, bất luận là dung mạo hay khí chất đều rất hiếm người xấu xí. Nhưng bạn đẹp, người bên cạnh cũng đẹp. Một mỹ nhân muốn được nổi trội vượt bậc trong một đám mỹ nhân, khó hơn một mỹ nhân muốn nổi bậc trong một đám người bình thường rất nhiều.

Vì vậy, khó tránh mọi người sẽ nghiên cứu một vài ảo thuật, thỉnh thoảng chải chuốt sử dụng một phen, để đạt được hiệu quả càng đẹp hơn, nhưng có con mắt chân thật, tất cả ảo thuật đều phí công, trừ khi tu vi của bạn trên bậc sáu. Nhưng nói đi cũng phải nói lại, nữ tiên trên bậc sáu cho dù thiên tư khác nhau, dù sao cũng trên ngàn tuổi rồi, còn không biết thẹn ra tranh giành với một đám tiểu cô nương vừa thành niên sao?

https://thuviensach.vn

Nói tới nói lui vẫn là kẻ đưa con mắt chân thật ra đáng ghét, quá đáng ghét!

Người có suy nghĩ này còn có tiên đế.

Siết chặt tạp chí trong tay, mặt Sở Trầm Uyên toàn là không ngờ. Từ khi nhận được tin tức Đoạn Lăng Phong muốn làm giám khảo, cho tới khi Tiêu Dật đặc biệt thiết kế vị trí giám khảo thần bí cho Đoạn Lăng Phong, tâm tình của Sở Trầm Uyên vẫn luôn khó chịu.

Hắn không hiểu được một đám nữ tiên yểu điệu giả tạo đi lên triển thị tài nghệ thì có gì đáng xem, Đoạn Lăng Phong sao lại cảm thấy hứng thú với nó? Rõ ràng trước kia Đoạn Lăng Phong căn bản không có những ý định này. Sở Trầm Uyên giận lây trút hết việc này lên đầu Tiêu Dật, xuân cung đồ, Ipad, tuyển tú, đều là Tiêu Dật làm hư Đoạn Lăng Phong. Nếu không phải Tiêu Dật có Đoạn Lăng Phong và Sở Mặc bảo vệ, còn có một ông ngoại bậc mười, hắn đã muốn phái kim ngư vệ bắt Tiêu Dật về giáo huấn vài câu rồi.

Sở Trầm Uyên càng nghĩ càng phẫn nộ, nhưng hắn cũng biết một khi Đoạn Lăng Phong đã hạ quyết tâm thì căn bản không thể thay đổi, càng đừng nói người muốn hắn thay đổi chủ ý còn là mình. Nhất định phải nghĩ cách! Sở Trầm Uyên bực bội nghĩ, có lẽ Tiêu Dật có thể bố trí hai giám khảo thần bí?

https://thuviensach.vn

TIÊN GIỚI TẨU TƯ PHẠM

Lý Tùng Nho
www.dtv-ebook.com

Chương 73

Bát Quái

Xu thế tuyển tú oanh oanh liệt liệt chuẩn bị trên tiên giới, [Tiên giới sớm biết], [Tối bát quái] lần lượt phát hành, cảm xúc của cư dân tiên giới cũng được nâng lên cao nhất.

Tiêu Dật nhân lúc tất cả đã đi vào quỹ đạo, vội vàng tới thú nhân thế giới một chuyến, thời gian giao dịch với Lộ đã sắp tới rồi. Lần này chỉ có một mình y đi, Sở Mặc sáng nay đã bị Sở Trầm Uyên triệu tập về Lăng Tiêu thiên. Tiêu Dật không lưu lại thú nhân thế giới, giao tiếp xong trực tiếp về tiên giới. Giữa quá trình khi chuyển về nhân giới, Tiêu Dật thuận tiện mang Lâm Thính Hải về luôn. Khóa học đạo diễn đã học được một nửa, Tiêu Dật cảm thấy cũng đã tới lúc nên cho Lâm Thính Hải về thao tác thực tiễn. Thực ra là do thiếu người dữ quá, tuy đã thuê được một đám người mới, nhưng chuyện quan trọng vẫn phải do mấy người Tiêu Dật làm. Chỉ là Tiêu Dật không nghĩ tới, y mới ra ngoài không tới một ngày, khi trở về đã nghe được một tin tuyệt đối làm y câm nín. Sở Trầm Uyên cũng đòi làm giám khảo tuyển tú, hơn nữa do thân phận đặc thù của hắn, cũng yêu cầu làm giám khảo thần bí.

Là Sở Mặc cho y biết tin này, sau khi nhíu mày truyền đạt xong ý định của Sở Trầm Uyên, Sở Mặc lo lắng Tiêu Dật sẽ cố kỵ thân phận của Sở Trầm Uyên, đáp ứng cho hắn tới, nên cười lạnh, an ủi, “Tiểu Dật không cần quản hắn ta, ta đã nói chuyện này với Đoạn thúc rồi, bảo Đoạn thúc đi xử lý.”

https://thuviensach.vn

Đối với yêu cầu của Sở Trầm Uyên, Sở Mặc thật muốn mắng hắn một tiếng ngốc, nhịn nửa ngày mới nhịn được. Sở Mặc cảm thấy Sở Trầm Uyên chưa chắc không biết làm như vậy sẽ chọc Đoạn Lăng Phong khó chịu, hắn chỉ là đã quen chạy loạn trên lối đi sai lầm, không thể quay đầu rồi. Nói không chừng hắn còn đang đợi Đoạn Lăng Phong nghe được tin tìm tới gây phiền, từ đó mượn cớ thân cận Đoạn Lăng Phong.

Tiêu Dật không biết Sở Mặc đang tự biên Sở Trầm Uyên thành một M, 囧 囧 nghe sự sắp đặt của Sở Mặc. Tuy y đồng tình với Sở Trầm Uyên, nhưng tuyệt đối sẽ không phối hợp với Sở Trầm Uyên làm loạn. Một giám khảo thần bí là mánh khóe, hai giám khảo thần bí để làm gì? Chọc cười sao? Nếu là vậy, dứt khoát không cần giám khảo lộ mặt nữa, như vậy còn mời giám khảo làm chi. Hơn nữa y có thể tưởng tượng được nếu thật sự sắp đặt hai giám khảo thần bí như Sở Trầm Uyên nói, người xem tính ra không cần xem tuyển tú nữa, trực tiếp đợi hai giám khảo này loạn đấu là xong.

Tuy Tiêu Dật từ nhỏ sống tại nhân giới, không có kính sợ với tiên đế như các tiên nhân bình thường, nhưng nghĩ xem nếu chủ tịch nước tìm bạn sắp đặt chút chuyện, muốn cự tuyệt cũng rất phiền phức. May mà có Đoạn Lăng Phong, Tiêu Dật không đạo đức nghĩ, quyết định ném đồng tình dành cho Sở Trầm Uyên qua một bên.

Đoạn Lăng Phong không phụ kỳ vọng của mọi người giải quyết xong chuyện này. Chiều ngày thứ hai, hắn tâm tình cực tốt từ Lăng Tiêu thiên trở về, tỏ vẻ không cần phải lo lắng tên tiểu nhân bỉ ổi đó ra tay gây loạn, hắn đã đánh cho tên đó không xuống nổi giường rồi. Quả nhiên Tiêu Dật rất nhanh nhận được tin, tiên đế bệ hạ si mê võ học lại một lần nữa chọn bế quan.

Tiêu Dật nhìn gương mặt xuân phong của Đoạn Lăng Phong, trong lòng không khỏi suy đoán, Sở Trầm Uyên si mê tu luyện như thế, có phải là vì mong một ngày có thể dựa vào võ lực áp đảo Đoạn Lăng Phong không. Kỳ thật không cần phiền phức như thế, Tiêu Dật đồng tình nghĩ, chỉ cần một

https://thuviensach.vn

phần thuốc thôi tình do Luigid tạo ra, mười Đoạn Lăng Phong cũng đã bị áp đảo từ sớm.

Vừa nghĩ thế, Tiêu Dật đã nhanh chóng ném suy nghĩ đó đi, y không thể vì Sở Trầm Uyên ở thế yếu mà đồng tình hắn, Đoạn Lăng Phong mới là người đứng bên y.

Chuyện Sở Trầm Uyên muốn làm giám khảo cứ thế chết yểu sau khi Đoạn Lăng Phong tới Lăng Tiêu thiên một chuyến, Tiêu Dật cũng lạc quan yên tâm. Trừ Đoạn Lăng Phong ra, năm giám khảo còn lại đều trải qua các loại cân nhắc, cuối cùng quyết định. Lần lượt là Cửu Ly tiên tử Đồ Y Y, Huyền Thụy cảnh Đoạn Minh Dực, Phương Hoa cảnh Bạch Tử Sơn, Huyền Hồ cảnh Tống Nhất Hàm, Ngọc Thanh cảnh Cố Vũ. Trong mấy người này, trừ Cửu Ly tiên tử Đồ Y Y là dựa vào việc liên tục mấy lần ngồi vững trên hạng đầu bảng xếp hạng thiên nữ mà được làm giám khảo tuyển tú ra, những người khác không ai không phải là kẻ nổi bật thế lực tại tiên giới, thế gia hậu đãi nhất, lại tài hoa xuất chúng, phong lưu tại ngoại, đổi lại ở nhân giới thì nói gọn lại chính là nhà giàu đẹp trai hoặc là nhân sinh thắng thế.

Đương nhiên, không phải những người không được chọn là không bằng những người này, mà là tổng tất cả nguyên nhân thì không thể làm. Như Sở Mặc, Tiêu Dật không muốn, Sở Mặc cũng không thích, Từ Sắt Nguyên chỉ có thể tiếc hận gạch bỏ tên hắn. Như Hạo Thiên cảnh Tề Thiên Hằng, là tình địch trước kia của Từ Sắt Nguyên, Từ Sắt Nguyên sao có thể cho hắn cơ hội nổi tiếng? Hơn nữa, vợ của Tề Thiên Hằng là Đồ Y Y đã làm giám khảo, Từ Sắt Nguyên cũng không thể để hai người trong cùng một nhà làm giám khảo. Còn nữa chính là trong nhà đã có tỷ muội báo danh tham tuyển, vì bảo vệ công bằng, chỉ có thể bãi bỏ tư cách giám khảo của họ.

Mấy phen sàng lọc, cuối cùng mới có thể quyết định được. May là chuyện này cũng coi như đại sự hiếm có gần đây của tiên giới, lại là một

https://thuviensach.vn

chuyện cực kỳ phong nhã, hễ là người nhận được thư mời đều không hề từ chối, sảng khoái đáp ứng.

Trước cuộc tuyển chọn đại chúng đầu tiên, giám khảo đầu tiên tới Nhược Thủy châu là Đoạn Minh Dực. Vì mọi người đều không có kinh nghiệm, Tiêu Dật tuân theo nguyên tắc chỗ quen dễ thả lỏng, địa điểm tuyển chọn đại chúng đầu tiên đặt tại Nhược Thủy châu. Là người của Huyền Thụy cảnh Đoạn gia, Đoạn Minh Dực hoàn toàn không dám bày vẻ trước mặt Tiêu Dật, không thấy chú của hắn đứng bên cạnh Tiêu Dật sao!

Nói thật, sau khi biết giám khảo thần bí là ông chú Đoạn Lăng Phong, Đoạn Minh Dực vốn kỳ vọng được ngắm mỹ nhân lập tức hóa thành cát bụi, hắn thậm chí không muốn tới. Hắn tới làm gì? Có Đoạn Lăng Phong rồi, hắn trừ đứng sau Đoạn Lăng Phong phất cờ trợ uy thì còn gì khác, hắn dám phát biểu một chút ý kiến của mình sao? Hắn không dám, hắn nếu dám có ý kiến tương phản với chú, về nhà cha hắn sẽ đánh gãy chân hắn. Đối với Đoạn Lăng Phong bị lưu đày tới Hư Vô hải chịu khổ nhiều năm, cha hắn vẫn luôn canh cánh trong lòng, hổ thẹn không thôi. Nếu không phải thư mời chỉ rõ là muốn hắn làm, cha hắn đã hận không thể xem như thư đó mời mình, thay hắn phất cờ trợ uy cho ông chú vài câu.

Trừ nó ra, Đoạn Minh Dực không muốn tới còn có một nguyên nhân khác. Cha hắn bảo hắn sàng lọc trong số giai lệ của lần tuyển tú này, giúp Đoạn Lăng Phong chọn lựa xem thử có ai thích hợp không, Đoạn Lăng Phong cũng nên lấy vợ sinh con rồi. Lúc đó Đoạn Minh Dực nghe xong thì vẻ mặt đau khổ, Đoạn Lăng Phong tự do quen rồi, ngay cả lời ông nội hắn cũng không nghe, còn có thể nghe mình sao? Xét thấy cha hắn nắm giữ vận mệnh kinh tế của hắn, Đoạn Minh Dực không dám phản bác cha hắn, chỉ đành sớm chạy tới Nhược Thủy châu lấy lòng đương sự còn lại.

Sau Đoạn Minh Dực, mấy giám khảo khác cũng lục tục đi tới, duy chỉ có Thanh Ngọc cảnh Cố Vũ chậm chạp chưa lộ mặt. Trong Lăng Tiêu thiên, hai nam tử thân đều mặc trường sam nguyệt bạch, đầu đội cùng một

https://thuviensach.vn

kiểu mũ bạch ngọc, ngay cả dung mạo cũng giống như đúc đứng cạnh nhau. Một nam tử trong đó sau khi đứng trước gương săm soi nửa ngày, nhìn sang nam tử bên cạnh nói, “Cố Vũ, thế nào?”

Nam tử bị điểm tên lộ ra một tia cười khổ, uyển chuyển mở miệng, “Bệ hạ khí độ uy nghiêm, vi thần vạn lần không sánh kịp.”

Hắn nói cũng là nói thật, hắn và Sở Trầm Uyên đứng cạnh nhau, tuy ngoại hình đều giống nhau, nhưng Sở Trầm Uyên làm tiên đế nhiều năm rồi, khí thế cúi nhìn thiên hạ trên người căn bản không phải đổi vỏ là có thể biến mất, hoàn toàn khác với khí chất thiên về nho nhã của hắn, hễ là người thân thuộc một chút thì có thể nhìn ra sự khác biệt giữa hai người.

Nghe Cố Vũ nói thế, Sở Trầm Uyên mang ngoại hình của Cố Vũ khó xử nhíu mày. Hắn nỗ lực nhớ lại tác phong của Cố Vũ lúc bình thường, sau khi trầm ngâm nửa ngày, trên mặt lộ ra nụ cười nhẹ nhàng bâng quơ, dịu dàng nói nhẹ, “Hoa đỏ tươi diễm nở đầy cành, chói mắt dung nhập làn hơi xuân. A Uyển, nàng xem ta ngâm khúc hoa đào này thế nào?”

A Uyển trong lời Sở Trầm Uyên là một trong những hồng nhan tri kỷ của Cố Vũ, hắn nhẹ ngâm như thế, phối hợp với nụ cười trên mặt, khí thế trên người hoàn toàn biến mất, hoàn toàn chính là bộ dáng của một công tử đa tình. Cố Vũ câm nín nhìn tiên đế bệ hạ, lặng lẽ gật đầu. Nói thật, hắn thật muốn lạy Sở Trầm Uyên. Bệ hạ ngài rốt cuộc muốn làm giám khảo tuyển tú cỡ nào vậy? Sau khi đích thân ra mặt bị cự tuyệt, thà rằng giả thành người khác cũng muốn tham gia.

Làm bạn học tập của Sở Trầm Uyên năm đó, là bạn tốt cùng Sở Trầm Uyên trưởng thành, Cố Vũ không phải không biết tâm tư của Sở Trầm Uyên, nhưng hắn thật sự không hiểu nổi, đã ba ngàn năm rồi, Sở Trầm Uyên sao vẫn dậm chân tại chỗ? Trước kia khi Đoạn Lăng Phong còn ở tại Lăng Tiêu thiên, Sở Trầm Uyên vì thu hút sự chú ý của Đoạn Lăng Phong mà gây hấn khiêu chiến đủ dạng cũng thôi đi, lúc đó mọi người đều còn

https://thuviensach.vn

nhỏ dạii, ngu xuẩn cỡ đó cũng có thể lý giải. Là bạn học tập của Sở Trầm Uyên, mỗi khi gây hấn xong hắn đều phải lao tới, còn phải biết khống chế lực độ, vừa phải thành công thay đổi lực chú ý của Đoạn Lăng Phong, lại không thể kéo thù hận lên quá cao, khiến Đoạn Lăng Phong triệt để chán ghét Sở Trầm Uyên. Cố Vũ vẫn luôn cảm thấy tóc của hắn hiện tại rất ít, chính là do năm đó lo lắng quá độ làm tóc rụng sạch rồi.

Hiện tại đã ba ngàn năm, bệ hạ anh minh thần võ của hắn sao lại không có một chút tiến bộ nào vậy? Theo tiến độ hiện tại của Sở Trầm Uyên, chỉ sợ hắn có thành tiên đế cũng chưa chắc có thể theo đuổi được Đoạn Lăng Phong. Cố Vũ lặng lẽ đốt một ngọn đèn cầu cho Sở Trầm Uyên, rồi lại bắt đầu lo lắng cho mình. Vạn nhất Đoạn Lăng Phong nhận ra Sở Trầm Uyên thì sao? Năm đó hắn và Sở Trầm Uyên bị Đoạn Lăng Phong đánh không ít lần, vạn nhất Đoạn Lăng Phong đánh Sở Trầm Uyên xong lại đuổi tới Ngọc Thanh cảnh gây phiền cho hắn thì sao?

Hiện tại Cố Vũ vô cùng thống hận khi hắn vừa nhận được thư mời làm giám khảo tuyển tú đã đi nói với Sở Trầm Uyên, nếu không phải vậy, hiện tại hắn nên vui vẻ đợi bình luận mỹ nhân, chứ không phải sợ hãi lo lắng cùng Sở Trầm Uyên chơi trò biến thân. Cố Vũ không biết một điều, cho dù hắn không nói ra, Sở Trầm Uyên vẫn luôn dòm chằm chằm thư mời Từ Sắt Nguyên phát ra, thời khắc chuẩn bị hóa thành một người khác. Chỉ là so với người khác, Cố Vũ tiện hạ thủ hơn mà thôi.

Sở Trầm Uyên mất một buổi chiều để thích ứng mình là Cố Vũ xong, nhanh chóng rời khỏi Lăng Tiêu thiên dưới ánh mắt phức tạp của Cố Vũ. Sau lưng hắn, Cố Vũ khổ sở thay Sở Trầm Uyên bế quan, giống như hồi xưa mỗi lần Sở Trầm Uyên lén đến Hư Vô hải ngắm Đoạn Lăng Phong.

Khi Sở Trầm Uyên tới, tất cả giám khảo đã tập trung đủ, cuộc tuyển chọn đại chúng ngàn người chờ mong cuối cùng bắt đầu.

https://thuviensach.vn

Lần này sân khấu tuyển chọn đặt tại một mảnh đất trống cách tân trạch của Tiêu Dật không xa, để hiệu quả thị giác tốt nhất, Tiêu Dật đặc biệt bố trí trận pháp ám dạ quanh sân khấu. Vô số dạ minh châu rực rỡ chiếu sáng, khiến cả sân khấu rực rỡ sắc màu. Hai bên sân khấu còn bố trí hai lưu ảnh bích cực lớn, giống vân mạc phát sóng trực tiếp, mọi người tại đó đều có thể thông qua lưu ảnh bích nhìn rõ tất cả trên sân khấu.

Phía trước sân khấu là chỗ ngồi của sáu vị giám khảo. Khi giám khảo vào vị trí còn xảy ra một trận xung đột nhỏ. Vốn dĩ Tiêu Dật an bài Đoạn Minh Dực ngồi cạnh Đoạn Lăng Phong, nhưng Sở Trầm Uyên đột ngột chen lên, giành ngồi xuống vị trí của Đoạn Minh Dực, bày vẻ hắn muốn ngồi chỗ này.

Đoạn Minh Dực và mọi người, "…"

May là Từ Sắt Nguyên làm người chủ trì phản ứng nhanh, cười ha ha điều đình, Đoạn Minh Dực chỉ đành ngồi vào chỗ vốn được sếp cho Cố Vũ.

Tiêu Dật đứng sau sân khấu, không hiểu nhìn Cố Vũ, chọc chọc Sở Mặc bên cạnh, "Mọi người không phải đều nói Cố Vũ làm người khiêm tốn nhã nhặn, rất có phong phạm quân tử sao?" Ý chính là không hiểu cách hành sự bá đạo của Cố Vũ, làm gì có phong phạm quân tử.

Sở Mặc câm nín lắc đầu, thấp giọng giải thích cho Tiêu Dật.

"Cái gì? Sở Trầm Uyên?" Tiêu Dật vẻ mặt kinh ngạc, "Đoạn thúc là cao thủ bậc chín, không có khả năng không nhìn ra ảo thuật chứ?"

Sở Mặc cười nhẹ, "Trong tay Sở Trầm Uyên có một vật thần giới, ẩn giấu biến ảo thân hình đừng nói là bậc chín, cho dù bậc mười đều không phân biệt được. Chẳng qua…"

"Chẳng qua cái gì?"

https://thuviensach.vn

Sở Mặc tựa hồ nghĩ tới cái gì, trong mắt lộ ra vẻ phức tạp, không nói rõ được là đồng tình hay là gì.

“Người khác có lẽ không nhận ra, nhưng Sở Trầm Uyên quấn Đoạn thúc bốn ngàn năm, chỉ sợ đừng nói là biến ảo ngoại hình, cho dù hắn có hóa thành tro, Đoạn thúc nhìn một cái cũng nhận ra liền.”

Dường như để chứng minh độ chính xác của câu nói này, trên bàn giám khảo, Đoạn Lăng Phong bọc trong bào đen đột nhiên thò tay nắm cổ tay Sở Trầm Uyên đang mang ngoại hình Cố Vũ, nhìn từ xa, giống như quan hệ của hai người tốt tới mức hai tay nắm chặt. Trên thực tế, Đoạn Lăng Phong xuất thủ vô cùng xảo quyệt, bóp chặt ngay khí mạch của Sở Trầm Uyên, đình trệ tiên khí lưu chuyển trong người Sở Trầm Uyên.

Đoạn Lăng Phong cảnh giác thấp giọng nói: “Sở Trầm Uyên, ngươi tới làm gì?”

Bị Đoạn Lăng Phong kêu ngay tên thật, Sở Trầm Uyên không có chút phiền não, ngược lại cảm thấy vui sướng. Hắn cố gắng áp chế nụ cười sáng lạn trên mặt, cố ra vẻ tùy ý nói, “Chỉ là cuộc sống tiên giới vô vị, tới tìm lạc thú thôi. Nếu ngươi lo lắng ta sẽ phá hoại chuyện tốt của Sở Mặc, không bằng cứ khống chế ta vậy đi?”

Đoạn Lăng Phong hừ một tiếng, nhưng lại không có ý thả Sở Trầm Uyên ra, chỉ là đổi sang một tư thế thoải mái hơn, nắm chặt khí mạch của Sở Trầm Uyên. Dưới ống tay áo rộng rãi của hai người, hoàn toàn che giấu chân tướng bên trong, Sở Trầm Uyên lại lộ ra vẻ tươi cười trên gương mặt Cố Vũ, rơi vào mắt mọi người, rõ ràng là hai người tình cảm tốt tới mức khó thể chia lìa.

Thế là hiện trường buổi tuyển chọn hôm nay xuất hiện một chuyện vô cùng kỳ quái. Giám khảo thần bí mặc hắc bào nhìn trúng tuyển thủ nào đó, Cố Vũ bên cạnh hắn sẽ cố ý châm chích đủ kiểu, có mấy lần xém chút đã

https://thuviensach.vn

khiến tuyển thủ phát khóc. Mới đầu, mọi người đều không hiểu nguyên nhân Cố Vũ làm vậy. Cho tới khi ống kính không cẩn thận lướt qua bàn giám khảo, khi tới chỗ tay hai người nắm chặt nhau, bất kể là mọi người tại đó hay là khán giả xem qua vân mạc đều bừng tỉnh đại ngộ à một tiếng, hiểu rồi.

Sau cuộc tuyển chọn đầu tiên kết thúc, vấn đề nóng hổi nhất của tiên giới không phải là các vị tiên nữ đã thành công nâng cấp, mà là vấn đề hiện trường ghen tuông chân ái, liếc mắt đưa tình của giám khảo thần bí và Cố Vũ. Vô số nữ tiên vỡ tim vì tin tức này, các nàng cuối cùng cũng hiểu tại sao Cố Vũ muốn tài có tài muốn mạo có mạo nhiều năm nay vẫn luôn không chịu lấy vợ.

Còn về mấy vị hồng nhan tri kỷ bên cạnh Cố Vũ?

Xin nhờ!

Đó là chướng nhãn pháp Cố Vũ thi triển vì chân ái đó được không!

Chúng nhân tiên giới rầm rộ tự biên ra đủ loại nguyên nhân mà Cố Vũ và chân ái thần bí không thể quang minh chính đại bên nhau, Cố Vũ vì thật tâm yêu giám khảo thần bí nên dù chịu đựng áp lực gia tộc vẫn không chịu lấy vợ, thậm chí vì bảo vệ tình yêu mà cố ý tìm mấy nữ tiên diễn trò, giả vờ mình phong lưu trong bụi hoa. Lần tuyển tú này, chân ái thần bí cố ý muốn làm giám khảo, Cố Vũ không thể nào chấp nhận chân ái quan tâm người nào khác ngoài hắn, tức giận lộ rõ thân phận, bảo vệ địa vị của mình.

Câu chuyện này vừa tung ra, mọi người liên hệ tới thân phận chân thật của giám khảo thần bí có số phiếu cao nhất kỳ [Tối bát quái] trước, lập tức cả tiên giới đều không yên.

Trong đại trạch Cố gia tại Thanh Ngọc cảnh, Cố lão gia tử sắc mặt cổ quái nhìn về Lăng Tiêu thiên, sau khi thở dài than ngắn nửa ngày, lặng lẽ hạ quyết định, ông sẽ không bức hôn Cố Vũ nữa. Mà trong Di Phương viện

https://thuviensach.vn

nơi Cố Vũ ở, các nữ tử mỹ mạo thân mặc cung trang đủ màu ngồi quanh một nữ tử mặc cung trang đỏ, cùng chung mối thù nói, “A Uyển, tỷ bảo nên làm sao đây?”

Nữ tử được gọi là A Uyển dịu dàng cười, lộ ra gương mặt tuyệt đại phong hoa, chỉ là khi môi đào cất tiếng nói lại không chút dịu dàng.

“Đừng gấp, đợi Vũ lang về rồi, ta sẽ dạy cho hắn nhận thức rõ ràng hoàn hảo cái gì gọi là chân ái!”

Cố Vũ đang bế quan tại Lăng Tiêu thiên hoàn toàn không biết gì, hắn liên tục hắt hơi mấy cái, nghi hoặc sờ mũi, “Kỳ lạ, lẽ nào là A Uyển nhớ ta!”

Trên đây là suy đoán của những người hoàn toàn không biết chân tướng!

Mà đối với Đoạn Minh Dực tự cho là biết rõ chân tướng mà nói, hắn lại tự biên một phiên bản khác. Cố Vũ không ngờ lại thích chú mình! Hắn nhớ rõ cha hắn từng nói, danh sách bị chú hắn đánh nhiều nhất từ nhỏ đến lớn thì đứng hai là Cố Vũ. Lẽ nào vì bị đánh nhiều lần cho nên mới yêu ông chú? Nhưng nếu vậy, tiên đế có số lần bị đánh xếp hạng đầu càng nên yêu ông chú chứ?

Đoạn Minh Dực vẻ mặt xoắn xuýt cầm vân mạc trong tay, không biết nên làm sao hồi báo tin mừng hay có lẽ là tin dữ này cho cha hắn.

https://thuviensach.vn

TIÊN GIỚI TẨU TƯ PHẠM

Lý Tùng Nho
www.dtv-ebook.com

Chương 74

Tâm Tư

Cuộc tuyển chọn đầu tiên tại Nhược Thủy châu đạt được thành công viên mãn. Trong mỗi kỳ tuyển chọn, đa số lực chú ý của đại bộ phận tiên nhân đều đặt tại Nhược Thủy châu, dẫn tới chuyện đánh nhau ẩu đả của tiên giới giảm giảm ba phần trăm do với bình thường, cống hiến rất lớn cho việc cải thiện hoàn cảnh trị an của tiên giới. Trừ nó ra, mỗi lần tuyển chọn không chỉ làm phong phú thêm cuộc sống của cư dân tiên giới, mà còn khiến kinh tế tiên giới phát triển, cụ thể ở lượng tiêu thụ vân mạc và con mắt chân thật, trong mấy hôm nay đạt tới đỉnh cao mới.

Sau đợi tuyển chọn đại chúng đầu tiên kết thúc, đợt thứ hai bắt đầu rất nhanh. Đoạn Lăng Phong và Sở Trầm Uyên vẫn thân mật ngồi cạnh nhau, chỉ là trải qua Sở Mặc cảnh cáo bằng miệng và Đoạn Lăng Phong uy hiếp võ lực, Sở Trầm Uyên không còn biểu hiện khí thế bức người đối với tuyển thủ mà Đoạn Lăng Phong nhắm trúng như lần đầu tiên nữa.

Đối với việc này, các khán giả tại đó và khán giả trước vân mạc đều biểu thị không có màn độc lưỡi của Cố Vũ với tuyển thủ, bọn họ cảm thấy rất không hạnh phúc, yêu cầu Cố Vũ hồi phục thuộc tính độc lưỡi. Đương nhiên đối với các phóng viên mà [Tối bát quái] phái tới phỏng vấn, mọi người cũng đều ẩn ý chúc phúc Cố Vũ và chân ái thần bí đó, hy vọng hai người có thể vượt khỏi con mắt thế tục và áp lực gia đình mà dũng cảm bên nhau.

https://thuviensach.vn

Đối với những tin bát quái này, Sở Trầm Uyên không bỏ qua cái nào, chú tâm thích thú xem hết. Sau khi thấy có người chúc phúc hai người bên nhau, tâm tình Sở Trầm Uyên vô cùng vui vẻ. Chỉ là khi nhìn thấy bên trong xuất hiện là tên của Cố Vũ, tia vui sướng đó không khỏi bị giảm mất. Nếu tên của Cố Vũ có thể đổi thành Đoạn Lăng Phong thì tốt rồi, Sở Trầm Uyên thầm nghĩ. Bị những tin bát quái này kích thích, vào một hiện trường tuyển chọn kế tiếp, khi Đoạn Lăng Phong theo thói quen nắm khí mạch Sở Trầm Uyên, Sở Trầm Uyên nhất thời lớn gan trở tay lén nắm lấy Đoạn Lăng Phong.

Là một cao thủ bậc chín, phản ứng thân thể của Đoạn Lăng Phong vụt qua đại não, hắn gần như là theo bản năng dùng lực, chỉ nghe một tiếng rắc nhẹ, tay Sở Trầm Uyên gãy rồi.

Sở Trầm Uyên và Đoạn Lăng Phong, "…"

Thật ra sau khi Đoạn Lăng Phong sử lực đã kịp phản ứng lại, tay Sở Trầm Uyên không có dùng sức, không giống như tấn công. Là một người tự cho rằng rất biết lý lẽ, Đoạn Lăng Phong tuy từ nhỏ tới lớn đánh Sở Trầm Uyên vô số lần, nhưng mỗi lần truy nguồn truy gốc đều là do Sở Trầm Uyên gây sự trước. Nhưng lần này, Đoạn Lăng Phong nghĩ nghĩ, Sở Trầm Uyên hình như không có làm gì, thậm chí vẫn vô cùng phối hợp với chuyện hắn phong trụ khí mạch, có vẻ hắn đã hơi quá đáng với Sở Trầm Uyên rồi. Nghĩ thế, trong lòng Đoạn Lăng Phong hiếm khi nổi lên chút hổ thẹn.

"Ngươi không sao chứ?" Đoạn Lăng Phong vừa đỡ tay Sở Trầm Uyên vận chuyển tiên khí, vừa hạ giọng nói.

Không sao? Có sao? Hai câu trả lời hoàn toàn bất đồng bày ra trước mặt Sở Trầm Uyên. Nếu là trước kia, hắn sẽ bày vẻ thong dong khẳng định không sao, bộ ta giống người bị thương chút ít cũng chịu không nổi sao? Sau đó sẽ lặng lẽ nhịn tới nội thương. Nhưng lần này, chỉ số thông minh hễ gặp Đoạn Lăng Phong liền hạ xuống số âm ngẫu nhiên cũng không chịu

https://thuviensach.vn

thua kém một lần, Sở Trầm Uyên mở miệng chính là, “Đau lắm, nhưng không phải chuyện lớn. Tuyển thủ vừa mới lên sân khấu, giám khảo đã lui xuống không thích hợp, ta nhịn là được.”

“Ngươi…”

Sở Trầm Uyên rũ mắt, lại bồi thêm, “Ta biết ngươi không tin ta, nhưng ngươi thử nghĩ xem, Sở Mặc là đứa cháu duy nhất của ta, mấy năm nay ta có từng hại nó sao? Lần tuyển tú này, Sở Mặc đã dốc nhiều tâm huyết như thế, ta đều thấy được, ngươi yên tâm, ta sẽ không kéo chân nó vào thời khắc quan trọng. Còn trước đó ta muốn làm giám khảo, cũng chỉ vì hy vọng mượn thân phận của mình thu hút chú ý thay nó, chứ không có ác ý nào khác.”

Lúc này chỉ số thông minh của Sở Trầm Uyên tuyệt đối nằm trên mức hợp cách, một phen bộc bạch phối hợp thiên thời địa lợi, không chỉ tẩy sạch cho mình một phen, mà còn có thể khiến Đoạn Lăng Phong hổ thẹn thêm một chút. Đoạn Lăng Phong cũng tự thừa nhận, Sở Trầm Uyên nhiều năm nay tuy biểu hiện không yêu thích Sở Mặc, nhưng xác thực chưa từng hại Sở Mặc, mấy lần vào lúc mấu chốt cũng coi như đứng về phía Sở Mặc. Tuy hắn luôn mắng Sở Trầm Uyên bỉ ổi, nhưng đó là nhằm vào chuyện Sở Trầm Uyên thừa nước đục thả câu đoạt đế vị của Sở Kinh Hồng, phương diện khác, nhân phẩm của Sở Trầm Uyên vẫn đáng tin tưởng. Chẳng hạn trước kia mỗi lần hắn đánh Sở Trầm Uyên, Sở Trầm Uyên nói không đi tìm tiên đế và Sở Kinh Hồng cáo trạng, thì thật sự một lần cũng chưa từng đi.

Nghĩ thế, thái độ của Đoạn Lăng Phong đối với Sở Trầm Uyên cũng hòa hoãn đi nhiều. Hắn dùng một tay đỡ cánh tay bị bẻ gãy của Sở Trầm Uyên, hơi nghiêng người, cánh tay còn lại cẩn thận men vào chỗ bị gãy, muốn nối nó lại. Hắn vừa rồi dùng sức lớn bao nhiêu hắn tự biết, nếu Sở Trầm Uyên nhịn không được nói đau, vậy chính là thật sự đau.

https://thuviensach.vn

“Ngươi cố nhịn, rất nhanh sẽ khỏi.” Đoạn Lăng Phong trước giờ chưa từng kiên nhẫn nói thế.

Đây quả thật là đãi ngộ mà Sở Trầm Uyên mơ cũng mong được, tuy không muốn thừa nhận, nhưng trong tiềm thức, Sở Trầm Uyên cũng biết, hắn chuyển biến phương thức tỏ ra yếu đuối với Đoạn Lăng Phong đã có hiệu quả. Đặc biệt là dính tới chuyện Sở Mặc, thì còn vớ được một sự hảo cảm. Nghĩ thế, Sở Trầm Uyên lóe lên linh quang, lén vận chuyển tiên khí ngăn chỗ cánh tay.

Đoạn Lăng Phong khẽ nhăn mày, thương thế của Sở Trầm Uyên còn nghiêm trọng hơn hắn nghĩ. Tuy hắn là cao thủ bậc chín, nhưng Sở Trầm Uyên cũng chỉ kém hắn một bậc mà thôi, vì thế Sở Trầm Uyên đụng chân tay một chút, Đoạn Lăng Phong nhất thời cũng không phát hiện.

Sở Trầm Uyên đúng lúc nhíu mày, tiếp theo quay đầu mỉm cười với Đoạn Lăng Phong. Thấy Sở Trầm Uyên sắc mặt tái nhợt ra vẻ “Ta chịu được”, Đoạn Lăng Phong cũng thay đổi chút cách nhìn với hắn.

Suốt cuộc tuyển chọn, tâm tư của Sở Trầm Uyên toàn bộ đặt trên cánh tay được Đoạn Lăng Phong đỡ lấy, ngay cả tuyển thủ trên sân khấu tướng mạo ra sao cũng không chú ý. Thế là trong cuộc tuyển chọn, Sở Trầm Uyên phong cách đại biến, sự hà khắc trước kia hoàn toàn biến mất, đổi thành dung túng thông qua. Làm cả tiên giới giật mình rớt tròng mắt. Trừ hắn ra, lực chú ý của một đôi chú cháu cũng không đặt trên chuyện tuyển tú. Đoạn Lăng Phong vẫn luôn nghĩ chuyện Sở Trầm Uyên bị thương, mà Đoạn Minh Dực thì lại luôn luôn chú ý động tĩnh của hai người. Mới đầu là lôi lôi kéo kéo, sau đó là ngươi dựa ta dựa, hai người càng lúc càng gần, trên mặt Sở Trầm Uyên viết rõ hai chữ hạnh phúc. Đoạn Minh Dực cảm thấy, hắn đã có thể dự báo được tương lai đen tối của mình, hắn chỉ sợ đã không hoàn thành được trọng trách cha giao phó.

https://thuviensach.vn

Mấy ngày trước, sau khi Đoạn Minh Dực nghĩ tới nghĩ lui khổ mặt nói chuyện của Đoạn Lăng Phong và Cố Vũ ra. Lúc đó vẻ mặt của cha hắn vô cùng bình thường, phản ứng cũng rất bình thường. Đoạn Minh Dực tuy nghi hoặc, nhưng lại nghĩ không chừng cha hắn chỉ cần Đoạn Lăng Phong thành gia là được, còn đối phương là nam hay nữ không quan trọng. Nhưng sự thật chứng minh, Đoạn Minh Dực thật sự quá ngây thơ! Cha hắn lúc đó không phản ứng không phải là tiếp nhận chuyện này, mà là đả kích quá lớn, nhất thời không cách nào tỉnh lại được.

Mãi hai ngày sau, Đoạn Lăng Thần, cha của Đoạn Minh Dực, đại ca của Đoạn Lăng Phong cuối cùng tiêu hóa được tin dữ này, thế là Đoạn Minh Dực liền gặp bi kịch. Cha hắn gửi cho hắn một thẻ ngọc truyền âm, trong đó dào dạt cả mấy vạn chữ, chỉnh thể biểu đạt chỉ một ý, tên Cố Vũ này không được, muốn Đoạn Minh Dực nghĩ cách truyền đạt sự xấu xa của Cố Vũ vào tai Đoạn Lăng Phong, tốt nhất có thể trực tiếp chia cắt hai người.

Vì chứng minh Cố Vũ không được, Đoạn Lăng Thần còn không tiếc tự thân xuất mã, tung hết vốn liếng của mình ra cho Đoạn Minh Dực. Ngày nào tháng nào năm nào đó, hắn và Cố Vũ từng lén lút uống hoa tửu tại nơi nào đó của tiên giới. Ngày nào tháng nào năm nào đó, hắn từng cùng Cố Vũ đến chỗ cá cược ngầm chơi một bữa, vì thế thua sạch tiền tiêu vặt tích lũy rất lâu. (Chú thích, tiền tiêu vặt của Đoạn Lăng Thần là do mẹ của Đoạn Minh Dực mỗi đầu tháng đúng giờ phát cho, tiêu vào những chuyện gì đều phải ghi chú rõ rõ ràng ràng. Điểm này, mẹ hắn đối với cha hắn thế nào, cha hắn liền đối hắn thế đó, cho nên Đoạn Minh Dực lý giải rất rõ cha hắn cực khổ thế nào để tích lũy tiền tiêu vặt mấy tháng.) Ngày nào tháng nào năm nào đó…

Đoạn Minh Dực trước giờ không biết cha hắn đã lén lút làm nhiều chuyện ở bên ngoài sau lưng mẹ hắn như thế, hơn nữa toàn là cùng Cố Vũ. Đoạn Minh Dực vẻ mặt cổ quái, nên biết, vì để bảo trì thống nhất với bước đi của Đoạn Lăng Phong, cha hắn luôn biểu hiện khinh thường Cố Vũ, mỗi

https://thuviensach.vn

lần nói tới đều hỉnh mũi lên trời hừ một tiếng. Thì ra, giao tình của hai người lại tốt như thế, Đoạn Minh Dực cảm thấy hình tượng của cha hắn trong lòng hắn đã có thay đổi nghiêng trời lệch đất.

Đương nhiên phần cuối thẻ ngọc, cha hắn bất ngờ lấy tiền tiêu vặt của hắn ra cảnh cáo, nếu hắn dám nói chuyện này cho mẹ hắn, hắn liền chết chắc.

Đoạn Minh Dực cảm thấy cha hắn đối với chú hắn mới là chân ái, xem đi, vì hạnh phúc của chú hắn, cha hắn không tiếc bôi nhọ bản thân. Nghĩ thế, trong mắt Đoạn Minh Dực hiện lên một chút phấn chấn, vì cha hắn hắn cũng phải hoàn thành nhiệm vụ. Nhưng khi hắn nhìn sang hai người đang thân mật bên nhau kia, chút phấn chấn đó lập tức biến mất. Đoạn Minh Dực lặng lẽ rũ đầu, hắn vẫn cảm thấy nhiệm vụ này quá mức gian khổ, hắn không thể nắm chắc khả năng hoàn thành.

Ba vị giám khảo đầu óc để đâu đâu rơi vào mắt ba vị giám khảo còn lại, phản ứng của mọi người riêng biệt đủ kiểu.

Cửu Ly tiên tử nhíu mày, trên mặt mang vẻ nhu tình như nước, giả vờ hết sức chuyên chú tình hình trên sân khấu, trong lòng thì lại không ngừng gào thét.

“Hai tên cẩu nam nam các ngươi đủ chưa! Lão nương hy sinh thời gian làm đẹp, khổ sở từ Hạo Thiên cảnh tới đây, lẽ nào là để làm bối cảnh sao? Đã ba kỳ [Tối bát quái] rồi, trên đó toàn bộ viết tin về các ngươi, một bài viết nhỏ lão nương cũng không chiếm được. Dù sao lão nương cũng mang danh đệ nhất mỹ nhân tiên giới, lẽ nào nhìn ta không vui tai vui mắt bằng các ngươi sao? Mệt thật, cảm thấy không thèm yêu đương chi nữa!”

Bạch Tử Sơn tươi cười như hoa, ánh mắt khẽ đảo qua ba người, trong lòng lầm bầm.

https://thuviensach.vn

Cố Vũ và tiên đế yêu nhau, Đoạn Minh Dực sao lại mang vẻ mặt bơ phờ chán nản? Lẽ nào? Hồn lửa bát quái trong lòng Bạch Tử Sơn cháy lên hừng hực, hắn đã sớm chú ý thấy Đoạn Minh Dực không bình thường. Hiện tại xem ra, không phải Đoạn Minh Dực thầm yêu Cố Vũ, mà hắn thầm yêu là tiên đế. Bạch Tử Sơn lập tức tự biên vô số tình tiết mối tình tay ba cẩu huyết, còn là phiên bản hào môn thâm gia tiên giới.

"Quá tốt rồi!" Bạch Tử Sơn lặng lẽ nắm tay, lần trước [Tối bát quái] phỏng vấn hắn, hắn vẫn thầm thấy hối hận vì mình không có tin tức đặc sắc nào. Hiện tại, với tin bùng nổ độc quyền về tình tay ba của tiên đế & Cố Vũ & Đoạn Minh Dực, chắc đã đủ để hắn ngồi vững trên vị trí vương bài người đưa tin bùng nổ của [Tối bát quái] rồi.

So với phản ứng vẫn coi như bình thường của hai vị này, Tống Nhất Hàm quả thật có thể nói là vui ra mặt!

Là một tiên nhân cực yêu mỹ nhân, Tống Nhất Hàm xem lần tuyển tú này là đại hội săn sắc đẹp. Hắn vốn cho rằng sẽ cạnh tranh kịch liệt, trước đó đã chuẩn bị vạn toàn. Chỉ riêng chuẩn bị các loại châu bảo tặng các mỹ nhân đã chất đầy một túi càn khôn, còn có tinh ngọc chất cao như núi, chính là để lấy lòng các mỹ nhân trong vụ bỏ phiếu sau đó. Nhưng không ngờ, sự việc phát triển hoàn toàn vượt dự liệu của hắn.

Trong số giám khảo, Đồ Y Y là nữ nhân, không có lực cạnh tranh, gạch bỏ! Bạch Tử Sơn có hôn ước, đối tượng hôn ước còn là em họ của hắn. Hừ hừ, dám làm bậy, dám tranh với hắn, cẩn thận hắn đóng cửa thả em họ. Còn về giám khảo thần bí và Cố Vũ mà hắn rất cố kỵ trước đó, hai người lại ở bên nhau, quả thật là vui mừng khôn xiết mà! Lúc này, Tống Nhất Hàm hận không thể nước mắt lưng tròng cảm tạ thượng thiên. Nếu các cẩu nam nam trên tiên giới đều ở bên nhau, vậy các mỹ nhân không phải đều là của một mình hắn sao, Tống Nhất Hàm âm trầm nghĩ, lặng lẽ cầu nguyện suy nghĩ này thành hiện thực. Còn về Đoạn Minh Dực, hắn cười nhạo, đơn đả độc đấu không có gì đáng sợ.

https://thuviensach.vn

Toàn cảnh tuyển chọn, Tống Nhất Hàm ăn mặc như một con khổng tước phát sáng, toàn thân tản ra khí tức nội tiết tố, không ngừng liếc mắt đưa tình với các tuyển thủ trên sân khấu.

Các mỹ nhân, nhìn bên này! Nhìn bên này! Ta ở đây!

Có lẽ Tống Nhất Hàm biểu hiệu quá đột xuất, tới mức sau đó khi [Tối bát quái] phỏng vấn cư dân tiên giới, mỹ nhân ấn tượng sâu nhất của cuộc tuyển chọn này là vị nào, hết ba phần trong số người được phỏng vấn đã nói đẹp nhất là Tống Nhất Hàm. Đặc biệt là ánh mắt của hắn, quả thật quá động nhân. Đương nhiên Tống Nhất Hàm phản ứng thế nào sau khi nhìn thấy tin bát quái này, chúng ta không thể biết, chỉ ẩn ẩn nghe nói hôm đó tại biệt viện của Tống Nhất Hàm, vì ai kia luyện công không cẩn thận, phát sinh vụ nổ thật lớn, cả biệt viện thoáng chốc bị hủy diệt sạch sẽ.

Cùng ngày, còn có nơi ở của Cửu Ly tiên tử Đồ Y Y bị hủy. Còn lý do tại sao, thì không cần nói cũng biết.

Tâm tư phức tạp của các giám khảo hoàn toàn không ảnh hưởng tới cuộc tuyển tú. Khi từng đợt tuyển chọn tiến hành nối tiếp đến đợt thứ bảy tại Linh Hư cảnh. Hôm nay, tại nơi ở tạm thời của Tiêu Dật ở Linh Hư cảnh, có một lão giả xa lạ tìm tới.

Đối với việc để Linh Hư cảnh làm nơi tuyển chọn, trước đó thật ra Tiêu Dật từng do dự. Là nơi mà kiếp trước y từng sinh sống, ba chữ Linh Hư cảnh nếu nói hoàn toàn không ảnh hưởng tới y thì căn bản không có khả năng. Đặc biệt là sông Linh Hư xuyên suốt cả Linh Hư cảnh, Tiêu Dật mỗi lần nghĩ tới kiếp trước chết dưới đáy sông Linh Hư, trong lòng liền có bài xích nói không rõ.

Nhưng chiếu theo cách phân bố tại tiên giới, cuộc tuyển chọn thứ bảy trừ Linh Hư cảnh, thì không tìm được nơi nào thích hợp hơn. Huống hồ, Tiêu Dật nhìn Sở Mặc và Từ Sắt Nguyên bận rộn cách đó không xa, khẽ

https://thuviensach.vn

mỉm cười. Chuyện kiếp trước đều đã qua rồi, hiện tại y hầu như có thể nói đã hoàn toàn chuyển đổi vận mệnh. Khác với cuộc sống một mình đơn độc kiếp trước, kiếp này y có ông ngoại, có Sở Mặc, có Vượng Tài, còn có bạn bè và sự nghiệp. Y không nên để Linh Hư cảnh trở thành tâm ma của mình, mà nên chiến thắng nó, triệt để quên chuyện kiếp trước.

Xuất phát từ tâm lý này, khi Sở Mặc đề nghị cuộc tuyển chọn đổi đến nơi khác, Tiêu Dật kiên quyết cự tuyệt. Sở Mặc tuy không biết bí mật ẩn sâu trong lòng y, nhưng ẩn ẩn cũng phát giác được sự bài xích của y đối với nơi này, lại thêm nơi này là đại bản doanh của Tiêu gia, Sở Mặc cũng không hy vọng Tiêu Dật xuất hiện tại đây.

Sự kiên trì của Tiêu Dật khiến Sở Mặc bó tay, trừ đề phòng chuyện ngoài ý muốn, Sở Mặc chỉ đành theo sát bên cạnh Tiêu Dật, hắn vẫn còn nhớ chuyện gặp Tiêu Dương lần trước, ai biết Tiêu Dương có nhân cơ hội này làm gì không.

Nhưng bọn họ ngàn lần không ngờ được, người đầu tiên tìm tới cửa không phải là Tiêu Dương, mà là Tiêu Đỉnh Lâu.

https://thuviensach.vn

TIÊN GIỚI TẨU TƯ PHẠM

Lý Tùng Nho
www.dtv-ebook.com

Chương 75

Cự Tuyệt

Nơi ở tạm của Tiêu Dật tại Linh Hư cảnh, là một biệt viện của Đoạn gia. Bắt đầu từ khi Tiêu Dật định ra mười nơi tuyển chọn, Đoạn Lăng Thần đã phái người thu dọn biệt viện này, chuẩn bị cho bọn Tiêu Dật ở.

Trong phòng tiếp khách của biệt viện, Tiêu Dật an tĩnh ngồi đó, Tiêu Đỉnh Lâu đối diện cũng đồng dạng yên tĩnh. Hai người đều biết rõ thân phận của đối phương, nhưng ai cũng không nói trắng ra. Tiêu Đỉnh Lâu lấy cớ là đến thăm viếng lão hữu, sau khi nghe tin Lục Thiệp Xuyên không có ở đây, thì bưng trà rồi yên lặng luôn tới giờ.

Tiêu Đỉnh Lâu không nói chuyện, Tiêu Dật cũng không biết nên nói gì, trên mặt bày vẻ chuyên chú, trong đầu thì không khỏi suy nghĩ lung tung đủ thứ. Từ khi nghe nói có người tìm tới thăm ông ngoại, Tiêu Dật vô cùng bất ngờ, vẫn là Sở Mặc nghĩ tới gì đó, để Đoạn Lăng Phong ra ngoài nhìn một cái, mới xác định người tới là Tiêu Đỉnh Lâu.

Hành động trực tiếp tìm tới cửa của Tiêu Đỉnh Lâu, hiển nhiên là hoàn toàn nằm ngoài dự liệu của Tiêu Dật. Y từng nghĩ tới có thể gặp phải người của Tiêu gia ở Linh Hư cảnh, nhưng thật sự không nghĩ tới sẽ trực tiếp đối mặt Tiêu Đỉnh Lâu. Tiêu Dật cảm thấy tổ phụ nhất định biết chuyện ông ngoại bế quan, vì khi y vừa mới nói ông ngoại không có ở đây, vẻ mặt tổ phụ không có chút ngạc nhiên nào, nếu tổ phụ đã biết, còn mang danh nghĩa tới thăm ông ngoại tìm tới để làm gì? Tiêu Dật hoang mang nghĩ, là muốn gặp y sao? Xác nhận thân phận của y? Nhận y về Tiêu gia? Hay là…

https://thuviensach.vn

Đối với Tiêu Đỉnh Lâu, ấn tượng của Tiêu Dật không sâu sắc như Lục Thiệp Xuyên, Tiêu Đỉnh Lâu trong ký ức của Tiêu Dật, phần nhiều là một bóng người mờ nhạt, một gương mặt hơi lạnh nhạt. Kiếp trước, Tiêu Dật sống tại Tiêu gia hai tháng, số lần gặp Tiêu Đỉnh Lâu không tới mười lần. Lần đầu tiên gặp cũng là lần gặp Lục Thiệp Xuyên, hai người cùng gặp. So với sự kích động và nghẹn ngào khó nói của Lục Thiệp Xuyên khi gặp Tiêu Dật, thái độ của Tiêu Đỉnh Lâu đối với y chỉ có thể nói là hòa nhã. So sánh hai người, ấn tượng của Tiêu Dật đối với Lục Thiệp Xuyên sâu sắc hơn, cũng thân thiết hơn.

Sau đó Lục Thiệp Xuyên vội vàng bế quan, trong hai tháng tiếp theo, Tiêu Dật không hề đơn độc gặp mặt Tiêu Đỉnh Lâu. Thỉnh thoảng khi người Tiêu gia tụ hội, Tiêu Dật nhìn vượt qua phụ thân hờ và các huynh đệ khác mẹ kia để nhìn Tiêu Đỉnh Lâu, luôn chỉ đối diện với ánh mắt lạnh nhạt của Tiêu Đỉnh Lâu.

Vài lần như thế, Tiêu Dật liền hiểu, tổ phụ đại khái không yêu thích gì y, có lẽ tổ phụ chịu đón y về cũng vì không chịu nổi yêu cầu của ông ngoại. Cũng như các hạ nhân lén lút nghị luận, y làm cả Tiêu gia mất mặt, tổ phụ còn có thể dung chứa y hoàn toàn là nể mặt ông ngoại cao thủ bậc mười.

Sau trọng sinh, Tiêu Dật sẽ không kìm được nhớ tới Lục Thiệp Xuyên, sẽ muốn nhận lại Lục Thiệp Xuyên, nhưng rất ít khi nghĩ tới Tiêu Đỉnh Lâu, không tới lúc vạn bất đắc dĩ thì càng không muốn nhận lại Tiêu gia.

Tiếng ly trà nhẹ chạm vào bàn ngắt đứt tư duy hỗn loạn của Tiêu Dật, y vô thức nhìn sang Tiêu Đỉnh Lâu, Tiêu Đỉnh Lâu vẫn luôn cúi đầu uống trà cũng buông nắp trà xuống nhìn sang Tiêu Dật. Tiêu Đỉnh Lâu nhìn rất kỹ, ánh mắt từng chút một lướt qua mặt Tiêu Dật, trong mắt thoáng động cảm xúc mà Tiêu Dật nhìn không hiểu.

Dường như đã qua rất lâu, lại giống như chỉ mới qua một thoáng, Tiêu Đỉnh Lâu cuối cùng thu ánh mắt lại, nhìn Tiêu Dật hòa nhã cười.

https://thuviensach.vn

“Con trưởng thành rồi, vân mạc rất thực dụng, tuyển tú cũng rất hay.”

Vấn đề đột ngột không chút liên quan khiến Tiêu Dật hoàn toàn không hiểu, y hoang mang chớp mắt, tổ phụ có ý gì?

Phản ứng của Tiêu Dật khiến Tiêu Đỉnh Lâu vô thanh thở dài một tiếng, ông cảnh giác nhìn Sở Mặc đang đứng sau Tiêu Dật, không nói gì nhiều, trực tiếp đứng lên cáo từ, “Nếu Thiệp Xuyên không có ở đây, ta cũng không quấy rầy nữa. Cáo từ vậy!”

Tiêu Dật thật không hiểu nổi cách làm không nói bất cứ cái gì, đột nhiên muốn đi này, nhưng đối với việc tổ phụ muốn đi, Tiêu Dật cũng không có chút ý níu kéo nào. Tuy y nhìn không ra ý định của tổ phụ, nhưng không phải còn có Sở Mặc sao? Tiêu Dật một lòng nghĩ tìm Sở Mặc giải đáp nghi hoặc, cũng không chú ý tới ánh mắt phức tạp khi Tiêu Đỉnh Lâu nhìn y lần cuối.

Đưa Tiêu Đỉnh Lâu đi, Tiêu Dật lập tức kéo Sở Mặc hỏi nghi vấn của mình. Tiêu Đỉnh Lâu tới một chuyến, không nhắc tới thân thế của Tiêu Dật, không nhắc tới Tiêu gia một câu, thậm chí ngay cả tên mình cũng không nói, toàn quá trình chỉ khi bắt đầu giới thiệu mới nói mình là cố hữu của Thiệp Xuyên, ông rốt cuộc có ý định gì?

Đối với vấn đề của Tiêu Dật, Sở Mặc nhẹ nhàng di chuyển vấn đề, “Không phải em không muốn nhận lại Tiêu gia sao? Tiêu gia chủ không nhắc gì cả mới tốt, nếu hắn nhắc, ông ngoại không ở đây, em làm sao cự tuyệt?”

Tiêu Dật nghĩ lại cũng đúng, tổ phụ không nói gì cả mới tốt, nếu thật sự tìm tới để nhận lại y, y sẽ phải đau đầu. Nghĩ thế, Tiêu Dật cũng liền ném chuyện này ra sau đầu, vì y chưa từng ôm kỳ vọng với Tiêu gia, cho nên y cảm thấy duy trì hiện trạng này với Tiêu gia là tốt nhất.

https://thuviensach.vn

Sở Mặc an ủi vuốt tóc Tiêu Dật, ánh mắt nhìn sang bóng lưng Tiêu Đỉnh Lâu đi xa, trong mắt tràn đầy mỉa mai. Là một trong những thế gia hàng đầu tiên giới, Tiêu Dật không hiểu, Sở Mặc lại không dám coi thường thế lực Tiêu gia. Tiêu Dật trở về tiên giới đã rất lâu rồi, nếu nói ban đầu Tiêu Dật bán chút đồ vặt không bị mọi người để mắt, địa vị của y lại cách biệt hoàn toàn với Tiêu gia, Tiêu gia không biết tin về Tiêu Dật thì cũng có thể. Nhưng một tháng trước chuyện của Lục Thiệp Xuyên và bổn nguyên quả truyền ra, Tiêu Dương lại từng gặp qua Tiêu Dật ngày tiệm sách khai trương, hắn không tin Tiêu gia không đoán ra được cái gì. Tuy hắn bảo vệ Tiêu Dật, nhưng cũng không cố ý che giấu tin tức của Tiêu Dật, dựa vào thế lực của Tiêu gia, muốn tra tung tích Tiêu Dật chỉ là chuyện đơn giản.

Buồn cười là trước đó, hắn và Lục Thiệp Xuyên vẫn luôn lo lắng đủ loại khốn cảnh mà Tiêu Dật phải đối mặt nếu nhận lại Tiêu gia, một lòng muốn thuyết phục Tiêu Dật tránh xa Tiêu gia, nhưng không ngờ bọn họ thật sự là nghĩ quá nhiều, Tiêu gia căn bản không dự định đón Tiêu Dật về. Nếu chỉ như thế cũng chẳng qua là phân định ranh giới rạch ròi thôi, dựa vào hoàn cảnh hiện tại của Tiêu Dật, đã không cần Tiêu gia tới thêu hoa trên gấm. Nhưng hiện tại Tiêu Đỉnh Lâu vừa ra mặt, lại khiến Sở Mặc cười lạnh không thôi. Tiêu Dật còn hỏi ý định của Tiêu Đỉnh Lâu là gì? Chẳng qua là dưới cân nhắc quyền lợi, phát hiện Tiêu Dật hiện tại càng phù hợp với lợi ích của Tiêu gia, lại muốn nói chuyện thân tình mà thôi.

Sở Mặc cười lạnh, quanh sang nhìn Tiêu Dật đã ném bỏ chuyện này, ánh mắt dịu hòa, không biết gì như Tiêu Dật mới tốt.

Tiêu Đỉnh Lâu cáo từ xong lại không đi xa, sau lưng ông, Tiêu Thất bước ra từ trong hư không, vẻ mặt chán nản, sắc mặt tái nhợt.

“Gia chủ.”

Tiêu Đỉnh Lâu khổ sở quay người, mắt đầy lo lắng, “A Thất, ngươi không sao chứ?”

https://thuviensach.vn

Tiêu Thất lắc đầu, “Đối phương không hạ thủ quá nặng, chỉ bức thuộc hạ lui mà thôi.”

Là thị vệ cận thân của Tiêu Đỉnh Lâu, Tiêu Thất vẫn luôn ẩn sau lưng Tiêu Đỉnh Lâu, lần này tìm Tiêu Dật cũng không ngoại lệ. Nhưng hắn không ngờ, chẳng qua là vừa theo gia chủ vào biệt viện, liền bị một cao thủ không biết thân phận bức lui. Tiêu Thất muốn ngạnh xông vào, nhưng không phải đối thủ của đối phương, trong lòng hắn lo lắng cho Tiêu Đỉnh Lâu, may là đối phương không có sát ý, chỉ là không để hắn lại gần biệt viện mà thôi.

Tiêu Thất nhìn lén sắc mặt của Tiêu Đỉnh Lâu, thăm dò hỏi, “Gia chủ, Tiêu Dật thiếu gia?”

Tiêu Đỉnh Lâu khổ sở lắc đầu, “Hài tử đó cứ xem như vô duyên với Tiêu gia đi.”

Hôm nay Tiêu Đỉnh Lâu tới tìm Tiêu Dật, thật ra là ôm ý định muốn nhận lại Tiêu Dật. Từ khi biết sự tồn tại của Tiêu Dật, Tiêu Đỉnh Lâu vẫn luôn do dự, ông rốt cuộc có nên nhận lại hài tử này không. Đây không phải đơn giản là chuyện Tiêu gia có thêm một người, mà là dính tới căn bản của Tiêu gia ngày sau, Tiêu Đỉnh Lâu không thể không cẩn trọng. Ném bỏ những suy nghĩ lợi ích lạnh lẽo về trận tranh người thừa kế, Tiêu Đỉnh Lâu còn phải băn khoăn tới phụ thân của Tiêu Dật, thái độ của Tiêu Hàm Chương với Tiêu Dật.

Từ khi Tiêu Dương bị phạt quỳ ở từ đường, sự tồn tại của Tiêu Dật không còn là bí mật tại Tiêu gia nữa, Tiêu Đỉnh Lâu vẫn luôn đợi Tiêu Hàm Chương hỏi về Tiêu Dật, người cực giống Lục Mẫn Nương một câu, nhưng ông lại thất vọng, Tiêu Hàm Chương giống như không biết gì cả, không hề nhắc tới chuyện này. Tiêu Đỉnh Lâu biết, Hàm Chương vẫn chưa cởi bỏ tâm kết.

https://thuviensach.vn

Năm đó ông ép buộc Hàm Chương tính khí cao ngạo lấy Mẫn Nương, Hàm Chương tuy không nói gì cả, sau khi kết hôn cũng đối xử với Mẫn Nương không tồi, nhưng trong lòng vẫn luôn tồn tại bất mãn. Mà những điều bất mãn này, sau khi Tiêu Dật ra đời, triệt để bùng phát. Tiêu Hàm Chương hoàn toàn không thể tiếp nhận con đích tôn của mình lại không có tiên cách trong người, năm đó phụ thân bức hắn lấy Lục Mẫn Nương có hạ phẩm tiên cách, hắn nghĩ tới giao tình của phụ thân và Lục Thiệp Xuyên nên nhẫn nhịn, nhưng Tiêu Dật lại là thứ hắn hoàn toàn không thể dung chứa. Vì Lục Mẫn Nương, hắn đã bị người của tiên giới cười nhạo mấy ngàn năm, lẽ nào còn phải vì một nhi tử không có tiên cách tiếp tục bị cười nhạo nữa sao? Phẫn uất đè nén quá lâu khiến Tiêu Hàm Chương không muốn nhìn tới Tiêu Dật một cái, càng đừng nói tới chuyện nhận lại người có khả năng là nhi tử của hắn.

Đủ mối lo nghĩ khiến Tiêu Đỉnh Lâu vẫn luôn do dự không quyết, cho tới khi Tiêu Diêu cung đưa hòa thần đan ra, cho tới khi khuynh hướng của tiên đế càng lúc càng rõ ràng, Tiêu Đỉnh Lâu cuối cùng cũng quyết định nhận hài tử đó về. Một là, hôn sự của hai nhà Tiêu, Lư đã định, Tiêu Đỉnh Lâu hy vọng mượn chuyện Tiêu Dật để quy phục tiên đế. Ông không có ý định đặt Tiêu gia vào vị trí đối lập tiên đế, cũng căn bản không muốn cuốn vào tranh đấu hai phái như ba ngàn năm trước. Hai là, mỗi lần Tiêu Đỉnh Lâu nghĩ tới Lục Thiệp Xuyên đều cảm thấy hổ thẹn sâu sắc. Nhận Tiêu Dật về là phương pháp tốt nhất để hòa hoãn quan hệ của hai người mà ông có thể nghĩ ra.

Nhưng Tiêu Đỉnh Lâu không nghĩ tới một điều, Sở Mặc căn bản không cho ông cơ hội mở miệng, thậm chí vì thế mà lôi tiên đế ra. Ông sẽ không nhận nhầm, thứ vẫn luôn áp chế tu vi của ông là khí tức của trấn thiên ấn của tiên đế. Trong mắt Tiêu Dật là Tiêu Đỉnh Lâu cúi đầu uống trà, thật ra là trấn thiên ấn áp chế khiến Tiêu Đỉnh Lâu không cách nào mở miệng mà thôi.

https://thuviensach.vn

Tiêu Đỉnh Lâu thở dài nhìn xa xa, có vài chuyện đã bỏ lỡ thì là bỏ lỡ. Ông nhớ tới ánh mắt Tiêu Dật nhìn ông, trong đó không có thân cận, không có mong muốn, thậm chí không có oán hận, cái gì cũng không có, hoàn toàn bình tĩnh, giống như nhìn thấy một người xa lạ. Tiêu Đỉnh Lâu biết, trong lòng hài tử đó không có Tiêu gia. Ông thà rằng Tiêu Dật tức giận, thà rằng Tiêu Dật phẫn nộ chất vấn tại sao không chịu nhận y, thà rằng Tiêu Dật oán hận Tiêu gia bỏ rơi y, cũng tốt hơn hoàn toàn không để ý gì như vậy, đây mới là thứ ông không thể đối mặt nhất.

Chỉ một thoáng như thế, Tiêu Đỉnh Lâu dường như càng già thêm.

Tiêu Thất lo lắng mở miệng, “Gia chủ, trời tối rồi.”

Tiêu Đỉnh Lâu hiểu ý Tiêu Thất, phất tay, “Đợi thêm chút, còn một người phải gặp.”

Tiêu Thất không hiểu, nhưng không nói thêm. Khi hắn đang đoán Tiêu Đỉnh Lâu sẽ gặp ai, một khí thế áp bức quen thuộc truyền tới từ hư không trước mặt, Sở Mặc vẻ mặt bình tĩnh bước ra khỏi hư không. Ánh mắt Tiêu Thất vượt qua Sở Mặc nhìn ra sau lưng hắn, cao thủ đã bức lui hắn đang ở đó. Trong mắt Tiêu Thất hiện lên phòng bị, cảnh giác nhìn Sở Mặc.

“Sở thống lĩnh, ngươi tới rồi.” Tiêu Đỉnh Lâu khách khí nói.

Sở Mặc gật đầu, “Tiêu gia chủ.”

Ánh mắt Tiêu Đỉnh Lâu nhìn Sở Mặc mang theo một chút phức tạp. Tình báo mà ông thu thập trước kia chỉ biểu hiện Sở Mặc và Tiêu Dật rất thân cận, ông cũng chỉ cho rằng hai người tư giao không tồi, cho tới vừa rồi ông mới ý thức được thân cận này rốt cuộc có nghĩa là gì.

“Sở thống lãnh đặc biệt tìm ta, không biết có gì muốn nói?” Tiêu Đỉnh Lâu mở miệng trước.

https://thuviensach.vn

Sở Mặc thần sắc nhàn nhạt, “Tiêu gia chủ hôm nay tới có ý đồ gì chúng ta đều rõ, thái độ của tiểu Dật Tiêu gia chủ chắc cũng hiểu rồi. Ta tới tìm Tiêu gia chủ, chỉ là hy vọng Tiêu gia chủ trở về có thể quản cho tốt người của Tiêu gia, ta không hy vọng nghe thấy Tiêu gia truyền chuyện tiểu Dật từng là đứa con bị Tiêu gia ruồng bỏ ra ngoài.”

Sở Mặc nói thế là triệt để cắt đứt liên hệ của Tiêu Dật và Tiêu gia, lau sạch sự thật Tiêu Dật chính là hài tử năm đó bị Tiêu gia vứt bỏ. Khi chuyện làm ăn của Tiêu Dật càng lúc càng lớn, y không thể mãi ẩn phía sau, Sở Mặc không hy vọng Tiêu Dật chịu đựng cái mác đứa con bị Tiêu gia ruồng bỏ mà xuất hiện trước mặt chúng nhân tiên giới.

Tiêu Đỉnh Lâu khổ sở nhìn Sở Mặc, “Đây cũng là ý của Thiệp Xuyên sao?”

Sở Mặc gật đầu, Lục Thiệp Xuyên tuy không nói rõ, nhưng chắc cũng không muốn để Tiêu Dật phải sống dưới vòng nghị luận của mọi người.

Tiêu Đỉnh Lâu trầm mặc, chậm rãi gật đầu.

Trong đại trạch Tiêu gia, một thanh niên thân hình hơi mập ngắt vân mạc trong tay, trên gương mặt hàm hậu chân thật lộ ra biểu tình cười nhạo không phù hợp.

“Lão đầu tử không nhịn được đi tìm Tiêu Dật rồi, xem ra ông thật sự nhận định Tiêu Dật kia chính là hài tử năm đó. Nhưng ông thật sự cho rằng tất cả mọi người đều xoay quanh Tiêu gia, ông nói gì thì sẽ là thế sao?”

Thanh niên nói xong, cười lạnh, lão đầu tử tính toán rất tốt, nhưng phải xem người khác có đáp ứng hay không. Biếng nhác ném vân mạc trong tay cho người thanh y sau lưng, thanh niên cười hàm hậu, mở miệng, “Bảo Thập Tứ nghĩ cách để lộ tin này cho tên ngu xuẩn Tiêu Dương đó, cứ nói lão đầu tử chuẩn bị nhận lại Tiêu Dật, địa vị của Tiêu Tấn chỉ sợ không thể bảo đảm, xem tên ngu xuẩn đó sẽ làm gì.”

https://thuviensach.vn

Người thanh y cung kính cúi đầu đáp vâng. Không mất một khắc, tin tức này đã truyền vào tai Tiêu Dương.

“Cái gì? Tổ phụ đi tìm Tiêu Dật? Còn muốn nhận tên phế vật đó về?” Tiêu Dương phẫn nộ nhảy lên.

Kẻ đang quỳ dưới đất là tiểu tư mặc thanh y, tiểu tư run run rẩy rẩy mở miệng, “Tin này là từ trong viện của gia chủ truyền ra, sáng nay gia chủ mang Tiêu Thất ra ngoài, hiện tại còn chưa trở về.”

Tiêu Dương sầm mặt đá tiểu tư một cái, “Sao ngươi không nói sớm?”

Tiểu tư nhịn đau cung kính trèo dậy, cúi đầu nói, “Tiểu nhân cũng vừa nhận được tin mà thôi, thiếu gia ngài biết tin trong viện gia chủ không dễ truyền ra ngoài mà.”

Tiêu Dương hừ lạnh một tiếng, “Mẹ có biết chưa?”

Tiểu tư cúi đầu càng thấp, “Còn chưa kịp nói với phu nhân.”

Tiêu Dương nhíu mày, “Quản cho tốt cái miệng của ngươi, ta không hy vọng mẹ ta nghe được tin này.”

Tiêu Dật nịnh nọt gật đầu.

Tiêu Dương chán ghét phất tay bảo tiểu tư lui xuống, một mình buồn bực đi vòng vòng trong phòng. Lời của đại ca lần trước khiến mẹ không thoải mái cả một thời gian dài. Tin này tạp thời đừng cho mẹ biết, tránh cho mẹ lại chịu kích thích gì đó. Còn cả đại ca cũng không thể nói, vạn nhất đại ca chạy tới trước mặt tổ phụ biểu đạt thái độ, gì mà nguyện ý nhượng hiền, vậy thì phiền phức rồi. Đại ca cũng không nghĩ xem, tên phế vật đó được nhận lại, bọn họ sẽ thế nào?

https://thuviensach.vn

Tiêu Dương oán hận nhìn chân mình, chỉ vì tên phế vật đó, hắn đã quỳ ở từ đường đủ bảy ngày, sau đó phải tĩnh dưỡng mất mấy ngày mới đỡ hơn. Ấy là tên phế vật đó còn chưa được nhận về Tiêu gia đó, nếu tổ phụ thật sự nhận tên phế vật đó về, thì hắn còn có đường sống gì nữa?

Nếu có thể nghĩ cách gì triệt để làm tên phế vật biến mất thì tốt rồi.

.

https://thuviensach.vn

TIÊN GIỚI TẨU TƯ PHẠM

Lý Tùng Nho
www.dtv-ebook.com

Chương 76

Yêu Thú

Công cuộc chuẩn bị cho việc tuyển tú tại Linh Hư cảnh đã sắp xong, Tiêu Dật đang dẫn Từ Sắt Nguyên biên tập lại nội dung [Tiên giới sớm biết] kỳ tới.

"Kỳ lạ." Tiêu Dật nghi hoặc nhìn thẻ ngọc trong tay, quay lại hỏi Từ Sắt Nguyên, "Anh có thấy tin tức yêu thú xuất nhập trong nội dung phóng viên các nơi phát về không?"

Phóng viên các nơi mà Tiêu Dật nói, chính là đám người lần trước Từ Sắt Nguyên đã thuê. Sau khi trải qua huấn luyện ngắn hạn, Từ Sắt Nguyên phân tiên giới thành những khu vực riêng, để mỗi người phụ trách một khu, tất cả tin tức phỏng vấn trong các khu đều do bọn họ tự quyết định.

Từ Sắt Nguyên đang xem thẻ ngọc tới hoa mắt chóng mặt vô thức lắc đầu, "Không có."

"Không có sao?" Tiêu Dật nghi hoặc quay đầu về, đang định đặt thẻ ngọc xuống, Từ Sắt Nguyên đột nhiên nhớ tới cái gì, "Đợi đã, hình như có hai cái."

Khi Từ Sắt Nguyên lục lại hai tin tức đó theo trí nhớ, vẻ mặt Tiêu Dật càng thêm nghi hoặc. Từ Sắt Nguyên không hiểu, "Chỉ là tin tức mấy con yêu thú xuất nhập thôi, thế nào? Tiên giới thỉnh thoảng đều có yêu thú xuất

https://thuviensach.vn

hiện, chỉ cần chúng không tổn thương người, tiên đình thường cũng lười quản."

Tiêu Dật đặt mấy thẻ ngọc trong tay xuống trước mặt Từ Sắt Nguyên, "Anh không cảm thấy kỳ quái sao? Địa điểm yêu thú xuất hiện đều là phụ cận Lăng Tiêu thiên, hơn nữa thời gian đại khái đều giống nhau, cụ thể là sáng sớm hôm qua."

Đối với hai điểm Tiêu Dật đặc biệt chỉ ra, Từ Sắt Nguyên không để ý, ngược lại chế giễu, "Tiêu huynh muốn nói gì? Mấy yêu thú này sáng sớm hôm qua vượt ngục tập thể khỏi Lăng Tiêu thiên sao? Hay là đám yêu thú này cùng một lúc chạy tới Lăng Tiêu thiên cướp ngục?"

Một câu nói đùa vô ý của Từ Sắt Nguyên lại khiến vẻ mặt Tiêu Dật trở nên ngưng trọng. Tuy thời gian sớm hơn chút, nhưng kiếp trước quả thật có yêu thú chạy khỏi tiên lao của Lăng Tiêu thiên. Tiêu Dật nghĩ tới con Trì Mu đó, trong một thoáng giống như trở lại đáy sông Linh Hư lạnh lẽo, y kìm không được khẽ rùng mình, sắc mặt bắt đầu tái đi.

"Tiêu huynh?" Từ Sắt Nguyên ý thức được không đúng, lo lắng gọi.

Tiêu Dật tỉnh táo lại, xua tan cơn lạnh lẽo trong lòng, nghiêm túc nói, "Tôi cảm thấy yêu thú tập trung xuất hiện ở gần Lăng Tiêu thiên là không bình thường, anh chỉnh lý trước đi, tôi đi tìm Sở Mặc."

Khi Tiêu Dật đi tìm Sở Mặc, Sở Mặc đang ở chỗ Sở Trầm Uyên, hắn là tới tìm trấn thiên ấn của Sở Trầm Uyên. Trấn tiên ấn là một trong những thứ đại biểu cho thân phận tiên đế, đúng ra là ấn không rời thân, nhưng Sở Trầm Uyên lại hoàn toàn không coi trấn thiên ấn là gì, thường xuyên xem trấn thiên ấn như tặng vật đánh nhau mà thua cho Đoạn Lăng Phong.

Lúc này Sở Trầm Uyên đã biết tin buổi chiều Tiêu Đỉnh Lâu có ghé, với cánh tay cột ngang ngực, Sở Trầm Uyên vẻ mặt không mang ý tốt đánh giá Sở Mặc, cười nhạo, "Tiêu Dật có biết con thay nó ra mặt cắt đứt hoàn toàn

https://thuviensach.vn

quan hệ với Tiêu gia không, khiến nó mất đi cơ hội ngồi lên vị trí gia chủ Tiêu gia?”

Sở Mặc đã quá quen với sự khiêu chiến ác ý của Sở Trầm Uyên, thần sắc đạm nhạt, “Nếu thúc rảnh quan tâm ta, không bằng quan tâm cho bản thân đi. Đừng nghĩ người khác đều là kẻ ngốc, cánh tay của thúc bị cũng lâu rồi, nên lành rồi dó.”

Sở Trầm Uyên hừ lạnh một tiếng, “Đau cũng là ta đau, ta cứ thích treo tay lủng lẳng thế đó, con có ý kiến hả?”

Sở Mặc câm nín nhìn Sở Trầm Uyên, hắn vừa mới định khen trí thông minh của Sở Trầm Uyên có tiến bộ, Sở Trầm Uyên lập tức lại cố chấp kéo trí thông minh xuống dưới mức đạt chuẩn. Lẽ nào Sở Trầm Uyên không thử nghĩ xem, nếu hắn cứ treo tay như vậy, Đoạn Lăng Phong sẽ không hoài nghi sao? Đừng để tới khi Đoạn Lăng Phong nhận ra, thì cái đang chờ Sở Trầm Uyên chắc chính là một trận đánh dữ dội thôi.

Ánh mắt thương hại của Sở Mặc khiến Sở Trầm Uyên vô cùng khó chịu, hắn nhịn không được lại kích thích Sở Mặc, “Tiêu Dật rốt cuộc có biết Linh Hư cảnh Tiêu gia có nghĩa là gì không? Đợi khi nó biết rõ rồi, con cảm thấy nó sẽ nhìn con thế nào?”

Sở Mặc khẽ nhếch môi, nhạo báng, “Thúc nghĩ nhiều rồi! Bản thân tiểu Dật căn bản không muốn nhận lại Tiêu gia, cũng hoàn toàn không có hứng thú với vị trí gia chủ Tiêu gia. Y dựa vào bản thân đã có thể lên tới vị trí còn cao hơn Linh Hư cảnh Tiêu gia, hà tất phải trở về nhận sự khinh rẻ của đám người đó. Huống hồ, thúc cho rằng ta không biết, thúc muốn ra tay với Tiêu gia từ lâu rồi? Thúc nhiệt tình hy vọng tiểu Dật trở về như thế, cũng chẳng qua là muốn lợi dụng tiểu Dật mà thôi, thúc chết tâm đi.”

Bị Sở Mặc vạch trần tâm tư, Sở Trầm Uyên không để ý, “Tiêu gia và Lư gia khống chế sản lượng tuyết tiêu sa đã quá lâu rồi, ta muốn động tới bọn

https://thuviensach.vn

họ lẽ nào con không muốn? Ta vốn còn lo lắng tuyết tiêu sa của Tiêu Diêu cung là tới từ một trong số hai nhà, nếu vậy, ta muốn động thủ cũng phải cân nhắc, may là không phải. Nhưng mà, con thật sự không định cho ta biết, tuyết tiêu sa của Tiêu Diêu cung là từ đâu ra sao?"

Sở Mặc như cười như không nhìn Sở Trầm Uyên một cái, "Thúc thật sự muốn biết?"

Sở Trầm Uyên nhanh chóng gật đầu.

Sở Mặc lộ ra chút chần chờ, có vẻ như đang do dự có nên cho Sở Trầm Uyên biết không. Mắt thấy hứng thú của Sở Trầm Uyên đã bị khơi lên toàn bộ, Sở Mặc giống như đã hạ quyết định, nghiêm túc mở miệng, "Bí mật thương nghiệp, không thể lộ ra."

Sở Trầm Uyên, "…"

Thật ra, bắt đầu từ đợt tuyển tú đầu tiên, khi Sở Trầm Uyên mang vỏ Cố Vũ càng lúc càng dung nhập vào đám người Tiêu Dật, bất kể là Sở Mặc hay Sở Trầm Uyên đều cảm nhận được rõ ràng quan hệ giữa hai người đã có thay đổi. Lúc trước, hai người tuy đều tín nhiệm nhau, nhưng phần nhiều chỉ là không ghét nhau, rất ít khi nói chuyện vui vẻ như thế này. Đương nhiên hiện tại Sở Trầm Uyên vẫn tràn đầy ác ý, có điều so với sự hà khắc chanh chua trước kia, trong ác ý hiện tại phần nhiều là chế nhạo. Khi Tiêu Dật tìm tới là lúc thấy Sở Trầm Uyên vẻ mặt bị nghẹn.

Đối với Sở Trầm Uyên, Tiêu Dật mới đầu vẫn còn chút kính sợ, dù sao thân phận của Sở Trầm Uyên cũng tương đương với chủ tịch nước tại nhân giới, thậm chí quyền lợi còn lớn hơn chủ tịch nước. Tiêu Dật là một người bình thường, khó tránh khỏi có chút cẩn trọng trước mặt Sở Trầm Uyên. Nhưng sau vụ lần tước Sở Trầm Uyên lén lút tới tìm y, còn cảnh cáo y không cho phép lại bán Playboy cho Đoạn Lăng Phong nữa, rồi bị Đoạn Lăng Phong bắt được, đánh cho một trận, từ đó hình tượng của Sở Trầm

https://thuviensach.vn

Uyên trong lòng Tiêu Dật đã rớt xuống ngàn dặm, vỏ bọc thần tiên triệt để vỡ nát.

Lần đó bị đánh xong không bao lâu, Sở Trầm Uyên lại lén lút chạy tới tìm Tiêu Dật lần nữa. Tiêu Dật mới đầu còn cho là Sở Trầm Uyên không chết tâm, muốn tiếp tục cảnh cáo mình. Ai ngờ Sở Trầm Uyên đã thay đổi phương thức hành sự, không còn lạnh mặt cảnh cáo, mà biến thành dùng tinh ngọc dụ dỗ. Không biết hắn từ miệng ai nghe được sự tồn tại của tạp chí BL tại nhân giới, Tiêu Dật có lý do đầy đủ để tin rằng người này là Lâm Thính Hải. Tóm lại, Sở Trầm Uyên hy vọng khi lần sau Tiêu Dật bán Playboy cho Đoạn Lăng Phong, có thể thuận tiện tặng kèm một quyển tạp chí BL. Hắn muốn âm thầm thay đổi sở thích hứng thú của Đoạn Lăng Phong, vì thế Sở Trầm Uyên hào phóng trả thù lao một vạn thượng phẩm tinh ngọc.

Tuy với hoàn cảnh hiện tại của Tiêu Dật, một vạn thượng phẩm tinh ngọc không tính là gì, nhưng dùng cách nói của Từ Sắt Nguyên là, chân muỗi dù nhỏ thì cũng là thịt. Tiêu Dật không chút khách khí nhận lấy, và xem nó như là bồi thường cho lần trước Sở Trầm Uyên uy hiếp y tạo thành tổn thương tâm lý cho y.

Còn về tạp chí BL mà Sở Trầm Uyên hy vọng, Tiêu Dật trải qua chọn lựa tỉ mỉ, đặc biệt chọn tạp chí truyện tranh BL đặc biệt phát hành dành cho Lolita mười mấy tuổi của thị trường nhân giới tặng cho Đoạn Lăng Phong. Về một trình độ nào đó, có thể nói kế hoạch của Sở Trầm Uyên đã thành công, vì hiện tại Đoạn Lăng Phong lại có thêm sở thích mới, theo dõi truyện tranh nhiều kỳ mới nhất của nhân giới.

Sau chuyện này, Sở Trầm Uyên mỗi lần thấy Tiêu Dật đều trưng vẻ mặt chỉ trích “ngươi cư nhiên cầm tiền mà không làm việc”, Tiêu Dật cứ làm bộ như không thấy, tạp chí truyện tranh BL cũng là tạp chí BL mà! Y không tin Sở Trầm Uyên có mặt mũi đòi y trả tinh ngọc lại. Dù dao Sở Trầm Uyên nếu dám lén lút tới cảnh cáo y, y lập tức sẽ nói với Đoạn Lăng Phong.

https://thuviensach.vn

Sự xuất hiện của Tiêu Dật, khiến Sở Mặc nhanh chóng hiện lên nét cười, “Tiểu Dật, sao em tới đây?”

Trước khi Tiêu Dật tới tìm Sở Mặc, trong lòng tràn đầy lo lắng, nhưng khi nhìn thấy nụ cười của Sở Mặc, lo lắng ban đầu bất tri bất giác nhạt đi không ít. Tiêu Dật không phí lời, trực tiếp đưa mấy thẻ ngọc có tin yêu thú xuất nhập cho Sở Mặc, còn nhắc lại nghi điểm của mình.

So với Tiêu Dật là vì có kinh nghiệm ở kiếp trước, đặc biệt mẫn cảm với hành động của yêu thú mới phát giác khác thường, Sở Mặc và Sở Trầm Uyên sau khi xem xong nội dung trong thẻ ngọc, gần như lập tức liền phát hiện đầu mối trong đó. Hai người nhìn nhau một cái, đều thấy được tính nghiêm trọng của vấn đề trong mắt đối phương.

Sở Trầm Uyên lập tức đánh một lệnh bài màu vàng vào hư không, Cố Vũ còn đang bế quan, vân mạc không thể liên lạc với hắn, đạo lệnh bài này có thể xuyên qua các cấm chế của Cửu Thiên Huyền cung, là phương thức liên lạc duy nhất của hai người.

Khi Sở Trầm Uyên đánh lệnh bài ra, bầu không khí trong phòng lập tức trở nên ngưng trọng. Tiêu Dật rất muốn hỏi, trong tiên lao dưới Lăng Tiêu thiên có phải đang nhốt một con Trì Mu bậc chín, nhưng lại cảm thấy y hỏi như vậy quả thật rất khó hiểu.

Có lẽ sắc mặt Tiêu Dật không tốt lắm, Sở Mặc an ủi vỗ vỗ y.

“Yên tâm, sẽ không có chuyện gì. Cấm chế của tiên lao vô cùng nghiêm mật, cho dù là yêu thú bậc mười trong đó căn bản cũng không thể thoát ra.”

Tiêu Dật nghĩ tới chuyện yêu thú chạy thoát kiếp trước, do dự một chút, gật đầu. Nói không chừng chuyện kiếp trước là một việc ngoài ý muốn, kiếp này bọn họ phát hiện sớm hơn, sẽ có khác biệt thôi!

https://thuviensach.vn

Sau khi ba người nôn nóng đợi một canh giờ, tin tức của Cố Vũ truyền về, là tin xấu nhất.

Một ngày trước, mười mấy yêu thú bị trấn áp trong tiên lao dưới Lăng Tiêu thiên đồng thời vượt ngục đào thoát, tin tức này bị thủ vệ tiên lao giấu giếm, không báo lên trên. Cố Vũ hoài nghi, chuyện này là người bên cạnh Sở Trầm Uyên làm. Vừa rồi hắn tới tiên lao kiểm tra, phong ấn của tiên lao không có bất cứ tổn hại nào, giống như có người mở tiên lao thả yêu thú ra. Còn về thủ vệ che giấu tin tức này, đã hồn phi phách tán, tra không được chút đầu mối nào.

Tin tức của Cố Vũ, khiến ba người đang vui vẻ vì tuyển tú tiến hành thuận lợi lập tức cùng phủ lên một bóng âm trong lòng.

Sở Trầm Uyên sầm mặt, người thả yêu thú biết hắn không có mặt ở Lăng Tiêu thiên, nếu không sẽ không chọn lúc này. Phong ấn trấn áp yêu thú trong tiên lao có một chút tương liên với trấn thiên ấn trên người hắn, nếu phong ấn bị mở, trấn thiên ấn khẳng định có cảm ứng. Nhưng hiện tại hắn ở Linh Hư cảnh, cách Lăng Tiêu thiên quá xa, trấn thiên ấn cũng mất đi liên hệ với phong ấn tiên lao.

Sở Mặc đồng thời cũng nghĩ tới điểm này, nhíu mày, “Trừ Cố Vũ ra, còn ai biết thúc không ở Lăng Tiêu thiên?”

Sắc mặt Sở Trầm Uyên khó coi vô cùng, bất cứ ai biết bên cạnh có người phản bội cũng đều không phải là chuyện vui vẻ gì.

“Biết ta ra ngoài chỉ có một mình Cố Vũ, nhưng người hầu trong Huyền cung đều là lão nhân nhiều năm, tuy Cố Vũ lấy danh nghĩa bế quan không xuất hiện, nhưng thời gian lâu rồi, khó tránh sẽ để lộ vài sơ hở khiến người bên cạnh nhìn ra.”

Sở Trầm Uyên nói thế, rõ ràng là đã bài trừ hiềm nghi đối với Cố Vũ.

https://thuviensach.vn

Tiêu Dật không hiểu những điều họ nói, điều y quan tâm nhất là, những yêu thú đã chạy thoát hiện tại đang ở đâu?

https://thuviensach.vn

TIÊN GIỚI TẨU TƯ PHẠM

Lý Tùng Nho
www.dtv-ebook.com

Chương 77

Tính Toán

Yêu thú vượt ngục đi đâu?

Đây là điều mà mấy người Tiêu Dật trước mắt muốn biết nhất. Yêu thú bị trấn áp trong tiên lao đều không phải là yêu thú bình thường, thấp nhất cũng là tu vi đỉnh cao bậc tám, phần nhiều là yêu thú bậc chín. Những yêu thú này trước khi bị trấn áp không có con nào không là đại yêu làm mưa làm gió, nguy hại một phương tại tiên giới. Hiện tại những yêu thú này lại trốn ra, nghĩ thử xem, chúng nó muốn làm gì? Chúng nó sẽ làm gì?

Tiêu Dật không biết kiếp trước tại sao Trì Mu lại tới Linh Hư cảnh, là bị kim ngư vệ bức tới không còn lối thoát chạy tới đây? Hay là do ở đây có gì dẫn dụ nó, nơi này vốn là mục đích của nó? Nếu đổi vị trí, Tiêu Dật cảm thấy nếu y là yêu thú bị nhốt mấy trăm năm, một ngày chạy ra được, một là tìm nơi nào đó trốn để tránh bị kim ngư vệ bắt về lần nữa, một là tâm linh uốn éo dứt khoát hoành hành tàn sát tiên nhân để tiết hận. Huống hồ, theo ý của Sở Mặc và Sở Trầm Uyên, yêu thú chạy ra không phải là ngoài ý muốn, mà có người lập kế sau lưng. Nếu là vậy, Tiêu Dật cảm thấy đối phương tuyệt đối sẽ không chọn cách lén ẩn trốn, chọn lựa thứ hai có khả năng hơn.

Tiêu Dật có thể nghĩ vậy, đương nhiên Sở Mặc và Sở Trầm Uyên cũng nghĩ được. Cảm nhận Sở Mặc nhìn mình, Sở Trầm Uyên nhíu mày, “Con cảm thấy bọn chúng nhắm vào ta?”

https://thuviensach.vn

Sở Mặc gật đầu, “Nếu đối phương đã biết người trong Huyền cung không phải là thúc, truy nguồn gốc tìm tung tích của thúc cũng không phải chuyện khó. Nếu không phải tiểu Dật cảm thấy đươc đầu mối trong tin tức phóng viên gửi về, hiện tại chỉ sợ chúng ta còn không biết chuyện yêu thú chạy thoát. Lấy hữu tâm tính vô tâm, ta nghĩ không ra đối phương đã khua chiêng gõ trống như thế, trừ nhắm vào thúc ra thì còn có thể là gì.”

Sắc mặt Sở Trầm Uyên khó coi nghiến răng nói, “Lại là đám điên dư nghiệt Vân Lam.”

Nghe tới dây, Tiêu Dật đã hiểu rõ thế cục hiện tại. Nói đơn giản, chính là phần tử khủng bố mang vũ khí hạt nhân chuẩn bị ám sát chủ tịch nước. Bọn họ cuối cùng có thể ám sát được chủ tịch nước hay không Tiêu Dật không biết, nhưng Tiêu Dật biết, một khi thật đúng như Sở Mặc nói, chuyện này do dư nghiệt Vân Lam làm, mà mục đích của họ lại là Sở Trầm Uyên, vậy hiện trường tuyển chọn ngày mai nhất định sẽ có chuyện, cuối cùng người bị thương vẫn là tiên nhân bình thường.

Tiêu Dật nghĩ thế, lập tức đề nghị, “Có cần tạm dừng cuộc tuyển chọn ngày mai không, suốt đêm sơ tán tiên nhân nơi này?”

Sở Trầm Uyên cười nhạo một tiếng, ra hiệu Tiêu Dật nhìn ra ngoài, “Nếu thật sự là dư nghiệp Vân Lam nhằm vào ta mà tới, cậu biết trong số những tiên nhân tới đây sẽ tiềm ẩn bao nhiêu người của họ không? Cho dù cậu muốn sơ tán, bọn họ cũng chưa chắc chịu đi. Hơn nữa cậu có từng nghĩ qua, đây là cơ hội tốt, một lưới bắt gọn bọn họ. Hiện tại đổi lại là chúng ta hữu tâm tính vô tâm, bỏ qua cơ hội này, sau này muốn bắt bọn họ rất khó.”

Tiêu Dật tuy biết Sở Trầm Uyên nói có đạo lý, nhưng vẫn nhịn không được nói, “Vậy những tiên nhân bình thường thì sao?”

Sở Trầm Uyên đang định nói y đừng để ý, Sở Mặc đã giành trước mở miệng, “Tiểu Dật yên tâm, bệ hạ có một món vũ khí trấn thiên ấn, có thể áp

https://thuviensach.vn

chế tu vi của tất cả mọi người trong một phạm vi nhất định xuống cùng một mức bằng nhau. Nếu thật sự đúng là do dư nghiệp Vân Lam nhân cơ hội ra tay, chắc chắn bọn chúng sẽ phái tới toàn là cao thủ. Chỉ cần áp chế tu vi của tất cả mọi người xuống cùng một trình độ, người của dư nghiệt Vân Lam và tiên nhân bình thường đấu với nhau, ai đánh ai chưa nói chắc được."

Tiêu Dật hồ nghi nhìn Sở Mặc một cái, "Thật sự có vũ khí lợi hại như thế sao?"

"Đương nhiên." Sở Mặc khẳng định, "Nếu không em cho rằng tu vi của bệ hạ chẳng qua là bậc tám, dựa vào cái gì có thể trấn áp tiên nhân bậc mười."

Sở Trầm Uyên bồi thêm một câu mát mẻ, "Đúng đó, dựa vào trấn thiên ấn không chỉ có thể trấn áp tiên nhân bậc mười, còn có thể trấn áp tới mức người đó không nói chuyện được, ai kia mất trắng vị trí gia chủ, không biết sau này biết được chân tướng rồi có đau lòng hay không."

Câu này của Sở Trầm Uyên vừa nghe đã biết có ám chỉ, Tiêu Dật nghĩ tới dị thường của Tiêu Đỉnh Lâu hồi chiều, ngẫm nghĩ nhìn Sở Mặc một cái, nhưng không nói gì. Đã xác nhận chuyện yêu thú trốn thoát, Tiêu Dật để lại không gian cho Sở Mặc và Sở Trầm Uyên, bất kể bọn họ có bố trí gì, y có thể làm cũng chỉ là tự bảo vệ tốt bản thân, đứng một bên phất cờ cổ vũ trợ uy mà thôi.

Tiễn Tiêu Dật đi, Sở Trầm Uyên cố ý nhìn Sở Mặc, "Con cảm thấy Tiêu Dật có nghe ra không, con không lo lắng một chút nào sao?"

Sở Mặc, "… Vấn đề này nên là ta hỏi thúc, thúc xem ra hoàn toàn không lo lắng chuyện có thể bị yêu thú tập kích."

Sở Trầm Uyên nghiến răng nghiến lợi nói, "Uổng cho ta có một đứa cháu tốt, con có biết trấn thiên ấn phong ấn tu vi một lần, thì sau đó ta cần

https://thuviensach.vn

phải tốn bao lâu mới có thể trở lại bình thường không.”

Sở Mặc không cho là đúng, “Đó là do thúc tu vi quá thấp, hơn nữa chẳng qua là bế quan thêm vài lần thôi, dù sao thúc thỉnh thoảng cũng hay bế quan.” Sở Trầm Uyên bị Sở Mặc làm nghẹn nửa ngày không nói ra lời, hừ lạnh đổi vấn đề, “Nhân thủ bao vây bên ngoài thì sao? Tập trung kim ngư vệ?”

Sở Mặc cự tuyệt, “Ngay cả bên cạnh thúc còn có người của dư nghiệt Vân Lam, thúc cảm thấy kim ngư vệ có thể trong sạch hết? Còn nhân thủ bao vây bên ngoài, chứ giao cho ta.”

Bên cạnh Sở Mặc có bao nhiêu người Sở Trầm Uyên còn không biết sao? Hắn thăm dò nhìn bộ dáng như đã biết rõ của Sở Mặc, vẻ mặt ngẫm nghĩ. Sở Mặc hoàn toàn không để ý sự thăm dò của hắn, trực tiếp quay người đi tìm Tiêu Dật.

“Anh muốn tìm bọn Lộ mượn nhân thủ?” Tiêu Dật kinh ngạc nhìn Sở Mặc.

Sở Mặc gật đầu, “Chỗ Lộ còn có một phần hắc giáp mặc vệ, hỏi mượn Lộ thêm một số nhân thủ, để vây ở ngoài là đủ rồi.”

Tiêu Dật lặng lẽ cho điểm thưởng đối với chủ ý này, nhưng y nghĩ tới Sở Trầm Uyên, “Bệ hạ biết dự định của anh không?”

Sở Mặc lắc đầu, nhẹ cười trong ánh mắt kinh ngạc của Tiêu Dật, “Tiểu Dật cảm thấy hắn còn có chọn lựa khác?”

Sở Mặc nói thế, Tiêu Dật cũng cảm thấy hiện tại Sở Trầm Uyên quả thật không còn chọn lựa nào khác, tính ra hắn không còn tin ai được nữa. Nếu đã quyết định đi thú nhân thế giới, hai người cũng không kéo dài, trực tiếp mang Vượng Tài biến mất khỏi tiên giới.

https://thuviensach.vn

Ngay khi Sở Mặc và Tiêu Dật biến mất, tại một nơi cách biệt viện Đoạn gia không xa, một tiếng gầm gừ kỳ quái truyền ra. Trong tiếng gầm, một con hổ tướng mạo quái dị hiện ra từ chỗ tối, nôn nóng nhìn hướng biệt viện. Ngay vừa rồi, khí tức của thần cách đột nhiên biến mất. Con hổ không hiểu bước tới vài bước, có vẻ muốn lại gần nhìn xem, nhưng nó lập tức nhớ tới gì đó, bước chân dần chần chừ. Trong biệt viện đó có cao thủ cùng cấp với nó tồn tại, nó không dám lại quá gần. Không dễ gì mới trốn khỏi tiên lao, nó không hy vọng lại bị bắt trở về.

Con hổ nóng nảy đi vòng vòng vài lần, nó không cảm ứng sai, thần cách trước đó là ở trong viện. Từ Lăng Tiêu thiên đến Linh Hư cảnh, nó men theo khí tức thần cách tìm tới đây, nó nhất định phải lấy được thần cách. Nghĩ thế, con hổ nhìn biệt viện lần cuối, rồi lại ẩn mình vào bóng tối.

Một khắc sau, bóng dáng con hổ xuất hiện ở cửa sau đại trạch huy hoàng tráng lệ. Con hổ tựa hồ vô cùng quen thuộc hoàn cảnh nơi này, sau khi né trái né phải tránh khỏi mấy chỗ cấm chế nghiêm ngặt, thân hình khẽ vút nhảy vào trong viện. Con hổ tỉ mẩn ngửi trong không khí, sau khi xác nhận xung quanh an toàn, thân hình lập tức thu nhỏ, biến thành một con hổ con màu trắng có vằn, nức nở chạy tới một viện tử gần cửa sau.

Nơi hổ con màu trắng chạy tới, một thanh niên dung mạo hàm hậu tươi cười như hoa vuốt một con xích viêm sư hống thú, ánh mắt vô cùng dịu dàng.

“Hỏa Diệm, ngày mai ta dẫn mi ra ngoài dạo một vòng, được không?”

Xích viêm sư hống thú được gọi là Hỏa Diệm cúi đầu cọ cọ vào cổ thanh niên, có vẻ vô cùng thân mật, bên cạnh hắn còn có ba con xích viêm sư hống thú khác đang nằm.

Hổ con màu trắng xuất hiện vào lúc này, trong mắt thanh niên hiện lên tia vui sướng, vẫy tay với hổ con màu trắng, “Tiểu Bạch, qua đây.”

https://thuviensach.vn

Hổ con màu trắng lấy lòng cọ cọ vào người thanh niên, nức nở kêu.

Thanh niên mỉm cười cúi người ôm hổ con màu trắng lên, cúi đầu cười dịu dàng, tiến sát lỗ tai hổ con thấp giọng nói, “Mi đi đâu? Đừng quên chuyện mi từng hứa.”

Thân hình hổ con cứng lại, rất nhanh quay đầu, nhanh chóng nói, “Yên tâm, nể tình các ngươi cứu ta ra, chuyện ta đã đáp ứng nhất định sẽ làm được.”

Thanh niên mỉm cười, nghiêm túc giúp hổ con vuốt lông.

Khi thanh niên trêu chọc mấy con xích viêm sư hống thú xong chuẩn bị đi, Tiêu Dương một thân cẩm y cùng mấy tiểu tư đi vào.

Nụ cười trên mặt thanh niên biến mất, cẩn trọng nhìn Tiêu Dương một cái, nói, “Tam đệ.”

Tiêu Dương bất mãn trừng hắn một cái, sắc giọng nói, “Ngươi ở đây làm gì?”

Thanh niên do dự liếc nhìn xích viêm sư hống thú bên cạnh, từ khi Tiêu Dương bước vào đã thấy xích viêm sư hống thú bên cạnh thanh niên, hắn chính là nhắm vào mấy con xích viêm sư hống thú này.

“Xích viêm sư hống thú của ngươi từ đâu mà có?”

Thanh niên yếu ớt lùi lại một bước, cắn môi không chịu trả lời.

Tiêu Dương hừ lạnh một tiếng, “Ngày mai ta muốn đến xem tuyển tú ở Linh Hư cảnh, mấy con xích viêm sư hống thú này ta muốn.”

Thanh niên co cổ, nhưng vẫn gắng gượng nói, “Mấy con xích viêm sư hống thú là bạn của ta gửi ở đây, ta…”

https://thuviensach.vn

Tiêu Dương trực tiếp liếc thanh niên một cái, “Không phải chỉ là mấy con súc sinh thôi sao? Bạn của ngươi dùng bao nhiêu tinh ngọc mua được, bảo đại ca trực tiếp cho ngươi tinh ngọc là xong.”

“Đại ca…” Thanh niên tựa hồ muốn nói gì đó, nhưng vẫn không dám nói.

Tiêu Dương chán ghét trừng thanh niên một cái, từ nhỏ hắn đã xem thường nhị ca nhu nhược vô năng này, một chút tác dụng cũng không có, cũng như mẹ hắn, tại Tiêu gia đều như kẻ trong suốt.

Cái trừng này, Tiêu Dương cảm thấy hình như hắn nhìn thấy một con hổ con màu trắng, lập tức nâng cằm Tiêu Khắc lên, “Sau lưng ngươi là gì?”

“Không… không có gì.”

Trong lúc Tiêu Khắc nói, một con hổ con màu trắng có vằn rụt rè thò đầu ra, Tiêu Dương lập tức hai mắt phát sáng. Ra hiệu bảo Thập Tứ ôm hổ con qua.

“Đây là yêu thú chủng loại nào?”

Thập Tứ cúi đầu cung kính nói, “Là tuyết hổ đặc biệt của Hư Vô hải, không có lực công kích, chỉ là món đồ chơi.”

Tiêu Dương thỏa mãn cười, “Vừa hay ngày mai tặng cho chị dâu tương lai, nàng nhất định rất thích. Nhị ca, ngươi nói đúng không?”

Thanh niên được gọi là nhị ca rụt rè nhìn Tiêu Dương một cái, chậm rãi gật đầu.

Tiêu Dương thỏa mãn ôm hổ con màu trắng rời khỏi tiểu viện, bỏ lại thanh niên nhìn theo bóng lưng hắn mỉm cười.

https://thuviensach.vn

Thấy Tiêu Dương đã đi xa, một tiểu tư vẫn luôn đứng cúi đầu sau lưng thanh niên lặng lẽ tiến lên một bước, khàn giọng nói: “Đây chính là tên ngu xuẩn mà ngươi nói?”

Thanh niên hàm hậu cười, “Đủ ngu, nhưng lại đủ hữu dụng.”

Tiểu tư dùng ánh mắt như nhìn người chết nhìn Tiêu Dương một cái, gật đầu tán đồng lời thanh niên.

Thanh niên tựa hồ nhớ tới gì đó, hạ giọng, “Bệ hạ không phải nói muốn đợi tin tức bên phía ma pháp thế giới sao? Sao lại đột nhiên có hành động?”

Trên mặt tiểu tư lộ vẻ đắc ý, khẩu khí như bố thí, “Hiện tại cho ngươi biết cũng không sao cả, bệ hạ vốn dự định cùng ma pháp thế giới trong ứng ngoại hợp. Nhưng tên ngu xuẩn Hàn Ngọc Khiêm vẫn không có tin tức, gần đây Sở Trầm Uyên lại tăng mạnh tuần tra ở thông đạo biên giới hai giới tiên nhân, bệ hạ hoài nghi Hàn Ngọc Khiêm đã gặp chuyện.”

Tiêu Khắc bày vẻ mặt hứng thú nghiêm túc lắng nghe, trong lòng thì không nhịn được thầm mắng, ngu xuẩn, mấy thứ này có liên quan gì tới hành động lần này.

Cuối cùng tiểu tư nói tới chính đề, “Sở Trầm Uyên không ở tại Lăng Tiêu thiên, mà vẫn luôn làm giám khảo của cuộc tuyển tú.”

“Cái gì?” Tiêu Khắc không nhịn được kêu nhỏ.

Tiểu tư khoe khoang, “Chỉ sợ trừ bản thân Sở Trầm Uyên, cũng chỉ có bệ hạ có thể vừa nhìn đã nhận ra tên Cố Vũ trên bàn giám khảo chính là Sở Trầm Uyên. Nếu Sở Trầm Uyên dám một mình rời khỏi Lăng Tiêu thiên, bệ hạ sẽ cho hắn có đi không về.” Nói tới đây, tiểu tư cười nói, “Hiện tại ngươi biết tại sao ta bảo ngươi đẩy những con yêu thú này cho người khác, mà không phải để ngươi đích thân ra mặt rồi chứ?”

https://thuviensach.vn

Tiêu Khắc lộ vẻ cảm kích gật đầu.

Tiểu tư phất tay, “Sau này ngươi là đại công thần phục quốc của bệ hạ, là gia chủ tương lai của Tiêu gia, huynh đệ ta còn cần ngươi phải chăm sóc nhiều.”

Tiêu Khắc hàm hậu cười thành khẩn gật đầu.

https://thuviensach.vn

TIÊN GIỚI TẨU TƯ PHẠM

Lý Tùng Nho
www.dtv-ebook.com

Chương 78

Hỗn Loạn

Khi tuyển tú ở Linh Hư cảnh mở màn, tất cả bình thường, Tiêu Dật khẩn trương đổ đầy mồ hôi. Tuy y biết Sở Mặc đã chuẩn bị toàn bộ, nhưng trong lòng vẫn thấp thỏm khó thể trấn định. Tiêu Dật tự cười nhạo nghĩ, từ Vô Vọng chi hải đến qua lại các giới, dù sao y cũng tính là người từng thấy qua cảnh tượng lớn, lúc này càng không thể để lộ lo sợ.

"Sao lại nhiều người như thế." Thần đứng sau lưng Tiêu Dật thấp giọng lầm bầm. Thần là vệ sĩ mà Sở Mặc đặc biệt sắp xếp cho Tiêu Dật. Cho dù Sở Trầm Uyên đã xác định sau khi phát động trấn thiên ấn, tu vi của tất cả mọi người tại đây sẽ bị áp chế ở khoảng bậc bốn, nhưng Sở Mặc vẫn lo lắng Tiêu Dật sẽ gặp chuyện ngoài ý muốn trong lúc hỗn chiến, đặc biệt sắp đặt Thần không bị trấn thiên ấn ảnh hưởng tới bên người Tiêu Dật.

Tiêu Dật cũng cảm thấy người tới xem cuộc tuyển chọn này đặc biệt nhiều, y nghĩ tới lời Sở Trầm Uyên nói hôm qua, trong đây không biết đã xen lẫn bao nhiêu người của dư nghiệt Vân Lam, lập tức liền cảm thấy khẩn trương. Tiêu Dật vô thức sờ sờ Vượng Tài ở thắt lưng, vì không để người hoài nghi, ngay cả Vượng Tài cũng biến thành bộ dáng túi càn khôn ban đầu, ngoan ngoãn đeo trên người y, coi như trừ Thần ra còn có một vệ sĩ nữa.

Cảm nhận được sự ve vuốt của Tiêu Dật, Vượng Tài len lén nhấc hai sợi thừng nhỏ cọ cọ vào lòng bàn tay Tiêu Dật, "Tiểu Dật yên tâm, Vượng Tài sẽ bảo vệ tiểu Dật."

https://thuviensach.vn

Tiêu Dật thân thiết xoa Vượng Tài một cái, cũng thấy yên tâm hơn. Thật ra, nếu không phải hiện tại Sở Mặc không thể tin tưởng người bên cạnh, không biết bị dư nghiệt Vân Lam trà trộn bao nhiêu, thì Tiêu Dật càng muốn ở trong biệt viện đợi kết quả cuối cùng mới ra, tránh cho y ở đây, sẽ khiến Sở Mặc phân tâm.

Khi người ở hiện trường càng tụ càng nhiều, một chiếc xe hoa lệ do xích viêm sư hống thú kéo từ không trung vượt qua dòng người, đáp thẳng xuống trung ương hội trường. Cửa xe mở ra, Tiêu Dương vẻ mặt cao ngạo từ xe nhảy xuống, tiếp theo xoay vào khoang xe nhẹ nhàng oán trách, “Lư tỷ tỷ, thật không biết những tuyển thủ này có gì đáng xem, các nàng ngay cả một sợi tóc của tỷ tỷ cũng không sánh được.”

Lời của Tiêu Dương tựa hồ khiến nữ tiên trong khoang xe vui vẻ, tiếp theo là một tiếng cười như chuông bạc, một thiếu nữ cung trang màu cam, dung mạo tuyệt lệ ôm một con hổ con màu trắng, từ trong khoang xe bước ra. Thiếu nữ tên là Lư Vũ Điềm, chính là vị hôn thê của đại ca Tiêu Tấn, cũng chính là tôn nữ đích tôn của Sí Vãn cảnh Lư gia.

Lư Vũ Điềm đảo mắt nhìn xung quanh, “Sao lại nhiều người như thế.”

Tiêu Dương nhẹ hừ một tiếng, “Đều là đám nhà quê chưa trải sự đời.”

Lư Vũ Điềm không để ý lời Tiêu Dương, trong mắt nàng, người ở đây xác thực phần nhiều là đám nhà quê chưa trải sự đời.

Chỗ ngồi của hiện trường tuyển chọn phân làm hai loại, một loại là chỗ ngồi của tiên nhân bình thường xây dựng vây quanh sân khấu, những cái này không thu tinh ngọc. Một loại là từng gian riêng được xây chính diện sân khấu, những cái này cần phải trả tinh ngọc đặt trước. Tiêu Dương sớm đã bỏ một món lớn để bao gian riêng ở vị trí tốt nhất, lập tức có tiểu tư dẫn họ tới gian riêng. Lư Vũ Điềm theo thói quen tạo mấy kết giới xung quanh

https://thuviensach.vn

gian riêng, rồi mới ôm hổ con trong lòng tùy ý nói, “Đệ đã bố trí tốt hết chưa?”

“Đương nhiên!” Tiêu Dương cam đoan nói, “Tuy Tiêu Dật đó luôn ở cạnh Sở Mặc, tạm thời không có cách nào động thủ với y, nhưng khiến y buồn nôn thì không vấn đề. Đây không phải là tâm huyết của y sao? Ta sẽ cho y chính mắt thấy tâm huyết của mình bị người ta hủy hoại.”

Lư Vũ Điềm khẽ nhíu mày, “Chẳng qua là một Sở Mặc mà thôi, ai ai cũng xem hắn là tiên đế tiếp theo. Hừ! Hắn muốn làm tiên đế, cũng phải xem Lư gia chúng ta có đồng ý hay không.”

“Đúng thế!” Tiêu Dương liên tục gật đầu tán thành.

Ban đầu khi Tiêu Dương nói cho Lư Vũ Điềm biết sự tồn tại của Tiêu Dật, Lư Vũ Điềm căn bản không đặt Tiêu Dật vào mắt. Một phế vật vừa ra đời đã bị ném xuống nhân giới, có thể tu tiên hay không còn phải coi lại, hà tất nàng phải đặt trong lòng. Cho dù ông ngoại của Tiêu Dật là cao thủ bậc mười thì lại thế nào? Cho dù Lục Thiệp Xuyên tìm được bổn nguyên quả thất truyền nhiều năm thì lại thế nào? Tiên giới ghi chép, tiên cách nhờ vào bổn nguyên quả tạo ra tốt nhất cũng chỉ là trung phẩm, đợi khi Tiêu Dật tu vi hữu thành, nàng sớm đã sinh hạ chắt trai của tiêu gia, tính ra ngay cả chắt trai cũng đã thành người lớn rồi. Nàng không tin, Tiêu Dật không có bất cứ thế lực chống lưng nào có thể đánh lại Tiêu Tấn có sự ủng hộ của Lữ gia. Nhưng nếu Tiêu Dật và Sở Mặc liên hợp, tình hình sẽ khác.

Hôn sự của Tiêu gia và Lư gia vốn chỉ là một cuộc giao dịch đôi bên cùng có lợi. Tổ phụ muốn liên thủ với Tiêu gia để đứng trên tiên đình về quyền lên tiếng trong việc thu gom tiêu thụ tuyết tiêu sa, Tiêu gia đối với việc này vẫn luôn dao động bất định, không có lời đáp cụ thể. Hiện tại Tiêu Diêu cung hòa thần đan đột nhiên xuất hiện, đã khiến tổ phụ rất đau đầu, nếu Tiêu gia lại nhận Tiêu Dật. Tiêu Đỉnh Lâu nói không chừng sẽ cân nhắc

https://thuviensach.vn

thay đổi sang ủng hộ tiên đình, đến lúc đó Lư gia một mình khó chống, kẻ bị khống chế là ai còn khó nói.

Lư Vũ Điềm đảo mắt qua Tiêu Dương, Tiêu Dương nguyện ý lao đi trước, nàng và tổ phụ đều cầu còn không kịp, trước cứ xem thử Tiêu Dương có thể làm tới mức nào đã. Lực chú ý của Lư Vũ Điềm đặt trên người Tiêu Dương, không chú ý từ sau khi vào hội trường, bạch hổ trong lòng đột nhiên quay đầu nhìn thẳng ra phía sau sân khấu.

Thần cách! Khí tức thần cách đang ở đó, trước giờ chưa từng rõ ràng như thế. Bạch hổ kích động cử động thân thể, vô thức muốn nhảy ra, nhưng nó lập tức giật mình, trên mặt hiện lên vẻ giãy dụa nhân tính hóa, cuối cùng vẫn là yên tĩnh lại.

Tâm tư mọi người khác nhau, cuộc tuyển chọn bắt đầu.

Trước đó, mấy người Sở Mặc từng giả thiết, nếu dư nghiệt Vân Lam thật sự muốn động thủ với Sở Trầm Uyên, vậy người được chọn tốt nhất sẽ là ai? Không cần nghi ngờ, tuyển thủ trên đài là người tốt nhất. Vì các nàng cách bàn giám khảo gần nhất, hoàn toàn có thể xuất thủ bất ngờ.

Vì giả thiết này, Tiêu Dật khẩn trương nhìn chằm chằm mỗi vị tuyển thủ trên sân khấu, y nhìn ai cũng đều cảm thấy đối phương giây tiếp theo sẽ đột nhiên biến thành yêu thú, lao về phía Sở Trầm Uyên. So với sự khẩn trương của Tiêu Dật, Sở Trầm Uyên ngược lại ra vẻ không sao, gương mặt cười mỉm nhìn sân khấu, thỉnh thoảng còn sáp lại thấp giọng nói với Đoạn Lăng Phong vài câu.

Từ khi Sở Trầm Uyên treo tay lủng lẳng tới nay, thái độ của Đoạn Lăng Phong đối với Sở Trầm Uyên cải thiện rất nhiều. Sở Trầm Uyên nếm được mùi ngọt, hận không thể bẻ gãy hết cả tay, chân, nằm trên giường để giành lấy sự đồng tình của Đoạn Lăng Phong. Đáng tiếc hắn cũng chỉ có tâm gian không có gan gian, chỉ có thể nghĩ chơi vậy thôi. Khi Sở Trầm Uyên trầm

https://thuviensach.vn

tư suy nghĩ nên làm sao cải thiện thêm ấn tượng của hắn trong lòng Đoạn Lăng Phong, chuyện yêu thú đã mang tới cho hắn một cơ hội mới.

Là một người từ nhỏ tới lớn luôn là bại tướng dưới tay Đoạn Lăng Phong, vì võ lực của Đoạn Lăng Phong quá mạnh, Sở Trầm Uyên chưa từng có cơ hội triển thị khí thế bá vương của hắn trước mặt Đoạn Lăng Phong. Lúc đó khi bọn họ còn sống cùng, mỗi lần Sở Trầm Uyên ba chiêu đánh ngã thị vệ, Đoạn Lăng Phong chỉ cần một chiêu đã nhẹ nhàng bãi bình, liên tiếp nhiều lần tổn thương tới tâm thiếu niên mẫn cảm mà cao ngạo của Sở Trầm Uyên.

Cảm tạ dư nghiệt Vân Lam, Sở Trầm Uyên cuối cùng có cơ hội triển thị khí thế bá vương trước mặt Đoạn Lăng Phong rồi.

Nghĩ xem, khi tu vi của tất cả mọi người đều bị áp chế tới bậc bốn, chỉ có hắn không bị trấn thiên ấn ảnh hưởng, bậc tám đối với bậc bốn, hoàn toàn trấn áp không cần nghi ngờ. Đến lúc đó hắn có thể cản trước mặt Đoạn Lăng Phong, khắc sâu tư thế anh võ của hắn trong lòng Đoạn Lăng Phong. Sở Trầm Uyên càng nghĩ càng đẹp, quả thật hận dư nghiệt Vân Lam không lập tức đánh giết liền.

Từng tuyển thủ thay nhau lên sân khấu biểu diễn tài nghệ, lúc này tuyển thủ trên sân khấu là một thiếu nữ mỹ mạo thân hình nhỏ nhắn, dịu dàng khả ái, mặc cung trang màu hồng. Thiếu nữ biểu diễn tài múa phi thiên, mắt thấy thiếu nữ thân hình mỹ miều, tư thế khiêu vũ phiêu phiêu, cánh hoa màu hồng không ngừng bay ra từ sọt hoa trong tay thiếu nữ, cả sân khấu tràn đầy cánh hoa, thật sự là như mộng như ảo. Mọi người dưới sân khấu đều bị màn này hấp dẫn, nhìn như say như mê, ngay cả Sở Trầm Uyên vẫn luôn đặt toàn bộ lực chú ý lên người Đoạn Lăng Phong cũng không thể không thừa nhận, thiếu nữ này múa rất đẹp.

Khi Sở Trầm Uyên lại lần nữa sáp lại Đoạn Lăng Phong phát biểu cảm khái, dị biến đột nhiên phát sinh. Thiếu nữ trên sân khấu đột nhiên mỉm

https://thuviensach.vn

cười với Sở Trầm Uyên, sọt hoa trong tay không còn bay ra những cánh hoa màu hồng nữa, mà là vô số những tiểu giáp trùng màu vàng chi chít.

Những giáp trùng này do thiếu nữ khống chế, trực tiếp lao tới Sở Trầm Uyên.

"A!" Cả hội trường phát ra tiếng kinh hô thật lớn. Có không ít tiên nhân nhận ra kim sắc giáp trùng trong sọt hoa của thiếu nữ bay ra là thất sát thị huyết trùng ở cực nam tiên giới, lập tức đều biến sắc. Thất sát thị huyết trùng là một trong những yêu thú mà tiên triều mệnh lệnh cấm nuôi dưỡng, vì trùng tuy nếu nói về phẩm cấp thì không cao, nhưng luôn hoạt động theo bầy đàn, phủ trời phủ đất đông nghìn nghịt. Nếu chỉ là số lượng nhiều, thì vẫn chưa đủ đáng sợ, mấu chốt là trùng này trời sinh yêu thích cắn nuốt tất cả những vật có mang tiên khí, bao gồm tiên nhân, cũng bao gồm tiên khí, cực kỳ khó đối phó.

Thất sát thị huyết trùng vừa xuất hiện, Lư Vũ Điềm ngạc nhiên nhìn Tiêu Dương một cái, nàng không ngờ Tiêu Dương lại có thể tìm được nhiều thất sát thị huyết trùng như thế, quả thật phải tốn một phen tâm tư, xem ra nàng phải đánh giá lại Tiêu Dương rồi.

Nghĩ thế, Lư Vũ Điềm dịu dàng cười, "Dương đệ phí tâm rồi!"

Tiêu Dương dường như không nghe thấy lời khen của Lư Vũ Điềm, há họng trợn mắt nhìn thất sát thị huyết trùng đang lao tới bàn giám khảo, rất lâu mới hồi thần, "Những con này không phải do ta an bài."

"Cái gì?" Lư Vũ Điềm lập tức đứng lên, "Người của đệ an bài thì sao?

Tiêu Dương đảo mắt nhìn xung quanh, đang định chỉ cho Lư Vũ Điềm xem, giây tiếp theo, trong hội trường đột nhiên vang lên tiếng yêu thú gào thét ngập trời, Tiêu Dương mở mắt trân trân nhìn bốn con xích viêm sư hống thú trước xe của mình đang biến hóa, biến thành bộ dáng đầu ưng thân sư tử. "Ưng tựu, nơi này sao lại có ưng tựu!" Tiêu Dương lập tức thét

https://thuviensach.vn

lên, “Thập Tứ!” Yêu thú ưng tựu bậc tám là thứ hắn căn bản không dám đối phó.

So với Tiêu Dương bị dọa, Lư Vũ Điềm suy nghĩ nhiều hơn. Nhìn phản ứng của Tiêu Dương, có thể khẳng định những thứ này không phải hắn an bài, vậy chính là bị người ta tính kế. Bất kể sau đó Tiêu Dương có giải thích thế nào, nhiều người tại hiện trường như thế đều thấy yêu thú là do hắn mang tới, cuối cùng chắc chắn không tránh khỏi phiền phức được.

“Không tốt!”

Lư Vũ Điềm đột nhiên ý thức được một vấn đề, có thể điều động nhiều yêu thú tác loạn như thế, đối phương tuyệt đối không phải nhằm vào Tiêu Dật như Tiêu Dương. Vậy là vì cái gì? Lư Vũ Điềm đột nhiên rùng mình, bất kể đối phương vì mục đích gì, người có thể tạo ra hỗn loạn lớn như vậy trừ dư nghiệt Vân Lam ra còn có ai.

Lư Vũ Điềm kéo Tiêu Dương, “Người đệ an bài đâu? Lập tức thông báo họ ngừng hành động.” Vạn nhất sau đó người của dư nghiệt Vân Lam không bị bắt, người của Tiêu Dương bị bắt, bọn họ thật sự là có miệng mà không thể biện giải.

Tiêu Dương hoang mang nhìn Lư Vũ Điềm, chỉ hỏa quang nổi lên khắp nơi tại hội trường, “Bọn họ đã bắt đầu phóng hỏa rồi!”

“Ngu xuẩn!” Lư Vũ Điềm không bận tâm duy trì hình tượng mắng một câu, trong lòng nhanh chóng tính toán, nếu thật sự xuất hiện kết quả xấu nhất, nàng nên làm sao thoát thân.

Lư Vũ Điềm đang ngưng thần suy nghĩ, chợt thấy Tiêu Dương sắc mặt tái nhợt nhìn nàng chằm chằm, run rẩy nói không thành câu, “Trì Mu… Trì Mu!”

https://thuviensach.vn

Lư Vũ Điềm ý thức được cái gì, thân thể cứng đờ chậm rãi quay người, một con yêu thú đầu hổ đuôi rắn thật lớn đứng tại nơi mà bạch hổ nằm vừa rồi, con mắt màu vàng lóe lên tia sáng lãnh khốc.

https://thuviensach.vn

TIÊN GIỚI TẨU TƯ PHẠM

Lý Tùng Nho
www.dtv-ebook.com

Chương 79

Hỗn Loạn 2

Lúc hiện trường tuyển chọn bắt đầu hỗn loạn, Lư Lâm Sơn tại Sí Vãn cảnh đang nhìn về hướng Linh Hư cảnh.

"Phụ thân." Trưởng tử của Lư Lâm Sơn là Lư Hạo Nguyên nhanh chóng đi qua, trên mặt là vui sướng không thể che giấu, "Bên đó đã phát động rồi."

Lư Lâm Sơn thần sắc đạm nhạt "ừ" một tiếng, "Chuyện bảo con sắp đặt con đã sắp đặt chưa?"

Lư Hạo Nguyên đè nén vui sướng gật đầu. Lư Lâm Sơn trước đó dặn dò bảo hắn chuẩn bị hai mặt, lần này Vân Lam thành công là tốt nhất, nếu không thành công cũng có thể bứt khỏi bọn họ, không tới mức bị liên lụy.

Lư Lâm Sơn thở phào một hơi, chậm rãi nói, "Tận nhân lực, nghe thiên mệnh. Vân Tịnh Hàn nếu ngay cả cơ hội tốt như thế cũng không thể nắm chắc, Lư gia chúng ta phải cân nhắc ẩn núp thêm một thời gian nữa.

Cho dù biết phụ thân nói chỉ là giả thuyết, Lư Hạo Nguyên vẫn không kìm được phản bác, "Sở Trầm Uyên không hề chuẩn bị gì cả, lấy hữu tâm tính vô tâm, Vân Tịnh Hàn không tới mức thua cho Sở Trầm Uyên đi."

Lư Lâm Sơn cười nhạo một tiếng, lắc đầu nói, "Sở Trầm Uyên sao… chuyện năm đó con cũng biết, trước khi Sở Kinh Hồng thất thế, ai biết tới Sở Trầm Uyên, nhưng Sở Kinh Hồng vừa thất thế, Sở Trầm Uyên lập tức

https://thuviensach.vn

xuất hiện. Năm đó chúng ta phí nhiều sức như thế, muốn khiến Sở Kinh Hồng phải chết, không phải cuối cùng vẫn còn sót lại Sở Trầm Uyên sao. Mọi người đều thầm mắng tiên đế, năm đó giết quá nhiều người, nhưng con có biết trong số những người đó có bao nhiêu là do Sở Trầm Uyên giết không. Vi phụ mấy năm nay vẫn luôn hối hận, nếu năm đó nhân lúc Sở Trầm Uyên còn chưa mọc đủ lông cánh, dứt khoát giải quyết hắn, rồi tùy tiện nâng đỡ một người Sở gia lên, hiện tại Lan Thương tiên triều có phải họ Sở hay không, còn chưa chắc được."

Lư Hạo Nguyên trầm mặc nghe lời của Lư phụ, hắn cũng nhớ tới trận gió tanh mưa máu ba ngàn năm trước.

Lư Lâm Sơn vẻ mặt âm trầm nhìn về hướng Linh Hư cảnh, "Một Sở Trầm Uyên đã đủ rồi, tên nhóc con Sở Kinh Hồng lưu lại đó không thể tiếp tục giữ lại, nếu không qua vài năm nữa thì sẽ lại có một Sở Trầm Uyên."

Nói tới đây, Lư Lâm Sơn như nghĩ tới cái gì, "Đúng rồi, Vũ Điềm xác định hôm nay sẽ tới hiện trường tuyển chọn với Tiêu Dương sao?"

Nghe phụ thân nhắc tới nữ nhi nhà mình, trong mắt Lư Hạo Nguyên xẹt qua chút hổ thẹn, gật đầu.

Lư Lâm Sơn hừ nhẹ một tiếng, "Bên cạnh Vũ Điềm có người bảo vệ, người của Vân Lam lại đều biết thân phận của nó, con cảm thấy nó có thể gặp chuyện sao? Cho dù nó thật gặp chuyện, là nữ nhi của Lư gia, nếu nó đã hưởng thụ đủ vinh quang của Lư gia, thì vì Lư gia hy sinh cũng là nên làm."

Lư Hạo Nguyên trầm mặc gật đầu, không phản bác lại lời phụ thân.

Chuyện lần này Vân Lam dự định ám sát Sở Trầm Uyên, Lư Lâm Sơn đã biết từ sớm, hầu như không cần do dự, Lư Lâm Sơn liền chọn liên thủ với Vân Tịnh Hàn. Hiện tại ông càng lúc càng có thể cảm giác được Sở Trầm Uyên đang mài dao, chuẩn bị hạ thủ với Lư gia, nếu ông không tiên

https://thuviensach.vn

hạ thủ vi cường, lẽ nào còn đợi Sở Trầm Uyên dựng cờ hiệu sửa án cho Sở Kinh Hồng, đạp Lư gia xuống sao?

Lần hành động này, Vân Tịnh Hàn tính toán đánh cho Sở Trầm Uyên trở tay không kịp, Lư Lâm Sơn vì phối hợp với hành động của Vân Tịnh Hàn, không tiếc để lộ một con cờ mà hắn đã chôn ở cạnh Sở Trầm Uyên nhiều năm, thả yêu thú bị nhốt trong tiên lao ra. Đương nhiên, Lư Lâm Sơn một mặt chọn liên thủ với Vân Lam, mặt khác cũng có chuẩn bị khác, vạn nhất Vân Tịnh Hàn thua rồi, Lư gia cũng không tới mức bị liên lụy vào. Tất cả bố trí đều tiến hành theo kế hoạch, lúc này, Tiêu Dương tìm tới cửa thần thần bí bí không biết cùng Lư Vũ Điềm nói gì, Lư Vũ Điềm lập tức nói muốn đến Linh Hư cảnh xem hiện trường tuyển tú.

Lư Lâm Sơn nhìn tôn nữ bị giấu trong trống, không nói gì cả, hài hòa đồng ý chuyện nàng đến Linh Hư cảnh. Có Lư Vũ Điềm tại đó, vạn nhất Vân Lam thua rồi, Lư gia càng dễ thoát thân, bất cứ ai cũng sẽ không tin Lư gia nếu biết rõ cuộc tuyển tú sẽ xảy ra chuyện còn đưa tôn nữ của mình tới. Đương nhiên, đối với tôn nữ đã nuôi dưỡng nhiều năm, Lư Lâm Sơn vô cùng thương yêu Lư Vũ Điềm. Ông đặc biệt để hai cao thủ bậc tám bên cạnh Lư Vũ Điềm, đủ để bảo vệ Lư Vũ Điềm trong cuộc hỗn loạn. Lại thêm thân phận của Lư Vũ Điềm, nghĩ lại người của Vân Lam cũng sẽ quan tâm nhiều, Lư Lâm Sơn cảm thấy chắc sẽ không có gì ngoài ý muốn.

Lư Lâm Sơn bên này nghĩ sẽ không có gì ngoài ý muốn, Lư Vũ Điềm liền gặp chuyện ngoài ý muốn.

Trì Mu!

Lư Vũ Điềm thân hình khẽ run nhìn yêu thú cực lớn cao bằng mấy người trước mặt, cố gắng đè nén không để mình mất khống chế thét lên. Nàng vừa nghĩ tới trước đó còn xem Trì Mu là một tuyết hổ vô hại ôm trong lòng, liền cảm thấy từng trận buồn nôn.

https://thuviensach.vn

Ánh mắt lạnh lẽo của Trì Mu lướt qua Tiêu Dương và Lư Vũ Điềm, Tiêu Dương kéo tay Thập Tứ bên cạnh, xém chút đã nhũn người ngã xuống. Uy lực của yêu thú bậc chín áp tới, Lư Vũ Điềm cảm thấy có gì đó nghẹn trong họng, giống như hễ nàng mở miệng sẽ liền ói ra.

Sau lưng Lư Vũ Điềm, trong hư không ẩn ẩn có người muốn thoát ra, lại bị uy lực của Trì Mu áp chế đến mức hoàn toàn không thể thoát khỏi hư không. Khi Lư Vũ Điềm cảm thấy nàng sắp không khống chế nổi nữa, thân hình to lớn của Trì Mu lướt qua bọn họ, chạy thẳng về hướng sân khấu.

Tiêu Dương thê thảm kéo Thập Tứ ngã ngồi lên ghế, chỉ cảm thấy trong y phục ướt đẫm mồ hôi. Mới vừa rồi, hắn gần như đã đi một vòng giữa ranh giới sống chết, Tiêu Dương nỗ lực trấn định lại, hoàn toàn không muốn tiếp tục ở lại đây, chỉ muốn lập tức rời khỏi đây.

Khi Trì Mu rời khỏi, hư không vốn bị áp chế mở ra một khe hở, hai nam tử hắc bào hơi thảm hại bước ra.

“Đại tiểu thư, người không sao chứ?”

Lư Vũ Điềm quay mạnh đầu lại, gương mặt tuyệt diễm co rút, phối hợp với sắc mặt bị dạo tái nhợt, nhìn vô cùng khiếp người. Hai hộ vệ bị dọa, lập tức cúi đầu ngậm miệng không nói. Lư Vũ Điềm không để ý tới họ, mà áp chế tức giận nói với Tiêu Dương, “Con Trì Mu đó rốt cuộc ngươi lấy từ đâu ra?”

Tiêu Dương cũng bị bộ dáng Lư Vũ Điềm dọa sợ, “Lư… Lư tỷ tỷ?”

Lư Vũ Điềm lạnh mặt, lặp lại câu hỏi lần nữa.

Hai lần chất vấn cuối cùng cũng khiến Tiêu Dương phản ứng lại, hắn nhảy dựng lên, “Là Tiêu Khắc, là phế vật đó, những yêu thú này đều là của Tiêu Khắc.”

https://thuviensach.vn

“Tiêu Khắc?” Khó trách Lư Vũ Điềm không có ấn tượng với Tiêu Khắc, nguyên nhân là do Tiêu Khắc bất kể ở trong mắt người Tiêu gia hay trong mắt người ngoài hoàn toàn là một kẻ trong suốt, nếu không phải ai ai cũng đều biết Tiêu Dương thích được người ta gọi là tam công tử, tính thêm Tiêu Tấn, Tiêu gia sẽ còn có một người là lão nhị, thì chỉ sợ sự tồn tại của Tiêu Khắc hoàn toàn bị xóa bỏ rồi.

“Là nhị ca của ta, những yêu thú này đều là của hắn, là của hắn.” Tiêu Dương nói năng lộn xộn lặp lại, như sợ Lư Vũ Điềm không tin. Hắn chỉ là bị người nhà cưng chiều quá mức, bản tính kiêu ngạo ngang ngược, không phải thật sự ngu ngốc. Sau khi sợ hãi qua đi, Tiêu Dương lập tức ý thức được tính nghiêm trọng của vấn đề. Bất kể là Trì Mu chạy từ trong gian riêng của hắn ra hay là ưng tựu đã mang tới huy hoàng cho hắn cả quãng đường, bất cứ con yêu thú này cũng đều là yêu thú bị tiên đình nghiêm lệnh cấm xuất hiện công khai. Nếu hắn thật sự có quan hệ với chúng, cho dù sau lưng hắn là Tiêu gia, hắn cũng không thoát được can hệ. Tiêu Dương hiện tại chỉ muốn đẩy trách nhiệm lên người Tiêu Khắc, cứ thoát ra trước hãy nói.

Lư Vũ Điềm nhìn Tiêu Dương vội vàng giải thích, chỉ muốn hung tợn mắng một câu “ngu xuẩn!”

Lúc Tiêu Dương níu Lư Vũ Điềm muốn biện giải, cả hiện trường tuyển chọn đột nhiên quét qua một đạo uy lực cuồn cuộn. Mỗi người dường như đều có thể cảm giác được đỉnh đầu có thứ gì đó nặng nề đè xuống, khí huyết trong người ngưng trệ, tu vi bắt đầu thụt lùi từng chút.

“Trấn thiên ấn!” Một hộ vệ thấp giọng kinh hô.

Lư Vũ Điềm thoáng chốc hiểu rõ, kinh sợ nhìn ra ngoài gian riêng, Sở Trầm Uyên đang ở đây, Sở Trầm Uyên vốn nên bế quan ở Lăng Tiêu thiên lại ở đây, khó trách dư nghiệt Vân Lam sẽ chọn lúc này động thủ! Ánh mắt Lư Vũ Điềm không tự giác đảo qua hai cao thủ bậc tám trong gian riêng,

https://thuviensach.vn

cắn môi, bọn họ là do tổ phụ đặc biệt an bài cho nàng lần này. Tổ phụ biết chuyện dư nghiệt Vân Lam sẽ tác loạn sao? Nếu đã biết? Không, khẳng định không biết! Lư Vũ Điềm không dám nghĩ tiếp, nhanh chóng lắc đầu, xua ý nghĩ vừa nảy lên ra khỏi đầu.

Những suy nghĩ dao động trong lòng Lư Vũ Điềm không ai hay biết, khi áp lực cường hành đảo qua, hội trường hỗn loạn giống như thoáng chốc bị ấn nút ngừng. Bất kể là yêu thú đang tùy ý hoành hành, hay là dư nghiệt Vân Lam đang tiềm phục trong khán giả gây sự, hoặc có lẽ là các tiên nhân bình thường tự động tụ lại để đối kháng với yêu thú và dư nghiệt Vân Lam, đều không thể không dừng lại, đầu tiên vận chuyển tiên khí trong người một vòng cho thích ứng với việc tu vi giảm xuống.

Lúc này tiên nhân vốn đã có tu vi ở khoảng bậc bốn là được lợi nhất, bọn họ hầu như hoàn toàn không cần phải đặc biệt thích ứng. Gần như trong thoáng chốc, tốp người này liền phản ứng lại được, khi ánh mắt của họ đặt trên người yêu thú còn đang diễu võ dương oai, trên mặt tất cả mọi người đồng thời lộ ra nụ cười không mang ý tốt.

Giây tiếp theo, vô số tiên khí sáng lên, tiên nhân bình thường rất nhanh liền ỷ vào thế đông người áp đảo các yêu thú vẫn đang thích ứng với biến hóa tu vi, đánh cho một trận. Nhìn từ xa, chỉ thấy trong hội trường đâu đâu cũng là một đám tụ lại đánh hội đồng một người hoặc một yêu thú, thỉnh thoảng lộ ra trong kẽ hở, có thể thấy người hoặc yêu thú bị vây đánh mặt mũi bầm tím, phát ra tiếng tru đau đớn, hiện trường thảm không nỡ nhìn.

Đồng thời thảm không nỡ nhìn còn có Sở Trầm Uyên.

Lúc thất sát thị huyết trùng bay ra, chân mày Sở Trầm Uyên vô thức nhíu lại, một tay hắn đã ấn lên trấn thiên ấn, sau khi cân nhắc thì không thể không tạm thời từ bỏ việc phát động trấn thiên ấn. Thất sát thị huyết trùng có cấp bậc cao nhất cũng không quá bậc bốn, trấn thiên án vô dụng với chúng, ngược lại hạn chế tu vi của mấy người Đoạn Lăng Phong. Thất sát

https://thuviensach.vn

thị huyết trùng đông nghìn nghịt phủ trời phủ đất lao tới, mấy người trên bàn giám khảo chỉ sợ đều bị liên lụy. Cho dù hắn có thể bảo vệ Đoạn Lăng Phong, mấy người Đoạn Minh Dực bên cạnh thì sao đây? Một khi tu vi của họ bị áp chế tới bậc bốn, tuyệt đối không phải là đối thủ của đàn trùng.

Đoạn Lăng Phong hiển nhiên cũng nhìn ra được hiện tại không phải là thời cơ phát động trấn thiên ấn, xét thấy tu vi của hắn cao hơn Sở Trầm Uyên, Đoạn Lăng Phong khẽ động người, trực tiếp chặn trước mặt Sở Trầm Uyên.

Sở Trầm Uyên, "…"

"Anh hùng cứu mỹ nhân" của hắn đâu? Triển thị khí thế bá vương của hắn đâu? Tại sao lại để Đoạn Lăng Phong chắn trước mặt hắn!

Khi Đoạn Lăng Phong dẫn đầu xuất thủ, những giám khảo khác trên bàn giám khảo cũng đều rút tiên khí ra, tấn công vào đám trùng đông nghìn nghịt trước mặt. Thất sát thị huyết trùng tuy số lượng nhiều, nhưng tu vi của mấy giám khảo đều không thấp, rất nhanh đã tiêu diệt được hơn một nửa đàn trùng.

Sở Trầm Uyên nhíu mày khó thể thấy, thủ đoạn của Vân Lam không thể thấp như thế. Thất sát thị huyết trùng tuy phiền, nhưng căn bản không thể nào tạo thành uy hiếp cho hắn. Đang nghĩ thế, Đồ Y Y bên cạnh Đoạn Minh Dực đột nhiên kêu lên một tiếng, mọi người vô thức nhìn sang, không biết tại sao, Bạch Tử Sơn đang nhắm vào đám trùng lại đột nhiên hươ đao chuyển người, đâm một đao vào người Đồ Y Y.

"Bạch Tử Sơn!" Tống Nhất Hàm không dám tin kêu lên.

Vẻ mặt Đồ Y Y tái nhợt che ngực nhanh chóng lùi lại, máu tươi từng chút một thấm qua tay nàng, thân hình nàng khéo léo lùi lại cạnh Sở Trầm Uyên. Bạch Tử Sơn làm như không nghe thấy tiếng kinh hô của Tống Nhất Hàm, không buông tha tiếp tục đuổi theo Đồ Y Y, Đồ Y Y vẻ mặt sợ hãi,

https://thuviensach.vn

thân hình khẽ run, giống như bị Bạch Tử Sơn dọa sợ, theo bản năng muốn vươn tay kéo Sở Trầm Uyên bên cạnh.

Trong mắt Sở Trầm Uyên lóe qua tia khó hiểu, một tia sáng vàng đột nhiên sáng lên cạnh hắn, ngoài tia sáng, trên cánh tay vươn tới của Đồ Y Y ẩn ẩn có mũi nhọn đen lóe qua.

Thấy Sở Trầm Uyên không bị mắc lừa, Đồ Y Y dứt khoát buông cánh tay che trước ngực xuống, thân hình hơi xoắn, rồi lại ảo hóa ra một Đồ Y Y khác, một trái một phải tấn công Sở Trầm Uyên.

"Cẩn thận!"

Đoạn Lăng Phong thay hắn cản lại Đồ Y Y bên trái, mà Đoạn Minh Dực và Tống Nhất Hàm đồng thời xuất thủ cản Bạch Tử Sơn.

Sắc mặt Sở Trầm Uyên ngưng trọng, "Ngươi không phải Đồ Y Y, ngươi là ai?"

Đồ Y Y cản trước mặt hắn cười hi hi, "Dù sao cũng sắp chết rồi, hà tất phải biết cho rõ."

Lúc này, thân hình Đồ Y Y lại vặn, lại ảo hóa ra hai Đồ Y Y, tổng cộng bốn Đồ Y Y thoáng chốc vây lấy Đoạn Lăng Phong và Sở Trầm Uyên.

Không biết Đồ Y Y tu luyện thuật pháp gì, bốn bóng dáng được ảo hóa đều là thực thể. Bốn cỗ uy lực bậc chín tản ra, Sở Trầm Uyên hừ một tiếng, không thể để tâm tới thất sát thị huyết trùng còn lại nữa, nhanh chóng đánh trấn thiên ấn ra.

Uy áp mênh mông truyền ra, trên gương mặt nắm chắc thắng lợi của Đồ Y Y hiện lên một tia kinh ngạc.

"Ngươi là Sở Trầm Uyên?"

https://thuviensach.vn

Sở Trầm Uyên hừ lạnh một tiếng, “Thế nào? Chủ tử khiến các ngươi bán mạng không nói cho ngươi biết?”

Trong mắt Đồ Y Y có một tia chùn bước, thần sắc trở nên do dự.

https://thuviensach.vn

TIÊN GIỚI TẨU TƯ PHẠM

Lý Tùng Nho
www.dtv-ebook.com

Chương 80

Trì Mu

Tia chùn bước đó tuy không hiện rõ, nhưng trong lúc sống chết vây sát, một động tác chần chờ cũng đại biểu rất nhiều ý nghĩa.

Hành động của nàng rơi vào trong mắt nam tử dường như bị dọa ngốc không xa, khóe miệng nam tử hơi nhếch lên quái dị, giây tiếp theo, bình bạch ngọc vẫn luôn được nam tử nắm trong tay dường như do không cẩn thận mà bị trượt xuống. Trong tiếng vỡ thanh thúy, khí thể màu trắng sữa chậm rãi bay ra, rất nhanh dung nhập vào trong tiên khí lan tràn tại hội trường, rồi không còn phân ra được nữa.

Nam tử khinh thường nhìn yêu thú tại hội trường, chậm rãi cúi đầu, diễn vai một tiên nhân bình thường nhát gan rụt rè bị dọa đông cứng. Trong bình ngọc hắn đánh vỡ chứa thuốc kích thích do Quang Minh tế ti của ma pháp thế giới nghiên cứu, đặc biệt dùng để đối phó với ma thú cấp cao của ma pháp thế giới. Nam tử chưa từng thấy qua ma thú, nhưng nghe miêu tả thì cũng tương tự như yêu thú của tiên giới. Trước lần hành động này, bệ hạ đã nghĩ tới Sở Trầm Uyên sẽ sử dụng trấn thiên ấn, đặc biệt tìm thuốc kích thích đã đổi được trong lần giao dịch trước với ma pháp thế giới, còn thử nghiệm qua trên người yêu thú bình thường xem hiệu quả. Thực tiễn cho thấy, thuốc kích thích có thể kích động hoàn toàn huyết mạch trong người yêu thú, khiến yêu thú triệt để mất đi thần trí, trong đầu chỉ còn lại bản năng giết chóc.

https://thuviensach.vn

Trấn thiên ấn của Sở Trầm Uyên tuy lợi hại, nhưng không phải là thiên hạ vô địch, hắn đã chờ không nổi muốn nhìn thấy vẻ mặt sợ hãi của Sở Trầm Uyên.

Khi khí thể màu trắng sữa hoàn toàn dung nhập vào trong tiên khí, vẻ mặt Đồ Y Y dần biến hóa. Huyết sắc nhàn nhạt lan tràn trong mắt nàng, huyết khí vì bị trấn thiên ấn áp chế mà ngưng trệ bắt đầu cuộn trào, tựa hồ có gì đó trong người muốn thoát ra. Đồ Y Y không thoải mái động người, cảm giác thứ gì muốn giãy ra càng thêm kịch liệt.

Ánh mắt nàng dần mất đi thanh minh, vẻ mặt Đồ Y Y dần trở nên tàn bạo, huyết sắc trong mắt càng lúc càng đậm, cuối cùng khi hai mắt nàng triệt để hóa thành màu đỏ, Đồ Y Y cuồng bạo ngửa đầu gào lên.

“Gừ gừ gừ!”

Kèm theo tiếng gầm chấn động là cơ thể thoáng chốc phồng lên, chỉ thấy thân thể Đồ Y Y chậm rãi phồng lên và kéo dài, giống như bị một cánh tay vặn nắn, không bao lâu đã biến thành một con yêu thú mặt người thân điểu thật lớn.

“Phì di!” Giọng Sở Trầm Uyên trở nên ngưng trọng.

Yêu thú phì di bậc chín sống tại nơi sâu trong Hư Vô hải, vẫn luôn là đại địch của các tiên nhân, vì phì di trời sinh thích ăn người, giỏi biến hình, kim ngư vệ rất khó bắt được. Sở Trầm Uyên càng phải cận trọng hơn nữa là, con phì di này lại có thể thoát khỏi khống chế của trấn thiên ấn, cho dù nó vẫn còn chưa hồi phục tới tu vi bậc chín, nhưng khí thế sắc bén đã dần tăng lên khi thân thể bành trướng.

Dị tượng của phì di không phải là duy nhất, khi tiên khí trong hội trường càng lúc càng nồng đậm, có không ít yêu thú bị áp chế tu vi ẩn ẩn bắt đầu mất đi thần trí, dần trở nên cuồng bạo.

https://thuviensach.vn

“Thịch!”

Vô số thịt nát đầy máu tươi rơi trước mặt Sở Mặc, một con yêu thú trong lúc giãy khỏi trấn thiên ấn đã tự nổ thân vong. Sắc mặt Sở Mặc khó coi nhìn chằm chằm mảnh thịt nát, yêu thú này rõ ràng là dự định đốt cháy sinh mạng làm cái giá để triệt để kích động sức mạnh huyết mạch trong người, nhờ đó giãy khỏi bó buộc của trấn thiên ấn. Phương pháp này không phải không được, mà là cho dù có nhờ phương pháp này giãy khỏi áp chế của trấn thiên ấn, sau đó căn bản cũng không thể sống được, không có ai lại ngu tới mức dùng phương pháp này để đối phó với trấn thiên ấn.

Ánh mắt Sở Mặc đặt lên con mắt đỏ máu của yêu thú tự nổ, cảm thấy hắn và Sở Trầm Uyên đã phạm sai lầm. Bọn họ đã quên dư nghiệt Vân Lam đều là một đám liều mạng. Bất kể là những yêu thú này hay người của dư nghiệt Vân Lam tại đây, Vân Tịnh Hàn căn bản cũng không để ý tới sinh tử của họ, hắn chỉ cần những người này có thể đạt thành mục đích của hắn là được.

Nghĩ tới đây, Sở Mặc khẽ động người, chạy ra sau sân khấu, Tiêu Dật còn đang ở đó. Sở dĩ Sở Mặc yêu tâm rời khỏi Tiêu Dật, chính là vì tin tưởng hiệu quả của trấn thiên ấn, nhưng nếu trấn thiên ấn mất đi hiệu quả, chỉ dựa vào Thần làm sao có thể cản lại những yêu thú đã mất đi lý trí.

Sở Mặc lo lắng Tiêu Dật sẽ xảy ra chuyện, đồng thời, Tiêu Dật cũng đang lo lắng cho an nguy của Sở Mặc.

Lúc này Tiêu Dật không phải chỉ có một mình, mà là bên trái dẫn theo Thần, bên phải còn dẫn Trì Mu, trên đầu còn đặt Vượng Tài, đang do dự có cần ra ngoài xem thử không.

Trì Mu biết Tiêu Dật không thích bộ dáng đuôi xà của nó, lập tức biến hóa thành bạch hổ cực lớn, cẩn thận bảo vệ bên cạnh Tiêu Dật. Thần nhìn không quen ngoại hình của Trì Mu, luôn có loại ảo giác nhìn Trì Mu ra Lộ.

https://thuviensach.vn

Lại nói, Thần hoàn toàn không hiểu tại sao Trì Mu đột ngột từ địch nhân biến thành người nhà mình, không chỉ là Thần, ngay cả Tiêu Dật cũng có chút hồ đồ không hiểu lắm.

Khi Sở Trầm Uyên phát động trấn thiên ấn, Trì Mu đang thuận theo khí tức thần khí mang vẻ mặt lãnh khốc lao tới trước mặt Tiêu Dật.

Thần phản ứng cực nhanh biến về thú thể cản Trì Mu lại, thân thể cong lên, trong cổ họng gầm lên tiếng uy hiếp.

Trì Mu hoàn toàn không để ý tới sự uy hiếp của Thần, ánh mắt nó vượt qua Thần đặt lên người Tiêu Dật, đang dự định mở miệng bức đòi thần cách, giây tiếp theo lại tựa hồ nhìn thấy chuyện không thể tin nổi, vẻ lãnh khốc biến mất, con mắt màu vàng trừng thật tròn, vẻ mặt kinh ngạc cực điểm.

Sự xuất hiện của Trì Mu khiến Tiêu Dật thoáng chốc nghĩ tới tình cảnh trước khi chết của mình kiếp trước, y gần như không thể khống chế rùng mình một cái.

Cho dù y biết tu vi hiện tại của Trì Mu đã bị áp chế xuống bậc bốn, không có Thần y cũng sẽ không sao, hơn nữa nơi này không phải là sông Linh Hư, y không cần phải lo lắng sẽ nghẹt thở mà chết. Nhưng khi y nhìn thấy cái đuôi xà thô to của Trì Mu, hàn ý vẫn không thể khống chế trào lên trong người, y giống như lại lần nữa cảm thụ được cảm giác vô lực giãy thoát khi cái đuôi rắn trơn trợt lạnh lẽo của Trì Mu quấn lấy thân thể y, thân thể vô thức khẽ run.

Thần nhạy bén phát giác được dị thường của Tiêu Dật, cho rằng Tiêu Dật bị Trì Mu dọa, không chút do dự nhảy lên bung vuốt trảo Trì Mu, hung tợn trảo lên đầu Trì Mu. Thần có thú thể là sói, vuốt của hắn chính là vũ khí lợi hại nhất của hắn. Nằm ngoài dự liệu của Thần, Trì Mu hoàn toàn không

https://thuviensach.vn

có ý định tránh khỏi công kích của hắn, nó chỉ chần chờ sờ lên vết thương trên đầu, tiếp tục vẻ mặt kinh ngạc nhìn Tiêu Dật.

"Thần cách lại ở trong nội thể ngươi? Sao có thể?"

Trì Mu quái dị nhìn Tiêu Dật, trên gương mặt hổ đầy lông lá hoàn toàn là vẻ mặt không dám tin tưởng, nó bất giác lại gần Tiêu Dật, tựa hồ muốn xác nhận lại một phen. Thần tuy không biết thần cách mà quái vật này nói là gì, nhưng lại không khách khí cho thêm một trảo lên đầu Trì Mu.

Hai trảo liên tiếp, Trì Mu cuối cùng hồi thần, sự cao ngạo của yêu thú bậc chín khiến nó phẫn nộ quẫy đuôi quét về phía Thần. Thần nhẹ nhàng tránh khỏi công kích của Trì Mu, khi đang định cắn trả lại Trì Mu, một con ưng tựu hai mắt đỏ máu trong lúc vô ý xông lầm tới nơi này. Khí tức tiên nhân trên người Tiêu Dật khiến ưng tựu xao động, kêu ồ ồ nhào tới chỗ Tiêu Dật.

Vượng Tài xoa quyền xoa đấm từ eo Tiêu Dật nhảy lên, cuối cùng cũng tới lúc nó bảo hộ tiểu Dật rồi. Khi Vượng Tài muốn há miệng nuốt chửng ưng tựu, Trì Mu lại bất ngờ lao ra, không phải là nhằm vào Tiêu Dật, mà là nhằm vào ưng tựu, cắn một cái lên cổ ưng tựu, thuận tiện chắn nghiêm mật trước mặt Tiêu Dật.

Vượng Tài bị giành công phẫn nộ thét lên, "Tiểu Dật là do ta bảo hộ."

Trì Mu căn bản không để ý tới Vượng Tài, trong thời gian tiếp theo đó, Trì Mu biểu hiện còn cố sức hơn Thần, tất cả những yêu thú ý đồ muốn nhắm vào Tiêu Dật đều bị nó không chút khách khí cắn chết ném qua một bên.

Tiêu Dật, "…"

Sự sợ hãi ban đầu khi mới thấy Trì Mu đã dần tan đi khi Trì Mu bảo vệ y, Tiêu Dật chần chờ nhìn bóng lưng to lớn của Trì Mu, trong đầu vẫn luôn

https://thuviensach.vn

nghĩ tới lời Trì Mu vừa nói. Thần cách ở trong người y, thì có gì không đúng sao?

Khi yêu thú bên người bị diệt sạch, Thần nhìn như tùy ý, thực chất là cảnh giác chặn chính giữa Trì Mu và Tiêu Dật. Trì Mu do dự một chút, biến thành một con hổ lớn màu trắng, không thèm nhìn tới sự cảnh giác của Thần và sự phẫn nộ của Vượng Tài, vẻ mặt nghiêm túc đi tới trước mặt Tiêu Dật.

“Ta muốn giao dịch với ngươi.”

Tiêu Dật chần chừ, “Giao dịch gì?”

Trên gương mặt hổ đầy lông của Trì Mu là biểu tình cực kỳ nghiêm túc, “Ta sẽ giúp ngươi tìm được mảnh vỡ thần cách còn lại, bù chỉnh thần cách, thay vào đó là, ta hy vọng ngươi có thể lập thệ, trả tự do cho tộc Trì Mu của ta.”

“Hả?”

https://thuviensach.vn

TIÊN GIỚI TẨU TƯ PHẠM

Lý Tùng Nho
www.dtv-ebook.com

Chương 81

Hậu Tục

Giao dịch Trì Mu đưa ra, Tiêu Dật không lập tức đáp ứng. Y hiểu biết quá ít về thần cách, đối với Trì Mu cũng không hiểu chút nào, mà hiện tại rõ ràng không phải là lúc thích hợp để tìm hiểu. Có lẽ do được Sở Mặc chăm sóc nhiều đã sinh ra tâm lý ỷ lại, Tiêu Dật vô thức muốn đẩy chuyện này cho Sở Mặc, muốn sau khi gặp Sở Mặc sẽ hỏi thử ý của Sở Mặc.

Đối với sự chần chừ của Tiêu Dật, Trì Mu sau khi hơi do dự, liền đi theo Tiêu Dật, so với con đường vô vọng tìm kiếm thần cách, sự tồn tại của Tiêu Dật là hy vọng duy nhất mà tộc Trì Mu có thể nắm được.

Có Trì Mu làm vệ sĩ, Tiêu Dật liền muốn ra phía trước xem thử tình huống thế nào. Y cho dù không hiểu rõ yêu thú, cũng nhìn ra được phản ứng của mấy con ưng tựu vừa rồi không đúng, hình như đã mất đi thần trí. Tiêu Dật nghĩ tới Sở Mặc, liền bắt đầu lo lắng.

Khi Tiêu Dật dẫn các vệ sĩ đi tìm Sở Mặc, Sở Mặc đang bị phì di chặn ở trước bàn giám khảo. Ai cũng không nghĩ tới con phì di này lại khó đối phó như thế, Sở Mặc, Sở Trầm Uyên, Đoạn Lăng Phong liên thủ, cũng không phải đối thủ của nó.

“Cẩn thận.” Người nói là Sở Trầm Uyên, hắn vừa nói vừa đánh một quyền nhắm vào sau lưng phì di. Một kích toàn lực của cao thủ bậc tám, đối với phì di đã mất đi cảm giác đau mà nói, chỉ có thể coi là ruồi nhiễu, nó thậm chí lười quay đầu, lực chú ý vẫn nhắm thẳng vào Sở Mặc.

https://thuviensach.vn

Phì di tuy mất đi thần trí, nhưng bản tính nhỏ nhen vẫn không thay đổi, những tiên nhân bao vây nó đều đáng chết, đặc biệt là kẻ mới tới khiêu khích muốn hại nó thì càng đáng chết. Dưới sự ghi thù cố chấp của phì di này, Sở Mặc mấy lần liên tục gặp nguy hiểm.

Sở Trầm Uyên hoàn toàn câm nín, người luôn dây dưa với phì di là hắn, cũng không thấy phì di hận hắn như thế. So với Sở Trầm Uyên còn có tâm tư suy nghĩ những thứ này, Đoạn Lăng Phong thì thực lòng lo lắng cho Sở Mặc, mấy lần gặp phải nguy hiểm đều chặn trước mặt Sở Mặc. Sở Trầm Uyên nào yên tâm để cho Đoạn Lăng Phong lên, mỗi lần thấy Đoạn Lăng Phong có ý định muốn cản công kích thay Sở Mặc, hắn đều dũng cảm giành chắn thay Sở Mặc.

Hành động của Sở Trầm Uyên rơi vào mắt Đoạn Minh Dực và Tống Nhất Hàm, hai người đều cảm khái, tin bát quái của tiên giới thật sự không thể tin! Xem đi, rốt cuộc là ai đồn đãi Sở Trầm Uyên ghét bỏ huyết thống của Sở Mặc, rõ ràng Sở Trầm Uyên vì Sở Mặc mà ngay cả mạng cũng không cần đó!

Sở Trầm Uyên, "…"

Khi Tiêu Dật dẫn Thần và Trì Mu tới, thì thấy mấy người Sở Mặc liên thủ, đang đánh một con yêu thú cực đại có mặt người mình điểu có vẻ như vô địch. Không đợi Tiêu Dật phân phó, Vượng Tài đã kích động lao về hướng Sở Mặc.

"Sở Mặc, Vượng Tài tới bảo hộ ngươi đây!" Đừng thấy Vượng Tài bình thường tranh giành với Sở Mặc dữ dội, thời khắc mấu chốt nó vẫn đứng về phía Sở Mặc.

Giọng nói non nớt của Vượng Tài rơi vào tai mấy người Sở Mặc, mọi người chỉ thấy một cái túi càn khôn màu sắc lòe loẹt lao tới như tên bắn.

https://thuviensach.vn

Tốc độ của Vượng Tài cực nhanh, còn chưa đợi mọi người tỉnh lại, miệng túi mở rộng, lập tức nuốt trọn phì di.

Tống Nhất Hàm và Đoạn Minh Dực, "…"

Bà nó, kẻ bệnh thần kinh nào, lại luyện thần khí ra hình dạng túi càn khôn.

Sự xuất hiện của Vượng Tài có nghĩa là Tiêu Dật đã tới, Sở Mặc không bận tâm tới sự nhếch nhác của mình, quan tâm chạy tới trước mặt Tiêu Dật, "Tiểu Dật, em không sao chứ?"

Tiêu Dật lắc đầu, Sở Mặc cuối cùng cũng yên tâm. Tuy Tiêu Dật trông không có vẻ gì là bị thương, nhưng Sở Mặc nhất định phải nghe chính miệng Tiêu Dật nói mới yên lòng. Xác thực Tiêu Dật vô sự, Sở Mặc mới có tâm tình chú ý tới những người khác bên cạnh Tiêu Dật, ánh mắt của hắn rất tự nhiên đặt lên người Trì Mu đầu tiên. Sở Mặc có thể cảm giác được khí tức yêu thú trên người Trì Mu, nhưng lại không cách nào từ ngoại hình của Trì Mu phán đoán được rốt cuộc nó là yêu thú nào. Vì không để cho người từng gặp qua nó nhận ra, Trì Mu hiện tại hóa thành bộ dáng hổ lông vằn màu vàng vô cùng bình thường của tiên giới.

Tiêu Dật chú ý thấy ánh mắt Sở Mặc, thấp giọng nói: "Nó là Trì Mu."

Trong mắt Sở Mặc lóe lên cảnh giác, hắn nhớ trước đó Cố Vũ từng nhắc qua, trong số yêu thú vượt tiên ngục lần này có một con Trì Mu, hơn nữa vừa rồi khi hắc giáp mặc vệ hồi báo, cũng nhắc tới Trì Mu. Tuy không biết Trì Mu tại sao lại đi theo Tiêu Dật, nhưng loại yêu thú bậc chín này quá nguy hiểm, căn bản không nên xuất hiện bên cạnh Tiêu Dật.

Sự bài xích trên người Sở Mặc quá mức rõ ràng, Tiêu Dật kéo hắn nhỏ giọng nói: "Đợi lát nữa sẽ giải thích cho anh, có liên quan với thần cách."

https://thuviensach.vn

Hai chữ “thần cách” khiến Sở Mặc do dự một chút, miễn cưỡng chấp nhận Trì Mu đi theo Tiêu Dật.

Sau khi giải quyết phì di vẫn luôn quấn lấy họ, mấy người đã rảnh rang cuối cùng có thể yên tâm xử lý chuyện khác tại đó. Bị ảnh hưởng của thuốc kích thích, yêu thú xao động ở hội trường rất nhiều, nhưng trừ phì di hoàn toàn thoát khỏi bó buộc của trấn thiên ấn, tu vi thăng tới bậc chín, những yêu thú khác đều không mang tới hậu quả nghiêm trọng như thế. Có nhân thủ Sở Mặc đã bố trí trong hội trường trước đó, lại thêm có thú nhân do Lộ dẫn tới không bị trấn thiên ấn ảnh hưởng, hỗn loạn tại hội trường rất nhanh đã bình lắng.

Vượng Tài đi theo hắc giáp mặc vệ nuốt từng con yêu thú vào bụng, quả thực trở thành sự tồn tại chói mắt nhất tại hội trường.

Đối với Vượng Tài nổi bật xuất chúng như thế, Sở Mặc không phải rất tán đồng. Vượng Tài là chiêu bài mật của Tiêu Dật, cũng là vật bảo hộ an toàn cuối cùng của Tiêu Dật, nếu có thể Sở Mặc hy vọng năng lực có thể chứa sinh linh của Vượng Tài vĩnh viễn không lộ ra ngoài. Nhưng Sở Trầm Uyên nói cũng đúng, Vượng Tài nuốt phì di, đã bại lộ năng lực của mình, so với để người nhìn thấy suy đoán bậy bạ, không bằng dứt khoát triệt để lộ năng lực ra. Như vậy cho dù có người muốn đánh chủ ý với Tiêu Dật, cũng phải cân nhắc lại.

Trong lúc dư nghiệt Vân Lam tiềm phục trong hội trừng dần sa lưới, một hắc giáp mặc vệ đi tới cạnh Sở Mặc thấp giọng nói: “Điện hạ, chúng ta bắt được mấy người nhiễu loạn, bọn họ sống chết không thừa nhận mình là dư nghiệt Vân Lam, mà là hạ nhân của Tiêu gia.”

“Tiêu gia? Linh Hư cảnh Tiêu gia?”

Hắc giáp mặc vệ gật đầu, lại nhắc thêm một chuyện, “Lần này quả thật có người của Tiêu gia tới, là Tiêu Dương và Lư gia Lư Vũ Điềm cùng tới,

https://thuviensach.vn

trước đó bọn họ muốn đi, bị người canh bên ngoài cản lại.”

Sở Mặc vừa nghe tới tên Tiêu Dương, liên hệ tới mấy người tự khẳng định là người Tiêu gia liền đoán ra được chuyện gì. Hắn quay đầu nhìn Tiêu Dật đứng không xa, lạnh giọng nói, “Trông chừng Tiêu Dương và Lư Vũ Điềm, đừng để bọn họ đi mất.”

Hắc giáp mặc vệ cung kính đáp lời, yên lặng lui xuống.

Sở Mặc cười lạnh, nếu Tiêu Đỉnh Lâu đã không thể quản được người Tiêu gia, Tiêu Dương lại ôm địch ý sâu như thế với tiểu Dật, hắn không để ý nhọc một lần dứt điểm.

Lần bạo loạn của Vân Lam, tạo nên xao động to lớn tại tiên giới. Khác với chuyện tương tự trước kia bị tiên đình che che giấu giấu, lần này, Sở Trầm Uyên dùng thái độ trong suốt chưa từng có, thuật lại toàn bộ quá trình jj này trong [Tiên giới sớm biết]. Hành động này không chỉ đạt được sự tán dương của chúng nhân tiên giới bình thường, mà còn gầy dựng địa vị quyền uy của [Tiên giới sớm biết] tại tiên giới. Từ sau chuyện này, sau này hễ tiên đình có tin tức, hành động quan trọng nào, đều thông qua [Tiên giới sớm biết] tuyên bố, mà Từ Sắt Nguyên cũng vì thế đã dần trở thành người phát ngôn của tiên đình.

So với tin tức bạo loạn khô khan, nhiệt tình của mọi người phần nhiều đặt trên phần lớn tin bát quái sau bạo động này.

Tin bát quái đứng đầu bảng trong số đó chính là Cố Vũ trên bàn giám khảo không phải là Cố Vũ thật, mà vẫn do tiên đế giả dạng.

Tính chân thật của tin bát quái này vì hôm đó quá nhiều người cảm nhận được khí tức trấn thiên ấn mà không cần phải chứng minh thêm, đi kèm tới tin bát quái này là tuyên cáo tẩy sạch tin đồn về chân ái của Cố Vũ và tiên đế, nó lại mang tới một vấn đề khác. Nếu tiên đế đã không phải là giám khảo thần bí, vậy giám khảo thần bí rốt cuộc là ai? Cố Vũ mà mọi người

https://thuviensach.vn

thấy trước đó là giả, nhưng tiên đế mang vỏ ngoài của Cố Vũ thân mật ân ái với giám khảo thần bí là thật, các tiên nhân đều rầm rộ tìm tòi [Tối bát quái], chân ái của tiên đế rốt cuộc là ai?

Khi tin tức này truyền ra, cả đại trạch Cố gia trên trên dưới dưới đều thở phào một hơi. Từ khi tin đồn Cố Vũ là chân ái của tiên đế truyền ra, có không ít tiên nhân lấy đủ danh nghĩa ý đồ muốn móc nối với Cố gia, tặng lễ, kết thân, dò bát quái, khiến cho Cố gia vốn luôn an tĩnh bị làm cho gà chó không yên. Hiện tại xác định được chân ái của tiên đế không phải Cố Vũ, các tiên nhân vẫn luôn quan tâm Cố gia cuối cùng cũng tan hết, Cố gia có thể hồi phục được cuộc sống bình tĩnh trước kia.

Cố lão gia tử nhìn thấy tin bát quái này đặc biệt hưng phấn, ông đã chuẩn bị sẵn tâm lý không thể ôm được tôn tử rồi, kết quả lại có hy vọng, tuy không biết cái tên quỷ xui xẻo nào bị tiên đế yêu thương, nhưng chỉ cần đó không phải là Cố Vũ là được. So với Cố lão gia tử hưng phấn ăn liền một bữa năm bát cơm, Di Xuân viện trong nơi ở của Cố Vũ lại bao trùm bầu không khí kỳ quái.

Giống lần trước, các vị hồng nhan tri kỷ của Cố Vũ lại lần nữa tập trung tới chỗ A Uyển. A Uyển ngồi trong phòng hơi nhíu mày, tựa hồ gặp phải chuyện gì khó khăn. Nàng vẻ mặc tiếc nuối nhìn đủ loại roi da, đồ nhét miệng đặc biệt chế tạo đang bày trên bàn, thở dài nói, “Vốn còn muốn đợi Vũ lang trở về, thực nghiệm mấy món này một phen, đáng tiếc Vũ lang không có lỗi gì với các tỷ muội chúng ta, những món này cũng không tiện dùng trên người chàng nữa, chỉ đành hủy đi thôi.”

“Haizz!” Đây là tiếng thở dài tiếc hận mà các nữ tử cùng phát ra.

Cố Vũ đang bận rộn ở Lăng Tiêu thiên hắt xì liên tục vài cái, theo thói quen xoa xoa mũi, “Chẳng lẽ A Uyển lại nhớ ta?”

https://thuviensach.vn

So với sự vô tri hạnh phúc của Cố Vũ, Đoạn Minh Dực lại một lần nữa tự cho rằng biết tất cả chân tướng xém chảy nước mắt. Hắn sai rồi, hắn thật sự sai rồi, hắn không nên âm thầm cười nhạo Cố Vũ là một kẻ dạng M, dạng M chân chính phải là tiên đế mới đúng.

Đoạn Minh Dực vẻ mặt khổ sở ấn vân mạc, lần trước hắn nói với ông ba của mình tin tức ông chú Đoạn Lăng Phong và Cố Vũ yêu nhau, giờ mới mấy ngày, Cố Vũ lại đổi thành tiên đế, thật không biết cha hắn còn có tin xấu gì của tiên đế để lộ ra không nữa.

So với phản ứng của Đoạn gia là không biết nên vui hay nên buồn, mấy hôm nay Tiêu gia và Lữ gia lại thực sự khổ sở. Đại khái vì trong tin bát quái lộ ra, trừ thân phận của tiên đế, oanh động nhất chính là Tiêu Dương của Tiêu gia và Lư Vũ Điềm của Lư gia đã mất tích trong lần jj này. Đương nhiên mất tích chỉ là cách nói dễ nghe ngoài mặt, còn âm thầm, mọi tiên nhân đều sôi nổi nghị luận, Tiêu Dương và Lư Vũ Điềm đã phản bội đi theo dư nghiệt Vân Lam rồi. Về quan hệ của Tiêu Dương, Lư Vũ Điềm và dư nghiệt Vân Lam, không ít người từng có mặt tại hiện trường hôm đó đều có thể làm chứng, mấy yêu thú tổn thương người tại đó chính là do Tiêu Dương và Lư Vũ Điềm mang tới hội trường.

Trong lúc tin tức hai người phản bội càng lúc càng giống thật, Lăng Tiêu thiên lại ẩn ẩn truyền ra tin tức mới, nghe nói mấy tên dư nghiệt Vân Lam bị bắt vẫn nhất quyết khẳng định bọn họ là người của Tiêu gia, hơn nữa mấy tên dư nghiệt Vân Lam này còn để lộ một tin tức kinh người khác, Tiêu Dương và Lư Vũ Điềm kỳ thật là một đôi tình nhân.

Khi tin tức này truyền ra, lực chú ý của cả tiên giới lập tức di chuyển khỏi chân ái thần bí của tiên đế.

Bối cảnh hào môn, dư nghiệt phản bội, huynh đệ vung đao đoạt ái, hai nam một nữ tình cảm vướng mắc, với những tiêu chí này, thì còn hay hơn cả phim tiên hiệp gì đó mà đài truyền hình Càn Khôn phát sóng.

https://thuviensach.vn

TIÊN GIỚI TẨU TƯ PHẠM

Lý Tùng Nho
www.dtv-ebook.com

Chương 82

Kế Hoạch

“Nghe ngóng dược tin tức của Tiêu Dương chưa?”

Trong đại trạch Tiêu gia, Tiêu Đỉnh Lâu ngồi trên thượng vị, vẻ mặt mang chút mỏi mệt nói. Từ khi Tiêu Dương mất tích mấy ngày trước, Tiêu gia đã dùng quan hệ tìm kiếm tin tức của Tiêu Dương. Đối với chuyện Lăng Tiêu thiên truyền tin Tiêu Dương đã phản bội đi theo dư nghiệt Vân Lam, Tiêu Đỉnh Lâu hoàn toàn không tin. Không phải ông có lòng tin đối với Tiêu Dương, mà là Tiêu Dương căn bản không có chỗ nào đáng để dư nghiệt Vân Lam nhìn trúng. Nhưng ông có tin hay không là một chuyện, chúng nhân tiên giới có tin hay không lại là chuyện khác. Chỉ cần một ngày Tiêu Dương không hiện thân, thì trên người Tiêu Dương vẫn còn dán mác đồng bọn của dư nghiệt Vân Lam, Tiêu gia nhất định phải nhanh chóng tìm được Tiêu Dương, để chứng minh sự trong sạch của mình.

Tiêu Đỉnh Lâu vẫn luôn hoài nghi, Tiêu Dương bị Sở Trầm Uyên giữ trong tay, nhưng dù Tiêu gia có thăm dò thế nào, Sở Trầm Uyên vẫn không có bất cứ hồi ứng nào về việc này.

“Không có, Cố Vũ cái gì cũng không chịu nói.” Người nói chuyện là con một của Tiêu Đỉnh Lâu, gia chủ hạ nhậm của Tiêu gia Tiêu Hàm Chương. Tiêu Hàm Chương trông có vẻ không quá ba mươi, mặt dài, có vài phần giống với Tiêu Tấn. Lúc nói chuyện vẻ mặt hắn ẩn ẩn lộ ra sốt ruột, khi hắn tới hai chữ Cố Vũ còn hơi mang theo vị nghiến răng.

https://thuviensach.vn

Sau khi Tiêu gia dùng đủ phương thức thăm dò không được tin của Tiêu Dương, đã xém chút trực tiếp hỏi thẳng Sở Trầm Uyên. Cố Vũ là người phụ trách trông coi dư nghiệt Vân Lam lần này, Tiêu gia và Cố gia cũng coi như có chút giao tình, muốn nhờ Cố Vũ tìm thử xem, kết quả Cố Vũ cố chấp như đá, miệng ngậm chặt hơn cả con trai.

Tiêu Đỉnh Lâu không mấy ngạc nhiên với kết quả này, thở dài một tiếng, "Cố Vũ là người của Sở Trầm Uyên, Sở Trầm Uyên nếu không muốn để chúng ta biết, Cố Vũ tự nhiên sẽ không nói gì."

Cơn tức Tiêu Hàm Chương vẫn luôn nhẫn nhịn cuối cùng bùng phát, hắn đề cao giọng, "Sở Trầm Uyên bắt Dương nhi là muốn làm gì? Chẳng lẽ hắn cho rằng bắt Dương nhi rồi thì có thể đẩy tội danh câu kết với dư nghiệt Vân Lam lên đầu Tiêu gia sao."

Tiêu Đỉnh Lâu nhìn hắn một cái thật sâu, "Hàm Chương, con cho ta biết, rốt cuộc con có qua lại với người của Vân Lam không?"

Tiêu Hàm Chương ngây người, có vẻ hắn không nghĩ tới Tiêu Đỉnh Lâu sẽ hỏi như vậy, vẻ mặt hơi không tự nhiên, cường ngạnh biện giải, "Phụ thân, sao con lại có quan hệ với Vân Lam được."

Tiêu Đỉnh Lâu nhìn chằm chằm vào hắn, thấy vẻ mặt hắn tuy có hơi không tự nhiên, nhưng ánh mắt vẫn coi như trong sáng, liền thở phào một hơi. Thật ra, Tiêu Đỉnh Lâu không phải không biết Lư gia vẫn luôn âm thầm liên hệ với dư nghiệt Vân Lam, trừ Lư gia ra còn có mấy thế gia hoặc lớn hoặc nhỏ. Những thế gia này chưa chắc là muốn đi cùng dư nghiệt Vân Lam, chẳng qua là cá cược hai đầu mà thôi. Nhân giới có câu, thế gia kiên cố hoàng đế đổi dời, chính là đạo lý này.

Nhưng Tiêu gia không giống họ, Tiêu gia là dựa vào lật đổ dư nghiệt Vân Lam mới bùng lên, Tiêu Đỉnh Lâu thật sự sợ Tiêu gia cũng giống như Lư gia có dính líu quá sâu với dư nghiệt Vân Lam. Hiện tại xem ra, dính líu

https://thuviensach.vn

có thể có, nhưng Hàm Chương cũng coi như không quá hồ đồ, chắc sẽ không dính líu quá sâu. Tiêu Đỉnh Lâu lo lắng nhất là Tiêu gia có người dính líu vào trong bạo loạn lần này, chỉ cần không có, chỉ dựa vào khẩu cung của mấy hạ nhân nho nhỏ không tính là gì. Sở Trầm Uyên bắt Tiêu Dương không ngoài lý do muốn bàn điều kiện với Tiêu gia, ông cứ kiên nhẫn đợi Sở Trầm Uyên mở miệng.

Chỉ là nghĩ tới Tiêu Tấn, Tiêu Đỉnh Lâu bất giác lại thở dài. Hành động của Sở Trầm Uyên quá tàn nhẫn, bất kể là Tiêu Dương có trở về tẩy sạch cho Tiêu gia không, hôn sự của hai nhà Tiêu, Lư nhất định vô pháp duy trì nữa, quan hệ của hai nhà chỉ sợ sẽ không thể trở lại như trước. Cũng như Tiêu gia khắp nơi nghe ngóng tin tức của Tiêu Dật, Lư gia cũng khắp nơi nghe ngóng tin tức của Lư Vũ Điềm.

“Phụ thân, vẫn không có tin tức của Vũ Điềm.” Lư Hạo Nguyên thấp giọng nói.

Lư Lâm Sơn nhíu chặt mày, tạo thành hình chữ xuyên 川rõ ràng. Sở Trầm Uyên bắt Vũ Điềm là muốn làm gì? Chắc không phải hắn ta ngây thơ đến mức cho rằng chỉ dựa vào mấy con yêu thú và vài hạ nhân Tiêu gia liền có thể định tội Lư gia chứ. Nhưng Vũ Điềm một ngày không hiện thân, Lư gia liền một ngày chìm trong biển nước đục, vẫn là phải tìm Vũ Điềm về. Lúc này, không ngại tạm thời cúi đầu, cuộc sống ngày sau còn dài mà.

Ý của Lư Lâm Sơn khiến Lư Hạo Nguyên yên tâm, phụ thân đây là biểu thị có thể thông qua cách thỏa hiệp với Sở Trầm Uyên để đổi Lư Vũ Điềm về. Chỉ là nghĩ tới một tin đồn khác, Lư Hạo Nguyên liền căm hận nói, “Sở Trầm Uyên cũng quá thiếu đạo đức, cho dù Vũ Điềm có trở về, hôn sự của nó và Tiêu Tấn làm sao bây giờ?”

Lư Lâm Sơn hừ một tiếng, “Sở Trầm Uyên chính là có ý định muốn đánh tan đồng minh của hai nhà Tiêu Lư, đối với địch thủ mà con còn nói tới đạo đức nữa sao?”

https://thuviensach.vn

Lư gia vẫn luôn tuân theo quy tắc gặp chuyện không từ thủ đoạn, nhưng Lư gia đối với người khác là một chuyện, bị người khác dùng trên người mình lại là chuyện khác. Lư Lâm Sơn cũng cảm thấy nghẹn khuất. Chuyện lần này ông đã an bài rất tốt rồi, vốn cho rằng Lư Vũ Điềm chỉ là dùng để "thêm hoa trên gấm", ai ngờ tên Tiêu Dương của Tiêu gia đó lại ngu tới mức bị người ta lợi dụng, bây giờ đã để lộ đuôi cho Sở Trầm Uyên nắm được.

Lư Lâm Sơn không kiên nhẫn huơ tay, "Được rồi, phân phó xuống, thời gian này toàn bộ Lư gia đều phải thấp điệu, có chuyện gì cũng phải xử lý sạch sẽ, đừng để Sở Trầm Uyên nắm được cái đuôi nào nữa."

Hai nhà Tiêu, Lư đều nhận định Tiêu Dương và Lư Vũ Điềm mất tích đang nằm trong tay Sở Trầm Uyên, đối với việc này, Sở Trầm Uyên thật sự oan uổng vô cùng.

Nghe Cố Vũ bẩm cáo chuyện Tiêu Hàm Chương tìm hắn, Sở Trầm Uyên không thèm để ý cười cười, nói: "Để bọn họ tiếp tục tìm, bọn họ nếu thật sự có thể tìm ra người, mới coi như có bản lĩnh."

Thực tế, Cố Vũ cũng xác định không hề thấy bóng dáng Tiêu Dương và Lư Vũ Điềm trong tiên lao ở Lăng Tiêu thiên, thời gian này hai nhà Tiêu, Lư trên dưới giày vò, khiến hắn cũng không kìm được hiếu kỳ về tung tích của hai người Tiêu Dương. Sở Trầm Uyên giả vờ không thấy ánh mắt hiếu kỳ của Cố Vũ, trong lòng thầm cười. Cố Vũ nếu từng thấy con yêu thú bậc chín bên cạnh Sở Mặc đó, thì chắc sẽ biết tung tích của hai người kia thôi.

Chẳng qua yêu thú đó là chuyện gì? Sở Trầm Uyên trầm ngâm. Khi hắn đang tự cân nhắc, cửa thư phòng bị người đẩy ra, Đoạn Lăng Phong vẻ mặt không kiên nhẫn đứng trước cửa.

"Ngươi có phải nên nghỉ ngơi rồi không?"

https://thuviensach.vn

Sở Trầm Uyên vừa thấy Đoạn Lăng Phong lập tức ném suy nghĩ trong đầu ra, bày vẻ yếu ớt mang thương tích xử lý công sự, giả đáng thương với Đoạn Lăng Phong. Đây không phải là hắn giả vờ, mà hắn thật sự bị thương, còn là bị thương do bảo vệ Đoạn Lăng Phong. Sở Trầm Uyên nếm được mật ngọt của lần bị thương trước, lần này liền thay đổi hoàn toàn phong cách lãnh ngạo, khai thác triệt để phần không sợ mất mặt ra, bày vẻ bị ám thương, tu vi đại tổn, nhưng vì Đoạn Lăng Phong mà cam tâm tình nguyện.

Đoạn Lăng Phong bị Sở Trầm Uyên quấn tới không biện pháp, lại thêm thời gian này Lăng Tiêu thiên tẩy sạch một đám người, không còn an toàn nữa, chỉ đành không tình không nguyện lưu lại chăm sóc và bảo vệ cho Sở Trầm Uyên. Vì sớm ngày thoát thân, Đoạn Lăng Phong vô cùng quan tâm tới thương thế của Sở Trầm Uyên, nghiêm khắc yêu cầu Sở Trầm Uyên phải chiếu theo yêu cầu của y tiên dưỡng thương, không cho phép hắn quá mức mệt nhọc.

Cố Vũ vừa thấy Đoạn Lăng Phong liền biết điều chọn cáo lui, Sở Trầm Uyên thỏa mãn nhìn Đoạn Lăng Phong tuy vẻ mặt không kiên nhẫn nhưng vẫn nghiêm túc thay hắn chỉnh lại đồ đạt lộn xộn trên bàn, trong lòng toan tính, chút thương tích này của hắn thêm ba tháng nữa là khỏi rồi đi? Hay là dưỡng nửa năm mới khỏi? Ôi, Vương Đạo Hỉ tuy y thuật không được, nhưng rất biết nhìn sắc mặt người, lần sau vẫn phải tìm hắn tới xem bệnh, nói càng nghiêm trọng càng tốt.

Gió tanh mưa máu tại Lăng Tiêu thiên thời gian này, hoàn toàn không ảnh hưởng tới Tiêu Dật đang ở rất xa. Lúc này y đang cầm [Tối bát quái] kỳ mới xem nhập thần.

Ái hận vướng mắc giữa ba người Tiêu Dương, Tiêu Tấn, và Lư Vũ Điềm trở thành tin bát quái nóng nhất tiên giới hiện tại, [Tối bát quái] là trung tâm của tin bát quái đương nhiên không thể nào bỏ qua đầu mối tin tức tốt như thế. Kỳ [Tối bát quái] này đặc biệt mở một chuyên mục, bên trong trích lục một vài tin phỏng vấn của ký giả và phản hồi của độc giả về

https://thuviensach.vn

chuyện này trong mấy ngày gần đây. Xem chúng nhân tiên giới tự biên ra đoạn tình ái hận tình cừu giữa ba người, tình tiết cẩu huyết, tình cảm ngược luyến, những tiểu thuyết đó của nhân giới so với cái này, quả thật bị bỏ xa tới mười con đường.

Tiêu Dật xem miết xem miết, trong đầu đột nhiên nảy lên ý định mở một cuộc so tài tiểu thuyết tiên giới. Là một thương nhân tự nhận là có chút nhãn quang, đối với Tiêu Dật, sự nghiệp tiểu thuyết của tiên giới nếu muốn phát triển lâu bền, bọn họ không thể mãi áp dụng cách thức bán tiểu thuyết từ nhân giới được, mà nên nỗ lực bồi dưỡng tác giả tiểu thuyết bản thổ tiên giới, sáng tạo ‘đại thần viết lách’ thuộc về tiên giới.

Trước kia Tiêu Dật không nghĩ như thế, là vì tư duy bị cố định, luôn cho rằng tiên nhân tiên giới đều theo kiểu không nhiễm khói bụi nhân gina. Nhưng [Tối bát quái] vừa được đưa ra, lại khiến Tiêu Dật thay đổi cách nhìn về tiên nhân. Đừng thấy bọn họ ai ai cũng đều có vẻ phong hoa tụ nguyệt, phong nhã ưu dật, kỳ thật bên trong đều trái ngược. Các loại tin lộ ra trong các tiên nhân ở mỗi kỳ [Tối bát quái] luôn có thể liên tục đổi mới tam quan của Tiêu Dật, khiến y thể nghiệm cảm giác cẩu huyết lâm đầu.

So với lần này, Tiêu Dật tràn đầy lý do để tin rằng, nếu biến những tình tiết chủ quan do các tiên nhân tự biên thành phim truyền hình, tuyệt đối có thể quét sạch phim Hàn thiên về cẩu huyết tới bã cũng không còn.

Nghĩ thế, Tiêu Dật nói làm liền làm, lập tức ấn liên lạc vân mạc với Từ Sắt Nguyên, nói chuyện này ra.

Từ Sắt Nguyên đã thích ứng với những ý tưởng dồi dào của Tiêu Dật, hắn tóm gọn đại khái ý mà Tiêu Dật đã nói, “So tài tiểu thuyết? Tiểu thuyết ưu tú sẽ được Lâm Thính Hải quay thành phim?”

Tiêu Dật dùng sức gật đầu.

https://thuviensach.vn

Từ Sắt Nguyên cũng cảm thấy chủ ý này không tồi, đúng lúc thời gian này vì chuyện Vân Lam tác loạn, vì an toàn, tuyển tú tiếp theo bị yêu cầu tạm ngừng, Từ Sắt Nguyên đang rầu vì khoảng thời gian trống giữa hai kỳ tuyển tú, không có đại sự gì hấp dẫn người ta hết.

Từ Sắt Nguyên suy ngẫm nhìn Tiêu Dật, "Giám khảo tiểu thuyết thì tính sao? Đưa tới chỗ Dung Nhị ở nhân giới?"

Tiêu Dật do dự, khi Sở Mặc đi vào thì thấy vẻ mặt chần chừ của Tiêu Dật.

"Sao vậy?"

Tiêu Dật vui vẻ nhìn Sở Mặc, kế thừa nguyên tắc ba anh thợ da vượt xa Gia Cát Lượng, y liền nói lại kế hoạch của mình và Từ Sắt Nguyên. Tiêu Dật cảm thấy tiểu thuyết không giống tuyển tú, giám khảo nhất định phải có quyền uy hoặc tốt nhất là có kinh nghiệm liên quan. Theo lý đưa người tới nhân giới là chọn lựa tốt nhất, nhưng nếu là vậy, luôn cảm thấy độ tham dự của tiên giới sẽ trở nên nhạt đi rất nhiều, sẽ không còn giống với dự định ban đầu của y nữa.

Sở Mặc không tán đồng đề nghị đưa cuộc so tài tiểu thuyết tới nhân giới bình chọn, hắn kiến nghị, "Tại sao chúng ta không đăng những tiểu thuyết này lên [Tối bát quái], sẽ do độc giả bỏ phiếu bầu chọn tiểu thuyết thích nhất, như vậy vừa có thể tuyên truyền tiểu thuyết, lại có thể nâng cao lực ảnh hưởng của cuộc so tài, thế nào?"

Tiêu Dật ngây người, lập tức phản ứng lại, cũng như y muốn tạo ra 'đại thần viết lách' bản thổ, nếu chỉ dựa vào một cuộc so tài căn bản không đủ, cái y cần là cung cấp một sân trời. Y hoàn toàn có thể nhờ cuộc so tài này sáng tạo một quyển tạp chí tiểu thuyết, kỳ đầu đăng tác phẩm so tài, các kỳ sau thì có thể trường kỳ kêu gọi bản thảo, tạo 'điểm cuối' tiểu thuyết thuộc về tiên giới

https://thuviensach.vn

Đối với tất cả những ý định này, Sở Mặc đều vô điều kiện ủng hộ, lập tức gật đầu tán thành.

So với Sở Mặc kịp thời thể hiện thái độ, sự chú ý của Từ Sắt Nguyên hoàn toàn không nằm trên tạp chí tiểu thuyết, hắn quan tâm là: "Nếu độc giả bỏ phiếu, chúng ta có thể làm như tuyển tú, một phiếu một khối hạ phẩm tinh ngọc không?"

Tiêu Dật & Sở Mặc, "…"

Từ Sắt Nguyên cười hê hê, sải hai tay, "Chúng ta là thương nhân mà!"

Sau đó bàn bạc vài câu, Từ Sắt Nguyên lại có vấn đề, "[Tối tiểu thuyết] do ai phụ trách?"

[Tối tiểu thuyết] là cái tên của tạp chí tiểu thuyết Tiêu Dật đặt trong thời gian xúc tiến, Từ Sắt Nguyên cười nhạo Tiêu Dật không văn hóa, Sở Mặc nhẹ nhàng ném một câu, thô tục chính là tao nhã, trực tiếp đè Từ Sắt Nguyên nói không ra lời.

Tiêu Dật hiện tại thật sự không đủ người, chuyện đài truyền hình y tự quản, hòa thần đan và vật phẩm giao dịch giữa các giới do Sở Mặc phụ trách, tuyển tú, nội y, tiệm sách, vân mạc thì đều do Từ Sắt Nguyên, bộ quảng cáo hiện tại giao cho Thành Hạo, Lâm Thính Hải thì tiếp tục về nhân giới học tập, mấy người bọn họ thực sự đã là bận rộn bù đầu rồi.

Tiêu Dật lượt lại từng người bên cạnh mình, Dung Nhị rất thích hợp, nhưng dù sao hắn vẫn là phàm nhân, không thể ở lại tiên giới quá lâu, cũng không tiện gặp người ngoài. Tiêu Dật đột nhiên nghĩ ra, "Bạch Tử Sơn thế nào? Để Dung Nhị ở bên cạnh phò trợ?"

Nói ra thì, Bạch Tử Sơn cũng là một dạng kỳ hoa, chỗ này thiên về nghĩa tán dương. Lần trước Vân Lam tác loạn, Bạch Tử Sơn bị người của dư nghiệt Vân Lam vây trên đường tới Linh Hư cảnh. Đợi khi hắn thoát

https://thuviensach.vn

vây chạy tới hiện trường tuyển tú, bạo loạn Vân Lam đã kết thúc rồi. Lúc đó đối diện với ánh mắt hoài nghi của mọi người, Bạch Tử Sơn để chứng minh mình là Bạch Tử Sơn hàng thật giá thật, không phải yêu thú giả dạng, không thể không bại lộ một thân phận khác của hắn, kẻ tung tinh bát quái nhất của [Tối bát quái], người cung cấp tình tiết cẩu huyết nhất mỗi kỳ. Nhìn vẻ mặt uốn khúc cực độ của Tống Nhất Hàm lúc đó, Tiêu Dật nhớ tới [Tối bát quái] kỳ trước có đăng một tin về Tống Nhất Hàm, sau khi lặng lẽ thắp ba cây nhang cho Bạch Tử Sơn, liền không chút do dự tin tưởng thân phận của hắn.

Tiêu Dật tin rằng, dựa vào năng lực quan sát vô cùng tỉ mỉ và năng lực tự biên có thể gọi là nghịch thiên của Bạch Tử Sơn, hắn hoàn toàn có thể một mình chống đỡ [Tối tiểu thuyết]. Còn về tu dưỡng văn học của Bạch Tử Sơn, là con cháu của Phương Hoa cảnh Bạch gia được tận tâm bồi dưỡng nhiều năm, đó là chỗ không cần phải nghi vấn nhất.

Đối với đề nghị của Tiêu Dật, Sở Mặc và Từ Sắt Nguyên sau khi nhìn nhau câm nín cười khổ trước vân mạc, cũng chỉ đành tán đồng, thực sự không có ai thích hợp hơn nữa. Đương nhiên trong lòng hai người vô cùng ăn ý hạ một quyết định giống nhau, nơi công tác của [Tối tiểu thuyết] nhất định phải xây ở thật xa, tốt nhất có thể xa khỏi Nhược Thủy châu, triệt để ngăn cách khả năng Bạch Tử Sơn làm việc chung với họ.

Thương lượng xong chuyện này, Từ Sắt Nguyên vội liên lạc với Bạch Tử Sơn, Tiêu Dật tắt vân mạc, mới nhớ ra kỳ thật y đã mấy ngày không gặp Sở Mặc rồi. Vừa rồi chỉ lo chuyện so tài tiểu thuyết, y đã quên hỏi Sở Mặc lần này về có phải sẽ không đi nữa không.

“Chuyện của Lăng Tiêu thiên đã xử lý xong hết rồi sao?”

Sở Mặc buồn cười nhìn Tiêu Dật, gật đầu, “Lăng Tiêu thiên có Sở Trầm Uyên tọa trấn, không có ta cũng không sao.”

https://thuviensach.vn

“Ừm!” Tiêu Dật nghe tên Sở Trầm Uyên, đột nhiên nhớ tới cái gì, “Đúng rồi, Tiêu Dương và Lư Vũ Điềm đều bị Sở Trầm Uyên nhốt lại sao?”

Sở Mặc khẽ nhíu mày, “Tiểu Dật sao lại muốn hỏi chuyện này?”

Tiêu Dật chỉ cuốn [Tối bát quái] trên bàn, “Mọi người thảo luận náo nhiệt, tôi cũng hiếu kỳ thôi mà.”

Sở Mặc còn cho là người Tiêu gia tìm tới Tiêu Dật, thấy Tiêu Dật chỉ là hiếu kỳ, liền nghiêm túc nói, “Hai người họ không ở Lăng Tiêu thiên, mà thật sự mất tích rồi.”

“Hả?” Tiêu Dật bất ngờ nhìn Sở Mặc, “Lẽ nào bọn họ thật sự phản bội đi theo dư nghiệt Vân Lam rồi?” So với lý do hai người này bỏ trốn với nhau, Tiêu Dật càng tin tưởng hai người phản bội đi theo dư nghiệt Vân Lam hơn.

Sở Mặc hơi gật đầu, cảnh cáo nhìn Trì Mu đang mang hình dạng hổ con ngồi trước cửa, dịu dàng nâng tay xoa đầu Tiêu Dật, bình tĩnh nói, “Có lẽ, nhưng bọn họ thật sự có liên can với dư nghiệt Vân Lam, cũng có thể là vì sự bại mà bị dư nghiệt Vân Lam diệt khẩu rồi.”

Trì Mu nhận được ánh mắt cảnh cáo của Sở Mặc, đứng sau lưng Tiêu Dật đảo mắt trắng với Sở Mặc, giả vờ cái gì cũng không thấy, tiếp tục là một sủng vật hợp cách.

Tiêu Dật nghĩ tới bộ dạng hỉnh mũi lên trời của Tiêu Dương, với cá tính của hắn, thật sự có thể bị diệt khẩu, nên cũng tin tưởng lời của Sở Mặc. Sở Mặc mỉm cười, nếu không phải có Trì Mu ở đây, hắn thật sự muốn ôm Tiêu Dật. Hắn thích Tiêu Dật vô điều kiện tín nhiệm mình như vậy, khiến tim hắn thỏa mãn, chỉ muốn vĩnh viễn cột Tiêu Dật bên cạnh mình, không để y rời khỏi tầm mắt hắn.

https://thuviensach.vn

Nụ cười của Sở Mặc quá đẹp, trong ánh mắt tựa hồ còn có gì đó làm lòng Tiêu Dật ngứa ngáy, Tiêu Dật cảm thấy tim y bắt đầu đập mạnh hơn. Khi bầu không khí đang tốt đẹp, Trì Mu vẫn luôn ngồi trước cửa ho nhẹ một tiếng, nhắc nhở chính sự, "Thần cách!"

Tiêu Dật và Sở Mặc, "…"

Trong cái trừng mắt lạnh lẽo của Sở Mặc, Trì Mu khiêu chiến nhe răng với Sở Mặc, lặng lẽ điểm thêm điểm thưởng đối với hành động của mình. Nó cảm thấy vừa rồi nếu nó không lập tức cắt ngang ánh mắt nhìn nhau của Tiêu Dật và Sở Mặc, chỉ sợ hôm nay nó sẽ không có cơ hội nhắc tới chuyện thần cách nữa. Nó đã ở tại tiên giới đủ lâu rồi, nhất định phải nhanh chóng trở về Hư Vô hải, nơi đó còn có tộc Trì Mu đang đợi nó, đợi Tiêu Dật tới.

https://thuviensach.vn

TIÊN GIỚI TẨU TƯ PHẠM

Lý Tùng Nho
www.dtv-ebook.com

Chương 83

Giới Chủ

Tại tiên giới, ngươi tùy tiện kéo một người hỏi hắn nơi hung hiểm nhất của tiên giới là đâu? Câu trả lời chín phần mười là Hư Vô hải.

Đối với Hư Vô hải, Tiêu Dật tuy chưa từng đi qua, nhưng mặt tâm lý thì không thấy xa lạ gì. Bất kể là Sở Mặc từ nhỏ sống tại Hư Vô hải, hay ông ngoại hiện tại đang ở Hư Vô hải, Tiêu Dật nghe tới Hư Vô hải luôn cảm thấy có một sự thân thiết khó nói. Cũng vì thế, khi Trì Mu nhắc tới chuyện có một mảnh vỡ thần cách nằm ở Hư Vô hải, bọn họ nên nhanh chóng tới đó, phản ứng đầu tiên của Tiêu Dật không phải là nơi đó rất nguy hiểm, mà là nhìn Sở Mặc, vẻ mặt hào hứng như đang nói chúng ta thuận đường đi thăm ông ngoại.

Sở Mặc giở khóc giở cười với phản ứng của Tiêu Dật, hắn không nhẹ nhõm như Tiêu Dật. Tiêu Dật không hiểu rõ Hư Vô hải, hắn từ nhỏ sống tại đó, lại biết Hư Vô hải trong miệng Trì Mu là chỉ biển trong Hư Vô hải, chứ không phải là biển ngoài Hư Vô hải mà họ sinh sống. Kỳ thật nếu nói về mặt ý nghĩa nghiêm ngặt, biển trong Hư Vô hải mới chân chính là Hư Vô hải, mà biển ngoài là địa giới vùng ven từ Hư Vô hải kéo dài ra. Tại Hư Vô hải, biển trong biển ngoài phân định rõ ràng, biển ngoài là phạm vi sinh sống của tội dân tiên triều, mà biển trong là thiên hạ của yêu thú. Theo lời đồn, yêu thú sinh sống ở biển trong phần nhiều là yêu thú bậc cao, thậm chí không chỉ có một con yêu thú bậc mười. Sở Mặc sinh sống nhiều năm tại Hư Vô hải, rất ít khi thấy có tiên nhân mạo hiểm đi sâu vào biển trong mà

https://thuviensach.vn

có thể sống sót trở ra, Lục Thiệp Xuyên chỉ sợ là người duy nhất trong mấy ngàn năm nay.

Vẻ mặt Sở Mặc khiến Tiêu Dật ý thức được gì đó, y cẩn thận hỏi, “Rất nguy hiểm sao?”

Sở Mặc khẽ gật đầu, kiên nhẫn giải thích sự khác biệt của biển trong và ngoài Hư Vô hải. Thấy Sở Mặc tựa hồ không muốn Tiêu Dật đi, Trì Mu gấp lên, cao giọng nói với Sở Mặc, “Chúng ta không phải đã nói trước rồi sao?”

Sở Mặc đảo mắt nhìn gương mặt hổ lông lá của Trì Mu, vì gấp gáp, con mắt màu vàng của Trì Mu trừng tròn vo, lông trên mặt hơi dựng lên, bày vẻ sao ngươi có thể phản tín bội nghĩa. Sở Mặc hừ lạnh, cố tình chần chờ cho Trì Mu lo lắng một phen, mới nghiêm túc nhìn Tiêu Dật nói, “Tuy có nguy hiểm, nhưng vì mảnh vỡ thần cách, chút nguy hiểm này vẫn phải chấp nhận. Huống hồ Trì Mu sinh trưởng tại đó, có nó dẫn đường cũng có thể tránh được không ít nguy hiểm.”

Tiêu Dật tin tưởng gật đầu, Sở Mặc nếu đã nói vậy, khẳng định sớm có chuẩn bị, cho dù có gì bất ngờ, cũng sẽ nằm trong phạm vi khống chế của Sở Mặc thôi.

Tiêu Dật nghĩ không sai, Sở Mặc quả thật đã biết chuyện trong Hư Vô hải có thần cách từ mấy hôm trước. Từ sau khi hỗn loạn tại hiện trường tuyển tú kết thúc, Sở Mặc vì an toàn của Tiêu Dật mà dẫn Trì Mu rời khỏi Tiêu Dật. So với Tiêu Dật cái gì cũng không hiểu, Sở Mặc có hiểu biết khá nhiều về Trì Mu, hắn biết tộc Trì Mu vẫn luôn sống sâu trong Hư Vô hải, rất ít khi rời khỏi Hư Vô hải ra ngoài. Con Trì Mu trước mắt này mấy tháng trước đột nhiên chạy ra khỏi Hư Vô hải, bị kim ngư vệ canh giữ gần Hư Vô hải bắt được, cho tới mấy ngày trước mới tình cờ thoát khỏi tiên lao.

https://thuviensach.vn

Sở Mặc vô cùng bận tâm nguyên nhân Trì Mu đột nhiên rời khỏi Hư Vô hải, lại càng thêm để tâm chuyện Trì Mu vừa nhìn đã biết trong người Tiêu Dật có thần cách. Hắn hoài nghi nguyên nhân Trì Mu rời khỏi Hư Vô hải là vì Tiêu Dật, quả nhiên lời của Trì Mu cũng chứng thực điểm này. Nó rời khỏi Hư Vô hải là vì cảm ứng được có khí tức thần cách xuất hiện ở hướng Nhược Thủy châu. Mà lúc đó, chính là lần đầu tiên Tiêu Dật xuất hiện tại tiên giới.

Nghe lời Trì Mu nói, tộc Trì Mu không phải là yêu thú sinh trưởng tại tiên giới, mà là đời đời sinh sống tại thần giới, năm đó khi thần giới sụp đổ mới lưu lạc tới tiên giới. Mấy năm nay, tộc Trì Mu vì thề ước, vẫn luôn bị vây ở Hư Vô hải, nếu không phải lần này cảm ứng được khí tức thần cách, nó cũng sẽ không rời khỏi Hư Vô hải mà tới đây.

Đối với lời của Trì Mu, Sở Mặc không lập tức tin tưởng, mà mấy hôm nay dẫn theo Trì Mu đi tra tất cả tư liệu tại Lăng Tiêu thiên có liên quan tới thần cách, yêu thú và Hư Vô hải. Liên tục mấy hôm, Sở Mặc phát hiện một chỗ mà trước kia hắn chưa từng để ý qua, trong số thượng cổ dị thú mà sử ký lục của tiên giới ghi chép không hề có Trì Mu, mà ghi chép liên quan về Trì Mu, xuất hiện sớm nhất là gần mười vạn năm trước, lúc đó chính là khi thần giới vừa sụp đổ. Vì thế, Sở Mặc mới tin lời Trì Mu, cũng đáp ứng sẽ cùng nó về Hư Vô hải.

Sở Mặc không che giấu Tiêu Dật, mà kể lại những gì tra được trong mấy hôm nay cho Tiêu Dật.

Tiêu Dật ngạc nhiên nhìn Trì Mu, “Thần giới sụp đổ không phải tất cả mọi người đều chết rồi sao? Các ngươi làm sao sống sót được?”

Trì Mu thần sắc ngưng trọng, “Ngươi còn nhớ lời ta từng nói với ngươi chứ? Ta giúp ngươi tìm mảnh vỡ thần cách còn lại, mà ngươi phải lập thệ trả tự do cho tộc Trì Mu của ta.”

https://thuviensach.vn

Tiêu Dật gật đầu.

Trì Mu nhìn Sở Mặc một cái, trầm giọng nói: “Thần giới và tiên giới khác nhau, không có thiên hạ cộng chủ, mà phân thành những địa giới khác nhau, mỗi giới sẽ do giới chủ quản lý. Quê hương của tộc Trì Mu là thần giới Tịnh Lưu giới. Tịnh Lưu giới tương liên với Vô Vọng chi hải, một nửa lãnh thổ trôi nổi trên Vô Vọng chi hải. Tộc Trì Mu của ta vì năng lực đặc thù, đời đời phụ trách trấn thủ nơi tiếp nối của Tịnh Lưu giới và Vô Vọng chi hải. Hôm đó khi thần giới sụp đổ, tổ tiên của tộc Trì Mu ta may mắn cùng một phần vỡ nát của Tịnh Lưu giới xuyên qua Vô Vọng chi hải, đến tiên giới, từ đó định cư tại Hư Vô hải.”

Tiêu Dật kinh ngạc nhìn Trì Mu, “Đợi đã, ý của mày là bên trong Hư Vô hải có mảnh vỡ đại lục thần giới?”

Trì Mu gật đầu, ánh mắt khó hiểu, “Nơi đó chính là đích đến của chúng ta, cũng là nơi ngươi cai quản sau này.”

“Hả?”

Trì Mu nghiêm mặt, “Lực chú ý của ngươi nên đặt ở nửa câu trước của ta, thần giới có giới chủ tồn tại.”

Tiêu Dật ẩn ẩn đoán được gì đó, vô thức sờ sờ ngực. Trì Mu nương theo động tác của Tiêu Dật nhìn ngực y, vẻ mặt vô cùng phức tạp, “Đúng như ngươi nghĩ, thần cách trong người ngươi không phải là thần cách của thần nhân bình thường, mà là thần cách của giới chủ Tịnh Lưu giới năm đó. Thần giới sụp đổ, thần nhân bình thường đều tan thành cát bụi, giới chủ năm đó không biết đã thi triển thủ thuật nào, tuy thần cách vỡ thành vô số mảnh, nhưng cũng được bảo lưu trong lúc thiên đạo hủy diệt. Chỉ là không biết tại sao, những thần cách này lại ở trong người ngươi, hơn nữa đã gần sắp hoàn chỉnh.”

https://thuviensach.vn

Trì Mu nói tới đây, vẻ mặt trở nên cẩn trọng, “Đợi khi thần cách trong người ngươi hoàn toàn hoàn chỉnh, ngươi chính là giới chủ tiếp theo của Tịnh Lưu giới, cũng chính là chủ nhân mà tộc Trì Mu ta thờ phụng, ta hy vọng ngươi có thể nhớ chuyện ngươi đã đáp ứng ta, trả tự do cho tộc Trì Mu.”

Thần cách trong người Tiêu Dật không phải là thần cách bình thường, kỳ thật y và Sở Mặc đều đã có tâm lý chuẩn bị. Hôm đó khi Đoạn Lăng Phong gặp Tiêu Dật lần đầu, cũng từng hoài nghi năng lực qua lại các giới của Tiêu Dật tương tự với năng lực của giới chủ thần giới được ghi chép trong cổ tích. Sau đó Lục Thiệp Xuyên nhìn ra trong người Tiêu Dật là thần cách, liên hệ với suy đoán của Đoạn Lăng Phong, bọn họ đã nghĩ thêm rất nhiều. Chỉ là Tiêu Dật không ngờ chuyện lại trùng hợp như thế, thần cách trong người y lại chính là thần cách của giới chủ Tịnh Lưu giới trong miệng Trì Mu.

Còn về chuyện thả tự do cho tộc Trì Mu, thì Tiêu Dật không hiểu lắm, “Nếu giới chủ Tịnh Lưu giới đã chết rồi, thần giới cũng sụp đổ rồi, các ngươi còn chưa tính là tự do sao?”

Trì Mu khổ sở nhìn Tiêu Dật một cái, không muốn nói nhiều về chuyện này, thấp giọng nói, “Đợi ngươi tới Hư Vô hải nhìn thấy tộc Trì Mu của ta rồi sẽ biết.”

Hai ngày sau, Tiêu Dật và Sở Mặc đứng ở rìa Hư Vô hải, bên cạnh hai người là Trì Mu đã hồi phục nguyên hình.

Tiêu Dật hưng phấn kéo Sở Mặc, “Ông ngoại thật sự sẽ tới đón tôi sao?”

Sở Mặc buồn cười gật đầu. Lần này tới biển trong Hư Vô hải quá mức nguy hiểm, tuy có sự bảo chứng của Trì Mu, nhưng hắn vẫn không thể yên tâm. Trước khi tới hắn đã liên lạc với Bách lão, có hai cao thủ bậc mười là

https://thuviensach.vn

Bách lão và Lục Thiệp Xuyên, dù sao cũng có thể bảo vệ Tiêu Dật an toàn ra khỏi biển trong Hư Vô hải.

Sở Mặc khẳng định làm mắt Tiêu Dật sáng lên, ý cười tràn đầy trong đó. Y đã phải xa ông ngoại quá lâu rồi, thật sự rất nhớ ông ngoại. Tiêu Dật cảm kích nhìn Sở Mặc một cái, lén thò tay nắm tay Sở Mặc, nhẹ gãi gãi lòng bàn tay đối phương. Có bóng đèn công suất lớn là Trì Mu, đây đã là hành động chủ động nhất của Tiêu Dật rồi.

Sở Mặc rất nhanh nắm ngược trở lại, đồng dạng cũng gãi gãi lòng bàn tay Tiêu Dật, Tiêu Dật ngứa muốn rút tay ra, lại bị Sở Mặc nắm chặt, không cho y rút ra.

Động tác nhỏ của hai người đang lúc ngọt ngào, một tiếng chim hót thanh thúy vang lên không xa. Theo tiếng chim hót, hai bóng người nhanh chóng đi về phía này. Không bao lâu, Lục Thiệp Xuyên xuất hiện trước mặt Tiêu Dật.

“Ông ngoại.” Tiêu Dật cao hứng lên đón.

Lục Thiệp Xuyên kích động nhìn Tiêu Dật, cười vỗ vỗ vai Tiêu Dật, “Hai tháng không gặp, tiểu Dật trưởng thành rồi.”

Một câu nói hết sức bình thường, lại khiến Tiêu Dật cảm thấy vô cùng ấm áp. Y cười tươi rói nhìn Lục Thiệp Xuyên, ánh mắt đảo qua người lão giả mặc hắc y đứng cạnh Lục Thiệp Xuyên.

“Bách lão.” Sở Mặc đi lên một bước, kéo Tiêu Dật giới thiệu. Trước đó Tiêu Dật đã từng nghe qua tên Bách lão rất nhiều lần, đây là lần gặp đầu tiên.

Bách lão trông vô cùng hiền từ, hoàn toàn là một ông lão bình thường. Ông đặc biệt từ ái nhìn Tiêu Dật một cái, phất tay, tỏ vẻ mọi người vừa đi vừa nói. Bất kể là đại lục thần giới hay mảnh vỡ thần cách, đều hoàn toàn

https://thuviensach.vn

khơi lên hứng thú của Bách lão. Ông sống tại Hư Vô hải gần ba ngàn năm, nhưng lại không hề biết trong Hư Vô hải có một khối lục địa thần giới. Nếu sớm biết… Bách lão nghĩ tới đây, đột nhiên bật cười, quả thật hai chữ thần giới đã khiến ông cũng xém chút mất đi tâm bình thường.

Lục Thiệp Xuyên tuy cũng quan tâm đại lục thần giới, nhưng quan tâm hơn cả là mảnh vỡ thần cách. Ánh mắt ông đặt lên người Trì Mu đi bên cạnh họ, tỏ ý, “Là mi nói biết tung tích của mảnh vỡ thần cách?”

Trì Mu gật đầu.

Lục Thiệp Xuyên trầm ngâm, “Theo như mi nói, tộc Trì Mu sống ở sâu trong Hư Vô hải, nhưng ta từng lang thang mấy năm trong Hư Vô hải, tại sao chưa từng thấy qua một con Trì Mu?”

Lời của Lục Thiệp Xuyên khiến Trì Mu ngạc nhiên nhìn ông một cái, đang định mở miệng giải thích, đột nhiên Trì Mu tựa như nghe thấy cái gì, ngửa đầu hú dài.

Theo tiếng hú của Trì Mu, Hư Vô hải dưới chân bọn họ bắt đầu cuộn trào kịch liệt, mặt biển màu xám nâng lên thật cao, giống như sắp sửa từ dưới phun lên.

“Gào!”

Một tiếng gầm tức giận ngập trời vang lên, một cái đầu hổ thật lớn từ mặt biển chui ra. Tiêu Dật chấn động nhìn cái đầu hổ lớn như tòa nhà mười mấy tầng, không dám tưởng tượng nếu kết dính với thân thể, thì con Trì Mu dưới biển này rốt cuộc lớn cỡ nào. Theo cái đầu Trì Mu thò ra khỏi biển, lục tục lại có mười mấy cái đầu Trì Mu cũng cùng cỡ đó từ dưới biển thò lên. Mười mấy khí tức bậc mười trào lên ngập trời, làm cho yêu thú trong phạm vi trăm dặm quanh đó lập tức chạy trốn sạch sẽ. Thỉnh thoảng có tiên nhân cảm thụ được khí tức bên này, phản ứng đầu tiên chính là kinh hồn bất định nhanh chóng chạy xa.

https://thuviensach.vn

Đứng chính giữa những khí tức này, Tiêu Dật chỉ cảm thấy khí huyết trong người đình trệ, vô cùng khó chịu. Bất kể là Lục Thiệp Xuyên hay là Bách lão, đều chưa từng nghĩ qua sẽ gặp nhiều yêu thú bậc mười đến thế, khí thế bậc mười trên người hai người đồng thời phóng ra, hình thành một vách ngăn, chắn trước người Tiêu Dật và Sở Mặc.

Theo mấy cái đầu Trì Mu thò ra khỏi biển, mặt biển màu xám cuộn trào cuối cùng chậm rãi lắng xuống. Những con Trì Mu này giống như tâm có tương thông, đều xẹt xẹt nhìn sang hướng Tiêu Dật. Mười mấy cặp mắt màu vàng lộ ra tia sáng băng lạnh, Tiêu Dật nhịn không được thò tay kéo Sở Mặc, y nhất định phải cố gắng liên tưởng mấy cái đầu hổ thật lớn này thành từng con hổ con, mới có thể khống chế mặt mình không lộ ra vẻ mất khống chế.

Từ khi những con Trì Mu này lộ ra khỏi mặt biển, biểu tình của Sở Mặc liền trở nên ngưng trọng, Lục Thiệp Xuyên và Bách lão quay nhìn nhau, đồng thời bước lên chặn trước mặt hai người.

Bầu không khí tại đó tựa hồ trở nên khẩn trương, Trì Mu vẫn luôn đứng bên cạnh Tiêu Dật tựa hồ muốn nói gì đó, hơi động miệng, cúi đầu nhìn mười mấy cái đầu Trì Mu trên mặt biển một cái, lời đã lên tới miệng lại nuốt về.

Trên mặt biển, con mắt màu vàng của Trì Mu dẫn đầu đảo đảo, thấp trầm mà uy nghiêm nói: “Ta cảm thấy có khí tức thần cách.”

“Không sai, quả thật là thần cách.” Trì Mu sau lưng nó lập tức khẳng định, giọng nói cũng thấp trầm và uy nghiêm.

Tiêu Dật lo lắng nhìn mặt biển, không biết bọn chúng có ý gì.

Một cái đầu Trì Mu có vẻ hơi nhỏ hơn chút đi lại giữa hai con vừa rồi, vui vẻ nói, “Chúng ta sắp tự do rồi phải không? Có phải sẽ không còn cần phải thồ Tịnh Lưu giới nữa?”

https://thuviensach.vn

“Thồ cái gì? Chúng ta là trấn thủ, trấn thủ, hiểu không?” Trì Mu dẫn đầu bất mãn thấp giọng quở trách.

Sau lưng có thanh âm biếng nhác vang lên, “Vậy có gì khác biệt với thồ?”

Lại một giọng nói khác chen vào, “Ta vẫn luôn cảm thấy dùng trấn thủ để nói thì đại khí cao sang hơn thồ nhiều, các ngươi thấy có đúng không?”

“Nếu nói trấn thủ mà mỗi ngày có thể bớt đi mấy canh giờ thồ, ngươi bảo ta khắc chữ trấn thủ trên đầu cũng được.” Thanh âm biếng nhác trước đó lại vang lên lần nữa.

“Cút, ta đang nói với Nhị Thập Bát, liên can gì tới ngươi?” Trì Mu dẫn đầu tức giận nói.

“Ta không phải là Nhị Thập Bát, Ta là Nhị Thập Thất.”

“Vậy Nhị Thập Bát đâu? Tên khốn kiếp đó lại lười biếng hả!”

“Ta rất nghiêm túc, các ngươi thật sự không cảm thấy trấn thủ nghe đại khí cao sang hơn thồ sao?”

“Cút!”

Hai Trì Mu đồng thời quay đầu gầm lên, cái đuôi thật lớn vút lên, hung tợn quất lên người Trì Mu phía sau.

“Không cho phép ức hiếp Tam Thập Nhị ca của ta.”

Một con Trì Mu ở sau chót gầm lên, nửa thân thể vọt lên khỏi mặt biển, hung tợn cắn tới chỗ con Trì Mu đứng đầu.

“Khốn kiếp, ngươi cắn sai người rồi!”

https://thuviensach.vn

Tựa hồ chỉ trong chớp mắt, mặt biển vốn bình lặng lại dấy lên từng cơn sóng, mười mấy con Trì Mu nhanh chóng quần lại, mặt biển màu xám dậy sóng ngập trời, giống như là nồi nước đang sôi.

Tiêu Dật, "…"

Hình như có gì đó không giống với y đã nghĩ!

https://thuviensach.vn

TIÊN GIỚI TẨU TƯ PHẠM

Lý Tùng Nho
www.dtv-ebook.com

Chương 84

Triệu Hoán

Có lẽ là chịu ảnh hưởng của ký ức kiếp trước, Trì Mu trong mắt Tiêu Dật vẫn luôn cường đại và lãnh khốc, cho dù mấy con Trì Mu bên cạnh y thỉnh thoảng sẽ đổi mới nhận thức kiếp trước của y, nhưng về mặt chỉnh thể, hình tượng của Trì Mu trong lòng y không có bao nhiêu thay đổi. Lại nói một tộc đàn khó tránh sẽ có một hai ngoại lệ, Tiêu Dật cảm thấy điều này rất bình thường, nói không chừng mấy con Trì Mu bên cạnh y chính là hàng đặc biệt trong tộc!

Nhưng giờ này phút này, màn trước mắt lại lần nữa đổi mới nhận thức của y dành cho Trì Mu. Tiêu Dật quẫn bách nhìn mấy con Trì Mu quần thành một đống trên mặt biển, lại nhìn Trì Mu bên cạnh, quả đoán tin tưởng con Trì Mu bên cạnh y thật sự là trường hợp đặc biệt của tộc, là một trường hợp đặc biệt về mặt ý nghĩa khác.

Nhận được ánh mắt của Tiêu Dật, Trì Mu bình tĩnh dịch lui hai bước, dùng tốc độ mắt người có thể thấy biến hóa thành một con hổ lớn lông vằn màu vàng, để biểu thị sự khác biệt với mấy cái đầu hổ đang quần thành một đống trên mặt biển kia. Nó sai rồi, nó không nên tin tưởng trí thông minh của cái đám kia, đã nói là phải xuất hiện bi tráng mà? Đã nói là nước mắt động nhân mà? Đã nói sẽ triển thị hiện thực cuộc sống tàn khốc của tộc bọn họ mà? Các ngươi tràn trề sinh lực như vậy, ai sẽ tin rằng các ngươi ngày ngày sống trong bóng âm hả, khốn kiếp!

https://thuviensach.vn

Trì Mu điên cuồng gào thét trong lòng, trên cái mặt đầy lông tràn đầy vô tội, con mắt màu vàng chớp chớp nhìn Tiêu Dật, mang vẻ mặt nó hoàn toàn không quen biết mấy con Trì Mu kia.

Sở Mặc buồn cười cắt ngang một người một hổ nhìn nhau, đề nghị, "Chúng ta đi trước hay sao?"

Trì Mu lập tức hươ vuốt, "Tộc trưởng còn đang ở phía trước đợi chúng ta, chúng ta đi trước đi."

Tiêu Dật tỏ ý nhìn đám Trì Mu đang loạn đấu trên biển, "Bọn chúng thì sao?"

Trì Mu cười ha ha, "Ta không quen bọn họ."

Tiêu Dật, "…"

Cho tới khi mấy người đi xa, mười mấy con Trì Mu trên biển vẫn tập trung vào quần ẩu, thỉnh thoảng còn có con kêu mắng vài câu, hoàn toàn không nhìn tới hướng mấy người Tiêu Dật đã đi một cái.

"Khốn kiếp, ta cắn ngươi ba cái, ngươi lại dám cắn lại ta sáu cái."

"Không được, ta bị thương rồi, việc trực tối nay không thể tham gia rồi."

"Nói bậy, bị thương rõ ràng là ta mới đúng."

"Nhị Thập Bát, ngươi tới chứng minh."

"Ta là Nhị Thập Thất, không phải Nhị Thập Bát."

"Ta vừa rồi định nói, tên khốn kiếp Nhị Thập Bát có phải lại lén chạy tới chỗ văn dao quỷ nữa không, khác tộc làm sao có thể bên nhau chứ?"

https://thuviensach.vn

Âm thanh hỗn tạp thuận theo tiếng gió truyền tới, Tiêu Dật cố gắng để vẻ mặt mình tự nhiên một chút, đừng để khóe miệng co giật quá rõ ràng. Y mang vẻ đồng tình nhìn Trì Mu một cái, cũng phần nào lý giải được tại sao cao thủ bậc mười trong tộc Trì Mu nhiều như thế, mà vẫn cần một tộc nhân Trì Mu bậc chín ra ngoài đi tìm thần cách."

Trì Mu nhạy bén phát giác được đồng tình trong mắt Tiêu Dật, mặt nhìn phía trước ra vẻ nhàn định, giống như cái gì cũng không nghe thấy. Nhưng nếu nhìn kỹ, sẽ có thể phát hiện chóp đuôi Trì Mu tức giận nhanh chóng múa may, quả thật muốn xoay chuyển thành một cái cối xay gió sau lưng họ.

Trải qua cảnh vừa rồi, Tiêu Dật không hiểu sao lại nhẹ nhõm đi, tâm trạng khẩn trương trước khi lên đường đã tan biến. Sở Mặc thân thiết đi tới cạnh Tiêu Dật, một đường giới thiệu cho y biết hải vực dưới chân phạm vi nào là yêu thú nào, mà Tiêu Diêu cung thì chiếm lĩnh những nơi nào? Vẻ mặt mọi người đều không còn sự ngưng trọng trước đó, ngay cả Bách lão và Lục Thiệp Xuyên cũng hiếm khi cười nhạt mấy tiếng.

Hành trình tiếp theo không có bất cứ nguy hiểm nào, nơi này vẫn thuộc về phạm vi biển ngoài Hư Vô hải, không có người hoặc yêu thú nào bị rút gân lại đi tìm hai cao thủ bậc mười gây phiền. Xao động do mười mấy con Trì Mu dẫn tới đã cách bọn họ rất xa, Tiêu Dật không biết từ khi Trì Mu xuất hiện, cho tới khi bọn họ đi khỏi, các thế lực to to nhỏ nhỏ của Hư Vô hải đồng thời đều nhìn chằm chằm lên người họ. Dù sao mười mấy con yêu thú bậc mười đột nhiên xuất hiện ở biển ngoài Hư Vô hải là tình trạng vô cùng hiếm gặp, mà mấy người bọn họ lại có thể an toàn thoát ra, mà xem ra còn đang có ý đi thẳng vào biển trong Hư Vô hải, bên trong đã phát sinh cái gì? Lại có ẩn tình gì? Có mấy thế lực bên trong còn liên hệ hành tung của họ với bổn nguyện thụ mấy tháng trước, nhất thời cả Hư Vô hải sôi sục ám lưu, vô số vân mạc sáng lên, các tin tức nhỏ tung ra ào ạt.

https://thuviensach.vn

Mấy người lên đường vội vàng, sau nửa ngày cuối cùng cũng tới ranh giới biển trong Hư Vô hải. Trì Mu rõ ràng lại lần nữa cảm ứng được khí tức của tộc nhân, giành trước một bước ngửa cổ hú dài.

“Gào gào gào!”

Theo tiếng gào cao dần của Trì Mu, một cái đầu hổ thật lớn từ đáy biển chậm rãi dâng lên, xem ra còn lớn hơn cả mấy con Trì Mu vừa rồi, nổi lên mặt biển giống như một tòa núi nhỏ. Giây tiếp theo, thân hình cực lớn của Trì Mu biến hóa, rất nhanh co lại thành độ lớn xấp xỉ mấy người Tiêu Dật, từng bước đi ra khỏi biển.

Con Trì Mu này rõ ràng tuổi tác rất lớn, râu trên mặt đều bạc trắng, nếp nhăn trên mặt dính lại với nhau, lộ ra nụ cười nhân tính hóa với bọn họ.

“Khách nhân tôn quý, tộc Trì Mu hoan nghênh các vị.”

Lão giả nói chuyện tuy mang ý cười, nhưng trong giọng nói lại lộ ra một tia run rẩy. Là do tộc Trì Mu đã đợi ngày nay lâu lắm rồi, ông không ngờ khi còn sống còn có thể nhìn thấy ngày tộc Trì Mu đạt được tự do.

Ánh mắt lão giả nhìn Tiêu Dật tha thiết, ông có thể cảm ứng được khí tức thần cách trong người Tiêu Dật. Về Tiêu Dật, lão giả đã từ truyền tin Trì Mu phát về hiểu biết rất nhiều, nếu Tiêu Dật đã đáp ứng sẽ cho họ tự do, vậy thì ông tin tưởng lời hứa của Tiêu Dật.

Có lão giả dẫn đường, mấy người Tiêu Dật chính thức bước vào biển trong Hư Vô hải. Nhìn từ mặt biển, biển trong Hư Vô hải và biển ngoài kỳ thật không có gì khác biệt, nhưng hễ bay lên, sẽ cảm giác được rõ ràng lực cản trong biển trong nhiều hơn biển ngoài rất nhiều. Lục Thiệp Xuyên lo lắng Tiêu Dật không thích ứng với hoàn cảnh này, uy lực bậc mười tỏa ra, hình thành một vách ngăn vô hình trước mặt Tiêu Dật, thay y hóa giải lực ngăn trong không trung.

https://thuviensach.vn

Khi bọn họ càng lúc càng đi sâu vào trong, lực ngăn trong không cũng càng lúc càng lớn, ngay cả Sở Mặc cũng dần cảm thấy có hơi quá sức, Bách lão đồng dạng cũng tạo một vách ngăn trước mặt hắn. Lão giả chú ý tới tình trạng của Sở Mặc và Tiêu Dật, xin lỗi gật đầu với họ, giải thích, "Vì nguyên nhân Tịnh Lưu giới tồn tại, tiên khí bên này khá tạp loạn, tu vi hơi kém một chút rất khó sinh tồn."

Tiêu Dật trở nên hiếu kỳ, "Tịnh Lưu giới tồn tại ở đây lâu như thế, vẫn không bị ai phát hiện sao?"

Lão giả lắc đầu, mở miệng nói: "Biển trong Hư Vô hải là thiên hạ của yêu thú, vốn rất ít có người tới đây. Cho dù có người tới, có tộc Trì Mu của ta trấn thủ, tự nhiên sẽ không để người không liên can quấy nhiễu Tịnh Lưu giới."

Tiêu Dật cân nhắc hàm ý của lão giả, tính ra trước kia không phải không có người phát hiện, mà là người phát hiện đều bị tộc Trì Mu giải quyết rồi.

Nói tới đây, Tiêu Dật càng thêm hiếu kỳ với Tịnh Lưu giới. Y từng hỏi qua Trì Mu Tịnh Lưu giới rốt cuộc ra sao, Trì Mu vẫn luôn quanh co không chịu nói. Tiêu Dật không khỏi nhìn lão giả, "Tịnh Lưu giới và tiên giới có khác nhau không?"

Lão giả đang định trả lời, một đạo khí tức hùng hậu chọc trời nổi lên phía trước, một hắc ảnh cực đại từ đáy biển vọt lên, nhào tới chỗ họ.

Hắc ảnh còn chưa nhào tới hẳn, lão giả đã bước lên một bước, gầm lớn với hắc ảnh.

"Gào!"

"Gào!"

https://thuviensach.vn

Lão giả và hắc ảnh đều gào lên, hắc ảnh tựa hồ bị lão giả dọa, không cam nguyện lui lại.

“Đó là cái gì?” Hắc ảnh tốc độ quá nhanh, Tiêu Dật không nhìn rõ, chỉ là một thoáng nhìn thấy trên người hắc ảnh có vô số con mắt chằng chịt.

“Vạn mục ngư, yêu thú bậc mười sâu trong Hư Vô hải.” Trả lời y là Lục Thiệp Xuyên, Lục Thiệp Xuyên lo lắng Tiêu Dật sẽ bị dọa, an ủi vỗ vai y, “Vạn mục ngư chỉ là ngoại hình hơi dọa người, nhưng trong số yêu thú bậc mười không tính là lợi hại.” Lục Thiệp Xuyên hôm đó vừa mới bước vào bậc mười, đã có thể đánh ngang bằng vạn mục ngư, trong mắt ông, vạn mục ngư cũng chỉ là dựa vào bộ dáng để đe dọa người khác mà thôi.

Tiêu Dật thở phào một hơi, tuy y không phải rất sợ, nhưng bộ dạng của đối phương thật sự rất kinh người. Sở Mặc to gan nắm tay Tiêu Dật trước mặt Lục Thiệp Xuyên, Tiêu Dật len lén nhìn Lục Thiệp Xuyên một cái, vòng tay nắm lại.

Đoạn đường tiếp theo, thỉnh thoảng có yêu thú đủ dạng nhảy ra khỏi mặt nước, ý đồ muốn nuốt mấy người vào. Tuy có Trì Mu ở trước, mỗi lần đều không gặp nguy hiểm, nhưng vẻ mặt của Lục Thiệp Xuyên vẫn dần trở nên ngưng trọng.

“Thế nào?” Bách lão thấp giọng nói.

Lục Thiệp Xuyên nghi hoặc nhìn mặt biển dưới chân, “Lần trước khi ta ở biển trong, những yêu thú này tuy thỉnh thoảng cũng có nhảy lên, nhưng đa phần đều ẩn dưới đáy biển vô cùng yên tĩnh, nhưng lần này yêu thú lại biển hiện vô cùng xao động. Đặc biệt là khí tức của chúng ta đã phóng ra, bọn chúng lại còn dám đi lên khiêu chiến?”

Đây chính là chỗ khiến Lục Thiệp Xuyên không thể lý giải nói. Bình thường mà nói, yêu thú bậc tám trở lên đã bắt đầu mở linh trí, càng đừng nói là yêu thú bậc mười. Ông và Bách lão, tộc trưởng Trì Mu, ba người suốt

https://thuviensach.vn

quãng đều không có thu liễm uy lực trên người, ba cao thủ bậc mười cùng đi, mà vẫn có yêu thú dám lên khiêu chiến? Bộ dáng của đối phương thật sự là muốn ăn họ, chứ không phải muốn chào hỏi.

Lời của Lục Thiệp Xuyên tuy là nói với Bách lão, nhưng phần nhiều là nói cho lão giả phía trước nghe.

Lão giả không hề bất ngờ quay người, ánh mắt đặt trên người Tiêu Dật. Lòng Lục Thiệp Xuyên trầm xuống, đoán được một khả năng, "Bọn chúng đều là nhắm vào thần cách mà tới?"

Lão giả lắc đầu, "Bọn chúng là nhắm vào Tiêu Dật mà tới, không phải nhắm vào thần cách."

Trong ánh mắt khó hiểu của mọi người, lão giả mở miệng giải thích, "Tiểu Lục chắc đã nói với các vị, thần giới khác với tiên giới. Thần giới không có thiên hạ cộng chủ, mà mỗi khu khác nhau sẽ có một giới chủ. Phương thức xuất hiện của giới chủ thần giới cực kỳ đặc biệt, không phải giống như tiên giới dựa vào võ lực hoặc phương thức kế thừa đạt được, mà là do thiên đạo chọn lựa. Nói cách khác, mỗi một vị giới chủ của thần giới đều là do lãnh địa mà họ quản hạt tự chọn ra. Khi mỗi một vị giới chủ thần giới chết đi, lãnh địa mà hắn quản hạt sẽ tương ứng xuất hiện giới chủ mới. Khác biệt của giới chủ và thần nhân bình thường nằm ở thần cách trong người, thần cách trong người giới chủ sẽ dung nhập vào hạt lãnh địa của lãnh địa được quản hạt. Hạt lãnh địa không tắt, lãnh địa không chết. Mỗi khi giới chủ mới lên thay thế, hạt lãnh địa sẽ di chuyển lên người giới chủ mới.

Lão giả nói tới đây, gật đầu với Tiêu Dật, giống như là đặc biệt giải thích cho Tiêu Dật, "Năm đó thần giới sụp đổ, Tịnh Lưu giới giới chủ thân vong, tộc của ta được Tịnh Lưu giới bảo vệ lưu lạc tới đây. Mấy vạn năm nay khế ước của tộc ta và Tịnh Lưu giới vẫn tồn tại, đây cũng có nghĩa là hạt lãnh địa của Tịnh Lưu giới chưa hề tắt, Tịnh Lưu giới bất cứ lúc nào

https://thuviensach.vn

cũng có thể hạ sinh giới chủ mới. Còn về mảnh vỡ thần cách của giới chủ năm đó mà tộc ta vô ý phát hiện, tiền bối trong tộc suy đoán, giới chủ mới muốn tìm tới Tịnh Lưu giới, chỉ sợ phải gom góp hoàn chỉnh thần cách trước, thần cách hoàn chỉnh cũng có nghĩa là hạt lãnh địa hoàn chỉnh.

Mấy vạn năm nay, tộc của ta vẫn luôn tìm kiếm thần cách ở khắp nơi, nhưng vì khế ước hạn chế, tộc nhân có thể ra khỏi Hư Vô hải vô cùng hiếm, chuyện tìm thần cách cũng vẫn không có tiến triển gì. Cho tới mấy tháng trước, tiên giới đột nhiên xuất hiện khí tức của thần cách, mà khi khí tức thần cách xuất hiện, Tịnh Lưu giới vẫn luôn an tĩnh cũng theo đó trở nên sinh động hơn.

Thời gian này, tộc ta ẩn ẩn cảm thấy được Tịnh Lưu giới dường như đang triệu hoán ai đó, cho tới khi ngươi xuất hiện tại Hư Vô hải, sự triệu hoán này liền đạt tới đỉnh điểm. Những yêu thú bị Tịnh Lưu giới ảnh hưởng, cho nên mới bất kể tất cả nhắm vào chúng ta.

Lão giả nói những điều này, Tiêu Dật cảm thấy y nhất thời không thể lý giải. Theo như lão giả nói, đại lục thần giới hình như có sinh mạng? Cái gì mà lãnh địa chọn lựa giới chủ? Nó thông qua phương thức nào để chọn lựa? Tiêu Dật vốn cảm thấy sự tồn tại của tiên giới đã đủ điên đảo nhận thức của y rồi, hiện tại sự xuất hiện của thần giới quả thật là triệt để đánh nát rồi tái tạo lại nhận thức của y. Nếu không phải lão giả trông rất nghiêm túc, Tiêu Dật quả thật cho rằng ông đang kể truyện cười.

Tiêu Dật hoang mang nhìn mắt lão giả, lão giả chần chừ mở miệng, “Ngươi không cảm thấy được sự triệu hoán của Tịnh Lưu giới sao?”

Tiêu Dật đang định lắc đầu, đột nhiên hơi ngây ra, y nhớ tới một giấc mơ mà gần đây càng lúc càng dồn dập, trong mơ tựa hồ có gì đó đang kêu gọi y, y còn nhớ rõ con đường biển đó, tựa hồ nơi cuối con đường là nơi mà y ấp ủ nhớ mong.

https://thuviensach.vn

Sự khác thường của y đồng thời tạo nên phản ứng của mấy người, lão giả cấp thiết nói, “Ngươi có phải nghĩ tới gì rồi không?”

Tiêu Dật do dự gật đầu, vẽ con đường biển đó ra giữa không.

Lão giả run rẩy nhìn con đường biển quen thuộc xuất hiện trước mặt, kích động nói không thành lời, “Đúng đúng, chính là con đường biển này, con đường từ Hư Vô hải đến Tịnh Lưu giới.”

Cho tới giờ phút này, lão giả mới triệt để yên tâm, Tịnh Lưu giới có thể công nhận Tiêu Dật, hy vọng của tộc Trì Mu đã ở ngay trước mắt.

https://thuviensach.vn

TIÊN GIỚI TẨU TƯ PHẠM

Lý Tùng Nho
www.dtv-ebook.com

Chương 85

Thức Tỉnh

Nơi ở của tộc Trì Mu không nằm gần Tịnh Lưu giới, mà nằm ở nơi tiếp nối giữa biển trong Hư Vô hải và Vô Vọng chi hải.

Tiêu Dật hiếu kỳ nhìn mặt biển dưới chân, bên trái của y là mặt biển màu đen kịt của Vô Vọng chi hải, bên phải chính là mặt biển màu xám của Hư Vô hải. Hai bên phân biệt rõ ràng, nhưng lại kết hợp với nhau dị thường hài hòa.

Hôm nay là ngày thứ hai Tiêu Dật tới Hư Vô hải, y không trực tiếp đến Tịnh Lưu giới, mà trước tiên tới nơi ở của tộc Trì Mu. Nơi này còn có một mảnh vỡ thần cách, mọi người đều hy vọng dựa vào mảnh vỡ thần cách này có thể bù chỉnh thần cách trong người Tiêu Dật. Một đêm trôi qua, thần cách trong người Tiêu Dật tuy càng lúc càng hoàn thiện, nhưng dù sao cũng chưa hoàn toàn hoàn chỉnh, một vết khuyết nhỏ lộ ra ở đó, có nghĩa là ít nhất còn có một mảnh vỡ thần cách không biết lưu lạc tới tận đâu.

Cho dù không có hoàn chỉnh thần cách, nhưng Tiêu Dật vẫn quyết định muốn đến Tịnh Lưu giới xem thử. Tối hôm qua, y lại lần nữa cảm thụ được tiếng gọi của Tịnh Lưu giới, không biết có phải vì đang ở rất gần không, lần này tiếng gọi của Tịnh Lưu giới đặc biệt cường liệt.

Tiêu Dật nửa đêm giật mình tỉnh giấc, ngưng thần nhìn về hướng Vô Vọng chi hải rất lâu, sáng sớm liền đưa ra yêu cầu muốn tới Tịnh Lưu giới

https://thuviensach.vn

xem thử. Thái độ của y quá mức kiên quyết, mọi người cũng chỉ đành đồng ý.

Trước khi Tiêu Dật tới Tịnh Lưu giới, từng tưởng tượng Tịnh Lưu giới sẽ ra sao. Theo như y nghĩ, thần giới cao hơn tiên giới một bậc, so với tiên giới và nhân giới, Tịnh Lưu giới dù sao cũng nên tốt hơn cả tiên giới. Còn về tốt như thế nào, Tiêu Dật tạm thời còn chưa nghĩ tới. Tiên khí nhiều hơn? Thiên tài địa bảo nhiều hơn? Hay là hoàn cảnh tốt hơn? Tất cả ảo tưởng tốt đẹp, tới khi thật sự nhìn thấy Tịnh Lưu giới liền lập tức tiêu tan theo mây khói. Trong đầu Tiêu Dật chỉ còn lại một câu nói lưu hành tại nhân giới, lý tưởng luôn phong phú, hiện thực luôn khô cằn. Tịnh Lưu giới chân thật và Tịnh Lưu giới trong tưởng tượng chính là khác biệt của lý tưởng và hiện thực.

Tiêu Dật nhìn đại lục phía trước bụi mịt mù, giống như được phủ lên một tầng bụi mù, vò vò lỗ tai của Nhị Thập Nhất dưới người, không chết tâm lặp lại, “Đây thật sự là Tịnh Lưu giới? Thần giới?”

Nhị Thập Nhất chính là con Trì Mu dẫn đầu trong đám quần nhau mà Tiêu Dật gặp lần đầu, cũng là tọa kỵ tạm thời của Tiêu Dật.

Đối với khẩu khí nghi vấn rõ ràng của Tiêu Dật, Nhị Thập Nhất bất mãn lắc đầu, giãy khỏi cánh tay đang túm tai nó, dùng giọng nói trầm thấp mà uy nghiêm: “Đây chính là nơi mà tộc ta đời đời trấn thủ.”

Tiêu Dật lặng lẽ đổi trấn thủ thành thổ, không nhẫn tâm nói ra để đả kích kiêu ngạo của Nhị Thập Nhất.

Nhị Thập Nhất không đợi được phản ứng của Tiêu Dật, phẫn nộ quẫy chóp đuôi vỗ vỗ mặt biển. Là một Trì Mu ưu tú trấn thủ Tịnh Lưu giới nhiều năm, sao nó có thể dẫn sai đường? Nhị Thập Nhất gào lên. Trong tiếng gào, mấy chục con Trì Mu cực lớn chậm rãi từ đáy biển trồi lên, lộ ra cái đầu hổ lông lá Tiêu Dật quen thuộc.

https://thuviensach.vn

Tiếng gào của Nhị Thập Nhất quá đột ngột, Tiêu Dật bị nó dọa giật mình, xém chút ngã xuống biển. Phải biết hiện tại Nhị Thập Nhất không phải là Nhị Thập Nhất như tòa núi nhỏ Tiêu Dật từng gặp, để phối hợp với thân hình Tiêu Dật, Nhị Thập Nhất cũng thu nhỏ tới bộ dáng xấp xỉ Tiêu Dật. Tiêu Dật chỉ cần hơi không vững, thì sẽ gặp kết cục thân mật tiếp xúc với Vô Vọng chi hải.

Tiêu Dật còn hơi run sợ nắm lông trên cổ Nhị Thập Nhất, vẻ mặt cao ngạo của Nhị Thập Nhất theo động tác của Tiêu Dật liền rắc một tiếng nứt ra. Bị nắm lông gì đó, quả thật là không thể nhẫn nhịn! Nhị Thập Nhất phẫn nộ nghĩ, nhưng nghĩ tới quá trình trước đó không đón được mấy người Tiêu Dật, bị tộc trưởng đuổi đánh, Nhị Thập Nhất có thể làm cũng chỉ là tiếp tục trưng vẻ mặt cao ngạo, không thèm nhìn tới Tiêu Dật trên lưng.

Sau khi Tiêu Dật ngồi vững, ánh mắt đặt trên người Trì Mu phía trước. Y nhớ tới kiêng kỵ cao thâm của con Trì Mu thích biến thành con hổ kia đối với chuyện này. Cho dù Tiêu Dật đã biết trấn thủ mà tộc Trì Mu nói là thổ Tịnh Lưu giới, nhưng khi thật sự nhìn thấy tình cảnh này, nhìn thấy mấy chục con Trì Mu nổi lên từ đáy biển, Tiêu Dật cảm thấy y tựa hồ lý giải được chấp niệm của tộc Trì Mu đối với tự do.

Tiêu Dật vỗ vỗ Nhị Thập Nhất dưới người, do dự nói: “Các ngươi không thể rời khỏi nơi này sao?”

Nhị Thập Nhất vừa nghe liền hiểu vấn đề của Tiêu Dật, phì một tiếng nói: “Thấy ngân ti trên lưng của ta không?” Không đợi Tiêu Dật mở miệng, Nhị Thập Nhất đã nói tiếp, “Những ngân ti này là sức mạnh khế ước, là khế ước huyết mạch của Tịnh Lưu giới và tộc ta ký kết. Những ngân ti này sẽ trói buộc tộc ta sinh sống trong phạm vi nhất định xung quanh Tịnh Lưu giới, giống như một cái lồng, căn bản không thể thoát ra.”

Tiêu Dật nhớ tới con Trì Mu trước đó, “Vậy tiểu Lục thì sao?”

https://thuviensach.vn

Trong mắt Nhị Thập Nhất xẹt qua một tia ngưỡng mộ cực nhanh, “Ngươi là nói Nhị Cửu Lục?”

Phương thức đặt tên của tộc Trì Mu vô cùng đặc biệt, trong cùng bối phận đều chiếu theo số mà xưng hô. Tiêu Dật cảm thấy cái này có rất nhiều khả năng là thói quen do tộc Trì Mu lưu lại từ thần giới. Dù sao tộc Trì Mu giống như thú bảo hộ được nuôi dưỡng của giới chủ Tịnh Lưu giới, vì tiện quản lý, tùy tiện dùng số thay thế. Giống như bốn con xích viêm sư hống thú mà Từ Sắt Nguyên nuôi, hắn lười đặt tên, nên cũng đều gọi là tiểu Nhất, tiểu Nhị. Nhị Cửu Lục trong miệng Nhị Thập Nhất chính là Trì Mu vẫn luôn đi theo Tiêu Dật, vì tên của nó quá dài, mọi người đều gọi nó là tiểu Lục.

Tiêu Dật “ừ” một tiếng, gật đầu.

Ngữ khí của Nhị Thập Nhất hơi phức tạp, “Tiểu Lục là dị loại của tộc Trì Mu.”

Trong người tộc Trì Mu chảy huyết mạch của yêu thú thần giới, sinh ra đều là yêu thú bậc mười. Là yêu thú cần để trấn thủ Tịnh Lưu giới, bọn họ từ khi sinh ra trên lưng đã xuất hiện ngân ti, đây cũng đại biểu cho khế ước. Nhưng có một tình huống ngoại lệ, đó chính là Trì Mu vốn sinh ra đã yếu kém. Khi thần giới còn tồn tại, tất cả Trì Mu vốn sinh ra đã yếu kém vừa ra đời liền bị xử chết, vì thân thể chúng yếu ớt, không thể thừa nhận sức mạnh của khế ước. Nhưng hiện tại, mỗi một Trì Mu trời sinh yếu ớt ra đời, đều là một chuyện mà trong tộc lấy làm vui sướng. Vì điều này có nghĩa là con Trì Mu này có thể tránh khỏi ký kết khế ước, có thể rời khỏi Hư Vô hải, có thể ra ngoài tìm kiếm thần cách.

Trong giọng điệu phức tạp của Nhị Thập Nhất mang theo một chút ngưỡng mộ nhàn nhạt, Tiêu Dật nhất thời không biết nên nói gì. Sự ngưỡng mộ của Nhị Thập Nhất chẳng qua chỉ vụt qua trong thoáng chốc, lập tức lại trở nên kiêu ngạo. Tiểu Lục cho dù có thể ra ngoài thì thế nào? Vẫn không

https://thuviensach.vn

phải mỗi lần đều bị yêu thú bậc mười trong Hư Vô hải ức hiếp, cần bọn họ phải ra mặt sao. Lại nói vốn dĩ Trì Mu chính là sinh sống trong nước, hắn không cảm thấy cuộc sống hiện tại của mình có gì không tốt, trừ có hơi vô vị là mỗi ngày phải luân phiên trấn thủ Tịnh Lưu giới, thì không phải đều giống những yêu thú khác sao.

Nghĩ thế, Nhị Thập Nhất vực tinh thần, tỏ ý nhìn Trì Mu trước mặt nói: "Thấy không? Tộc nhân chính là ở đó, hiện tại ngươi tin nơi này là Tịnh Lưu giới chưa."

Kỳ thật Tiêu Dật không phải không tin, chỉ là không muốn tin mà thôi. Y nhẹ thở một hơi, vỗ Nhị Thập Nhất dưới người, "Chúng ta qua đó đi."

Nhị Thập Nhất cao ngạo ưỡn thẳng người, nhanh chóng bơi về hướng Tịnh Lưu giới.

Sau lưng họ, Sở Mặc vẻ mặt lo lắng nhìn bóng lưng Tiêu Dật, Lục Thiệp Xuyên và hắn đều lộ vẻ mặt như nhau.

Trong lòng tộc trưởng Trì Mu cho dù cũng lo lắng cho sự thành bại của Tiêu Dật, nhưng vẫn kiên nhẫn an ủi mấy người, "Yên tâm, Tịnh Lưu giới đã thừa nhận thân phận của Tiêu Dật, y tới đó tuyệt đối sẽ không có nguy hiểm."

Sở Mặc khẩn trương siết chặt tay, "Khi nào chúng ta có thể qua đó?"

Tộc trưởng cười khổ lắc đầu, "Cái này phải xem ý chí của Tịnh Lưu giới, từ khi thần giới sụp đổ tới nay, gần mười vạn năm không có người nào có thể bước lên Tịnh Lưu giới, cho dù là tộc Trì Mu cũng không được. Nếu không phải mấy lần khí tức thần giới xuất hiện, Tịnh Lưu giới cũng đều có động tĩnh, tộc nhân còn cho rằng Tịnh Lưu giới là một tử giới."

Lời của tộc trưởng không chỉ không hòa hoãn được lo lắng trong lòng Sở Mặc, ngược lại càng khiến hắn thêm lo âu. Nhưng hắn căn bản không

https://thuviensach.vn

cách nào lại gần Tịnh Lưu giới, trước mặt hắn dường như có một tầng gông cùm không thấy được, phong kín con đường đi tới. Cho dù là Bách lão và Lục Thiệp Xuyên cũng đều không được, trong bọn họ trừ tộc trưởng Trì Mu ra cũng chỉ có Tiêu Dật hoàn toàn không bị ảnh hưởng. Bất đắc dĩ, bọn họ chỉ có thể chọn để Tiêu Dật một mình đi tới Tịnh Lưu giới.

Trong lúc bọn họ đang bàn luận, Tiêu Dật đã lại gần Tịnh Lưu giới. Trì Mu nổi trên mặt biển vô thanh vô tức nhường ra một con đường. Tất cả Trì Mu đều nhìn chăm chú Tiêu Dật, những ánh mắt này hoặc nóng bỏng hoặc chờ đợi. Tiêu Dật biểu thị, bị nhiều ánh mắt cực đại trừng như thế, y thật sự áp lực như núi.

Khi Tiêu Dật càng lúc càng lại gần Tịnh Lưu giới, y ẩn ẩn phát giác được tại ngực tựa hồ có thêm gì đó. Hình như là một loại cảm xúc, một cảm xúc phức tạp dung hợp vui sướng, kích động, chờ đợi, ngóng trông vân vân. Những cảm xúc này không phải là của Tiêu Dật, nhưng Tiêu Dật lại không có một chút cảm giác bài xích nào, giống như những cảm xúc này sinh ra trong lòng y là một chuyện tự nhiên mà đến, hiện tại y nên có chính là tâm tình này.

Đi tới đây, Nhị Thập Nhất đã không thể tiếp tục đi tới, Tiêu Dật cẩn thận đứng lên, đi tới trước, thân thể giống như vừa vượt qua cái gì, đột ngột biến mất trước mắt mọi người.

“Tiểu Dật!” Sở Mặc và Lục Thiệp Xuyên đồng thời kinh hô.

“Không sao, Tiêu Dật chỉ là đi vào Tịnh Lưu giới.” Tộc trưởng nhanh chóng an ủi.

Tiêu Dật không biết mọi người đang nôn nóng, y đang hoang mang đứng giữa không trung. Trước mắt yý, thế giới này toàn là bụi mù mịt, bầu trời xám xịt, đất đai xám xịt. Không có gió, không có âm thanh, cái gì cũng không có, nhìn ra xa, cả đại lục hoàn toàn là một nơi tịch lặng.

https://thuviensach.vn

Tiêu Dật vô thức vuốt lên vết thái cực trên ngực, một luồng kim quang đột nhiên sáng lên từ ngực y. Kim quang càng lúc càng chói mắt, rất nhanh từ ngực Tiêu Dật tản ra tứ phía, đại lục tịch lặng hơi hơi động.

Tiêu Dật không chú ý tới biến hóa của Tịnh Lưu giới, ngay khi y đặt tay lên ngực, một miếng nhỏ khiếm khuyết của tấm bản đồ đại lục hiện lên trong đầu Tiêu Dật như một mô hình lập thể. Lực chú ý của Tiêu Dật toàn bộ đặt vào mô hình lập thể này, cảm giác đó rất kỳ quái, y đang đứng ở đây, nhưng chỉ cần suy nghĩ của y đặt trên một điểm nào đó trên bản đồ, tất cả những gì nằm xung quanh điểm này đều lập tức xuất hiện trong đầu y.

Tiêu Dật ngạc nhiên cảm thụ tất cả, y giống như vừa đạt được một món đồ chơi mới lạ, liên tục đảo qua bản đồ vài lần. Lần đầu lướt qua, cảm giác mà cả đại lục cho y vẫn là tịch lặng không có bất cứ sinh khí nào. Nhưng khi y bắt đầu lướt qua lần thứ hai, Tiêu Dật ẩn ẩn nhìn thấy được có kim quang đang lan truyền dưới đất. Khi kim quang chảy qua như nước, tịch lặng của cả đại lục tựa hồ tan đi, bên tai có tiếng gió nhẹ thổi qua, tất cả giống như bắt đầu sống lại.

“Thịch… thịch… thịch… thịch thịch… thịch thịch thịch!”

Tiêu Dật dựng tai lên, tiếng tim đập trầm nặng vang lên bên tai y, từ chậm rãi ban đầu dần chuyển sang bình thường, cả Tịnh Lưu giới bắt đầu kịch liệt chấn động.

Bên ngoài Tịnh Lưu giới, mấy người từ sau khi Tiêu Dật biến mất vẫn luôn lo lắng giờ kinh ngạc nhìn trên bầu trời Tịnh Lưu giới đột nhiên lan tràn kim quang, kim quang bao trùm cả đại lục, bên tai mọi người tựa hồ đều vang lên tiếng tim đập rõ ràng.

“Thịch… thịch… thịch… thịch thich… thịch thịch thịch!”

Theo tiếng tim đập càng lúc càng trầm ổn, Bách lão nhạy bén phát giác được tu vi trong người từ sau khi nâng lên bậc mười thì vẫn luôn đình trệ

https://thuviensach.vn

không tiến hình như đã bắt đầu thả lỏng, trên tiên cách vốn oanh nhuận như ngọc ẩn ẩn hiện lên tia sáng màu vàng. Theo như trong cổ tích tiên giới ghi chép, trước khi tiên nhân thăng lên thần giới, tiên cách trong người sẽ dần chuyển thành màu vàng. Bách lão nghĩ tới những điều này, kích động nhìn Tịnh Lưu giới.

Nhưng mà, kim quang bao trùm trên Tịnh Lưu giới rất nhanh tan đi, cảm giác dao động trước đó biến mất, nhìn từ xa, Tịnh Lưu giới lại biến về bộ dạng bụi bặm trước đó, những gì vừa xảy ra giống như chỉ là một giấc mộng.

Khi kim quang tản đi, Tiêu Dật xuất hiện trên không trung Tịnh Lưu giới, y đi từng bước lại gần mọi người, rõ ràng vẫn là bộ dáng trước kia, nhưng tựa hồ đã có gì đó không còn giống nữa.

https://thuviensach.vn

TIÊN GIỚI TẨU TƯ PHẠM

Lý Tùng Nho
www.dtv-ebook.com

Chương 86

Cảm Ứng

Khi Tịnh Lưu giới thức tỉnh, tiên giới, thú nhân thế giới, ma pháp thế giới và nhân giới, tứ giới đều như có cảm ứng.

Hư Vô hải Hải Thần điện, Long Chân Nguyên đột nhiên mở to mắt, chấn kinh nhìn tiên cách trong người, từ sau khi hắn bước vào bậc mười, tiên cách đã tôi luyện càng lúc càng oánh nhuận như ngọc thế nhưng lại ẩn ẩn vụt qua tia sáng màu vàng, mà tu vi vẫn luôn đình trệ không tiến cũng tựa hồ đã mở một tầng gông cùm vô hình, cho hắn cảm giác còn có thể tiếp tục nâng bậc. Một sức hút cực kỳ cường liệt từ biển trong Hư Vô hải truyền tới, Long Chân Nguyên bước ra một bước, đứng giữa không, nhìn về hướng biển trong.

Nơi này rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Trì Mu trước đó xuất hiện ở biển ngoài có phải có liên quan đến chuyện này? Bách lão một ngày trước đi vào biển trong, Tiêu Diêu cung có tác dụng gì trong chuyện này?

Ý nghĩ tạp loạn vụt qua, Long Chân Nguyên khẽ động người muốn đi vào biển trong, lực hút cường liệt đó đột nhiên biến mất. Long Chân Nguyên kinh ngạc nhìn tiên cách đã hồi phục bình thường, do dự một chút rồi tiếp tục đuổi về hướng biển trong Hư Vô hải.

Cùng lúc này, các nơi trên tiên giới cũng lũ lượt có lưu quang vượt qua, các lão quái ẩn cư nhiều năm ở các nơi đều cảm nhận được lực hút cường đại của biển trong Hư Vô hải. Dị tượng của tiên cách khiến bọn họ ý thức

https://thuviensach.vn

được cái gì, cho dù lực hút này rất nhanh biến mất, nhưng hoàn toàn không ảnh hưởng tới nhiệt tình muốn đi tới thăm dò của họ.

So với sự trực tiếp của tiên giới, ma pháp thế giới và thú nhân thế giới đồng dạng cảm ứng được thì tụt hậu rất nhiều.

Ma pháp thế giới Chúng Thần điện, hỏa thần Vick với mái tóc đỏ rực như ngọn lửa, phẫn nộ nhìn chiến thần Robb bận áo giáp đen bên cạnh oán trách, “Ngươi cảm thấy được không? Vừa rồi là cái gì? Là khí tức thần cách. Nhất định có người đã tìm được thần giới trước chúng ta, đều tại sự ngu xuẩn của ngươi, việc tìm thần cách của chúng ta mới luôn tụt hậu không có tiến triển.”

Robb âm trầm không chút khách khí phản bác, “Khi ngươi mắng người khác ngu xuẩn, thì nên xem lại bản thân trước đi. Các chiến sĩ của ta lúc này đang chiến đấu với thú nhân thế giới, còn ngươi thì sao? Tên điểu nhân đáng thương không biết dùng thứ gì luyện thành đó của ngươi, tại nhân giới hoàn toàn không có bất cứ tiến triển nào.”

“Đó là thiên sứ, là thiên sứ thánh khiết.” Vick không thể chấp nhận sản phẩm luyện kim hoàn mỹ của mình bị Robb xúc phạm như thế, dậm chân nói.

Robb cười nhạo nhìn hắn, “Thánh khiết? Ai biết bên trong thứ luyện chế ra họ có gì, màu trắng thì nhất định là thánh khiết sao?”

Mắt thấy vấn đề của hai người đang lệch hướng nghiêm trọng, Quang Minh thần Edel đứng đầu Chúng Thần điện trầm giọng cắt lời hai người. Edel là cao thủ tiến lên bậc mười sớm nhất trong chúng thần, lời của hắn vẫn có chút tác dụng.

Vick và Robb trừng mắt nhìn nhau gầm gừ, quay người đi về hai hướng khác nhau.

https://thuviensach.vn

Edel không để ý tới bọn họ hầm hè nhau, mà vẻ mặt ngưng trọng nói, "Mới vừa rồi, ta nghĩ mọi người đều cảm ứng được khí tức thần giới, cho dù khí tức này không hoàn chỉnh, nhưng sự biến hóa của ma hạt trong người mọi người cũng đều chú ý thấy đi. Tuy không biết có phải có người đã tìm được thần giới trước chúng ta hay không, hay là thần giới đã có biến hóa gì, nhưng chuyện tìm thần cách không thể tiếp tục như thế nữa. Bất kể là nhân giới hay thú nhân thế giới đều nhất định phải gia tăng tốc độ, còn về tiên giới, hợp tác với Vân Lam là một mặt, nếu thực không được chúng ta chỉ có thể mạo hiểm một chuyến. Ta nghĩ chư vị đang ngồi đều rõ, tìm được thần giới đối với chúng ta có nghĩa là gì, chỉ có đến đó chúng ta mới là thần chân chính.

Lời của Edel nhận được tán đồng của mọi người, cho dù bọn họ đều tự xưng với bên ngoài là thần, nhưng kỳ thật trong lòng họ đều hiểu, bọn họ chẳng qua là ma pháp hơi cường đại hơn chút mà thôi. Bọn họ cũng sẽ chết, sẽ già yếu. Từ sau khi thần giới sụp đổ, bậc mười chính là điểm cuối của họ. Sau khi bọn họ cực khổ đạt được đỉnh cao vinh quang, bọn họ chỉ có thể nhìn bản thân từng bước đi tới tử vương. Chỉ có tìm được thần giới mới, mới có thể thay đổi được vận mệnh chờ chết của họ hiện tại.

Khác với hai giới kia, thú nhân thế giới cũng có người cảm ứng được khí tức của thần giới. Một con sói lớn màu trắng đứng trên đỉnh núi hiểm trở của sơn cốc Corona, con mắt u lục dường như xuyên qua biển cát vàng ngập trời vượt qua Vô Vọng chi hải nhìn tới tiên giới.

Con sói ngưng thần nhìn bầu trời rất lâu, quay người đột nhiên nhảy xuống vách núi, giữa không trung nó lại đột nhiên biến về nhân hình, một nam tử hơn ba mươi tuổi, thân hình kiện tráng đáp vững trên mặt đất. Có lẽ hắn nên đến khu trung ương một chuyến rồi.

Những phản ứng do Tịnh Lưu giới dị biến gây ra Tiêu Dật không biết, lúc này y vừa đi tới trước mặt Sở Mặc.

https://thuviensach.vn

Sở Mặc khắc chế không mở miệng đầu tiên, nhường vị trí này cho Lục Thiệp Xuyên. Lục Thiệp Xuyên không quan tâm biến hóa của thần giới, ông quan tâm là Tiêu Dật, "Tiểu Dật con không sao chứ? Hiện tại con cảm thấy thế nào?"

Tiêu Dật lắc đầu, biểu thị y rất tốt, y không chỉ không sao, ngược lại cảm thấy hiện giờ trong người có một cỗ năng lượng tràn trề hoàn toàn bất đồng với tiên khí. Nhưng nếu nói cảm giác, thì Tiêu Dật cảm thấy y thật sự không biết nên làm sao miêu tả cảm giác của mình cho mọi người. Cảm giác này vô cùng kỳ diệu. Khi thần cách trong người y và Tịnh Lưu giới sản sinh liên hệ, theo sự thức tỉnh của Tịnh Lưu giới, trong một thoáng đó, Tiêu Dật giống như cảm thấy y chính là mảnh đại lục dưới chân, y chính là Tịnh Lưu giới. Ý thức của Tiêu Dật trong một thoáng tựa hồ xuyên qua biển thời gian, trở về thời viễn cổ. Lúc đó thần giới còn chưa sụp đổ, Tịnh Lưu giới vẫn là một giới phồn vinh nhất của thần giới. Y nhìn vô số thần nhân vội vội vàng vàng tới tới lui lui, cả thần giới tràn đầy sinh cơ nồng đậm, cho tới khi đại hủy diệt giáng xuống.

Tất cả thần nhân đều chết trong hủy diệt, tất cả những gì quen thuộc ngày xưa đều sụp đổ, y nhìn giới chủ của Tịnh Lưu giới đem rút thần cách ra, đánh nát rồi phong ấn một phần trong đó vào trong một túi càn khôn cổ xưa, ném nó vào Vô Vọng chi hải. Trong mảnh vỡ nhỏ bé này ngưng tụ nửa hạt lãnh đại, hạt lãnh địa không tắt, lãnh địa không chết. Khi túi càn khôn suốt đường ngả nghiêng vượt qua Vô Vọng chi hải tới tiên giới, sự nỗ lực của giới chủ Tịnh Lưu giới tựa hồ đã có hiệu quả, một nửa của Tịnh Lưu giới tránh được đại kiếp, theo bước chân của túi càn khôn đi tới tiên giới. Sau đó Tịnh Lưu giới chìm vào ngủ say, gần mười vạn năm sau đợi tới ngày y tới.

Trong sự miêu tả của Tiêu Dật có một sức mạnh kỳ dị, tất cả mọi người tựa hồ đều theo đó mà nhìn thấy tất cả những gì đã xảy ra.

https://thuviensach.vn

Tộc trưởng Trì Mu vui sướng cảm khái. “Đây là ý chí của Tịnh Lưu giới, đây là Tịnh Lưu giới cho chúng ta nhìn thấy.”

So với trọng điểm mà tộc trưởng Trì Mu chú ý, mọi người hiển nhiên càng chú ý tới thần giới. Tuy vì thần cách trong người Tiêu Dật không hoàn chỉnh, không thể hoàn toàn thức tỉnh Tịnh Lưu giới. Nhưng y đã đạt được sự thừa nhận của Tịnh Lưu giới, ý chí của y đại biểu cho ý chí của Tịnh Lưu giới, mọi người sẽ không còn bị Tịnh Lưu giới bài xích, dưới sự dẫn đầu của Tiêu Dật, lần đầu tiên bước lên lãnh hổ thần giới.

Khác với tịch lặng Tiêu Dật tới vừa rồi, hiện tại Tịnh Lưu giới tuy vẫn không có bao nhiêu sinh cơ, nhưng cả thế giới không còn là một phiến bụi mù, bắt đầu trở nên tươi sáng hơn.

Tộc trưởng Trì Mu bước lên mảnh đất của Tịnh Lưu giới liền kích động ngã nhào xuống đất, liên tục hôn lên mảnh đất xám. Đây là quê hương của bọn họ, là quê hương mà bọn họ đã canh gác gần mười vạn năm, nhưng chưa từng có cơ hội bước lên một bước.

Cảm xúc kịch liệt của tộc trưởng Trì Mu hiển nhiên đả động tới những người khác, trừ Tiêu Dật, vẻ mặt của ông ngoại và Bách lão đều trở nên phức tạp, ngay cả Sở Mặc cũng có cảm khái không nói rõ được, hắn không ngờ lại có cơ hội bước lên thần giới.

Cảm khái chỉ trong thoáng chốc, một chuyện khác rất nhanh đã thu hút lực chú ý của mọi người. Mọi người chẳng qua chỉ bước lên Tịnh Lưu giới ngắn ngủi một khắc, nhưng tiên khí trong người lại bắt đầu nhanh chóng tuôn ra, giống như ngoại giới có một cơn lốc xoáy đang hút lấy tiên khí của họ.

Sở Mặc hơi nhíu mày, khi đang định nói với Tiêu Dật, nhưng vừa quay đầu liền khẽ ngây người, hắn phát hiện cùng lúc khi tiên khí trong người tuôn ra, tựa hồ lại có thêm một cỗ năng lượng khác với tiên khí chảy vào.

https://thuviensach.vn

Năng lượng này so với tiên khí đã bị mất thì ít tới đáng thương, nhưng sau khi năng lượng này bị tiên cách hút lấy, từng tia sáng vàng cực kỳ nhỏ bé tới mức hầu như không thấy được dần xuất hiện phía trên tiên cách.

Đây có nghĩa là gì?

Sở Mặc chợt lóe linh quang như vừa nắm được cái gì, Bách lão bên cạnh đột nhiên dừng bước, ánh mắt nóng bỏng nhìn sang Tiêu Dật. Ông ngoại hiển nhiên cũng phát hiện điểm này, ánh mắt đồng thời đặt lên người Tiêu Dật. Không đợi hai người mở miệng, tộc trưởng Trì Mu đã giành trước một bước, vẻ mặt cấp thiết nói: “Tiêu Dật tôn quý, ngài cảm thấy được chứ?”

“Cái gì?” Tiêu Dật hơi ngây người.

Tộc trưởng Trì Mu hưng phấn nói, “Nguyên khí, nguyên khí trong người.”

“Nguyên khí?” Tiêu Dật đương nhiên biết nguyên khí là gì, cũng như nhân giới có linh khí, tiên giới có tiên khí, thần giới thì lại có nguyên khí. Nguyên khí là một năng lượng còn thuần tịnh hơn tiên khí, là cơ sở tu luyện của người thần giới.

Tộc trưởng Trì Mu nhắc nhở khiến Tiêu Dật nghĩ tới cái gì, y rất nhanh chìm vào biển ý thức, tìm được mô hình lập thể của Tịnh Lưu giới. Khi suy nghĩ của y đặt trên nơi mấy người đang đứng lúc này, y thấy được rõ ràng có từng sợi khí tức màu vàng thuận theo mặt đất chui vào thân thể họ. Nếu Tiêu Dật không đoán sai, những khí tức màu vàng này chính là nguyên khí. Nhưng sau khi y nhìn thấy quá trình sản sinh của nguyên khí, vẻ mặt Tiêu Dật trở nên cổ quái.

Những nguyên khí này không phải là tự nghiên sinh ra, mà là sau khi Tịnh Lưu giới hút đi lượng lớn tiên khí trong người bọn Sở Mặc, đem tiên khí ngưng tụ thành nguyên khí thuần tịnh. Phần lớn nguyên khí chìm vào

https://thuviensach.vn

mặt đất của Tịnh Lưu giới, từng chút một tăng thêm sinh cơ của Tịnh Lưu giới, một bộ phận nhỏ thì chảy vào người y, bị thần cách trong người y thu hút, chỉ có một bộ phận rất ít mới có thể chảy vào người bọn Sở Mặc, hóa thành nguyên khí trong người họ.

Trên mặt Tiêu Dật hiện lên một chút chột dạ, y chần chờ nhìn sang Sở Mặc và ông ngoại, không biết bọn họ có cảm thụ được tiên khí trong người đang nhanh chóng mất đi không.

Tộc trưởng Trì Mu không chú ý đến vẻ mặt của Tiêu Dật, ông mang sự cẩn thận hỏi: "Tiêu Dật tôn quý, không biết tộc Trì Mu chúng tôi có thể tạm trú ở Tịnh Lưu giới không?"

"Hả?" Tiêu Dật bất ngờ nhìn ông một cái, "Ông không cảm thấy được tiên khí trong người đang mất đi sao?"

"Đương nhiên cảm thấy được rồi." Tộc trưởng Trì Mu hưng phấn nói, "Lẽ nào không phải là những tiên khí mất đi này đang chuyển hóa thành nguyên khí sao?"

Tiêu Dật, "…"

Những tiên khí này chuyển hóa thành nguyên khí, nhưng ông không cảm thấy tỷ lệ chuyển hóa có hơi không hợp lý sao? Tiêu Dật câm nín nhìn tộc trưởng Trì Mu đang hưng phấn, tiên khí bị mất chuyển hóa thành nguyên khí phần lớn đều bị Tịnh Lưu giới hút lấy, chỉ có một phần rất nhỏ mới có thể chảy vào người họ đã nói rõ sự thật này.

Nói cách khác, Tịnh Lưu giới hoàn toàn xem tiên nhân là vật dự trữ năng lượng của mình.

Khiến Tiêu Dật bất ngờ là, tộc trưởng Trì Mu hoàn toàn không để ý chuyện này, phần lớn bị Tịnh Lưu giới hút lấy thì sao, chỉ cần bọn họ có thể

https://thuviensach.vn

hấp thụ được là đủ rồi, tuy tốc độ sẽ chậm một chút, nhưng cả tiên giới còn có nơi nào có thể tìm được nguyên khí nữa chứ.

Tiêu Dật rất muốn nói với tộc trưởng Trì Mu, theo tốc độ hấp thụ của Tịnh Lưu giới, cho dù ông là cao thủ bậc mười, tính ra cũng rất nhanh sẽ bị hút thành người khô, tộc Trì Mu vẫn đừng nên vào đây ở thì tốt hơn. Nhưng đối với ánh mắt long lanh của đối phương, khát vọng trên mặt của ông khiến y không thể nào mở miệng cự tuyệt.

Tiêu Dật nhìn tộc trưởng Trì Mu hưng phấn cường liệt chuẩn bị dọn nhà vào đây, rất muốn nói một câu, hiện tại còn cần chờ sau khi y hoàn chỉnh thần cách xong, thả tự do cho tộc Trì Mu không? Sao y cảm thấy tộc trưởng Trì Mu chắc sẽ không muốn rời khỏi chỗ này vậy.

Có tộc trưởng Trì Mu dẫn đầu, Tiêu Dật cảm thấy ông ngoại và Bách lão nếu cũng muốn đưa ra ý định ở lại đây, y hoàn toàn có thể lý giải. Nhưng y lại ngạc nhiên lần nữa, cho tới khi đi khỏi đó, ông ngoại và Bách lão ai cũng không nhắc tới chuyện này.

Ngược lại Sở Mặc như ngẫm nghĩ gì nhìn tộc trưởng Trì Mu, buồn cười nhìn Tiêu Dật, thấp giọng nói: “Tiểu Dật chắc chưa nghĩ tới chuyện bắt đầu buôn bán đan dược ha?”

Tiêu Dật câm nhín nhìn hắn, “… Bán cho tộc Trì Mu sao?”

Sở Mặc cười nhẹ, nhưng không giải thích, đâu chỉ là tộc Trì Mu, động tĩnh của Tịnh Lưu giới trước đó không thể che giấu được, hiện tại tính ra đã có không ít người đang chạy tới chỗ này. Hắn dám đánh cược, những người này không có ai có thể cự tuyệt được sự dụ hoặc của nguyên khí, tiên khí bị mất thì tính là gì, chỉ cần có đan dược không ngừng bổ sung, căn bản không phải vấn đề. Đến lúc đó bọn họ cái gì cũng không cần làm, chỉ cần mở một cửa tiệm đan được ở chỗ này là đủ.

https://thuviensach.vn

Tiêu Dật không biết những thứ Sở Mặc đang nghĩ, y vẫn đang nghĩ tại sao ông ngoại và Bách lão không nhắc tới chuyện lưu lại Tịnh Lưu giới. Nhưng rất nhanh y đã biết, ông ngoại và Bách lão không phải không muốn ở lại, mà là không thể ở lại, vì phiền phức của y đang rất lớn.

https://thuviensach.vn

TIÊN GIỚI TẨU TƯ PHẠM

Lý Tùng Nho
www.dtv-ebook.com

Chương 87

Quyết Định

Nơi tiếp giáp của Vô Vọng chi hải và Hư Vô hải, trên mặt biển màu đen kịt, một hàng yêu thú đông nghìn nghịt đứng đó.

Những yêu thú này bộ dáng gì cũng có, không ai không phải là đại yêu một phương hoành hành nhiều năm ở biển trong Hư Vô hải. Nếu là ngày thường các yêu thú này hễ gặp nhau, sớm đã đánh cho máu chảy đầy đầu, nhưng hiện tại những yêu thú bình thường nhìn nhau không thuận mắt lại bày vẻ anh em thân thiết, yên tĩnh đứng cạnh nhau.

Văn dao cũng không chê bai vạn mục ngư mắt quá nhiều khiến nó cảm thấy chán ghét, vạn mục ngư cũng không trách gai nhọn trên đầu quái thành giảo đâm vào đuôi nó, bột mã vẫn luôn cao ngạo khì khì mũi dẫm lên đầu long quy trôi nổi trên mặt biển, long quy tính tình tốt giơ vuốt gãi đầu, anh chiêu liếc mắt nhìn bột mã một cái, hiếm khi không thay long quy ra mặt.

Lúc này không thích hợp nội loạn, bọn chúng cũng không có tâm tình nội loạn, bọn chúng đã đợi ở đây rất lâu rồi. từ khi Tịnh Lưu giới thức tỉnh, khí tức thần giới lan tràn, mấy yêu thú này không hẹn mà cùng tụ lại đây.

Yêu thú và yêu không giống nhau, yêu sinh ra đã mở linh trí, có thể tu hành giống tiên nhân. Tại tiên giới, yêu là kẻ tồn tại quang minh chính đại, đợi khi yêu tu hành đến trình độ nhất định có thể biến thành nhân hình, và không có gì khác biệt với tiên nhân. Yêu thú lại khác, yêu thú tuy trời sinh sức mạnh huyết mạch to lớn, nhưng cần phải gặp cơ duyên ngày sau để mở

https://thuviensach.vn

linh trí. Tại tiên giới, yêu thú cấp thấp tuy cũng hiểu nhân tính, nhưng không tính là mở linh trí. Như xích viêm sư hống thú, cho dù sức mạnh cường đại nhưng vì không mở linh trí, chỉ có thể làm tọa kỵ cho tiên nhân. Những đại yêu bậc mười như bọn chúng, tuy không tới mức phải làm sủng vật quyến dưỡng cho tiên nhân, nhưng vì không thể nào biến thành nhân hình, nên không thể dễ dàng xuất hiện tại tiên giới, nếu không đợi bọn chúng chính là cảnh ngộ bị trấn áp trong tiên lao.

Tuy chúng là yêu thú, nhưng không cảm thấy mình thấp hơn tiên nhân, nếu thời kỳ thượng cổ yêu thú có thể giống tiên nhân thăng lên thần giới, tại sao bọn chúng không thể?

Chặn trước mặt mấy con yêu thú này là tộc nhân của tộc Trì Mu. Tộc Trì Mu tại Hư Vô hải là một tộc đặc thù, so với các đại yêu khác phần lớn là đi một mình, hoặc thỉnh thoảng có đồng loại làm bạn, tộc Trì Mu có lực sinh sôi đáng kinh ngạc. Mỗi lần gặp Trì Mu trên đường, nghe chúng kêu mười mấy, hai mươi mấy, ba mươi mấy, yêu thú gặp phải không ai không vẻ mặt chán nản tự động tránh xa. May là tâm tư của tộc Trì Mu đều đặt trên Tịnh Lưu giới bị phong ấn, không có ý tranh bá tại Hư Vô hải.

Lại nói, Trì Mu không phải là yêu thú sinh trưởng tại Hư Vô hải, mà là mười vạn năm trước xuyên qua Vô Vọng chi hải mà tới. Đối với những yêu thú tự xưng là hậu duệ thần giới này, các đại yêu của Hư Vô hải đều cười nhạo không thôi, mắt còn không quên đặt trên mảnh lục địa mà Trì Mu canh giữ. Gần mười vạn năm nay, tộc Trì Mu chỉ cho rằng bọn họ canh giữ Tịnh Lưu giới rất tốt, mới không bị tiên giới phát hiện. Nhưng không nghĩ xem, không có những đại yêu của Hư Vô hải này thay bọn họ trông giữ ranh giới của biển trong, những tội dân tiên giới sinh sống ở biển ngoài đã sớm thâm nhập biển trong rồi.

Nếu bọn chúng cũng có xuất lực, tộc Trì Mu muốn ăn thịt, dựa vào cái gì bọn chúng không thể uống chút canh? Đây cơ bản là suy nghĩ của mỗi

https://thuviensach.vn

đại yêu tại đó. Cứ nói hiện tại, mấy con sơn huê còn đang canh bên ngoài, thay bọn chúng cản mấy kẻ ở biển ngoài kìa.

Khi thời gian chờ đợi càng lúc càng dài, mấy con thành giảo tính khí nóng nảy nhất trong số yêu thú lắc lắc cái đầu bự, con mắt màu xanh đen đảo đảo nhìn sang văn dao, "Ngươi không phải quan hệ rất tốt với Nhị Thập Bát của tộc Trì Mu sao? Thử hỏi hắn xem tình trạng ra sao rồi? Thần giới quả thật đã mở lại rồi sao? Chúng ta có cơ hội tới thần giới không?"

Văn dao lười biếng liếc thành giảo một cái, quay đầu dùng cái miệng nhọn màu đỏ chải lại cánh trên lưng, giống như không nghe thấy gì cả.

Vạn mục ngư cười hê hê, ánh mắt trên người liền chớp chớp, thân mật sáp lại bên cạnh văn dao.

"Nghe nói ngươi và Nhị Thập Bát vừa cãi nhau, có phải không tiện mở miệng không? Không sao đâu, ta có thể thay ngươi đi hỏi."

Văn dao vẫn luôn ghét nhất là vạn mục ngư, lập tức cười lạnh, "Ngươi vẫn nên tự lo cho mình đi, ngươi quên thiếu niên hôm qua ngươi đuổi theo muốn ăn sao? Chính là thiếu niên sản sinh cảm ứng với thần giới, ngươi cảm thấy y sẽ cho ngươi bước lên thần giới một bước sao?"

Lời của văn dao chọc trúng chỗ lo lắng của vạn mục ngư, nó sầm mặc không nói gì nữa, trong lòng thì đã đem mấy con yêu thú bên cạnh mắng xối xả. Rõ ràng hôm qua bọn chúng bị xao động của Tịnh Lưu giới ảnh hưởng, đều muốn ăn thiếu niên đó, còn nói cái gì mà ăn thiếu niên thức tỉnh thần giới đó sẽ biến thành hình dáng thiếu niên. Kết quả tới lúc hành động thấy lão đầu Trì Mu đó, ai nấy đều rụt cổ, chỉ còn lại một mình nó ngu ngốc nhảy ra, xém chút bị lão đầu đó giải quyết.

Cái đám khốn kiếp không có nghĩa khí, nếu nó không tới được thần giới, nó nhất định sẽ quấy nhiễu cho bọn chúng không ai đi được. Vạn mục ngư hung ác nghĩ.

https://thuviensach.vn

Long quy vẫn yên lặng không biết nghĩ tới cái gì, đột nhiên cười ra tiếng, “Ủa, động tĩnh lớn như thế, bổn nguyên thụ sao không tới?”

Nói tới bổn nguyên thụ, bột mã vẫn dẫm trên đầu long quy hiếm khi hạ mình mở miệng, “Bổn nguyên thụ mấy hôm nay đang lúc mấu chốt hóa hình, tính ra sẽ không xuất hiện.”

“Hóa hình? Không phải hắn một năm trước vừa hóa một lần sao, sao lại hóa nữa?”

“Hắn nói một năm trước hóa quá xấu, tổn hại tới hình tượng phong lưu tiêu sái của mình, nên muốn hóa lại.”

“Một cái cây còn nói gì phong lưu tiêu sái…” Vạn mục ngư vô thức chế nhạo, cười nhạo được một nửa thì ý thức được ánh mắt bất thiện của bột mã và long quy, lặng lẽ nuốt nửa câu sau vào.

Khi Tiêu Dật rời khỏi Tịnh Lưu giới trở về Hư Vô hải thì liền thấy cảnh tượng yêu thú hai phương đối kháng.

Tiêu Dật chớp chớp mắt, cảm thấy cho dù là biên kịch có trí tưởng tượng phong phú nhất nhân giới chỉ sợ đều không nghĩ ra được tình cảnh trước mắt, quả thật giống như một bộ phim 3D hải quái cảnh thật. Sự xuất hiện của y rất nhanh thu hút sự chú ý của tất cả yêu thú tại đó, thoáng chốc, tất cả ánh mắt đều tập trung trên người Tiêu Dật.

Hứng một đống ánh mắt yêu thú, đặc biệt bên trong còn có một con vạn mục ngư, Tiêu Dật cảm thấy áp lực như núi. Y theo thói quen nhìn sang Sở Mặc, Sở Mặc buồn cười khích lệ nhìn y, nhưng không có ý thay y mở miệng. Nếu là trước kia, thân phận Tiêu Dật đặc thù, lại thế đơn lực bạt, dễ bị người có tâm nhắm vào, hắn đương nhiên hy vọng bảo vệ kỹ Tiêu Dật, không để người ngoài biết sự tồn tại của y. Nhưng hiện tại thì khác, theo sự thức tỉnh của Tịnh Lưu giới, thân phận giới chủ của Tiêu Dật đã xác định,

https://thuviensach.vn

hắn không cách nào thay Tiêu Dật ra quyết định, rất nhiều chuyện cần Tiêu Dật phải tự mình đứng ra.

Thái độ của Sở Mặc vô cùng rõ ràng, Tiêu Dật tuy không thích trường hợp này, cũng chỉ đành ra vẻ thong dung đảo mắt nhìn yêu thú trước mặt, chủ động mở miệng, “Các ngươi đây là ý gì?”

Lại nói, tu vi của Tiêu Dật lúc này mới chỉ lên tới bậc năm, đối diện với đại yêu bậc mười vốn nên không đủ khí thế, nhưng trước đó y theo ý chí của Tịnh Lưu giới vòng ngược biển thời gian, trên người ẩn ẩn lộ ra uy nghiêm viễn cổ dày nặng, lại thêm trong người có nguyên khí nồng đậm, tuy chỉ với tu vi bậc năm đứng ở đó, nhưng toàn thân trên dưới vẫn lộ ra khí tức của kẻ thượng giới.

Đối diện với Tiêu Dật như thế, đừng nói yêu thú bên dưới bị nghẹn, ngay cả ánh mắt Sở Mặc nhìn Tiêu Dật cũng khác xưa, trong vui mừng mang theo chút dị sắc.

Mấy con văn dao quay nhìn nhau một cái, ai cũng không muốn mở miệng đầu tiên, đều chỉ kẻ bên cạnh bảo ra trước. Mắt thấy nhất thời không có ai nói chuyện, con mắt thành giảo đảo đảo, gai nhọn trên đầu hung tợn đâm vào đuôi vạn mục ngư. Cái đuôi vẫn luôn là nhược điểm của vạn mục ngư, vạn mục như bất ngờ không kịp phòng, bật kêu ngao một tiếng, lập tức thu hút ánh mắt của tất cả mọi người.

Tiêu Dật đứng giữa không, nhìn thấy cả quá trình, tuy y không thích ánh mắt của vạn mục ngư, nhưng nhìn vạn mục ngư đau tới nghiến răng nghiến lợi, cũng bất giác nảy sinh đồng tình.

Văn dao lặng lẽ thêm điểm thưởng cho thành giảo, mấy con khác tuy không nói gì, nhưng ánh mắt nhìn thành giảo hiển nhiên cũng tràn đầy ý tán thưởng.

https://thuviensach.vn

Mặt vạn mục ngư co rút lợi hại, nếu không phải trường hợp không đúng, nó quả thật hận không thể lập tức xé nát mặt cái đám khốn kiếp này. Nhưng hiện tại, chịu đựng ánh mắt mọi người, đặc biệt là ánh mắt của Tiêu Dật, nó chỉ có thể ra vẻ nhàn định mở miệng, "Chúng tôi không có ác ý, chỉ là muốn biết tin của thần giới. Mười vạn năm nay, yêu thú chúng tôi cũng vì canh giữ thần giới mà đã bỏ bao nhiêu sức, cho dù tộc Trì Mu muốn ăn thịt, cũng phải để cho chúng tôi chút canh chứ."

"Nói bậy, bảo vệ Tịnh Lưu giới rõ ràng là Trì Mu chúng tôi." Tộc Trì Mu lập tức có người bất bình nói.

Vạn mục ngư cười nhạo, "Không có chúng tôi thủ vệ bên ngoài, ngươi cho rằng Hư Vô hải vẫn luôn bình lặng như thế sao. Ngay lúc này, bọn sơn huê còn đang ở bên ngoài thay các ngươi cản mấy kẻ của Hải Thần điện và Tinh Di trúc kìa."

Mấy chữ Hải Thần điện và Tinh Di trúc khiến ánh mắt Bách lão khẽ lóe, nhanh chóng nhìn Tiêu Dật một cái, không nói gì cả.

Tiêu Dật không chú ý tới tranh chấp giữa hai bên, hiện tại y đang nghĩ vấn đề khác.

Ông ngoại từng nói qua, thần giới cao hơn tiên giới một bậc. Nếu tu chân giả của nhân giới muốn tiến vào tiên giới, nhất định phải độ kiếp thăng tiên, tiên nhân của tiên giới muốn vào thần giới, cũng không phải chuyện dễ.

Trước kia khi Tiêu Dật còn chưa tới Tịnh Lưu giới, suy nghĩ về Tịnh Lưu giới vô cùng đơn giản. Nếu y có thể đạt được công nhận của Tịnh Lưu giới, làm giới chủ của Tịnh Lưu giới giống như Trì Mu nói, y liền trả tự do cho tộc Trì Mu. Còn về chuyện quản lý Tịnh Lưu giới, Tiêu Dật cảm thấy đợi có người phi thăng lên Tịnh Lưu giới còn không biết là chừng nào nữa,

https://thuviensach.vn

một chỗ trống không có gì cần quản lý chứ, để ở đó đợi có người phi thăng là được.

Nhưng đợi khi y tới Tịnh Lưu giới rồi, Tiêu Dật mới phát hiện Tịnh Lưu giới và thần giới trong tưởng tượng của y không giống nhau. Có lẽ do lúc đầu trong thiên đạo hủy diệt bị tổn hại quá nghiêm trọng, Tịnh Lưu giới hoàn toàn không có sinh cơ, như một tử giới. Quan trọng hơn là, muốn vào Tịnh Lưu giới cũng hoàn toàn không cần phi thăng, không cần tu vi lên tới bậc mười, chỉ cần có ý chí của y là được.

Tiêu Dật nghĩ tới chuyện buôn bán đan dược mà Sở Mặc đã đề cập trước đó, y còn cho là Sở Mặc đang đùa, nhưng sự xuất hiện của những yêu thú này lại khiến Tiêu Dật ý thức được, Sở Mặc là nghiêm túc, hơn nữa khẳng định không chỉ là những yêu thú này, sau đó còn có những người khác, hơn nữa lời của vạn mục ngư cũng chứng minh điểm này.

Như vậy thì, Tiêu Dật phải đối diện một vấn đề, y có nên mở cửa Tịnh Lưu giới không? Nếu muốn mở cửa, có cần phải có hạn chế gì không? Tiêu Dật nghĩ tới chuyện Tịnh Lưu giới hút tiên khí trên người mấy người Sở Mặc để chuyển hóa thành nguyên khí, hiển nhiên nếu mở cửa, đối với sự hồi phục của Tịnh Lưu giới khẳng định có giúp đỡ lớn, nhưng nếu là vậy, Tịnh Lưu giới còn là thần giới sao?

Đủ loại suy nghĩ tràn ra, Tiêu Dật khẽ nhíu mày khó thấy, y cảm thấy y vẫn cần phải thương lượng cùng Sở Mặc và ông ngoại. Còn về những yêu thú này, bọn chúng cũng có thể cùng theo Trì Mu tới ở trước, đến lúc có kết quả gì, cũng dễ trực tiếp thông báo.

Tiêu Dật vừa nói ra, tộc trưởng Trì Mu và mấy người Sở Mặc lập tức hiểu ý của Tiêu Dật, y đang do dự có nên mở cửa Tịnh Lưu giới không? Mà các yêu thú tuy không biết tình hình cụ thể, nhưng ẩn ẩn cảm giác được cơ duyên to lớn đang đợi trước mặt bọn chúng.

https://thuviensach.vn

Khi ánh mắt Tiêu Dật đảo qua, văn dao phản ứng đầu tiên, thân hình nhanh chóng nhường đường. Vạn mục ngư thầm hận văn dao giành biểu hiện trước, lập tức theo sát sau nhường đường.

Suốt đường an tĩnh trở về nơi ở của Trì Mu, Tiêu Dật lập tức kéo mấy người Sở Mặc và ông ngoại mở cuộc họp nhỏ. Xét thấy địa vị đặc thù của Trì Mu, Tiêu Dật đặc biệt lưu tộc trưởng Trì Mu lại, dù sao là cư dân đầu tiên của Tịnh Lưu giới, tộc Trì Mu cũng nên có quyền phát ngôn chứ.

Ý của Tiêu Dật rất rõ ràng, có cần mở cửa Tịnh Lưu giới với bên ngoài không? Nếu muốn mở cửa, có nên thiết lập một vài hạn chế không? Điều y quan tâm nhất vẫn là Tịnh Lưu giới mở cửa rồi thì còn tính là thần giới nữa không?

Đối với điểm lo lắng cuối cùng của Tiêu Dật, tộc trưởng Trì Mu có quyền phát ngôn nhất.

“Đương nhiên vẫn là thần giới. Khác biệt lớn nhất của thần giới và tiên giới không nằm ở bên trong có những ai sống, mà là khác biệt nguyên khí và tiên khí.”

Lời của tộc trưởng Trì Mu khiến Tiêu Dật yên tâm, kỳ thật y thiên về hướng mở cửa Tịnh Lưu giới, đúng như vạn mục ngư đã nói, không thể cứ để thịt cho một người ăn, ngay cả canh cũng không cho người khác húp sao. Nếu thật như thế, tính ra sau này không tránh khỏi phiền phức.

Nếu Tiêu Dật đã biểu rõ thái độ, mọi người bắt đầu thảo luận các chi tiết nhỏ trong việc mở cửa Tịnh Lưu giới.

Đầu tiên, trên đến Sở Mặc dưới đến tộc trưởng Trì Mu, mấy người đang ngồi đều nhất trí cho rằng, không thể mở cửa Tịnh Lưu giới miễn phí, muốn vào Tịnh Lưu giới nhất định phải giao nộp một phí dụng nhất định.

Thần sắc Tiêu Dật cổ quái, “Là nói muốn thu tiền vé vào cửa sao?”

https://thuviensach.vn

Đối với Tiêu Dật, mở cửa Tịnh Lưu giới kỳ thật chiếm lợi nhất là y, dù sao Tịnh Lưu giới cũng coi như là lãnh địa cá nhân của y. Bất kể là tiên nhân hay yêu thú chỉ cần bước lên Tịnh Lưu giới, tiên khí trong người đều sẽ không ngừng bị Tịnh Lưu giới hút lấy, giúp Tịnh Lưu giới hồi phục, chỉ có cực ít nguyên khí mới có thể trở ngược vào người bọn họ, đối với bọn họ mà nói đã là cuộc mua bán lỗ vốn rồi, lại còn muốn đòi bọn họ bỏ tinh ngọc ra?

Còn chưa đợi những người khác mở miệng, tộc trưởng Trì Mu đã lớn tiếng nói, “Nhất định phải thu.”

Như vậy mới có thể thể hiện được địa vị đặc biệt của tộc Trì Mu, chỉ có bọn họ là không tốn tiền mà trực tiếp sống tại Tịnh Lưu giới, tộc trưởng Trì Mu hưng phấn nghĩ. Không chỉ cần thu phí vé vào cửa, tộc trưởng Trì Mu vừa rồi đã lập xong kế hoạch, đoạn đường từ Hư Vô hải tới Tịnh Lưu giới, sau này cứ xem như là hải vực tư gia của tộc Trì Mu. Phàm là người nào muốn thông qua đoạn đường này tới Tịnh Lưu giới, nhất định phải giao nộp phí qua đường nhất định. Đương nhiên khoản tiền này tộc Trì Mu và Tiêu Dật sẽ chia năm năm, tuyệt đối sẽ không độc chiếm.

Tiêu Dật, “…”

Sở Mặc nhịn không được bật cười, thò tay vuốt tóc Tiêu Dật, hắn thích nhìn dáng vẻ này của Tiêu Dật. Cho dù chuyện làm ăn của y càng lúc càng lớn, cho dù tinh ngọc y kiếm được càng lúc càng nhiều, cho dù thân phận của y có thay đổi, bản tính của y một chút cũng không đổi, vẫn mềm mại như lúc đầu.

.

https://thuviensach.vn

TIÊN GIỚI TẨU TƯ PHẠM

Lý Tùng Nho
www.dtv-ebook.com

Chương 88

Yêu Cầu

Thương nghị giữa Tiêu Dật và các yêu thú vô cùng thuận lợi, đối với việc có thể sớm một bước được lên Tịnh Lưu giới tu luyện, các yêu thú đều biểu hiện ra vô cùng vui mừng. Dưới tiền đề này, bất kể là vé vào cửa hay là phí mãi lộ, bọn chúng đều không đưa ra bất cứ dị nghị nào, đương nhiên đây là ở trước mặt Tiêu Dật. Còn về sau lưng Tiêu Dật, các yêu thú lấy anh chiêu làm đầu, nhân lúc tộc trưởng Trì Mu đơn độc, đã đánh cho ông một trận, trút giận cái phí mãi lộ, đó là về sau.

Tuân thủ nguyên tắc nhân sớm không thì muộn, những yêu thú này ngay hôm đó đã thu dọn đồ đạc, hành trang bao bao xuất hiện trước mặt Tiêu Dật. Giữa yêu thú ở Hư Vô hải không lưu thông tinh ngọc giống như tiên giới, bọn chúng càng thích lấy vật đổi vật, Tiêu Dật thu cũng không phải là tinh ngọc, mà là các loại thiên tài địa bảo của Hư Vô hải.

Trong đó bột mã vừa ra tay đã xuất hai trái bổn nguyên quả, trong ánh mắt kinh ngạc của chúng yêu thú, bột mã thu nhỏ tới kích cỡ thiên mã bình thường vô cùng tự hào phì phì mũi.

Thành giảo là người đầu tiên lải nhải, “Không ngờ ngươi lại có hai trái bổn nguyên quả, ngươi lấy cái gì đổi bổn nguyên quả vậy? Lần trước ta đã lấy một khối huyền ngọc vạn năm đổi với hắn một quả mà hắn cũng không chịu.”

https://thuviensach.vn

Bột mã dương dương đắc ý quẫy quẫy đuôi, cẩn thận nói, “Đây không phải là đổi, mà là thù lao bổn nguyên thụ chủ động cho ta.”

“Thù lao? Ngươi làm gì cho hắn?” Anh chiêu hiếu kỳ mở miệng.

Bột mã nhìn anh chiêu một cái như nhìn bạch si, “Thời gian trước ta ngày ngày chở bổn nguyên thụ chạy khắp nơi, ngươi không thấy hả?”

Long quy nhỏ giọng nói, “Ta cũng thường xuyên chở hắn a.”

Bột mã cao ngạo ngẩng đầu, “Ta có thể chở hắn bay, ngươi có thể không!”

Mắt thấy long quy bị bột mã một câu đả kích rụt lại vào vỏ, thành giảo liếc mắt nhìn chằm chằm bổn nguyên quả mà bột mã lấy ra, gần như tự lầm bầm, “Ta cũng có thể bay.”

Bột mã hừ lạnh một tiếng, “Đợi chừng nào ngươi có khí chất cao quý, thể hình ưu mỹ được như ta hãy nói, nói không chừng bổn nguyên thụ sẽ suy nghĩ lại.”

Thành giảo, “…”

Tiêu Dật ngồi một bên không khỏi co giật khóe miệng, ánh mắt vô thức đặt trên người thành giảo. Tiêu Dật không biết nhãn quang yêu thú có giống với người hay không, đối với y, thành giảo trừ cái đầu hơi to một chút, trên đầu hơi nhiều gai nhọn một chút, cũng coi như được, ít nhất so với vạn mục ngư thì đỡ hơn nhiều.

Chú ý ánh mắt của Tiêu Dật, thành giảo không khỏi lầm bầm trong lòng, lẽ nào nó thật sự rất xấu xí, không phù hợp với thẩm mỹ của tiên nhân? Nhưng trong số yêu thú, nó đã tính là có tướng mạo thuận mắt hiếm có rồi mà, so với vạn mục ngư thì đỡ hơn rất nhiều mà.

https://thuviensach.vn

Vạn mục ngư mà thành giảo thầm lấy ra so sánh lúc này đang thấp điệu co lại sao chúng yêu thú. Nó cũng biết bộ dáng của mình có hơi dọa người, lại thêm lịch sử đen tối ngày hôm qua, vì không để lại gần dọa phải Tiêu Dật, cũng không biết nó từ chỗ nào tìm được một cái áo bào màu đen, bao kín toàn thân, chỉ lộ ra ba con mắt trên đỉnh đầu.

Mấy con yêu thú đều biết tâm tư của vạn mục ngư, tuy bình thường bọn chúng tranh đấu là tranh đấu, nhưng lúc này, bọn chúng miễn cưỡng cũng coi như là ruồi trên cùng một sợi thừng. Không thấy lão đầu Trì Mu đó nghiễm nhiên bày vẻ là người một nhà với Tiêu Dật sao? Nếu bọn chúng còn không đoàn kết lại, tính ra có đến thần giới rồi cũng sẽ bị lão đầu Trì Mu đó chèn ép cho không ở lâu được. Xuất phát từ tâm tư đó, mấy con yêu thú này cũng không có ai mở miệng cười nhạo vạn mục ngư, ngược lại rất biết điều che chắn cho nó.

Khác với tiên nhân tâm tư quanh co khó hiểu, tâm tư của yêu thú trên cơ bản đều hiện trên mặt. Tiêu Dật vừa nhìn đã thấy vạn mục ngư trốn phía sau che che giấu giấu, nhưng không nói gì cả. Có lẽ vì y không trưởng thành tại tiên giới, Tiêu Dật cũng không có thành kiến gì với yêu thú. Nếu không phải có Sở Mặc phổ cập, y căn bản không biết sự khác biệt giữa yêu thú và yêu tộc. Dù sao đối với Sở Mặc, yêu thú, yêu tộc và tiên nhân đều giống nhau, nếu so sánh, ngược lại y càng muốn có giao thiệp với yêu thú hơn. Bất kể là Trì Mu hay là mấy yêu thú trước mặt, tâm tư của chúng gần như thẳng thắn và đơn giản, hoàn toàn không cần Tiêu Dật phải tốn công suy đoán.

Đối với sự đơn giản và dứt khoát của yêu thú, những tiên nhân bậc mười lục tục kéo tới sau đó không hề còn tâm tư đơn thuần như thế nữa.

Người đầu tiên xuất hiện trước mặt Tiêu Dật là người cuối cùng đột phá được rào cản của yêu thú biển trong, Long Chân Nguyên và Tố Hoàn tiên tử của Tinh Di trúc toàn thân thương tích. Khi hai người bọn họ được tộc nhân Trì Mu dẫn tới trước mặt Tiêu Dật, thì cả hai đều không dám tin rằng

https://thuviensach.vn

thiếu niên trông có vẻ còn chưa thành niên trước mặt này lại là người đã đánh thức thần giới, cũng là giới chủ tiếp theo của thần giới.

Cho đến hiện tại, bọn họ đều biết không cần nhất định phải phi thăng, mà hiện tại liền có thể tiến vào thần giới. Tuy thần giới trong miêu tả của Tiêu Dật giống như tử giới, nhưng vậy thì sao? Đó là thần giới, là thần giới đã sụp đổ mười vạn năm trước, mục đích tu luyện khổ cực của họ là gì, không phải chính là mong một ngày có thể phi thăng lên thần giới sao?

Long Chân Nguyên và Tố Hoàn tiên tử nhìn nhau một cái, đồng thời đều nghiền ngẫm trong lòng. Tuy không biết thiếu niên tên Tiêu Dật này có quan hệ gì với Tiêu Diêu cung, nhưng Tiêu Diêu cung đã nhanh hơn họ một bước trong chuyện này là thật. Còn về những yêu thú kia, tuy cũng giành trước họ, nhưng hai người đều không xem là gì. Yêu thú chính là yêu thú, cho dù có hiểu nhân tính, cũng là yêu thú.

Long Chân Nguyên bình tĩnh nhìn Bách lão vẫn luôn nhắm mắt dưỡng thần bên cạnh Tiêu Dật một cái, thăm dò mở miệng nói với Tiêu Dật, “Không biết số người vào thần giới có hạn chế hay không?”

Tiêu Dật lắc đầu, cả Tịnh Lưu giới đều nằm trong ý chí của y, người vào nhiều ít đối với y mà nói không có gì khác biệt. Ngược lại nhìn từ góc độ của Tịnh Lưu giới, người vào càng nhiều càng tốt.

Long Chân Nguyên âm thầm suy tính thật nhanh, lại nhìn sang Bách lão, do dự nên mang bao nhiêu người vào Tịnh Lưu giới. Mấy năm nay Hải Thần điện và Tiêu Diêu cung vẫn đối chọi với nhau, Long Chân Nguyên nhiều lần nằm ở thế hạ phong. Tuy hắn trong lòng không vui, nhưng cũng thừa nhận Bách lão lợi hại hơn hắn. Có Tiêu Diêu cung đi trước, hắn cũng dễ có số lượng đại khái.

Đáng tiếc Bách lão giống như hoàn toàn đã ngủ, ngay cả mí mắt cũng lười nhấc lên. Tâm tư của Long Chân Nguyên Bách lão nhìn thấy rõ, Tố

https://thuviensach.vn

Hoàn tiên tử cũng nhìn thấy rõ. Tố Hoàn tiên tử mấy năm nay cũng không có bao nhiêu giao thiệp với Tiêu Diêu cung, nàng ngược lại muốn hỏi Tiêu Diêu cung một câu, nhưng nghĩ lại vẫn là nuốt trở về.

So với hạn chế số người, Tố Hoàn tiên tử hiển nhiên quan tâm một chuyện khác hơn. Là nữ tu tu luyện đã mấy ngàn năm, Tố Hoàn tiên tử tuy không giống như những nữ tu thanh xuân động nhân mà Tiêu Dật đã thấy trong cuộc tuyển tú trước, nhưng trên người rõ ràng có vị đạo của năm tháng trầm lắng nhiều hơn những nữ tu trẻ tuổi khác. Nàng nở nụ cười với Tiêu Dật, dịu giọng mở miệng, “Không biết chúng tôi vào Tịnh Lưu giới rồi, có thể phân một khu nhỏ để tạm trú? Ngài biết Tinh Di trúc đều là nữ tu, khi ra ngoài sẽ bất tiện hơn nam tu nhiều, đồ đạc cần mang theo cũng nhiều một chút.”

Tố Hoàn tiên tử vừa đưa ra đề nghị, Long Chân Nguyên lập tức vực tinh thần nhìn Tiêu Dật. Tuy Tố Hoàn tiên tử nói là tạm trú, nhưng nếu Tiêu Dật đồng ý mở miệng, Hải Thần điện có phải cũng có thể lấy một khu vực nhỏ trong Tịnh Lưu giới tạm trú? Cũng coi như làm cơ sở phát triển sau này.

Đề nghị của Tố Hoàn tiên tử bị Tiêu Dật cự tuyệt không chút do dự. Tuy y không để ý những thế lực khác phát triển bên trong Tịnh Lưu giới, nhưng là người thì sẽ có quan hệ thân sơ, khẳng định sẽ tăng cường người bên cạnh mình đầu tiên.

Khi lần đầu tiên Tiêu Dật xuất hiện ở Tịnh Lưu giới, từng phát hiện không ít kiến trúc vẫn coi như hoàn chỉnh ở giữa Tịnh Lưu giới. Bất kể là tại nhân giới hay tiên giới, khảo cổ tìm bảo vật luôn rất được hoan nghênh. Tiêu Dật đã thương lượng với Sở Mặc rồi, phân những khu vực này ra, Tiêu Diêu cung và Sở Trầm Uyên liên thủ phái người thăm dò. Dù sao kiến trúc có thể may mắn tồn tại trong thiên đạo hủy diệt, nếu nói bên trong không có cái gì, ai tin nổi?

https://thuviensach.vn

Nếu những khu vực này đã được y xem là khu vực tư nhân, để tránh phiền phức, Tiêu Dật dứt khoát hạn định phạm vi hoạt động của yêu thú và tiên nhân ở vùng ven Tịnh Lưu giới. Bên trong đợi sau khi thăm dò kết thúc, mới mở cửa toàn bộ. Còn về vấn đề Tố Hoàn tiên tử đề nghị, Tiêu Dật cũng đã nghĩ xong xuôi. Y chuẩn bị mô phỏng cách làm của nhân giới, tại vùng rìa Tịnh Lưu giới xây dựng một tiểu khu dân cư cỡ lớn. Tên y cũng đã nghĩ xong rồi, cứ gọi là khu Tịnh Lưu một. Cũng là để sau này có lấy tên khu hai, khu ba cũng tiện.

Tiêu Dật yêu cầu tất cả những ai vào Tịnh Lưu giới, bất kể là yêu thú hay tiên nhân, đều nhất định phải vào khu một, không thể tự tiện xây dựng nhà ở bên ngoài. Đương nhiên đối với yêu thú, Tiêu Dật đặc biệt yêu cầu không thể tự tiện đào hang, đào động bên ngoài.

Cách nghĩ này của y nhận được hoan nghênh nhiệt liệt của tộc trưởng Trì Mu, tộc trưởng Trì Mu tự mình đề cử, biểu thị tộc Trì Mu bọn họ đời đời trấn thủ Tịnh Lưu giới, có kinh nghiệm phong phú, bọn họ nguyện ý gánh trách nhiệm thủ vệ tiểu khu này. Bảo đảm hoàn cảnh trị an tốt lành của tiểu khu, sẽ không có tình hình ngầm ẩu đả phát sinh.

Có tộc trưởng Trì Mu bảo đảm, Tiêu Dật rất dứt khoát giao chuyện thủ vệ xung quanh Tịnh Lưu giới cho tộc Trì Mu. Y không phải lo lắng có người có thể lén lút vào Tịnh Lưu giới, chỉ là vì để tránh ngày sau người nhiều lên, giữa các yêu thú và tiên nhân nảy sinh vướng mắc gì. Nghe Tiêu Dật định ra quá nhiều hạn chế trong Tịnh Lưu giới, đặc biệt là khu Tịnh Lưu một mà y đã phân ra bên trong, là để cho yêu thú và tiên nhân ở chung, Tố Hoàn tiên tử hiện lên một tia bất mãn rất nhanh. Cũng như Tố Hoàn tiên tử, mấy vị tiên nhân bậc mười liên tục kéo tới cũng đều biểu hiện bất mãn về điểm này. Nhưng thái độ Tiêu Dật kiên quyết, mọi người cũng chỉ đành nhẫn nhịn điều kiện này. Theo các tiên nhân từng người rời đi, sắp xếp xong chuyện nhà ở, vài người và tộc Trì Mu cuối cùng cũng rảnh rang.

https://thuviensach.vn

Ăn xong cơm tối, Sở Mặc cười nhìn Tiêu Dật, “Có muốn cùng ta ra ngoài dạo không?”

Tiêu Dật nhanh chóng gật đầu.

Buổi tối tại Hư Vô hải vô cùng đẹp đẽ, ban ngày trông mặt biển xám xịt nhưng đến tối lại phiếm lên tia sáng màu tím nhạt. Nghe nói là vì đáy biển Hư Vô hải mọc đầy một loại thực vật tên là tử diệp thảo, loại thực vật này ban ngày co lại, đến tối sẽ duỗi lá ra, có tia sáng màu tím lưu chuyển trên mặt tử thảo diệp, ánh lên mặt biển vô cùng đẹp mắt.

Tiêu Dật đi theo Sở Mặc dạo mát, rất nhanh rời khỏi biển trong, đi vào phạm vi biển ngoài Hư Vô hải.

“Chúng ta định đi đâu?”

Trong mắt Sở Mặc mang theo hoài niệm, “Đến chỗ ta thường đi lúc nhỏ.”

Nơi đó là một vùng ven của tiểu đảo, không biết có phải tử diệp thảo nơi này sinh trưởng đặc biệt rậm rạp không, mà mặt biển ở đây đặc biệt mỹ lệ, lấp lánh điểm điểm sáng. Tiêu Dật và Sở Mặc nắm chặt tay nhau, cùng ngồi trên một tảng đá ngầm rộng mấy mét.

“Nơi này thật đẹp!”

Tiêu Dật vừa cảm khái, vừa sắn ống quần lên, để chân trần nhẹ dẫm lên mặt biển bên dưới. Mặt biển màu tím nhạt ẩn dưới chân y, càng hiện rõ làn da trắng nõn của đôi chân, giống như tinh ngọc thượng hảo.

Sở Mặc nhẹ ừ một tiếng, ánh mắt lại bị đôi chân của Tiêu Dật hấp dẫn. Hắn nhìn Tiêu Dật một mình quấy bọt nước chơi vui vẻ, lập tức cũng học theo Tiêu Dật sắn ống quần lên, chân dài thò ra, móc vào chân Tiêu Dật. Tiêu Dật giảo hoạt nhìn Sở Mặc một cái, nhấc chân đạp lên bàn chân Sở

https://thuviensach.vn

Mặc. Sở Mặc cười nhẹ, không chịu yếu thế dẫm ngược lại. Hai người thay phiên dẫm lên nhau, chơi vui vẻ. Bọt nước xung quanh bắn tung tóe, rất nhanh thấm ướt quần.

“Làm sao đây, quần bị ướt rồi.” Tiêu Dật giũ bọt nước trên áo, cầm áo nhìn Sở Mặc.

Sở Mặc ngậm cười, cố ý nói: “Tiểu Dật cởi quần ra đi, trên người ta có mang đá hỏa diệu, rất nhanh sẽ hong khô.”

Tiêu Dật không biết nghĩ tới cái gì, mặt lập tức đỏ lên, “Không tốt lắm đi, vạn nhất có yêu thú đi qua thì sao?”

Ánh mắt Sở Mặc dừng lại trên mặt Tiêu Dật, nhịn không được tiến sát lại cúi đầu ngậm môi y, vừa tỉ mỉ chau chuốt, vừa thấp giọng nói, “Nơi này là phạm vi của Tiêu Diêu cung, bên ngoài có thiết cấm chế, trừ chúng ta ra, bất kể là người hay yêu thú nào khác cũng không thể đi vào.”

Sở Mặc giải thích xong, hai tay thuận theo áo Tiêu Dật thò vào trong, vừa rồi không chú ý, quần của Tiêu Dật đã ướt nhẹp rồi.

Tiêu Dật hơi lúng túng nương theo động tác của Sở Mặc cởi cái quần ướt nhẹp xuống, hai người rõ ràng đã sống cùng nhau, Sở Mặc cởi y phục của y cũng không phải là lần đầu, nhưng vì hiện tại không phải đang ở trong nhà, Tiêu Dật luôn cảm thấy trên mặt nóng rần.

Khóe môi Sở Mặc hơi cong lên, rất tự nhiên vươn tay ôm lấy Tiêu Dật. Ánh mắt hắn đặt trên đôi chân trắng nõn của Tiêu Dật, hơi cúi người, cánh tay men theo chân của Tiêu Dật mò lên trên.

Theo động tác của Sở Mặc, hai chân Tiêu Dật theo bản năng căng cứng lại. Lòng bàn tay của Sở Mặc giống như có mang theo lửa, làn da vừa rồi bị thấm nước biển mát lạnh bị bàn tay của hắn sờ qua, nóng lạnh đan xen, một

https://thuviensach.vn

cảm giác kích thích khó nói từ trong lòng Tiêu Dật trào lên. Không chỉ vì Sở Mặc, còn vì lúc này đang ở bên ngoài.

Tiêu Dật vô thức nín thở, khẩn trương nhìn Sở Mặc, nói không rõ là chờ đợi hay là gì. Ánh mắt Sở Mặc thâm thúy, giống như tràn đầy ánh sao, trong ánh mắt mong đợi của Tiêu Dật, dịu dàng hôn lên môi y.

“Tiểu Dật, ta yêu em.”

“Ừ.”

“Nơi này sẽ không có ai tới.”

“… Ừ.”

Tiêu Dật thấp giọng đáp một tiếng, nụ hôn của Sở Mặc càng thêm dịu dàng. Trong nụ hôn triền miên, Sở Mặc tách hai chân Tiêu Dật ra, mặt đối mặt ôm y vào lòng. Có vật cứng nóng hổi đỉnh ở mặt sau, Tiêu Dật rất nhanh cảm giác được ngón tay Sở Mặc thâm nhập vào trong. Y cắn môi nhẫn nại đợi Sở Mặc khuếch trương, khi ngón tay ấm áp lui ra ngoài, Tiêu Dật hơi cong người, ôm cổ Sở Mặc nuốt trọn vật cứng sau lưng vào.

Thân thể hai người dán sát vào nhau. Có gió nhẹ thổi qua, mang theo sóng gợn trên mặt biển. Thân lá cực lớn của tử diệp thảo mở rộng, theo gió đong đưa, tia sáng màu tím tản ra từng cuộn, nhìn từ xa, bóng dáng hai người giống như bị tia sáng bao lấy, dung làm một.

https://thuviensach.vn

TIÊN GIỚI TẨU TƯ PHẠM

Lý Tùng Nho
www.dtv-ebook.com

Chương 89

Mua Nhà

Tin tức Tịnh Lưu giới theo mấy vị tiên nhân bậc mười lan ra, dần dần lưu truyền trong các thế gia đỉnh cao của tiên giới.

Phản ứng đầu tiên của tất cả mọi người nghe được tin tức này đều là "không thể nào!".

Nhưng nguồn gốc của tin tức này là từ mấy vị cao thủ đỉnh cao tiên giới, không ai dám hoài nghi tính chân thật của những người này, nhất thời ánh mắt của các đại thế gia đều hội tụ về Hư Vô hải, lũ lượt triển khai các loại thủ đoạn, muốn thăm dò độ thật giả của tin này.

So với các thế gia nóng như lửa đốt, Sở Trầm Uyên vẫn ngồi an ổn. Sở Mặc sớm đã thông báo cho hắn biết tin Tịnh Lưu giới thức tỉnh, đồng thời còn tặng kèm một bản kế hoạch thăm dò Tịnh Lưu giới do Tiêu Dật định ra.

Sở Trầm Uyên lúc này đang xem bản kế hoạch, khi hắn đảo qua phương án kế hoạch mà Tiêu Dật đã định ra, cho dù đã không phải lần đầu tiên xem, hắn vẫn nhịn không được bật cười.

Kế hoạch thăm dò khu vực chưa biết tại Tịnh Lưu giới:

Bên A: Công ty TNHH TM Càn Khôn.

Bên B: Tiêu Diêu cung & tiên đình.

https://thuviensach.vn

Bên A ủy thác cho bên B tiến hành thăm dò khu vực chưa biết tại Tịnh Lưu giới, trong quá trình thăm dò, bên B phải tuân thủ những điều kiện dưới đây…

"Công ty TNHH TM Càn Khôn", Sở Trầm Uyên thầm lẩm bẩm, cho dù với thân phận của hắn, cũng không khỏi nảy sinh một chút ngưỡng mộ đối với mấy tiểu tử may mắn Sở Mặc và Lâm Thính Hải. Sở Mặc và Tiêu Dật yêu nhau, Tiêu Dật có chuyện gì cũng nghĩ tới Sở Mặc là chuyện bình thường, hai tiểu tử Từ gia và Lâm gia đó chẳng qua là may mắn gặp được Tiêu Dật lúc vừa tới tiên giới cái gì cũng không hiểu, kết quả tình cờ vô tình kết thành bạn tốt, được Tiêu Dật bận tâm mãi tới nay. Hai người không chỉ đi theo Tiêu Dật kiếm được một đống tinh ngọc, ngay cả chuyện thần giới, Tiêu Dật cũng không quên kéo bọn họ theo.

Đối với Linh Hư cảnh Tiêu gia, trong mắt Sở Trầm Uyên xẹt qua chút chế nhạo, hắn biết chuyện Tiêu Đỉnh Lâu đi tìm Tiêu Dật, cũng biết chuyện Tiêu Hàm Chương không quan tâm chút nào tới Tiêu Dật, chỉ là không biết sau khi tin tức thần giới lộ ra, Tiêu Hàm Chương tính tình cao ngạo đó biết những chuyện này rồi có hối hận không?

Nghĩ tới Tiêu gia, Sở Trầm Uyên liền nghĩ tới Tiêu Khắc. Thật sự là nhìn người không thể nhìn tướng mạo, ai lại nghĩ được Tiêu Khắc tầm thường nhất Tiêu gia lại có gan lén lút câu kết với dư nghiệt Vân Lam chứ? Đáng cười là Tiêu Đỉnh Lâu không biết chút nào. Mấy hôm nay, Tiêu gia chỉ bận tâm khắp nơi dò thám tin tức của Tiêu Dương, nhưng vẫn chưa bắt đầu tra tới trong nhà. Theo thám tử của kim ngư vệ hồi báo, Tiêu Khắc sớm đã xử lý sạch sẽ cái đuôi của mình, không còn dính dáng chút nào tới chuyện của Tiêu Dương.

Khi Sở Trầm Uyên xem báo cáo của thám tử, cũng không khỏi kinh ngạc vì thủ đoạn của Tiêu Khắc. Dưới tình trạng từ nhỏ đã hoàn toàn bị xem thường, Tiêu Khắc rốt cuộc làm sao mà chiêu dụ được người bên cạnh Tiêu Dương? Sở Trầm Uyên luôn cảm thấy, trong số người Tiêu gia câu kết

https://thuviensach.vn

với Vân Lam trừ Tiêu Khắc ra, còn có người khác, hơn nữa người này nhất định có địa vị không hề thấp ở Tiêu gia, sẽ là ai đây?

Khi hắn đang trầm ngâm, tiếng đấu đá bịch bịch vang lên, trong đó còn kèm theo tiếng la lớn của Cố Vũ, "Lão Đoạn, lão Đoạn, ngươi nghe ta giải thích."

Sở Trầm Uyên vừa nghe liền biết là Cố Vũ và Đoạn Lăng Thần tới, mấy hôm nay Cố Vũ đuổi theo Đoạn Lăng Thần giải thích đã là kiểu xuất hiện cố định của hai người rồi. Hắn lười tiếp tục nghĩ chuyện của Tiêu gia, đổi sang tư thế thoải mái nhàn nhã đợi hai người vào.

Không bao lâu, Đoạn Lăng Thần đen mặt và Cố Vũ mặt mày tím xanh một trước một sau đi vào.

Cố Vũ vừa thấy Sở Trầm Uyên, liền lộ ra biểu tình ủy khuất với Sở Trầm Uyên. Nếu không phải Sở Trầm Uyên bảo hắn che giấu chuyện yêu thầm Đoạn Lăng Phong, thì hắn cũng không tới mức bị Đoạn Lăng Thần đuổi đánh như bây giờ, còn là gặp một lần đánh một lần. Do Đoạn Lăng Thần không dám đánh Sở Trầm Uyên, lại không thể quản Đoạn Lăng Phong, nên trút toàn bộ tức giận lên đầu hắn, hắn dễ chịu lắm hả!

Biểu tình của Cố Vũ khiến Sở Trầm Uyên chột dạ trong một giây, nhưng rất nhanh lại nghĩ, nếu hắn muốn cùng Đoạn Lăng Phong bên nhau, trừ Đoạn Lăng Phong không nhắc, trở ngại lớn nhất chính là Đoạn Lăng Thần. Cũng phải có người để Đoạn Lăng Thần trút giận chứ, hắn thì không được, Đoạn Lăng Phong thì Đoạn Lăng Thần không nỡ, chỉ có thể để Cố Vũ ra thôi. Dù sao hắn sẽ bồi thường Cố Vũ ở mặt khác, cũng không tính là bạc đãi Cố Vũ. Nghĩ thế, Sở Trầm Uyên liền ném hết chột dạ, ngược lại mang vẻ vui sướng trên tai họa của người khác mà nhìn vết thương trên mặt Cố Vũ.

Cố Vũ, "…"

https://thuviensach.vn

Hắn đã biết tên khốn kiếp Sở Trầm Uyên này không đáng tin mà!

Đoạn Lăng Thần ở một bên mắt lạnh nhìn hai người Sở Trầm Uyên và Cố Vũ mắt qua mắt lại, trong lòng hừ lạnh, hắn đã biết Sở Trầm Uyên không đáng tin, ở trước mặt hắn mà còn dám cùng Cố Vũ liếc mắt đưa tình, sau lưng hắn không biết sẽ còn thế nào nữa. Nghĩ muốn sống cùng Lăng Phong, đợi kiếp sau đi.

Sở Trầm Uyên đang vui sướng trên tai họa người khác nghiên cứu hai con mắt gấu mèo trên mặt Cố Vũ, đột nhiên cảm thấy một ánh mắt bất thiện đặt trên người mình. Hắn nghi hoặc nhìn sang Đoạn Lăng Thần, Đoạn Lăng Thần cứng mặt, đang nghiêm túc nhìn phía trước.

Sở Trầm Uyên nhìn nửa ngày cũng không thấy đầu mối nào, sau đó cũng không còn tâm tư cười nhạo Cố Vũ, trực tiếp đi vào chính đề. Lần này hắn tìm Cố Vũ và Đoạn Lăng Thần tới là vì chuyện thăm dò Tịnh Lưu giới. Hắn tính để Cố gia và Đoạn gia cùng đi, bất kể là Cố Vũ hay Đoạn Lăng Thần đều có quan hệ không tồi với Sở Mặc, bọn họ đi thì có gì cũng dễ nói với Tiêu Diêu cung hơn.”

Lời của Sở Trầm Uyên giống như một miếng bánh to rơi xuống, mà còn là loại gói đầy tinh ngọc.

Không nói Cố Vũ lập tức trở nên kích động, ngay cả Đoạn Lăng Thần nhất thời cũng quên chuyện không cho Sở Trầm Uyên sắc mặt tốt.

“Thật sự là thần giới?” Đây là vấn đề mà hai người cùng lúc hỏi. Thời gian này tin tức về Tịnh Lưu giới cũng có lan truyền trong các đại thế gia, Cố gia và Đoạn gia đương nhiên cũng đã từng nghe qua. Lần này Cố Vũ tới còn muốn tìm Sở Trầm Uyên để xem thử có biết nội tình gì hay không, không ngờ hắn còn chưa kịp mở miệng, đã nghe được tin tức như thế.

Sở Trầm Uyên gật đầu.

https://thuviensach.vn

“Thần giới đó như thế nào? Có phải bậc mười trở lên mới có thể phi thăng?” Cố Vũ liên tục hỏi, lập tức lại phản ứng, “Không đúng, nếu bậc mười mới có thể phi thăng, vậy chúng ta làm sao đi?”

Về điểm này Sở Mặc cũng đã nói rõ với Sở Trầm Uyên, trừ chuyện thần cách không hoàn chỉnh phải che giấu ra, những chuyện khác đều nói hết với Sở Trầm Uyên. Lại nói, khi Vân Lam tiên triều năm đó bị hủy diệt, mạc đại đế duệ không chỉ mang theo các loại trân bảo thu thập mấy đời tiên triều, mà ngay cả ghi chép cổ tích cũng mang đi không ít, tới mức hiểu biết của Lan Thương tiên triều đối với thần giới cũng không bằng một phần mười sự hiểu biết của Vân Lam. Trước đó Sở Trầm Uyên biết thần giới và tiên giới khác nhau, là giới chủ cộng trị, nhưng vẫn là lần đầu tiên biết cách tuyển chọn giới chủ lại là ý chí của riêng thần giới, không liên quan đến bản thân giới chủ.

Sở Trầm Uyên giải thích không chỉ làm Cố Vũ há to miệng, ngay cả Đoạn Lăng Thần cũng kinh hãi không thôi. Cho dù hai người đều đã nghe qua tên của Tiêu Dật từ những người khác nhau, nhưng Tiêu Dật vốn dĩ vẫn hoàn toàn xa lạ với họ. Hai người ai cũng không ngờ được thần giới sẽ tự chọn chủ, hơn nữa người được lựa chọn còn là thiếu niên có tu vi thấp kém.

So với Đoạn Lăng Thần, Cố Vũ rõ ràng biết nhiều hơn một chút, nghĩ tới quan hệ của Sở Mặc và Tiêu Dật, Cố Vũ lập tức hiểu rõ tại sao cái bánh lớn này có thể rớt lên đầu hắn và Đoạn Lăng Thần. Nghĩ tới những thế gia khác sau khi biết tin tức này sẽ có vẻ mặt gì, Cố Vũ thầm sướng rân cười hê hê. Phối hợp với cái mặt xưng bầm của hắn, hoàn toàn là bộ dáng ngu xuẩn thảm không nỡ nhìn.

Sở Trầm Uyên câm nín nhìn Cố Vũ lộ ra vẻ mặt bạch si, phất phất tay bảo hai người nhanh chóng trở về chuẩn bị. Hắn thấy theo ý tứ Sở Mặc, Tiêu Dật không định che giấu chuyện này, có lẽ rất nhanh [Tiên giới sớm biết] sẽ tung ra.

https://thuviensach.vn

Quả nhiên ngày thứ hai sau khi Sở Trầm Uyên thông báo cho Cố Vũ và Đoạn Lăng Thần, trên [Tiên giới sớm biết], Từ Sắt Nguyên vẻ mặt cẩn trọng công bố sự tồn tại của Tịnh Lưu giới. Tin tức này lập tức tạo nên sóng lớn ngập trời tại tiên giới.

Ngay tiếp theo là [Tối bát quái] lập tức phát hành số đặc biệt. Trên đó lác đác vài câu miêu tả về thần giới hiện tại, trọng điểm đưa ra là tiên nhân tu luyện tại thần giới, tiên khí trong người sẽ chuyển hóa thành nguyên khí, tiên cách sẽ dần chuyển hóa thành thần cách. Trừ nó ra, số đặc biệt còn tổng kết những điều kiện xin vào Tịnh Lưu giới. Đầu tiên, bạn phải có tinh ngọc, bất kể là phí qua đường hay là phí vào cửa hay là phí ở trọ trong Tịnh Lưu giới, đều cần một lượng lớn tinh ngọc, không có tinh ngọc chắc chắn bạn không thể đi. Tiếp theo, bạn phải có tu vi bậc tám trở lên. Với tốc độ hấp thu tiên khí của Tịnh Lưu giới, tiên nhân bậc sáu trở xuống tính ra không đợi được tiên khí chuyển hóa thành nguyên khí đã biến thành người khô rồi. Mà đoạn giữa bậc sáu tới bậc tám, Tiêu Dật do dự mất một lúc vẫn là hạn chế ở trên bậc tám. Dù sao chưa từng có ai sống trong Tịnh Lưu giới, những người này cũng coi như tốp vật thí nghiệm đầu tiên, tu vi càng cao thì ở đây càng an toàn. Tiêu Dật tuy được Tịnh Lưu giới nhận là giới chủ, nhưng thần cách vẫn chưa hoàn chỉnh, y luôn cảm thấy không chân thật.

Trừ hai điều kiện tất yếu này ra, còn lại chính là yêu cầu cụ thể trong Tịnh Lưu giới. Chẳng hạn, Tịnh Lưu giới tuy mở cửa với bên ngoài, nhưng chỉ hạn định ở khu vùng ven, bất kể là tiên nhân hay yêu thú vào ở, địa điểm hoạt động đều không thể vượt qua phạm vi quy định, nếu không lập tức bị đuổi khỏi Tịnh Lưu giới. Chẳng hạn, vì để tiện quản lý, trong Tịnh Lưu giới nhất định vào một nơi ở thống nhất, nghiêm cấm bất cứ ai tự tiện xây dựng.

Số đặc biệt của [Tối bát quái] vừa ra, lượng tiêu thụ lập tức vượt qua trình độ bùng nổ, tổng hợp tiêu thụ toàn bộ trước kia, quả thật không cách nào hình dung. Trong một ngày, tiên nhân cơ bản mỗi người đều cầm một

https://thuviensach.vn

quyển [Tối bát quái], đi trên đường gặp nhau, trong tửu lâu trà lâu chuyện phiếm, liên hệ giữa vân mạc, tất cả đề tài đều vây quanh Tịnh Lưu giới, cho dù là trước kia khi tin bát quái tuyển tú náo nhiệt nhất cũng không đạt tới hiệu quả này.

Khi cả tiên giới đều sôi sục vì Tịnh Lưu giới, Tiêu Dật và Sở Mặc dẫn theo Trì Mu tiểu Lục xuất hiện ở nhân giới.

Sự xuất hiện của hai người khiến lão Vương vui ra mặt, ông đang đợi Sở Mặc tới. Vừa thấy Sở Mặc, lão Vương đã khẩn cấp kéo hắn muốn chạy đến Không Ổ Tông.

“Sở Mặc, cậu cuối cùng cũng tới rồi, tôi đang lo không biết làm sao tìm được cậu đây.”

Thái độ của lão Vương khiến Sở Mặc ý thức được gì đó, hắn nhíu mày, “Tìm được Hàn Ngọc Khiêm rồi?”

Lão Vương cười toét miệng, “Không chỉ tìm được, hơn nữa còn nhốt tên đó lại.”

Lần trước Hàn Ngọc Khiêm được người của giáo đình phương Tây mang đi, Sở Mặc vì vội trở về tiên giới, nên đã ủy thác việc này cho lão Vương, nhờ ông tới chỗ Không Ổ Tông xem thử có đầu mối gì không.

Lão Vương một mặt kéo Sở Mặc muốn mượn da hổ nhân cơ hội đàn áp đối thủ Không Ổ Tông, một mặt thật sự không nguyện ý để tu chân giả của nhân giới dính líu vào cuộc tranh đấu của tiên giới, bọn họ căn bản ngay cả pháo hôi trong pháo hôi cũng không tới, có vội tìm chết cũng không cần phải làm vậy.

Dưới sự đàn áp của tu chân giới với Hạo Thiên Tông đứng đầu, thời gian này Không Ổ Tông vô cùng khổ sở. Chuyện liên quan đến tranh đấu của thượng giới, tu chân giả nhân giới tuy không muốn can thiệp, nhưng có

https://thuviensach.vn

lịch sử đen thùi của Không Ổ Tông trước mắt, những môn phái khác không thể không biểu hiện thái độ. Thế là dưới sự áp bức của cả tu chân giới, thế lực của Không Ổ Tông nhanh chóng thu hẹp, mắt thấy đã sắp rớt xuống hàng môn phái nhị lưu rồi.

Không Ổ Tông mới đầu còn cường ngạnh, cảm thấy tiên nhân thượng giới khẳng định sẽ tới giúp họ, kết quả trái đợi phải đợi đợi không được, mắt thấy cả môn phái đều thấp thỏm lo sợ, Không Ổ Tông không thể không thỏa hiệp với Hạo Thiên Tông, còn bán tin tức của Hàn Ngọc Khiêm ra.

Theo Không Ổ Tông nói, Hàn Ngọc Khiêm không phải lần đầu tiên tới nhân giới, trước đó đã tới mấy lần rồi. Mỗi lần sau khi tới đều mang một vài thứ ở tiên giới để giao dịch với họ, trừ nó ra, Hàn Ngọc Khiêm tựa hồ vẫn luôn giữ liên lạc với giáo đình phương Tây. Nhưng cụ thể liên lạc cái gì, thì không phải chuyện Không Ổ Tông có thể biết. Lần này sau khi Hàn Ngọc Khiêm được giáo đình phương Tây cứu đi, bọn họ từng nhận được tin tức của Hàn Ngọc Khiêm, nói là tạm thời rời khỏi mấy ngày, qua thời gian này rồi sẽ trở lại, đây cũng là nguyên nhân tại sao ban đầu Không Ổ Tông cường ngạnh chống đỡ.

Sau khi nghe tin tức này, Lăng Thạch đạo nhân quả đoán dẫn mấy trưởng lão của Hạo Thiên Tông canh gác tại Không Ổ Tông, còn thành công đợi được Hàn Ngọc Khiêm trở về, cùng xuất lực vây hắn lại trong trận pháp. Đây cũng là do Hàn Ngọc Khiêm vội trở về tiên giới, không thể dưỡng thương cho tốt, lại thêm không có một vũ khí tiên giới nào trên người, mới có thể bị Lăng Thạch đạo nhân vây khốn. Nhưng cứ thế thì mấy người Lăng Thạch đạo nhân cũng không thể kiên trì bao lâu, lão Vương đang khẩn trương không biết làm sao liên lạc với Sở Mặc, còn nghĩ nếu thật sự không được thì chỉ có thể đi tìm Lâm Thính Hải. Chuyện là do Lâm Thính Hải trong mắt lão Vương chính là một thiếu niên xấu hổ nội hướng, hoàn toàn không giống dạng có thể đánh đấm, ông căn bản không coi trọng lực chiến đấu của Lâm Thính Hải.

https://thuviensach.vn

Nghe lão Vương nói vậy, Sở Mặc nhìn sang Tiêu Dật, “Tiểu Dật ở lại đây đi, ta đi rồi về liền.”

Tiêu Dật gật đầu, Sở Mặc lập tức nhìn sang Trì Mu vẫn yên tĩnh nằm bên cạnh Tiêu Dật, cảnh cáo, “Nếu ngươi cảm thụ được khí tức thần cách, không cho phép tùy tiện vọng động, phải đợi ta về.”

Trì Mu ngước mắt nhìn Sở Mặc một cái, lười biếng gật đầu.

Lần này hai người mang Trì Mu tới, cũng là vì để nó cảm thụ xem nhân giới có khí tức của thần cách hay không. Dù sao lần trước chính là ở nhân giới tìm được một mảnh vỡ thần cách. Sở Mặc sau nghe Trì Mu xác định tiên giới không còn khí tức thần cách nữa, chỉ đành đặt hy vọng vào những giới khác.

Khi Sở Mặc đi theo lão Vương, Bạch Kỳ và Tiêu Dật mới có thời gian ngồi xuống chậm rãi nói chuyện.

Bạch Kỳ hiếu kỳ chọc chọc hổ con màu trắng bên cạnh Tiêu Dật, nhìn hổ con vẻ mặt không kiên nhẫn, lại cố chịu đựng không thể trở mặt, khiến Bạch Kỳ bật cười.

“Tiểu Dật, lần này cậu tới có chuyện gì?”

“Mua nhà!” Tiêu Dật dứt khoát nói.

“Mua nhà?” Bạch Kỳ không hiểu, “Không phải cậu có nhà rồi sao? Hơn nữa cậu cũng không ở tại nhân giới nhiều, mua nhà làm gì?”

“Không phải ở tại nhân giới, mà là mua nhà dọn tới tiên giới.”

Nhìn Bạch Kỳ lộ ra vẻ kinh ngạc, Tiêu Dật nhịn không được bật cười, y biết Bạch Kỳ sẽ như thế, tất cả những người nghe xong suy nghĩ của y đều lộ ra vẻ mặt giống Bạch Kỳ.

https://thuviensach.vn

Ý định của Tiêu Dật vốn là chợt lóe lên, nhưng y càng cân nhắc thì càng cảm thấy có khả năng. Nếu y đã dự định dựng một tiểu khu nhà ở tương tự nhân giới tại Tịnh Lưu giới, phong cách kiến trúc trước mắt của tiên giới không thích hợp lắm. Nhưng Tiêu Dật lại không hiểu gì về xây dựng, so với tìm người thiết kế tại nhân giới đầy phiền phức, còn không bằng trực tiếp mua nhà ở nhân giới, rồi dọn đến tiên giới tu sửa lại thì tiện hơn.

Bạch Kỳ thật sự kinh ngạc với suy nghĩ này, ngây người nửa ngày mới tìm được một câu, “Cậu thật là!

Tiêu Dật đắc ý cười, “Mình đã nghĩ xong từ sớm rồi, chuyện này còn phải thông qua Hạo Thiên Tông làm. Các cậu không phải có quan hệ với chính phủ sao? Cứ tìm mấy tòa nhà cũ nát hoặc tiểu khu cũ nát cho mình. Đến lúc đó bố trí một trận pháp, mình bên này mang đi, chính phủ bên đó có thể dùng danh nghĩa cho nổ giải thích chuyện này, mảnh đất trống còn lại có thể xây dựng mới, nhất cử lưỡng tiện không phải sao?”

Bạch Kỳ bị lối tư duy của Tiêu Dật dẫn dắt, cũng cảm thấy đây là một cách.

“Vậy trang trí nhà ở cậu tính làm sao?”

Tiêu Dật càng không thèm để ý, “Đây không phải vấn đề, vốn mấy căn nhà này đem tới tiên giới rồi còn phải tu sửa. Đến lúc đó mình lại có thể cung cấp hai chọn lựa, xem khách ở thích là phong cách trang trí của tiên giới hay là phong cách trang trí của nhân giới. Căn cứ theo chọn lựa của họ để thực hiện khác nhau.”

Tiêu Dật cảm thấy phong cách trang trí gì đó không quan trọng, nhưng những thứ cơ bản như bồn cầu giật nước, bồn tắm, vòi nước tự động thì nhất định phải giữ lại. Y đến tiên giới, luôn cảm thấy đặc biệt không thích ứng về những mặt sinh hoạt nhỏ nhặt này. Tịnh Lưu giới và tiên giới khác nhau, hoàn toàn chịu ảnh hưởng ý chí của Tiêu Dật, cũng liền không sợ có

https://thuviensach.vn

tục khí của vật phẩm nhân giới, tiên đình cũng không thể quản được tới Tịnh Lưu giới. Tiêu Dật đã nghĩ xong xuôi hết rồi, giường, sô pha, rồi mấy loại gia cụ gì đó, y trực tiếp mang từ nhân giới qua mấy quyển danh mục sản phẩm, để các tiên nhân chọn lựa theo sở thích. Nói thật, nếu không phải lo lắng phàm nhân đến tiên giới sẽ bị yêu thú dọa sợ, Tiêu Dật đã muốn trực tiếp mời một công ty thiết kế trang trí nội thất lên rồi.

Nghe Tiêu Dật dùng giọng điệu tiếc hận nhắc tới chuyện này, Bạch Kỳ lộ ra vẻ cổ quái.

"Thật ra cũng không phải không có tu chân giả hiểu trang trí nội thất."

"Hả?" Tiêu Dật vô cùng ngạc nhiên, "Ai? Cũng là người của Hạo Thiên Tông các cậu sao?"

"Cậu cũng biết đó." Bạch Kỳ gợi ý.

Tiêu Dật lập tức nghĩ tới một người, "Hạ Tông?"

Bạch Kỳ gật đầu, chính là đại sư huynh không theo chính nghiệp của cậu.

"Tiểu Dật cậu không biết, đại sư huynh là tốt nghiệp từ học viện mỹ thuật Bắc Kinh đó, học chuyên ngành sơn dầu, thiết kế trang trí nội thất, còn là một sinh viên tốt nghiệp loại ưu tú. Chẳng qua sau khi ảnh tốt nghiệp, cái gì cũng không làm, mà trực tiếp đến Mỹ học đạo diễn ba năm, trở về thì liền bắt đầu sinh nhai bán đĩa ở trước cửa phố điện máy. Tuy đại sư huynh có đủ chỗ không thể đáng tin, chẳng qua mình nghĩ dựa vào năng lực của ảnh, tại tiên giới trang trí nhà cửa khẳng định không có vấn đề."

Tiêu Dật, "…"

Nói không khách khí là, học viện mỹ thuật Bắc Kinh là học viện nghệ thuật tốt nhất trong nước mà Tiêu Dật biết, có thể tốt nghiệp từ đó trên cơ

https://thuviensach.vn

bản đều là cao thủ. Từ thiên chi kiều tử của tu chân giới, sinh viên tốt nghiệp hệ ưu của chuyên ngành sơn dầu, đạo diễn bồi dưỡng tại Mỹ đến tên đàn ông dung tục bán đĩa phim đen trước cửa tiệm điện máy, Tiêu Dật đã không biết phải hình dung Hạ Tông thế nào, mỗi lần sau khi y cảm thấy Hạ Tông là một kỳ hoa, Hạ Tông luôn có thể chứng minh hắn càng kỳ hoa hơn nữa.

Bạch Kỳ hiểu rõ vỗ vỗ vai Tiêu Dật, ban đầu khi cậu biết những thứ này cũng có vẻ mặt y hệt Tiêu Dật, quen thì tốt thôi.

.

https://thuviensach.vn

TIÊN GIỚI TẨU TƯ PHẠM

Lý Tùng Nho
www.dtv-ebook.com

Chương 90

Tin Tức

Núi Trường Bạch nằm ở phía đông bắc, tự cổ đã là một trong bốn linh sơn của tu chân giới. Thời tiết tháng mười một nhân giới, bên ngoài đã là lá vàng đầy cành, bên trong vì linh khí tràn đầy mà vẫn xanh ươm um tùm, nhìn không ra một chút hương vụ mùa thu đã tới nào. Tông môn của Không Ổ Tông xây dựng giữa một mạch núi của núi Trường Bạch.

Chiều hôm nay, từ xa có hai đạo lưu quang vụt qua, Sở Mặc và lão Vương một trước một sau xuất hiện trên bầu trời núi Trường Bạch.

Lão Vương thở phì phò theo sau Sở Mặc, cho dù có phi kiếm, ông muốn đuổi kịp tốc độ của Sở Mặc cũng vô cùng phí sức. Thầy Sở Mặc dừng lại, lão Vương vội đuổi lên vài bước, dừng ngay cạnh Sở Mặc, chỉ dưới chân không xa. “Đó chính là Không Ổ Tông.”

Chân mày Sở Mặc khẽ nhíu khó thể thấy, không cần lão Vương chỉ, Sở Mặc đã nhìn thấy đại trận hộ sơn của Không Ổ Tông. Từ khi hắn bắt đầu đi vào phạm vi của núi Trường Bạch, linh khí mắt người không thể thấy đang liên tục hội tụ về một hướng, giống như nhắc nhở phương hướng chỉ thị Không Ổ Tông. Khiến Sở Mặc ngạc nhiên không phải là Không Ổ Tông, mà là mạch núi mà Không Ổ Tông tọa lạc, không ngờ lại là lối ra thông đạo thông từ tiên giới tới nhân giới. Nếu vậy, tại sao Hàn Ngọc Khiêm còn phải trở về đây đã quá rõ ràng.

https://thuviensach.vn

Lão Vương là kẻ dẫn đầu trong quan sát sắc mặt, nhìn trộm vẻ mặt Sở Mặc, cẩn trọng nói, “Có phải có gì bất thường?”

Sở Mặc đáp nhạt một tiếng, trong lòng thì nghĩ, tiên đình đã bố trí trọng binh ở lối ra khác của thông đạo biên giới, đầu bên này tại nhân giới có phải cũng nên tăng mạnh giám sát, tốt nhất có thể đem nơi này quy thuộc vào tay Hạo Thiên Tông. Tuy Không Ổ Tông chưa chắc biết sự tồn tạo của thông đạo, nhưng nếu vẫn để lại chỗ của Không Ổ Tông, thì sẽ là một việc khiến người ta không thể an tâm.

Chẳng qua những điều này về sau hãy nói, giải quyết Hàn Ngọc Khiêm mới là chính sự. Nghĩ thế, Sở Mặc kéo lão Vương, lao thẳng về đại trận hộ sơn của Không Ổ Tông. Câu “Đợi đã, ta bảo họ mở đại trận” của lão Vương trực tiếp bị gió thổi ngược vào miệng. Thoáng chốc vượt qua đại trận hộ sơn, lão Vương giống như xuyên qua nước. Có lực cản dịu hòa muốn chặn trước mặt bọn họ, nhưng Sở Mặc tiến tới dần thì nó liền vô lực tan đi. Gần như chỉ trong thoáng chốc, hai người đã đứng trước cửa Không Ổ Tông.

Lão Vương kinh ngạc chớp mắt, trong lòng lầm bầm khó trách ai ai cũng muốn thành tiên, chỉ dựa vào một món này đã có thể xem tất cả cấm chế tại nhân giới như không tồn tại.

“Lăng Thạch đạo nhân đang ở đâu?” Sở Mặc không phí lời, trực tiếp nhìn lão Vương.

Lão Vương đánh một đạo tầm tung phù vào không trung, chỉ hướng tây bắc, “Chỗ đó.”

Sở Mặc nhìn theo tầm tung phù, rồi nhanh chóng bay về phía tây bắc. Trong lúc lão Vương và Sở Mặc đi tới, trong một thung lũng ở hướng tây bắc, Lăng Thạch đạo nhân ngồi khoanh gối trên một tảng đá to, vẻ mặt thận trọng thao tác bàn trận trong tay.

https://thuviensach.vn

Bên cạnh ông, Hạ Tông đã thay đổi vẻ chây lười hàng ngày, vẻ mặt ngưng trọng, “Sư phụ, chúng ta còn có thể vây được hắn bao lâu?”

Lăng Thạch đạo nhân hừ nhẹ một tiếng, “Thế nào? Thầy Hạ vội phải lên lớp sao?”

Hạ Tông bất đắc dĩ gãi gãi mũi, cười khổ. Từ sau khi sư phụ bắt được hắn lén dạy thay một lớp bồi dưỡng của trường nghệ thuật, liền nhìn hắn mũi không ra mũi, mắt không ra mắt, mỗi lần mở miệng đều phải thọt hắn vài câu. Hạ Tông thật sự lo lắng cho sư phụ nhà mình, tuy hiện tại có vẻ như Hàn Ngọc Khiêm bị vây chặt bên trong, nhưng thủ đoạn của tiên nhân cao minh, thời gian càng dài thì đêm dài lắm mộng. Ai biết Hàn Ngọc Khiêm nghỉ đủ rồi có thể thoát vây không, đến lúc đó người đầu tiên bị hại chính là sư phụ nhà mình.

Nỗi lo của Hạ Tông Lăng Thạch đạo nhân không phải không biết, chỉ là nếu bọn họ đã chọn giúp đỡ Sở Mặc, tự nhiên phải tận hết sức mình, biểu hiện ra giá trị của mình. Nếu không tu chân tông phái của nhân giới nhiều như thế, Sở Mặc dựa vào cái gì phải ủng hộ Hạo Thiên Tông. Nếu chỉ dựa vào tuyết sa, Sở Mặc nếu lấy thế ép người lẽ nào bọn họ còn dám không cho sao? Càng huống hồ, Lăng Thạch đạo nhân nghe lão Vương nói, nhân giới hiện tại còn có một vị tiên nhân đang ở, nếu thật sự không được thì có thể thỉnh vị tiên nhân đó xuất thủ, là thắng là bại, cũng có thể trả lời cho Sở Mặc.

Nghe dự định của Lăng Thạch đạo nhân, vẻ mặt Hạ Tông trở nên cổ quái. Hắn biết tiên nhân trong miệng sư phụ nhà mình, Lâm Thính Hải, chính là một trong những học sinh trong lớp bồi dưỡng của hắn. Hắn thừa nhận tiên khí trên người Lâm Thính Hải vô cùng nồng đậm, nhưng nghĩ tới bộ dáng đỏ mặt mỗi khi Lâm Thính Hải nói chuyện với người khác, thời khắc mấu chốt thật sự có thể nhờ vả hắn sao? Không phải Hạ Tông hoài nghi, thực sự là cá tính của Lâm Thính Hải quá mức xấu hổ, hoàn toàn không giống người biết đánh nhau.

https://thuviensach.vn

Hạ Tông vừa muốn khuyên sư phụ đừng trông mong vào Lâm Thính Hải, một cỗ uy lực mênh mông đột nhiên dâng lên ở trong trận. Thông qua bàn trận, Hàn Ngọc Khiêm đang ngưng tụ sức lực, tựa hồ muốn phá trận mà ra. Hai người đồng thời kinh sợ, Lăng Thạch đạo nhân đang muốn rót linh khí vào bàn trận, một lệnh bài màu vàng lớn cỡ bàn tay đột nhiên từ trời hạ xuống, cường ngạnh đè ép uy lực của Hàn Ngọc Khiêm từng chút một.

"Sư huynh." Lão Vương chạy tới cạnh Lăng Thạch đạo nhân.

Lăng Thạch đạo nhân thở phào một hơi, tán thưởng Sở Mặc xuất hiện quá đúng lúc. Sở Mặc hơi gật đầu với Lăng Thạch đạo nhân, rồi chỉ vào không trung. Chỉ thấy kim ngư lệnh trong không trung thoáng chốc phồng lên, vô số tia sáng màu vàng như lưới rũ xuống, hình thành một lồng giam, dần hiện ra bóng dáng Hàn Ngọc Khiêm bên trong lồng giam.

"Sở Mặc!" Hàn Ngọc Khiêm nghiến răng nghiến lợi mở miệng gọi cái tên này.

Sở Mặc cười nhạo, "Ngươi đối với Vân Tịnh Hàn cũng rất trung tâm, trọng thương như thế mà vẫn muốn thông qua Vô Vọng chi hải trở về tiên giới."

Hàn Ngọc Khiêm hung tợn trừng mắt nhìn Sở Mặc, "Đồ nghiệt chủng, ngươi làm sao hiểu được sự trung thành của ta đối với bệ hạ đối với Vân Lam."

Sở Mặc giống như không nghe thấy Hàn Ngọc Khiêm mắng chửi, cười lạnh đi về phía hắn. Sau lưng hai người, từ lúc Hàn Ngọc Khiêm mắng ra hai chữ nghiệt chủng, lão Vương đã kéo Lăng Thạch đạo nhân và Hạ Tông nhanh chóng trốn mất tăm mất tích. Bát quái tuy thú vị, nhưng cũng phải xem là bát quái của ai.

https://thuviensach.vn

Ngay cả trận pháp của Lăng Thạch đạo nhân Hàn Ngọc Khiêm cũng không thể giãy thoát, càng không cần phải nói tới kim ngư lệnh. Thấy Sở Mặc từng bước lại gần, trong mắt Hàn Ngọc Khiêm lóe lên sợ hãi, nhưng vẫn cứng rắn hung tợn trừng Sở Mặc.

Ánh mắt Sở Mặc đặt trên cánh tay hắn, nhíu mày, "Hàn cùm bị mở rồi? Kẻ ra tay là ai? Có thể mở hàn cùm tính ra chỉ có một trong mười tám chủ thần của ma pháp thế giới, để ta đoán thử xem là ai?"

Lời của Sở Mặc lập tức khiến Hàn Ngọc Khiêm trừng to mắt, hắn hoài nghi bất định nhìn Sở Mặc, sao Sở Mặc lại biết ma pháp thế giới có mười tám vị chủ thần.

Vẻ cười nhạo của Sở Mặc càng thêm rõ ràng, "Người lần trước cứu ngươi có tín ngưỡng là Hỏa thần, vậy thì người ra tay giúp ngươi cởi hàn cùm cũng là Hỏa thần rồi. Không biết trừ Hỏa thần ra, trong Chúng Thần điện còn có vị chủ thần nào cảm thấy hứng thú với nhân giới?"

Chủ thần, Hỏa thần, Chúng Thần điện, vẻ mặt Hàn Ngọc Khiêm không ngừng biến hóa theo câu nói của Sở Mặc. Hắn đột nhiên nghĩ tới một khả năng, "Tiên đình và ma pháp thế giới có qua lại?" Nếu không thì không cách nào giải thích tại sao Sở Mặc lại biết chuyện Chúng Thần điện.

Sở Mặc nghĩ tới Luigid đang sống ở thú nhân thế giới, không phủ định lời của Hàn Ngọc Khiêm.

"Không thể!"

Hàn Ngọc Khiêm không dám tin hạ giọng gầm lên, tiếp theo Hàn Ngọc Khiêm nghĩ tới cái gì, nét do dự trên mặt biến mất, vẻ mặt trở nên kiên định.

"Ngươi lừa ta, Chúng Thần điện không thể nào có qua lại với tiên đình."

https://thuviensach.vn

Sở Mặc làm như đang ngẫm nghĩ nhìn vẻ mặt biến hóa của Hàn Ngọc Khiêm, Hàn Ngọc Khiêm tựa hồ có cái gì đó để ỷ lại, lập tức Sở Mặc không còn do dự nữa, điểm lên giữa chân mày Hàn Ngọc Khiêm. So với tốn thời gian phí lời cùng Hàn Ngọc Khiêm, không bằng hắn trực tiếp nhìn. Kim ngư vệ có một năng lực có thể xâm nhập vào thức hải của người khác, chỉ là vì năng lực này quá mức thâm độc, nên bị tiên đình ngoài mặt cấm cản, hắn cũng không thích sử dụng mà thôi.

Khi ngón tay Sở Mặc điểm lên giữa trán Hàn Ngọc Khiêm, Hàn Ngọc Khiêm tựa hồ nghĩ tới cái gì, vẻ mặt dần trở nên sợ hãi. Hắn cố gắng muốn thoát khỏi ngón tay của Sở Mặc, nhưng Sở Mặc nhìn thì như là điểm nhẹ, nhưng phản phất như có lực hút cực lớn, Hàn Ngọc Khiêm giãy dụa thế nào cũng đều không tác dụng.

Quá khứ của Hàn Ngọc Khiêm giống như từng bức họa nhanh chóng lướt qua, dần triển hiện trước mặt Sở Mặc. Sở Mặc không cảm thấy hứng thú với quá trình trưởng thành của Hàn Ngọc Khiêm, điều hắn quan tâm là qua lại của Hàn Ngọc Khiêm và ma pháp thế giới. Rất nhanh, bức họa Sở Mặc cảm thấy hứng thú xuất hiện, đó là một gương mặt nhìn không rõ, toàn thân đều bao trùm trong ngọn lửa.

Cuộc đối thoại của hai người truyền rõ ràng vào đầu hắn, sắc mặt Sở Mặc dần ngưng trọng.

Sau khi xem đoạn ký ức này lại mấy lần, Sở Mặc thu ngón tay, lúc này Hàn Ngọc Khiêm sớm đã mất đi thần trí, tê liệt dưới đất.

Mảnh vỡ thần cách!

Sở Mặc nhẹ thở ra một hơi, không ngờ được trong ký ức của Hàn Ngọc Khiêm, lại phát hiện tin tức của mảnh vỡ thần cách. Xem ra, trong tay Chúng Thần điện ít nhất cũng có một mảnh vỡ thần cách, mà đồng thời bọn họ cũng đang tìm những mảnh vỡ khác.

https://thuviensach.vn

Nghĩ thế, Sở Mặc kéo Hàn Ngọc Khiêm, thân hình khẽ động, tìm theo khí tức của lão Vương xuất hiện trước mặt mấy người. Ánh mắt lão Vương đặt trên người Hàn Ngọc Khiêm không biết còn sống hay đã chết, vô thức co cổ.

Vì Sở Mặc biểu thị tìm Lăng Thạch đạo nhân còn có chuyện khác, Lăng Thạch đạo nhân dứt khoát theo Sở Mặc cùng về tiệm của lão Vương.

Khi mấy người trở về, Lâm Thính Hải đã nhận được tin tức Sở Mặc tới nhân giới nên chạy tới tiệm lão Vương, đang cao hứng phấn khởi kể lại cuộc sống nhân giới của hắn cho Tiêu Dật.

“Ta thích nhất là thầy Hạ, bạn học cả lớp cũng đều thích nhất là thầy Hạ. Tri thức của thầy Hạ vô cùng uyên bác, giảng bài lại thú vị, đặc biệt dí dỏm. Chỉ là hình như trong nhà thầy Hạ xảy ra chút chuyện, mấy hôm nay vẫn không lên lớp, nếu không Tiêu huynh có thể theo ta học một tiết, cậu khẳng định sẽ thích thầy Hạ.”

Đây không phải là lần đầu tiên Tiêu Dật nghe tới mấy chữ thầy Hạ trong miệng Lâm Thính Hải. Lúc trước trong thời gian tuyển tú Lâm Thính Hải trở về tiên giới cũng nói tới thầy Hạ thầy Hạ này không ngừng. Tiêu Dật lúc đó không chú ý, nhưng hiện tại y vừa nghe xong lời của Bạch Kỳ, đã biết Hạ Tông từng bồi dưỡng lớp đạo diễn ba năm ở Mỹ, Tiêu Dật không khỏi nảy lên dự cảm không tốt. Quả thật là theo trình độ kỳ hoa của Hạ Tông, y không biết Hạ Tông có phải vừa bán đĩa đen trước cửa phố điện máy, vừa học theo người ta đứng trên bục giảng bài không.

Tiêu Dật đè nén dự cảm không hay, cố ra vẻ thản nhiên nhìn Lâm Thính Hải, “Cậu biết thầy Hạ tên là gì không?”

“Hạ Tông, sao thế?” Lâm Thính Hải không hiểu.

Tiêu Dật, “…”

https://thuviensach.vn

Y không chết tâm lại hỏi một câu, “Hạ Tông tướng mạo thế nào?”

Mặt Lâm Thính Hải lập tức đỏ lên.

Hiện tại, Tiêu Dật đã trăm phần trăm xác nhận Hạ Tông trong miệng Lâm Thính Hải và Hạ Tông trong suy nghĩ của y là cùng một người. Y không khỏi nảy sinh hối hận, lúc đó chỉ lo phòng Lâm Thính Hải đụng lão Vương, kết quả quên mất còn một tên Hạ Tông.

Nghĩ tới vẻ mặt sùng bái của Lâm Thính Hải khi nhắc tới Hạ Tông, Tiêu Dật rất lo lắng, nếu cứ tiếp tục thế này, có lẽ rất nhanh y sẽ nghe được tin Lâm Thính Hải đi theo Hạ Tông đến trước cửa phố điện máy bán đĩa phim đen.

chương 91: Du Trạch

Khi đám người Sở Mặc trở về, Tiêu Dật đang kéo Lâm Thính Hải nhìn [Ái liên thuyết] treo trên tường. Lâm Thính Hải nhìn nửa hiểu nửa không, Bạch Kỳ đứng một bên nhịn cười tới run rẩy toàn thân.

Đám người vừa xuất hiện, phản ứng của ba người trong tiệm hoàn toàn khác nhau.

Khi Bạch Kỳ thấy Hạ Tông đi theo sau lưng lão Vương, thì không nhịn được nữa mà úp hẳn lên bàn cười ầm ĩ.

Lâm Thính Hải nghe một đầu “gần bùn mà chẳng hôi tanh mùi bùn” đang hồ đồ, vừa thấy bóng dáng Hạ Tông, lập tức phản ứng lại, kinh ngạc kêu một tiếng, “Thầy Hạ!” Đợi khi hắn nhớ tới hiện tại đang ở chỗ nào, đột nhiên liền đỏ mặt.

Tiêu Dật cũng không nghĩ tới Hạ Tông sẽ xuất hiện trùng hợp như thế, phản ứng đầu tiên là cảnh cáo trừng hắn một cái, đương nhiên thuận tiện còn trừng lão Vương bên cạnh một cái.

https://thuviensach.vn

Hạ Tông, "…"

Lão Vương trúng đạn, "…"

Bầu không khí trong tiệm quá mức cổ quái, Sở Mặc ném Hàn Ngọc Khiêm trong tay vào góc sau cửa, buồn cười nhìn Tiêu Dật, "Sao vậy?"

Tiêu Dật không tiện nói xấu Hạ Tông trước mặt Lăng Thạch đạo nhân, liền ném cho Sở Mặc ánh mắt lát nói cho anh sau, thuận tiện lại trừng Hạ Tông một cái.

Sở Mặc ngẫm nghĩ nhìn Hạ Tông, nghĩ tới tiếng gọi "thầy Hạ" của Lâm Thính Hải vừa rồi, ẩn ẩn cũng đoán được, trong mắt liền hiện ý cười.

Tới hiện tại, Hạ Tông cũng không còn trì độn, lập tức phản ứng lại. Vốn khi hắn thấy Lâm Thính Hải đã cảm thấy không hay, ánh mắt của Tiêu Dật càng chứng minh cho dự cảm của hắn. Hạ Tông không dám cà lơ phất phơ như trước nữa, lập tức vẻ mặt nghiêm chỉnh ngồi bên cạnh Lăng Thạch đạo nhân, muốn bao nhiêu nghiêm chỉnh có bấy nhiêu nghiêm chỉnh.

Lão Vương tỉnh táo lại, cũng nhịn không được bậc cười, tiện tay thi một chướng nhãn pháp ở trước cửa, như thế nếu có khách tới sẽ thấy biển đóng cửa trên tiệm. Mọi người tùy tiện tám chuyện Hàn Ngọc Khiêm lần này, Sở Mặc không che giấu, trực tiếp nói chuyện lối ra thông đạo nằm ở Không Ổ Tông. Ý của hắn rất rõ ràng, hắn không yên tâm để Không Ổ Tông thủ ở lối ra thông đạo, mà hy vọng núi Trường Bạch có thể đổi sang người của Hạo Thiên Tông.

Tục ngữ nói một núi không có hai hổ, là hai đại môn phái cấp cao của tu chân giới, Hạo Thiên Tông và Không Ổ Tông mấy ngàn năm nay vẫn luôn minh tranh ám đấu, hai nhà nhìn nhau không thuận mắt đã lâu rồi. Hạo Thiên Tông từ trước tới nay không phải không nghĩ cách đối phó với Không Ổ Tông, mà là Không Ổ Tông thực lực không yếu, tính ra cũng ngang tài ngang sức với Hạo Thiên Tông. Hạo Thiên Tông căn bản không

https://thuviensach.vn

chiếm được tiện nghi. Hiện tại hiếm gặp có cơ hội tốt như thế, Lăng Thạch đạo nhân đương nhiên không nguyện ý bỏ qua, có Sở Mặc ở sau lưng chống đỡ, chuyện này đã ổn hết chín phần rồi.

Lăng Thạch đạo nhân tràn đầy tự tin, "Sở tiên nhân yên tâm, không quá một tuần núi Trường Bạch sẽ đổi sang người của Hạo Thiên Tông."

Sở Mặc khẽ gật đầu, Lăng Thạch đạo nhân nếu đã nói thế khẳng định là vô cùng nắm chắc, hắn cũng không nhắc tới chuyện này nữa. Giải quyết xong chuyện này, Lăng Thạch đạo nhân biết Sở Mặc khẳng định còn có chuyện khác, nếu không chỉ riêng chuyện của Không Ổ Tông, tùy tiện nói một câu trên đường là xong, không nhất thiết phải đặc biệt bảo ông tới đây.

Quả nhiên, chuyện của Không Ổ Tông chẳng qua là thuận tiện, chuyện Tiêu Dật muốn mua nhà mới là mục đích bọn họ tới nhân giới lần này.

Cũng giống phản ứng của Bạch Kỳ, Lăng Thạch đạo nhân nghe xong dự định của Tiêu Dật, cũng mang vẻ há họng trợn mắt. Nhìn vẻ mặt Tiêu Dật không giống đang đùa, Lăng Thạch đạo nhân rất nhanh hồi thần, hơi trầm ngâm rồi khẳng định nói, "Chuyện này không khó, không nói toàn quốc có không ít thành phố tòa nhà cũ nát, chỉ cần Tiêu tiên nhân chọn lựa xong, việc còn lại cứ giao cho ta làm là được."

Tiêu Dật cảm thấy tùy tiện một căn nào cũng được, không cần phải đặc biệt chọn, dù sao trở về khẳng định phải tu sửa. Nói tới tu sửa, ánh mắt Tiêu Dật lại lần nữa đặt trên người Hạ Tông. Hiện tại y do dự có cần mang Hạ Tông về tiên giới không. Vốn dĩ nghe Bạch Kỳ nói xong y đã quyết định rồi, nhưng phản ứng của Lâm Thính Hải khiến y cảm thấy không hay. Đừng thấy Lâm Thính Hải tính tình nội hướng, nhưng hắn từ nhỏ đã tiếp nhận giáo dục thế gia truyền thống của tiên giới tới lớn. Thầy dạy bên cạnh không ai không phải là tiên nhân kiến thức uyên bác, đọc nhiều sách vở. Nói cách khác, Lâm Thính Hải cũng tính là người đã trải sự đời. Nhưng Lâm Thính Hải như thế mà còn bị Hạ Tông dao động, Tiêu Dật có hơi lo

https://thuviensach.vn

lắng, những yêu thú chưa trải sự đời kia không phải càng dễ dàng bị Hạ Tông lay động sao?

Thấy ánh mắt Tiêu Dật lại lần nữa đặt trên người mình, Hạ Tông nhanh chóng nghiêm chỉnh lại, lòng thầm rên, hắn không có làm gì hết mà, sao Tiêu Dật lại nhìn hắn nữa.

Tiêu Dật do dự nửa ngày, vẫn không nỡ bỏ nhân tài đặc biệt như Hạ Tông. Nhân tài vừa là tu sĩ, vừa không sợ yêu thú, lại có thể trang trí nội thất thực sự quá hiếm, chỉ sợ Hạ Tông là kỳ hoa, y cũng đành chấp nhận thôi. Đúng lúc việc xây dựng khu Tịnh Lưu một vẫn cần có người trông coi, nhân thủ trong tay y thật sự không thể bớt ra, thôi thì cứ chọn Hạ Tông vậy.

Định xong chủ ý, Tiêu Dật nhìn Hạ Tông mở miệng, “Anh có muốn theo tôi tới tiên giới, vừa rồi anh cũng nghe rồi đó, tôi cần một người hiểu thi công giám sát.”

“Tiên giới? Tôi?” Hạ Tông vô cùng ngạc nhiên, hắn còn chưa nghĩ rõ chuyện này, Lăng Thạch đạo nhân đã thay hắn quyết định, “Nó nguyện ý.”

“Sư phụ, con…” Hạ Tông muốn nói gì đó, Lăng Thạch đạo nhân đã trở tay không chút khách khí vỗ cho hắn một cái cắt đứt lời hắn. Lão Vương cười híp mắt ngồi bên cạnh bổ sung: “Hạ Tông rất tài cán, Tiêu Dật yên tâm cứ thoải mái sử dụng.”

Dưới song trọng trấn áp của Lăng Thạch đạo nhân và lão Vương, ý nguyện của bản thân Hạ Tông hoàn toàn bị mọi người tại đó bỏ qua.

Quyết định xong hướng đi của Hạ Tông, Lăng Thạch đạo nhân mang Hạ Tông vội vã cáo từ, ông còn có chuyện phải dặn dò Hạ Tông, lão Vương nghĩ nghĩ thấy không yên tâm nên cũng đi theo. Tiễn bọn họ đi xong, Sở Mặc cũng không còn gì cố kỵ, trực tiếp nói chuyện thần cách ra.

https://thuviensach.vn

“Ma pháp thế giới?” Tiêu Dật kinh ngạc nói.

Sở Mặc gật đầu, “Ký ức của Hàn Ngọc Khiêm nói rõ như thế.”

Tiêu Dật nhíu mày, “Ma pháp thế giới cũng cảm ứng được dao dộng của Tịnh Lưu giới chứ?”

Sở Mặc lo lắng Tiêu Dật nghĩ quá nhiều, an ủi, “Tịnh Lưu giới không phải thượng giới của tiên giới, mà là thượng giới của tất cả những giới còn lại, ma pháp thế giới có cảm ứng cũng là chuyện thường. Hơn nữa xem ra ma pháp thế giới tìm kiếm mảnh vỡ thần cách không phải là chuyện mới đây, chỉ sợ đã được một thời gian rồi, em còn nhớ những gì Luigid từng nói không?”

“Những gì Luigid từng nói?” Tiêu Dật ngẫm nghĩ, không xác định nói, “Là chuyện ma pháp thế giới tới thú nhân thế giới để tìm thánh vật?”

Sở Mặc gật đầu, bổ sung, “Không chỉ thế, hắn còn nhắc tới chuyện gần ngàn năm trước Quang Minh hệ và Hắc Ám hệ của ma pháp thế giới hòa giải, thành lập Chúng Thần điện, chỉ sợ là vì mảnh vỡ thần cách.”

Lúc đó khi Luigid lén lút chạy tới chỗ Lộ, bọn Tiêu Dật đã từng hỏi nguyên nhân ma pháp thế giới xuất hiện ở thú nhân thế giới. Luigid cho biết ma pháp thế giới hình như đang tìm một thánh vật, nhưng ông không biết gì thêm. Bọn Tiêu Dật còn từng đoán rằng thánh vật của ma pháp thế giới sao lại xuất hiện ở thú nhân thế giới? Nếu thứ ma pháp thế giới đang tìm là mảnh vỡ thần cách, vậy thì dễ hiểu rồi. Như thế, mảnh vỡ thần cách trong tay ma pháp thế giới là điều khẳng định, bọn họ liên tục xuất hiện ở nhân giới, thậm chí câu kết với người của dư nghiệt Vân Lam để đến tiên giới, chính là vì để hoàn chỉnh mảnh vỡ thần cách trong tay.

Nghĩ thế, Tiêu Dật chần chừ, “Chúng ta phải đến ma pháp thế giới sao?”

https://thuviensach.vn

“Đương nhiên!” Sở Mặc nắm tay y, khẳng định, “Thần cách không hoàn chỉnh, trước mắt thì có vẻ không sao, nhưng ai mà biết sẽ có hậu di chứng gì không. Nếu chúng ta không biết tin tức mảnh vỡ thần cách thì thôi, nếu đã biết, tự nhiên là phải tìm nó, bổ sung hoàn chỉnh thần cách trong người em.”

Lời của Sở Mặc, không chỉ đạt được sự tán đồng của Bạch Kỳ và Lâm Thính Hải, mà Trì Mu cũng quẫy đuôi nói, “Ngươi đã quên thệ ước giữa chúng ta sao? Ta giúp ngươi tìm được thần cách, ngươi phải trả tự do cho tộc Trì Mu của ta!”

Tiêu Dật, “…”

Nếu đã quyết định phải đến ma pháp thế giới tìm mảnh vỡ thần cách, Tiêu Dật liền cùng Sở Mặc tới thú nhân thế giới tìm Luigid, bọn họ cần biết tin tức rõ ràng hơn về ma pháp thế giới.

Khi hai người dẫn theo Trì Mu xuất hiện ở thú nhân thế giới, trong trụ sở của Lộ, một con sói lớn màu trắng đang tuần tra đột nhiên dừng bước, trong mắt lóe lên tinh quang, nhìn về hướng Tiêu Dật xuất hiện.

Một con gấu nâu đi bên cạnh hắn cũng dừng bước theo, nhìn theo ánh mắt hắn, kỳ quái nói: “Nè, Du Trạch ngươi đang nhìn cái gì vậy?”

Con sói màu trắng được gọi là Du Trạch lắc đầu, trong thoáng chốc lại biến thành một nam tử khoảng chừng ba mươi. Du Trạch tiện tay lấy một trái táo từ túi đeo ở eo ra, giao cho đồng bạn cũng đã biến thành nhân hình bên cạnh.

“Cho ngươi.”

Nam tử do gấu nâu hóa thành cười hàm hậu, mang chút lúng túng nhận quả táo trong tay Du Trạch. Du Trạch là thú nhân mấy hôm trước mới nương nhờ vào trụ sở của họ, hôm hắn tới đúng lúc gặp phải một lần tập

https://thuviensach.vn

kích của ma pháp thế giới. Du Trạch một mình giải quyết một tiểu đội ma pháp tế ti, làm chấn động cả căn cứ khu D. Sau chuyện đó, Du Trạch trở thành đội trưởng tiểu đội của họ, phụ trách thủ vệ an toàn của khu vực phụ cận.

Theo cảm nhận của gấu nâu, từ mấy tháng trước, cuộc sống của khu D đã có biến hóa nghiêng trời lệch đất. Rau xanh và cơm trắng mà trước kia hắn chưa từng thấy qua đã không còn là hàng xa xỉ cao cao khó với nữa, mà tất cả dân cư trong khu D đều có thể ăn được. Chỉ là so với rau xanh cùng cơm trắng, trái cây vẫn là đồ xa xỉ, cần phải có điểm công trạng mới có thể đổi.

Bản thân gấu nâu cũng có chút điểm công trạng, nhưng trái cây đổi lấy mỗi lần hắn đều không nỡ ăn, đều mang về nhà để cho á thú. Khác với hắn, Du Trạch không có á thú, điểm công trạng khi đánh bại tế ti ma pháp đạt được lại nhiều, thường xuyên sẽ phân trái cây đổi được cho mọi người cùng ăn. Gấu nâu mới đầu còn lúng túng, nhưng Du Trạch vô cùng nhiệt tình, gấu nâu từ chối mấy lần rồi cũng thành thói quen.

Quả táo trong tay vô cùng giòn thơm, gấu nâu hưởng thụ cắn một miếng. Du Trạch nhìn thấy bất giác mỉm cười, giả như tùy ý nói, “Ngươi biết những thức ăn này của chúng ta là từ đâu tới không?”

Gấu nâu vừa ăn vừa lắc đầu, “Đây là chuyện của cấp trên, chúng ta nào biết được. Chẳng qua lần trước ta nghe Huyền Ảnh say rượu hình như có nói tới giao dịch gì đó, chắc là giao dịch trao đổi gì với chỗ nào đấy.”

Du Trạch ngẫm nghĩ híp mắt lại, hắn có thể khẳng định những thức ăn này không phải là đồ của thú nhân thế giới, mà tới từ thế giới khác. Nếu là giao dịch, vậy khu D rốt cuộc đã giao dịch với tiên giới hay là ma pháp thế giới?

https://thuviensach.vn

Mấy hôm trước, Du Trạch cảm thụ được khí tức thần giới tại sơn cốc Corona, vốn dĩ hắn dự định đến khu trung ương để tìm tư liệu liên quan, nhưng không ngờ lúc đi ngang qua khu D phát hiện có tung tích của ma pháp thế giới. Đợi khi hắn làm rõ sự xuất hiện của ma pháp thế giới là chuyện gì, thì hắn lại phát hiện ra dấu vết của tiên giới trong khu D.

TMD, đây rốt cuộc là chuyện gì? Du Trạch cảm thấy hắn chẳng qua mới ngủ một giấc, sao vừa tỉnh ngủ thì tất cả xung quanh đã biến đổi rồi. Đương nhiên hoàn cảnh của thú nhân thế giới thì vẫn ác liệt như thế, ảnh hưởng cực độ tới tâm tình vừa tỉnh ngủ của hắn, quả thật là chết toi.

Du Trạch nghĩ tới đây cắn mạnh một miếng trái cây, may là còn có thể ăn thức ăn mỹ vị, có thể tạm thời an ủi tâm trạng bực bội của hắn. Chẳng qua vừa rồi nếu hắn không cảm giác sai, phía trước xuất hiện là dao động không gian, chuyện gì đây? Lẽ nào Lộ mở được vách ngăn không gian rồi?

Du Trạch càng nghĩ càng hiếu kỳ, nhưng hắn nhìn gấu nâu bên cạnh một cái, lặng lẽ thở dài. Tên này quả thật là thành thật lợi hại, bất kể hắn đi đâu, đều theo sát một bên, khiến hắn có muốn chuồn đi một chút cũng không được. Chỉ có thể đợi tới tối rồi lại đi xem thử.

Tiêu Dật không biết khu D có người cảm ứng được y tới đây, lúc này y đang cùng Sở Mặc ngồi chờ ở chỗ Lạc Phi, đợi Luigid xuất hiện.

Đây không phải là lần đầu tiên Lạc Phi thấy bộ dáng Vượng Tài sau khi biến hình, nhưng hắn vẫn nhịn không được muốn vò vò lỗ tai trên đầu Vượng Tài. Khi số yêu thú bên cạnh Tiêu Dật càng lúc càng nhiều, cảm giác nguy cơ của Vượng Tài càng lúc càng nặng. Không biết bắt đầu từ lúc nào, Vượng Tài đã dưỡng thành một thói quen, biến hóa lỗ tai khoe khoang trước mặt đối thủ cạnh tranh trong mắt nó.

Lần trước, Vượng Tài vẻ mặt khoe khoang biến hóa lỗ tai lông lá của mình trước mặt Trì Mu. Một chốc xuất hiện, một chốc biến mất. Trì Mu

https://thuviensach.vn

mới đầu không để ý tới nó, Vượng Tài bất mãn vì sự lạnh nhạt của Trì Mu, cố chấp ngồi xổm trước mặt Trì Mu nhất định bắt Trì Mu phải nhìn sự biến hóa lỗ tai của nó.

Trì Mu bị Vượng Tài làm cho phiền muốn chết, trực tiếp xoay người chu đích vào mặt Vượng Tài.

Vượng Tài mắt trân trân nhìn cái đuôi hổ màu trắng trên mông Trì Mu thoáng chốc biến thành đuôi xà cuốn nó lên, cảm giác rơi xuống mất trọng lực khiến nó khóc ầm lên. Tiêu Dật dỗ nửa ngày nó mới nín, sau đó còn phải ôm Vượng Tài ngủ mấy ngày, mới khiến Vượng Tài sôi động trở lại. Hiện tại Vượng Tài không còn dám trêu chọc Trì Mu nữa, lại đặt lực chú ý trên người báo con.

“Vụt vụt vụt!” Cái tai đầy lông trên đầu Vượng Tài một chốc xuất hiện, một chốc biến mất, Vượng Tài vẻ mặt kiêu ngạo nhìn báo con, “Nhìn thấy chưa? Mi làm được không?”

Báo con cười ha ha, hoàn toàn không hiểu Vượng Tài đang nói gì.

Nụ cười của báo con rơi vào mắt Vượng Tài, quả thật chính là khiêu chiến. Vượng Tài tức phát nghẹn, vụt vụt vụt nhanh chóng lại biến mấy lần, như vậy chắc đủ để chấn trụ báo con rồi chứ.

Báo con vẫn cười ha ha ha, Vượng Tài càng thêm tức giận.

Nó đang muốn lại biến lỗ tai lần nữa, ai ngờ báo con đột nhiên nhảy vọt lên, trực tiếp áp đảo lên người Vượng Tài.

“Buông ta ra!” Vượng Tài non nớt thét lên.

Báo con mở to con mắt tròn vo long lanh hiếu kỳ nhìn Vượng Tài bị nó ấn dưới vuốt, đột nhiên thè lưỡi ra liếm một cái lên mặt Vượng Tài.

https://thuviensach.vn

“Ngọt!”

Báo con lập tức mị mắt, cười ha ha, vẻ mặt cao hứng ấn Vượng Tài bắt đầu liếm. Một thoáng sau trên mặt trên người Vượng Tài toàn là nước bọt của báo con, Vượng Tài làm sao cũng không thoát ra được, tức giận đến đỏ bừng mặt.

“Buông ta ra, buông ta ra!”

Tiếng kêu của Vượng Tài quá mức chói tai, Tiêu Dật bị dọa nhảy dựng. Đợi khi Tiêu Dật câm nín cứu Vượng Tài ra khỏi vuốt của báo con, Vượng Tài nghẹn khí co vào trong lòng y, cọ hết toàn bộ nước bọt của báo con trên người lên người Tiêu Dật, cuộn người lại không thèm để ý tới Tiêu Dật luôn.

Tiêu Dật, “…”

Lạc Phi ở một bên nhịn không được bật cười.

Luigid tới đúng lúc giải cứu cho Tiêu Dật, thời gian này hứng thú của Luigid từ hình học không gian chuyển lên vi tích phân. Lúc Tiêu Dật tìm ông, Luigid đang ôm quyển vi tích phân nhập môn mà lần trước Tiêu Dật mang tới xem nhập thần.

“Tiêu Dật tôn kính, gặp được ngài thật tốt quá, ta đang có vài vấn đề về vi tích phân không hiểu được đây.”

Tiêu Dật đã quen với hành động hễ gặp mặt là Luigid liền hỏi liên tục, vì tránh cho thời gian tiếp theo tiêu hết trên việc giảng giải đề mục cho Luigid, Tiêu Dật giành trước nói rõ ý định của y.

“Ta dự định đến ma pháp thế giới một chuyến, ông có kiến nghị gì tốt không?”

https://thuviensach.vn

Luigid nghe xong hoàn toàn ngây người.

https://thuviensach.vn

TIÊN GIỚI TẨU TƯ PHẠM

Lý Tùng Nho
www.dtv-ebook.com

Chương 92

Hẹn Gặp

Tiêu Dật muốn đến ma pháp thế giới, vấn đề bày ra trước mắt y là làm sao đi?

Thông đạo giữa tiên giới và ma pháp thế giới bị phong ấn, y chỉ có thể đi từ thông đạo biên giới của nhân giới và thú nhân thế giới. Bất kể đi từ đâu, không có bảng đồ hàng hải thì đều là nan đề lớn nhất. Tiêu Dật từng lạc đường một lần tại Vô Vọng chi hải, không hề hy vọng lặp lại kinh nghiệm đó.

Sau khi y và Sở Mặc thương lượng, hai người đều đặt mục tiêu tại thú nhân thế giới. So với giáo đình nhân giới hoàn toàn xa lạ, rõ ràng họ quen thuộc tình hình bên thú nhân thế giới hơn. Bất kể là Luigid hay những tù binh bị bắt, đều có thể giúp họ hiểu rõ hơn về ma pháp thế giới.

Luigid tuy không biết tại sao Tiêu Dật đột nhiên thay đổi ý định muốn tới ma pháp thế giới, nhưng ông biết tính quan trọng của cơ hội này. Sau một lúc ngạc nhiên, vẻ mặt cẩn trọng nói: “Tiêu Dật tôn kính, xin cho ta chút thời gian, để ta nghiêm túc suy nghĩ.”

Tiêu Dật và Sở Mặc nhìn nhau một cái, gật đầu.

Khi Luigid đi khỏi đó, Lạc Phi không còn vẻ thản nhiên vừa rồi, cẩn thận nói: “Các cậu thật sự dự định đến ma pháp thế giới?”

https://thuviensach.vn

Tiêu Dật gật đầu, bản thân y thì không mấy gấp gáp với chuyện tìm kiếm mảnh vỡ thần cách, nên vẫn ôm thái độ ngoài rìa. Nhưng tiền đề là mảnh vỡ thần cách còn lại phải ngủ yên tại các giới, không bị người khác phát hiện. Nhưng hiện tại ma pháp thế giới khua chiêng gõ trống đi tìm mảnh vỡ thần cách, hoàn cảnh của Tiêu Dật trở nên bị động. Y không thể tiếp tục đợi ma pháp thế giới tìm tới cửa, chỉ có thể chủ động đi tìm. Huống hồ giống như Sở Mặc nói, Tịnh Lưu giới đã nhận chủ, quyền chủ động nằm trong tay y, so với ma pháp thế giới, rõ ràng y chiếm ưu thế hơn.

Lạc Phi hoàn toàn không hiểu thái độ của Tiêu Dật, "Tại sao?" Nguy hiểm tại ma pháp thế giới hoàn toàn không thể đoán trước, hắn không hiểu tại sao Tiêu Dật cố chấp muốn đi.

"Vì mảnh vỡ thần cách." Tiêu Dật thẳng thắn.

"Mảnh vỡ thần cách." Đối với Lạc Phi mà nói, mảnh vỡ thần cách rõ ràng là một từ ngữ xa lạ.

Tiêu Dật lại gật đầu. Chuyện về thần cách, y không định tiếp tục giấu Lạc Phi, hơn nữa cho tới hiện tại cũng không tất yếu phải che giấu. Nếu dị động của Tịnh Lưu giới ma pháp thế giới đã có thể cảm ứng được, thú nhân thế giới cũng sẽ không ngoại lệ. Tuy Tiêu Dật nhiều lần tới thú nhân thế giới, vẫn chưa từng nghe qua Lộ đề cập tới cao thủ đỉnh cao tại thú nhân thế giới, nơi này có thú nhân bậc mười hay không cũng không biết. Nhưng bất kể nói thế nào Tịnh Lưu giới vẫn là thượng giới của thú nhân thế giới, Lộ và Lạc Phi cũng có tư cách biết sự tồn tại của Tịnh Lưu giới.

Vẻ mặt Lạc Phi biến hóa mấy lần, sau khi nghe xong Tiêu Dật nói Tịnh Lưu giới tồn tại và thức tỉnh rồi, vẻ kinh ngạc của Lạc Phi hoàn toàn không thể che giấu.

"Thật sự có thần giới tồn tại?"

https://thuviensach.vn

Trong lịch sử của thú nhân thế giới, các truyền thuyết về thần giới không ít. Nhưng vì thời gian quá xa xôi, thần giới có thật hay không vẫn là tiêu điểm tranh luận của giới lịch sử. Đối với rất nhiều thú nhân học lịch sử hiện tại mà nói, quan điểm phổ cập của họ là, thần giới thật ra không tồn tại, chỉ là tưởng tượng hư ảo của thú nhân viễn cổ.

Về điểm này, thú nhân thế giới và nhân giới lại rất giống nhau. Vì thời gian đã rất lâu rồi, nhân giới phần lớn cũng đã xem thần giới viễn cổ là một loại tưởng tượng. May là có tu chân giới đột nhiên xuất hiện, bắt đầu làn sóng chứng minh tính chân thật của vu, yêu, viễn cổ tại nhân giới, chủng tộc viễn cổ bị hủy diệt trong lịch sử mới được xuất hiện trở lại trước mắt thế nhân.

Sau khi Lạc Phi hỏi xong, cũng cảm thấy mình đã hỏi một vấn đề ngu ngốc, lập tức không đợi Tiêu Dật trả lời liền tự cười lúng túng. Tuy nhiên hắn vẫn cảm thấy Tiêu Dật tới ma pháp thế giới là việc vô cùng nguy hiểm, nhưng hiện tại quả thật Tiêu Dật không còn chọn lựa nào tốt hơn.

Trong lúc mọi người nói chuyện, Lộ nhận được tin vội vàng chạy tới.

Hắn cũng kinh ngạc vì sự tồn tại của thần giới, nhưng càng kinh ngạc hơn là quan hệ của Tiêu Dật và thần giới.

Nhìn Tiêu Dật và Lạc Phi một người ôm báo con, một người nắn Vượng Tài. Lộ cười lắc đầu, cười nhạo Sở Mặc, “Ngươi không cảm thấy áp lực quá lớn sao?”

Sở Mặc dịu dàng nhìn Tiêu Dật một cái, thu hồi ánh mắt không để tâm nói: “Người vô dụng mới cảm thấy áp lực.” Biến hóa thân phận của Tiêu Dật chỉ khiến Sở Mặc càng thêm hứng thú, càng muốn vĩnh viễn trói Tiêu Dật bên mình.

Sự tự tin của Sở Mặc khiến Lộ lộ vẻ tán thưởng, hắn vỗ mạnh vai Sở Mặc, châm chọc, “Ta rất xem trọng ngươi.”

https://thuviensach.vn

Sở Mặc cười nhẹ, “Đúng rồi, ngươi cảm thấy thú nhân thế giới có khả năng có thú nhân bậc mười không?” Đây là vấn đề Sở Mặc tương đối quan tâm.

Lộ nhíu mày, nếu thần giới thật sự tồn tại, vậy những thú nhân lực thực cường hãn, hoàn toàn không dựa vào khoa học đã có thể lên trời xuống đất trong ghi chép lịch sử cũng sẽ thật sự tồn tại. Khu trung ương vẫn luôn đồn đãi, bên kia mạch núi Corona có hậu duệ của thú nhân viễn cổ. Lúc đầu hắn còn từng hoài nghi Sở Mặc là cổ thú nhân. Tuy hắn không biết tin tức về cổ thú nhân có thật hay không, nhưng nếu thú nhân thế giới thật sự tồn tại thú nhân bậc mười, cũng chỉ có thể là hậu duệ của viễn cổ thú nhân, nằm ở bên kia mạch núi Corona.

“Mạch núi Corona?” Sở Mặc nghi hoặc, “Tại sao lại gọi bọn họ là cổ thú nhân?”

“Về điểm này phải nói tới một lần bất đồng rất nghiêm trọng trong lịch sử thú nhân.” Lộ giải thích.

Căn cứ theo khảo chứng của lịch sử học gia thú nhân thế giới, cộng thêm ghi chép lịch sử của thượng viễn cổ lưu lại, hoàn cảnh trước kia của thú nhân thế giới kỳ thật không khác gì tiên giới. Nhưng theo sự phát triển của kỹ thuật tại đây, hoàn cảnh bắt đầu trở nên ác liệt. Lúc này, thú nhân thế giới bắt đầu này sinh bất đồng về con đường phát triển tương lai. Một bộ phận thú nhân kiên quyết ngăn chặn sự phát triển của kỹ thuật, bọn họ hoàn toàn tuân theo phương thức sinh tồn của bộ lạc thú nhân viễn cổ, mà bộ phận còn lại thì cho rằng sự phát triển của kỹ thuật là con đường tất yếu, hơn nữa còn công khai cười nhạo bộ phận thú nhân muốn ngăn chặn kỹ thuật. Theo hoàn cảnh càng lúc càng ác liệt, đã tạo nên xung đột nghiêm trọng. Sau đó bộ phận thú nhân ngăn chặn kỹ thuật dần rời khỏi thành phố, sinh hoạt càng lúc càng dời ra ngoài, cho tới khi hoàn toàn mất hết tin tức.

https://thuviensach.vn

Lộ tiếc hận nói, “Khi những thú nhân này biến mất, rất nhiều tri thức mà bộ lạc viễn cổ lưu truyền lại đều biến mất. Thú nhân còn lại càng lúc càng ỷ lại vào kỹ thuật, hoàn toàn không để ý việc kế thừa viễn cổ. Vì phân biệt sự khác nhau của hai bên, thú nhân giống như chúng ta đều bị gọi là cơ giới thú nhân. Mà những thú nhân đã biến mất thì được gọi là cổ thú nhân. Mấy năm nay, lục tục có tin nói phát hiện tung tích của cổ thú nhân. Theo lời đồn thì đặc trưng cơ bản của cổ thú nhân chính là thực lực cường hãn, nhưng lại hoàn toàn không hiểu về khoa học kỹ thuật. Hiện tại ngươi đã hiểu tại sao ban đầu ta cho rằng ngươi là cổ thú nhân chưa?”

Câu cuối cùng của Lộ khiến Sở Mặc nhớ tới gì đó, nhẹ giọng cười.

Hai người bên này nói chuyện nhập tâm, trong nhà ăn của trụ sở khu D bên kia, Du Trạch nhíu mày lần mò máy liên lạc trong tay, đăng nhập mạng lưới để xem kế hoạch tuần tra chiều nay. Hắn không hiểu, có gì không thể trực tiếp thông báo chứ? Nhất định phải đăng nhập đăng nhiếc tải xuống gì đó, những thú nhân cơ giới này thật phiền phức.

Du Trạch vừa xem, vừa không quên nhanh chóng gắp toàn bộ rau trong khay vào chén của mình, nể tình mỗi ngày đều được ăn ngon, hắn nhịn. Du Trạch vừa ăn vừa nghĩ, đều tại thức ăn của khu D quá ngon, hắn căn bản không cách nào kháng cự lại dụ hoặc của thức ăn, kế hoạch muốn tới khu trung ương trước kia đã bị hắn tạm hoãn liên tục, hắn không thể cứ ở lại đây mãi. Nghĩ thế, Du Trạch hung tợn quyết tâm định ngày mai sẽ đi. Tối nay hắn phải đi xem thử dao động không gian hồi sáng nay rốt cuộc là chuyện gì? Rồi nhân cơ hội suốt đêm bắt vài ma pháp tế ti, lấy thêm điểm công trạng, rồi đem đổi toàn bộ thành thức ăn, cũng đủ cho hắn ăn trên đường tới khu trung ương.

Ăn xong miếng cuối cùng, Du Trạch luyến tiếc không nỡ buông đũa xuống, vỗ vỗ cái bụng ăn no cành, nếu không phải sự tồn tại của thần giới quá trọng yếu, hắn thật sự muốn từ nay về sau sống ở khu D, căn bản lười tới khu trung ương gì đó.

https://thuviensach.vn

Vẻ mặt hưởng thụ của Du Trạch khiến Cao Lực ngồi ăn cạnh hắn cười lớn. Cao Lực là một con mãng xà, cũng là bạn cùng đội trong tiểu đội tuần tra của Du Trạch. Hắn lén đảo mắt nhìn xung quanh, thần thần bí bí lại gần Du Trạch.

"Đội trưởng, có phải ngươi cảm thấy những món ăn này đều là mỹ vị vô thượng."

Du Trạch cho hắn một ánh mắt còn cần nói sao. Cao Lực hạ giọng, "Đội trưởng, ta nghe nói những món ăn này căn bản không tính là gì, trong trụ sở còn có thức ăn cao cấp hơn một bậc nữa. Những thức ăn này không chỉ ngon, mà còn rất tốt cho cơ thể. Ăn thường xuyên thì cơ thể sẽ trở nên cường tráng hơn."

Vẻ không để tâm trên mặt Du Trạch biến thành nghiêm túc, hắn cũng học theo Cao Lực hạ giọng, "Thật sao?"

Cao Lực khẳng định gật đầu, biểu thị sang bên kia nhà ăn, "Đội trưởng, ngươi thấy nam nhân mặc đội phục chấp pháp bên kia không, hắn tên Thần, là đội trưởng đội chấp pháp một. Thần trước kia tuy lợi hợi, nhưng cũng chỉ có thể cùng lúc đánh bại hai thú nhân, nhưng hiện tại bốn thú nhân cùng lên cũng chưa chắc là đối thủ của hắn, nghe nói là vì vẫn được ăn trong nhà ăn nội bộ, mới trở nên lợi hại như thế."

Du Trạch đúng lúc lộ ra vẻ hiếu kỳ, "Sao ngươi biết?"

Cao Lực cười hê hê, "Trong số đội viên chấp pháp dưới tay Thần có bằng hữu của ta, ta dùng điểm cống hiến đổi bí mật từ hắn. Không chỉ như thế, ta còn nghe nói mấy hôm trước bọn họ lấy danh nghĩa ra ngoài điều tra để đến một thế giới khác, so với nơi chúng ta đang ở, nơi đó quả thật chính là thánh địa.

Cao Lực nói tới đây trong mắt hiện lên ngưỡng mộ, "Nếu ta có thực lực có thể vào đội chấp pháp thì tốt rồi. Nhưng ta không được, đội trưởng

https://thuviensach.vn

khẳng định được. Ngươi lợi hại như thế, Thần tuyệt đối không phải là đối thủ của đội trưởng."

Thế giới khác? Thức ăn có thể tăng mạnh thực lực? Suy đoán trong lòng Du Trạch lờ mờ thiên về tiên giới, nói thế người ủng hộ sau lưng khu D là tiên giới rồi? Vậy dự định đến khu trung ương của hắn có phải nên dời lại thêm vài ngày không, phải thăm dò rõ tình trạng của khu D rồi nói sau. Du Trạch nghĩ thế, đồng thời không quên nhìn Cao Lực, "Yên tâm, nếu ta được chọn vào đội chấp pháp, tuyệt đối sẽ không quên ngươi."

"Ha ha, ta biết đội trưởng rất có lòng mà." Cao Lực cao hứng, hắn tuyệt đối tin tưởng thực lực của Du Trạch có thể áp đảo Thần, ôm chân Du Trạch dễ hơn ôm chân Thần nhiều.

Trong tiếng cười của Cao Lực, Du Trạch quay đầu nhìn sang hướng Thần. Từ nhãn quang của hắn có thể nhìn ra, Thần ẩn ẩn có xu thế đột phá bậc sáu, xem ra trong người đã sắp ngưng tụ thành nguyên đan rồi. Có thể ngưng tụ nguyên đan trong hoàn cảnh ác liệt thế này, thiên phú của Thần cũng không tồi đâu.

Ánh mắt của Du Trạch không chút nào che giấu, Thần rất nhanh liền chú ý thấy ánh mắt đánh giá của Du Trạch. Hắn ngẩng lên gật đầu với Du Trạch, Du Trạch cười nhìn Thần, Thần ngây người một chút, cũng cười lên.

Hoằng Ảnh ngồi bên cạnh Thần đụng hắn một cái, "Cười cái gì vậy?"

Thần quay đầu hạ giọng nói: "Du Trạch, thú nhân mà Lộ bảo chúng ta chú ý quan sát."

Hoằng Ảnh không để ý "ừm" một tiếng, "Tuy thực lực của hắn rất mạnh, nhưng nếu đã có thể biến thân khẳng định không phải là thám tử của ma pháp thế giới. Còn về người của khu trung ương chúng ta không phải đã tra qua rồi sao, khu trung ương cũng không có người này. Nói không chừng đúng như hắn nói, là ra đời ở khu B, vẫn lang thang bên ngoài."

https://thuviensach.vn

Tuy Hoằng Ảnh nói thế, nhưng Thần vẫn không cách nào không chú ý Du Trạch. Không biết có phải do Du Trạch và hắn cùng là thú nhân tộc sói không, trên người Du Trạch hắn cảm giác được rõ ràng một cỗ uy lực khó nói. Nhưng Du Trạch rõ ràng không phải là vương tộc, chỉ là một con sói trắng bình thường, hơn nữa trừ hắn ra, cũng không có ai khác cảm thụ được cỗ uy lực đó, rốt cuộc là chuyện gì?

Thần cảm thấy hắn vẫn nên tốn chút tâm tư chú ý Du Trạch, nếu không thì, tối nay hắn lén tới chỗ ở của Du Trạch xem thử?

Ý định của Thần bị Hoằng Ảnh cắt ngang, Hoằng Ảnh khổ não nhìn hắn, "Ngươi nói, ta nên tìm á thú hay là đi tìm phụ nữ?"

Thần, "…"

Hoằng Ảnh hoàn toàn không để ý tới phản ứng của Thần, tự lầm bầm, "Theo truyền thống của thú nhân, bầu bạn của thú nhân nên là tìm á thú. Nhưng ngươi cũng biết, số lượng á thú thật sự quá ít, căn bản không thể tranh nổi. Lần trước tới tiên giới, ta cảm thấy những nữ tiên đó cũng không tồi, kỳ thật không có gì khác biệt với á thú. Sở Mặc cũng đã đáp ứng có thể giúp ta giới thiệu vài nữ tiên, ngươi cảm thấy thế nào? Có muốn cùng ta không?"

Thần đen mặt trừng Hoằng Ảnh một cái, kiên định nói, "Ta chỉ tìm á thú."

Hoằng Ảnh cười nhạo, "Với cái loại suy nghĩ cổ quái không chịu chia sẻ á thú với thú nhân khác của ngươi, ngươi cứ một mình tới già đi."

Thần căn bản không để ý Hoằng Ảnh cười nhạo, Lộ có thể một mình chiếm hữu Lạc Phi, tại sao hắn không thể một mình chiếm hữu á thú sau này của hắn, hắn mới không thèm chia sẻ á thú với thú nhân khác. Thần vừa nghĩ vừa vô thức quan sát động tĩnh của Du Trạch, ý định tối nay tới dọ thám nơi ở của Du Trạch càng lúc càng cường liệt.

https://thuviensach.vn

Trưa nay, Luigid sau khi trải qua suy nghĩ nghiêm túc và cẩn trọng, cẩn thận lấy một thủy tinh cầu màu đen to bằng nắm tay trong túi chứa đồ ra. Đây là bí mật nhỏ của ông, cũng là đường lui cuối cùng của ông. Thời gian này ông ở thú nhân thế giới sinh sống vô cùng vui vẻ, ông xém chút đã quên sự tồn tại của thủy tinh cầu này rồi.

Luigid cẩn thận đánh ma lực vào trong thủy tinh cầu, đây là phương thức liên lạc của ông và Jos. Để tránh người bên cạnh Jos phát hiện, liên lụy Jos, không tới lúc cấp thiết nhất ông không dự định dùng phương thức liên lạc này. Jos chính là học sinh của Luigid, hậu duệ có huyết thống thần vương, thần tử điện hạ của thần Chiến Tranh.

Sau khi Luigid đánh ma lực vào, vốn cho rằng tới tối mới có hồi đáp, không ngờ thủy tinh cầu lập tức sáng lên, một gương mặt anh tuấn hơi tái nhợt xuất hiện trên thủy tinh cầu.

“Thầy, là thầy sao?” Giọng nói kích động mang theo lo lắng từ trong thủy tinh cầu truyền ra.

“Jos!” Luigid cười hiền hòa với thủy tinh cầu, “Jos, là ta, đệ tử thân ái của ta, con vẫn khỏe chứ?”

Người trẻ tuổi bên kia hiển nhiên thông qua thủy tinh cầu đã thấy được bộ dáng của Luigid, trên mặt hắn lộ ra nụ cười vui vẻ, con mắt màu lam lấp lánh.

“Con khỏe lắm, thầy, thầy cần con đón thầy về sao?”

Đây là hẹn định trước đó của Luigid và Jos, Khi Luigid rời khỏi ma pháp thế giới tới thú nhân thế giới, ai cũng không biết ông sắp phải đối mặt những gì. Jos tuy đã làm theo yêu cầu của thầy lén lút đưa ông tới dị giới, nhưng vì lo lắng nên đã thương lượng với Luigid, nếu thú nhân thế giới không thể tiếp nhận Luigid, Luigid liền liên lạc với hắn, hắn sẽ nghĩ cách đón Luigid về ma pháp thế giới.

https://thuviensach.vn

Khi thủy tinh cầu dùng để liên lạc của hai người đột nhiên sáng lên, Jos xém chút nhảy dựng lên. Đã lâu không nhận được tin của Luigid, hắn cho rằng thầy ở thú nhân thế giới sống không tệ, lẽ nào tình trạng thật sự không phải như thế?"

Đối với sự lo lắng của Jos, Luigid rõ ràng vô cùng dễ chịu. Ông lắc đầu, "Đứa con thân yêu, không cần lo lắng, ta rất tốt, quen biết rất nhiều bạn mới, mỗi ngày đều dạo chơi trong biển tri thức. Sỡ dĩ ta tìm con, là vì cần giúp đỡ."

"Giúp đỡ?"

Vẻ mặt Luigid trở nên nghiêm túc, "Con ta, ta muốn trở lại thú nhân thế giới, đương nhiên không phải chỉ một mình ta, mà còn những người bạn ta vừa quen."

Jos lộ vẻ kinh ngạc, "Thầy, rất nguy hiểm."

"Ta biết!" Luigid hiền hòa nói, "Nhưng ta không thể bỏ mặc bọn Perkins, ta rất lo lắng cho sự an nguy của họ."

Luigid cũng biết trở về ma pháp thế giới rất nguy hiểm, cho nên lúc đầu khi ông thỉnh cầu Tiêu Dật đến ma pháp thế giới cứu bạn bè của ông, bị y từ chối, ông không còn nhắc lại chuyện này nữa. Ông không thể cưỡng ép yêu cầu Tiêu Dật đi mạo hiểm, cũng không có đủ lợi nhuận đả động Tiêu Dật.

Nhưng hiện tại thì khác, hiện tại là Tiêu Dật chủ động muốn đi, Luigid không muốn bỏ qua cơ hội này.

"Thầy Perkins sao?" Jos trở nên do dự, "Thầy, tối nay thầy có thể ra không? Con muốn gặp mặt thầy. Đại tế ti Allah đến khu trung ương rồi, con có thể lén chuồn ra."

https://thuviensach.vn

Luigid nhìn con mắt màu xanh của Jos, gật đầu. Hai người hẹn xong thời gian và địa điểm gặp tối nay, Jos hưng phấn cất thủy tinh cầu. Không có đại tế ti Allah bên cạnh, hắn cuối cùng có thể đi thăm thầy rồi. Có lẽ hắn cũng có thể ở lại thú nhân thế giới, hắn thật sự không muốn làm thần tử điện hạ gì đó nữa.

Cuộc hẹn của Luigid và Jos tối nay không che giấu Tiêu Dật, Tiêu Dật dự định cùng Luigid đi gặp Jos. Sở Mặc không yên tâm để Tiêu Dật và Luigid đi một mình, nên cũng đi theo góp vui. Thấy người muốn đi càng lúc càng nhiều, Luigid hy vọng Tiêu Dật có thể hứa, đây chỉ là một cuộc gặp mặt đơn giản, sau lưng không có bất cứ âm mưu nào. Trong những người này, Luigid tin tưởng nhất là Tiêu Dật, Tiêu Dật mạnh mẽ gật đầu trong vẻ mặt nghiêm túc của Luigid.

Trời tối rất nhanh, Luigid và mấy người Tiêu Dật đã tới điểm hẹn với Jos từ sớm. Nơi này thuộc về khu giao chiến giữa khu trung ương và khu D, đương nhiên về mặt địa lý thì gần khu D hơn.

Khi bóng đêm càng lúc càng đậm, một bóng đen lén lút chuồn ra khỏi căn cứ khu trung ương. Dưới tầm nhìn mờ ảo, toàn thân bóng đem trùm trong một hắc bào to rộng, mấy sợi tóc màu vàng đất lộ ra ở mép hắc bào, chính là Jos.

Jos cẩn thận đi tới chỗ hẹn với Luigid. Tại hướng hắn đang đi, Du Trạch lặng lẽ xuất hiện. Khu D khích lệ thú nhân tối nay đến tập kích căn cứ khu trung ương, hành động này được gọi là săn mồi.

Du Trạch tuy đã quyết định dời lại thời gian đến khu trung ương, nhưng điểm cống hiến dùng để đổi thì càng nhiều càng tốt. Buổi chiều hắn có nhìn một cái, trong số trái cây được đổi không ngờ lại xuất hiện dưa hấu, lần trước hắn ăn dưa hấu là chuyện một ngàn năm trước hay hai ngàn năm trước? Khỏi nghĩ nữa, Du Trạch vì muốn ăn được dưa hấu, dứt khoát dời chuyện thăm dò dao động không gian tới ngày mai, dự định tối nay toàn lực

https://thuviensach.vn

săn mồi, để đổi thật nhiều điểm cống hiến. Tốt nhất là có thể đổi hết tất cả dưa hấu trong đó ra, lưu lại từ từ ăn mới tốt.

Du Trạch nghĩ tới dưa hấu nghĩ quá nhập thần, không chú ý thấy Thần đi theo sau lưng hắn. Lúc này Thần đã biến thành bộ dạng thú thể. Lớp lông màu xám hoàn toàn dung nhập vào sắc đêm. Thần vốn chỉ là muốn đi tới chỗ ở của Du Trạch xem thử, nhưng lại phát hiện Du Trạch đang ra ngoài săn mồi. Hắn đã nghe từ miệng rất nhiều người là Du Trạch rất mạnh, xuất phát từ tâm lý muốn so tài, Thần lén lút đi theo sau Du Trạch.

Thấy Du Trạch hoàn toàn không phát hiện được mình, Thần cảm thấy vô cùng tự hào, Du Trạch được thổi phồng lợi hại lắm, nhưng không phải không biết có hắn đi theo sao. Thần càng cẩn thận đi theo Du Trạch, chợt thấy Du Trạch đột nhiên dừng lại, tựa hồ phát hiện cái gì, lặng lẽ ẩn vào bóng đêm.

Giây tiếp theo, một bóng đen xuất hiện ở phía trước, vừa đi vừa nhìn bốn phía. Thần lập tức cảnh giác, lẽ nào Du Trạch không phải đi săn mồi, mà là lén lút liên lạc với ma pháp thế giới?

Thần vừa mới nghĩ vậy, Du Trạch đã đột nhiên nhào lên, trực tiếp đè ngã bóng đen đó. Bóng đen kinh hoảng luống cuống la lên, “Thầy Luigid?”

Mấy chữ Luigid lọt vào tai Thần, mắt thấy Du Trạch sắp cắn lên cổ bóng đen, Thần nhanh chóng lao ra, gầm lên, “Đừng giết hắn.”

Du Trạch ngừng lại, hai vuốt ấn lên Jos, nghiêng đầu nhìn Thần, trong mắt lấp láy tia sáng kỳ lạ.

“Thì ra đội chấp pháp cũng có người âm thầm qua lại với ma pháp thế giới?”

“Ngươi nói cái gì?” Phản ứng đầu tiên của Thần là giận dữ, nhưng hắn rất nhanh ý thức được Du Trạch hiểu lầm, lập tức đè nén cơn giận, hạ giọng

https://thuviensach.vn

nói, “Ngươi không nghe thấy vừa rồi hắn gọi Luigid sao? Ta quen Luigid, ta muốn biết hắn nửa đêm đi tìm Luigid làm gì?”

Du Trạch ngẫm nghĩ híp mắt lại, “Tại sao ta phải tin ngươi?”

Cơn giận vừa bị áp chế của Thần lại cháy lên, “Ta từ nhỏ sinh trưởng tại khu D, lẽ nào không đáng tin bằng kẻ lai lịch bất minh như ngươi?”

“Lai lịch bất minh?” Du Trạch cười nhẹ một tiếng, “Sói con, nói vậy là ngươi đang theo dõi ta?”

Thần không thể nhớ đã bao lâu không có ai dám gọi hắn là sói con nữa, quả thật là một bạt tai trắng trợn. Cơn giận của Thần không thể đè nén được nữa, hung tợn nhào lên người Du Trạch. Trong mắt Du Trạch xẹt qua ý cười thật nhanh, hắn đương nhiên không thật sự tin Thần câu kết với ma pháp thế giới. Hắn chỉ là muốn tìm cơ hội đánh nhau với Thần mà thôi, để hắn xem thử người trẻ tuổi thiên phú không tồi này rốt cuộc có bao nhiêu tiềm lực.

Hai con sói gầm rú nhào vào nhau, Joe khiếp đảm đứng lên, sợ hãi nhìn xung quanh.

“Jos!”

“Thần!”

“Du Trạch!”

Ba giọng nói khác nhau cùng lúc vang lên, chính là đám người Tiêu Dật do nghe thấy động tĩnh mà đi qua xem.

https://thuviensach.vn

TIÊN GIỚI TẨU TƯ PHẠM

Lý Tùng Nho
www.dtv-ebook.com

Chương 93

Quá Độ

Trong lúc đánh nhau sợ nhất là gì? Thần có thể dùng kinh nghiệm của bản thân để nói cho mọi người, sợ nhất xuất thần.

Khi giọng nói quen thuộc vang lên, Thần vô thức ngây người, cảnh ngộ trực tiếp chính là bị Du Trạch đè ngã xuống đất, bị đối phương dùng vuốt ấn ở đó. Đáng giận nhất là, khi Thần ngẩng đầu lên lại gặp ngay ánh mắt của Du Trạch, trong đó trừ bộ dáng thê thảm của mình ra còn có ý cười tràn ngập của Du Trạch.

“Sói con, ngươi còn cần phải tiếp tục nỗ lực!” Du Trạch khóe miệng cong lên thấp giọng nói.

Thần tức muốn chết, nhưng móng vuốt của Du Trạch giống như nặng cả vạn cân, đè tới mức hắn căn bản không trở mình nổi. Thấy Thần đã tức tới đỏ tai, Du Trạch cười nhẹ thu vuốt lại, đứng lên thoáng chốc hóa về nhân hình, vẻ mặt thản nhiên nhìn đám Lộ bên cạnh.

Ánh mắt Lộ đảo qua Thần nằm dưới đất, rồi quay nhìn Du Trạch, “Xảy ra chuyện gì?”

Du Trạch cười cười không nói, nhìn sang Thần lộ rõ vẻ đợi Thần giải thích.

Thần cũng hóa về nhân hình, lật người đứng lên, căm hận trừng mắt nhìn Du Trạch một cái, thấp giọng nói, “Chỉ là hiểu lầm!”

https://thuviensach.vn

Lộ nghiền ngẫm nhìn Du Trạch một cái, Du Trạch chỉ cười chứ không có ý phản bác gì, hiển nhiên cũng công nhận là hiểu lầm như Thần nói. Lộ nghĩ tới Thần tuy tính cách kiêu ngạo, nhưng cũng không phải người vô lý gây chuyện, lại liên hệ tới Jos đang ở đây, nói không chừng thật sự là hiểu lầm, lập tức cũng cười cho qua.

Bất kể là Du Trạch hay là Thần, dù sao cũng là người của khu D, Tiêu Dật tuy hiếu kỳ hai người này sao nửa đêm lại chạy ra đây đánh nhau, nhưng đây là chuyện nội bộ của Lộ, y cũng không tiện hỏi nhiều. Lực chú ý của Tiêu Dật rất nhanh chuyển đi, lại nhạy bén phát giác được sự khẩn trương của Sở Mặc bên cạnh. Sở Mặc bình tĩnh đi lên một bước, nhìn như tùy ý, nhưng lại vừa đúng chắn Tiêu Dật ở sau lưng. Không chỉ Sở Mặc, ngay cả Trì Mu vẫn luôn yên tĩnh ngồi xổm cạnh Tiêu Dật làm bối cảnh cũng bất an cử động người, ngẩng đầu cảnh giác nhìn Du Trạch.

Động tác của hai người vô cùng nhỏ nhặt, nhưng Tiêu Dật lại nhạy bén phát giác được bất thường. Trong lòng y nổi lên một cỗ bất an, vô thức đưa tay lén nắm tay Sở Mặc. Vẻ mặt Sở Mặc bất biến, chỉ hơi dùng sức siết chặt tay Tiêu Dật, ngón cái nhẹ gãi gãi trong lòng bàn tay Tiêu Dật, an ủi Tiêu Dật.

Ánh mắt khó hiểu của Sở Mặc đảo qua Du Trạch, cho dù Du Trạch trong giống một thú nhân bình thường, nhưng không biết tại sao hắn lại cảm thấy sự uy hiếp trên người Du Trạch. Không chỉ là hắn, ngay cả Trì Mu cũng có cảnh giác với Du Trạch. Sở Mặc trên cơ bản không phải rất quen thuộc với người xung quanh Lộ, nhưng hắn có thể xác định trước kia tuyệt đối chưa từng gặp qua Du Trạch, có nghĩa là Du Trạch gần đây mới tới khu D sao? Sở Mặc khẽ nhíu mày, trong lòng ẩn ẩn suy đoán gì đó.

Sự cảnh giác của Sở Mặc chỉ là xuất phát từ bản năng, hắn không hy vọng Tiêu Dật cũng khẩn trương theo hắn. Sự an ủi của hắn khiến Tiêu Dật bình tĩnh lại như kỳ tích, Tiêu Dật hơi thò người ra, ánh mắt rất nhanh đảo

https://thuviensach.vn

qua người Du Trạch và Jos. Trong số người tại đây chỉ có Du Trạch và Jos là xa lạ, không biết người có thể khiến Sở Mặc khẩn trương là ai?

So với vẻ mặt thong dong của Du Trạch, Jos rõ ràng bị dọa cực độ, Luigid an ủi vỗ Jos, “Jos, con không sao chứ?”

Jos kinh hồn chưa định gật đầu, sợ hãi nhìn Du Trạch một cái, co người, nhỏ giọng nói, “Thầy, con không sao.”

Luigid cảnh giác nhìn Du Trạch một cái, tiếp tục nhỏ giọng an ủi Jos.

Du Trạch biết điều gật đầu với Lộ, xoay người định rời khỏi đây. Lúc xoay người, ánh mắt hắn vô tình đảo qua Sở Mặc vẫn luôn ẩn phía sau, đột nhiên thần sắc khẽ biến, thân mình nhanh chóng nhào tới chỗ Sở Mặc.

Tốc độ của Du Trạch quá nhanh, Lộ hoàn toàn không kịp phản ứng, mở mắt trân trân nhìn Du Trạch lao vút qua mình, nhắm vào Sở Mặc. Một kiếm quang màu đen bay ra từ tay áo Sở Mặc, chặn trước mặt Du Trạch. Du Trạch không chút bận tâm, trực tiếp duỗi vuốt tới kiếm quang. Khi tay của hắn chạm vào kiếm quang, Trì Mu đột nhiên nhảy bật lên, cắn vào chân Du Trạch.

Cảm giác nguy cơ cường liệt dâng lên trong lòng, thân hình Du Trạch nhanh chóng lui lại, trở về vị trí ban đầu. Tất cả biến cố phát sinh quá mức đột ngột, Du Trạch tiến xong lại lui gần như chỉ trong thoáng chốc. Hắn nghiền ngẫm híp mắt, nhìn Sở Mặc và Tiêu Dật khẳng định, “Các ngươi không phải thú nhân, là người tiên giới!”

Khi lực chú ý của mọi người đều bị câu nói của Du Trạch thu hút, duy chỉ có Thần vẫn kinh ngạc vì tốc độ quá nhanh của Du Trạch. Hắn nhớ vừa rồi khi Du Trạch đánh với hắn không có lợi hại như thế, lẽ nào là Du Trạch vẫn luôn nhường hắn sao? Thần không phục trừng mắt nhìn Du Trạch một cái, trong lòng tính toán phải tìm cơ hội nhất định hung hăng giáo huấn Du Trạch.

https://thuviensach.vn

Sở Mặc đại khái cũng đoán được lai lịch của Du Trạch, nên không ngạc nhiên vì Du Trạch có thể đoán được thân phận của mình, dứt khoát thừa nhận, “Không sai, chúng ta là người của tiên giới.”

Du Trạch không mấy thỏa mãn với đáp án của Sở Mặc, hắn ẩn ẩn cảm giác được một chút khác lạ của thiếu niên đứng sau lưng Sở Mặc. Nhưng Sở Mặc bảo vệ thiếu niên đó quá kỹ, Du Trạch chỉ có thể nhìn thấy nửa gương mặt của thiếu niên lộ ra sau lưng Sở Mặc.

Du Trạch mỉm cười với Sở Mặc, phất tay, biểu thị mình không có ác ý.

“Yên tâm, ta không có ác ý, chỉ là muốn nghe ngóng một chuyện.”

Sở Mặc đại khái đoán được Du Trạch muốn hỏi cái gì, thong dong nói, “Chuyện gì?”

Du Trạch thu lại nụ cười, nghiêm túc nói: “Nếu ngươi là người của tiên giới, vậy ngươi có từng nghe qua thần giới chưa…”

Hai chữ thần giới vừa thốt ra, Du Trạch đột nhiên ngậm miệng, vẻ mặt chấn động nhìn thiếu niên sau lưng Sở Mặc. Ngay lúc nhắc tới thần giới, trong đầu hắn chợt lóe linh quang, ý thức được khí tức khác lạ trên người thiếu niên là gì.

Là nguyên khí! Là nguyên khí hỗn tạp chưa trải qua chau truốt! Là khí tức năng lượng cao cấp hơn hoàn toàn khác với tiên khí hoặc hạt năng lượng trong người hắn.

Du Trạch trở nên thận trọng, hắn nhìn chằm chằm Tiêu Dật, khẳng định, “Thần giới dị biến một tuần trước có liên quan với ngươi.”

Tới hiện tại, che giấu cũng không tất yếu nữa, Tiêu Dật thẳng thắn bước lên một bước đứng ngang Sở Mặc. Du Trạch đánh giá Tiêu Dật từ trên xuống dưới, trước đó hắn thật sự hoàn toàn không ngờ được thiếu niên mờ

https://thuviensach.vn

nhạt nhất trong đám người lại có liên quan tới thần giới, quả thật là cảm giác Tiêu Dật tạo ra rất nhạt.

Ánh mắt Du Trạch đảo qua Sở Mặc và Lộ rõ ràng đã biết chuyện, cùng Thần vẻ mặt hoang mang, đột nhiên cười. Giây tiếp theo, ai cũng không biết Du Trạch làm sao xuất hiện bên cạnh Thần. Hắn nắm chặt vai Thần, thân thiết nói, "Ta là thú nhân tộc sói, cũng tính là trưởng bối của sói con, nếu sói con và các ngươi đã sống cùng, chúng ta cũng tính là người một nhà."

"Ưm… ưm…" Thần vô thức muốn phản bác lời Du Trạch, nhưng lại bị khí thế của Du Trạch đè chặt không nói ra lời.

Không có bất cứ cao thủ bậc mười nào có thể kháng cự dụ hoặc của thần giới, Du Trạch thỏa hiệp lùi bước hoàn toàn nằm trong dự liệu của Sở Mặc và Tiêu Dật. Chỉ là hắn tìm lý do như thế, Tiêu Dật đồng tình nhìn sang Thần đang muốn giãy khỏi tay Du Trạch, không biết nên lộ vẻ mặt gì. Nhưng bất kể nói thế nào, Du Trạch quả thật không có địch ý, Tiêu Dật gật đầu, coi như tiếp nhận Du Trạch dàn hòa.

Độ dày của da mặt Du Trạch rõ ràng vượt xa tưởng tượng của Thần, có sự thừa nhận ngầm của Tiêu Dật, hắn tự động ngồi lên thân phận trưởng bối của Thần. Mắt thấy Thần còn đang giãy dụa trong tay hắn, Du Trạch cười híp mắt đưa tay còn lại lên đầu Thần xoa xoa, giọng điệu trưởng bối, "Sói con đừng loạn, bọn Lộ còn có chính sự."

Chính sự trong miệng Du Trạch hiển nhiên là chỉ bọn Lộ và Jos hẹn gặp nửa đêm. Thần bị giọng điệu của Du Trạch chọc phát nghẹn, nhưng cũng biết Du Trạch nói thật. Hắn nhụt chí từ bỏ giãy dụa, nhìn cánh tay Du Trạch đặt trên vai mình, quả thật nghẹn muốn nội thương.

Có khúc nhạc đệm này, lực chú ý của Jos rõ ràng bị di chuyển khỏi nỗi sợ xém chết. Khi ánh mắt mọi người đặt trên người hắn, Jos khẽ run người,

https://thuviensach.vn

nhưng rất nhanh lại vực tinh thần trong ánh mắt an ủi của Luigid.

“Ta là Jos, là học sinh của thầy Luigid, “Jos lịch sự thực hiện lễ của ma pháp thế giới với mọi người.

Tiêu Dật rất thích tướng mạo của Jos, cười nhìn Jos.

Jos cảm kích cười với Tiêu Dật, càng thêm trấn định.

Thân phận của Jos theo như Luigid nói là cao quý vô cùng tại ma pháp thế giới. Hắn không chỉ là hậu duệ có huyết thống thần vương, mà còn là thần tử trải qua tuyển chọn nghiêm ngặt, tinh thần cực độ phù hợp với thần Chiến Tranh. Tại chiến trường, cầu nguyện thành khẩn của Jos có thể đạt được hô ứng của thần Chiến Tranh tại ma pháp thế giới, từ đó đem thân phận của hắn vượt qua các thế giới khác nhau gắn lên người Jos, khiến Jos phát huy được hơn một nửa thần lực của thần Chiến Tranh.

Vốn dĩ thần tử của thần Chiến Tranh như Jos, tu vi kém nhất cũng phải là kỵ sĩ bậc năm. Nhưng Jos từ nhỏ đã đi theo Luigid học, hứng thú sở thích của hắn căn bản không nằm trên chiến trường, mà cũng như Luigid si mê các loại tri thức của Trí Tuệ thần điện. Lần này đến dị giới thảo phạt, nếu không phải vì lén đưa Luigid qua, Jos đã chuẩn bị giả bệnh không tới rồi.

Hiểu được tính cách của Jos, trong mắt đám Tiêu Dật đều hiện vẻ hiểu rõ. Có người thầy như Luigid, hướng dẫn ra học sinh thế này là quá bình thường.

Xét thấy không dễ được gặp Jos một lần, Luigid rất muốn tranh thủ thời gian đề cập chuyện ma pháp thế giới. Nhưng mọi người tại đó trừ mấy người ông tin tưởng ra, còn có Du Trạch mà ông hoàn toàn không tin tưởng. Luigid rất muốn Du Trạch có thể biết điều rời đi như vừa rồi, nhưng Du Trạch giống như là dính trên người Thần, hoàn toàn bày vẻ không tính đi.

https://thuviensach.vn

Lộ câm nín gật đầu với Luigid, tỏ ý ông đừng để ý sự tồn tại của Du Trạch. Trong số những người có mặt ở đây, tu vi của Du Trạch cao nhất, nếu hắn đã không chịu đi, ai cũng không làm gì được hắn. Lộ đã nói vậy, Luigid cũng chỉ đành giả vờ làm như không thấy Du Trạch.

Đối với chuyện lần này Luigid muốn trở về ma pháp thế giới, Jos vô cùng kiên trì biểu đạt phản đối. Lần này hắn mạo hiểm ra gặp Luigid chính là để xua tan ý định này của ông, “Thầy, như vậy rất nguy hiểm.”

Luigid hiền từ cười với Jos, ánh mắt lại vô cùng kiên định.

“Jos, con ta, khi ta chạy đi từng phát thệ, nếu có năng lực nhất định sẽ trở về tìm bọn Perkins. Con muốn để thầy làm kẻ phản bội lời thề sao?”

“Đương nhiên không, nhưng mà…” Jos muốn thuyết phục Luigid, nhưng nhất thời lại tìm không được lý do hợp lý, từ nhỏ hắn đã được giáo dục, phản lại lời thề là chuyện cực kỳ nghiêm trọng. Jos xoắn xuýt nhìn Luigid, do dự thỏa hiệp, “Thầy, thầy dự định làm thế nào?”

Luigid mỉm cười, ánh mắt lấp lánh nhìn sang Vượng Tài đang đeo trên người Tiêu Dật ngủ mơ màng.

https://thuviensach.vn

TIÊN GIỚI TẨU TƯ PHẠM

Lý Tùng Nho
www.dtv-ebook.com

Chương 94

Vượt Biên

Luận tính trọng yếu của công cụ buôn lậu Vượng Tài!

Khi Tiêu Dật đi học từng học qua một câu cổ ngữ, muốn làm việc tốt tất phải chuẩn bị trước. Hiện tại áp dụng trên Tiêu Dật, sự nghiệp buôn lậu của y muốn phát triển to lớn, sự tồn tại của Vượng Tài là không thể thiếu. Bất kể là chứa người hay chứa đồ, bất kể là trước khi hóa hình hay sau khi hóa hình, Vượng Tài đều phát huy tinh thần không sợ khổ không sợ mệt, tận tụy theo cạnh Tiêu Dật. Tuy Vượng Tài có hơi tham tài một chút, nhưng khuyết điểm này không thể che mờ ưu điểm, trên tổng thể Vượng Tài vẫn là một đồng chí tốt. Hiện tại, lại tới lúc Vượng Tài phát huy tác dụng rồi!

Ban đầu khi Luigid không biết năng lực của Vượng Tài, từng nghĩ qua nhiều cách để tới ma pháp thế giới, nhưng không cách nào không tràn đầy nguy hiểm, thành công hay không đều không thể bảo đảm. Nhưng khi ông biết Vượng Tài không chỉ có thể chứa vật, mà còn có thể chứa người, tất cả nan đề đều được hóa giải. Hiện tại chỉ cần bọn họ trốn trong bụng Vượng Tài, rồi lén đưa Vượng Tài lên ma năng hạm trở về ma pháp thế giới, vấn đề khó nhất của họ đã được giải quyết dễ dàng.

Đề nghị này của Luigid, tuy vẫn hơi nguy hiểm, nhưng đã là cách tốt nhất hiện tại. Đối với Tiêu Dật, khó nhất là lần đầu tiên tới ma pháp thế giới. Chỉ cần tới ma pháp thế giới, thần cách định vị nơi đó rồi, thì y có thể tự do qua lại, sau này sẽ thuận tiện hơn nhiều.

https://thuviensach.vn

Khi ánh mắt mọi người đều đặt lên Vượng Tài, Vượng Tài đang ngủ mơ hồ hình như cảm giác được. Nó níu cổ áo Tiêu Dật cọ cọ nước miếng ở khóe miệng, mở con mắt mông lung, “Tiểu Dật, chúng ta phải về nhân giới rồi hả?”

Tiêu Dật nhẹ vỗ nó, thấp giọng nói: “Ừ, đợi lát sẽ về.”

“Ừm!” Vượng Tài hoang mang đáp một tiếng, tự giác đổi tư thế khác, chu mông nhích nhích trèo lên vai Tiêu Dật, ngoan ngoãn ngồi đó.

“Chư thần tại thượng, nó thật là một túi chứa đồ!”

Jos lần đầu tiên thấy Vượng Tài liền không kìm được kêu lên, hoàn toàn kinh ngạc miệng không khép được. Là quý tộc của ma pháp thế giới, Jos cũng tính là kiến thức rộng lớn. Nhưng hắn chưa từng nghe qua cũng chưa từng thấy qua túi chứa đồ còn có thể mang linh trí. Jos từng thấy qua con rối luyện kim mà Hỏa Thần bệ hạ thích nhất, nhưng những thứ đó đều cứng nhắc, con rối thiên sứ chỉ biết nghe lệnh so với sự linh động của Vượng Tài thì kém rất xa.

So với sự kinh ngạc của Jos, phản ứng của Du Trạch thong dong hơn nhiều. Là một cổ thú nhân, hắn từng xem qua rất nhiều ghi chép thời thượng cổ, trong đó cũng có dạng như Vượng Tài, nghe nói bọn chúng được gọi là khí linh. Tuy một trang bị không gian nảy sinh khí linh là chuyện rất kỳ quái, nhưng ngay cả thần giới đã sụp đổ trong truyền thuyết đều đã tái hiện, sự tồn tại của Vượng Tài cũng không tính là gì.

Sau khi trải qua kinh ngạc, Jos cũng không thể không thừa nhận, đề nghị lần này của thầy rất đáng tin. Lén đưa một nhóc con lên ma năng hạm không phải là chuyện khó. Có Jos khẳng định, việc mượn sức Vượng Tài tới ma pháp thế giới cũng quyết định như thế.

Tuy hiện tại Luigid muốn đi ngay, nhưng Sở Mặc lại nói không thể quá gấp gáp, hắn và Tiêu Dật cần trở về tiên giới một chuyến. Đến ma pháp thế

https://thuviensach.vn

giới sẽ gặp phải những gì, hiện tại ai cũng không biết được. Chỉ dựa vào Sở Mặc và Trì Mu, gặp phải tế ti bình thường thì cũng không sao, cho dù gặp phải tùng thần của ma pháp thế giới, bọn họ cũng có thể liều sức, nhưng nếu gặp phải chủ thần, chưa chắc bọn họ có thể bảo vệ mọi người toàn thân thoát ra. Cho dù dựa vào thần cách trong người Tiêu Dật có thể chạy đi, nhưng ai biết thần cách cần bao nhiêu thời gian mới có thể phát huy hiệu quả? Vạn nhất nếu giống như lúc ở thú nhân thế giới cần mấy ngày mới có thể định vị, vậy trong mấy ngày đó làm sao bảo đảm an toàn?

Lúc nói chuyện Sở Mặc nhìn vào Du Trạch, thấy Du Trạch rõ ràng là định đi theo, tuy vì thần giới, Du Trạch sẵn sàng khẳng định sẽ bảo vệ Tiêu Dật, nhưng Sở Mặc vẫn không thể hoàn toàn yên tâm về Du Trạch.

Đề nghị của Sở Mặc hợp tình hợp lý, Luigid không thể không nghe, hiện tại đi quả thật hơi gấp, ông cũng cần phải chuẩn bị chút đồ. May là Allah còn mấy ngày nữa mới có thể trở về từ khu trung ương, bọn họ còn đủ thời gian chuẩn bị.

Hẹn xong thời gian địa điểm gặp mặt lần sau với Jos, Sở Mặc và Du Trạch trao đổi ánh mắt biết rõ với nhau, sau đó trực tiếp cùng Tiêu Dật rời khỏi thú nhân thế giới.

Khi trở về tiên giới đã là nửa đêm, Tiêu Dật và Sở Mặc xuất hiện ở Tiêu Diêu cung tại Hư Vô hải. Hai người vừa hiện thân đã kinh động Lục Thiệp Xuyên, ông vội vàng chạy qua.

“Sao lại trở về đột ngột như thế?” Nửa đêm đột nhiên cảm ứng được dao động không gian, Lục Thiệp Xuyên quả thật bị dọa.

Tiêu Dật biết ông ngoại lo lắng, nhanh chóng báo tin chuẩn bị đến thú nhân thế giới cho ông.

Lục Thiệp Xuyên lập tức hiểu dụng ý khi Tiêu Dật trở về, “Các con định mang yêu thú biển trong cùng đi?”

https://thuviensach.vn

Tiêu Dật gật đầu, đây là đề nghị của Sở Mặc. Theo như Sở Mặc nói, yêu thú ở Hư Vô hải không ít, lại đều nhàn tản vô sự, thời khắc mấu chốt không tìm chúng thì tìm ai? Tộc Trì Mu bị khế ước hạn chế không thể rời khỏi Hư Vô hải thì thôi, nhưng không phải còn có bọn văn dao và thành giảo sao?

Tiêu Dật cũng cảm thấy Sở Mặc nói đúng, y đã nghĩ xong hết rồi, hễ là yêu thú cùng y tới ma pháp thế giới, sau này mua nhà ở Tịnh Lưu giới sẽ giảm giá cho, dù dụ dỗ cũng phải dụ dỗ chúng đi.

Lục Thiệp Xuyên nghe xong ý định của Tiêu Dật không nhịn được bật cười, thong dong nhìn Tiêu Dật, "Được, giảm giá cho chúng."

Tiêu Dật cảm thấy khí tiết con người của mình đang từng chút một rơi rớt. Ban đầu, khi mấy người Sở Mặc đề nghị thu phí dụng của yêu thú và tiên nhân vào trong Tịnh Lưu giới, Tiêu Dật còn có hơi áy náy, chỉ cảm thấy mình chiếm lợi của người ta nhiều quá. Nhưng khi kế hoạch khai phá Tịnh Lưu giới được đưa ra, Tiêu Dật không chỉ quen thu vé vào cửa, thậm chí còn tính toán dựa vào đất đai kiếm lợi một phen. Y thật sự theo bọn Từ Sắt Nguyên lâu rồi, càng lúc càng ra dáng gian thương.

Lục Thiệp Xuyên không biết những xoắn xuýt trong lòng Tiêu Dật, sau khi cười xong, kéo Tiêu Dật, nói: "Đi, ông ngoại và con cùng đi tìm chúng." Lục Thiệp Xuyên nói đi là đi, kéo Tiêu Dật lập tức không thấy bóng dáng. Sở Mặc và Trì Mu hoàn toàn bị quên lãng bất đắc dĩ nhìn nhau một cái, Trì Mu đột nhiên cười vui sướng trên tai họa của Sở Mặc.

"Ông ngoại của Tiêu Dật có phải không thích ngươi không?" Trì Mu cố ý hỏi Sở Mặc.

Sở Mặc lười để ý Trì Mu, thẳng thừng đuổi theo một mình. Lục Thiệp Xuyên tuy không phản đối Tiêu Dật và Sở Mặc bên nhau, nhưng nếu thấy hai người thân mật, vẫn sẽ cảm thấy Sở Mặc rất chướng mắt, thỉnh thoảng sẽ cố ý làm khó dễ Sở Mặc. Sở Mặc trong mấy ngày ngắn ngủi đã quen với

https://thuviensach.vn

đủ loại khiêu khích của Lục Thiệp Xuyên, nên cũng không lấy làm lạ với hành động bị quang minh chính đại bỏ lại này.

Mỗi khi tới lúc này, Tiêu Dật ngoài mặt luôn giả vờ không thấy sự châm chích của Lục Thiệp Xuyên, nhưng sau đó lại càng đối tốt với Sở Mặc hơn. Đợi khi Sở Mặc đuổi tới chỗ ở của tộc Trì Mu, thì thấy Tiêu Dật lén lút ở sau lưng Lục Thiệp Xuyên dành cho hắn nụ cười tươi. Sở Mặc mỉm cười, ánh mắt nhìn Tiêu Dật càng thêm mềm mại.

Dự tính tuyển bảo tiêu cùng tới ma pháp thế giới của Tiêu Dật được các yêu thú tại Hư Vô hải nhiệt liệt ủng hộ. Cho dù không có ưu đãi giảm giá khi mua nhà ở khu Tịnh Lưu một, bọn chúng cũng đều hận không thể đi cùng Tiêu Dật. Một cơ hội tốt như vậy để tạo hảo cảm cho Tiêu Dật, ai lại nguyện ý bỏ qua.

Tộc trưởng Trì Mu nhìn vẻ mặt dương dương đắc ý của bọn thành giảo, trong lòng nghẹn phát bực. May là độ quan trọng của Trì Mu tiểu Lục không ai so nổi, cũng thay tộc Trì Mu níu được chút cảm giác tồn tại.

Sau khi Vượng Tài nuốt gọn toàn bộ yêu thú bậc mười ở Hư Vô hải, một mình Tiêu Dật ngồi ở đó nhịn không được bật cười.

“Sao vậy?” Sở Mặc nhân lúc Lục Thiệp Xuyên không có mặt, xoa đầu Tiêu Dật hỏi.

Tiêu Dật lắc đầu, vẻ mặt tinh quái, “Tôi chỉ là đột nhiên nghĩ tới tại ma pháp thế giới chỉ cần cao thủ tu vi hơn bậc mười đều tự phong là thần, vậy bọn văn dao qua đó chắc cũng là thần hết rồi. Vậy nên xưng hô thế nào? Ngư thần? Mã thần? Hay là điểu thần? Vạn mục ngư nhiều mắt như thế thì có thể xưng là nhãn thần không?”

Sở Mặc bất đắc dĩ búng một cái lên đầu Tiêu Dật, “Nhãn thần? Vậy mà em cũng nghĩ ra được.”

https://thuviensach.vn

Tiêu Dật lại bật cười.

Lần này đi Tiêu Dật cũng không xác định được cần bao lâu, y dứt khoát phó thác chuyện của Tịnh Lưu giới cho ông ngoại và Bách lão. Có yêu thú trong bụng Vượng Tài, ông ngoại và bách lão cũng yên tâm trấn thủ tiên giới, giúp y xử lý một vài giao dịch của tiên đình cùng các đại thế gia tiên giới.

Đến hiện tại, thân phận giới chủ Tịnh Lưu giới của Tiêu Dật vẫn còn là bí mật trong số các tiên nhân bình thường, nhưng đối với các đại thế gia của tiên giới mà nói, sớm đã là một tin tức bán công khai. Tiêu Dật là ai? Lai lịch của y thế nào? Sau lưng y còn có ai? Những chuyện này không có cái nào không bị các đại thế gia điều tra rõ ràng.

Trong đó, quan hệ của Tiêu Dật và Tiêu Diêu cung, quan hệ của Tiêu Dật và Từ gia, Lâm gia, thậm chí quan hệ của Tiêu Dật và Tiêu gia, đều đã bị vạch ra rõ ràng. Đối với ba nhà trước, bất kể là ai cũng đều thầm mắng một câu, thật là một đám khốn kiếp gặp trúng vận cứt chó. Từ sau khi thân phận giới chủ Tịnh Lưu giới của Tiêu Dật được xác định, ba nhà này lập tức trở nên nóng bỏng tay tại tiên giới. Tiêu Diêu cung và Lâm gia còn tốt, địa vị vốn đã ở đó rồi, ai cũng không dám xem thường. Nhưng Từ gia thì tính là gì? Chẳng qua là một thế gia tam lưu bình thường mà thôi, nhưng nhờ có quan hệ với Tiêu Dật, chỉ ngắn ngủi nửa năm đã tiến vào hàng ngũ thế gia nhị lưu, khiến các thế gia xung quanh không ai không ghen tỵ ngứa răng.

Nếu nói ba nhà trước khiến người ta ngưỡng mộ, vậy thì các thế gia hễ nhắc tới Tiêu gia là đủ các loại ánh mắt bắn tới, âm thầm cười nhạo.

Hiện tại ai không biết, Tiêu Dật là hài tử hai mươi năm trước bị Tiêu gia đưa đi. Mọi người khi nhắc tới Tiêu Dật, đều chế nhạo Tiêu gia có mắt không tròng, lại có thể nhìn thần cách trong người Tiêu Dật thành không có tiên cách, vứt bỏ ở nhân giới hai mươi năm không chút bận tâm. Hiện tại

https://thuviensach.vn

Tiêu Dật trở lại tiên giới, bọn họ thật muốn xem thử, Tiêu gia có thể mặt dày cỡ nào mà nhận Tiêu Dật trở về?

Có kẻ hiếu kỳ xuất phát từ thái độ xem náo nhiệt, còn ném trọng kim để moi được từ miệng hạ nhân Tiêu gia màn xung đột trước đó của Tiêu Dật và Tiêu Dương, hơn nữa còn biết Tiêu gia sớm đã rõ thân phận của Tiêu Dật, nhưng vì giữ vững vị trí người thừa kế của Tiêu Tấn mà chọn lựa vứt bỏ Tiêu Dật. Những tin tức này vừa truyền ra, các đại thế gia càng thêm vui vẻ lan truyền, thậm chí ngay cả tin đồn Tiêu Hàm Chương ban đầu chán ghét mẫu thân Tiêu Dật có phẩm chất tiên cách thấp kém cũng bị đào ra.

Khi những tin tức này truyền tới Hư Vô hải, Lục Thiệp Xuyên thở dài một tiếng, nghiêm cấm bất cứ ai nhắc tới chuyện này trước mặt Tiêu Dật. Người lan truyền những tin đồn này không ngoài ý định muốn triệt để cắt đứt quan hệ giữa Tiêu Dật và Tiêu gia, dù sao nếu Tiêu Dật thật sự nhận lại Tiêu gia, vậy Tịnh Lưu giới cũng có thể nói là Tịnh Lưu giới của Tiêu gia, đến lúc đó đừng nói là các đại thế gia, chỉ sợ Sở Trầm Uyên là người đầu tiên không đồng ý.

Chỉ là nghĩ đến lão hữu nhiều năm, Lục Thiệp Xuyên không khỏi cười khổ. Ông đã biết chuyện Tiêu Đỉnh Lâu tới tìm Tiêu Dật qua lời Sở Mặc, đối với thái độ của lão hữu, Lục Thiệp Xuyên thực sự thất vọng vô cùng. Ông có thể lý giải sau khi Tiêu Dật vừa tới tiên giới, lão hữu vì lợi ích tổng thể của Tiêu gia mà không muốn nhận lại Tiêu Dật. Chỉ là nếu ban đầu lão hữu đã chọn lựa vứt bỏ, thì sau đó lại còn tìm tới làm gì? Lẽ nào trong mắt lão hữu, cháu ngoại của ông chỉ là một con cờ lạnh lẽo, bị bài bố vì lợi ích của Tiêu gia?

Lục Thiệp Xuyên thật sự tức giận với cách làm của Tiêu Đỉnh Lâu, càng không muốn Tiêu Dật và Tiêu gia có bất cứ quan hệ gì nữa.

Đối với những tin đồn ngày càng ầm ĩ tại tiên giới, Tiêu Dật hoàn toàn không biết. Lúc này y đang cùng Sở Mặc mắt to nhìn mắt nhỏ, ngoan

https://thuviensach.vn

ngoãn ngồi trong bụng Vượng Tài.

Trên ma năng hạm từ thú nhân thế giới về ma pháp thế giới, một hộp quà bao gói bình thường và rất nhiều thứ khác chất đống với nhau. Lúc này, nếu có người mở hộp quà ra thì có thể thấy một cái túi nhỏ màu sắc lòe loẹt nằm bên trong.

https://thuviensach.vn

TIÊN GIỚI TẨU TƯ PHẠM

Lý Tùng Nho
www.dtv-ebook.com

Chương 95

Vong Linh Chi Thần

Số 103 khu Water Mill cảng Heyun công quốc Leny, đây là địa chỉ viết trên hộp quà chứa Vượng Tài, cũng là nơi mà Tiêu Dật muốn đi.

Theo Luigid nói, địa chỉ này là một sản nghiệp ngầm của ông, là nơi ông chuẩn bị trốn tránh kẻ phán quyết của thần điện nếu thân phận bị bại lộ, người ngoài không biết. Cảng Heyun là hải cảng lớn nhất của công quốc Leny, cũng là hải cảng lớn nhất trong lãnh địa quản hạt của thần Trí Tuệ, mà khu Water Mill mà bọn họ muốn đi nằm ở xung quanh hải cảng. Tại đó, có gió biển mặn ẩm ướt, có hải âu thích thân cận với người, có đủ dạng người tới từ các quốc gia khác nhau, nhộn nhịp sầm uất, có hoàn cảnh thư thái nhất của ma pháp thế giới, là nơi tốt nhất để bọn họ hiện thân. Hơn nữa cảng Heyun có không ít người mắt đen tóc đen như Tiêu Dật, giúp y không quá nổi bật như những nơi khác.

Cho dù đoàn vệ sĩ Tiêu Dật mang theo có võ lực nghịch thiên, nhưng bọn họ là đi tìm mảnh vỡ thần cách, không phải đi chinh phục ma pháp thế giới, Luigid cho rằng, ban đầu bọn họ vẫn nên thấp điệu một chút tốt hơn.

Gió biển, hải âu, thuyền biển, hải sản, đây là cảnh sắc mà Luigid đã nói là bọn họ sẽ thấy sau khi ra khỏi bụng Vượng Tài, nhưng hiện tại, Tiêu Dật trầm mặc nhìn xung quanh, nhẹ thở ra một hơi. Trước mắt y không phải là cảnh biển gì, mà là một khu rừng thâm đen. Lúc này sắc trời đã gần hoàng hôn, gió bắc lạnh lẽo thổi qua, bóng cây trước mặt đổ xuống âm u, lộ ra

https://thuviensach.vn

cảm giác quái dị khó tả. Cảnh tượng trước mặt cực giống bối cảnh trong phim kinh dị, Tiêu Dật tuy không sợ, nhưng vẫn vô thức rùng mình.

Không biết bọn Sở Mặc hiện tại đang ở đâu? Tiêu Dật hiện lên chút lo lắng. Từ sau khi tỉnh lại y đã xuất hiện ở đây, bên cạnh không có một ai, không có Sở Mặc, không có Vượng Tài, cũng không có bất cứ yêu thú nào. Điều duy nhất đáng mừng là vết thái cực ở ngực không chìm vào ngủ say giống như lần trước ở thú nhân thế giới, mà chậm rãi chuyển động, hút lấy năng lượng của thế giới này. Có lẽ không bao lâu nữa, y đã có thể xuyên qua những giới khác nhau, nhưng bọn Sở Mặc rốt cuộc đang ở đâu?"

Cũng giống như nghi vấn của Tiêu Dật, tiểu Dật đang ở đâu? Đây là vấn đề đầu tiên Sở Mặc hỏi sau khi tỉnh dậy.

Tất cả yêu thú bị hỏi đều quay mặt nhìn nhau, sắc mặt Sở Mặc lập tức trở nên khó coi. Yêu thú tại đó cũng biểu tình không dễ nhìn, không ngờ bọn chúng lại lạc mất Tiêu Dật quan trọng nhất.

Không biết có phải nên nói Sở Mặc và Tiêu Dật xung khắc với Vô Vọng chi hải không, lần đầu tiên khi hai người lạc tới Vô Vọng chi hải thì gặp phải bão hư vô, lần này, hai người lại lần nữa gặp loại bão này. Khi bão nổi lên, mọi người ở trên ma năng hạm trải qua cuộc lữ trình dài đã sắp về tới ma pháp thế giới, ai cũng không ngờ được lúc này lại gặp phải bão hư vô. Vô số yêu thú đáy biển và ma năng hạm cùng trộn chung lại, mọi người liều mạng chạy.

Đối với mỗi người trên ma năng hạm, chỉ cần vào vách ngăn không gian của ma pháp thế giới, thì có thể trốn được lần tử thần kêu gọi này, nhưng tốc độ của bão quá nhanh, đang dần bức gần ma năng hạm.

Thời khắc mấu chốt, Vượng Tài thả mọi người ra. Bất kể là thành giảo hay văn dao, các yêu thú tại Hư Vô hải đều lấy tốc độ làm đầu. Sau một trận tháo chạy, mắt thấy đã sắp lại gần vách ngăn không gian của ma pháp

https://thuviensach.vn

thế giới, ai biết trên con đường trước mặt họ đột nhiên xuất hiện một khe nứt không gian. Mọi người hầu như hoàn toàn không có thời gian phản ứng, thoáng chốc bị cuốn vào khe nứt không gian, đợi khi họ tỉnh lại, tất cả mọi người đều có mặt, bao gồm Vượng Tài treo trên thắt lưng Sở Mặc, duy chỉ có Tiêu Dật là mất tích.

Trong lòng Sở Mặc thoáng hiện qua sự hãi to lớn, nhưng rất nhanh, hắn tự ép mình trấn định. Lần trước khi hắn và tiểu Dật bị cuốn vào khe nứt không gian, tu vi của tiểu Dật chỉ có bậc một mà vẫn an nhiên vô sự, hiện tại tiểu Dật đã có tu vi bậc năm, thì chắc sẽ không gặp chuyện gì. Tiểu Dật chỉ tạm thời tách khỏi hắn thôi, chỉ cần nhanh chóng tìm tiểu Dật là được.

Nghĩ thế, Sở Mặc nhìn sang Trì Mu, "Ngươi có thể cảm ứng được khí tức thần cách trong người tiểu Dật không?"

Từ sau khi tỉnh lại Trì Mu vẫn luôn cảm ứng vị trí của Tiêu Dật, sau khi nghe Sở Mặc hỏi, nó do dự lắc đầu, trong ánh mắt thất vọng của Sở Mặc, bổ sung: "Mảnh rừng này có điều cổ quái, hình như có thứ gì đó có thể ngăn cách khí tức của chúng ta."

Sở Mặc cũng cảm thấy được mảnh rừng trước mắt bất thường, trên mặt kim ngư lệnh một phiến trắng xóa, hư điểm màu đỏ đại biểu cho tiên nhân không hề xuất hiện cái nào. Luigid tỉnh lại cuối cùng kinh ngạc hoài nghi đánh giá xung quanh, ánh mắt lộ ra lo sợ, "Nơi này là rừng Ma Ảnh, là cấm địa của ma pháp thế giới."

Cũng như Hư Vô hải là cấm địa của tiên giới, rừng Ma Ảnh tại ma pháp thế giới cũng có địa vị như Hư Vô hải tại tiên giới. Đối với việc này mọi người không hề để ý, những người này trừ Du Trạch ra, đều sinh sống tại Hư Vô hải, không cảm thấy rừng Ma Ảnh giống Hư Vô hải có thể đáng sợ tới cỡ nào, bọn họ lo lắng là Tiêu Dật.

https://thuviensach.vn

Sở Mặc quyết đoán mở miệng, “Chúng ta phải nhanh chóng tìm được Tiêu Dật, y và chúng ta cùng bị cuốn vào khe nứt không gian, chắc không thể cách quá xa. Lấy chỗ này làm trung tâm, mọi người chia ra đi các hướng tìm kiếm, một canh giờ sau trở lại hội họp. Du Trạch và ta đi chung.”

Sở Mặc có dự cảm, Tiêu Dật và bọn họ không cách nhau quá xa, tuy không rõ tại sao mọi người cùng bị cuốn vào khe nứt không gian, lại chỉ có Tiêu Dật mất tích, nhưng bọn họ chỉ cần cùng bị cuốn vào một khe nứt không gian, thì nhất định có thể tìm được Tiêu Dật. Nếu không thể, chỉ mong Tiêu Dật có thể chống đỡ vài ngày, đến lúc đó y có thể trở về nhân giới rồi, vậy sự an toàn của Tiêu Dật cũng có thể bảo đảm.

Lời của Sở Mặc không mang theo ý thương lượng, mọi người cũng đều không có ý kiến, chia nhau đi về từng hướng tìm kiếm.

Vượng Tài cẩn thận kéo vạt áo Sở Mặc, “Chúng ta sẽ tìm được Tiêu Dật chứ?”

Sở Mặc kiên định gật đầu, dịu dàng sờ Vượng Tài, “Chúng ta nhất định sẽ tìm được Tiểu Dật.”

Trong lúc bọn người Sở Mặc chia nhau tìm kiếm Tiêu Dật, Tiêu Dật đang ở trong khu rừng đối kháng với một bóng đen.

Bóng đen trước mặt toàn thân bọc trong hắc bào, ẩn mình trong bóng phủ của đại thụ. Từ góc độ của Tiêu Dật, đối phương mang máng giống một bóng người cao gầy, nhưng Tiêu Dật luôn cảm thấy có gì đó bất thường, đối phương thực sự quá gầy, hoàn toàn không giống thể hình của người bình thường.

Tiêu Dật có thể cảm giác được ánh mắt đánh giá y, y hơi nhíu mày, thăm dò hỏi lại một câu, “Xin hỏi nơi này là?”

https://thuviensach.vn

Trước đó không lâu, bóng đen đột nhiên xuất hiện trước mặt Tiêu Dật, Tiêu Dật bị dọa giật nảy, sau đó lập tức trở nên cảnh giác. Y do dự hỏi bóng đen nơi này là đâu, nhưng bóng đen không nói gì cả, cứ đứng nhìn y như thế.

Cảm giác cổ quái trong lòng Tiêu Dật càng lúc càng đậm, y nghĩ nếu bóng đen còn không trả lời, y lập tức bỏ đi. Bóng đen đúng như dự liệu vẫn làm như không nghe câu hỏi của y, Tiêu Dật cảnh giác lùi lại một bước, quay người định đi, bóng đen đột nhiên mở miệng, giọng nói khàn khàn mà thấp trầm, giống như hai cục sắt mài vào nhau.

“Ngươi không phải là người của thế giới này?”

Tiêu Dật vô thức ngây người, theo bản năng muốn phủ nhận, bóng đen phát ra tiếng cười nhạo ngắn ngủi, ngắt lời Tiêu Dật.

“Khí tức trên người ngươi rất kỳ lạ, không phải ma pháp nguyên tố mà là một loại khí tức khác, là cái gì?”

Từ khi Tịnh Lưu giới thức tỉnh, Tiêu Dật từng hấp thu lượng lớn nguyên khí ở Tịnh Lưu giới. Ban đầu y không trau chuốt lại nguyên khí trong người, mà để tiên khí và nguyên khí trộn lẫn vào nhau, cho tới khi tới thú nhân thế giới bị Du Trạch vừa nhìn đã nhận ra. Từ đó về sau, Tiêu Dật đặc biệt trau chuốt lại nguyên khí trên người mình trong quá trình tới ma pháp thế giới. Y xác định mình đứng đây, dựa vào thần cách che giấu, tuyệt đối giống với người của ma pháp thế giới, đối phương rốt cuộc làm sao nhận ra được khí tức trên người y bất đồng?

Bóng đen hơi cúi đầu tựa hồ chìm vào trầm tư, Tiêu Dật nắm thời cơ quay người muốn chạy, giây tiếp theo, bóng đen dột nhiên xuất hiện bên cạnh y, nắm lấy Tiêu Dật.

“Này, nhóc con, ta còn chưa nghĩ ra, ngươi muốn chạy đi đâu?”

https://thuviensach.vn

Khí thế trên người bóng đen rất mạnh, Tiêu Dật bị áp chế hoàn toàn không thể động, do hai người ở quá gần, Tiêu Dật cuối cùng cũng nhìn rõ được bộ dáng bóng đen. Y kinh ngạc trừng to mắt, thất thanh kêu, “Đầu lâu?”

Bóng đen bị gọi là đầu lâu cười âm trầm, “Đầu lâu, đó là cái gì? Là xưng hô mà công quốc Slavic các gọi dành cho ta sao?”

Công quốc Slavic đối với Tiêu Dật mà nói là một từ ngữ xa lạ, tuy y rất muốn thuận thế gật đầu, nhưng bóng đen rõ ràng vừa nhìn đã nhìn thấu tâm tư của Tiêu Dật, “Nhóc con, ngươi không biết ta?”

Khẩu khí của đối phương rõ ràng ra vẻ ai cũng đều biết hắn, Tiêu Dật nảy sinh nghi ngờ, trên mặt cũng lờ mờ lộ ra.

Bóng đen nghi ngờ đánh giá Tiêu Dật, “Sao ngươi lại không biết ta, ta là thần Vong Linh vĩ đại nhất của thế giới này, thống trị quốc gia tử vong của thế giới này, ngay cả lão khốn thần Quang Minh cũng đều phải run rẩy trước mặt ta, sao ngươi lại không biết sa? Lẽ nào lúc nhỏ ngươi chưa từng nghe qua truyền thuyết về ta?”

Tại ma pháp thế giới, dám tự xưng là thần đều là cao thủ trên bậc mười. Tiêu Dật tuy từng nghe Luigid kể qua về rất nhiều thần linh của ma pháp thế giới, nhưng dù sao đã cách rất lâu rồi, Luigid lại chỉ nhắc tới đại khái. Tiêu Dật chỉ nhớ trong đó quả thật có cái kẻ thần Vong Linh này, nhưng cụ thể thì y thật sự không biết.

Có lẽ là vẻ mặt Tiêu Dật quá mức hoang mang, bóng đen từ nghi vấn ban đầu biến thành phẫn nộ. Hắn tức giận hổn hển buông Tiêu Dật ra, bực bội xoay vòng, “Ngươi dám không biết ta, không biết thần Vong Linh vĩ đại. Đây là khinh thần, đây là khinh thần nghiêm trọng, ta phải trừng phạt ngươi, đúng, trừng phạt ngươi.”

https://thuviensach.vn

Tiêu Dật câm nín nửa ngày khi nghe từ khinht hần, y cảnh giác đánh giá bóng đen, không biết trừng phạt đối phương nói là gì. Bậc mười đối với bậc năm, y khẳng định không phải đối thủ, nếu thực không được chỉ có thể để lộ khí tức thần giới, xem có thể thu hút sự chú ý của đối phương không.

Tiêu Dật còn đang nghĩ làm sao để thoát khỏi nguy hiểm, giây tiếp theo, bóng đen đột nhiên ngẩng đầu lên, "Có kẻ đáng ghét đang đuổi tới nơi này, nhóc con, xem ra là đồng bạn của ngươi, cũng mắt đen tóc đen giống ngươi."

"Sở Mặc!" Tiêu Dật lập tức nghĩ tới Sở Mặc, nhưng vẻ kinh hỉ trên mặt còn chưa tan đi, bóng đen đột nhiên bắt lấy y, chậc chậc nói, "Ngươi cao hứng cái gì? Ta còn chưa trừng phạt ngươi, ngươi cho rằng đồng bạn của ngươi có thể tìm được ngươi?"

Khi bóng đen vừa nói xong, Tiêu Dật liền bị xách lên, bị bóng đen nhanh chóng mang vào sâu trong rừng.

Khi Tiêu Dật và bóng đen biến mất không lâu, Sở Mặc cùng Du Trạch đuổi tới đây. Du Trạch tỉ mỉ ngửi ngửi xung quanh, khẳng định nói, "Là khí tức của Tiêu Dật."

Sở Mặc nhìn vào phía sâu trong rừng, trầm giọng nói: "Tiếp tục đuổi theo!"

Đã mấy tiếng, Tiêu Dật cũng không biết bóng đem mang y chạy vòng khu rừng bao nhiêu lần, cho tới khi ánh trăng treo cao, bóng đen mới mang y vòng tới trước một tòa tháp cao do mặc thạch tạo thành.

"Chủ nhân tôn kính, quân chủ của quốc gia vong linh vĩ đại, hạ nhân ti tiện của ngài đón chào ngài trở về."

Kẻ nói chuyện không phải là người, mà là một sinh vật hoàn toàn do xương trắng ghép thành giống như chó, Tiêu Dật vừa rồi bị bóng đen dọa

https://thuviensach.vn

do quá bất ngờ, hiện tại nhìn con chó bằng xương đã hoàn toàn không cảm thấy có gì đáng sợ, ngược lại là hiếu kỳ.

Bóng đen không chú ý tới ánh mắt Tiêu Dật, cao ngạo gật đầu với con chó.

“Trong thời gian ta không ở đây, có tiểu trùng không mọc mắt nào tới quấy nhiễu ta không?”

Con chó phủ phục dưới đất, cung kính nói, “Có một phong thư tới từ đại nhân Edel của Chúng Thần điện Quang Minh thần, trước mắt hắn đang ở tiểu thành Cashin ở phía đông rừng Ma Ảnh, hy vọng có thể gặp mặt quân chủ vĩ đại ngài.”

“Lão khốn kiếp Edel đó!” Bóng đen không vui đạp con chó một đạp, “Nói với hắn, tâm tình ta không tốt, không gặp.”

Nói tới tâm tình không tốt, bóng đen âm trầm trừng Tiêu Dật một cái, nghĩ tới kẻ này chính là nguồn gốc khiến tâm tình hắn không tốt. Hắn vốn đang làm thực nghiệm cao hứng, ai biết thực nghiệm đột nhiên phát nổ, dẫn tới dao động vách ngăn không gian, hình thành một khe nứt không gian. Tình trạng này đối với hắc ảnh là vô cùng quen thuộc, những lúc này, thường xuyên sẽ có một vài quỷ xui xẻo từ Vô Vọng chi hải xuyên qua khe nứt không gian rớt vào rừng Ma Ảnh, những con quỷ xui xẻo này cũng không ai không trở thành vật thí nghiệm của hắn.

Ôm ý nghĩ cao hứng lại có vật thí nghiệm, bóng đen chạy tới chỗ khe nứt không gian. Không ngờ không tìm được vật thí nghiệm thì thôi, tên nhóc bắt được lại chưa từng nghe qua tên hắn. Đây thật sự là tội ác không thể tha thứ. Bóng đen hung ác nghĩ, hắn nên trừng phạt thằng nhóc này thế nào đây?

Một tiếng sau, Tiêu Dật ủ rũ nhìn bộ xương trước mặt. Trút bộ hắc bào bên ngoài xuống, xuất hiện trước mặt Tiêu Dật hoàn toàn là một bộ xương.

https://thuviensach.vn

Đối với Tiêu Dật, toàn thân trên dưới bộ xương này nơi giống người nhất cũng chỉ có một đôi mắt màu đen.

Đương nhiên, khiến Tiêu Dật ủ rũ không phải là bộ dáng chân thật của bóng đen, mà là trừng phạt mà bóng đen nói. Bất cứ ai nửa đêm đang buồn ngủ muốn chết, không chỉ không thể ngủ, còn phải cố chống đỡ tinh thần nghe câu chuyện đáng sợ về thần Vong Linh Richard suốt một tiếng, vẻ mặt tuyệt đối không thể tốt được.

Richard rõ ràng rất thỏa mãn với thái độ của Tiêu Dật, hắn đắc ý buông sách da dê trong tay xuống, đây là truyền ký mà thi nhân nổi tiếng nhất ma pháp thế giới viết về hắn, bên trong ghi chép cuộc đời vĩ đại của hắn. Quyển truyền ký này tại ma pháp thế giới bán chạy vô cùng, từng dọa vô số trẻ con không nghe lời phát khóc. Là thần Vong Linh Richard vĩ đại, cảnh hắn thích nhất chính là nhìn thấy tất cả mọi người nghe tới tên của mình đều bị dọa cho run rẩy.

“Nhóc con, thế nào? Ngươi cuối cùng cảm thấy sợ rồi chứ? Hiện tại ngươi biết thần Vong Linh vĩ đại cỡ nào chưa?”

Tiêu Dật cố gắng khống chế vẻ mặt mình không co giật quá mức lợi hại, là một trạch nam, phim kinh dị cũng là một trong những trang bị tất yếu để giết thời gian. Đối với Tiêu Dật, người trên cơ bản đã càn quét phim kinh dị toàn cầu mà nói, y thực sự không biết câu chuyện vụng về như thần thoại phương Tây này có gì đáng sợ? Nhưng đối mặt với Richard, Tiêu Dật thức thời gật đầu, cố gắng chứng minh y rất sợ hãi, y thật sự bị dọa.

Richard tâm tình vui vẻ, dùng khẩu khí ban ơn nói với Tiêu Dật, “Nhóc con, thần Vong Linh vĩ đại vô cùng thỏa mãn với ngươi, vì biểu dương sự nghe lời của ngươi, thần Vong Linh ban cho ngươi vinh quang tử vong, rất nhanh ngươi sẽ trở thành nô bộc thành kính nhất dưới tọa của thần Vong Linh.”

https://thuviensach.vn

Tiêu Dật, “…”

Nói thật, câu nói này của Richard so với câu chuyện kinh dị kể mất một tiếng trước đó còn đáng sợ hơn nhiều!

https://thuviensach.vn

TIÊN GIỚI TẨU TƯ PHẠM

Lý Tùng Nho
www.dtv-ebook.com

Chương 96

Đầu Mối

Tri thức chính là sức mạnh!

Tiêu Dật chưa từng cảm giác được tính chân thật của câu nói đó hơn giờ phút này!

Khi Richard dùng giọng điệu ban ơn biểu đạt tâm trạng thỏa mãn với Tiêu Dật, muốn để Tiêu Dật trở thành hạ nhân xương khô của mình, Tiêu Dật quả đoán kể một câu chuyện kinh dị cho Richard, đương nhiên vai chính của câu chuyện chắc chắn là Richard. Trong câu chuyện, Richard là một vị thần đáng sợ ngay cả tên cũng không thể nhắc, bên cạnh hắn hội tụ rất nhiều tinh anh đáng sợ, bọn họ đi đến đâu cũng lấy ký hiệu bộ xương của Richard ra đánh dấu coi như lạc thú, mỗi lần ký hiệu bộ xương vừa xuất hiện, dân cư gần đó đều sợ hãi run rẩy. Uy danh của Richard bao trùm cả ma pháp thế giới. Kẻ thù của hắn, một ông lão râu bạc vọng tưởng muốn thành lập một tổ chức đối kháng với Richard. Nhưng sự kháng cự của ông như thiêu thân lao vào lửa, mỗi lần đều bị Richard trấn áp, ngược lại càng thêm tô điểm cho sự khủng bố và vĩ đại của Richard.

Câu chuyện của Tiêu Dật rất thu hút, đặc biệt là đại ma vương Richard trong đó, càng thêm ma lực phi phàm, nhận được ỷ lại và tôn trọng của thuộc hạ. Vẻ mặt Richard rất nhanh từ không kiên nhẫn biến thành thỏa mãn. Sau khi Tiêu Dật kể xong, hắn hơi mang vẻ kiêu căng gật đầu.

“Nhóc con, ngươi kể rất hay, nghe ở đâu đó?”

https://thuviensach.vn

Tiêu Dật vô cùng phối hợp nói, đây là câu chuyện của đại thần kinh dị lưu truyền tại quê nhà. Y hy vọng Richard tha thứ cho y vừa rồi không nhận ra Richard chính là đại thần kinh dị trong câu chuyện, vì tại quê nhà của y, chỉ cần nhắc tới tên Richard mọi người đều bị dọa phát run, cho nên y mới không kịp nhận ra thần Vong Linh vĩ đại này chính là thần kinh dị.

Richard rõ ràng rất thỏa mãn với lời Tiêu Dật, cho dù trong lòng hắn vẫn đang lầm bầm, hắn đã làm chuyện vĩ đại này từ hồi nào, mà lại không có một chút ấn tượng. Không được, phải đi bắt cái tên thi nhân lần trước về mới được, tình tiết này nhất định phải thêm vào trong truyền ký của hắn. Nhưng nghe nói tên thi nhân đó vừa rời khỏi hắn liền lập tức gia nhập vào Quang Minh thần điện, hắn có nên đi gặp lão khốn Edel đòi người không.

Richard vừa nghĩ vừa nhìn Tiêu Dật, vẻ mặt cao ngạo, “Nhóc con, ngươi còn được nghe câu chuyện nào khác của thần Vong Linh vĩ đại không?”

“Đương nhiên!” Tiêu Dật cực kỳ khẳng định đáp, và biểu đạt y vô cùng nguyện ý ghi chép mấy câu chuyện này cho Richard, chỉ là nếu vậy, chỉ sợ y tạm thời không thể trở thành hạ nhân thành kính của Richard, vì ngón tay của nhân loại mới linh hoạt nhất, thuận tiện nhất cho y ghi chép những câu chuyện này.

Richard bày ra vẻ suy nghĩ, một khắc sau đồng ý nói, “Nhóc con, bắt đầu từ hôm nay ngươi sẽ theo bên cạnh thần Vong Linh vĩ đại, chuyên ghi chép kể lại những truyền thuyết vĩ đại của thần Vong Linh. Ngươi yên tâm, thần Vong Linh vĩ đại sẽ nhớ ngươi.”

Tiêu Dật cố gắng nhịn không co giật khóe môi thi lễ của ma pháp thế giới với Richard. Thật tốt, Richard không còn nhắc chuyện ban cho vinh quang tử vong sớm nữa, Tiêu Dật cảm thấy, có vẻ y đã mở màn một câu chuyện nghìn lẻ một đêm khác. Đương nhiên, Tiêu Dật cũng muốn thuận

https://thuviensach.vn

tiện cảm tạ quyển [Harry Potter], boss lớn của phe hắc ám trong đó là cả nguồn linh cảm của y.

Tạm thời dàn xếp xong Richard, Tiêu Dật sờ sờ vết thái cực ở ngực, hình thái cực vẫn chậm rãi hấp thụ năng lượng của thế giới này, chỉ sợ phải mấy ngày nữa y mới có thể trở về nhân giới. Không đến lúc bất đắc dĩ, Tiêu Dật không hy vọng để lộ chuyện thần cách trong người.

Khi Tiêu Dật bị vây khốn cạnh Richard phải vặn nát óc kể những câu chuyện khủng bố của ma vương, đoàn người Sở Mặc đã tìm cả khu rừng Ma Ảnh vẫn không tìm thấy bóng dáng Tiêu Dật. Cuối cùng, ngay cả Du Trạch có khứu giác nhạy bén nhất cũng mất đi cảm ứng của Tiêu Dật.

Một đám người lại hội tụ. Thành giảo nóng nảy nhìn Sở Mặc, “Hiện tại làm sao đây?” Sự tồn tại của Tiêu Dật đối với chúng có thể nói là quan trọng bậc nhất, vạn nhất y có chuyện gì thì làm sao?

So với sự nôn nóng của thành giảo, Sở Mặc sau khi xác định Tiêu Dật ở tại đây thì đã bình tĩnh lại. Nguyên khí trên người Tiêu Dật sau khi trải qua trau chuốt, lại thêm có thần cách che giấu, cho dù là cao thủ bậc mười đứng bên cạnh y cũng chưa chắc có thể phát hiện dị thường. Chỉ cần Tiêu Dật không bị phát hiện có liên quan tới thần giới, thì sau khi chống đỡ qua vài ngày để thần cách hấp thu năng lượng, y có thể thuận lợi trở về nhân giới. Đến lúc đó sự an toàn của Tiêu Dật không còn là vấn đề. Hiện tại đã tối, bọn họ tiếp tục ở lại đây chỉ lãng phí thời gian, không bằng ra ngoài nghe ngóng xung quanh, khu rừng này rốt cuộc có gì cổ quái. Luigid tuy đã xem qua rất nhiều ghi chép về rừng Ma Ảnh trong sách, nhưng dù sao ông cũng chưa từng tới, muốn chân chính hiểu rõ nơi này, phải cần sự giúp đỡ của người bản địa. Sở Mặc có dự cảm, Tiêu Dật vẫn ở trong khu rừng này, không hề ra ngoài.

Nghĩ thế, Sở Mặc không trực tiếp trả lời vấn đề của thành giảo, mà nhìn Luigid, “Ta nhớ ông từng nói, cạnh rừng Ma Ảnh có một thành phố?”

https://thuviensach.vn

Luigid gật đầu, giới thiệu, “Tiểu thành Cashin, là thành phố cách rừng Ma Ảnh gần nhất.”

Sở Mặc lập tức quyết định, “Chúng ta tới đó, nghe ngóng kỹ chuyện rừng Ma Ảnh, xem thử nơi này gần đây có phải đã xảy ra chuyện gì đặc biệt không.”

Theo cách nói của Luigid, ma thú cấp cao trong rừng Ma Ảnh không ít, thậm chí theo lời đồn còn có ma thú bậc mười. Nhưng bọn họ gần như đã tìm kiếm cả khu rừng Ma Ảnh, căn bản không phát hiện quá nhiều ma thú bậc cao, ma thú lợi hại nhất cũng chỉ mới bậc tám, căn bản không bằng những gì Luigid nói. Dựa vào những ma thú này căn bản không thể che giấu khí tức của Tiêu Dật khi mà họ tìm kiếm dày đặc như thế, nhất định có thứ gì mà họ không biết.

Mọi người đều không phản bác quyết định của Sở Mặc, sau vài câu thương nghị đơn giản, Luigid và Du Trạch lưu lại bên ngoài, cùng Sở Mặc hợp thành một tiểu đội mạo hiểm, những yêu thú khác lại bị Vượng Tài nuốt hết, bọn chúng không thích hợp xuất hiện trước mặt mọi người. Đến phiên Trì Mu, Trì Mu chớp chớp mắt với Sở Mặc, thân hình biến ảo thành một con hổ con nhỏ màu trắng, ngậm ống quần Sở Mặc làm sao cũng không chịu chui vào bụng Vượng Tài.

Trì Mu không muốn đơn độc ở chung với đám thành giảo, vì tộc trưởng thu phí qua đường quá mạnh tay, bọn thành giảo sớm đã muốn tìm cơ hội trút giận lên người nó. May là suốt quãng đường nó theo sát Tiêu Dật, bọn thành giảo mới không thể đắc thủ. Hiện tại, một yêu thú bậc chín như nó đơn độc ở chung với một đám yêu thú bậc mười, bộ nó chê mình sống quá tốt hay sao chứ?

Nếu không phải cảm thấy quá mất mặt, Trì Mu thật sự muốn nằm ngửa phơi bụng lăn lộn bán manh khẩn cầu Sở Mặc rồi.

https://thuviensach.vn

Hành động của Trì Mu không đả động được Sở Mặc, ngược lại đả động Luigid. Luigid do dự một chút, kiến nghị nói, “Trì Mu ở lại bên ngoài cũng được, có thể giả thành ma thú con, thích hợp với thân phận kẻ mạo hiểm của chúng ta.”

Sở Mặc câm nín trừng mắt nhìn Trì Mu vẫn còn cắn ống quần hắn, giật giật chân không rút ra được, chỉ đành gật đầu.

Tiểu thành Cashin, nơi mọi người định đến nằm ở phía đông khu rừng Ma Ảnh, là một thành phố kiểu nhỏ hoàn toàn do đá tảng xây thành. Vì ở gần rừng Ma Ảnh, tiểu thành Cashin là điểm tiếp tế cuối cùng của những kẻ mạo hiểm của ma pháp thế giới khi vào rừng Ma Ảnh. Vì thế tiểu thành Cashin tuy chỉ là một tiểu thành phố có nhân khẩu mấy chục ngàn người, nhưng lại vô cùng náo nhiệt.

Phủ chủ thành Cashin, trong phòng sách thiết kế tinh tế, một nam tử trung niên ngoại hình có vẻ trên dưới năm mươi mặc áo bào ma pháp màu trắng phức tạp tinh tế, vẻ mặt nhàn nhã lật cuộn da dê trong tay.

Có tiếng gõ cửa vang lên bên ngoài phòng sách, giọng nam thấp trầm cung kính vang lên, “Đại nhân Edel, đại nhân Richard hồi âm.”

Nam tử trung niên mặc pháp bào màu trắng trong phòng sách chính là Quang Minh thần Edel của ma pháp thế giới. Sau khi nghe thấy cái tên Richard, Edel liền dừng lại, dịu dàng nói, “Vào đi, hồi âm nói gì?”

Người vào là thánh kỵ sĩ đứng đầu của Quang Minh thần điện, hắn cung kính thi lễ ma pháp thế giới với Edel, thấp giọng nói, “Đại nhân Richard nói tâm tình ngài ấy không tốt, tạm thời không có thời gian gặp ngài.”

Trên mặt Edel xẹt qua tia âm trầm cực nhanh, hắn dùng khẩu khí dịu dàng hoàn toàn không phù hợp với tâm trạng nói, “Ta biết rồi, ngươi lui xuống trước đi.”

https://thuviensach.vn

Kỵ sĩ không dám ngẩng đầu nhìn Edel, vì thế cũng không biết lúc này vẻ mặt của Edel hơi co rút. Khi bóng dáng kỵ sĩ biến mất, Edel siết chặt cuốn da dê trong tay, vẻ co rút trên mặt càng thêm dữ tợn.

Hắn hít một hơi thật dài để khống chế tâm trạng của mình, Edel chậm rãi đưa tay phải ra, thánh quang trắng khiết sáng lên giữa lòng bàn tay hắn, nhưng nhìn kỹ sẽ phát hiện bên trong thánh quang màu trắng ẩn ẩn xen tạp tia sáng màu vàng, hơn nữa tia sáng vàng đang từng chút một ăn mòn thánh quang màu trắng.

Trên mặt Edel lại hiện lên thần sắc phức tạp, hắn lập tức khép tay lại, nhanh chóng rút giấy viết thư có hoa văn ra, viết cho Richard phong thư thứ hai.

Khi thư của Edel được một con lam hạt thú (bò cạp) cực lớn mang đi, Richard đang nghe Tiêu Dật kể một câu chuyện ma vương thống trị thế giới. Tâm trạng tốt đẹp sau khi nghe bẩm có thư của Edel liền trở nên phiền chán, hắn không kiên nhẫn rút thư ra, xem lướt thật nhanh. Nửa ngày sau, Richard hoàn toàn bỏ lơ Tiêu Dật một bên, chậc chậc cười nhạo, trên gương mặt đầu lâu lộ ra vẻ cực kỳ khoa trương.

“Lão khốn Edel đó, hắn cuối cùng cũng đánh mất phán đoán lý trí do bị dã tâm che mờ, hiện tại đã tới lúc thừa nhận hậu quả rồi sao? Chậc chậc, thần cách, thật sự có lực dụ hoặc, vừa nghĩ tới lão khốn ấy luôn khoát trên mình diện mạo đường hoàng vĩ ngạn, lúc lộ ra bản tính xấu xí, thần Vong Linh Richard vĩ đại liền không kìm được hưng phấn.”

Tiêu Dật đang ở bên cạnh lập tức nắm bắt được hai chữ thần cách, y nhìn Richard một cái thật nhanh, trong lòng đảo qua cái tên Edel này.

Bức thư trong tay Richard bị ném sang một bên, ra hiệu Tiêu Dật đi theo, “Nhóc con, đi theo ta, chúng ta đến thăm lão đạo mạo Edel đó, xem thử hiện tại lão ta có bộ dạng xúi quẩy cỡ nào rồi, ngươi phải nhớ kỹ bộ

https://thuviensach.vn

dáng của lão, ghi lại trong truyền kỳ của ta, để so sánh với hình tượng vĩ đại của ta."

Tiêu Dật, "…"

Y lại có nhận thức mới về trình độ tự luyến của Richard!

Khi Tiêu Dật bị Richard mang tới tiểu thành Cashin, Sở Mặc và Luigid, Du Trạch vừa bước vào tiểu thành Cashin.

Hai kỵ sĩ một ma pháp sư, ngoài ra còn mang theo một yêu thú con, chính là bề ngoài của bọn họ. Tuy ma pháp sư trông có hơi già, nhưng ma lực cuồn cuộn trên người Luigid lại chứng minh được thực lực của ông, càng khỏi cần nói tới hai vị kỵ sĩ trẻ tuổi nhìn không dễ chọc chút nào, đội ngũ ba người rất nhanh thu hút sự chú ý của mọi người xung quanh.

Sở Mặc nhíu mày, đang định mở miệng nói gì đó, Trì Mu vẫn luôn an tĩnh nằm trong lòng Luigid đột nhiên ngẩng đầu lên, nhìn về giữa thành phố.

"Hình như ta cảm ứng được khí tức thần cách." Nó thấp giọng nói với Sở Mặc.

Sở Mặc dừng bước, "Là tiểu Dật sao?"

"Không giống lắm." Trì Mu nằm trong lòng Luigid, trốn khỏi ánh mắt người khác, do dự thấp giọng nói, "Hình như là một khí tức khác, nhưng giống như bị cái gì bao lấy, không rõ lắm, ta không dám chắc chắn."

Cho dù Trì Mu không có đáp án khẳng định, nhưng Sở Mặc vẫn nhìn về hướng giữa thành phố. Bất kể phía trước có phải là Tiêu Dật không, bất kể có phải là thần cách không, đối với họ mà nói đều là đầu mối quan trọng.

https://thuviensach.vn

TIÊN GIỚI TẨU TƯ PHẠM

Lý Tùng Nho
www.dtv-ebook.com

Chương 97

Hội Họp

Quán rượu Hắc Hồ Tử nằm ở giữa thành Cashin, là một quán rượu nhỏ nằm gần phủ chủ thành, cũng là quán rượu mà kẻ mạo hiểm tới rừng Ma Ảnh thích tới nhất.

Lúc này tuy đã là sáng sớm, nhưng trong quán rượu Hắc Hồ Tử trải qua một đêm cuồng hoang của kẻ mạo hiểm vẫn tràn đầy tiếng cười đùa náo nhiệt, nhấc ly cụng vang, lớn tiếng khoác lác với nhau, không biết kể bao nhiêu kinh nghiệm mạo hiểm. Giữa quán rượu, vũ nương thoát y mỹ lệ nhiệt tình uốn éo như bướm hoa, thỉnh thoảng có kẻ mạo hiểm ợ một hơi say nhanh chóng sờ lên đùi vũ nương, hoặc nhét vài đồng tiền vào giữa ngực vũ nương, nguyên quán rượu ồn ào, náo nhiệt khó tả.

Khi ba người Sở Mặc vào liền thấy cảnh tượng đó. Bất luận là Sở Mặc hay Du Trạch, đều không thích ứng nhíu mày. Luigid chú ý tới phản ứng của hai người, cười ha ha, thấp giọng nói, “Tin ta đi, nơi này là chỗ có tin tức linh thông nhất cả thành Cashin này.”

Trên thực tế, Luigid vô cùng quen thuộc với những thứ trước mắt. Tuy ông là Quang Minh tế ti, nhưng khi còn trẻ cũng từng theo tiểu đội mạo hiểm thám hiểm không ít nơi của ma pháp thế giới. Theo kinh nghiệm của ông, nơi kẻ mạo hiểm thích tụ tập nhất cũng luôn luôn là nơi có tin tức linh thông nhất.

https://thuviensach.vn

Trong mắt Luigid hiện lên tia hoài niệm, ông dứt khoát ôm Trì Mu đi xuyên qua đám người hỗn loạn, đi thẳng vào quầy bar của quán. Sở Mặc và Du Trạch theo sát sau lưng ông. Phía bên kia quầy bar, ông chủ quán Hắc Hồ Tử chỉ mặc một chiếc áo vải đơn giản đang híp mắt, âm thầm đánh giá mấy kẻ lạ mặt này có bao nhiêu khả năng có thể đem ra làm dê béo.

Luigid thành thạo móc ra mấy miếng kim tệ đặt trước mặt Hắc Hồ Tử, rồi nhanh chóng lấy lại khi Hắc Hồ Tử thò tay ra định thu. Ông ngẩng đầu đối diện ánh mắt tham lam của Hắc Hồ Tử, trên gương mặt già nua hiện lên nụ cười gian xảo.

“Ta muốn biết tiểu thành Cashin hay là rừng Ma Ảnh gần đây có xảy ra chuyện gì đặc biệt hay không?”

Hắc Hồ Tử gian nan chuyển ánh mắt khỏi kim tệ trên tay Luigid, nhìn vào ông, lộ ra nụ cười nịnh nọt.

“Các vị khách đáng kính, các vị tìm đúng người rồi, tại thành Cashin không có chỗ nào tin tức nhanh như Hắc Hồ Tử ta.”

Sở Mặc không kiên nhẫn nghe Hắc Hồ Tử khoác lác, hắn lạnh mắt đảo nhìn đối phương một cái, nhắc nhở, “Nói trọng điểm.”

Hắc Hồ Tử nhạy bén cảm giác được lệ khí vụt qua trên người Sở Mặc, vẻ nịnh nọt hơi ngưng trệ, nhưng rất nhanh lại hồi phục như trước, giống như cái gì cũng không cảm thấy.

“Được rồi, đúng như ngài muốn. Nếu nói chuyện đặc biệt nhất gần đây, Quang Minh thần đại nhân Edel che giấu Chúng Thần Điện lén lút tới tiểu thành Cashin này tạm trú trong phủ chủ thành có tính hay không?”

“Cái gì?” Luigid kinh ngạc nhìn Hắc Hồ Tử, “Đại nhân Edel tới đây?”

https://thuviensach.vn

“Xuỵt!” Hắc Hồ Tử ra hiệu yên lặng, đồng thời khẩn trương nhìn quanh, xác định mọi người đều uống tưng bừng, không ai chú ý tới cuộc đối thoại bên này mới yên tâm.

“Vị khách đáng kính, ngài không nghe thấy hai chữ lén lút sao? Hành tung của đại nhân Edel che giấu Chúng Thần điện, bên cạnh ngài ấy cũng chỉ có một kỵ sĩ tín nhiệm nhất, ngoài ra không mang theo ai khác.

Luigid hoài nghi, “Đại nhân Edel tới đây làm gì?”

Hắc Hồ Tử cười hê hê, ánh mắt đặt lên kim tệ trên bàn. Luigid đẩy kim tệ tới trước mặt Hắc Hồ Tử, Hắc Hồ Tử nhanh chóng cất đi, nhưng vẫn cười cười nhìn họ, không có ý mở miệng. Luigid lại lấy ra một đồng kim tệ đặt trước mặt Hắc Hồ Tử, Hắc Hồ Tử lúc này mới thỏa mãn cầm lấy, cách quầy bar cố gắng lại sát cạnh Luigid, giọng nói càng nhỏ.

“Theo nguồn tin của ta ở phủ chủ thành nói, thân thể của đại nhân Edel hình như có vấn đề gì đó, ngài ấy tới đây để tìm Richard đại nhân. Có tin đồn nửa năm trước đại nhân Richard đột nhiên một mình rời khỏi Hắc Ám thần điện, dọn vào giữa rừng Ma Ảnh, hơn nữa còn xây dựng tháp ma pháp của mình tại đây. Đương nhiên nửa năm nay không có bất cứ ai thấy qua tháp ma pháp, ngài có thể không tin tin này, nhưng ta bảo đảm nó là thật.”

Luigid và Sở Mặc nhìn nhau, cùng đặt trọng điểm lên tháp ma pháp trong rừng Ma Ảnh. Tiêu Dật biến mất quá mức kỳ quái tại rừng Ma Ảnh, nếu có một tòa tháp ma pháp như thế, vậy thì tất cả đã có thể giải thích. Còn về tại sao bọn họ không tìm được tháp ma pháp, có lẽ đây chính là uy lực cấm chế riêng biệt của ma pháp thế giới, cũng như trận pháp của tiên giới.

Sở Mặc ra hiệu cho Luigid lại lấy một đồng kim tệ ra, thấp giọng hỏi: “Không có cách nào có thể tìm được tháp ma pháp của Richard sao?”

https://thuviensach.vn

Cách gọi Richard này ở một vài nơi đã bị xem là hành động khinh thần, Hắc Hồ Tử thầm lầm bầm, nhưng vẫn cười tươi bất biến lắc đầu.

“Khách nhân đáng kính, điểm này ta không thể giúp ngài, nhưng ta nghe nói đại nhân Richard thích nhất là vật thí nghiệm đặc biệt, có lẽ ngài có thể bắt vài ma thú quý hiếm để dẫn dụ Richard đại nhân.”

Sở Mặc vốn đã hơi yên tâm lại bị ba chữ vật thí nghiệm làm lo ngại, thấy sắc mặt Sở Mặc trở nên khó xem, Luigid nhanh chóng gật đầu với Hắc Hồ Tử, đang định kéo Sở Mặc đi, Trì Mu vẫn luôn ngoan ngoãn giả làm sủng vật đột nhiên đứng lên, “Mau, ta cảm ứng được khí tức thần cách của Tiêu Dật, ở ngay bên ngoài.”

Trì Mu vừa nói xong, Sở Mặc đã giống như tên rời khỏi dây lao ra ngoài quán rượu. Gần như chỉ trong thoáng chốc, ba người đứng bên cạnh quầy bar đồng thời biến mất. Tốc độ của họ quá nhanh, người trong quán rượu chỉ cảm thấy một trận gió vụt qua, rồi không thấy bóng người đâu nữa, chỉ thấy cánh cửa dày nặng của quán rượu bắt đầu kịch liệt đong đưa không ngừng.

Bên ngoài quán rượu, trên bầu trời phủ chủ thành, Richard bọc mình trong áo bào đen đang vô vị ngồi trên lưng cốt long cự đại. Bên kia cốt long, là một đại điểu do xương trắng ghép thành, đó là tọa kỵ của Tiêu Dật. Sự xuất hiện của Richard thu hút ánh mắt của vô số dân cư trong tiểu thành, đúng như những gì Richard nói, uy danh của hắn lan truyền cả ma pháp thế giới. Cư dân tiểu thành kính sợ nhìn cốt long cự đại và người hắc bào ngồi trên cốt long, trong lòng suy đoán có phải thần Vong Linh tới đấy không.

Cảm ứng được khí tức của Richard, sắc mặt Edel trở nên khó xem. Chuyện hắn tới tiểu thành Cashin này là che giấu Chúng Thần điện, hắn không muốn những người khác biết ý đồ hắn tới đây. Nếu không phải hắn không tìm được tháp ma pháp của Richard, hắn đã không cần liên tục viết

https://thuviensach.vn

thư cho Richard, hy vọng hai người có thể gặp mặt bí mật một lần. Tên khốn kiếp đó không biết hai chữ bí mật sao?"

Edel thầm mắng Richard, nhưng cũng biết hắn không thể không lộ mặt. Nếu không dựa theo tính cách của Richard, hắn nhất định sẽ làm ầm ĩ cho cả tiểu thành Cashin này biết Edel viết thư cầu hai người gặp mặt. Hiện tại cần cẩn thận đừng để lộ thân phận của Richard, lại bồi thêm một thuật thôi miên cỡ lớn là xong. Ai sẽ quan tâm chuyện người của tiểu thành Cashin này ngủ suốt một ngày chứ?"

Edel đè nén tâm trạng bực dọc, cầm pháp trượng đi ra ngoài, mấy người Sở Mặc đúng lúc lao ra khỏi quán rượu. Gần như ngay lập tức, Sở Mặc đã nhìn thấy Tiêu Dật ngồi trên cốt điểu màu trắng, hắn lập tức động người, bay tới chỗ Tiêu Dật. Du Trạch do với Sở Mặc còn nhanh hơn, nhưng Du Trạch không lao về phía Tiêu Dật, mà là Richard. Trì Mu không chịu yếu thế, thoáng chốc biến hóa rồi cùng lao lên.

Động tĩnh của họ đương nhiên không thể che giấu Richard và Tiêu Dật bên này. Vẻ vui sướng vụt qua trên mặt Tiêu Dật, vội vỗ vỗ bảo cốt điểu bay lại đón Sở Mặc. Richard bất mãn thò tay nắm Tiêu Dật lại, "Nhóc con, ngươi muốn đi đâu?"

Trong lúc đó, Du Trạch đã lao tới trước mặt Richard, thấy Richard bắt Tiêu Dật, Du Trạch trực tiếp đánh một quyền vào Richard. Quyền mang theo gió thổi động hắc bào quanh người Richard, lộ ra bộ xương trắng hếu bên trong. Vẻ mặt Du Trạch lập tức ngây ra, Richard đã tức giận buông Tiêu Dật, chỉ về hướng Du Trạch.

"Ngươi dám phá hoại tạo hình yêu thích nhất của thần Vong Linh vĩ đại, đó là khinh thần!"

Xuất hiện ở đầu ngón tay Richard là một tia u quang màu lục, Du Trạch hồi thần lại hừ nhẹ một tiếng, không khách khí lại đánh một quyền vào

https://thuviensach.vn

Richard.

Thoáng chốc hai người tiếp xúc, năng lượng cuồng bạo bắt đầu lan tràn bốn phía, một kích toàn lực của cao thủ bậc mười, uy thế tàn dư khiến cốt điểu của Tiêu Dật kêu thảm một tiếng, rồi trực tiếp rã ra giữa không. Tiêu Dật không kịp phản ứng đang định giữ thăng bằng cơ thể, Sở Mặc đã đuổi tới kịp, ôm y vào lòng.

"Tiểu Dật."

Rõ ràng hai người chỉ mới xa nhau không tới một ngày, nhưng bất kể là Sở Mặc hay Tiêu Dật đều cảm tháy giống như đã xa nhau rất lâu.

"Thì ra là dị đoan của tiên giới!" Giọng nói chán ghét vang lên bên cạnh hai người, Edel bay lên không, huơ pháp trượng chỉ vào bọn họ. Bạch quang chói mắt sáng lên ở chóp pháp trượng, Tiêu Dật phản ứng cực nhanh la lên, "Vượng Tài!"

Gần như ngay khi y kêu lên, Vượng Tài há rộng miệng túi, vạn mục ngư bay ra khỏi túi Vượng Tài đầu tiên. Nó đang muốn hỏi đã xảy ra chuyện gì, cường quang lóa mắt đột nhiên bùng lên trước mặt. Đáng thương vạn mục ngư ghét nhất là cường quang chiếu xạ, nó vô thức nhắm mắt lại, nhưng vẫn không quên hồi phục nguyên hình chặn trước mặt Tiêu Dật và Sở Mặc.

Những gì diễn ra trên không phủ thành chủ quá mức đột ngột. Từ khi Richard cưỡi cốt long xuất hiện ở đó, cho tới khi mấy người Tiêu Dật và Richard xung đột, rồi lại tới Edel hiện thân, chẳng qua chỉ mới một khắc.

Cư dân tiểu thành đang định kinh hô Quang Minh thần đại nhân tới đây hồi nào, thì lại thấy một con ma thú tướng mạo dọa người, thân hình khổng lồ xuất hiện trước mặt Quang Minh thần.

"Chư thần tại tượng, đó là cái gì?"

https://thuviensach.vn

Tiếng kêu của cư dân tiểu thành còn chưa tan đi, thành giảo, văn dao… các yêu thú liên tục bay ra khỏi bụng Vượng Tài. Yêu thú hồi phục nguyên hình không con nào không thân hình cực đại, bọn chúng đứng giữa không trung giống như thượng cổ ma thần trong ghi chép của ma pháp thế giới, xếp hàng đông nghìn nghịt, che kín bầu trời.

Vô số cư dân tiểu thành bị dọa cho run rẩy không ngừng, bọn họ kinh sợ trừng mắt nhìn Vượng Tài. So với những yêu thú đáng sợ đó, Vượng Tài là kẻ thả những yêu thú này ra quả thật đã biến thành vực sâu ác ma trong lòng họ.

Một màn trên không toàn bộ được thủy tinh cầu của các kẻ mạo hiểm ghi lại, bóng dáng Vượng Tài rất nhanh được truyền bá trên khắp ma pháp thế giới nhờ hiệu quả ma pháp truyền tin giữa các thủy tinh cầu. Chính giữa Quang Minh thần và ma thú đối kháng, bóng dáng Vượng Tài không chút bắt mắt, nhưng lại khiến cho nó trở thành kẻ đáng sợ nhất. Từ đó Vượng Tài có một danh xưng đặc biệt tại ma pháp thế giới, vực thẳm màu xám. Trong truyền thuyết của ma pháp thế giới, vực thẳm màu xám có nghĩa là nơi sinh ra ác ma.

Cho tới giờ, Richard và Du Trạch sớm đã ngừng tay, hắn cảnh giác lui lại một bước đứng sóng vai với Edel.

“Các ngươi tới từ tiên giới?” Richard quái dị nói, tiên giới xâm nhập vào ma pháp thế giới từ lúc nào mà hắn lại không biết.

Một đám yêu thú đều không lên tiếng, ngược lại ánh mắt tập trung trên người Tiêu Dật. Vẻ quái dị trên mặt Richard càng thêm rõ ràng, Tiêu Dật lại không bận tâm chuyện trả lời Richard, mà nhìn chằm chằm Edel.

Vừa rồi khi bạch quang bùng lên, Tiêu Dật đã cảm ứng được khí tức của mảnh vỡ thần cách trên người Edel.

.

https://thuviensach.vn

TIÊN GIỚI TẨU TƯ PHẠM

Lý Tùng Nho
www.dtv-ebook.com

Chương 98

Trí Tuệ Chi Thần

“Mảnh vỡ thần cách đang ở trong người ngươi.”

Tiêu Dật nói vô cùng khẳng định, nhưng trong lời nói lại lộ ra ý bài xích. Vừa rồi khí tức thần cách y cảm ứng được không hoàn toàn thuần tịnh, mà là hỗn tạp với một loại khí tức khác. Điều này khiến y có chút khó chịu, hình thái cực ở ngực tựa hồ cũng cảm giác giống y, ẩn ẩn dâng lên một cỗ bài xích.

Tiêu Dật vừa nói ra, vô số ánh mắt nóng bỏng tập trung trên người Edel. Yêu thú đi theo Tiêu Dật tới ma pháp thế giới đều biết mục đích là gì, bọn chúng vốn cho rằng sẽ rất khó khăn, không ngờ lại phát hiện mảnh vỡ thần cách dễ dàng như thế.”

Hứng lấy ánh mắt nóng bỏng của mọi người, đặc biệt trong đó còn có một vạn mục ngư, Edel vẫn bình tĩnh mở miệng, “Ngươi nói gì? Mảnh vỡ thần cách gì?”

Vẻ mặt của hắn quá mức chân thật, giống như thật sự không biết chút gì, ngay cả Richard bên cạnh cũng ngây ra, không khỏi âm thầm thêm điểm thưởng cho tài diễn xuất của lão khốn này. Tình hình trước mắt rõ ràng là bọn họ nắm ở thế yếu, Richard dù có cuồng vọng, cũng không cho rằng hắn và Edel có thể chống lại một đống cao thủ bậc mười liên thủ tấn công. Tốt nhất là song phương giải quyết hòa bình, cứ xem như chưa từng xảy ra chuyện gì.

https://thuviensach.vn

Richard hiếu kỳ nhìn Tiêu Dật một cái, không rõ lắm thân phận của Tiêu Dật là gì, sao bên người y lại có nhiều cao thủ bậc mười như thế. Đương nhiên trừ hiếu kỳ ra còn có hoài niệm, hắn luyến tiếc câu chuyện của thằng nhóc kể, có thể giữ y lại bên cạnh mãi thì tốt rồi.

Ý định của Richard chỉ vụt qua, thì nghe thấy Tiêu Dật ra lệnh giữ Edel lại. Lời của Edel có lẽ có thể che giấu người khác, nhưng đối với Tiêu Dật thì căn bản không tác dụng. Tuy thần cách nằm trong người Edel nằm ngoài dự liệu của Tiêu Dật, y không chắc chắn lắm nên làm sao lấy được thần cách, nhưng đó là chuyện sau này sẽ suy nghĩ, trước tiên phải bắt giữ Edel đã.

Tiêu Dật vừa ra lệnh, vạn mục ngư lập tức lao lên đầu tiên. Đạo cường quang vừa rồi tổn thương nó quá lớn, hiện tại trên người nó vẫn còn có mấy con mắt vì chịu kích thích mà chảy nước mắt. Mấy yêu thú khác theo sát sau lưng vạn mục ngư nhanh chóng vây Edel lại.

Vẻ mặt bình tĩnh của Edel dần xuất hiện vết nứt, chóp pháp trượng lại lần nữa bắn ra bạch quang chói mắt. Trong quá trình thi pháp, hắn còn không quên lạnh lùng nhìn Tiêu Dật, lên án, “Ngươi không lo lắng hành vi của ngươi sẽ dẫn tới chiến tranh giữa tiên giới và ma pháp thế giới sao?”

Đối với hành vi vừa đánh trống vừa la làng này, Tiêu Dật gần như câm nín. Lẽ nào Edel đã quên chuyện hắn câu kết với dư nghiệt Vân Lam trước?

Không cần Tiêu Dật trả lời, vạn mục ngư đã dùng tiến công của nó thay cho đáp án. Richard chắn trước mặt Edel, để phòng việc thi pháp của Edel bị gián đoạn

Thánh quang bạch sắc đột nhiên nổ ra trên đỉnh pháp trượng của Edel, thoáng chốc bao trùm cả tiểu thành Cashin. Vô số dân cư tiểu thành, bất kể lúc này đang làm gì, đều chìm vào giấc ngủ trong thánh quang. Richard cố gắng cản lại đợt tấn công luân phiên đầu tiên của yêu thú, phẫn nộ nhìn

https://thuviensach.vn

Edel mắng lớn, “Khốn kiếp, lúc này ngươi còn bận tâm duy trì hình tượng công chúng, lẽ nào pháp thuật ngươi đắc ý nhất là thôi miên sao?”

Edel không để ý tới Richard phẫn nộ chửi mắng, trên mặt hắn lộ vẻ kỳ quái. Nếu chỉ dựa vào hắn và Richard, đương nhiên không phải là đối thủ của những dị đoan tiên giới này, nhưng trong người hắn còn có thần cách. Cứ để những kẻ này cảm thụ chút sức mạnh thần cách, để chúng hiểu chúng đang đối mặt với thần chân chính.

Toàn thân Edel tỏa ra thánh quang màu trắng, trong thánh quang còn xen tạp tia sáng màu vàng. Khác với sức mạnh ma pháp chính thống, trong tia sáng màu vàng tràn đầy sức mạnh cuồng bạo. Gần như ngay khi tia sáng màu vàng xuất hiện, sự tiến công của tất cả yêu thú đều ngưng trệ, có thứ gì đó đang cản lại tiên khí lưu chuyển trong người chúng, khiến hành động của chúng trở nên cứng đờ và chậm chạp.

Richard thở phào một hơi, lực chú ý của hắn rất nhanh bị Edel thu hút. Edel tấn công không phân địch ta, nhưng hắn không chút để ý cảm thụ ảnh hưởng của thánh quang màu vàng, ngược lại trong mắt dâng lên tia cuồng nhiệt.

Trước đó Edel từng ẩn ý đề cập chuyện thần cách và ma hạt dung hợp, Richard vì hứng thú nghiên cứu từng tìm tòi tính khả thi và một vài phương án thích hợp trong đó. Đương nhiên hắn biết Edel không phải rảnh rỗi vô sự nghĩ tới vấn đề này, mà vì sự hấp dẫn của thần cách, dã tâm trong lòng đã không thể tiếp tục khống chế. Trên nguyên tắc, hiệp nghị chư thần một ngàn năm trước quy định thần cách thuộc về Chúng Thần điện, thuộc về mỗi một người trong bọn họ, hành động của Edel rõ ràng là phản bội Chúng Thần điện. Nhưng ai để ý? Richard căn bản không để tâm, hắn muốn nhìn thử xem lão khốn Edel này bị dã tâm và dục vọng giày vò, từng chút một tháo bỏ vỏ ngoài chính nghĩa, quỳ sụp trước mặt thần Hắc Ám.

https://thuviensach.vn

Một ngày trước khi Richard nhận được tin Edel khẩn cấp muốn gặp mặt hắn đã đoán được dã tâm của Edel nhất định thành công rồi, nhưng thân thể Edel khẳng định xảy ra vấn đề, nếu không Edel sẽ không khẩn cấp tìm hắn như thế. Hiện tại xem ra, tình trạng có vẻ khả quan hơn hắn nghĩ, thần cách và ma hạt dung hợp cũng coi như hoàn mỹ.

Ánh mắt Richard tràn đầy kinh ngạc và tán thưởng, Edel mỉm cười, trên mặt lộ vẻ cuồng vọng. Cho dù thần cách và ma hạt dung hợp lại gặp quá nhiều vấn đề, thậm chí hắn có thể cảm giác được không phải là thần cách đang dung hợp với ma hạt, mà là thần cách đang cắn nuốt ma hạt. Cho dù hắn vẫn không thể hoàn toàn khống chế thần cách, chỉ có thể lợi dụng năng lượng ma hạt áp chế thần cách, thỉnh thoảng sẽ giống như bây giờ mượn sức mạnh thần cách. Cho dù thân thể hắn có vẻ như đang dần tan vỡ, hắn lo lắng ngày nào đó sẽ biến thành giống như Richard. Nhưng vậy thì sao? Sức mạnh này, sức mạnh cường đại cực điểm này, sức mạnh khiến hắn có thể nắm giữ vạn vật này, hoàn toàn đáng để hắn bỏ ra bất cứ giá nào.

Edel gần như si mê hưởng thụ cảm giác này, hắn một mình áp chế bảy tám cao thủ bậc mười, giống như thần trong truyền thuyết. Đợi khi hắn tìm được thần cách còn lại, hắn sẽ có thể biến thành thần chân chính.

Thánh quang màu vàng tỏa ra từ người Edel, càng lúc càng kịch liệt, những thánh quang này áp chế hành động của yêu thú, nhưng lại ẩn ẩn nảy sinh một tia liên hệ với thân thể Tiêu Dật. Hình thái cực vốn còn đang ngủ say đột nhiên chậm rãi chuyển động, có kim quang nhàn nhạt tỏa ra từ ngực Tiêu Dật, giống của Edel.

Không chỉ một mình Tiêu Dật có thể cảm ứng được liên hệ này, Edel rất nhanh cũng cảm ứng được liên hệ. Hắn kinh hãi nhìn Tiêu Dật đối diện, từ nội thể Tiêu Dật đang truyền tới một lực hút cường liệt, hút lấy thần cách trong người hắn, khiến nó muốn lao ra ngoài, bay về hướng Tiêu Dật.

https://thuviensach.vn

Edel liều mạng điều động sức lực trong người áp chế thần cách muốn động. Trong quá trình này, kim quang trên ngực Tiêu Dật càng lúc càng cường liệt, một hình thái cực gần như hoàn thiện hiện ra trước mặt y, chậm rãi chuyển động, tản ra ánh sáng nhu hòa.

Richard rất nhanh cũng phản ứng lại, bộ xương trắng hếu mở banh miệng, trong con ngươi màu đen nhảy múa ngọn lửa màu xanh. Hắn kìm lòng không được lẩm bẩm, “Là thần cách, là thần cách hoàn chỉnh.” Một thoáng này, vẻ mặt của Richard không thể dùng lời hình dung.

Thần cách trong người Tiêu Dật càng lúc càng hút lấy cường liệt, Edel nhìn sang Tiêu Dật, vẻ mặt dữ tợn. Hai người hiện tại lờ mờ hình thành một trạng thái giằng co, thần cách trong người Tiêu Dật tuy thiên về hoàn chỉnh, nhưng tu vi của y quá thấp, đối với sức mạnh thần cách chỉ là vận dụng theo bản năng, còn chưa học cách làm sao khống chế thần cách. Khác với Tiêu Dật, Edel nghiên cứu thần cách đã mấy trăm năm, hắn đã sắp thành công dung hợp thần cách và ma hạt.

Khi Edel cho rằng hắn và Tiêu Dật sẽ tiếp tục giằng co như thế, Tiêu Dật đột nhiên đưa tay ra, một cỗ nguyên khí tinh thuần từ ngón tay y phóng ra, chui vào hình thái cực trước mặt. Tiêu Dật trước đó không hiểu làm sao khống chế thần cách, là vì y căn bản không có cơ hội học tập, nhưng hiện tại khi đối kháng với Edel, tựa hồ một cánh cửa mới đang mở ra cho y. Tiêu Dật rõ ràng cảm giác được năng lượng thần cách đang lưu động, với một tần suất thập phần huyền diệu. Y thăm dò lấy nguyên khí có cùng tần suất trong người cho dung nhập vào hình thái cực, quả nhiên hình thái cực thoáng chốc bùng sáng lên, Tiêu Dật lập tức cảm ứng được Tịnh Lưu giới cách một Vô Vọng chi hải, giống như chỉ cần một ý nghĩ của y thôi thì có thể lập tức trở về Tịnh Lưu giới.

Hình thái cực bạo phát năng lượng khiến Edel xém chút không thể áp chế được thần cách trong người, cùng lúc hắn cũng cảm ứng được sự tồn tại của Tịnh Lưu giới. Edel biết rõ, tiếp tục như thế thần cách nhất định sẽ

https://thuviensach.vn

thoát khỏi sự khống chế của hắn. Ánh mắt hắn trở nên điên cuồng, thần cách là của hắn, bất cứ ai cũng không thể đoạt đi.

Năng lượng cuồng bạo từ người Edel phóng ra, mang theo uy thế hủy diệt trời đất.

“Khốn kiếp, sao ngươi lại tự nổ ma hạt.” Tiếng thét phẫn nộ của Richard bị nhấn chìm trong tiếng nổ kịch liệt.

Thoáng chốc năng lượng ập tới, hình thái cực bên cạnh Tiêu Dật giống như một túi chắn năng lượng thật lớn chặn lại trước mặt y. Tiêu Dật lập tức nghĩ tới Tịnh Lưu giới, giây tiếp theo mọi người được hình thái cực bảo vệ xuất hiện phía trên Tịnh Lưu giới.

Mọi người hồi thần lại đều hung tợn thầm mắng một câu, “Đồ điên!”

Cao thủ bậc mười tự nổ, Edel là muốn kéo bọn họ chết chung mà!

Sau khi bình tĩnh lại, Tiêu Dật rất nhanh cảm ứng được mảnh vỡ thần cách trong người Edel. Cuộc đối kháng vừa rồi dường như đã xây dựng một mối liên hệ kỳ lạ giữa y và Edel. Tiêu Dật nhíu mày, “Edel không sao, tôi có thể cảm giác được ông ta còn sống, hơn nữa vẫn đang áp chế khí tức thần cách.”

“Vậy hiện tại chúng ta trở về sao?” Sở Mặc hỏi, rõ ràng là đang chỉ trở về ma pháp thế giới.

Tiêu Dật đang do dự có nên lập tức về ma pháp thế giới không, thành giảo đột nhiên hỏi một câu, “Văn dao và vạn mục ngư đâu?”

Mọi người lúc này mới phát hiện văn dao và vạn mục ngư hình như đã bị bỏ lại ma pháp thế giới. Hiện tại không cần do dự nữa, mọi người chỉ có thể trở lại ma pháp thế giới.

https://thuviensach.vn

Dư uy khi Edel tự nổ vẫn còn, tiểu thành Cashin phồn hoa trước kia đã biến mất không thấy, trên mặt đất chỉ còn lưu lại một hố to rộng máy ngàn mét, sâu mấy trăm mét. Đất cháy đen tỏa ra mùi thối, đại thụ, ngói sứ trộn lẫn hỗn tạp. Một nửa rừng Ma Ảnh bị ảnh hưởng, vô số đại thụ bị gãy ngang, che kín di thể ma thú đã chết bên dưới.

“Khụ khụ!” Vạn mục ngư quẫy đất trên người chui ra khỏi hố sâu, khi thấy mọi người hoàn hảo vô thương trên không. Vạn mục ngư không khỏi trở nên ủy khuất, cho dù nó tướng mạo xấu xí, còn từng muốn ăn Tiêu Dật, nhưng nó đã nỗ lực tạo hảo cảm với Tiêu Dật, đủ loại biểu hiện mà, thời khắc mấu chốt Tiêu Dật vẫn chọn bỏ nó lại, Tiêu Dật đứng trên cao không hiểu sao cảm thấy một cỗ hàn ý, y quan tâm nhìn vạn mục ngư, “Mày không sao chứ?”

Vạn mục ngư đang do dự muốn nhân cơ hội này tố khổ hay nên cường chống biểu hiệu, văn dao trong hố sâu giãy dụa bò lên giành trước nói: “Không sao!”

Vạn mục ngư, “…”

Khốn kiếp, giành cơ hội biểu hiện của ta!

Nếu mọi người đã không sao, hiện tại việc cấp bách là tìm được Edel. Mọi người đang định tản ra tìm kiếm, một cột sáng màu tím sáng lên phía trước, một thiếu nữ dễ thương thân hình nhỏ nhắn bên trong cột sáng bước từng bước lại đây.

Thân thể Luigid hơi rung, cuối cùng do dự nửa ngày vẫn cung kính bước lên, cúi đầu nói, “Đại nhân Louis.”

Cái tên Louis này đối với Tiêu Dật không hề xa lạ, thần Trí Tuệ của ma pháp thế giới, cũng là chủ thần tín ngưỡng của Luigid trước kia. Chỉ là Luigid chưa từng nói qua chủ nhân của cái tên này là một thiếu nữ. Trong

https://thuviensach.vn

tưởng tượng của Tiêu Dật trước kia, thần Trí Tuệ và Luigid đều sẽ là ông già râu tóc bạc phơ, thậm chí thần Trí Tuệ còn già hơn cả Luigid.

Thiếu nữ tên Louis không chút ngạc nhiên vì sự xuất hiện của Luigid, cô nhẹ giọng nói, “Tế ti Luigid, hy vọng ông đã tìm được con đường tín ngưỡng của mình.”

Vẻ mặt Luigid trở nên trang nghiêm, ông trịnh trọng gật đầu, “Đại nhân Louis, tín ngưỡng của ta chính là khoa học, ta đã tìm được con đường đúng đắn.”

Thiếu nữ cười nhẹ, ánh mắt đặt trên người Tiêu Dật, lòng bàn tay cô nắn một thủy tinh cầu lớn cỡ bàn tay, bên trong đang phát lại toàn bộ những gì vừa xảy ra.

“Thật không thể tin nổi.” Thiếu nữ lộ vẻ kinh thán, “Không ngờ thần cách đã gần hoàn chỉnh, vậy thần giới có phải đã thức tỉnh không? Có thể cho phép chúng tôi tới không?”

Vấn đề của Louis trần trụi và trực tiếp, Tiêu Dật quả thật không biết nên trả lời thế nào. Một phút trước, y vừa mới cùng kẻ được coi là thần linh của ma pháp thế giới xung đột kịch liệt, một phút sau, Louis đã đứng trước mặt y, giống như cái gì cũng chưa từng xảy ra, hỏi y có thể vào Tịnh Lưu giới không?

Có lẽ vẻ mặt Tiêu Dật quá cổ quái, Louis lại cười, nhẹ giọng giải thích, “Chúng Thần điện thành lập vì thần giới, do đó cũng có thể giải tán vì thần giới. Đối với chúng ta mà nói, quan trọng nhất là được vào thần giới, vào thế nào, thông qua phương pháp nào để vào không phải là vấn đề cần lựa chọn.”

Tiêu Dật hiểu ý của cô, “Cô có thể đại diện cho ý của các chư thần?”

https://thuviensach.vn

Louis lắc đầu, thành thật nói, “Ta chỉ có thể đại diện cho bản thân. Đương nhiên…” Louis đổi cách nói, cười gian xảo, “Có lẽ ngài hiện tại còn cần một người đại diện ma pháp thế giới câu thông với chư thần?”

Tiêu Dật, “…”

Dưới sự thành khẩn thỉnh mời và tự tiến cử của Louis, mấy người Tiêu Dật cùng Louis rời khỏi đây, đi tới công quốc Cordoba, tới Trí Tuệ thần điện của Louis. Theo Louis biểu thị, trong tháp ma pháp của cô có rất nhiều tư liệu về thần cách. Trước đó trong cuộc đối kháng của Tiêu Dật và Edel, cô phát hiện Tiêu Dật không mấy hiểu rõ về thần cách, có lẽ những tư liệu này có thể giúp Tiêu Dật hiểu thêm về thần cách.”

“Trên thực tế, nghiên cứu của Edel về thần cách, có một phần lớn tư liệu là do ta cung cấp.” Louis tự hào nói.

Tiêu Dật liên hệ với phong hào thần Trí Tuệ của Louis, nên cũng rất tin tưởng lời này. Sở dĩ y đáp ứng tới công quốc Cordoba, tuy cũng do bị tư liệu thần cách hấp dẫn, nhưng phần nhiều là hy vọng dựa vào sức mạnh của ma pháp thế giới tìm kiếm Edel, Tiêu Dật hiện tại thông qua cảm ứng thần cách xác định được Edel còn sống, nhưng hắn đang ở đâu thì hoàn toàn không cảm ứng được.

Từ tiểu thành Cashin tới công quốc Cordoba cần phải đi ngang một nửa đại lục ma pháp, nếu phi hành thì bọn họ cần phi hành cả ngày, nhưng trên thực tế bọn họ chỉ mất nửa tiếng đã tới công quốc Cordoba. Khi từng cột sáng ma pháp sáng lên, Tiêu Dật kinh ngạc hiếu kỳ thể nghiệm truyền tống trận của ma pháp thế giới. Louis đúng lúc biểu thị, bên trong tháp ma pháp của cô vừa hay có một bức hình nguyên lý cấu tạo của truyền tống trận, có lẽ Tiêu Dật có thời gian thì có thể lấy xem coi như tiêu khiển.

Tiêu Dật buộc phải thừa nhận, lời của Louis khiến y vô pháp cự tuyệt. Cho dù y biết tất cả những gì Louis làm đều là vì để được vào Tịnh Lưu

https://thuviensach.vn

giới, nhưng y vẫn không khỏi thấy áy náy.

Louis lập tức cảm giác được thái độ của Tiêu Dật đối với cô đã thay đổi, cô thỏa mãn mỉm cười. Khi cô chú ý tới ánh mắt của Sở Mặc, Louis mỉm cười thân thiện, biết điều kéo dài khoảng cách giữa mình và Tiêu Dật.

Hành động này khiến ngay cả Sở Mặc cũng không thể không thừa nhận, luận về việc khiến người yêu thích, Louis mạnh hơn cái đám cao thủ bậc mười quen thói cao cao tại thượng của tiên giới nhiều lắm.

https://thuviensach.vn

TIÊN GIỚI TẨU TƯ PHẠM

Lý Tùng Nho
www.dtv-ebook.com

Chương 99

Quang Minh Chi Thần

Tháp ma pháp của Louis nằm ở thủ đô của công quốc Cordoba, cho dù Louis gọi nó là tháp, nhưng trong mắt Tiêu Dật nó đã có thể gọi là quần cung điện. Có lẽ đây chính là sự khác biệt của nam pháp sư và nữ pháp sư, Tiêu Dật nghĩ tới tháp ma pháp nhỏ hẹp trong rừng Ma Ảnh của Richard, liền nghĩ thế.

Louis vô cùng nhiệt tình với đám người Tiêu Dật, sau khi dẫn họ tham quan một lượt tháp ma pháp của cô, Louis an bài Tiêu Dật ở trong một cung điện có cảnh trí đẹp nhất. Nơi đó gần sát phòng sách của cô, thuận tiện cho Tiêu Dật xem bất cứ tư liệu nào. Còn về những người khác, Sở Mặc khẳng định là ở chung với Tiêu Dật, chủ yếu là mấy yêu thú Tiêu Dật mang theo, Louis biết điều xếp chúng xung quanh Tiêu Dật, lờ mờ hình thành một vòng bảo vệ cho Tiêu Dật. Sau khi cô sắp xếp xong, bất kể là Sở Mặc hay Tiêu Dật, đều không thể moi ra một hạt sạn nào trong cách an bài của cô. Như thế, đối với Louis, Tiêu Dật cảm thấy càng thêm áy náy.

Louis không nhân lúc hảo cảm của Tiêu Dật đối với cô đang ở độ cao nhất mà bàn luận chuyện hợp tác cụ thể của hai bên. Cô thấy Tiêu Dật có vẻ mệt mỏi liền quan tâm bảo Tiêu Dật có thể đi nghỉ ngơi trước, tất cả đợi Tiêu Dật nghỉ ngơi khỏe rồi nói sau. Về chuyện của tiểu thành Cashin, chắc chắn người của Chúng Thần điện hiện tại đã nhận được tin tức rồi. Đợi khi bọn họ tìm tới, tất cả đã có cô ra mặt, Tiêu Dật không cần lo lắng. Còn về tin tức của Edel, cô sẽ an bài tế ti dưới tay đi thu thập tin tức.

https://thuviensach.vn

Louis ôm hết những chuyện này, tuy là vì để xác định địa vị người hợp tác với Tiêu Dật trước mặt Chúng Thần điện, nhưng quả thật cũng bớt cho Tiêu Dật rất nhiều phiền toái. Tiêu Dật yên tâm ném những chuyện này lại cho Louis, y tin Louis sẽ không để mình thất vọng. Một đường kéo Sở Mặc trở về nơi ở, Tiêu Dật nhanh chóng tắm rửa xong xuôi rồi chỉ muốn ngủ. Y thật sự rất buồn ngủ, không phải thân thể mà là tinh thần đặc biệt mệt mỏi. Từ Vô Vọng chi hải khẩn trương chạy trốn khỏi bão hư vô cho tới sau đó cả đêm kể chuyện cho Richard, thời gian cả ngày, Tiêu Dật cảm thấy tinh thần đã đến cực hạn. Giường lớn trong nơi ở vô cùng mềm mại, theo Louis nói nơi này bình thường không có ai ở. Louis thích ở trong phòng sách hơn, nơi này cũng chỉ thỉnh thoảng khi có người tới thăm viếng cô mới có thể nổi lên tác dụng. Tiêu Dật thoải mái duỗi người, ôm chăn lăn thành một cục, y đã gần nửa tháng không được nghỉ ngơi đàng hoàng rồi.

Khi Sở Mặc tắm xong bước ra thì thấy Tiêu Dật đã lăn trên giường, hắn thuận thế cong lưng ôm Tiêu Dật. Tiêu Dật ngẩng đầu cười với Sở Mặc, ôm chặt eo Sở Mặc, vùi đầu vào ngực hắn.

Sở Mặc thuận theo hướng Tiêu Dật ngồi bên giường, một tay vuốt mái tóc còn hơi ẩm ướt của y, một tay ma sát tấm lưng trần trụi, thấp giọng nói: “Không phải nói buồn ngủ sao? Sao còn chưa ngủ?”

Chính vì Tiêu Dật la buồn ngủ, Sở Mặc mới không dám tắm cùng Tiêu Dật, do sợ mình nhịn không được sẽ làm gì đó. Tách khỏi Tiêu Dật một đêm, Sở Mặc cảm thấy tim hắn như bị khoét đi một nửa, cho tới khi hắn và Tiêu Dật gặp lại, trái tim mới được ghép lại đầy đủ.

Tiêu Dật cọ cọ mặt trong lòng Sở Mặc, lầm bầm: “Tôi đang đợi anh.”

Sở Mặc mỉm cười, cúi đầu hôn lên trán Tiêu Dật, “Ta tới rồi, ngủ đi.”

“Ừm” Tiêu Dật khẽ đáp, nhưng vẫn ôm eo Sở Mặc không chịu buông. Sở Mặc cười nằm xuống, kéo Tiêu Dật lại ôm. Nhẹ vỗ lưng y, thấp giọng

https://thuviensach.vn

dỗ, “Ngủ đi.”

Vòng tay của Sở Mặc rất ấm áp, Tiêu Dật bất tri bất giác ngủ mất. Đợi khi y mở mắt ra, đã mấy tiếng trôi qua, giờ đã là hoàng hôn. Tiêu Dật nhìn nơi ở xa lạ ngẩn ngơ trong một thoáng, nhưng khí tức quen thuộc bên cạnh khiến y rất nhanh hồi thần.

“Tỉnh rồi?”

Tiêu Dật “ừ” một tiếng, quay người lại. Sở Mặc không biết đã thức từ sớm hay căn bản không ngủ, đang nửa dựa vào đầu giường xem sách. Ánh tịch dương đỏ hồng thông qua cửa sổ thủy tinh chiếu vào trong, ánh sáng rực rỡ rọi lên người Sở Mặc, giống như điểm thêm một tầng màu vàng nhạt trên người hắn.

Tiêu Dật nhìn ngây người, mặt lập tức đỏ lên.

Sở Mặc đóng sách lại, lật người đè lên trên Tiêu Dật, thấp giọng cười nói, “Đang nhìn cái gì?”

Tiêu Dật thản nhiên, “Nhìn anh.”

Sở Mặc thỏa mãn cắn một cái lên môi Tiêu Dật, khóe miệng hơi cong, “Tiểu Dật, ta yêu em.”

Tiêu Dật cười, “Tôi cũng yêu anh, đúng rồi, vừa rồi anh đang xem cái gì?”

Sở Mặc chống người bằng một tay, tay còn lại cầm quyển sách qua, chỉ cho Tiêu Dật, “Tìm được trong phòng sách nhỏ sát bên, rất thú vị. Nghe nói là một tập thơ tình do một vị thần linh không muốn lộ tên của ma pháp thế giới viết cho người yêu.”

Tiêu Dật lập tức bị hai chữ thần linh thu hút, y xác định lại, “Thơ tình?”

https://thuviensach.vn

Sở Mặc gật đầu, lật đại một trang, thấp giọng đọc. “Yêu là gì? Yêu chính là một ngôi sao bị bao trùm trong sương sớm. Không có em, thiên đường cũng trở thành địa ngục. Sự run rẩy đáng yêu, sự run rẩy nhỏ bé… nụ hôn của ta như đang nhóm lên một ngọn lửa trong lòng ta!” [1]

Giọng của Sở Mặc thấp trầm mà từ tính, phối hợp với bài thơ tình này, tim Tiêu Dật lập tức đập thình thịch khó khống chế. Đợi khi Sở Mặc đọc xong từ cuối cùng, đặt quyển sách sang một bên, liền cúi đầu hôn Tiêu Dật.

Thơ tình của tiên giới cũng không ít, nhưng đa số đều là ký cảnh trữ tình, ẩn ý hàm súc, rất ít có bài nào thẳng thắn bày tỏ như ma pháp thế giới. Mới đầu khi Sở Mặc xem cũng không quen lắm, nhưng khi hắn xem xong lại nổi lên xúc động muốn đọc cho Tiêu Dật nghe. Sở Mặc vẫn luôn cảm thấy hắn không phải là một người dễ xúc động tình cảm, nhưng ở trước mặt Tiêu Dật, hắn luôn không thể khống chế.

Nụ hôn của Sở Mặc không dịu dàng như trước kia, mà kịch liệt hơn mấy phần. Tiêu Dật ôm cổ Sở Mặc, thuận theo động tác của đối phương mở rộng thân thể. Cảm thụ Sở Mặc tiến vào, Tiêu Dật đột nhiên nghĩ tới bài thơ Sở Mặc vừa đọc, “Ta quen dùng nụ hôn để thay thế lời nói.” [2], y ngẩng đầu lên, tìm được đôi môi Sở Mặc, chủ động hôn lên.

Có lẽ do một thời gian rồi không làm, cuộc jj này của hai người tràn trề ngọt ngào. Đến cuối cùng, Sở Mặc vùi sâu trong cơ thể Tiêu Dật, ôm y rất lâu không muốn buông ra. Tiêu Dật hơi thở dốc, vuốt ve lưng Sở Mặc. Sở Mặc nghiêng đầu ngậm lỗ tai Tiêu Dật, thấp giọng nói như phát thệ, “Sau này chúng ta sẽ không bao giờ xa nhau nữa.”

Tiêu Dật cảm thấy có lẽ hôm qua hai người lạc nhau đã dọa Sở Mặc, y khẳng định “ừ” một tiếng, ôm chặt Sở Mặc hơn.

Cũng phải cảm tạ sự quan tâm của mọi người, cho tới tối cũng không có ai tới quấy rầy họ. Tiêu Dật bị Sở Mặc kéo làm mấy lần, cuối cùng thực sự

https://thuviensach.vn

không còn sức lực. Sau khi Sở Mặc lại tiến vào lần nữa, Tiêu Dật nhịn không được ôm cổ Sở Mặc cắn mạnh một cái, giọng nói mang theo ý khóc cầu tha, “Không được nữa, làm nữa sẽ chết đó.”

Sở Mặc kéo mặt Tiêu Dật ra, cuốn lấy đầu lưỡi y, hấp duyện nói: “Sao có thể? Hiện tại em đã là giới chủ của thần giới rồi.”

Thân thể Tiêu Dật thì lại phản bội lời nói của y, lại một lần nữa cùng Sở Mặc đạt tới cao trào vui sướng. Thấy Tiêu Dật thật sự mệt lắm rồi, Sở Mặc không dám giày vò nữa, ôm y đi tắm rửa rồi chuẩn bị ngủ.

Tiêu Dật lười biếng co người trong lòng Sở Mặc, tùy tiện lật tập thơ tình bị ném một bên vừa rồi, nhịn không được tám, “Anh nói xem cái này là do vị thần linh nào trong mười tám vị chủ thần viết?”

Sở Mặc cúi đầu hôn y một cái, “Nói không chừng cái gọi là thần linh cũng chỉ là một mánh khóe mà thôi.”

Tiêu Dật nghĩ thấy cũng đúng, nhưng vẫn chỉ một bài trong đó để Sở Mặc đọc cho y nghe. Trong âm đọc thấp trầm của Sở Mặc, Tiêu Dật ôm eo hắn lại lần nữa chìm vào giấc ngủ.

Ma pháp thế giới vào ban đêm chìm trong yên tĩnh, giữa rừng Ma Ảnh, cái đầu lâu của Richard đặt trên một khối đá lớn cao cao, nếu nghe kỹ, thì có thể nghe thấy hắn đang không ngừng mắng chửi Edel.

“Khốn kiếp, tên khốn Edel, dám hủy đi thân thể ta thích nhất.”

Theo tiếng mắng chửi của Richard, một cánh tay xương trắng cầm pháp trượng trôi đến trước mặt hắn. Richard ngừng mắng, nhanh chóng niệm một chuỗi chú ngữ, rất nhanh bạch cốt tản mác khắp nơi trong rừng giống như nhận biết đường tự động hội tụ trước mặt Richard.

https://thuviensach.vn

Richard cao ngạo nhìn xung quanh một cái, chọn lựa nói, “Khúc này, khúc đó, khúc bị đè cuối cùng đó. Đúng, không phải mày, mày đã vàng ố rồi, lẽ nào thần Vong Linh vĩ đại sẽ có một khúc xương chân vàng ố sao?”

Sau một phen chọn lựa tỉ mỉ, những khúc xương được Richard chọn ra lập tức ghép lại, hình thành một hình người hoàn mỹ. Richard mang vẻ xoi mói đánh giá thân thể mới của mình, tuy không khiến mình thỏa mãn như thân thể trước, nhưng cũng coi như hoàn mỹ. Hắn đi tới lui vài bước, đột nhiên xoay người huơ pháp trượng hướng về một chỗ trong rừng. Tia u quang màu lục thẫm từ đỉnh pháp trượng bắn ra, thánh quang màu trắng cản trước mặt u quang. Sau thánh quang, Edel toàn thần đầy máu đứng đó. Richard nhìn nửa gương mặt không có chút biểu cảm nào của Edel, cười lớn.

Edel chờ Richard cười đủ rồi mới mở miệng, “Richard, ta cần ngươi giúp đỡ.”

Richard âm trầm hừ một tiếng, “Ngươi hủy đi thân thể yêu thích nhất của thần Vong Linh vĩ đại, thần Vong Linh vĩ đại tại sao phải giúp đỡ ngươi?”

Edel không chút biểu cảm nói, “Quang Minh thần được thần Vong Linh cảm hóa, tự nguyện trút bỏ thánh y trên người, chuyển hóa thành vong linh, những thứ này còn không đủ cho ngươi viết vào truyền ký, thỏa mãn tính tự luyến biến thái của ngươi và dục nghiên cứu biến thái của ngươi sao?”

Richard sờ cằm, đánh giá Edel vài cái, “Nếu ngươi đồng ý viết Quang Minh thần khổ sở cầu xin thần Vong Linh, van cầu thần Vong Linh có thể giúp hắn trút bỏ thánh y hóa thành vong linh. Thần Vong Linh liên tục cự tuyệt, mà Quang Minh thần sau khi phải cầu xin mới đả động được thần Vong Linh vĩ đại, ta liền đáp ứng ngươi.”

Edel, “…”

https://thuviensach.vn

Richard cười ken két, “Ngươi muốn nhìn thân thể của mình tan vỡ từng chút, chết một cách bi thảm, hay muốn vui vẻ nhào vào lòng thần Vong Linh? Tin ta đi, từ khi ta đoán được ngươi muốn dung nhập thần cách vào ma hạt, ta vẫn luôn chờ đợi này ngày, đợi thân thể ngươi tan vỡ khổ sở cầu xin ta giúp ngươi chuyển hóa thành vong linh. Ta thậm chí đã nghĩ xong tạo bộ dáng mới cho ngươi ra sao rồi. Vong linh mang thuộc tính Quang Minh, đó nhất định là tác phẩm nghiên cứu hoàn mỹ nhất của ta.”

Edel căm hận nói, “Ta chỉ hy vọng có thể giữ nhân hình.”

“Đương nhiên!” Richard khẳng định, “Hình thái nhân hình nếu nói một cách nghiêm túc về mặt ý nghĩa là hình thái hoàn mỹ nhất, sao ta lại phá hoại tác phẩm hoàn mỹ của mình.” Nhưng mà, chỉ cần giữ nhân hình là có thể rồi, ngoài nhân hình ra thêm chút gì đó là quyền phát huy tự do, Richard thỏa mãn nghĩ.

Edel hồ nghi nhìn hắn một cái, trong lòng không hiểu sao nổi lên một tia bất an. Cố gắng xóa bỏ nỗi bất an này, Edel mở miệng, “Ta cần mượn ma pháp trận của ngươi để liên lạc với người khác.”

Richard tùy ý gật đầu, nhưng vẫn không khỏi hiếu kỳ nói, “Chuyện thần cách hiện tại có lẽ mọi người ở Chúng Thần điện đều đã biết, chuyện ngươi phản bội Chúng Thần điện âm thầm độc chiếm thần cách tạm không nhắc. Ngươi cảm thấy đối diện với sự dụ dỗ của thần giới, còn có ai sẽ đứng về phía ngươi sao? Louis đã nhóm chung lửa với thằng nhóc đó rồi, Quang Minh trận doanh hiện đã có vết nứt, lẽ nào ngươi muốn lôi kéo hệ Hắc Ám?”

Edel hừ nhẹ một tiếng, “Thần cách của thằng nhóc đó còn chưa hoàn chỉnh, không có thần cách trong người ta, thần giới vô pháp triệt để thức tỉnh. Hiện tại thứ y có chỉ là ưu thế về số lượng, mà ta mới là người cuối cùng có thể quyết định.”

https://thuviensach.vn

Sự cuồng vọng dưới vẻ mặt bình thản của Edel vẫn như xưa, Richard phì một tiếng, “Tốt nhất ngươi nên nhanh chóng thông báo cho tế ti của ngươi đưa nguyên liệu cần cho chuyển hóa vong linh sang đây. Sau khi chuyển hóa ta còn đợi đến tìm Louis để thương lượng chuyện liên minh đây.”

Edel, “…”

Richard cười ken két, hắn thích nhìn vẻ mặt uốn éo của Edel, đợi khi Edel chuyển hóa thành vong linh rồi, nhân sinh của hắn nhất định sẽ thiếu đi rất nhiều lạc thú. Ưm, nói tới Louis, có phải hắn nên đánh tiếng chào hỏi với Louis trước không. Bất cứ thứ gì nếu đạt được quá dễ dàng, vậy thì giá trị của thứ đó nhất định không thể biểu hiện ra hoàn toàn. Nếu bọn họ nhất định phải dựa vào thằng nhóc tiên giới đó mới có thể tiến vào thần giới, vậy thì thời gian càng kéo dài lâu, bọn họ mới có thể tranh được càng nhiều lợi ích.

Chú thích: [1], [2] trích trong tập thơ “Cái gì là yêu” của nhà thơ người Đức Heinrich Heine.

https://thuviensach.vn

TIÊN GIỚI TẨU TƯ PHẠM

Lý Tùng Nho
www.dtv-ebook.com

Chương 100

Lộ Phí

Trong tháp ma pháp của nữ thần Trí Tuệ tại công quốc Cordoba, một người ngồi trong phòng sách xem đi xem lại thủy tinh cầu ghi lại trận chiến lúc chiều. Từ khi Edel động thủ tới khi yêu thú xuất hiện, từ sự tồn tại của vực thẳm màu xám đến năng lượng dao động trên người Tiêu Dật, Louis xem vô cùng tỉ mỉ, không bỏ qua bất cứ chi tiết nhỏ nào.

Sau khi xem xong một lần nữa, Louis lau đi hiển thị trên thủy tinh cầu, một mình trầm tư. Về thần cách, Louis tự thấy mình không hiểu biết ít hơn Edel, nhưng trong trận chiến trong thủy tinh cầu cô phát hiện một chuyện mà trước kia đã bị bỏ qua. Thần cách không phải là vật chết giống như ma hạt trong người cô, mà giống như tự có ý thức của mình. Từ chuyện thần cách trong người Tiêu Dật hút lấy thần cách trong người Edel liền có thể thấy. Louis nhíu mày, nếu thần cách có ý thức riêng, vậy phải chăng có nghĩa là chủ nhân của thần cách không phải dựa vào võ lực tranh đoạt, mà là do bản thân thần cách chọn lựa? Như vậy cũng nói rõ tại sao cao thủ bậc mười bên cạnh Tiêu Dật nhiều như thế, nhưng y lại không có vẻ lo lắng chút nào về sự trung thành của những cao thủ đó, hơn nữa trong thế cục hỗn loạn trước đó, cũng không có bất cứ ai nảy ra ý định nhân loạn đoạt thần cách..

“Cốc cốc cốc.”

Tiếng gõ vang lên bên cửa sổ, ngắt đứt suy tư của Louis. Cô tùy tiện cầm pháp trượng bên cạnh nhẹ phất một cái, cửa sổ đóng chặt lập tức mở

https://thuviensach.vn

ra, một con quạ đen bay vào.

“Richard.” Trên mặt Louis lộ vẻ quả nhiên là thế, xem ra không hề ngạc nhiên về sự xuất hiện của Richard.

Con quạ kêu ken két, đứng vững trước mặt Louis. Con mắt màu đen đảo quanh một vòng, ngẩng đầu nhảy lóc cóc hai bước, vẻ mặt cao ngạo nói, “Louis, thần Vong Linh vĩ đại tại sao đến chắc ngươi đã đoán được rồi chứ?”

Trong mắt Louis thoảng qua một chút trêu cợt, cố ý đồng tình nói, “Ta biết ngươi bị vụ tự nổ của Edel liên lụy làm mất thân thể, cho nên ngươi tới tìm ta cầu xin giúp đỡ?”

Vẻ mặt dương dương đắc ý của con quạt trên bàn bị câu nói này của Louis đả kích, lập tức biến mất vô ảnh vô tung, đổi thành vẻ phẫn nộ, “Louis!” Con quạ mang âm cảnh cáo nói, rất hiển nhiên câu này chọc trúng chỗ đau của Richard.

Louis cười nhẹ, ngồi thẳng người nghiêm túc nói, “Ngươi muốn liên minh với ta?”

Con quạ gật đầu, “Đương nhiên, ta không tin tên ngu xuẩn Edel đó.”

Louis nhẹ vuốt pháp trượng trong tay, “Ngươi biết tung tích của hắn?”

“Đương nhiên!” Con quạ ngẩng đầu, “Còn có chuyện gì mà thần Vong Linh vĩ đại không biết chứ.”

Louis cười nhẹ, đoán được một khả năng, “Thân thể của Edel đã không thể chịu đựng sức mạnh của thần cách, hắn muốn chuyển hóa thành vong linh?”

https://thuviensach.vn

Trong con mắt như hạt đậu đen của con quạ phát ra tia hưng phấn, cười ken két, “Không sai, hắn sắp trở thành tác phẩm nghiên cứu vĩ đại nhất của ta. Trước khi hắn chuyển hóa thành công, ta hy vọng ngươi và thằng nhóc tiên giới đó đừng quấy nhiễu hắn.

Louis ra vẻ ngẫm nghĩ, “Quả đạt được quá dễ dàng sẽ không biết vị ngọt, là ý này sao? ’

Con quạ hừ hừ hai tiếng, ném cho Louis ánh mắt ngươi cũng thông minh đó.

Louis cười nhẹ, “Richard, ngươi phải biết tiến vào thần giới và phát triển sau khi tiến vào thần giới, lợi ích của chúng ta là như nhau, có lẽ có thể nói lợi ích của cả ma pháp thế giới là như nhau. Chắc ngươi đã nhận ra, trong số những người bên cạnh Tiêu Dật có cao thủ tới từ thú nhân thế giới. Điều này nói rõ ở giai đoạn khởi đầu, chúng ta đã chậm hơn hai giới khác một bước. Ta đồng ý cách ngươi mượn Edel để tranh lợi nhuận, nhưng ta hy vọng ngươi hiểu đạo lý hăng quá hóa dở, đừng như Edel bị lòng tham che mờ mắt.”

Con quạ lại cười ken két, “Louis, câu này cũng tặng cho ngươi đó.”

Richard đi khỏi chỉ là bắt đầu, trong suốt buổi tối, lục tục có hơn nửa chủ thần tới biểu thị thiện ý với Louis. Ý kiến của họ đối với Edel đều thống nhất kinh người, nếu Edel đã phản bội hiệp ước chư thần trước tiên, vậy thì bọn họ cũng không cần phải bận tâm tới sinh tử của Edel nữa. Đương nhiên nếu có thể nhờ vào Edel để đạt được càng nhiều lợi ích, bọn họ vô cùng hài lòng.

Các chư thần của ma pháp thế giới bàn tính rất hay, chỉ là đối mặt với họ là Tiêu Dật không làm theo lẽ thường. Ngày hôm sau, trải qua một đêm chuẩn bị, Louis tràn đầy lòng tin ngồi trước mặt Tiêu Dật, chuẩn bị đem các điều khoản đưa chư thần ma pháp thế giới tiến vào thần giới ra thương

https://thuviensach.vn

nghị. Chỉ là cô còn chưa kịp mở miệng, lời của Tiêu Dật đã đánh cho cô trở tay không kịp.

“Thần giới tự chọn chủ?”

Cho dù đã đoán sơ được điểm này, Louis vẫn biểu hiện kinh ngạc nên có. Đương nhiên đây không phải là tin khiến cô kinh ngạc nhất, cô mất khống chế đứng bật dạy, kinh ngạc lặp lại, “Hiện tại đã có thể vào thần giới? Dưới tình trạng thần cách còn chưa hoàn chỉnh?”

Tiêu Dật gật đầu.

Louis lập tức ý thức được phán đoán của bọn họ về thần giới đã sai lầm, mà liên đới là phán đoán của họ về Tiêu Dật cũng có sai lầm. May mà, mở miệng trước là Tiêu Dật, cô còn kịp điều chỉnh suy nghĩ chưa ra khỏi miệng.

Gần như lập tức, thái độ của Louis ẩn ẩn nảy sinh biến hóa. Sự biến hóa này Tiêu Dật không cảm thấy được, nhưng Sở Mặc bên cạnh Tiêu Dật lại nhìn được rõ ràng, trong mắt xẹt qua ý cười thật nhanh.

Tiêu Dật không có quy định cưỡng chế gì đối với những người vào Tịnh Lưu giới, trừ thống nhất nơi ở và phạm vi hoạt động hạn chế ra, những cái khác y không quản. Dù sao Tịnh Lưu giới là địa bàn của y, Tiêu Dật giống như ông chủ nhà có sức mạnh, không vui thì cứ đuổi người bên trong ra. Cái gì, không muốn đi? Đóng cửa, thả Trì Mu!”

Louis dùng thời gian gần một khắc để tiêu hóa hoàn toàn ý của Tiêu Dật, cô rất nhanh hỏi vấn đề mình quan tâm nhất, bọn họ làm sao đi? Thông đạo biên giới giữa tiên giới và ma pháp thế giới đã bị phong ấn, bọn họ muốn tới tiên giới chỉ có thể thông qua nhân giới, làm sao che giấu thân hình và bảo đảm sẽ không gặp phải bão hư vô là một vấn đề lớn.

Vấn đề này không cần Tiêu Dật trả lời, Vượng Tài chủ động nhảy ra.

https://thuviensach.vn

“Ta tới, để ta tới.”

Đây là lần đầu tiên Louis thấy hình dáng biến ảo của Vượng Tài. Ấu đồng nhỏ bằng bàn tay ngoan ngoãn ngồi trên vai Tiêu Dật, trừng con mắt to tròn long lanh nghiêm túc biểu thị Vượng Tài sẽ giúp đỡ bọn họ, Vượng Tài sẽ mang bọn họ tới tiên giới. Louis nhớ lại cảnh đã thấy trong thủy tinh cầu, các yêu thú từ bụng Vượng Tài chui ra, trên mặt lộ vẻ bừng tỉnh đại ngộ. Nhưng còn chưa đợi cô kịp biểu thị cái gì, Vượng Tài đã nhanh chóng lấy một bàn tính nhỏ do ngọc điêu trong túi yếm trước ngực ra lách cách tính toán. Miệng còn lẩm bẩm mấy từ phí qua đường, phí nhân công, phí hao mòn, phí bảo dưỡng vân vân.

Louis, “…”

Nhờ sự chỉ dẫn của tộc trưởng Trì Mu, cách tính toán của Vượng Tài đã rất khá. Tiêu Dật mang vẻ đồng tình nhìn Louis một cái, hy vọng lát nữa cô sẽ không bị cái giá của Vượng Tài dọa. Trước đó trên đường tới ma pháp thế giới, Du Trạch đã bị Vượng Tài ép sạch sẽ, hơn nữa còn thiếu Vượng Tài một số tinh ngọc. May là khoáng thạch quý hiếm của thú nhân thế giới rất nhiều, Du Trạch cho dù không có tiền, tùy tiện tìm một nơi đào khoáng thạch mấy ngày vẫn miễn cưỡng có thể trả món nợ này.

Bàn tính nhỏ của Vượng Tài kêu lách cách, rất nhanh hưng phấn đem con số cuối cùng nó tính ra được giơ trước mặt Louis. So với Du Trạch đơn thân một mình, Louis là thần Trí Tuệ thống trị mười mấy quốc gia, rõ ràng không xem số tiền này ra gì, sảng khoái gật đầu.

“Ta hiểu rồi.”

Vượng Tài cao hứng run run lỗ tai, Trì Mu gia gia nói quả nhiên chính xác. Muốn có tinh ngọc, làm ác bá bắt chẹt thu phí sẽ kiếm nhanh hơn buôn bán nhiều.”

https://thuviensach.vn

Xét thấy Louis là người đại diện của họ ở ma pháp thế giới, Tiêu Dật rất tự nhiên giao tất cả mọi chuyện cho Louis, bất kể là tìm tung tích của Edel hay thống kê số người tới Tịnh Lưu giới, Tiêu Dật hoàn toàn bày vẻ ông chủ phủi tay. Y chỉ cần chờ kết quả cuối cùng là xong.

Louis mỉm cười thi lễ ma pháp thế giới với Tiêu Dật, “Cảm tạ ngài tin tưởng.”

Tiêu Dật cũng cười trả lễ, sau khi đưa Louis đi, Tiêu Dật đắc ý nhìn Sở Mặc, “Thế nào? Có Louis ra mặt chúng ta có phải bớt việc rất nhiều không?”

Sở Mặc nuông chiều hôn y một cái, “Em định ở lại ma pháp thế giới hoài sao?”

Tiêu Dật lắc đầu, “Trừ tiên giới, tôi đã có thể tự do tới các thế giới rồi. Lưu lại đây đợi tung tích của Edel cũng do nhàn tản, tôi muốn về nhân giới một chuyến giải quyết chuyện tiểu khu Tịnh Lưu đã.”

Bất kể người của ma pháp thế giới trước đó có dự tính gì, dưới tiền đề thần cách tự chọn chủ, tất cả tâm tư nho nhỏ của họ đều không có cơ hội biểu hiện. Tiêu Dật tin rằng, lần này Louis nhất định sẽ không phụ tín nhiệm của y.

Đối với tin Tiêu Dật muốn về tiên giới một chuyến, các yêu thú đều lũ lượt biểu thị muốn cùng về. Ma pháp thế giới tuy thú vị, nhưng bọn chúng quen sống tự do tự tại ở Hư Vô hải, ủ trong thần điện của Louis cảm thấy không chút thú vị. Sau khi chào hỏi Louis, Tiêu Dật mang mọi người trở về tiên giới.

Từ lần trước Tiêu Dật nhắc chuyện mua nhà tới nay đã qua nửa tháng. Đối với chuyện của Tiêu Dật, lão Vương luôn rất để tâm, sớm đã chọn xong tiểu khu, chỉ đợi Tiêu Dật xuất hiện.

https://thuviensach.vn

Tiểu khu mà lão Vương chọn nằm ở ngoại ô thành phố của Tiêu Dật, vì ảnh hưởng của nguy cơ tài chính, nhà tài trợ phát triển sớm đã bỏ chạy, chỉ để lại từng căn nhà đã xây xong nhưng lại không thể bán. Hạo Thiên Tông đã nối xong quan hệ với chính phủ, mấy ngày trước đã bố trị trận pháp ở đây, làm giả cảnh cho nổ di dời.

Lão Vương dẫn Tiêu Dật tham quan một vòng, biểu công nói, “Thế nào?”

Lầu trong tiểu khu đều là lầu sáu tầng cỡ nhỏ, tương đối phù hợp với kế hoạch của Tiêu Dật, hơn nữa vì thuận tiện mang đi, Hạo Thiên Tông trước đó đã đào móng tất cả. Tiêu Dật thỏa mãn gật đầu, sờ sờ tai Vượng Tài, biểu thị Vượng Tài thu những căn nhà này lại.

Có kinh nghiệm nuốt đám yêu thú như vạn mục ngư vân vân, lần này Vượng Tài nuốt những tòa nhà này không có gì khó khăn. Gần như chỉ trong chớp mắt một cái hố to xuất hiện trước mặt Tiêu Dật. lão Vương ngưỡng mộ nhìn Vượng Tài, tính luôn thần giới vừa mới thức tỉnh, năm thế giới mới có một Vượng Tài, Tiêu Dật thật là kiếm lợi nhất.

https://thuviensach.vn

TIÊN GIỚI TẨU TƯ PHẠM

Lý Tùng Nho
www.dtv-ebook.com

Chương 101

Kế Hoạch

Khi Tiêu Dật mang Vượng Tài về Tịnh Lưu giới, thuận tiện kéo theo Hạ Tông.

Hạ Tông hoàn toàn còn chưa chuẩn bị tâm lý đối với việc tới tiên giới, nhưng dưới sự trấn áp của sư phụ và sư thúc, cũng chỉ đành khổ mặt ngoan ngoãn để Vượng Tài nuốt vào bụng.

Đứng trên không Tịnh Lưu giới, Tiêu Dật thả đám yêu thú ra nhưng không dám thả Hạ Tông, y lo lắng thả Hạ Tông ra rồi, tính ra chỉ một lát thôi sẽ bị hút thành người khô. Đây vẫn là lần đầu tiên chúng yêu thú bao gồm Du Trạch bước lên Tịnh Lưu giới, mọi người gần như tham lam cảm thụ khí tức thần giới. Cho dù Tịnh Lưu giới vẫn chưa hoàn toàn thức tỉnh, nhưng sau khi năng lượng trong người họ hình thành vòng tuần hoàn với Tịnh Lưu giới, sinh ra từng tia nguyên khí, tu vi càng cao thì cảm thụ càng rõ ràng.

Tiêu Dật không để ý tới chúng yêu thú chìm đắm trong hình thành nguyên khí, mà bảo Vượng Tài nhả mấy căn nhà ra. Hiện tại chỉ là một cơ sở đại khái, sau này còn cần phải thiết lập những đường ống thiết yếu, thiết lập vài bộ thiết bị chứa nước. Điều đáng mừng là làm những thứ này tại tiên giới tiện hơn làm tại nhân giới, rất nhiều lúc chỉ cần một pháp trận là toàn bộ đã xong.

https://thuviensach.vn

Khi từng tòa nhà xuất hiện, thành giảo đụng đụng văn dao bên cạnh, thấp giọng nói: “Đây chính là nơi chúng ta sống sau này?”

Văn dao híp mắt, vừa gật đầu phụ họa thành giảo, vừa nhanh chóng tính toán nó nên chọn căn nhà nào, làm hàng xóm với ai.

Thành giảo không nghĩ xa như văn dao, suy nghĩ duy nhất của nó chính là tinh ngọc trong tay lại không đủ rồi. Là một yêu thú, trong mấy ngàn năm sinh sống thành giảo chưa từng nghĩ qua có một ngày tinh ngọc sẽ trở thành vấn đề của nó, nhưng hiện tại nó hối hận vô số lần về việc vung tay hào phóng trước kia, sao nó không tích trữ một kho bạc chứ. Thành giảo ngưỡng mộ nhìn Du Trạch một cái, thầm suy ngẫm có nên cùng Du Trạch đến thú nhân thế giới đào khoáng thạch mấy ngày không. Tiêu Dật nói nơi đó đi đến đâu cũng là khoáng thạch trân quý, tính ra đủ cho nó mua một căn nhà ở đây rồi.

Có lẽ do ánh mắt thành giảo quá trực tiếp, Du Trạch nhạy bén quay đầu lại liếc thành giảo một cái.

Thành giảo lập tức vui vẻ sáp lại, “Huynh đệ, đào khoáng thạch các ngươi còn cần người không?”

Du Trạch, “…”

Thì ra hắn không phải là người nghèo duy nhất, cảm giác thỏa mãn quái dị này rốt cuộc là sao!

Tiêu Dật trở về tiên giới không phải là bí mật gì, động tĩnh của Tịnh Lưu giới cũng hoàn toàn không che giấu ai. Đoạn Lăng Thần và Cố Vũ sớm đã đợi ở Hư Vô hải lập tức tới tìm Tiêu Dật, biểu thị bọn họ đã chuẩn bị xong chuyện thăm dò Tịnh Lưu giới. Vì lần thăm dò này, hai nhà đều bỏ lực rất lớn, chỉ riêng chọn lựa nhân thủ mang theo đã tốn không ít tâm sức. Vì số người được tham gia đội thăm dò, con cháu hai nhà xém chút nữa đánh nhau sứt đầu mẻ trán.

https://thuviensach.vn

Sau khi đưa người của hai nhà Cố, Đoạn và Tiêu Diêu cung vào Tịnh Lưu giới, Tiêu Dật chính thức bắt đầu mở cửa tiêu thụ khu Tịnh Lưu một đối với tiên giới. Nhất thời Hư Vô hải sóng to gió giật, các thế lực lớn rầm rộ đi tới chỗ ở của Trì Mu. Địa điểm làm việc của nhà thiết kế Hạ Tông mà Tiêu Dật đặc biệt mướn từ nhân giới qua đặt ở chỗ này. Đối với chúng nhân tiên giới mà nói, nhà thiết kế là cái gì bọn họ không biết cũng không để ý, nhưng nếu đây đã là yêu cầu của Tiêu Dật, bọn họ cũng không định nghịch lại, cứ giành được một căn nhà trước rồi nói.

Trong nơi ở của Trì Mu, Hạ Tông cứng mặt ngồi đó, đối diện với hắn là bột mã không ngừng khì mũi.

Bột mã cao ngạo ngẩng đầu, trên mặt mang vẻ mong ngóng nói, “Ta muốn trong chỗ ở của ta nhất định phải có bãi cỏ dài, các loại cỏ xanh và thủy cỏ đủ loại. Trên tường cũng phải mọc đầy cỏ, giữa lùm cỏ còn phải mọc đầy tử diệp thảo, như vậy buổi tối không cần dạ minh châu, chỉ cần tử diệp thảo thì đủ để chiếu sáng rồi. Đúng rồi, còn giường nữa, trên giường cũng phải mọc đầy cỏ, tiện cho ta lăn lộn…”

Bột mã còn muốn nói gì đó, nhưng Hạ Tông đã lười nghe, hắn trực tiếp ngắt lời bột mã, “Trong phòng không thể nào mọc cỏ, nhưng nếu mày thích, có thể vẽ đầy cỏ trên tường. Còn về giường mà mày nói, tao hiểu rồi, mày xem đống cỏ này có hợp tâm ý của mày không?”

Bột mã, “…”

“Người tiếp theo!”

“Ta muốn đào một hồ nước lớn trong nhà, tốt nhất là mỗi căn phòng đều đào một cái…”

“Trong nhà không thể đào hồ, nhưng tao hiểu ý của mày, mày có thể chọn mua bồn tắm mát xa tiên tiến nhất của nhân giới, mỗi phòng đều bày một cái. Không chỉ thỏa mãn nguyện vọng ngâm mình trong nước của mày,

https://thuviensach.vn

mà còn cung cấp hệ thống tự động tăng nhiệt và chiếu sáng. Mày có thể chọn hai loại vòi phun hoặc mát xa thoải mái, giúp thư thái cảm giác mệt mỏi do cả ngày tu luyện. Đúng rồi, bồn tắm này còn mang công năng sát trùng khử mùi, mày sẽ không phải lo lắng bị yêu thú khác truyền nhiễm phải bệnh xấu cổ quái nào."

Long quy, "…"

"Người tiếp theo!"

"Người tiếp theo!"

"Người tiếp theo!"

Tối hôm đó, Hạ Tông ném cho Tiêu Dật một tờ danh sách mua sắm. Trên đó viết từ ụ cỏ tới bồn tắm mát xa, từ cây thông noel đến tranh trường phái trừu tượng, từ cặp kính mát tới gương lớn phủ tường, có thể nói là bao la vạn vật thứ nào cũng có. Tiêu Dật câm nín nhìn danh sách nửa ngày, có một vài thứ y đại khái có thể đoán ra khách cần là ai, nhưng có một vài thứ y làm sao cũng không đoán được. Cho tới hiện tại Tiêu Dật cũng không thể không khuất phục năng lực phủ đầu của Hạ Tông, rất nhiều người trong đây tính ra căn bản không biết bọn họ sắp mua cái gì, chỉ cần Hạ Tông mở miệng ra thì sẽ hồ đồ trả tiền đặt cọc. Nghĩ tới Hạ Tông còn có một đám fans ở nhân giới, Tiêu Dật lặng lẽ dựng ngón cái khen ngợi Hạ Tông.

Lượng tiêu thụ của khu Tịnh Lưu một nóng cháy vô cùng, gần như chỉ trong một ngày đã tiêu thụ sạch láng. Hoàn toàn triển hiện cái gì gọi là một nhà khó cầu. Cho dù giá nhà ở khu Tịnh Lưu một rất dọa người, cho dù thầy thiết kế bên trong vô cùng không đáng tin, nhưng điều này hoàn toàn không ảnh hưởng tới nhiệt tình mua nhà của mọi người.

Từng đống tinh ngọc chất ở nơi ở của Trì Mu, óng ánh khiến người không mở nổi mắt, đây hoàn toàn là khẩu vị ác của Từ Sắt Nguyên. Là phóng viên đặc phái của đài truyền hình Càn Khôn, Từ Sắt Nguyên nhìn

https://thuviensach.vn

đống tinh ngọc này chảy nước miếng nửa ngày, làm sao cũng không chịu thu tinh ngọc vào túi càn khôn, mà cố chấp muốn để tinh ngọc ở bên ngoài, để hắn được ngủ một giấc trong núi tinh ngọc, thể nghiệm cảm giác nhà giàu mới nổi.

“Tiêu huynh, cùng tới đi.” Từ Sắt Nguyên nhiệt tình gọi Tiêu Dật cùng ngủ.

Tiêu Dật, “…”

Y rất muốn giả vờ như không nghe thấy câu này, nhưng Vượng Tài bên cạnh lại bán đứng y. Không đợi Tiêu Dật quay đầu bỏ đi, Vượng Tài đã ngao ngao ngao ngao lao tới trước núi tinh ngọc, hạnh phúc lăn lộn.

“Tiểu Dật, tiểu Dật mau tới. Sở Mặc không ở đây, Vượng Tài muốn ngủ chung với tiểu Dật.”

“Sở Mặc không ở đây? Hắn đi đâu?” Từ Sắt Nguyên lúc này mới ý thức được hôm nay hình như hắn không thấy Sở Mặc, khó trách hắn cảm thấy bên cạnh Tiêu Dật thiếu đi thứ gì đó.

Tiêu Dật câm nín trừng mắt nhìn Vượng Tài một cái, bình mẻ không sợ nứt nằm bên cạnh Từ Sắt Nguyên.

“Sở Mặc đi Lăng Tiêu thiên rồi. Chuyện của ma pháp thế giới cần nói với tiên đế một tiếng, còn chuyện mở phong ấn biên giới nữa.”

“Mở phong ấn biên giới?” Từ Sắt Nguyên kinh ngạc, “Đây là chủ ý của cậu hay chủ ý của Sở Mặc?”

“Có gì khác biệt sao?”

Từ Sắt Nguyên ngây ra, nhưng rất nhanh ý thức được bất kể là chủ ý của Tiêu Dật hay chủ ý của Sở Mặc quả thật đều không có gì khác biệt. Từ

https://thuviensach.vn

phương diện cá nhân của Từ Sắt Nguyên, hắn cũng tán thành chuyện mở phong ấn biên giới. Sự xuất hiện của Tiêu Dật giống như mở ra một cánh cửa khác cho hắn, trừ tiên giới, hắn nhìn thấy càng nhiều thế giới bên ngoài. Hoàn toàn khác với tiên giới, nhưng cũng là một thế giới tràn đầy sắc màu.

"Trầm Uyên tiên đế sẽ đồng ý sao? Nếu ngài đồng ý, vậy không phải sẽ lật lại chuyện của Sở Kinh Hồng năm đó sao?" Từ Sắt Nguyên chần chừ nói.

Gió tanh mưa máu của ba ngàn năm trước còn ngay trước mắt, tuy tình hình hiện tại hoàn toàn khác năm đó, nhưng rất nhiều tiên nhân nhận chức tại tiên đình hiện tại đều là do năm đó sau khi phe phái của Sở Kinh Hồng sụp đổ mới có cơ hội thượng vị. Sở Kinh Hồng một khi lật án, người theo Sở Kinh Hồng bị lưu đày tới Hư Vô hải năm đó phải an bài thế nào? Trở lại tiên đình? Người tại vị hiện tại tuyệt đối sẽ không đồng ý.

"Tại sao không đáp ứng? Trầm Uyên tiên đế vẫn luôn tìm cơ hội để lật lại án năm đó, ông ấy chỉ mong có người nhờ đề nghị này mà gây chuyện."

Còn về phần sau mà Từ Sắt Nguyên lo lắng, Tiêu Dật cảm thấy càng không cần bận tâm. Xây dựng Tịnh Lưu giới Tiêu Diêu cung đã bận bù đầu, y không cảm thấy có người sẽ bỏ vùng ven Tịnh Lưu giới mà chuyển tới tiên đình nhận chức.

Tiêu Dật nói khẳng định như thế, Từ Sắt Nguyên nhịn không được bật cười.

"Đúng rồi, Tiêu huynh gần đây cậu sẽ lưu lại tiên giới sao? Nhờ gió đông của Tịnh Lưu giới, ta chuẩn bị mở lại cuộc tuyển tú, cuộc thi chung kết sẽ thực hiện ở biển trong Hư Vô hải, cạnh bên Tịnh Lưu giới được không?"

https://thuviensach.vn

Thật ra Từ Sắt Nguyên rất muốn trực tiếp đặt hiện trường thi chung kết trong Tịnh Lưu giới, hắn nghĩ nếu là vậy nhất định sẽ oanh động cả tiên giới. Không, thậm chí có thể sẽ oanh động thú nhân thế giới và ma pháp thế giới. Nhưng khi hắn đích thân tự thể nghiệm một phen, chẳng qua chỉ mới một khắc, tiên khí trong người đã chảy mất sạch sẽ. Nếu không phải Tiêu Dật mang hắn rời khỏi kịp thời, tính ra hắn đã trở thành người khô đầu tiên bị Tịnh Lưu giới hút kiệt rồi.

Nghĩ tới những tuyển thủ tuyển tú, tu vi cao nhất cũng không quá bậc năm, Từ Sắt Nguyên chỉ đành bỏ một chọn hai, đặt hiện trường chung kết ở cạnh Tịnh Lưu giới. Đến lúc đó xây dựng một sân khấu thật lớn ở trên mặt biển, nghĩ chắc hiệu quả cũng không kém bao nhiêu.

Từ Sắt Nguyên đề cập chuyện tuyển tú cũng là chuyện mà Tiêu Dật vẫn luôn ghi nhớ. Lâm Thính Hải ở nhân giới học đạo diễn đã gần xong rồi, hiện tại lại có thêm một Hạ Tông, Tiêu Dật cảm thấy ý tưởng quay phim nung nấu bấy lâu của y đã có thể lên kế hoạch. Nam diễn viên thì dễ tìm, mấy người Từ Sắt Nguyên ai cũng có thể được, nếu là nữ diễn viên, Tiêu Dật vẫn luôn dự định tìm kiếm trong tuyển thủ tuyển tú. Vừa hay sau khi tuyển tú kết thúc sẽ bắt đầu quay phim, không cần phải đặc biệt tuyên truyền gì luôn.

Tiêu Dật nghĩ nghĩ, “Gần đây chắc sẽ ở lại đây luôn.”

Chuyện của ma pháp thế giới y đều đẩy cho Louis, y chỉ cần mỗi ngày tìm thời gian qua bên đó xem thử tình hình tiến triển ra sao là được. Trước khi tìm thấy tung tích của Edel, ma pháp thế giới chắc sẽ không có chuyện gì. Còn về thú nhân thế giới, Tiêu Dật nghĩ tới thành giảo đã đi cùng Du Trạch đào khoáng thạch, bất đắc dĩ nghĩ y chỉ cần nhớ đón hai người bọn họ về là được. Tính như thế, thời gian của y cũng coi như tự do, trên cơ bản đều lưu lại tiên giới.

https://thuviensach.vn

“Vậy được, ngày mai ta sẽ tuyên bố kế hoạch mở lại tuyển tú.” Từ Sắt Nguyên hưng phấn sắp xếp.

Tiêu Dật gật đầu, bị Từ Sắt Nguyên lây hưng phấn, y cũng không còn buồn ngủ, nằm ở đó bất giác nhớ tới Sở Mặc, cũng không biết Sở Mặc hiện tại đang làm gì.

Bên ngoài Lăng Tiêu thiên, bóng dáng Sở Mặc đột nhiên xuất hiện ở hư không, biển mây vô tận vô biên kéo dài xung quanh hắn. Hắn thú vị đảo nhìn xung quanh, xoay thẻ ngọc trong tay, trên mặt lộ ra tia cười lạnh.

“Ra đi, cậu, ta biết cậu ở đó.”

.

https://thuviensach.vn

TIÊN GIỚI TẨU TƯ PHẠM

Lý Tùng Nho
www.dtv-ebook.com

Chương 102

Giao Dịch

Người được Sở Mặc gọi là cậu chỉ có một, Vân Tịnh Hàn.

Nghe Sở Mặc lên tiếng, biển mây trong hư không bắt đầu cuồn cuộn nhấp nhô kịch liệt. Không bao lâu, một bóng báo đen như ẩn như hiện xuất hiện trong biển mây. Con mắt màu vàng lớn như chậu rửa mặt từ xa nhìn Sở Mặc, lấp láy tia sáng lạnh lẽo.

Sở Mặc nhìn cách ra mặt hư trương thanh thế mà hoàng tộc Vân Lam yêu thích, chân mày cũng không thèm nhíu một cái, hắn vẫn luôn cho rằng người của Vân Lam chỉ thông qua hành động này để che giấu sự hèn nhát trong nội tâm và sự thảm hại vô vọng phục quốc. Hắn vừa xoay thẻ ngọc trong tay, vừa đợi bóng con báo trong biển mây triệt để hiện hình. Nhưng thoáng chốc bóng báo thành hình, nụ cười lạnh trên mặt Sở Mặc lui đi, đổi thành ngạc nhiên không hề che giấu.

“Vân Trạch Hải.”

Lời của Sở Mặc mang theo chút cổ quái, trong lúc nói đã tiện tay vặn nát thẻ ngọc trong tay. Lúc thẻ ngọc hóa thành cát bụi, một hư ảnh báo đen lớn cỡ lòng bàn tay bay ra từ trong cát đó, muốn nhanh chóng vút về hướng tây. Sở Mặc nhẹ nhàng bóp bóng đen trong tay, bóng đen này là thần thức khắc ấn của Vân Tịnh Hàn, cũng là nguyên nhân hắn vẫn luôn cho rằng Vân Tịnh Hàn hẹn gặp hắn. Chỉ là hắn không ngờ được Vân Trạch Hải lại to gan như thế, dám mạo danh Vân Tịnh Hàn.

https://thuviensach.vn

Bị Sở Mặc kêu đích danh, hắc báo cực đại không để ý. Ông thu liễm cách làm hư trương thanh thế trên người, rất nhanh hóa về nhân hình. Xuất hiện trước mặt Sở Mặc là một lão giả khô gầy, chính là chi thứ của hoàng tộc Vân Lam, ông chú (chú của mẹ) của Sở Mặc trên danh nghĩa.

Lão giả dùng ánh mắt thăm dò đánh giá Sở Mặc vài cái, sau đó lộ ra vẻ thỏa mãn.

“Cao thủ bậc bảy bốn trăm tuổi, huyết thống của con còn thuần chính hơn ta tưởng tượng, Tịnh Y cũng coi như có hậu nhân.”

Sở Mặc chế nhạo cong môi, dứt khoát cắt đứt lời tiếp theo Vân Trạch Hải có thể nói, trực tiếp bảo, “Ta nghĩ ông mạo hiểm lấy danh nghĩa Vân Tịnh Hàn gặp ta không phải chỉ để nói mấy câu phí công này.”

Trên mặt Vân Trạch Hải lộ vẻ không vui, trong nội bộ hoàng tộc Vân Lam, vì bối phận của ông rất ít ai dám nói với ông như thế, cho dù là Vân Tịnh Hàn thì thái độ đối với ông cũng vô cùng cung kính. Trong lòng ông nổi lên cơn giận nhỏ bé, nhưng ông vẫn nhớ ý định tới gặp Sở Mặc lần này, nhịn một chút rồi rất nhanh đã khống chế được tâm tình của mình.

“Ta biết con không thừa nhận thân phận hậu duệ Vân Lam của mình, nhưng huyết thống trong người con không phải do ý chí của con mà biến mất.” Vân Trạch Hải đâm Sở Mặc một câu, rồi không để Sở Mặc có cơ hội cắt lời nhanh chóng nói ra ý đồ chân chính của mình. “Hiện tại chúng ta bàn chuyện công bố mở thành.”

Vân Trạch Hải lùi một bước, nghiêm chỉnh nói, “Thế lực của Vân Lam vượt qua sự tưởng tượng của con, hành động trước mắt của Sở Trầm Uyên đối với thực lực chân chính của Vân Lam căn bản không chút tổn hại, với sự bố trí của bên con, tiên đình muốn triệt để tiêu diệt Vân Lam chỉ có thể lưỡng bại câu thương.”

Sở Mặc bình tĩnh nhíu mày, “Cho nên?”

https://thuviensach.vn

Vân Trạch Hải mỉm cười, “Ta biết toàn bộ phân bố thế lực của Vân Lam, cũng biết toàn bộ đường ngầm mà Vân Tịnh Hàn sắp đặt trong tiên đình, ta có thể phối hợp với Sở Trầm Uyên để hoàn thành nguyện vọng từ trước tới nay.”

Cho dù trước khi gặp Vân Trạch Hải Sở Mặc đã ẩn ẩn đoán dược ý đồ của Vân Trạch Hải, nhưng chân chính nghe ông nói ra vẫn khiến Sở Mặc hơi ngạc nhiên. Hắn tin Vân Trạch Hải hiểu rõ sự vụ nội bộ của Vân Lam, nhưng không tin cách nói về thế lực Vân Lam của đối phương. Nếu nói như thế, Vân Trạch Hải cũng sẽ không tới tìm hắn. Hiện tại hắn đã xác định, nội bộ Vân Lam xảy ra vấn đề, Vân Tịnh Hàn đã bắt đầu mất đi sự khống chế đối với thủ hạ. Đương nhiên tiên đình trấn áp là một mặt, Sở Mặc cảm thấy chuyện Tịnh Lưu giới chen ngang sợ là đã đủ khiến Vân Trạch Hải đưa ra quyết định này.

Nghĩ thế, Sở Mặc thong dong nói, “Điều kiện thì sao?”

Vân Trạch Hải thỏa mãn bởi sự dứt khoát của Sở Mặc, mở miệng, “Liên hôn.”

Tại tiên giới, liên hôn là phương pháp liên minh thường thấy nhất, cũng là phương pháp hợp tác mà đại đa số tiên nhân đều công nhận. Vân Trạch Hải tràn đầy lòng tin, tự cảm thấy điều kiện của ông không quá quá phận. Xét thân phận, bọn họ là hoàng tộc Vân Lam, không hề thua kém người của Sở gia. Xét thực lực sau lưng ông, bất kể đối tượng liên hôn là ai, đều có thể được toàn lực ủng hộ, mục tiêu ông đưa ra điều kiện này là Sở Mặc, ông cũng tin Sở Mặc hiểu rõ ý của mình.

Chỉ cần Sở Mặc đáp ứng liên hôn, Vân Lam và Tiêu Diêu cung liên thủ, lại thêm nghe đồn Sở Mặc có quan hệ vô cùng mật thiết với chủ nhân thần giới, thực lực của Sở Mặc đã đủ để khiến hắn trở thành tiên đế tiếp theo. Cho dù Sở Trầm Uyên đột nhiên thành thân sinh con, cũng tuyệt đối không thể nào dao động địa vị của Sở Mặc.

https://thuviensach.vn

Vân Trạch Hải tha thiết nhìn Sở Mặc, đợi Sở Mặc gật đầu. Nhưng Sở Mặc lại phản ứng lạnh nhạt, “Nếu mục tiêu của ông là ta, vậy e là ông phải thất vọng thôi, nếu mục tiêu của ông là Sở Trầm Uyên, ta thay ông chuyển cáo điều kiện này.”

Sở Mặc cự tuyệt thẳng thừng khiến Vân Trạch Hải biến sắc, ông gần như tức giận nhìn Sở Mặc, nhưng không nỡ từ bỏ cơ hội liên thủ với Sở Trầm Uyên. Cho tới khi Vân Trạch Hải biết mất khỏi biển mây, Đoạn Lăng Phong vẫn luôn trốn trong chỗ tối mới bước ra. Hắn nghiêm túc đứng trước mặt Sở Mặc, mở miệng, “Điện hạ, ngài thật sự muốn nói chuyện Vân Trạch Hải hy vọng liên hôn với Sở Trầm Uyên?”

Ngữ khí của Đoạn Lăng Phong lộ ra một chút phản dối, Sở Mặc khẽ động trong lòng, như ngẫm như nghĩ nhìn vẻ mặt Đoạn Lăng Phong mà gật đầu.

Đoạn Lăng Phong nhíu mày, lo lắng nói, “Vân Lam vẫn luôn là mối họa lớn của tiên đình, Vân Trạch Hải quy phục Sở Trầm Uyên khẳng định vô cùng hoan nghênh. Nói không chừng hắn thật sự đáp ứng liên hôn, đến lúc đó vạn nhất có hoàng tử ra đời, điện hạ ngài làm sao đây?”

Sở Mặc, “…”

Hắn còn cho rằng Đoạn Lăng Phong phản đối là xuất phát từ nguyên nhân bản thân, không ngờ vẫn là vì hắn. Xem ra hắn quả nhiên không thể ôm hy vọng quá lớn với Sở Trầm Uyên, từ sau chuyện Linh Hư cảnh, Đoạn Lăng Phong đã ở cạnh Sở Trầm Uyên gần một tháng rồi, Sở Trầm Uyên cư nhiên vẫn không có được một chút tiến triển nào. Lặng lẽ đốt một cây nến cho Sở Trầm Uyên, Sở Mặc khẳng định nói, “Yên tâm, Sở Trầm Uyên sẽ không đáp ứng.”

Đoạn Lăng Phong hoài nghi nhìn Sở Mặc một cái, Sở Mặc cười cười không giải thích.

https://thuviensach.vn

Quả nhiên, khi Sở Mặc trở về nhắc tới điều kiện của Vân Trạch Hải, phản ứng đầu tiên của Sở Trầm Uyên là phủ quyết.

“Ta cự tuyệt.”

Nghe đáp án của Sở Trầm Uyên, Đoạn Lăng Phong đứng sau lưng Sở Mặc mới bớt căng thẳng, hiếm khi mỉm cười với Sở Trầm Uyên. Sở Trầm Uyên suy nghĩ chút xíu đã hiểu ngay nỗi lo lắng của Đoạn Lăng Phong, sau cơn ghen tỵ Sở Mặc chiếm hết toàn bộ sự chú ý của Đoạn Lăng Phong, Sở Trầm Uyên không quên mượn cơ hội này, mãnh liệt thu hảo cảm trong lòng Đoạn Lăng Phong.

Sau khi Sở Trầm Uyên lần thứ n biểu thị hắn không có chút hứng thú nào đối với việc lấy vợ sinh con, Sở Mặc câm nín nhìn hắn, đã không biết nên nói gì nữa.

Chuyện liên hệ với Vân Trạch Hải Sở Trầm Uyên giao cho Sở Mặc, do hai bên đều không tín nhiệm đối phương, Sở Trầm Uyên tin rằng bọn họ sẽ có một thời gian quan sát lẫn nhau khá dài. Hiện tại trọng tâm của Sở Trầm Uyên đặt ở chuyện mở phong ấn thông đạo biên giới. Nếu đúng như hắn dự liệu, thế gia phản đối mở phong ấn chiếm đại đa số.

Sở Trầm Uyên hứng thú gõ bàn, “Lư gia biết khôn rồi, lần này không hề nói lời phản đối gì.”

Sở Mặc nhớ tới tin tức hắn thu được, nhíu mày, “Tiêu gia phản đối rất kịch liệt sao?”

Sở Trầm Uyên gật đầu, phong ấn thông đạo biên giới là mệnh lệnh của tiên đế đầu tiên của Lan Thương tiên triều, nguyên nhân không phải là bí mật gì. Năm đó tổ tiên Sở gia khởi sự lật đổ Vân Lam tiên triều, Vân Lam tiên triều tới lúc cùng đường đã mượn sức của ma pháp thế giới. Trên thực tế, trước khi Lan Thương tiên triều dựng nên, lịch đại tiên triều đều có quan hệ vô cùng mật thiết với các giới khác, lúc đó quan hệ của Vân Lam tiên

https://thuviensach.vn

triều và ma pháp thế giới đặc biệt không tệ. Có thỉnh cầu của Vân Lam tiên triều, ma pháp thế giới quang minh chính đại xen vào chuyện của tiên giới. Vì thế năm đó trong số những người đi theo tiên đế khởi sự có không ít tử thương trong tay của tế ti ma pháp thế giới. Tiêu gia, Đoạn gia, thậm chí Sở gia đều thương vong không ít. Đợi khi Lan Thương tiên triều thành lập, tiên đế đầu tiên lập tức đã hạ lệnh phong ấn thông đạo biên giới qua lại các giới. Nếu không phải thông đạo tới nhân giới cần lưu lại cho tu chân giả thăng tiên, chỉ sợ cũng sớm bị phong ấn rồi.

Năm đó Sở Kinh Hồng đưa ra chuyện mở phong ấn biên giới bị các thế gia phản đối kịch liệt, hiện tại Sở Trầm Uyên lại đưa ra, tiếng phản đối đồng dạng cũng không nhỏ. Trong đó đương nhiên có nguyên do tiên giới ghi hận ma pháp thế giới, cũng không bài trừ chuyện Tịnh Lưu giới hiện thế, phần lớn thế gia tiên giới đều ẩn ẩn xem Tịnh Lưu giới là độc chiếm của tiên giới, không muốn ma pháp thế giới và thú nhân thế giới chia sẻ lợi ích mà bọn họ có thể có.

Sở Trầm Uyên có thể nghĩ tới nguyên nhân này, Sở Mặc đương nhiên cũng có thể nghĩ tới. Chính vì như thế, hắn mới càng muốn mở phong ấn thông đạo biên giới. Nếu Tịnh Lưu giới trở thành của riêng tiên giới độc chiếm, vậy không phải sẽ thành một tiên giới khác sao. Những thế gia tiên giới này sao có thể bỏ qua cơ hội chấm mút Tịnh Lưu giới. Chỉ có khi ma pháp thế giới và thú nhân thế giới đều tham gia vào, giữa ba giới đạt thành bình đẳng, Tịnh Lưu giới mới là Tịnh Lưu giới của Tiêu Dật, mà không xuất hiện cục diện giống như ở tiên giới, do Lư gia thế lực lớn mà ngay cả tiên đình cũng không thể làm gì.

Nghĩ tới Lư gia, Sở Mặc lại lần nữa nghĩ tới Tiêu gia. Hắn nhớ ba ngàn năm trước Tiêu gia giữ thái độ trung lập đối với chuyện mở phong ấn thông đạo biên giới. Phản ứng lần này sao lại kịch liệt như thế, chẳng lẽ là vì tiểu Dật sao?

https://thuviensach.vn

Sở Mặc nghĩ không sai, Tiêu gia phản ứng kịch liệt như thế chính là vì Tiêu Dật.

Tịnh Lưu giới xuất hiện, đối với các đại thế gia tiên giới mà nói, không nhà nào không đại biểu lợi ích to lớn. Mỗi thế gia đều muốn sớm bước vào Tịnh Lưu giới, hơn nữa chiếm lấy tiên cơ trong lúc phát triển bước đầu tại Tịnh Lưu giới. Nhưng trong quá trình này, Tiêu gia ẩn ẩn bị bài xích ra ngoài. Mấy hành động lớn của Tịnh Lưu giới, Đoạn gia, Cố gia vân vân đều được phân một chén canh, duy chỉ có Tiêu gia là cái gì cũng không có. Còn về việc tiêu thụ khu Tịnh Lưu một, Tiêu Gia còn bị liên thủ đẩy ra ngoài ngay cả tên trong danh sách cũng không giành được.

Kết quả này khiến Tiêu Hàm Chương vốn bản tính cao ngạo vô cùng tức giận. Sau khi biết Sở Mặc đưa ra chuyện mở phong ấn thông đạo, ý thức được hàm ý trong đề nghị này, hắn lập tức biểu rõ thái độ phản đối.

Trong đại trạch Tiêu gia, Tiêu Đỉnh Lâu trầm mặc nhìn Tiêu Hàm Chương ngồi trước mặt. Từ khi Tiêu Dương mất tích tới khi Tịnh Lưu giới xuất hiện, thời gian này Tiêu Đỉnh Lâu tâm lực kiệt quệ đã già đi rất nhiều. Từ nửa tháng trước ông đã bắt đầu nghỉ ngơi, giao toàn bộ chuyện của Tiêu gia cho Tiêu Hàm Chương. Chỉ là không ngờ cơn giận mà Hàm Chương nuốt nghẹn tới nay, lúc này lại toàn bộ bùng lên.

Tiêu Đỉnh Lâu thở dài, giao thẻ ngọc trong tay cho Tiêu Hàm Chương, bảo hắn đưa thẻ ngọc này tới Tiêu Diêu cung, biểu đạt thay đổi thái độ đối với chuyện mở phong ấn biên giới.

Tiêu Hàm Chương không cầm lấy thẻ ngọc Tiêu Đỉnh Lâu đưa, mà cố chấp nói, “Phong ấn thông đạo là chỉ ý của tiên đế đầu tiên, tiên đế đời trước cũng phản đối mở phong ấn. Vạn nhất sau khi mở phong ấn, ma pháp thế giới lại câu kết với dư nghiệt Vân Lam, tạo nên động loạn tại tiên giới thì sao?”

https://thuviensach.vn

Tiêu Đỉnh Lâu nghe lý do đường hoàng này, thất vọng lắc đầu, “Con thật sự là vì nguyên nhân này?”

Tiêu Hàm Chương gật đầu thật mạnh.

Tiêu Đỉnh Lâu cười khổ, “Con cảm thấy Trầm Uyên tiên đế sẽ tin?”

Tiêu Hàm Chương âm trầm nói, “Hắn không tin thì có thể làm gì? Lẽ nào hắn còn có thể vì thế mà hỏi tội con sao? Lại nói Dương nhi tới nay cũng không rõ sống chết, Trầm Uyên tiên đế lại liên tục bức ép, cho dù con thuận theo hắn mọi chuyện, lẽ nào hắn sẽ bỏ qua cho Tiêu gia sao?”

Tiêu Đỉnh Lâu khổ sở nói, “Thế gia quyền lớn, Trầm Uyên tiên đế bất mãn cũng là bình thường. Nếu là trước kia, thế gia liên thủ còn có thể bức Trầm Uyên tiên đế lùi một bước, nhưng hiện tại…” Tiêu Đỉnh Lâu không nói tiếp nữa, thần giới tái hiện, lực chú ý của các thế gia đã bị phân tán. Lại thêm Tiêu Dật đứng sau thần giới liên minh với tiên đế, lúc này các thế gia làm sao đối kháng với tiên đế nữa? Chuyện mở phong ấn thông đạo nếu không phải dính dáng tới lợi ích của các thế gia, thì sao bọn họ dám ngang nhiên phản đối chứ? Mà cho dù có phản đối thế nào, tính ra cuối cùng vẫn phải đồng ý, hiện tại bọn họ phản đối chẳng qua là muốn để ngày sau giành được thêm vài lợi ích mà thôi. Nhưng chuyện này có lợi cũng vậy, không có lợi cũng vậy đều không có quan hệ gì với Tiêu gia, Hàm Chương hà tất phải vì có thành kiến với hài tử đó, mà cố ý nhảy ra làm kẻ ác.

Ý tứ biểu đạt trong lời Tiêu Đỉnh Lâu vô cùng rõ ràng, cơn giận Tiêu Hàm Chương vẫn vẫn luôn ẩn nhẫn cuối cùng cũng bạo phát.

“Thứ nghiệt chủng đó, vì nó mà Tiêu gia ta phải trở thành trò cười của tiên giới, ngay cả Tấn nhi ở bên ngoài cũng bị người ta chỉ chỉ trỏ trỏ. Năm đó trong người nó không có tiên cách là chuyện ngàn chân vạn thiết, tại những chỗ khác đứa trẻ sinh ra không có tiên cách đã bị dìm chết lập tức, đưa tới nhân giới đã là niệm tình phụ tử rồi. Mẫn Nương qua đời lại không

https://thuviensach.vn

có liên quan tới Tiêu gia, Tiêu gia rốt cuộc có lỗi gì với nó, mà khiến nó ghi hận như thế?”

Tiêu Đỉnh Lâu lắc đầu, Tiêu Dật quả thật không có tình cảm với Tiêu gia, nhưng chuyện ghi hận thì hoàn toàn chưa tới. Tiêu Hàm Chương có thành kiến với Tiêu Dật, nên trút toàn bộ chuyện bị Tịnh Lưu giới bài xích lên người hài tử đó. Ông chỉ e hài tử đó căn bản không để ý tới Tiêu gia, tất cả chẳng qua là do người khác lửa cháy đổ thêm dầu mà thôi.

Đáng tiếc những gì Tiêu Đỉnh Lâu nói Tiêu Hàm Chương hoàn toàn không nghe lọt, nửa đời trước hắn vì Lục Mẫn Nương mà trở thành trò cười của chúng nhân tiên giới, nửa đời sau lại vì Tiêu Dật mà trở thành trò cười của chúng nhân tiên giới. Trước khi thần giới tái hiện, Tiêu Hàm Chương căn bản không nguyện ý nhận Tiêu Dật là nhi tử của hắn, mà đợi sau khi thần giới tái hiện, Tiêu Hàm Chương càng hận không thể trở về hai mươi năm trước, khi Tiêu Dật vừa mới ra đời trực tiếp bóp chết y, cũng bớt đi sự tủi nhục của hai mươi năm sau.

Thấy Tiêu Hàm Chương tức giận hầm hầm phất tay áo bỏ đi, Tiêu Đỉnh Lâu vô lực nhắm mắt lại, ngày mai vẫn phải do ông đích thân đến Lăng Tiêu thiên thôi.

Thư phòng chìm vào yên tĩnh, Tiêu Thất quan tâm lui ra. Thân ảnh Tiêu Hàm Chương đã biến mất không thấy, Tiêu Thất đóng cửa thư phòng, yên tĩnh canh gác bên ngoài như mọi khi. Một làn khói xanh nổi lên giữa lòng bàn tay hắn, rất nhanh tan biến trong không trung.

.

https://thuviensach.vn

TIÊN GIỚI TẨU TƯ PHẠM

Lý Tùng Nho
www.dtv-ebook.com

Chương 103

Quay Phim

Chuyện mở phong ấn biên giới tạo nên tranh cãi thật lớn ở tiên giới. Trong nhất thời trên từ các đại thế gia, dưới đến các tiên nhân bình thường, đều kịch liệt tranh luận về chuyện mở phong ấn biên giới.

Dưới bầu không khí này, đài truyền hình Càn Khôn thuận thế đưa ra tiết mục [Tiêu điểm phỏng vấn] hoàn toàn mới, kỳ đầu tiên đã tập trung trên việc có nên mở thông đạo biên giới không. Lần này đại ca của đài truyền hình Càn Khôn là Từ Sắt Nguyên đổi ra sau màn, cho Thành Hạo ra làm người chủ trì.

Khác với phương thức phát sóng tin mới như [Tiên giới sớm biết], [Tiêu điểm phỏng vấn] áp dụng phương pháp khách mời tranh luận. Khi khách mời của đài truyền hình Càn Khôn và quan khách được chọn ngẫu hứng đang tranh luận kịch liệt về chuyện mở phong ấn thông đạo, vô số tiên nhân trước vân mạc cũng ầm ĩ kích động phát biểu quan điểm của mình.

Khiến Tiêu Dật bất ngờ là, đa số tiên nhân bình thường đều ủng hộ việc xóa bỏ phong ấn. Trong quá trình này, câu nói “hãy mở mắt nhìn thế giới của khách mời đặc biệt Bạch Tử Sơn đã được truyền đi khắp tiên giới nhờ [Tiêu điểm phỏng vấn].

Từ Sắt Nguyên đặc biệt cười nhạo hắn, “Lẽ nào bình thường ngươi đều nhắm mắt nhìn chúng ta sao?”

https://thuviensach.vn

Bạch Tử Sơn nhàn nhạt liếc Từ Sắt Nguyên một cái, giả như không để ý nói, “Tiêu đề kỳ sau nên viết cái gì? Không biết tin tức trăng hoa của nhân sĩ trí danh họ Từ nào đó có được không?”

Từ Sắt Nguyên, “…”

Coi như ngươi hung!

Trước khi Tiêu Dật tới nhân giới, đặc biệt thuê Bạch Tử Sơn làm người phụ trách của [Tối tiểu thuyết], ai biết khi Bạch Tử Sơn đáp ứng đồng thời cũng đưa ra một điều kiện, hắn muốn đồng thời kiêm chức chủ biên của [Tối bát quái]. Dưới ánh mắt nóng cháy của Bạch Tử Sơn, Tiêu Dật thực sự không tìm được lý do cự tuyệt, dứt khoát đẩy toàn bộ công tác của [Tối bát quái] lên người Bạch Tử Sơn. Sự thật chứng minh Bạch Tử Sơn không chỉ thích việc mà còn kính nghiệp, từ khi hắn làm chủ biên của [Tối bát quái] xong, [Tối bát quái] thực sự trở thành tối bát quái nhất tiên giới đúng tên đúng nghĩa. Vì thế người bình thường đều không dám dễ dàng đắc tội hắn, ai biết lúc nào đó sẽ bị hắn đưa tin lên đầu đề.

Từ Sắt Nguyên đấu không lại Bạch Tử Sơn, chỉ đành tự bắc thang cho mình leo xuống, nhanh chóng đổi vấn đề.

“Tiêu huynh, vừa rồi cậu nói gì?”

Tiêu Dật câm nín trừng mắt nhìn hắn, nhưng vẫn phối hợp mở vân mạc ra, chiếu lại kế hoạch của y một lần. Thời gian tiên giới phong ấn biên giới quá lâu rồi, lâu đến mức đa số tiên nhân chỉ biết có ma pháp thế giới và thú nhân thế giới, nhưng cụ thể hai thế giới này ra làm sao, có gì khác với thế giới của họ, thì hoàn toàn không hiểu. Tiêu Dật nghĩ muốn làm một bộ phim tài liệu về hai thế giới kia, cũng coi như một cách tuyên truyền tại tiên giới. Đúng lúc hiện tại Hạ Tông đang ở tiên giới, kế thừa nguyên tắc đã dùng thì dùng cho trót, Tiêu Dật dự tính để Hạ Tông làm chuyện này.

https://thuviensach.vn

Không cần phải quay quá phức tạp, chỉ cần một bộ phim tài liệu đơn giản là xong.

Khi Từ Sắt Nguyên nói tới chính sự thì vẫn rất đáng dựa, hắn kiến nghị Tiêu Dật tìm một người chủ trì tại bản địa, hoặc là giới thiệu người, luân phiên giới thiệu thế giới của mình. Tiêu Dật lập tức nghĩ tới Lạc Phi và Louis, không có ai thích hợp hơn hai người này.

Đã nói là làm, Tiêu Dật lập tức mang Hạ Tông tới trạm đầu tiên, ma pháp thế giới.

Louis vẫn luôn đợi Tiêu Dật tới. Trong mấy ngày nay, cô đã liên lạc với tất cả chủ thần của ma pháp thế giới trừ Edel và Richard. Đối với những gì Tiêu Dật nói với cô, Louis không chút che giấu thông báo lại với chúng thần. Bất kể là quan hệ của thần giới và Tiêu Dật, hay là hiện tại đã có thể vào thần giới, Louis chọn tin tưởng Tiêu Dật, nhưng những người khác chọn lựa thế nào Louis không dự tính xen vào. Cô chỉ muốn khẩn cấp tìm Richard, cô cần tung tích của Edel. Nhưng từ tối hôm mà Richard chủ động tìm cô, cô không cách nào liên lạc được với Richard nữa.

“Bộ xương đáng chết!”

Louis thấp giọng chửi, đã qua mấy ngày rồi, cô vẫn không có tin tức của Richard. Cô có lý do tin rằng hiện tại Richard đã dẫn Edel nghiên cứu thực nghiệm điên cuồng ở nơi nào đó rồi. Vốn cô vô cùng tán đồng mượn Edel để tranh thêm vài lợi ích cho ma pháp thế giới, nhưng hiện tại, cô chỉ hận không thể lập tức tìm được Edel, hiến hắn cho Tiêu Dật để lấy được cơ hội vào thần giới.

Sau khi nguyền rủa, Louis nhẹ thở một hơi. Đáng mừng là, trước mắt trong mười tám vị chủ thần của ma pháp thế giới đã có mười ba vị chủ thần đưa ra chọn lựa, trừ Richard và Edel đã mất liên lạc, cũng chỉ còn lại Hỏa thần Vick và Phong thần Alice vẫn còn do dự chưa quyết.

https://thuviensach.vn

“Ngu xuẩn!” Đây là đánh giá của Louis đối với hai người này, bất kể là Hỏa thần Vick hay Phong thần Alice đều là thần linh của hệ Quang Minh. Cho dù Louis đã cảnh cáo bọn họ Edel không có chút phần thắng nào trong cuộc đối kháng với Tiêu Dật, nhưng hai người vẫn cố chấp kiên trì muốn tự mình gặp Edel rồi nói. Hy vọng bọn họ đừng bị khung xương của Edel dọa sợ! Louis ác ý nguyền rủa, rồi lại bực bội tạm biệt hai người.

Khi Tiêu Dật đến, Louis vừa mới tranh cãi với Alice xong trở về tháp ma pháp. Sau khi cảm thụ được dao động không gian quen thuộc. Louis kích động đi đón Tiêu Dật.

“Ô, Tiêu Dật tôn kính, chào đón ngài tới đây. Ngài tới mang chúng tôi tới thần giới sao?” Louis gần như khẩn cấp không thể đợi vừa gặp mặt đã hỏi vấn đề cô quan tâm nhất.

Tiêu Dật lắc đầu, dưới ánh mắt thất vọng của Louis, đưa ra mục đích y tới lần này.

“Phim tài liệu về ma pháp thế giới?” Louis lập tức che giấu thất vọng, hiếu kỳ nói.

Tiêu Dật “ừ” một tiếng, thuật lại đại khái chuyện tranh luận về mở thông đạo biên giới tại tiên giới.

Louis sảng khoái đáp ứng yêu cầu của Tiêu Dật, chuyện mấy ngàn năm trước ma pháp thế giới xâm lăng tiên giới đương nhiên cô có ấn tượng. Vì bảo đảm sau này bọn họ vào thần giới rồi sẽ không bị người của tiên giới bài xích, Louis âm thầm quyết định nhất định phải quay tốt bộ phim tài liệu này. Phải hiển thị đầy đủ hình tượng một ma pháp thế giới yêu chuộng hòa bình, thiện lương thân ái.

Tiêu Dật, “… Thiện lương? Thân ái? Yêu chuộng hòa bình?”

https://thuviensach.vn

Louis thản nhiên gật đầu, “Đây chính là điều mà chúng tôi vẫn truy cầu.”

Tiêu Dật nghĩ tới chiến sĩ của ma pháp thế giới vừa mới ngừng chiến với khu D của thú nhân thế giới, khóe miệng không khỏi co giật.

Nói xong chuyện phim phóng sự, Tiêu Dật giới thiệu Hạ Tông cho Louis. Từ lúc Hạ Tông xuất hiện cùng Tiêu Dật, Louis đã chú ý tới Hạ Tông. Cô mỉm cười nhìn Hạ Tông, “Hoan nghênh ngươi tới đây.”

Hạ Tông phối hợp cười đáp trả, quay sang Tiêu Dật thấp giọng nói, “Nè, cổ nói cái gì vậy?”

Tiêu Dật, “…”

Lúc này Tiêu Dật mới phát hiện một vấn đề lớn. Hạ Tông không phải người của tiên giới, hắn không thể giống như y trực tiếp giao lưu với Louis.

Trước đó sỡ dĩ không phát hiện vấn đề này, là vì văn hóa của tiên giới và nhân giới phương Đông là cùng một mạch, Hạ Tông giao lưu tại tiên giới rất thông thuận. Nhưng hiện tại hắn đang ở ma pháp thế giới, đây chính là một vấn đề lớn.

Tiêu Dật vốn dự định lưu Hạ Tông lại ma pháp thế giới một mình, y trở về tiên giới trước, nhưng hiện tại Tiêu Dật cảm thấ y cần phải ở lại đây để làm phiên dịch suốt quá trình. Louis tựa hồ nhìn ra được vấn đề của Hạ Tông, khẽ cười, Hán ngữ lưu loát tuôn ra khỏi miệng, hoàn toàn không có bất cứ trở ngại nào. Dưới ánh mắt kinh ngạc của Tiêu Dật, Louis chớp chớp mắt, “Tiêu Dật tôn kính, ngài quên ta là nữ thần Trí Tuệ của thế giới này rồi sao?”

Tuy nói tại nhân giới cái từ nữ thần này có cảm giác hơi phiếm chỉ, nhưng vào khắc này Tiêu Dật thật sự cảm thấy Louis xứng đáng với danh

https://thuviensach.vn

hiệu nữ thần, còn là học bá nữ thần. Giải quyết xong nan đề ngôn ngữ, Tiêu Dật yên tâm ném Hạ Tông lại cho Louis, dự định về tiên giới trước.

Khi y đang định đi, một con quạ màu đen đột nhiên bay vào từ cửa sổ, theo đó là tiếng cười ken két.

“Louis, nghe nói ngươi đang tìm kiếm thần Vong Linh vĩ đại khắp nơi?” Con quạ không thấy Tiêu Dật, mà bay thẳng tới cạnh Louis.

Louis nhanh chóng nhìn Tiêu Dật một cái, lo lắng Richard sẽ nói cái gì không nên nói, cô quả thận hận không thể trực tiếp thanh lọc cái tên Richard xuất hiện không đúng lúc này.

“Richard?” Tiêu Dật ngạc nhiên mở miệng.

“Ai đang gọi tên của thần Vong Linh vĩ đại?” Con quạ cao ngạo quay đầu, “Ủa, nhóc con, không phải ngươi đã về tiên giới rồi sao?”

Theo tình báo của Hắc Ám thần điện, Tiêu Dật đã về tiên giới, lẽ nào có người dám lừa gạt thần Vong Linh vĩ đại? Con quạ tức giận nghĩ, dự định khi về sẽ lập tức bắt tế ti phụ trách tình báo, trừng phạt hắn một tháng phải nghe câu chuyện đáng sợ của thần Vong Linh vĩ đại Richard.

Trong Hắc Ám thần điện xa xôi, một tế ti nào đó đột nhiên cảm thấy một trận hàn ý sau lưng, “Kỳ quái!” Hắn thấp giọng lẩm bẩm, “Tại sao đột nhiên cảm thấy bị đại nhân Richard trừng mắt.” Gần đây hắn không có làm gì sai mà! Tế ti liều mạng nghĩ lại những việc mình làm gần đây, tình báo thu thập hoàn mỹ, liên hệ mật thiết với tuyến người tại Quang Minh thần điện, hắn không có chỗ nào chọc giận đại nhân Richard đi.

Nghĩ tới sự trừng phạt phải chịu nếu chọc giận Richard đại nhân, thân thể tế ti tựa hồ cảm thấy càng lạnh hơn. Hắn không nhịn được lặng lẽ khinh bỉ, mỗi lần sau khi nghe xong câu chuyện của Richard đại nhân đều phải giả vợ kinh sợ, giữa những nét mặt còn phải căn cứ theo diễn biến câu

https://thuviensach.vn

chuyện mà điều chỉnh thích hợp, không thể có vẻ mặt lặp lại, thật sự rất làm khó người. Hắn nhớ lần trước có nghe Hỏa thần tế ti nhắc tới, tại nhân giới hình như có một bài học đặc biệt giảng dạy làm sao có những vẻ mặt khác nhau ở những tình cảnh khác nhau, có lẽ hắn nên tìm thời gian đến nhân giới tiến tu một chuyến, để tiện sau này lấy lòng Richard đại nhân?

Richard đang ở công quốc Cordoba không biết suy nghĩ của tế ti thủ hạ, lúc này hắn đang hóa thành hình người để trả lời vấn đề tung tích Edel mà Tiêu Dật quan tâm.

“Tên khốn tự nổ đó hủy đi thân thể yêu thích nhất của ta, sao ta lại ở chung với hắn được? Lần trước sau khi hắn tự nổ ta đã mất tung tích của hắn, ta cũng đang tìm hắn đây.” Richard thần sắc thản nhiên lừa Tiêu Dật.

Tiêu Dật không nghe ra bất cứ vấn đề nào trong lời Richard, có lẽ Richard thật sự không biết tung tích của Edel? Tiêu Dật chần chờ nghĩ.

Thấy Tiêu Dật tin lời mình, Richard cười ken két, “Nhóc con, ngươi lại tới đây làm gì? Vẫn là vì tìm Edel sao?”

Tiêu Dật lắc đầu, kể lại đại khái chuyện phim tài liệu.

“Phim tài liệu? Phim tài liệu chiếu trên toàn tiên giới? Phim tài liệu có thể khiến tất cả tiên nhân đều nhận thức được đại nhân Richard thần Vong Linh vĩ đại?” Richard lập tức sáng mắt nhìn Tiêu Dật, “Vậy còn đợi gì nữa, mau quay thần Vong Lĩnh vĩ đại Richard đại nhân đi.”

Tiêu Dật và Louis, “…”

Tuy Hạ Tông không hiểu Richard đang nói gì, nhưng hắn cũng ẩn ẩn đoán được từ vẻ mặt khác biệt của Tiêu Dật và Louis. Hắn thấp giọng hỏi Tiêu Dật, “Cậu thật sự không lầm chứ? Cái bộ xương này thật sự là cao thủ bậc mười? Xác định muốn quay hắn?”

https://thuviensach.vn

Tiêu Dật không khỏi co giật khóe môi gật đầu, biểu thị, “Không chỉ muốn quay mà còn phải quay nhiều một chút, có lẽ người của tiên giới thấy qua dáng vẻ ngu ngốc của hắn, sẽ cảm thấy cao thủ bậc mười của ma pháp thế giới đều là cái dạng này, từ đó mà xóa bỏ cảnh giác với ma pháp thế giới.”

Hạ Tông, “…”

https://thuviensach.vn

TIÊN GIỚI TẨU TƯ PHẠM

Lý Tùng Nho
www.dtv-ebook.com

Chương 104

Chấn Động

Tiêu Dật không ở lại ma pháp thế giới quá lâu, y phó thác Hạ Tông cho Louis xong liền trở về tiên giới, cuộc tuyển tú đã sắp bắt đầu lại rồi, tiên giới còn một đống chuyện đang đợi y.

Tiễn Tiêu Dật xong, Louis lập tức an bài nơi nghỉ ngơi cho Hạ Tông, sau khi xác định xung quanh không có ai, Louis trầm mặt nhìn Richard, nhanh chóng nói, “Edel đâu?”

Richard sớm đã muốn chia sẻ thắng lợi thực nghiệm của mình với Louis, Louis vừa mở miệng, Richard đã tự luyến cười ken két.

“À, Louis, ngươi cũng rất quan tâm đến thực nghiệm của Richard đại nhân vĩ đại đúng không? Để ta cho ngươi hay, đó thật sự là một kỳ tích, một vong linh có thuộc tính Quang Minh, một vật thí nghiệm hoàn mỹ, sáng tạo vĩ đại, Richard đại nhân thật sự là một thiên tài.

Louis lập tức bắt được trọng điểm trong màn thổi phồng của Richard, “Ngươi đã hoàn thành thực nghiệm? Vậy Edel đâu? ’

“Edel? Tên khốn đó chắc đã trở về Quang Minh thần điện rồi. Louis, ngươi gấp gáp đi tìm hắn chuốc phiền vậy sao?” Richard không hiểu nói.

Louis không trả lời Richard, mà nhíu mày, “Thực lực của hắn còn lại bao nhiêu? Sau khi chuyển hóa thành vong linh?”

https://thuviensach.vn

“Có đại nhân Richard ta đích thân ra tay, đương nhiên là giống thời kỳ đỉnh cao của hắn, thậm chí còn mạnh hơn.” Richard nghĩ tới việc mình động tay chân trên thân Edel, liền cười hê hê.

Louis vẻ mặt càng nghiêm túc, “Richard, có chuyện ta cần phải cho ngươi hay, đây cũng là nguyên nhân ta vẫn luôn tìm ngươi. Phán đoán của chúng ta về thần giới đã sai lầm rồi.”

“Cái gì?”

Với ánh mắt nghi hoặc của Richard, Louis thuật lại tình trạng thần giới cho Richard, cũng như những gì cô đã nói cho các vị chủ thần khác.

Nụ cười trên mặt Richard cứng lại, tiếp theo giống như trên mặt đất có gì đó tóm lấy hắn, khiến hắn nhảy dựng lên.

“Ngươi nói cái gì! Hiện tại đã có thể vào thần giới? Chỉ cần bắt được tên khốn Edel đó thì có thể vào thần giới?”

Louis gật đầu. Richard bùng nổ đi vòng vòng trong phòng, “Đáng chết, đáng chết! Đại nhân Richard vĩ đại vốn có cơ hội bước vào thần giới đầu tiên, đều tại tên khốn Edel đó.”

Louis không để ý tới lời oán trách của Richard, mà bình tĩnh nói, “Ngươi xác định Edel trở về Quang Minh thần điện sao? Hiện tại điều cấp bách nhất là phải tìm được tung tích của Edel.”

Richard được lời của Louis nhắc nhở, lập tức ngừng đi vòng, chỉ lên trên pháp trượng xương trắng trong tay, thấp giọng ngâm nga. Theo tiếng ngâm của hắn, một tia sáng màu xanh từ pháp trượng xương trắng bốc ra, bay thẳng về hướng tây, đó chính là hướng Quang Minh thần điện.

Richard thỏa mãn thu tay, “Chà chà, trên thế giới này không có chuyện thần Vong Linh không biết.”

https://thuviensach.vn

Trọng điểm Louis để tâm hiển nhiên khác với Richard, cô kinh ngạc nhìn Richard, “Ngươi đã động tay chân trên người Edel?”

Richard vẻ mặt đương nhiên nhìn cô, “Lẽ nào ngươi không có thói quen đánh ký hiệu lên vật thí nghiệm của mình?”

Louis, “…”

Gặp phải Richard, Edel thật sự quá xui xẻo. Đương nhiên nếu cô thấy bộ dáng hiện tại của Edel, thì sẽ biết chỉ hai chữ xui xẻo đã không thể hình dung Edel.

Tìm được tung tích của Edel, Louis muốn liên lạc với chúng thần để cùng bắt Edel, cô đã không chờ nỗi muốn lập tức lên thần giới.

Tất cả những gì diễn ra ở ma pháp thế giới Tiêu Dật không biết, lúc này y đang dẫn Lâm Thính Hải xuất hiện ở thú nhân thế giới. Xét thấy vấn đề ngôn ngữ của Hạ Tông, y không dám đảm bảo ở thú nhân thế giới lại tìm được một “học bá Louis”, chỉ đành đến nhân giới mang Lâm Thính Hải qua.

Lâm Thính Hải tuy lần đầu tiên tới thú nhân thế giới, nhưng nhờ kinh nghiệm sinh sống ở nhân giới, hắn thích ứng với hoàn cảnh của thú nhân thế giới rất nhanh. Hắn đã nghe Tiêu Dật miêu tả qua tình hình bên này, vì thế sau khi nhìn ra màu xanh không nên xuất hiện ở đây, cũng hơi kinh ngạc một phen.

“Đó là cái gì?”

Xuất hiện trước mắt Lâm Thính Hải là một phiến dây leo màu xanh, cọng dây leo thô bằng cánh tay quấn lấy nhau, chiếm cứ nữa diện tích trụ sở.

https://thuviensach.vn

“Ma đậu, là một loại thực vật của ma pháp thế giới, cũng là thực vật duy nhất hiện tại có thể sống trong hoàn cảnh ác liệt này.”

Giọng nói dịu dàng vang lên sau lưng, Lâm Thính Hải vô thức quay đầu, thì thấy một thanh niên dung mạo tuấn mỹ bước qua.

“Tiểu Dật, vị này là?”

“Lâm Thính Hải.”

Tiêu Dật bước nhanh lại đón Lạc Phi, giới thiệu Lâm Thính Hải xong thì chỉ sang ma dâu, “Chúng mọc không tệ.”

Lạc Phi gật đầu, những ma đậu này là lần trước Tiêu Dật đi ma pháp thế giới mang về. Bọn họ không có gieo trồng đại quy mô, mà chọn trụ sở làm vườn thí nghiệm. Nếu một năm sau ma đậu sinh trưởng đúng như dự định, bọn họ mới chuẩn bị đưa ma đậu ra khắp thú nhân thế giới.

Có tiếng cười của ấu đồng vang lên một bên, Lạc Phi vẻ mặt dịu dàng, “Hiện tại nơi này là chỗ được hoan nhênh nhất khu D. Mỗi ngày đều sẽ có rất nhiều người xuất hiện ở đây, quan sát tình trạng sinh trưởng của ma đậu.

Tiêu Dật tưởng tượng tới tình cảnh Lạc Phi miêu tả, vẻ mặt cũng trở nên dịu dàng.

“Đúng rồi, tiểu Dật qua đây có chuyện gì không?”

Tiêu Dật gật đầu, kéo Lâm Thính Hải nói chuyện quay phim tài liệu. Nghe xong, Lạc Phi tinh nghịch chớp mắt, “Cần ta dẫn các cậu đi quay khoáng thạch lộ thiên không? Chẳng hạn mấy loại carlo tinh thạch tùy tiện nằm khắp nơi bên ngoài?”

Tiêu Dật câm nín, “Anh cảm thấy một mình thành giảo đào khoáng thạch còn chưa đủ sao?”

https://thuviensach.vn

Lạc Phi nhịn cười. Tiêu Dật dám đánh cược, nếu các tiên nhân biết những khoáng thạch trân quý vô cùng trong mắt họ, tại thú nhân thế giới đều là tạp vật bị vứt đi tùy tiện, nhất định sẽ giống như thành giảo la hét đòi tới thú nhân thế giới đào khoáng thạch. Nhưng mà, đề nghị của Lạc Phi cũng không tồi, tin tức thú nhân thế giới chứa đựng khoáng thạch dồi dào truyền tới tiên giới, khẳng định sẽ trợ giúp rất lớn cho đề nghị mở phong ấn. Có lẽ y có thể cho thành giảo ra nói, thuật lại một chút kinh nghiệm đào khoáng thạch hạnh phúc của nó tại thú nhân thế giới.

Thành giảo đang đào khoáng thạch ở sơn cốc Corona hồ nghi nhìn xung quanh, vừa rồi có một luồng cảm ứng dị thường xẹt qua đầu nó, không phải nguy hiểm, nhưng vẫn khiến nó dựng lông tơ đổ mồ hôi lạnh, giống như nó đang bị ai đó tính kế.

Du Trạch đã từ sói trắng biến thành sói xám thấy thành giảo ngừng tay, chọc chọc nó, “Sao vậy?”

Thành giảo vẻ mặt cổ quái, “Có cảm giác không tốt.”

Du Trạch nhìn quanh bốn phía, xác định xung quanh không có nguy hiểm gì, không để ý nói, “Mau đào đi, sắp đào tới tinh thai rồi. Có nó, tùy tiện vùi nó ở chỗ nào, qua mấy năm lại có một mỏ khoáng.”

Lời của Du Trạch khích lệ thành giảo, nó tưởng tượng cảnh mình ngồi trên mỏ khoáng di động, sau này thuê bọn văn dao giúp nó đào khoáng thạch, liền không khỏi trở nên kích động, lập tức lại vùi đầu bắt đầu một vòng bán mạng đào khoáng.

Trong trụ sở khu D, trừ Lạc Phi, mấy người Tiêu Dật quen biết đều không có mặt. Ảnh hưởng của người ma pháp thế giới với thú nhân thế giới là rõ ràng nhất, trừ ma đậu ra một thay đổi trọng đại khác chính là khu trung ương và khu D đã đạt thành hiệp nghị ngừng chiến. Theo như Lạc Phi nói, các tế ti của Chiến thần đã bắt đầu chuẩn bị trở về ma pháp thế giới.

https://thuviensach.vn

Không có sự ủng hộ của họ, khu trung ương chỉ có thể chọn hòa đàm với khu D. Bọn họ đã liên lạc với khu C, khu B, và khu A thương nghị thay đổi cách vương tộc nối đời thống trị tại thú nhân thế giới, chuyển sang liên bang chế.

Tuy Tiêu Dật là một tiểu bạch về mặt chính trị, nhưng chỗ khác biệt giữa vương tộc nối đời thống trị và liên bang chế thì vẫn có thể phân biệt rõ. Y nhìn vẻ mặt sáng lạn vui mừng của Lạc Phi, vỗ vỗ vai hắn, "Chúc mừng các anh!"

Lạc Phi cười, thành khẩn nói, "Tất cả thay đổi đều bắt đầu từ khi gặp được tiểu Dật."

Đây là lời chân tâm của Lạc Phi, cũng là suy nghĩ chung của bọn Lộ. Nếu ban đầu không tình cờ cứu được Tiêu Dật, thì căn bản sẽ không có tất cả những gì về sau. Tiêu Dật mỉm cười, ánh mắt lại nhìn về hướng ngực. Y không biết có phải tất cả đã được âm thầm định sẵn không, nếu kiếp trước y bình an sống sót, cả đời y có thể chỉ là một tiên nhân bình thường, nhờ sự bảo vệ của ông ngoại mà cơm áo không lo sinh sống tại tiên giới. Trừ nhân giới y sẽ không biết những thế giới khác ra làm sao, cũng sẽ không quen biết Sở Mặc, quen biết Lạc Phi thậm chí quen biết Richard, Louis. Vận mệnh tựa hồ đang đùa giỡn y, khi y cho rằng tất cả đều sắp kết thúc, y lại lần nữa sống lại, dựa vào thần cách hoàn toàn thay đổi cuộc sống của mình.

Tối hôm nay, có lẽ vì lời Lạc Phi nói ban ngày, Tiêu Dật lại lần nữa mơ tới chuyện kiếp trước. Từ tuyển tú ở Linh Hư cảnh tới lúc gặp tộc Trì Mu, Tiêu Dật đã rất lâu không nghĩ tới chuyện kiếp trước rồi.

Khác với cảnh mộng đích thân thể nghiệm trước kia, lần này Tiêu Dật hoàn toàn dùng góc độ của người bàng quan nhìn tất cả những gì đã diễn ra. Từng cảnh tượng hiện lên trước mắt y, khiến y lần đầu tiên ý thức được những chi tiết nhỏ mà trước kia chưa từng chú ý qua.

https://thuviensach.vn

Từ lúc Trì Mu xuất hiện tới khi kim ngư vệ hiện thân, Tiêu Dật ý thức được những sơ sót mà y vẫn luôn bỏ qua. Trì Mu không phải hoảng loạn không còn đường trốn nhảy xuống đáy sông Linh Hư như y đã nghĩ, mà là vẫn luôn trốn trong đáy sông Linh Hư. Sự xuất hiện của kim ngư vệ giống như đã biết trước chỗ đặt chân của Trì Mu, thậm chí là kim ngư vệ đang vây Trì Mu ở đây.

Ánh mắt Tiêu Dật đặt trên cánh tay phải nắm chặt của Trì Mu, có kim quang nhàn nhạt lọt ra khỏi bàn tay đó, một suy nghĩ chợt nổi lên trong đầu y, đó là thần cách, trong tay phải của Trì Mu đang nắm chặt thần cách. Cho dù là trong mộng, Tiêu Dật cũng có thể cảm giác được tim mình đang đập thình thịch, thần cách trong tay Trì Mu chính là thần cách trong người y.

Ánh mắt Tiêu Dật vượt qua Trì Mu đặt trên thuyền lớn của Tiêu gia. Y nhìn thấy mình sắc mặt tái nhợt đứng ở đầu thuyền, sau lưng là Tiêu Dương sắc mặt kinh khủng. Tiêu Dương rõ ràng cũng vô cùng ngạc nhiên vì sự xuất hiện của Trì Mu, nhanh chóng quay người lớn tiếng la hét gì đó với Tiêu Khắc bên cạnh.

Những câu nói ngắt ngứ theo tiếng gió rơi vào tai y.

“Tên ngu xuẩn ngươi… nghe theo đề nghị của ngươi ra đây… sông Linh Hư sao lại có Trì Mu… Tiêu Dật…”

Tiêu Dật cố gắng muốn nghe rõ cuộc đối thoại của Tiêu Dương và Tiêu Khắc, y ẩn ẩn cảm thấy nguyên nhân mình chết kiếp trước tựa hồ nằm trong cuộc đối thoại của họ. Nhưng theo sự dao động tâm trạng của y, giấc mộng bắt đầu trở nên mơ hồ. Tiêu Dật chỉ thấy Trì Mu lại nặng nề nhào xuống đáy sông, cái đuôi rắn cuộn lên mang theo y xuống. Phía cuối giấc mộng, một tia sáng vàng từ tay phải Trì Mu phóng ra, thuận theo dòng nước trôi tới trước mặt Tiêu Dật.

https://thuviensach.vn

“Phù!” Tiêu Dật ngồi bật dậy, tim đập thình thịch, hình thái cực ở ngực tựa hồ cũng bị kích thích, chậm rãi tiết ra tia sáng màu vàng nhạt.

Tất cả những gì trong mộng vẫn còn rõ ràng trong đầu, Tiêu Dật mệt mỏi vùi mặt vào tay. Y đang muốn thử hồi tưởng lời Tiêu Dương nói với Tiêu Khắc, một tia huỳnh quang chợt sáng lên giữa phòng, hình lục mang tinh phức tạp xuất hiện dưới đất, Sở Mặc vẻ mặt lo lắng từ trong bước ra.

“Tiểu Dật? ’

Tiêu Dật hoang mang ngẩng đầu, ngạc nhiên mở to mắt, “Sở Mặc… sao anh trở về rồi?”

https://thuviensach.vn

TIÊN GIỚI TẨU TƯ PHẠM

Lý Tùng Nho
www.dtv-ebook.com

Chương 105

Suy Đoán

“Gặp ác mộng sao?” Sở Mặc khẩn trương đánh giá Tiêu Dật một cái, sau khi xác định Tiêu Dật không sao, bước nhanh tới trước mặt Tiêu Dật, vuốt tóc y.

Tiêu Dật “ừ” một tiếng, nghiêng đầu ôm Sở Mặc, vùi mặt vào eo hắn. Cảm thụ khí tức quen thuộc bên cạnh, nhịp đập trái tim mới dần bình ổn lại, tia sáng vàng nhạt ở ngực tản đi, căn phòng lại lần nữa trở về tăm tối.

Sở Mặc không điểm đèn, yên tĩnh ôm Tiêu Dật trong bóng tối, một tay nhẹ vuốt lưng Tiêu Dật, “Mơ thấy cái gì? ’

Sở Mặc thấp giọng hỏi. Có lẽ do mấy lần thần cách trong người Tiêu Dật ghép lại hoàn chỉnh đều do Sở Mặc cố công, hắn dường như đã có một mối liên hệ kỳ diệu với thần cách trong người Tiêu Dật. Vừa rồi, Sở Mặc không hiểu sao cảm ứng dược dao động thần cách trong người Tiêu Dật, dao động này quá mức kịch liệt, tới mức Sở Mặc lo lắng Tiêu Dật có phải gặp chuyện rồi không, trực tiếp mượn ma pháp truyền tống trận mà sở thiên công đang nghiên cứu chạy tới đây.

Tiêu Dật trầm mặc một chút, ôm eo Sở Mặc cọ cọ, thấp giọng mở miệng, “Tôi mơ thấy tôi trở về Tiêu gia, sống cùng người Tiêu gia.”

Sở Mặc đang vỗ lưng Tiêu Dật chợt ngừng động tác, nói: “Sau đó thì sao?”

https://thuviensach.vn

Lần này thời gian trầm mặc của Tiêu Dật càng dài, dài tới mức Sở Mặc cho rằng y có phải đã quên nội dung trong mơ không, Tiêu Dật mới tiếp tục nói, “Trong nội thể của tôi không có tiên cách, cũng không có thần cách, chỉ là một người bình thường. Cuộc sống tại Tiêu gia không hề như ý, không bao lâu tôi đã chết rồi.”

Tiêu Dật nói năng bình tĩnh, nhưng tim Sở Mặc lại giống như thình lình bị bóp nghẹn, trầm nặng tới mức thở không nổi. Hắn ôm chặt Tiêu Dật, cúi đầu hôn xuống đầu Tiêu Dật mấy cái, nhẹ giọng an ủi.

“Xuỵt, chỉ là một giấc mơ thôi.”

“Tôi biết, chỉ là mơ!” Tiêu Dật thấp giọng lặp lại, yên tâm dựa vào lòng Sở Mặc. Quỹ tích kiếp này đã hoàn toàn khác kiếp trước, y cũng sẽ không nhận lại Tiêu gia. Tuy y vẫn luôn tồn tại nghi vấn về cái chết kiếp trước, nhưng tất cả đã thay đổi rồi, y rất khó tìm được chân tướng kiếp trước. Trong mộng lời của Tiêu Dương tựa hồ chỉ mũi giáo lên Tiêu Khắc, nhưng theo như những gì Tiêu Dật biết, trong Tiêu gia Tiêu Khắc hoàn toàn như một kẻ tàng hình.

Nghĩ tới đây, Tiêu Dật do dự ngẩng đầu, nhìn Sở Mặc, “Anh từng nghe qua về Tiêu Khắc chưa?”

Sở Mặc ngây ra, sờ mặt Tiêu Dật, thấp giọng nói, “Sao lại nghĩ tới Tiêu Khắc” Hắn nhớ chưa từng nhắc tới chuyện của Tiêu Khắc với Tiêu Dật, lẽ nào tiểu Dật vẫn luôn lén quan tâm Tiêu gia?

Tiêu Dật không lập tức trả lời, mà giãy ra khỏi vòng ôm của Sở Mặc, lùi lùi vào bên trong giường, bảo Sở Mặc cùng lên. Cho tới khi Sở Mặc cởi áo ngoài, ôm Tiêu Dật vào lòng lần nữa, Tiêu Dật mới nhẹ giọng nói, “Tôi nghe nói hắn là nhị ca của Tiêu Dương, hắn là người thế nào?”

Thời gian Tiêu Dật và Sở Mặc bên nhau lâu rồi, cũng biết sự tồn tại của những ám vệ kim ngư vệ, nghĩ chắc Tiêu gia cũng không thoát được sự

https://thuviensach.vn

giám thị của tiên đình. Bất kể Tiêu Khắc có thật sự không chút cảm giác tồn tại nào như y nhớ không, hay là cố ý giả vờ, Sở Mặc chắc đều biết rõ hơn một chút. Đối với vấn đề của Tiêu Dật, Sở Mặc sau khi chần chờ một lát thì nhẹ nhàng nói chuyện Tiêu Khắc là dư nghiệt Vân Lam ra. Trước đó hắn không nói là vì vẫn luôn muốn giảm bớt sự tồn tại của Tiêu gia trước mặt Tiêu Dật, cố gắng bài trừ tin tức của Tiêu gia ra khỏi cuộc sống của Tiêu Dật. Hiện tại Tiêu Dật đã hỏi, Sở Mặc cũng không tiếp tục che giấu, dù sao không lâu nữa Tiêu Dật cũng sẽ biết thôi.

“Dư nghiệt Vân Lam?” Tiêu Dật rõ ràng vô cùng ngạc nhiên, “Vậy Tiêu Dương thì sao?”

Sở Mặc vẫn nhớ chuyện lần trước lừa Tiêu Dật Tiêu Dương là dư nghiệt Vân Lam, lập tức giải thích, “Tiêu Dương chắc là bị Tiêu Khắc tính kế.”

Tiêu Dật đoán được gì đó, “Tiêu Khắc là muốn làm gia chủ của Tiêu gia sao?” Nếu không phải vậy, Tiêu Dật không tìm được lý do nào khác mà Tiêu Khắc phải gia nhập Vân Lam.

Sở Mặc gật đầu, trầm giọng nói, “Tiêu Khắc tại Tiêu gia luôn như kẻ vô hình. Tiêu gia đã xác định người thừa kế là Tiêu Tấn, Tiêu Khắc muốn thượng vị, dựa vào con đường bình thường là hoàn toàn không có khả năng, chỉ có thể dùng chút bàn môn tà đạo.”

Trước đó thám tử kim ngư vệ cài vào Tiêu gia cũng bị biểu hiện của Tiêu Khắc lừa gạt, vẫn không đặt Tiêu Khắc trong mắt. Cho tới sau chuyện Linh Hư cảnh, bọn họ mới đặt trọng điểm lên người Tiêu Khắc. Khiến Sở Mặc kinh ngạc là, trong bất tri bất giác Tiêu Khắc không ngờ đã thò tay tới cạnh Tiêu Tấn và Tiêu Dương. Mấy lần Tiêu Dương xông vào họa đứng sau đều có bóng dáng Tiêu Khắc đâm thọt. Nếu không phải Sở Trầm Uyên nhất định muốn lưu Tiêu Khắc lại để câu người đứng sau lưng hắn ra, Tiêu Khắc sớm đã bị kim ngư vệ bắt vào tiên lao rồi. Hiện tại có Vân Trạch Hải, sự tồn tại của Tiêu Khắc cũng trở nên có thể có có thể không.

https://thuviensach.vn

Tiêu Dật không biết những điều ẩn sau Tiêu Khắc, hiện tại y chỉ chú ý chuyện Tiêu Khắc câu kết với dư nghiệt Vân Lam. Liên hệ tới câu nói của Tiêu Dương trong mộng, Tiêu Dật lờ mờ hiện ra một suy nghĩ. Sau trọng sinh y chỉ thay đổi quỹ tích của bản thân và những người thân cận mình, đối với Tiêu Khắc mà nói, kiếp này nếu hắn câu kết với dư nghiệt Vân Lam, vậy kiếp trước nói không chừng cũng là như thế. Nếu là vậy, tin tức dư nghiệt Vân Lam thả yêu thú trong tiên lao ra hắn khẳng định được biết. Vậy thì kiếp trước Tiêu Khắc tính kế Tiêu Dương, dẫn dụ Tiêu Dương tới sông Linh Hư, nhân lúc hỗn loạn khiến Tiêu Dương xảy ra chuyện ngoài ý muốn thì cũng dễ hiểu.

Nghĩ thông rồi, chuyện sau đó cũng không khó đoán nữa. Nếu y chết rồi, ông ngoại nhất định sẽ trút giận lên đầu Tiêu Dương, thuận tiện trút giận lên người Tiêu Tấn. Mà Tiêu Khắc vẫn luôn bị Tiêu Dương ức hiếp, ai sẽ tin rằng tất cả đều do hắn sắp đặt. Giải quyết Tiêu Dương và Tiêu Tấn rồi, hậu bối Tiêu gia không còn ai, Tiêu Khắc thượng vị cũng là chuyện thuận lý thành chương.

Suy đoán của Tiêu Dật không sai, trên thực tế, kiếp trước Tiêu Khắc hành động chính là như vậy. Thân là thứ tử không nổi bật nhất Tiêu gia, Tiêu Khắc che giấu tất cả dã tâm dưới vẻ ngoài hàm hậu. Vốn Tiêu Khắc câu kết với dư nghiệt Vân Lam, là muốn mượn thế lực Vân Lam để lên làm gia chủ Tiêu gia, ai ngờ trong lúc kế hoạch của hắn tiến hành từng bước, Tiêu Dật đột nhiên lại bị đón về. Điều này có nghĩa là nếu hắn muốn ngồi lên vị trí gia chủ Tiêu gia, trừ Tiêu Tấn xong lại có thêm một kẻ cản đường.

Tiêu Khắc không thích Tiêu Dật, vẫn luôn ở sau lưng xúi bẩy Tiêu Dương động thủ. Tiêu Dương sợ Tiêu Dật sẽ thay thế vị trí của Tiêu Tấn, ba lần bốn lượt tìm Tiêu Dật gây phiền. Chỉ là Tiêu Đỉnh Lâu tuy biểu hiện vô cùng lạnh nhạt với Tiêu Dật, nhưng vẫn luôn âm thầm bảo hộ Tiêu Dật. Tiêu Dương thầm bất mãn, nhưng không dám quá mức lộng hành tại lão trạch Tiêu gia. Tiêu Khắc giả vờ vô ý đề nghị nhân lúc tổ phụ không có mặt

https://thuviensach.vn

mang Tiêu Dật ra khỏi tổ trạch, đến lúc đó Tiêu Dương ức hiếp Tiêu Dật thế nào cũng được, có cho Tiêu Dật cũng không dám trở về cáo trạng.

Chuyện sau đó giống như những gì Tiêu Dật đã nhớ, Tiêu Dương lấy danh nghĩa tuần thị sản nghiệp gia tộc mang Tiêu Dật ra khỏi Tiêu gia, Tiêu Khắc từng bước dẫn dụ Tiêu Dương đến sông Linh Hư. Hắn nhận được tin, kim ngư vệ đang vây một con Trì Mu ở đây. Tất cả những gì tiếp theo đều thuận theo kế hoạch của Tiêu Khắc, Tiêu Dật chết, Lục Thiệp Xuyên tức giận. Nhưng Tiêu Khắc không ngờ một điều là, Lục Thiệp Xuyên dưới cơn kích thích to lớn, giận lây không chỉ Tiêu Dương và Tiêu Tấn, mà tất cả những người đồng bối với Tiêu Dật trong Tiêu gia. Bất kể Tiêu Dật chết là do ai sắp đặt, cũng đều là vì địa vị gia chủ Tiêu gia. Lục Thiệp Xuyên triệt để trở mặt với Tiêu gia, giết chết tất cả những người đồng bối với Tiêu Dật trong Tiêu gia, cắt đứt người kế thừa đời này của Tiêu gia.

Tiêu Dật không biết những chuyện xảy ra sau đó vào kiếp trước, đoán được Tiêu Khắc có thể là hung thủ đã hại chết y, cũng không thể khiến tâm tình y tốt hơn một chút.

Tiêu Dật trầm mặc khiến Sở Mặc lo lắng, hắn hôn Tiêu Dật, bảo đảm, “Dừng nghĩ chuyện của Tiêu gia nữa, Tiêu Khắc câu kết với dư nghiệt Vân Lam có chứng cứ xác thực, Sở Trầm Uyên sẽ không bỏ qua cho hắn.”

Tiêu Dật gật đầu, bất kể suy đoán của y là thật hay giả. Tiêu Khắc bị tiên đình nhắm trúng, khẳng định sẽ không có kết cục tốt. Chuyện kiếp trước cứ cho nó qua đi, y không muốn có bất cứ quan hệ nào với Tiêu gia nữa.

Tiêu Dật nghĩ rất tốt, nhưng chuyện lại không phát triển theo mong muốn của y.

Đại trạch Tiêu gia, Tiêu Khắc vặn nát thẻ ngọc trong tay, vẻ mặt âm trầm, hung tợn đá bàn sách trước mặt. Trong thẻ ngọc là liên lạc của Vân

https://thuviensach.vn

Lam với hắn, so với hăm hở hùng hồn lần trước, lần này giọng điệu của người Vân Lam thấp điệu đi rất nhiều. Tiêu Khắc cho dù vẫn không ra khỏi cửa, cũng đoán được gần đây Vân Lam không dễ chịu gì. Nhưng hắn lo lắng không phải là hoàn cảnh gần đây của Vân Lam, dù sao Vân Lam có thể sinh tồn lâu như thế dưới vòng vây của tiên đình, hắn tin tránh né phiền phức lần này cũng không phải là nan đề gì. Chân chính khiến Tiêu Khắc bực bội là cục diện Vân Lam thế yếu, như thế hắn sẽ không cách nào mượn thế lực Vân Lam tranh đoạt thân phận gia chủ Tiêu gia. Toàn bộ bố trí của hắn nhiều năm nay phí trắng rồi, tất cả lại phải bắt đầu lại, nhưng hắn đã không đợi nổi nữa.

Tiêu Khắc bực dọc đạp bàn sách mấy đạp rồi rất nhanh bình tĩnh lại. Hắn nghĩ tới tin tức người an bài bên cạnh Tiêu Tấn truyền về, tuy vẫn không xác định được độ thật giả của tin này, nhưng không có lửa sao có khói, nói không ra thì cũng chỉ có thể lợi dụng tin tức đó. Nói ra thì, vì Tiêu Dật và Sở Mặc quá thân cận, Tiêu Khắc vẫn luôn tránh né dính dáng tới Tiêu Dật. Nhưng hiện tại hắn muốn nhanh chóng kéo Tiêu Tấn xuống, không thể không đánh chủ ý lên đầu Tiêu Dật.

Tiêu Khắc biết chuyện Tiêu Dật không có hứng thú với Tiêu gia, nhưng nếu như liên quan tới chân tướng Lục Mẫn Nương qua đời năm đó thì sao? Hắn không tin Tiêu Dật sau khi nghe được tin tức đó, còn có thể không chút dao động đối với việc Tiêu Tấn trở thành gia chủ tiếp theo của Tiêu gia.

Tiêu Khắc nhanh chóng tính toán trong lòng, làm sao truyền tin tức này tới tai Tiêu Dật.

~. ~

Sau khi trải qua mấy ngày tạo thế, tuyển tú ngừng gần một tháng lại bắt đầu khởi động. Vì ảnh hưởng của chuyện tại Linh Hư cảnh quá ác liệt, Tiêu Dật vì tránh cho tuyển tú lần này hiệu quả không như trước, đặc biệt mời

https://thuviensach.vn

Bạch Vi đảm nhận nhà thiết kế hình tượng của tuyển tú, tranh thủ cho chúng nhân tiên giới hưởng thụ thị giác khác nhau.

Đây là lần đầu tiên Bạch Vi tới tiên giới, đi cùng cô còn có Bạch Kỳ. Hiện tại Tiêu Dật đã không cần lo lắng sở tuần kiểm sẽ tìm y gây phiền, nhưng vì sự an toàn của Bạch Vi và Bạch Kỳ, y vẫn tìm Trì Mu tới làm vệ sĩ cho hai người.

Giống như báo con hồi trước, Bạch Vi sau khi thấy hổ con màu trắng do Trì Mu hóa thành đã lập tức yêu thích Trì Mu, trực tiếp ôm nó vào trong lòng nắn vuốt nửa ngày. Trì Mu đáng thương bị Bạch Vi nắn vuốt tới đầu choáng mắt hoa, mấy lần muốn giãy khỏi ma trảo của Bạch Vi, nhưng đều phải lặng lẽ nhẫn nhịn sau khi nhìn thấy ánh mắt cảnh cảo của Tiêu Dật.

Bạch Vi phát hiện Trì Mu tựa hồ không có tinh thần, lo lắng nói, “Tiểu hổ không sao chứ?”

Trì Mu lập tức khẩn thiết nhìn Tiêu Dật, hy vọng Tiêu Dật có thể thay nó nói một câu có sao.

Tiêu Dật lộ ra nụ cười không mang ý tốt với Trì Mu, nghiêm túc nói với Bạch Vi, “Tiểu hổ không sao, nó đang làm nũng với chị, nhắc chị nên gãi bụng cho nó.”

Trì Mu, “…”

Tên Tiêu Dật khốn kiếp! Ta nhớ ngươi rồi!

https://thuviensach.vn

TIÊN GIỚI TẨU TƯ PHẠM

Lý Tùng Nho
www.dtv-ebook.com

Chương 106

Diễn Kỹ

Bạch Vi trải qua tại tiên giới đặc biệt không tồi, có sự trợ giúp của tiên thuật, bất kể cô đưa ra ý kiến sáng tạo nào, đều có thể được triển hiện hoàn mỹ. Đối với việc này, Bạch Vi bất giác tiếc hận trong người mình không có linh căn, nếu không cô cũng có thể tu hành pháp thuật, thỏa mãn linh cảm thiết kế của mình.

Bạch Vi chỉ thuận miệng tiếc nuối, nhưng Tiêu Dật lại nghe lọt câu này. Bổn nguyên đan của ông ngoại đã sớm luyện thành, Tiêu Dật vẫn luôn để đó không dùng tới. Y vốn dự định tặng bổn nguyên đan cho Bạch Kỳ, hiện tại tặng cho Bạch Vi hay Bạch Kỳ đều không có gì khác biệt.

“Tiểu Dật…”

Bạch Vi tuy không mấy hiểu đối với chuyện tu tiên, nhưng cũng đoán được sự quý giá của bổn nguyên đan. Đặc biệt là tiểu hổ trong lòng sau khi nghe thấy ba chữ bổn nguyên đan lập tức hai mắt phát sáng, càng khiến cô thêm xác định suy đoán của mình, làm sao cũng không chịu nhận.

“Tiểu Dật, cái này quá quý giá.”

Bạch Kỳ và Bạch Vi thái độ thống nhất, cũng không đồng ý nhận. Tuy cậu hy vọng Bạch Vi có thể có linh căn tu hành, nhưng khác với Bạch Vi nửa hiểu nửa không, Bạch Kỳ dù sao cũng là người tu chân, bổn nguyên

https://thuviensach.vn

đan có thể nghịch tiên cải mạng như thế, nghĩ thôi cũng biết quý giá vô cùng, tiểu Dật lưu lại nói không chừng còn có chỗ dùng khác.

Hai người kiên trì khiến Tiêu Dật không biết làm sao, đành để Sở Mặc đứng ra.

"Tiểu Dật hiện tại buôn bán càng lúc càng lớn, thiếu người nghiêm trọng. Nếu các người có thể tới tiên giới giúp y, cũng có thể khiến tiểu Dật nhẹ nhõm không ít. Bổn nguyên đang tuy quý giá, nhưng cũng chỉ là vật chết, cứ coi như là thù lao mà Tiêu Dật trả trước, thế nào?"

Bạch Vi và Bạch Kỳ nhìn nhau một cái, không tiếp tục cự tuyệt hảo ý của Tiêu Dật. Tiêu Dật thở phào một hơi, len lén dùng ngón tay gãi gãi lòng bàn tay Sở Mặc, cười nhìn hắn.

Chuyện tuyển tú bắt đầu tiến hành dần từng bước, Bạch Vi nhanh chóng nhập vai. Có Bạch Vi và Bạch Kỳ giúp đỡ, Tiêu Dật lập tức nhẹ nhõm hơn nhiều. Khi chuyện làm ăn dần mở rộng, Tiêu Dật thật sự cảm thấy công việc càng lúc càng nhiều, ngay cả thời gian ở bên Sở Mặc cũng bị co lại rất nhiều. Từ lần trước sau khi Sở Mặc vội về gặp y một lần, hai người đã mấy ngày không gặp nhau. Khác với Tiêu Dật bận rộn chuyện tuyển tú, Sở Mặc bận rộn chuyện bố trí truyền tống trận.

Trục cuốn truyền tống mà lần trước Tiêu Dật mang từ ma pháp thế giới về sau khi trải qua cải thiện của sở thiên công, đã có thể sử dụng tại tiên giới. Ngay cả Sở Trầm Uyên cũng mở miệng khen ngợi trục cuốn truyền tống tới lui thật thuận tiện. Sở thiên công trên cơ sở trục cuốn truyền thống cỡ nhỏ đã đưa ra thiết tưởng thiết lập truyền tống trận cỡ lớn ở "cửu thiên thập nhị cảnh tam thập lục châu", như thế các tiên nhân tới lui các nơi chỉ cần thông qua truyền tống trận là được, vô cùng tiết kiệm thời gian. Đáp ứng hiệu triệu đầu tiên là Hư Vô hải, Sở Trầm Uyên mở một mắt nhắm một mắt đáp ứng yêu cầu của Hư Vô hải, rồi dự định thiết lập một trạm truyền

https://thuviensach.vn

tống trận ở biển trong và biển ngoài Hư Vô hải để thực nghiệm xem kết quả. Như thế, chuyện này liền trút lên người Sở Mặc.

Chuyện tuyển tú có Bạch Kỳ và Bạch Vi gánh vác, Sở Mặc lại không ở bên cạnh, Tiêu Dật nhân cơ hội tranh thủ tới ma pháp thế giới một chuyến. Gần đây y vẫn bận rộn chuyện tiên giới, cũng không biết tiến triển bên ma pháp thế giới thế nào rồi?

Tiêu Dật ngạc nhiên khi không thấy Louis ở trong tháp ma pháp, y thử cảm ứng khí tức của Hạ Tông, đồng thời cũng không tìm được bóng dáng Hạ Tông.

“Lẽ nào cùng nhau đi quay phim rồi?” Tiêu Dật suy đoán, y đang định tìm người hỏi một chút, thì Luigid cảm ứng được dao động không gian vẻ mặt kích động chạy tới.

“Tiêu Dật tôn kính, được gặp lại ngài thật quá tốt!”

Thời gian này Luigid vẫn ở lại ma pháp thế giới, có Louis ở sau lưng ủng hộ, Luigid không còn cần lo lắng kẻ phán quyết của thần điện. Ông lập tức liên lạc với bạn bè trước kia, cùng cố gắng truyền bá tri thức khoa học tại ma pháp thế giới. Hiện tại tình hình những khu quản hạt của các chủ thần khác Tiêu Dật không biết, nhưng trong lãnh địa của Louis, khoa học và ma pháp không còn là hai phía đối lập, mà đã là tính ngưỡng có thể cùng tồn tại. Nghe nói có người thậm chí còn kiến nghị kết hợp khoa học và ma pháp, hình thành một hệ thống học hoàn toàn mới. Mấy lần trước Tiêu Dật tới đều không gặp Luigid, nghe Louis nói ông đang bận mở một trường học truyền thụ khoa học tự nhiên tại ma pháp thế giới.

Sự xuất hiện của Luigid rõ ràng khiến Tiêu Dật vô cùng bất ngờ, “Luigid?”

Luigid mang theo nụ cười mà Tiêu Dật quen thuộc, dùng cánh tay khỏe mạnh dẻo dai hoàn toàn không phù hợp độ tuổi nắm lấy Tiêu Dật, “Tiêu

https://thuviensach.vn

Dật tôn kính, ta đang có vài vấn đề muốn thỉnh giáo ngài.”

Tiêu Dật, “…”

Y biết ngay mà!

“… Đợi đã, ông biết Louis đi đâu không?” Tiêu Dật vẫn không quên chính sự.

“Louis đại nhân sao? Ngài ấy chắc đang ở tiền tuyến.” Luigid rất nhanh trả lời.

“Tiền tuyến? Ma pháp thế giới đang đánh trận?”

Luigid gật đầu, giải thích, “Không lâu trước Chúng Thần điện tổ chức thành liên quân, cùng thảo phạt Quang Minh thần Edel đã trụy lạc, Louis đại nhân là thống soái của liên quân, vẫn kiên thủ tại tiền tuyến.”

Tiêu Dật nhất thời không biết nên nói gì, y cho rằng bắt Edel chỉ cần mấy cao thủ bậc mười ra tay là được, không ngờ lại kéo tới cả chiến tranh.

Luigid nhìn ra được tâm trạng của Tiêu Dật, hàm ý sâu xa diễn đạt, lãnh địa của Quang Minh thần là khu vực phì nhiêu nhất ma pháp đại lục, chư thần cần phải có lý do chính đáng để phân chia nơi đó, mở rộng tín ngưỡng của các chư thần. Chẳng qua tất cả đều không cần Tiêu Dật lo lắng, chiến tranh giữa hai bên đã kéo dài vài ngày rồi, bên phía Edel chỉ có một mình, trong chư thần trừ Hỏa thần và Phong thần giữ thế trung lập, thì các thần khác đều đứng về phía Louis. Theo chiến báo mà ông thu được, Louis đại nhân đã thống lĩnh liên quân sắp đến được Quang Minh thần điện rồi, lập tức sẽ giành được thắng lợi.

Tiêu Dật không mấy hứng thú với chiến tranh của họ, nếu Louis đã không thể vắng mặt, vậy y liền đi tìm Hạ Tông.

https://thuviensach.vn

~~~

“Ngừng!” Bên phía liên quân chư thần, Hạ Tông không chút khách khí bảo Richard ngừng động tác, “Anh rốt cuộc sao vậy? Bảo anh biểu hiện khủng bố, không phải bảo làm trò cười được không hả?”

Richard trừng mắt nhìn gương mặt nghiêm túc của Hạ Tông, hơi nghiêng đầu, nhìn Louis bên cạnh, “Hắn nói gì?”

Louis bất đắc sĩ thở dài, “Hắn nói hy vọng biểu hiện của ngươi khủng bố thêm một chút.”

“Khủng bố thêm một chút? Thế này sao?” Richard khoa trương mở rộng hai tay, nhe răng cười ken két.

Hạ Tông & Louis, “…”

Phim tài liệu của Hạ Tông sớm đã quay xong, chiến tranh giữa các chư thần cho hắn linh cảm mới. Nghĩ tới những bộ phim có danh hiệu cấp lịch sử ở nhân giới đi, có cái nào có thể chấn động lòng người bằng các chư thần đích thân ra diễn. Hạ Tông dùng một buổi tối để viết xong kịch bản, ngày hôm sau liền đi tìm Louis, bảo muốn đi theo quay một bộ phim điện ảnh.

Louis vẫn chưa kịp nói gì, Richard đã chủ động nhảy ra.

“Kha kha, vai chính là thần Vong Linh vĩ đại đúng không?”

Hạ Tông nhìn nhìn thần Vong Linh trong kịch bản tuy không có nhiều đất diễn nhưng lại là nhân vật phản diện lớn nhất, khẳng định gật đầu. Đáng thương Hạ Tông nghĩ rất đơn giản, từ sau khi quay lại gặp phải nan đề khó nhất. Bất kể là cảnh chiến tranh hay là tranh đấu giữa các chư thần đều không có bất cứ vấn đề nào, duy chỉ có kỹ năng diễn xuất của Richard là khiến hắn câm nín hoàn toàn. Theo như Hạ Tông đã nghĩ, thần Vong Linh

https://thuviensach.vn
~~~

do Richard diễn đúng ra nên là âm trầm, lãnh khốc, tâm ngoan thủ lạt. Trên thực tế, những thứ này cũng không cần diễn xuất gì, chỉ cần Richard cứ đứng một bên, mặt không biểu tình không nói chuyện là được. Nhưng Richard lại cố chấp muốn làm theo lý giải biểu diễn của hắn, và đã thành công uốn éo định nghĩa thần Vong Linh của Hạ Tông, xây dựng một vai hoàn toàn mới, đó chính là khôi hài và buồn cười.

Hạ Tông nghĩ tới lần trước trong lúc vô ý nhìn thấy Edel, bộ xương trắng màu ngọc trong sắc đêm ánh lên tia thanh lãnh, đôi cánh khung xương cực lớn triển khai sau lưng hắn, hai điểm u hỏa màu lục chớp nháy trong hõm mắt. Khi hắn đưa tay chỉ về hướng Louis, khúc xương bén nhọn như ẩn như hiện được che giấu trong mũ trùm màu đen, càng không cần phải nói tới cái đuôi sắc bén và thô to mỗi lần phất lên thì có thể đập nát một tòa núi nhỏ sau lưng hắn.

Edel gần như đã diễn được một cách hoàn mỹ cái gì là khí thế cường đại, khi hắn mở miệng nói chuyện, giọng nói thấp trầm mà khản đặc như cây sắt lạnh lẽo tựa hồ có thể siết chặt lấy tim người khác. Hạ Tông cảm thấy đó mới là hình tượng thần Vong Linh trong lòng hắn.

Sau khi lại thấy Richard cười ken két lần nữa, Hạ Tông lặng lẽ hạ quyết định. Hắn muốn xây dựng thêm một nhân vật nữa trong kịch bản, một bộ xương khô thân là vong linh nhưng lại vô cùng muốn hướng tới quang minh. Không cần bộ xương khô diễn xuất gì sất, chỉ cần phụ trách chọc cười là được. Còn về thần Vong Linh chân chính, cứ dựa vào Edel là xong. Dù sao trong kịch bản thần Vong Linh cũng chỉ cần lộ mặt, cuối cùng tới đại chiến một lần là có thể hạ màn.

Richard vẫn không biết vai diễn của mình đã từ vai phản diện sau màn biến thành bộ xương nhỏ phụ trách gây cười, vẫn ở đó biểu hiện dáng vẻ nhe răng theo hình tượng khủng bố của mình.

https://thuviensach.vn

Tế ti của Hắc Ám thần điện cố sức vỗ tay cỗ vũ Richard, ai nấy đều biểu hiện vô cùng kinh sợ.

“Thần Vong Linh vĩ đại, Richard đại nhân ngài diễn thật sự quá đặc sắc.”

“Quá đáng sợ, Richard đại nhân ngài đã diễn được thành công cái gì gọi là khủng bố.”

Thậm chí một tế ti còn trực tiếp đảo mắt trắng ngất xỉu tại đó, vẻ như bị dọa ngất.

Hạ Tông cố nén cười giật giật khóe môi quay cho xong màn này, cho dù kẻ tâm lý mạnh mẽ như hắn, cũng không thể không thừa nhận Richard thật sự là một kỳ hoa.

Khi Tiêu Dật tìm tới tiền tuyến, Hạ Tông đang ngồi một mình trong lều cắt ghép những cảnh quay gần đây. Khi Edel và Richard đứng sóng vai trong không trung, nhìn thế nào thì Richard cũng giống như tiểu đệ của Edel.

Tiêu Dật đã biết chuyện Hạ Tông quay phim từ chỗ Louis, y hiếu kỳ nhìm chằm chằm cảnh tượng đó, chỉ Richard hỏi.

“Richard diễn là boss phản diện trong kịch bản của anh?”

Hạ Tông dứt khoát lắc đầu, chuyển ánh mắt lên người Edel, “Tên này mới là thần Vong Linh boss phe phản diện cuối cùng, Richard chỉ là tiểu đệ của hắn.”

Tiêu Dật, “… Cẩn thận Richard biết rồi, sẽ bắt anh nghe câu chuyện đáng sợ của hắn.”

Hạ Tông, “… Đó thật sự là khốc hình nha!”

https://thuviensach.vn

Tối nay Tiêu Dật ở lại ma pháp thế giới, theo cách nói của Louis, chiến tranh giữa liên minh chư thần và Edel trên cơ bản đã tới hồi kết, bọn họ tùy thời có thể đột phá ải phòng hộ cuối cùng của tế ti Quang Minh thần điện, trực tiếp đối đầu với Edel. Nhưng chưa xác định được Edel có thể phát rồ chọn tự nổ lần nữa không, vì đảo bảm thần cách hoàn chỉnh, bọn họ hy vọng Tiêu Dật có thể ở lại đây.

Khi Tiêu Dật đợi đại chiến cuối cùng ở ma pháp thế giới, Lục Thiệp Xuyên ở Hư Vô hải nhận được tin tức tới từ Linh Hư cảnh Tiêu gia.

https://thuviensach.vn

TIÊN GIỚI TẨU TƯ PHẠM

Lý Tùng Nho
www.dtv-ebook.com

Chương 107

Ẩn Tình

Hai mươi năm trước Tiêu Dật vừa ra đời đã bị đưa tới nhân giới, không chỉ dẫn tới rạn nứt giữa Lục Thiệp Xuyên và Tiêu Đỉnh Lâu, mà còn có việc ngoài ý muốn của Lục Mẫn Nương. Hai chuyện trước sau mang tới cho Lục Thiệp Xuyên đã kích quá lớn, tới mức lòng ông nguội lạnh thoái chí, trong hai mươi năm không hề có bất cứ liên lạc nào với Tiêu Đỉnh Lâu. Cho tới nay, cho dù Tiêu Dật còn sống khỏe mạnh nhảy nhót bên cạnh ông, nhưng theo sự biến hóa thái độ của Tiêu gia đối với Tiêu Dật theo mỗi thời kỳ, Lục Thiệp Xuyên ngày càng thất vọng đối với cách làm của Tiêu Đỉnh Lâu, cũng dần dập tắt ý định đi tìm Tiêu Đỉnh Lâu.

Nhưng khi Lục Thiệp Xuyên cho rằng giữa ông và Tiêu Đỉnh Lâu đã không còn vướng mắc gì, một thẻ ngọc không có phần ký tên được đưa tới tay ông. Nội dung trong thẻ ngọc vô cùng đơn giản, chỉ có lác đác mấy chữ, Lục Mẫn Nương năm đó gặp phải sở tuần kiểm không phải là việc ngoài ý muốn mà bị sắp đặt.

Vặn nát thẻ ngọc trong tay, vẻ mặt Lục Thiệp Xuyên thực sự không mấy dễ nhìn. Ông nghiêng đầu nhìn Sở Mặc bên cạnh, giọng nói thấp trầm, “Ngươi xem qua rồi?”

Sở Mặc gật đầu, thẻ ngọc đúng ra là đưa cho Tiêu Dật, chỉ là Tiêu Dật không ở tiên giới trùng hợp bị hắn cản lại mà thôi.

https://thuviensach.vn

Lục Thiệp Xuyên hơi động môi, muốn nói gì đó nhưng lại không nói ra lời, chuyện cũ hai mươi năm trước lại lần nữa hiện lên. Trong đầu ông xuất hiện bộ dáng Lục Mẫn Nương trưởng thành từng chút, so sánh với cái chết thảm cuối cùng, uy lực bậc mười trên người không còn áp chế, ầm một tiếng phát lên chọc trời.

Sở Mặc phản ứng cực nhanh thi triển một kết giới trước mặt, chặn lại khí tức bạo nộ ập tới. Một khắc sau, Lục Thiệp Xuyên mới khống chế được tâm trạng của mình, uy lực trên người thu đi, Lục Thiệp Xuyên vẻ mặt bình tĩnh, “Ta muốn đến Linh Hư cảnh một chuyến.”

Sở Mặc không nhìn ra được suy nghĩ của Lục Thiệp Xuyên lúc này, chỉ nhắc nhở, “Thẻ ngọc từ đâu đến ta không tra được, phía sau không chừng có ai đang tính kế.”

Hiện tại quan hệ của Tiêu Dật và Tiêu gia tại tiên giới không phải là bí mật gì, cho dù Tiêu Dật có vẻ hoàn toàn không muốn nhận lại Tiêu gia, nhưng khó bảo đảm một vài thế gia tiên giới vẫn tồn tại nghi kỵ, mượn các cơ hội để chia rẽ quan hệ của Tiêu Dật và Tiêu gia.

Lục Thiệp Xuyên biết Sở Mặc muốn nói gì, nhưng ông đã không thể đợi từ từ điều tra tất cả. Hiện tại ông chỉ muốn lập tức đến Linh Hư cảnh hỏi cho rõ ràng. Năm đó Mẫn Nương gặp chuyện rốt cuộc có phải ngoài ý muốn không. Nếu Mẫn Nương gặp chuyện thật sự là có ẩn tình khác, thì cho dù phải đối đầu với cả Tiêu gia, ông cũng muốn Tiêu gia phải trả giá. Nếu tin tức trong thẻ ngọc chỉ do có người ác ý muốn gây hiềm, ông sẽ cho người thả tin tức này biết, cơn giận của cao thủ bậc mười rốt cuộc ra sao.

Nhờ trục cuốn truyền tống, sau một nén hương, Lục Thiệp Xuyên đã xuất hiện ở trước cửa đại trạch Tiêu gia, khí tức trên người không chút che giấu. Tiêu Thất cảm ứng được ông đầu tiên, trong lòng kinh nghi bất định, đang nghĩ có nên thông báo cho Tiêu Đỉnh Lâu không, thì khí tức của Lục

https://thuviensach.vn

Thiệp Xuyên đã càng lúc càng gần, hiển nhiên là đã phá trận pháp phòng hộ do Tiêu gia bố trí.

Cửa phòng rất nhanh mở ra, Tiêu Đỉnh Lâu vẻ mặt kích động bước ra.

“Thiệp Xuyên!”

Sau niềm vui ban đầu, Tiêu Đỉnh Lâu rất nhanh ý thức được vẻ mặt Lục Thiệp Xuyên không đúng. Hai người tương giao nhiều năm, Tiêu Đỉnh Lâu hiểu rất rõ Lục Thiệp Xuyên, cảm thụ được cảm xúc đè nén trên người đối phương, phản ứng đầu tiên của Tiêu Đỉnh Lâu là không biết Hàm Chương lại làm chuyện gì chọc giận Lục Thiệp Xuyên?

Đối với ngoại hình không quá năm mươi của Lục Thiệp Xuyên, thời gian này Tiêu Đỉnh Lâu già đi lợi hại, đã giống như lão nhân lục tuần. Lục Thiệp Xuyên kinh ngạc, ngắn ngủi hai mươi năm không gặp, ông không biết Tiêu Đỉnh Lâu đã già đi nhiều như vậy. Vẻ mặt Lục Thiệp Xuyên trở nên phức tạp, lời muốn chất vấn ban đầu nghẹn trong miệng, ông vô thanh thở dài một tiếng, hòa hoãn nói, “Ta có chuyện muốn hỏi huynh.”

Thấy Tiêu Đỉnh Lâu và Lục Thiệp Xuyên đóng cửa thư phòng, Tiêu Thất hơi nhíu mày, tuy hắn muốn biết Lục Thiệp Xuyên sẽ nói gì với Tiêu Đỉnh Lâu, nhưng trước mặt cao thủ bậc mười, hắn vẫn không có lá gan làm gì.

Trong thư phòng, Lục Thiệp Xuyên ngữ điệu bình tĩnh nói chuyện nhận được thẻ ngọc ra, ông đọc từng chữ trong nội dung thẻ ngọc.

“Không thể nào!” Tiêu Đỉnh Lâu mất khống chế ngắt lời Lục Thiệp Xuyên, vẻ mặt khổ sở nhìn Lục Thiệp Xuyên, “Ta xem Mẫn Nương là nữ nhi của mình, huynh cảm thấy ta sẽ hại nữ nhi của mình sao?”

Lục Thiệp Xuyên không phải không tin Tiêu Đỉnh Lâu mà là không tin những người khác của Tiêu gia, “Vậy những người khác thì sao?”

https://thuviensach.vn

Tiêu Đỉnh Lâu rất nhanh ý thức được gì đó, “Huynh hoài nghi Hàm Chương?”

Lục Thiệp Xuyên không nói gì, nhưng vẻ mặt âm trầm tựa hồ đã chứng minh cho lời Tiêu Đỉnh Lâu.

Tiêu Đỉnh Lâu lắc đầu, giải thích, “Hàm Chương đối với Mẫn Nương thế nào, Thiệp Xuyên huynh cũng thấy mà. Huynh…”

Năm đó Lục Thiệp Xuyên chịu gả Lục Mẫn Nương vào Tiêu gia, cũng là vì Lục Mẫn Nương là do Hàm Chương chăm sóc trưởng thành, hơn nữa Tiêu Hàm Chương không hề biểu hiện ra một chút không thích nào đối với Lục Mẫn Nương. Cuộc sống sau kết hôn của hai người trừ chậm chạp không có hài tử ra, thì theo nhưng Lục Mẫn Nương nói là kỳ thật không tệ. Lục Thiệp Xuyên vẫn luôn cho rằng Tiêu Hàm Chương cũng coi như yêu thích Mẫn Nương, nhưng cho tới khi Tiêu Dật ra đời, Tiêu Hàm Chương phản ứng kịch liệt, Lục Thiệp Xuyên mới giật mình biết được Tiêu Hàm Chương vô cùng bận tâm với chuyện hạ phẩm tiên cách của Mẫn Nương. Chỉ là hắn vẫn luôn không biểu hiện ra cố đè nén trong lòng mà thôi. Sự ra đời của Tiêu Dật, triệt để kích động cảm xúc dồn nén của Tiêu Hàm Chương, tới mức Tiêu Hàm Chương nhìn cũng không thèm nhìn Tiêu Dật một cái, hoàn toàn xem y như không tồn tại.

Năm đó Lục Mẫn Nương qua đời, Lục Thiệp Xuyên không nghĩ nhiều, hiện tại nghĩ lại chuyện năm đó, Lục Thiệp Xuyên luôn không kìm được nghĩ có phải Tiêu Hàm Chương…

Sự trầm mặc của Lục Thiệp Xuyên khiến Tiêu Đỉnh Lâu không nói được nữa, ngay cả ông cũng không khỏi bắt đầu hoài nghi, bầu không khí trong phòng thoáng chốc trở nên đình trệ, trong mắt Tiêu Đỉnh Lâu hiện lên một mạt khổ sở, vô lực nói, “Thiệp Xuyên, ta sẽ cho huynh một lời giải thích.”

https://thuviensach.vn

Việc tới nước này, Lục Thiệp Xuyên đã không còn gì để nói với Tiêu Đỉnh Lâu, nghe thế chỉ thở dài, quay người rời khỏi Tiêu gia.

Chuyện Lục Thiệp Xuyên tới tìm Tiêu Đỉnh Lâu không phải là bí mật trong Tiêu gia. Mà khi Lục Thiệp Xuyên đi không lâu, Tiêu Đỉnh Lâu liền gọi Tiêu Hàm Chương tới thư phòng đóng cửa nói chuyện nửa ngày. Cuối cùng cảnh tượng Tiêu Hàm Chương tức giận bừng bừng lao ra khỏi thư phòng càng khiến người ta suy đoán không thôi.

Tiêu Khắc rất nhanh biết được mọi chuyện. Hắn thỏa mãn nghe tiểu tư bẩm báo, thấp giọng phân phó vài câu, nhìn tiểu tư lui xuống, trên mặt lộ ra nụ cười toan tính. Hắn không ngờ lại trực tiếp dẫn Lục Thiệp Xuyên tới, nhưng vậy càng tốt, có Lục Thiệp Xuyên trấn áp tới lúc đó cho dù phụ thân muốn giúp Tiêu Tấn thoát tội cũng khẳng định không thể mở miệng. Chẳng qua mục tiêu của hắn là Tiêu Tấn, không hy vọng Lục Thiệp Xuyên sẽ xem phụ thân là đối tượng tình nghi. So với chờ tổ phụ từ từ điều tra chuyện năm đó, còn không biết có thể tra được hay không, không bằng hắn giúp tổ phụ một tay. Tin tức hắn đã truyền tới tai Tiêu Tấn và Ngôn Thanh Nhụy rồi, chỉ chờ xem bọn họ có phản ứng gì thôi.

Khác với Ngôn Thanh Nhụy khắp nơi mua chuộc hạ nhân Tiêu gia, Tiêu Khắc tôn thờ là nhân thủ quý tinh không quý nhiều. Hắn khổ sở nhiều năm mới an bài được một người bên cạnh Tiêu Tấn và Ngôn Thanh Nhụy, chẳng qua một người là đủ rồi. Tiêu Khắc mỉm cười, che giấu đắc ý trong mắt.

Gần như đồng thời, tin Lục Thiệp Xuyên tới Tiêu gia cũng được truyền vào tai Ngôn Thanh Nhụy. Khi Ngôn Thanh Nhụy suy đoán ý đồ Lục Thiệp Xuyên tới đây, nha hoàn cận thân luôn theo Ngôn Thanh Nhụy nhanh chóng từ bên ngoài đi tới cạnh nàng, thấp giọng nói vài câu.

“Thật sao?” Vẻ mặt Ngôn Thanh Nhụy trở nên khó coi.

https://thuviensach.vn

Nha hoàn gật đầu, giải thích, “Là tin từ chính viện truyền tới, nghe nói gia chủ và Lục Thiệp Xuyên cãi nhau, cả chính viện đều nghe được.”

Trong mắt Ngôn Thanh Nhụy xẹt qua tia chột dạ cực nhanh, tiếp theo tâm trạng không yên cho lui nha hoàn. Nàng vẫn không xác định được tiểu nha hoàn nói rốt cuộc có mấy phần thật. Chỉ là nếu tiểu nha hoàn nói là thật, Lục Thiệp Xuyên tới là vì cái chết của Lục Mẫn Nương, nhưng lúc đó Lục Thiệp Xuyên chưa từng hoài nghi, hiện tại đã qua hai mươi năm, sao ông lại đột nhiên lật chuyện này ra?

Ngôn Thanh Nhụy nghĩ không thông rốt cuộc vấn đề từ đâu ra, nàng tự thấy chuyện năm đó làm rất kín kẽ, không lưu lại bất cứ dấu vết nào. Nhưng mà Lục Thiệp Xuyên có thân phận cao thủ bậc mười, chưa chắc cần chứng cớ gì, chỉ cần khẳng định chính là nàng làm, lẽ nào nàng có thể cùng một cao thủ bậc mười tranh biện sao? Một khi chuyện này người bị đổ hoài nghi là nàng, chân chính khó xử sẽ là Tiêu Tấn, đến lúc đó vị trí người thừa kế của Tiêu Tấn khẳng định sẽ dao động. Hiên tại Tiêu Dương không có mặt, chẳng phải sẽ tiện nghi cho tên Tiêu Khắc kia? Nàng đã mất Tiêu Dương, không thể lại để Tiêu Tấn gặp chuyện.

Nghĩ thế, Ngôn Thanh Nhụy cố gắng trấn tĩnh lại, nếu tình huống xấu nhất phát sinh, vậy nàng nên làm sao? Có nên tìm Tiêu Tấn thương lượng không. Ý nghĩ này vừa xuất hiện, Ngôn Thanh Nhụy lập tức lắc đầu. Tình cảm của nàng và Tiêu Tấn mấy năm nay càng lúc càng xa lạ, lại thêm Tiêu Tấn đối với Lục Mẫn Nương vô cùng kính trọng, nếu Tiêu Tấn biết năm đó là do nàng âm thầm xúi giục Lục Mẫn Nương đến nhân giới tìm Tiêu Dật, lại là nàng dẫn sở tuần kiểm phát hiện hành tung của Lục Mẫn Nương, chỉ sợ tình cảm giữa mẫu tử hai người thật sự không còn nữa.

Ngôn Thanh Nhụy nghĩ nhập thần, nhất thời không chú ý đến Tiêu Tấn tới từ lúc nào, khi nàng hồi thần lại thì thấy Tiêu Tấn an tĩnh đứng trong phòng, thần sắc phức tạp nhìn nàng.

https://thuviensach.vn

“Tấn nhi.” Ngôn Thanh Nhụy thu liễm tâm tình, giả vờ vô sự nói, “Sao con qua đây? ’

Tiêu Tấn nhắm mắt, khàn giọng mở miệng nói, “Ta nghe nói Lục ngoại công tới tìm tổ phụ hỏi tình hình mẫu thân qua đời năm đó.”

“Tấn nhi!” Ngôn Thanh Nhụy vô thức ngắt lời Tiêu Tấn, nàng không biết Tiêu Tấn có phải biết gì rồi không, đặc biệt nói thế là có mục đích gì?

Tiêu Tấn ánh mắt khổ sở nhìn Ngôn Thanh Nhụy một cái, hơi cúi đầu che giấu vẻ mặt, “Phu nhân đừng lo lắng, chuyện năm đó đã không còn dấu vết gì, tất cả đều không có liên quan tới phu nhân.”

Ngôn Thanh Nhụy kinh nghi nhìn Tiêu Tấn, “Tấn nhi con…”

Tiêu Tấn tránh ánh mắt Ngôn Thanh Nhụy, không giải thích gì lặng lẽ lui ra.

Thời tiết của tiên giới bất kể lúc nào cũng đều là gió mát trời đẹp, nhưng Tiêu Tấn đứng dưới mặt trời, lại cảm thấy một hơi lạnh nổi lên trong lòng. Hắn không khỏi nghĩ tới hai mươi năm trước, sau khi hắn phát hiện mẹ cả chết là vì mẹ ruột toan tính, hắn gần như không có chút do dự nào, theo bản năng dọn sạch tất cả dấu vết có thể chỉ về phía mẹ ruột. Vì phòng ngừa vạn nhất, thậm chí ngay cả mấy người của sở tuần kiểm đã ra tay lúc đó, cũng bị hắn tìm cơ hội để cho bọn họ triệt để lạc trong Vô Vọng chi hải.

Sau khi xác định không có bất cứ dấu vết nào nữa, hắn mới dám thở phào một hơi. Nhưng khi hắn làm xong tất cả, hắn lại không thể nào đối diện với mẹ ruột nữa, tới mức tình cảm của hắn và mẹ ruột càng lúc càng xa lạ. Hắn biết tất cả những gì mẹ làm là vì hắn, hắn cũng không cách nào không lo sống chết của mẹ, nhưng mỗi khi nghĩ tới mẹ cả, hổ thẹn và tự trách lại bao lấy hắn. Ai ai cũng nói hắn kính trọng mẹ cả, chỉ có hắn mới biết, kỳ thật hắn chỉ đang chuộc tội mà thôi.

https://thuviensach.vn

chương 108: Đảo ngược

Chuyện Lục Thiệp Xuyên giận dữ lao vào Tiêu gia, sau khi ông rời đi rất nhanh đã lan truyền tới các đại thế gia. Mọi người xôn xao suy đoán Tiêu gia đã làm gì, mà lại chọc giận Lục Thiệp Xuyên.

Tiêu Đỉnh Lâu không để ý tới những lời đồn đãi bên ngoài, chỉ âm thầm bắt đầu điều tra chuyện năm đó. Nhưng một là thời gian đã quá lâu, hai là Tiêu Tấn dọn dẹp sạch sẽ, Tiêu Đỉnh Lâu nhất thời không phát hiện dấu vết gì. Tiêu Hàm Chương từ sau khi cãi nhau một trận với Tiêu Đỉnh Lâu trong thư phòng thì vẫn lạnh mặt nhìn hành động của phụ thân. Thấy phụ thân cả đêm khổ cực nhưng không tra được cái gì, trong lòng càng không kiên nhẫn, sáng sớm liền lao vào thư phòng.

“Phụ thân, cái chết của Mẫn Nương năm đó chỉ là ngoài ý muốn, điểm này sở tuần kiểm cũng có thể chứng minh. Năm đó nhạc phụ không phải cũng đã chấp nhận là ngoài ý muốn sao? Hiện tại đã qua hai mươi năm, ai biết có phải có người ở sau âm thầm ly gián khiến nhạc phụ lật lại chuyện này không?”

Tiêu Đỉnh Lâu cả đêm không ngủ, vẻ mặt lộ rõ mệt mỏi. Ông giao thẻ ngọc vừa nhận được cho Tiêu Hàm Chương, nói: “Mấy tuần kiểm vệ truy bắt Mẫn Nương năm đó sau khi Mẫn Nương chết, trong vòng một năm lục tục mất tích trong Vô Vọng chi hải, con giải thích thế nào?”

Tiêu Hàm Chương liếc nhanh qua nội dung trên thẻ ngọc, vẫn cường ngạnh biện giải, “Chức trách sở tuần kiểm này vốn tràn đầy nguy hiểm, nói không chừng chỉ là trùng hợp.”

“Trùng hợp?” Tiêu Đỉnh Lâu thở dài, “Hàm Chương, con thà tin rằng đây là trùng hợp cũng không tin có người tính kế hại Mẫn Nương, con sợ cái gì?”

Vẻ mặt Tiêu Hàm Chương dại ra, hơi tránh né ánh mắt Tiêu Đỉnh Lâu.

https://thuviensach.vn

Tiêu Đỉnh Lâu khổ sở nhìn hắn, “Năm đó Mẫn Nương sinh hài tử đó xong thân thể không tốt, người có thể tiếp cận nó cũng chỉ có vài người đặc biệt, Hàm Chương, con nói thật với ta đi, có phải là con không?”

“Phụ thân!” Tiêu Hàm Chương tức giận, đây đã là lần thứ hai phụ thân lộ ra ý này, “Con và Mẫn Nương dù sao cũng là phu thê, lẽ nào phụ thân cảm thấy con sẽ hại Mẫn Nương sao?”

Tiêu Hàm Chương cố gắng muốn bình tĩnh lại, nhưng đối diện với ánh mắt trầm mặc lại hiểu rõ của Tiêu Đỉnh Lâu, hắn cuối cùng không nhịn được bạo phát.

“Đúng, sau khi hài tử đó ra đời, có một thời gian con hy vọng Mẫn Nương chết đi, con lo lắng Mẫn Nương lại sinh ra một hài tử không có tiên cách, một phế vật nữa. Nhưng đây dù sao cũng chỉ là suy nghĩ mà thôi…”

Tiêu Hàm Chương không nói tiếp, hắn dù có tràn đầy bất mãn với Lục Mẫn Nương, nhưng dù sao từ nhỏ đã nhìn Lục Mẫn Nương trưởng thành lại là phu thê nhiều năm, sao hắn lại thật sự nhẫn tâm để Lục Mẫn Nương chết. Suy nghĩ đó vừa xuất hiện trong đầu hắn, hắn đã liều mạng áp chế, chỉ là hắn không ngờ được Lục Mẫn Nương thật sự chết. Thoáng chốc nhận được tin Lục Mẫn Nương chết, hắn nhìn Lục Thiệp Xuyên thống khổ muốn chết, về mặt tình cảm hắn cảm thấy mình cũng nên thống khổ, nhưng ngoài thống khổ ra lại không tự chủ được nảy sinh một cảm giác nhẹ nhõm bí mật.

Sự nhẹ nhõm như có mang theo tội lỗi này suốt hai mươi năm không lúc nào không quấn lấy hắn, khiến hắn cố ý đẩy Lục Mẫn Nương và Tiêu Dật ra khỏi cuộc sống của mình. Giống như chỉ cần thời gian lâu rồi, sự tồn tại của Lục Mẫn Nương và Tiêu Dật sẽ có thể hoàn toàn nhạt đi trong cuộc sống của hắn. Hắn không có một người vợ có hạ phẩm tiên cách, không có một đứa con không khác gì phế nhân, hắn vẫn là thiếu niên đắc ý gia chủ tiếp theo của Tiêu gia, Tiêu Hàm Chương.

https://thuviensach.vn

Thần tình của Tiêu Hàm Chương đâm vào mắt Tiêu Đỉnh Lâu, đến hiện tại ông đã không biết ban đầu kết thân với Lục Thiệp Xuyên là đúng hay sai. Ông từ trong mắt Tiêu Hàm Chương nhìn ra được hắn không có liên quan tới cái chết của Lục Mẫn Nương, Tiêu Đỉnh Lâu hít sâu một hơi, thấp giọng nói, "Nếu không phải con, vậy tại sao con lại bài xích chuyện điều tra nguyên nhân cái chết của Mẫn Nương?"

"Con…"

"Hàm Chương, con vẫn đang sợ hãi đúng không? Con sợ là…"

"Phụ thân!" Tiêu Hàm Chương lại lần nữa ngắt lời Tiêu Đỉnh Lâu, lớn tiếng nói, "Tuyệt đối không thể nào là Tấn nhi, nó là do phụ thân một tay giáo dục, Tấn nhi có tính cách thế nào phụ thân lẽ nào không biết sao?"

Tiêu Đỉnh Lâu trầm mặc, bản thân ông cũng không nguyện tin rằng Tiêu Tấn sẽ làm thế. Ông lắc đầu nhìn Tiêu Hàm Chương vẻ mặt kích động, "Tính tình của Tấn nhi ta tin tưởng, nhưng Ngôn Thanh Nhụy thì sao?"

"Thanh Nhụy…"

Tiêu Đỉnh Lâu quay người không nhìn Tiêu Hàm Chương nữa, giống như đang tự nói, "Trong người hài tử đó tuy không có tiên cách không cách nào kế thừa Tiêu gia, nhưng nếu Mẫn Nương còn sống, các con còn trẻ sau này vẫn có thể có đích tử. Nếu Mẫn Nương không còn nữa. Với giao tình của ta và Thiệp Xuyên, con đương nhiên sẽ không tiếp tục lấy vợ, không có khả năng có hài tử nào nữa, Tấn nhi lớn nhất, con nói xem Thanh Nhụy có yên tâm không?"

"Phụ thân, đây chỉ là suy đoán thôi."

"Hàm Chương!" Tiêu Đỉnh Lâu thở dài thườn thượt, "Chuyện chúng ta có thể tra được có thể nghĩ tới, con cảm thấy Thiệp Xuyên sẽ không tra được không nghĩ tới sao? Con cảm thấy Thiệp Xuyên sẽ giống như con tin

https://thuviensach.vn

rằng sự biến mất của tuần kiểm vệ chỉ là trùng hợp? Việc tới nước này, chuyện này do chúng ta tra ra còn có thể giữ chút mặt mũi, cũng coi như cho Thiệp Xuyên một câu trả lời."

"Nhưng Tấn nhi?"

Tiêu Hàm Chương không dám tra, trong lòng hắn đương nhiên tin tưởng Tiêu Tấn, nhưng hắn không dám tin tưởng Ngôn Thanh Nhụy. Vạn nhất nếu là Ngôn Thanh Nhụy làm, Tiêu Tấn làm sao đây? Dưới cơn tức giận của Lục Thiệp Xuyên, Tiêu Tấn chỉ có thể bị Tiêu gia đuổi đi, vị trí người thừa kế Tiêu gia nên làm sao?

Tiêu Đỉnh Lâu vô lực phất tay, "Không phải còn có Tiêu Khắc sao?"

Nói tới giờ, Tiêu Đỉnh Lâu đã bày tỏ rõ nếu thật sự là Ngôn Thanh Nhụy làm, vậy Tiêu Tấn cũng sẽ bị đuổi đi, Tiêu Hàm Chương muốn nói gì đó nhưng cũng không nói ra lời.

Cuộc đối thoại của phụ tử hai người lọt vào tai Tiêu Thất đứng bên ngoài không sót một chữ. Nghe tới tên Tiêu Khắc, Tiêu Thất vẫn rũ đầu ngay cả mắt cũng không ngẩng lên, chỉ hơi động tay, một thẻ ngọc từ ống tay áo bay ra, bay thẳng tới viện của Tiêu Khắc. Tiêu Hàm Chương vẫn không nhẫn tâm, nên bảo Tiêu Khắc thêm một mồi lửa nữa. Nói ra thì, ngay cả hắn cũng vẫn luôn cho rằng cái chết của Lục Mẫn Nương chỉ là ngoài ý muốn, không ngờ cư nhiên lại có ẩn tình. Nghĩ tới Tiêu Khắc khơi chuyện này ra, hắn thật sự đã xem thường Tiêu Khắc rồi.

Gần như trong thoáng chốc, Tiêu Khắc nhận được thẻ ngọc. Xem xong nội dung trong thẻ ngọc, Tiêu Khắc theo thói quen vặn nát thẻ ngọc. Hắn vẫn luôn biết trong chính viện có người của Vân Lam, mấy năm nay hắn ở Tiêu gia âm thầm tổ chức thuận lợi như thế, cũng là nhờ người này. Nhưng hắn không biết đối phương là ai. Đối với việc đối phương luôn có thể biết được một vài chuyện ẩn mật không cho ai biết của Tiêu gia, hắn cảm thấy

https://thuviensach.vn

vô cùng hiếu kỳ. Theo như hắn nghĩ, người này nhất định náu mình bên cạnh tổ phụ, nhưng bên cạnh tổ phụ chỉ có Tiêu Thất, còn có ai có thể thoát được con mắt Tiêu Thất? Còn chuyện hoài nghi Tiêu Thất chính là người đó, Tiêu Khắc nghĩ cũng chưa từng nghĩ tới khả năng đó. Tiêu Thất và tổ phụ cùng nhau trưởng thành, tuyệt đối không thể nào phản bội tổ phụ.

Tiêu Khắc rất nhanh lắc đầu đuổi nghi vấn đi, lại đặt lực chú ý lên nội dung trong thẻ ngọc. Xem ra tổ phụ hoài nghi Ngôn Thanh Nhụy, nhưng hắn luôn cảm thấy đại ca thân ái của hắn cũng không thoát được liên can. Tiêu Khắc cười hàm hậu, bất kể Tiêu Tấn có can dự hay không, tổ phụ hoài nghi Ngôn Thanh Nhụy là chắc chắn rồi, là một đệ đệ tốt kính ngưỡng ca ca, sao hắn có thể nhẫn tâm che giấu đại ca tin tức này?

Trong thư phòng, Tiêu Hàm Chương vẫn còn muốn nói gì đó, chợt nghe thấy bên ngoài truyền tới tiếng nói chuyện.

Tiêu Hàm Chương áp chế cảm xúc, “Ai?”

Giọng nói cung kính của Tiêu Thất vang lên, “Gia chủ, là đại công tử tới.”

“Tấn nhi?”

Không đợi Tiêu Hàm Chương gọi Tiêu Tấn vào, Tiêu Tấn đã trực tiếp mở cửa. Hắn vẻ mặt bình tĩnh, giống như không nhìn thấy sự quái dị của tổ phụ và phụ thân đối với hành động của mình, đi thẳng tới trước mặt Tiêu Đỉnh Lâu.

“Mẫu thân năm đó gặp chuyện, là do con dẫn sở tuần kiểm tới.”

“Cái gì?” Tiêu Hàm Chương kinh ngạc.

Tiêu Tấn vẻ mặt bất biến, tiếp tục nói, “Sau đó, cũng là con nghĩ cách khiến mấy người trong sở tuần kiểm gặp chuyện ở Vô Vọng chi hải.”

https://thuviensach.vn

“Tấn nhi, con có biết mình đang nói gì hay không?” Tiêu Hàm Chương lao tới trước mặt Tiêu Tấn như một mũi tên, muốn bịt miệng Tiêu Tấn.

Tiêu Tấn gật đầu, “Con biết, là con bị vị trí gia chủ che mờ mắt, cho rằng xử lý mẫu thân rồi, thì sẽ không có đích tử ra đời nữa, con chính là người thừa kế danh chính ngôn thuận. Con có lỗi với sự giáo dục của tổ phụ mấy năm nay, cũng có lỗi với mẫu thân.”

Tiêu Tấn nói xong thì hơi cúi đầu, không nhìn Tiêu Đỉnh Lâu nữa. Hắn biết tổ phụ chưa chắc sẽ tin lời hắn, nhưng đây là cách duy nhất hắn có thể nghĩ ra để bảo vệ mẹ ruột. Nếu không phải vì hắn, mẹ ruột cũng sẽ không hạ thủ với mẹ cả, nói tới nói lui đầu sỏ gây họa vẫn là hắn. Hắn đã có lỗi với mẹ cả, không thể lại mất đi mẹ ruột. Hắn tự biết đứng ra gánh vác chuyện này sẽ phải đối diện hậu quả nào, cơn giận của cao thủ bậc mười chỉ e tổ phụ cũng căn bản không thể bảo vệ hắn, nhưng chỉ cần mẹ ruột có thể sống là đủ rồi.

Thái độ mặc ý xử trí của Tiêu Tấn khiến Tiêu Đỉnh Lâu nửa ngày không nói nên lời. So với sự trầm mặc của Tiêu Đỉnh Lâu, Tiêu Hàm Chương lại phản ứng kịch liệt, “Tấn nhi, con đừng nói bậy, có phải mẹ con…”

“Phụ thân!” Tiêu Tấn ngắt lời hắn, “Không liên quan tới Thanh Nhụy phu nhân, Thanh Nhụy phu nhân mất đi tam đệ đã đủ đáng thương rồi.”

Trong lúc Tiêu Tấn đối đầu với Tiêu Hàm Chương, một trận dao động không gian truyền tới, “Cho ta vào.” Giọng nói của Ngôn Thanh Nhụy vang lên ngoài cửa.

Thần sắc Tiêu Tấn đột biến, Tiêu Đỉnh Lâu nhìn Tiêu Tấn một cái rồi mở miệng nói, “A Thất, cho nó vào.”

Tiêu Đỉnh Lâu vừa nói xong, Ngôn Thanh Nhụy vẻ mặt tái nhợt đẩy cửa chạy vào, “Tấn nhi?”

https://thuviensach.vn

Tiêu Tấn cúi đầu cố ý không nhìn Ngôn Thanh Nhụy, chỉ thấp giọng nói, “Thanh Nhụy phu nhân.”

Ngôn Thanh Nhụy lo lắng đánh giá Tiêu Tấn một chút, rồi nhìn sang Tiêu Hàm Chương, “Hàm Chương, chàng có tin thiếp không?” Không đợi Tiêu Hàm Chương nói gì, Ngôn Thanh Nhụy đã hít sâu một hơi, cung kính quay sang Tiêu Đỉnh Lâu nói, “Thanh Nhụy biết gia chủ đang tra chuyện phu nhân qua đời năm đó, Thanh Nhụy đáng chết, mấy năm nay vẫn luôn có chuyện che giấu gia chủ và Hàm Chương.”

“Phu nhân!”

“Nói đi!”

Hai giọng nói khác nhau vang lên. Trước là Tiêu Tấn, sau là Tiêu Đỉnh Lâu.

Ngôn Thanh Nhụy không nhìn Tiêu Tấn, vẫn giữ thái độ cung kính, “Năm đó phu nhân gặp chuyện quả thật là bị người hãm hại, chỉ là người hạ thủ lại một lòng muốn giá họa Thanh Nhụy. Thanh Nhụy tuy nhìn ra được ý đồ của đối phương, nhưng khổ nỗi không có chứng cớ, lại không muốn vô duyên vô cớ bị hãm hại, chỉ có thể lén lút ra tay lau sạch chuyện này, xem như cái gì cũng chưa từng phát sinh. Mấy năm nay Thanh Nhụy vẫn luôn hối hận, cảm thấy có lỗi với phu nhân, mấy lần muốn nói rõ với gia chủ, nhưng lại không biết nên nói thế nào, rồi lại sợ gia chủ sẽ đổ tội danh này lên người Thanh Nhụy. Thanh Nhụy không biết đại công tử từ đâu biết được chuyện này, lại hiểu lầm là hành vi của Thanh Nhụy, hiện tại đại công tử muốn bảo vệ Thanh Nhụy, nên gánh vác tội danh mà mình chưa từng làm, Thanh Nhụy không thể không nói chuyện này ra, xin gia chủ minh xét.”

Ngôn Thanh Nhụy nói xong, Tiêu Hàm Chương lập tức phối hợp mở miệng, “Người muốn giá họa cho nàng là ai?”

https://thuviensach.vn

Ngôn Thanh Nhụy không trực tiếp trả lời, chỉ thấp giọng nói, “Phu nhân gặp chuyện, Thanh Nhụy bị hãm hại, đại công tử bị Thanh Nhụy liên lụy, ai sẽ được lợi nhất?”

“Khắc nhi?”

Tiêu Hàm Chương vô thức mở miệng, thoáng chốc hắn đã lựa chọn bên nào bỏ bên nào lấy. Lời của Ngôn Thanh Nhụy chưa chắc đáng tin, nhưng giữa Tiêu Tấn và Tiêu Khắc bảo hắn chọn lựa đương nhiên hắn sẽ chọn bảo vệ Tiêu Tấn. Trong đầu hiện lên nụ cười hàm hậu của Tiêu Khắc, ấn tượng của Tiêu Hàm Chương đối với Tiêu Khắc quả thật mơ hồ. Hắn quyết tâm nhìn Tiêu Đỉnh Lâu, nếu Tiêu gia nhất định phải cho Lục Thiệp Xuyên một câu trả lời, mẹ ruột của Tiêu Khắc đã qua đời, phân lượng của Tiêu Khắc đã đủ rồi.

Sự xoay chuyển trong phòng khiến Tiêu Thất ngoài cửa không kịp trở tay, hắn vốn cho rằng đã bụi yên phủ lắng, không phải Tiêu Tấn chính là Ngôn Thanh Nhụy gánh chuyện này, không ngờ lúc này Ngôn Thanh Nhụy lại lật bàn. Hiện tại mẹ ruột của Tiêu Khắc đã chết không đối chứng, nếu Tiêu Hàm Chương thật sự muốn đẩy chuyện này lên người Tiêu Khắc và mẹ ruột của hắn, vạn nhất lôi ra được bối cảnh Vân Lam sau lưng Tiêu Khắc, vậy Tiêu Khắc cho dù mọc miệng khắp người cũng không nói rõ được.

Tiêu Thất ngước mắt lên, đang dự định thông báo cho Tiêu Khắc, trong không gian lại một trận dao động, uy lực của Lục Thiệp Xuyên thoáng chốc bao trùm cả đại trạch Tiêu gia.

https://thuviensach.vn

TIÊN GIỚI TẨU TƯ PHẠM

Lý Tùng Nho
www.dtv-ebook.com

Chương 109

Hủy Diệt

Tin tức Tiêu gia có thể tra được, kim ngư vệ đồng dạng cũng có thể tra được, thậm chí còn tra rõ hơn cả Tiêu gia.

Trời còn chưa sáng, tình báo của kim ngư vệ đã đưa tới tay Sở Mặc. Từ lúc mấy tuần kiểm vệ truy bắt Lục Mẫn Nương năm đó biến mất tại Vô Vọng chi hải, cho tới động tác nhỏ của Tiêu gia khi bọn họ gặp chuyện, tất cả dấu vết tựa hồ đều chứng minh cái chết của Lục Mẫn Nương năm đó có ẩn tình khác.

Sở Mặc lặng lẽ đưa tình báo cho Lục Thiệp Xuyên, lúc này hắn thật sự thấy may mắn vì Tiêu Dật không có ở tiên giới, không cần trực tiếp đối diện với tất cả. Có lẽ trước đó đã có dự cảm, sau khi tỉ mỉ xem xong kết quả điều tra của kim ngư vệ, Lục Thiệp Xuyên bình tĩnh hơn Sở Mặc dự đoán.

“Chắc những tư liệu này Tiêu Đỉnh Lâu cũng tra được, đến lúc đi tìm hắn để đòi câu trả lời rồi.”

Lục Thiệp Xuyên có ý gì Sở Mặc nghe liền hiểu, hắn hoàn toàn không do dự nói, “Ta đi chung với ông ngoại.”

Hai người thái độ thống nhất, đều muốn giải quyết chuyện này trước khi Tiêu Dật trở về. Sở Mặc là đau lòng Tiêu Dật vốn đã không cảm thụ được bất cứ thân tình nào từ Tiêu gia, vạn nhất chuyện này dính dáng tới Tiêu Hàm Chương, đến lúc đó Tiêu Dật phải đối mặt thế nào? Lục Thiệp Xuyên

https://thuviensach.vn

cũng đồng dạng lo lắng, hắn ra mặt có thể lấy lại công đạo cho nữ nhi, nhưng nếu Tiêu Dật cũng ra mặt, một bên là mẹ ruột, một bên là cha ruột, y nên làm sao? So với đợi đến lúc đó khiến Tiêu Dật khó xử, không bằng bọn họ sớm giải quyết chuyện này. Dù sao trong mắt Sở Mặc Tiêu gia cũng có dính líu không rõ với dư nghiệt Vân Lam, nhân cơ hội cùng kết thúc luôn là tốt nhất.

Đối với đề nghị của Sở Mặc, Lục Thiệp Xuyên gật đầu, không cự tuyệt.

Khi hai người tới Linh Hư cảnh Tiêu gia, kim ngư vệ nhận được tin trước đó đã bao vây cả Tiêu gia. Lục Thiệp Xuyên vẻ mặt phức tạp nhìn kim ngư vệ xung quanh một cái, ông cũng chỉ mới biết trong Tiêu gia lại có người của dư nghiệt Vân Lam. Nghĩ tới dáng vẻ của Tiêu Đỉnh Lâu tối qua, Lục Thiệp Xuyên vô thanh thở dài một tiếng trong lòng.

Chính viện Tiêu gia, mọi người đồng thời cảm ứng được khí tức của Lục Thiệp Xuyên.

Tiêu Đỉnh Lâu phất tay, bảo Tiêu Tấn và Ngôn Thanh Nhụy lui về nội viện, mệt mỏi nhìn Tiêu Hàm Chương, “Con thật sự tin lời của Ngôn Thanh Nhụy?”

“Con…” Tiêu Hàm Chương tránh khỏi ánh mắt Tiêu Đỉnh Lâu, vừa như tự nói vừa như giải thích, “Không phải con là phụ thân nhẫn tâm, chỉ là Tiêu Khắc từ nhỏ yếu đuối vô năng, Tiêu gia nếu giao cho nó, cơ nghiệp mấy vạn năm chẳng phải sẽ bị hủy sớm chiều sao. So với nó, Tấn nhi về mọi mặt đều ưu tú hơn nhiều, hiện tại…”

Tiêu Hàm Chương không nói tiếp nữa, Tiêu Đỉnh Lâu cười khổ, “Con cảm thấy chuyện chúng ta có thể tra được, Thiệp Xuyên sẽ không tra được?”

Tiêu Hàm Chương một lòng muốn bảo vệ Tiêu Tấn, lập tức cường ngạnh nói, “Nhạc phụ dù có lợi hại cũng chỉ có một mình?”

https://thuviensach.vn

“Con quên Sở Mặc rồi? Cho dù không có Sở Mặc, chỉ cần Thiệp Xuyên mở lời, có bao nhiêu người sẽ thay hắn tra rõ chuyện này, con muốn để mặt mũi Tiêu gia chúng ta mất sạch sẽ hay sao.”

“Phụ thân! Vậy Tấn nhi?”

Tiêu Đỉnh Lâu nhắm mắt, “Đem chuyện chúng ta tra được và lời của Ngôn Thanh Nhụy nói lại nguyên văn cho Lục Thiệp Xuyên, tất cả do Thiệp Xuyên tự phán đoán.”

“Phụ thân!” Tiêu Hàm Chương vẫn không chết tâm muốn tiếp tục nói, ngoài cửa đã vang lên tiếng Tiêu Thất, “Gia chủ, kim ngư vệ bao vây đại trạch bổn gia.”

“Cái gì? Kim ngư vệ!” Tiêu Hàm Chương không còn tâm trạng nói chuyện Tiêu Tấn nữa, giật mình tức giận đẩy cửa, “Sở Trầm Uyên có ý gì?”

Tiêu Thất ẩn thân sau lưng Tiêu Hàm Chương, hơi nhíu mày, có chút hối hận vừa rồi đã thông báo gọi Tiêu Khắc qua đây. Hắn vốn là lo lắng Tiêu Đỉnh Lâu bị Tiêu Hàm Chương đả động thật sự lấy Tiêu Khắc ra đỡ đạn, nghĩ Tiêu Khắc bình thường quen diễn kịch, lúc này chính là lúc phải trông vào tài diễn xuất của hắn. Chỉ là không ngờ được hắn vừa mới thấy may mắn vì đã phát thẻ ngọc đi trước khi Lục Thiệp Xuyên đến, lập tức lại nhận được tin kim ngư vệ bao vây đại trạch Tiêu gia.

Tiêu Thất cúi đầu, vẻ mặt ẩn ý khó đoán, kim ngư vệ có ý gì? Là Sở Trầm Uyên phát hiện thân phận của Tiêu Khắc, dự định nhân cơ hội gây phiền cho Tiêu gia? Hay là tất cả chỉ là hành động riêng biệt của Sở Mặc, chỉ muốn ra mặt thay Tiêu Dật? Tiêu Thất không đoán được tình hình trước mắt, chỉ có thể thầm cảnh báo mình lấy bất biến ứng vạn biến.

Tiêu Hàm Chương vừa nói xong, Lục Thiệp Xuyên dẫn theo Sở Mặc từng bước đi vào. Tiêu Hàm Chương chột dạ nhìn Lục Thiệp Xuyên chào hỏi, “Nhạc phụ.”

https://thuviensach.vn

Đợi khi hắn quay sang Sở Mặc, lại hừ lạnh một tiếng, “Sở thống lĩnh, ngươi có ý gì?”

Đối với Tiêu Hàm Chương, Lục Thiệp Xuyên vẫn luôn hoài nghi hắn không thoát khỏi can hệ với cái chết của Lục Mẫn Nương. Nghe thấy cách xưng hô “nhạc phụ” của Tiêu Hàm Chương, Lục Thiệp Xuyên chỉ cảm thấy trong lòng nổi lên một ngọn lửa, uy lực trên người bùng lên ngập trời, hung tợn áp tới Tiêu Hàm Chương, trực tiếp bức hắn lùi liền vài bước mới đứng vững lại được.

“Phụt!” Tiêu Hàm Chương phun ra một ngụm máu, chỉ cảm thấy khí huyết trong người cuộn trào, khó chịu không nói nên lời.

“Phụ thân!”

“Hàm Chương!”

Tiêu Đỉnh Lâu bước ra, vẻ mặt phức tạp nhìn Lục Thiệp Xuyên, “Thiệp Xuyên, huynh có ý gì?”

Lục Thiệp Xuyên phất tay ném kết quả điều tra của kim ngư vệ cho Tiêu Đỉnh Lâu, “Huynh tự nhìn đi.”

So với điều tra của Tiêu gia, điều tra của kim ngư vệ rõ ràng tỉ mỉ hơn nhiều. Tiêu Đỉnh Lâu biết rõ Lục Thiệp Xuyên nhất định hoài nghi Tiêu Hàm Chương, lập tức thấp giọng giải thích, “Thiệp Xuyên, huynh nghe ta nói, Hàm Chương không có liên quan tới cái chết của Mẫn Nương, hại chết Mẫn Nương là một người khác.”

Vẻ mặt Lục Thiệp Xuyên rõ ràng là không tin, Tiêu Đỉnh Lâu chỉ cảm thấy tràn đầy khổ sở, lại lần nữa thấp giọng giải thích. Bắt đầu từ kết quả điều tra của Tiêu gia, cho tới lời Ngôn Thanh Nhụy nói, Tiêu Đỉnh Lâu tỉ mỉ thuật lại một lượt. Ông cảm thấy những lời này không thiên vị không sai lệch, nhưng không ngờ Lục Thiệp Xuyên nghe vào tai chỉ cảm thấy lời của

https://thuviensach.vn

Tiêu Đỉnh Lâu toàn là muốn thoát tội cho Tiêu Hàm Chương và Tiêu Tấn, muốn đem tất cả chuyện này đẩy hết lên người một nữ nhân đã chết.

Lục Thiệp Xuyên trong lòng thê lương, thấp giọng cười, "Đỉnh Lâu, huynh và ta tương giao nhiều năm, huynh cảm thấy những lời này đáng tin sao? Chẳng lẽ huynh xem ta là con nít ba tuổi, chuẩn bị lấy một đứa con vợ lẽ không bắt mắt ra lừa gạt ta?"

"Thiệp Xuyên…" Tiêu Đỉnh Lâu vô thức muốn mở miệng giải thích, Tiêu Khắc trùng hợp lại xuất hiện ở chính viện vào lúc này.

"Tổ phụ, phụ thân." Trong viện đầy người rõ ràng làm Tiêu Khắc kinh ngạc, hắn rất nhanh cúi đầu, dáng vẻ lo sợ, "Tổ phụ, ta…"

Tiêu Đỉnh Lâu tuy cảm thấy Tiêu Khắc xuất hiện quá mức kỳ quái, nhưng suy nghĩ này chỉ lướt qua trong đầu mà thôi. Nhìn bộ dáng Tiêu Khắc vẻ mặt yếu đuối giống như ngay cả nói cũng không dám nói, Tiêu Đỉnh Lâu nhẹ than. Tuy ông thích Tiêu Tấn, bình thường đối với Tiêu Khắc phần lớn là xem nhẹ, nhưng dù thế nào Tiêu Khắc cũng là cháu của ông, ông vẫn không thể nào làm ra chuyện không quan tâm sống chết của Tiêu Khắc mà đổ cái chết của Lục Mẫn Nương lên đầu Tiêu Khắc.

Tiêu Đỉnh Lâu cố gắng khiến giọng nói của mình trở nên hiền hòa một chút, "Khắc nhi, tổ phụ hiện đang có khách, có chuyện gì con đợi lát nữa hãy nói, trở về trước đi."

"Dạ!" Tiêu Khắc lo sợ gật đầu, trong lòng nhẹ thở phào một hơi. Chỉ cần Tiêu Đỉnh Lâu không đẩy hắn ra trước mặt Lục Thiệp Xuyên, liền nói rõ đề nghị của Tiêu Hàm Chương không được Tiêu Đỉnh Lâu đáp ứng, điều này khiến Tiêu Khắc cuối cùng cũng yên tâm.

Thấy Tiêu Khắc quay người định đi, Sở Mặc đột nhiên bất ngờ mở miệng, "Tiêu nhị công tử, Thanh Nhụy phu nhân vừa rồi chỉ đích danh ngươi có liên quan tới cái chết của Tiêu phu nhân, ngươi nghĩ thế nào?"

https://thuviensach.vn

“Tổ phụ?” Tiêu Khắc hoang mang quay đầu, vẻ mặt không dám tin. Hắn rụt rè nhìn Ngôn Thanh Nhụy, trong mắt tràn đầy ủy khuất.

“Sở thống lĩnh, ngươi!” Tiêu Đỉnh Lâu bất mãn trừng Sở Mặc.

Sở Mặc đối với cái trừng của Tiêu Đỉnh Lâu hoàn toàn không để tâm, chỉ thú vị nhìn Tiêu Khắc. Tiêu Khắc là ai, chỉ sợ người ở đây không ai rõ ràng bằng hắn. Tiêu Đỉnh Lâu khua chiêng gõ trống điều tra chuyện cái chết của Lục Mẫn Nương, hắn không tin Tiêu Khắc không biết. Tiêu Khắc nếu đã biết hành động của Tiêu Đỉnh Lâu, lại biết Lục Thiệp Xuyên tới đây, còn đặc biệt chạy tới nói rõ cái gì? Nói rõ trước đó hắn đã biết những gì Ngôn Thanh Nhụy nói, hắn đang lo lắng Tiêu Đỉnh Lâu thật sự đẩy chuyện này lên người hắn, cho nên mới chọn thời cơ này chạy tới tẩy sạch cho mình.

Đối với lời của Ngôn Thanh Nhụy, Sở Mặc một chữ cũng không tin. Theo tính cách của Tiêu Khắc, chuyện năm đó nếu Tiêu Khắc và mẫu thân của hắn làm, hắn sớm đã nghĩ biện pháp tiêu diệt Tiêu Dật khi Tiêu Dật xuất hiện ở tiên giới lần đầu rồi, tuyệt đối sẽ không để mặc Tiêu Dật làm ăn tới hôm nay. Nếu đã không phải Tiêu Khắc, nhìn phản ứng của Tiêu Đỉnh Lâu cũng đủ để loại bỏ Tiêu Hàm Chương, vậy thì chỉ còn lại Ngôn Thanh Nhụy. Càng không cần nói Ngôn Thanh Nhụy vô duyên vô cớ hãm hại Tiêu Khắc làm gì, chỉ là muốn Tiêu Khắc thay nàng ta đỡ đạn.

Ánh mắt Sở Mặc khiến Tiêu Khắc thấp thỏm trong lòng, trên mặt hắn nhanh chóng hiện liên một tia quyết tuyệt. Giây tiếp theo, Tiêu Khắc đột nhiên quỳ trước mặt Tiêu Đỉnh Lâu, cà lăm nói, “Tổ, tổ phụ, ta nguyện, nguyện ý, ý tiếp nhận xét hồn, để, để chứng minh trong sạch.”

Hậu quả của xét hồn là gì, người tại đó không ai không rõ. Sự kiên quyết của Tiêu Khắc khiến Tiêu Đỉnh Lâu mềm lòng, ông lắc đầu, khẳng định nói, “Tổ phụ tin tưởng con.”

https://thuviensach.vn

Tiêu Đỉnh Lâu nói thế, nếu còn muốn đẩy Tiêu Khắc ra làm bia đỡ thì không dễ dàng. Ngôn Thanh Nhụy cúi đầu che giấu oán độc trong mắt. Sở Mặc không để tâm nhìn Tiêu Khắc một cái, giả vờ tùy ý nói, “Nếu Tiêu nhị công tử dám tiếp nhận xét hồn vì chứng minh trong sạch, vậy Thanh Nhụy phu nhân buộc tội Tiêu nhị công tử không biết có dám thế không? ’

Một câu nói của Sở Mặc chuyển toàn bộ lực chú ý lên người Ngôn Thanh Nhụy. Ngôn Thanh Nhụy trong lòng phẫn hận, nhưng trên mặt lại không dám lộ ra bất cứ cảm xúc nào. Nàng chắc chắn Sở Mặc không dám thật sự xét hồn nàng, không chút do dự học theo Tiêu Khắc, quay sang Tiêu Đỉnh Lâu kiên quyết nói, “Gia chủ, Thanh Nhụy cũng nguyện ý tiếp nhận xét hồn.”

Tiêu Đỉnh Lâu phẫn nộ nhìn Sở Mặc, trước khi ông mở miệng Sở Mặc đã nhanh chóng nói, “Xét hồn thì không tất nữa. Chỗ này của ta có một loại thuốc nước chân thật của ma pháp thế giới, hoàn toàn không gây hại cho thân thể, chỉ có thể khiến người ta nói thật mà thôi. So với xét hồn, ta cảm thấy Thanh Nhụy phu nhân uống thuốc nước hiển nhiên là không chút đáng kể.”

Sở Mặc vừa nói, vừa lấy từ trong càn khôn tay áo ra một bình ngọc màu trắng, đưa cho Ngôn Thanh Nhụy.

Ngôn Thanh Nhụy hiện lên một chút chần chừ, không giống xét hồn, nước thuốc chân thật nàng chưa từng nghe qua. Nhưng chính vì chưa từng nghe qua, nàng mới không dám mạo hiểm. Ngôn Thanh Nhụy xoay chuyển tâm tư, chính một chút chần chừ đó, Lục Thiệp Xuyên đã nhìn ra cái gì, thần sắc đại biến đánh một chưởng hướng Ngôn Thanh Nhụy. Tuy ông phẫn nộ, nhưng vẫn chưa mất đi lý trí, một chưởng này chỉ dùng năm phần lực.

Thấy một chưởng của Lục Thiệp Xuyên sắp đánh lên người Ngôn Thanh Nhụy, Tiêu Tấn vô thức huơ tiên khí trong tay cản trước mặt Ngôn

https://thuviensach.vn

Thanh Nhụy.

Năm phần lực của cao thủ bậc mười căn bản không phải thứ Tiêu Tấn có thể chống đỡ. Sau một tiếng hừ nhẹ, khóe miệng Tiêu Tấn chảy máu gian nan đứng đó, nhìn Lục Thiệp Xuyên nói từng chữ, “Là ta làm, là ta cố ý dẫn sở tuần kiểm tới, là ta hại chết phu nhân.”

“Tấn nhi!” Hai tiếng kinh hô đồng thời vang lên.

Lục Thiệp Xuyên lạnh lùng nhìn hắn một cái, đến hiện tại giữa Tiêu Tấn và Ngôn Thanh Nhụy có chuyện gì kẻ ngốc cũng nhìn ra được. Nếu Tiêu Tấn và Ngôn Thanh Nhụy đã mẫu tử tình thâm, ông sẽ thành toàn bọn họ, cùng chuộc tội cho Mẫn Nương của ông. Lục Thiệp Xuyên nổi lên sát ý, Ngôn Thanh Nhụy không còn bận tâm được gì, nhanh chóng chắn trước mặt Tiêu Tấn, hét lên với Lục Thiệp Xuyên.

“Không phải Tấn nhi, là ta. Là ta xúi giục phu nhân đến nhân giới tìm hài tử đó, là ta lập kế dụ sở tuần kể qua, là ta hại chết phu nhân, không liên quan tới Tấn nhi.”

Ngôn Thanh Nhụy thật sự sợ hãi. Cho dù nàng có nhiều mưu kế, nhưng đứng trước thực lực của Lục Thiệp Xuyên cũng chẳng qua càng trở nên đáng cười mà thôi. Năm đó nếu nàng biết Lục Thiệp Xuyên có một ngày sẽ lên tới bậc mười, nàng tuyệt đối không dám hạ thủ với Lục Mẫn Nương. Lục Thiệp Xuyên bậc chín đối với Tiêu gia mà nói không tính là gì, Lục Thiệp Xuyên bậc mười chính là sự tồn tại mà Tiêu gia mong muốn. Ngôn Thanh Nhụy hiện tại chỉ hy vọng Lục Thiệp Xuyên giết nàng xong sẽ bỏ qua cho Tiêu Tấn, nàng chỉ còn một hài tử là Tiêu Tấn thôi.

Ngôn Thanh Nhụy và Tiêu Tấn càng mẫu tử tình thâm, càng đâm sâu vào mắt Lục Thiệp Xuyên. Bọn họ thì mẫu tử tình thâm rồi, nhưng Mẫn Nương của ông thì sao? Là đáng bị bọn họ hại chết, là đáng chết vô thanh

https://thuviensach.vn

vô tức, ngay cả di thể cũng không lượm về được? Sát ý trong lòng Lục Thiệp Xuyên không chút che giấu, bắn thẳng hướng Ngôn Thanh Nhụy.

“Xét hồn!” Lục Thiệp Xuyên lạnh giọng nói. Vẻ mặt Ngôn Thanh Nhụy thoáng chốc co rút, thống khổ bắt đầu run rẩy dưới tay Lục Thiệp Xuyên.

“Mẫu thân!” Tiêu Tấn giãy dụa muốn tiến tới, bị Sở Mặc một kiếm cản lại.

Theo vẻ mặt Ngôn Thanh Nhụy càng lúc càng co rút, ánh mắt Lục Thiệp Xuyên nhìn nàng càng lúc càng lạnh. Một khắc sau, Lục Thiệp Xuyên không chút do dự đánh một chưởng lên đỉnh đầu Ngôn Thanh Nhụy, Ngôn Thanh Nhụy lập tức mất hết sinh cơ ngã xuống.

“Thiệp Xuyên…” Tiêu Đỉnh Lâu do dự nói.

Lục Thiệp Xuyên làm như không nghe thấy tiếng gọi của Tiêu Đỉnh Lâu, thân hình hơi lóe, tiếp theo chỉ lên trán Tiêu Tấn.

“Thiệp Xuyên!” Tiêu Đỉnh Lâu kinh sợ, nắm lấy tay Lục Thiệp Xuyên, cho dù Tiêu Tấn có đáng chết, ông cũng không cách nào mở mắt trân trân nhìn Tiêu Tấn chết trước mặt mình.

Ánh mắt hai người giao nhau, trong mắt Tiêu Đỉnh Lâu tràn đầy khẩn cầu. Lục Thiệp Xuyên nhìn vẻ mặt già nua của Tiêu Đỉnh Lâu, trong đầu hiện lên dáng vẻ hăm hái hiên ngang của Tiêu Đỉnh Lâu trước kia, cuối cùng không cách nào nhẫn tâm. Thấy Lục Thiệp Xuyên thu tay, Tiêu Đỉnh Lâu còn chưa kịp lộ ra vẻ cảm kích, Lục Thiệp Xuyên đột nhiên điểm lên ngực Tiêu Tấn. Tiêu Tấn chỉ cảm thấy một cơn đau đớn truyền tới, tiên cách trong người thoáng chốc tan biến, lập tức đau tới ngất xỉu.

“Tấn nhi!” Tiêu Đỉnh Lâu kinh hãi nhìn Lục Thiệp Xuyên, Lục Thiệp Xuyên bình tĩnh nói, “Niệm tình nó kêu Mẫn Nương một tiếng mẫu thân, ta

https://thuviensach.vn

không giết nó, chỉ hủy đi tiên cách trong người nó. Tiểu Dật chịu khổ nhiều năm như thế, nó cũng phải nếm thử toàn bộ."

"Ngươi…" Biến cố trước mắt khiến Tiêu Hàm Chương thoáng chốc gấp đỏ mắt, hắn nhất thời quên mất nỗi sợ đối với Lục Thiệp Xuyên, muốn lao lên đánh Lục Thiệp Xuyên. Lục Thiệp Xuyên lạnh lùng trừng hắn, Tiêu Hàm Chương đột nhiên giật bắn, theo bản năng dừng lại.

Chuyện cho tới nay, kẻ vui sướng nhất không ngoài Tiêu Khắc. Từ khi Tiêu Đỉnh Lâu cản Lục Thiệp Xuyên lại, hắn đã lo lắng Lục Thiệp Xuyên sẽ mềm lòng bỏ qua cho Tiêu Tấn. Không ngờ quanh co một hồi Lục Thiệp Xuyên lại phế đi tiên cách trong người Tiêu Tấn. Cái này so với trực tiếp giết Tiêu Tấn còn thống khổ hơn nhiều.

Tiêu Khắc vui vẻ trong lòng, nhưng trên mặt thì không lộ ra một chút. Hắn đúng lúc bày ra vẻ lo lắng, len lén đánh giá Tiêu Tấn, diễn vai yếu đuối đúng tiêu chuẩn, một đệ đệ tốt lo lắng cho ca ca. Ánh mắt mấy người trong viện đều đặt trên Tiêu Tấn, Tiêu Khắc thầm tính toán sau khi Tiêu Tấn tỉnh lại sẽ thế nào, không kịp đề phòng Sở Mặc đột nhiên bâng quơ nghiêng đầu nhìn hắn một cái.

Tiêu Khắc giật thót, vẻ mặt nhất thời không kịp thu lại, thoáng qua một tia hồ nghi thật nhanh.

Sở Mặc cười lạnh, quay sang nhìn Tiêu Đỉnh Lâu đang trầm mặc, mở miệng nói, "Tiêu gia chủ, nếu chuyện riêng của Tiêu gia đã xử lý xong rồi, vậy có phải nên cho kim ngư vệ chút thời gian xử lý công sự không?"

"Công sự gì?" Tiêu Đỉnh Lâu vực tinh thần, so với Lục Thiệp Xuyên, kim ngư vệ bên ngoài mới là nguy cơ Tiêu gia phải chân chính đối diện.

Ánh mắt Sở Mặc mang hàm ý sâu xa đặt lên người Tiêu Khắc, nhàn nhạt nói, "Chuyện Tiêu nhị công tử câu kết với dư nghiệt Vân Lam."

https://thuviensach.vn

“Ngươi nói bậy!” Buột miệng phản bác là Tiêu Hàm Chương.

Sở Mặc không để ý tới Tiêu Hàm Chương, chỉ nhíu nhíu mày, hươ bình ngọc trong tay, nhìn Tiêu Khắc đang bày vẻ mặt bị hãm hại, chế nhạo, “Thuốc nước chân thật, Tiêu nhị công tử dám thử hay không?”

Vẻ mặt Tiêu Khắc trở nên ngưng trệ, giây tiếp theo hắn đột nhiên quay người muốn chạy ra khỏi viện. Thân hình hắn vừa động, một mũi tên màu vàng từ trời bay xuống, cắm vào miếng đá bạch ngọc trước mũi chân hắn, bức hắn dừng lại. Tiêu Khắc hầu như thoáng chốc quay người đổi hướng tiếp tục chạy, liên tiếp ba mũi tên vàng vút vút vút bắn về ba hướng hắn định chạy, chặn lại tất cả lối thoát.

Tiêu Khắc đứng đó, trong lòng cuộn trào, Sở Mặc nhàn nhạt nói, “Tiêu nhị công tử đang nghĩ gì, có phải đợi Tiêu Thất ra cứu ngươi?”

Hai chữ Tiêu Thất vừa thốt ra, mọi người tại đó đều thần sắc đại biến. Tiêu Đỉnh Lâu chấn động nhìn Sở Mặc, “Ngươi nói gì?”

Sở Mặc đồng tình nhìn ông một cái, “Tiêu gia chủ xem ra còn không biết, Tiêu Thất, hộ vệ cận thân của Tiêu gia chủ là người của dư nghiệt Vân Lam, đương nhiên Tiêu nhị công tử cũng vậy.”

Nói tới Tiêu nhị công tử, Sở Mặc ngẫm nghĩ nhìn một tia kinh ngạc vụt qua trên mặt Tiêu Khắc, nhíu mày nói, “Thì ra ngươi cũng không biết?”

Tiêu Khắc thật sự không biết người của Vân Lam trong chính viện là Tiêu Thất, lúc này sự kinh ngạc bị Sở Mặc thấy được, Tiêu Khắc rất nhanh điều chỉnh biểu tình, trong lòng nhanh chóng tính toán những bí mật Vân Lam mà hắn biết có đủ để đổi lấy cơ hội sống sót tại tiên đình không. Sở Mặc lười giằng co với Tiêu Khắc, trực tiếp bảo kim ngư vệ bắt Tiêu Khắc. Khi kim ngư vệ định ra tay, bên cạnh Tiêu Khắc đột nhiên nứt ra một khe nứt không gian, gương mặt Tiêu Thất từ bên trong lộ ra.

https://thuviensach.vn

Trên mặt Tiêu Khắc vô thức lộ ra vẻ vui mừng, Tiêu Thất lạnh nhạt nhìn hắn, một tay đột nhiên đâm vào trong ngực Tiêu Khắc.

“Tại sao?” Vẻ vui mừng đọng lại trên mặt Tiêu Khắc, trong mắt lộ ra kinh sợ.

Không đợi Tiêu Thất rút tay ra, Lục Thiệp Xuyên đã đánh một chưởng vào hư không sau lưng Tiêu Thất. Thân ảnh Tiêu Thất uốn éo quái dị trong hư không, vừa hay tránh được một chưởng của Lục Thiệp Xuyên, rồi lại biến mất trong hư không.

Khi hắn biến mất, thân thể Tiêu Khắc mềm nhũn ngã xuống. Máu tươi ngập trời từ ngực Tiêu Khắc phun ra, Tiêu Khắc mở to mắt, chết không nhắm mắt.

“Hắn là bậc mười!” Lục Thiệp Xuyên nhìn hư không trầm giọng nói.

Sở Mặc gật đầu, lần này là kim ngư vệ sai lầm. Bọn họ vốn cho rằng Tiêu Thất là bậc chín, không ngờ hắn lại che giấu bậc mười. Sở Mặc nghĩ tới Vân Trạch Hải vẫn luôn liên lạc với mình, xem ra chuyện Tiêu Thất đã lên bậc mười, chỉ sợ Vân Trạch Hải căn bản cũng không biết. Như vậy xem ra, ông cậu của hắn vẫn còn có vài con bài không ai biết.

https://thuviensach.vn

TIÊN GIỚI TẨU TƯ PHẠM

Lý Tùng Nho
www.dtv-ebook.com

Chương 110

Tuyên Truyền

Tiêu gia hiển hách mấy vạn năm trong một đêm mưa gió dập dìu. Tiêu Tấn không khác gì phế nhân, Tiêu Khắc thân vong, Tiêu Dương trong mắt người ngoài là phản đồ mất tích, đời tiếp theo của Tiêu gia đã bị diệt sạch. Sở Trầm Uyên mượn chuyện Tiêu gia câu kết với Vân Lam nhân cơ hội bào mòn thế lực của Tiêu gia tại tiên giới, lại thêm các đại thế gia ngửi được mùi nhân cháy nhà đi hôi của, Tiêu gia nhanh chóng tụt dốc.

Vì tránh cho Tiêu Dật lúng túng, Sở Mặc đích thân đánh tiếng với Bạch Tử Sơn, về chuyện của Tiêu gia, trên [Tối bát quái] không nhắc tới một câu. Là tiêu chí bát quái của tiên giới, [Tối bát quái] thành công chuyển lực chú ý của chúng nhân tiên giới từ chuyện Tiêu gia lên cuộc chung kết tuyển tú sắp tới. Đợi khi Tiêu Dật từ ma pháp thế giới trở về, chuyện của Tiêu gia đã bình yên lắng bụi, hoàn toàn không có bất cứ ba động nào.

Người nói cho Tiêu Dật chuyện này là Lục Thiệp Xuyên, Lục Thiệp Xuyên một mặt không muốn che giấu Tiêu Dật khiến y phải biết được từ miệng người khác, một mặt lại không biết Tiêu Dật sẽ có phản ứng thế nào. Tuy Tiêu Dật vẫn luôn biểu hiện không chút để tâm tới Tiêu gia, nhưng Lục Thiệp Xuyên vẫn lo lắng Tiêu Dật chỉ là chôn giấu tình cảm dành cho Tiêu gia. Sau khi ông cố gắng nhẹ nhàng thuật xong chuyện, Tiêu Dật trầm mặc nửa ngày, thấp giọng nói, “Con biết rồi.”

“Tiểu Dật?” Lục Thiệp Xuyên lo lắng nói.

https://thuviensach.vn

Tiêu Dật lắc đầu, “Ông ngoại, con không sao, con chỉ đang nhớ mẹ thôi.”

Tiêu Dật hoàn toàn không có bất cứ ký ức nào về Lục Mẫn Nương, nhưng điều đó không có nghĩa là y không có tình cảm với Lục Mẫn Nương, đặc biệt là cái chết của Lục Mẫn Nương có liên quan tới y, nếu không phải Lục Mẫn Nương muốn đi tìm y, cũng sẽ không gặp phải sở tuần kiểm. Hiện tại tuy Tiêu Dật biết cái chết của Lục Mẫn Nương là bị Ngôn Thanh Nhụy tính kế, nhưng quy gốc rễ vẫn là vì y. Sau trọng sinh y đã thay đổi vận mệnh của mình, nhưng Lục Mẫn Nương đã vĩnh viễn không cách nào quay về.

Nhắc tới Lục Mẫn Nương, Lục Thiệp Xuyên cũng trầm mặc, nửa ngày sau ông mới vỗ mạnh lên vai Tiêu Dật, “Mẫn Nương biết con trưởng thành rồi, nhất định sẽ cao hứng.”

“Dạ!”

Chuyện của Tiêu gia cứ thế trôi qua, bất kể Tiêu Dật thật sự không để ý cũng thế hay giả vờ không để ý cũng thế, người bên cạnh y đều vô cùng biết điều không nhắc tới chuyện này nữa. Trên thực tế so với chuyện của Tiêu gia, mọi người càng quan tâm là chuyện hoàn chỉnh thần cách trong người Tiêu Dật. Đại chiến ở ma pháp thế giới kết thúc, Quang Minh thần điện chiến bại, Edel vào thời khắc cuối cùng đột nhiên mất tích, Tiêu Dật vốn dự tính về sớm mấy ngày, ở lại thêm vài ngày kia đều là để tìm kiếm Edel và mảnh vỡ thần cách.

“Vẫn không có tin tức của Edel sao?” Sở Mặc nhẹ giọng hỏi.

Tiêu Dật lắc đầu, “Bọn Louis gần như đã lật tung cả ma pháp thế giới, ngay cả rừng Ma Ảnh cũng đã bị Richard tìm một lượt, nhưng vẫn không có dấu vết của Edel. Ngay cả dấu hiệu mà trước đó khi Richard cải tạo thân

https://thuviensach.vn

thể Edel đã động tay chân lên cũng mất hiệu quả. Tôi và Louis đều hoài nghi Edel đã rời khỏi ma pháp thế giới, mạo hiểm đi vào Vô Vọng chi hải."

"Chạy vào Vô Vọng chi hải? Hắn muốn đi đâu?"

"Không biết." Edel chạy vào Vô Vọng chi hải chỉ là suy đoán của Tiêu Dật, nhưng y không lo lắng việc này, "Bất kể Edel muốn đến thế giới nào, thật ra cũng không cần quá lo lắng. Trong đại chiến lần cuối Edel bị trọng thương, hiện tại thực lực trên người chỉ chưa tới đỉnh cao lúc bậc năm, lại thêm Richard đã hạ chú trên người hắn, muốn bắt được hắn không phải là chuyện khó gì, chỉ cần hắn không bị lạc trong Vô Vọng chi hải, sớm muộn cũng sẽ bị chúng ta tìm được."

Tuy Tiêu Dật nói thế, nhưng Sở Mặc vẫn không khỏi lo lắng. Sợ nhất chính là Edel lạc mất trong Vô Vọng chi hải, vậy thần cách trong người Tiêu Dật phải làm sao?

Tiêu Dật nhìn ra được điều Sở Mặc lo lắng, chủ động ôm hắn, "Không sao, tôi và Louis đã tra qua tư liệu về thần cách rồi. Thần cách của chủ thần và thần cách bình thường khác nhau, vì có sự tồn tại của hạt lãnh địa, nó sẽ dần tự động hồi phục theo sự phát triển của thần giới, chỉ là thời gian sẽ dài hơn một chút mà thôi."

"Tự mình hồi phục sao?"

Tiêu Dật gật đầu, Sở Mặc cuối cùng cũng an tâm được một nửa.

Sau khi Tiêu gia gặp chuyện, tiên đình nhanh chóng thông qua quyết định mở phong ấn biên giới, không có Tiêu gia dẫn đầu, những gia tộc khác sau khi nhìn thấy kết cục của Tiêu gia, cũng đều biết điều chọn trầm mặc. Gần như là bên phía tiên giới vừa giải quyết xong chuyện phong ấn biên giới, ma pháp thế giới liền nhờ Tiêu Dật biểu đạt với Sở Trầm Uyên thỉnh cầu muốn quan hệ ngoại giao với tiên giới đồng thời tới tiên giới thăm viếng.

https://thuviensach.vn

Sở Trầm Uyên không chút do dự sảng khoái đồng ý thỉnh cầu của ma pháp thế giới. Tin tức này lập tức trở thành tin đầu đề của [Tiên giới sớm biết] truyền đi khắp tiên giới. Từ khi Lan Thương tiên triều kiến lập hạ lệnh phong ấn thông đạo biên giới tới nay, đây là lần đầu tiên trong gần mười vạn năm nay tiên giới chuẩn bị tiếp đãi người của thế giới khác tới thăm viếng. Đương nhiên bọn Lộ và Bạch Kỳ lén lút tới tiên giới không được tính trong số này.

Cho dù chúng nhân tiên giới âm thầm tranh luận về lợi hại của chuyện mở thông đạo biên giới, nhưng đối với đám người tới từ ma pháp thế giới, đại bộ phận tiên nhân tiên giới vẫn giữ thái độ ủng hộ.

Dưới tình hình này, đài truyền hình Càn Khôn rất nhanh chọn giờ hoàng kim vào buổi tối tuần hoàn chiếu hai bộ phim tài liệu đặc biệt chế tác về ma pháp thế giới và thú nhân thế giới. Khi hai bộ phim này được phát sóng, trong một đêm thành giảo và Richard trở nên nóng sốt khắp tiên giới.

Trong bộ phim tài liệu về thú nhân thế giới, thành giảo dưới cát vàng ngập trời, mặt mũi đầy bụi đất đứng trong một mạch khoáng càn khôn thạch lộ thiên, vẻ mặt nghiêm túc nhìn vào ống kính biểu thị, “Muốn giàu có phải đào khoáng trước, thú nhân thế giới hoang nghênh bạn.”

“Phụt ha ha ha!”

Thành giảo xuất hiện quá đột ngột, cảnh trước vẫn là đang giới thiệu hoàn cảnh khu vực đặc biệt và khoáng thoạch dồi dào phong phú của thú nhân thế giới, cảnh tiếp theo là người chủ trì Lạc Phi biểu thị có mời thành giảo của tiên giới tới góp mặt. Thành giảo? Văn giao còn đang nghĩ thành giảo nào? Kết quả liền thấy được gương mặt quen thuộc. Nó gần như là hoàn toàn vô pháp khống chế bật cười, xém chút đã ném vân mạc trong tay đi.

“Văn dao!” Vân mạc của vạn mục ngư đúng lúc kết nối.

https://thuviensach.vn

“Sao vậy?” Trong lòng văn dao nghẹn cười, cố gắng giữ bình tĩnh nói.

Vạn mục ngư phẫn hận báo oán với nó, “Ngươi đã xem bộ phim tài liệu đó rồi chứ? Ngươi thấy thành giảo rồi chứ? Hắn quá hẹp hòi rồi, chuyện tốt như thế lại không nói với chúng ta một tiếng, lén lút một mình chuồn tới thú nhân thế giới.”

Vạn mục ngư nói thế, văn dao lại nghĩ tới bộ dáng của thành giảo vừa rồi, nhịn không được lại cười ầm ĩ.

“Nè nè! Ta đang nghiêm chỉnh nói với ngươi.” Vạn mục ngư khinh bỉ nhìn bộ dáng văn dao cười nghiêng ngả, bất mãn nói, “Ngươi thấy mỏ khoáng thạch sau lưng hắn không? Cả một mỏ khoáng càn khôn thạch toàn là của hắn, ngươi biết nó đáng giá bao nhiêu tinh ngọc không?”

Vạn mục ngư nói thế, lực chú ý của văn dao rất nhanh từ người thành giảo chuyển lên mỏ càn khôn thạch sau lưng thành giảo.

“Ý của ngươi là?”

Vạn mục ngư chém đinh chặt sắt, “Ta đã nói xong với bột mã và long quy rồi, ngày mai chúng ta sẽ đi tìm Tiêu Dật, cùng tới thú nhân thế giới đào khoáng.”

Văn dao, “…”

Ý định của vạn mục ngư có thể nói là ý định của đại bộ phận tiên nhân tiên giới hiện tại. Mấy ngày sau đó, “muốn giàu có phải đào khoáng trước” trở thành câu nói lưu hành khắp tiên giới. “Đi, chúng ta đến thú nhân thế giới đào khoáng” cũng trở thành câu nói nhiều nhất mà các tiên nhân tiên giới nói với nhau. Không có bất cứ thời khắc nào khiến các tiên nhân trông ngóng nhanh chóng ngoại giao với thú nhân thế giới như lúc này, như thế bọn họ có thể danh chính ngôn thuận đến thú nhân thế giới đào khoáng thạch.

https://thuviensach.vn

Khác với phong trào đào khoáng do thành giảo dẫn đầu, Richard mang tới cho tiên giới một chấn động khác.

“Kha kha kha kha, ta là thần Vong Linh vĩ đại Richard đại nhân.”

Khi trên vân mạc vang lên câu nói này, cả tiên giới bạo phát ra tiếng cười oanh động. Hạ Tông nghiêm khắc chấp hành ý của Tiêu Dật đó là “Quay Richard nhiều một chút”, cả bộ phim tài liệu của ma pháp thế giới cũng có thể xưng là bộ phim tài liệu về thần Vong Linh Richard.

Từ tháp ma pháp của Louis, đến tháp ma pháp của Richard, từ công quốc Cordoba đến rừng Ma Ảnh, Richard không lúc nào không ở trước ống kính. Cho dù là đang quay người khác, Richard cũng sẽ ở bên cạnh phát ra tiếng cười kha kha mang tính chiêu bài của hắn. Một bộ phim tài liệu kéo dài tới hai tiếng, người xem xong hoàn toàn có thể nói đây là một bộ phim hài do Richard diễn chính. Đương nhiên trừ vai chính Richard này, tế ti Hắc Ám thần điện thủ hạ của hắn cũng có biểu hiện chói mắt.

Theo bộ phim tài liệu của ma pháp thế giới được phát sóng, Richard nhanh chóng thu hoạch được một đám fans cuồng nhiệt tại tiên giới. Thẻ ngọc như mưa từ các nơi trên tiên giới bay tới địa điểm làm việc của đài truyền hình Càn Khôn, cường liệt yêu cầu tiếp tục quay hậu tục của Richard, người của tiên giới đối với cao thủ bậc mười Richard này vô cùng hứng thú.

Dưới tình hình này, một bộ phim điện ảnh khác mà Hạ Tông quay đã nổi lên tác dụng. Chỉ là đối diện với đám fans cuồng nhiệt của Richard trong tiên giới, Hạ Tông không thể không đưa Richard vốn đã bị rớt xuống làm vai phụ của vai phụ trong bộ điện ảnh này lên lại địa vị của vai chính.

Cũng giống như bộ phim tài liệu của ma pháp thế giới trước đó, bộ phim điện ảnh này rất nhanh đã tạo nên cơn sốt mới tại tiên giới. Fans của Richard phân bố khắp tiên giới, trên tới Sở Trầm Uyên dưới tới các tiên

https://thuviensach.vn

nhân bình thường, đều xem trò cười của Richard thành một loại phương thức giết thời gian nhàn tản. Richard còn được chúng nhân tiên giới thân thiết gọi là thần gây cười, cách biểu đạt tràn đầy thân mật.

Đến hiện tại, bất kể là thành giảo hay Richard, đều đã có nhân khí cực cao tại tiên giới. Từ Sắt Nguyên vẫn luôn tự nhận có nhãn quang kiệt suất lập tức kiến nghị Tiêu Dật kéo hai người này tới ký hợp đồng với đài truyền hình Càn Khôn, để tiến thêm một bước mở rộng lực ảnh hưởng của đài truyền hình Càn Khôn về phương diện giải trí tại tiên giới.

“Anh nghiêm túc sao?” Tiêu Dật cổ quái trừng Từ Sắt Nguyên.

Từ Sắt Nguyên thản nhiên gật đầu, “Đương nhiên, Tiêu huynh, ta có bao giờ đùa với cậu đâu.”

Tiêu Dật vẻ mặt câm nín, “Anh thật sự cảm thấy hai cao thủ bậc mười nguyện ý ký hợp đồng làm nghệ nhân gây cười cho đài truyền hình?”

Từ Sắt Nguyên bày ra vẻ mặt đã biết rõ, khẳng định, “Phù hợp sở thích mà.”

Cái gọi là phù hợp sở thích nói trắng ra chính là đâm đúng vào nhược điểm của thành giảo và Richard. Thành giảo thiếu tinh ngọc, chỉ cần tinh ngọc là đả động được hắn. Richard tự luyến, cái này càng đơn giản, chỉ cần nói với Richard tại tiên giới hắn rất được hoan nghênh, hoàn toàn không cần nói gì khác, nói không chừng thần Vong Linh vĩ đại Richard đại nhân sẽ tự mình khóc đòi tới đây. Đương nhiên nếu như vậy cũng không được, vậy càng đơn giản. Lão đại của đài truyền hình Càn Khôn là Tiêu Dật, Tiêu Dật là ai? Chủ nhân thần giới, muốn vào thần giới thì phải ký hợp đồng với đài truyền hình, bảo bọn họ tự coi rồi làm đi!

Tiêu Dật, “… Gian thương.”

https://thuviensach.vn

TIÊN GIỚI TẨU TƯ PHẠM

Lý Tùng Nho
www.dtv-ebook.com

Chương 111

Trận Chung Kết

Nhờ Từ Sắt Nguyên dao động, Tiêu Dật nhanh chóng quyết định thành giảo ký kết với đài truyền hình Càn Khôn. Thành giảo đang đào khoáng ở thú nhân thế giới hoàn toàn không biết nó đã tạo nên cơn sốt thế nào tại tiên giới, đối với hành động của Tiêu Dật cũng không hiểu chút nào. Nhưng khi Tiêu Dật đưa ra thù lao và thần giới sau lưng y, thành giảo không chút do dự ký kết khế ước bán thân một ngàn năm với đài truyền hình Càn Khôn.

Lo xong vụ thành giảo, Richard thì đang trên đường tới tiên giới tạm thời không thể liên lạc được, Tiêu Dật coi như cũng nghỉ ngơi được một lúc, không lo lại bị Từ Sắt Nguyên truy đuổi. Tới nay, Tiêu Dật đã không còn ý niệm cấp thiết kiếm tinh ngọc như khi mới tới tiên giới, có nhiều lúc, y càng hy vọng giống như lúc ở nhân giới, có thể trạch trong nhà, xem phim chơi game. Đáng tiếc chuyện làm ăn ở tiên giới quá lớn, lại thêm có thần giới, nguyện vọng của Tiêu Dật trong một thời gian ngắn tính ra không thể thực hiện.

Đối với suy nghĩ này của Tiêu Dật, Từ Sắt Nguyên không chút khách khí đánh giá là không biết cầu tiến, nếu không phải ngại Sở Mặc ngồi một bên, Từ Sắt Nguyên quả thật đã hận không thể ôm Tiêu Dật lắc một trận, “Huynh đệ, cậu đừng có lỗi với tinh ngọc.”

Tiêu Dật tâm linh thông nhìn được tâm tình của Từ Sắt Nguyên từ vẻ mặt hắn, câm nín nhìn hắn. Y và mấy người Từ Sắt Nguyên hiện tại hoàn toàn có thể dùng “ngày kiếm ngàn vàng” để hình dung, Tiêu Dật cảm thấy

https://thuviensach.vn

vấn đề hiện tại của bọn họ đã không phải là vấn đề kiếm tinh ngọc thế nào, mà là làm sao để tiêu những tinh ngọc này.

Từ Sắt Nguyên hiển nhiên không có phiền não như Tiêu Dật, sau khi khinh bỉ Tiêu Dật không biết cầu tiến, lập tức lại dẫn vấn đề lên cuộc chung kết tuyển tú sắp tới. Sau khi trải qua sơ tuyển tại các khu và mấy lần phục tuyển, hiện tại tuyển thủ chỉ còn lại năm mươi người. Mà trận chung kết ngày kia, chính là muốn chọn ra mười hàng đầu trong năm mươi tuyển thủ này, đăng lên bảng xếp hạng thiên nữ kỳ này.

Bắt đầu từ khi sơ tuyển tại các khu kết thúc, đài truyền hình Càn Khôn liền mở cuộc bỏ phiếu cho tuyển thủ. Hiện tại còn chưa vào chung kết, người ủng hộ giữa các tuyển thủ đã khói súng không ngừng. Không nói gì khác, chỉ nói năm mươi tuyển thủ của cuộc chung kết này cho tới nay đã mang tới mấy vạn thượng phẩm tinh ngọc thu nhập từ bỏ phiếu cho đài truyền hình Càn Khôn. Tính theo một phiếu một hạ phẩm tinh ngọc, ít nhất các tiên nhân tiên giới đã bỏ hơn mười tỷ phiếu. Tiêu Dật thấy may mắn là đa số tiên nhân đều trực tiếp ra tay là thượng phẩm tinh ngọc, giảm bớt không ít gánh nặng kiểm phiếu cho họ.

Từ Sắt Nguyên hiện tại muốn thảo luận chính là vấn đề nhỏ vừa hạnh phúc vừa phiền não này, tối chung kết ai sẽ tới kiểm phiếu?

Ánh mắt Tiêu Dật rất tự nhiên đặt trên người Sở Mặc. Sở Mặc bật cười sờ đầu y, giải thích, “Lần này không được, tối ngày mốt kim ngư vệ có việc.”

Mấy lần phục tuyển trước, kim ngư vệ vừa phải bảo đảm an toàn của hội trường vừa phải tham gia kiểm phiếu tại hiện trường, ai nấy khổ không nói nổi. Phải biết, luận đánh luận giết kim ngư vệ ai ai cũng là hảo thủ, nhưng nếu luận đếm số tính toán, thật sự là làm khó bọn họ. Cuối cùng ai nấy đều đầu choáng mắt hoa, đầu phình lên cả vòng.

https://thuviensach.vn

Sở Mặc nói thế, Tiêu Dật rất nhanh cũng đoán được, nếu đã không thể dựa vào kim ngư vệ, y lập tức kéo tộc Trì Mu vào. “Nếu chung kết đã tổ chức ở Hư Vô hải, không bằng để tộc Trì Mu kiểm phiếu được rồi.”

Kỳ thật nếu không phải tộc Trì Mu hiện tại vẫn chưa thể rời khỏi Hư Vô hải, Tiêu Dật sớm đã muốn để bọn họ kiểm phiếu. Chỉ cần nghĩ tới đồ đệ Vượng Tài do tộc trưởng Trì Mu một tay dẫn dắt ra, thì đã biết tộc nhân bọn chúng về phương diện tính toán này đều là cao thủ.

Từ Sắt Nguyên nghĩ tới tính cách yêu tài của tộc trưởng Trì Mu, gật đầu tán đồng. Giải quyết xong vấn đề này, cái khác đều không thành vấn đề. Sau khi ba người thảo luận một phen, Từ Sắt Nguyên rất nhanh rời khỏi Hư Vô hải, đài truyền hình còn có một đống chuyện.

Tiễn Từ Sắt Nguyên đi xong, Tiêu Dật nghĩ tới câu nói vừa rồi của Sở Mặc, lập tức tò mò hỏi, “Bệ hạ dự định hôm kia động thủ?”

Sở Mặc mỉm cười gật đầu.

Tiêu gia sụp đổ lộ ra một cao thủ bậc mười là Tiêu Thất, ai biết trong tay Vân Tịnh Hàn còn bao nhiêu con bài. Sở Trầm Uyên đã không dám tiếp tục để mặc Vân Tịnh Hàn nữa, sau khi tỉ mỉ điều tra danh sách dư nghiệt Vân Lam do Vân Trạch Hải cung cấp, Sở Trầm Uyên rất nhanh quyết định thời gian động thủ sẽ chọn vào hôm tuyển tú.

Là hoạt động giải trí long trọng nhất gần đây của tiên giới, nghĩ chắc cuộc chung kết tuyển tú đủ để hấp dẫn ánh mắt của đa số tiên nhân tiên giới. Dưới tình hình này, hành động của tiên đình sẽ không dễ bị chú ý, phù hợp với dự định đánh cho dư nghiệt Vân Lam trở tay không kịp của Sở Trầm Uyên.

Biết dự tính của Sở Trầm Uyên, Tiêu Dật rất nhanh lo lắng cho Sở Mặc, “Anh muốn đi cùng bệ hạ sao? ’

https://thuviensach.vn

Sở Mặc gật đầu, an ủi vỗ tóc Tiêu Dật, “Yên tâm, còn có bọn văn dao cùng đi.”

“Bệ hạ thỉnh tới yêu thú Hư Vô hải?” Tiêu Dật quái dị.

Sở Mặc giải thích, “Vân Trạch Hải cũng không xác định bên cạnh Vân Tịnh Hàn có bao nhiêu cao thủ bậc mười. Vì đề phòng vạn nhất, bệ hạ không thể không liên hệ với các yêu thú cỡ văn dao.”

Tiêu Dật có chút không hiểu tại sao bọn văn dao phải tham gia vào trong tranh đấu của tiên nhân tiên giới. Hư Vô hải vẫn luôn độc lập tại tiên giới, càng không cần nói bọn chúng là yêu thú càng sẽ không quản chuyện của tiên nhân.

Sở Mặc nghĩ tới bộ dáng sư tử mở miệng của đám yêu thú đó, cùng với vẻ mặt đau ruột của Sở Trầm Uyên khi đáp ứng chúng, nhịn không được bậc cười. Nhẹ giải thích với Tiêu Dật, “Tinh ngọc động nhân tâm.”

Tiêu Dật, “…”

Y luôn cảm thấy tầng ý nghĩa đằng sau đáp án này có liên quan tới y.

Sở Mặc lại cười, sự xuất hiện của thần giới, khiến chúng yêu thú tại Hư Vô hải nhận thức được tính quan trọng của tinh ngọc. Mà nhờ tác dụng quy phạm của tộc trưởng Trì Mu, đám yêu thú vốn mắt cao hơn đầu rất nhanh học được làm sao tìm cơ hội kiếm tinh ngọc. Nếu không phải Sở Trầm Uyên tìm bọn chúng trước, tính ra Tiêu Dật đã nhận được thỉnh cầu muốn tới thú nhân thế giới đào khoáng của chúng rồi.

Bất kể nói thế nào, nghe nói Sở Trầm Uyên thỉnh tới yêu thú Hư Vô hải, Tiêu Dật cũng cảm thấy yên tâm cho an toàn của Sở Mặc.

Thời gian hai ngày vụt cái là qua, cuộc chung kết tuyển tú cuối cùng cũng tới.

https://thuviensach.vn

Theo kế hoạch của Từ Sắt Nguyên trước đó, sân khấu chung kết lần này dựng cạnh Hư Vô hải, trên nơi ở của Trì Mu. Nhìn từ xa thậm chí có thể nhìn thấy bóng dáng của Tịnh Lưu giới. Đối với chuyện chung kết tuyển tú diễn ra tại đây, mà tộc Trì Mu bọn họ lại được Tiêu Dật xác định là nhân viên kiểm phiếu và nhân viên bảo an của trận chung kết, tộc trưởng Trì Mu tỏ vẻ rất cao hứng. Điều này có nghĩa là gì? Có nghĩa là Tiêu Dật tin tưởng tộc Trì Mu. Tộc trưởng Trì Mu sau khi nhận được tin, rất nhanh đã triệu tập toàn bộ Trì Mu, đặc biệt huấn luyện một ngày cách đếm số tính toán, để xác định tối chung kết sẽ không xảy ra bất cứ vấn đề nào.

Khi màn đêm dần buông, bắt đầu có tiên nhân lục tục thông qua truyền tống trận tới đây. Từ bản vẽ nguyên lý của truyền tống trận do Tiêu Dật mang từ ma pháp thế giới về cho tới nay chẳng qua chỉ hơn một tháng, tốc độ phát triển của truyền tống trận tại tiên giới vô cùng nhanh chóng. Hiện tại trải qua sở thiên công thiết kế, tiên đình ra mặt, trên cơ bản truyền tống trận đã phân bố khắp tiên giới, mang tới tiện lợi vô cùng cho tiên nhân khi xuất hành. Nếu không phải có truyền tống trận, một vài tiên nhân sống ở xa Hư Vô hải tối nay nếu muốn tới được hiện trường, thì phải đi trước một ngày. Mà hiện tại chỉ cần bỏ một phí dụng nhất định, thông qua truyền tống trận thì lập tức có thể tới Hư Vô hải.

Đối với tuyệt đại đa số tiên nhân xuất hiện ở đây tối nay, bọn họ hầu như đều là lần đầu tiên tới Hư Vô hải. Đây vẫn luôn là cấm địa của tiên giới, trong mắt họ có thể nói là tràn đầy thần bí. Xét thấy nơi này thuộc về địa bàn của tộc Trì Mu, không có bất cứ yêu thú nào dám xuất hiện ở đây, vì thế vấn đề an toàn của các tiên nhân tuyệt đối có thể đảm bảo.

Dưới tiền đề này, tiên nhân tới đây đều không vội vào trong, mà đều đi dạo xung quanh. Hư Vô hải tối nay hoàn toàn khác với tưởng tượng của các tiên nhân, từng khóm diệp tử thảo thật to triển thị vươn lá dưới đáy biển, ánh sáng màu tím nhạt lưu chuyển trên mặt biển, chiếu rọi muôn vàn vì sao trên trời, quả thật mỹ lệ mộng ảo không cách nào hình dung.

https://thuviensach.vn

“Là ai nói hoàn cảnh nơi này ác liệt không cách nào sinh tồn, quả thật là một đám nói bậy.” Đây là suy nghĩ nảy sinh trong đầu tất cả tiên nhân sau khi nhìn thấy cảnh đêm tại Hư Vô hải. Đương nhiên bọn họ nếu nhìn thấy chỗ khác ngoài nơi ở của tộc Trì Mu, dưới mặt biển vô số yêu thú đông nghìn nghịt bị khí tức các tiên nhân dẫn tới, chẳng chịt chen chút ở đó không nỡ bỏ đi, lại không dám qua đó, tính ra rất nhanh sẽ thu lại suy nghĩ này.

Sau khi màn đêm hoàn toàn buông xuống, cuộc so tài chính thức bắt đầu, trong bầu trời lấp lánh ánh đèn. Hai bên hội trường, toàn là những khối lưu ảnh bích chỉnh tề, phía trên luân phiên chớp nháy quảng cáo của các đại thương gia tiên giới. Trong lúc đèn đuốc nhấp nháy, mấy chữ lớn đài truyền hình Càn Khôn xuất hiện trên bầu trời hội trường, bầu không khí tại đó lập tức trở nên náo nhiệt.

Trong tiếng hoan hô cao giọng của mọi người, một trụ sáng màu trắng sữa rực lên trên sân khấu, chính giữa trụ sáng là một tuyển thủ áo lụa nhẹ bay, thân hình uyển chuyển chậm rãi bước ra.

“Hay!” Tống Nhất Hàm ngồi trong gian riêng dưới sàn kích động tới mức vỗ đỏ tay. Đây là tuyển thủ mà hắn thích nhất, không ai sánh được.

Tống Nhất Hàm hưng phấn múa may túi càn khôn trong tay, không chút do dự ném ra một ngàn thượng phẩm tinh ngọc bỏ phiếu cho tuyển thủ trên đài.

Theo từng trụ sáng hiện lên, trong mỗi trụ sáng đều có một tuyển thủ mỹ lệ bước ra. Các tiên nhân tại đó hoàn toàn trở nên điên cuồng, vô số tinh ngọc bay về một góc hội trường, nơi đó tộc trưởng Trì Mu đang dẫn các tộc nhân nhanh chóng tính toán tinh ngọc thu được.

“Tuyển thủ số năm mươi, một trăm thượng phẩm tinh ngọc.”

“Tuyển thủ số hai mươi bảy, năm trăm thượng phẩm tinh ngọc.”

https://thuviensach.vn

“Tuyển thủ số ba mươi sáu, một ngàn thượng phẩm tinh ngọc.”

Một bên sân khấu, đặc biệt có một lưu ảnh bích dùng để thống kê số phiếu tuyển thủ nhận được, bất kể ngồi ở hướng nào trong hội trường đều có thể nhìn thấy rõ chỗ này. Vì thế kích thích chúng nhân bỏ phiếu, Tiêu Dật đặc biệt yêu cầu phải kịp thời cập nhật số liệu, bảo đảm mỗi giờ mỗi khắc đều có thể thấy được số liệu trên lưu ảnh bích không ngừng biến động.

Dưới bầu không khí điên cuồng này, các tuyển thủ trên đài càng cố sức biểu hiện, ai cũng không muốn vào thời khắc này lại thua cho đối thủ bên cạnh. Quan chúng dưới đài càng không cần phải nói, ai cũng không muốn nữ thần mình ủng hộ thua cho người khác.

Mắt thấy tinh ngọc thu được càng lúc càng nhiều, Từ Sắt Nguyên nhịn không được kích động run rẩy. Cho dù theo như cách nói của Tiêu Dật hiện tại hắn hoàn toàn không thiếu tinh ngọc, nhưng đây không phải là vấn đề tinh ngọc được không? Đây là loại khoái cảm khi kiếm được tinh ngọc.

Tiêu Dật, “…”

Từ Sắt Nguyên nếu còn run rẩy như thế, y thật lo lắng đối phương sẽ vì cảm xúc quá kích động mà trực tiếp ngất luôn.

Đợi Từ Sắt Nguyên cuối cùng khống chế được cảm xúc của mình, hắn tóm lấy Tiêu Dật, “Tiêu huynh, sao cậu không có một chút phản ứng nào vậy?”

Tiêu Dật, “… Anh hy vọng tôi cũng run rẩy không ngừng giống anh?”

Trên thực tế, lực chú ý của Tiêu Dật căn bản không ở trên tuyển tú trước mắt, so với hiện trường này, y càng quan tâm Sở Mặc, không biết hành động của Sở Trầm Uyên tiến triển thế nào?

https://thuviensach.vn

TIÊN GIỚI TẨU TƯ PHẠM

Lý Tùng Nho
www.dtv-ebook.com

Chương 112

Đối Quyết

Cùng lúc tuyển tú bắt đầu, diệu việt vệ, kim ngư vệ, phiêu kị vệ trực thuộc Sở Trầm Uyên mang theo trục cuốn truyền tống, nhân sắc đêm lặng lẽ rời khỏi Lăng Tiêu thiên.

Theo tình báo Vân Trạch Hải cung cấp, số người Vân Lam mai phục trong các thế gia tiên giới không ít, kiểu như Tiêu Thất không phải là duy nhất. Tiên đình trấn áp vây bắt dư nghiệt Vân Lam nhiều năm, dư nghiệt Vân Lam lại luôn khơi đống tro tàn, không thể không nói mấy người này đã xuất lực lớn. Vân Trạch Hải tuy chọn liên thủ với Sở Trầm Uyên, nhưng trong lúc nói chuyện vẫn thể hiện sùng bái với Vân Lam, nếu không phải có thần giới ở đây, Vân Trạch Hải mấy lần đắn đo động tâm khó nhịn, nếu không ông cũng sẽ không phản bội Vân Tịnh Hàn.

Theo từng truyền tống trận sáng lên, Sở Trầm Uyên nhìn Sở Mặc bên cạnh, “Con chuẩn bị tốt chưa.”

Đối với hành động lần này, Sở Trầm Uyên không dự định chỉ đợi ở Lăng Tiêu thiên, hắn muốn đích thân dẫn đội đi truy bắt Vân Tịnh Hàn.

Sở Mặc một thân chiến giáp màu vàng đứng bên cạnh Sở Trầm Uyên, nghe thế gật đầu. Từ khắc hắn ra đời đã bắt đầu đợi, bất kể thế nào, Vân Lam nhất định phải kết thúc trong tay hắn. Sở Trầm Uyên thỏa mãn nhìn ra sau lưng Sở Mặc, Đoạn Lăng Phong toàn thân trong hắc bào. Sau một khắc

https://thuviensach.vn

do dự, Sở Trầm Uyên thấp giọng dặn dò, “Lăng Phong, lát nữa ngươi phải theo sát Sở Mặc.”

Đối với Sở Trầm Uyên, hành động tối nay không cần nghi ngờ là tràn đầy nguy hiểm. Tuy có yêu thú bậc mười trợ trận, nhưng dưới tình trạng không biết Vân Tịnh Hàn có bao nhiêu con bài, bọn họ vẫn phải cẩn thận hành sự. Sở Trầm Uyên bảo Đoạn Lăng Phong theo sát Sở Mặc, không phải là để Đoạn Lăng Phong bảo vệ Sở Mặc, mà là cảm thấy bên cạnh Sở Mặc mới an toàn nhất. Đừng thấy những yêu thú đó sống tại Hư Vô hải, nhìn như không biết những khúc khuỷu lằn nhằn giữa các tiên nhân, không hiểu nhân tình thế địch, nhưng có thể sống mấy vạn năm sao có thể không phải nhân tinh. Với quan hệ của Sở Mặc và Tiêu Dật, hắn không tin những yêu thú này sẽ để Sở Mặc gặp nguy, bọn chúng tuyệt đối sẽ đặt trọng điểm lên bảo đảm an toàn cho Sở Mặc.

Tâm tư của Sở Trầm Uyên không biết chuyển mấy lần, đáng tiếc một phen hảo ý của hắn, Đoạn Lăng Phong lại giống như hoàn toàn không hiểu, chỉ nhàn nhạt liếc hắn một cái, khẳng định nói, “Ta nhất định sẽ bảo vệ điện hạ an toàn.”

Sở Trầm Uyên, “…”

Sở Mặc bị kẹp giữa vấn đề của hai người câm nín nhìn hai người một cái, chỉnh chỉnh chiến giáp trên người, dẫn đầu đi tới truyền tống trận gần nhất.

Chỗ không xa, văn dao vẫn luôn chú ý hành động của Sở Mặc, rất nhanh liếc vạn mục ngư một cái, thấp giọng nói, “Còn đợi gì nữa, mau đi theo, nhớ phải bảo vệ Sở Mặc an toàn.”

Vạn mục ngư vừa đuổi theo Sở Mặc, vừa không quên nhanh chóng nói, “Đã nói rõ trong chiến lợi phẩm có một phần của ta, ai cũng không cho phép tham lam.”

https://thuviensach.vn

“Biết rồi, biết rồi.” Bột mã không vui nói, nếu không phải vạn mục ngư toàn thân đen kịt thích hợp hành động trong đêm, nó mới không đẩy cơ hội tốt đến thế để tạo hảo cảm với Tiêu Dật đi.

Thấy bóng dáng vạn mục ngư biến mất, văn dao quay sang thành giảo nghiêm túc nói lần cuối, “Túi càn khôn ngươi có mang theo không? Nhớ rõ lát nữa nhất định phải tìm được bảo tàng tinh ngọc trân bảo các loại gì đó của đối phương trước tiên đình. Phí sinh sống của chúng ta tại thần giới từ nay về sau đều trông vào thu nhập tối nay.”

Thành giảo vỗ ngực liên thanh bảo văn dao yên tâm, vì hành động tối nay, nó đã chuẩn bị mấy trăm túi càn khôn. Nghe nói hoàng thất Vân Lam năm đó khi chạy trốn đã cuỗm đi kỳ trân dị bảo mà hoàng triều Vân Lam tích lũy mấy chục vạn năm, tới mức ban đầu khi Lan Thương tiên triều kiến lập ngay cả tiền công cho nhân viên công chức tiên đình cũng không đủ phát. Nó luôn cảm thấy trong những lý do người Sở gia hận người Vân Lam như thế cũng có nguyên nhân này.

Sau khi chuẩn bị xong tất cả, đám văn dao thu nhỏ thân hình theo sát sau lưng Sở Mặc. Từ khi truyền tống trận sáng lên tới khi tắt đi, chỉ mấy phút ngắn ngủi, đoàn người Sở Trầm Uyên toàn bộ rời khỏi Lăng Tiêu thiên, xuất hiện cách đại trạch Lư gia tại Sí Vãn cảnh không xa.

Nhìn từ bên ngoài, Lư gia không có gì khác với trước kia, vẫn đèn đuốc huy hoàng, hạ nhân tới tới lui lui không ngừng. Sở Trầm Uyên bảo kim ngư vệ bao vây Lư gia, tiếp theo mọi người cẩn thận ẩn mình, đợi Vân Trạch Hải phát tín hiệu.

Trong đại trạch Lư gia, trong viện của Lư Hạo Nguyên tịch lặng không tiếng động, hạ nhân trong viện đều bị hắn đuổi ra ngoài, chỉ còn lại một mình hắn. Dưới ánh sáng của dạ minh châu, Lư Hạo Nguyên vẻ mặt khẩn trương đi tới đi lui trong phòng không ngừng, thỉnh thoảng dừng lại cẩn thận thò đầu nhìn ra ngoài viện, sau khi xác định không có ai, lại khẩn

https://thuviensach.vn

trương đi vòng vòng. Khi Lư Hạo Nguyên cảm thấy tâm tình của hắn đã căng tới cực điểm, trận pháp trong viện đột nhiên có một tia dao động. Hắn đứng thẳng người, bước mau tới cửa mở ra.

Bên ngoài, Vân Trạch Hải một thân hắc y cẩn thận nhìn quanh tứ phía, sau đó gật đầu với Lư Hạo Nguyên. Lư Hạo Nguyên thở phào một hơi, mở cửa bảo Vân Trạch Hải vào phòng bàn kỹ.

Vừa vào cửa, Lư Hạo Nguyên đã khẩn trương kéo Vân Trạch Hải, "Thế nào? Sở Trầm Uyên có tin không? Tối nay hắn nhất định sẽ tới chứ?"

Vân Trạch Hải thần sắc trấn định hỏi ngược, "Cơ hội tốt như thế để bắt Vân Tịnh Hàn, Sở Trầm Uyên tại sao không tới?"

Lư Hạo Nguyên tâm tình phiền muộn, nhịn không được thô giọng phản bác, "Ta không phải nói hắn không tới, ta là nói hắn có đợi tới khi chúng ta và Vân Tịnh Hàn lưỡng bại câu thương rồi mới xuất hiện không?"

Vân Trạch Hải hừ một tiếng, "Sở Trầm Uyên sẽ không ngốc như thế, ngươi yên tâm đi."

Lư Hạo Nguyên biết Vân Trạch Hải bất mãn vì hắn cố chấp yêu cầu gặp mặt vào lúc này, nhưng hắn thật sự vô pháp trấn định như Vân Trạch Hải. Từ khi hắn biết phụ thân đã chết, mà gia chủ Lư Lâm Sơn hiện tại của Lư gia là do Vân Tịnh Hàn hóa thành, hắn vẫn luôn lo lắng sợ hãi mình sẽ lộ ra sơ hở gì trước mặt Vân Tịnh Hàn. Hắn cố gắng giả vờ tất cả vẫn bình thường trước mặt Vân Tịnh Hàn, nhưng nhìn đối phương tại Lư gia nhất ngôn cửu đỉnh, nhìn Lư gia càng lúc càng thoát ly khỏi sự khống chế của hắn, tâm tình hắn thật sự không cách nào dùng lời diễn tả. Nếu không phải vậy hắn cũng sẽ không chọn liên thủ với Vân Trạch Hải quy phục Sở Trầm Uyên.

Vân Trạch Hải cũng biết nỗi lo của Lư Hạo Nguyên, ông hòa hoãn lại, "Đợi qua tối nay, Lư gia sẽ vẫn là Lư gia của ngươi, ngươi cũng có thể báo

https://thuviensach.vn

thù cho phụ thân của ngươi.”

Lư Hạo Nguyên vẫn không thể yên tâm, thấp thỏm mở miệng, “Ngươi không phải nói bên cạnh Vân Tịnh Hàn có cao thủ bậc mười sao? Sở Trầm Uyên thật sự có năng lực?”

Vân Trạch Hải không cho là đúng, “Dưới trấn thiên ấn, cao thủ bậc mười lại thế nào? Càng huống hồ tất cả cao thủ bậc mười tại tiên giới tổng cộng mới có bao nhiêu, ngươi cảm thấy bên cạnh Vân Tịnh Hàn có thể có mấy người?”

Lư Hạo Nguyên cũng biết cao thủ bậc mười đã là bán thần, bên cạnh Vân Tịnh Hàn có thể có một người đã không tồi rồi. Lư gia từ khi Lan Thương tiên triều kiến lập tới nay, dốc hết toàn lực cũng mới tạo ra được một cao thủ bậc mười. Vì thần giới sụp đổ, do không thể nào thăng cấp, vị tổ tiên Lư gia này cũng đã qua đời mấy vạn năm trước. Vân Tịnh Hàn cho dù có nghịch thiên, cũng không thể nào toàn bộ người bên cạnh đều là cao thủ bậc mười. Nghĩ thế, Lư Hạo Nguyên cũng yên tâm hơn.

Hắn đang định nói gì đó, trận pháp ngoài viện lại một trận dao động. Lư Hạo Nguyên nhìn ra ngoài viện, ngay cả Vân Trạch Hải cũng trở nên kinh nghi không thôi. Thấy bóng dáng Vân Trạch Hải chậm rãi ẩn vào hư không, Lư Hạo Nguyên cố gắng trấn định, “Ai?”

“Là ta.”

“Vân… Tịnh Hàn?” Thanh âm của Lư Hạo Nguyên cố gắng bình tĩnh, nhưng lại lờ mờ lộ ra sự khẩn trương.

Người bên ngoài cười lên, “Thế nào, không muốn gặp ta?”

Vẻ mặt Lư Hạo Nguyên thoáng chốc trở nên kinh sợ, hắn lập tức quay đầu nhìn hướng Vân Trạch Hải ẩn thân. Thời gian này Vân Tịnh Hàn vẫn

https://thuviensach.vn

luôn hóa thành Lư Lâm Sơn, hiện tại trực tiếp xé bỏ hóa trang xuất hiện trước mặt hắn, có phải đã biết gì không?

Cũng như Lư Hạo Nguyên, Vân Trạch Hải cũng nảy sinh hoài nghi giống vậy. Ông không ẩn thân nữa, mà lập tức đánh ra một đạo lệnh bài màu vàng lên không, đây là tín hiệu ông đã hẹn với Sở Trầm Uyên. Khi lệnh bài bay lên trời, một cột sáng màu vàng đột phá đại trận của Lư gia, xông thẳng tầng mây.

“Bắt đầu rồi, chúng ta vào thôi.” Sở Trầm Uyên vừa nhìn thấy cột sáng màu vàng, lập tức hạ lệnh.

Sở Mặc nhìn vạn mục ngư theo sát bên cạnh một cái, dẫn kim ngư vệ nhanh chóng vào Lư gia.

Động tĩnh kim ngư vệ vây công Lư gia rất nhanh truyền vào. Lư Hạo Nguyên hiểu rõ thở phào một cái, cũng có thêm sức lực đối kháng với Vân Tịnh Hàn. Khi Lư Hạo Nguyên mở cửa, dưới ánh trăng, một nam tử cẩm bào ngoại hình trông cỡ ba mươi đang âm trầm nhìn hắn, hiển nhiên chính là Vân Tịnh Hàn.

Đối với ánh mắt của Lư Hạo Nguyên, Vân Tịnh Hàn vẻ mặt hiểu rõ, “Các ngươi câu kết với người của tiên đình.”

Hắn dùng không phải là nghi vấn mà là khẳng định.

Vân Trạch Hải bước nhanh tới cạnh Lư Hạo Nguyên, vừa vận chuyển tiên khí trong người để tùy thời chuẩn bị xuất thủ, vừa lạnh giọng nói, “Thần giới xuất thế, nhưng con mắt hạn hẹp của ngươi lại chỉ chăm chăm vào tiên giới, tiếp tục như vậy Vân Lam còn có lối thoát sao?”

Đến bây giờ, Vân Trạch Hải cũng dứt khoát đứng ra. Tuy kế hoạch có hơi khác với ông nghĩ, phản ứng của Vân Tịnh Hàn vượt ngoài dự liệu của ông, nhưng ông đã bố trí hết tại Lư gia, đại trận phòng hộ của Lư gia sớm

https://thuviensach.vn

đã mở ra, phối hợp với hành động của Sở Trầm Uyên, cho dù Vân Tịnh Hàn có biết tất cả trước, ông cũng không cảm thấy Vân Tịnh Hàn còn có thể lật bài. Hiện tại điều duy nhất ông lo ngại và bên cạnh Vân Tịnh Hàn có thể tiềm ẩn cao thủ bậc mười, nhưng bản thân ông cũng đã là bậc chín, Lư Hạo Nguyên bên cạnh dù có kém cũng là bậc bảy, hai người liên thủ chống đỡ tới khi Sở Trầm Uyên tới chắc không có vấn đề gì.

Lời của Vân Trạch Hải khiến vẻ mặt Vân Tịnh Hàn càng thêm âm trầm.

“Ông phản bội Vân Lam quy hàng Sở Trầm Uyên, Vân Lam sẽ có lối thoát? Chẳng qua là làm một con chó của Sở Trầm Uyên mà thôi, quả thật khiến liệt tổ liệt tông Vân Lam bị sỉ nhục.”

“Ngươi…”

Trên mặt Vân Tịnh Hàn lộ ra nụ cười âm trầm, “Có phải ông cảm thấy bố trí của ông không tệ? Đợi Sở Trầm Uyên xuất hiện thì có thể giải quyết ta. Ông cho rằng những chuyện ông lén lút câu kết với đứa cháu trai của ta ta không biết sao? Chẳng qua ta muốn xem thử ông dự định hoạt động thế nào. Nhờ ông ban thưởng, Sở Trầm Uyên và Sở Mặc đều tới đây, cũng bớt cho ta tốn tâm tư làm sao dẫn bọn hắn ra. Vừa hay nhân cơ hội này một lần giải quyết cả hai người.”

Vân Tịnh Hàn nói tới đây thì cười ha ha. Trong tiếng cười một mũi tên màu vàng từ trời rơi xuống, cắm thẳng trước mặt họ. Vân Trạch Hải lập tức nắm lấy cơ hội này, thân hình hơi lóe đã nhào tới chỗ Vân Tịnh Hàn. Lư Hạo Nguyên đồng dạng không bỏ qua cơ hội này, đồng thời huơ kiếm đánh Vân Tịnh Hàn.

Sự tấn công của hai người trước mắt đồng thời đều đặt trên người Vân Tịnh Hàn, hư không sau lưng Vân Tịnh Hàn một trận chớp nháy, một bóng đen từ trong hư không bước ra, chính là Tiêu Thất lần trước chạy khỏi Tiêu gia. Thoáng chốc Tiêu Thất xuất hiện lập tức đẩy ra một chưởng, Vân

https://thuviensach.vn

Trạch Hải cảm thấy được áp lực bậc mười trên người đối phương, không dám chọi cứng buộc mình phải dừng lại giữa chừng rồi nhanh chóng lui về sau. Vân Trạch Hải phản ứng cực nhanh, Lư Hạo Nguyên lại không được. Chưởng phong của Tiêu Thất đã quét qua phi kiếm của hắn, Lư Hạo Nguyên bị ngưng trệ tiên khí dưới uy lực của Tiêu Thất, mắt trân trân nhìn phi kiếm gãy ngang, bóng dáng hắn bị bức liên tiếp lùi vài bước mới đứng ổn lại. Khi Tiêu Thất một chưởng bức lui Vân Trạch Hải và Lư Hạo Nguyên, hắn trở tay nắm lấy mũi tên bắn tới, vô số mảnh vỡ màu vàng tán loạn, mũi tên nhanh chóng hóa thành cát bụi trong tay hắn.

Vân Tịnh Hàn lại lần nữa cười thỏa mãn, hắn huênh hoang ngửa đầu la lên: “Sở Trầm Uyên, ta ở đây, ngươi đang ở đâu?”

Giọng nói của Vân Tịnh Hàn vang vọng cả Lư gia đại trạch. Vân Trạch Hải làm sao cũng không dám tưởng tượng Vân Tịnh Hàn lại cuồng vọng đến thế. Chỉ dựa vào một mình Tiêu Thất mà hắn lại dám? Vân Trạch Hải lập tức đoán được trong tay Vân Tịnh Hàn vẫn còn có con bài khác. Trong lúc đang xoay chuyển tâm niện, Vân Trạch Hải liền ẩn vào hư không. Chỉ là thân hình ông vừa động, Tiêu Thất đột nhiên giơ tay ra chỉ, hư không xung quanh tiểu viện một trận co rút, cắt đứt đường lui của ông.

“Tại sao phải chạy? Không phải ông tràn đầy lòng tin với Sở Trầm Uyên sao? Nếu không để ông tận mắt nhìn thấy ta giết Sở Trầm Uyên, những gì ông chuẩn bị tối nay chẳng phải là lãng phí trắng sao?” Vân Tịnh Hàn chế nhạo.

Hắn vừa nói xong, đã có người lên tiếng, “Ngươi muốn giết ta? ’

Dưới ánh trăng, Sở Trầm Uyên cười lạnh xuất hiện trước mặt Vân Tịnh Hàn.

Con ngươi Vân Tịnh Hàn co rút lại, “Chỉ một mình ngươi, đứa cháu trai của ta đâu?”

https://thuviensach.vn

“Cậu à.”

Giọng nói của Sở Mặc lạnh lùng vang lên, xuất hiện sau lưng Sở Trầm Uyên.

Sự xuất hiện của hắn khiến vẻ mặt Vân Tịnh Hàn co rút trong một thoáng, so với Sở Trầm Uyên, Vân Tịnh Hàn càng ghét Sở Mặc hơn. Vẻ chán ghét xẹt qua trong mắt, hư không sau lưng Vân Tịnh Hàn lặng yên mở ra, hai người hắc y ăn mặc giống như Tiêu Thất từ trong bước ra.

“Sao có thể?” Vân Trạch Hải buột miệng, trên người hai kẻ đó ông đồng dạng cũng cảm thụ được uy lực bậc mười. Bên cạnh Vân Tịnh Hàn làm sao lại có tới ba cao thủ bậc mười, điều này không có khả năng?

Vân Tịnh Hàn thản nhiên hưởng thụ vẻ kinh sợ trên mặt Vân Trạch Hải, khiến hắn không vui là vẻ mặt Sở Trầm Uyên và Sở Mặc vẫn không có bất cứ biến hóa nào. Lẽ nào Sở Trầm Uyên cho rằng dựa vào trấn thiên ấn thì có thể áp chế người của hắn? Vân Tịnh Hàn cười lạnh nghĩ, thuốc kích thích lần trước dùng trên người yêu thú tại Linh Hư cảnh hắn vẫn còn đây, hắn sẽ cho Sở Trầm Uyên biết cho dù có trấn thiên ấn, Sở Trầm Uyên cũng chẳng là gì. Khi Vân Tịnh Hàn vẻ mặt cuồng vọng nhìn mọi người, bột mã khì khì mũi bước ra, theo sát sau lưng nó là mấy con yêu thú văn dao. Uy lực trên người đám yêu thú không chút che giấu, khí tức dồi dào đảo qua cả tiểu viện, vẻ đắc ý ngưng đọng trên mặt Vân Tịnh Hàn.

Vân Trạch Hải, “…”

Cao thủ bậc mười của tiên giới từ lúc nào trở nên không đáng giá như thế, trong một lúc lại xuất hiện nhiều như vậy.

https://thuviensach.vn

TIÊN GIỚI TẨU TƯ PHẠM

Lý Tùng Nho
www.dtv-ebook.com

Chương 113

Tin Mới

Khi đám yêu thú bột mã xuất hiện, cuộc đối kháng của Vân Tịnh Hàn và Sở Trầm Uyên trong mắt mọi người đã không còn hồi hộp nữa. Ba cao thủ bậc mười so với sáu yêu thú bậc mười, ưu thế của Sở Trầm Uyên đã mang tính áp đảo. Ngay cả bản thân Sở Trầm Uyên cũng vô thức thở phào một hơi, hắn tin đây đã là toàn bộ át chủ bài của Vân Tịnh Hàn rồi. Ba cao thủ bậc mười, nếu không có dị số là Tiêu Dật, đủ để cho Vân Tịnh Hàn hoành hành cả tiên giới.

Sở Trầm Uyên nghĩ không sai, ba cao thủ bậc mười này quả thật là toàn bộ át chủ bài của Vân Tịnh Hàn. Chỉ là tuy hắn đoán được Vân Tịnh Hàn sẽ không ngoan ngoãn bó tay chịu trói, nhưng lại không thể ngờ được đối phương sẽ điên cuồng đến mức độ đó.

Đối diện với sự vây công của các yêu thú cỡ văn dao, Vân Tịnh Hàn nhìn sang Sở Trầm Uyên lộ ra nụ cười điên cuồng. Giây tiếp theo, hai kẻ hắc y bên cạnh hắn đồng thời phân ra lao về hướng Sở Trầm Uyên và Sở Mặc, Tiêu Thất thì kéo Vân Tịnh Hàn trực tiếp mở hư không.

“Cản bọn họ lại.” Văn dao gầm lên với bột mã.

Bột mã đang định tiến lên, lại nghe thấy văn dao đột nhiên cao giọng, “Cẩn thận, hai tên khốn kiếp đó muốn tự nổ.”

“Ầm!”

https://thuviensach.vn

Một tiếng nổ vang lên đủ chấn động của Sí Vãn cảnh, vô số tiên nhân gần đó bị kinh động đều lũ lượt ngóng sang hướng Lư gia.

Thoáng chốc tiếng nổ vang lên, thân hình long quy đột nhiên phình to, nghiêm cẩn chặn trước mặt Sở Mặc.

“Cẩn thận!”

Nghe thấy văn dao nhắc nhở, Sở Trầm Uyên không bận tâm gì khác, trở tay lấy trấn thiên ấn ra, trực tiếp phủ lên đầu Đoạn Lăng Phong.

Biến cố xảy ra quá mức đột ngột, mọi người căn bản không tránh kịp, khí tức bạo ngược rất nhanh cuốn sạch đại trạch Lư gia, vô số căn phòng sụp đổ, đá xanh phiến ngọc hóa thành cát vụn, sản nghiệp mấy vạn năm của Lư gia hoàn toàn bị hủy. Nửa nén hương trôi qua, dư chấn của vụ nổ cuối cùng cũng dừng lại. Đại trạch Lư gia vốn phú lệ huy hoàng hoàn toàn không còn thấy nữa, chỉ còn lại tang thương ngập trời.

“Khụ khụ.” Long quy phun ra cả họng vụn ngọc thạch, gian nan động người, quay đầu nhìn sang Sở Mặc sau lưng. May là tuy nó tấn công không được, nhưng trời sinh phòng vệ cường hãn, dưới sự tự nổ của bậc mười cũng chỉ bị một chút thương tích.

Sau lưng long quy, Sở Mặc được nó bảo hộ không bị bất cứ tổn thương nào, hắn cảm kích nhìn long quy, nhận được nụ cười hàm hậu của long quy.

Vạn mục ngư bên cạnh bị nổ cho say sẩm mặt mày căm hận dùng mắt khoét long quy một cái, quá gian xảo mà, uổng cho nó vẫn luôn cho rằng long quy là đứa hàm hậu nhất trong mọi người, thật ra căn bản không đúng. Lúc đó nó đã chuẩn bị chắn trước mặt Sở Mặc rồi, kết quả mới ngây người chút đã bị long quy gạt ra, hại nó ngốc lăng cả buổi, hiện tại bị nổ tới không trèo dậy nổi. Vạn mục ngư nhe răng múa vuốt quẫy quẫy đuôi, chỉ cảm thấy toàn thân chỗ nào cũng đau, trong lòng thì càng ủy khuất, rõ ràng nó cũng xuất lực, kết quả thời khắc mấu chốt lại bị long quy chiếm mất.

https://thuviensach.vn

Ánh mắt vạn mục ngư quá mức nóng cháy, long quy muốn giả vờ không nhìn thấy cũng không được. Nó không phải cố ý muốn tranh với vạn mục ngư, chỉ là tình hình lúc đó quá khẩn cấp, nó là kẻ phòng vệ giỏi nhất trong các yêu thú này, vô thức đã gạt vạn mục ngư ra. Hai cao thủ bậc mười tự nổ, bọn chúng dựa vào thân thể cường hãn có lẽ có thể miễn cưỡng chống đỡ, nhưng Sở Mặc khẳng định không được. Vạn nhất Sở Mặc có chuyện gì, bọn chúng tính ra sẽ triệt đệ vẫy tay tạm biệt với thần giới luôn.

Trong lúc hai người giao lưu ánh mắt tạm thời đạt được hòa giải, thì nghe thấy tiếng mài răng hung tợn của văn dao. Trong mấy yêu thú lúc này bộ dáng của văn dao là thê thảm nhất, đôi cánh vốn trắng tinh trên lưng nó đã trở thành xám xịt không nói, mà còn bị gãy một nửa, mềm nhũn cụp trên lưng nó.

Văn dao hung tợn nghiến răng, thực sự không lý giải được tâm tư của nhân tộc, sao bọn họ cứ thích tự nổ như thế. Đầu tiên là Edel của ma pháp thế giới, hiện tại lại là người bên cạnh Vân Tịnh Hàn. Một cao thủ bậc mười tự nổ còn chưa đủ, giờ lại có hai tên, Vân Tịnh Hàn ngược lại chạy nhanh lắm, để coi lần sau nó mà bắt được hắn, sẽ ném cho hắn mấy trăm chấn thiên lôi, để hắn nổ cho sướng.

Thấy các yêu thú bên cạnh đều không sao, Sở Mặc cũng không có lòng dạ nói gì nhiều, nhanh chóng lao tới chỗ Sở Trầm Uyên. Khác với mình có long quy bảo vệ, Sở Trầm Uyên hoàn toàn dựa vào bản thân để chống đỡ vụ tự nổ của kẻ hắc y. Cho dù Sở Mặc biết trên người Sở Trầm Uyên có mang theo hai món thần khí., nhưng trấn thiên ấn đã bị Sở Trầm Uyên ném cho Đoạn Lăng Phong, Sở Mặc cũng không biết lăng huyền giáp có thể có bao nhiêu tác dụng.

“Ngươi không sao chứ?” Người phản ứng lại đầu tiên chạy tới bên cạnh Sở Trầm Uyên là Đoạn Lăng Phong.

https://thuviensach.vn

“Khụ khụ hụ, ta không sao.” Sở Trầm Uyên hơi lắc đầu, thuận thế dựa lên người Đoạn Lăng Phong. Trong lúc nói chuyện, chiến giáp màu vàng trên người hắn nứt ra từng tấc, thoáng chốc hóa thành vụn rớt xuống đất.

“Lăng huyền giáp?” Đoạn Lăng Phong giọng điệu luyến tiếc.

Sở Trầm Uyên gật đầu, muốn nói như đó, nhưng lại không nén được ho lên sù sụ.

Đoạn Lăng Phong nghe tiếng ho của Sở Trầm Uyên, do dự gác tay hắn lên vai mình, một tay vươn ra ôm eo Sở Trầm Uyên. Thoáng chốc kẻ hắc y tự nổ, Đoạn Lăng Phong hoàn toàn không thể ngờ Sở Trầm Uyên lại ném trấn thiên ấn cho mình. Hắn còn chưa kịp phản ứng lại Sở Trầm Uyên muốn làm gì, thì khí tức tự nổ đã ập tới, hắn chỉ nhìn thấy Sở Trầm Uyên miễn cưỡng chống đỡ trước mặt mình.

Tâm tình của Đoạn Lăng Phong trong một thoáng trở nên thực sự phức tạp, hắn cảm thấy hình như mình chưa từng hiểu rõ Sở Trầm Uyên. Khi quan hệ của Sở Mặc và Sở Trầm Uyên ngày dần xoa dịu, thành kiến của hắn đối với Sở Trầm Uyên cũng thay đổi không ít, nhưng Đoạn Lăng Phong tự hỏi, hắn tuyệt đối không làm được như Sở Trầm Uyên, thời khắc cấp bách lại chặn trước mặt đối phương.

Đoạn Lăng Phong chỉ cảm thấy trong lòng nặng trình trịch, thoáng chốc giống như có gì đó vụt qua, nhưng hắn lại không bắt được. Vạn nhất Sở Trầm Uyên có chuyện gì, hắn…

Hắn còn chưa nghĩ xong, đã cảm thấy Sở Trầm Uyên nghiêng đầu dựa hắn lên vai mình, một tay thì nắm lấy tay hắn.

“Lăng Phong, ngươi không sao chứ?”

Hiếm khi Đoạn Lăng Phong thân cận với hắn như thế, Sở Trầm Uyên chỉ cảm thấy đau đớn toàn thân lập tức biến mất tăm, tâm tình giống như

https://thuviensach.vn

được uống rượu tiên thượng đẳng, tốt đẹp tới mức muốn bay. Dưới tình hình này, Sở Trầm Uyên nhất thời lớn gan, không chỉ nắm chặt tay Đoạn Lăng Phong, mà còn nghiêng đầu dựa lên Đoạn Lăng Phong, giọng điệu thân thiết mở miệng.

Sở Trầm Uyên dựa vào quá gần, Đoạn Lăng Phong không thích ứng muốn lùi lại một chút, Sở Trầm Uyên lập tức thuận theo động tác của Đoạn Lăng Phong dán qua nữa, dính cứng trên người Đoạn Lăng Phong, đồng thời bày ra vẻ yếu đuối vô lực.

Đoạn Lăng Phong, "…"

Sở Mặc, "…"

Sở Mặc câm nín nhìn Sở Trầm Uyên, nỗi lo trong lòng rất nhanh tan đi. Nhìn Sở Trầm Uyên còn có tâm tình nhân cơ hội dán lên người Đoạn Lăng Phong, hiển nhiên thân thể của hắn cũng không có gì đáng ngại. Chỉ là khi Sở Mặc nhìn lướt qua mảnh vỡ trên đất, trong mắt hơi lộ ra tiếc nuối. Trấn thiên ấn, lăng huyền giáp, hai đại thần khí còn lại của Lan Thương tiên triều, sau vụ lần này chỉ còn lại trấn thiên ấn.

Sau khi xác định Sở Trầm Uyên và các yêu thú đều vô sự, Sở Mặc rất nhanh phát ra một đạo kim ngư lệnh lên không. Dưới ánh sáng vàng chói mắt, những điểm đỏ nhấp nhô sáng lên, đại biểu cho kim ngư vệ còn may mắn sóng sót. Sở Mặc thở phào một hơi, thương vong của kim ngư vệ không lớn lắm, trừ người cách quá gần bị ảnh hưởng tới, những người khác đều chỉ bị chút thương tích.

Cuối cùng Sở Trầm Uyên vẫn còn nhớ tới chính sự, bảo Sở Mặc cho người đi xử lý di thể của Vân Trạch Hải và Lư Hạo Nguyên. Lần tự nổ này quá đột ngột, hai người vừa không có yêu thú bảo vệ, lại không có thần khí hộ thể, căn bản không thể thừa nhận uy lực của vụ nổ.

https://thuviensach.vn

Sở Mặc gật đầu, tâm tình thì không sao tốt được. Mục tiêu chủ yếu của họ tối nay là bắt Vân Tịnh Hàn, nhưng cuối cùng vẫn để Vân Tịnh Hàn chạy thoát.

Chuyện xảy ra ở Sí Vãn cảnh lập tức thông qua vân mạc truyền khắp tiên giới. Đợi khi tin tức tới Hư Vô hải, cuộc tuyển tú vừa kết thúc, Tiêu Dật đang phối hợp với Từ Sắt Nguyên cùng đếm số tinh ngọc mà các tiên nhân đã bỏ ra tối nay.

“Cái gì?” Từ Sắt Nguyên nghe lời của Thành Hạo xong lập tức nhảy lên, “Lư gia xong rồi? Sí Vãn cảnh Lư gia?”

Thành Hạo ẩn ý nhìn Tiêu Dật một cái, gật đầu.

“Khẩn trương lên, là tin đầu ngày mai đó, chuyện này nói cho Bạch Tử Sơn chưa?” Từ Sắt Nguyên không còn lòng dạ đếm tinh ngọc, lập tức muốn kéo Thành Hạo bắt đầu công việc.

“Tin tức của Bạch Tử Sơn khẳng định còn nhanh hơn chúng ta, có cần phái người đến hiện trường xem thử không?” Thành Hạo kiến nghị.

Từ Sắt Nguyên đang định nói được, đột nhiên nhớ ra cái gì, quay đầu kéo Tiêu Dật lại, cười hê hê, “Đến hiện trường làm gì, trực tiếp hỏi Sở Mặc là được rồi. Không phải kim ngư vệ dưới tay hắn chính là diệu việt vệ và phiêu kỵ vệ làm sao, đều là người nhà mình, tiêu huynh cậu nói đúng không?”

Tiêu Dật liếc mắt trắng nhìn Từ Sắt Nguyên, nhưng đối với cách nói của Từ Sắt Nguyên cũng không có phản bác, kỳ thật y cũng muốn biết tình hình thế nào. Sở Mặc đã nói trước với y tối nay sẽ tới Lư gia, nếu tin tức Lư gia bị diệt truyền khắp tiên giới, thì chuyện bên phía Sở Mặc đã xử lý xong rồi. Giãy khỏi cánh tay Từ Sắt Nguyên, Tiêu Dật lập tức ấn liên lạc với vân mạc của Sở Mặc.

https://thuviensach.vn

“Tiểu Dật?” Sở Mặc lập tức xuất hiện trên vân mạc.

Tiêu Dật đánh giá Sở Mặc một cái, xác định Sở Mặc không sao, hơi thở phào ra.

“Mọi người đều không sao chứ?”

Sở Mặc gật đầu, tuy mọi người hoặc nhiều hoặc ít đều bị thương, nhưng tính toán nghiêm túc thì không tính là nghiêm trọng, chỉ cần bế quan một thời gian là được.

Từ Sắt Nguyên bên cạnh không đợi hai người nói xong, khẩn cấp sáp tới, “Sở huynh, tình hình của Lư gia rốt cuộc thế nào? Có tin tức jj độc quyền nào không?”

Sở Mặc cười nhẹ, “Đợi lát ta sẽ về, bệ hạ có một phần bản thảo phát ngôn về chuyện tối nay cho ngươi, ngày mai ngươi cho lên đầu đề [Tiên giới sớm biết].”

Từ Sắt Nguyên vừa nghe lập tức hưng phấn, liên thanh đảm bảo không có vấn đề gì.

Sở Mặc đang muốn nói gì đó với Tiêu Dật, đã nghe thấy giọng nói của thành giảo vang lên sau lưng, “Chuyện gì vậy? Ta chỉ mới tìm tới khố phòng Lư gia có chút xíu, sao Lư gia đã không còn rồi?”

Hai chữ khố phòng rõ ràng đã kích thích tới văn dao đang nằm dưỡng thương, nó nhảy vọt lên chạy tới chỗ thành giảo, “Ngươi tìm được khố phòng của Lư gia? Thu hoạch thế nào?”

Thành giảo lắc lư đầu, biểu thị văn dao nhìn lên túi càn khôn trên đầu nó.

https://thuviensach.vn

Không cần nói văn dao, ngay cả Tiêu Dật cách một vân mạc cũng thấy được trên cái sừng trên đầu văn dao treo đầy kín túi càn khôn.

Sở Mặc, "…"

Tiêu Dật nhịn không được nhìn vân mạc bật cười.

Tối hôm nay không chỉ là Lư gia, trên cơ bản mấy thế gia cấp cao tại tiên giới đều bị kim ngư vệ đẳng tam vệ bao vây. Chỉ là khác với Lư gia hoàn toàn bị diệt, những thế gia khác đều chỉ bị bắt vài người mà thôi. Tuy có thế gia cá biệt biểu hiện vô cùng bất mãn khi kim ngư vệ nửa đêm xuất hiện, nhưng dưới thủ lệnh của Sở Trầm Uyên, một khi có người dán quấy nhiễu thì giết không tha, mọi người cũng chỉ có thể vùi oán than trong lòng. Mà khi mọi người thông qua vân mạc hiểu được tình hình tối nay không chỉ phát sinh ở một nhà, mà là phát sinh ở khắp nơi trên tiên giới, mấy nhà vốn còn bất mãn lập tức biết điều ngậm miệng không nói, cho tới nay bọn họ nếu còn không nhìn ra được đã xảy ra chuyện gì thì cũng không xứng ngồi trên vị trí đó nữa.

Sau một đêm hỗn loạn, sáng hôm sau, tất cả mọi người đều khẩn trương canh trước vân mạc, đợi [Tiên giới sớm biết] kỳ mới nhất. Không biết bắt đầu từ lúc nào, [Tiên giới sớm biết] đã hình thành ấn tượng tin tức linh thông, nội dung quyền uy trong lòng mọi người. Bọn họ tin rằng chuyện xảy ra tối qua, [Tiên giới sớm biết] hôm nay nhất định sẽ có jj gì đó tung ra.

Quả nhiên, Từ Sắt Nguyên không phụ kỳ vọng của mọi người, vừa bắt đầu đã đơn giản thuật lại chuyện xảy ra tối qua, còn xác định chuyện tiên đình vây bắt dư nghiệt Vân Lam. Mấy chữ dư nghiệt Vân Lam đặc biệt chói mắt, các tiên nhân liên hệ với Lư gia bị hủy sạch và người của các đại thế gia bị bắt tối qua, lập tức ý thức được lần này tiên đình không phải chỉ đánh nhỏ, mà nhìn tình hình của Lư gia, lần này chỉ sợ dư nghiệt Vân Lam thật sự khó tránh kiếp nạn.

https://thuviensach.vn

Nói xong tin tức về dư nghiệt Vân Lam, trọng điểm của Từ Sắt Nguyên vẫn đặt trên việc tuyển tú tối qua. Tiêu Dật xem tới đây thì không xem tiếp nữa, trực tiếp tắt vân mạc.

"Sao không xem nữa?" Sở Mặc cúi đầu hôn lên trán Tiêu Dật, ôn thanh nói.

Tiêu Dật cất vân mạc đi, tùy tiện nói, "Từ Sắt Nguyên định nói chính là tên của mười người đứng đầu tuyển tú tối qua, có gì đáng xem đâu, tôi đã biết rồi mà."

Sở Mặc nhẹ cười, thuận thế hỏi một câu, "Tuyển tú tối qua tiến hành thế nào?"

Tối qua khi hắn về đã là nửa đêm, vội vàng dặn dò chuyện của dư nghiệt Vân Lam, Tiêu Dật đã đẩy hắn đi nghỉ ngơi, Sở Mặc còn chưa kịp quan tâm chuyện tuyển tú.

Tiêu Dật theo thói quen tìm vị trí thoải mái trong lòng Sở Mặc, hơi mang trêu chọc nói, "Vừa rồi anh cũng thấy Vượng Tài rồi đó, cứ nhìn lỗ tai hưng phấn rung không ngừng của nó là biết rồi. Anh không thấy đâu, tối qua Vượng Tài và Từ Sắt Nguyên nhìn tinh ngọc chất đầy ở đó, một người hưng phấn thét lên, một người cao hứng tới xém chút ngất đi. Nếu không phải có tin của Lư gia đưa tới, tính ra Từ Sắt Nguyên khẳng định đã ôm Vượng Tài ngủ trong đống tinh ngọc rồi."

Sở Mặc nghe Tiêu Dật miêu tả, tự ảo tưởng một phen bộ dáng của Từ Sắt Nguyên và Vượng Tài, nhịn không được bật cười.

"Đúng rồi, tiểu Dật, thời gian này em nên ở lại Hư Vô hải đừng đi đâu, Vân Tịnh Hàn tối qua chạy thoát rồi, bên cạnh hắn còn có Tiêu Thất, ai cũng không biết hắn sẽ làm gì. Nhất định phải cẩn thận." Sở Mặc nghiêm túc dặn dò.

https://thuviensach.vn

Tiêu Dật ngoan ngoãn gật đầu, khu Tịnh Lưu một sắp sửa xây xong, tính thời gian thì bọn Louis cũng sắp tới tiên giới rồi, còn có một đống chuyện đang chờ y, y căn bản cũng không có thời gian ra ngoài.

Nhìn Tiêu Dật tỉ mỉ bấm ngón tay tính toán chuyện cần làm gần đây, ý cười trong mắt Sở Mặc càng đậm, cúi đầu thân mật hôn lên mặt Tiêu Dật một cái. Tiêu Dật chủ động vươn tay kéo cổ Sở Mặc, Sở Mặc khẽ cười, nụ hôn dịch từng chút từ mặt Tiêu Dật lên môi y.

Chuyện của dư nghiệt Vân Lam không tạo nên chấn động quá lớn tại tiên giới, vì cơn sốt tuyển tú vẫn còn, so với Vân Tịnh Hàn đã chạy trốn và Lư gia bị diệt, mọi người càng muốn bàn luận chuyện bảng xếp hạng thiên nữ kỳ này. Khi các tiên nhân tiên giới đều xôn xao nghị luận toàn bộ thiên nữ kỳ này đều ký hợp đồng một trăm năm với đài truyền hình Càn Khôn, và lập tức sẽ bắt đầu quay phim, một tin khác đã đoạt đi lực chú ý của mọi người.

Dã gần mười vạn năm, từ khi Lan Thương tiên triều kiến lập, người của ma pháp thế giới lại bước lên mảnh đất của tiên giới.

.

https://thuviensach.vn

TIÊN GIỚI TẨU TƯ PHẠM

Lý Tùng Nho
www.dtv-ebook.com

Chương 115

Kết Thúc

Tin Tịnh Lưu giới sắp mở cửa rất nhanh được truyền ra, nghe nói Tiêu Dật dự định mở một lễ khai mạc, các tiên nhân đều đào hết tâm tư muốn lấy cho được một tấm thư mời, để ngày đó có thể xuất hiện tại hiện trường.

Trong một trạch tử cách phế tích Sí Vãn cảnh Lư gia không xa, Vân Tịnh Hàn vê vân mạc trong tay, trong đó Từ Sắt Nguyên đang nói về tin Tịnh Lưu giới mở cửa. Lúc Từ Sắt Nguyên nói, vẻ mặt Vân Tịnh Hàn càng lúc càng khó xem, lực đạo trong tay cũng càng lúc càng lớn, xém chút muốn vặn nát vân mạc trong tay.

Nói ra, trước kia Vân Tịnh Hàn ghét nhất là hai kẻ Sở gia Sở Trầm Uyên và Sở Mặc, hiện tại lại tăng thêm một Tiêu Dật ngoài hai người này. Hắn tự thấy chuyện ở Lư gia tính toán chu toàn, vốn cho rằng có thể thuận lợi tiêu trừ Sở Trầm Uyên và Sở Mặc, nhưng không ngờ Sở Trầm Uyên lại thông qua Tiêu Dật để móc nối với các yêu thú trong Hư Vô hải, không chỉ hại hắn thất bại thảm hại, cơ nghiệp mấy vạn năm cũng bị hủy trong một thoáng.

Đặc biệt là một đòn phản kích của Vân Trạch Hải, triệt để bại lộ số người Vân Lam hắn tiềm phục trong tiên giới. Hiện tại thủ hạ của hắn kẻ chết, kẻ bị bắt, trừ hắn và Tiêu Thất, thì không còn một người nào có thể dùng nữa.

https://thuviensach.vn

Nghe Từ Sắt Nguyên không ngừng tường thuật chuyện Tịnh Lưu giới mở cửa, Vân Tịnh Hàn bất giác nghĩ tới Tiêu Dật đứng sau Tịnh Lưu giới, hắn chỉ cảm thấy nộ hỏa trong lòng không thể tiết ra, cả người như ngọn núi lửa sắp sửa bùng phát.

“Nếu ngươi không thể khống chế cảm xúc của mình, vậy thì hợp tác của chúng ta tới đây là hết.”

Giọng nói lạnh lẽo vang lên từ góc tường, một nam nhân toàn thân chìm trong hắc bào không nhìn rõ dáng thấp giọng mở miệng. Thân thể của nam nhân tựa hồ có chút kỳ quái, sau lưng có gì đó hơi nhô lên cao, khiến bộ hắc bào trở nên vô cùng cồng kềnh.

“Edel, ta không cần ngươi tới giáo huấn ta.” Vân Tịnh Hàn phẫn nộ quay sang kẻ hắc bào ở góc tường gầm lên.

Kẻ hắc bào bước lên một bước, chậm rãi cởi mũ xuống, lộ ra bộ xương trắng hếu, rõ ràng chính là Quang Minh thần Edel đã mất tích.

“Ta không giáo huấn ngươi, ta chỉ để đưa ra kiến nghị đúng trọng tâm cho kẻ hợp tác với mình.” Edel không nhanh không chậm mở miệng.

Vân Tịnh Hàn phẫn hận quay mặt đi, hắn không phải sợ Edel, mà là biết tuy Edel nói bọn họ là bạn hợp tác. Trên thực tế, cho tới khi Edel tìm tới hắn, Vân Tịnh Hàn và Edel chưa từng gặp mặt nhau, hai người chỉ thông qua người trung gian liên lạc mấy lần, hắn không nghĩ tới Edel lại tới tiên giới, còn tìm được hắn vào đêm chuyện ở Lư gia thất bại. Nếu không phải Edel và Tiêu Thất liên thủ, Vân Tịnh Hàn cũng không thể nào lông tóc vô thương toàn thân thoát được khỏi Sở Trầm Uyên và đám yêu thú thủ hạ đó.

Cho dù mục tiêu của Edel là thần giới, mà mục tiêu của Vân Tịnh Hàn là tiên giới, nhưng hai người vẫn rất nhanh ăn nhịp với nhau. Đối với Vân Tịnh Hàn, đám cỏ đầu tường tiên giới đó sỡ dĩ phản bội Vân Lam chuyển sang ủng hộ Sở Trầm Uyên, không phải là vì thấy tiên đình có quan hệ

https://thuviensach.vn

không tồi với Tiêu Dật sao. Nếu thần giới đổi chủ, hắn muốn xem thử Sở Trầm Uyên sẽ ra sao? Hơn nữa nếu Edel có thể làm chủ nhân thần giới, thì tại sao hắn lại không thể? Nghĩ chắc lúc đó vẻ mặt Sở Trầm Uyên càng thêm dễ coi.

Vân Tịnh Hàn nhường nhịn khiến bầu không khí trở nên hòa hoãn đi nhiều, hắn chỉ lo nghĩ ngợi lung tung, tới mức không chú ý thấy sự chế nhạo trong mắt Edel. Hai người không hề đơn độc ở chung quá lâu, Tiêu Thất ra ngoài đã nhanh chóng quay lại.

“Bệ hạ.” Tiêu Thất an tĩnh đứng bên cạnh Vân Tịnh Hàn, giao một phần thư mời ra.

Vân Tịnh Hàn nắm thư mời nhìn Edel, “Thư mời đã lấy được rồi, ngươi chuẩn bị làm thế nào? ’

“Hiện tại phải xem bên cạnh Tiêu Dật trừ Sở Mặc mà ngươi nói ra, người tín nhiệm nhất là ai?”

Vấn đề của Edel khiến lực chú ý của Vân Tịnh Hàn trở lại trên vân mạc, gương mặt Từ Sắt Nguyên xuất hiện trong tầm mắt hắn.

Mấy ngày trôi qua, rất nhanh đã tới ngày Tịnh Lưu giới khai mạc. Khi cách thời gian chính thức khai mạc mấy canh giờ, bên ngoài nơi ở của Trì Mu tại Hư Vô hải đã chen đầy tiên nhân. Hiện tại những người này đại bộ phận đều không có thư mời, nhưng vẫn ôm ý định nhìn Tịnh Lưu giới từ xa, mọi người vẫn nhiệt tình tập trung tới đây.

Trong nơi ở của Trì Mu, Tiêu Dật nhìn đám người chen chút ở Hư Vô hải, đau đầu nhíu mày. Tuy y là chủ nhân thần giới, chuyện này hiện tại đã không tính là bí mật ở tiên giới, nhưng y vẫn không quen trường hợp này, mà hy vọng cố gắng thấp điệu một chút, tốt nhất có thể mãi trốn phía sau.

“Không thích?” Sở Mặc vừa nhìn đã nhận ra tâm tư của Tiêu Dật.

https://thuviensach.vn

Tiêu Dật gật đầu, quay người ôm Sở Mặc, “Người nhiều quá.”

Sở Mặc nuông chiều vỗ lưng Tiêu Dật, ôn giọng nói, “Đợi lát nữa chỉ cần ra ngoài lộ mặt là xong, không cần ở quá lâu, sau này hễ có chuyện gì cần tiếp đãi thì đều đẩy cho Từ Sắt Nguyên là được.”

Tiêu Dật chột dạ ngẩng đầu, “Như vậy không tốt lắm đi?”

Sở Mặc không cho là đúng, “Em để Từ Sắt Nguyên làm người phát ngôn của thần giới không phải được rồi sao? Dù sao hiện tại trên người hắn gánh không ít chuyện, thêm một chuyện nữa cũng không có gì khác, tránh cho hắn có thời gian nhàn tãn ngày ngày đi tạo tai tiếng với nữ tiên.”

Từ sau khi tuyển tú kết thúc, bảng xếp hạng thiên nữ được đưa ra, tin tức trên [Tối bát quái] mỗi ngày không phải là Từ Sắt Nguyên và nữ tiên nào đó hẹn đêm thì chính là Từ Sắt Nguyên và nữ tiên nào đó ăn cơm, thậm chí còn có tin hai nữ tiên gặp nhau vì Từ Sắt Nguyên mà tranh chấp với nhau. Sở Mặc cảm thấy Từ Sắt Nguyên sỡ dĩ có tinh lực làm mấy chuyện này, hoàn toàn là do công việc Tiêu Dật cho hắn quá ít. Đối với Sở Mặc mà nói, hắn hận không thể đẩy hết toàn bộ chuyện trên người Tiêu Dật cho Từ Sắt Nguyên, Tiêu Dật mỗi ngày chỉ cần ở bên cạnh hắn là được.

Tiêu Dật tuy cảm thấy như vậy có hơi thất đức, nhưng ai bảo Từ Sắt Nguyên quá tài cán. Lặng lẽ nói một tiếng xin lỗi với Từ Sắt Nguyên, Tiêu Dật quyết định lát nữa sẽ tuyên bố Từ Sắt Nguyên là người phát ngôn của thần giới, sau này tất cả chuyện đối ngoại của thần giới đều giao cho Từ Sắt Nguyên xử lý.

Hai người bên này đang tính toán Từ Sắt Nguyên, Lạc Phi ôm báo con tìm tới. Lần này Tịnh Lưu giới khai mạc, Tiêu Dật đặc biệt đón mấy người Lộ và Lạc Phi tới tiên giới, cổ thú nhân của thú nhân thế giới tuy không ít, nhưng đạt tới bậc mười thì không có mấy ai. thú nhân thế giới muốn chiếm cứ một phần đất tại Tịnh Lưu giới, chỉ dựa vào mỗi Du Trạch là chắc chắn

https://thuviensach.vn

không được, nhất định sau lưng phải có sự ủng hộ của Lộ. Tiêu Dật không hy vọng Tịnh Lưu giới trở thành Tịnh Lưu giới của một giới nào, mà hy vọng trong Tịnh Lưu giới, tiên giới, ma pháp thế giới, thú nhân thế giới, ba giới thế lực cân bằng, như vậy Tịnh Lưu giới mới là Tịnh Lưu giới ổn định nhất.

"Tiểu Dật." Lạc Phi cười híp mắt nói.

"Ủa, báo con sao lại ở chỗ anh, nó không phải ở chung với Vượng Tài sao?"

Lạc Phi lắc đầu, "Báo con thất lạc với Vượng Tài rồi, khi ta gặp báo con thì chỉ có một mình nó."

Báo con vốn ngoan ngoãn trong ngực Lạc Phi khi thấy Tiêu Dật lập tức giãy dụa, muốn nhào vào lòng Tiêu Dật. Tiêu Dật động tác dịu dàng đón lấy báo con, báo con hưng phấn kéo y phục y, lớn tiếng nói, "Vượng Vượng, Vượng Vượng, Vượng Vượng."

Tiêu Dật & Sở Mặc, "…"

Lạc Phi cười ha ha.

Cũng không biết báo con học ai, từ sau khi biết mở miệng thì trước giờ chỉ kêu Vượng Tài là Vượng Vượng, hơn nữa cũng chỉ biết kêu Vượng Vượng, chỉ cần nhìn thấy Vượng Tài thì sẽ Vượng Vượng không ngừng. Vượng Tài kháng nghị rất nhiều lần, nhưng báo con căn bản nghe không hiểu, vẫn tự mình kêu không ngừng. Hiện tại ngay cả bọn Từ Sắt Nguyên cũng đều đổi sang kêu Vượng Vượng.

Báo con đang một mình lớn tiếng kêu Vượng Vượng, Tiêu Dật bất đắc dĩ bóp nó một cái, "Tiểu xấu xa, Vượng Tài nghe thấy nhất định sẽ lại tức giận."

https://thuviensach.vn

Báo con cười ha ha, cũng không biết có hiểu hay không.

“Tiêu huynh.” Trong tiếng cười của báo con, Từ Sắt Nguyên bước nhanh tới.

Tiêu Dật vừa mới tính toán Từ Sắt Nguyên một phen, không ngờ hắn lại xuất hiện nhanh như thế, khi y nhìn sang Từ Sắt Nguyên thì có hơi mang chút chột dạ.

“Ngươi đi đâu, vừa rồi Thính Hải tìm ngươi.” Mở miệng là Sở Mặc.

Từ Sắt Nguyên mỉm cười, lộ ra vẻ mặt các người cũng hiểu đó. Mấy người nhớ tới đám đông nữ tiên tới đây hôm nay, đồng thời câm nín nhìn Từ Sắt Nguyên. Khi hắn đi tới càng lúc càng gần, báo con đã yên tĩnh lại đột nhiên quay sang Từ Sắt Nguyên kêu “Vượng Vượng” không ngừng. Động tác của báo con vô cùng kịch liệt, Tiêu Dật kỳ quái nhìn báo con trong ngực.

“Sao vậy?”

Từ Sắt Nguyên cũng mở miệng, hắn vừa đi vừa nghi hoặc. Thấy Từ Sắt Nguyên đã sắp tới cạnh Tiêu Dật, phản ứng của báo con càng thêm kịch liệt. Sở Mặc vẻ mặt hơi biến, trở tay rút tiểu kiếm màu đen ra, trực tiếp cản trước mặt Từ Sắt Nguyên.

“Sở huynh?” Từ Sắt Nguyên ngừng bước không hiểu nhìn Sở Mặc.

Sở Mặc nhíu mày, phản ứng của báo con khiến hắn ý thức được gì đó, nhưng lại cảm thấy không có khả năng. Ngay thoáng chốc hắn chần chờ, Từ Sắt Nguyên đột nhiên cười lên quái dị, một tia sáng chói mắt từ trên người hắn lóe lên, trong tia sáng thân hình Từ Sắt Nguyên hơi động bắt lấy Tiêu Dật. Đợi khi tia sáng tan đi, Sở Mặc giật mình tức giận nhìn chỗ Tiêu Dật vừa đứng, chỉ còn lại một mình báo con lẻ loi nằm ở đó.

https://thuviensach.vn

Tiêu Dật biến mất, tạo nên chấn động cực lớn tại nơi ở của Trì Mu, ai cũng không ngờ trong lúc nhiều cao thủ bậc mười vây quanh như vậy Tiêu Dật lại có thể gặp chuyện. Đến hiện tại, Sở Mặc đã đoán được Từ Sắt Nguyên không phải là Từ Sắt Nguyên thật, nhưng hắn rốt cuộc là ai? Lại làm sao lừa được Trì Mu canh gác vòng ngoài? Phải biết, ảo thuật chỉ có thể che giấu tiên nhân cấp thấp, từ lúc Từ Sắt Nguyên tiến vào nơi ở của Trì Mu cho tới khi tìm được Tiêu Dật, đi ngang qua nhiều người như thế, lại không có một người nào nhìn ra được hắn không phải là Từ Sắt Nguyên chân chính.

“Ngươi có thể cảm ứng được khí tức thần cách của tiểu Dật không?” Sở Mặc cấp thiết nhìn Trì Mu tiểu Lục nói.

Trì Mu tiểu Lục hổ thẹn lắc đầu, không biết có phải do có phong ấn gì đó không, nó hoàn toàn không cảm ứng được bất cứ khí tức thần cách nào.

Thần sắc mọi người đồng thời trở nên ngưng trọng, ngay cả Richard cũng hiếm khi lộ ra vẻ mặt nghiêm túc.

“Ta hoài nghi là do Edel làm.”

Louis ngẫm nghĩ nói, “Là mặt nạ hư vọng?”

Richard gật đầu, “Cũng chỉ có mặt nạ hư vọng mới có thể giải thích được.”

“Cái gì là mặt nạ hư vọng?” Lục Thiệp Xuyên hỏi.

Louis mở miệng giải thích, “Mặt nạ hư vọng là một trong ba món thần khí còn sót lại của thú nhân thế giới, chỉ cần lấy được máu của một người nhỏ lên trên mặt nạ hư vọng, đeo mặt nạ hư vọng vào liền có thể biến thành người đó. Tại ma pháp thế giới, cho dù là con mắt chân thật cao cấp nhất cũng không cách nào nhìn thấu mặt nạ hư vọng.”

https://thuviensach.vn

“Vậy có biện pháp nào tìm Edel không?”

Sở Mặc không cảm thấy hứng thú với những gì Louis nói, hắn muốn biết là làm sao có thể bắt được Edel tìm Tiêu Dật về. Dựa vào bạch quang trước đó phán đoán, thứ mang Tiêu Dật đi là trục cuốn truyền tống, chỉ cần khi Tiêu Dật chạm đất nắm lấy thời cơ hoàn toàn có thể xuyên tới thế giới khác thoát khỏi Edel. Nhưng nếu là vậy, Tiêu Dật nên trở về rồi, chứ không phải cho tới bây giờ vẫn không có tin tức. Lẽ nào nơi đến của trục cuốn có phong ấn gì ngăn cản y chạy thoát?

Trong lòng Sở Mặc xoay chuyển vô số ý niệm, nhìn chằm chằm Richard. Ánh mắt của hắn khiến Richard cảm thấy áp lực cực lớn. Richard trước đó xác thực đã động tay chân trong cơ thể Edel, nhưng sớm đã bị Edel phát hiện mà mất hiệu lực. Nhưng đối diện với vẻ mặt của Sở Mặc, có cho Richard cũng không dám nói không có tác dụng, chỉ có thể biểu đạt hắn sẽ cố nỗ lực thử xem.

“Ủa!” Richard đột nhiên kinh ngạc kêu lên, “Ta cảm ứng được Edel, hắn đang ở hướng đó.”

“Ngón tay Richard chỉ về ngoại vi Hư Vô hải, cách bọn họ không xa lắm. Tại điểm cuối mà hắn cảm ứng được, Tiêu Thất an tĩnh thủ ở đó, trong tay xách Từ Sắt Nguyên. Nhiệm vụ của hắn là đề phòng một khi Edel thất thủ, hắn phải nghĩ cách mang Edel hoặc là món thần khí trên người Edel đi. Còn về Từ Sắt Nguyên, thời khắc mấu chốt cũng có thể làm con tin trao đổi thứ hắn muốn.

Khi mọi người đi theo hướng Richard chỉ thị bao vây Tiêu Thất cứu được Từ Sắt Nguyên, Tiêu Dật đang cùng Edel xuất hiện ở trên một khu mộ. Ngay lúc chạm đất, trong đầu Tiêu Dật lập tức cảm ứng được sự tồn tại của Tịnh Lưu giới, y thở phào một hơi. Nếu có thể cảm ứng được Tịnh Lưu giới, thì nói rõ y bất cứ lúc nào cũng có thể rời khỏi chỗ này. Như thế, Tiêu

https://thuviensach.vn

Dật ngược lại không khẩn cấp rời đi, y muốn biết người bắt y là ai? Tốt nhất là lần này triệt để giải quyết phiền phức luôn.

Trong lúc Tiêu Dật suy nghĩ, Edel đã lùi lại một bước, nhìn y cười lạnh.

“Cuối cùng cũng bắt được ngươi, Tiêu Dật.”

Giọng nói lạnh lẽo lãnh khốc không chút cảm tình, Tiêu Dật mở to mắt, y từng nghe qua giọng nói này.

“Ông là Edel.”

“Không sai!”

Khi hắn vừa nói, Tiêu Dật đã nhìn thấy thân hình Từ Sắt Nguyên trước mặt biến đổi, đôi cánh xương cực đại mọc lên sau lưng hắn, cái đuôi thô to kéo dài trên đất, gần như trong thoáng chốc, Từ Sắt Nguyên biến mất không thấy, xuất hiện trước mắt y là Quang Minh thần Edel. Tiêu Dật đã không phải là lần đầu tiên nhìn thấy bộ dáng này của Edel, thậm chí trong bộ phim điện ảnh mà Hạ Tông quay y cũng thấy qua rất nhiều lần, nhưng cho dù từng thấy qua rất nhiều lần, y vẫn không thể nào tiếp nhận sở thích phát ớn của Richard. Y thật sự không thể lý giải, sao Edel có thể chấp nhận cho Richard cải tạo hắn thành thế này.

Sự thương hại trong mắt Tiêu Dật đâm sâu vào Edel, khi Edel sắp bùng phát, Vân Tịnh Hàn từ trong bóng tối bước ra.

“Thật không ngờ được, chuyện lại thuận lợi như thế.”

Edel đè nén lửa giận, hơi cúi đầu nói, “Ta từng nói, mặt nạ hư vọng là một món thần khí thực dụng.”

Vân Tịnh Hàn thỏa mãn cười, “Tiêu Thất đâu?”

Biểu tình Edel bất biến, “Có lẽ hắn đang trên đường trở về.”

https://thuviensach.vn

Vân Tịnh Hàn cũng chỉ tiện mồm hỏi một câu, so với Tiêu Thất hắn càng quan tâm tiếp theo phải làm gì.

“Chúng ta nên làm sao? Moi thần cách trong người y ra?” Vân Tịnh Hàn âm lạnh đánh giá Tiêu Dật.

“Đương nhiên không phải.” Edel mở miệng, thoáng tiếp theo lại đột nhiên giơ tay phải ra trực tiếp đâm vào ngực Vân Tịnh Hàn. Dòng máu đỏ tươi từ ngực Vân Tịnh Hàn chảy xuống, hắn không dám tin trừng to mắt, “Ngươi…”

Edel hơi thu chặt tay, cảm thụ được sức mạnh dịu mềm mà cường đại trong tay, trên mặt lộ ra nụ cười chế nhạo.

“Hợp tác của chúng ta rất vui vẻ, cảm tạ tất cả những thứ ngươi làm trợ giúp ta bắt được Tiêu Dật, đồng thời cảm tạ ngươi hào phóng cung cấp nơi ẩn thân bố trí đầy phong ấn lợi hại này. Ta đáp ứng ngươi, sau khi ta trở thành chủ nhân thần giới, ta sẽ truy phong ngươi là chủ của tiên giới, còn giúp ngươi giết người của Sở gia, xem như hồi báo cho những gì ngươi đã giúp ta.”

Thân thể Vân Tịnh Hàn mềm rũ ngã xuống, hắn đã không nghe được những lời Edel nói. Edel chậm rãi rút tay ra khỏi người Vân Tịnh Hàn, lòng bàn tay hắn có tia sáng dịu hòa tỏa ra, đó năng lượng lưu động như ngọc trong tiên cách, Edel thỏa mãn cười, thấp giọng niệm chú ngữ. Lúc hắn niệm chú, trên bộ xương màu trắng bắt đầu hiện lên lốm đốm đen. Những đốm này thuận theo đường vân riêng biệt lưu động, cuối cùng hội tụ tới tim hắn, hình thành một cấm chế màu đen lớn cỡ nắm tay.

Edel đặt tiên cách đầy máu của Vân Tịnh Hàn vào trong cấm chế màu đen nơi ngực, chỉ thấy tia sáng vàng nhạt lóe lên, một quang cầu hình dáng như giọt nước màu trắng hỗn tạp ánh sáng vàng từng chút một phóng ra từ

https://thuviensach.vn

trong cấm chế. Quang cầu bao quanh tiên cách, chậm rãi hút lấy năng lượng ở trên.

Tiêu Dật chấn kinh nhìn tất cả những gì trước mắt, bất giác nói: “Ông thật là đồ điên!”

Đã cách rất lâu lại lần nữa cảm ứng được khí tức của mảnh vỡ thần cách, Tiêu Dật quả thật không biết nên dùng vẻ mặt nào đối diện với Edel. Khó trách từ sau lần đầu tiên đối kháng với Edel y vẫn luôn cảm ứng không được khí tức của mãnh vỡ thần cách, thì ra Edel đã xem thân thể của mình là vật chứa để phong ấn thần cách. Không chỉ như thế, hắn thậm chí còn thử dùng ma hạt để nuôi dưỡng thần cách.

Vẻ mặt Tiêu Dật tràn đầy kinh hãi, Edel điên cuồng cười lên.

“Thế nào? Cảm thụ được sức mạnh thần cách rồi chứ? Lần trước ta thua ngươi, là vì có thần giới làm hậu thuẫn cho ngươi. Hiện tại không gian nơi này bị phong ấn, không thể cảm thụ được khí tức thần giới, ngươi căn bản không cách nào rời khỏi nơi này. Chúng ta so một trận chân chính đi, xem rốt cuộc là ai có tư cách làm chủ nhân thần giới.”

Edel điểm lên quang cầu trước mặt, hiện tại ma hạt của hắn và thần cách đã hoàn toàn dung làm một thể, chỉ cần nó hấp thụ thần cách trong người Tiêu Dật, hắn chính là chủ nhân thần giới, có sức mạnh mà tất cả mọi người đều không thể tưởng tượng.

Theo động tác của Edel, quang cầu trước mắt hắn chậm rãi xoay chuyển. Edel đắc ý nhìn Tiêu Dật, lại phát hiện Tiêu Dật đứng ở đó không có bất cứ phản ứng nào.

“Thần cách của ngươi đâu? Tại sao không bị ảnh hưởng?” Edel thét lên.

Tiêu Dật thương hại nhìn Edel, nhẹ điểm lên ngực mình. Một hình thái cực cực lớn hiện lên trước mặt y, giây tiếp theo, ma hạt vẫn luôn trôi nổi

https://thuviensach.vn

trước mặt Edel đột nhiên giãy dụa muốn bay về hướng Tiêu Dật. Vẻ mặt Edel trở nên kinh sợ, “Xảy ra chuyện gì?”

Sự thương hại trong mắt Tiêu Dật càng đậm, “Vẫn chưa có ai nói cho ông biết, thần giới tự có ý thức của mình, là thần giới tự chọn chủ, chứ không phải chúng ta trở thành chủ nhân thần giới.”

“Ngươi nói cái gì?” Edel chấn kinh nói.

Hắn muốn thu hồi ma hạt trước mặt, nhưng hình thái cực phía trước Tiêu Dật tản ra sức hút cường liệt, hắn căn bản không thể khống chế ma hạt của mình, chỉ có thể nhìn quang cầu màu trắng từng chút một tiếp cận hình thái cực, cho tới khi hoàn toàn dung nhập vào.

“Không!” Edel thét lên một tiếng thảm thiết kịch liệt.

Hình thái cực trên ngực Tiêu Dật hoàn toàn trở nên hoàn chỉnh. Dưới ánh sáng vàng chói mắt, Edel mất đi ma hạt thống khổ giãy dụa, rất nhanh hóa thành từng miếng xương trắng. Tiêu Dật ánh mắt phức tạp nhìn hai di thể dưới đất lần cuối, rồi xoay chuyển ý niệm xuất hiện trên không trung Tịnh Lưu giới.

Lúc thần cách hoàn chỉnh, Tịnh Lưu giới vẫn luôn yên tĩnh đột nhiên bắt đầu chấn động. Tất cả mọi người đồng thời nhìn sang Tịnh Lưu giới, trong mắt Sở Mặc vụt qua kinh hỉ, hắn có thể cảm giác được Tiêu Dật đã trở về.

Rất nhanh, bóng dáng Tiêu Dật xuất hiện trên bầu trời Tịnh Lưu giới. Giống như lần trước Tịnh Lưu giới thức tỉnh, có tia sáng vàng từ hình thái cực bắn ra, cho tới khi bao trùm cả đại lục. Cho tới khi sương mù màu xám bao quanh Tịnh Lưu giới bị tia sáng vàng xua đi, Tịnh Lưu giới lần đầu tiên chân chính xuất hiện trước mắt mọi người.

“Thịch… thịch… thịch… thịch thịch… thịch thịch thịch!”

https://thuviensach.vn

Tiếng tim đập rõ ràng vang lên bên tai mỗi người, theo từng tiếng tim đập, Tịnh Lưu giới giống như đang sống lại từng chút một. Có gió thổi qua, nguyên khí màu vàng từ dưới đất tràn lên, xuyên qua thân thể Tiêu Dật, lại lần nữa chảy xuống đất, hình thành một vòng tuần hoàn hoàn chỉnh.

"Thịch… thịch… thịch… thịch thịch… thịch thịch thịch!"

Tiếng tim đập vang lên liên tục, trong nhịp điệu của tiếng đập này, Tịnh Lưu giới hoàn toàn thức tỉnh!

Tất cả cảnh tượng này khiến mọi người bùng lên tiếng hoan hô dậy sóng, trong tiếng hoan hô lễ khai mạc của Tịnh Lưu giới đạt được thành công trước nay chưa từng có. Khi lễ khai mạc kết thúc, mọi người đều không thể chờ đợi chuẩn bị vào tiểu khu Tịnh Lưu. Lần này Tịnh Lưu giới thức tỉnh, bất luận là tiên cách hay ma hạt trong nội thể mọi người đều có biến hóa, mỗi người đều hận không thể lập tức thăng tiến tu vi, chân chính trở thành cái gọi là "thần"!

Từ xa nhìn sự náo nhiệt của Tịnh Lưu giới, Tiêu Dật và Sở Mặc nắm tay nhau đứng trong hư không.

"Đang nghĩ cái gì?" Sở Mặc dịu dàng hỏi.

Tiêu Dật mỉm cười, "Tôi đang nghĩ hình như tất cả phiền toái đều đã giải quyết rồi, tinh ngọc cũng kiếm đủ rồi, hiện tại tôi cuối cùng cũng có thể thực hiện nguyện vọng lúc nhỏ."

"Nguyện vọng gì?"

Tiêu Dật vẻ mặt nghiêm túc nhìn Sở Mặc, mở miệng, "Mỗi ngày có thể ngủ tới khi nào tự tỉnh, đếm tiền tới khi tay rút gân."

Lời của Tiêu Dật khiến Sở Mặc bất giác bật cười, hắn nắm chặt tay Tiêu Dật, nhẹ giọng nói, "Chúng ta còn một chuyện chưa làm."

https://thuviensach.vn

“Cái gì?” Lần này đến phiên Tiêu Dật hỏi.

Sở Mặc cũng ra vẻ nghiêm túc nói, “Chúng ta còn chưa thành thân.”

Tiêu Dật hơi ngây người, khóe môi không thể khống chế cong lên, “Thành thân?”

Sở Mặc dịu dàng nhìn Tiêu Dật, xác định, “Thành thân.”

Giờ khắc này hai người tâm ý tương thông, tình ý triền miên, đồng thời nhìn đối phương mỉm cười.

https://thuviensach.vn

TIÊN GIỚI TẨU TƯ PHẠM

Lý Tùng Nho
www.dtv-ebook.com

Chương 116

Ngoại Truyện 1

Nghiệt duyên của Đoạn Lăng Phong và Sở Trầm Uyên nếu nói thì phải bắt đầu tính từ bốn ngàn năm trước.

Lúc đó, Sở Kinh Hồng và Sở Trầm Uyên đều còn nhỏ, theo như truyền thống, tiên đế phải chọn ra bạn học thích hợp từ trong các con cháu thế gia cho hai người. Sau khi chọn lựa qua các điều kiện ngoại tại như thân phận, tuổi tác và thiên phú, Cố Vũ và Đoạn Lăng Phong được đưa tới bên cạnh Sở Kinh Hồng và Sở Trầm Uyên.

Vốn theo như tiên đế nghĩ, Sở Kinh Hồng bản tính trầm ổn, Cố Vũ hoạt bát, hai người tuổi tác tương tự lại tính cách bù trừ, nên cho Cố Vũ theo cạnh Sở Kinh Hồng. Mà Đoạn Lăng Phong và Sở Trầm Uyên vừa đúng tương phản, Đoạn Lăng Phong bề ngoài lanh lợi, Sở Trầm Uyên biểu hiện thoát tuyến, nên để Đoạn Lăng Phong kéo Sở Trầm Uyên, Sở Trầm Uyên bất kể làm gì cũng cần phải có chút cố kỵ, cũng có thể áp được tính cách của hắn. Tiên đế nghĩ thì rất ổn, nhưng không ngờ Đoạn Lăng Phong an tĩnh khôn khéo trong mắt ông và Sở Trầm Uyên lần đầu gặp mặt dã hung hăng đánh nhau một trận, trực tiếp đánh cho Sở Trầm Uyên thành đầu heo.

Trước mặt tiên đế, bất kể là Đoạn Lăng Phong hay Sở Trầm Uyên đều không nói ra lý do đánh nhau. Tiên đế nhìn bộ dáng hai người kỳ quặc, chỉ có thể thay đổi chủ ý để Đoạn Lăng Phong theo Sở Kinh Hồng. Nói ra, trong bốn người Sở Kinh Hồng tuổi tác lớn nhất, Đoạn Lăng Phong tuổi tác nhỏ nhất. Đoạn Lăng Phong theo cạnh Sở Kinh Hồng làm bạn học tập, thực

https://thuviensach.vn

chất là bị Sở Kinh Hồng xem thành em trai, Sở Kinh Hồng hầu như một tay lo hết toàn bộ sinh hoạt khởi cư của Đoạn Lăng Phong. Đối với Đoạn Lăng Phong vừa rời xa hoàn cảnh sinh hoạt quen thuộc mà nói, Sở Kinh Hồng trong lòng hắn cũng giống như đại ca Đoạn Lăng Thần. Hắn rất nhanh đã quen với sự chăm sóc của Sở Kinh Hồng, còn tự nhiên trở thành cái đuôi của Sở Kinh Hồng, biểu hiện vô cùng ỷ lại đối phương.

Chỉ là cứ như vậy, lại chọc Sở Trầm Uyên tức xém chết. Rõ ràng Đoạn Lăng Phong được phân tới làm bạn học của hắn, cư nhiên dám đánh hắn không nói, còn phản bội hắn đi theo đại ca. Hơn nữa càng đáng giận hơn là, đại ca đối với Đoạn Lăng Phong còn đặc biệt tốt, đặc biệt dặn dò hắn không cho phép lại ức hiếp Đoạn Lăng Phong. Lẽ nào đại ca đã quên người bị đánh thành đầu heo là hắn sao?

Sở Trầm Uyên càng nghĩ càng tức, tâm tư thiếu niên khó đoán, vừa tức giận Đoạn Lăng Phong không theo hắn mà theo đại ca, lại tức giận Đoạn Lăng Phong đánh hắn không nói còn giành đại ca của hắn, đặc biệt là khi thấy Sở Kinh Hồng chăm sóc Đoạn Lăng Phong đủ điều, Sở Trầm Uyên càng cảm thấy ngứa mắt vô cùng. Dưới đủ loại tâm tư khó chịu, Sở Trầm Uyên bắt đầu kiếp sống gây hấn với Đoạn Lăng Phong. Đáng tiếc Đoạn Lăng Phong tuy tuổi nhỏ, thiên phú lại là tốt nhất trong số họ, tu vi cao nhất. Đối với hành động gây hấn của Sở Trầm Uyên, Đoạn Lăng Phong chỉ đáp một từ, đó chính là đánh.

Sau ba lần bốn lượt tranh chấp, Sở Kinh Hồng không thể không tham gia điều đình mâu thuẫn giữa hai người. Tuân theo tông chỉ Sở Trầm Uyên lớn hơn phải nhường Đoạn Lăng Phong, Sở Kinh Hồng nghiêm khắc dặn dò Sở Trầm Uyên, không cho phép gây chuyện, không cho phép ức hiếp Đoạn Lăng Phong.

Sau khi Sở Kinh Hồng đi, Sở Trầm Uyên tức đỏ mắt sờ vết thương trên người do bị Đoạn Lăng Phong đánh, phẫn nộ chọn bế quan. Hắn phải tu luyện, hắn muốn áp đảo Đoạn Lăng Phong.

https://thuviensach.vn

Ba năm sau, Sở Trầm Uyên tràn đầy lòng tin chọn xuất quan, lúc này hắn chỉ mới hai mươi, vẫn là bộ dáng thiếu niên, tu vi đã đạt tới bậc bốn. Trong ba năm bế quan, Sở Trầm Uyên đều nói không rõ hắn rốt cuộc đã phải chịu bao nhiêu khổ sở, mỗi lần khi hắn muốn lười biếng, bóng dáng Đoạn Lăng Phong hươ quyền đánh hắn luôn xuất hiện trong đầu hắn, khiến hắn cắn răng tiếp tục kiên trì.

Ly biệt ba năm, sau khi Sở Trầm Uyên xuất quan muốn gặp nhất lại là Đoạn Lăng Phong. Khi hắn tâm tình khẩn thiết tìm thấy Đoạn Lăng Phong, Đoạn Lăng Phong trước mắt hoàn toàn khác với bộ dáng trong ký ức. Không có phẫn nộ hươ quyền, Đoạn Lăng Phong mặt một thân trường sam bạch ngọc, một mình an tĩnh ngồi dưới táng cây xem sách. Ba năm không gặp, thân hình Đoạn Lăng Phong cao lên không ít, thân hình thiếu niên gầy mà đẹp đẽ, dung mạo trút đi vẻ thanh thuần trước kia, trở nên càng thêm tinh tráng, quả thật hoàn mỹ như một bức thủy mặc đan thanh.

Khác biệt quá lớn giữa hiện thực và ký ức khiến Sở Trầm Uyên nhìn ngây ra, tim hắn bỗng nhiên đập thình thịch. Hắn đột nhiên nhớ tới lý do lần đầu tiên hắn và Đoạn Lăng Phong đánh nhau, lúc đó hắn nghe nói Đoạn Lăng Phong sẽ trở thành bạn học của mình, đắc ý lén chuồn ra khỏi tẩm cung muốn gặp mặt Đoạn Lăng Phong trước. Khiến hắn thất vọng là, xuất hiện trước mắt hắn không phải là bạn chơi cao to mạnh mẽ như trong tưởng tượng, mà là một thiếu niên nhìn có vẻ khôn khéo yên tĩnh.

Sở Trầm Uyên nhớ lúc đó hắn tràn đầy thất vọng nhìn Đoạn Lăng Phong chằm chằm, không kiên nhẫn nói, “Sao tướng mạo ngươi lại giống tiểu cô nương thế này.”

Chính là câu nói này đã chọc giận Đoạn Lăng Phong, thiếu niên vừa rồi còn an tĩnh giây tiếp theo đã giống như ấu thú bị chọc giận, không chút khách khí đánh hắn một quyền. Từ nhỏ tới lớn, chưa từng có ai dám động tới một đầu ngón tay của Sở Trầm Uyên, đây là lần đầu tiên hắn bị đánh. Sau khi hết ngây người, Sở Trầm Uyên phản ứng lại lập tức trả đòn. Nhưng

https://thuviensach.vn

Đoạn Lăng Phong nhìn thì gầy yếu lại lợi hại vô cùng, đè lên Sở Trầm Uyên trực tiếp đánh hắn thành đầu heo.

Hồi ức tới đây, Sở Trầm Uyên không hiểu sao lại bật cười. Cơn giận nghẹn trong lòng ba năm bất tri bất giác liền tan biến sạch sẽ. Hắn cố ý bước thật mạnh, xuất hiện trước mặt Đoạn Lăng Phong.

"Điện…"

Đoạn Lăng Phong cười ngẩng đầu, chữ "hạ" còn lại vẫn chưa ra khỏi miệng, trong mắt đã lóe lên một tia cảnh giác cực nhanh.

"Nhị điện hạ." Đoạn Lăng Phong thu lại nụ cười, đứng lên lùi lại một bước, phòng bị mở miệng.

Nhiệt tình đầy bụng của Sở Trầm Uyên sau khi chạm phải vẻ mặt của Đoạn Lăng Phong, giống như bị tạt cho một chậu nước lạnh, tiếp theo hóa thành phẫn nộ. Hắn đã chuẩn bị muốn xuống nước hòa hoãn với Đoạn Lăng Phong, hắn đã không tính toán mấy lần Đoạn Lăng Phong đánh hắn thành đầu heo, Đoạn Lăng Phong lại còn dám lạnh nhạt với hắn như thế.

"Hừ!" Sở Trầm Uyên căm hận trừng Đoạn Lăng Phong một cái, quay người tức bừng bừng bỏ đi.

Sau lưng hắn, Đoạn Lăng Phong nhẹ thở ra một hơi, hắn đã biết Sở Trầm Uyên không biết nhìn hắn ngứa mắt chỗ nào, xuất quan rồi khẳng định sẽ tới tìm hắn gây phiền phức. Quả nhiên…

Nói ra thì, người của toàn bộ Lăng Tiêu thiên đều biết Sở Trầm Uyên bị hắn chọc giận mà bế quan, ngay cả Sở Kinh Hồng cũng đặc biệt nhắc nhở hắn, Sở Trầm Uyên sắp xuất quan rồi, bảo hắn cẩn thận một chút, cố gắng đừng tạo xung đột với Sở Trầm Uyên nữa.

https://thuviensach.vn

Đoạn Lăng Phong thầm nghĩ, hắn mới lười đi tính toán với Sở Trầm Uyên, chẳng qua là một kẻ bại tướng mà thôi.

Lần đầu tiên gặp mặt của hai người sau ba năm xa cách tan rã trong không vui, tối hôm đó Sở Trầm Uyên liền nằm mơ. Giống như vô số lần trong ba năm quá khứ, hắn lại mơ thấy Đoạn Lăng Phong. Nhưng khác ở chỗ, trước đó trong giấc mơ của hắn, mỗi lần đều là hắn đánh Đoạn Lăng Phong thành đầu heo, sau đó vẻ mặt ngạo mạn nhìn Đoạn Lăng Phong khổ sở cầu tha. Mà lần này, tuy hắn lại lần nữa đánh Đoạn Lăng Phong thành đầu heo, nhưng không đợi Đoạn Lăng Phong cầu tha, hắn đã nhào lên đè Đoạn Lăng Phong xuống, phẫn nộ chất vấn, "Nói, ngươi muốn theo ta hay là theo đại ca?"

Sở Trầm Uyên tỉnh lại nhớ tới câu nói này, bực bội đi vòng vòng trong phòng. Sao hắn có thể còn nghĩ tới Đoạn Lăng Phong, hiện tại bạn học của hắn là Cố Vũ, Cố Vũ so với Đoạn Lăng Phong thì quả thật tốt rất nhiều. Là hắn chê Đoạn Lăng Phong giống tiểu cô nương, là hắn chủ động không muốn Đoạn Lăng Phong là bạn học của hắn.

Sở Trầm Uyên liên tục cảnh cáo mình như thế, cho tới khi lại gặp Đoạn Lăng Phong. Từ xa, Sở Trầm Uyên đã nghiêng đầu, giả vờ không muốn nhìn thấy Đoạn Lăng Phong. Theo như suy nghĩ của Sở Trầm Uyên, Đoạn Lăng Phong phải chủ động hành lễ với hắn, như thế hắn sẽ có thể cố ý giả vờ như không thấy Đoạn Lăng Phong, hung hăng cho Đoạn Lăng Phong mất mặt một phen. Tưởng tượng tình cảnh Đoạn Lăng Phong bị hắn coi như tiên khí không thèm ngó tới, Sở Trầm Uyên liền cảm thấy trong lòng sảng khoái.

Nhưng khiến Sở Trầm Uyên tức giận là, người bị xem là tiên khí vô hình chính là hắn. Đoạn Lăng Phong chỉ lạnh nhạt nhìn hắn một cái, trực tiếp đi lướt qua hắn, hoàn toàn không có ý dừng lại hành lễ.

Sở Trầm Uyên, "…"

https://thuviensach.vn

Liên tiếp mấy ngày, chỉ cần không có người khác, Đoạn Lăng Phong gặp Sở Trầm Uyên sẽ giống như không nhìn thấy hắn, hoàn toàn lười hành lễ.

Sở Trầm Uyên sau mấy lần bị ngó lơ, mỗi tối đều mơ thấy Đoạn Lăng Phong rồi lặp lại vấn đề đó, cuối cùng nhịn không được bạo phát.

Sau một lần đơn độc gặp mặt nữa, Sở Trầm Uyên cố ý giống như ba năm trước gây hấn với Đoạn Lăng Phong.

Rất may, tính tình Đoạn Lăng Phong hoàn toàn không thay đổi, vẻ văn nhã biểu hiện ra chỉ là giả trang. Sau khi Đoạn Lăng Phong cười lạnh đánh Sở Trầm Uyên thành đầu heo, Sở Trầm Uyên không hiểu sao lại cảm thấy trong lòng thoải mái dị thường. Lúc hai người đánh nhau, hắn thấy được trong mắt Đoạn Lăng Phong chỉ có bóng dáng của mình, không có Sở Kinh Hồng, không có người khác, chỉ có hắn chiếm cứ toàn bộ.

Xuất phát từ tâm lý nào đó mà bản thân Sở Trầm Uyên cũng không thể hiểu nổi, hắn bắt đầu giống như trước kia liên tiếp tìm Đoạn Lăng Phong gây hấn. Hai người âm thầm đánh nhau hết lần này sang lần khác, nhưng đều cố ý tránh đánh vào mặt đối phương, cố gắng không lưu lại vết thương nào dễ bị người khác phát hiện. Thời gian bế quan ba năm của Sở Trầm Uyên không hề lãng phí, khoảng cách giữa hắn và Đoạn Lăng Phong nhỏ đi rất nhiều, thậm chí thỉnh thoảng có lúc hắn còn có thể chiếm thượng phong.

Lúc hai người đánh nhau hết lần này đến lần khác, thời gian từng chút trôi qua. Một tối nào đó, hai người lại theo thường lệ gặp nhau, một người khiêu chiến, một người hồi ứng. Tối hôm đó Sở Trầm Uyên tuyệt đối là phát huy dị thường, hắn hiếm khi áp chế được thế công của Đoạn Lăng Phong, thậm chí giống như trong mộng của hắn, hung hăng đè ngã Đoạn Lăng Phong xuống đất, thành công áp lên người đối phương.

https://thuviensach.vn

Dưới ánh trăng dịu hòa, Đoạn Lăng Phong bướng bỉnh cắn môi hung tợn trừng hắn. Có lẽ vì trước đó đánh nhau quá kịch liệt, trên gương mặt trắng nõn của Đoạn Lăng Phong phiếm lên sắc hồng, phối hợp với thần tình cắn môi của hắn, tạo ra một sức dụ hoặc không thể diễn tả. Sở Trầm Uyên vốn muốn phong trụ tu vi của Đoạn Lăng Phong, nhưng không biết tại sao, nhìn bộ dáng hiện tại của Đoạn Lăng Phong, hắn lại hoàn toàn không thể xuống tay.

Sở Trầm Uyên cứ thế ngây ngẩn nhìn Đoạn Lăng Phong, ánh mắt hắn dịch chuyển từng chút từ mắt Đoạn Lăng Phong lên gương mặt, rồi dịch tới môi. Giờ phút đó, trong lòng Sở Trầm Uyên dâng lên một suy nghĩ cực kỳ hoang đường, hắn lại muốn cúi xuống hôn Đoạn Lăng Phong.

Sự ngây ngẩn của Sở Trầm Uyên Đoạn Lăng Phong nhìn thấy hết, tuy không biết đối phương lại phát điên cái gì, nhưng Đoạn Lăng Phong nhanh chóng nắm lấy cơ hội, nhân lúc Sở Trầm Uyên xuất thần kéo hắn xuống dưới, thuận tiện lại lần nữa đánh Sở Trầm Uyên thành đầu heo.

Trong cả quá trình, Sở Trầm Uyên vẫn bảo trì trạng thái thất thần không đánh trả. Tới mức sau đó, Đoạn Lăng Phong cũng mất đi hứng thú đánh nhau, sớm kết thúc lần đấu đá này.

Tối hôm đó, Sở Trầm Uyên lại lần nữa theo thói quen mơ thấy Đoạn Lăng Phong. Tất cả giống như trước kia, hắn đẩy ngã Đoạn Lăng Phong rồi thuận thế áp lên. Nhưng tiếp theo, hắn không giống như trước kia đánh Đoạn Lăng Phong thành đầu heo, mà đưa tay giải khai y phục của Đoạn Lăng Phong. Trong mơ, Sở Trầm Uyên gần như run rẩy vuốt ve thân thể Đoạn Lăng Phong, sau đó cúi người làm một chuyện mà hắn luôn muốn làm.

Khi Sở Trầm Uyên cúi đầu hôn Đoạn Lăng Phong, hắn lại giật mình tỉnh giấc, giữa hai chân một mảng ẩm ướt.

https://thuviensach.vn

Sở Trầm Uyên hoàn toàn không thể hình dung được tâm tình lúc này của mình, hắn hoang mang ngồi đó, trong đầu liên tục hồi tưởng lại tình cảnh buổi tối hắn áp Đoạn Lăng Phong dưới thân. Sau đó cảnh tượng trong mơ xuất hiện nối tiếp, hắn cúi đầu hôn Đoạn Lăng Phong.

Tiên nhân tuy tuổi thọ kéo dài, Sở Trầm Uyên hai mươi tuổi vẫn còn là thiếu niên, nhưng không có nghĩa là hắn không hiểu gì hết. Sở Trầm Uyên nhắm mắt, xấu hổ men tay vào giữa hai chân. Cảnh tượng hôn Đoạn Lăng Phong trong mơ không ngừng tái diễn, dương vật đã tiết qua một lần lại cứng lên. Hắn vô thức kêu tên Đoạn Lăng Phong, tưởng tượng Đoạn Lăng Phong lúc này bị hắn áp dưới thân, một trận khoái cảm ập tới, giữa hai chân Sở Trầm Uyên lại một trận ẩm ướt.

Sáng hôm sau trời chưa sáng, Sở Trầm Uyên đã đột nhiên chọn bế quan.

Đoạn Lăng Phong nghe tin Sở Trầm Uyên bế quan, nhịn không được lầm bầm, lẽ nào Sở Trầm Uyên lại bị hắn chọc tức?

Lúc đó Đoạn Lăng Phong không biết, triền quấn cả đời của hắn và Sở Trầm Uyên hiện tại mới chính thức bắt đầu.

https://thuviensach.vn

TIÊN GIỚI TẨU TƯ PHẠM

Lý Tùng Nho
www.dtv-ebook.com

Chương 117

Ngoại Truyện 2

Lần thứ hai Sở Trầm Uyên bế quan ngắn bất ngờ, chỉ chưa tới một tháng. Sau khi xuất quan, Sở Trầm Uyên lập tức sầm mặt xuất hiện trước mặt Đoạn Lăng Phong.

Đối với ánh mắt cảnh giác lại hiểu rõ của Đoạn Lăng Phong, Sở Trầm Uyên bỏ qua trình tự khiêu chiến tất yếu, không nói một lời trực tiếp nhào tới Đoạn Lăng Phong. Vì trong Cửu Thiên Huyền cung, hai người đã hẹn ngầm ai cũng không thi triển tiên thuật, mà dựa vào kỹ năng quyền đá, dựa vào tu vi nỗ lực áp chế đối phương.

Sau khi Sở Trầm Uyên lại một lần phát huy vượt mức, hắn cuối cùng áp được Đoạn Lăng Phong dưới thân. Gần như không có bất cứ do dự nào, Sở Trầm Uyên nhanh chóng giam cầm tu vi của Đoạn Lăng Phong. Sau khi xác nhận Đoạn Lăng Phong không thể động cũng không thể nói, không thể nào phản kích, ánh mắt Sở Trầm Uyên trầm trầm cúi người nhìn chăm chăm Đoạn Lăng Phong, rồi không làm bất cứ động tác dư thừa nào nữa.

Hành động của Sở Trầm Uyên quá kỳ quái, ánh mắt lại càng cổ quái không thể diễn tả, Đoạn Lăng Phong sau khi phẫn nộ, rất nhanh lại trở nên không hiểu gì. Sở Trầm Uyên muốn làm gì? Đánh hắn một trận? Sao còn không động thủ? Sở Trầm Uyên âm trầm nhìn hắn như thế là có ý gì? Lẽ nào là quan sát muốn đánh ở đâu?

https://thuviensach.vn

Đoạn Lăng Phong bị Sở Trầm Uyên áp không thể động đậy, trong đầu bắt đầu hỗ loạn suy đoán hành động của Sở Trầm Uyên. Đáng tiếc hắn nghĩ muốn nát đầu cũng không đoán được ý đồ của Sở Trầm Uyên, chỉ cảm thấy thân thể Sở Trầm Uyên càng áp càng thấp. Mắt thấy hai người sắp dán vào nhau, Sở Trầm Uyên đột nhiên nhảy lên, dáng vẻ hơi thê thảm chạy về hướng tẩm cung.

Đoạn Lăng Phong, "…"

Khốn kiếp, ngươi còn chưa giải cấm chế cho ta.

Sở Trầm Uyên đã chạy xa không cảm ứng được ánh mắt nóng cháy của Đoạn Lăng Phong, trong đầu hắn lúc này chỉ có một ý nghĩ, hắn thật sự muốn hôn Đoạn Lăng Phong, không phải ảo giác, cũng không phải là xúc động nhất thời. Trong thời gian bế quan, Sở Trầm Uyên vẫn luôn xoắn xuýt chuyện này. Hắn không thể tiếp nhận hắn lại có suy nghĩ này với Đoạn Lăng Phong, bỏ qua chuyện cả hai đều là nam nhân không nhắc, rõ ràng hắn và Đoạn Lăng Phong không hợp nhau chút nào, rốt cuộc hắn nhìn trúng Đoạn Lăng Phong chỗ nào? Tư thế uy vũ khi hươ quyền đánh đấm?

Sở Trầm Uyên vốn muốn dựa vào bế quan để đẩy Đoạn Lăng Phong ra khỏi cuộc sống, nhưng ban ngày còn được, chỉ cần tới tối hắn sẽ không thể kìm lòng mơ thấy Đoạn Lăng Phong. Đến sau đó tình trạng càng phát triển tới mức ban ngày hắn cũng sẽ không tự chủ được nghĩ tới Đoạn Lăng Phong, sau một lần hắn xém chút tẩu hỏa nhập ma, Sở Trầm Uyên cuối cùng chọn xuất quan, hắn muốn tìm Đoạn Lăng Phong thử một lần.

Ôm suy nghĩ như thế, Sở Trầm Uyên cố gắng áp được Đoạn Lăng Phong, rất nhanh dục vọng rục rịch muốn động khiến hắn không thể tiếp tục trốn tránh sự thật này. Khi sắp sửa mất khống chế, Sở Trầm Uyên không chút tiền đồ chạy trốn, hắn không biết nên đối diện Đoạn Lăng Phong thế nào.

https://thuviensach.vn

Sở Trầm Uyên bị cảm xúc của mình vây khốn, tới mức quên luôn hoàn cảnh hiện tại của Đoạn Lăng Phong. Đoạn Lăng Phong mở mắt trân trân nhìn Sở Trầm Uyên biến mất trước mặt, trong lòng xác định Sở Trầm Uyên căn bản chính là cố ý, cố ý phong trụ tu vi của hắn, cố ý ném hắn lại đây.

Tối hôm đó, Đoạn Lăng Phong cứng người nằm trên phiến đá thanh ngọc suốt đêm. Bên kia, Sở Trầm Uyên trở tới trở lui không ngủ được rồi đột nhiên nhớ tới Đoạn Lăng Phong, đợi khi hắn vội vàng chạy tới địa điểm hai người đánh nhau, thì thấy Đoạn Lăng Phong đã không còn ở đó, mà Sở Kinh Hồng vẻ mặt tức giận đợi hắn.

Chuyện này kết thúc bằng việc Sở Trầm Uyên bị Sở Kinh Hồng giáo huấn cho cẩu huyết lâm đầu, đối diện với Sở Kinh Hồng thịnh nộ, Sở Trầm Uyên liên tục bảo đảm sẽ không tìm Đoạn Lăng Phong gây phiền nữa. Nhưng rất nhanh Sở Trầm Uyên lại ý thức được một vấn đề, nếu hắn không tìm Đoạn Lăng Phong gây phiền, hắn sẽ không thể nào nói chuyện với Đoạn Lăng Phong.

Có lẽ do biểu hiện trước đó của hắn quá chết toi, Đoạn Lăng Phong đối với hắn hoàn toàn là một bộ nhìn như tiên khí. Ngay cả đối với Cố Vũ, Đoạn Lăng Phong cũng đều có thể nói mấy câu, duy chỉ với hắn, Đoạn Lăng Phong thời khắc đều mang vẻ mặt phòng bị, ngay cả mở miệng cũng lười.

Sở Trầm Uyên, "…"

Sau khi nghĩ rồi nghĩ, lại thương nghị nửa ngày với quân sư quạt mo Cố Vũ, Sở Trầm Uyên đưa ra được một kết luận, hắn cần tiếp tục tìm Đoạn Lăng Phong gây phiền, như vậy Đoạn Lăng Phong mới có thể chú ý tới hắn. Nhưng vì không để Đoạn Lăng Phong triệt để ghét hắn, chuyện khiêu chiến gây hấn sẽ để Cố Vũ ra mặt, đợi khi Cố Vũ kéo được thù hận kha khá rồi, hắn sẽ xuất hiện.

https://thuviensach.vn

Cố Vũ, "…"

Nhị điện hạ, tha cho ta, ta cũng đánh không lại Đoạn Lăng Phong a!

Không cho Cố Vũ cơ hội kháng nghị, Sở Trầm Uyên rất nhanh xác định kế hoạch truy cầu mới nhất của hắn. Khi Cố Vũ mỗi ngày không thể không vắt cân não nghĩ cách khiêu khích Đoạn Lăng Phong, sau khi Cố Vũ cuối cùng quen với việc thỉnh thoảng bị Đoạn Lăng Phong đánh một trận, mấy người cũng từ thiếu niên trở thành thanh niên.

Lúc này, Sở Kinh Hồng vừa mới cùng Vân Tịnh Y bên nhau, Đoạn Lăng Phong không còn tiện đi theo cạnh Sở Trầm Uyên nữa. Trong Cửu Thiên Huyền cung chỉ có mấy người như thế, sau khi Sở Trầm Uyên kéo Cố Vũ cố ý tạo cảm giác tồn tại, quan hệ của Đoạn Lăng Phong và Sở Trầm Uyên cũng hòa hoãn rất nhiều. Hai người tuy đánh từ nhỏ tới lớn, nhưng cũng coi như cùng trưởng thành, lại thêm nhiều năm đánh nhau ăn ý, rất nhanh đã trở nên thân cận. Thời gian này cũng là thời gian mà quan hệ của Sở Trầm Uyên và Đoạn Lăng Phong tốt đẹp nhất. Vì thế khi những người khác đều cảm thấy Vân Tịnh Y không xứng với Sở Kinh Hồng, chỉ có Sở Trầm Uyên xuất phát từ nội tâm hy vọng hai người vĩnh viễn bên nhau.

Đáng tiếc thời gian này không được bao lâu, thân phận thật sự của Vân Tịnh Y bại lộ. Đối diện với cơn giận của tiên đế và các thế gia đứng đầu là Lư gia liên tục bức ép, hoàn cảnh của Sở Kinh Hồng nhất thời như bị lay lắt giữa bão, liên đới tới người bên cạnh Sở Kinh Hồng cũng chịu không ít chỉ trích.

Sở Trầm Uyên phẫn nộ Vân Tịnh Y liên lụy Sở Kinh Hồng, lại đau lòng Đoạn Lăng Phong theo đó bị ủy khuất, vì sinh tử của Vân Tịnh Y mà lần đầu tiên xung đột kịch liệt với Sở Kinh Hồng.

Đối diện với cơn giận của Sở Trầm Uyên, Sở Kinh Hồng vẻ mặt khổ sở nói, "Nếu có một ngày đệ và Lăng Phong gặp chuyện giống vậy, đệ sẽ làm

https://thuviensach.vn

thế nào?”

Sở Trầm Uyên, “Đại ca, đệ…”

Sở Kinh Hồng không để ý tới biểu tình quái dị “sao huynh lại nhìn ra” của Sở Trầm Uyên, chỉ vỗ vỗ vai hắn, “Huynh đã không được rồi, có thể bảo vệ Lăng Phong chỉ có đệ thôi.”

Sở Trầm Uyên rất nhanh hiểu ý Sở Kinh Hồng. Vân Lam tác loạn, chi thứ của Sở gia rục rịch muốn động, tiên đế cần phải cho tiên giới một câu trả lời. Sự hy sinh của Sở Kinh Hồng đã không thể tránh né, lúc này, có thể đứng ra cũng chỉ có Sở Trầm Uyên.

Gần như trong một đêm, Sở Trầm Uyên thay đổi vẻ cà lơ phất phơ trước kia, triệt để trưởng thành. Đáng tiếc cho dù hắn nỗ lực thế nào, kết cục tốt nhất của Sở Kinh Hồng cũng chỉ là bị rút tiên cách đày tới Hư Vô hải. Mà là bạn học của Sở Kinh Hồng, Đoạn Lăng Phong tự nhiên cũng cùng bị đày.

Ngày Sở Kinh Hồng bị đày, chính là lúc Sở Trầm Uyên được xác định trở thành tiên đế kế nhiệm. Sau khi nghe được tin tức này, quan hệ đã hòa hoãn giữa Đoạn Lăng Phong và Sở Trầm Uyên lại lần nữa hạ xuống điểm băng. Trong mắt Đoạn Lăng Phong, người có tư cách ngồi lên vị trí tiên đế chỉ có Sở Kinh Hồng, mà hành vi của Sở Trầm Uyên không cần nghi ngờ chính là phản bội Sở Kinh Hồng.

Đối với suy nghĩ này của Đoạn Lăng Phong, Sở Trầm Uyên không phải không muốn giải thích, nhưng lúc đó toàn bộ tinh lực của hắn đều dùng trên việc củng cố địa vị. Đợi khi hắn cuối cùng dùng thủ đoạn mạnh mẽ trấn trụ cả tiên giới, hoàn toàn ngồi ổn trên vị trí tiên đế, lén lút chạy tới Hư Vô hải, đón tiếp hắn là Đoạn Lăng Phong vẻ mặt hoài nghi, hắn đã lỡ mất cơ hội tốt nhất để giải thích.

https://thuviensach.vn

Sự hoài nghi của Đoạn Lăng Phong kéo dài ba ngàn năm. Trong ba ngàn năm, bất kể Sở Trầm Uyên làm gì, trong mắt Đoạn Lăng Phong đều là có dụng tâm khác. Hắn càng bức Đoạn Lăng Phong quá chặt, càng khiến Đoạn Lăng Phong phản cảm. Theo tu vi của Đoạn Lăng Phong càng lúc càng cao, Sở Trầm Uyên đã không cách nào giống như trước kia lén lút phái người chú ý tất cả hành động của Đoạn Lăng Phong, tất cả người hắn phái tới cạnh Đoạn Lăng Phong, đều bị Đoạn Lăng Phong đuổi khỏi Hư Vô hải.

Đối với hành động này của Sở Trầm Uyên, ngay cả Bách lão cũng câm nín.

“Lăng Phong tâm tính thuần khiết, không thích hợp với cuộc sống tại Lăng Tiêu thiên. Lại nói Đoạn gia cũng tuyệt đối không đồng ý các ngươi bên nhau, Trầm Uyên ngươi hà tất phải vậy?”

Sở Trầm Uyên trầm mặc không nói, hoàn toàn không nghe lọt khuyên giải của Bách lão.

Sau khi Sở Trầm Uyên đi, Sở Kinh Hồng âm thầm nói với Bách lão. “Tình cảm kéo dài nhiều năm của Trầm Uyên cũng không dễ thay đổi, nếu không phải Lăng Phong còn gánh tội danh lưu đày, không thể quang minh chính đại xuất hiện trước mặt người khác, hai người bên nhau cũng là một chuyện tốt.”

Bách lão không tán đồng nói, “Lăng Phong căn bản vô ý với Trầm Uyên, Sở Trầm Uyên tội gì phải dằn vặt?”

Sở Kinh Hồng nhẹ cười, hàm ý sâu xa nói, “Trầm Uyên quấn Lăng Phong ba ngàn năm, Lăng Phong không phải cũng theo hắn quấn ba ngàn năm sao. Tính cách của Lăng Phong trực tiếp, nếu không thích một người, trực tiếp ngó lơ, chứ sao lại hết lần này tới lần khác bị Trầm Uyên chọc

https://thuviensach.vn

giận, từ nhỏ tới nay vẫn không hợp với Trầm Uyên. Chỉ là Lăng Phong tâm tư đơn thuần, chưa nghĩ tới chỗ này mà thôi.”

Bách lão, “…”

Nếu nghĩ kỹ, thì thật đúng là vậy. Có Sở Kinh Hồng nói thế, Bách lão cũng lười quản Sở Trầm Uyên, mặc hắn liên tục dùng danh nghĩa bế quan chạy tới Hư Vô hải chịu giày vò. Dù sao dưới mí mắt ông, Lăng Phong cũng không thể chịu thiệt, mỗi lần đều là Sở Trầm Uyên bị đánh thành đầu heo. Tình trạng này kéo dài tới khi Sở Mặc ra đời, Sở Kinh Hồng qua đời.

Tuy Sở Trầm Uyên không thích Sở Mặc, nhưng trên người Sở Mặc dù sao cũng lưu huyết thống Sở gia. Dưới tình trạng Sở Trầm Uyên tự biết sẽ không có hậu đại, Sở Mặc sẽ là người thừa kế duy nhất của hắn. Vì thế, Sở Trầm Uyên sớm đã đón Sở Mặc về tiên giới. Cũng nhờ đó hắn không còn cần phải lén lút tới Hư Vô hải nữa, mà đổi thành Đoạn Lăng Phong dùng danh nghĩa bảo vệ Sở Mặc xuất hiện ở Lăng Tiêu thiên. Tuy thái độ của Đoạn Lăng Phong đối với hắn vẫn ác liệt như xưa, nhưng có thể luôn nhìn thấy Đoạn Lăng Phong, đối với Sở Trầm Uyên mà nói đã đủ thỏa mãn.

Sở Trầm Uyên vốn cho rằng quan hệ của hắn và Đoạn Lăng Phong sẽ vẫn ác liệt như thế, nhưng hắn không nghĩ tới, sự xuất hiện của Tiêu Dật vốn không chút liên can nào tới hắn, không chỉ ảnh hưởng tới Sở Mặc, mà tiếp theo còn ảnh hưởng tới quan hệ của hắn và Đoạn Lăng Phong.

Khi vướng mắc giữa Tiêu Dật và Sở Mặc càng lúc càng sâu, liên đới quan hệ của hắn và Đoạn Lăng Phong cũng bắt đầu phát triển theo hướng tốt. Đặc biệt là sau khi tuyển tú kết thúc, chỉ số thông minh của Sở Trầm Uyên nhanh chóng nâng cao, không thầy tự thông học được cách tự ngược giả đáng thương, nũng nịu bán manh giả khả ái… một đống thủ đoạn.

Cũng như hiện tại, Sở Trầm Uyên một tay tòng teng, vẻ mặt thỏa mãn nhìn Đoạn Lăng Phong thay hắn dọn dẹp đồ đạc. Thỉnh thoảng hắn còn giả

https://thuviensach.vn

vờ yếu đuối vô lực, dựa lên người Đoạn Lăng Phong cọ tới cọ lui.

Những lúc này, Đoạn Lăng Phong đều nhịn rồi nhịn, khi thực sự nhịn không được nữa muốn phát tác, Sở Trầm Uyên luôn đúng lúc lộ ra vẻ mặt đáng thương vô cùng với hắn.

Đoạn Lăng Phong, "…"

Là người từng may mắn được thấy Sở Trầm Uyên giả đáng thương, Sở Mặc câm nín không nói nên lời đồng thời cũng chỉ có thể thừa nhận, người không cần mặt mũi, thật sự có thể thiên hạ vô địch.

118: Ngoại truyện 3

Sau khi yêu thú tác loạn ở Linh Hư cảnh, Sở Trầm Uyên lấy lý do bị thương cần người chăm sóc lưu Đoạn Lăng Phong lại bên người. Rồi kéo dài cả tháng. Có kinh nghiệm cánh tay bị thương lần trước, Sở Trầm Uyên vui vẻ chạy nhảy trên con đường không cần mặt mũi. Ỷ vào hắn là bệnh nhân, hết lần này tới lần khác khiêu chiến ranh giới của Đoạn Lăng Phong.

Đoạn Lăng Phong hết nhịn rồi nhịn hành động của Sở Trầm Uyên, một lòng muốn Sở Trầm Uyên mau lành bệnh thì hắn có thể trở về bên Sở Mặc. Nhưng thời gian một tháng trôi qua, thương thế của Sở Trầm Uyên không có chút khởi sắc nào lớn, vẫn là một bộ yếu ớt vô lực, hoàn toàn không thể rời khỏi hắn. Đến hiện tại, cho dù Đoạn Lăng Phong có khinh suất, cũng cảm thấy được khác thường trong đó.

Sau một lần theo lệ kiểm tra, nhân lúc Đoạn Lăng Phong không có mặt, y tiên Vương Đức Hỉ khổ sở nhìn Sở Trầm Uyên, "Bệ hạ, thương thế của ngài?"

"Hử?"

https://thuviensach.vn

Vương Đức Hỉ quyết tâm, khuyên giải, “Bệ hạ, một tháng rồi, ngài cũng nên khỏi rồi.”

Là y tiên khâm điểm của Sở Trầm Uyên, Vương Đức Hỉ sau khi hưng phấn, rất nhanh ý thức được Sở Trầm Uyên căn bản là đang đập chiêu bài của hắn. Cho dù y thuật của hắn tại tiên đình không tính là đỉnh cao, nhưng dù sao hắn cũng là y tiên. Có ai từng nghe qua thương thế do y tiên xuất thủ, một tháng còn chưa lành hay không.

Sở Trầm Uyên giả bệnh quá vui vẻ, nhưng hắn thì đã bị đồng liêu chê cười suốt ngày. Nếu chỉ đơn thuần là bị chê cười cũng được, nhưng hắn thật sự không dám chọc tới Đoạn Lăng Phong. Sở Trầm Uyên không thấy qua ánh mắt Đoạn Lăng Phong nhìn hắn lần trước, giống như hắn không chịu trị khỏi cho Sở Trầm Uyên. Dưới áp lực của cao thủ bậc chín, Vương Đức Hỉ xém chút ôm Đoạn Lăng Phong kêu oan, không liên quan tới hắn, là Sở Trầm Uyên muốn giả bệnh mà.

Ánh mắt Vương Đức Hỉ khẩn thiết, chỉ hy vọng Sở Trầm Uyên có thể hiểu cho hoàn cảnh của hắn. Lại nói Sở Trầm Uyên cũng đã giả đủ rồi chứ, còn giả nữa thì không hay đâu. Đáng tiếc, Sở Trầm Uyên không tiếp thu ý kiến của Vương Đức Hỉ, ngược lại sầm mặt. Vương Đức Hỉ giật thót, lắp ba lắp bắp muốn giải thích, Đoạn Lăng Phong đúng lúc bước vào.

“Thế nào rồi?” Đoạn Lăng Phong tùy tiện nói.

Dưới ánh mắt hàm ý sâu xa của Sở Trầm Uyên, Vương Đức Hỉ vô cùng nhanh chóng đổi sang vẻ lo lắng, “Thương thế của bệ hạ gần đây vẫn không chuyển biến tốt, còn cần tiếp tục dưỡng một thời gian nữa để xem.”

“Ngươi xác định?” Đoạn Lăng Phong hồ nghi nói.

Vương Đức Hỉ thầm kêu khổ, còn phải làm ra vẻ thành khẩn gật đầu. Vừa gật đầu vừa thỉnh thoảng lo lắng nhìn Sở Trầm Uyên một cái, vẻ trung tâm canh cánh chuyện thân thể của Sở Trầm Uyên.

https://thuviensach.vn

Đoạn Lăng Phong nhìn động tác của hắn đột nhiên cười lạnh, uy lực bậc chín trên người đột nhiên phóng ra, hoàn toàn bức lên người Vương Đức Hỉ.

"Nói, ngươi có phải là người của dư nghiệt Vân Lam không?"

Tội danh dư nghiệt Vân Lam này quá lớn rồi, Vương Đức Hỉ sợ hãi trừng to mắt, không hiểu sao mình lại có dính dáng tới dư nghiệt Vân Lam.

"Lăng Phong?" Sở Trầm Uyên nhanh chóng lên tiếng.

Đoạn Lăng Phong ngăn Sở Trầm Uyên nói tiếp, nhíu mày, "Ngươi có cảm thấy thân thể không thoải mái ở chỗ nào không? Hắn xem cho ngươi cả tháng rồi, lại không có khởi sắc gì, lẽ nào không cảm thấy kỳ quái sao?"

Sở Trầm Uyên và Vương Đức Hỉ, "…"

Vương Đức Hỉ ủy khuất nhìn Sở Trầm Uyên, ánh mắt như nói: Bệ hạ, ta đã nói ngài nên lành rồi mà, hiện tại làm gì giờ?

Sở Trầm Uyên chột dạ, đang định tìm cớ gì đó để giải thích thay Vương Đức Hỉ một phen, Đoạn Lăng Phong đã không kiên nhẫn muốn điểm lên người Vương Đức Hỉ. Đứng trước sinh tử, Vương Đức Hỉ không bận tâm phân phó của Sở Trầm Uyên được nữa, buột miệng thốt ra, "Oan uổng mà, là bệ hạ muốn giả bệnh, không liên quan tới ta."

Sở Trầm Uyên, "…"

Đoạn Lăng Phong, "…"

Chuyện này kết thúc bằng Sở Trầm Uyên bị Đoạn Lăng Phong đánh thành đầu heo. Khi Đoạn Lăng Phong tức giận bừng bừng muốn trở về Hư Vô hải, Sở Trầm Uyên liều mạng kéo Đoạn Lăng Phong, mắt thấy Đoạn Lăng Phong sắp xuất thủ lần nữa, thời khắc mấu chốt Sở Mặc lại tới.

https://thuviensach.vn

Sở Trầm Uyên dùng cái đầu heo cố gắng lộ ra vẻ mặt cầu trợ giúp với Sở Mặc.

Sở Mặc, "…"

Hắn thật sự không muốn thừa nhận người này lại là tiên đế!

Lần này Sở Mặc tới Lăng Tiêu thiên là vì chuyện của Vân Tịnh Hàn, hắn nhận được tin tức của Vân Trạch Hải, đám người Vân Tịnh Hàn hiện tại đang ở đại trạch Lư gia. Vân Trạch Hải đã an bài xong chuẩn bị tiếp ứng, chỉ đợi hành động của Sở Mặc. Chuyện này rất nhanh di chuyển lực chú ý của Đoạn Lăng Phong, sau khi lạnh nhạt giũ Sở Trầm Uyên trên người xuống, Đoạn Lăng Phong cự tuyệt nói chuyện với Sở Trầm Uyên.

Cho dù chỉ số thông minh của Sở Trầm Uyên có thấp, cũng biết lúc này nhất thiết đừng khiêu khích Đoạn Lăng Phong nữa, chỉ đành lặng lẽ chú ý nhất cử nhất động của Đoạn Lăng Phong.

Trong đại trạch Lư gia, khi hai cao thủ bậc mười muốn tự nổ, Sở Trầm Uyên nghĩ cũng không nghĩ trực tiếp ném trấn thiên ấn cho Đoạn Lăng Phong, không chú do dự chắn trước mặt Đoạn Lăng Phong. Hành động của hắn nhận được hồi báo, sau khi vụ nổ kết thúc, người đầu tiên tới bên cạnh hắn là Đoạn Lăng Phong. Nhìn Đoạn Lăng Phong đưa tay đỡ hắn, Sở Trầm Uyên thuận thế lại lần nữa ỷ lên người Đoạn Lăng Phong. Dù sao hiện tại hắn thật sự bị thương, chứ không phải giả bệnh gì, Đoạn Lăng Phong cũng không thể đẩy hắn ra đi.

Chuyện tiếp theo trên cơ bản đều do Sở Mặc xử lý, Sở Trầm Uyên lấy cớ bị thương sớm đã kéo Đoạn Lăng Phong trở về Lăng Tiêu thiên.

Trong thời gian đợi Vương Đức Hỉ qua, Sở Trầm Uyên lại nổi tinh thần không cần mặt mũi lên, cẩn thận từng chút thăm dò thái độ Đoạn Lăng Phong. Hắn phát hiện có lẽ hành động trước đó của mình đã cảm động Đoạn Lăng Phong, độ kiên nhẫn của Đoạn Lăng Phong đối với hắn đã tăng

https://thuviensach.vn

cao rất nhiều. Bao gồm hắn vẫn luôn kéo tay đối phương, đối phương đều không giãy ra.

Sở Trầm Uyên trong lòng hưng phấn, trên mặt lại không dám lộ ra. Hắn gần như là dựa hắn lên người Đoạn Lăng Phong, si mê nhìn gương mặt của đối phương. Khi bọn họ còn nhỏ, tiên đế từng khen tướng mạo Đoạn Lăng Phong rất được. Năm đó sở dĩ hắn cảm thấy Đoạn Lăng Phong giống tiểu cô nương, cũng là vì tướng mạo Đoạn Lăng Phong rất đẹp.

Ánh mắt Sở Trầm Uyên quá nóng cháy, Đoạn Lăng Phong không thích ứng nghiêng nghiêng người, "Sao rồi?" Trong lòng thì không kiên nhẫn lầm bầm, Vương Đức Hỉ sao chưa tới nữa?

Sở Trầm Uyên đúng lúc ho lên vài tiếng, khàn giọng nói, "Không sao."

Tiếng ho khiến Đoạn Lăng Phong nhớ tới chuyện vừa rồi, hắn hơi do dự, muốn rút cánh tay bị Sở Trầm Uyên kéo ra, kết quả rút hoài rút không ra, chỉ đành đưa tay khác vỗ vỗ lưng Sở Trầm Uyên.

Động tác của Đoạn Lăng Phong khiến khóe miệng Sở Trầm Uyên cong lên, ngước mắt nhìn Đoạn Lăng Phong đang nhíu mày nhìn mình. Thoáng chốc ánh mắt hai người giao nhau, Sở Trầm Uyên nhất thời mê mẩn mất trí, ma xui quỷ khiến sáp tới, hôn Đoạn Lăng Phong.

Đoạn Lăng Phong, "…"

Hành động của Sở Trầm Uyên hoàn toàn nằm ngoài dự liệu của Đoạn Lăng Phong, hắn nhất thời không kịp phản ứng. Khi Đoạn Lăng Phong còn đang nghĩ Sở Trầm Uyên làm vậy là ý gì, Sở Trầm Uyên thấy hắn không đẩy ra, trong lòng cuồng hỉ, sắc đảm bao trời trực tiếp dùng sức đè Đoạn Lăng Phong dưới thân.

"Lăng Phong, ta… thích ngươi."

https://thuviensach.vn

Lần đầu tiên bày tỏ suốt bốn ngàn năm, Sở Trầm Uyên kích động tới nói không rõ ràng. Hắn vừa nói vừa muốn hôn Đoạn Lăng Phong lần nữa.

Trước đó thời gian quá ngắn, hắn chỉ lo kích động, vẫn chưa kịp cảm thụ xúc cảm mềm mại ấm áp trên môi Đoạn Lăng Phong. Khi Sở Trầm Uyên lại hôn trụ Đoạn Lăng Phong, Đoạn Lăng Phong đột nhiên phản ứng lại, không chút khách khí trở người đè Sở Trầm Uyên xuống, sau một trận đánh dữ dội, Sở Trầm Uyên lại bị đánh thành đầu heo.

Không cho Sở Trầm Uyên cơ hội giải thích, Đoạn Lăng Phong trực tiếp bỏ đi. Lúc này sắc trời đã sáng, Đoạn Lăng Phong vốn muốn trở về Hư Vô hải, nhưng sau khi lấy trục cuốn truyền tống ra lại hơi do dự một chút, trong đầu vụt qua cảnh tượng Sở Trầm Uyên chắn trước mặt hắn vừa rồi, do dự một khắc, quay đầu đi tới nơi ở lúc nhỏ tại Lăng Tiêu thiên.

Đoạn Lăng Phong tuy là người Đoạn gia, nhưng từ nhỏ trưởng thành ở Lăng Tiêu thiên. Từng cành cây ngọn cỏ ở đây đều tràn đầy hồi ức của hắn. Đoạn Lăng Phong hoài niệm nhìn những thứ hắn dùng lúc nhỏ, Sở Trầm Uyên giữ gìn nơi này rất tốt, duy chỉ có…

Mấy bộ y phục rải rát trong phòng ngủ, là ngoại bào của Sở Trầm Uyên. Đoạn Lăng Phong mở tủ áo, phát hiện bên trong đều là y phục của Sở Trầm Uyên. Hắn cuối cùng cũng hiểu tại sao thời gian trước khi chăm sóc Sở Trầm Uyên, luôn cảm thấy trong tẩm cung của Sở Trầm Uyên trống trải, thì ra nơi này mới là chỗ ở chân chính thường ngày của Sở Trầm Uyên.

Đoạn Lăng Phong tâm tình phức tạp đóng tủ lại, không biết nên làm sao đối diện tất cả. Hắn tuy phản ứng chậm chạp, nhưng không có nghĩa là hắn ngốc. Lời bày tỏ của Sở Trầm Uyên và tất cả những gì trước mắt hắn, đều chứng minh cùng một chuyện. Trước đó, trong mắt Đoạn Lăng Phong Sở Trầm Uyên có rất nhiều vị trí, bạn chơi hồi nhỏ, người đáng ghét, tiên đế, đệ đệ của Sở Kinh Hồng, nhưng hắn hoàn toàn không nghĩ rằng Sở Trầm Uyên lại thích hắn.

https://thuviensach.vn

Đoạn Lăng Phong ngồi trên giường, nghĩ tới chuyện giữa hai người suốt bốn ngàn năm. Từ lần gặp đầu tiên đánh nhau, đến vừa rồi hắn đánh Sở Trầm Uyên, hắn thế nhưng lại có thể nhớ rõ mỗi lần xung đột giữa hai người. Mà mỗi lần dưới nắm đấm của hắn dành cho Sở Trầm Uyên, đều là sự dung túng của Sở Trầm Uyên dành cho hắn. Cho dù hắn có đánh Sở Trầm Uyên hung tàn cỡ nào, Sở Trầm Uyên cũng rất ít khi trả đòn, càng không cần nói dùng trấn thiên ấn áp chế tu vi của hắn.

Nghĩ tới đây, tâm tình Đoạn Lăng Phong càng thêm phức tạp. Hắn bất giác nhớ tới nụ hôn vừa rồi, trên thực tế, hắn không ghét, ngược lại có cảm giác không thể nói rõ…

Đoạn Lăng Phong xoắn xuýt chỉnh lý suy nghĩ trong đầu, một bóng người quen thuộc thò đầu vào nhìn.

“Lăn vào đây!”

Hắn vừa nói xong, Vương Đức Hỉ khổ mặt nhích vào từng chút.

“Có việc?”

Vương Đức Hỉ gật đầu, mặt đưa đám nói, “Đoạn công tử, ngài đi xem bệ hạ chút đi, bệ hạ không chịu uống thuốc. Lần này bệ hạ thật sự bị thương, tuyệt đối không phải giả bệnh.”

Đoạn Lăng Phong nhíu mày, Vương Đức Hỉ lại thấp giọng lầm bầm, “Không biết ai tàn nhẫn như thế, bệ hạ đã bị nội thương rồi, lại còn nhẫn tâm đánh bệ hạ một trận, thật sự là thương càng nặng thêm.”

Lời của Vương Đức Hỉ khiến Đoạn Lăng Phong trở nên lo lắng, vừa rồi hình như hắn quá tức giận, quên khống chế lực đạo. Thân ảnh chắn trước mặt hắn khi nguy cấp và bóng dáng bị hắn đè dưới người đánh đấm chồng lên nhau, Đoạn Lăng Phong cảm thấy có phần chột dạ.

https://thuviensach.vn

“Thuốc đâu?”

Vương Đức Hỉ bảo thuốc ở chỗ Sở Trầm Uyên, thấy Đoạn Lăng Phong nhanh chóng biến mất, Vương Đức Hỉ lau mồ hôi, thầm nghĩ bệ hạ ta chỉ có thể giúp ngài tới đây thôi.

Khi Đoạn Lăng Phong lại xuất hiện trước mặt Sở Trầm Uyên, còn chưa kịp nói gì, Sở Trầm Uyên đã nhảy bật lên ôm chầm lấy Đoạn Lăng Phong.

“Lăng Phong, ta thích ngươi, cho dù ngươi đánh chết ta, lần này ta cũng không thả ngươi đi nữa.”

Sở Trầm Uyên một hơi nói xong rồi ôm cứng lấy Đoạn Lăng Phong, áp toàn bộ trọng lượng thân thể lên người Đoạn Lăng Phong. Vì Sở Trầm Uyên so với Đoạn Lăng Phong còn cao hơn nửa cái đầu, nên lúc này có cảm giác như Đoạn Lăng Phong bị Sở Trầm Uyên bao trùm.

Đoạn Lăng Phong nhịn rồi nhịn, mới khắc chế được không đẩy Sở Trầm Uyên ra.

“Nghe nói ngươi không chịu uống thuốc?”

Mắt Sở Trầm Uyên sáng lên, Đoạn Lăng Phong không vì tức giận rời khỏi Lăng Tiêu thiên đã là niềm vui bất ngờ rồi, hiện tại lại còn lo lắng chuyện hắn có uống thuốc hay không. Điều này nói rõ cái gì? Nói rõ Đoạn Lăng Phong cũng quan tâm hắn đó. Sở Trầm Uyên hưng phấn run rẩy toàn thân, càng ôm chặt Đoạn Lăng Phong, quả thật hận không thể mọc luôn trên người Đoạn Lăng Phong.

“Lăng Phong, ngươi đút ta, ta liền uống.” Sở Trầm Uyên liếm mặt, được một tấc lấn một thước.

Đoạn Lăng Phong, “…”

https://thuviensach.vn

Tuy rất muốn ném Sở Trầm Uyên trên người sang một bên, nhưng Đoạn Lăng Phong nhìn bộ dáng mặt xưng bầm tím do bị mình đánh của Sở Trầm Uyên, trong lòng không biết làm sao, chỉ đành bưng thuốc tới bên môi hắn.

“Này!”

Sở Trầm Uyên vì hành động của Đoạn Lăng Phong mà thoáng chốc kích động tới đỏ mắt. Hắn lăng lăng nhìn chén thuốc trước mặt, ánh mắt từ chén thuốc di chuyển lên mặt Đoạn Lăng Phong. Cho dù Đoạn Lăng Phong hiện tại lộ vẻ không kiên nhẫn, nhưng Sở Trầm Uyên nhìn thế nào cũng đều cảm thấy ánh mắt Đoạn Lăng Phong lộ ra sự dịu dàng. Hắn hưng phấn đẩy chén thuốc trong tay Đoạn Lăng Phong ra rồi nhào lên, liều mạng đè Đoạn Lăng Phong hung hăng hôn xuống. Đoạn Lăng Phong liên tục thỏa hiệp khiến hắn nhìn thấy hy vọng, Sở Trầm Uyên thô bạo cắn môi Đoạn Lăng Phong, khẩn cấp vươn đầu lưỡi liếm khóe miệng Đoạn Lăng Phong, rồi muốn len vào, chân chính tiến vào lãnh địa của hắn.

Đoạn Lăng Phong bị động tác của Sở Trầm Uyên làm kinh ngạc, quái dị chớp chớp mắt, theo thói quen muốn giơ tay đánh người, nhưng khi nhìn thấy vết ứ thâm trên mặt Sở Trầm Uyên thì hơi chần chừ. Sự chần chừ của hắn đối với Sở Trầm Uyên có thể nói là khích lệ, Sở Trầm Uyên suồng sã thò tay vào trong y phục của Đoạn Lăng Phong, len tới chỗ mà hắn ngày nhớ đêm mong.

“Rắc!” Một tiếng thanh thúy.

Đoạn Lăng Phong lạnh mặt một tay đẩy Sở Trầm Uyên ra, một tay vặn cổ tay mềm nhũn rũ xuống của Sở Trầm Uyên.

Sở Trầm Uyên giống như hoàn toàn không cảm thấy đau, vội vàng đảo mắt nhìn cổ tay bị gãy, không chút do dự lại nhào lên, một tay ấn Đoạn Lăng Phong hồ loạn hôn.

https://thuviensach.vn

Đoạn Lăng Phong nhíu mày, cảm thấy trên mặt toàn là nước miếng của Sở Trầm Uyên, hắn rất nhanh bắt lấy tay còn lại của Sở Trầm Uyên, nhưng khi chạm phải ánh mắt của Sở Trầm Uyên thì làm sao cũng không vặn được. Ánh mắt của Sở Trầm Uyên kiên định chấp nhất, giống như sức mạnh điên cuồng, ẩn ẩn mang theo chút ủy khuất.

Đoạn Lăng Phong nói không rõ tư vị thoáng chốc trào lên trong lòng, hắn không biết làm sao nhắm mắt lại, buông lỏng tay. Dù sao Sở Trầm Uyên chỉ còn một tay có thể động, cũng không thể làm gì được.

Đoạn Lăng Phong lại lần nữa thỏa hiệp khiến Sở Trầm Uyên lộ ra cuồng hỉ, hắn không chút do dự thò tay mò vào trong y phục của Đoạn Lăng Phong, kiên định lần tới mục tiêu ban đầu.

"…" Đoạn Lăng Phong lập tức trừng to mắt, câm nín nhìn Sở Trầm Uyên.

Hắn cuối cùng cũng hiểu được câu nói lần trước của Sở Mặc, người không cần mặt mũi, thật sự có thể vô địch thiên hạ.

https://thuviensach.vn

TIÊN GIỚI TẨU TƯ PHẠM

Lý Tùng Nho
www.dtv-ebook.com

Chương 119

Ngoại Truyện 4

Tin Đoạn Lăng Phong và Sở Trầm Uyên bên nhau không bao lâu đã tới tai Sở Mặc, tiếp đó Tiêu Dật cũng biết.

Sau khi bị tin tức này đánh cho kinh ngạc nửa ngày mới tỉnh lại, Tiêu Dật không khỏi cảm khái, Sở Trầm Uyên quả thật có thể gọi là mẫu mực kiên trì của tiên giới. Loại tình yêu mà một M kiên định không dời truy cầu một S bốn ngàn năm cuối cùng truy được S, so với phim điện ảnh tình yêu tay ba cẩu huyết ngươi yêu ta, ta không yêu ngươi ta yêu hắn, hắn không yêu ta hắn yêu ngươi mà Hạ Tông sắp quay thì hay hơi nhiều.

Có lẽ vẻ mặt của Tiêu Dật quá cổ quái, Sở Mặc buồn cười véo y một cái, “Còn chưa hồi thần.”

Tiêu Dật gật đầu rồi lại lắc đầu, đang muốn cùng Sở Mặc tám chút cảm khái của mình, hình thái cực ở ngực đột nhiên phát ra tia sáng vàng nhạt. Trong tia sáng, một cảm giác huyền diệu bao trùm cả bầu trời Hư Vô hải. Tiêu Dật hơi động, ẩn ẩn ý thức được điều gì.

“Sao vậy.”

Thần sắc Sở Mặc hơi biến, hắn cũng cảm ứng được cảm giác huyền diệu này. Giống như một loại quy tắc giữa thiên địa, với tu vi hiện tại của hắn vẫn chưa thể chạm vào, nhưng có người chạm vào quy tắc này, mà người này đang ở gần hắn.

https://thuviensach.vn

Tiêu Dật trở nên nghiêm túc, “Có người đang thành thần.”

“Ở Tịnh Lưu giới?”

Tiêu Dật lắc đầu, nhìn hướng bắc Hư Vô hải, “Không phải Tịnh Lưu giới, là bên đó.”

Sở Mặc thuận theo hướng Tiêu Dật chỉ, nhíu mày không hiểu, cao thủ bậc mười các giới hiện tại đều đang ở Tịnh Lưu giới, lẽ nào bên đó còn ẩn giấu cao thủ bậc mười? Nghĩ thế, Sở Mặc đột nhiên ngây ra, hắn lập tức nhìn Tiêu Dật, hai người nghĩ giống nhau.

“Bổn nguyên thụ!”

Ở phía bắc Hư Vô hải, là một tiểu đảo chiếm diện tích mấy trăm dặm. Trên tiểu đảo cái gì cũng không có, chỉ có một thân cây to lớn cao nhập vào mây. Không ai biết cây bổn nguyên thụ này sao lại mọc ở đây, cũng không ai biết bổn nguyên thụ này ở đây đã bao lâu rồi. Cho dù là tộc trưởng Trì Mu sống lâu nhất cũng không biết tuổi tác chính xác của bổn nguyên thụ. Ông chỉ nhớ khi ông còn nhỏ, bổn nguyên thụ đã sinh trưởng trên tiểu đảo đó, chỉ là lúc đó bổn nguyên thụ mới chỉ thô cỡ một người, hiện tại thân hình khổng lồ của bổn nguyên thụ đã chiếm cứ cả tiểu đảo.

Lại nói Tiêu Dật vẫn chưa từng thấy qua bổn nguyên thụ, khi y tới Hư Vô hải, bổn nguyên thụ đang bế quan hóa hình. Cho dù sau đó thần giới thức tỉnh, bổn nguyên thụ vẫn không có bất cứ phản ứng nào. Nhìn từ bầu trời Hư Vô hải, tiểu đảo của bổn nguyên thụ giống như luôn bị sương mù màu xanh bao trùm, hoàn toàn không nhìn rõ tình hình bên trong.

Hiện tại sương mù luôn bao trùm bên ngoài tiểu đảo đang dần tan đi, ẩn ẩn lộ ra tiểu đảo bên trong.

Tiêu Dật và Sở Mặc đứng giữa không, bên cạnh hai người là đám cao thủ bậc mười từ Tịnh Lưu giới tới đây. So với sự nhàn định của Tiêu Dật,

https://thuviensach.vn

những người khác đều có vẻ mặt kích động, khẩn trương bất an nhìn hướng bổn nguyên thụ, cầu nguyện bổn nguyên thụ có thể nâng bậc thành công. Bất kể bổn nguyên thụ tại sao đột nhiên lại nâng bậc, đối với mọi người mà nói đều là khích lệ to lớn.

Con mắt thành giảo đảo đảo, chọc chọc long quy bên cạnh, "Ngươi biết có chuyện gì không? Bổn nguyên thụ không phải đang hóa hình sao? Sao đột nhiên lại nâng bậc, hắn còn chưa tới thần giới mà."

Trong đám yêu thú, long quy và bột mã có quan hệ tốt nhất với bổn nguyên thụ. Bột mã tính cách quá nóng nảy, thành giảo không dám chọc nó vào lúc này, nhưng lại ngứa ngáy khó chịu, muốn biết rốt cuộc là chuyện gì, chỉ có thể tìm long quy tính cách hàm hậu.

Vấn đề của thành giảo hấp dẫn vạn mục ngư bên cạnh, vạn mục ngư lập tức sáp tới, vẻ mặt khẩn trương đợi đáp án của long quy.

Long quy cười hàm hậu, lắc đầu. Nó cũng đang kỳ quái đây, lẽ nào trong lúc hóa hình bổn nguyên thụ đột nhiên lĩnh ngộ được cái gì?

Trong lúc mọi người mang tâm tư khác nhau chờ đợi, một cột sáng màu vàng dâng lên từ Tịnh Lưu giới, đáp xuống tiểu đảo. Trong sương mù, thấp thoáng thấy một bóng người mơ hồ xuất hiện giữa cột sáng. Khi bóng người trong cột sáng càng lúc càng rõ ràng, vẻ mặt của tất cả mọi người đều trở nên cổ quái, đặc biệt là vẻ mặt của Tiêu Dật và Lục Thiệp Xuyên là cổ quái nhất.

Thời gian cột sáng hình thành không dài, rất nhanh đã mang bóng người bên trong biến mất. Mọi người tại đó đều có kiến thức phong phú, biết đây là trình tự nâng bậc bình thường. Thời kỳ thượng cổ, tiên nhân tiến thăng thần giới chính là thông qua cột sáng màu vàng rời khỏi tiên giới. Lúc đó cả bầu trời sẽ lấp lánh kim quang, có thể kéo dài cả một ngày. Nhưng hiện tại

https://thuviensach.vn

Tịnh Lưu giới và tiên giới tiếp giáp, không cần phải vượt qua Vô Vọng chi hải, thời gian kim quang duy trì cũng trở nên ngắn hơn rất nhiều.

Theo lý mà nói bổn nguyên thụ thông qua cột sáng đi tới Tịnh Lưu giới, hiện tại đúng ra mọi người nên làm là chạy tới Tịnh Lưu giới, xem bổn nguyên thụ nâng bậc thành công. Nhưng mọi người tại đó không có một ai hành động, mọi người vô thức quay sang nhìn Tiêu Dật, vẻ mặt có thể nói là phong phú đa dạng.

Đối với mọi người của ma pháp thế giới và thú nhân thế giới mà nói, trước đó bọn họ không biết sự tồn tại của bổn nguyên thụ. Chỉ là cảm ứng được nơi này có người nâng bậc, mới xuất hiện ở Hư Vô hải. Vì thế bộ dáng của bổn nguyên thụ thực sự dọa họ giật nảy, Richard hỏi ra đầu tiên.

“Tiêu Dật, vừa rồi là thân thích của ngài?”

Tiêu Dật không biết làm sao lắc đầu, y vừa rồi cũng bị dọa giật nảy.

Khác với mọi người lộ vẻ không hiểu, các yêu thú đại khái đoán được một chút nội tình quay mặt nhìn nhau, đều có vẻ mặt 囧囧 toàn tập.

Không đợi mọi người tiêu hóa xong màn mới thấy vừa rồi, một tia sáng lục từ xa bắn tới, chính là bổn nguyên thụ hóa hình thuận tiện nâng bậc thành công.

Bổn nguyên thụ tốc độ cực nhanh, gần như chỉ trong chớp mắt đã xuất hiện trước mặt mọi người. Vừa rồi cách quá xa, mọi người chỉ cảm thấy bổn nguyên thụ trông rất giống Tiêu Dật. Hiện tại ở gần, nhìn kỹ rồi, hai người không chỉ là rất giống, quả thật là như khuôn đúc, duy chỉ có một chỗ không giống đó là Tiêu Dật tóc đen mắt đen, mà bổn nguyên thụ lại là tóc xanh, mềm mượt rũ xuống vai.

Đối với vẻ mặt kinh ngạc của mọi người, bổn nguyên thụ giống như cái gì cũng không thấy. Ánh mắt nó đảo qua mọi người một vòng, khi đảo qua

https://thuviensach.vn

Tiêu Dật thì hơi nhíu mày. Khi bóng dáng Lục Thiệp Xuyên xuất hiện, mắt bổn nguyên thụ sáng lên, lập tức cười híp mắt chạy tới trước mặt Lục Thiệp Xuyên, lanh lợi nói, "Ông ngoại."

Tiêu Dật, "…"

Lục Thiệp Xuyên, "…"

Mọi người, "…"

Căn nguyên giữa bổn nguyên thụ và Lục Thiệp Xuyên nếu nói kỹ thì phải bắt đầu kể từ khi Lục Thiệp Xuyên đi vào Hư Vô hải tìm kiếm bổn nguyên quả. Hai mươi năm trước, Lục Thiệp Xuyên và Tiêu gia trở mặt, một mình lao vào Hư Vô hải. Đợi khi ông tìm kiếm từng tấc Hư Vô hải, tìm được bổn nguyên thụ, đã là mười chín năm sau. Lúc đó, bổn nguyên thụ vừa mới hóa hình, lại vì hóa hình không thành công cho lắm, vẫn ở giữa nửa người nửa thụ.

Đối với thế gian vạn vật mà nói, thiên địa có linh hồn, vạn vật đều có thể khai thông linh trí tiến hành tu luyện, nhưng trên thực tế, trong vạn vật, hình thái của nhân tộc có lợi cho tu luyện nhất, đây cũng là lý do tại sao yêu thú hóa hình đều có hình thái nhân tộc.

Bổn nguyên thụ cho rằng mấy vạn năm tích lũy, nó có thể thành công hóa thành hình thái nhân tộc, không ngờ lại bị kẹt ở cửa ải cuối cùng.

Đối với yêu thú Hư Vô hải mà nói, bọn chúng vốn có tướng mạo kỳ kỳ quái quái, đối với bọn chúng bổn nguyên thụ nửa người nửa thụ không có gì không đúng. Bổn nguyên thụ xoắn xuýt nửa ngày, mang ngoại hình quái dị lang thang ở Hư Vô hải, trong lúc vô tình gặp được Lục Thiệp Xuyên.

Ban đầu, bổn nguyên thụ vô cùng phẫn nộ với ý đồ muốn có bổn nguyên quả của Lục Thiệp Xuyên, nhưng khi hai người mấy lần giao thủ, bổn nguyên thụ nghe xong nguyên do Lục Thiệp Xuyên muốn bổn nguyên

https://thuviensach.vn

quả, nó rất nhanh thay đổi chủ ý. Nó cho Lục Thiệp Xuyên một trái bổn nguyên quả, nhưng điều kiện là nó muốn lục xem ký ức của Lục Thiệp Xuyên, hiểu rõ cái gọi là tình cảm của con người.

Đối với điều kiện này, Lục Thiệp Xuyên không chút do dự đáp ứng. Ba tháng sau, bổn nguyên thụ thông qua Lục Thiệp Xuyên đại khái hiểu được thế giới nhân loại, bao gồm tình cảm nhân loại mà nó vẫn không thể nào lý giải. Sau khi tiễn Lục Thiệp Xuyên đi, bổn nguyên thụ tĩnh tâm quyết định bắt đầu hóa hình lại, dường như nó đã hiểu nguyên nhân thất bại của hóa hình trước đó. Lần này hóa hình kéo dài gần nửa năm, đợi khi nó sắp hóa hình thành công, tu vi vẫn luôn đình trệ không tiến bắt đầu sản sinh thay đổi, nó lập tức đột phá bậc mười, nâng lên thần giới.

Thoáng chốc hóa hình thành công, điều đầu tiên bổn nguyên thụ nghĩ tới là đi tìm Lục Thiệp Xuyên. Lần này hóa hình nó hoàn toàn biến hóa theo bộ dáng của Lục Thiệp Xuyên lúc trẻ. Trước đó trong thời gian sống cùng Lục Thiệp Xuyên, bổn nguyên thụ ngưỡng mộ nhất là tình cảm mà Lục Thiệp Xuyên dành cho Tiêu Dật. Hiện tại nó đã hóa thành nhân hình, nghĩ cũng không nghĩ liền muốn tìm Lục Thiệp Xuyên, thể nghiệm tình cảm này.

Đối với vẻ mặt lý lẽ đương nhiên của bổn nguyên thụ, Lục Thiệp Xuyên nửa ngày không biết nên phản ứng thế nào, dù sao thì bổn nguyên thụ mở miệng là “ông ngoại” rồi đeo bên cạnh Lục Thiệp Xuyên.

“Ông ngoại, con tự đặt cho mình cái tên là Lục Tiểu Xuyên.”

“Ông ngoại, ông muốn về Tịnh Lưu giới không? Con đưa ông đi.”

“Ông ngoại, ông còn muốn bổn nguyên quả không?”

“Ông ngoại…”

https://thuviensach.vn

Tiêu Dật lặng lẽ nhìn bổn nguyên thụ và ông ngoại bộ dáng người nhà thân thiết, xót xa nghĩ: Ông ngoại bà mi, đó là ông ngoại của ta.

Lời tác giả: Bổn nguyên thụ và ông ngoại không phải là cp đâu, tôi thật sự viết theo hướng thân tình. o (╯□╰) o

https://thuviensach.vn

TIÊN GIỚI TẨU TƯ PHẠM

Lý Tùng Nho
www.dtv-ebook.com

Chương 120

Ngoại Truyện 5

Bổn nguyên thụ nâng bậc thành công đối với mọi người của Tịnh Lưu giới mà nói có thể coi là sự khích lệ to lớn. Là cư dân chính thức đầu tiên của Tịnh Lưu giới, bổn nguyên thụ rất nhanh trở thành mục tiêu phấn đấu của mọi người. Đương nhiên bổn nguyên thụ đối với cái này không chút tự giác, toàn bộ tâm trí của nó đều đặt trên việc tranh giành ông ngoại với Tiêu Dật. Là một cái cây, bổn nguyên thụ không hiểu phải làm sao biểu đạt tình cảm của nhân loại, sau khi biết quan hệ của Tiêu Dật và Lục Thiệp Xuyên, hành động của nó phần nhiều là mô phỏng Tiêu Dật.

Với dung mạo tương tự Tiêu Dật, Lục Thiệp Xuyên cũng không thể nhẫn tâm cự tuyệt nó, đối diện với phương thức biểu đạt thẳng thắn của bổn nguyên thụ, Lục Thiệp Xuyên chỉ đành ngầm công nhận cách gọi "ông ngoại" của bổn nguyên thụ dành cho mình.

Đồng dạng Tiêu Dật cũng phải ngầm thừa nhận, sau khi sự khó xử ban đầu trôi qua, y cũng đã quen với sự tồn tại của bổn nguyên thụ. Mỗi lần nhìn bổn nguyên thụ mang gương mặt khuôn đúc như mình sáp tới cạnh ông ngoại làm nũng ngoan ngoãn, Tiêu Dật đều có cảm giác có lẽ đó thật sự là em trai sinh đôi của mình.

Còn về tại sao không phải là anh trai, Tiêu Dật hừ hừ hai tiếng, bổn nguyên thụ tuy sống mấy vạn năm, nhưng nó hóa hình mới chỉ hơn một năm, sao có thể là anh trai, nhất định phải là em trai. Đương nhiên nếu đứa em này không phải là tóc xanh thì càng tốt, Tiêu Dật lặng lẽ nghĩ.

https://thuviensach.vn

Từ Sắt Nguyên sau khi nghe suy nghĩ của Tiêu Dật thì từng đùa, “Vạn nhất bổn nguyên thụ thật sự hóa thành tóc đen, Sở Mặc nhận sai người thì làm sao?”

Câu nói này không may đúng lúc bị Sở Mặc nghe được, Sở Mặc lúc đó chỉ hàm ý sâu xa nhìn Từ Sắt Nguyên một cái, cái gì cũng không nói. Nhưng nửa tháng tiếp theo, Từ Sắt Nguyên được thể nghiệm cảm giác vực sâu lửa nóng.

Sau khi tức giận nhưng không dám nói gì với hành vi báo thù của Sở Mặc, Từ Sắt Nguyên đột nhiên bừng sáng, nghĩ ra một chủ ý. Hắn đang phát rầu làm sao để làm khó Sở Mặc trong hôn lễ của Sở Mặc và Tiêu Dật đây nè, đây không phải là một biện pháp tốt có sẵn sao?

Từ Sắt Nguyên rất nhanh hưng phấn nói chủ ý của hắn cho mọi người, bất ngờ là trừ Hạ Tông vẫn luôn xem náo nhiệt không sợ bậc cao ra, ngay cả Bạch Kỳ cũng đồng ý với biện pháp của hắn.

Dùng cách nói của Bạch Kỳ là, “Cả đời chỉ có một lần thôi, quá tiện nghi cho Sở Mặc rồi, vậy không phải là thiệt dữ lắm sao!”

Mọi người đều gật đầu tán thành. Đương nhiên để ngăn Sở Mặc biết được, Từ Sắt Nguyên thậm chí nghiêm lệnh mọi người không được tiết lộ kế hoạch này cho Tiêu Dật, chính là muốn cho Sở Mặc trở tay không kịp.

Sau khi xác định kế hoạch, Từ Sắt Nguyên đặt trọng điểm công lược trên người bổn nguyên thụ, không có sự phối hợp của bổn nguyên thụ, kế hoạch của hắn căn bản không thể thực hiện.

“Lục Tiểu Xuyên!”

Khi Từ Sắt Nguyên tìm được bổn nguyên thụ, bổn nguyên thụ đang ôm vân mạc đời hai chơi vui vẻ.

https://thuviensach.vn

Khi sự phát triển của Tịnh Lưu giới bước lên quỹ đạo, đội thăm dò do ma pháp thế giới, tiên giới, thú nhân thế giới liên hợp lại lục tục phát hiện ra không ít di vật của thần giới. Trong những di vật này có thần khí bị vỡ, có thuật pháp thượng cổ thất truyền, có khoáng thạch trân quý còn sót lại trong đại hủy diệt, nhưng khiến mọi người hưng phấn nhất là một trận pháp thượng cổ. Trải qua thực nghiệm của Từ đạo tử, khắc trận pháp này bên trong vân mạc, có thể tạo nên một mạng vô hình trên tiên giới, kết nối tất cả vân mạc với nhau, giống như mạng internet của nhân giới.

Dưới tiền đề này, công ty TNHH thương mại Càn Khôn rất nhanh đưa vân mạc đời hai đã được khắc trận pháp này ra. Như thế, vân mạc đời hai chính thức thực hiện được mơ ước ban đầu của Tiêu Dật, có thể phát huy đủ hai tác dụng của máy tính và tivi. Khi vân mạc đời hai được đưa ra tiên giới, công ty TNHH thương mại Càn Khôn thuận thế đẩy ra đủ loại trò chơi vân mạc đa hình đa dạng. Trong đó có trò chơi loại đối chiến, loại huyền nghi phù hợp nam tiên, cũng có trò chơi loại kinh doanh, loại sủng vật phù hợp nữ tiên. Có thể nói là vừa đưa ra đã phổ biến cả tiên giới, quơ được đống fans cuồng nhiệt không phân lứa tuổi. Trước mắt, trò bổn nguyên thụ đang chơi chính là trò cải biên từ tiểu thuyết so tài giật giải trên [Tối tiểu thuyết] – Vương quốc tranh bá. Bổn nguyên thụ chơi quá nhập thần, khi Từ Sắt Nguyên tới ngay trước mặt nó cũng không phản ứng gì.

Ánh mắt Từ Sắt Nguyên rơi trên vân mạc, chỉ thấy bổn nguyên thụ dùng tên Lục Tiểu Nguyên đang bị vây đánh. Bên cạnh nó là một đám Lục Đại Xuyên, Lục Hoành Xuyên, Lục Xuyên Xuyên vây quanh. Cho dù bổn nguyên thụ thao tác không tồi, nhưng đối diện với bom nổ cuồng loạn của mười mấy người đối phương, vẫn bị ngược bán sống thảm thảm thiết thiết.

Cuối cùng, một nữ tiên với tên là “Lục Tiểu Xuyên Nam Thần” hung ác nói với bổn nguyên thụ, “Lần sau nếu còn dám để ta nghe thấy ngươi nói ngươi là Lục Tiểu Xuyên, gặp một lần giết một lần.”

Từ Sắt Nguyên, “…”

https://thuviensach.vn

Cho dù không biết tiền nhân hậu quả, nhưng chỉ dựa vào một câu nói này, Từ Sắt Nguyên cảm thấy rằng hắn hoàn toàn có thể hiểu cảm giác đau trứng vào giờ phút này của bổn nguyên thụ.

Quả nhiên, bổn nguyên thụ phẫn nộ trực tiếp tắt trò chơi, ngay cả phục sinh mình cũng quên. Đến giờ nó mới chú ý đến sự tồn tại của Từ Sắt Nguyên.

“Sao ngươi tại tới đây?”

Bổn nguyên thụ tuy tu vi cao, nhưng vì nó có gương mặt giống Tiêu Dật, đám người Từ Sắt Nguyên căn bản không thể nào xem nó như tiền bối mà đối đãi, ngược lại coi nó cùng chung bọn.

Từ Sắt Nguyên biết tính cách của bổn nguyên thụ cũng như yêu thú, không thích quanh co vòng vèo, hoặc có lẽ nó cũng chưa chắc nghe hiểu quanh co vòng vèo, trực tiếp nói rõ, “Có chuyện cần ngươi giúp đỡ!”

“Cái gì?” Bổn nguyên thụ hiếu kỳ.

Từ Sắt Nguyên nhanh chóng nói kế hoạch của mình ra, tràn đầy lòng tin nhìn bổn nguyên thụ, “Thế nào? Ngươi có nguyện ý phối hợp không?”

Bổn nguyên thụ vô vị quay đầu, “Ta là Lục Tiểu Xuyên, tại sao phải giả thành Tiêu Dật, một chút hứng thú cũng không có.” Sau khi làm Từ Sắt Nguyên nghẹn bán sống, bổn nguyên thụ đột nhiên nghĩ tới cái gì, quay đầu nhìn hắn.

“Nếu ngươi có thể phong số hiệu của mấy kẻ vừa đánh ta, ta sẽ đáp ứng ngươi.”

Từ Sắt Nguyên, “…”

https://thuviensach.vn

Tuy lạm dụng tư quyền là không đúng, nhưng vấn đề khác nhau sẽ có cách đối diện khác nhau. Từ Sắt Nguyên gần như không chút do dự liền đáp ứng bổn nguyên thụ. Đương nhiên xuất phát từ tâm lý bát quái, Từ Sắt Nguyên không quên hỏi một câu tại sao?

Nói tới cái này, bổn nguyên thụ rõ ràng thật sự tức giận.

“Ta cũng không biết, ban đầu là bọn họ tìm ta trước, nói không cho phép lấy cái tên này. Ta nói ta chính là Lục Tiểu Xuyên, sau đó bọn họ liền tức giận, còn nói nếu ta là Lục Tiểu Xuyên, bọn họ chính là ông ngoại Lục Thiệp Xuyên.”

Bổn nguyên thụ hiển nhiên không lý giải được tâm tư của mấy người đó, Từ Sắt Nguyên lặng lẽ nhìn nó, lại một lần cảm nhận được tư vị đau trứng.

Lo xong bổn nguyên thụ, Từ Sắt Nguyên lập tức liên lạc với mọi người để hoàn thiện kế hoạch của hắn. Đương nhiên trước đó vẫn còn một chuyện quan trọng nhất, đó chính là đánh cược. Mọi người đều lũ lượt đặt tiền tiêu vặt của mình, cược Sở Mặc mất bao lâu mới có thể nhận ra Tiêu Dật chân chính.

Thời gian thoáng cái trôi qua, lập tức đã đến ngày hôn lễ.

Vì Tiêu Dật và Sở Mặc đều không muốn quá mức cao điệu, vì thế chuyện thành thân của hai người, người của tiên giới biết không nhiều. Đa số người tham gia hôn lễ đều là khách trọ ở Tịnh Lưu giới, đương nhiên cũng bao gồm nhân viên của công ty TNHH thương mại Càn Khôn.

Sáng sớm, Lạc Phi đặc biệt từ thú nhân thế giới tới liền bị Từ Sắt Nguyên an bài đến cạnh Tiêu Dật. Mới vừa rồi Từ Sắt Nguyên đã nói với Tiêu Dật, cần y phối hợp chơi một trò nhỏ. Nhiệm vụ của Lạc Phi chính là canh chừng Tiêu Dật, đề phòng Tiêu Dật lén liên lạc với Sở Mặc.

https://thuviensach.vn

Đối với an bài của Từ Sắt Nguyên, Lạc Phi không có dị nghị gì. Ngược lại đối với chuyện đánh cược, hắn hưng phấn muốn tham gia vào. “Hiện tại đặt cược còn kịp không?”

“Đương nhiên!” Từ Sắt Nguyên sáng mắt, khẳng định, “Vượng Vượng, lấy bàn cược của chúng ta ra.”

Từ Sắt Nguyên vừa nói xong, Vượng Tài đã bay vù một cái qua, hưng phấn lấy bàn cược ra, con mắt lấp lánh đợi Lạc Phi móc tinh ngọc ra.

Lạc Phi buồn cười sờ Vượng Tài một cái, trêu chọc, “Ngay cả Vượng Vượng cũng bị các người mua mất rồi.”

Từ Sắt Nguyên đắc ý gật đầu, vì Vượng Tài và Tiêu Dật có cảm ứng tâm linh, để tránh Vượng Tài đi báo tin cho Sở Mặc, người đầu tiên hắn lôi kéo chính là tiểu Vượng Tài.

Lạc Phi đảo mắt nhìn mục chọn lựa trên bàn cược, phát hiện mọi người đều không có lòng tin quá lớn đối với việc Sở Mặc nhận ra Tiêu Dật, hoặc nhiều hoặc ít đều chọn cần một chút thời gian, duy chỉ có một người nặc danh cược trên mục “Sở Mặc lập tức nhận ra Tiêu Dật”.

Thấy ánh mắt Lạc Phi đặc trên khoảng “Sở Mặc lập tức nhận ra Tiêu Dật”, Từ Sắt Nguyên giữ thái độ người phụ trách nhắc nhở hắn một câu, “Tin ta đi, hiện tại cho dù là bản thân Tiêu Dật tính ra cũng chưa chắc có thể phân biệt được sự khác biệt của y và bổn nguyên thụ.”

Trên thực tế, vốn còn có người do dự có nên chọn tin tưởng Sở Mặc không, nhưng sau khi thấy xong bộ dạng giả trang của bổn nguyên thụ, mọi người đều lũ lượt mất đi lòng tin với Sở Mặc. Thực sự là kỹ thuật hóa trang của Bạch Vi quá lợi hại, quả thực có thể xưng là khéo léo tuyệt vời.

Câu nhắc nhở của Từ Sắt Nguyên khiến Lạc Phi lập tức hạ quyết định, theo đa số chọn thời gian một nén hương. Trong thời gian sau đó, hắn tận

https://thuviensach.vn

trách tận chức ở cạnh Tiêu Dật, nghiêm cẩn phòng Tiêu Dật lén liên lạc với Sở Mặc sau lưng bọn họ.

"Đó là một tháng tiền tiêu vặt của ta đó." Lạc Phi nghiêm túc nói.

Tiêu Dật nhịn không được bật cười.

Thời gian từng chút trôi qua, tân khách bên ngoài càng tụ càng đông. Rất nhanh đám người Từ Sắt Nguyên truyền tin tới, Sở Mặc đã sắp tới rồi, bảo Tiêu Dật chuẩn bị nhanh. Thời gian một nén hương trôi qua, Sở Mặc xông phá tầng tầng ngăn trở cuối cùng đứng trước mặt Tiêu Dật, nhưng xuất hiện trước mặt hắn lại là hai Tiêu Dật.

Ngoại hình như khuôn đúc, ăn mặc giống nhau, cùng một vẻ mặt.

Mọi người đều sôi nổi mang vẻ mặt hưng phấn nhìn Sở Mặc, suy đoán Sở Mặc phải mất bao lâu mới nhận ra Tiêu Dật chân chính.

Nhưng khiến mọi người thất vọng là, Sở Mặc gần như chỉ đảo mắt một cái, đã giơ tay ra với Tiêu Dật đứng bên trái.

"Tiểu Dật, qua đây!"

Đối với ánh mắt quái dị của mọi người, Sở Mặc nén cười không nói. Không phải Lục Tiểu Xuyên giả trang không giống Tiêu Dật, mà bất kể có giống thế nào, nó cũng không phải là Tiêu Dật, không phải là Tiêu Dật mà Sở Mặc tâm tâm niệm niệm yêu thích.

Đón lấy ánh mắt thâm tình của Sở Mặc, Tiêu Dật mỉm cười bước tới cạnh hắn. Hai người đứng sóng vai, Tiêu Dật lại gần thấp giọng nói, "Nhớ lát nữa đi tìm Từ Sắt Nguyên lãnh tiền cược của chúng ta."

Sở Mặc ánh mắt nuông chiều, "Chúng ta thắng rồi?"

Tiêu Dật nhíu mày, "Anh nói đi?"

https://thuviensach.vn

Sau lưng hai người, Từ Sắt Nguyên hổn hển tức giận, “Rốt cuộc là tên khốn nào thắng?”

Sở Mặc và Tiêu Dật nhìn nhau một cái, nắm lấy tay nhau, cùng cười lên.

https://thuviensach.vn